

035Cm44,N 7640
G4R.11.1

Rao, Nageshwar, Ed.
Bharati.

7640

• • • • •

[illegible]

1-15-0

S. GANESAN PUBLICATIONS

50% Reduction allowed on the Prices.

	Rs. As.	Rs. As.	Rs. As.	Rs. As.	Rs. As.		
Young India ...	4 0	India in England (By Miss Helena Normanton)	2 0	The Philosophy of Art... (By D. Raghurama Acharya)	0 12	Hindu Culture ... (By K. S. Ramaswamy Sastry, P.A., P.L.)	2 0
Supplement ...	1 8	Indian Currency and Exchange ... (By K. C. Mahindra P.A.)	3 8	Ideals of Non-co-operation And other Essays ...	1 0	The Indian Teachers in China ... (By Phamindranath Bose)	2 8
Indian Home Rule (By M. K. Gandhi)	0 8	History of England (in Tamil) ... (By N. Vasudeva Iyer, M.A. L.T.)	1 0	"Josiah C. Wedgewood" (By Lalpat Rai)	2 0	Nehal the Musician & other Tales (By Snehalata Sen)	2 0
To the Students	1 0	The National Being: Thoughts on an Irish Policy (By A. E. George Russell)	0	The Truth of Life ... (By Rabindra Kumar Ghose)	0 8	Some Financial Problems of India ... (By K. Kunhigannan M.A. Ph.D.)	2 0
Terence Mac-sweeney (By C. F. Andrews)	0 8	The Dawn of a New Age And other Essays ...	1 0	Aims and World Peace The Spiritual basis of Democracy ... (By Wilfred Wellock)	3 0	The West ... (By B. P. Wadia)	2 0
The Making of a Republic (By Kevin R. O'Shea)	1 8	The Duties of Man With Biographical Introduction ... (By W. W. Pearson)	1 0	Letter- from Abroad ... (By Rabindranath Tagore)	2 0	Labour in Madras (By B. P. Wadia)	2 8
The Sayings of Kabir ... (By S. E. Stokes)	0 8	Need in Nationalism (By Aurobinda Ghose)	0 8	Faith and the Future ... From the Council to God (By Joseph Mazzini)	0 12	Satyagraha in Champaran (By Babu Rajendra Prasad)	2 8
The Sayings of Thulasidas (By Lala Kanno Mal M.A.)	0 8	Landmarks in Lokamanya's Life ... (By N. C. Kelkar)	1 3	The Revolt of the East ... Food, Mind & Health ... Violence from the West ...	1 0 0 8 0 4	Swaraj Constitution ... (By S. Sreenivasa Iyengar, P.A., P.L.)	1 0
The Nature of European Civilization ... (By S. E. Stokes)	1 0	The Gospel of Swadeshi (By Prof. Kalelkar)	0 4	The Foreign Policy in India 'gitate ... (By Bernard Houghton)	0 4 0 4	The Aphorisms of Narada (By Lala Kanno Mal, M.A.)	0 8
Principles of Freedom ... (By Terence Mac-sweeney)	2 0			Rambles in Vedanta ... (By B. R. Rajam Ayyar)	2 0	Women in Hindu Law... (By K. T. Bhashyam Iyengar, P.A., P.L.)	0 8
The Story of My Life ... (By Bhair Paramanand)	1 8						
The Future of Indian Fiscal Policy ... (By D. V. Divekar)	0 12						
The Aims of Labour: A Social Commonwealth (By the Rt. Hon. Arthur Henderson)	1 0						

N. B.—A commission of two annas & four annas Per Rupee is allowed on purchase of not less Than Rs. 10/- & Rs. 20/- respectively (after allowing 50% reduction) at a time. the purchase shall be one book only of every kind in the list of the Catalogue.

For Book Sellers, Libraries etc., special discount will be given on application.

Packing Charges will be free, and Postage or Railway Freight is to be borne by the purchasers.

25% of the amount of the order is to be sent in advance stating clearly the full address. If the books are to be sent by Railway, the name of the nearest Railway Station in bold Types is to be mentioned.

Ask for our Detailed Catalogue

ANDHRA PATRIKA OFFICE, No. 7, Thambu Chetty Street, MADRAS.

భారతి

సచిత్ర మాసపత్రిక

అధిపతి

కా. నాగేశ్వరరావు

సంపాదకుడు

గన్నవరపు సుబ్బరామయ్య

సంపుటము ౧౧, భాగము ౧

ఆంధ్రపత్రికా ముద్రాలయము, మద్రాసు

౧౯౩౪

O35'cm44,N
G4R.M.L

Printed at the
ANDHRAPATRIKA PRESS
G. T., Madras.

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY

Jangamwadi Math, Varanasi
Acc. No. 7642

వలసరాజ్యములందు భారతీయశిల్పకళ-తలికెట్టి రామరావు (చి. క)	...	౫	౭౪౪-౭౫౧
,,	...	౬	౮౫౫-౮౬౮
వాతాపి చాళక్యులు-మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మ	...	౩	౪౦౧-౪౦౩
వావిళ్ల నిఘంటువు (మ. మా)	...	౪	౪౮౮-౪౯౧
వి. ఆర్. చిత్రగారి క్రొత్తనమూనా కర్రసామానులు (మ. మా)	...	౫	౮౩౨-౮౩౩
విద్య-వింతపశుత్వం-ఓ. కామేశ్వరరావు (నా)	...	౩	౩౮౬-౩౯౪
విరిసెజ్జ ౧-ముడపాక పార్వతీశ్వరశాస్త్రి (ప)	...	౧	౮౯-౯౩
,, ౨	...	౫	౭౬౭-౭౭౦
విశాఖపట్టణ హోర్బరు-యన్. నరసింహారావు	...	౧	౧౩౧-౧౩౮
విశ్వప్రేమ-జనమంచి వేంకటరామయ్య (ప)	...	౫	౬౭౩-౬౭౪
విషం-వీరేశ్వరపు కృష్ణమూర్తి	...	౧	౭౬-౮౦
వేదములు-త్రయీశబ్దము-వేదములు చూడా, నాలుగా? కనుపర్తి మార్కండేయశర్మ	...	౨	౨౫౯-౨౬౩
వేద్యాకులం యెండుకోసం పుట్టిందీ? శాస్త్రి (వి. త)	...	౫	౮౦౯-౮౧౨
వ్యవసాయము-రైతుల కష్టములు-కొమ్మరెడ్డి నూర్యనారాయణ	...	౬	౯౦౧-౯౦౬
వృక్షములు-వారసత్వము-వడ్డాది సీతారామరావు	...	౨	౩౧౨-౩౧౩
వ్యావహారికాంగ్రము (మ. మా)	...	౩	౪౮౫-౪౮౬
వ్యాససంగ్రహము (మ. మా)	...	౪	౬౫౯-౬౬౧
శరదాగమనము-వారణాసి లక్ష్మీనారాయణ (ప)	...	౨	౨౪౦
శాస్త్రకవుల రచనలు-మల్లాది రామకృష్ణశాస్త్రి	...	౨	౧౮౩-౧౮౫
శైవమతము-హరిజనులు-తురగా వెంకటరామయ్య	...	౬	౮౯౫-౮౯౯
శ్రీఅరవిందాశ్రమము వారియువదేశము	...	౬	౯౭౧-౯౭౬
శ్రీకృష్ణగ్రహమాలిక-శ్రీ శ్రీ శ్రీ మహారాజ విక్రమదేవవర్మ	...	౨	౧౯౬
శ్రీ చెల్లపిళ్ల వేంకటశాస్త్రిగారు-అడవి శంకరరావు	...	౩	౩౭౩-౩౮౩
శ్రీమతి ఆల్ ఫ్రెడుసతి (భా. మ)	...	౫	౮౧౬
శ్రీమతి డి. పార్వతిబాయిగారు (భా. మ)	...	౫	౮౧౬
శ్రీమతి వై. సీతమ్మగారు (భా. మ)	...	౨	౩౨౦
శ్రీమతి శకుంతలాకన్యగారు (భా. మ)	...	౬	౯౯౦
శ్రీ సీతారామమ్మగారు, (భా. మ)	...	౫	౫౧౫
శ్లేష-శబ్దశక్తి మూలస్వని-అకల్ శేషుడి	...	౨	౧౯౭-౨౦౧
షోకులు-నందివాడ చిదంబరం	...	౫	౭౧౬-౭౨౫
సంగీతపరివర్త (మ. మా)	...	౨	౩౩౬-౩౩౯
,, -చెన్నపురి ప్రారంభోపన్యాసము-సి. వి. రామన్ మహాశయుడు	...	౨	౨౩౫-౨౩౯
సంతాననిరోధసిద్ధాంతము : హిందూదేశము-చతుర్వేదుల శ్రీరామ నరసింహం	...	౧	౬౭-౭౧
సంస్కృతము దేశభాషగ నుండినదా? -బులుసు వేంకటరమణయ్య	...	౨	౧౭౭-౧౮౨
సంస్కృతసంధి-శ్రీ పరవస్తు వేంకటరామానుజస్వామి	...	౧	౧౫-౨౦
సహకారభాండారము-కర్ర పాలెము కుటుంబశాస్త్రి	...	౨	౩౦౧-౩౦౩
సాక్షి-బొడ్డు బాపిరాజు (ప)	...	౧	౭౧-౭౨

సాలెపురుసు—కర్ణపాలెము అసనూయాడేవి	3	౪౧౫-౪౧౬
సాగువతిమ్మరుసుమంత్రి-కుంమారు ఈశ్వరదత్తు	౪	౬౦౩-౬౦౪
కుప్రభాతము ౧-జనమంచి వేంకటరామయ్య (ప)	౨	౧౭౫-౧౭౬
“ ౨ ”	3	3౪౭-3౫౧
సుగౌషితము—బొడ్డు బాపిరాజు (ప)	౫	౭౦౩-౭౦౪
సాంతసోది-గోవిందరాజుల వెంకటసుబ్బరావు (నా. క)	3	౪౫౭-౪౫౮
స్త్రీలు - విశ్వవిద్యాలయములు-శేషగిరిరావు పట్నాయక్	౫	౭౦౫-౭౦౬
స్వదేశసంస్థానాలు (మ. మా)	౧	౧౬౫-౧౬౭
“ తల్లావర్ణుల శివశంకరశాస్త్రి	౩	౧౦౪-౧౦౫
స్వరాజ్యము-నార్ల వెంకటేశ్వరరావు	౫	౭౭౬-౭౭౮
స్వరాలాపము-వత్సనాయ వేంకటనీలాద్రిరాజు (ప)	౨	౧౪౧
“ స్వాతంత్ర్యము, అంటే యేమిటి? ”-కర్ణపాలెం కృష్ణరావు	౫	౫౬౪-౫౭౦
హరిజనులు హిందువులు కారా? మహాత్ముడు హిందువు కాడా? చిలుకూరి వీరభద్రరావు ౧	౧	౪౪-౧౦౬
“ ”	౨	౨౦౧-౨౦౨

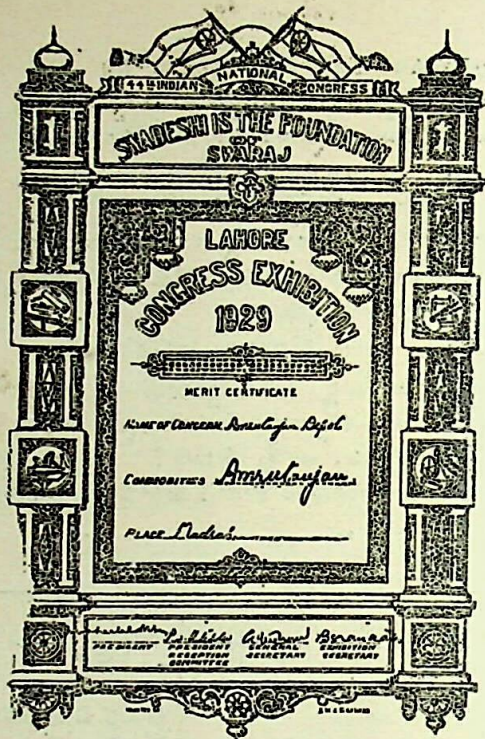
భారతి-ఏకాదశ సంపుటము-భా. ౧.

త్రివర్ణచిత్రముల అకారాది నూచి

ఆశ్వయుజము—(యస్. కాశీనాథరావుగారి తంజాపురచిత్ర సంచయమునుండి.)	3
ఆహారము—	“	“	౧
కార్తికము—	“	“	3
గోదావరి, రాజమండ్రి—మర్దవరపు సర్వేశ్వరరావు	౬
జాలరి—శ్రీపాద దుర్గారావు	౫
జ్యేష్ఠము—(యస్. కాశీనాథరావుగారి తంజాపురచిత్ర సంచయమునుండి.)	౧
తెనుగుపగులు—దామెర్ల సత్యనాణి	౧
నందిపూజ—పానుగంటి బ్రహ్మం	౧
పద్మిని—ముసుంబ నరసింహాచార్యులు	3
పుష్యము—(యస్. కాశీనాథరావుగారి తంజాపురచిత్ర సంచయమునుండి)	౪
పెంపుడుతల్లి—యం. వి. సుబ్బరావు	౪
ఫాల్గునము—(యస్. కాశీనాథరావుగారి తంజాపురచిత్ర సంచయమునుండి)	౫
బిచ్చగాడు—మాధవపెద్ది గోపాలకృష్ణ గోఖలే	౨
భాద్రపదము—(యస్. కాశీనాథరావుగారి తంజాపురచిత్ర సంచయమునుండి)	౨
మఘము—	“	“	౫
మర్గశిర్షము—	“	“	౪
శుక్ల చతుర్థి—	“	“	౬
శుక్ల తృతీయ—	“	“	౬
శ్రావణము—	“	“	౨

మంచితరుణము ! త్వరపడుదు !!!

రంగ్ గోస్, సిలోన్ మొదలగు దేశములవరకు
 న్యూఢిల్లీ ప్రసిద్ధిగాంచిన
 చిల్కపాటి వెంకటరామానుజశర్మ గారిచే.
 రచింపబడిన కాళిదాసు మహిమలు గల
 వినోద కథా కల్పవల్లి రు. 3-0-0
 కాళిదాస చరిత్ర ప్రకరణము 1-8-0
 పరశీయాభావమున నాగరు రాజకన్యల
 బరిణయంబాడిన రోచనరాజు కథ గల
 చమత్కార కథా కల్లోలిని
 I, II భాగములు రు. 1-8-0
 పైవారి మేనకోడలగు చిల్ల సీతాంబాగారిచే
 సూతనముగా రచింపబడిన
 పద్మినీ పరిణయము కావ్యము రు. 0-12-0
 నముద్ర మథనము, నాటకము 0-14-0
 చి. వె. రా. శర్మ అందు సన్యు,
 నెం. 16 రు, పెరుమాళ్ కోవిల వోటప్పిడి,
 జి. టి. మద్రాసు.

ఆంధ్ర విజ్ఞాన సర్వస్వము

(రెండవ ముద్రణము) మొదటి సంపుటము

ఇందు చరిత్రలు; ప్రకృతికావ్యములు, జీవితములు, నీతి, మత, సాంఘిక, వైద్య, రాజకీయాది విషయములు, భూగోళము, న్యాయము, శిల్పము, జ్యోతిషము మొదలగు సమస్తవిషయములు చర్చింపబడును.

ఈ సంపుటమున 'అ' నుండి 'అక్షర్య' వరకు గల నాలుగువందల పదములకు సంబంధించిన విషయములు చక్కగా వివరింపబడినవి. అందఱుగ ముద్రితములయిన రంగుల బొమ్మలు ఎన్నిమిది, సాదాబొమ్మలు ౧౫ ఉన్నవి.

దెమ్మి నాలుగుపుటలపైజాన ౬౦౦ పుటలు, మేలైనకాగితము. బంగారురేకు చెక్కడపు అచ్చుకట్టు, పేరు మొదలయినవి కల చక్కని స్వదేశీపు తోలుబైండు. వెల పది రూపాయలు మాత్రము. తపాలు లేక, రైలు ఖర్చులు ప్రత్యేకము.

తపాలు వ్యయము ఒకటిన్నర రూపాయ. రైలుద్వారా అయిన, ఖర్చు దూరమునుబట్టి ఎచ్చును, తగ్గను వచ్చును. రు. ౧౧-౮-౦. మణిఆర్ధరూద్వారా పంపినవారికి పుస్తకము రిజిస్టరు తపాలుద్వారా పంపబడును. వి. పి. గా పంపగోరువారు అయిదు రూపాయలు అడ్వాన్సు పంపవలెను. చిరునామా (అడ్రెసు) స్పష్టముగా వ్రాయవలెను. రైలుద్వారా పంపగోరువారు కమగ్రామునకు దగ్గరనుండు స్టేషన్ పేరు తెలుపవలెను.

కొలదిప్రతులే నిలువయున్నవి. త్వరపడవలయును. రెండవసంపుటము త్వరలో వెలువడనున్నది.

మేనేజరు, ఆంధ్ర విజ్ఞాన సర్వస్వ కార్యాలయము,

సంపు. ౧౧ శ్రీమంతు సంవత్సరము, పుష్యమాసము (జనవరి ౧౯౩౪) సంఖ్య ౧

స్వవిషయము

స్వవిషయావలోకినము విచిత్రవిషయము.

స్వావరణవిషయావరణముల యథా
స్థావలోకినము స్వవిషయావలోకినమునకు
సాధనము. స్వావరణము స్వభావావరణము
లందు విషయపరాయణమై స్వాభిమాన
పరిణామమును పొందించుచున్నది.
స్వాభిమానము స్వస్వభావస్వరూపావరణము
లందు పరాధీనమై ఆత్మవిస్మరణము గలుగు
చున్నది. స్వాభిమానము, మమకారాహం
కారావరణములందు విషయపరాధనపరా
యణమై స్వస్వరూపావలోకినము స్వాభి
మాన పరిణామమును పొందుచున్నది.
ఆత్మావలోకినము స్వవిషయములం దసాధ్య
మైనపుడు పరవిషయములందు సాధ్యము

గాదు. ఆత్మావలోకినమునం దసాధ్యమైన స్వ
స్వరూపస్వభావావలోకినమును ప్రపంచము
నందు బింబప్రతిబింబములందు సందర్శించుచు
నానందించుట పండితులకును పరిపాటిమైనది.
స్వానుభవమునకు సాధ్యము కాని శాంతశివ
సుందరస్వరూపానుభవమును స్వసంకల్పనిర్మా
ణములం దనుభవింపగోరుట స్వాభిమానావ
రణనివృత్తికిని ఆత్మావరణాప్రాప్తికిని సాధనము.
విశ్వజీవయాత్రయం దాత్మత్వ మనంతము లైన
స్వాభిమానావరణముల సత్తిక్రమించి బ్రహ్మ
వరణము నధిగమించుట స్వవిషయావలోకిన
మునకు ప్రయోజనము. అనంతములైన
దేశకాలపాత్రావరణములందు స్వవిషయావ
లమైనపుడు పరవిషయములందు సాధ్యము

పడును. ఈ విచిత్రతావలోకనము స్వవిషయావలోకనమునకు మూలమై ఆత్మసంస్మరణమునకు సాధనముగనున్నది.

ఆత్మజ్ఞానము స్వవిషయావలోకనమునకు పరమార్థము. ప్రపృత్తియందు సర్వత్ర ప్రత్యక్షముగ నున్న శాంతశివసుందర స్వభావస్వరూపములందు బ్రహ్మజ్ఞులు, తత్త్వవేత్తలు, కవులు, కళాకోవిదులు, గాయకులు, నటులు, యోగులు, భక్తులు, వీరులు, ధీరులు, శాస్త్రజ్ఞులు, ధర్మాత్ములు విశ్వసాహిత్యాధనమును జేయుచు నాత్మసందానుభవమును ప్రత్యక్షముచేయుచున్నారు. గతించిన పదేండ్లయందును సాహిత్యోపాసనసాధనమున నాంధ్రలోక మాత్యోపలబ్ధికి చేసిన ప్రయత్నములందు సహస్రాంశమునైనను ప్రతిబింబించుటకును, నిరూపించుటకును భారతి నిర్వహించిన ప్రయోజనము లతిస్వల్పములు. అయినను ఏటేటను నూతన సంపుటారంభమునందు స్వవిషయావలోకనమును జేయుట ఆత్మావలోకనమునకు గాక పోయినను ఆత్మసంస్మరణమునకైనను సాధనమగుచున్నది.

భారతి మొదటిసంపుటము రుధిరోద్ధారి పుష్యమాసమున వెలువడినది. శ్రీముఖసంపత్సర పుష్యమాసమునందు ౧౧-వసంపుటము ప్రారంభమగుచున్నది. గతించిన పదేండ్లయందును మానవధర్మాభ్యుదయమునకు ప్రపంచమునందు సకలవ్యవస్థలందును సంప్రాప్తమగుచున్న మహాపరివర్తనమును, సింహావలోకనము చేయుటయును దుర్లభము. ప్రపంచపరిణామమునందు రాజ్యాంగములు వ్యత్యస్తము లగుచున్నవి; సామ్రాజ్యములు గ్రహములు

తారుమా రగుచున్నవి; సాహిత్యకళానిర్మాణములు నవీనరూపభావములను దాల్చుచున్నవి; మతాచారములు ధ్వంసము లగుచున్నవి; ఆర్థికసిద్ధాంతనిర్ణయములు భయభ్రాంతులను గలుగజేయుచున్నవి; సాహిత్యకళాశాస్త్ర పరిశోధనలు నవజీవనవిధానమునకు సాధనము లగుచున్నవి. వర్తమాన మహాపరివర్తనావస్థయందు సాంఖ్యయోగములు, కళాశాస్త్రములు, కావ్యసాహిత్యములు, వేదాంతాచారములు, మతధర్మములు మానవధర్మోపలబ్ధికి స్వతంత్రనిర్మాణావసరమును వ్యక్తముచేయుచున్నవి. సాహిత్యోపాసకులు భాషయందును, భావములందును, రూపకల్పనలందును గతించిన పదేండ్లయందును స్వతంత్రరచనావిధానము నారాధించుచున్న విధమును భారతీసంపుటములు విశదముచేయుచున్నవి.

స్వవిషయావలోకనము ఆంధ్రసాహిత్యావలోకనమునకును, విశ్వసాహిత్యావలోకనమునకును నిమిత్తమైనటులు స్వాభిమానమునకు నిమిత్తము కాదు. గతించిన పదేండ్లయందును భారతీనిర్వాహకులు సాహిత్యోపాసనారాధనములకు జేసినపని యత్యల్పము; చేయనలసినపని యనంతము. ఈ సందర్భములందు స్వవిషయావలోకన మానందమునకు బడులు విపాదమును గలుగజేయుచున్నది. గతించిన పదేండ్లయందును భారతీ నిర్వహణమునకు దోడ్పడిన ఆంధ్రమహాజనులకు నిర్వాహకులు కృతజ్ఞులు. భావికాలమునందును ఆంధ్రమహాజనులు భారతీనిర్వహణమునకు దోడ్పడి స్వవిషయావలోకన మాత్మావలోకనపరిణామమును బడయ నను

ఈ చల్లనితల్లి పేరేమో తెన్నాలిరామ కృష్ణకవి మనకుఁ దెలుపలేదు. అతనికి తెలియదేమో. వాల్మీకి అగస్త్యునికి పేరులేనియన్న నొకనిని సృజించెను. అతనికి పేరొక్కటే కాదు, మతేదియులేదు. ఈయమ సృష్టి యట్టిదికాదు. రామకృష్ణుఁ డమృత ములో లేఖని నద్ది తిద్ది తీర్చి యాడించిన పుత్తడిబొమ్మ యిది. కావున పేరులేకున్న నేమి? నిగమశర్మవంటి పెద్దపేరే 'నేతివీర కాయ' కాలేదా? తెన్నాలివాని నిర్మాణ ములో పేరుపెంపుగల యే యితరవ్యక్తికిని ఈయనామధేయకుఁగల జీవకళలో, నయ నాణ్యములలో పదింట నొకపాలును లేదు.

ఎవఁడో యొక చిత్రకారుని వేళాకో శము చేయుటకై తానును చిత్రించఁగలఁడని చెప్పి, గోడనిండ తోఁకలు వ్రాసి గుట్టము లాడ్రక్కనున్నవని చెప్పి రాయలవారిని నవ్వించినవాఁడట రామకృష్ణుఁడు! వాని కవిత్వమందేమో యీధర్మము చాలఁ గాన వచ్చును. అంగసృష్టి అంగిసృష్టికన్న ఎక్కువ. కాని యాయంగములే, ప్రాతః కాలమున ప్రాకారముమీఁద నిక్కిచూచు లేదీగల కొనలవలె, ప్రాణశక్తితో తకతక లాడుచుండును. సంపూర్ణ వస్తునిర్మాణము

నకు అతనియందులేనిది నేర్పుగాదు, ఓర్పు. వేళాకోళపుఁగందునలను పరిహాసపు పట్టు లను వెదకుట యతని స్వభావము గావున ఒకవస్తువు నాద్యంతపుష్టిగా పరీక్షించులోపల చూపు పేరొకచోటికి పాటును. మొదటిదాని యెడ శ్రద్ధ తగ్గును. పరిహాసకుశలత తెలివి చురుకుదనమునకు గుర్తు. అది గజచోట సామాన్యముగ సోమరితనమును, అశ్రద్ధయు నుండును. కథలలోని కొంటెభాగవతపు రామకృష్ణుఁడే కావ్యములందును కొంచెము నాగరకవేషపు నాజూకులతో ప్రతిఫలించు చున్నాఁడనుట రసికులందఱును గమనించిన విషయమే. ఇతని రచనలలోని మాటల పోటు, నిర్లక్ష్యపునడక, భావముల తీంద్ర- అన్నియు దాని పరిణామములే. కాని కొంత శ్రద్ధవహించి పనిచేసెనా ప్రతిమయంగములు అంగాంగములును కళకళలాడునట్లు నిలువక పట్టిపడర్చించు అపూర్వసూత్రధారవిద్య ఇతనికిఁ గలదనుట కీ పేరులేని పేరంటాలే శాశ్వతసాక్షి.

ఈమెతండ్రి సభాపతి. పేరుకు దగి నట్లు "వేదముల్ వోసిన గాదె, శాస్త్ర ములు పుట్టినయిల్లు, కళాకలాపముల్ డాసిన రచ్చ." వీరికాపురసంస్థానమున పేరెన్నిక

* తెన్నాలి రామకృష్ణుని పాండురంగ మాహాత్యము. 3 ఆ.
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

గన్న వైదికాచార్యుడు. ఆగర్భ శ్రీమంతుడు. రాజాధిరాజుల మ్రొక్కులు దిన్నవాడు. ఆహితాగ్ని. ఇంటిలో ముప్పొద్దు భగవదారాధన, అతిథుల సమారాధన, శిష్యుల వేదములసంత, శాస్త్రముల చదువు-వీనికి దోడు వడ్డివ్యాపారము, కుడివారము మేలువారము రెండును గల సేద్యము, దానికి వలయు పశుశిశుదాసదాసీజనములు, 'రాజాలయమునకు రాకపోకలు.'— వీనితో తీరిక గలిగినప్పుడు 'అంగడి'కి బోయి గ్రామ కార్యము దీర్చవలసిన ధర్మాధికారము. ఇట్టితఁడు వైదిక లౌకికములు రెంటిని సమానముగా కలిపి మెదిపి కరువుపోసిన దొడ్డవిగ్రహము. చదువు, చనవు, పరువు-మూడును సంపాదించిన మూర్తి.

తల్లి 'అతులనిష్ఠ' గల ముసలిముత్తైదువ. అత్తగా రవసానకాలమున నిచ్చిన హరి సుదర్శనపు బేరు అమూల్యపవిత్రాభరణముగా నెంచి పండుగవేళల బెట్టుకొని తీసి దాచుచు, తరతరములనుండి కూడబెట్టగా వచ్చిన 'మూలవిత్తము' రహస్యమును బైలు పడనీక భద్రముగా గాపాడుచు, వయసు ముదిరినను గొడ్డువోక బిడ్డలను కడుపునిండగనుచు, ధర్మార్థములు రెంటిని సమానముగా సంసారమందు నిర్వహింపగల్గిన పెద్దయిల్లాలు.

ఇట్టి తల్లిదండ్రుల కడుపున బుట్టిపెరిగిన పెద్దకూతురు మన కథానాయిక. కులాభిమానము, ధర్మార్థములందలి జాగ్రత్త, తెలివి

తేట, పలుకులనయగారము, శీలనైర్మల్యము, పనిపాటలందలి దిట్టతనము, తీవ్రమైన ప్రయోజనదృష్టి - ఇ వన్నియు నామెకు చిన్ననాటి నుండి చెప్పక చూపక వచ్చినదిట్లు. వ్రాతచదువుల సమాచారము తెలియరాదు. ప్రాయశః ఆమె వానిని నేర్వలేదు. నష్టమును అంతగాలేదు. అత్తవారిల్లు పుట్టినింటి కైదామడలదూరము. ఈ సంసారముతో వియ్యమందిన యాసంసారపు పెద్దతన మెట్టిదో మనము కొంత యూహింపగలము. తమకంటె గొప్పవారింటికే యాడబిడ్డ నిచ్చుట కందఱును ప్రయత్నింతురు. ఇక భర్త?—అతఁడు రామకృష్ణకవి పెద్దకుంచె నద్ది గోడపైఁ దీడి చిత్రించిన తోకలలో నొకటి. భార్య చేతితో దాకిననో గదలును. అంతే. ఇరువురికిని 'ఇంతలు అంతలు నగు సంతానము' సమృద్ధి.

తనయింట దాను మర్యాదగా సంసారము చేసికొనుచున్న యామెకు పుట్టినింటి నుండి వార్త యొకటి వచ్చి చాల మనసు నొప్పించినది. తమ్ముడు నిగమశర్మ వచ్చి పోకిరీయై పోయినాడు. ఆ స్తియెల్ల నించు మించుగా కరగఁ దిన్నాడు. ఆచారవ్యవహారము లడుగంటినవి. మానమర్యాదలు, చదువుసంతలు నశింపవచ్చినవి. అభక్త్యభక్షణము, అపేయపానము, అస్వలు, జూదము, మోసము, దొంగటికము మొదలగువానికి లోంగి కడపటిలోతునకు దిగి

నాడు. కంచంతకాపురము. తలిదండ్రులు ముడుకలు. దిక్కు విచారించువారులేరు.

ఇంటి పెద్దకూతురు తాను. నిగముడు తానెత్తి ముద్దాడిపించి పెద్దజేసిన తమ్ముగుట్ట. వానికి బుద్ధిజెప్పి త్రోవకుఁ దేలేనాయనుకొన్నది. మగనిని, బిడ్డలను గట్టుకొని యొకనాడు బయలుదేటి పుట్టినింటికి వచ్చినది.

ఇంటిలోఁ జూడఁగా అన్నియు నన్ని త్రోవలై చెడి చెటాకులఁగలసినవి. 'సన్నాహము' అను జీవధర్మమే లేదు. ఎవరును ఏవనికని పూనుకొనువారు గానరాఁరైరి. తలిదండ్రులు చెటియొకమూల ప్రాణావశిష్టులై వగల మునిఁగి సుడివడియున్నారు. పెరుమాళ్ల యింటిలో బూజు నిండినది. పాత్రలు ప్రాచిఁపట్టినవి. పెద్దయిల్లు చూచి మధ్యాహ్నమునకు వచ్చు సతిథులు మాటాడించువారు. లేక వేటుగృహముల వెదకఁబోవుచున్నారు. చిన్నపిల్లలు వేళ కన్నము, నీరు విచారించువారులేక మాసి నలఁగినారు. పాడియావులు బందలుదొడ్ల కో, బైటి తెరువులకో పాలయినవి. పనివారు మొగముఁ జూపుట యరుదైనది. వారి జీతబత్తెములరయువారు లేరు. పుస్తకభాండాగారములోని తాటాకుల గ్రంథములు కొన్ని - దీపారాధనయందలి యనడ్లచేఁగాఁబోలు-నిష్పపాలైనవి. కొన్ని దుమ్ము దిని త్రాళ్లుచెగి చెల్లాచెదలైనవి. కొన్నిటిని ఎరవుతీసికొనిపోయినవారు నిగమశర్మ పుణ్యాన మాకే దక్కెనని

తామే యుంచుకొన్నారు. శిష్యుల పాతప్రవచనములమాట చెప్పనే పనిలేదు. మడి, మట్ట, చేను, చెట్టు - మొదలగునవియెల్ల చేయివేసినవారి సొత్తులైనవి. ఇన్ని యనర్థములకు మూలకారణము. తమ్ముఁ డింటిలో లేడు. ఎక్కడ నున్నాడో ఎప్పుడు వచ్చునో రానేరాడో తెల్పువారు లేరు.

ఇట్టి సన్నివేశమునఁ గాలుపెట్టి యామగనాలు తానును ఏడ్చువారిజతలోకన్నీరు గార్చుచు నెదచెడి కూర్చుండలేదు. తాను ధైర్యముతో నిలఁబడి యిరువదిచేతులఁ బని చేసి యిరువది కాళ్లతోఁ దిరుగకున్న ఈ యింటికి ముక్తి లేదని యెఱిఁగెను. కాని వచ్చినవెంటనే సవరించు ప్రయత్నములు చేయలేదు. ఆత్రపుదోష మామె యెఱుఁగును. కావున మానముతో 'కొన్ని దినములు గడసినది.' ఏల? సన్నివేశము వెనుకముందులు కలయఁజూచుటకు, కల్లెపుఁద్రాళ్లన్నియు బిగువుగాఁ జేతులఁ బట్టుకొనుటకు. తా నెంతైనను పొరుగుారిది గదా! ఆడబిడ్డగదా! ఇంత పెద్దసంసారము చెడినది చక్కఁబెట్టవలయునన్నచో తటాలున తనమాట లెవరు విందురు? ఈతీర్పునకు నేర్పును, ఓర్పును గావలయును. కావుననే మొగము సింఁడించుకొని వారిని వీరిని గసరితిట్టక, యుపదేశముల ఉపన్యాసముల గొడవకుఁ బోక, మొట్టమొదలు మూలస్తంభములవంటి ముసలితలిదండ్రులను దేర్పవలయునని తలఁచినది. 'తీండ్రగల వచన రచనాచమత్కారంబులు' ప్రయోగించి

వారివంత కొంత దొలగించి మొగముల
గెలిపి గలిగించినది. వారికి వలయు నుపచారము
లెల్ల దానే చేసినది. భగవదారాధనకు వలయు
నేర్పాటులు చేసి జరిపించినది. తొంగిచూచి పోజోవు
నతిథులను దయచేయుడని పిలిచి యాదరించి
యుపచరించినది. తల్లిని రహస్యముగా నడిగి
తమ్ముని చేతికి దప్పిన మూలధన మున్నచోటు
తెలిసికొని మఱిత భద్రపఱచినది. నయ
భయములచేతను, కలియంగలవు మాటల
చేతను పిల్లలను, పనివాండ్రను లోంగజేసి
కొన్నది. పనులకొట్టును జక్కబెట్టి పాడి
వెలయించినది. భర్తను బిలిచి పుస్తకముల
భాండగారమున గూర్చుండబెట్టి వాని
దుమ్ము దులిపించి, కట్టించి, ఎరవుపోయిన
చోటులు దెలిసికొని పంపి బదనామిచేయించి
తెప్పించి నిలువరించినది. శిష్యులు మరల
వచ్చి చదువుసంతలు జరుపుకొనునట్లు ప్రోత్సాహించినది.
పైరుపంటలు రైతులపాలుగానీక తనకొడుకుల
నప్పుడప్పుడు పంపి యుస్తువారీ చేయించి స్వాము
లున్నారని పించి హద్దుకు దెచ్చినది! మెఱుంగునీగ
వలె నన్నిటను దానేయై పాతాడి యిల్లు
వెలిగించినది!

ఇట్లన్నిటను ఆమెజాతనము సాగినది గాని
తన చిన్నమరదలిని జూచినప్పుడేమిచేయవలయునో
తోచలేదు. వయసు చిన్నది; పొంగివచ్చు
యావనము; అరుదైన చక్కదనము. కావున

నాటినుండియు మగనిమొగమైన జక్కగా
జూచినదో లేదో! తనవారు నావారను వారు
లేరు. మీదుమిక్కిలి తానెంత మనసునోచ్చి
'నలంగియు నత్తమామల చిత్తంబు వచ్చునట్లు
భక్తిశక్తులు మెఱసి పాటులంబడు' ధర్మము
కర్మముగల యిల్లాలు. ఆ వేదనామూర్తియెడ
తనధైర్యమొదుకును బనికిరాక పది నె, యారక
"వగచి వగచి తెగచి కడుపుచుమ్మలుచుట్టి
కన్నీరు దుట్టిపడం బూట్టుపార లగుచుండి"నది!
అనివార్యమగు దుఃఖమునకు హర్షమగు
సహనభూతియే ప్రతీకారము. ఇట్టి పది నెను
సంపాదించుకొనంగల పుణ్యవతులు మరదం
డెందఱు గలరు?

ఇట్లెన్నాళ్లు గడచెనో! ఉన్న దున్నట్టుగా
'చుక్క తెగి పడినవడువున' ఒక్కనాడు
తమ్ముడు వచ్చి వాలినాడు. అప్పుల వారివలె
ఆకలికిని దలదాచుకొనుట సాధ్యము గాదుగదా!
ఎన్ని పూటలనుండి పస్తుండెనో? మధ్యాహ్నభోజనంకికి
తండ్రి మొగము కనబడునని భయము. కావున
మెల్లంగ తల్లిని బీడించి 'చల్లివెంటకము' దిని
చప్పున తప్పించుకొని పోదమని వచ్చినాడు.
కాలిడిన వెంటనే అక్క మొగము కనిపించినది.
తప్పించుకొని పోగలడా? ఆప్రేమమయి చిఱునవ్వు
సంకెలను ద్రెంచుకొని ఆ మహనీయమూర్తియెడ
తనకుగల గౌరవభారమును దిగ్గడోసిపోవుటకు శక్తి
యెక్కడిది? ఇతరులు పెద్దవారు

తన్ను శిక్షించగా 'గడుసువడి నడికోర్చి గడి దేటి వంకపరకచాటును మాని' రాజారోషు గాఁ దిరుగ మరగినవాఁడు ఆమెయెదుర వంచినతల యెత్తలేడయ్యెను.

నమస్కరించిన తమ్ముని గౌఁగిలింపఁ బోయినది. కాని వానిని సమీపించి చూచి నష్టంబు తాఁక మనసురాలేదు. ఎక్కడ చూచినను మేనినిండ 'మదోన్మత్తమత్తకాశిని దత్తంబు లగు నఖాంకంబులు' నెత్తురులు చిలుకుచుండెను. మనసునఁగాని, మేనిలోఁ గాని యితయు మైల కెన్నఁడును చోటియని యామెకు వాని యట్టి శరీరమును గౌఁగిలిం చుట యామూరి వాడవదినెలఁ గౌఁగిలిం చుటయే యగునని తోఁచె గాఁబోలు! ఊరక, లోనివెగల్లు నడఁచుకొని, 'సీమం తపుఁ బెండ్లికొడుకపు గమ్మని హేతుగర్భి తంబుగా' ఆశీర్వదించినది. అతఁడు గుమ్మడి కాయలదొంగ. గిలియున్నది. ఆ దీవనలోని భావము కనుగొన్నాఁడు. ఉపన్యాసములు ఉపదేశములు చీవాట్లును ఈమెయు నుప క్రమించునేమో! ఇది యెక్కడి గొడవ పోద మని యుంకించినాఁడు. ఆమె వ్రేలును జూప కయే హస్తమునే గాదు మేనెల్లఁ దిగ్రమింగఁ గల జాణ. ఆత్రపడి వాని కసహ్యమైన భావ మును సూచించి పొరపడితి నని యెఱిగినది. వానిది సోకోర్వని సుకుమారత్వము. ఈ త్రోవ కాదని నిర్ణయించి 'తరంగితవిసయ సౌహార్దమార్దవమధురంబు లగు మాటల తేటలం బందిరివెట్టి'నది. ఆపందిరియే వాని

పాలికి పంజరమైపోయినది. చాలనందుకు 'సీచిన్న మేనల్లుని జూచితివా? ఇంద' అని యిందుబింబమువంటి తన కడగొట్టుకొడు కును—ఊరకచూపలేదు—చంక కిచ్చినది. వానిమొగమునఁ గానవచ్చిన యాఁకలినక నకలు చూచి వీనిఁ గట్టివేయు బ్రహ్మాస్త్ర మిదిరా యని 'మీ బావబంతి నారగింతువు గాక. శాకపాకంబులు నిమిషంబులోనం గావించు' నని ప్రయోగించినది. ఈలోన ముఖ్యమైన వ్యక్తిని మరఁదలిని మఱచునా? ఆమెకు కనుసన్న చేసి వానికాళ్లు గడిగించి నది. ఇంక ఇన్ని బంగారుత్రాళ్లనుండి తప్పిం చుకొనుట యెట్లు? వాఁడు గ్రుక్కుమిక్కునక తలంటున్నానము, నూతనవస్త్రధారణము, వెండ్రుకల తడియార్పు, పూలముడుపు, గంధపుమైపూత-మొదలగు నన్ని యుపచారములకును మేనొగ్గినాఁడు. అపురూపముగా మగని కీనేవలు చేయఁగల్గి వానియిల్లాలు ధన్యురాల ననుకొన్నది. ఆమెయాశలు మొలచినవి.

ఇంతలో వంట తయారైనది. దేవతలకు బోనాలు పెట్టినంత-సామాన్యముగా మెచ్చు కొను స్వభావములేని పోరాని పెద్దచుట్టము నకు విందులు చేసినంత-శ్రద్ధతో భయ ముతో అక్క తమ్మునికి పలువగల వంటలు వండినది. కనుగీటినంతలోననె! తలిదండ్రు లకుచు భర్తకును హాసమృతము వేసినది. తనవిడ్డలతోపాటు వారిపంక్తిలో తమ్మునికి చేయార తానే తృప్తిగా వడ్డించినది. వాఁడు

భజించినపిదప - ఎంతచెడినను వైదికుల
యింటిబిడ్డడుగదా - వాణ్ని యింటికిన్నెపైఁ
గూర్చున్నాడు. భార్యకు రెండవమాటు
కనుసన్న చేయనక్కరలేదుగదా! ఆమె
వచ్చి అరుగుచెంత నిలుచుకొని తాంబూలము
చుట్టియిచ్చుచున్నది. అతని కిష్టము పదు
నాల్గులోకములును చల్లగా సుఖముగా
నిండుగడుపుతోఁ గానవచ్చుచున్నవి. చీవా
ట్లను, తిట్లను చిటునగవుతో స్వీకరింపఁగల
యుదారహృదయముతో నున్నాడు.

తానును ఇంతలో భజించి వంటయింటి
పనుల ముగించివచ్చినది. పరగడుపుతో
ఈ మహాకార్యము నెఱవేర్చుట తనకును
కష్టము గదా. చంట నెంట నందడినేయు
సంతానము. నెమ్మదిగా అరుగుదగ్గఱ నిలిచి,
చీరపేల చిట్టడవిగా నున్న వాని తలనుజూచి
'సీ! ఏమిరా యిది!' అని ప్రేమ ప్రస్తావన
చేసి, జుట్టుముడివిడిచి విడలించి, ఈళ్లు
గ్రుక్క, అంట్ల బాడిచి, గోరుముక్కుల దిగ
దువ్వి, తూరుపెత్తి, పేలనన్నిటిని దిగిచి ముడి
వేసినది. వానిమెడకు మన్ను నలఁచినది.
పాణిపద్యములు గరగరగాఁ గడుగుకొన్నది.
ఆవేశకు సరిగా అదనెఱిగిన మరదలు
విడము మడిచి యిచ్చుచుండఁగా దాని
తెచ్చిపెట్టిన 'పీటపైఁ గుడిప్రక్క నించుక
యోరగిల్లి కూర్చున్నది. ఎడమప్రక్క
బిడ్డడు చనుద్రావుచున్నాడు. ఈ శీవిని
భావించి కవి "పద్యకర్ణిక గొలుపున్న పద్య
వోలె" నున్నదన్న పోలికలో నతిశయోక్తి

యేమైనఁ గలదా? కావుననే యతఁడు
ముక్కాలుమువ్వీసము ఆస్తియంతయుఁగరఁగి
పోయిన యాయాటిలోఁగూడ—నిగమశర్మ
తల్లినడిగి కాభోలు—దాచియుంచిన' పసిమి
పసిడివీవన' తెప్పించి మరదలిచే నదినెకు
విసరించుచున్నాడు! వజ్రాలవీవనతో విసరి
నను ఆదివ్యమూర్తికి, దక్కువయేకదా!

చెప్పవలసినమాటలు చెప్పట కింత
కంటే మంచిసమయ మేది? "ఏమినాయనా!
ఎన్నాల్లాయెరా మాయూరికి నీవువచ్చి?
ప్రారంభించి యఖండముగా జరుగుచున్న
వేదపాఠమునకు విఘ్నమగునని నెఱచితివి
కదా!" అని తిన్నగా పసమాటలతో నుపక్ర
మించినది. కాని ద్రాపదివలెనే యామెయు
'రక్కెనతాల్మి'తో మదిలో నణచిపెట్టు
కొన్న యలుక యీ సన్నపన్నమటుఁగు
మాటలతోఁ దీటునా? 'సాలగ్రామాల
గనిలో గులకరాయివలె సముద్రమువంటి
యాతండ్రికడుపున ఇట్టివాఁడ వెట్లురా పుట్టి
తిని!' అని యొక్కమాటుగాఁ గనరి పల్కి
నది. బ్రహ్మనుండి తమవటకు మచ్చపే
రెఱుఁగని బ్రాహ్మణవంశమే. తలిదండ్రులు
ముసలివారు. తమ్ములు కసుగందులు. తా
నింటికి పెద్దకొడుకు. వారిగతియేమి? చేసి
కొన్న యిల్లాలిది క్కేమి? వచ్చిపోవుపిదప
సుల మన్నించుమాట యెట్లు? ఇంటిమర్యా
దల. కేమితోవ? తనయొక్కని చెడునడ
నడిచే ఇంటివారందఱి శీలము పిల్లీశీలమని,
చదువులు చిలుకచదువులని తోడివారెల్ల

నవ్వుచున్నారే! 'ఏల యిట్లు బేలవైతివి? అన్నా! ఏల నీ కీ గుణము!' అని కడుపోషక కరలి పక్కినది.

కాని యిది తప్పుదారి. పాపము చేయు వారు తిట్లచే నెప్పుడును తమనడత మానరు. మీఁదుమిక్కిలి తిరుగఁబడుదురు. వెనుక గురుజనము శిక్షించినప్పుడు వారి కదే మర్యాద జరిగినది. వచ్చినపని వానిని దారికిఁ దెచ్చుటకాని తనకడుపుకనినీట నాలుగుతిట్లు దిట్టి మరలిపోవుట గాదు. అది యుదాసీనులు అజ్ఞానులును జేయు పని; హితకాంక్షులు చేయునదిగాదు. ఆ 'కుశలా శయ' కిది తెలియకపోవునా? అలుక మగి డించికొన్నది. స్వరము మార్చినది. సామ రస్యము వెలిఁబుచ్చినది. 'భారతమునకు కర్ణునివలె నీవే యీయింటి కాధారము. నీవులేనిది కథనడువదు' అని యతని పౌరుష మున కన్వయించి పురికొల్పినది. 'నీవు యజ్ఞము చేయఁగా వేదికను నే నలంకరించి సుమంగళీపూజ లందుదునని గంపెఁడనతో వేయిమందిలోఁ జెప్పకొన్నానే! నాయాశలు త్రెంచితివే!' యని సాభ్రాతమును జూపి కన్నీరుపెట్టుకొనఁబోయినది. 'కామవికారము బలమైయుండెనేని రూపగుణకులశీలములుగల్గు బ్రాహ్మణకన్యలను వేయిమంది నైనను పెండ్లాడరాదా! బ్రాహ్మణగృహస్థునికి బహువత్సిత్రము తప్పని యెవరు చెప్పఁ గలవారు! ఈపాడువారకాంతలవ్యవహారము నీకెందుకు? వారిదోషిశ్శకు మన్నీలు, ఆధ్వ

లును దట్టుకొనఁజాలరే! ఇంక బాపనసంసారలము మనగతి యేమి?' అని తీవ్రమైన వ్యావహారికదృష్టితో వాదించినది. 'అదియిం బోసీ! చేతనున్న డబ్బుమాత్రము తెలివితో వెచ్చించి యూరకుంటివా! అట్లైయుండిన నా కింతదుఃఖ ముండదే! "ముక్కారంబండు నఖండసేతువృతముల్ కాశ్మీరఖండంపుఁ గే దారంబుల్ తెగనమ్మి"తివే! "నీకేమి భార్య లేదా? బిడ్డలు పుట్టరా? వెన్నంటిపుట్టిన తమ్ములు లేరా? ఇట్లు కులధ్వంసము చేయు దురా యెవరైన?" అని తనవారి తప్పులను తీమించి సరిపుచ్చుకోఁగల స్త్రీహృదయ మార్దవమును వెలువడిచి అధర్మము చేసినను అవివేకముగా చేయరా దను సామాన్య న్యాయమును సాటిచెప్పినది. వేశ్యాజనుల వంకరటింకర లన్నియు సూదులతోఁ బూడిచి నట్లు వాని గుండెకంట నొత్తిక్రుచ్చి యెత్తి పెట్టినది. కడకు వానిచేతిలో చేయివేసి 'చేయిమీఁదుగా నడచిన పూర్ణ కాముండవే! నాతమ్ముండవే! నీ కీ బికారితనమేల ?వలదు నాయనా! ఇంకనైన వదలు తండ్రీ!' యని దీనదీనముగా వేడుకొన్నది. "నీకుఁ గావల సెనా హరికొస్తుభమైనఁ దెచ్చెద" నని ధీర ధీరముగా ప్రతిజ్ఞ చేసినది! తమ్మునికిఁదెచ్చి యీకున్నను ఆమె తానే కాస్తుభమై తెన్నాలికవిమూలమున తెలుఁగువారి చేతి కబ్బినది!!

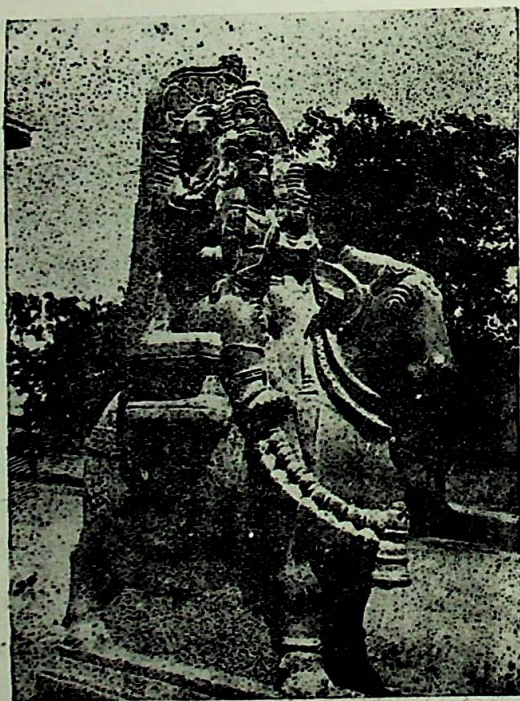
ఇంతటి తెలివితెగువలు, నగవుబిగువులు, అందచందములు కరువుపోసి తయాధు

చేసిన అపూర్వామృతమూర్తికి రామకృష్ణ కవి దృష్టిచుక్కగా నొక మసిబొట్టు ముక్కువైఁ జెట్టినాడు!

అక్కనద్భుద్ధిమాట లాదరించి నిగమ శర్మ నాల్గునాల్గింటిలో వివేకముదెచ్చుకొన్న వానివలె నుండి, యొకనాటిరాత్రి చేతికిదొరకిన యింటిసాములనెల్ల హరించి మూటగట్టుకొని పండుకొన్న పడుకకును జెప్పక పాటి పోయెను. అప్పు డింట నందఱు నేడ్చిరి.

వారితోడ నక్కయు నేడ్చినది. ఎందు కనుకొన్నారు? తమ్ముడు చెడనే యని కాదు; ఇల్లు మునిగెనే యని కాదు; తనప్రయత్నము వ్యర్థమాయెనే యనియును గాదు! మఱి “క్రొత్తగాఁ జేయించుకొన్న ముక్కర” పోయెనే యని దుర్వారమై యడలెనట!

పరిహాసము పవిత్రవస్తువునుగూడ గమనింపజేసెమా!

నందివాహనుడు

(పెనుగొండలో దొరకినది)

—యస్. వి. యస్. రామరావు.

భారతి

సచిత్ర మాసపత్రిక

అధిపతి

కా. నాగేశ్వరరావు

ప్రచురించినది

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వము

సంపాదకుడు

గన్నవరపు సుబ్బరామయ్య

సంపుటము ౧౧, సంచిక ౧

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వము, మద్రాసు

౧౯౩౪

Printed at the
ANDHRAPATRIKA PRESS
G. T., Madras.

స్వవిషయము	౧-౨
నిగమశర్మ అక్క—రాళ్ల పల్లి అనంతకృష్ణశర్మగారు	3-౧౦
మనము - మన తెలుగు—కవికొండల వేంకటరావుగారు	౧౧-౧౪
సంస్కృతసంధి—పరవస్తు వేంకటరామానుజస్వామిగారు	౧౫-౨౦
ప్రబంధయుగము—పాటిబండ మాధవశర్మగారు	౨౧-౨3
కనకపల్లి—కట్టి సాంబమూర్తిశాస్త్రిగారు	౨౪-౨౯
మఱ—కుందుర్తి నరసింహరావుగారు	3౦-3౬
జ్యోతిర్మయి—కొల్లూరు ధర్మారాయకవిగారు	3౭-౪౦
ఆశాసాఫల్యము—కీ. శే. కొడాలి వెంకటసుబ్బారావుగారు	౪౦
ఆర్యమతము—శ్రీ శ్రీ శ్రీ విక్రమదేవవర్మ మహారాజులుంగారు	౪౧-౪౨
ఇలాంటివి యెన్నయాయో!—కప్పగంతుల సత్యనారాయణగారు	౪3-౫౦
క్రొత్తరష్యా-ప్రాతరష్యా—దిగవల్లి వేంకటశివరావుగారు	౫౧-౫౬
నివేదనము—డి. రాజశేఖరశతావధానిగారు	౫౭-౫౮
జాతీయ ఆర్థికస్వయంశక్తి - దానికిమార్గములు—చావలి వేంకటహను
మంతరావుగారు	౫౯-౬౫
తిక్కన—వేము లక్ష్మీకాంతమ్మగారు	౬౬
సంతాననిరోధసిద్ధాంతము : హిందూదేశము — చతుర్వేదుల శ్రీరామ
నరసింహంగారు	౬౭-౭౧
నాకీ!—బొడ్డు బాపిరాజుగారు	౭౧-౭౨
మననాగలి చరిత్రసంగ్రహము—దువ్వూరి బాలకృష్ణమూర్తిగారు	౭3-౭౫
ప్రాథ—సన్నిధానము సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు	౭౫
విషం—ఏలేశ్వరపు కృష్ణమూర్తిగారు	౭౬-౮౦
తరంగములు—పూడిపెద్ది వెంకటరమణయ్యగారు	౮౧
భారతీయచిత్రకళయెడల మనక రవ్వము—తల్లి శైట్టి రామారావుగారు	౮3-౮౮
విరిసెజ్జ—మండపాక పార్వతిశర్మశాస్త్రిగారు	౮౯-౯3

వినోదశిల్పము : బొమ్మలకు చట్టములనువేయుట—కొ.	నరసింహాచారిగారు	౯౪—౯౬
పొంగలి—తుమ్మలపల్లి వేంకటరత్నముసంతులుగారు	...	౯౬—౯౭
హరిజనులు హిందువులుకారా? మహాత్ముడు హిందువుకాడా? — చిలు		
కూరి వీరభద్రరావుగారు	...	౯౯—౧౦౬
మనయాహారము—గోటేటి జోగిరాజుగారు	...	౧౦౭—౧౧౨
ప్రేమకు ప్రేమే లేదా! —తురగా వేంకటరామయ్యగారు	...	౧౧౩—౧౧౪
పెద్దలు—గోపరాజు రాజన్నగారు	...	౧౧౫—౧౨౧
ఆంధ్రగ్రంథముల పట్టిక	...	౧౨౩—౧౨౭
భోగి - తద్వై—కర్ల సాలెము అనసూయాదేవిగారు	...	౧౨౭
ఈకాలపు మేష్టర్లు—' ఒకమేష్టరు '	...	౧౨౮—౧౩౦
కృష్ణమ్మ—మంగిపూడి వేంకటశర్మగారు	...	౧౩౧
విశాఖపట్టణ హార్బరు—యె. నరసింహారావుగారు	...	౧౩౧—౧౩౮
తృతీయాంధ్రనాటకకళాపరిషత్తు—అధ్యక్షోపన్యాసము—టి. రాఘవాచారి		
గారు	...	౧౩౯—౧౪౪
కీ. శే. నరసింహదేవి—టి. రాఘవాచారిగారు	...	౧౪౫—౧౪౬
నక్షత్రమండలము—గొబ్బూరి వెంకటానందరాఘవరావుగారు	...	౧౪౭—౧౫౦
భయము—' ప్రసాద్ '	...	౧౫౧—౧౫౨
కలగూరగంప—పరిక్షలలో పాఠపాటులు; జనీవా గోవు	...	౧౫౩—౧౫౪
ఆంధ్రనాటకకళాపరిషత్తు—చిత్రములు, తీర్మానములు	...	౧౫౫—౧౫౯
మనవిమాటలు—తృతీయాంధ్రనాటకకళాపరిషత్తు; దక్షిణభారత హిందీప్రచారకథ,		
చెన్నైపురి; మడ్డుకథ; స్వదేశసంస్థానములు	...	౧౬౦—౧౬౭
విమర్శనము—	...	౧౬౯—౧౭౨
సాభిప్రాయవిశేషములు—	...	౧౭౩—౧౭౪

చిత్రములు

త్రివర్ణచిత్రములు : తెనుగుపడుచు; నందిపూజ; జ్యేష్ఠమాసము; ఆషాఢమాసము.

సాధారణచిత్రములు : నందివాహనుడు; బుద్ధుని ఉపదేశము, సిద్ధార్థుని వివాహము; ఎదురెండ; నీడలు; ఒరిగిన శిఖరము; మాయంటికి పసుపుబొట్టు తాంబూలానికిరండి; మహేశ్వరము; వైశునది; పిల్లనేద్యకాడు; తిరుచునాపల్లి; నటరాజప్రతిమ; వర్షానంతరము; ధారాయంత్రము; రవీంద్ర రాధాకృష్ణులు; కృష్ణరాజసాగరచిత్రములు ౩; కాశ్మీరచిత్రములు ౬; నామకల్లు పర్వతప్రాంతము; సూర్యోదయవేళ; మార్కండేయ సంరక్షణము; వ్యంగ్యచిత్రములు; ఇతరచిత్రములు.

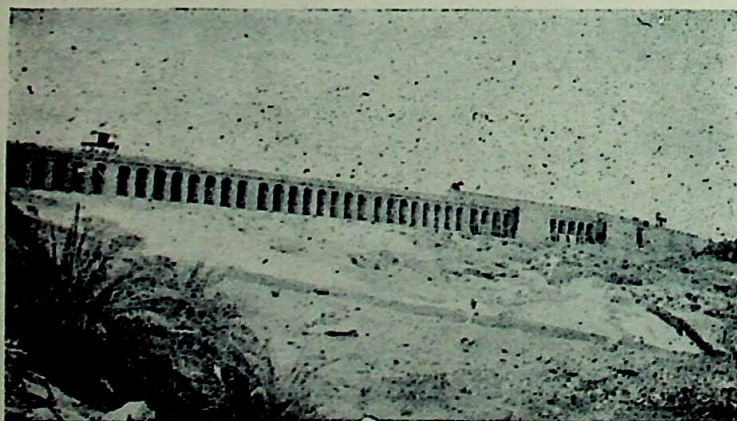
రవీంద్ర రాధాకృష్ణులు
(విశాఖపట్టణమున)

౧. కృష్ణరాజసాగరము

౨. కృష్ణరాజసాగరపులినకట్ట

3. కృష్ణరాజ సాగరము (మందువైపు)

—యల్. నారాయణరావు.

పైవిషయముపే రేమైనను దానిలో నిమిషి
యన్న విశేష మొకటికలదు. "మనము-
మన తెలుగు" అనియనుకొనుటలో నొకవిధ
మగు సంఘీభావమేకాకుండా ఆసంఘీభావము
తెలుగుబాసకై కొండొకతడవు వినియో
గింపవలసినదిగ సూచించునది.

ఇం దిప్పు డెవ్వరితోడనుఁ దెనుఁగు
భాష యార్యులభాషా, యనార్యులభాషా?
అది సంస్కృతసహవాసమునఁజేసి పెంపొం
దినదా, హాణభాషాసంపర్కంబునఁజేసి
సాగుచున్నదా - యను మీమాంసలలోనికి
దిగువాఁడను గాను.

మనము నేడు నిర్వివాదముగ యోజించి
చూతము : తట్టునవేమి?

(౧) తెనుఁగు సజీవమైనభాష.

(౨) తెనుఁగు సొంతభాష.

(౩) తెనుఁగు సాగసైనభాష.

(౪) తెనుఁగు మాటలాడను, వ్రాయ
ను, జదువను, బాడను, బతింపను వల
నగుభాష.

ఇవి:—

తెనుఁగు సజీవమైనభాష యనఁగా
సంస్కృతము, లాటిన్, గ్రీకు, హిబ్రూ
భాషలవోలె బుర్రాతనమాత్రమైనదేకాక,
యధునాతనమైనదికూడ నని నాయూహ.

సంస్కృతముమున్నగువానినిగుఱించి మనము
చదువునప్పు డవిచరిత్రాత్మకములుగమనకుఁ
దట్టునవేకాని యా భాషలలో నితరులతో
ముచ్చటించుట యరుదు. వాని కింక నెదుగు
పొదుగు లుండునని నే ననుకొనను. అవి
చైనావారి పెద్దగోడవలె నిలిచిపోయి
వెలుగుగొల్పుచుండును. అంతియేకాని సజీవ
మైనభాష హిమాలయపర్వతమువలె వెలసి,
కరగుచుఁ బెరుగుచునుండును. కరగునంతలో
స్రవంతులం బ్రవహించి యందట కందు
బాటులో నుండును. పెరుగుచున్నంతలో
దూరపుఁజూపు చూపుచుండును. మను
ష్యులు దానియందలి యా మార్పును
గ్రహించి యెట్లు మారుచున్నదో యని
యనుకొనువారు. అందలి జీవకళను గుర్తించు
కొనఁగల్గుదురు. మనలో నున్నదే దాని
యందుఁ బ్రతినినాద మిచ్చుచుండును. దాని
యందున్నదే మనలోఁ బ్రతినినాద మిచ్చు
చుండును.

సజీవమైన భాషయొక్క జీవకళను
గుర్తించుట కుపయోగించునవి పుస్తకములు
కావు; వ్యాకరణములు కావు; అచ్చులు
కావు; వ్యాఖ్యానములు కావు. ఆకళ
యెప్పటికప్పుడు మానవు లనోన్యము
మాట్లాడుకొనునప్పుడు, వినునప్పుడు వారి
ముఖములమీఁదఁ దాండవించుచుండును.

“ఫోవోయి” యనునప్పుడు కోప మభినయింపబడినచోష్ట ‘ఫోవోయి’ యను మాత్రమున గోప మభినయింపబడనేరదు. అందుచేత “ఫోవోయి”, “ఫోవోయి” అని రెండును నుచ్చరింపబడుచున్నవి. ఆయుచ్చరింపుల రెండింటి ప్రయోజనము లెఱిగినప్పుడే మనకు భాషయొక్క జీవకళ బోధపడుచున్నది. ఈమాటలాడునదే వ్రాయఁగలుగుచున్నా మనుకొనుఁడు. వలసినచోట “ఫోవోయి” అనివ్రాసినఁ దప్పేమి? వ్రాసినదచ్చు వేయించినచోఁ దెలుఁగేల కాదు? ఆలాగున వ్రాయఁబడుట సజీవమైన భాషయొక్క లక్షణము.

ఇక్కడఁ గొందఱి సందేహము మనవి నేయుచున్నాను. మనవి నేయుట లేమి? జరిగినసంగతి నే వ్రాయుచున్నాను. “అంగ్లేయ భాష నిట్టి విచిత్రసంస్కార మున్నదా” యని యడిగినా రొకరు. “మన మాంగ్లేయ భాషను నేర్చుకొని మాటలాడుచున్నారము. దానియందున్న యన్నివిధములగు నుచ్చరింపుల చొచ్చితింపబడుచున్నవా?” అని అడిగినారలు. దాని కేను జవాబుగ “మనభాష సొంతభాష: దానితో మఱియొకభాషను బోల్చి ‘యందున్నదా’ యని యడుగవల”దని ప్రార్థించితిని.

దానిపై నప్పుడు రెండవ లక్షణమును గమనించవలసివచ్చినది. సొంతభాష యన నేమి? తెనుఁగువారికొఱకై యేర్పడినభాష; తెనుఁగువారి కర్థమగు భాష.—“తెనుఁగువా

రన్న తెనుఁగువా రందఱునా? కొందఱా? శిష్టులా? పామరులా? ఎవరుస్వజించుకొన్నది?” అని పెద్దగందరగోళములోనకు దింప నుంకించినట్లు ప్రశ్నవైచినారు. “ఆలాగుననే, ఆలాగునే, ఆలాగే, ఆలా, అలా, అల్లా అని కూడ వ్రాయుచున్నారు. ‘చిలుక’ అన్నదానికి ‘చిలక’ అని వ్రాయుచున్నారు. సొంతభాష యనమీయిష్టమునచ్చినట్లు పాడు చేయుదురా?” అన్నాడు.

నే నన్నాను- “‘అలా - అల్లా’ అను రూపాలతో నాఁగిపోయినదేకాని “ఆవెల్లి నారు, ల్లావెల్లి నారు” అని యెవరు ననలేదా, వ్రాయలేదుగదా: ‘చిలక’తో నాఁగినదికాని ‘చిలికి’ అని చిలుకపదమునకుఁ బ్రత్యామ్నాయముగా నేఁ డెవరునువాడలేదుగదా? ఒకవేళ తెనుఁగువాఁ డెవఁడేని తా నుద్బోధితుడై వ్రాసె ననుకొనుఁడు. ‘చిలికి’ అని ‘చిలుక’కు; ‘ఆ’ అని ‘ఆలాగు’నకు. అప్పుడయ్యవి రెండవవాని కర్థముగాక యాపదములు నిరర్థకము లైపోవును. పదిమంది కర్థమై, “‘చిలుక’ కాదు ‘చిలక’ కాదు ‘చిలికి’ అన్నదే కీర్తారథమందు ముద్దుగ నున్నది; మే మందఱమును ‘చిలికి’ అనియే వ్రాతు”మన్న నెవనికి నాఁప శక్యము గాదు. అప్పుడదే తెనుఁగని యనుకొనవలసియుండు” నన్నాను.

ఇద్దఱకూ ముఖా లెఱ్ఱవారిపోయి యొకరి నొకళ్లము చూచుకొనినాము. అక్కడప్పుడు మామిత్రుఁ డొకఁ డుండి “ఏ

ముపయోగించినప్పటికిని వ్రాయనగాఁడు భాషయొక్క సొగసు చూడకుండఁగ నుపయోగించినవాఁ డగునేని వానిపలు కెవ్వఁ డును వినఁడు; వాని పుస్తక మెవ్వఁడును బరింపఁడు. భాషయొక్కసొగసు చూపించని పదప్రయోగముగాని, వాక్యసముదాయము గాని చెల్లదు. ఎందుకు వచ్చిన వెట్టిమాట లివన్నీ ” అనినాఁడు.

దానితో మూఁడవలక్షణ మామిత్రునితో ప్రతిపాదించినాను. ఏమది? “తెనుఁగు భాష సొగసైనభాష ” అని. “దేశభాష లందుఁ దెనుఁగు లెన్న ” అని ప్రసిద్ధియేగా. “ఆ బాస యేవిధముగఁ జూచినప్పటికిని సొగసుగనే యుండఁగలదు ” అన్నాను. “అసలు భాషాస్వరూపము ముందుఁ జూడ నేర్చుకొమ్ము.” అని ఆమిత్రునకు విన్నవించు కొనినాను. మిత్రుఁడు నిమిలితనేత్రుఁడై తిరుగఁ గనులు దెఱచి నావైపు దిలకించి నాఁడు. నే నతనికి బావడిలో డబ్బాలో నుండి వెలువడుచున్న ఒక పురుగును జూపించి “బొద్దీకన్ గనుఁగొన్నవాఁడవ సఖా!” అని శాస్త్రాలవృత్తములో నెత్తుగడ యెత్తుకొన్నాఁడను. “బొద్దీక ” అన్నచోట ప్రశ్న గుర్తు వేసినాఁడు—అంతా గాలిలో. “ఏమి? ” అన్నాను. “నేను దానిని ‘బొజ్జంక ’ అందు ” నన్నాఁడు. ఇంటినుండి యాయన యిల్లా లీవలకువచ్చి “మేము ‘ గొద్దంక ’ అనువార ” మన్నది. ఆమె భాషాపియ. చున్న భాష మన తెనుఁగువారు మాటలాడు

అప్పుడు నే నన్నాను: “మన తెనుఁగు మాట లాడను, వ్రాయను, జదువను, బరింపను వల నగు సజీవమైన, సొగసైన సొంతభాష. గొద్దంక, బొజ్జంక, బొద్దీక—అని మూఁడును వాడుక నున్నచో వ్రాయవచ్చును ” అని. మూఁడింటికి నెవరికిదోఁచిన తెనుఁగున వా రర్థములు సెప్పికొన్నారము. అంతలో మఱి యొకమిత్రుఁ డొక మాసప్రతిక తీసికొనివచ్చి “ఈమాట ఉద్దీవా, ఉజ్జీవా ‘సమానపుజ్జీ’ లము ’ అని వ్రాసినాడు. ఆమాట ‘పుర్జీ’ అనుకొందును. ఆదిలో నది హిందూస్థానీ పదముగాదా? దర్జీతోఁ బ్రాసపడునట్టిది. ” అని అడిగినాఁడు. అతగాఁడు యం. ఎ. —

నేను వెంటనే “అది తెనుఁగుపద మోయి! ‘ఉద్ది’ అసలు దాని వర్ణక్రమము. జత అని యర్థము. ‘ఉద్దించు’, ‘ఉద్దికాడు’ అనికూడఁ బ్రయోగా లున్నవి.” అన్నాను. “అగుచో నది మన తెనుఁగుమాటే! క్రమ క్రమముగ ‘నుర్జీ, ఉజ్జీ, పుజ్జీ’ అయినది నేఁటికి ” అన్నాఁడు చిఱునవ్వు నవ్వుచు.

కాని యాచిఱునవ్వులో నతని “కయ్యో, తెనుఁగువాఁడ నైయుండి తెనుఁగుపదము యొక్క మొదలుతుదిరూపము లెఱుంగ నైతినే” యను విషాదాంకురము లేకపోలేదు. “మన కాదిరూపము దెలిసినచో మార్పులు బోధపడి మనభాషయే యీవిధముగ మారి నది. ఇది మఱియొకభాషగాదు. ఈ మారు

నదే; మన తెనుగువారు వ్రాయునదే; యెప్పు డచ్చు గుడ్డింపవలయునో నీకే
 మన తెనుగువారు చదువునదే; మన బోధపడును" అని ప్రబోధించినాను.
 తెనుగువారు పాడునదే; మన తెనుగువారు అదే మనము మన తెలుగునుగుఱించి
 : శించునదే అని గోచరించెడిని సుమా"యని యొక్కడ ఎప్పు డనుకొనవలసినది; ఎప్పుడు
 హెచ్చరించినాను. "అప్పు డెక్కడేమాట నేర్చుకొనవలసినదియును.

ఆంధ్రజాతీయకళాశాల చిత్రసంచయమునుండి

బుద్ధుని ఉపదేశము, సిద్ధార్థుని వివాహము
 (కృష్ణలో దొరకిన అమరావతి స్తూపము)

—యస్. వి. యస్. రామరావు.

౧. సంధినిగూర్చి విమర్శించునప్పుడు 'ఇండో-యూరపియన్' మాతృభాషలో జరిగినదానికిని సంస్కృతభాషలో జరిగినదానికిని భేదమును మనము గమనింపవలసియుండును. మొదటిబాతిసంధి సంస్కృతమునందును, దక్కిన ఇండో-యూరపియన్ భాషలయందును సమానముగా నుండును. మాతృభాషలోనే తచ్చబ్బము పశుశబ్దము పరమగునప్పుడు 'తత్' అనియు, దానశబ్దము పరమగునప్పుడు 'తన్' అనియు నుచ్చరింపబడుచుండునని తలంచుటకు హేతువులు కలవు. ఇట్టి భేదములు 'గ్రీక్' మొదలగు పాశ్చాత్యభాషలలోగూడ గనబడుచున్నవి. కాని సంస్కృతమునందువలె నా భాషలలో నిట్టి యుచ్చారణభేదముల నన్నిటిని లిపిలో జూపుటలేదు. ప్రాచీన 'గ్రీక్' భాషయందు పదాంత సకారమును తత్పరమగునప్పుడు భేదముగా నుచ్చరించినను లిపిలోమాత్రము సకారమునే చూపుచుండిరి. ఉ. — ప్రా. గ్రీ. ten poia (ఉచ్చారణము tem), ton koimon (ఉచ్చారణము tong). ఇట్లే 'హై జర్మన్' భాషలో పూర్వము tag — lages అనియనపానమునను, పదమధ్యమునను హల్లుయొక్క యుచ్చారణభేదమును లిపియందుగూడ జూపుచుండిరి. కాని యిప్పుడట్టిభేదమును జాపక tag — lages అని రెండుపక్షముల సమానముగానే వ్రాయుచున్నారు. కాన మాతృభాషలోని సంధినియమములను సమగ్రముగా నూహించుటకు మన కవకాశములేదు. మనకు ప్రస్తుత మది ప్రసక్తముగూడ గాదు.

భాషాంతరములందువలెగాక సంస్కృతమునందు లేనిముసగూడ సంధిపశమున గలుగు వర్ణవిపరిణామములను నియమముగ దెలియజేయు నలవాటు కలదు. ఈభాషకును, వ్యావహారిక భాషలకును భేదమధికమైనకొలది నిండు సంధి నిత్యము కాదొడంగెను. వైదికభాషలో సంధి వైకల్పికము. ప్రాకృతభాషలలో

గూడ నది నిత్యము కాదు. వైదికప్రాకృతభాషలనుబట్టి చూడగా సంస్కృతములోగూడ పూర్వము సంధి నిత్యమైనట్లు తోపదు. 'అనెస్తా' భాషలోగూడ సంధినిరహితములగు ప్రయోగము లగపడుచున్నవి. ఉ. — అ. వె. Yukta aspa (లేక Yuktaspa), ava ajhanam. వేదమున గొన్నియెడల మంత్రములలో సంధిచేయబడియున్నను ఛందోభంగము లేకుండుటకు బడములను ప్రత్యేకముగా నుచ్చరింపవలసియుండును. ఇట్లు 'వార్యాణామ్' అనుపదమును 'వారి-ఆణ-ఆమ్' అనియు, 'స్వశ్యమ్' అనుపదమును 'సు-అశ్య-అమ్' అనియు నుచ్చరింపవలసియుండును. బ్రాహ్మణములలో బడములలోని వర్ణములను లెక్కించుసంవర్ధమున 'స్వర్' అనుపదమువ్యవహరించుననియు, 'సత్యమ్' అనునది త్ర్యచ్చ-మనియు, 'రాజన్య' అనునది చతురచ్చ-మనియు జెప్పబడియున్నది.

ఈ దిగువను సంస్కృతభాషలోని ముఖ్యములైన సంధికార్యములును, నవకాశమైనంతవరకు వాని యుత్పత్తియును, వేదమునందు విశేషములును దెలియజేయబడును.

౨. స్వరసంధి.

1. అ. ఇ. ఉ. ఋ. (౨) అను అచ్చులకు గాని, వానిదీర్ఘములకుగాని సవర్ణమగునచ్చు పరమగునో రెంటికిని దీర్ఘా చ్ఛాదేశముగా వచ్చుచుండును — ఉ. నాస్తి, తత్రాయాతేః, గత్వాబ్రవీత్, రాజావదాత్, అస్తీహ, అధీశ్వరః, దేవీయన్, స్త్రీక్షణే, మాక్రమ్, బాహూరు, జహూపభృత్, మొ. ఋగ్వేదమున ఆకారమున కకారము పరమగునప్పుడు సంధిచేయక పోవుట గూడ గలదు. ఉ. — మనీషా అగ్నిః, మనీషా అభి. మణియు వేదమున ఉకార-ఉకారములకు సవర్ణాచ్చు పరమగునప్పుడు సంధిచేయకపోవుట కలదు. ఉ. — సుఃస్థిః, వీలా ఉత్, సు-ఉత్తయః.

ఈ సవర్ణదీర్ఘసంధి వేదమున దఱచుగా జేయ జరిగిన పరిచయమును మాత్రము రెండవపులును బ్రత్యేకముగా నుచ్చరింపవలసియుండును. లేనియెడల ఛందోభంగము సంభవించును. అట్టియెడల బూర్వపదాంతము నందలియచ్చుదీర్ఘమైనను ప్రాస్వముగానుచ్చరింపబడును. ఉత్తరపదాద్య చ్చట్టిస్థలములలో గురువుగా నుండును. ఉ. మాపేః (=మా + ఆపేః) అనునది 'మ ఆపేః' అని యుచ్చరింపవలసియుండును. 'చార్పత, మృశతీదృశే, భవన్తూక్షణః' అనునది క్రమముగా 'చ అర్పత, మృశతీ ఈదృశే, భవన్త ఉక్షణః' అని యుచ్చరింపవలయును. దీనినిబట్టి చూడగా పదాంతమునందలి యచ్చు దీర్ఘమైనచో బ్రహ్మమున ప్రాస్వమై తరువాత నది యుత్తరపదాద్యచ్చుతో కలియుచుండెనని తెలియుచున్నది.

సవర్ణదీర్ఘ సంధి యనేక భావలలో నగపడుచే మిక్కిలి ప్రాచీన మైనదనియు, మాతృభాషలోగూడ జేయబడుచుండెడిదనియు నూహింపవలసి యున్నది. మాతృభాషలో దానిరీతి యీక్రిందిభిక్షముగా నుండినట్లుహింపవచ్చును:

$$\begin{aligned} \bar{a} + \bar{a} &= \bar{a}; \quad \bar{a} + e = \bar{a}; \quad \bar{a} + o = \bar{a}. \\ e + e &= \bar{e}; \quad e + a = \bar{e}. \\ o + a &= \bar{o}; \quad o + e = \bar{o}. \end{aligned}$$

2. అకారాకారములకు ఇ, ఉ, ఋ (లి) అనునచ్చులుగాని, వానిదీర్ఘములుగాని పరమగుచో రెంటి కిని ఏ, ఓ, ఆ (అ) అనునది (గుణము) క్రమముగా నాదేశములుగా వచ్చుచుండును. ఉ. తిష్ఠేహ, భార్యేవ, కేద్యశీ, హుతోచ్ఛిష్టమ్, వృకోదరః, సహసోత్థాయ, రమ్భోరు, సప్తర్షయః (సప్తఋషయః), మహర్షభః (మహాఋషభః). వేదమున మహాఋషభః అనియుండును. (చూ. ౧.)

వేదమున ఋకారము పరమగునప్పుడు నిత్యముగా సంధిజరుగును. పూర్వపదాంతమునందు అకార మున్నయెడల నది ప్రాస్వముగును. కొన్నియెడలమాత్రము ఛందోభంగము లేకుండుట కుచ్చారణమున సంధిచేయవలసి

యుండును. ఉ. లఘ ఋతుః (తథా ఋతుః). వేదమున నచ్చుపరమగు దీర్ఘచ్చు ప్రాస్వముగుచుండును.

సంస్కృతమున అకారము మాతృభాషలోని a, e, o అనువర్ణములకు బ్రతినిధిగా నున్నది. (చూ. వర్ణసమామ్నాయచరిత్ర, పేరా ౨) వీని కికారోకారములు చేరునప్పుడు మాతృభాషలో ప్రాస్వసంగ్యక్షరము లేర్పడును. ఇవి సంస్కృతమున ఏకారోకారములుగా పరిణమించినవి (చూ. వర్ణసమామ్నాయచరిత్ర, పేరాలు ౧౧, ౧౨.).

$$\begin{aligned} a, e, o, +i &= ai, ei, oi = \bar{i}. \\ a, e, o + u &= au, eu, ou = \bar{u}. \end{aligned}$$

సంస్కృతమున దీర్ఘాకారము మాతృభాషలోని 'a ē ō' అనువర్ణములప్రతినిధి. దీని కికారోకారములు చేరిన మాతృభాషలో దీర్ఘసంగ్యక్షరములు ఫలించును. ఇవి సంస్కృతమున ఏకారోకారములుగా మారవలసియున్నవి. కాని పదాంతమునలియచ్చు ప్రశమమున ప్రాస్వమై తరువాత స్వత్తరపదాదియందుండిన యికారోకారములతో గలిసి యివిహూడ ఏకారోకారములలోనికే మారినవి. అకారమునకు ఋ (లి) కారము పరమైనచో నది రేఫలోనికి మారును. ఇట్లు ఆర్ (అర్) అనురూప మేర్పడును. ఆకారమునకు పరమైనప్పుడు ఆర్ (ఆర్) అనురూప మేర్పడుటకుమారుగా ఆకారము ప్రాస్వమై పూర్వమువలెనే యివిహూడ ఆర్ (అర్) అనువర్ణములుగా బరిణమించును. పదాంతమునందలి దీర్ఘచ్చు పరమగునప్పుడు ప్రాస్వముగుట మాతృభాషలోనే సంభవించెనని యీసంధిరూపముల నుండి మనము గ్రహింపవలసియున్నది.

3. అకారాకారములకు ఏ, ఐ, ఓ, ఔ, అను వర్ణములు పరమైనచో వానికిని, వీనిలో మొదటి రెంటికిని ఏకారమును, వానికిని తుదిరెంటికిని ఔకారమును నాదేశములుగా వచ్చును. ఉ. ఏకైకః, లోకైశ్వర్యమ్, మైవమ్, మహైశ్వర్యమ్, జభాకః, రూపాదార్యమ్, మహావధిః, యథాచిత్త్యమ్.

ఋగ్వేదమున ఏకారోకారములకు బూర్వ మకారాకారములు లోపించుటహాఠ గలదు. ఏకారము నకు బూర్వమున లోపింపక యనునాసికాకారాకారము లగుటహాఠ గలదు. ఉ. ఉపేషతు (ఉప + ఏషతు), యథోహిషే (యథా + ఓహిషే), అనిమస్త ఏవైః, ఉపస్తా ఏకా.

సంస్కృతములోని ఏచ్చులకు మాతృభావ లోని సంస్కృతీరములు మూలముకదా! (మా. వర్ణసమా మ్నాయచరిత్ర, పేర్లు. ౧౧, ౧౨, ౧౩.) అకారా కారములకు మూలమున 'a, ē, o; ā, ē, o' అను వర్ణములతో సంస్కృతీరములు చేరినపుడు దీర్ఘసంస్కృ తీరములు లభించును. ఇవి సంస్కృతమున ఏకారో కారములుగా పరిణమించినవి.

a + ai, ei, oi, āi, ēi, ōi = ai = వి.

e + ai, ei, oi, āi, ēi, ōi = ei = వి.

ఇట్లే o అనువర్ణమునకు రూపములు గ్రహింప నగును.

a + au, eu, ou, āu, ēu, ōu = au = ఔ.

ఇట్లే e, o అనువర్ణములకును రూపములు గ్రహింపనగును.

పైరీతిని సంస్కృతసంధిరూపముల యుత్పత్తిని గ్రహించుటకు సంస్కృతవర్ణముల ప్రాచీనావస్థ యెఱుంగవలసియున్నది.

4. ఇ, ఉ, ఋ (౧) అనువర్ణములు సవర్ణాచ్చు పరమగునప్పుడు య, వ, ర (౨) అనువర్ణములలోనికి క్రమముగా మారుచుండును. ఉ. ఇత్యుక్త్యా, కుట్ట న్యాహ, మధ్యహ, దుహిత్రథే.

వేదములో సంహితాభాగమున బైరీతి ఏకారో కారములు యకారవకారములుగా వ్రాయబడినను సామాన్యముగా ఏకారోకారము లేయుచ్చరింపవలసియుండును. లేనిచో ఛందోభంగము సంభవించును. ఋగ్వేదమున ఋకారము పదాంతమున నెచ్చుటకు కనబడలేదు. ఈ

సంధియందుగూడ దీర్ఘేక్షులు ప్రథమమున హ్రస్వములై తరువాతను యణ్ణులలోనికి మారినవని తలంపవలసి యున్నది.

మాతృభావలో ఇక్షులు హల్లుపరమైనచో నచ్చులుగాను, నచ్చుపరమైనచో హల్లులుగాను నుచ్చ రింపబడుచుండినవి. ఈరీతి నిక్షులకును యణ్ణులకును వినిమయము సంభవించుచుండెను. ఇక్షుల యిట్టిస్వభా వమే పైసంధిరూపములకు కారణము.

5. ఏకారోకారములకు పరమగు అకారము లోపించును. ఉ: లేఽబ్రువన్, సోఽబ్రవీత్.

పైరీతిని వేదమున యకారము సాధారణముగా లోపించియున్నను, ఛందోభంగము లేకుండుట కల్గి ప్ప యకారముచ్చరింపవలసియుండును. ఇట్లు ఛందస్సు నకవసరమై యుండుటయు, గ్రంథమున లోపించియుం డుటయు హాఠగా నీయకారలోపము ఋగ్వేదరచనా కాలమున జరుగ లేదనియు, గ్రంథస్థపాఠ మేర్పడిన కాలమున బ్రాచీనమైనదనియు జెప్పవచ్చును. మఱియు 'స్తోతవ అమృత్యమ్(స్తోతవే + అమృత్యమ్)' అను ఋగ్వేద ప్రయోగమునుండి పూర్వ మకారము లోపించుట లేద నియు, అకారము పరమగునప్పుడుహాఠ తద్భిన్నాచ్చు పరమగునప్పటి సంధియే జరుగుచుండెడిదనియు కొం దలు భాషాస్రజ్ఞు లూహించియున్నారు.

6. ఏ, వి, ఓ, ఔ అనువర్ణముల కచ్చుపరం బగునప్పుడు క్రమముగా నవి అయ్, ఆయ్, అవ్, ఆవ్, అను వర్ణములకింప మారుచుండును. ఇందు యకారవకా రము లవర్ణ పూర్వము లగునప్పుడు లోపించుటయు, నటు తరువాత సన్నిహితములగు నచ్చులకు తిరుగ సంధి జరు గకపోవుటయు గలదు. ఉ. త ఆగతాః, నగర ఇహ, తస్మా ఆదదాత్, త్రియా ఉక్తమ్, విష్ణ ఇహ, లేక, విష్ణవిహ, సురాఉక్తః, లేక, సురావుక్తః, హర ఏహి, లేక హరయేహి, శ్రియా ఉద్యతః లేక శ్రియావుద్యతః.

వేదమున యకారము సావ్యక్రమముగా లోపిం చినను వకార మకారమునకుపూర్వమే లోపించును. యకారవకారములు లోపించినపిదప దిరుగ నచ్చులకు

సంధి జరుగుటకూడ కలదు. ఉ. సర్తవాకౌ (సర్తవై + ఆకౌ), వాసౌ (వై + ఆసౌ). యకారవకారములు లోపించినపిమ్మదియు సంస్కృతమున సంధి జరుగక పోవుటచే నీనిలోపము నవీనముని పాశ్చాత్యు లూహించి యున్నారు.

ఏచ్చులకు నూత్యభాషలో సంస్కృతములు మూలము లగుచున్నవి. వీని కచ్చుపరముననప్పుడు వీని లోని రెండవభాగమున నికారోకారములు యకార వకారములుగా నుచ్చరింపబడుటచే నీసంధి సిద్ధించినది. (మా. వైని ౪ పేరా.)

ai, āi, au, āu + Vowel = ay, āy, av, āv + Vowel. ఇట్లే మిగిలినసంస్కృతములకును రూపములు గ్రహింపవలయును.

7. ద్వివచనరూపములవివరమును ఈకార-ఊకార-ఏకారముల కచ్చుపరముననప్పుడు సంధి జరుగదు. ఉ. భనూ ఆసా లే, ఇమా గిరీ ఆరోహతమ్.

వేదమున ఈకారాంతద్వివచనమున కికారము పరమైనచో సంధిచేయుటకుకూడ గలదు. ఉ. నృప తీవ (నృపతీ + ఇవ), గోదసీమే (గోదసీ + ఇమే). ఈకారాంతముగానుండు నికారాంతశబ్దముల వైదికసప్త మ్యేకవచనరూపమున కచ్చుపరముననప్పుడు సంధి జరుగదు. కాని “వేద్యస్యామ్” (వేదీ + అస్యామ్) అను ప్రయోగమునమాత్రము సంధి చేయబడియున్నది.

3. వ్యంజనసంధి

1. వర్ణప్రథమవర్ణములు నాదవర్ణములు పరమగునప్పుడు నాదవర్ణము లగుచుండును. ఉ. కీద్యుగ్వి చేష్టితమ్, రాడ్భావ శే, అనీద్రాజా, తాద్యగన్నమ్, ఆభరదన్నమ్. అచ్చులును నంతస్థములును బరమగునప్పుడీ మార్పు కలుగుటకు కారణము తెలియకున్నది. పదమధ్యమున నట్టి త్వాసవర్ణము నాదవర్ణముగా మారుటలేదు.

అనునాసికవర్ణము పరమగునప్పుడు నాసికవర్ణముక్రిందగూడ మారవచ్చును. ఉ. తన్నమః, లేక, తద్నమః, వాజ్ఞే, లేక, వాగ్జే, త్రిష్టుమ్నానమ్, యెలుంగవలసియున్నది.

లేక, త్రిష్టుమ్నానమ్. ఈసంధి పదమధ్యమునకుకూడ కొనిపోబడినది. ఉ. వాజ్ఞేయ, మృన్మయ, అన్న, విద్యున్మంత్. ప్రాతికాఖ్యలలో నీసంధి నిత్యముని చెప్పబడియున్నది కాని వికల్పము కాదు.

హకారము పరమగునప్పుడు పూర్వవర్ణము నాదమగుటయేకాక హకారము తత్త్వానీయమున మహాప్రాణ వర్ణముక్రింద మారుటకూడ కలదు. ఉ. తన్హి, లేక తద్ది. ఈరెండూరూపములకును నుచ్చారణమున విశేషభేదము లేదు. ప్రాతికాఖ్యలలో హకారము నిత్యముగా మారునని చెప్పబడియున్నది. ఉ. వడ్ధోతా, వాన్ధుతః.

శవర్ణము పరమైనచో (తకారము పూర్వముండున్నయెడల నది చకారమగుటయేకాక) శవర్ణము ఛకారములోనికి మారవచ్చును. ఉ. వేదవిహ్శారః, తచ్చుత్వా.

2. ప్రాస్యాచ్చు పూర్వమునగల జ, ణ, న అనువర్ణముల కచ్చుపరమునచో నవి తద్విత్వములగును. ఉ. ప్రత్యక్షాస్తే, సుగణ్ణీశే, ఉద్యన్నాదిత్యే, ఆభరన్నిహ. ఛందస్సునబట్టి చూడగా వేదమున నిది వికల్పమేమో యని తోచుచున్నది.

అనునాసికాంతపదములలో గొన్నిసంయోగాంతలలోపముచే ననునాసికాంతము లగుచున్నవి. అట్టిపదముల పదాంతరములలో గలిసినప్పుడు వానివివరముండు వర్ణము లోపింపక తత్పూర్వముండుండు ననునాసిక వర్ణముక్రింద మారగా ద్విత్వానునాసికవర్ణ మేర్పడును. ఇట్లు ద్విత్వానునాసికము కొన్నియనునాసికాంతపదముల సంధిలో నుద్భవించుగా, మిగిలినయనునాసికాంతపదముల చివరనుండు ననునాసికమకూడ సంధిలో ద్విత్వముగ జేయబడెను. ఇట్టిది సంస్కృతమున నిత్యమైనది. ఈసంధి కొన్నిపదములసంయోగాంతముగు పూర్వావస్థ ననుసరించి బయలుదేరినది. ఈసంస్కృతపత్రిని తెలిసికొనుటకు సంస్కృతపదముల పూర్వావస్థ

3. నకారమునకు చ, ట, త అనువర్ణములు పరమసంస్కృతము శ, ష, స అనునాగమములు క్రమముగా వచ్చుచుండును. నకార మనుస్వారములోనికి మారును. ఉ. దేవాంశ్చ, భవాంశ్చిద్యతే. తాంష్టక్కాన్, కుమారాంష్ట్రీన్, ఆభరంతస్తతః, కస్త్రింశ్చిత్. వేదమున నీ సకారాగమము నిత్యముకాదు. వైకల్పికత్వముగూడ ప్రతివేదమున భిన్నభిన్నముగా నగపడును.

నకారాంతపదములు చాలవరకు సంయోగాంత సకారము లోపించుటచే నకారాంతము లగుచున్నవి. అట్టిపదములు పదాంతరములతో గలిసినప్పుడు వానిచివర వర్ణము లోపింపక నిలుచుటచే నీసంధి సిద్ధించును ఇట్లు కొన్ని నకారాంతపదములసంధిలో సకార మగపడగా మిగిలిన నకారాంతపదములసంధిలోగూడ సకారము ప్రవేశింపజేసిరి. ఇట్టిది సంస్కృతమున నిత్యమైనది. ఈసంధి కొన్ని నకారాంతపదముల సకారాంతప్రాచీనావస్థను సూచించుచున్నది. ఈసంస్కృతప్రతిని దెలిసికొనుటకుగూడ సంస్కృతపదముల పూర్వావస్థ యెఱుంగవలయున్నది.

వేదమున దీర్ఘాచ్చునకు పరమందుండు నకార మచ్చుపరమసంస్కృతమునాగమముక్రింద మారును. ఉ. దేవా ఏహ, ఉపబధాఇహ, మహాఅః, రశ్మీరివ, నూనూర్భవమ్యారత్, స్థారభి, స్వతవాఃపాయః, స్థూ సాత్రమ్. ఇచ్చట పదాంతసకారమునకు పరముగా నుండు సంయోగాంతసకారము లోపింపక నిలిచియుండుటచే నీసంధి జేర్పబడినది.

4. నకారమునకు సకారపకారములు పరమసంస్కృతము తకార చుగమముగా రావచ్చును. ఉ. తాన్ షత్, లేక తాన్ షత్, మహాన్ షత్, లేక మహాన్ సత్. అనేక ప్రాతిపదికల లీచుగమము నిత్యమని చెప్పుచున్నది.

నకార స(మ)కారావ్యవహితోచ్చారణసంవర్ణమున తకారము జన్మించును. ఇది లిపిలో నిర్దేశింపగా నీసంధి సిద్ధించును. వర్ణద్వయావ్యవహితో

చ్చారణమున వర్ణాంతర ముద్భవించుట సహజము. అట్టివర్ణములకు చరవర్ణములని వ్యవహారము కలదు. (చూ. భాషాసంప్రదాయములు, పేరా ౯, వర్ణోత్పత్తి) నకారాంతపదములు కొన్ని సంయోగాంతతకారము లోపించుటచే నకారాంతము లగుటగూడ నీ సంధిలో తకారము స్థిరపడుటకు సహకారియై యుండవచ్చును.

శవర్ణము పరమైనచో నకారము జకార మగుటయే కాక శవర్ణము ఛకారములోనికి మారదును. ఉ. స్వపథో ఛేతే.

5. సకారమునకు కకారఘకారములును, పకార సకారములును పరమైనయెడల నది విసర్గ (శిష్కోమూ లీయోపధ్యానీయముల) ముగ మారును. వేదమున సమాసమునను, గొన్నియెడల వాక్యమునందునుగూడ సకారము నిలుచుచుండెను. ఉ. దివస్సుత్రః, ఇదస్మదే, హిమవతేస్పరి, ద్యౌష్పితా, త్రిషూత్వా, యస్మతిః, సంస్కృతమునగూడ కొన్ని సమస్తపదములలో సకారము నిల్చుచున్నది. ఉ. నమస్కారః, వాచస్పతిః.

6. అకారపూర్వకమగు సకారము అకార భిన్నమగు నచ్చుపరమైనయెడల లోపించును. తరువాత పూర్వపరాచ్చులకు మరల సంధిజరుగుదు. అకారము కాని, నాదహల్లుకాని పరమైనచో సకారము తత్పూర్వ ముండునునట్టి అకారముతో గూడ నోకారముగా మారును. పరమందలి యకారముమాత్రము లోపించును. ఉ. బృహదశ్య ఉవాచ, ఆదిత్య ఇవ, హస్తవ్యోఽస్మి; సలో నామ, బ్రహ్మణ్యో వేదవిత్. అకారలోపము వేదమున సంస్కృతమునందువలె నిత్యముకాదు. సకారము లోపించినపిదప పూర్వపరాచ్చులకు మరల సంధి జరుగుటగూడ గలదు. ఉ. తతోవాచ.

అకారపూర్వకమగు సకార మచ్చుగాని, నాద హల్లుగాని పరమైనచో లోపించుచుండెను. సకార లోపము జరిగినపిదప పూర్వపరాచ్చులకు మరల సంధి జరుగుదు. ఉ. దేవాఇవ, అశ్వావహన్తి.

సకారమునకు నాచయుక్తమగు వ్యంజనము పరమసంస్కృతము డది నాదవర్ణము (Z) గా మారునని వర్ణ

పాపాన్ని యచ్యుత్రమున దెలుపబడినది. (చూ. పేరా ౨౪.) ఆకారాకారపూర్వకమున నీనాదసకారము (Z) నకు దకారసకారములు పరమపరస్పరములు అని లోపించుచున్నట్లుగా తత్పూర్వముననుండునట్టి ఆకార మొకారము గాను మారును; ఆకారముచూత్రము విపరిణామమును బొందును. క్రమముగా నీసంధి దకారసకారము లేకాక మఱి యేనాదవర్ణము పరమైనను నచ్చటికెల్ల గొని పోబడినది. ఇట్లు ప్రాస్వాకారయుక్తసకారమునుండి మొకార మేర్పడినది. అటులేరువార నకారభిన్నమున నచ్చు పరమపరస్థలములలో నిది తిరుగు ప్రాస్వా

కారముక్రింద మారినది. ఆకారము పరమైన స్థలము లలో నాయకారమే లోపించెను. ఈ రీతి నీసంధి యుష్మలించినదని యూహింపబడినది.

పైగీతిని సిద్ధించిన పదాంతసంధికార్యము పద ముక్తమునగూడ ప్రవేశించినది. ఇందులకు సమస్త పదములు కారణమై యుండవచ్చును. 'మనోహరిణి' అను మొదలగు రూపముల ననుసరించి 'మనోభిః' అను మొదలగురూపము లుష్మలించియుండును.

సంస్కృతముందలి మిగిలిన హల్-సంధికార్యము లన్నియు వర్ణసమీకరణరూపముగా నున్నవి.

ఎదురెండ

—యస్. వి. యస్. రామారావు.

క్రింద కవితాచరిత్రమునందు ప్రబంధయుగము చాల ప్రసిద్ధమైనది. ఈ యుగమునకు ప్రధాన పోషకుడు శ్రీకృష్ణదేవరాయలు. కర్త అల్లసాని పెద్దన. ఇతని ఆనుయాయులలో ముఖ్యులు రామరాజ భూషణుడు, ముక్కుతిమ్మన, పింగళి సూరన, రామ కృష్ణుడు, చేమసూర వెంకటకవి మొదలైనవారు.

క్రీ. శ. ౧౩౪౦ ప్రాంతములవాడగు ఎఱ్ఱా పెద్దనకు ప్రబంధపరమేశ్వరుడని బిరుదు గలదు. దీనినిబట్టి ప్రబంధకవిత్వమునకు మార్గము నేర్పరిచిన వాడు ఎఱ్ఱమయని యొకమమన గలదు. కాని యథార్థము సరసినచో క్రీ. శ. ౧౧౨౦ ప్రాంతమువాడగు నన్నచోడకవియే ప్రబంధములకు చక్కనిమార్గము నేర్పరిచినట్లు స్పష్టము గాగలదు. నన్నచోడునికుమార సంభవము ప్రబంధము గాక మఱి యేమగును? వర్ణనా ప్రధానత్వ మను ప్రబంధముఖ్యలక్షణము కుమారసంభవమునదే కలదు. ప్రబంధపరమేశ్వరబిరుదమునుబట్టియే ఎఱ్ఱయ ప్రబంధములకు మూలపురుషుడనుట భ్రమ. ఆంధ్రకవితాపితామహుడైనముబట్టి పెద్దన ఆంధ్రకవిత్వమునకే మూలపురుషుడని యెట్లు చెప్పవచ్చును? భావకవిత్వమునకు శ్రీగురుబాడఅప్పారాయకవి మూలపురుషుడని ప్రతీతి. కాని భావకవిత్వమునగా నేమి? ప్రస్తుత మాంధ్రదేశమున భావకవిత్వమును పేర చలామణియగుచున్న రచనావిశేషము బరికిలించినచో గాఢయోగ్యము, ఆత్మనాయకము, వ్యంగ్యప్రధానము, ఏకభావాశ్రయము నగు నొకలఘురచన భావకవిత్వ మని తెలియనగుచున్నది. ఈబాతికవిత్వము పూర్వము లేదా? ఉన్నదనియే చెప్పవచ్చును.

నన్నయరచించిన భారతావతారిక యీజాతికి చెందినదే యని నిశ్చితముగా చెప్పవచ్చును. ఈ యవతారిక భారతగ్రాంథలో భాగముకాదు. కవి స్వవిషయ

మును, తత్కాలప్రవృత్తిని వ్యంగ్యప్రధానమున చక్కనిలఘురచనలో ప్రవర్ణించినాడు. తిక్కనయు స్వప్నవృత్తాంతమును వ్రాసినాడు. తిక్కన కీస్వప్నము నిజముగా వచ్చినదని చెప్పుకపోయినను ప్రమాదము లేదు. ఇది వ్యంగ్యప్రధానమైన రచన.

“అని రచనాకారుకమున

మనమలరగ నీప్రబంధమండలి కధినా

గునిగా నేపురుషుని బే

యొనువాడెనో యనుతలంపు గూరిన మదితో.

ఇంచుక నిద్రించునమయంబున” అని తిక్కనవ్రాసి ఒకానొకమహాదీక్ష వహించి యనిశ్చితవిత్తముతో నిద్రించినప్పుడు ఆవృత్తియొక్క మానసికస్థితి యెట్టి యవస్థకు పాలగునో తిక్కన మహాద్భుతముగ నిరూపించినాడు. మఱియు శ్రీ మహాభారతమువంటి యుల్కప్రప్తగ్రంథరచననుగూర్చిన నిశ్చయము బాగ్రదవస్థలో చేయుట సంభవము. యోగముచే పరిపక్వమైన చిత్తమునకు పరమేశ్వరుడు సాక్షాత్కరించుతేజంగు తిక్కన నిరూపించినాడు. భగవద్దర్శనము బాగ్రదవస్థలో లభింపదుగా! కనుకనే తిక్కన యించుక నిద్రించినట్లు వ్రాసినాడు. కాని యథార్థమున నది నిద్రగాదు; యోగసమాధి. ఇట్టియవస్థలోనే ఋషులు నేవముల దర్శించినారు. వాల్మీకి రామాయణరచనకు పరమేష్ఠిచే ప్రేరేపకుడైనాడు. ఈపరమార్థమును తిక్కన అవతారికలో ప్రవర్ణించినాడు. ఇది భావకవిత్వముగాదా! నాచనసోముడు వసంతవిలాసమున గేయ కావ్యమును వ్రాసిన్నట్లు తెలియుచున్నది. శ్రీనాథాదుల చాటువులు, శతకములు, ఇవన్నియు భావకవిత్వము గాక మఱిమికాగలవు? కాని యింతమాత్రమున వీరిని భావకవులనికాని, వీరు జీవించినయుగములను భావకవితాయుగము లనికాని మనము వర్ణించుటలేదు. పురాణ

యుగమున ప్రబంధములు, భావకవిత్వము గలవు. ప్రబంధ యుగమునఁ బురాణకవిత్వము, భావకవిత్వము గలవు. ఆధునికయుగమునను పురాణములు, ప్రబంధములు గలవు. కాని యీయుగములకు ఈ నామములు “ప్రాధాన్యేన” రూఢము లైనవి.

కనుక ప్రబంధరచనకు మార్గదర్శకుఁడు ౧౧౨౦ నాటి నన్నెచోడుఁడుగాదు; ౧౩౪౦ నాటి విజ్ఞానయోగి గాదు. ఈరచనకు పెద్దనయే మార్గదర్శకుఁడు. నీలన, ఇతనికి పూర్వము ఈరచన యున్నను అది వ్యక్తిగతమే కాని యుగసామాన్యము గాదు. అనఁగా అది పరిణామ సిద్ధమై అప్రత్యక్షముగా పుట్టినది గాదు. ఈస్థితి పెద్దననాటికి వచ్చినది. కనుక పెద్దనయే దీనికి కర్త.

శ్రీకృష్ణ దేవరాయలు దేశదేశములను జయించి నాడు; ఆంధ్రదేశమును సుభిక్షము గావించినాడు. రాజకీయముగను, సాంఘికముగను దేశమునం దెట్టికల్లోలములు లేవు. ఓడిపోయినరాజుల హఠాత్తుండ్రు జయలక్ష్మీవేషము వైచిక్రీంచినరాయలు రసకప్రభువు. ‘యథారాజా తథాప్రజాః’ అని రాజునోపాటు సామంతులు, మంత్రిలు, ప్రజలు అందఱును కేవలము విలాసప్రియులై యుండిరి. ఆనాటి విజయనగరములోని వారవంతాజనమే దీనికి ప్రబంధసాగ్రము. ఇట్టితరుణమున నుద్భవించిన రచనావిశేషము ప్రబంధము. పురాణకవిత్వపునీతులతో వినివినప్రజలు కవితాపద్ధతిలో మార్పునకై తహతహపడిరి. ఈతృప్తకు ఫలితముగా పెద్దన్నగారి మనుచరిత్ర పుట్టినది.

ఇట్లు విలాసార్థము పుట్టిన రచనావిశేష మగుటయు, రాజులు, కవులు, ప్రజలు భోగపరామర్శులగుటయుఁ గారణములుగా ప్రబంధము శృంగార రసప్రధానమైనది. పెద్దన్నప్రబంధమునందు శృంగారము అంగియగుటకు కేవలము కాలమహత్వమే కారణమైనను రాసురా నది యొకమాధాచారమై ప్రబంధములన్నియు శృంగారరసప్రధానములే యగుట తటస్థించినది. ఈ శృంగారముగూడ రాసురాను సభ్యతను విడిచి మోటు చేరినది.

నేపథ్యము యాగసమాధిలో. ఆనందస్వరూపమగు బ్రహ్మమును దర్శించి కవిత్వము చెప్పిరి. అట్టియుఖుల వాక్యములు ప్రేరేపి పురాణకవులు కవిత్వము చెప్పిరి. కాని ప్రబంధకవికి పద్యము రావలయునన్నచో “నియమ సాత్విక లంబు, రమణీప్రియసూతిక తెచ్చి యిచ్చు కప్పురనిద్రెము, ఆత్మ కింపయినభోజనము, ఉద్యోగలమంచము” సంపదలయును. ఇంత వ్యయమున కోర్చి రాయలవంటి రసకప్రభువు పోషించుటచేతనే పెద్దన్నవంటి కవి మనుచరిత్రవంటి గ్రంథమును వ్రాసి నాడు. రాయలు రసతృప్తితో కవులను పోషించినాడు. కనుకనే నాటికావ్యములును రసమహితములు గనే యున్నవి. తరువాత ఆస్థానములకు వారకాంతలు, కొజ్జాలు అలంకారములైనట్లే కవులను అలంకారములైనారు. వారిగ్రంథములును అట్టివ యైనవి.

నేటికవికి తనస్థితియే కావ్యరచనకు ప్రేరకమగుచున్నది. అనఁగా నీరసవియభిరుచి, ఆవేశము ఆత్మాశ్రయములేకాని పరప్రేరేతములు గావు.

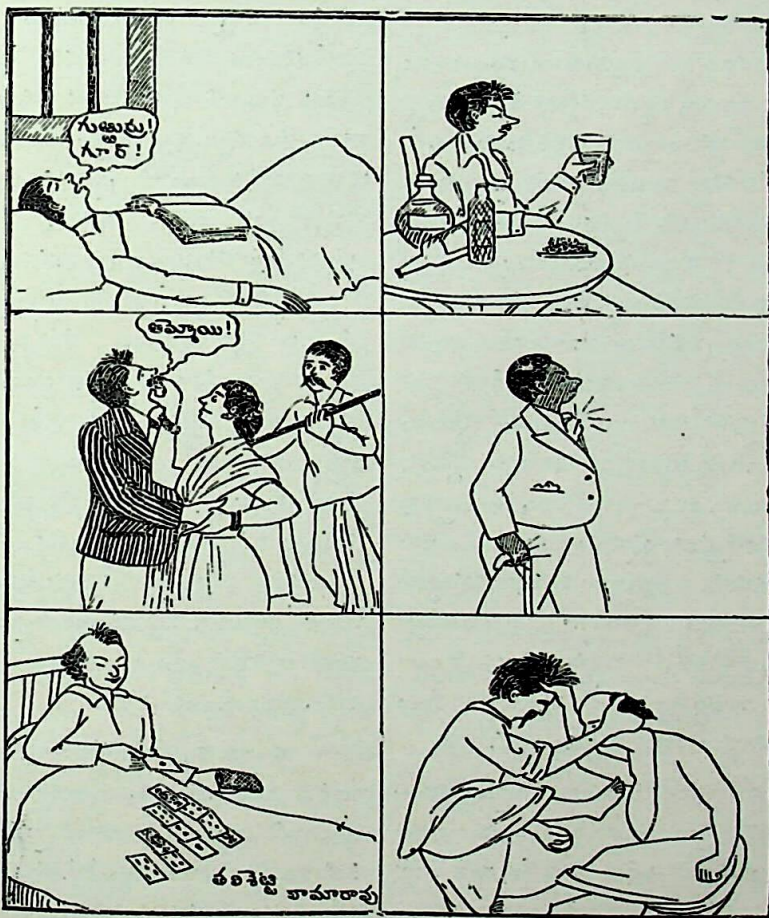
ప్రబంధములు కేవలము బుద్ధిప్రేరేతములు—అనగా మెదడునుండి పుట్టినవి. మానవహృదయముతో వాని కంతగా సుబంధము లేదు. ఇవి పశితకు బుద్ధిగ్రాహ్యములే. హృదయమును తాకుతేక్తి ప్రబంధములకు లేదు. అనఁగా ప్రబంధములలోని పాత్రములతో పశితకు సహానుభూతి కలుగుట లేదు. మఱియు నలంకారములలోఁ బాలభాగము ఊహాప్రేరేతములు. అట్టి యలంకార ప్రధానములగు ప్రబంధములు పశితకు ఊహాగ్రాహ్యములే యగుచున్నవి. ఉత్పేక్షాద్యలంకారములు, శ్లేషాది పదబంధచాతుర్యములు, యమకాదిశబ్దాలంకారములు ప్రబంధమునకు ముఖ్యలక్షణములు. ఇవన్నియు కవిత్వమునకు బాహ్యరూపమేకాని రాసురాను ఇవితప్ప కవిత్వమే లేదనుస్థితి వచ్చినది.

పురాణములలోని వస్తుప్రధానత్వమును వదిలించు కొనుటతో ప్రబంధములు కొంతయభివృద్ధిగాంచినట్లే తోచినను ప్రకృతిని వ్యాఖ్యానముచేయుటలోఁ గొంత

కావ్యరచనలో చెప్పవలయును.

నేదములు భగవంతునకు, మానవునకు గల మానవునకునుగల సంబంధమును నిర్ణయింపఁజాలకపోయి సంబంధమును నిర్ణయించినవి. పురాణములు మాన నవి. ఈ యాత్మప్రవృత్తియము అగునాతనకవిత్వ వునకు మానవునకుఁ గల సంబంధమును బోధించినవి. మన కింకను మిగిలియేయన్నది. ప్రబంధములు ప్రకృతిని వర్ణించినవి గాని ప్రకృతికిని

నెలవుదినములలో యెవరి యానందము వారిది

చ. వివిధపదార్థజాలముల
విస్ఫుల్లంబి నెలుంగఁజేయుచున్
నవరసరత్న సంతతు ల
నారతవృత్తి నెలుంగఁ జేయుచున్
శివకరమై యనర్థములఁ
జేరఁగనీక తొలంచి బుద్ధిపై
భవము నొసంగు కావ్యము న
వారిగమ్రొక్కెద నెల్లకాలమున్.

మన ప్రాచీనపండితు లెల్లరును గావ్యమువలనఁ గీర్తియు, ధనమును, వ్యవహారనైపుణియు, ననర్థ నివృత్తియు, బరమాహ్లాదమును లభించుననియు, నీ లాభములు పురాణేతిహాసాదులవలనఁగూడ లభించినను బురాణేతిహాసాదులు పాఠకుని చిత్తవృత్తి నెలుంగకయే రాజశాసనములవలె బాంకునకు భయముఁబ్రకటించుననియు, గావ్యమున్న నో తానువలచిన వ్రేయసి సమయమాచరి సుకుమారహాసభావాది ప్రకటనము గావించుచు మృదు మధురవచనరచనములతో హిత ముపదేశించుగీతిని బాంకునకుఁ జిత్రానందముతోఁబాటు కర్తవ్యము నిర్దేశించు ననియు, గావునఁ గావ్య ముపాదేయమనియు నిర్దేశించి యున్నారు. అయినను సంస్కృతకవులేమి, మాండ్రకవులేమి యాలంకారికోక్తకావ్యప్రయోజనములను సమగ్రముగ లక్షింపకయే కేవలనందసంధాయకత్వము మాత్రమే తమకృతులకు ఫలముగా భావించినట్లు తోచుచున్నది. ప్రాచీనరచనాపద్ధతి నేవగించెడి యీ కాలముననైతము గావ్యములవలనఁ గలుగవలసినమేలు స్వల్పముగానే యగపడుట విచార్యము గాకపోదు.

ఈకాలమున ఛందోబద్ధములగు ప్రబంధముల కంటె సరళమై సుబోధమైన వచనరచనమునందుఁ గవులకును బాంకులకును గూడ నభిరుచి విశేషముగ నగ పడుచున్నది. ఇరువదవశతాబ్ది మొదటనుదయించిన నవలా మండలులకును, నవలలకును లెక్కకానరాదు. ఈనవ

లను పేరుగల వచనకావ్యములకు నాంగ్ల భాషయందు నానెల్ (novel) అనుపేరు గలదు. ఆంగ్ల పదము నుండియే “నవల” యనుపదమును బ్రహ్మశ్రీయుతులు, విమర్శకాగ్రేసరులు, కాశీభట్ట బ్రహ్మయ్యశాస్త్రిలు వారు తొలుదొల్ల వ్యవహరించిరనియు, నదియే లోక న్యాప్తి నొందెననియు నొకపండితాగ్రణిచే నేను విని యుంటిని. ఈనవలలకును, సంస్కృతభాషలోని యాఖ్యానికలకును దగ్గటిపోలిక కలదు. పరశ్శతముగ నవతరించుచున్న యీ నవలలందు విదేశీయములు, విజాతీయములు నగు నపరాధపరిశోధనములో, సంఘ సంస్కారములో ప్రధానముగ వర్ణింపఁబడుచుండునే కాని మనయాంగ్రభాషాగ్రంథములందు నాంగ్రుల మతాచారాభిరుచులు ప్రతిఫలించుచుండును. ఇది గొప్పకొఱంత యనక తీరిదు. కేవలము ఆంగ్రుల యాచారవ్యవహారములును, మతసంప్రదాయములును, సాంఘికస్థితిగతులును బ్రకటించుచు బ్రహ్మశ్రీ క్రొత్త పల్లి సూర్యరావుగారు, వేంకటపార్వతీశ్వరకవులు మొదలగువారు రచించిన యాఖ్యానికలు కొన్ని కలవు. కాని యింక నట్టిగ్రంథము లనేకములు బయలుదేరి వలసియేయున్నవి. ఆంగ్రుల సాహసాదార్యసౌశీల్య ధార్మికత్వాదిసద్గుణము రుచిచూపుచుఁ బ్రాచీనమహా పురుషుల చరిత్రముల వర్ణించుచుఁ గళలందును, శాస్త్రములందును నభిరుచిని జనింపఁజేయుచు విజ్ఞానమును సర్వతోముఖముగ వెల్లి విరియించుగ్రంథములే వాఙ్మయ మునఁ జారితార్థ్యము నొందఁగలవు. ఇతరములు కాల హరణసాధనములుమాత్రమే.

మ-రా-శ్రీ తేకుమళ్ల రాజాసాలరావు (వి. ఏ. గారిచే రచియింపఁబడి, ఆంధ్ర సరస్వతీ గ్రంథమాల యందు తొమ్మిదవగ్రంథముగాఁ బ్రకటింపఁబడి ౧౯౩౩-౩౪ సం. పాఠశాలాంత్యపరీక్షకు నప్రధానపాఠ్యముగా నిర్ణయింపఁబడిన “కనకవల్లి” యను నాఖ్యానికయు త్రమ శ్రేణిలో లెక్కింపఁదగినవానిలో నొక్కటిగా నున్నది.)

దీనియందలి యిత్యవృత్తము బాధ్యుడై దికమతముల పరస్పర సంఘర్షణము. ఆంధ్రుల శౌర్యసాహసాదార్యదివ్యము లీదిన్ని సాత్తమున మిక్కిలి చక్కగ వర్ణింపఁ బడినది. ప్రాచీనభారతనాటీమణుల సాహసము, సౌశీల్యము, విద్యాభివేకములు, వివేచనాశక్తియు సరసముగ వర్ణింపఁబడినది. ఈ గ్రంథము రచించుటలోఁ గలిగిన కుంగల యసారవివేచనాశక్తి శంతయు వినియోగించె ననుటలో నతిశయోక్తి కానరాదు. ప్రాచీనాంశములతో పాటుగ నర్వాచీనాంశముల జతపఱచి పాఠకుల నద్భుత స్వాంత్యముగా నొనర్చెను. 'ఆంధ్రజాతి అనార్యజాతుల లోని' దను దుర్వ్యాదమును ఖండించుటయు, బ్రాచీనాంధ్రుల నాగరకతావిశేషములు మహాన్నతము లనియు, నాంధ్రజాతి యితరద్రావిడజాతులకుఁ గన్ను దెరిపినదనియు బ్రతిపాదించుట కవికిఁ గల ముఖ్యోద్దేశ్య మైయున్నది.

ఐతరేయబ్రాహ్మణమునం దాంధ్రజాతి శేర్మొనఁబడినది. విశ్వామిత్రునివలన నాంధ్రజాతి జనించినదని పురాణాచార్యులవలన విదితమగుచున్నది. ఆపస్తంబ భట్ట బాణ సిద్ధ నాగార్జున భాస్కరాచార్యాదు లాంధ్రులని చరిత్రములందుఁ గలరు. మధురానగరమున శ్రీకృష్ణునిచే ముడసిన చాణూరమల్లుఁ డాంధ్రుఁ డని భాగవతమునఁ గలదు. ఈయంశములను విస్తృతముగాఁ గలి తెలిపియున్నాఁడు. ప్రాచీనకాలమున నుండెడి విద్యాభిధానమును, పరిష్కరదత్తులును, విద్యాపీఠముల యాన్నత్యమును బాగుగా వర్ణింపఁబడినది. శాద్దులు మతద్వేషముచే దేశమును గొల్లగొట్టి గ్రామములు దగ్ధముగాంచింపుటచే నాంధ్రరాష్ట్రమునకు దగ్ధరాష్ట్రమని పేరు వచ్చినదని నిరూపింపఁబడినది. ఆంధ్రభాష యితరద్రావిడభాష లన్నిటికంటెఁ బ్రాచీనమైనదని ప్రకటింపఁబడినది. ప్రాచీనాంధ్రులమతము వైదికమతమనియు, వైదను నాంధ్రులు బాధ్యమతమం దసహన మొందక తద్వ్యాప్తికై మిక్కిలిగ సమపాయము లొనర్చియుండిరనియుఁ దెలుపఁబడినది. వైదికయము లాంధ్రుఁడగువాఁడు ప్రతిక్షణమును మననము చేసికొనవలసినవి కాకుండునా?

ఆంధ్రదేశమున నాగపూజ పూర్వకాలమునం జియు వ్యాపించియున్నది. ఇక్కాలమునఁ గార్తిక శుద్ధపశురద్ధివసమున నాగులను బూజింపనియాంధ్రులుండరు. కాని ఆపూజింపఁబడునాగులు సర్పములు మాత్రమే యని యిప్పటివారి నమ్మకము. కావుననే యానాఁడు పాముపుట్టులలోఁ బాలువోసియు, చలిమిడి చిమ్మిడియుండలను, కోడిగుడ్లను వైచియు పాములకుఁ బ్రీతిగావించురు. కాని వాస్తవమునఁ బూర్వకాలమున నాగులను నొకజాతివారు దండకారణ్యమున నుండెడివారనియు, వారు మణిమంత్రోపదేశములచే బాములను వశమున నుంచితొ నెడివారనియు, వారివలననే నాగపూజ యాంధ్రులకు సంక్రమించెననియుఁ జరిత్రములు వక్కాణించుచున్నవి. నాగజాతివారు అనాగరకులుగా నుండి కొంతకాలము నరమాంసభక్షణము నేయుచుండెడివారనియు, బాదులయు నాంధ్రులయు సంసర్గ విశేషమున వారాదుష్కర్మము మానిరనియు, నాంధ్రులును, నాగులును సన్నిహిత ప్రదేశవాసులనియు గ్రంథకర్త స్పష్టపఱచియున్నాఁడు. ఇందు వర్ణింపఁబడిన భట్టబాణాపస్తంబాదిపురుషులెల్లరును సమకాలీనులని నమ్ముట కవకాశములు లేవు. అట్లు నమ్మించుట గ్రంథకర్త కభిమతమనియుఁ చలంప వీలు లేదు. విశేషమేమన భిన్నకాలీనులైనను బ్రఖ్యాతులగు నాంధ్రపురుషుల నామంబులును, బ్రజ్ఞలును మన కెఱింగించుటయే కవి కభిమతము. అట్లేకాకున్న పంచామ్మినవ శతాబ్దము నకుమున్నెఱుంగని విమానములను, మీట్రోక్కుటలను నాకాలమున వర్ణించుట విరుద్ధము కాకుండునా.

సాధారణముగా నిప్పటిపం కెతులకునైతము తెలియని రాజ్యాంగ సంబంధములను కొన్ని విశేషముల నిందుఁ గలిగి శేర్మొనినాడు. ఆపారిభాషికపదములు మనకుఁ దెలియమిచే మన ప్రాచీనరాజ్యాంగపద్ధతి యెట్టిదో మన మెఱుంగఁజాలకున్నారము. పిసుమడు, వికాలాక్షుడు, భరద్వాజుడు అనురాజనీతికర్తలుమనకుఁ గ్రాత్రవారు. (పుట 31) రాజు నిత్యము నాచరింపవలసినవిధులు మన కవశ్యపఱసీయుములు (పుట 40)? ఆంగ విద్యావతురుల జంభక, అంతరచక్ర సంసర్గములు

(పుట ౧౬౨) మన కజ్ఞాతములు. శాస్త్ర, ప్రశాస్త్ర, సమాశాస్త్ర, సన్నిధాత, ప్రదేష్ట, వ్యావహారికములు మనకుఁ గ్రోతవారు (పుట ౧౬౨). కాంభోజ సింధు ఆరట్టవనాయు, బాహ్మికజ తురంగములు మనకుఁ బూర్వపరిచితములైనను పాపేన, సావీర, తైతుల తురంగము లజ్ఞాతములు. సాన్నాహ్యకర్మము మన కవశ్యజ్ఞేయము (పుట ౧౬౧). గజయుద్ధముని యెఱుంగదుమేకాని తద్దేదములను ఉపసాన, సంవర్తన, సంయమ, వధావధ, నాగరాయనముల నెఱుంగము (పుట ౧౧౬). తురంగములు నెక్కి వయాళి వెడలునుమేకాని ఔపవేణు కాదివల్లనములు, కపిపుతాదిలంఘనములు, మాయారాది ధోరణములు, భద్రాశ్వకాదినారోష్ట్రములు, శరభపుతాది నీచైర్లతములు మన మెఱుంగము. ధారాపంచకము మాత్రము కావ్యపరిజ్ఞాతలకుఁ బరిచితము (పుట ౧౩౬). దంశ, భోగ, మంశల, అసంహత, ప్రవర, దృఢక, అసహ్య, సంజమ, స్థూలకర్ణ విజయాదిపదాతియుద్ధ ప్రకారము లిప్పటి రక్షకభటుల కవాతునందు, లాశీ చార్జీలందు మన్నవేమో విమర్శింపవలయును. (పు. ౧౧౬) యాలబలము, భృతబలము, శ్రేణులు, సంఘములు ననువాని కిష్టము వ్యవహారమేమో యెఱుంగ నగును. సర్వతోభద్రాదిస్థిరయంత్రములు, పాంచాలి కాదిచరయంత్రములు, తాళచాపదారుశృంగాదికార్ముకములు, వేణునారాచాదిబాణములు, పరకపట్టిసాది ధారాయంత్రములును నిప్పటి ప్రదర్శనశాలలం దగపడు నేమో యరయవలయును. అభినవాంగ్రపంశితుల కపరిచితములగు నిట్టివిషయము లింక నీగ్రంథమున ననేకము లున్నవి. కాని విస్తరభయమున నుదాహరింపఁ బడలేదు. *

ఈవిన్నపాత్రమును రచించుటలో గ్రంథకర్తకుఁ బరమోద్దేశ్యము “ఒకప్పు డాంగ్రు లీభరతఖండమున కెల్ల నేకచ్ఛత్రాధిపత్యము నెఱపి సార్వభౌమవిరుద మొంది” రనిపాశ్చకుల కెఱిగించుటయే. ఆయభిప్రాయ

మెట్లు నిర్వహింపఁబడినదో శూతముగాక! ఈగ్రంథమునఁ బాత్రములలో ముఖ్యమయినవి—౧. శ్రీమూఖ సాతవాహనుడు, ౨. కనకవల్లి, ౩. భట్టబాణుడు, ౪. ఆపస్తంబుడు, (వీరాంగ్రులు) ౫. సుశర్మ, ౬. సుబుద్ధి, (వీరు మాగధులు) మిగిలినపాత్రము లంతముఖ్యమయినవి కావు. వీరిలో శ్రీమూఖుడు కథానాయకుడు కనకవల్లి నాయిక. సుశర్మ ప్రతినియకుడు. ఆకాలమున దేశమెల్లెడల పాదమతము విజృంభించి ప్రజలెల్లరును పాదమతమునకై ప్రాణములైన నర్పింప సంసిద్ధులైయుండిరి. మగధదేశాధీశ్వరుడు సుశర్మ పాదమతాభిమానియేకాక గొప్పబుద్ధిబలము, బాహుబలము గలవాడై భారతవర్షమునకెల్ల నేకచ్ఛత్రాధిపతిగా నుండెను. ఆంగ్రులకు బలమువ్వల్పము. ఇరుగుపొరుగురాజులెల్లరును పాదమతముచే నైదిరుగు నాంగ్రులకు సాహ్యము చేయఁజేరి. కావున దైవగతి తప్పదుచే శ్రీమూఖుడు శాత్రువులచేతికిఁ జిక్కిపోయినాడు. శత్రువశమందున్న శ్రీమూఖునకు వారుగముగ నేనుఁగుకాలి త్రొక్కుడుచే మరణము సుశర్మచే నాజ్ఞప్తమై యుండెను. ఆసమయముననే శ్రీమూఖుని బుద్ధివైభవమును, భట్టబాణాపస్తంబుల నీతివైభవమును బ్రకటింపఁబడుట యవసరము. అట్లే చక్కగఁ బ్రకటింపఁబడినది. కారాగారముననున్న శ్రీమూఖు డుత్సాహాతిరేకమున శృంఖల లూడఁదియుటయు, గవాక్షముల బెకలించి గంగానదిలో నుడికి బాణాపస్తంబు లేర్పఱిచిన నుఱుతులఁ దెలిసి సంకేతమునఁ బ్రవేశించుటయేకాక మార్గమున కనకవల్లిని సైతము శత్రువశమునుండి తప్పించినాడు. భట్టబాణాపస్తంబులుగూడ రాజును విడిపింప నిశ్చయించి రాత్రివేళఁ దనపరికరములతో రాజున్న కారాగారమునకు వచ్చి వెడకి రాజుచేసిన సాహసమును దెలిసి యానందించిరి వీరిప్రయత్నమువలననే గంగలో నుడికిన శ్రీమూఖుడు రహస్యస్థలమునఁ జేరఁగలిగెను. మొట్టమొదట భట్టబాణుడు రాయబారిగా వచ్చి సుశ

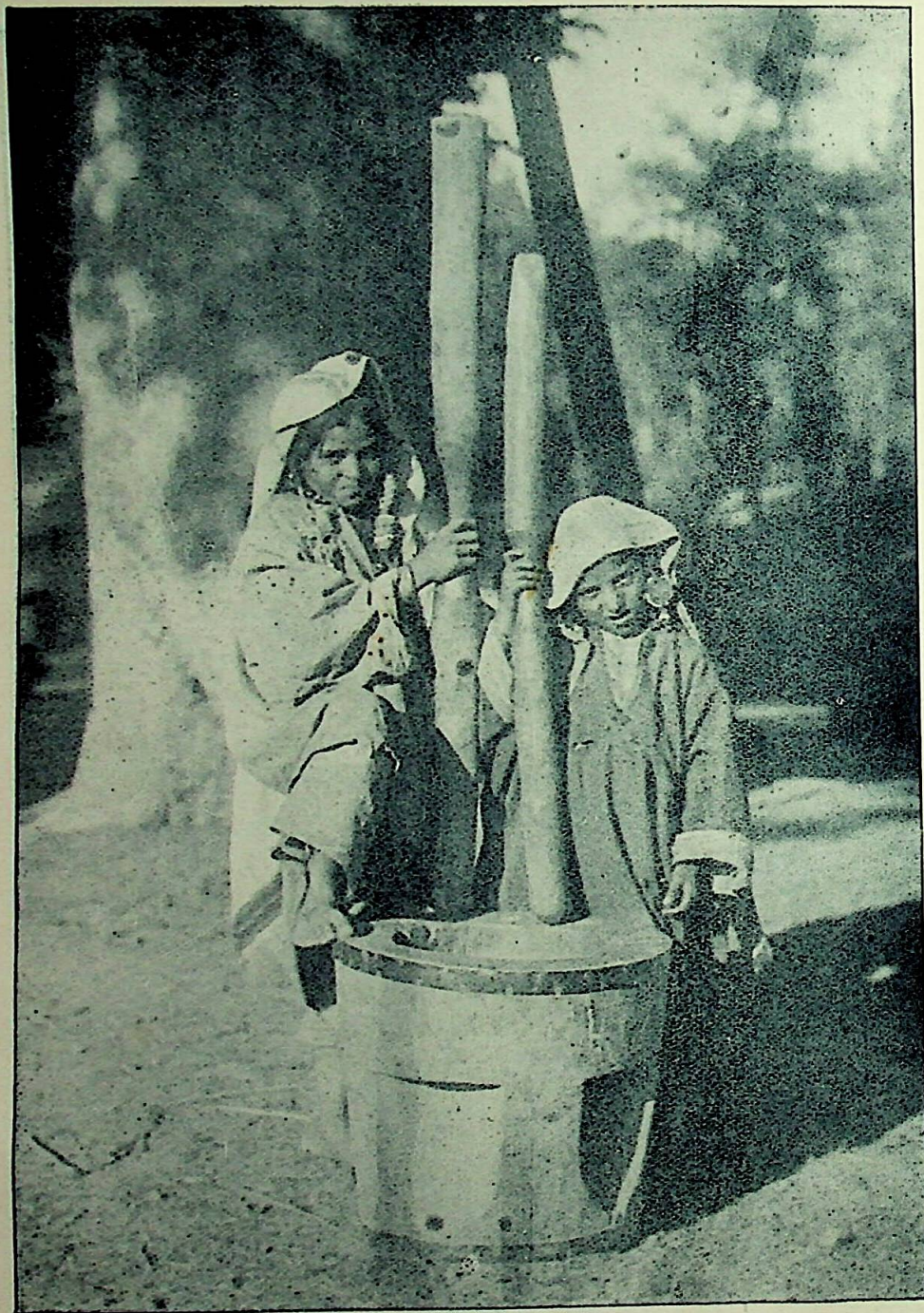
* ఇందలిపదములనేకములకు నిఘంటువులం దర్థము కనఁబడలేదు. ఆర్థరహితములగు సంజ్ఞలవలనఁ బ్రయోజన మంతగాఁ గలుగదు. ఇట్టిపదముల వివరింపకుండుట నిఘంటువులకు గొప్పకొంత. దానిని శ్రీ మూర్త్యరాయాంగ్రనిఘంటువు తీర్చుచున్నది. Digitized by eGangotri

కాశ్మీర చిత్రములు

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

౧. కాశ్మీర దేశపు పడుచు

ర్మను బాగుగా మోసపుచ్చి తననీతిచాతుర్యమును బ్రకటింపినాడు. ఆపస్తంబుడు బౌద్ధపరివ్రాజకవేషమున మగధరాజధానియందే యుండి తనసమ్మోహినీ విద్యాప్రభావమువలన కపటలేఖలు సృష్టించి విజయమును సుసాధ్యము చేసినాడు. చంద్రుని పునకు చాణక్యుడును, భాగురాయణుడును, ఇందుకేర్మయు నెట్లు సహాయులై విజయము నొందించినారో అట్లే శ్రీముఖునకు భట్టబాణుడును, ఆపస్తంబుడును, భాస్కరాచార్యుడును సహాయులైరి. శ్రీముఖునకు సహజముగా గొప్పనీతిచాతుర్యముగలదు. దానికిఁ దోడు భట్టబాణాదుల మంత్రోపాయములు కామధేనుప్రాయములై తోడ్పడి విజయము నొందించినవి. శ్రీముఖుని పరమతసహన మద్వితీయమైనది. ఆతఁడు దేశమెల్లడల నూతనముగ బౌద్ధన్తాపములు నిర్మించియుఁ బురాతనమతముల బాగు చేయించియు, బౌద్ధపరివ్రాజకుల కనేకసౌకర్యము లొనగూర్చియు వైదికమతమునకుఁ బ్రబలనిరోధులగు నాగులు మొదలగువారి మైత్రి నయాచితముగనే సంపాదించి యెల్లరచే మూర్ధాభిషిక్తుఁడు గావించఁ బడినాడు. మహాయుద్ధమునకును దాతఁడు గావించిన ప్రకటనముచేఁ బ్రజలకెల్లరకును ధూములు లభించి దేశమునుండి దారిద్ర్యము పళాయిత్మమైనది. శ్రీముఖుని మనస్సు కరుణాపూర్ణమైనది. ఆతనికి బౌద్ధమతమున్నను, నహింసయున్నను సభిక్తియుములు. నాగులలోఁ బూర్వమునుండివచ్చుచున్న నరహంసాశేనమునాతఁడు మృదువ దేశముననే యాపుమాపి వారలను నాగరకులఁ గావించినాడు. అయినను క్షత్రియోచితముగు యుద్ధము నందును, సురంగమున మందుపఱచి పదివేలమాగధుల నొక్కత్రుటిలో గతాశులఁ గావించుటయు ననివార్యము లయ్యెను.

ఈగ్రంథము పేరివలననే కనకవల్లి కథానాయిక యని తెల్లమగుచున్నది. ఆమె మిగుల విద్యావతి. చిన్నతనమున నాయుధపరిశ్రమము మిక్కిలి గావించినది. మిక్కిలి ధైర్యశాలిని; ఉపాయజ్ఞురాలు. శ్రీముఖుని గుణగుణము లాలించి యాతనియెడ ననురక్తయై యున్నది. తండ్రిని సర్వదమ్మని గావించి తన్ను

చెఱచెట్టిన సుశర్మను వంచిచి చెఱివివచ్చుటయు, శ్రీముఖునియంతటివాఁడు శాత్రువులకుఁ జిక్కిపోగా నాతనివిడిపించుటకుఁ జూను యత్నించుటయు, గతపట మైత్రేయుఁడు విమానముతోఁ గొనిపోవుచున్నపుడు విమానము దగ్గముగావించుటయు, యోధుల మడియించుటయు నెవ్వరికైన నాశ్చర్యముఁ గలిగింపకపోవు. పదంపడి యుద్ధమునందు శత్రునైన న్యము లపారముగాఁ జుట్టుకొనుట చూచి శ్రీముఖునంతవాఁ డించుక యధైర్యమొందినతఱి నాతనికి ధైర్యము పురికొల్పి శత్రువులఁ దునుమాడిన యామెపరాక్రమము నరకునితోఁ బోరిన సత్యభామపరాక్రమముకంటె మిన్నయై వన్నె కెక్కినది. రుద్రమదేవివంటి వీరవనితారత్నములంగన్న యాంధ్రజాతికిఁ గనకవల్లి తిలకాయమానయై యొప్పుటలో నాశ్చర్యమేమికలదు?

ప్రతి నాయకుడగు సుశర్మనిషయ మించుక తడవిమాతము. ఈతఁడును శ్రీముఖునకు నెల్ల విధములఁ దగువీరుడే. రాజనీతి చక్కఁగ నెఱింగినవాఁడు. రాజ్యపాలమునందు బహుసమర్థుఁడు; బహుబలాధ్యుఁడు. భారతరాజ్యలక్ష్మి కేకాలంబమై యున్నవాఁడు. అతనినైన న్యము లపారములు. దేశమందలి రాజులెల్లరు నాతనియందనురక్తులై కనుసన్నల మెలంగుచు నాతనికై ప్రాణము లర్పింప నిధముగ నున్నారు. అయినను నాతనికిఁ బరాజయమును, దుర్మరణమును సంభవించినవి. సుశర్మకు మతాభినివేశము మొదలు. శాంతముగ జనుల మనములు కరఁగనట్లు బోధించి చేయవలసిన మతప్రచార మాతఁడు గర్వోద్రేకమున బాహుబలముచేఁ జేయ విజృంభించినాడు. మతాంతరులకెల్ల నాతఁడు చంపి వేయుటకే నిశ్చయించెను. ఆతనిధాక కెదురుతిరిగిన దొక్కయంద్రరాజ్యము మాత్రమే. మిగిలినరాజ్యము లన్నియు నయముననో, భయముననో వశపడిపోయినవి. అంతటిమతాభినివేశమువలననే యాతనికి నాశము సంభవించిన దనవచ్చును. మఱియు మతోన్మాదముకంటెను నాతనికిఁ బరస్త్రీవాంఛ వేయిమడుంగు లధికముగా నున్నట్లు తోచును. ఎన్ని దేశముల జయించినను, నెం

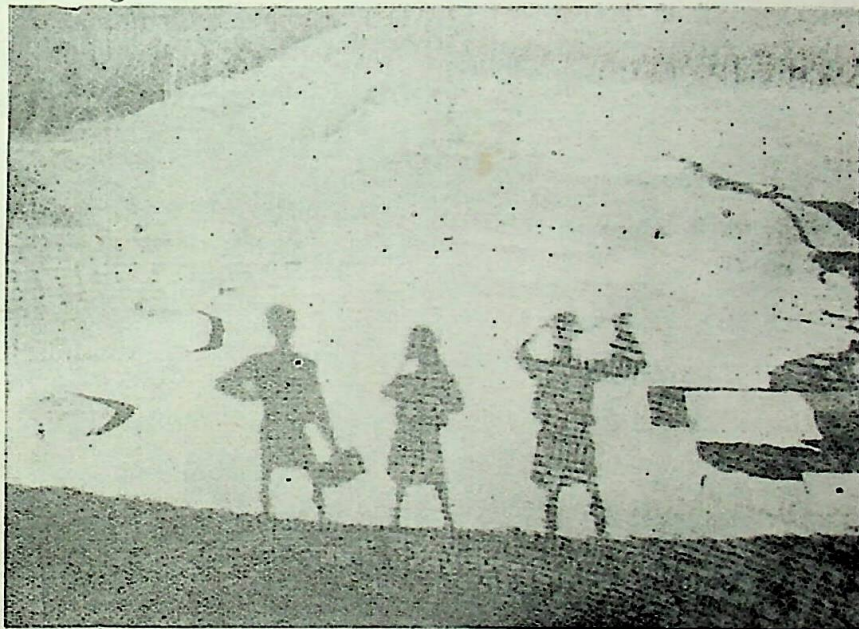
దటురాజాధిరాజుల జయించినను దనయంద్రియముల జయించి వశమందుంచుకొననివాఁ డవశ్యము నశించు నని సుశర్మప్రవర్తనమువలనఁ జక్కఁగఁ దెలియుచున్నది. ఈతఁడు కనకవల్లిని బలాత్కారమునఁ బరిణయమాడఁ జలంపకున్నచో నాగు లీతనిని విడచి యాంగ్రులకు మ్రొక్కెడివారు కారు. మఱియు జాధమతప్రచారకు లలో ముఖ్యుడగు సిద్ధనాగార్జునునివంటివాఁడు వైదిక మతస్థులకు సహాయుడగుటయు సంభవించియుండును. మఱియు సుశర్మకడ నొక్కదుర్గుణము ప్రబలముగా నగుపడుచున్నది. పరులు చేయు మామోపాయముల నెఱుంగలేక క్తి వానికి లేదు. తనసైన్యమునందు, దేశము నందు, రాజధానియందు, తనయాస్థానాంతఃపురము లందుపైతము వ్యాపించియున్న శత్రుపురుషుల నీతఁడు కనుగొననేలేకపోయినాఁడు. మంచిమాటలకును, సోత్రములకును గడుసులభముగ లొంగిపోవువాఁడు. కావుననే యాతని కంతవేగముగఁ బరాధమము కలిగినది. పాపపుణ్యములను, స్వర్గనరకములను లెక్కింపని మార్కుండగుటచే నాతఁడు కలఁగని, నరకయాతనలనుభవించుచున్నవారిని స్వప్నమునఁ జూచి భయభ్రాంతుడై గుండెనీలి పరలోకమున కేగినాఁడు. సుశర్మవంటి వీరాధిపీరుఁడు సమరతలమున శ్రీముఖునిచేతఁ గాకున్నఁ గనకవల్లి చేతనైనఁ బ్రాణములు విడుచుట గొంత బాగుగ నుండునుగాని మతోన్మాదముచే దండకారణ్యమెల్లఁ బీడుగుపెంటతో నింపిన కఱకుమోఱకు బరదారాధిమర్యకుఁడు ననువానికిఁ దా నొనర్చిన పాపములకుఁ బరలోకమున ననుభవింపవలసిన యాతనలఁ దెలిసికొని భయమునఁ గుండెపగిలి చచ్చుటయే యుక్తముగా నున్నది. ఈతనిమంత్రి దండనాథాదులుగూడ నీతిచతురులే యైనను కేవలము బలగర్వితులై నశించి రనుట నిక్కము. శాత్రువులు పన్నెడి మాయాతంత్రముల కొక్కఁడైన ప్రతిక్రియఁ గావింపజాలకపోయిరి. ఇట్టి జడులగు మంత్రులవలన రాజ్యమునకు నాశము సంభవించుటలో వింత యేముండును ?

మొత్తముమీఁద నిండలిపాత్రములన్నియు స్వస్వ వ్యాపారానుకూలముగను, మిగుల సునితముగను

బోషింపఁబడినవి. అనర్థకములగుపాత్రము లీకథయందు లేనేలేవని చెప్పవచ్చును. కథారంభమున భాస్కరాచార్యుని భాష్యాభ్యయనము, జ్యోతిశ్శాస్త్రము లొలుదొల్ల నాంగ్రులచేతనే కనిపెట్టఁబడినదని తెలుపుటకు నుపయోగించినది. అట్లే సిద్ధనాగార్జునుని ప్రస్తావము కథకంతగా నుపకరింపకున్నను నాతఁ డాంగ్రుఁడేయనియు, నాంగ్రులు సమస్తశాస్త్రములందును బ్రసిద్దులైనట్లు జాధమతమందుగూడ గొప్పగ్రంథములు రచించియుండిరనియు, బూర్వకాలముననోషధీమహిమముచే నుపర్ణము తఁగూరుచేసెడివారనియుఁ దెలుపుట కిందు వర్ణింపఁబడినది. ఆంగ్రవాతీయతాభిమానమున నీతఁడు మహాశైలము నొకదాని నోషధీప్రభావమునఁ గనకశైలముగా మార్చి యుద్ధమున నాశ్రమములు తయారుచేయుచుట కొనసంగినాఁడు. రసవాదతంత్రములలో సిద్ధనాగార్జునతంత్ర మొకటి ప్రఖ్యాతమైనది కలదని చెప్పుదురు.

ఈనవల చరిత్రాత్మకమయినది కదా ! ఈకథాకాల మేది యని పాఠకులకు జిజ్ఞాస కలుగుట సహజము. అయినను నీగ్రంథమందు కథాకాలము దెల్పునాధారము లేవియును లేవు. ఒక్కకాలమున జరిగిన కథను దెల్పుటయు కవి కళిమతమైయుండును. పూర్వకాలమున నుండిన మాంగ్రమహాపురుషుల ప్రతిభాతిశయములనుఁ మతసంప్రదాయములను, విద్యావిధానములును బ్రాచీనాంగ్రవనితల విద్యానివేకసాహసాదార్యాదులును వర్ణించుటయే కవి కీర్తిములుగాని కాలమును దెల్పుట కాదు. ఎక్కడిశాతనాహులు ? ఎక్కడి యాపస్తంబుఁడు ? ఎక్కడివిశ్వామిత్రకశ్యపాదిమునులు ? ఎక్కడిభట్టబాణుఁడు ? ఎక్కడినాగార్జునసిద్ధుఁడు ? ఎక్కడిఋశ్యశృంగుఁడు ? ఎక్కడివీటబిమానములు ? ఎక్కడిబాంబులు ? ఇవియన్నియు, వీరందఱు నేకకాలమున నుండుట సంభవించునా ? కథ కేవలము కల్పితము. పాత్రముల నామములు కల్పించుటకంటె సుప్రసిద్ధులై యాంగ్రులై యున్నవారి నామములే యుపయోగించినఁ బాత్రుల కానందము గలుగునని యోచించియే కవి యిట్లు వ్యవహరించినాఁడు. ఇది

ఇట్లు విమర్శించి చూడ నీ గ్రంథ మెల్ల విధముల సమితాహ్లాదమును లభింపఁగలవని మనవిచేయుచున్నాఁ
నుత్తమముగా నున్నదనియు, దీనిని జక్కఁగాఁ జదివిన యాంధ్రబాలరకు వినయవివేకాది సద్గుణములును, సాహ
సోదార్యములును, బూర్వపురుషచరిత్రపరిజ్ఞానమున యాస్మత్వము నాపాదించుంగాక.

నీ డ లు

—నూర్య.

(దృశ్యము)

౧

వైనాడు:

ఇది నేను కొత్తగా కనిపెట్టిందా? ఇప్పటికి
జీర్ణావస్థకు రావాలిసిందే; కాని యింకా
నవనవలాడుతూవుంది; ఎన్నోసార్లు కిందపడి
కూడా మళ్ళీ లేస్తుంటుంది : ఈసారి చూడం
డీ! మీముందే పాడిస్తా : ఒక్కసారి 'కీ'
యిచ్చానంటే గిట్టుగిట్టున పనిచేస్తుంది;
మనోహరంగా పాడుతుంది; వినండి బాబూ!

తారాకళంకితగగనబింబో

ద్ధతి హసించు మెఱుంగులో

వీరాధివీరదిగంతమండల

విభడు సైచు వెలుంగులో

ఏమో నిరంతరసౌఖ్యముద్రిక

లేకనుగొనువారలే

తామే యిహైచ్ఛిక భోగవిద్యా

దాతలైయున్నారలే!

ఇదీ, నీకన్నా అర్థవైందా అని నిలవ
దీసి అడుగుతా లేమో : మొదటమొదట
కాలా—

(పోతాడు.)

* * * *

[రోగిగది; 'బాబు' రోగి; ఒక్కన
నాన్న బిక్కమొగంతో కూచున్నాడు.]

తలికి పోదాం.

బాబు :

నాన్నా !

నాన్న :

బాబు ?

బాబు :

ఉడకపోస్తుంది నాన్నా !

నాన్న :

నాతండ్రి! రెండునిమిషాలు పడుకో...
బిస్కెట్లు తినమ్మా!

బాబు :

నాన్నా ! ఆరుబైట చల్లగా గాలికొడు
తుందికాదూ?

నాన్న :

లేదు.

బాబు :

అబ్బే ! నువ్వుగూడా యిక్కడే కూచోని
పూరికే లేదంటావే? బైటికెళ్లి చూడూ !

నాన్న :

ఒక్కనిమిషం —

బాబు :

తరవాత ?

నాన్న :

డాక్టర్ రొస్తాడు. రాంగానే అడిగి, అవ

బాబు :

ఆయ న్నడగందే వెళ్ల గూడదూ ?

నాన్న :

ఆమందు తింటున్నప్పుడు, ఆయన చెప్పి నట్టల్లా చెయ్యాలి బాబూ !

బాబు :

అట్టయితే యిహానించీ ఆమందేవీ వొద్దు —

నాన్న :

జబ్బు నయం గావొద్దమ్మా !

బాబు :

కాకపోతే యే ?

నాన్న :

... ..

బాబు :

ఏం, నాన్నా ?

నాన్న :

మాట్లాడకుండా పడుకో.

బాబు :

చెప్ప నాన్నా ! ఆమందు వొద్దు నాన్నా !

నాన్న :

ఏడిశావ్ —

బాబు :

వొద్దునాన్నా ; రోగిచే కావాలి నాన్నా !—ఆమందుకంటే రోగిచే బాగుంది నాన్నా !

౨

వైవాడు :

మళ్ళీ వొచ్చా. నా 'మఱి' కొన్నాళ్లు తుప్పుపట్టింది. అట్టాగే వుంచితే మఱి పాడవుతుందని 'తాతాకంపెనీ'వాళ్లు చెప్పారు. అందుకనే మళ్ళీ పరిశ్రమ ప్రారంభించాను—పాడమని చెబుతాను ; బారుగా కూచోని వినండి !

లోకసమ్మోహనవి

లోచనవిరోధగణ

లోలమత్సర్యప్రభా

లోచితవిధానగతి

లో, తల్లక్రిందులై,

లోక మిచ్చిన ప్రేమ

లో తల్లిదండ్రులై,

రోగమిచ్చిన మందు

లో పిల్లికండలై

లోగొన్న ప్రకృతినా

లుగునాలుకలు గొన్న

దిగులెఱుంగని బిడ్డ

దేశమిది, తేజమిది !

చాలు. నే మళ్ళీ వొచ్చిందాకా వొక్కరూ కదలగూడదు, బాగుండకపోయినా సరే. (పోతాడు.)

* * *

[అడేగడి. దాసి, కోటి వొస్తుంది.]

కోటి :

బాబుగారు !...వొస్తున్నారు.

నాన్న :

రానీ—ఎవరు?

కోటి :

డాక్టరువారు.

బాబు :

లే. నాన్నా ! లే. పోదాం, లే!...

నాన్న :

ఆగరా ! లోపలికి రానీ—నిమిషం.

బాబు :

మనంలేచి, ఆయన కెదురుగా బోతే,
అరనిమిషమే అవుతుందిగా ! తొందరగా
బోవొచ్చుగా ?

నాన్న :

ఎక్కడికిరా ?

బాబు :

అవతలికి—

నాన్న :

చంపుతున్నావే!— కోటి ! ఆ మంచం
పంచలోకి బట్ట.

కోటి :

చలిగాలి కొడుతుందండీ.

బాబు :

నాకు చల్లగాలి కావాలి.

కోటి :

నేను విసిరేదీ ?

బాబు :

పొయిగాదు విశ్రాంతికి.

నాన్న :

నీ వొళ్లుగూడా పొయిలాగే మండు
తుంది.

కోటి :

దిక్కుమాలిన జరం — దొరపా
రొచ్చారు.

వైద్యుడు :

దిక్కుమాలిన జరం!!? పొద్దుకు
లూ రోగాల్నీ, వైద్యుల్నీ తిడుతూ కూచుం
టారు? వొళ్లూ పై తెలీకుండా తెచ్చుకున్నే
దీనీ—ఇందుకనేగదూ అన్నారు “ అడుకులు
తిన్నటులున్నే, కడుపున కుప్పెక్కినపుడు? ”
అని పెద్దలు ?

నాన్న :

పెద్దలరోగాలైతే బాగానే వుండేదండీ !
వీడు పసిబిడ్డయే!—ఆ మొండిరోగం నాకు
రాగూడదూ ?

వైద్యుడు :

* మొన్న చలపతికి దొరికిన వెయ్యి
రూపాయిలకేనూ నాకు దొరగూడదూ ?

బాబు :

ఆచెట్లకు గొట్టే చల్లగాలంతా నాకు
కొట్టగూడదూ?—ఉడికిపోతుంది నాన్నా !

నాన్న :

డాక్టరుగారు ! అబ్బాయిపక్క ఆవరాం

వైద్యుడు :

అమ్మమ్మమ్మ! ఆవాసనే పనికిరాదండీ!
చలిగాలి తగట్టవే? — శాస్త్రాల్లో యేం
జెప్పారో విన్నారా—

నాన్న :

అదినరేగాని, అబ్బాయివాళ్లు చూడండీ!

వైద్యుడు :

వొంటికేవండీ, కాకపోతే అంతరుష్టం
కాస్త వుంది. మూడుమాత్రలతో పోదండీ?—
పైకి వొట్లు చల్లగానే వుంటుంది: అసలు,
'మాండుకశ్చ విశేషలావుకగతః పైత్యం
జ్వరం వర్తతే' అని సిద్ధాంతవాయె! అదీ
గాక—

నాన్న :

నాడి కొంచెం చూడండి—

వైద్యుడు :

నాడికేవండీ? భేషుగ్గా వుంది. అయితే,
కాస్త కణతలూ అవ్వీ అదురుతూవుంటై.
ధన్వంతరివైద్యశాస్త్రంలో—

బాబు :

మీశాస్త్రాల్లో గాలి వుంటుందండీ?

నాన్న :

ఛా, గాడిదా! వూరుకో—

వైద్యుడు :

అడగనీయండీ! పసిబిడ్డని కాస్త
మాట్లాణ్ణియ్యాలి. బెంగపడకుండా కులా
సాగా కబుర్లుచెప్పాలి—

బాబు :

వొట్టికబు డైదఃకండీ? నాక్కావాలి
సిన మందు నాకు తెలుసు. గాలి కావాలి,
తెప్పించండి!

వైద్యుడు :

అక్కల్లేదు నాయనా!

బాబు :

మీశాస్త్రాల్లో అది వుండదండీ?

వైద్యుడు :

వుండదు, బాబూ!

బాబు !

అది పుస్తకం కాదండీ?

వైద్యుడు :

పుస్తకాల్లో వుండేది గాలికాదు; కలం
తో రాసిన అక్షరాలు.

బాబు :

అబద్ధం! ఈపుస్తకం చూడండీ! పేద్ద
పొస్తకం! ఇలా కిటికీలోంచి చూడండీ.
ఎవర్రాశారోకాని, దాన్నిండా యెక్కడ
చూసినా గాలేనండీ! నాకు దాంట్లోమం
దులు గావాలండీ. మీవన్నీ, చిన్నచిన్న —

నాన్న :

అమ్మయ్యా! — ఇదేవిటండీ, యిలా
మాట్లాడుతాడు నాబిడ్డ?

వైద్యుడు :

భయంలేదు. పైత్యపుజ్వరమని చెప్ప
లేదండీ? పూడుపూటల్లో తియ్యదూ!
కుక్కుటార్చపకాశికలో—

నాన్న :
గుళ్లప్రకాశిక! — ఈపూట మందు
తెచ్చారా?

వైద్యుడు :
తేనూ మఱి? మందుమాత్రం ఒహ
పూటన్నా నాగా పడగూడదు సుమండీ! —
పత్స్యం సరిగా జరుపుతున్నారా?

నాన్న :
వెన్న బిస్కట్లు తప్ప మఱేమీ —
వైద్యుడు :
పాలుగూడా యిస్తున్నారా? ఆవుపాలు
యియ్యచ్చు.

నాన్న :
మఱి వేడిగదండీ?
వైద్యుడు :
అబ్బే! 'ఉష్ణం ఉష్ణేనశీతలం' అన్నారు
గదండీ మఱి?

బాబు :
అవన్నీ మీపుస్తకాలేనండీ?

వైద్యుడు :
బాబో! మీఅబ్బాయికి చదువు బాగా
వొస్తుందండీ!

నాన్న :
బతికి బయట బడసీండి —

వైద్యుడు :
నీకు చదువుకోటానికి పెద్దపెద్ద పుస్త
కాలు కొనిపెడతాంలే. నాయనా! నూట

డకుండాపడుకో. — ఇదుగో! ఈగదిమాత్రం
కదలనియ్యెద్దుసుమండీ!

బాబు :
మీపుస్తకాలు బంగారంగాను, నే
నాపేద్దపుస్తకంలోకి పోయి చదువుకుంటూ
నండీ: అందులోవుండే ఆకులూ, పూలూ,
తీగెలూ, కాయలూ అన్నీ దిద్దుకుంటానండీ.
ఆకిచకిచలూ, గలగలలూ, ఝంకారాలూ,
క్రేంకారాలూ అన్నీ పాడుకుంటానండీ! —
ఆగద్దలూ, కాకులూ, కోతులూ, గోరంకు
లూ, అన్నిటిదగ్గరా డ్రీలునేర్చుకుంటా
నండీ! — వొదిలిపెట్టండి — ఇంకా యీ
గదేనా? వొదిలి —

నాన్న :
ఓరి దేవుడా! సంధిగాదుగదా కొంప
ముంచి?

వైద్యుడు :
మీ రేం భయపడకండి, అకుఱ్ఱాడితో
యేవి?

3
పైవాడు :
నిశ్శబ్దంగా కూవోవాలి. అనలే
'హా' చిన్నది. నానాలుకకూడా చిన్న
దే. అంతేనా? నామఱకు పెట్టిన గొంతు
కూడా చిన్నదే! — అయిపో వొచ్చింది;
చిత్తగించండి!...

ఈశ్వరాజ్ఞాబద్ధ మీనాటియాట.
ఈశ్వరస్వరూపు తై నారన్న మాట!

నీనాటిపాటిరా

నేరాద టీవీట!

పోనీ; మఱింత యా

రాటపడనేల? నీ

వైనపాటలు మానుటది యెంతలోమాట?

చూడండి: శ్రుతి చెడిపోయింది; బాగు

జేయటం నాచేతిలో లేనట్టుంది; చూస్తూ —

(పోతాడు.)

* * * *

[నాన్న లేడు; కోటి లొంగిపోతుంది.]

కోటి:

నేను విసిరేది బాబూ?

బాబు:

నీకంటే నల్ల హాపుండే కాకులన్నీ వైన
వైన పరిగెత్తుతూ, టెక్కులతో టకటకా
నాకు విసురుస్తే. ఆరుబైటికి పోదాం పద.

కోటి:

నాన్న వొస్తాడయ్యా!

బాబు:

వొచ్చేలోపలే పోదాం.

కోటి:

తరవాత మళ్ళీ రావాలి.

బాబు:

రాలేం.

* * * *

నాన్న:

నయమవుతుందంటారా?

డాక్టరు:

ఇదెంత నేపండి? ఇటువంటి కేసులు లక్ష
చూశాం. అబ్బే! — చిటికెలో! కాస్త తెల్ల
వారిందాకా అవస్థ. హాయిగా నిద్రపోండి.

నాన్న:

బాబూ!

డాక్టరు:

పిలవకండి.

నాన్న:

నాయనా!

డాక్టరు:

ఇవతలికి రాండి.

నాన్న:

చిట్టి!

డాక్టరు:

మిమ్మన్నే —

నాన్న:

పలకడేవండి?

డాక్టరు:

నిద్ర —

నాన్న:

నాతోడ్డి!.....

* * *

వైవాడు:

మఱి విరిగిపోయింది. పాటలు వినీ వినీ

మీ 'చెవులు చీములు' కట్టలేదా? అవి

పూడేట్టు ఒక్కసారి నవ్వి పూరుకుంటాను.

ఏకడయిటివాడొ సృజి

యించిన యుత్రవిధానశక్తి మం

దీకృతమయ్యె, నిత్యజగ

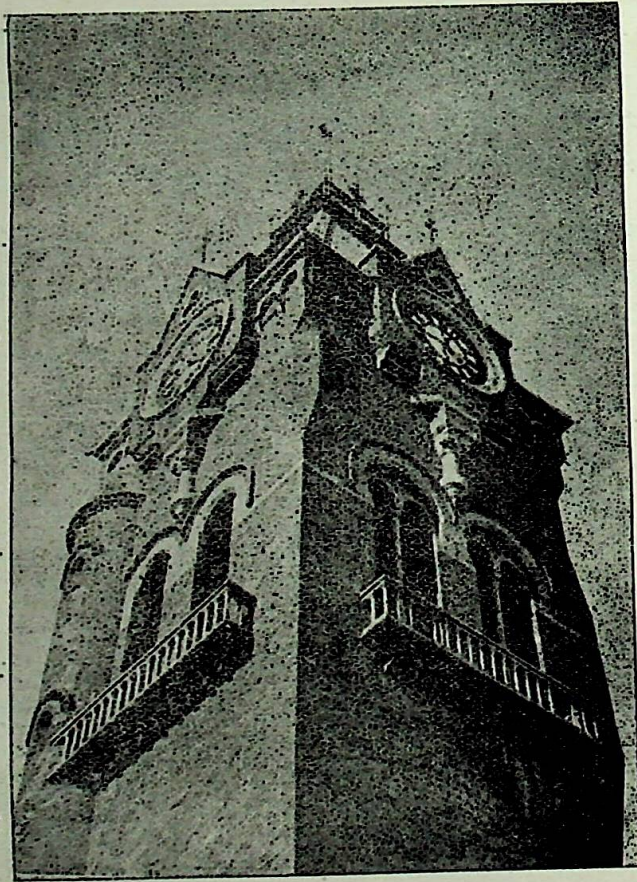
తీవలయాధిసమూర్తి యిందు బం

దీకృతుడైనవాడు నిజ

దేశగతుం డయిపోయినాడు; ఉ

ద్రేకుల కింక దీన బని

లేదని చెప్పెద, పోయివచ్చెదన్.

ఒరిగిన శిఖరము

—సూర్య.

కొల్లూరు భర్తారాయకవి, బి. ఏ.,

(ఆంధ్రగీర్వాణసాహిత్యపరిషత్తు)

౧

“జ్యోతి” జగజ్యోతి. ఆమె నెరుగని వారు లేరు. “ద్వారక” చ్చాయానాటకసమితి కామె సంచలనములును. శాంతచిత్తమువలె కంగులుచీరిన యవనికపై నామె యవతరింపని రాత్రి యేనగరమునను లేదు. ఆ కనుబామల వంపునకు కళాప్రపంచమెల్ల జోహారు. చెవులకమ్మల నరగప్పి విడబారు నావేణీభరము సన్యాసిమనసున కైనను సంకెల. ఆమె యడుగువెట్టినచోట ప్రతిరేణువు నొక యహల్య. కాలవాహిని ఛేదించజాలని సుడిగుండ మామెప్రాయము. ఇరువదిమూడు దాటినదనిన జగమెవ్వరును నమ్మరు. ఆమె యభూతస్వప్తి.

పతిభిక్షుకై యముని వెంటాడినప్పటి దీక్షాదృష్టియు, పతిరక్షకై కణ్వాశ్రమము వీడినప్పటి యశ్రువృష్టియు నా కాటుకకన్నులకు నేర్పని విద్య. స్వయంవర సభామధ్యమున నరవాంచినమోముతో, చేతికత్తెదండగొని, నేల పులకించునట్లామె నడచినప్పుడు మహాకవి తన “దీపశిఖా”శ్లోకమును ద్వితీయముద్రణమున సవరింపగోరును. హృదయేశ్వరుని సీలిపెదవులనుండి మధుమృత్యువు చూరగొనినప్పటి యామెయలొకికప్రేమతేజము నెదుట నాంగ్లకవిశిఖామణి తన పదసారశ్చమునకు రవంత పదనుపెట్టగోరును.

రంగసీమవెలుపల నామెపేరు జ్యోతి

ర్మయి; తెరపైమాత్రము ప్రాస్వముగా

“జ్యోతి.” కళాజీవితమే యామెకు ప్రకృతి సిద్ధమైనది. నిజజీవితమం దామె చేతకాని నట్టువరాదు. జగన్నటనావిమర్శకపారీణమగు సంఘమునందు జ్యోతిర్మయిస్థాన మెట్టిదో యెవరికిని తెలియదు. అది తెలియగోరుట, తాజమహలునున్న మెట్టిదో త్రవ్విచూచుట.

౨

ఆనాడు జ్యోతి మొగలాయిరాజ కుమారుని ప్రాణప్రియ, అనార్కళి. పశ్చిమ ఖండములలో పండబారివచ్చిన గురుచరణ దాస్, బి. ఏ., అందులకు కళాధ్యక్షుడు (Art Director). గురుచరణుడు నటుడేకాక కవియును. ఛాయానాటకకళ ప్రత్యేకమగు కృషిసల్పి ఖండంతరముల వాసిగన్నవాడు. అతని యాజమాన్యమున జ్యోతి యనార్కళి యగుట, జాతిరతనమును సానవెట్టుట. ఓడ దిగుటతోడనే గురుచరణునకు బొంబాయి నగర మిచ్చిన ప్రథమసమ్మాన మిది.

౩

“జ్యోతీ! అరవాల్పురెప్పలనుండి దృష్టు లేటవాలుగ నాయకుని పాదములపై ప్రసరిం పజేయుము. ఇదిగో, ఇట్లు.”

Shooting నిమిత్తమై వెలువడనక్కర లేని రంగ మది. ఢిల్లీ శ్వరుని శిక్షకై స్టూడియోలో, తలయొగ్గి నిలిచిన జ్యోతి, గురుచరణుని శిక్షణప్రాయమగు చూపువంక చూడ్కి సారిం చెను. అసదృశమగు నామె చకితదృగంచలముల సమ్మోహనకళను దిద్ది

తీర్పబోయిన గురుచరణు డాచూపునెల్లువకు విముగ్ధు డయ్యెను.

“రాతిలో రాయియై నశించునున్న ప్రేమకు బహిర్దృష్టి భావ్య మెట్లుగును?”

ప్రకృతి నటిప్రశ్నమునకు నాట్యనిద్యా గురుని హాసమే ప్రత్యుత్తరము.

౪

ఆక్షణమునుండి జ్యోతి గురుచరణున కవిముక్తమగు సమస్య. తన ఛాయానటన కళానుభవమున కనూహ్యమగు దృశ్యము (Pose) ప్రదర్శించినది జ్యోతి. విప్పారిన తెక్కలతో గగనవీధిని స్తంభించు గరుడుని వలె, గురుచరణుని హృదయ ముచిత్తరు వున నిలుకడగాంచెను.

“జ్యోతీ!”

“గురోజీ! నాపేరుపెట్టి పిలవాలి.”

“ఔనూ.”

“కాదు. అనార్కళిని నేను.”

“ఇప్పటికి. రేపు చంద్రమతివి; నిన్నను సావిత్రివి; అసలేమో జ్యోతివే కదూ?”

“పొరపాటు. నే నెన్నడును జ్యోతిని కాను. ఎప్పుడును నటినే!”

ఖండంతరముల వెదకిన కళోపాసన గహస్య మీనాటికి గురుచరణున కర్థమైనది.

“సరే.—నటీ!”

“ఇదే, వచ్చితిని. ఆర్యపుత్రు డెడదీ?”

ఆ చిరునగవుచిందులాడుచున్న మొగము, సంకోచముగాని కృత్రిమమగు ప్రేడగాని లేక కత్తెరతాకని యడవిమల్లెపొదవలె, స్వచ్ఛందముగ వెన్నెల విరిసినది.

* * *

లోకమెల్ల మైమరచిన నడిరేయి. ఎదిరి హృదయస్పందనముపైతము విననిచ్చు నిశ్శబ్దము. జగత్కల్యాణుడుమాత్రము పరోక్షత నటించుచు కోటికన్నులతో పరికించుచుండెను.

“నాజీవితరథ్యకు జ్యోతిని ప్రసాదించిన విధికి కృతజ్ఞుడను.”

“గురుచరణదాసిని.”

* * *

౫

“నాసిక”కు ముప్పదిమైళ్లదూరమున కాననరంగము. విలాసినుల విహరణమున కనుపై, తెరనుండి కనుమెదల్పనీయని శృంగారప్రకృతియని తోచి, నటకసమితి యచట విడిసిరి.

నాడు జ్యోతి సూర్యాస్తమయమువరకు తన గుడారము వెలువడలేదు. మబ్బుల రక్తిమ యెండుటాకులను చివుళ్లుగా భ్రమింపజేయువేళకు, సింగారింపు (Toilet) ముగించి “అనార్కళి” బయల్పడలేను. గురుచరణ పారితోపికమగు లినెన్ క్లాస్పు (Linen-clasp) ను దారిపొడవున సరిపెట్టుకొనుచు,

తనివిననక, యతని గుడారమును చేరి సరభ సముగా అతని ఈజీచైరు (Easy chair) లో కూర్చుండెను.

జ్యోతి—ఆర్థు డైరక్టురుగారూ, ఈక్లాస్పు ఇలాగుంటే అందంగా వుందా?

గు—క్లాస్పు నావద్ద నున్నప్పటికంటే యిప్పుడే వెయ్యిరెట్లు అందంగావుంది.

జ్యోతి—అదుగో! కవిత్వం విడిచి మాట్లాడండి.

గు—కవిత్వంకాదు; నటన మొదలే కాదు. నిజం చెప్పేను.

జ్యోతి—అదేమో! మీ కళాపరిశీలనం లో నాకు నమ్మకం పోతుంది. దిద్దుబాట్లు చెప్పడం బొత్తిగా మానుకున్నారు. ప్రేక్షక లోకమే నిర్ణయించాలి బాగోగులు.

గు—అయితే అనార్కళివి క్లాస్పు పెట్టుకొంటే హర్షిస్తారా?

జ్యోతి—బాగుందని యిప్పుడు మెచ్చి తిరిగి ఆక్షేపణ?

గు—అవును. జ్యోతికేగాని అనార్కళికి కాదు.

జ్యోతి—మీ యెదుట నే నెప్పుడును జ్యోతినే!

గురుచరణుడు నిట్టూర్పు పుచ్చెను. అతనిమొగము వెల్వెలబోయెను.

* * *

కాననరంగమున కనార్కాళి ప్రాస్తము
కాలేదు. ఛాయాగాహకుడును జ్యోతి
పరిసరమున గ్రమ్మిన యైహికచ్ఛాయ
కచ్చెరువుపడి, కారణమెరుగక యీభాగము
మరియొకతూరి తీసిన బాగుండునని శంకిం
చెను. ఎన్నిసారులు ప్రయత్నించినను అనా
ర్కాళిమాత్ర మదృశ్య మయ్యెను.

౬

గురుచరణునిజీవితగర్వము శిథిలమైనది.
తన ప్రథమకళాస్పృహలోని ప్రధానపాత్ర
మమృత మందజూపి తుదకు విఫలహాట
యతనికి నగుబాటుగా తోచెను. వెంటనే
కార్యంతరమున కలకత్తాకు పోవలెనని
సమిత్ప్రభునితో సాకుజెప్పి, యాత్రాత్రియే
తిరోహితు డయ్యెను.

పెంపుడుకత్తెను జూచిన పంజరస్థకీరము
వలె, పల్లవితమగు హృదయముతో నిద్ర
మేల్కొంచిన జ్యోతికి, నిలుపుటద్దముచెంత
లేఖ యొకటి తారసిల్లెను.

“జ్యోతీ!

నా ఐహికప్రేమచే నీకు జ్యోతిత్వ మా
పాదించి, కళాస్వరూపమును నాశనమొనర్చిన
పాతకుడను. నన్ను మరచిపోము.

క్షమింపుము.

గురుచరణుడు.”

* * * *

నేడు పూనాయందలి చిత్తభ్రమణానికి
త్సాలయమున, మాటిమాటికి లేని లినెను
క్లాస్సును సవరించుకొనుచు దిరుగాడు వెడగు
వ్యక్తి నానవాలుపట్టువా రెవరు?

* * * *

ఆశా సాఫల్యము

కనికరించెను స్వామి; మోక్షమొసంగు
చుండ భక్తులకెల్ల రా రండు లెండు
కోరికలు తీరిపోవు నన్నరు నిద్ర
కలగిపోయిన స్వప్న వైకల్యమందు.
పాత్రుడనో నేను స్వామి కిప్పటికినైన
నాపయి ననుగ్రహము పుట్టునా యటంచు

కీ. శే. కొడాలి వెంకటసుబ్బరావు, బి. ఏ.,

కలువరింతలలోన శంకావిపాట్య
మానచేతస్కుడను మూసినాను కనులు.
మోక్షణార్హులలోన మున్నుండు నీవె
నచ్చినావోయి స్వామికన్నదియు గగన
వాణి—కన్నులు తెరుచులోపలనె నేను
చిన్మయుడ నీపద మ్మధిష్ఠించినాను.

పూర్వకాలమునందు హిమాచలము మొదలు వింధ్యాచలమువఱకు వ్యాపించిన భూభాగమునకు నార్యావర్త మని పేరు. ఆభాగమునందు వర్తించుచుండిన జనులార్యులు. వారిమతమునుగూర్చి యింప్యాసమునఁ జెప్పఁబడుటవలన దీనికి “ఆర్యమత” మనుపేరిడఁబడెను.

మతమనఁగా నభిప్రాయము లేక సమ్మతి. మత మనునది యస్థిరసంజ్ఞ; అనఁగా మార్పుఁ జెందుటకు వలనుపడునది. కనుక దాని నార్యులు వ్యవహరింపక “ధర్మ” మని వాడుచుండిరి. ధర్మమనఁగా శ్రుతిస్మృత్యుక్తవిధి. అది మార్పుఁజెందుటకుఁగాని మార్పుఁబడుటకుఁగాని వలనుపడనిది. అది కులసారముగా బ్రాహ్మణధర్మము, క్షత్రియధర్మము, వైశ్యధర్మము, శూద్రధర్మమనియు నాశ్రమానుసారముగా బ్రహ్మచర్యము, గార్హస్థ్యము, వానప్రస్థము, సన్యాసమనియును వాడఁబడుచుండెను. వాని నిట వివరించినచో, నీవ్యాసకళేబరము వృద్ధి నొందు ననుశంకవలన న స్థిరవర్పవైతిని. ఆర్యులకుఁ దత్తద్విధులందు శ్రద్ధ క్రమశః తగ్గినతరువాతనే మతమనుపదము ధర్మమనుపదము యొక్క స్థానము నాక్రమించెను. ధర్మపరాయణులయిన యార్యుల జాతీయతకును ధర్మ

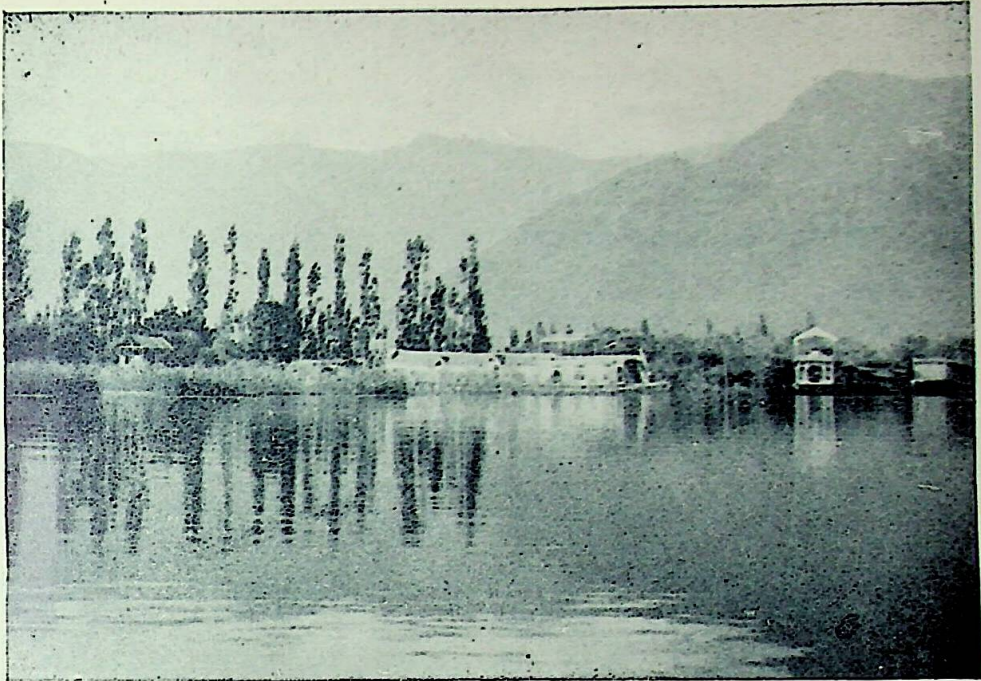
మునకు లేక మతమునకును భేదము లేదు. వారికి మతమే జాతీయత. కనుకనే వారి కెన్ని యిడుమలు వాటిల్లిన నెన్ని మతములతోడను సభ్యతలతోడను సంస్కృతము గలిగినను వారి జాతీయత మాటకున్నది. ఇతర దేశజుల జాతీయతలకును మతములకును బ్రభేదము లుండును.

కొంతకాల మయినపిమ్మట భారత దేశమునందు దేశకాలభేదములనుబట్టి వివిధ స్మృతు లుద్భవించెను. ఇప్పుడు దాస్యము కొఱకు బ్రాహ్మణాబ్రాహ్మణులకు వైరము గలిగినట్లే యప్పుడు ముక్తికొఱకు బ్రాహ్మణాబ్రాహ్మణులకు వైరము గలిగెను. సన్యసించినంగాని ముక్తి లభింపదనియు బ్రాహ్మణేతరులు సన్యసింపరాదనియు నియమ మేర్పడెను. అంత క్షత్రియకులమునందు బుద్ధ దేవుఁడు ప్రభవించి పురుషులుమాత్రమే కాక, స్త్రీలుపైతము సన్యసింపవచ్చుననియు పవిత్రచరితము గల జనులందఱకును నిర్వాణము లభించుననియును బ్రకటించుచు శ్రౌతధర్మమునకుఁ బ్రతిగా బౌద్ధమతమును స్థాపించెను. ఆసమయముననే వైశ్యకులమునందు మహావీరుఁడు జన్మించి, “అహింసా పరమో ధర్మః” అనునీతిని బ్రకటించుచు బౌద్ధమతమునుబోలి సజైనమతము నెలకొల్పెను. ఆగమోక్తము

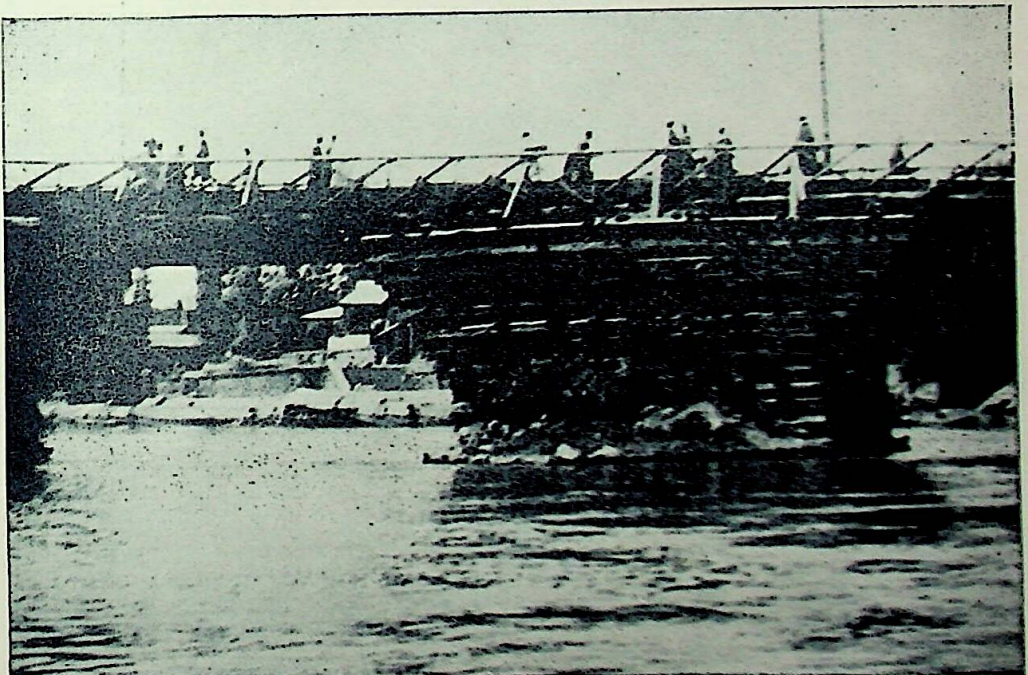
లగు శాక్తజైనవైష్ణవాదిమతము లదివఱకే పుట్టియుండెను. నిగమాగమవిరుద్ధము లగు లోకాయత చార్యక సాపండాది మతములు పిమ్మటఁ గలిగెను. అటుతరువాత శంకరాచార్యుఁ డద్వైతమతమును, రామానుజాచార్యుఁడు విశిష్టాద్వైతమతమును, మధ్వాచార్యుఁడు ద్వైతమతమును, వల్లభాచార్యుఁ డొకవిధమగు వైష్ణవమతమును, చైతన్యదేవుఁడు వేటొకవిధమగు వైష్ణవమతమును గ్రమముగాఁ బ్రతిష్ఠించిరి. గ్రీకులవలనఁ గ్రాథలికుమతమును, దురుష్కులవలన నిస్థాముమతమును, ఆంగ్లేయులవలన ప్రొటెస్టెంటుమతమును, పారసీకులవలన జెండవస్థామతమును భారతదేశమునఁ బ్రవేశించెను. అనంతరము రాజారామమోహనరాయఁడు బ్రహ్మసమాజమతమును, స్వామి దయానందసరస్వతి యార్యసమాజమతమును బుట్టించిరి. రాధాస్వామి యనుపేర వేటొకమతమును బుట్టెను. మేడముబ్లావట్స్కీ బోధించి నిలిపిన దివ్యజ్ఞానసమాజము నందు సకలమతయుతులు నుండుటవలన దానిని బ్రత్యేకమతమనుట యసమంజసము. పైనిబేర్కొనఁబడిన మతములను వివరించుట కీచిన్నివ్యాసము చాలదని తత్ప్రయత్నమును మానితిని. ఇవిగాక యీ దేశమునందు మఱికొన్ని మతములును గలవు.

ఇట్టిన్నిమతము లిక్కడ నల్లిబిల్లిగా నల్లుకొనియున్నను, బెటరాజుల రావులు హెచ్చినను, వివిధసభ్యతలు ప్రబలినను, ధర్మమనుషునాదిమీఁద నిర్మించబడిన భారతీయ జాతీయతానగరి సెడకున్నది. ఆర్యు లను దినమును గరణశ్రీతయముతోఁ జేయుచుండు ప్రత్యేకకర్మము సాంఘికధర్మమయియుండుట వలనను, సాంఘికధర్మమే వారిమతమయియుండుటవలనను, వారిమతసిద్ధాంతప్రకార మైహికవిషయమునకు నాముష్మికవిషయమునకును ఘనిష్ట మగు సంబంధ ముండుటవలనను, ఆముష్మికవిషయము ప్రపంచజాతీయమయి మార్పుఁ జెందని దగుటవలనను, వేదాధారమగు నార్యమత మత్యంతప్రాచీనమును సమగ్రమును; మఱి ధర్మప్రాణులగు నార్యుల జాతీయత యవరివర్తనీయము. పైని బేర్కొనఁబడిన మతములును మఱి ప్రపంచమునం గల యితరమతములును సకర్తృకములు. అనఁగా నాయామతాచార్యులు కర్తృలుగ నుండి యుద్భవింపఁజేసినవి. ఆర్యమత మకర్తృకము. దాని నెఱుంగని భారతీయుఁ డన్యమతము నవలంబించుట రాజాశ్రితుఁడు రైతు నాశ్రయించుటయె యగును.

కనుక నిహఃరసుఖసాధకమగు నార్యమతతత్త్వమును లెస్సగా నెఱుంగుట సమంజసము. భ్రమకరవచనములను విని భ్రమించుట యనుచితము.

3. శ్రీనిగరములో నొక సరస్సు

గి. జామ్నా మసీదు.

౧

అవి దసరాపండుగలు. ఆనాడు మహర్నవమి. దసరా వేడుకలకల్లా విజయనగరాన్ని చెప్పి యింకో పూరిపేరు చెప్పాలి. అందులోనూ కృష్ణరాయని ప్రభుత్వం. ఆంధ్రభోజుడుకదూ. కత్తికి కలానికికూడా సన్మానం లభించినరోజు లని. మహర్నవమినాడు పండితుల్ని, విజయదశమినాడు శూరుల్ని పరీక్ష చేసి వారివారి తాహతుకొద్దీ బహుమానా లిచ్చేవాడు రాయలు. పండుగతోమిగ్గిదిరోజులూ నిరతాన్నదానం జరిగేది. ఆవేడుక మల్లా ఆంధ్రదేశంలో జరగదు. అలాంటి ప్రభువు యేదేశంలోనూ—యేమో. ఆరోజు ఉదయంవించి మధ్యాహ్నంవరకు పండితసన్మానము. సాయంత్రం ఊరేగింపు. వందలకొద్దీవస్తారు పండితులు. అందరినీ వినటానికి రాయలికి తీసుబడి అవుతుందా? అందు వల్ల ఓయేర్పాటు జేశాడు. ఉన్నారూగా అష్టదిగ్గజాలూనూ. వారిని నియమించాడు. మహర్నవమికి ముందు యెనిమిదిరోజులూమాడా వచ్చినవారి సందర్శి వినవలసిన భారమూ, వారందరినీ తరగతివారీగా యేర్పరుచు భారమూ అష్టదిగ్గజాలదే. బహుమానాలుమాత్రం మహర్నవమినాడు స్వయంగా యిస్తాడు రాయలు.

తెల్లవారేబప్పుటికి రాయలు అభ్యంజనము చేయించుకొని, శుభ్రవస్త్రాలు ధరించి కూచున్నాడు. తిరుమలరాజు దర్శనార్థం వచ్చాడన్నార పరిచారి కలు. లోపలికి రమ్మనమని నెలవైచి. చిరునగవుతో, ఎరురుకున్న గిరజాలజుట్టుతో, సేనానాయకుడి దుస్తులతో లోపలికి వచ్చాడు తిరుమలరాజు. బంగారపు కేసులు చుట్టిన కోట్లగల మంచంమీద తనపక్కనే కూచోమన్నాడు రాయలు. తిరుమలరాజు రాయలికి అల్లుడు.

‘నీకోసమే చూస్తున్నాను. అందరుప్రభువులూ వచ్చేకా రనుకుంటాను’ అన్నాడు రాయలు మెల్లగా.

‘అవును. అప్పటి మిమ్ములకు వీలై సంత త్వరలో దయచేయమన్నారు. ఈసంవత్సరం చాలాశోభాయ మానంగా వున్నాయి దసరారోజులు’ అన్నాడు తిరుమలరాజు.

‘వచ్చేదసరాకేనా రాయచూరు మనం 7లివి, ఆప్రభువు మనసభికి రాకపోలే మనకి తృప్తిలేదు. పూర్వర్థిల్నించి మనదై మధ్య వాళ్లకిపోయింది. అక్కడమాడా మన జెండా యెగిరితే మనకాలం శాంతంగా గడుపుకోవచ్చు. అందరికీ తగిన విడుదులు—’

‘చిత్తం. అందరూ విడుదులలో సంతోషంగానే వున్నారు. అయినా వాళ్లమీద ఓకన్నుంచమనే చెప్పాను వేమవాళ్లకి.’

‘ఏది యెలావున్నా నైన్యంమూత్రము యెప్పుడూ సిద్ధంగా వుండాలి. పండుగరోజులు మనం యేమరి ఉన్నామని ఆదిశాసన—’

‘వాడికి గుండెలు లేవు. మనం వెల్లి మీదబడితే స్వసంరక్షణ చేసుకోవాలిగాని, ఎదివివచ్చేంత దైర్యము యేం జూసుకొని—’

‘ఇంక లేద్దాము’ అని రాయలు లేచి శిరో వేష్టమును పెట్టుకోగా తిరుమలరాజుకూడా లేచాడు.

సేవకులు గుట్టాన్ని తీసుకొనివచ్చి ప్రాకార ములో పెట్టారు. దర్వాజాదగ్గర అంగరక్షకులు వారి గుట్టల కళ్ళాలు చేతబట్టుకొని నిలుచున్నారు. రాయలు వచ్చి గుట్టాన్ని యెక్కినతరువాత తిరుమల నాయకుడుమాడా యెక్కాడు. వీరిప్రక్కన ఆరు గురు ఆరుగురు అంగరక్షకులు వాళ్ల వాళ్ల గుర్రాల్ని యెక్కారు. అందరూ సభామంటపానికి బయలు దేరారు. మేడలమించి పూలూ, దండలూ విరివిగా రాయలపైన బడుతున్నాయి. నిలిచినవి నిలుస్తున్నాయి, రాలిపోయినవి రాలిపోతున్నాయి. సభామంటపం దగ్గరికి వెళ్లి గుట్టందెగి మరదంబలోకి వెళ్ళాడు రాయలు.

జయజయధ్వనములు మిన్నముట్టుతూండగా రత్న సింహాసనముమీద కూర్చున్నాడు. తర్వాత సభికులంతా కూచున్నారు. సభ కిటకిటలాడుతూవుంటి. నానాదేశాల్నించి ప్రభువులూ, పండితులూ వచ్చి ఉచితాసనములపై కూచున్నారు.

పండితసన్యాస మారంభమైంది. సమస్తపండితులకీ తగురీతిని బహుమానాలు దొరికాయి. అల్లసాని పెద్దన్నగారి వంక తిరిగి రాయలు'అయిపోయినట్లేకదా' అన్నాడు. పెద్దన్నకూర్చొనియే 'చిత్త' మన్నాడు. అప్పు డొకయువకుడు లేచి నిలుచుని, రాయలకు వంగి నమస్కరించగా 'ఏమి' అన్నట్లు కనుబొమ లెగుర వైచాడు రాయలు.

'మాది యేలినవారి పాలనలోనే కొండపల్లి. కవి త్వములో కొంచెం ప్రవేశ ముంది. జన్మ త్కత్రియున్నీ కావడంచేత యుద్ధములోకూడా—'

'పరశురామునికి వ్యతిరేకంగా' అన్నాడు రాయలు మందహాసంతో.

'చిత్తం. ఉదయమే వచ్చాను. పరీక్షించి ప్రభువువారు నాకూ యెన్నిక యివ్వాలి.'

ఆంధ్రకవితాపితామహునికేసి రాయలుచూడగా 'అబ్బాయీ, వసంతకాలాన్నీ, కోయిలనీ వేరువేరుగా వర్ణించు నాయనా' అన్నాడు అల్లసానిపెద్దన్న, రాయలయభిమతాన్ని గురుతించి. రెండేపద్యాలు, ఒకటి చంపకమూ, ఒకటి శార్దూలమూ. పదినిమిషములలో వైకప్పుకేసి చూస్తూ ఆలోచించి చదివాడు. తేనాలి రామలింగుడు సెభాన్ అనడంతో'తే సభంతా సెభాన్ అన్నారు.

'ప్రభువుగారి వదనము చూడంతో'తే నిరక్షర కుక్షికికూడా కవితామతల్లి యలవడునప్పుడు, నావిషయ మంత ప్రశంసనీయము కాదు' అన్నాడు యువకుడు వివయగర్భితంగా.

'నామధేయము' అని రాయలు అడుగగా 'రామ చంద్రు డంటారండి' అని జవాబు చెప్పాడు.

'రేపు వీరులకు బహుమానము లియ్యబడును. అక్కడికికూడా రావచ్చును.'

'చిత్తము'

'అప్పాజీ, యితనిని విడిదికి పంపును.'

యథావిధిగా సభ పూర్తయింది. అందరూ లేచారు. తిమ్మరుసుఆజ్ఞచే భటుడు రామచంద్రుని విడిదికి తీసికెళ్లాడు.

* * * *

మరునాడు ఆయుధవిద్యాపరీక్షలో రామచంద్రుడు ప్రథముడగుట రాయ లాతనిని కడుంగడు ప్రశంసించి, తనసేనయం దైదువందల సైనికులపై నాయకత్వ మొనంగుటయు నాదిగాగల వార్తలు పురమంతయు వ్యాపించెను.

౨

రాయలు కొండపల్లిని లోబరుచుకొన్నతరువాత ఆప్రజలంతా రాయలకి విశ్వసనీయులై ఉన్నారు. చాలామంది రాయలకొలుపులోగూడా జేరి, భక్తి తాత్పర్యములతో అతన్ని నేవిస్తున్నారు. కత్తిబట్టడం చేతనైనవాడు రాయలవద్దకి వెళ్లాడంటే నిరువోయ్యై పోవడం ఎప్పుడూజరగ లేదు. అందులో, సాములో అసమానప్రతిభగల రామచంద్రుడు అయిదువందలసేనకి నాయకు డయినాడంటే ఆశ్చర్య మేమీలేదు.

రామచంద్రుడు కొండపల్లిలో ఒకసామాన్య త్కత్రియగుటయెందుకొకటి యెదినవాడు. అతని తండ్రి గజపతికొలుపులోవుండి రాయలమీద కత్తికట్టినవాడే. గజపతిపని అయిపోయినతరువాత, యుద్ధజీవితాన్ని విరమించుకున్నాడు. రామచంద్రుడు చిన్నతనంనించీ అసాధారణమేధావియేకాక మంచి బలశాలికూడాను. గాలికెగిరే గిరజాలజుట్టు, వస్త్రావస్త్రావున్న నల్లటి మీసాలు, మెలిదేరిన కంఠలుగలిగిన చేతులు, అడుగున్నర వెడల్పుగల రొమ్ము, తూచినట్లున్న యవయవములు— వీటితో చక్కనిరూపము రామచంద్రునిది. సునిశిత మైన బుద్ధి, వినయమూ అతనికి మరి వన్నె దెచ్చాయి.

క్రిష్టోవాడ్డేసిగండో అనేనాని యాధిపత్యము క్రింద కొంతమంది పోర్చుగీసువాళ్లని రప్పించి వారిచే తన సైన్యానికి క్రమశిక్ష నిష్పించేవాడు రాయలు.

రామచంద్రునికూడా రోజూ వెళ్లి ఒకమాసంరోజులు నేర్చుకోమని సెలవైంది.

ఓరోజు చాలానేపు కవాతుచెయ్యడంచేత మధ్యాహ్నం భోజనము కాగానే పడుకుని నిద్ర పోయాడు. లేచేప్పటికి సాయంత్రము పొద్దుపోయింది. కొలువుకు పోవటం చాలించి, ఊరు చూద్దామని ఉల్లోకి వెళ్లాడు. రెండుమాడుబజారులు తిరిగి వినుగు పుట్టి చల్లగాలేనా తగులుతుందని ఊరిబయటనున్న తోటలోకి వెళ్లాడు. అలాంటితోటలు విజయనగరంలో మూడే ఉన్నాయి—ఒకటి ఉల్లో నట్టనడుమనూ, ఇంకోటి రాయలమందిరంమట్టానూ — అందులోకి మాత్రం యెవరీ పోనియ్యరు. రామచంద్రుడు వెళ్లిన తోట ఊరిబయటవుంది. సాధారణంగా ఎవరూరారు ఆ తోటకి. తుంగభద్రానది ఆతోటలోంచే ప్రవహిస్తుంది. నదియొడ్డున కూర్చున్నాడు రామచంద్రుడు.

అలలతోటి యెదో లాక్కుపోతూన్నట్టు కొట్టుకుపోతూన్న ప్రవాహాన్నీ, మధ్యమధ్య తళుక్కుని మెరుస్తూ యిగిరే చేపల్నీ, వాటిని పట్టుకుందుకు రివ్వన వారే పిట్టలనీ చూస్తూ కూచున్నాడు, రాయని వైభవాన్ని తలుచుకొంటూ వొక్కడూ నదివొడ్డున.

‘అమృత్యో, బాబోయి, పోయేపోయే’ అని ఓదానివెంబడి ఓటిచొప్పున రక్షణార్థము కేకలు వినబడ్డాయి. క్షత్రియరక్తము పొంగగా మెరుపుమెరిసి నట్టు లేచి నాలుగుదిక్కులూచూశాడు. నదిలో, తనకి పైవాలన నీళ్లలో ఒకవ్యక్తి రెండుబుటకలు వేసింది. ఒడ్డున ఒకస్త్రీ అటూయిటూ తిరుగుతూ కేకలేస్తోంది. ఒక్కవురుటున అక్కడికి పోయి నదిలోదూకి చూడు మునుకలలో ఆ జీవిని పట్టుకుని సందిగ్లో అదుముకొని ఒక్కచేత్తోటి యిడుతూ ఒడ్డుకు వచ్చాడు. ఇంకా నీళ్లలో రెండగజాల్లో ఉండగానే ఒడ్డున విలపిస్తూన్న స్త్రీ, మునిగిపోయిన స్త్రీని (బయటికితీసినతరువాత తెలిసింది) పట్టుకొని పైకి తీసికెల్లింది. రామచంద్రుడాస్త్రీపొట్టనొక్కి నీళ్లన్నీ కక్కించాడు.

‘త్వరగా యింటికి తీసికెళ్లి పొడిగుడ్డలు కట్టాలి. లేకపోతే జబ్బుచేస్తుంది’ అన్నాడు.

‘అలాగే. తోటబయట మానేవకుదూ, బండి వాడూ ఉన్నారు. నేను పోయి పిలుచుకుని వస్తాను. మీరు చూస్తూవుండండి’ అని ఆస్త్రీ వెళ్లి పోయింది. రామచంద్రుడు క్రింద కూచుని తన తొడ మీద ఆస్త్రీతల బెట్టి, మొహంమీద పడిన వెంట్రుకలన్నీ తోసేసి, బుగ్గలు నిమరుతూ ఆమెసొందర్యాన్ని చూస్తున్నాడు. గుండెలకి వెచ్చతనం కలుగుతుందని తనచేతుల్ని గుండెలమీద పెట్టాడు. ఇంతలోకి ఆమెకి కొంచెం తెలివవచ్చి మెల్లగా కళ్లుతెరిచి, తన కేసి చూస్తూన్న రామచంద్రుడిని చూసి, సిగ్గుతో, చనిపోయిన తనకి యిలా జరుగుతోందేమోనని, లేవబోయి నీరసంతో వెనక్కి పడిపోయింది.

‘ఫరవాలేదు. అలా కొంచెంసేపు పడుకుంటే సత్తువ వస్తుంది’ అన్నాడు రామచంద్రుడు. తడిసిపోయిన తన గుడ్డల్నీ, తానున్న తోటనీ చూచి, తన నిజస్థితి గ్రహించుకొని, తన్ను మరణమునుండికాపాడిన యువకునకు మానసికనమస్కారము లర్పించి ‘వసంత యొక్కడ’ అని సిగ్గుతో, నీరసంగా, చలిచే వణకుతూ అడిగింది.

‘మీబండివాడిని తీసుకురావడానికి వెళ్లింది. వస్తూంటారు యీపాటికి’ అన్నాడు బుగ్గలు నిమరుతూ. ఆస్పర్శకి శరీరమంతా పులకించి, ఆనందంతో కళ్లుచూసేసింది. ఇంతట్లోకి యిరువురు మనుష్యులతో వసంత వచ్చి రామచంద్రుని జూచి ‘తెలివారేదా’ అని అడిగింది. ఆమాటకు జవాబియ్యకుండానే, రామచంద్రుడు ఆమె శిరస్సు కిందనుంచి, తను లేచి నిలుచున్నాడు. ‘అమ్మా ముక్తాంబా, యిటు జూడుతల్లీ’ అని వసంత యామెను పలకరించగా ముక్తాంబ కళ్లుతెరిచి చూసింది. రెండు చుక్కలు కళ్ల వెంబడి కారాయి. ‘ఎందుకుతల్లీ’ అని ఆమెతలను తన తొడలమీద బెట్టుకొని, రామచంద్రుని వైపు తిరిగి ‘అయ్యో, యివ్వాలి మీరు మాకు చేసిన వుపకారము విలువలేనిది. ప్రాణదాత లగు తమ నామ మును మాముక్తాంబతో నేమని చెప్పుదును?’ అని కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా అడిగింది వసంత.

‘రామచంద్రు డంటారు నన్ను. రాయలవారి కొలువులో ఉన్నాను.’

‘శాంఢపల్లినందివచ్చినది మీరేనా?’

‘అవును. మీరుకూడా ఎవరో చెప్పితే—’

‘ఈమె యీపట్టణాధికారి గోపాలరాజుగారి కుమార్తె. నేనామెచెలినీ.’

‘ఓంటరిగా యీరారావడించాలాసాహసం. నదిలోదిగటంమరినీ—’

‘దాహము త్రాగుచుకాలుజారిపడిపోయినది. కాని మీరు చేసిన సహాయము మాత్రము.’

‘పదిసార్లు అలాఅంటే నాకు సిగ్గుగావుంది. ఇంక యింటికివెళ్లండి.’

ఇంతసేపూ రామచంద్రునివైపు రెప్పవెయ్యకుండా చూస్తూన్న ముక్తాంబ కనులు మూసింది. రామచంద్రుడు వెళ్లిపోయాడు. వసంతను ఆనుకొని ముక్తాంబనడిచి, సేవకు లిద్దరూ వెనక్కాలవస్తూండగా, బండిదగ్గరకి వెళ్లి లోపలికి ఎక్కింది. వసంతకూడా ఎక్కగా బండి తోలుకొని వాళ్లు యింటికి తీసికొని పోయినారు.

3

రెండురోజులు గడిచాయి. రామచంద్రుడికి మనస్సు ఎలా స్థిమితంగా లేదో, ముక్తాంబకికూడాఅలాగేవుంది. ఇద్దరి హృదయాల్లోనూ భయము, సిగ్గు, ఎలా కలుసుకుందామా

“ప్రాణదాతలకు తమనామమును..... అని కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా అడిగింది వసంత.”

అనే ఆశురతా నెలకొనిఉన్నాయి. రామచంద్రుడు రోజూ తోటకివెళ్లటము మొదలుపెట్టాడు. పదిరోజులు గడిచిపోయాయి యిలాగే. వాళ్లుమాత్రం తోటలో ఆతనికి మళ్ళీ కనపడలేదు.

పదకొండోనాడు మధ్యాహ్నం భోజనంచేసి మాచున్నాడు. ఎవరో స్త్రీ వచ్చిందని నేవకుడు చెప్పగా లోపలికి రానియ్యమన్నాడు. కొంచెం నేపటికి ముక్తాంబుపీహితురాలు వసంత వచ్చింది లోపలికి.

‘ఏం విశేషం?’ అన్నాడు.

‘ఆరోజునుంచీ మల్లా మీదర్శనం కాలేదు.’

‘నేనూ ఆలాగే ఉనుకుంటున్నాను. తోట లోకి వస్తారేమోనని—’

‘నదిలో పడ్డప్పటినించీ, ఆతోటకి వెళ్లవద్దని వాళ్ల నాన్నగారు కోప్పడ్డారు. మీనివాసం కనుక్కోడం దుర్లుటమైంది.’

‘.....’

‘మీతో ఒకసారి మాట్లాడవలెనని మాముక్త—’

‘నాకూ అలాగే వుంది. వీలు?’

‘నేను కలుగజేస్తాను.’

‘నే నీయూరికి క్రొత్తవాడను. రాజానుగ్రహము కోరివచ్చినవాడను. బయటపడిందింటే ఏమవుతుందో ఆలోచించావా?’

‘అన్నిటికీ నే నున్నాను. మీకు ఏవిధమైన యిబ్బంది కలిగినా నాప్రాణం తీసెయ్యండి.’

‘.....’

‘రేపు మాయింటిప్రక్కన వున్న యింటికి రండి, ప్రార్థనగూక్షవేళకి.’

‘సరే.’

తనయింటిగర్తులు చెప్పి తప్పకుండా రావాలి అని బాసచేయించుకొని వసంత వెళ్లిపోయింది.

* * * *

‘మిమ్మల్ని చూసినప్పటినుంచీ—’

‘నాకూ అలాగే వుంది.’

‘నాప్రాణాన్ని మీరు రక్షించారు.’

‘పడేపడే ఆమాట—’

‘పొండ్లకాదు. నన్ను చెప్పనియ్యండి.’

‘సరే, చెప్పు.’

‘మీరు నాప్రాణాన్ని రక్షించారు. కనక మీరు నాప్రాణదాతలు. మీరురక్షించినది మీరేఅనుభవించాలి. నేను మీకు కృతజ్ఞత ఎలా తెలియజెయ్యాలో—’

‘నీప్రాణాన్ని నా కిచ్చెయ్యడమే!’

‘అంతకన్న యింకేమీ నేను యివ్వలేను కాని—’

‘ఏమిటి కాని?’

‘పుచ్చుగోటంలలో మీరు మనస్సుర్తిగా—’

‘ఎంత వెట్టిదానవు. ఇవ్వడం పుచ్చుకోడం నీనాచేతులలోనే వుందనుకొంటున్నావు. నీతలించుకులున్నారు. నాతలించుకులు నామాటకి, నాకోర్కెకి అడ్డుచెప్పరుకాని—’

‘నాతండ్రి యడ్డుచెప్పినను భయము లేదు.’

‘అంతధైర్యము—అపాయకరము.’

‘ఆయనమాట సాగదు. చిన్నాడేవి మహారాణికి నామీద చాలప్రేమ, స్నేహము. ఆమెకాళ్లమీద పడతాను. ఆమెమాట రాయలువారు జవదాటరు. రాయలవారి మాట విననంతశక్తి మాతండ్రికి లేదు.’

‘పెద్దయైతే. అయినా నాకు సందేహంగానే వుందికాని మనస్సుమాత్రం నీమీదపూర్తిగా—’

‘నాకు అస్తమానమా మీవునే’

‘ఎదీ ఒక్కసారి’

‘ఇప్పుడొద్దు. అంతా సరిపడాలి.’

‘ఏం సరిపడాలి? నీమననూ, నామననూ సరిపడనేపడ్డాయి.’

‘అబ్బా!’

‘.....’

‘.....’

‘ఇంక వెళ్లనా?’

‘మళ్లా యెప్పుడు?’

‘మీరు ఎప్పుడు రమ్మంటే అప్పుడు. శరీరమే నాదికాని, మనస్సు మీదే.’

‘శరీరమూడా నాదే.’

౪

రాయ లమితాగ్రహపరపక్షుడై యుండెను. త్రిమూర్తులు మంత్రితారకు కబురు పంపబడెను. ఆయన వచ్చుసరికి రాయలు ఇరువదిసారులు ఘోర మొనరించుటయు, ఊర్పులు నిగుడించుటయు, రెండు మాడుపర్యాయములు మీసముల మెలివైచుటయు, నాలుగైదుసారులు కత్తిపైకి చెయ్యి పోనిచ్చుటయు కూడ జరిగియుండెను. త్రిమూర్తులు వచ్చి యుచితా సనమున గూర్చుండి, రాయలవైఖరి యంతయు గని పెట్టి ‘ఎప్పుడూ లేదు. చివరికి గజపతితనయ మిమ్ములను చంప బ్రయత్నించినప్పుడుకూడా—’ అంటూండగానే ‘చూడండి. ఎంత గర్వమో’ అని యొక ఉత్తరాన్ని త్రిమూర్తులకు యిచ్చాడు రాయలు.

‘ఎంత గర్వము! జవాబువ్రాయుపద్ధతి యిది యేనా!’ అని త్రిమూర్తులు ఉత్తరం చదవకమునుపే మళ్లా అన్నాడు రాయలు. ఉత్తరమును చదువుట ముగించి ‘ఏమున్నది? నైస్యమును సిద్ధముకావంతము’ అన్నాడు త్రిమూర్తులు.

‘ఎన్నిరోజు లవుతుంది?’

‘ఆలస్యమునకు కారణము లేదు. అన్నీ సిద్ధముగానే ఉన్నాయి. సామంతులకు వార్తనంపుటయే యాలస్యము.’

‘అదిలుశాహా నీతడవ పాదాక్రాంతునిచెయ్యాలి. సుజ్ఞముల నమ్మువానికోస మింత—’

‘రహస్య మదిగాను. వానికిగూడ మనతో డీకొని, ఒకచెయ్యి చూడాలనని ఉంది. సయ్యన్ మర్కా రొకకారణము. ఆంతే.’

‘ఏక క్రియా ద్వ్యర్థకరీ — రాయచూడు లాక్కోడానికి మనకి యిదొకకారణము కదా.’

‘చిత్తము. సామంతు లందరికీ ఘోరానాలు పంపుదునా?’

‘అవశ్యము.’

సెలవుదీసికొని త్రిమూర్తులు వెళ్లిపోయాడు. ఆదినమున రాయలు స్వయంగా విజయనగరములో వున్న నైస్యాన్ని పరీక్షించాడు.

రాయల ప్రయాణవార్త అంతఃపురంలోకి వ్యాపించింది. రాయలకి చిన్నాదేవి ముద్దులభార్య. ఆమె చెప్పినమాట రాయ లేన్నడూ త్రోసివేయలేదు. అలాగని ఆమె యెన్నడూ అనవసరప్రసంగాలు రాయల వద్ద యెత్తలేదు. ఆమె యిప్పుడు గర్భిణి. ఎప్పుడూ లేని సంగతి—ఆమెకూడా రాయలతో యుద్ధానికి బయలుదేరానని పట్టుపట్టింది.

‘ఉత్తప్పుకుఆయితే భయం లేదు. కడుపులో పిండంజాగ్రత్తకోసమేనా యింట్లో వుండు’ అన్నాడు రాయలు.

‘రాయలవారి భార్య అంతపిరికిదనా మీఅభిప్రాయం? నేను భయపడిలేకదా పిండం అదరటానికి—అదిగాక యిలాటియుద్ధాలు చూస్తేకాని వీరమాతను కావడ మెలాగ? మీతల్లిచలవన వీరపత్నిని అయినానుగాని—’ అంది చలించకుండా చిన్నాదేవి. నిజమే, ఆమె చిన్నతనంలో తండ్రితోటి ప్రతిపంశ యాత్రలోనూ బయలుదేరేది. కడుపులో ఉన్న బిడ్డ యొక్క లేజంగూడా కలవగా ప్రజ్వరిల్లుతున్న ఆకల్లనీ, పాలుగారుతున్న ఆచెక్కిళ్లనీ, హృదయాన్ని నొక్కిపట్టే ఆపలుకులనీ చూసి రాయలు ఆమెమాటకి కాదనలేకపోయాడు. చిన్నమదేవి రాయలతో బయలుదేరు ననువార్త విజయనగరమంతా పాకింది. ఎవరికి తోచినట్లు వాళ్లు తలోమాటా అన్నారు. లోకాన్ని ఎవరు ఆజ్ఞాపించగలరు! అప్పాజీని బిలిపించి రాయలు ‘ఏమంటార’ని అడుగగా ‘ఆమె కంతయభిలాష యుండుగా వలదననేల’ అన్నాడు అప్పాజీ. దాంతోటి దారి

నిష్కంబక మైంది. ప్రాద్దుగూకేవేళ చిన్నాదేవియంతః
పురమువద్ద నొకబండ్రి అగింది. ముక్తాంబవసంతలీదర్శన
దిగి లోపలికివెళ్లారు. ముక్తాంబకంటె చిన్నాదేవి
రెండేండ్లు పెద్ద. కాపురమునకు వచ్చినదిమొదలు చిన్నా
దేవి ముక్తాంబతో స్నేహము మొదలిడింది. ఇద్దరి
స్నేహమూ బాగా వృద్ధి అయింది.

‘మీరుహూడా ఆదిత్యాహామీదికి యుద్ధానికి
వెళతారని—’ అని ముక్తాంబ నవ్వుతూ అంటూండ
గానే ‘అవును’ సత్యభామవలె’ అని చిన్నాదేవి
పకాలున నవ్వింది.

‘సరిసరి. కేర్లు సరిపోయాయి. ఆయన శ్రీ
కృష్ణుడే’ అని ముక్తాంబ అంది.

‘అన్యూ’ మా ముక్తాంబకిహూడా వొకఅర్జునుణ్ణో,
అనిరుద్రుడినో చూడండమ్మా’ అని వసంత పలికింది.

‘వసంతా’ నీకు బొత్తిగా భయము లేకుండ
బోయింది’ అని ముక్తాంబ లేనికోపము తెచ్చుకొని
అనగా ‘అవునవును. యుద్ధానికి వెళ్లివచ్చినతరువాత
రాయలవారితో చెప్పి ఆలోచించాలి యీవిషయం’ అని
చిన్నాదేవి పలికి ముక్తాంబను చూసి ‘ముక్తా, ఎవరి
నైనా ఏర్పాటుచేసుకున్నావా యేమిటి చెప్ప.’ అంది.

‘మీరుగూడా అలాగే అంటున్నారా? మా
వసంతకి భయం లేదు.’

‘నామా భయం లేదు.’

‘ఎంతమాట? నేనుహూడా మీతోటి రావాలని
వుంది యుద్ధానికి.’

‘అవును. అలా అనుకుంటూనే ఉన్నాను.
మితండ్రి యేమనుతో?’

‘మీరు అడిగితే యింక అడ్డు ఉండదు.’

‘చూద్దాం.’

ఇకనేమి? రాయలవారి దేవి యడుగుటయు,
లేదని మాట వచ్చుటయునా! ముక్తాంబహూడా సిద్ధ
మైంది. ముక్తాంబప్రయాణంసంగతిమాత్రం రహ
స్యంగా ఉంచారు.

౫

వాళ్లు మళ్లీ కలిసికొన్నారు. రామచంద్రుడు
తాను రాయమారుయుద్ధానికి బోతున్నట్టు తెలియ
జేశాడు. ముక్తాంబ తన ప్రయాణంమాట చెప్పలేదు.
మూడోనాడే ప్రయాణం. ఇద్దరూ వొకరినొకరు చల్లగా
నోటివెంట మాటలేకుండా చూచుకున్నారు. రామచం
ద్రుడు లేచి తన రెండుచేతులతో నామెలను బట్టు
కొని వెనుకకు వంచి పెదవులపై మద్దుపెట్టుకున్నాడు.

‘యుద్ధానికి వెళ్లుతున్నాను. మళ్లీ మనయిద్ద
రమూ—యేమో’

‘అలాంటిమాటలు ఎందుకూ, శుభమా అని?’

‘ఇలా చూడు.’

‘ఏమిటి?’

‘.....’

ఒకటి, రెండు, చూడు,.....వంద—

ఒకరినొకరు కాగిలించుకున్నారు.

ఆనందాశ్రువులతో, ఆలింగనములతో, పరస్పర
క్షేమాభిలాషలతో విడువలేక విడువలేక, యిదియే
కడసారియా అన్నట్టు ఒకరినొకరు వీడ్కొన్నారు.

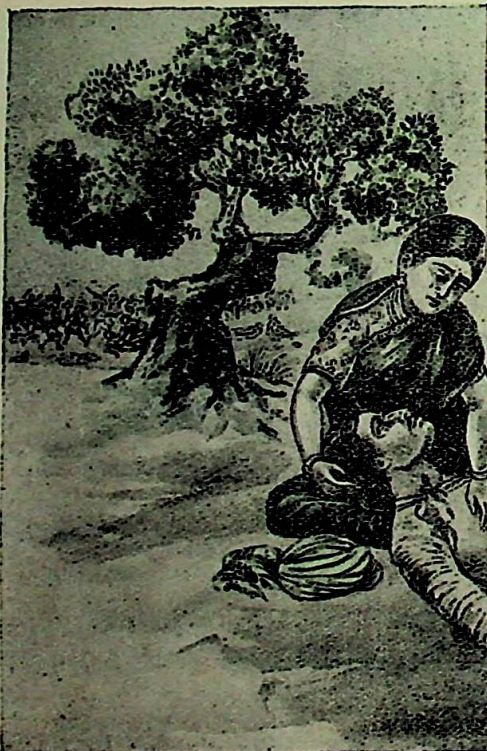
౬

ప్రచండనేనావాహినితో బయలుదేరాడు
రాయలు. విజయనగరమంతా కంపించిపోయింది రణభేరి
లతో. ఇంటింటా వీరాలాపములు మారుమ్రోగుతున్నాయి.
విజయనగరములో ఓమాల కాపురమున్న కొద్ది
మహమ్మదీయులు తహతహలాడిపోతున్నారు, తహమీద
ఏం విరుచుకుపడుతుందో అని. గోపాలరాజునకు
రాయలు తగువిషయములను దెల్పి ‘జాగ్రత్త’ అన్నాడు.
ఆమహమ్మదీయుల పేటచుట్టూ ఒకపెద్దనేన కాపు
ఉంచబడింది. పురవాసులంతా ‘రాయలకు జయ మగు
గాక’ అని కేకలేస్తున్నారు. ఎక్కడజూసినా సందడే.
ఊరుదాటినదాకా ప్రతివారికీ యేదో ఒకఆజ్ఞని ప్రసా
దిస్తూ, ఎక్కడజూసినా తనే యైయున్నాడు త్రిమృ
రుసు మంత్రి. రాయలు భద్రగజము నెక్కాడు. ప్రక్కన

పల్లకీలలో చిన్నాడేవి, ముక్తాంబ మొదలగు స్త్రీజన మంతా బయలుదేగారు. ఒక్కగ కియ్యలో నగరమంతా వానకురిసి చెరిసినట్టయింది.

కృష్ణానదియొడ్డున విడిసి రాయచూరు సతికష్టము మీద లోబరుచుకొన్నారు. ఆదివశాహా యెత్తివచ్చు చున్నాడన్నవార్త రామలచెరి సోకింది. పైన్యమంతా అతిబాగ్రతగా వుంది. తెలతెలవారుచుండెను. పక్షులకల కలంతో, నైనికులుగూడ కలకలలాడుచు మేల్కొనిరి.

‘వచ్చె వచ్చె’ అను కేకలతో అందరూ సిద్ధ మయారు. అరగడియ్యలో ఒకపైన్యము వచ్చి వారిని తలపడింది. ఆదివశాహా! నెత్తురు చుక్కలు చుక్కలుగా పడుతోంది ధూమిరూప. ఆచుక్కల లోటి నేలంతా తడిసింది; మడుగు గట్టింది. ఓమడుగుకు యింకోమడుగు కలసి కాలువ గట్టింది. కృష్ణా నదిలో రక్తపు కాలువలుగూడ కలుస్తున్నాయి.

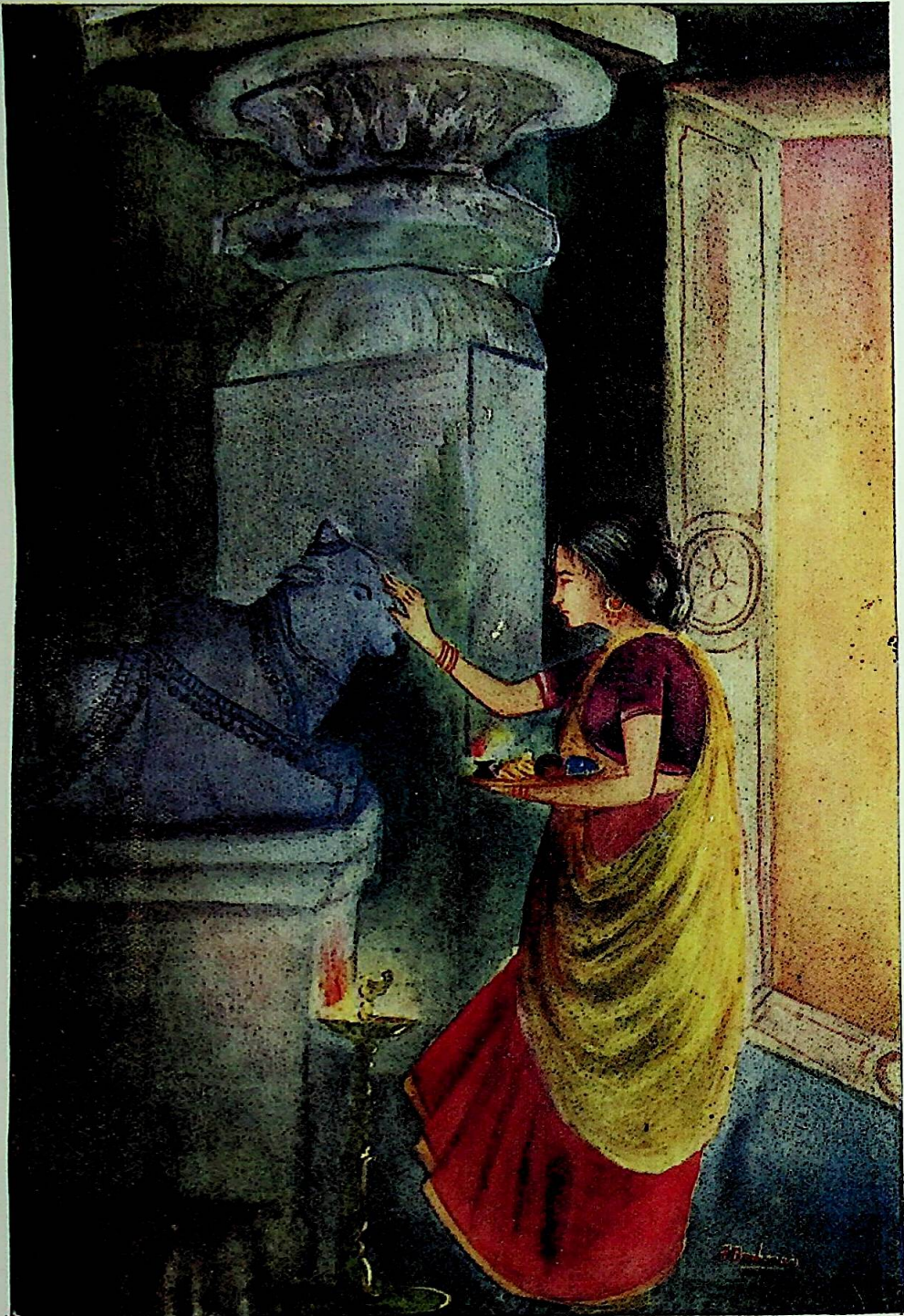
రామచంద్రుడు విసుగులేకుండా పోరుతున్నాడు. పది,— యిరువది,— సాయెబులు పడుతున్నారు. ఇదంతా చూశాడు ఒకడు ప్రక్కనించి. ఒక్కరామ చంద్రుడు తమనేనలోనివారిని యింతమందిని—వాడికి కడుపుమండిపోయింది. వెనకనించి వచ్చి, యింకొక డితో పోరుతున్న సమయాన, రామచంద్రుని మెడమీద కత్తితో కొట్టాడు. రామచంద్రుడు క్రిందబడ్డాడు. అతనిలోటిపాపే ఆతురక క్రిందబడ్డాడు. వెంటనే రామచంద్రునితోటి పోరుతున్నవాడు క్రిందబడ్డాడు.

రామచంద్రునితలతనతోడపైబెట్టుకొని ముక్తాంబ కూచునివుంది. మెడలోని రక్తనాళము తెగిపోయింది. రక్తముతో ముక్తాంబతోడంతా తడిసిపోతోంది.

రామచంద్రుడు కన్ను లొకసారి విప్పి, ఆశ్చర్యా యాసములతో ‘ఏ—లా—వ—చ్చా—వ’ అన్నాడు. ‘మీరు నన్ను బ్రతికించారుకాని నేను మిమ్ములను బ్రతికించుకోలేకపోయాను’ ముక్తాంబకి చుట్టు మాగ లేదు. కనులు మూసి మరల తెరిచి, మెడ రెండుసారు లటునిటు తిప్పి మరల కన్నులు మూశాడు రామచంద్రుడు. అంతే.

ప్రక్కనున్న కత్తితీసుకొని, రెండుసారులు రామ చంద్రుని ముద్దాడి, రోముల్లో పొడుచుకుంది ముక్తాంబ. ఇలాంటివి యెన్నయామో ఆంగ్రడేశంలో!

రహస్య దేశమునందు కలిగిన మార్పులలో రైతుల
 స్థితి యత్యద్భుతమైనది. ఐరోపా సంగ్రామ
 పూర్వము రహస్య దేశము, “బారు” అనబడు చక్ర
 వర్తి పరిపాలనమున నుండెను. యుద్ధములో దేశము
 నందు కలిగిన విప్లవమువలన చక్రవర్తిపరిపాలన పోయి
 ప్రజలసంఘస్వామ్యము స్థాపింపబడినది. పూర్వము
 నాటిరైతులు సగము చచ్చి, ఒక భూస్వామితరువాత
 నింకొక భూస్వామినిగొలుచుచు ప్రతిభూమిఖామందుకు,
 ప్రతి అధికారికి, ప్రతి విదేశీయునికిగూడ దాసాను
 దాసులై సాష్టాంగపడుచు చాల దీనావస్థలోనుండిరి.
 నేటిరైతు పరిపూర్ణముగ ఆత్మగౌరవము, పౌర
 హక్కులు గలిగి తన కొకదేశము కలదనియు, దాని
 త్రేమలాభములే తనత్రేమలాభములనియు, తననిరా
 శక్తియొక్క ఫలితమే యగు నొకప్రభుత్వముగూడ
 తనకున్నదనియు జ్ఞానము కలిగి, దేశముయొక్క
 గౌరవమును, ప్రభుత్వముయొక్క అధికారమునుగూడ
 కాపాడుట తనవిధియనియు ఎల్లవేళల నప్రమత్తుడై
 మెలగుచున్నాడు.

పూర్వపు రమ్యదేశపురైతుల స్థితిగతులనుగూర్చి
 పార్లీమెంట్ ఆను సుప్రసిద్ధ గ్రంథకర్త యిట్లు వ్రాసి
 నాడు:

“మన రైతులు (తక్కిన దేశములవారివలె) సర్వపు పాదరక్షలుగాక, బెరడుబోర్ల నేల ధరించుచున్నారా? దేశమునం దింతటిగాఢమగు అవిద్యాంధకార మేలగ్రమ్ముకొనియున్నది? మనకర్షకు డేల మాంసమునుగాని, చెన్నునుగాని, తుదకు కొవ్వుగల పదార్థములనుగాని భుజింపడు? నీల పరువులపైన పండుకొనడు? రష్యాదేశకర్షకుల ప్రవర్తనమునం దేల యొకవిధమగు వైపరీత్యము, వికారము, నిర్జీవత్వము గానవచ్చుచున్నది? ... ఇంతయేల? మనకృషీవలు లేల

క్రిమికిటుకాదులవలె పుట్టి చచ్చుచున్నారా? రష్యా దేశీయు లెన్నో బాధ లనుభవించుచున్నారు. కాని చిత్రమేమన, ఈబాధలు సహించుచున్నా మను స్ఫురణయే వారికి లేదు! ఈజ్ఞానమే వారిలో నశించి నది. ఇది యొకవిధమున పాపకర్మమనియు, దీనిగూర్చి యోజింప బనిలేదనియు, శక్తియు పునవరకు దీని నను భవింపవలయుననియు వారు తలంతురు. ఆకలిదీర్చుకొన బ్రయత్నింపక ఆకటికి మాడుటయు, “ఎక్కడఉన్నావు గొంగళీ” యనగా “వేసినచోటనే” యనుటయు, ఊబి లోదిగబడి మునిగిపోవుట, కంఠరములు తెనువరకు కప్పించుట నుడుట వ్రాయలేదనియు, బానుపడవచ్చు ననియు హానికి చెప్పి చూడుము; కర్నకులు తెల్లబోవు గురు. ఈవిషాదాశ్చర్యము లున్నన్నాళ్లు వీరు బాగు పడజాల రనుట నిశ్చయమేకదా!”

“రహస్య(నూపికుడు)రైతు సాగుచేయునుపివంటి
 ఘామిలోనే డెన్మార్కురైతుసాగుచేయుచు, ఏకురెట్లు
 హెచ్చుగోధుమలు పండించుచున్నాడు. ఒకవేళ
 డెన్మార్కుఘామి అధికసారవంతమేమో యని నేనను
 క్కొంటినిగాని ఎంతమాత్రము గాదు. ఆఘామిహూష
 ఇటువంటిదే. అచ్చటిశీతోష్ణస్థితిలో నేమైన కలదా?
 అదియునుగాదు. రహస్యలోని వివిధప్రాంతములందలి
 శీతోష్ణస్థితియే అచ్చటను గలదు. విశేషములేదా లేదు.
 డెన్మార్కురైతు అధికమేధావియు,మనరైతు మంటితల
 కాయవాడు నా?రహస్యరైతుయొక్క శక్తిసామర్థ్యములు
 డెన్మార్కువారి కేవిధముగను దీసిపోవు” అనిటిమిరాఫ్
 పలికి రహస్యదేశము వెనుకబడియుండుటకు గలకారణ
 మాదేశపు పాఠశాలలందే యున్నదని సూచించినాడు.
 రహస్యదేశములో ప్రాథమికశ్రమసాయపాఠశాలకలన్న
 డెన్మార్కులోనివి చాలాశ్రేష్ఠమైనవిగా నున్నవి.
 డెన్మార్కురైతు లాపాఠశాలలందుతీర్థు లగు
 చున్నాడు.”

పద్ధతులను సంస్కరించుట మూలముగానే రష్యాదేశ స్థితిని బాగుచేయవచ్చును. ఈవిషయమై యోజించునారీకార్యము పాఠశాలలందే ప్రారంభింపబడవలయునను దృఢనిశ్చయమునకు వచ్చి తీరవలెన" అని ఆభివన రష్యాదేశనాయకుడు రెనిన్ మహాశయుడు పలికినాడు.

"రష్యాదేశపురైతులకు మాషికు లనిపేరు. ఇరువదవశతాబ్దిలోని రష్యారైతులు ఏడేనిమిదవందల యేండ్లనాటి బ్రిటిషుప్రభింపై శులవలెనే కనబడుచుండిరి. ఈరైతులకు ధూములలో హక్కులు లేవు. ధూమినిమాత్రము ఓసికతో దున్నుచుండురు. ధూమి గ్రామసంఘములందే అందువలన సాంతగానికుండుటనైతి ఈరైతులకు లేదు. ఐరోపాసంగ్రామ (౧౯౧౪) పూర్వమునాటిరష్యాలోని పదునేడుకోట్లప్రజలలో నూటికి ౧౨.౮ మంది నగరవాసులు, ౮౭.౨ మంది గ్రామవాసులు. వీరిలో నూటికి ౭౪.౨ మంది కర్షకులే. దేశపుమొత్తముజనసంఖ్యలో నూటికి ౬౭.౨ మంది ధూమిని దున్నుటవలన జీవింతురు. నాటిధూమిఖానుండులకు దామాషాగా తలఒకటికి ఐదువేలయొకరముల ధూమి యుండెను. రైతుకుటుంబము ఒకటిగిటికి దామాషాగా పదునైదు ఎకరములమాత్రమే యుండెను.

గాఢమగు అవిద్యాంధకారము, పూర్వకాలము నాటిమాధునిక్వాసములు, జడత్వము నుపదేశించు కర్మవైరాగ్యసిద్ధాంతము, దుబారాతనము, సోమరితనము రష్యాదేశపు రైతులయందు వ్యాపించియున్న దుర్గుణములు. ఈగుణములు వారిని దారిద్ర్యమున ముంచి వైచుచున్నవి. రైతులలో త్రాగుడు ప్రబలియున్నది. వారు తమబిడ్డ దుష్టులుకూడ మృత్యుమకొరకు విక్రయించి వేయుచుండిరి. ధూములయందు వారికి హక్కులే యున్నచో వానినిగూడా అమ్మకొందురనుటకు సందియము లేదని ఓబ్రాజ్ స్టాఫ్ (Obrazstov) వచించినాడు.

"రైతుల కేపనిచేయుటయన్నను గిట్టదు. పని చేయకుండ తప్పించుకొనుటలో వారు ఘునులు. వారి కంతవేతన మిచ్చిననుగూడ పనిచేయరు. సాలుపొడుగు

నను కలిపి ఒకటిరెండు నెలలకంటె వీరు పనిచేయ"రని ఏ. జే. కానెంకో అనునాతడు వ్రాసినాడు.

ఈ సోమరితనముమొక్క ఫలితము వైరాగ్యము, నిందాత్మక, లోకద్వేషబుద్ధి. వారికి లలితకళాభిరుచులు లేవుసరికదా, సర్వసాధారణస్వాభావిక వాంఛలు సైతము లేకున్నవి. వారు కేవలము ఊరపండులు, కుక్కలువలె జీవింపుచుండిరి. వారికి తమజాతితోను, ప్రభుత్వముతోను కొంచెమైన సంబంధ మున్నదను జ్ఞానము వారికి లేదు. రైతులేకాదు, పట్టణములందలిపనివారు, ప్రభుత్వపు నాకరులు, రైల్వేపనివారు కూడ సోమరితనము మరగినారు. ఇట్టిసరిస్థితులలో రష్యాదేశదారిద్ర్య మత్యధికమై యుండుటలో వింత లేదు. ఐరోపాలోని ఏదేశమునందునుగూడ ప్రజ లింతదారిద్ర్యము ననుభవించుచుండుటలేదు. రైతు లుండునది యొకగుడిసె. అది మంటి తోగాని, కొయ్యచెక్కలతోగాని నిర్మింపబడి, పశువుల కొట్టమువలె నుండెను. స్త్రీపురుషు లనునితనత లేకుండా జనులును, పశువులునుగూడ చిన్న చిన్నకంపు గొట్టుగదులలో నుండురు. పండుకొనుటకు పడక యను నదిగూడ చాలమందికి లేకుండెను. అప్పుడప్పుడు పడేండ్లకో ఇరువదేండ్లకో యొకమారు గ్రామము తగులబడి పోవుట కలదు గనుక ఈ అనారోగ్యనిలయము లంత మొందుచుండునుగాని లేనిచో రష్యాదేశము పుచ్చిపురుగులు కారయిండునని కొందరు ఆరోగ్యశాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయము.

రైతుల ఆహారముకూడా పుష్టికరమైనది కాదు. రొట్టె, బంగాశాదుంపలు తప్ప వారికి తినుటకు వేరే పదార్థములు లేవు మారగాయలు, కాబేజీ, ఉల్లి పాయలు, దోసకాయలు సైతము చాలమంది రైతుకుటుంబములకు కరవై పోయినవి.

౧౯౦౪-వ సంవత్సరము పొడుగున కలిపి అమెరికారైతు ౫౪.౩ పూడులభాగ్యము నాహారముక్రింద నుపయోగించినట్లు రెక్కవేయబడినది.

పూడు అనగా ౧౨ వీసెలు,

జర్మనీ రైతు	పూదులు.	౨౮
ఆస్ట్రీయా రైతు	,,	౨౩.౩
ఫ్రెంచి రైతు	,,	౨౩.౩
బ్రిటీషు రైతు	,,	౨౩.౦
రష్యా రైతు	,,	౧౮.౩

ఆహారముక్రింద నుపయోగించినట్లు లెక్కవేయబడినది. ఇట్లని, రష్యాలో మాంసాహారమునకు వలసిన జంతుసంపద, చేపలు తక్కినదేశములకన్న తక్కువగ నున్నవని చెప్ప వీలులేదు. ఈ జంతుమత్స్య సంపద నభివృద్ధిచేయుట కెన్నో అవకాశము లుండెను. రష్యా దేశములో కఠినమైన, స్త్రీలవలన నివారించవీలుగల జాడ్యములవలన వేసకునేలు మరణించుచుండిరి.

రష్యాదేశపరిపాలన వ్యయము, రైతులస్థితికి తగినట్టిది కాదు. అది నానాటికి పెంచుచుండెను. పన్నులభారము వారిపైన ఆత్యధికముగా పడెను. ఇంకొక అన్యాయ మేమన: ప్రభుత్వము, పన్నులను పెంచెననినెలలో వసూలు చేయుచుండును. అందు వలన రైతులు అప్పుడే పంపించి నూర్చిన ధాన్యము నేకాడికైన తెగనమ్మి శిస్తు చెల్లించవలసివచ్చుచుండెను. అప్పటికి పంట తయారుకానట్టిపాగాకు మొదలగు పంటలపైనపైతము పన్నుల నప్పుడే గ్రహించుచుండిరి. పన్ను నిచ్చుకొనుటకు చేత రొక్కము లేని రైతుల సామానులు జప్తు చేయబడుచుండెను. దేశముయొక్క అర్థపద్ధతికి విదేశపు ఎగుమతి వ్యాపారమే ఆధారముగా నుండెను. హిందూదేశము వలెనే రష్యాలో కూడ, ముడిపదార్థములు, అందు ముఖ్యముగా అపరదినములు (Cereals) విదేశీయులము యొక్క వడ్డీలను తీర్చుటకొర కెనుమతి చేయవలసి వచ్చుచుండెను. ఇందుకొరకు దినముకులకన్న ఎగుమతు లధికముగనుండి తీరవలెనుగాదా! ఋణగ్రస్తతయొక్క ఫలితములలో నది యొక్కటి. రష్యాదేశము తనపంట తన కెంత యావశ్యక మైననుగూడ దానిలో చాలభాగము ఇరుగుపొరుగుదేశముల కమ్ముకొనవలసివచ్చుచుండెను. ౧౯౦౮ లో ఆహారధాన్యముల

ఎగుమతి చాలా తగ్గిపోగా ఆర్థికముగా దేశమునకు చాలాదిక్కుకలిగెను. విదేశీయుల పెట్టుబళ్ల సాహాయ్యమున రష్యాదేశమున పరిశ్రమలు కొన్ని నెలకొల్పబడెను.

పారిశ్రామికాభివృద్ధికొరకు వ్యయము చేయుట కొరకు ప్రభుత్వకోశములో ధనము లేకుండెను. రష్యాదేశపురైట్లు ఇతరదేశపురైట్ల వలె దేశమునకు అర్థలాభము చేహర్పజాలవయ్యెను. అనేకమోసములవలన గూడ వానిలాభములు పోవుచుండెను. ప్రతియేట లక్షలకొలది జనులు టిక్కెట్లు లేకుండ ప్రయాణము చేయుచుండిరి. ఈభారమెల్ల రైతులపైనను కార్మికులపైనను బడుచుండెను. రష్యాప్రభుత్వపు గనుల పరిశ్రమయు, మత్స్యపరిశ్రమయు గూడ లాభకరముగ లేకుండెను. ప్రభుత్వపు బ్యాంకువలనగూడ గొప్పలాభము లేకుండెను. ఇట్లు దేశముయొక్క ఆర్థికాభివృద్ధికి అనేకావకాశము లుండినను, అవి సార్థకము గాకుండెను. ఇందువలన దేశముయొక్క ఋణగ్రస్తత ఆత్యధికముగా పెరిగిపోవసాగెను. ప్రభుత్వాదాయములో నాలుగవంతు సామ్మ ఋణముల వడ్డీలు తీరుచుట కొరకే వినియోగింప బడుచుండెను. ౧౯౦౨నాటి కీఋణము ౬౬౬౮౦౦౦,౦౦౦ రూబులు లుండెను. ౧౯౦౯ నాటి కిది ౯,౧౭౪,౦౦౦,౬౦౦ రూబులు లయ్యెను. (ఒకరూబులు విలువ రూ. ౧-౯-౩). ప్రభుత్వాదాయములో నూటికి ౨౮ వంతులు ప్రభుత్వమువారి అబ్కారీ "వాడ్కా" సారాయముల యిజారావలననే వచ్చుచుండెను. ఈ త్రాగుడువ్యసనము సామాన్యరైతులందు మాత్రమేగాక వర్తకులందు, మతబోధకులందు, ప్రభుత్వోద్యోగులందు విద్యార్థులందుగూడ బాగుగ వ్యాపించియుండెను. ఇందువలన అనారోగ్యము, నేరములు, పెరిగిపోవుచుండెను.

దేశముయొక్క విద్యాభివృద్ధి బాగులేక పోవుట యట్లుండగా, పాఠశాల.ంను శిక్షణముగాని, ఋజువర్తనముగాని, విద్యాబోధనముగాని తిన్నగాలేకుండెను. విద్యార్థులందు స్వేచ్ఛావిహారము, దుర్మార్గము, దుర్వ్యస

నములు నధికములయ్యెను. కుదకు పాతకాలల మదిరా గృహములుగ, మృతమందిరములుగ నుపయోగింప సాగిరి. ధనికులపిల్లలు ఉపాధ్యాయులపై నలిసి సమ్మెలు కట్టుచుండిరి. నీతిధర్మములుగూడ అడుగంటెను. చార్యులు, సాహసము, హత్యయుగూడ దుర్మార్గులుగా నెంచబడకుండు దినములు వచ్చెను. విప్లవప్రబోధకాభిప్రాయములు మంచికి గారణములు గాక చెడ్డకేకారణములు కాసాగెను ముద్రణ ప్రకటనములపై నుండిన అదుపు, ఆజ్ఞ తీసివేయ బడగనే మతమునకు, నీతికి సంఘమునకుగూడ విరుద్ధము లగు నభిప్రాయములు వెన చల్లబడసాగెను. కాని ఉత్తమసారస్వతప్రకటనమునకుగాని, ఉత్కృష్ట శయముల ప్రకటనమునకుగాని తోడ్పడ వయ్యెను. మతమునందుగాని, రాజకీయములందుగాని పూర్వాచారపరాయణులుగ నుండినవా రెవ్వరైననుసరే ఎట్టి బంధుత్వముగాని, స్నేహముగాని రెక్కచేయకుండు దూషణలకు పాత్రు లగుచుండిరి.

ఇంటర్మీడియటు పాఠశాలయందు ‘శ్రీశా’ అనబడు విచ్చలవిడికాముకత్వ ముపదేశింపబడసాగెను. “శ్రీశా లీసులు” బయలుదేరి వింతలగు సంఘనిబంధ నలుచేసి చాలమంది యువకులను, యువకులను పాడు చేసెను. ఎట్టకేల కీదురన్యాయములను గూర్చి వార్తా పత్రికలు విమర్శించెనుగాని దీని నొక్కసారిగా అణచుటకు వీలు లేకపోయెను. ఆనాటి గొప్పగ్రంథకర్తలగు మాస్టెంగోర్లీ, టాల్పుటాయి, మున్నగువారి గ్రంథములుగాక, నేను మనదేశములో రైళ్లలో అమ్మబడు అవినీతికరములైన పుస్తకములకన్న నూరురెట్లధిక దుష్టములగు నీచగ్రంథములు వెలువడి, ప్రజలమనస్సులందు విషబీజములను వెనచల్ల సాగెను. ఇట్టి పరిస్థితులు రష్యాదేశ జాతీయతకు వేరుపురుగు లగుటలో వింత లేదు. ఒకరష్యాదేశభక్తుడు నేను రష్యాజాతీయను నదియే లేదని వగచినాడు.

రష్యాదేశపుర్రెగులను స్వతంత్రులను జేసి వారికి విజ్ఞానవికాసము గలిగించుటయే “బోల్షివిజం” విప్లవోద్యమము సాధించిన మహాత్కార్యము.

జారుచక్రవర్తి యేలుబసికాలములోని రైతులు చాలా నేర్పుగలవారు మంచివారు నగుటని నిజమే కాని వారు అబద్ధముకాదురు; దొంగతనములు చేయుదురు; జిత్తులవారు. వారు హిందూదేశములోని ఒడ్డెరులు, ఆఫ్రికా దేశములో కాంగో నదీ తీరమున జీవించుబంగాలు వంటిమొరటుజాతివారని చెప్పవచ్చును. బలవంతులుగా విద్య యణచివేయబడెను. నాటిగ్రామజీవనముయొక్క దుర్గతి వర్ణనాతీతము. బానిసవ్యాపారులు హాలీమేస్ట్రీలు చాలమంది వ్యవసాయపు హాలీలను గొడ్డనువలె అడవులకు తోలుకొని పోయి అడవులను చేదించి, గొడ్డమేత కనువుగా చేయించుచుండిరి. నదీతీరములకు వీరిని తోలుకొనిపోయి వీరిచే పడవలను లాగించుచుండిరి. ఎడ్లు, గుఱ్ఱములు చేయు పనులను వీరిచేత చేయించుచుండిరి. తా మిచ్చిన క్రయధనమునకు రెండుమూడురెట్లధికముగ వెల పుచ్చుకొని వీరిని ఫ్యాక్టరీయజమానుల కమ్ముచుండిరి. కొందరు బానిసవ్యాపారులు గ్రామములవెంట తిరిగి చిన్నపిల్లలను దరిద్రులవద్ద స్వల్పపువెలలకు కొనివేయుచుండిరి. పాతికమందినో, ఏబదిమందినో ఇట్లుకొని, పశువుల వర్తకులు దూడల నంపినట్టు లీపిల్లలను సెంట్ పీటర్సు బర్గ్ (నేటి రెనినో గ్రాడ్ నగరము)నకు రవాణా చేయుచుండిరి.

ఈపరిస్థితులవలన జనసామాన్యముయొక్క పిల్లల చిత్తవృత్తులందు ధర్మము, న్యాయముకూడ నశింప సాగెను. దిగ్భ్రమ, అసాహాయ్యస్థితి తోపాటు తీవ్రమగుద్వేషము ప్రబలసాగెను. ఈస్థితిగుతులలో సదా త్రాగుడువలని మైకముతో, వికృతాకృతితో, దొంగచూపులతో, చింపిరిండలతో, సగము మచ్చిక చేయబడిన ఆపనిమృగములవలె తిరుగుస్త్రీపురుషులజనకంటకజాతియొకటి బయలుదేరి పెరుగసాగెను. వీరిలోని క్రూరస్వభావము విపరీతము. గ్రామస్థులకు, అధికారులకుగూడ వీరు భయకారులుగా నుండిరి. తండ్రులను బానించుపిల్లలు, ఉన్నదెల్ల త్రాగుటకు వెచ్చించి ఆచుబిడ్డలను దిక్కులేకుండు విషనాశుపురుషులు నుండిరి. ఈ దిక్కుచూలిన అడవిమనుష్యులవంటివారిలో ఆత్మలు

పూర్తిగా నశింపకుండ ఉద్ధరించి మానవసంఘమునం దొకభాగముగా జేయుటయే బోల్సి వికసనాదులు చేయ బూనుకొన్న పని.

“నేటిరైతు పూర్తిగా కన్నులు తెరచినాడు. పౌరసత్వబాధ్యతలను జాగ్రత్తగా నిర్వర్తించుటలో నాతని కనేక ఆవకాశములు, పనులు కల్పింపబడినవి. సంగీత, సాహిత్య, వ్యామామ, నాట్యసంఘములలో నతడు సభ్యుడుగా చేయబడినాడు. క్లబ్బులలో నతడు సభ్యుడు. లక్షోపలక్షలకు వార్తాపత్రికల నిర్వాహకవర్గమునందు గూడ ప్రాయశః అతడు నియమింపబడియుండును. అతడు తన గ్రామమునకు, లేదా పెక్కు గ్రామములకు ప్రతినీతియై సర్వసమాన సంఘస్వామ్యవాదులకు కమ్యూనిస్టు ప్రముఖులలో నొక్కడు కావలెనన్న ఆశయమునుగూడ కలిగియుండువచ్చును. అతనికి దున్నుకొనుటకు కావలసినంత ధూమి కలదు. నిజముగా రష్యారైతును, లేజోవంతములకు నతనినయనములను, ఉల్కృష్టమున నతనిజీవిత విధానమును, స్వయముగా చూడనివా డెవ్వడు నతనినిజస్థితిని గ్రహింపజాలడు” అని డాక్టరు డిల్లన్ వ్రాసినాడు.

ఇరువదేండ్లక్రిందటివరకు రష్యారైతులకు స్వతంత్రమానవస్వత్వములుగూడ పూర్తిగా లేవని చెప్పవచ్చును ఒక ఉన్నతపాఠశాలలోగాని, ఇంటర్మీడియటు పాఠశాలలోగాని ఒకరైతుచేరడలచిన గాని, లేదా, ఏదైన నొకచిన్నవ్యాపారము చేసికొడలచినగాని, ముందుగా నతడు రైతుసంఘములో తనకుగలహక్కులు వదలుకొనవలసియుండెను. ధూమిని పొందుటకుగల హక్కులనుగూడ వదలుకొనవలసియుండెను. ఈకానన విధివలన, తెలివిలేటలుగలవారికెల్లగతు గ్రామాంతరవాసమే విధింపబడినట్లు లయ్యెను. ఒకరైతు తన గ్రామము విడిచి, మంచికూలిదొరుకుపట్టణమునకు పోవడలచినచో తనకుటుంబయజమానియొక్క అనుజ్ఞను గాని రైతుసంఘముయొక్క పెత్తనదారు అనుజ్ఞను గాని పొందవలసియుండెను. ఇందుకొర కత డెన్నాళ్లు వేచియుండవలెనో, ఎంతమంది నాశ్రయించవలెనో,

ఎన్నిలంచముల నొసగవలెనో, ఒక్కొక్కప్పుడు న్యాయాధికారులతో నెన్నిచిక్కులు పడవలెనో దేవున కెటుక

ఇక పారిశ్రామికపద్ధతులందన్ననో, ఒకమాలివాడు తనయజమానునిఅనుజ్ఞ లేకుండ పనిలోకి రాకమానినచో క్రిమినలుశిక్షకును, జుల్యానాకును పాత్రుడగుచుండెను. కోర్టులందనిన్యాయముమాడ దీని కనుగుణముగ నుండి మనుష్యునిహోదానుబట్టి శిక్షలు విధింపబడుచుండెను. కొరడాదెబ్బల శిక్ష యున్నందున వ్యవసాయపుహాలీస్థితి బానిసలవలెనే యుండెను.

సోవియటు ప్రభుత్వముచేసినపనులలో కాయకష్టముచేయువారికిని. కష్టపడకుండ ధనమార్జించువారికిని గలహక్కులకు గొప్పతారతమ్యము కలిగించుచుయొక్కటి. “మాళకు” అనగా మాలివారిచేత పనిచేయించుకొను యజమానులు పెద్దరైతులు వీరికిగల ఆదాయములనుబట్టి పన్నులు విధింపబడుచున్నవి. గ్రామశీవసమునందు, సంఘస్వామ్యమునందు నీహళకులకువోటుహక్కుగాని, సివిలుహక్కులుగాని లేకుండ చేయబడినవి. ఈ మాళకులు తక్కినపారిశ్రామికరైతులవలెనే నటించి అనేకమోసములు జేయుచు హక్కులు సంపాదించ బ్రయత్నించుచుందురు. ఈ మోసములు కనిపెట్టుటకు ప్రభుత్వ మనేగూఢచారులను నియమించి వీరిని శిక్షించుచుండును. వీరి ధూములను స్వాధీనపరచుకొనుచుండును. సోవియటు రాజ్యములోని వ్యవహారములు మార్చి ఓలులేనట్లు స్థిరముగా నినుపచట్రములలో బిగియింపబడవు. ఏకానిలోనైన నేదైన లోపము కనబడినచో నది వెంటనే సవరింపబడును. ప్రతికార్యాలయములోను లోటు పాటులు వ్రాయగలందులకు సిర్యములు వ్రాయగలందులకు ఒక బోర్డుబల్ల యుంచబడును. దానిపైన నెవ రేమివ్రాసినను జాగ్రత్తగా విచారించబడి నిజమున్నచో తగుచర్యగైకొనబడును. సోవియటు పాఠశాలలోపాఠ్యాయులు నైతము అప్రదక్షుడు పరీక్షింపబడి వారి శక్తియందు లోపములు కనబడినచో వారు తీసివేయబడుదురు.

సోవియటు రాజ్యములోనివిద్య యనేక మార్గముల నభివృద్ధిని గాంచుచున్నది. సినిమాద్వారమున

ప్రజలసాంఘికాచార శీవనములు, దుస్తులు, పండుగలు, శరీరశాస్త్రము; భుగోళశాస్త్రము, మున్నగు ప్రకృతి శాస్త్రవిషయములు; శిశుసంరక్షణము; ప్రసవవైద్యము జన్మనిరోధము, ప్రజారోగ్యము మున్నగు విషయములెల్ల చక్కగా ప్రజలకు బోధింపబడును. ఉపాధ్యాయులు, ఉపన్యాసకులు నూరూర దిరి తమ తమ శాస్త్రజ్ఞానమును ప్రజలకు బోధించుచుందురు. అనేక చస్తుద్రవర్ణములు, పారిశ్రామిక ప్రదర్శనములు జరుపబడుచుండును. చిత్రవస్తు ప్రదర్శనాలములు, గ్రంథాలయములు విరివిగా స్థాపింపబడినవి. లేకేమో మారత్రవణయంత్రముల ద్వారావిద్యాప్రచారము గావింపబడుచున్నది. యుద్ధపూర్వము నూటికి కొంబదిమంది నిరక్షరులుగానున్న రష్యాలో నిప్పుడు నూటి కేసుబదిమంది విద్యార్థులుగా నున్నారు.

ఇంకొకవిశేష మేమన ప్రతిపట్టణములోను, ఒక భర్తృపుక్లబ్బు, పతనమందిరము నెలకొల్పబడినవి. దాని నంటి యొకవిచారణమందిర ముండును. ఆచుట్ట బాలురు వృద్ధులు, రైతులు, కార్మికులు, వీరునా రనువినకూలేకుండు, ఎల్లరును తమకు గావలసిన సమస్తవిషయములనుగూర్చి యికి తెలిసికొనవచ్చును. టైము ఎంత? రైలు ఎన్ని గంటలకు బయలుదేరు ననుప్రశ్నలు మొదలు ప్రపంచవార్తలు, శాస్త్రవిషయములు టైము అడిగినవారికి చెప్పవలసినదే!

పైచెప్పబడిన విషయములం దెల్ల పురుషులతో పాటు స్త్రీలును సమానాధికారము, అవకాశములు కలిగి అభివృద్ధి గాంచుచున్నారు.

దాసవృత్తియందు పడి, ననికులలాభముకొరకు కష్టించుకోజాలుపోయి రష్యాదేశపురైతులు సోవియటు సార్వజనిక ప్రభుత్వాధికారు లైనారు. ప్రభుత్వోన్యోగుల నెన్నుకొనుటతో రైతులకు పలుకుబడి, పోటు కూడ రలదు. గ్రామములందు, పట్టణములందు నున్న పారిశ్రామికలక్షేమలాభములకొరకే అన్ని సమలు నిర్వహింపబడుచున్నవి. పొరబాటు లప్పుడప్పుడు జరుగుచున్న మొత్తముమీద జనసామాన్యముయొక్క సమష్టి

క్షేమలాభములకొరకే సర్వకార్యములు నిర్వహింపబడుచున్నవి. చిరకాలమునుండి జనులుపడియున్న అధోగతి నుండి, వారిని పైకిదీసి, ఉద్ధరించుకొరకు, ఆధునికజ్ఞానమునందు వారినిగూడ భాగస్వాములుగా జేయుటకు ప్రయత్నములు జరిగినవనుటకు సందియము లేదు. పుస్తకములు, కరపత్రములు, వార్తాపత్రికలు వారికొరకు ఏటేటను లెక్కలేనన్ని ప్రకటింపబడి పంచిపెట్టబడుచున్నవి వారిపిల్లలకు చదువుచెప్పటకు పాఠశాలలును, యువకులకుసాంకేతికవిద్య, వృత్తివిద్య నేర్పుపాఠశాలలును, నెలకొల్పబడినవి. దేశమందంతటను ఉపన్యాసములొసగబడుచున్నవి. విజ్ఞానము నలుగడల వ్యాపించుచున్నది. అవిద్య తొలగిపోవుచున్నది. మైతరమువారుమాడా విద్యావంతు లగుటకొరకు వయోజనవిద్య స్థాపింపబడినది. స్త్రీలుకూడ పురుషులతోపాటు తుబ్బలుగా నెంచబడుచు దేశనాగరకతయందు సభ్యత కలిగియున్నారు. దేశములోని అన్ని పరిపాలనశాఖలయందును స్త్రీలు నియమింపబడి, దేశముయొక్క రాజకీయసాంఘికఆర్థికపురోభివృద్ధికి తోడ్పడుచున్నారు.

సోవియటుప్రభుత్వము పశుజాతిని పక్షిజాతిని ప్రశస్తతరముగా జేసినది. శాస్త్రపరిశోధనలను ప్రయోగములను జనసామాన్యమునకు తెలియజెప్పుటకు లెక్కలేనంతద్రవ్యము కర్చుపెట్టుచున్నందున పన్ను లొక భారముగా లేవు. ప్రజారోగ్యమును కాపాడుటకు ఆసుపత్రులును విరివిగా స్థాపించబడినవి.

౧౯౧౨-వ సంవత్సరపురిష్ట వమువలన అంతకు పూర్వము ధనికులవశమున నుండిన ౧౨ కోట్ల యొకరములభూమి రైతులకొరకు సాగుచేయబడుచున్నది. దేశములో సంఘ స్వామ్యపద్ధతి స్థాపింపబడి, వివిధకుటుంబములు కలిసి చేయుసమష్టి కృషి, ట్రాక్టరు యంత్రకృషిపద్ధతియు స్థాపింపబడినది. ఇతర దేశములందు వాణిజ్యవ్యవసాయ పారిశ్రామికవృత్తులందు ప్రయోగింపబడు సహకారపద్ధతియెల్ల పరిపూర్ణముగా సంస్కరింపబడి రాజకీయార్థికవిషయములు సమన్వయము చేయబడిన సర్వసమానకర్మకర సహకార సంఘస్వామ్యము స్థాపింపబడినది.

ఐ వనీభారము హెచ్చి ధర్మములు వ్యత్యస్తంబు లైపోవఁ, బూ
ర్వవికాసం బడరింప నీశ్వరుఁడు సర్వజ్ఞుండు మీవంటిమా
నవమూర్ధన్యుల రూప మొంది యిల జన్మబెత్తు; నీదర్శనా
దివిశేషంబులు లోకమంతటికి సంధించు మహాశ్రేయముల్.

ఒకయెత్తు నీవు వేటాకయెత్తుగా వైవకోటి నిల్పిన, నిన్నె కోరుకొందు;
స్వామి, నీయీశదద్వయి విశ్వపూజ్యంబు; నడుమఁ ద్రోవను నీవు నడచునప్పు
డడుగుపోకిన భూమి యణుమాత్రమంటిన నఖిలలోకముఁ గాల్చు హాలహలము
చేదంతయును దగ్గి శీతమై తీయవై నిమిషమ్ములో నమృతముగ మాటుఁ;
ద్వత్పదము లెంతకొలిచినఁ దనివిలేదు; - నీయనఘనామ మొంత ధ్యానించుచున్న
విసుగు గనుపింప; దింకను విడక కొలువ-ధ్యాన మొనరింపఁగాఁ గోర్కె యగునుగాని.

ధర్మసంస్థాపనార్థము ధాత్రి మెలఁగు దేవా! యేకలింగాపరావతార!
పదినూఱులేండ్లు యావననృపుల్ భరతఖండమునకుఁ గూర్చు బన్నములు, వాని
వారింపఁగాఁ బూర్వవీరుల త్యాగంబు ప్రస్తుతకార్యకర్తవ్యములును
నెఱిగించుచో, నీదు మృదులాతిమృదులభావం బెంతనోచ్చ వైవమ యెఱుంగు;
వినుకొలఁది చిచ్చు దరికొన్న విధము తోఁచె; - సైన్యబల మల్పమనెకాని చాలియున్నఁ
దలను బూ వాడ కింట ని న్నిలిపి నేనె - రిపుల సర్వనాశన మాచరించియుండు.

భువనపావన, నీవు పూనిన కృతి జగద్వంద్య మందఱము తోడ్పడఁగఁగలము;
రణమహోత్సాహ వర్ధనమైన సుముహూర్త మొంచి సూర్యధ్వజం బెత్తి నిలుపు;
కలికి బంగరుచిటుగజ్జెలమోత మోగలులు యామ్యమహిషకంఠ కాంస్య
ఘంటానినాదంబుగా వినెదరుగాక; ధ్వజముచుట్టుండుము బలిసి కొలిచి
పులులఁబోలిన చరణదాసులము మేము; - కడకు మేవాడ నొకచిన్నకత్తిపట్టు
మగనిసుపు గల్గి నది రాలు కెగురుఁగాత; -యమరులు నుత్తిత్రుగాక నీవిమలయశము.

ప్రాభవం బిత్తు, రాష్ట్రము నిత్తు, ధన మిత్తు, రాణాను విడనాడి రమ్మటంచు,
ధిల్లీ పురంబునుండి దినంబు వచ్చు లేఖల నొక్కకొట్టంబు గప్పవచ్చు;
ద్యాగైకమూర్తి, ధర్మావతారా, నీముఖము నొక్కమాటు దూరముననుండి
కనువిందు గాఁగఁ జూచినవాఁ డెవండైన, నీనీచతరమార్గ మెట్లు సొచ్చుఁ
బ్రాణములతోడ ని న్నెడఁబాయఁగలుగు-వాఁ డొకఁడు లేడు నీదు సేవకులలోనఁ;
జెంతఁ జింతామణిని వీడి చిల్లిగవ్వ-కెగురుజము చూప నెవ్వఁడు మొగమువాచు?

* మత్కృత "రాణాపతాపసింహచరిత్ర" యముద్రితమునంకి యుద్ధృతము.

హారావళీభూధరావతంసప్రాంతసానుభాగము యజ్ఞశాలగాఁగఁ
భావనాత్ముడు చంద్రభట్టారకు కవిత్వధారలు వేదమంత్రములు గాఁగ
నలనలుంబ్రాకిరాతాధీశుల సమానవిక్రమక్రములు ఋత్విజులుగాఁగ
శాజ్ఞానన్నిభబలస్థౌల్యశోభితము నీపటుమహాధనువు యూపంబు గాఁగఁ
బ్రబలయవనసేనలు శశుప్రతి గాఁగ, - యాయజూకుండవై ఓక్ష నవధరించి
సవనమును ఓర్చి లోకమును నిర్వవనముగను - జేసి తైలోక్యనుతుల రంజిల్లవయ్య.

బౌరా! శాత్రవకోటిపాలిటికిఁ బశ్యత్స్థలమూర్తుగదా
యీరాజోణ్మణులంచుఁ జిత్తురురణంబు దండ తెన్న, రవి
ద్వారంబుదునఁ జేసి శాత్రవకులధ్వంసంబు మాతండ్రి; యా
వీరాగ్రేసరచక్రవర్తి యడుగుల్ వేయెండ్లు నేఁగొల్పెదన్.

పదివేలవీరుల బాహుశౌర్యయుతుఁ డీబాలుం డటం చెన్నఁగాఁ
గదనం బెచ్చట భీమహూ నచటఁ జక్కన్ వ్రాలి, దుర్దాంత శ
త్రుచ్చేదము చేసి నిన్ను జయయుక్తుఁ జేయ యత్నింతు; నీ
బదనూర్ సింహము తేజసింహము నుడుల్ వ్యర్థంబు గాకుండుతన్.

నిత్యకల్యాణమందిరము చిత్తూరుమండలము వివాహమండపముగాఁగ
రంగుగుల్కు ననేకరాజపుత్రస్యందనమ్ములైరేనికుండలునుగాఁగఁ
గృష్ణసింహాదివీరేశ్వరదోఃప్రతాపస్ఫూర్తి రత్నదీపతతిగాఁగ
యవనభూధవకిరీటాళినిర్గతమణుల్ వజ్రరంజితరంగవల్లిగాఁగ
దన్యుగళరక్తముల వసంతమ్ములాడి, - నీదు కరవాల మెచటఁ దానై తనర్చి
సకలమును దీర్చు నాగపసానిగాఁగ, - విజయలక్ష్మి వరించి నిన్ బెండ్లియాడు.

నింగిముట్టెడు కోటకొమ్మగుములున్ దేవాలయమ్ముల్ జయో
త్తుంగస్తంభము లొప్ప, స్త్రీపురుషు లెందున్ బుత్రపౌత్రాస్త్రీ నం
దంగా, మాద్యశభూపతుల్ కొలువునన్ ద్వత్పాదముల్ మోయఁగా
సింగారింఁచిన తేరియట్లలరు మాచిత్తూర్పురి గాంతునే!

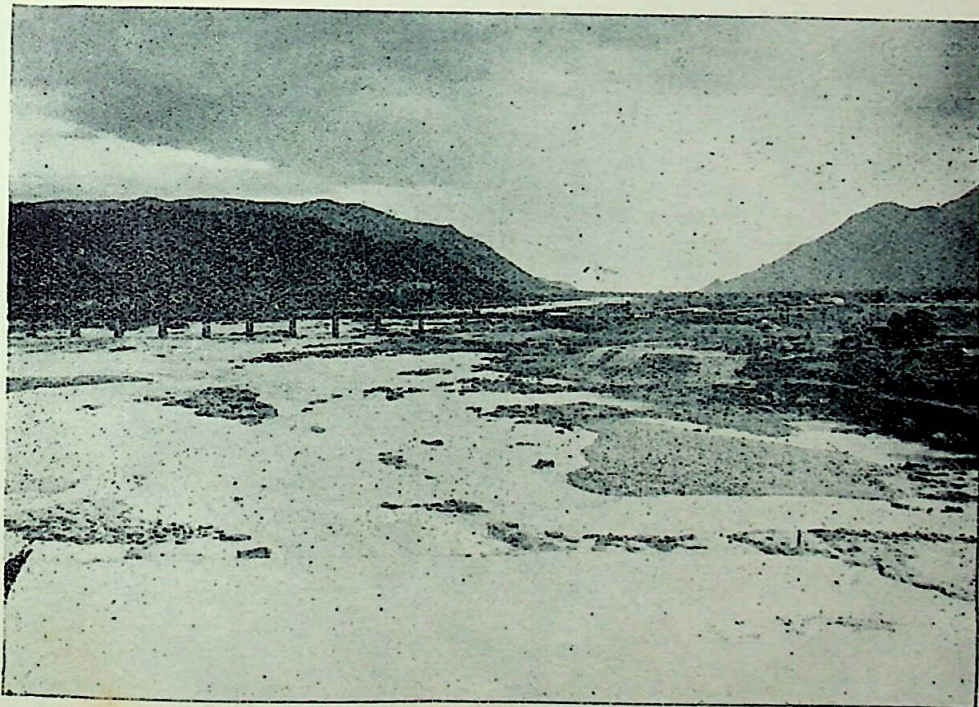
పదివేలేర్గలయంత దార్ధ్యమున మద్భావంబు నీపాదముల్
గదియున్; నిక్కము దేవదానవులు లాగన్ జూచినన్ సుంతయున్
గదలన్బో; దనిలోన శత్రువుల మ్రగ్గజేతుఁ; గాదేని నీ
పదపద్మంబులమ్రోల వ్రాలి విడుతున్ బ్రాణంబు లోయీశ్వరా!

“ రాజోడ్ - తేజసింగ్.”

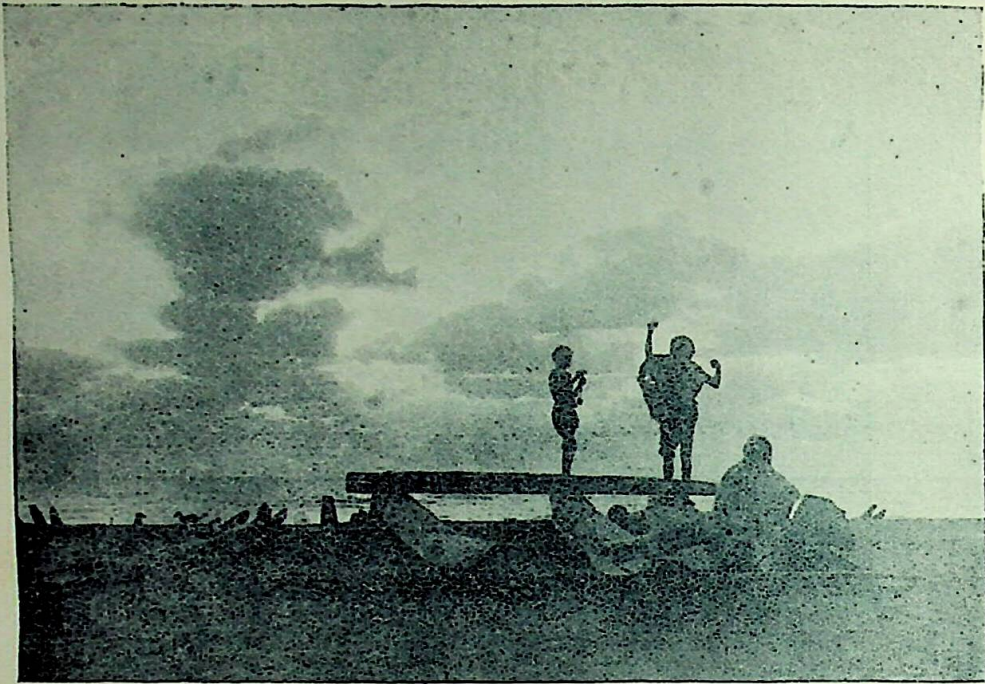

౬. సఖామాంగ్ మార్గమున

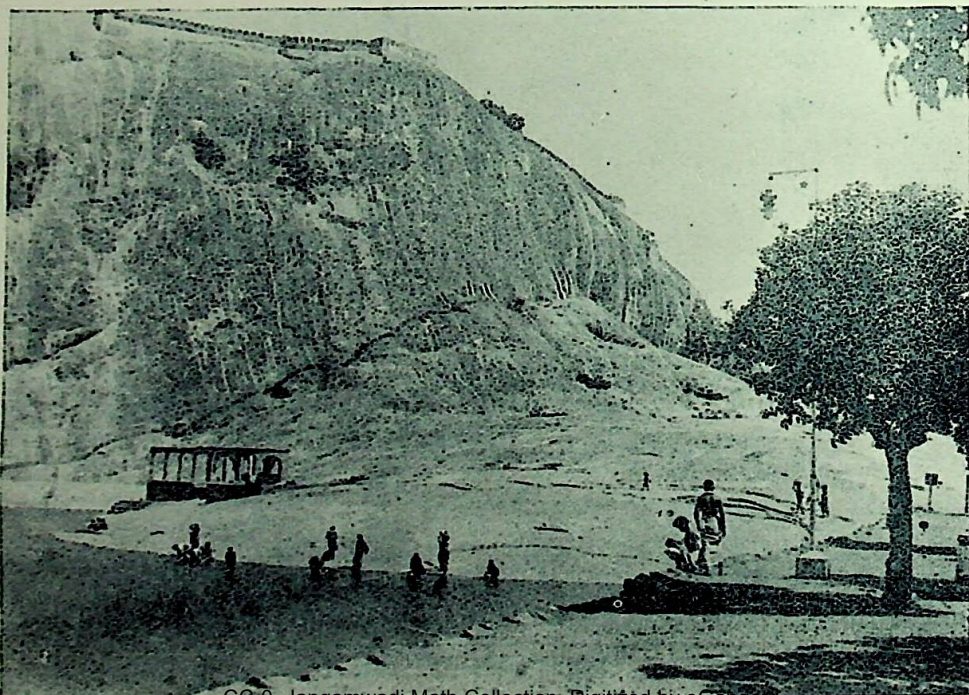
—వి. ఆర్. చిత్ర.

మెట్టూరివద్ద కావేరినది

సూర్యోదయవేళ — యం. కె. రంగస్వామి అయ్యంగారు.

నామకల్లు పర్వతప్రాంతము — యం. కె. రంగస్వామి అయ్యంగారు.

జాతీయ ఆర్థిక స్వయంశక్తి-దానికి మార్గములు

చావలి వేంకట హనుమంతరావు

౧

ప్రపంచమందంతటను ఆర్థికవిషయములలో గొప్పమార్పు కలుచున్నది. పూర్వకాలపు ఆర్థికస్థిధాంతములన్నియు ప్రస్తుతపరిస్థితులలో ఆచరణ యోగ్యములు కావని తేలుచున్నది. 'క్రొత్త ఆర్థిక పద్ధతి ఎట్లుండవలెను?' అనువిషయము పూర్తిగ స్థిరపడలే దనుమాట నిజమే. దూరదృష్టికలవారందరను ప్రపంచమంతటను ఆవరించియుండు ఆర్థికపుకట్టుబాటు ఏర్పాటుచేయుటయే క్రొత్తస్థిధాంతములోని మూల విషయమని గ్రహించుచున్నారు. కాని నిజముగ ఏర్పాటు కాబడుచున్న స్థిధాంత మేమనిన ఏదేశమున కాదేశము తన ఆర్థికవిధానమును చక్కచెట్టుకోవలె ననునదియే. ఈస్థిధాంతము ప్రకారమే రష్యాలో సమష్టి వాదపద్ధతి ఏర్పాటుకాబడినది. ఇటలీ, జర్మనీ మొదలగు దేశములలో అది ఇతరరూపముల దాల్చినది. అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రములందుమాత్రం ఈ స్థిధాంతమే కొంతవరకు ఆచరణలోనికి తీసుకొని రాబడుచున్నది. ఇతరదేశములలో పద్ధతి వేరయినప్పటికిని ఈ మూల ధాంతము ననుసరించి మార్పు కల్పననుట కవకాశములు చాలకలవు.

౨

పందొమ్మిదవశతాబ్దము అంతమునసరికి ప్రపంచా ర్థికపరిస్థితులలో ఒక ముఖ్యమున టోపము కనిపెట్టుబడెను. ప్రపంచమందలి కొన్ని దేశములు, ముఖ్యముగ పడమటి యూరపియనుదేశములు, అమెరికా మొదలైనవి, తమ పరిశ్రమలను చాల ఎక్కువగ అభివృద్ధి చేసికొని యుండెను. ప్రపంచమందలి మరికొన్ని ఇతరదేశములు పరిశ్రమలలో ఎట్టి ప్రవేశమును లేక వ్యవసాయమే ప్రధాన పరిశ్రమగా కలిగియుండెను. ఈ

దేశములనుండి పారిశ్రామిక దేశములకు పరిశ్రమలకు కావలసినవస్తువు లెగుమతియగుటయు, వాటికిబదులుగ పారిశ్రామిక దేశములందు తయారైనవస్తువు లీదేశముల వారు కొనుగడులు వాడుకగా నుండెడిది. ఇంగ్లండు పారిశ్రామికదేశములన్నింటియందును ప్రధానస్థాన మాక్రమించుటయేకాక, దానికిసంబంధించిన బ్యాంకింగు, ఓడలను సప్లయిచేయుట, విదేశమారకముల సేర్పాటు చేయుట మొదలగువసలులనుమాత్రం చాలప్రాధాన్యమును బడవియుండెడిది. ఈవసలువలన చేహరిన అపారలాభము వలన పశ్చిమ-యూరపియన్ దేశములలో సంపద ఎక్కువయై, ప్రజలు చాలసుఖశీలితముల గడపుచుండిరి.

ఇట్లు యూరపియన్ దేశముల జాతీయశీలిత మభివృద్ధిపొందుచుండగా, ప్రపంచమందలి ఇతరదేశముల ఆర్థికస్థితియుండెట్టి అభివృద్ధియు లేకుండనుండెను. వర్తకవ్యాపారవిషయములలో ఈ రెండవపక్షమునకు చెందినదేశములకు మొదటిపక్షముదేశములలో సరిపోల్చి చూచిన చాలతక్కువలాభము వచ్చుటయే. సర్ జోష యాస్టాంపువంటి ఆర్థికవేత్త అభిప్రాయములో "ప్రపంచమునందలి ప్రజలు జీవయాత్రకు సరిపోవనట్టి ఖర్చుపై యిననూరుసంవత్సరములనుండియు జీవయాత్రగనుపుచుండిరి."

వ్యవసాయముమాత్రం పరిశ్రమలవలనే ఎక్కువ పెట్టుబడితోను, పెద్దపద్ధతిపైను జరుపబడుచుండిన దేశములలో వాటి ఆర్థికస్థితియందు కొంత అభివృద్ధి కాన్పించినమాట నిజమే కాని చైనా, ఇండియా మొదలగు తూర్పుదేశములలో పూర్వమునుండియు నుండిన పరిస్థితులలో ఎట్టిమార్పును లేకపోవుటచే, మొన్న మొన్నటివరకు వాటి ఆర్థికస్థితియందు పెట్టిమార్పును చెప్పదగినది లేదనియే చెప్పవలసియున్నది. హిందూ

రాదాయము, ధరలు చాల ఎక్కువగ నుండిన ౧౯౨౮-వ సంవత్సరమునందు మాడ ౪౫ రూపాయల కంటె ఎక్కువ లేదు. ఆ సంవత్సరమే ఆమెరికాలోని వ్యవసాయదారుని సంవత్సరపు సగటు-ఆదాయము ౯౭౦ రూపాయలు, పరిశ్రమలందు పనిచేయునాని సగటు ఆదాయము సుమారు ౨౩౦౦ రూపాయలు నుండెనని అంచనావేయబడినది.

ఈ పరిస్థితులవలన ఫలితమేమి? ఒక ప్రక్క పారిశ్రామిక దేశములగు ఇంగ్లండు, అమెరికా మొదలగు దేశములగు అనేక-లన్నుల వస్తువులు తయారుచేయబడెను. ఇంకొక ప్రక్క ఇండియా, చైనా, ఆఫ్రికా దేశములలో అధిక సంఖ్యాకులగు ప్రజలు ఆ వస్తువులను కొనుటకు తగు శక్తి లేకుండ నున్నారు. ఇరువదవ శతాబ్దము ప్రవేశించిన తరువాత పశ్చిమ దేశములలో వస్తువులను తయారుచేయు శక్తి ఇదివరకున్న చాల రెట్లు హెచ్చయినది. దానికి కావలసిన సాధనములు ఇదివరకున్న చాల పెరిగిపోయినవి. ఇప్పుడు ముఖ్యముగ కావలసినది, పెంపొందింపవలసినది వస్తువులను తయారుచేయుట కాదు, తయారుచేయు వస్తువులను అమ్ముటకు తగు సాధనముల నాలోచించుట. ప్రస్తుత కాలములో వస్తువులను కొనుక్కో చాల తక్కువగ నున్నది. దీనివలన కాలక్రమేణ వస్తువులను తయారుచేయు శక్తికి గూడ అంత రాయములు వచ్చుట కవకాశములు కలవు. ప్రపంచ మందలి ఆర్థిక పారిశ్రామిక పద్ధతులవలన ఈ క్లిష్టదశ మరింత హెచ్చినది. పరిశ్రమలను బాగుగ అభివృద్ధి చేసుకొనిన దేశములలో ధనము అమితముగ చేరుటచే ఆ దేశములు పలురకములగు సున్నితపు వస్తువులను చాల ఎక్కువగ తయారుచేయుటకు శక్తి సంపాదించిరి. కాని జనబాహుళ్యము కలిగిన వ్యవసాయ ప్రదేశములలో ఆ వస్తువుల ఖరీదు చాల సరసముగ నున్నను కొనుటకు సామ్య లేకుండ పోయెను. పారిశ్రామిక దేశములు తమ సాభాగ్యము వ్యవసాయపు దేశములపై నాధారపడియున్నదని గ్రహించుటకు చాలకాలము పట్టెను. అట్లు ఆ దేశములు గ్రహింపనంత కాలము ఇతర విషయములను గురించి ఆలోచన చేయలేదు.

పులను తయారుచేయు పద్ధతులను బాగుగ అభివృద్ధి చేసి కొనుటయందే నిమగ్ను ములయు యుండెను. దూరదృష్టి కలవారు పరిస్థితులవలన ఎప్పటికైనను నష్టము వచ్చుననియు, వ్యవసాయపు దేశముల కభివృద్ధి లేకుండ తాము చూత్రము ముందకు నువైచుటకు ప్రయత్నించుట పారిశ్రామిక దేశముల కెప్పటికైనను ముష్టియనియు గ్రహించక పోలేదు.

3

ఆముప్పు ఇప్పుడు ప్రపంచమునంతట ఆవగించుకొనియున్నదని మన మొప్పుకోవలెను. ప్రపంచమునకు ప్రతివస్తువునకును ధర పడిపోయినది. కాని వ్యవసాయమువలన తయారుకాబడిన వస్తువుల ధరలు పరిశ్రమలవలన తయారుకాబడిన వస్తువులకంటె హెచ్చుగ పడిపోయినవని మన కెల్ల రకును తెలియును. అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములలో చూచిన వ్యవసాయ వస్తువులు నూటికి ౬౦ చొప్పున తగ్గిపోగా పరిశ్రమలవలన తయారుచేయు వస్తువుల ఖరీదు నూటికి ౨౪ వంతు మాత్రమే పడిపోయినవి. వర్తకమాంద్యము ప్రవేశించకముందు మాడ వ్యవసాయ దేశములందలి ప్రజల ఆదాయము, వారి వస్తువుల కొనుక్కోయు చాల తక్కువగ నేయుండెడివి. దానితోడ వర్తకమాంద్యము ప్రవేశించగానే ఆ శక్తి ఇదివరకు దానికన్న సగమునకు పైగా తగ్గిపోయెను. అనగా వ్యవసాయదారుని ఆదాయము ఆత డీయవలసిన పన్నులు, వడ్డీ, మొదలగు తప్పనిసరియగు ఖర్చులకు మాత్రము సరిపోవుచుండెడిది. అట్టి సమయములో ఇతర వస్తువులను కొనుటకు వానిచేతిలో సామ్యమును చాలకష్టము. వర్తకమాంద్యమున కొక ముఖ్య కారణము వస్తువుల నలిగిస్తారముగ తయారుచేయుట; కాని ఆ వస్తువుల కెక్కువగ తయారుచేయుట యను విషయము ప్రపంచములో ముక్కలవంతు ప్రజలు తినుటకు తిండి, కట్టుటకు గుడ్డ లేకుండ నున్నారను విషయముతో కలిపిచూచిన లేలు విషయమేమన వర్తకమాంద్యమునకు నిజమగు కారణము ప్రజల తగ్గిపోయిన దనునదియే. ఈ

పరిస్థితులను మార్చుటకు సాధనము వస్తువులను తయారు చేయుట, తగ్గించుట కాదు. బ్రిటిష్ ఆర్థికమంత్రియగు నెవిల్ ఛాంబర్ లేనుగారు చెప్పినట్లు వస్తువులను కొను శక్తి నభివృద్ధి చేయుటయే దానికి మార్గము. ప్రపంచ మందలి వివిధదేశముల ఆదాయములలో ఇంతవ్యత్యాస మున్నప్పుడు, ఆవ్యత్యాసమును తగ్గించినగాని ఆశక్తి నభివృద్ధి చేయుట కష్టము.

ఇట్లు ప్రస్తుతకాలములో ప్రపంచ-ఆర్థిక-అభివృద్ధియందు ఒకక్లిష్టదశలోనికి మనమువచ్చియున్నాము. పరిశ్రమలకు కావలసినవస్తువులను తయారుచేయుదేశములకును, పరిశ్రమల నభివృద్ధిచేసికొనినదేశములకును కల భేదములపై నాధారపడియున్న ప్రపంచ-ఆర్థికపుర్రోత్పాటువలన అనేకనష్టము లున్నవని మన కిప్పుడిప్పుడే విశదమగుచున్నది. వ్యవసాయ గారులు పశుకష్ట మెక్కువ. వారికి దానివలన వచ్చు ఆదాయము తక్కువ. వర్తకము పరిశ్రమలు లాములోని ఎక్కువభాగమును పొందుచు చాలకాలము అనుభవించెనుకాని, ఆయనుభవము ఎల్ల కాలమును జరుగునని తలంచుటకు వీలులేదు. ఇదివరకా ఆర్థికపుర్రోత్పాటు ఎంతలాభముగ నుండెనో ఇప్పుడంతకుపదిరెట్లు ఎక్కువయిన నష్టకరమైనది. వర్తక, పరిశ్రమలయూ, వ్యవసాయములయూ మధ్య ఒకవిభముగ సంయోగ మేర్పాటుయినగాని ఈక్లిష్టపరిస్థితులనుండి బయటబడుట కల్గి యంత్రసహాయమువలననడుపబడు పరిశ్రమల ఫలితములు చాలదిక్రమైనవి మనముచూచియున్నాముకాని ఆఫలితము లికమందు వచ్చునని తలంచుట కవకాశము లేదు. ఈకాలములో మనుష్యుడు ఆతనికి అవసరమగువస్తువుల నన్నింటిని కొద్దిభరిదుతో తయారు చేయుట నేర్చుకొనెను. కాని మనుష్యునిశక్తితోపాటు ఆశక్తిని సరియగు పద్ధతులపై ఉపయోగపరుచుట, ఎక్కువమందికి లాభకరమగువిధమున ఉపయోగపరచుట తెలిసికొనలేదు. ఈ నేర్పు, నేర్పునకుముందట్లు చేయవలె ననెడు అభిప్రాయము ఆచరణలోనికి రావలెననిన ప్రపంచ-ఆర్థికపరిస్థితులను పద్ధతిప్రకారము ఏర్పాటుచేయుటయే ముఖ్యమగు మార్గము. — అనగా ప్రపంచమునం దుండినదను, దానివలన వచ్చు ఆదాయము ఇదివరకున్న నీతిపథము లనుసరియు; న్యాయ సమృతమైనట్టియు పద్ధతులపై విభజించుటయే దానికి మార్గము.

౪

ఈకాలములో సుంకములకట్టుబాట్లు, దిగుమతుల తగ్గింపులు, మారకపు ఇబ్బందులు మొదలగు అనేకములగు అడ్డంకులు వర్తకమునకున్నవి. ఇవన్నియు చాల కష్టతరములగు అడ్డంకులు; కాని ప్రతిదేశమును తనయొక్క జాతీయపరిశ్రమలను రక్షించుకొనునవిమతము, విదేశములనుండి దిగుమతుల నడ్డునిమిత్తము వాటినన్నిటిని ఏర్పాటు చేసికొనవలసిన అవసరము వచ్చుచున్నది 'రక్షణసుంకముల' విధించి, యూరప్ ఏషియాఖండములలోని క్రొత్తదేశములు తమ ప్రధాన పరిశ్రమల పెంపొందించుకొనుటకు ప్రయత్నించుట మొదలిడినవి. యుద్ధమునకు ముందుమాడ 'సుంకముల గోడలు' ఉండెను. కాని యుద్ధానంతరము పూర్వము కన్న చాలరెట్లు పెరిగిపోయినవి. సుంకములకు తోడు ఇతర-అడ్డంకులుమాడ అనేకము లిట్టివల బయలుదేరి వర్తకము సరళిగా జరుగుట కడ్డంకులయిపోయినవి. యుద్ధానంతరము యూరప్ ఖండములో ఏర్పాటుయిన క్రొత్తదేశములలో 'ఆర్థిక జాతీయత' సిద్ధాంతము ప్రబలి దేశమునకు దేశమునకు మధ్య నిరాటంకవర్తక వ్యాపారమునకు తీరనినష్టము తెచ్చిపెట్టెను. మొట్టమొదట ఈసుంకములు పూర్తిగ తయారైన వస్తువుల దిగుమతిపైనమాత్రము విధింపబడుచుండెను; రానురాను పరిశ్రమలకు యుఖ్యావశ్యకములగు వస్తువులపై మాడ విధింప మొదలుపెట్టబడెను. ఈపరిస్థితులు అనేకదేశములలో ౧౯౩౧-వ సంవత్సరమున బంగారు ప్రమాణమును తొలగించుటతో మరింత దుర్భరము లాయెను. బంగారు ప్రమాణము తొలగింపబడుటతోనే సుంకములు హెచ్చుచేయబడుట, విదేశవర్తకము నరికట్టుటకు మార్గము లేర్పాటుగుట మొదలగునవన్నియు జరిగెను. దానితో అంతర్జాతీయ వర్తకము పూర్తిగ తగ్గిపోయెను.

సుంకములవిధించుటయనునది పరిశ్రమలను రక్షించుట కంతసుకరమున మార్గము కాదని గ్రహింపవలసియున్నది. వాటివలన వస్తువులను కొనువారికి చాల నష్టము కలదు. తరువాత పరిశ్రమలకు రక్షణ ఈయబడుచున్నదో వారు స్వంతలాభము చూచుకొని ప్రజలకు నష్టము కల్గింపవచ్చును. ఒకసారి సుంకములను విధించినతరువాత మరల వాటిని తొలగించుటకాని, తగ్గించుటకాని చాలకష్టమగుపని. వ్యవసాయమే ముఖ్యవృత్తిగా కల ఇండియావంటిదేశములో సుంకముల విధించుటవలన పరిశ్రమల కెక్కువ లాభము చేపూర్వుటయే కాక వ్యవసాయదారులకు నష్టము వాటిల్లజేయుటకు కూడ అవకాశము లున్నవి.

శ్రీ

పైన చెప్పబడిన సంగతులు నిజముకావని ఎవ్వరు ననలేదు. కాని సుంకములతగ్గించుటకు ప్రయత్నము చేయుట ఒకరాతిగోడకు తలకాయ కొట్టుకొనుటయే యగును. సుంకములను విధించుటకు ముఖ్యోద్దేశ్యము పరిశ్రమలకు రక్షణ విచ్చుటయే. అదికాక మనదేశము సంగతి చూచినహిందూ దేశ ప్రభుత్వాదాయములో చాల భాగము ఎగుమతి సుంకములవలన వచ్చుచున్నది. ఆపరిస్థితులలో మన ప్రభుత్వమువారు ఇతరదాయ మార్గము లేవియు ఆన్వేషింపబడక పూర్వమే ఆ సుంకములను తగ్గించుట తలపించుట కష్టము. బంగారుప్రమాణమునుండి తొలగినదేశములందరి నాణ్యముల ప్రమాణములు స్థిరమైనయెడల రక్షణ సుంకములు కొంతవరకు తగ్గించుటకు వీలగును. కాని ఈవిధముగ తగ్గించిననుకూడ తమతమ క్రొత్త పరిశ్రమల రక్షించుటకు విధించుకొనిన పన్నులను పూర్తిగా తొలగించుట కేదేశమువారునుకూడ అంగీకరించరు. అట్టిరక్షణపద్ధతి అనేకవాదనలచేత బలపరుపవచ్చును; వానికి వ్యతిరేకముగ వాదన లుండి నప్పటికిని అవి ప్రభుత్వముల కంగీకార్యమగుట కష్టము. కయిప్పునంటి ఆంగ్లేయార్థికవేత్త పదిసంవత్సరములకు ముందు అడ్డంకులు లేని వర్తకపుపద్ధతిని ఆమోదించు

చుండెడివాడు. ఇప్పుడు రక్షణ సుంకముల పద్ధతిలో కొన్ని లాభములు లేకపోలేదని అంగీకరింపవలసివచ్చినది. కాన అంతర్జాతీయ వర్తకపు టభివృద్ధి దృక్పథము నుండి సుంకములపద్ధతిలో చాలా ట్లుండినప్పటికిని వాటిని పూర్తిగా తొలగించుటయందు కొన్ని నష్టములు కలవని గ్రహింపవలసియున్నది.

౧౯౨౨నను, ౧౯౩౩నను సమావేశమైన ప్రపంచార్థికసభలలో సుంకములను తీవ్రముగ ఖండించు ప్రతిదేశపు ప్రతినిధుల అంగీకారముతో తీర్మానము లామోదించబడెను. కాని వట్టి తీర్మానముల నెగ్గ చేయుట మాత్రమే ఇంతవరకును జరుగుచున్నది. కాని ఆ తీర్మానముల నాచరణయందుంచుటకు తన ప్రయత్న మింతవరకు చేయబడియుండలేదు. సుంకములు తగ్గింపవలెననినను, తీసివేయవలెననినను (౧) ప్రతిదేశమందును ప్రభుత్వపురుషు తగ్గింపబడవలెను; (౨) నాణ్యముల ప్రమాణము స్థిరపరుపబడవలెను; (౩) ప్రతిదేశము పారిశ్రామికముగ ఇతరదేశములపై ఆధారపడియుండక తన స్వశక్తిపైనే ఆధారపడియుండునట్లు చేయవలెను. చివర చెప్పబడిన వరకు అన్నిటిలో ముఖ్యమైనదియు, ఆచరణలోనికివచ్చుట కెక్కువ కష్టమైనదియు నైయున్నది. ఎందువల్లనన కొన్ని దేశములు తాము పారిశ్రామికముగ ఇతరదేశములపై నాధారపడియుంటి మను నభిప్రాయమున్నంతకాలము, అవి తమ పరిశ్రమల నభివృద్ధిచేసికొనుటకు రక్షణ సుంకములను విధించుట మానవు. హిందూ దేశమునకు కావలసిన బట్టలను సప్లయిచేయుటకు లంకా మైదు, జపాను, ఇండియా-చూడు దేశములుకూడ ప్రయత్నములు చేయుచున్నవి. ఈపోటీ ఇట్లు జరుగుచున్నంతకాలమును, హిందూ దేశము తన బట్టలమిల్లుపరిశ్రమను పెంపొందించుకొనుటకై ఇతరదేశములనుండి దిగుమతి యగుసరకులపై దిగుమతి సుంకములు విధింపక తప్పదు. దిగుమతి సుంకముల విధించకుండు ఇతర మార్గములవలన కూడ ఈపోటీని తగ్గించుట కవకాశములు కలవు. ఈ విధముగానే ఇతరదేశములవారుకూడ ఏవిధముగా ఎట్టి విధానము నవలంబించిన * ఏదేశమునకుగాని ఎక్కువ

* ఈవ్యాసము వ్రాయబడుచున్న సమయములో హిందూ దేశము లంకామైదు, జపాను దేశముల ప్రతినిధుల కేవిధముగా ఈపోటీ తగ్గింపవచ్చు ననువిషయమునుగురించి రాయబారములు జరుగుచున్నవి.

ఇబ్బంది లేకుండ ఈ వర్తకపుపాటి తగ్గించుటకు వీలగునో ఆలోచింపవలసియున్నది. అట్లాలోచించి దానికి తగువిధానము సేర్పాటుచేసి ప్రస్తుతపు ఆర్థికపద్ధతిని మార్పుటకు ప్రయత్నము చేయవలసియున్నది. అనగా ఏయేదేశములలో ఏయేపరిశ్రమ సేర్పాటుచేయవలెనో, ఏయేదేశపువస్తువు లేయేదేశమునకు ఎగుమతిచేయుటకు వీలుండునో ఈ విషయములన్నియు ఆలోచించి ఒక పద్ధతి సేర్పాటుచేయవలసియున్నది. ఈ పద్ధతివలన మాత్రమే ప్రపంచమును ఇప్పుడున్న దురవస్థనుండి తొలగించుటకు వీలగును. ఈ పద్ధతివలననే ఇప్పుడు ప్రపంచమున ఒకదేశమునకు ఇంకొకదేశమునకు మధ్యనున్న హెచ్చుతగ్గులు సవరించుటకు అవకాశము కలుగును.

ఈమధ్యను జరిగినప్రపంచ-ఆర్థిక సమావేశము పైన వ్రాయబడినవిషయముగురించి ఎంతమాత్రము సరియగు విధానము సేర్పాటుచేసియుండలేదు. సుంకములను తగ్గించుట, నాణెములప్రమాణమును స్థిరపరుచుట, కొన్నివస్తువులను కొన్నిదేశములుమాత్రమే తయారు చేయుటను గురించి అంతర్జాతీయపుకట్టుబాట్లు ఏర్పాటుచేయుట మొదలగువిషయములగురించి చర్చమాత్రము ఆసమావేశము నందుజరిగెను. వీటిలో ఒకదానిపైకొకటి ఆధారపడియుండుటచే, ఒకపని జరుగుటకై తక్కినవికూడ దానితోనే చేయవలసియుండును. కాని అటుజరుగుటకు అడ్డంకులు చాల ఉన్నవి; ఆ అడ్డంకులే ప్రపంచ ఆర్థికసమావేశము భగ్గుమనుటకు కారణము. కాన ఇప్పుడు జరుగునవి ప్రపంచమున దేశదేశమున కాదేశము తన ఆర్థిక, పారిశ్రామికస్థితిని బాగుచేసికొనుటకు ప్రయత్నమో, ఏవోకొన్నిదేశములు ఒకగుంపుగా చేరి తమ ఆర్థిక దుస్థితిని తొలగించుకొనుటకు మార్గముల నన్వేషించుటయో యైయున్నది. త్వరలో ఏవో యొక అనుహల మగు ఏర్పాటు చేసుకొనబడునని తలంచుటకవకాశములు చాల తక్కువగ నున్నవి. కాని ఈ దుర్భరస్థితి చాలకాలమిట్లేయుండునని తలంచుటకుకూడ వీలులేదు.

౬

ఆర్థికవిషయములలో జాతీయభావములు ౧౯-వ శతాబ్దము చివరనుండి బయలుదేరి కాలక్రమేణ పెం

పొంది చివరకు ఐరోపామహాయుద్ధములో పరిణమించినవి. ౧౮౭౦ వరకు పరిశ్రమలవిషయములో ఇంగ్లండు ప్రధానస్థాన మాక్రమించుచుండెడిది; కాని దరిమిల్లాను జర్మనీ, ఫ్రాంసు, సంయుక్తరాష్ట్రములు కూడ తమ పరిశ్రమల నభివృద్ధిచేసుకొని, బ్రిటన్ కన్న కూడ ముందంజ వైచుటకు మొదలిడెను. వర్తకములోను క్రొత్తబజారులను సంపాదించుటవలన ఇంగ్లండుకు ముఖ్యమును పోటీదారు జర్మనీ. ఇంకొక అనుహల మగు విషయ మేమన బ్రిటను పూర్తిగా పరిశ్రమలపైనే ఆధారపడియుండుచుండగా, జర్మనీ, ఫ్రాంసు, అమెరికాదేశములు పరిశ్రమల నభివృద్ధి చేసుకొనుటతో పాటు, తమవ్యవసాయము నభివృద్ధిచేసుకొనుట, పరిశ్రమలకు కావలసియుండు వస్తువులను పండించుటకూడ ప్రక్కనే జరుపుకొనుచుండుట. ఈపద్ధతిని అనుసరించుటవలననే ఆదేశములు ఇతరదేశములపై ఆధారపడియుండ నవసరములేక తమస్వశక్తిపైనే అన్నిటికిని ఆధారపడియుండగల్గుటకు వీలయెను. రష్యాయందు ఆదేశపునాయకు లేర్పాటు చేసిన ౫ సంవత్సరముల ప్లానుకూడ ఈఉద్దేశ్యముతో ఏర్పాటు చేయబడినదే. ఇటలీ, జర్మనీలుకూడ అట్టి "ప్లాను"లు వేసుకొనియే తమపారిశ్రామికాభివృద్ధికి అనువసరమార్గము లేర్పాటు చేసుకొనుచున్నవి.

జాతీయపారిశ్రామికస్వశక్తి సూత్రము ఆచరణలోనికి వచ్చుటకు అనేకములగు అనుహలపరిస్థితులు ప్రస్తుతకాలమం దున్నవి. ఒకప్రక్కను ఇదివరకు వ్యవసాయమే ముఖ్యవృత్తిగా కల్గినదేశము లన్నియు ఇప్పుడు తమతమపరిశ్రమల నభివృద్ధి చేసుకొనుటకు, నాటికి రక్షణము లేర్పాటుచేసుకొనుటకు ప్రయత్నించుచున్నవి. ఇంకొకప్రక్క పారిశ్రామికదేశములు తమపరిశ్రమలకు కావలసినవస్తువులకై ఇతరదేశములపై నాధారపడియుండ నక్కరలేకుండ ఆవస్తువులను తామే పండించుకొనుటకు ప్రయత్నములు చేయుచున్నవి. మొదటితరగతిదేశములలో యంత్రపరిశ్రమ లభివృద్ధి చెందినకొలదిని అది రెండవరకపు దేశములలో తయారగు పారిశ్రామికవస్తువులను కొనుట తగ్గించుకొనును.

౧౯౩౨-వ సంవత్సరపు “ప్రపంచ ఆర్థికపరిస్థితు” లను గ్రంథములో ఈవిషయమై ఇట్లు వ్రాయబడియున్నది : “క్రొత్త దేశములలో పారిశ్రామిక-ఆంగములు ఎక్కువ వ్యాప్తి చెందుటయు, వాటిని సరించినజ్ఞాన మభివృద్ధి చెందుటయు, ఇదివరకే పారిశ్రామికముగ ఎక్కువ అభివృద్ధి చెందిన దేశములు ఇతర దేశములనుండి తమకు కావలసిన వస్తువులను తెప్పించుకొనుట మాని తామే ఆ వస్తువులను పండించుకొనుటకు ప్రయత్నించుటయు ప్రపంచములో వ్యవసాయ దేశములలో పండిన వస్తువులు ఆచ్చటనే నిల్వయుండిపోవుటకును, పారిశ్రామిక వస్తువులు ఆమ్మునువోకపోవుటకును ప్రధాన కారణము లగుచున్నవి.”

పాశ్చాత్య దేశములలో జనాభా హెచ్చుతగ్గులు లేక యుండుటచేతను, ఆ దేశస్థులు వ్యవసాయమునందు శాస్త్రీయ పద్ధతులను ప్రవేశపెట్టి ధూమిపంట హెచ్చునట్లు చేసుకొనుటచేతను, ఇతర దేశముల వ్యవసాయ వస్తువులకై వారు ప్రావీణ్యమును తగ్గిపోయినది. దీనివలన ఇకముందు దేశ దేశములవ్యవస్థ వర్తక వ్యాపారము ఇదివరకుకన్న తగ్గిపోవునని తలంచుట కవకాశము కలదు.

2

అనేక విధములగు ఆలోచించిన ఇంగ్లండు దేశము ఆర్థిక విషయములలో ఇతర దేశములతో సంబంధము లేకుండ నుండుట కష్టమని స్పష్టమగును. ఆ దేశపు పారిశ్రామిక పద్ధతి చాల ఎక్కువగా అభివృద్ధిగాంచిన సగుటచే ఆ దేశపు దృఢత్వమును ఇతర దేశములకు తన వస్తువుల నమ్ముటయందును, ఇతర దేశముల వస్తువుల నా దేశము కొనుటయందును ఆధారపడియున్నది. ఇట్టి దేశము మాడ ప్రస్తుత పరిస్థితులలో తన పరిశ్రమలకు రక్షణ నిచ్చుటకును, ఇతర దేశముల దిగుమతులు దేశములోనికి రాకుండునట్లు చేయుటకును ఆవసరమైనది. అడ్డంకులు లేని వర్తకము (Free Trade) ఇంగ్లండు విషయములో మాడ తిరుగ ప్రవేశపెట్టబడుట కష్టమే. ఆపద్ధతివలన లాభములు లేకపోలేదు. కాని ఆర్థిక జాతీయత ప్రబల దేశమునకును మధ్య ఆర్థిక విభేదములు హెచ్చుచున్నవి.

చున్న ఈ రోజులలో, ఏ దేశముకాని పూర్తియగు “ప్రీ ట్రేడు” పద్ధతి ననుసరించుట జరుగదు.

అడ్డంకులు లేని వర్తకమును ఇదివరలో ఆమోదించిన ఆర్థిక శాస్త్రవేత్తలు అన్ని దేశములకును ఏదోకొన్ని వస్తువులను తయారుచేయుటలో ప్రత్యేకావకాశము లుండుననియు, కాన వర్తకమున కేయడ్డంకులు లేని పరిస్థితు లుండిన అన్ని దేశములకును లాభదాయకమే యనియు తలంచి దాని నామోదించిరి. కొంతవరకు ఈ అభిప్రాయము ఇప్పుడు మాడనిజమే. ద్రాక్ష సారాయమును తయారుచేయుటలో ఫ్రాంసునున్న ప్రత్యేకావకాశము లెప్పుడు నశ్చేయుండును. సిలోనునకు కేయాకును తయారుచేయుటలో అట్లే ప్రత్యేకావకాశములు ఎల్లప్పుడు నుండును. అయినను ప్రస్తుత కాలములో అన్ని వస్తువులను తయారుచేయుట కన్ని దేశములకు కొంత కాకపోయిన కొంతయైనను అవకాశ ముండుననుటలో అనుమాన మేమియులేదు. ఈమధ్యను క్రైస్తవనోర వ్రాసినట్లు అనుభవమువల్ల బయల్పడునదేమన అన్ని దేశములకును అన్ని వస్తువులను తయారుచేయుటయందును కొంచెము హెచ్చుతగ్గుగా సమానమగు అవకాశములే యున్నవనువిషయము. దీనికి కారణము ప్రపంచములో పారిశ్రామికముగ అన్ని దేశములందును అభివృద్ధి కలుగుచున్నది. దీనికి తార్కాణముగ ఒక విషయము తెల్పినచాలును. ఇదివరలో క్యూబా ద్వీపములో చక్కెర తయారుచేయుటకు అవకాశములు చాల ఎక్కువగా నుండెడివి. కాని ఇప్పుడు హిందూ దేశమునందు మాడ చక్కెర తయారుగుటకు మంచి అవకాశము లున్నవని ఈమధ్య చక్కెర పరిశ్రమయొక్క అభివృద్ధినిబట్టి తేలుచున్నది. దీనివలన తెలుసుకోవలసిన విషయమేమన ప్రపంచ వర్తకము అభివృద్ధిపొందవలె ననిన, అంతర్జాతీయ ఆర్థిక సంబంధములు బాగుపడవలెననిన అన్ని దేశములకును వీలైనంతవరకు తమతమ పరిశ్రమల నభివృద్ధి చేసుకొనుట కెట్టి యడ్డంకులు నుండకూడదనునది.

౩

ప్రస్తుత కాలములో ఒక దేశమునకును ఇంకొక దేశమునకును మధ్య ఆర్థిక విభేదములు హెచ్చుచున్నవి.

ప్రపంచఆర్థిక సమావేశము విచ్ఛిన్నమగుటతో ఆవిభేదము లింకను ఎక్కువయ్యెనుననియే తలంపవచ్చును. ఏదేశమున కాదేశము తనయొక్క ఆర్థికవిధానము నొకపద్ధతిపై ఏర్పాటుచేసుకొనుటవలన మొత్తముమీద ప్రపంచములో ఇప్పుడున్న హెచ్చుతగ్గులు తగ్గిపోవుననుట కవకాశము కలదు. కాని ఎన్నిదేశము లిట్లు తమ స్వంత్రక్షిపై పూర్తిగా ఆధారపడియుండగల్గినవి కలవు అనునది చాల క్లిష్టము స్యయే. ౧౯౨౭ లో జరిగిన ప్రపంచఆర్థిక సమావేశములో జాతీయస్వయంసహాయ నూత్రమనకు కొంతవరకు ప్రోత్సాహ మియబడినది. కాని అప్పుడుమాడ రివిఫ దేశముల విస్తీర్ణము, జనసంఖ్య, పరిశ్రమాభివృద్ధికిగల అనుమలపరిస్థితులు మొదలగువాటిపై ఇది ఆధారపడి యుండవలెననిమాడ చెప్పబడెను. ఈవరతులన్నియు కల్గియున్నట్టి దేశములు యూరప్ ఖండమండే చాల తక్కువగ నున్నవి. ఇతరఖండములలో అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు, రష్యాదేశము మాత్రము ఇట్టి జాతీయ స్వయంత్రీపద్ధతి నమలులోనుంచుటకు తగు పరిస్థితులయందున్నవి. రష్యాలో ఈనూత్ర మిదివరకే ఆచరణయందుంచబడుచున్నది; అమెరికాసంయుక్త రాష్ట్రములలో దానినాచరణలోనికి తెచ్చుట కిప్పుడిప్పుడే ప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి.

ఇండియా, చైనాదేశములు ఈ విషయములో చాల ఇతరదేశములకన్న అనుమలపరిస్థితులు కలిగియున్నవి. కాని విదేశవర్తకమును విడనాడుటకు ప్రస్తుతస్థితిగతులలో వాటికి వీలులేదు. ఎందువల్లననగా విదేశవర్తకముతగ్గిపోయినయెడల హిందూదేశమునకువిదేశములలోచెల్లింపవలసినబాకీ లుండిపోయి వాటిని చెల్లించుటకు బంగారు నెగుమతిచేయవలసియుండును.

కాన పూర్తియగుస్వయంసహాయ నూత్రము ఏర్పాటుచేయుట చాలదేశములవిషయములలో కష్టమైనప్పటికిని వీలైనంతవర కట్టిప్రయత్నముచేయుట అందరకును లాభదాయకమే. ఎప్పుడు ప్రపంచమందలి దేశములన్నియు ఆర్థికముగ స్వయంత్రీపై ఆధార

పడియుండునట్టిస్థితి ఏర్పడునో అప్పుడుమాత్రమే ప్రపంచమందలి ఆర్థికస్థితి పూర్తిగా బాగుపడుట కవకాశముండును. అప్పుడు దేశదేశములమధ్య సహకారమున కడ్డుగానున్న ఆర్థికపు టడ్డంకులుపోయి అంతర్జాతీయభావము లేర్పడుట కనుమలస్థితిగతు లేర్పడును.

౯

పూర్వకాలపు టార్గి కాంతర్జాతీయభావములు ప్రస్తుతకాలమందు ఆచరణయోగ్యములు కావు. వాటి స్థానమున నూతనాంతర్జాతీయభావములు బయలుదేరవలెను. వీటియందు ప్రధానవిషయముగ ప్రపంచమందు ప్రబలియున్న ఆర్థికపురోటుపాటులు తగ్గించుటకు ప్రయత్నము జరుగవలసియున్నది. క్రొత్తదేశములు పారిశ్రామిక వ్యవహారములలో చాల ముందగునై చుచున్నవి. కాని ఆపారిశ్రామికాభివృద్ధినితమగ తయారైనవస్తువుల అమ్మకమునకు తగుమార్గము లుంకినగాని ఆభివృద్ధి పూర్తిగ లాభకరమని చెప్పుటకు వీలులేదు. అమెరికాదేశములో గొప్పమోటారుపరిశ్రమాధికారి యగు హెన్రీఫోర్డుగారిని ఈమధ్య ఒకరు ప్రపంచ ఆర్థికదుస్థితిని తొలగించుటకు మార్గ మేమి యని ప్రశ్నింపగా తనపెన్సిలుతో బల్లపై ౧౬౦, ౩౦౦, ౪౦౦ అను అంకెలుమాత్రము వేసెనట. ఆతనిఅభిప్రాయ మేమనగా ప్రపంచఆర్థికదుస్థితి తొలగవలెనని రష్యా, ఇండియా, చైనాలలో గల ౬౬౦ మిలియన్ల ప్రజలయొక్క ఆర్థికస్థితి బాగుపడుటయే యని.

కాని ఏదృక్పథమునుండి ఈసమస్యను నునము పరిశీలించినను తేలున దేమనగా ప్రపంచపు భావ్యార్థిక పరిణామము హిందూదేశపుస్థితిగతులపై ఆధారపడియున్న దనునది. హిందూదేశపుఆర్థికస్థితి బాగుపడుటకుమార్గము ఆర్థికవిధానము నొకపద్ధతిపై నేర్పాటు చేయుటయే. అట్టి ప్రయత్నమును చేయుటయందే మన దేశస్థులు తమవృష్టిని కేంద్రీకరింపవలసియున్నారు.

ఎంతకీ క్రియుతుండవో యెఱుగలేము
గుత్తగొంటి విశ్వప్రేమ; కోవిదుడవు,
విమలపదమున నిల్చితి వేడ్కమీఱ
హరిహరునిచెంత మధురవాక్యమృతంబు
విందుగొల్పుచు సరసత వెల్లివిరియ
దనియజేయుచు దిక్కనా దాగినావె?
కాదుకా దటులైన బ్రకామవృత్తి.

నాంధ్రభాషను మదికి నాస్థాదమిడగ
వన్నె మీరుచు నలరుల తిన్నెపోలే
కయితతావుల నిల జల్లగల్లు తెట్లు?
కూర్చితనయుడు ముద్దుగా గోరి పిలువ,
వత్సలత జెంతకును దల్లి వచ్చుభంగి
నీదుమోమున వెల్వడు స్వాదుపదము
సాబగుపగిదిని తనుబిల్వ సుతుడవనుచు
నాంధ్రభాషామతల్లియు నలరి రాగ
గారవంబున మురియుచు ఘనులు మెచ్చ
నంతతలమున ముద్దుగ నాడుచుందు
తిక్కనా, నీదుకావ్యంబు నేనెట్ల
కోర్కెదీరంగ బలుమారు గ్రోలుచుందు.

లలితపదసుమసారభం బలరు నీదు
వాక్యమాల నాఘ్రాణించి వాడిపోని
సరసకావ్యంబు నూతనస్రజమువోలే
నెల్ల వేళల మనసు రంజిల్లజేయు,
శ్రమమువాయ బధికునకు జల్లగాలి
మాడ్కి సంస్మృతిశ్రమమును మడియజేసి
కవనవాయువుల్ నిత్యసుఖంబు నొసగు,
నీదు కావ్యయశోలక్ష్మి మోదమలర
అరయ మనమున నానంద మంకురించి

పదముపదమున కుత్సాహవాంఛ పొదల
పరగ డెంద మాకర్నించి ప్రకృతిమరచి
ఎలమిగాంచుచు మేడమె ట్లెక్కినట్లు
కౌతుకంబున. సుకుమారకంఠమెత్తి
కవనసుఖపారవశ్యాన కనుల బాష్ప
కణము లురులంగ పులకితగాత్ర నగుచు
తృష్ణగొనువారి రీతిని తృప్తిననక
మరియుమరియును జదువుచు మనసుపెచ్చ
బుద్బుదంబగు నిస్సారభవిని విడచి
నిర్మలానందరసనిధిం దేలుచుందు.

మహిమనలరంగ కవిరాజమధురరసము
భావగాంభీర్యరమ్యహా పదముకూర్పు
చదువునపుడెల్ల గ్రొంగ్రొత్త చవులు జమ్మి
పరువములు కమ్మతావులు బరపుచుండు.

ఆంధ్రభాషామతల్లి ప్రేమార్ద్రయగుచు
సంతతము నీదు నుడువుల చాయ కలర
సులభమున గాజుకుప్పెలో జలముభంగి
తేటపడజేయు నీనేర్పు దెలుపదరమె.

మధురరసయుక్తఫలములమాడ్కి సార
భముల జిమ్ము లేబూమాలపగిది నమరి
వాడిపోవక తావుల ప్రబ్బుచుండ
మనసు మోదింప నీకావ్యమారుతంబు
కాలనిర్ణయమును లేక ఘనతగాంచు!

పూర్ణకళ లూర రేరాజు భూమియందు
కాంతివ్యాపించి నిండినకరణి నాంధ్ర
భాషయందు క్షయములేక ప్రబలుడగుచు
కళల బరగించి నుతికెక్కు కలియుగమున
బ్రదికియుంటివి కవిరాజ ప్రాభవమున.

సంతాననిరోధసిద్ధాంతము : హిందూదేశము

చతుర్వేదల శ్రీరామ సరసింహం, యమ్. ఏ.,

సంఖ్యాభివృద్ధి పక్ష, వృక్షజాతులందువలెగాక మానవజాతియందు కొంతవరకు, వృక్షల ఆర్థికోపపత్తినివలన, మత, సాంఘిక, రాజకీయములను కట్టుబాటులవలనను ఆధారపడియుండునని ప్రాశస్త్యమున్నట్లు చెప్పియున్నాడు. ప్రజాభివృద్ధిసమస్య యీకాలము నకు సంబంధించినదేకాక, ఏదోరూపమున ప్రతియుగమునందును, ఆలోచనాపథ్యులచే చర్చ చేయబడియున్నది. ప్లేటోనాటి గ్రీసునకు ఆధినివేశము లధికముగ నుండుటచేతనో, యుద్ధావసరముననో జనాభివృద్ధి సాంఘికబలమున కాధారముని గ్రహింపబడినది. కాని, ఆరిస్టాటిల్ మొదలగువారు, తలిదండ్రుల బాధ్యతలవల్లనే తగ్గవలెనన, సంఖ్యాభివృద్ధి విశేషముగ మాడవని చెప్పిరి.

“రాఫ్సర్” పండితుడు తెల్పినట్లు, గడచిన కాలములో, ఈసమస్యనుగూర్చి ఆభిప్రాయమున ఆటుపోటులు గలవు. “క్రీ”, “వేక్స్ట్లీ” పండితులు ప్రజాభివృద్ధివలన కలుగు మేల్లను వేనోళ్ల పొగికిరి. “ప్రజాక్షీణత దేశదౌర్భాగ్య” మని “చైల్డ్” గారి వాదము.

“ఫెంచీక్రొమోక్రొటులు” శీవనపరికరముల పరిమితిని అతిక్రమించుకుండు, సంఖ్య ఆభివృద్ధిచెందునని సిద్ధాంతము చేసిరి. వీరిసిద్ధాంతమును “ఆడామ్ స్మిత్” మార్కుచేయుచు, శీవనసామగ్రి అచలము కావనియు, దేశకాలములబట్టి మార్పుచెందుననియు నుకితెను. ఆవేశనకర్తలు (factory employers) మాత్రము ప్రజావృద్ధికావలయుననియే కోరుచుంకిరి.

పదునెనిమిదవశతాబ్దముఆంధ్రవిశయందు, మారదృష్టిగలప్రముఖులుకొందరు “సంఖ్య హద్దుపద్ధతులేక వృద్ధియగుట కేమనా?” అనుసమస్యను తీర్చుచుగ చర్చింపసాగిరి. వీరిలో “మాల్థస్” ముఖ్యుడు.

ఈ సమస్యకు సంబంధించిన గ్రంథమును (Essay on principles of Population) ౧౭౯౮-వ సం. “మాల్థస్” ప్రచురణచేసెను. వీనివాదమును నూడుభాగములుగ విభజింపవచ్చును :

౧. తినుబండారములు ప్రాప్త్యుపట్టి, జాడ్యములు, యుద్ధములు, శిశుమృత్యులు, సంతాననిరోధము మొదలగు అడ్డంకులు లేకుండిన, ప్రజలనిషయ ప్రమత్తతనుబట్టిమాచిన ప్రతిదేశమందును, సంఖ్య విపరీతముగ అభివృద్ధిచెందియుండెడిదని చరిత్ర తెల్పుచున్నది.

౨. మానవునిపరిశ్రమకు, ప్రకృతి ఇచ్చు ఫలితము, ప్రజావృద్ధికి పరిమితిగా భావింపబడవలయును. కాని ప్రజాభివృద్ధి ననుసరించి జీవితసామగ్రి వృద్ధి చెందలేదు.

౩. భూతకాలమున ఎట్లో, భవిష్యత్తునను అట్లే, సంతాననిరోధసిద్ధాంతము అవలంబింపకుండిన, దారిద్ర్యమువలననో, జాడ్యమువలననో ప్రజాక్షీణించుట నిశ్చయము. ప్రతిమానవుడును నైతికముగనే జీవితమును గడుపుచు, బాల్యవివాహములను తిరస్కరింపవలయును.

“డాక్టరుడిగిల్” ౧౮౯౦ సం. Royal statistical society యందుపన్యసించుచు, స్త్రీల వివాహపునకటవయస్సును, ఉన్నదానికంటె ఐదేండ్లక్కువచేసిన వివాహాఫలితముగ ప్రాప్తించుపిల్లల సకటుసంఖ్య ౪.౨ నుండి ౩.౧కు వచ్చుననిరి.

తినుబండారములకంటె వడిగ జనాభా హెచ్చును. తినుబండారములు ౧:౨ : ౩:౪ క్రమమున (Arithmetical Progression) హెచ్చుచుండ, జనాభా ౧:౩ : ౯:౨౭ రేషియోలో వృద్ధి

యను (Geo metrical Progression) నని మాల్థస్ నుడిచెను.

ఆధునికార్థశాస్త్రజ్ఞులు ఈక్రిందివిధముగ “మాల్థస్” నూత్రమును విమర్శించిరి. ఆహారసామగ్రిల ఉత్పత్తి అంత్యదశయందు హీనప్రతిఫలన్యాయబద్ధమైనను (Law of diminishing returns) సేవ్యముచేయు భూమివైశాల్యమును వృద్ధిచేయుట వ్యవసాయపద్ధతులలో గలుగు పరివర్తనములనుబట్టిచూడ జనాభాకంటె తినుబండారముల ఉత్పత్తి ఎంత కాలమువరకైనను వృద్ధిగావచ్చునని తోచుచున్నది. అట్లే పాశ్చాత్యదేశములలోని అనుభవములు చాటుచున్నవి. జనాభానుగూర్చినసమస్య కేవలము సంఖ్యకు సంబంధించినదే కాక, పదార్థముల ఉత్పత్తియందలి నేర్పరితనముమీదను, ఆదాయవిభజన (Distribution) యందలి న్యాయముమీదను ఆధారపడియుండును.

నిమగ్నము ఇట్లున్నను ఈకాలమున Neo-Malthusian సంఘములు ప్రపంచమందంతటను విచ్ఛలవిధిగ నున్నవి. సంతాననిరోధమును గూర్చి ‘Eugenics’ అను గొప్పశాస్త్రము తయారైనది. ఇది ఇంగ్లండులో మతప్రముఖుడగు “డియన్ ఇంగ్” గారికి అభిమానవిషయము. దేశములో బుద్ధిమంతులు, స్థితిమంతులే జీవోత్పత్తి చేయవలయు ననియు, నిశానిదారులు, దరిద్రనారాయణులు నిరోధించవలయు ననియు ఈశాస్త్రములోని ముఖ్యోద్దేశము.

ప్రపంచమందంతటను బోధింపబడుచు, అన్ని దేశములలోను “నాగరికు” లనబడువారిచే ఆమోదింపబడి, కొందరిచే అమలులో పెట్టబడిన ఈసంతాననిరోధమునకు మార్గములు కేవలము కృత్రిమములు. నైద్యభివృద్ధిచే ఈ విషయమై చేయబడుచున్న పరిశోధనలు ఆశ్చర్యజనకములు.

మన ఆర్థికశాస్త్రజ్ఞులు కొందరు సంతాననిరోధము హిందూదేశమున కవసరమని చెప్పుచున్నారు. ఖుషాల్. టి. షాగారు Wealth and Taxable Capacity of India అను గ్రంథములో 3౪౧ - వ

పుటయందు ఇట్లు చెప్పిరి : “సంఘములో మెరుకువ గాంచి, వివేకవంతులగువారిచే కనుగొనబడు ప్రతి మార్గమునను, హిందూదేశములో ప్రజావృద్ధిని నిరోధించుటకు నిశ్చయజ్ఞాన మవసరము.”

అంతవిపులముగకాకపోయినను, ప్రాధేనరు కాలే తనివాడమున, ఆరునకు, అట్టిపర్యవసానమునకే వచ్చెను. నైతికముగనే కాక ఆర్థికముగగూడ ఇట్టి వాదము నిరాధారమని షాగారిచ్చిన అంచనానే మనము ఆధారముగా గైకొని చెప్పవచ్చును.

ఆర్థికవాదము

౧. “హిందూదేశములో జనసంఖ్య ఇంక వృద్ధిచెందుటలో సమ్మతంపకుండుటకు రాజకీయ హేతువుకంటె బలీష్టము కాకపోయినను, దానితో సరిసమానమున ఆర్థికహేతువులు గలవు. ౪౫౫౦ కోట్ల రూపాయల కిమ్మతుగల సంఘాదాయమునకు ఇంక ౨౦౦ కోట్లరూప్యములు కలిపి, ౨౭ కోట్ల ప్రజలకు పంచిదాచిన, సకటునమనిషికి ౧౭౫ రూ.ల వంతున వచ్చును. స్వదేశసంస్థానములప్రజలను, ఆదాయమును కలిపి దాచిన, సకటున, సాలుకు, మనిషికి, కనీసము ౧౫౦ రూ. లే (?) వచ్చును.” అని షాగారనినది. సకటున ౭౫ రూ. నుండి ౭౫ రూ. సంవత్సరాదాయమునే అనుభవించుచున్న ప్రజలకు షాగారిచ్చిన మొత్తము దొడ్డదిగ కానుపించును. కాని, షాగారు, ౧౭౫ రూ. సంవత్సరాదాయము మనకు సంకృష్టికరమున సుఖకీవనము నివ్వదా? అనిన, అది వేరు ప్రశ్నగ భావించుడు. ఇట్టి ఆధారములమీద సంతాననిరోధము హిందూదేశమున కవసరమని ఘోషించిరి. కొద్దిగ ఆలోచించి దాచినయెడల, తానుపూర్వంజిన కొమ్ము తానే నరుకుకొనునట్లు షాగారిచ్చిన Data వారినే ఖండించునని తోచకమానదు. షాగారు చెప్పినటుల మన సంఘాదాయము విభజనచేసి దాచిన నెలకు ౧౫ రూ. వంతున వచ్చును. ౫ గురు మెంబర్లు గల కుటుంబమునకు నెలకు ౭౫ రూ. లేక సంవత్సరమునకు ౭౫ X ౧౨ = ౯౦౦ రూ. వచ్చును.

ఈ Data ను బట్టి సంతాననిరోధావశ్యకతను ఎవరు, ఎట్లు నిశ్చయించగలరు?

౧. ప్రాశాసన సాగారు, ఈ ఆదాయము, సకటువచ్చునది కాని, యథార్థముగ ప్రతివానికి విభజనలో (Distribution) ఇంతే వచ్చునని కాదనిరి. దీనినిబట్టి తేలునది, అర్థవిభజనలోని కోషముగాని, సంఘాదాయము తక్కువనియు, అందువలన సంతాననిరోధము అవసరమనియు కాదు. విభజనలో సంస్కరణ అవసరముగాని సంతాననిరోధముగాదు.

౩. సాగారి ఆర్థికవాదము, వారి గ్రంథములో, వారే, మరొకచోట ఇచ్చిన Data నుబట్టి చూచిన ఇంకను ఆర్థికసౌలభ్యము తోచును. ౩౦-౧౧ ఫుటలో, ప్రస్తుతము నేత్యము చేయుచున్న భూమివైశాల్యము ద్వైగుణీకృతము చేయవచ్చుననిరి. ౩౧౪-వ ఫుటలో, వ్యవసాయమునకు సంబంధించిన అంతర్జాతీయములగు లెక్కలను (statistics) ఎత్తివ్రాయుచు “ఈక్రిందివాటిని బట్టిచూచిన హిందూదేశములో వ్యవసాయమువలన వచ్చుప్రతిఫలము అభివృద్ధిచేయుటకు అవకాశము కల”దనిరి. సంయుక్తరాష్ట్రములతోత్వాత, గోధుమక్రింద, ఎక్కువభూమి మనదేశమున కలదు. కాని హెక్టారు (౨౪ ఎకరములు) పండుపంట, ఆవర్ణావేసిన, హిందూదేశము ప్రపంచములో కనిష్ఠస్థానము నాక్రమించినది. హిందూదేశములో ఒకకోటి ఏబదివేల హెక్టారుభూమి గోధుమక్రింద ఉన్నది. పంట ౬౦౦ లక్షలహండ్రెకువైట్లు.

ప్రాస్తుదేశములో ౧౫ లక్షల హెక్టారుభూమి గోధుమక్రింద ఉన్నది. పంట ౮౦౦ లక్షల హం. వైట్లు. పరిపంటక్రింద, ఇతరదేశములకంటె హిందూదేశమున ఎక్కువ. కాని హెక్టారుపండుపంట స్వల్పమే. హెక్టారు ౧౫ హం. వైట్లు. ప్రస్తుదేశములో ౧౭ హం. వైట్లు.

ఏటినిబట్టిచూడ, మనదేశములోని దారిద్ర్యము ప్రబాధిక్యమువలన కాదు, ఉత్పత్తిచేయు పంట స్వల్పమగుటవలన.

౪. ప్రాశాసన సాగారి వాదము మొత్తముమీద చాల అసంతృప్తికరము. వారు ప్రజావృద్ధిని తగ్గించవలయునని తేల్చిచెప్పిరి. దానికి అనుకూలముగ, ప్రాధానివాహమును (Late Marriage), సంతాననిరోధమును నూచించుచు, అవి కొంతమందికి అంత అసహ్యకరమైనమార్గములుగ తోచకని Malthusianism విషయమై వారిట్లు నుడువుట చూడ విచిత్రముగ నున్నది ఇది, మత, నైతిక, రాజకీయ విషయకముగ దూషింపబడుచున్నది. దానిలో అంతర్గతమైయున్న నింద్య వ్యక్తివాదము, స్వార్థపరత సాంఘికవిరుద్ధముగను, పవిత్రమైనకుటుంబమును అంతమొందించునదిగను, రాజకీయసంస్థాసీతికి (State, not Government) భంగకరముగను పరిగణింపబడుచున్నది.

ఇంకను “దేశక్షేమమునకు కాకుండినను పిల్లలక్షేమమునకైనను సంతాననిరోధావలంబనము నిస్సందేహముగ అవశ్యకము. వంశమును నిలబెట్టుట ప్రతిమానపుని పవిత్రధర్మముగ పరిగణింపబడుచుండ, సంతాననిరోధము సామాన్యహిందువునకు అసహ్యముగను, మతవిరుద్ధముగను తోచకమానదు” అనిముగించిన ప్రాశాసన సాగారి వాదమున బల మెంతయో పాఠకులె గమనింతురుగాక!

నైతికవాదము

నైతికవిరుద్ధమైనకార్యమును, ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంఘిక, తదితరైతిహికకారణములలో నేదియైనను సమర్థింపజాలదు. జితేంద్రియతవలనగాక, కృత్రిమపద్ధతులమీద ఆధారపడినసంతాననిరోధము నైతికవిరుద్ధము; దూష్యమును. పైన దీనివిషయమైన ఆర్థికవాదము, హిందూదేశములో అధికజనాభానుగాక, స్వల్పత్వమై తేల్చిచెప్పుచున్నదని చూచితిమి. దారిద్ర్యమునకు కారణము అధికజనాభాయైనను (కొన్ని ప్రదేశములందు అదియును నిజమే) Neo-malthusian సంఘములు బోధించు “సంతాననిరోధము” వివిధముగనైనను సమర్థింపబిలులేదు. కొన్ని అమానుషచారములనుగూర్చి ఖండిన

అనవసరము. ఆధికజనాభా “జాష్యము” వలన బాధ పడు ప్రదేశములకు మందు, ఇంద్రియనిగ్రహమేగాక వలసపంపుట మరియొకటి కలదు. ఇది రెండువిధములు— (౧) ఒకదేశములోనే ఒకప్రదేశమునుండి మరియొక ప్రదేశమునకు (౨) ఒకదేశమునుండి మరియొకదేశమునకు (భృగీ. అధ్యాయము ౨).

జనాభానుగూర్చిన సమస్య కేవలము ఆర్థికము గాదు, స్థూలము గాదు. కేవలము మానవసంబంధ మైనదే కాదు. మానవాతీతమైన శక్తితో సంబంధించిన సమస్య ఇది. యాక్తక్రమమున, స్త్రీపురుషచిహ్నముగ జనసంఖ్యను విభజనము చేయుపని మానవాతీతమైన మహోన్నతకార్యము. ఇందువిషయమై, మానవుని విరుద్ధాచరణము పరిత్యాజ్యమును, అశుభమును. ఆధునికశాస్త్రీయమని సమర్థించుట చెడ్డతనము. శాస్త్రము విషనాయువులను (Poisonous gases), బాంబులను కనిపెట్టినదికాన ఆర్మహత్యగాని, పరహత్య గాని శాస్త్రీయమని చెప్పరాదు. ప్రకృతిశాస్త్రము కొన్ని పనులు చేసినప్పుడు సంభవించుపాపాలను చెప్పునే గాని, ఇది చింత్యము, అది అనింత్యము అని చెప్పదు. నైతికముగ మాష్యమును సంతాననిరోధమును శాస్త్రము అనవద్యము అనజాలదు.

సిద్ధి సాధనమును ఎప్పుడును సమర్థింపజాలదు. మంచిరాగలనని చెడ్డ లేన్నదను చేయరాదు; చేయ జాలదు.

సంతాననిరోధము, తిండిపోతుతనము త్రాగుడు మాదిరి తప్పేయైనచో, సాంఘికక్రేయస్కగోరి దానిని సాధనముగ పరిగ్రహింపవచ్చును. వ్యభిచారము, హాని ఎందున హేయములో అందుననే సంతాననిరోధము హేయము. జనాభివృద్ధిని ఆరకట్టవలెనన్న గౌరవనీయమై యుక్తమైనది, కృత్రిమమును సంతాననిరోధము గాదు; బ్రహ్మచర్యము, వివాహితులు అవివాహితులుగ నుండుటయే. “మార్థన్” చెప్పినటుల బాల్యనివాహములను మానవలయును. ఈ సమస్యకు సూలపురుషుడగు మార్థన్ నైతికశిబిరమునకు విరుద్ధములగు మార్గములను చూచించలేదు. “neo-malthusians” కృత్రిమము

లగుపద్ధతులను ప్రచారముచేయుటలో గౌరవనీయుడగు మార్థన్ ను ఆగౌరవపరచుచున్నాడు.

శైవీఆర్థికశాస్త్రజ్ఞులు తమదేశములో జనాభా క్షీణించుచున్నదని వాపోవుచున్నారు.

అమెరికనుశాస్త్రజ్ఞు డొకడు తనదేశములో ఆహారము ఎంతరికైనను కలవనియు, సంతాననిరోధము నిర్దేశకమునియు వ్రాసెను అమెరికనుశాస్త్రజ్ఞుడు చెప్పినదే మనదేశమునకుగూడ వర్తించును. జనసంఖ్య హెచ్చని విలసింపు అనవసరము. జాష్యము అది కాదు. సోమరితనము సరించవలయును.

కర్మయోగముయొక్క గౌరవమును ప్రతిమను జాడును గ్రహింపవలయును. పదార్థముల ఉత్పత్తి యందు సూర్యవర్షములను ఆవలంబింపవలయును.

ఇంగ్లండులో జనసంఖ్య భయంకరముగ క్షీణించుచున్నదని మొన్న, మిస్. ఎలినోర్, రాతెన్ బోన్ (నార్ల మెంటు మెంబరు) ఘోషించుచు *Mor: babies crusade* కావలయు ననిచెప్పెను. కడచినవత్సరము ఇంగ్లండువేల్పులలో, జననములకన్న మరణములు ౨౧,౩౨౬ ఎక్కువఅని తెల్పెను ఫ్రాన్సు నందుకంటే మామరెట్లు త్వరితముగ ఇంగ్లండులో జనసంఖ్య తగ్గునున్నదట.

౧౯౨౦	వెయ్యికి	౨౫.౫
౧౯౩౨	,,	౧౫.౩

కడచిన శతాబ్దములోని ఇద్దరుశిశువులకు ఒక శిశువుగా ఇప్పుడు కలుగుచున్నారు. కుటుంబముల వృద్ధిని ప్రోత్సహించుటకై పారితోషికముల నివ్వ వలయునని వాక్రచ్చెను.

వీటినిబట్టినిచూడ, ఫ్రాన్సు, అమెరికా, ఇంగ్లండు, దేశములయందు వివేకులు *Malthusianism* ను ఇప్పుడు నిరసించుచున్నట్లు గ్రాహ్యము.

సోవియటురషియానందు గర్భసావములు న్యాయసమ్మతములు. మాస్కోనగరమున, ఆసుపత్రు

లలో సంవత్సరమునకు 20,000 గర్భస్రావములు జరుగుచుండును. జననములు 2.0 వేలు. తొలుమారు గర్భమును ప్రావముచేయుటకు, సామాన్యముగ స్త్రీ బలవంతముచేయుచే, శస్త్రచికిత్సనుచేయు వైద్యులు అంగీకరించరు. భర్త వైద్యములోనుండినను, పూర్వము సంతుడించినను, పుట్టుపిల్ల, లేక పిల్లడు పనికి ఆటంకము కలుగజేయునని తోచినప్పుడును, గర్భస్రావము నకు బహుముఖమైన శస్త్రచికిత్స (క్లోరోఫారమ్ మొదలగు ముందులు లేకుండానే) చేయుదురు.

ఇట్టిగర్భస్రావములు నైతికవిరుద్ధములు. పిటిని ప్రభుత్వవ్యాయసమృత్తముచేయుట మరీగిరుద్ధము. సోవియట్ ప్రభుత్వమువారు కొలనెకాలమునకే దీనిని నిరసించురని తలచెను.

ఈమధ్య మన సామ్రాజ్యశాసనసభలో నొకరు, గర్భస్రావములను న్యాయసమృత్తము చేయు బిల్లును ఉపపాదించిరి. దీనిని సభవారు చర్చించరనియే తోచుచున్నది.

కాని మనదేశములో జర్మనుఛాంసెలరు హెర్. హిట్లరుగారి ఉత్పత్తిత్వాననశాసనము (Law of

Sterilization) కొద్దిమార్పులతో అవసరమైయున్నది. జర్మనుదేశములో నూతనముగ వైద్యులచే పరిశోధింపబడిన ఈ Sterilization విధానము ఒక సూక్ష్మమైన శస్త్రచికిత్స. ఈచికిత్స పొందినవారు, నిష్ఫలవంతులగుదురేగాని ఇంద్రియసౌఖ్యములకు మారులు గారు. ఈశాసనమును ప్రవేశపెట్టుటలో హిట్లరుగారి అభిప్రాయము జర్మనీలో రాబోవు సంతతులను బలిపఱచుచేయుటయే. ఇట్టిశాసనమునే హంగరీలో ప్రవేశపెట్టెననియు, వివాహమును రిక్షిప్తుచేయుటకుమందు వహువరులను పరీక్షచేసి, న్యాయసౌకర్యముగ ఆనుమానింపబడినచో ఈచికిత్స చేసెదననియు తెలియుచున్నది.

మనదేశమునగూడ కృష్ణమొదలగు రోగములు గలవారు వివాహము చేసికొనునెడ ఇట్టి శస్త్రచికిత్సను పొందుట శ్రేయోదాయకము. కాని దీనినైనను సత్సంతాననిరోధపద్ధతిగా నంగీకరింపకలము.

ప్రపంచమందంతటను నైతికశీలితమునం దగ్రస్థానమును వహించిన భరతమాతగౌరవము కాపాడవలయునన్న కృత్రిమసంతాననిరోధమును చలపెట్టరాదు.

సాకీ!

బొడ్డు బాపిరాజు

హంచిన గున్నమావి నలవోకకగఁ జుట్టిన యీలతాకుమా
రీచరణమ్ము లంటి యలరించిన తెల్లని గడ్డిపూలలో
దాచెను దేవుడే మధువు తద్రసలబ్ధులకోస మింక సా
కీ, చమకమ్ము నిండఁగొని యీగదె కెంపులుగ్రక్కు మోవికిన్.

ఆసలు నిడునవ్వుల నోయారముగా నడిమింటికిన్ సుధా
వాసితమూర్తి చేరె, జలువల్ దిగమింగిన పైరుగాలి నా
కోసమే వీచు జాలమునకున్ సమయ మ్మిది కాదుసుమ్ము; ద్రా
క్షాసవపాత్ర వేగ సకియా, కొనిరమ్ము మఱొక్కసారికిన్.

నిక్కువ మీసమస్తధరణీనలయమ్మున నింక దేనిపైఁ
జిక్కదు లేశ మీయెడఁద చిక్కని ద్రాక్షరసాయనమ్మునం
జక్కఁదనమ్మునన్ వయసుసంపద లెన్నిక గొన్న నీయెడం
దక్కిన నోసుధామధురదర్శని, నీచరణమ్ములాన నూ!
వటువాతం జలిగాడ్పుల న్నిదార విప్పారంగఁ బుష్పొల్లతోఁ
గరుడుల్ గట్టిన క్రొత్త తేనియల సింగారించుకొంచుక లతాం
తరసాధమ్ములఁ గుల్కు పూలచెలులక సంచారముల్ పుచ్చుబం
భరుడున్, వీడె యెఱింగి రింతకుఁ జెలి, మాధ్వరసాచిత్యముల్.

కోరికదీర మద్యమును గ్రోలి సమస్తము విస్మరించి యె
వ్వారల కందరాని యనవద్యసమాధి మునింగి నీయొడిం
గూరుకు నందువేళ బ్రదుకుం దొఱఁగంగఁ దలంపు పుట్టెనే
తీరనిపున్నెపుం గలిమిఁదీరు మనోరథ మోసుహృద్వతీ!

భూములనెల్ల నేలిన విభల్ శయనించిరి మంటిలోన నే
దీ మహి శాశ్వత మృనున దించుక? మ్రోడులునుం దలిర్చు నీ
యామనిఁ జేతులార విడునట్టివి వ్యర్థపుజీవనాలు సా
కీ, మధుపాత్రఁ దెమ్మిదిగొ కేల్ మన కన్యలతోఁ బనేమిటన్?

ముదిరినకొద్దియుక వెగటుపుట్టుచునున్నది యీజగమ్ము నే
బ్రదికినయన్ని నాల్గై యెటువంటి విచారములేక హాయి నీ
వదనము చూచుచుక మధువు వారకఁ గ్రోలద నంచు మొన్న నే
వదలని బాసఁ జేసికొనివచ్చితి నో చలద్రభకైశికా!

పడయదు శాంతి యీమధుపిపాస యొకింత, రవంతయేనియున్,
బడలికవోక పాత్రపయి బాత్రగఁ జేతికి నందనిమ్మ యొ
క్కడనయి చూఱఁగొందును సుఖ మృది; నే ఋణ ముంచుకోను నీ
యడుగుల దుమ్ము రాల్తు సకియా, వెలితీయని తీయనూర్పులన్.

జనవరరక్షితమ్మచలసంభ్రమదాయక మీసుధానికే
తనము పయోధి నీవు జనతాప్రియమోహనమూర్తి వీవు మో
హినివి వినిద్యవర్తనుల మేము సుధాంధుల మింక నేలఁ బ్రా
తనువడి సన్నగిల్లిన కథల్ స్మరియింపఁ గురంగలోచనా!

మననాగలి (మడక) చరిత్రసంగ్రహము

రావుబహదూర్ దువ్వూరి బాలకృష్ణమూర్తి

హిందూదేశ చరిత్రకారులెల్లఁగ, మన పూర్వులు ఆసియాఖండపు మధ్య భాగములనుండి యితరులతో చీలి విడివచ్చి సింధునదీ పరిసర ప్రాంతములకు ప్రథమమున చేరినట్లు వ్రాసియున్నారు. అప్పుడు వారితో వ్యవసాయపు పనిముట్ల నేమియు తీసికొని రానట్లు ఋగ్వేదపు మొదటిభాగములలో వాటి ఉదాహరణము లేకపోవుటయే తార్కాణము. వా రీ సింధునది సమీపమున కొంతకాలము నివసించి యుండవలసివచ్చినది. అప్పుడు వారికి వలయు భోజనపదార్థములను, సులువుగా పరిధమైన శ్రమలతో పనిలేకయే సింధునది వరదలు తీసినతరువాత ప్రక్కలనుండు మృదువైన ఒండ్రుభూముల మీద విత్తనములను చల్లి కృషితో నవసరము లేకుండగనే పండించుచు కాలక్షేపముచేసిరి.

క్రమక్రమముగా ఆ వచ్చినవారిలో జనబాహుళ్య మధికమైనకొలదిని తిరిగి కొంతమంది మాతృభూమినుండి వలస వచ్చుటచే గలిగిన ఒత్తిడిచేతను మొదట వచ్చినతెగల వారు సింధునదిని దాటవలసిన అగత్య మేర్పడినది. వారు సింధునది సమీపమున నున్నంతకాల మెట్టి వ్యవసాయపుపనిముట్లతో నవసరములేకనే సారవంతమైన మెత్తని

ఒండ్రునేలలమీద ఎట్టిపాటుతో నవసరము లేకుండ పంటలను పండించగలిగియుండిరి.

ఈవిధముగా పండిన ధాన్యములే నీవారధాన్యము లనియు, అవి బహుశవిశ్రములనియు ఇప్పటికిని వ్రతాదులలో నీవారధాన్యముల కెక్కువప్రాముఖ్యము నిచ్చుచున్నారు. తరువాత పంటలను పండించు పద్ధతులలో మార్పులు చెందుచువచ్చిన కొలది ధాన్యాదులను ఆరణ్యకము లని, గ్రామ్యము లని రెండువిధములుగా విభాగించినట్లు తరువాతి వేదముల (చమకము) లో కనుపించుచున్నది.

ఆర్యులు సింధునదిని దాటి కొంత దూరము ఉత్తరహిందూస్థానము చేరునరికి సుబధ సాధ్య మైనట్టియు, సారముగలవియు నగు మెత్తని సింధుభూములు దొరకమిచే గట్టి నేలలమీదనే పంటలను పండించవలసిన అగత్య మేర్పడినది. అట్టి తరుణమున నెవరికుటుంబమునకు కావలసిన ప్రదేశమును వారు కదలగొట్టి బీజావాసమునకుయోగ్యమైన స్థితిలోనికి తీసికొనిరావలసిన అవసరమేర్పడినది. ఇందుకుగాను మొట్ట

కర్రగసిక మొదట మొనగల మేకులవంటి కర్రగసికలతో నేలను త్రవ్వ నారంభించిరి.

రానురాను హెచ్చు విస్తీర్ణములో
విత్తులు చల్ల వలసివచ్చినప్పుడు తిన్ననికరకు

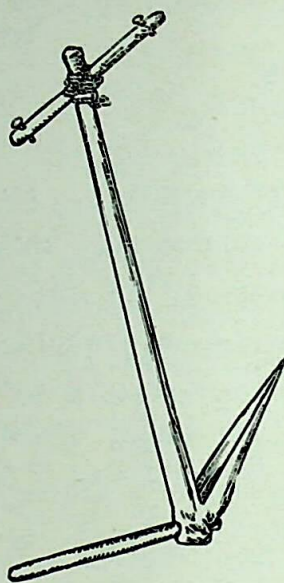
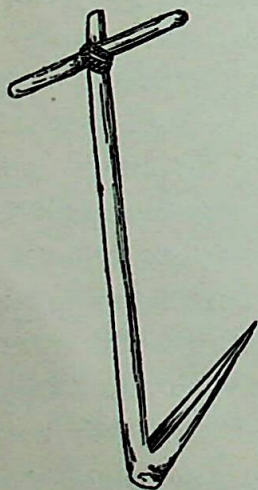

బదులుగా పలవగల

కొమ్మను నేకరించి అం
దులో కురచకొమ్మను
కూచిగా చెక్కి పొడు
గుకొమ్మను చేతులతో
లాగి నేలను గీచి గుల్ల
గా చేయుచు వచ్చిరి.
ఇట్టి చేతినిముట్టింక
ను పోల్లకొట్టింట్లను
పండించు అరణ్యప్రాం
తములలో కోయలు,
పలవగలకొమ్మ సవరలు మొదలగు

అడవిజాతులవారు విశాఖపట్టణం, గంజాం
జిల్లాలలో ఏజన్సీప్రాంతములలో నిప్పుడు
కూడ నుపయోగించుచు నేయున్నారు.

తరువాత బాధికుశలత హెచ్చినకొలది
పైకొమ్మలోని పొడుగుకొమ్మకు అడ్డముగా
నొక చిన్న కర్రను
కట్టి చేతితో లాగు
టకు బదులు మనుష్యు
లచే నీడ్పించసాగిరి.
ఈలాగున ఈడ్చినపుడు
వెనుకభాగము తేలి
పోవుచు వచ్చుట కని
పెట్టి నేలను లోతుగా
వెకల్చుటకు వెనుక
భాగము నణచిపట్టుట
కొకపెడి నమర్చవలసిన

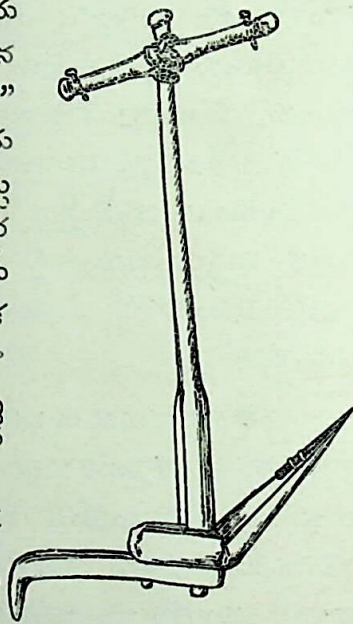

రీతి నేర్పరిచిన
వంకర కొమ్మలు
చాలకాలము
మన్నక పోవుట
చేతను, నేలను
చీల్చే భాగము
త్వరలో అరిగి
పోయి మొద్దు
బారుచుండుట
చేతను దానికొన
కొకయినను
ముక్కను తగిలించి
చమొదలిడిరి. ఇదే
యిప్పుడు “కట్టు”

అయినది. వెను
కకు తగిలించిన
పిడి “వేడి”
గాను, ముందు

అడ్డముగా కట్ట
బడిన కర్ర
“కాడి” గాను
మారినవి. వంక
రకర్రలోని పొ
డుగు కొమ్మ
“పటికర్ర”
గాను, చిన్న
కొమ్మ “నాగ
లిదుంప”గాను
అయినవి. ఇది

యే మనదేశపునాగలికి ప్రథమావస్థ. కాలము
జరిగినకొలది మనుష్యులకు బదులుగా
అగత్య మేర్పడినది. ఈ గొడను కటి అందుకు తగిన మార్పులను

చేయుచువచ్చిరి. ఈనాగలినే మనదేశము లో నిప్పటికిని విశేషము మార్పు లేమియు లేకయే వాడుచున్నారు. మెట్టప్రదేశముల వారు కొన్నికొన్నిచోట్ల పెద్ద మడకలనియు, మెట్టనాగళ్లనియు, దంపనాగళ్లనియు, వేరు వేరు రకము లున్నను వాటి ఆకారములలో నెట్టి భేదము కనుపించదు.

మనదేశపు నాగలిలో నెట్టిమార్పు లేకుండ అనాదినుండి ఒకేవిధముగా నుండుట కును, అన్నిరకపు దుక్కుల కొక్కనాగలే పనిముట్టుగా నుండుటకును కారణము తేట తెల్ల మే. మనదేశములో జీవనోపాధికి కావలసినంతమట్టుకు అభివృద్ధిలోనికి తీసికొనుచు వచ్చి విద్యాధికులైనవారు ఆధ్యాత్మికచింతచే ముక్కులు మూసుకుని వ్యవసాయమును విద్యావిహీనులైన కడుబీదలచేతులలో విడువ బట్టి మనదేశపు కర్రనాగలిలో ఎట్టిమార్పులు

లేకయే ప్రప్రథమమునుండి ఒకేరీతిగా నుండుట.

ఇతర దేశములలో, ముఖ్యముగా పాశ్చాత్యదేశములలో నాగళ్లను ఎక్కువ అభివృద్ధిలోనికి తీసికొనుచువచ్చిరి. దుక్కి దున్న పద్ధతులలోకూడ చాల మార్పులు చెందుచు వచ్చినవి. ప్రారంభదశలో నాగళ్లను ఆడ వారిచే లాగించినట్టును, తరువాత దున్న పోతులు, ఒంటెలు, ఏనుగులు, గుర్రములు మొదలగు జంతువులచే లాగించి తరువాత తగుమార్పులతో ఆవిరియంత్రములచేతను, ఇప్పుడు మోటార్లతోను తక్కువఖర్చుతో ఎక్కువప్రదేశమును లోతుగ దుక్కి దున్న గలుగుచున్నారు. ఈ దేశములలో వ్యవసాయము విద్యాధికులై ధనసంపన్నులైన నిపుణులచేతిలో నుండుటచే సేద్యపుపనిముట్లలో అనేకముగ అభివృద్ధులు జరిగి వేరువేరు పనులకు ప్రత్యేకములైన దుక్కిపనిముట్లర్పడినవి.

ప్రాథ

శిరోమణి, సన్నిధానము సూర్యనారాయణశాస్త్రి

అలతాంగి కటాక్షతంత్రికలపైని
బనుచువార్తావళి గభీరభావములకు
శ్లిష్టమగు చాటుసంభాషణలకుఁగాని
వ్యాఖ్యవాయంగ మదనుండె పండితుండు.
నిలిచినం గూరుచున్నను బండుకొన్నఁ
బనులుసేయుచున్న నా పువ్వఁబోడి
ఆచరించు నెమ్మేని యొయ్యారములకు
భాష్యమురచింప రతియే సమర్థురాలు.

తాల్పు క్రొంగ్రొత్తరచనల వేనమందుఁ
బాఠభేదంబుగాఁ బాడు పాటలందుఁ
గల నిగూఢార్థములను డీకలులిఖించి
శుకపికంబులె విప్పిచెప్పంగ నేర్పు.

పనిమిషను దారి సరిగట్టు పాండితికిని
జెఱుగుఁ దాఁకుల నొప్పించు చాతురికిని
జంకెమాపులఁ బరికించు చాకచకికి
దీపికనువ్రాయ నాజాణమాత్ర చాలు.

మింగెడువాడు విభుండుని, మింగెడిదియు గరళమనియు మేలని ప్రజకున్
మింగు మనె సర్వ మంగళ, మంగళమూత్రంబునెంత మది నమ్మినదో.

సర్వమంగళ యిది చూపినది చూడభక్తా?

వెర్రి నమ్మకమా? భర్తృప్రేమా? ప్రజాసేవా? ఏదైనా ఆమెకు చెల్లింది. అనే మర్త్యలోకం అయితేనా హోలాహలం గొంతుకలో యముడుస్తామని ఎవరూ యుండుకు రారు. వచ్చినా వెనక్కి లాగేవారు వుండుక పోరు. హతయోగంమాట వేరే సంగతి. పరహితం ప్రశమసర్వం అంటే మనం వుపపాదించగలం. పర హితానికి ఎదురు లేదంటే తలలూపగలం. కాని విషం గ్రోలడంలో పరహితంవుండంటే శివుడి నెత్తినైనా అక్షింతలంజలు రాల్చకమానం. లోకం అంతా విష మయం అనే విరాగులకుహడా జీవితం అంటే మరి వెర్రి తీపి.

మర్త్య లోకంలో విషం మోతాదు మిరికే పరలోకం చూపిస్తుంది. పరలోకం వుందా అంటే లోకంలో పాటు పరలోకం వుంది. విషం స్వరూపం, స్వభావం, మోతాదు డాక్టర్లు గడగడ ఒప్పుకొంటారు. వారి గడగడ చూసి మనం గడగడలాడతాం, మన ప్రాణాలు వీరి చేతులో యిరుక్కున్నాయి కాబోలు రా దేవుడా అని. విషం వైద్యుల చేతులో అమోఘంగా పని చేస్తుంది, మంచికీ చెడ్డకీ. కాని చెట్టంత డాక్టరున్నా ప్రాణాలు పిడికిట్లో వుంటాయి, పాపం, ఈ రోజు ఎల్లా గడుస్తుందో అనే చింతతో. లోకంలో తుమ్మడమనీ దగ్గడమనీ, రోగం అనీ చావనీ లేకపోతే మేము నిస్సహాయులం, మాకు మరోరారే పట్టేది అని ఓ పెద్ద డాక్టరుగారు పది చేతులో పెడితే లోపాయి కారీని యీమధ్య ఒకరికి నెలనిచ్చారు. మంగలి పాత అనే పూర్వుల భావాన్ని బట్టి—వైద్యుడు పాత—అనుకుంటే మనకు మందు పట్టిస్తుంది. వైద్యునికి మొహమాటం వుంటుంది. యముడుగూడా నిర్ణాంత పడి అంటూ నిలబడతాడు.

జీవహింస పాపం పాపం అని ఒకేపెట్టున మతాలన్నీ ఘోష పెట్టుతూనే వున్నాయి. ఆ నీతి ఉపదేశనాత్ర మైపోయింది. జీవహింస ఆచరణలోది: జీవహింస చేయరాదనడం ఆచర్యంలోది. పాపం పుణ్యం దేవుడెరుగు కాని, పాపం బన్నట్టు—లా ఏమంటుంది? చంపడం అనేది ఒక క్రియ అంటుంది. ఆపనికి పూనుకున్నవారికి, ఆపని చేసినవారికి, రుజు వైతే శిక్షచేస్తుంది. తన్ను తను చంపుకోవడం ఆత్మ హత్య అంటాం. ఆత్మహత్య నేరంకాదు; కాని ఆత్మ హత్యకు యత్నించడమే గొప్ప నేరం. ఇతరులను చంపడం పరహత్య. ఇనోనేరం. పరులంటే నరులని అర్థం చేసుకోవాలి. ఈ రెండు గొప్పనేరాలే. గో హత్య జరిగిందంటే లా ఏమంటుంది? 'గో ఏవే' అనదు. కాని పూర్వంలాగ పాపంలేదు, ప్రాయశ్చిత్తం లేదు. ఆత్మహత్యకి నేరస్థులు చాలా మార్గాలు కనిపెడు తూనేవున్నారు. పెద్ద చాంతానుతో వుర్రెట్టుకోవడం, ఏ స్ప్రింగ్ లోతుగా చూచుకు దిగడం, పడునైన చాంతో పీక తెగేసుకోవడం, ఏసుడో గభాలున పేల్చుకు చావడం, లేక చచ్చేటంత విషం పుచ్చు కోవడం వీరిమార్గాలు. కొందరు కొర్రగింజంత జీవుడు ఎగిరిపోయేందుకు ఏ ఆకాశంమీదనుంచో అనూం తంగా వురుకుతారు. కొందరు బాగా ఆహోచించి ప్రమాదమైన పనులు కనుక్కుని పనిచేస్తారు. ఏ పెద్ద పులిలోట్లోనో తలమార్చుతారు. టైము చూసుకొని రైలుపట్టాలకడ్డంగా సాష్టాంగపడతారు. లేకుంటే అన్ని ప్రవేశం చేస్తారు. అన్నిగట్టుకపోతే, ఎలెక్ట్రిక్ తీగని వెతికి పట్టుకుంటారు. ఇవన్నీ ప్రమాదమైన పనులే. ఆత్మహత్యలో హంత, హతుడు ఒకేవ్యక్తి. ప్రయోగం—తన మీదికే. ఉద్దేశం—ఇంటిదగ్గర నుంచి పదిరూపాయిలు రాలేదనో, పెళ్లి యిష్టం

లేకనో, తను పోషిస్తూన్న ముండ తనకు ఎదురుతిరి
గిందనో, ఋణాలు బలుస్తేనో, పరీక్ష ప్యాసవలేదని
పొరువంచేతో, పరువుపోయిందనో, కడుకు ఈశ్వర
సాన్నిధ్యము చేరుదామనో అనేక రకాలగా వుంటుంది.
ప్రయోజనం—ఏమిలేదు. వారు జీవితం నివ్వ)యోజనం
అనుకోవడమే. ఇంతకు ఆత్మహత్యకు విరివిగా వాడ
బడి సాధనాలలో విషం ఒకటి. KC N. ఇల్లాటిదే.

నేరగాడు పరహత్య చేయడానికి చల్లగా పూను
కున్నప్పుడు చాలా మార్గాలున్నాయి. అయినా పీటిలో
విషప్రయోగం దివ్యంగా పనిచేస్తుంది. దినచర్య జరు
గుతున్నట్లే వుంటుంది. హతుకు గుటుక్కు మంటాడు.
నేరం లేలను. అప్పుడు నేరం కనుక్కొండం పరిశోధ
కుని పొలపునుంది. ఎదుర్కో వలసిన ప్రశ్నలు చాలా
వుంటాయి. కొన్నిటికి జవాబులు దొరకవు. జవాబులు
దొరికినా కొంత నిజంవుండదు. అయినా హత్య జరి
గిన సమయం, హత్య జరగడానికి సాధనం, పూర్వో
త్తర సంవర్షాలు, హంత వుపయోగించిన పరికరం,
హంత వుద్దేశం, ఊహ, హతుని నైజం, దేహస్థితి,
కృత్యం జరిగిన రంగస్థలం బాగా శోధించాలి. కృత్య
లెవరో ఆకట్టాలి. హంత నేరం కాగానే సాధారణంగా
వుడాయిస్తాడు. ముసుకేసుకొని ఏమారుమూలో మార్చుం
టాడు. లేకుంటే లేనిగడ్డం పెంచుతాడు. మారువేషం
నేస్తాడు. ఇంతహా మనిషి పరహత్య ఎందుకు చేస్తా
డంటే విషం హృదయంలో బాగా పాతుకొని వుంది
కనుక అనవచ్చును. ఏ మన్నా సరే, హత్యలకు కొన్నిటికి
విషం ఆధారం. విషం వాడారని అనుమానం తగిలేసరికి
డాక్టర్లకి పని తగులు తుంది. కత్తులు తీస్తారు. కోవ్త పరీ
క్షకి నమ్మకంగా పూనుకుంటారు. అటుపైన వారు
విషం అంటే విషం; విషం కాదు అంటే విషం
కాదు. ప్రత్యక్షంగా చూస్తారు కాబట్టి వారి మాటకు
యీ విలువ. ఈ సమయాలలో పరిశోధకుడు
తెలివికేటలు వుపయోగించాలి. ఈ మాట ఎందుకంటే
సాక్షులకున్న జబ్బే డాక్టర్లకి అంటుకుంది, ఇంతో
అంతో. నిజమూ అబద్ధమూ ఒకలాగే కనబడడం,
కర్ణ మిరుమిట్టగొల్పిన ట్టాడం, బోనెక్కినవారికి
లక్షణాలు.

ఇక విషం అంటే మామూలువాడుకలో
రుచింపనిదని, గిట్టనిదని అంటారు. నాలుకమీద వేసు
కుంటే కాకరకాయహార చేదు విషం అంటారు. హర
చేడైనా విషమాత్రం కాదు. అమృతంలాంటి వస్తు
వైనా ఆలస్యంతోటి విషతుల్యం అయిపోతుందని
పెద్దలంటారు. పైగా యీకాలంలో పిల్లకి తల్లి విషం.
పెల్లానికి మగడు, మగనికి పెల్లాం విషం. విద్యార్థికి—
తుమించాలి—విద్యార్థిగారికి పరీక్షంటే విషం. పై
వుద్యోగికి క్రింద వుద్యోగి విషం. లంజికి పెల్లి విషం.
బోధకుడికి ఆచరణ, విషం. అరవపాటగానికి పదో
చార్చణ విషం. ఓ పేరొందిన పార్టీకి ద్వితీయంలే
విషం. మూర్ఖుడికి జ్ఞానం విషం. రోగికి మందు విషం.
ఇల్లా గిట్టకపోతూంటాయి కాలమహిమని బట్టి! మన
పూర్వులకి అనుభవం వ్రాసుకునే శక్తి గొప్పగా వుం
డేది. విషాన్ని గురించి వారూ పెద్దముక్కులన్నారు.
ఒకటి స్మరిద్దాం.

‘అనభ్యాసే విషం కాస్త్రమ్
మశీర్ణే భోజనం విషమ్,
విషం సభా దరిద్రస్య
వృద్ధస్య తరుణి విషమ్.’

అన్నారు. ఇన్ని మాటలు నుడిసినవారు ఏమూలైనా
ధనం అనేది విషం బాబూ అన్నారా? ధనం ముమ్మాటికి
విషం అని వారు అనలేదు. వారనకపోయినా విషం కాదు
మాడాను. కాబట్టే ఒకరిచేతులోది ఒకరు లాక్కుం
టున్నారు, నవ్వుతూ, సరసంగా. అల్లాటప్పుడు నవ్వు
లోను విషం వుంది సుమా అనిపించు తుంది. ధనము
విషం అన్నదల్లా ఒక్కవిరాసలే. కాని ‘నిర్ధనం విషం’
అంటే వారూ డబ్బు యివ్వకర్లేకుండా ఓటు
యిస్తారు. లోకంలో విషం అనితెలిస్తే తగిన చికిత్స
వెంటనే జరుగుతోందని ఒక కవిమాడా విషంలో
బుర్ర దోపాడు. మాతకు శృంగారం అబ్బింది.

“మధు తివ్రతి వాచి యోషితాం
హృది హోలాహలమేవ కేవలమ్,
అత ఏవ నివీయతేఽధరో
హృదయం ముష్టిభీరవ తాడ్యతే.”

అని. ఏదైనా విషయం అవునాకాదా అంటే కనుక్కునేందుకు ముందుగా లోకజ్ఞానం వుండాలి. తర్వాత దాట్లవుండనేవున్నారు. ఇంతకు ఓరు దేహం చాలించారనడంలోతే వారు ఏమొచ్చిపోయారం డనే ప్రశ్న ఒక్కమాటుగా అన్ని మూలనించి వస్తుంది. కాలమృత్యుకేసరి అని అంటే ఉండేంచెయ్యలి భవ్యుని, చాలా కాలమే బ్రతికినట్టు కనబడుతోందని, మాచారు దైవేచ్ఛ; మనలో ఏమీ లేదని ఆశ్చర్యం ఏవవరు. ఏదైనా సరేపెట్టుకుంటారు. ఆగంతుకమరణాన్ని అడ్డలేకపోలేలోకంలో నల్ల రాళ్లు యిట్టే బద్దలవుతున్నాయంటారు. అల్లాటప్పుడు దుఃఖానికి మితిలేదు. ఆగంతుక మృత్యువుని కసిరి అవతలికి పామ్మనేని ఔషధం, జపం, హోమం అన్నారు వృద్ధులు. ఔషధం యిస్తేను, జపం హోమం చేస్తేను యీమరణం తప్పుతుండనే నమ్మకం వెనక బాగా పాతుకునివుండేది. ఇప్పుడు దైవచింత కేవలం మానసికం అవడంబట్టి, కొన్ని చోట్ల ఏమ్యమై నాస్తికంగా మారడంబట్టి, కొందరు దీన్నే బకధ్యాన్నంక్రింద పోలుస్తూ రాబట్టి, పైకి మిగిలినది ఔషధం ఒకటి. అదేనా పేరుకి మిగిలింది. ఆపేరుకున్న ఔషధం ఎల్లాంటిది? కళ్లుమూసుకొని కోటిమందికి కటికి మంచినీళ్లు కలిపి యివ్వడం లాంటిది. రోగి, పాపం, సీసాక్షేసి, మూలాలక్షేసి చూచి ఏకమొరపెట్టుకునేంటిది. ఈమాత్రంతో రోగి చచ్చి పోతులెంకి. చావుబతుకులు కాకుండా తిరుగుతూ వుంటాడు. ఇంతదేశంలో నిత్యేషమల్లే యిన్ని మూలికలు ఓపగులు వున్నా ఇంట్లాండు పరమావధి అనా, ఎమెరికా ధూతలస్వర్గం అనా యీ వేషగాళ్లు అక్కడికి జేరుకోవడం అని ఒక ముసలాయనకు గొప్ప ధర్మసందేహం కలిగింది. “డిగ్రీ—డిగ్రీ” కోసం అని ఒక సేర్పరి ఘట్టిగా జూబిచ్చాడు. అప్పుడాయన నా నెత్తిలాగే వుంధోంది “గ్రీడి—గ్రీడి” అని వైద్యాన్ని తల్లక్రిందులుచేసి ఏకవం డన్నాడు. కాని సేర్పరి ‘నాకు ఏమవు రాదండోయ్’ అనేసరికి ముసలాయన ‘ఏమంచాయా, పోనీ, నేనే మీ తరపునకూడా వకాల్తా వుచ్చుకున్నా డి కం టె

ఎక్కువగా ఏదీని పెడనాను’ అన్నాడు. అనడం తడువుగా యితని ఏమవు, సేర్పరినవ్వు ఒక్కసారిగా బయటపడ్డాయి. ఇప్పుడు పరోగేటివ్ అంటే పాతాముదం కాదురా నాయనా, పావూడబ్బులోయ్ తండ్రీఅనీ, పరుగెత్తుతే పేటెంటుమందురోయ్ దేవుడా అనీ, మాటికి మందు యింజన్లసూ భగవాన్లు అనీ, నోరు తెరుస్తే దవడ వూడగొట్టి పన్నుసీకి పన్నుకట్టడమే సూతురా అనీ, పీటన్నిటిని దిగమింగేది విజిటింగ్ ఫీ రా బాబోయ్ అంటూ ముసలాయన వరుసలుపెట్టి నెల్ల బోసుకున్నాడు. ఈ కాలంలో లోపలేతున్న పనిజరుగ దండోయ్, పైకేడవండుని ఎవరో ప్రక్కనున్న తెలివిమంతులు ముసలాయన్ని ఓదార్చారు. ‘పైకెల్లిన కొద్దీ చూపు పైకెళ్లు తుండండోయ్, యింతసేపు నేను పైకెడవ లేదంచారా ఏమిచి మీరు కొంపతీసి’ అన్నాడు ముదుసలి. పైగా ‘వైద్యుడు కాదుంటే ప్రాణం పోనేది లోకంలో. అందుకని ఏడ్చాను. మరేమీ అనుకోకం’డని ముదుసలికుడు పడ్డాడు. ‘మీరు కాదండి ఏమస్త’ అని ఎవరో సముదాయించారు. ముసలాయనమాటలెల్లా గున్నా, వైద్యుడు దాహం చాలావరకు మని ఆవర్య ప్రాయముగా వుండాలి. ఈతంతు అంతా ఆగంతుక మరణం తప్పడానికి, ప్రాణం నిలవడానికి. దాట్లగు గారు దాహం వెరగనిస్తే బీదరోగికి ప్రాణాపహరణం. ఈ ముక్కలు గట్టిగా అంటే వైద్యునికి విషం.

ప్రాత వైద్యులు విషాన్ని రెండు చేతారు. ఒకటి అకృత్రిమ మని, వేరొకటి కృత్రిమ మని అన్నారు. అకృత్రిమ విషాన్ని మళ్ళీ స్థావర విషం క్రింద, జంగమ విషం క్రింద విభజించారు. రెండుముక్కల్లో స్థావర విషం మూలపత్రాదివిషం. జంగమవిషం సర్పాది విషం.

స్థావర విషం చెట్లల్లోవుంటుంది. వేళ్లు, ఆకులు, ఫలాలు, పుష్పాలు, పాలు, బంక, చేవ, ధాతువులు, కండములు—వీటిని ఆశ్రయించి వుంటుంది యీ విషం. గన్నేరుకి వేళ్లలో విషం; విషపత్రానికి ఆకులో విషం; దేవతాళమునకు ఫలంలో; పేముచెట్టుకి పుష్పంలో; ప్రియకమునకు (Nandea Cadamba)

పట్టలోను, చేపలోను, బంకలోను విషం ; తాళకానికి (Yellow Orpiment) ధాతు విషం; వసనాభికి కండ విషం. ఇట్లా వివరించింది వృద్ధులు. ఇంతేకాకుండా విష మొక్కొక్కింటి నుంచి తెలిపారు మూలవిషంతో మోహం, భ్రమ కలుగుతుంది. పత్ర విషంతో వణుకు, ఆయాసం బయలుదేరుతుంది. పుష్ప విషంతో వాంతి, కడుపుబ్బు ప్రారంభం. క్షీర విషంతో నోట నురగ వస్తుంది. ఫలవిషంతో తాపం. చేపవిషంతో కాకివ్యం. ధాతువిషంతో మూర్ఛ. కండవిషంతో క్షుణ్ణంలో మరణం ప్రాప్తమవుతాయన్నారు. ఈ విషం దిగకపోతే పెదవులు నల్ల బడడం, కళ్ళైరబడడం, దేహంచల్లబడడంలాంటి చిహ్నాలు వంటాయి. ఈ విషయాలు అపరాధ పరిశోధకులు గమనించి ఒంగ్ట్ల యిముచ్చుకోవాలి. జిల్లేడా, కోలజెముడా, ఉమ్మెత్త, నాగేటి గడ్డా, గన్నేరా, నేపాళమా, పామణమా, భాస్వర మా, అభినా, వసనానా, ఆతివసా, మరోటా, యిం కోటా అనే విషం నేరస్తులు హత్యలలో వాడితే దానిని పరిశోధకుడు గుర్తించాలి. విషం వుండోలేదో, కోవ్వలో వుంటే ఏం విషంవుండో చెప్పడం డాక్టరు గారి పని. హతునికి, హంతకి, ఆవిషానికి గల సంబంధం తెలిసిగా విమర్శించుకోవడం పరిశోధకుడి పని.

జంగమవిషాన్ని పూర్వులు స్వారివిషం అన్నారు. అందులో స్పర్శలు రెండుతెగలు: దివ్యములు, భౌమములు. దివ్యస్పర్శలకి నమస్కారం చేసే వారు పూర్వీకులు. ఆస్పర్శలు ఆప్టదిక్కులలో ఆవిరి వున్నాయని వారి నమ్మకం. అనంతకు, సుళికుడు, వాసుకి, శంభుపాలుడు, తక్షకుడు, మహాపద్మకుడు, కర్కోటకుడు, పద్మకుడు వాటికేళ్లు. అందులోను 'స్పర్శా మస్మి వాసుకి' అని భగవానుడే మనతో అన్నాడు. అన్నా కొందరు నాస్తికులు నక్షత్ర మండలంమీదకి వాసుకిని బరబర యాడ్చుకొచ్చాం అన్నారు. ఇక సుళికుడు కేరళదేశంలో జాతకంలోకి బాగా ఎగబ్రాకడం యిప్పటికి మనం ప్రత్యక్షంగా చూస్తున్నాం. దివ్యస్పర్శలు యిట్లా వుంటుంటే,

భౌమములు బాతిభేదం కలిసి దర్శింకరస్పర్శలని, నుండలి స్పర్శలని, రాజమంతస్పర్శలని, వైకరంజస్పర్శలని, నిర్విషస్పర్శలని ౧౨ తెగలై ఋషులు కొట్టుతున్నాయి భూమిమీద. పూర్వులు పాములని చూడగానే గుర్తించేందుకు కేర్లు వాడారు. వారు విషంరుదులు చెప్పారు కొండచెలమవిషం కారం అని, తుట్టెపాము విషం పులుపని, కట్టపామువిషం తీసి అంటూ రుదులు తెలిపారు. కోరలలో విషంగల పాములు ౪౦ జాతులట; విషములేనివి ౨౪ జాతులట. పాముకి పరమా యువు వెయ్యేళ్ల ని నిరూపించారు. పాము గ్రుడ్డుపెట్టుతుందన్నారు అనుభవజ్ఞుడైన ఓవర్నస్సిని కొంటెతనానికి పాము ఎందుకు కరుస్తుందని ఎవరో అడగడం తటస్థించింది. దాని కతకు వెంటనే జవాబిచ్చాడు. ఆహారనిమిత్తమో, భయంచేతో, త్రొక్కితేనో, విషం పొంగడంచేతో, కోపంచేతో, మరీ హారస్వభావం కలిసిందైతేనో, పగపడితేనో పాము కరుస్తుందన్నారు. కొంచెంసేపు దీర్ఘంగా ఆలోచించి శాపంచేతో, కాలగతిచేతోమీదా పాము కరుస్తుందని పూరుకున్నారు. మామూలుగా పాముకాటుకి విషం వుంటే నొప్పి, దురద, వాపు, కరచిననోట మంట వుంటుంది. విషం లేని కాటుకి దద్దురులు, చర్మం నల్లపడడం, నీక కునికిపాట్లు వస్తాయి. నోట చొంగ కారితే అది కోర నుంచి అని, నోట నురగ గమ్మితే విషగుం అని పూర్వుల మతం. వారి మతంలో మహాత్య మేమిటోగాని గౌరీపంచాంగంలో చూడా విషమే.

ఒక్క పాములో కాకుండా కీటములలో చూడా వుంది విషం. కీటాలల్లో—టాకిలల్లోకాదు—కందుక కీటములనీ, మశకములనీ, బల్లులనీ, చీమలనీ, ఈగలనీ, కప్పలనీ, సాలెపురుగులనీ పూర్వులు పేర్కొన్నారు. ఎలుకలోనూ వుంది విషం. వృశ్చికంలో?—విషమంది. ప్రకృతి శాస్త్రంలో రెండు ముక్కలు పరిశోధకుడికి అంటుతే బాగా పనికొస్తాడు. నక్కలు, ఎలుగుగొడ్డు, పందులు, పులులు, తోడేళ్లు, కోరలున్న యితర జంతువులు కరుస్తే విషవ్రణాలు వస్తాయి. కుక్క కాటుకి చూసూరు మరిచిపోకండి. పశువులలోను, మనుష్యు

లలోను నభి చందములలో విపంపుంది. మనిషికాటుకి మందు లేదన్న ఆరోగ్యక్తి నిజం. ఇంతలో అకృత్రిమ విపం చాలిద్దాం.

కృత్రిమ విపం ఎల్లాటి చంటే పెట్టుమందని, సేరాలల్లో వాడబడే స్థావర విమాలని చెప్ప వచ్చును. కృత్రిమ విపం పనిచేయడానికి ఆహారపానీయములు చాలామట్టుకు సహాయపడుతున్నాయి. అందుకనే పూర్వులు అన్నం ఆదీ చూచుకు తినమన్నారు. విపం పెడితే కనుక్కోడం ఎల్లాగంటే, ఆ అన్నం అగ్నిలో వేస్తే జ్వాల పుట్ట దన్నారు. నెమలికంఠంరంగుతో పాగులు పైకి వస్తాయన్నారు ఈగులు అన్నంమీద న్రాలితే తక్షణం చస్తాయన్నారు. కాకి అన్నంచూచి హీనస్వరంగా మాన్తుంది. పిల్లికి భయం పుడుతుంది. పావురాయికి కోకిలికి ప్రాణం పోతుంది. కోతి మలం జార్చుకుంటుంది. చిలుకలు, గోధుమకలు చూచి తెగ మాస్తాయి. నెమలికి మందవృష్టి కలుగుతుంది. ఇన్నీ చెప్పి పూరుకోక పూర్వులు అట్టి పదార్థం లోప లికి పుచ్చుకోవద్దన్నారు. తెలిసి ఒకరికి పెట్టదన్నారు. వీధులో పారవేయదన్నారు—ఇతరులు తింటారని. రోగికి అవస్థ, నాడి, జ్వరం, పశ్యం, దేశం, కాలం,

పాత్ర తెలిసి మందియ్యమన్న వారు వెరివా రెల్లా అవు తారు? రాహ్వాచ్ఛానే సర్వాన్యృతి—అన్నవారు మందమతులా? చంద్రజ్ఞా వట్టేమేనా విషేణ మృతి—అన్న శాస్త్రకారుడు జ్ఞానహీనుడా? ఇప్పుడు మనమే టిక్ సరుకులో విపం వుందా లేదా అనుకుంటూ సంశయిస్తూ మినమేమిటా లెక్క పెడుతూ మార్చున్నాం. ఆరోగ్యంలోను, అనుభవం లోను, ఆచరణలోను మనది నెమకపరుగు. మనం ఇంగ్లండువెళ్లి నా లోకజ్ఞానం ఎవరు అమ్మ జూపు తారు? ఆయుర్వేదమున నున్నది గొప్ప లోకజ్ఞానం, లోకానుభవం. మహాసభలతో తృప్తిచెందక మనము ముందునకు సాగిపోవలసియున్నదేమో.

కొన్ని గా, లోలో పరికోధకుని చేతులోపడ్డ హంత, దగ్గర నున్న పొట్లం మింగి గుటుక్కుమంటు న్నాడు; హంత తన్ను తను చంపుకోవడం గొప్ప అవలక్షణం. ప్రతి పౌరుడు గుర్రెరగవలసినది నరజన్మ లోని జౌన్నత్యం. ఖిలనకు నిలుచెల్ల విషమ అనేది సుమతి వాక్యం; పాత్యకు బూనుకున్న నరుడు ఖిలడే. విషకన్య చరిత్రలో ప్రసిద్ధిగాంచిన గాంచుగాక!

ఆంధ్రగ్రంథమాల.

నూతన కుసుమము.

ఆ ల సి ం ప క త్వ ర ప డ వ లె ను

ప్రార్థన గీతావళి

సబర్మతీ ఆశ్రమమునందు నిత్యపారాయణమునకు మహాత్ముడు అనుమోదించిన ప్రార్థనగీతములు తెలుగు తాత్పర్యముతో సహా ఇందు గలవు. ఆధ్యాత్మిక సారమయిన ఈ గీతములను ప్రతివారు నిత్యము పారాయణము చేయుట శ్రేయోజ్ఞానదాయకము.

మేనేజరు, ఆంధ్రగ్రంథమాల, 7, తంబుశెట్టి వీధి, మద్రాసు.

౧

౨

పెన్నెలు విక్కులోఁ జెనఁగులాడెడు
[పూలు

మెడలోన నల్లపూసల చేరులు
ముంగొంగు టూడిలోన గులకఱాలు
ముంగిట నిలచిన పేదముత్తైదు వామె :—

“వీవన నిట్టూర్పు

వేణువు పాడు

శరము విహరించు

మబ్బు పులకించు

మానికము మందహాసమునేయు,

నీకుటీరమ్ము వాకిలిఁ దెలువవేల ? ”

త్రుల్లి పడి మూఁగకుత్తుక విచ్చి నేను :—

“మూఁత వెట్టిన కనుగొనల

ముత్తైములు నిలచినవి,

ఊర్పుమడతలఁ బదము

లోసరిల్లినవి,

పొదిగిట దూర్వాంకురములె

మయిమఱచినవి

నిదురగీత మ్మాలిపించితి

నిముసమయినను నడువలేదె !

తలుపుఁదట్టకుము నీకు వందనము తల్లి ! ”

నినుఁ గేలఁ గీలించి,

వినువీధిఁ దామరలు విరియింతునేమొ !

పటములో జీవమ్ముఁ బ్రాఁకింతునేమొ !

చలిగాలి ముంగురుల

నవరించి జడవైచి, నిశ్శబ్దసమయవరీ

రంభణములోన నేకాంతములుసెప్ప

పెదవిఁ దడిపితిని -

కనుదారకలు పెంజీకటిత్రోవలో

నస్సరసలై నాట్యమాడి వలపించెడిని -

ఎగయువేశను బట్టూడిజారెడు

పులుఁగులెఱక యీమేను -

గగనతలాన నారదుని చేతి విపంచి -

పద్మదళాల భారతీగానమాధురి -

జాలిగా నీగళము నవరించికొందువు !

నడలలో నొక్కింత తడవాటుఁ జెందుదువు !

వికసించుఁ గనుగొనలఁ గాటుకనీటి చెమ్మతో

కుతుకలోఁ దొట్టునడుఁ గొతుకు నిట్టూర్పు

నీవు వెడలిననాఁటి నీడలో, జాడలో [తో

పాటతడి కనిపించు !

మాటనడి వినిపించు ! [టో !

ఇరువురము కలసికొను టేనాటి ముచ్చ

—యస్. దుర్గారావు

భారతీయచిత్రకళయెడల మన కర్తవ్యము*

తలిశెట్టి రామారావు (కవితాసమితి)

దేశముయొక్క నాగరికత మనోజ్ఞకళలందు ప్రతిబింబిత మగుచుండును. మనోజ్ఞకళలను పోషింపని యుత్తమనాగరికత యుండజాలదు. ప్రజలకష్టసుఖములవలన గలిగెడి యాధ్యాత్మికభావపరివర్తనము కళాసంప్రదాయములకు మూలాధార మగుచుండును. ఈ పరివర్తనము తప్పదారుల ద్రోక్కకుండ జూచుట మనోజ్ఞకళల ముఖ్యమైన యాదేశములలో నొకటి. ఇటు లుపయోగపడని కళలు నిష్ప్రయోజనములు. ప్రజల యున్నత భావములకును కళలకును గల సంబంధము వీడినప్పుడు ప్రజల యున్న తాదర్శములే కాక కళలును క్షీణించుట కలుగును. కొలది కాలముక్రిందటనే మన దేశమున నిట్టి పరిస్థితి లేర్పడినది కాని యిప్పుడు మరల జాతీయత నన్నిటియందును నెలకొల్పుటకు జరుగుచున్న ప్రయత్నములు కొంత యాశాజనకములుగ నున్నవి.

సర్వసాధారణముగ కాలప్రవాహమున నొక దేశమునకు సంభవించిన కష్టములు మరియొక దేశమునకు కలుగవు. ఈ కష్టములవలన కలుగు సమస్యలను పరిష్కరించుకొనుటయం దొక్కొక్కదేశ మొక్కొక్క

మార్గము ననుసరించుచుండవలెను. చైనాయందలి పరిస్థితులు మెక్సికోయందు లేక పోవచ్చును. భారతభూమియందలి సమస్యల వంటివి సైబీరియా యందుండవు. సైబీరియావారి దైనికజీవితవిధానము హిందువులకు సరిపోదు. చైనావారి యాచారములు మెక్సికోవారికి సరిపోవు. కనుకనే నాగరికత వివిధ దేశములందు భిన్నమార్గముల పెరిగి వేరువేరు రూపముల దాల్చియున్నది. ఇతర దేశముల నాగరికతలను జూచి మన మనే కము లగు నూతనవిషయములను నేర్చుకొనవచ్చును కాని మన నాగరికతయెడల నుపేక్ష జూపుటవలన మనజాతీయతనుస్థిరత కొరకు వేలకొలది సంవత్సరముల యనుభవముపై నార్జించుకొనిన విజ్ఞానఫలితమును విడనాడుట యగును. ఇట్టి ప్రత్యేకనాగరికతలలో నపూర్వమైనది భారతీయనాగరికత యనియు, సాంఘికముగను, ఆధ్యాత్మికముగను ప్రపంచమున కంతకును బుద్ధిని గరువజాలు సామర్థ్యము నిచ్చుట గనగలమనియు బుద్ధిమంతు లిప్పు డొప్పుకొను చున్నారు. ఇట్టి నాగరికత కంగములుగ జెరిగినమనోజ్ఞకళలు మాత్రము తక్కినదేశముల కళలకు తీసి

* కవితాసమితి వారి కోత్తవమున ౨౯-౧౦ - ౧౯౩౩ న విశాఖపట్టణమున చదువబడినది.
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

పోవుట యుండదు. మనగానమును విని, నృత్యమును జూచి పాశ్చాత్యులు ముగ్ధులగుచున్నారు. మనచిత్రములను దర్శించుటకు యాత్రికులు వచ్చుచున్నారు. మన కావ్యములు శ్రేష్ఠమైనవని పేరుగాంచినవి. మన వేదాంతము నితరులు నేర్చుకొని ధన్యులగుచున్నారు. పరిస్థితు లిటులు సుముఖములగుచున్నను భారతీయులే తమజాతీయకళల యెడల నిరసనభావమును జూపుట వింతగ నున్నది.

భారతీయుల ప్రత్యేకనాగరికతకు సరిపడునటుల భారతీయచిత్రరచన ప్రత్యేకముగ బెరిగినది కనుక భారతీయచిత్రరచనకును, తక్కిన దేశముల చిత్రరచనకును వ్యత్యాసము కలదు. భారత దేశమున తొలియుగములందు చిత్రరచన మానవుల యానందమునకు మాత్రము పనికివచ్చునని మతవిషయమున పలుకుబడికలవారు తలచినను, శాద్ధమతము చిత్రరచనను తొలుత పోషించకపోయినను, ఇది ప్రజలయొద్దమును బడసి తుదకు భారత దేశమున బుట్టిన ప్రతిమతముయొక్క వ్యాప్తికిని తోడ్పడి మతమునకు చిత్రరచన యత్యావశ్యకమని ప్రపంచమునకు చాటగలిగెను. ఇటులు పెరిగినకళను హిందూత్వముగౌరవించువారందరును పోషించవలసియున్నది. దీని నాదరింపకపోవుట ఆధ్యాత్మికముగ, వైజ్ఞానికముగ నాత్మహత్య చేసుకొనుట యగును.

హిందువుల నాగరికతవలె హిందువుల చిత్రరచనయొక్క పటిమయు హెచ్చు. గ్రీకులు మన దేశమునకు వచ్చినప్పుడు తమ దేశపు శిల్పరచనావిధానమును గాంధారము నందును, పాంచాలమునందును ప్రవేశపెట్టిరి. అశోకుడు శాద్ధమతప్రచారమునకై యీ శిల్పరచనను పోషించుటచే దీని కిచ్చట కొంత ప్రాబల్యము కలిగి దేశమందంతటను వ్యాపించెను. ఆంధ్ర దేశమునందలి యమరావతి స్తూపమున నీగాంధారరచన కానవచ్చుట యిందులకు నిదర్శనము. కాని యింత పాదుకొనిన గ్రీకుశిల్పముకూడ కొలదికాలమునకే గాంధారమునగూడ హిందూసంప్రదాయములకు లొంగి హిందూత్వమును స్వీకరించి తొలియాపు తెలియనటులు మారిపోయినది. అక్కడపాదుపా పర్షియాచిత్రరచనను మన దేశమున బ్రవేశపెట్టి పోషించుటచే అనేకులు చిత్రకారులు మొగలుదర్బారున జేరి చక్కనిచిత్రములను వ్రాయజొచ్చిరి. అనాది నుండియు చిత్రరచన కలవాటుపడిన హిందువులు పర్షియావిధానములందే పర్షియా చిత్రకారులను మించినటులు చిత్రములను వ్రాయగలిగిరి. కాని హిందూచిత్రకారుల హిందూత్వము త్వరలోనే యానూతనచిత్రరచనను హిందూ దేశమునకు సరిపడునటులు మార్పగలిగెను. మొగలుదర్బారు ననుకరించిన రాజపుత్ర, పాంచాలరాజుల దర్బారులందీ చిత్రరచన యాదరణమునకు వచ్చినప్పటికి పూరిగ మారిపోయి హిందూత్వముయొక్క

వికాసమునకు తోడ్పడజూచెను. మొగలు చిత్రకారులకు మహమ్మదీయమతము, మహమ్మదీయుల కులాచారములు కలుగజేసిన ప్రతిబంధకములు వీరికి లేకపోవుటచే ననేక విధముల నభివృద్ధి జెందినది.

దేశమనిన ప్రజలు. పాలకు లెవరైనను, దర్బారులం దేమిజరుగుచుండినను ప్రజలహృదయములందు ప్రతిష్ఠితమైయుండిన హిందూత్వముమాత్రము చలింపకయుండెను. ఎందఱెన్ని నూతనవిధానములను దేశమున బ్రవేశపెట్టినను అవియన్నియు హిందూత్వమునకు నూతనాలంకారములుగ పరిణమించినకాని దానిరూపమును మార్పజాలక పోయినవి. భారతీయచిత్రరచన భారతీయుల యాధ్యాత్మికపరివర్తనమునకు నరిపడకయున్నయెడల ప్రభువులయందరణమును బడసిన యావిదేశరచనావిధానములకు లొంగి రూపుచెడియుండెడిది.

ఆంగ్లేయులు హిందూదేశమునకు వచ్చుటతో నూతనపరిస్థితు లేర్పడినవి. ఆకాలమున సంభవించిన దేశసంక్షోభమునందు బ్రటిషుసైనికులకు భారతీయచిత్రములవిలువ తెలియకపోవుటచేత అమూల్యము లగు చిత్రము లనేకములు నశించినవి. మిగిలిన వాటిలో నధికాంశములు పరదేశములు చేరినవి. చిత్రకారులను పోషించువారు లేక నూతనచిత్రరాజములు వెలునడుట యరుదయ్యెను. అంతలో వైరోపాచిత్రరచన దేశమున బ్రవేశపెట్టబడినది. దొరలప్రీతికొరకు

హిందూచిత్రకారులు పాశ్చాత్యపద్ధతిని చిత్రించుట ప్రారంభించిరి. వీటి నిష్పడు “జానుకంపెనీ” చిత్రము లందురు. మోలారాము మొదలైన సుప్రసిద్ధభారతీయచిత్రకారులచ్చటచ్చట నుండినను రవివర్మ తన చక్కని చిత్రములచే హిందూసంప్రదాయముల నెరుగని ఆంగ్లపాఠశాలలలో చదువుకొనినవారి మెప్పును పొంది పాశ్చాత్యవిధానమును దేశమున స్థాపించుటకు సహాయపడెను. భారతదేశమునందు బ్రవేశపెట్టబడిన ఆంగ్లవిద్యావిధానమునందు మనచిత్రరచనకే కాక ఐరోపాచిత్రరచనకుగూడ తావు లేక పోయినది. చిత్రశిల్పరచనలను పాఠశాలలలో గరపునటులు చేయుటకు కొందరు చిత్రకళాభిలాషులు ప్రయత్నించిరి కాని లాభము లేకపోయెను. చిత్రవిద్యను నేర్పు పాఠశాలలు ఇంజనీరింగుడిపార్టుమెంటువారి యధికారమున నుంచబడినవి. మనలో చదువుకొనినవారికి భారతీయపురాతనసంస్థలపై దృష్టి లేకపోయినది. కనుకనే యిప్పుడేదేని భారతీయరచనావిధానము ననుసరించి వ్రాయబడిన చిత్రమును చూచినప్పుడు ఐరోపాచిత్రముల కట్టుబాట్లప్రకారము దానిని విమర్శించి బాగుగలేదని చెప్పుట కలుగుచున్నది.

ఇన్నాళ్లకు భారతదేశమున చిత్రకళకును ప్రజల యాధ్యాత్మికజీవనమునకును సంబంధము వీడిపోయినది. మన చిత్రరచన యందలి హిందూత్వము చలించుచున్నది.

కాని మనజీవితములో నీ హిందూత్వమునే పట్టుకొని యీదులాడుచున్నాము. అట్టి యెడ మన పురాతనచిత్రరచనావిధానము విడనాడినయెడల మననాగరికతను బోషించుచుండిన యాధారములలో నొకదానిని త్యజించుచున్నాము.

మానుచున్న పరిస్థితులలో సనాతన చిత్రరచనావిధానము మనకు పనికివచ్చునా, రాదా యను సందేహముతో మనకు పని లేదు. మనము భారతీయులమని యనిపించుకొనునంతవరకు మన చిత్రరచనయే మనకు తగినది. మన మిట్టి సందేహములకు లోనై, కళలయందును, తదితరవిషయములందును హిందూత్వమును విడనాడినయెడల ఆత్మ గౌరవమును విడనాడినవారమై రిక్తహస్తములతో ప్రపంచపుదృష్టియందు నిలువబడవలసివచ్చును.

భారతీయచిత్రరచన శ్రేష్ఠమైన దని యనేకు లుపన్యాసముల నిచ్చుట మీ రెరుగుదురు. ఈ విషయము నిచ్చట విపులపరచుట యలవికానిపని. తక్కినవిధానములును మంచివే యన్నవారితో నాకు వివాదము లేదు. ఏదేశమునకు తగినటు లాదేశీయులు ప్రత్యేకరచన సనుకరించుచున్నారు. భారతీయులు చిత్రించునటులు ఐరోపావా రేల చిత్రింపలే దన్న ప్రశ్న కాయాదేశముల చరిత్రలే ప్రత్యుత్తరమియగలవు. కొంచెము విచారించి చూచినయెడల నీ విషయము స్పష్టపడగలదు.

సుప్రసిద్ధచిత్రములకు దేశవిభాగములతోను, కాలభేదముతోను పనిలేదన్న నుడియందు సత్యము కలదు. కాని యాచిత్రములును కొన్ని కట్టుబాట్ల ననుసరించి దేశ కాలభేదములను సూచించునవిగ నుండును. హిందూదేశమున ప్రతికళయొక్క ముఖ్యోద్దేశమును భక్తిని వెల్లడిచేయుటయే. ఈ భక్తియేహిందూత్వమునకు మూలాధారము. కావుననే మతమున కంగములుగ మనదేశమున మనోజ్ఞకళలు పెరిగినవి. గానము దేవుని కొనియాడుటకును, కవిత్య మిశ్వరుని లీలలను వర్ణించుటకును, చిత్రరచన భగవంతుని రూపమును లిఖించుటకును ఉపయోగపడినవి. చిత్రకారుడు హిందువుడైనను, బౌద్ధుడైనను భక్తుడుగను, సదాచారపరుడుగను, యజ్ఞోపవీతధారిగను, ఏకపత్నీవ్రతుడుగను, శాస్త్రములందు సమృక్ము కలవాడుగను, ఇంద్రియనిగ్రహముగలవాడుగను ఉండవలె నని మన శిల్పశాస్త్రములు చెప్పుచున్నవి. చిత్రకారుడు యోగిగ నుండవలెను. కనుక సేనద్గుణము లన్నియు నాతని యందుండుట యవసరము. చిత్రకారుడు తాను చిత్రింప దలచుకొనిన విషయములో నిమగ్నుడైపోవలెను. ప్రతిమను నిర్మింపక పూర్వము శిల్పి యాసనశుద్ధిని, తనయిచ్చ దేవతను బూజించి మనశ్శుద్ధిని సమకూర్చుకొని, తానుకల్పింపదలచిన దేవత కనుగుణమగు బీజమంత్రముల నుచ్చరించి ధ్యానమంత్రము నాపిమ్మట జపింపవలెను. అప్పుడు తన కా

దేవత ప్రత్యక్షము కాగా నాచూడమును మనంబున లిఖించి, శిల్పశాస్త్రముల సహాయమున విగ్రహము నేకాంతప్రదేశమున తదేకదృష్టితో ముచనలెను. చిత్రకారుని మానసికప్రతిమనే శిల్పప్రతిమగ మాచ్చుట కలుగును. కనుక నిట్టి ప్రతిమల సొగసు మొదలగునవి చిత్రకారుని యాధ్యాత్మికస్థితినిబట్టి యుండును. కొన్ని దేవాలయముల గోడల మీద ప్రధాన దేవతావిగ్రహము పెద్దదిగను, చుట్టు నున్న దేవతలు చిన్నవిగను ఉండుట ఎల్లరకు తెలిసినవిషయము. ఆధ్యాత్మికముగ ప్రధానదేవత తక్కినవానికంటె పెద్దది. స్థూలప్రపంచపు పరిమాణము లిట్టివిషయమున లెక్కకు రావు. చిత్రముయొక్క యేర్పాటును చిత్రకారు డీ ప్రపంచమున మనంబున లిఖించుటయేలేదు. శిల్పపైననో, గోడమీదనో లిఖించయత్నించుటకు పూర్వమే యాచిత్రరచన మనఃఫలకముపై పూర్తిగ చిత్రితమైయుండును. ఇప్పుడు ఐరోపా, అమెరికాదేశములం దాదరణమునకు వచ్చుచున్న పూర్వచరిజము (Futurism), క్యూబిజము (Cubism), పోస్టు ఇంప్రెషనిజము (Post-Impressionism) మొదలైన నూతన చిత్రరచనావిధానముల నానాడే మనచిత్రకారు లీ యుత్తమరీతిని సాధింపజాలిరి. ఇట్టి యాదేశములుకల చిత్రరచనావిధానమునకునుపాశ్చాత్యవిధానమునకును చాలవ్యత్యాసముకలదు. ఐరోపావారియొక్కయు, మనయొక్కయు దృక్పథములే వేరగునప్పు డెన్నియేనియు

భేదములుండును. ఆధ్యాత్మికచింతయే ప్రధానముగ గణించుభారతజాతికి పైనబేర్కొనిన యాశయములు కలరచనయే తగనియెడల మరియెట్టిది తగునో తెలియకున్నది.

రవివర్మయొక్క చిత్రములు పాశ్చాత్య విధానమున మిక్కిలి చక్కనివైనను హిందూ దృక్పథమునకు సరిపడునటులు లేవు. మన సనాతనసంస్థలపై ప్రజలదృష్టి లేని యాకాలమున రవివర్మవంటి చిత్రకారు డుద్భవించుట సహజము. అతడు చిత్రములను పరదేశములకు బంపి భారతదేశముయొక్క కీర్తిని వెదచల్లిన మహానుభావులలో నొకడు. కాని జాతీయత యనున దొకటి కలదు. వీరి చిత్రములు చరిత్రకు దూరముగనుటవలనను, భారతీయుల సంప్రదాయములను వీరు పాటించకపోవుటవలనను, పూర్వపు విధానములను పునరుద్ధీవితములుగ జేసి జాతీయతకు అగ్రస్థానము నొసగుటకు ప్రయత్నములు ప్రబల మగుటచేతను రవివర్మరచనయెడల నాదరము కొంత తగ్గుచున్నది.

ఇటులు జాతీయతను పునరుద్ధరించుటకు పూనుకొనినవారిలో ముఖ్యులు అవనీంద్రనాథ తాకురు, గగనీంద్రనాథతాకురుగారులు. అనేకులు సుప్రసిద్ధచిత్రకారు లీ యుద్యమమునకు తోడ్పడి దేశమునకు కీర్తినిచేకూర్చుచున్నారు. ఫోటోగ్రాఫువలె చిత్రములను వ్రాయుటకు బదులు, ఆత్మవిమర్శనము జేసి లోనున్న యాధ్యాత్మికభావములకు రూపములను గల్పించి, దృశ్యప్రపంచమున మరుగుపడి

యున్న దేవునిలీలలను వెల్లడిచేయుట వీరి యాశయములలో ముఖ్యమైనది. ఇదియే మన సనాతనచిత్రకారుల యాశయము.

ఈ యాశయములతోను, వీటినే కొంత మార్చియు నాంధ్రదేశమున కొందరు చిత్రకారులు చిత్రించుట మనము గమనించి హర్షింపవలసిన విషయము.

కాని మనపరిస్థితు లిప్పటికిని బాగుగ లేవు. మనదేశమున మనకు మన చిత్రరచనయే మంచిదని చెప్పుకొనవలసివచ్చుచుండుట చాల విచారకరము. మనచిత్రకారులు వ్రాయుచున్న చిత్రములను మనమే బోధపరచుకొనుటకు యత్నింపకున్నాము. ప్రజలలో వీటియెడల నభిమానము లేకపోవుటచే చిత్రకారులకు తగినపోషణ లేకయున్నది. బజారనం దేవో పనికిమాలిన బొమ్మలమ్ముడుపోవుచున్నవి కాని జాతీయచిత్రములు మచ్చునకైన కానవచ్చుట లేదు. జాతీయ చిత్రకారులమని కొంద రేవోకొన్ని యర్థములేని చిత్రములను వ్రాసి ప్రదర్శించుచున్నారు. వీరికి చిత్రరచన తెలిసినటులు లేదు. ఇట్టివే జాతీయచిత్రము లని యనేకులను కొనుటవలన శుభప్రదముగ ప్రారంభమైన యుద్యమమునకు కష్టములు కలుగుచున్నవి. పత్రికాధిపతులును మంచిచిత్రముల నెంచి ప్రచురించుట లేదు.

కాని నిరాశజెందుట కవసరము లేదు. దేశమునందు మంచి ప్రచారము జరిగినయెడల

పరిస్థితులుబాగుపడగలవు. ఈపనిని జేయుటకు విశాఖపట్టణమునంటి స్థలమున నొకసంస్థను నెలకొల్పవలసియుండును. మంచి చిత్రముల నెంచి అచ్చువేయించి యమ్మినయెడల పైకము చేకూరగలదు. గుమాస్తాలయ, కార్యదర్శులయు వేతనములను మినహాయించి, చిత్రముల నిచ్చిన చిత్రకారులకు కొంత భాగము లాభము నిచ్చి మిగిలిన పైకముతో ప్రదర్శనముల నచ్చటచ్చట ఏర్పరుపవచ్చును. చిత్రకళను గూర్చిన గ్రంథముల నెల సామాన్యముగ కొనలేనంత హెచ్చుగ నున్నది. కనుక నొకపుస్తకభాండాగారము నేర్పరచినయెడల చిత్రకారులకు, చిత్రకళావిమర్శకులకు, చిత్రకళాభిమానులకు చాల పనికివచ్చును. సుప్రసిద్ధ కళావిమర్శకులను, కళాభిమానులను రప్పించి భారతీయచిత్రకళను గూర్చి యుపన్యాసముల నిప్పించవచ్చును. ప్రచారముమూలమున కళాశాలలలో చిత్రకళవిషయమై నేర్పునటులు విశ్వవిద్యాలయమువారిని కోరి వారి సహాయమును బొందవచ్చును.

ఏవో చిత్రములను చూచి జాతీయచిత్రములు మంచివి కావని యనుట భాష్యము కాదు. కొంచెము దూరదృష్టితో జూచినయెడల మన పూర్వవిధానములందు నమ్మకము, విశ్వాసము, ప్రేమయు గలుగుట నిశ్చయము. తరువాత ఉత్సాహము కలుగక తప్పదు. పలుకుబడికలవార లీ విషయమై యికనైనను శ్రద్ధ వహింపగలందులకు నావినయపూర్వక మగు ప్రార్థనము. భారతీయచిత్రరచన మరల తన యున్నతస్థానము నధిష్ఠించుగాక !

[God is Love : and he that dwelleth in Love dwelleth in God, and God in him. —The Holy Bible]

చిత్కలానందకలికాప్రేమరూపాప్రియంకరీ
ప్రాణేశ్వరీ

—బలితాసహస్రనామస్తోత్రము

* * * *

అమృతామృతాని కంతంబు లేదు

* * * *

* * * *

మాత్రోటలో నొక్క మందారచెట్టు—

ఆచెట్టుచెంతనే యమృతంపు బావి,

అడవిమల్లియతీవ యాబావికేవ;

ఆమల్లెతీవతో నాడుకొంచుంటి.

* * * *

జిలుగుబూవులబటాల్ సెలువారుచున్న

యాకుంబచ్చనిచీర హాసుమై దాల్చి;

నెమ్మేనివాసనల్ నిండజేయుచును,

జిగురుజేతులతోడ జేరగాంచిల్చి,

తీగబుజాలతో గాగిటుం జేర్చి,

తేటిపాటల బాడి, తీపులం గొల్చి,

దినమున కొకక్రాంతతీరుగా దోచి,

యడవిమల్లియతీగె యానంద మిచ్చె.

* * * *

మందారవృక్షంబుక్రింద గూర్చుండి,

యడవిమల్లియ గూడి యాటాడుకొంచు,

ననునేనెమఱచి యానందంపుగడలి

మునుగుచు జేలుచు మునుగుచునుంటి.

ఇను డస్తమించుట యెఱుంగనియట్లు

దినములు రేలును జనియె నెన్నెన్నో.

* * * *

* * * *

ఒకనాటి తొలుసంజ నుత్సాహ మొప్ప

నడవిమల్లియ గూడి యాడుకొంచుండ

వింతవింతలపాట వినవచ్చె నొకటి.

పాటవినంబడు ప్రక్కకుఁ దిరిగి,

మనసారంగా దాని వినుచు నే నుండ,

క్రొంగ్రొత్త వింతరంగులు కనంబడియె.

ఆపాట లారంగు లటులాగె మనసు;

మనసు మెల్లంగ లాగికొనిపోయె నన్ను.

అడవిమల్లియ వీడి యటుపోవుచుంటి.

మందారవృక్షంబు మఱచిపోయితిని

అమృతంపుబావి దవ్వయ్యెను నాకు;

తోటను దాటితి;

... .. బాటలేదయ్యె;

పాటలు, రంగులు ప్రక్కనే చెలగె;

దరిజేరగా బోవ, దవ్వయ్యె బాట;

దరిజేరగా బోవ, దవ్వయ్యె రంగు;

దరిదరిగా బోవ, దవ్వదవ్వగుచు

బాటలు రంగులు పాటిపోసాగె;

పాటలు రంగులు పాటుచునుండ,

వెంబడించుచు నేను వెడలసాగితిని.
 వీనుల కింపుగా వినుచుంటి బాట,
 కన్నుల కింపుగాఁ గనుచుంటి రంగు;
 పాటలు రంగులు పట్టెను మనసు,
 మనసులాగుచు నన్ను మఱిమఱి యీడ్చె;
 మాతోట విడనాడి, మఱిమఱి పోయి,
 మఱిపోయి, మఱిపోయి, మఱిపోయిపోయి,
 వెట్టియెత్తినరీతి వెడలసాగితిని.
 తోట కన్నడలేదు; దూరమైపోయె;
 పాట విన్నడలేదు, పాటె నెయ్యెడకొ—
 తొలుతనేరంగులు తెలియరావయ్యె;
 లేవయ్యె రంగులు, లేదయ్యె పాట,
 బాట లేదయ్యె, మా తోటలేదయ్యె.
 ఎందు నే నుంటినో యెఱుంగలేనైతి,
 ఏమిచేయఁగనానో యెఱుకలేదయ్యె,
 వెనుకకుఁ బోలేను, కనరాదు బాట,
 ముందుకుఁ బోలేను, మునుము కన్నడదు.
 మనసునిబ్బఁగలేక, మఱి నిబ్బలేక,
 పోవుచునుంటిని—పోవుచునుంటి.
 ఎటు పోవుచుంటినో యెఱుంగను నేను,
 వెనుకకో ముందుకో వివరింపలేను,
 పోవుచునుంటిని—పోవుచునుంటి.

* * * *
 * * * *

మలుసంజవచ్చెఁ గ్రమ్మఁగఁ జొచ్చె నిరులు,
 కాఱుచీకట్లు నల్లడఁ జిందుచుండె,
 గండ్లలో ముండ్లలోఁ గదలలేకుంటి,
 నడవిలోఁ నొంటి నడలుచునుంటి—
 కేల్లమెకములు గీపెట్టునట్లు

లుఱుముచునుండె నబ్బరపుమొయిళ్లు;
 వాన తొండాలతోఁ బైఁ బడుచుండె;
 గడగడలాడించి, గాలులు వీచె;
 అడవిచెట్టులు మీఁదఁబడునట్లు లుండె.
 దయ్యంపుపెత్తికోల్లాకెను దుదిని.
 తుదిదాకె ధైర్యంపుఁ ధునుక వెలుంగు;
 నడలుధైర్యంబుతో నడలునఁ గుంది,
 యలసిపోయితి ముందు కడుగిడలేక.
 అలసిపోయితి నయ్యె యలసిపోయితిని.
 యేమేమె యనుకొంటి - ఏడ్వసాగితిని.

అలసిపోయితిని—

అలసిపోయితి నయ్యె, అలసిపోయితిని,
 కటకటా నీకింత కాఠిన్య మే?

* * * *

అలసిపోయితి నయ్యె, అలసిపోయితిని.

* * * *

తిరిగితిఁ దిరిగితిఁ దెరవు లన్నియును,
 వెదకితి వెదకితి వేసారిపోతి;
 ఏమూల నుంటివో యాచు బేల,
 యెదుదాఁగుంటివో, యేల కన్నడవు?
 అలసిపోయితి నయ్యె, అలసిపోయితిని,
 కటకటా నీకింత కాఠిన్య మే?

* * * *

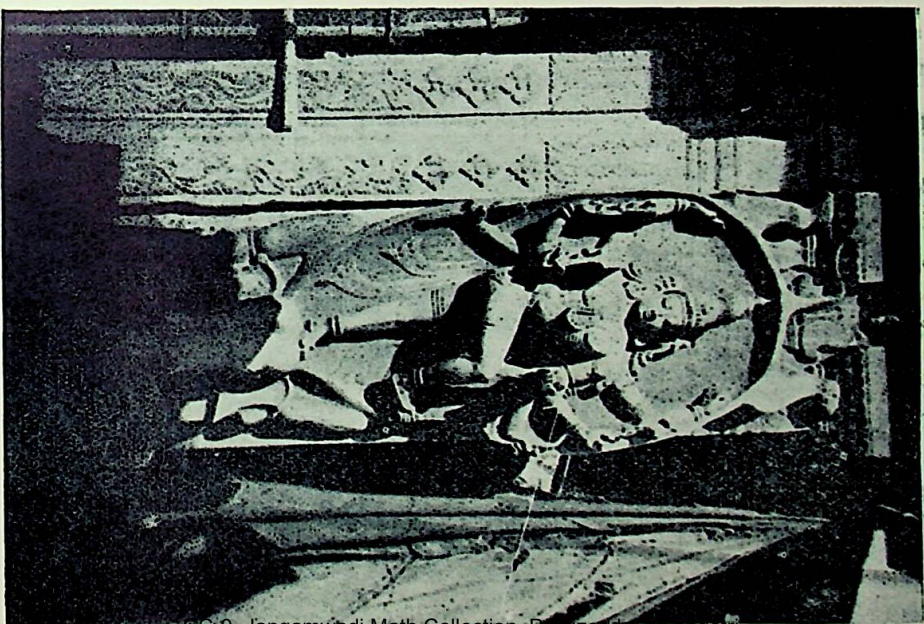
గట్టుపైఁ బుట్టుపైఁ గాల్చారిజారి,
 పడుచులేచుచు, ముండ్లబాట లన్నియును,
 వెదకితి, వెదకితి, విసిరిపోయితిని,
 తిరిగితిఁ దిరిగితిఁ దెరవు లన్నియును,
 అలసిపోయితి నయ్యె, అలసిపోయితిని,
 కటకటా నీకింత కాఠిన్య మే?

* * * *

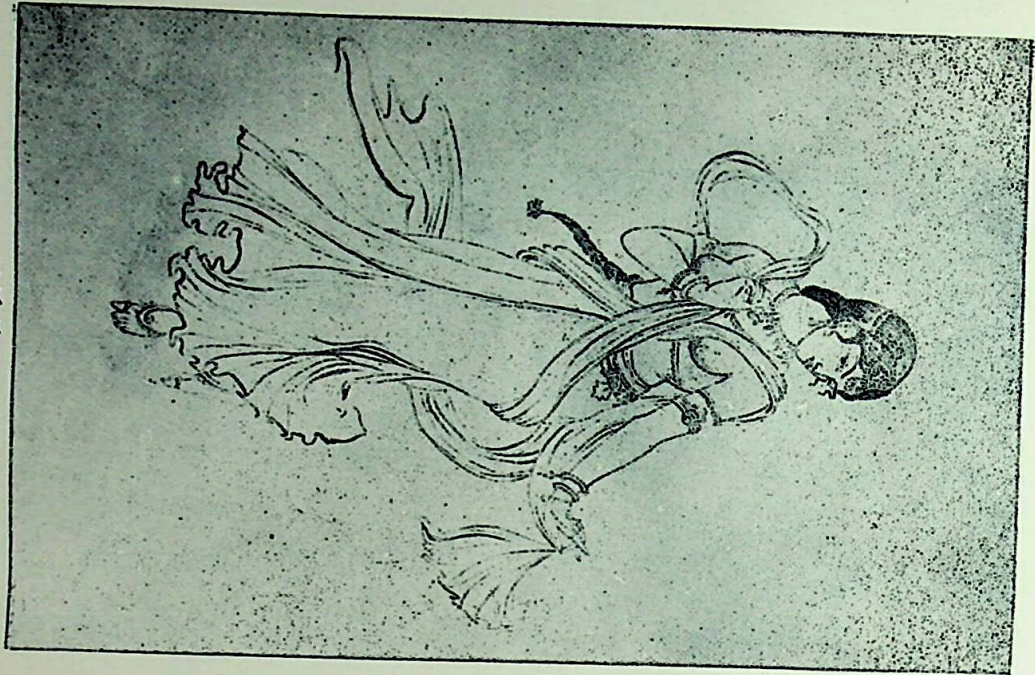
అర్చనారీత్యయము

శిల్పి : కె. వేంకటస్వామి.

మధుర దేవశమున నొకంబముపై చెక్కిన ఈశ్వర ప్రతిమ

—యస్. శంకర సుబ్రహ్మణ్యం.

అపూర్వచాన

—అసిక్ టవూర్ హల్దార్.

సామురై గుఱ్ఱపుసాగరి
(జపానీయ చిత్రము)

తికనంబున ముట్టు లలముకొన్న పుడు,
 వీరకటి యంతటం జెడరియున్న పుడు,
 వర్షంబు బోరనఁ బడుచున్న యపుడు,
 తిరిగితిఁ దిరిగితిఁ దెరవుదప్పితిని,
 అలసిపోయితి నయ్యె, అలసిపోయితిని,
 కటకటా, నీ కింత కాతన్య మేల?

* * * *

గాలి వీచుచు భీతిగలిగించువేళ,
 చెట్టుకొమ్మలు మీఁద నట్టాడువేళ,
 ఊపిరాడక చిత్త ముస్సురన్ వేళ,
 వెదకితి, వెదకితి, వేసారిపోతి,
 అలసిపోయితి నయ్యె, అలసిపోయితిని.
 కటకటా, నీ కింత కాతన్య మేల?

* * * *

* * * *

ఏమనుకొంటినో, యెఱుంగను నేను.
 ఏమి కావలయునో, యెఱుంగలేనైతి,
 అలసిపోయితి నంచు నటచుచునుంటి.
 మింటఁ దళుక్కన మెఱ పొండు మెఱసె.
 మెఱపువెల్గునఁ గనుల్ మిఱుమిట్లుగొల్పి,
 యెదుటఁ గన్పడెఁ బదియేడుల బాల.
 పదియేండ్ల బాల నాయెదుటఁ గన్పడియె,
 ముసిముసినగవుల ముదమిచ్చె బాల;
 లోలోనఁ దనిసితి బాలవైఖరికి.
 చేసాఁపి, కౌగిటఁ జేర్చె నన్ బాల;
 కరఁగి నాలోపలఁ గలసెను బాల,
 గరఁగించి, లో నన్నఁ గలపెను బాల;
 నాలోన బాలయు, బాలలో నేను,
 కరఁగి, యెండొరులోనఁ గలసిపోయితిమి.

ఏమయియుంటినో యెఱుంగను నేను,
 నే ననుమాటయే పూనకయుంటి.
 ఎంత నే పుంటినో యెఱుంగ నిమ్మాడ్కి..

* * * *
 * * * *
 * * * *

తెలివినచ్చెను; చుట్టుఁ దేరిచూచితిని,
 ఒక్కయుద్యానమం దుంటిని నేను.
 వింతవింతల చెట్లు, విలసిల్లు చెట్లు,
 రంగురంగుల పూలు, రాణించు పూలు,
 వింతల పండ్లును, వింతలం గొల్పె.
 వింతలఁ జూచుచు, వింతలఁ గొనుచు,
 వింతముదంబున వెడలుచునుంటి.
 పూవుటీరంబునఁ బూలుకోయుచును
 బాల కన్పడె

నాదమ్రమాల నొక్కెడను,
 బాలగా దిష్టడు, ప్రాధయుఁ గాదు;
 లసితనిర్మలమంజులమనోజ్ఞ మైన
 లలితరూపము దాల్చి యలరారుచుండె.
 ఆలలితాకార మరయుచునుంటి,
 నానందమునఁ దేలియాడుచునుంటి,
 ననుఁ జూచి, తరుణి యానందంబు నొందె,
 ఆనందమునఁ జెంత కరుదెంచె దరుణి.
 ప్రేమ చూపులలోన వెల్పుచునుండఁ
 జల్లనిచేతులు చాఁపి, కౌగింట,
 ననుఁ జేర్చి, తనివార నను ముద్దులాడె.
 ముద్దాడు తరుణిని ముద్దాడుచుంటి
 ముద్దాడుచుంటిని, ముద్దిడుచుంటి

* * * *
 * * * *
 * * * *

తరుణుండనై నేను, తరుణియై తరుణి,
ప్రేమస్వరూపాల, వేటెఱుంగకయ,
సారూప్యమును బొంది సంతసించితిమి.
సారూప్యమును బొంది, సంతసంబొప్ప
సతితోడ నేనును, సతియు నాతోడ,
నాటపాటల ముగ్ధి యలరసాగితిమి.

*	*	*	*
*	*	*	*
*	*	*	*
*	*	*	*

అభిరామనవపల్లవారామకుంజవా
టికలఁ గీరముల నాడించుకొనుచు,
బద్మాలయోదరప్రౌఢసారసవిధి
నంచల వేడబం బరసికొనుచు,
గాంగేయధామశృంగవిటంకముల నీల
కంఠరోజ్వలగతుల్ గాంచికొనుచు,
విమలసింధుద్వీపవేదిక నరుణాస్త
ఖగవిహంగప్రౌఢిఁ బొగడికొనుచు,
రతియుఁ జేతోభవుండు, భారతియు నజుండు,
శచియు నమరాధిసాధుండు, జలధిసుతయు,
నబ్జనాభుండు (నయి) మించి, యఖిలసమయ
సముచితక్రీడ సలిపితి (సతిని గూడి).

(వసుచరిత్రము - ఇంచుకమార్పుతో)

*	*	*	*
*	*	*	*

ఆటపాటలలోన ననఁగిపెనంగి,
యేనును దరుణియు నింపొందుచుండ,
దినము లొక్కొక్కటి చనుచునేయుండె.
క్రొత్తక్రొత్తముదంబుఁ గూర్చుచునుండి,

దినదినంబును మార్పుఁ గనుచుండెఁ దరుణి.
తరుణరూపంబునఁ దరుణితోఁ దొల్ల
సారూప్యభావ మొప్పారంగ నుంటి.
సారూప్యభావంబు నడలఁగానాగె;
ప్రేమగౌరవ హాచుఁ బెంపొందసాగె.
ప్రేమలో గౌరవప్రీతి కన్పట్టె.
గౌరవంబున నేను గనుచుంటిఁ గాంతఁ
ప్రేమతో నను గాంత వీక్షించుచుండె.
విరిసెజ్వలఁ గాంత నరసినవేళ,
సింహాసనేశ్వరిచెలువున నుండె.
మోహగౌరవములు మొనయుచునుండ,
శ్రీమహారాజ్ఞఁ గాంచిసరితిగాఁగ
సంతసించుచునుంటిఁ గాంతఁ గన్గొనుచు
కనుట కింపగు పూవు కొనితెచ్చియిచ్చి,
తినుట కింపగు పండు కొనితెచ్చియిచ్చి,
కాంతకుఁ బరిచర్య గావించుచుంటి,
నాపరిచర్య సంతస మిచ్చె సతికి,
సతిని నేవించి నే సంతసించితిని.
ఆ నేవ తోఁచె బ్రహ్మానందమట్లు.
మఱచితి నామాట, మఱచితి నన్ను,
కాంతను గొల్చుటే కార్యమైయుంటి.
ఏకచిత్తంబున నీరీతిఁ గాంత
గొలుచుచుంటిని దినములు సాగుచుండె.
పరిపూర్ణ హా ప్రేమ పరగించి కాంత
నన్నుమాత్రమే చూచుచున్న దటంచు
ననుకొంచు, నేవించుకొనుచుంటిఁగాని,
ప్రేమలో వేటొక్కవిధము కన్పట్టె.
పూవు లాకులు వైచి పూజించుచెట్లఁ
ప్రేమతో నాయుంతి వీక్షించుచుండె ;

ముద్దుగాఁ బల్కెడు ముద్దుఁజిల్కలను
 బ్రేమతో నాయింతి వీక్షించుచుండె.
 పాటపాడెడు తేటి నాటాడు నెమలిఁ
 బ్రేమతో నాయింతి వీక్షించుచుండె.
 ఇంతిప్రేమయె నాకు నెందుఁ గన్పట్టె.
 ననుఁబోలె, లోకమంతయు నింతిప్రేమఁ
 గనుచుండె నన్నట్లు కన్పట్టె నపుడు.
 మూఁడులోకంబుల మోహింపఁజేసి,
 మోహినీరూపంబుఁ బూని యాయింతి.
 ననుఁజూచి ముసిముసి నగవున నొప్పె.
 ముసిముసినగవులో మునిఁగిపోయితిని,
 మఱచితి లోకంబు, మఱచితి నన్ను,
 ముసిముసినగవులో మునిఁగిపోయితిని.
 తెలివివచ్చెను; చుట్టుఁ దేరిచూచితిని.
 అడవిమల్లియతోడ నాడుచునుంటి;
 విరిరాలె మందార వృక్షంబునుండి;
 పిల్లతెమ్మెర మెల్లమెల్లఁగా వీఁచె.
 అడవిమల్లియ వింతయగుచుఁ గన్పట్టె.
 బాలరూపమునఁ గన్పడినట్టి కాంత,
 లలితరూపమునఁ జెలఁగిన కాంత,
 శ్రీమహారాజ్ఞమై చెలఁగిన కాంత,
 యడవిమల్లియలోన నలరారుచుండె.
 మూఁడురూపంబుల మొనసికన్పట్టి,
 మూఁడులోకంబుల మోహింపఁజేసి,

ప్రేమస్వరూపమై ప్రీతి నింపుచును,
 మూఁడుమూర్తులకును మూలమైనట్టి
 యాయమ్మ యొకతెయ్ యడవిమల్లియను
 నాకుఁ గన్పడుచుండి, నను జూచుచుండ,
 నబ్బరపాటుతో ననుకొంటి నిట్లు:

“అమ్మ నీప్రేమకు సంతంబు కలదె ?
 నాతప్పులను బాపి నను బ్రోచినావు;
 తప్పుతోనను నిల్చి తలఁకొందనేల ?
 అమ్మను సమ్మిన నగఁడుఁ ద్రోన;
 అమ్మకారుణ్యాని కంతంబు లేదు.”
 అనుచు నీరీతిగా ననుకొనుచుండ
 అమ్మరూపంబున నలరారుచున్న
 యడవిమల్లియఁ గూడి యాడుకొంచుంటి;
 అమృతంపుబావిలో సమృతంబు క్రోలి,
 మందారవృక్షంబుక్రిందఁ గూర్చుండి,
 యడవిమల్లియతోడ నాటాడుకొందు;
 అడవిమల్లియతోడ నమ్మలోఁ గరఁగి,
 యమృతంపుబావిలో నణఁగిపోమెదను,

* * * *

అమ్మకారుణ్యాని కంతంబు గలదె ?

* * * *
 * * * *
 * * * *

బొమ్మలకు చట్టములను వేయుట

కొ. నరసింహాచారి

చిన్న బొమ్మలకు కొయ్యచట్టములను వేయుటకు ఎక్కువ ఖర్చు అగును. అట్లు గాక “పాస్సి పార్టౌటు” (Passe partout) అను కాగితమును చుట్టను నతికించి చట్టములను బిగించవచ్చును. ఇది మిక్కిలి చౌకగ లభించుటయే కాక బాలురసయితము స్వయముగా చేయదగియుండును.

చట్టములను వేయుటకు పూర్వము ఈ క్రిందివిషయములను ముఖ్యముగ గమనింప వలసియున్నది:

౧. చిత్రము చిన్నదైనను దానిని మరి యొక పెద్దకాగితముపై నదికించి చట్టము పెద్దనగునట్లు చేయుట. అడుగున నది కిచ్చ పెద్దకాగితమును హంటు (Mount) అందురు. ఇది లేత పచ్చ, బూడిద, నీలము, లేక గోధుమవర్ణము గలిగియుండిన బాగుండును.

౨. అడుగుకాగితముపై చిత్ర ముండ వలసినస్థానము. సాధారణముగా చిత్రమును అడుగుకాగితము (Mount) యొక్క మధ్య

భాగమున నమర్చుట వాడుక (చిత్రము ౩). ఇట్లుకాక చిత్రమును హంటునందు ఏదేని యొకమూలకు సమీపముగా నమర్చుటగూడ అందముగ నుండును (చిత్రములు ౪, ౬).

a. b. c. d అనుచిత్రమునందు a d: c b అనువ్యాసములు (Diagonals) కలవు (చిత్రము ౧). హంటునందు (చిత్రము ౨) p s q r అనువ్యాసములు కలవు. చిత్రమును అమర్చునపుడు దాని వ్యాసములలో నొకదానిని హంటుయొక్క వ్యాసములలో నొకదానికి పైనవచ్చునట్లుంచి, అనగా a d అను చిత్రముయొక్క వ్యాసమును (చిత్రము ౪) p s అనుహంటుయొక్క వ్యాసముపై నుంచి, p మూలకు కొంతసమీపముగ ద్రోసి యతికించవలెను. అట్లముగ నుండు (చిత్రము ౧) చిత్రమును చిత్రము ౪ నందలి విధముగను, నిలువుగ నుండు (చిత్రము ౫) చిత్రమును చిత్రము ౬ నందలివిధముగను అమర్చవలెను.

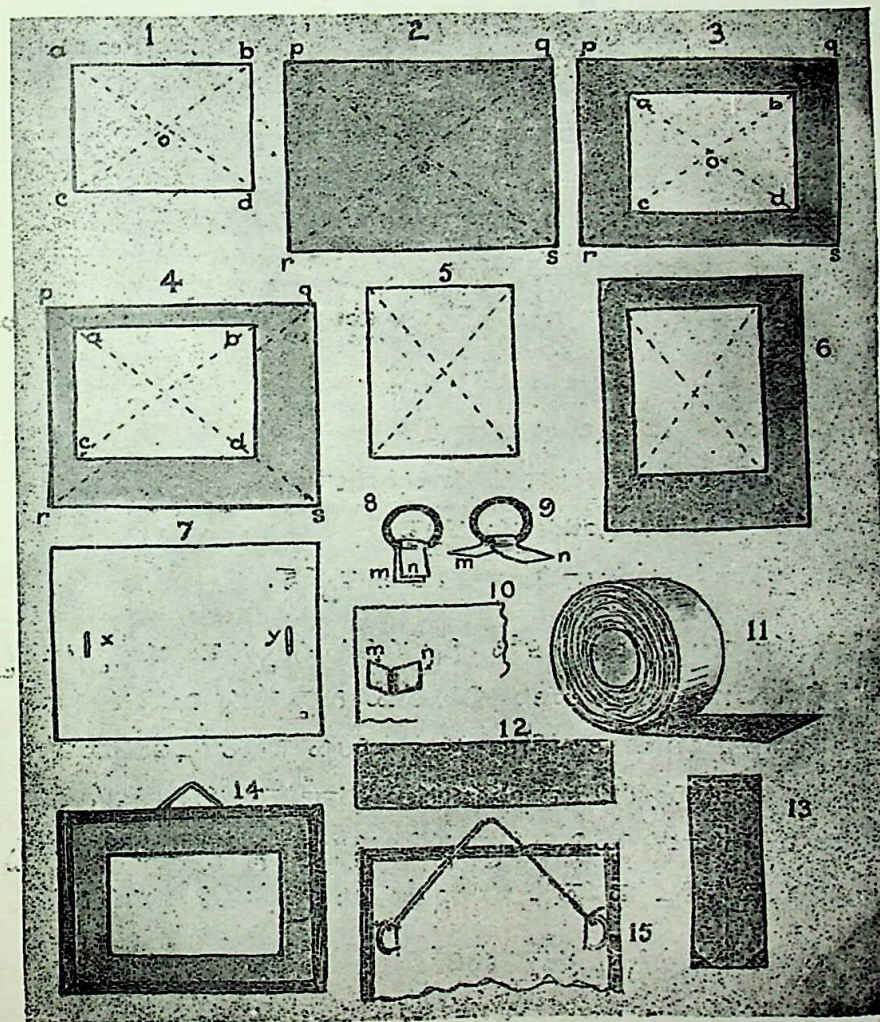
పిమ్మట ప్రతిచిత్రమునకు గల హంటు షరిమాణమునకు సరియగు నొకయద్దమును,

ఒక అట్టయు కావలెను. అట్టయందు చిత్రము ౭ నందలివిధముగ x, y అనుచోట్ల కత్తితో చిన్న సందులను కోయవలెను. పిమ్మట చిత్రము ౮ యందు గలట్టి యుగరములను రెంటిని దీసికొని, ఆరంభములలో m, n అను రేకుకొనలను దూర్చి అట్ట వెనుకప్రక్క m, n లను చిత్రము ౯ విధముగ వెనుకకు

వంచుకొనవలెను (చిత్రము ౧౦). అప్పుడు ఉంగరములు అట్టకు వెనుకప్రక్క నుండును. పిమ్మట నట్టపై (m, n అనుకొనలుండుప్రక్క) మొదట పటమును, దానిపై నద్దమును సరిగా నుంచుకొనవలెను.

చిత్రము ౧౧ నందుగలది ప్యాసిపా ర్టెటు (Passe Partout) కాగితపుచుట్ట. దీని

యందు ఒక ప్రక్క వెలు పలికి రాదగినది గను, రెండవ ప్రక్క లోపల నుండ దగినది గను ఉండును. దీనినుండి పటపు నిడివికొలత గల రెండుతునుకలు ను, అడ్డకొలత గల రెండుతును కలును తీసికొన వలెను. నిడివి తును కలకు పేస్తురాచి అట్ట, హాంటు, అద్ద ము-ఈమూటిని చేర్చి పట్టుకొని వాటి రెండునిడి విప్రక్కలకును అతికించవలెను. ప్యాసి పార్టెటు (Passe Partout)

వెడల్పులో సగము పటముముందుప్రక్క కట్టిన, పటము వ్రేలాడ గట్టదగియుండును
కును, సగము వెనుకప్రక్కకును ఉండ (చిత్రము ౧౪). ఉంగరములకు దారమును
వలెను. తర్వాత అడ్డకొలతకు సరిగా కత్తి కట్టరీతి చిత్రము ౧౫ నుండి విశదమగును.
రించబడిన తక్కిన రెండుతునుకలను తీసి ప్యాసిపార్టెటునకు బదులుగా నే యితర
కొని, వాటి కొనలందు చిత్రము ౧౩ నందలి విధమగు రంగుకాగితమునైనను ఉపయో
విధముగ మూలలను కత్తిరించివేయవలెను. గించవచ్చును. అట్టికాగితములను ఒకయం
ఈతునుకలను పటముయొక్క వెడల్పు గుళము వెడల్పుగల తునుకలుగా కత్తిరించిన
ప్రక్కలకు అతికించవలెను. పిమ్మట అనుకూలముగ నుండును.
అట్టవెనుకగల ఉంగరములకు దారమును

(All rights Reserved)

‘ప్రాంగలి’

తత్వలపల్లి వేంకటరత్నముపంతులు

ద్రాగుత్తుంగతరంగరింగణగోద్యద్యానమద్భారతీ
భాగీరథ్యమలాంబుగర్భముపయి బంగారునీరూదుచున్
భూగోళం బది, నై జతైజసకళాపుంజంబునం దబ్బమై
రాగిల్ల ‘రథస్తమ్భా’ దినముఖార్కప్రాభవం బొప్పెడిన్.

తెలిమంచుమేల్పుసుం గల నల్లఁ బోఁజోపి ‘ప్రకృతి’ చిర్నగుమోము బైటఁబెట్ట
తన పైఁడిగిన్నెలో గొనబుఁదేనియలూని బిసినీకుమారి నైవేద్య మిడఁగ
‘తళతళ’ లాడు ముత్యాల జాకాలతోఁ గుస్తుంబరియు నెదుర్కొలుతెలుప
వివృతఫణామణీవిమలాంశురింధోళి వ్యాళకన్యకలు నివాళియెత్త
సున్మృతభూతమై తల యూచి మెచ్చి - ‘ప్రాద్దుతిరుగుడుమొగ్గ’ సొంపులువెలార్చ
పడుగుట్టల రథముపై నెక్కి వెడలె - సూర్యదేవుండు త్రిభువనీశోభనముగ.

ముక్తిప్రీతికబరీపరీణతజపాపుష్పేత్కరంబై మదో
దిక్తాప్యక్తజగద్భయంకరణమందేహోరుదేహోద్గళ

ద్రక్షాసి క్తవపుఃప్రపూజితనభోరత్నంబు రాజ్యలైడిన్
ప్రాక్తాటంకవతీమఃశీమకుటమై వై యత్కూక్మాండమై.

కమలినీలోల కోమలార్కప్రవాళ - మండితావయవ్రుండనై మాఘమాడి,
తులసిచెంగట పాలపొంగలి ఘటించి - కాన్క-వెట్టితి : చిక్కుడుకాయరథము.

మిన్నులు డిగ్గి, మాగృహముమీఁదుగ సన్నిధిసేసి కొంచె మీ
చిన్నిరథంబుపై నిలిచి, సేవలొనర్పంగ వేచియున్న యీ
న న్నొకకంటఁ జూడు ; కరుణావరుణాలయ, నీదుపాదముల్
కన్నుల కద్దికొందును త్రికాలనియామక, ద్వాదశాత్మకా !

శ్రీగలయింటి కృష్ణతులసీపదమూలమునందుఁ గ్రాగుచు
గ్రాగుచున్న పాలు ; ప్రాయీరాజిన దిష్టడె పాత్రలోపల్క
మ్రోఁగఁగసాగె ; తండులపు మొగ్గ లివే విరియంగనయ్యె ; సే
లాగుననై నఁ బాయసములక సమకూర్తు నొకింత సైఁచినక.

పొంగినపొంగుతో దొరలిపోవు పయస్సున నగ్గికిఁ సెగల్
గ్రుంగునో యంచు కాచికొని కొండొకశీతజలాభిషేచనక
బొంగడఁగించి యెట్లొ రుచిపొందు ఘట్టి రచించినాడ నీ
పొంగలి నారగించి మఱి బామ్ము : నమస్కృతి లోకబంధవా !

అగ్నిదేవుండు సప్తజహ్వాలును జూచి - యెవ్వని కరామృతమునకై యిచ్చుగించు
నట్టి ప్రాభాతసూర్యనారాయణుండు - అవయవంబుల కమృతమయత్వ మొసఁగు.

నిర్మలంబైన సద్వస్తునిచయమందుఁ - బ్రతిఫలించుచునుండు నెవ్వని మూర్తి,
అట్టిదేవుండు మత్కవితానతాంగి - చెక్కుటద్దాలఁ బ్రతిఫలించెడినిగాత.

జంతుకోటికి పరిణామశక్తులొసఁగు-భూరిచైతన్య లక్ష్మీవిభుండు : మాదు
సూర్యభగవానుఁ డతిలోకశుద్ధుఁ డట్టి-శ్రీకరాకారు నక్షిలక్షీకరింతు.

మహాభారతమునందు భీష్మపాదమున

ఇది బొంబాయిసమీపమున 'పేరేల్' గ్రామమునుండి 'నేరి' గ్రామమునకు బాట వేయుచుండగా నచ్చట దొరకిన శిలావిగ్రహము. విగ్రహము పూర్తిగా చెక్కబడనిది. ఇందు మధ్య, వరుసగానుండు మాడు విగ్రహములును త్రిగుణములని యూహింపబడుచున్నది.

—కా. నరసింహాచారి.

జ్యేష్ఠమాసము

(శ్రీ యస్. కాశీనాథరావుగారి ప్రాచీనచిత్రసంచయమునుండి)

హరిజనులు హిందువులు కారా? మహాత్మాజీ హిందువు కాడా?

చిలుకూరి వీరభద్రరావు

“ఆత్మనిష్ఠానము దమంబు నాత్మగౌరవంబు నీ గుణత్రయంబ ప్రాణికోటి దోష సామ్రాజ్యపదవి నందించుగానఁ గడననేయంగఁ దను వానిఁ గార్యమతులు.”
(చి. పీ.)

విప్రుడ నున్నవాడ నప
విత్రనిషాది మదీయభార్య కీ
ర్తిప్రియ దీనిఁజెట్టి చను
దెంచుట ధర్మమె నాకు? (నావుడున్)
విప్రుల బొందియున్న యప
విత్రులుఁ బూజ్యులుకారె? కావునన్
విప్రులందఁ వెల్పుడుము
వేగమ నీవును నీనిషాదియన్,”
(భార. ఆ. ద్వి. ఆ. ప. ౬౪)

అలనాడు ద్వాపరయుగాంతమున అహింసాసత్య వ్రతములకుఁ గట్టువడిని పార్థసారథియును శ్రీ కృష్ణుడు కౌరవపాండవసేనామధ్యమన రథము నిలిపి పాంచజన్యారావమును బూరించి నాడని యీకాలము వారు మహాభారతమునఁ జదువుటయేకాని ప్రత్యక్షముగాఁ జూచినవారుకారు. నేటికాలమున అహింసాసత్యవ్రతములకుఁ గట్టువడిన గాంధీమహాత్ముడు కారాగారనిర్బంధముననుండియు హిందూమతసంఘసంరక్షణార్థము దశదిశ లల్లాడునట్లుగాఁ బాంచజన్యారావమును బూరించుచుండఁగాఁ జెవులు దిమ్మెత్తిపోవునట్లారావమును వినుటయొక్క ప్రజలు ‘ప్రసిద్ధసాంఘిక సంస్కర్త’ యని యమ్ముహూర్తము బహువిధములుగాఁ బ్రశంసించుచున్నారు. ఎట్టి ప్రసిద్ధసాంఘిక సంస్కర్తకైనను అపనిందల, అపవాదులు పైఁబడి యుండకపోలేదు. మానవుఁ డీవిశ్వమునందు, ముఖ్యముగా హిందూ

దేశమునందు విశ్వమును విక్షించినదినమాదిగా నేటివఱకును ‘సాంఘికసంస్కర్త’ నాతఁడ’ యని గర్జించు సనాతనధర్మవాదులకును, ప్రసిద్ధసాంఘిక సంస్కర్తలకును నెడతెగని పోరాటము జరుగుచునే యున్నది. సంస్కర్తలు సంఘసంరక్షణార్థ మేసంస్కారమును బ్రవేశపెట్టినను వారిని సంఘభాష్యులనుగాను, దేశభాష్యులనుగాను బరిగణించి వారిని వేల్పులనువలె వెలివెట్టి, వారి మహాత్కార్యములకుఁ బాశములు వేసివేసెను, నైంధవులై, శుక్రాచార్యులై యడ్డుపడి విఘ్నము లాపాదించిపదిపురుట వారిసంప్రదాయప్రతిభయొకాని నేడు కొత్తగా నలవఱచుకొన్న విద్యాప్రతిభ కాదు.

ఇప్పటికి నాలుగువేల సంవత్సరముల క్రిందట ప్రసిద్ధసాంఘిక సంస్కర్తయగు నగస్త్యునిపార్శ్వ కును పాంచాలధర్మములందు నివసించుచు, ఆకాలమునాటి వ్రాత్యులను వైదికులను గావించుటకై యప్పటి పరిస్థితుల ననుసరించి వైదికులలో ‘పోడశస్తోమ’ మను కర్మ నొకదానిఁ బ్రవేశపెట్టి వైదికుల నార్యధర్మప్రవర్తకులనుగాఁ జేయుచుండగా నాసురవిజ్ఞానసంపత్తిచే మిట్టిపడుచుండెడి సనాతనసరువు లామహర్షిని కురుపాంచాలరకు బాహ్యునిగాఁ దలంచి వానిపట్ల యట్లే ప్రవర్తించిరి. (తదుపావాగస్త్యః... సవితం పోడశం స్తోమ మపశ్యాత్... అనుచర ఇ వైష స్తోమానామ్ యత్ పోడశ స్తస్మా ద్వాగస్తయో బహిర్దేవకురుపాంచాలేభ్యో బహిర్దేవ మైవీష స్తోమే భ్యో యత్ పోడశః-జైమినీబ్రాహ్మణము.) అగస్త్యుడు సామాన్యుడుగాఁడు. మహర్షి యను గౌరవవిశేషముగల వాడు. అనేకమంత్రములను రచించినవాడు. అందులోఁ గొన్ని యజ్ఞములలోఁ బరింపఁబడుచున్న ఆశ్రమంత్రములుగా మన్నవి. (ఋ. వే. మం. ౧, ౧౦౮) వాని భార్య భవిష్యద్విషయములను దెల్పునట్టియొక గలది.

వానికోడలు (కుమారునిభార్య) యుద్ధనైపుణ్యముగల రాణి. వీనినిగూర్చి వశిష్ఠునికొమార్లు గౌరవముతోఁ బ్రశంసించిరి. (బు. మం. ౧-౧౭౯, బు. మం. ౭-౩౩) అతఁడు అలక్ష్మ్యభావముతోఁ జూడఁదగినవాఁడుకాదు; బహిష్కరింపఁదగినవాఁడు కాదు. ధర్మకాస్తాని చదు లాతఁడు గల్పనచేసిన కర్మ నంగీకరించి యాద రించినవారు. అతఁడు సామాన్యముగాను, ఒకప్పుడు ఇంద్రునకుఁ బ్రత్యక్షముయముగాను మరుద్దేవతలను గొనియాడుచుండెను. (బు. మం. ౧-౧౬౫.)

ఈకారణముచేతనే యీతఁ డుత్తరాపథమును విడిచి దక్షిణాపథమునకు విచ్చేసి యుర్యధర్మమును విస్తరింపఁజేసినవాఁడు. ఇమ్మహర్షి నిగూర్చి వ్రాయఁదగినది, నేర్చుకొనఁదగినది చాలగలదు. వానిఁ దెలుపుట కింసు తావులేదు.

కురుపాంచాలదేశమునందలి గురుకులమువారివలె నే తమిళదేశమునందలి గురుకులమువారు నేఁడు హరి జనులపక్షము నవలంబించి వారిహక్కులకొఱకు, హిందూమతసంఘసంరక్షణముకొఱకు సంస్కారము లపేక్షించి పాటుపడుచున్న మహాత్మునిగూర్చి యప్రశస్తయును, ఉపద్రవకరములును, సత్యవిరుద్ధములును నైనచాక్రములను, అనఁగా హరిజనులు హిందువులు గారనియు, స్మృతులను శంకించువారు హిందువులుగా రనియు, గాంధీమహాత్ముఁడు స్మృతులను శంకించు చున్నవాఁడుగావున నీయర్థమునం దాతఁడు హిందువు గాఁడనియుఁ బలుకుచు హిందూసంఘమున కలజడి కలి గించుటయొకాక భరివ్యతృప్తిలమునందు బ్రాహ్మణుని బ్రదుకు దుర్భరమగునట్లుగాఁ జేయుటకుఁ గారణభూతు లగుచుండుట మిక్కిలి శోచనీయము. ఇట్టియపవాదు లను వేయువారు సామాన్యవ్యక్తులతోఁ బోల్పఁదగిన వారు కారు; అలక్ష్మ్యభావముతో నుపేక్షింపఁదగిన వారును గారు. వారు స్థానికులయిన విద్యాధికులు; పూర్వాచారపరాయణులలోఁ బలుకుఁబడి గలవారు; ఒకప్పుడు సత్సత్సానము లధిష్ఠించి కీర్తిగన్నవారు; ప్రస్తుతము మద్రాసులో న్యాయవాదులుగఁ బ్రఖ్యాతిఁ గాంచుచున్నవారు. ఒకాయన స్వార్థుడగు నదైవతి; పునకుఁ బర్యాయపదముగ వాడఁబడుచున్నది. పెరు

మఱొకాయన వైష్ణవుడగు విశిష్టాదైవతి. ఇంకఁ జెప్పఁదగిన దేమున్నది? మొదటివారు బ్రహ్మశ్రీ టి. ఆర్. రామచంద్రయ్యగారని, రెండవవారు శ్రీచూన్ వి. వి. శ్రీనివాస అయ్యంగారని తెలిసి కొన్నప్పు డెట్టివారికిని నాశ్చర్యకరముగాఁ గన్పట్టక మానదు.

వీరిలో రెండవవారయిన అయ్యంగారు స్మృతు లను శంకించుటయే హిందూత్వమునకు భంగకరముగాఁ దలంచుచున్నారు.

స్మృతికర్తలయిన విష్ణువును, ఆశ్వలాయనుఁ డును, “శంఖచక్రాద్యంకనంచ గీతనృత్యాదికం తథా, ఏకజాతే రయం ధర్మో న జాతు స్వా ద్విజసత్త్వనః” అని చెప్పిరి. అనఁగా శంఖచక్రాదివిహ్నుములు ధరించుట, గీతనృత్యాదులు నేర్చుట- ఇయ్యవి శూద్రుని ధర్మములుగాని ద్విజునకుఁ గూడవని చెప్పియున్నారు. ఈస్మృతికర్తలవాక్యములను, శంఖచక్రాంకితవిహ్నులే ఆయియున్నయెడల అయ్యంగారు శంకింపకుండఁ గలరా? వీరు శంకించినయెడల వీరి నేమనవలయును? వీరివలెనే మనము సాహసించి వీరిని హిందువులు గారని చెప్పఁగలమా? వీరు శంఖచక్రాంకితులుగారని యను కొందమన్నను శంఖచక్రాంకితవిహ్నులగు వైష్ణవులెల్లరును శంకింపకుండురా? వారిస్థలరను హిందువులుగా రని సాహసించి మన మనగలమా? గీతనృత్యాదికములను నేర్చినద్విజు లెల్లరును వైస్మృతివాక్యములను శంకింప కుండురా? అట్లు శంకించిన ద్విజులస్థలరను మనము హిందువులుగారని పరిహసించగలమా? అయ్యంగారు గాంధీమహాత్ముని వెక్కిరింపఁబోయి వెల్లకిలఁబడినారు.

ఇంక అయ్యరుగారు ప్రతిదినము సంధ్యానందన కాలమునఁ గేశవనామములను స్మరించునపుడు చివర “హరే శ్రీకృష్ణాయ నమః” అని పఠించుచుండురుగదా! హరి హిందూజనుల దేవుఁడై యున్నపుడు హరిజనులు మాత్రము హిందువులుగారా? తమిళదేశమునందును, తెలుగుదేశమునందును ‘పెరుమాళ్’ శబ్దము విష్ణు

మనస్సు అనగా నొక విష్ణువునకే యర్థమనుమనగాని యితర దేవులకు వర్తింపదు. గాగ్రి సంహిత యను తమిళ గ్రంథమునందు 'మాత్' శబ్దము విష్ణుశబ్దమునకుఁ బర్యాయపదముగ వాడఁబడియున్నది. సుప్రసిద్ధాంధ్ర కవియగు శ్రీనాథభట్టసుకపింగ్రుఁడు తన పల్నాటిపీఠ సరిత్రమున మాలశబ్దమును విష్ణుశబ్దమునకుఁ బర్యాయ పదముగా ప్రవచించియున్నాఁడు. ఋగ్వేదము ప్రథమ మండలములోనే విష్ణువును అగధజాతులవారు కొండ దేవునిగఁ బూజించుచున్నట్లు దెలుపఁబడియున్నది. 'అంధకవిష్ణు' శబ్దము సంస్కృతమున 'అంద్రవిష్ణు' వనుచున్నది. హరిజనులను హిందువులు కారనుట భ్రమప్రమాదజనితమైన వాక్కునుగా మనము గ్రహింప వలయును. 'ప్రమాదో ధీమతామసి' యని యెటువంటి ధీమంతులయినను ఒక్కొక్కప్పుడు భ్రమప్రమాదముల పాలగుట సంభవింపఁగలరు. అట్లే అయ్యగుగారు భ్రమ ప్రమాదముపాలయి చరిత్రము సరిగాఁ దెలియకుండుట చేత హరిజనులు హిందువులు గారని వచించినారు. వర్ణవ్యవస్థకుఁ జేరనివారిని అవర్ణులని మనగ్రంథములలో వ్యవహరించినారు అవర్ణులనఁగారంగు లేనివారని, సవర్ణులనఁగారంగుగలవారని యర్థము చేయరాదు. నుఱకర్మ లనుజుట్టి సంఘమును నాలుగుభాగములుగా విభాగించిన వ్యవస్థను సర్ణవ్యవస్థ యనియు, వానికిఁజేరినవారిని సవర్ణులనియు, జేరనివారిని అవర్ణులనియు వ్యవహరించుట కలిగినది. సవర్ణులే హిందువులనియు, అవర్ణులు హిందువులుగారనియు ననుకొనుటకుండు దురభిప్రాయము మఱి యొకటియుండఁజోడు విష్ణుపురాణమునందు పురూరవ శ్వక్రవర్తిక బసునేడవతరమువాఁడను భార్గధూమికాలమున వర్ణవ్యవస్థ భారతవర్షముననిరపడినదనియు, ఏడవ తరమువాఁడనుశౌనకునికాలమునఁ బ్రారంభమైనదనియు, విశ్వామిత్రుఁడు పండ్రెండవతరమువాఁడనియుఁ దెలుపఁబడినది (విష్ణుపురాణము, నత్కుర్థాంశము, ఆష్టమాధ్యాయము). దీనినిబట్టి వర్ణవ్యవస్థ సనాతనమని తలంపరాదు. వర్ణవ్యవస్థతో అవర్ణ సవర్ణ భేదములు గలిగినవిగాని యంతకుఁబూర్వ మండలు నవర్ణులే యైయుండవలయునుగదా! అప్పుడు అవర్ణులనుండి సవర్ణులు

జానుము గాంచినవారని యొప్పుకొనక తప్పదుగదా! అప్పుడు సవర్ణులుమాత్రమే హిందువులై, అవర్ణులు హిందువులు గావండు యెట్లు? వారిని హిందువులనుగా గ్రహింపకున్న మఱియొవ్వరినిగా గ్రహింపవలయునో అయ్యరుగారుగాని; అయ్యంగారుగాని సెల విచ్చెదరా? హిందూసంఘము జన్మచేతనే యేజాతిని గాని, యేకులమునుగాని తక్కువగఁ దలంచియుండలేదు. హిందూమతముయొక్కగాని, హిందూసంఘముయొక్కగాని పరిణామతత్వచరిత్ర మింతవఱకు మన అయ్యరులకు, అయ్యంగారులకు బోధపడియున్నట్లు కానంబడదు. వారికి తెలిసినవి మంత్రతంత్రములుగాని సత్యధర్మములు గావు. “సత్యంపద, ధర్మంఛర” అని వేదము పలుకుచున్నది. ఇది సనాతనధర్మముకాదా! దీనిం బాటించనివారు సనాతనధర్మవాదు లెట్లుగుదురు? “నన్ను ముట్టుకోకు నామాలకాకి” యనువారు బ్రాహ్మణులును గారు; విశ్రులునుగారు. అపవిత్రులను పవిత్రులను గావించువారు జ్ఞానులు, గురువులు నైయున్నారు. వారినే బ్రాహ్మణులనియు, విశ్రులనియు సంజ్ఞానామ కరణముఁ జేసియున్నారు. ఆసురవిజ్ఞానసంపత్తిగల గురువులను బ్రాహ్మణులనియు, దైవవిజ్ఞానసంపత్తిగల గురువులను విశ్రులనియు మొదట వ్యవహరించిరి. అంతియ కాని బ్రాహ్మణకులమును, విశ్రుకులమును మొదట కేటాయింపఁబడియుండలేదు. అసురబ్రాహ్మణ విజ్ఞానమును సంస్కరించి విస్తరింపఁజేసినవారు విశ్రులు; వేల్పుతై జాతివారే వేల్పులు; వేల్పులలోని జ్ఞానులను విశ్రులనిరి. “బిడ్డే పత్తి, విట్ పత్తి, ఓట్ పత్తి, విప్పత్తి, విప్రః” అని పరిణామమునుగాంచిన విప్పత్తిశబ్దమే విప్రశబ్దముగా సంస్కరింపఁబడినది. భూమియం దుండెడి పత్తి జాతివారు భూమ్యాకాశములమధ్య నివసించెడివారిని వేల్పుతైజాతి యని వ్యవహరించియుండెఁబోలు. ఈదివ్య జ్ఞానులయొక్క విద్యుత్తగధర్మము అపవిత్రులగువారిని పవిత్రులను గావించుటగాని, యాకల్పాంతము నెవ్వరిని గాని యపవిత్రులనుగా నిల్పుట వారికృత్యము కారు.

కనుకనే నాందీమఖిశ్చాద్ధానంతరము కూడుడు

వాడు చేయవలసినవిధులలో నొకటిగా విధింపబడిన బ్రాహ్మణుల గూర్చిన స్తోత్రములూ

“బ్రాహ్మణా జంగమం తీర్థం త్రిషు లోకేషు విశ్రుతం,
యేషాం వాక్యేదశ్చేదైవ శుద్ధ్యంతి మతినా జనః.

పావనాస్సర్వవర్ణానాం బ్రాహ్మణా బ్రహ్మరూపిణః”

అనువాక్యములు గలవు. అనగా బ్రాహ్మణులు మనుష్యకారము ధరించిన గంగాదిపుణ్యతీర్థములు. కనుకనే వారి వాక్యమును జలముఁ బ్రోక్షించినమాత్రముననే మావంటిమతములు శుద్ధులగుచున్నారు. ఇట్లు సర్వవర్ణులను పవిత్రులనుగాఁ జేయువా రగుటచేతనే వారు బ్రహ్మరూపు లనఁబడుచున్నారుని తాత్పర్యము. అపవిత్రులుగా మండునారికి మొదట శూద్రసంజ్ఞ వాడఁబడినది. శతపథబ్రాహ్మణములోఁ జెప్పఁబడినట్లు “పదుతి పావా సత చ్ఛ్రుతానం యహ్మద్రః” అనగా పాదము లతోఁగూడుకొనిన (మనుష్యకారమైన) శ్రమణము వంటివాఁడు. అనఁగానేమి—అపవిత్రుడనుమాట. గంగాది పుణ్యతీర్థములు శ్రమణములలోఁ బరహించిన నయ్యది యెట్లు పవిత్రము లగుచున్నవో, శూద్రులు బ్రాహ్మణ సంపర్కమును గోరి శుశ్రూషగావించినచోఁ ద్వరలోనే యపవిత్రతను బోగొట్టుకొని పవిత్రు లగుట నిశ్చయము గనుక వారికి ద్విజశుశ్రూష వృత్తముగా నేర్పఁబడియుండురుగాని శూద్రులని ప్రత్యేకముగా నొకజాతిని నిలిపి యాకల్పాంత మిట్లే యుండుండని వారు శాసించియుండలేదు. అప్పటిభావములే వేలు; అప్పటిస్థితిగతులే వేలు; ఇప్పటిభావములు వేలు; ఇప్పటి స్థితిగతులు వేలు. ప్రాచీనకాలమున విప్రులు పంచము జాతిస్త్రీలను వివాహమాడుచుండెడివారని పంచమేదమైన మహాభారతము వేసోళ్లఁ జూపుచున్నది. ఈవ్యాసస్థికక్రిందను మఱుకుముగాఁ బెట్టినపద్యమును, వానిలోనిభావమును విశ్లేషించు.

“విప్రుడనున్న వాడనపవిత్ర నిషాది మదీయభార్య కీర్తిసియ దీనిఁ బెట్టి చనుదెంచుట నాకు ధర్మమో?—”

అని యొకవిప్రుడు తన్ను, దినభార్యనిషాదితోఁగూడ గరుత్మంతుఁడు మ్రొగినప్పుడు వానికంతమునం దగు దుర్భియుగాని మఱియొండు కాదు. అమరనిఘంటువు

ల్కాని క్రిందకును బైకిని బోవక యడ్డుపడి బాధకలిగించుచుండఁగాఁ దల్లిచూపు జ్ఞప్తికే దెచ్చుకొని బ్రాహ్మణుని కంతమునుండి బయల్పడలి రమ్మని కోరినప్పుడా విప్రుడు పల్కినపల్కు లివి. అపవిత్రయైన నిషాది కీర్తిసియ గావున, అనఁగా దాను బవిత్రురాలన్న కీర్తిని బడయఁగోరునట్టిది గావునఁ దన్నుఁ బెండిచేసికొని భార్యగాఁ బరిగణింపఁబడుచుండఁగా దానిని విడిచి పెట్టి తనప్రాణరక్షణార్థము తానుమాత్రము బయల్పడలివచ్చుట ధర్మమా యని గడుమని ప్రశ్నించుచున్నాఁడు. ఈవిప్రు డిచ్చుట మంత్రతంత్రములను విడిచిపెట్టి సత్యధర్మములను దెలిసి అపవిత్రమైన నిషాదకులనుపట్ల విప్రకులమున కుండవలసిన సమత్వభావమును నిరూపించుచు ధర్మముకొఱకు తనప్రాణమునైన బలియొసంగఁ గోరి నిశ్చయబుద్ధితోఁ బల్కినపల్కులుగాని సామాన్యపుం బుల్కులుగావు. గరుత్మనుడు నిజమైన వైష్ణవుఁడు. (బ్రాహ్మచిన్మములుమాత్రము ధరించిన దొంగకాఁడు.) కనుకనే

“విప్రుల బొందియున్న యప

విప్రులు బూజులు కారె? కావునన్

విప్రరులండ్ల వెల్పుదుము

నేగమ నీవును నీనిషాదియున్.”

అనిపలికి విప్రులతోఁగూడ నిషాదిని నెల్యెది రక్షించి వాఁడు. అస్పృశ్యులు పంచములు గారు, పంచములస్పృశ్యులుగారు. అవర్ణులుమాత్రమే పంచములుగారు. సవర్ణులతోఁగూడ పంచములున్నారు. నిషాదులు పంచములు గారు. నిషాదులు పంచములను దుర్భిమ సామనాదిభాష్యకర్తలవలన బోడమినది. వేదములలో పంచమానవులని, పంచజనులని, పంచకృషులని, పంచకృష్టులని పేర్కొనఁబడియుండుటచే సాయణాచార్యులవారు పశునాలుగవశతాబ్దిలోనివారను చరిత్రమెఱుంగనివారును నగుటచేత బ్రహ్మ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రులు నాలుగుజాతు లని, నిషాదులు పంచమజాతి యని యర్థము చేసికొన్నారు. ఇయ్యది కేవలము

నంగు పంచమానవశబ్దము మానవశబ్దమునకుఁ బర్యాయ పదముగాఁ జెప్పఁబడినది. పంచమానవశబ్దమును బట్టియే పంచము లనుకూట వ్యవహారములోనికి వచ్చి అయ్యది ప్రత్యేకముగా అస్పృశ్యముగాఁ బరిగణింపఁబడెను. తెగలకునూత్రమే వ్యవహరింపఁబడుచున్నది. శబ్దములో మాష్యాధ్యర్థము లేకపోయినను దానిని లోకము దుర్విని యోగపఱచినందువలననే నేఁ డాశబ్దము దూష్యమై పోయినది. లోకవ్యవహారమున గ్రంథకర్త, గీర్వాసు మొదలగుశబ్దముల కపార్థములు కలుగుచున్నట్లే పంచమ శబ్దమునకుఁ గూడ నపార్థము వాటిల్లుచున్నది. నేఁడు పంచజనపంచమానవశబ్దములు పంకితులచే జనసామాన్య మునకును, మానవసామాన్యమునకును బ్రవర్తింపఁజేయు చున్నందున నియ్యది వ్యంగ్యముగాఁ గన్పట్టుచుండ లేదు. కీర్తి శేషులయిన కళాప్రపూర్ణభిరుదాంబులగు వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిలవారు శ్రీకృష్ణదేవరాయ ప్రణీతమగు నామకృతమాల్యదకుఁ దాము వ్రాసిన సంజీ వనీనామకవ్యాఖ్యలో పంచజనశబ్దమునకు జనసామాన్యపరముగానే యర్థము చెప్పియున్నారు. శబ్దసిద్ధి లోకంబువలననే దెలిసికొనఁదగునని చెప్పిన దిందుకొఱకే కాబోలు. శాస్త్రిలుగారు తమగ్రంథములో మఱియొక సందర్భమున “శ్రీకృష్ణునకు పంచజనుడను దైత్యుఁ డొకశత్రువుగా నుండెననియు, నతఁడు వానిని సంహరించి యాతనిబొమ్మతో నొకశంఖమును గావించుకొనె ననియు, దానికే పాంచజన్యమని పేరుపెట్టఁబడిన” దనియు నొకపౌరాణికకృత్తిగానను దడవియున్నాడు. అందువలన పంచజనులను దైత్యులుగాఁ దలంచి నట్లు గన్పట్టగలను. అసలు పంచజనులు దైత్యులాయనుసంశయము కలుగుచున్నది. మనపురాణములనుబట్టి దితియొక్కసంతానము దైత్యులని వ్యవహరింపఁబడినట్లుగాఁ దెలియుచున్నది. వీరినే పాశ్చాత్యులు టిటాన్సు (Titans) అని వ్యవహరించిరి. వీరినే తెలుగుభాషలో తీతాణ్ణులని వ్యవహరింపవచ్చును. ప్రాచీనకాలమున రెండుతెగలనామములను గలుపునప్పుడు మొదటితెగవారి నామముయొక్క మొదటియక్షరమును మాత్రము రెండవతెగవారి నామముమొదట నిలిపి కలిపి

పలుకుట యొకపద్ధతిగా నున్నట్లు గన్పట్టుచున్నది. ఎట్లనగా, తి ఆణ్ణులు తా ఆణ్ణులతోఁ గలిసినప్పుడు వారిని ‘తితాణ్ణు’ అని వ్యవహరించుట గలను. తి ఆణ్ణులు లేక తీతాణ్ణునే యిప్పుడు కేరళదేశమునందు తియాలని, లేక తీయాలని వ్యవహరించుచున్నారు. తి + ఆ తియాయనియు, తీ + ఆ = తీయాయనియు ననుచున్నది వీరు అరయణ్ణులతోడ (ఆఱవము) సమ్మేళనముఁ జెందిన వెనుక తీయరులై, తిరైయణ్ణులుగాను, తిరైయారులు గను బరిణామమును జెందిరి. వీరిలోని జ్ఞానులను తిరు అనివారు. పరమజ్ఞానులను ‘పాట్ పాట్, తార్ తార్’ అన్నట్లు “తిర్, తిర్” అని వ్యవహరించివారు. వీరినే పౌరాణికులు తిత్తిరిమహర్షులన్నారు. తీతువుట్టిలను సంస్కృతమునఁ బౌరాణికులు తిత్తిరిపక్షులన్నారు. ‘అర్యవాయవో’ అను ప్రదేశమున (పామిరుపేర్థామి) వాజసనేయశాఖాబ్రాహ్మణగురునివలన వేదాధ్యయనము గావించిన యాజ్ఞవల్క్యుమహర్షి సుర్యాజ్ఞను ధిక్కరించి శత్రుఁడై వేదములను గ్రక్కివేయఁగా మైల చైశంపాయనాదులు తిత్తిరిపక్షులై యావేదములను మ్రుంగి తైత్తిరీయసంహితాభాగమును వెల్వరించివారట. అదియే కృష్ణయజుర్వేద మనఁబడుచున్నది. మొదటిది శుక్లయజుర్వేద మనఁబడుచున్నది. ఈతిత్తిరులు హిందువులయినప్పుడు తీ ఆణ్ణులు (తీయారు), తీ ఆఱులు (తీయరులు), తిరైయనులు, తిరైయారులు హిందువులు కాకుందురా? ‘తిరై అణ్’ శబ్దమును దిరుగ వేసిన ‘అన్దిరై’ యగుచున్నది. రామచంద్రయ్యరుగారు ప్రత్యుత్తరము చెప్పవలసియున్నారు. అఱవ భాషలో తితిని దితి యందురు. తియశబ్దమే గ్రీకు భాషలో తియోస్ (Theos), దియోస్ (Deos) అని యుచ్చరింపఁబడినది. ఇదియే సంస్కృతమున దేవశబ్దమైనది. దివ్ధాతువులన నిష్పన్నమైనది దేవశబ్దమని సాంస్కృతికులు వ్యుత్పత్తిని గల్పించినారు. తిది దివి కావచ్చును. తి + ఆ = అనునక్షరములను గలుపునపుడు ‘తియ’ యనిమాత్రమేకాక ‘తివ’ యనిగూడ నుచ్చరింపఁబడును. ఇట్లే “తీతాణ్ణు” శబ్దములో ‘తీ + ఆ’ కలిసినయెడ తేవయగుచున్నది. తేవకు ఆణ్ ప్రత్య

యమునుగాని, అజ్ఞప్రత్యయమునుగాని, అజ్ఞప్రత్యయమునుగాని, అజ్ఞప్రత్యయమునుగాని చేర్చినయెడల తేవణ్, తేవణ్, తేవణ్, తేవణ్ అని యేర్పడగలవు. వీరిలో తేవణ్ తెగవారి గీతములనే తెలుసుకొను, తమిళభాషలోను తేవణ్ లందురు. ఈశబ్దములే దేవభాషలో దేవణ్, దేవణ్, దేవణ్ శబ్దములై, దేవణ్, దేవతాశబ్దములు సంస్కృతభాషయందును వ్యవహరింపబడుచున్నవి. దేవసంబంధమైనవి దైవయని భావింపబడుచున్నవి "దేవీయ దైవ" అని స్వార్థిక తద్ధితాంతముగ సాయణుడు చెప్పియున్నాడు. నాసపులు, రుద్రులు, మారులు, విశ్వదేవులను 'నాశ్యా దేవా' అని నాశ్యదేవులుగఁ జెప్పియున్నారు. (పూచరింశ బ్రాహ్మణము, లేక తాండ్యబ్రాహ్మణము చూడు) దేవర్షాబ్దమే నేవతయైనది. (దేవర్ష, దేవర్ష, దేవర్ష, దేవర్ష అని పరిణామము) దితి దక్షునిహఁతురలు. దక్షుఁడెవ్వఁడు? ఇతఁ డొకప్రజాపతిగఁ బురాణములందు వక్కాణింపబడినవాడు. తక్షు లను ప్రజలకుఁ బతిగావున దక్షప్రజాపతియై నవబ్రాహ్మణలో నొక్కఁడైనాడు. ప్రాచీనకాలమున తద్దధుతజాతివారిని అసురవిజ్ఞానసంపత్తిగలవారిని తజ్జలనియు, తస్సులనియు, తచ్చులనియు, తఖ్కులనియు, తక్కులనియు, తట్టులనియు వేర్వేలుప్రదేశములందు వేర్వేలు తెగల యుచ్చారణములలో వ్యవహరింపుచువచ్చిరి. వీరిల్లరు నొకతెగవారు. అసిమఖండములో నుత్తర సమద్రతీరముమొదలుకొని గుడిగనముద్రతీరమువఱకు వ్యాప్తినిగాంచియున్నవారు. 'తస్సు' శబ్దమును 'దస్యు' అని సాంస్కృతికులు సంస్కరించివారు. దస్సులనఁగా బ్రజఃనియై రెండువేల యేనూలు సంవత్సరములకుఁ బూర్వమే దజీయవసు (Darius) పట్టవశాసనములలో వ్యవహరింపఁబడియుండెను గాని 'దస్యు' శబ్దమునకు సాంస్కృతికులు దొంగలని, శత్రువులని యర్థము వ్రాసిరి. ఈ తెగలవారిలోని జ్ఞానులను, పండితులను 'భామర్', 'తామర్' అని వ్యవహరింతురు. దేవాసుర దైత్యదానవాదులకు మాతృసంఘముగ నేర్పడియున్న యాజాతివారి నెల్లరను దొంగలనుచున్న శత్రువులనుచున్న

సంభాష్యము గాను. దొంగయనునర్థమిచ్చు తస్సుశబ్దమును తమనామములవివరఁ జేర్చు కొందురా? ఇప్పుటికిని మహ్యాసి-ఖండమునందు తష్ఖండ (Tashkhand), తైమూర్ తష్ (Timoor Tash) అనియు, శేవదేశమునందు 'కుమారపిష్టుతస్సన్' అను పేర్లుగలవారు మనకుఁ గన్పట్టుచుందురు. అట్టి నామములను తఱచుగా వినుచున్నాము. ఈశఖులు వచ్చినమార్గమునే మనవారు తఖ్కుణాపథము, లేక దక్షిణాపథ మని వ్యవహరించుచున్నారు. ఇంకొకవిషయముపూడ నొక్కివక్కాణింపవలసియున్నది. దస్యుల ననార్యులని పాశ్చాత్యపరిశోధకులు కొందఱు వ్రాసినారు. దాని యాధార్యమును గ్రహింపకయే మనపట్టభద్రులుగూడ దస్యులనార్యులని వక్కాణించుచుందురు. ఇంతకంటె విపరీతసిద్ధాంతము మఱియొకటి యుండఁబోదు. భామరులు, తామరులు నార్యులుగారా? ఈ యార్యనార్యవాదము నేఁడు పరిష్కార మగునది కాదు. ఈవాద ముట్టుండనిచ్చి తక్కిన విషయములనుమాత్రమే గ్రహింతము. పూర్వకాలమున నీతస్సులకును 'కాస్సిపి' యను తెగలకును సంబంధభాంధవ్యములు నడచినవి. 'కాస్సిపి' యనుపేరుపూడ మిడియాదేశమున కుత్తరభాగమునను, కాక్ససుపర్వతప్రాంతము లందును నివసించెడిప్రజలకు పేరుగా నున్నట్లు దెలియవచ్చుచున్నది. వీరు ప్రాచీన కార్లియాదేశమునందలి ప్రజలని నే నూహించెదను. వీరినే మనువు ఖిలని వ్యవహరించివాడు. ఈఖిల్లాలనే ఎన్నికోపిడియా బ్రహ్మనికాగ్రంథము మిడియానుగఁగించి వ్రాసినభాగములో ననార్యసంఘముని వ్రాయఁబడిన 'కాస్సిపి' యనుప్రజలేయని నే నభిప్రాయపడుచున్నాను. ఈ కాస్సిపి ప్రజలయొక్క పతి గావున 'కశ్యపప్రజాపతి' యని, 'కశ్యప బ్రహ్మ' యని మనవారు వ్యవహరించిరి. ఈకస్సిపి, లేక కాస్సిపిశబ్దములే సంస్కృతమునందు కశ్యప, కాశ్యప శబ్దములుగ సంస్కరింపఁబడినవి. కండ్, కాండ్ శబ్దములు కష్ట, కాష్ట శబ్దములుగను, ఖండ్, ఖాండ్ శబ్దములు ఖష్ట, ఖాష్ట శబ్దములుగను నుచ్చరింపఁబడి ఖష్ట, ఖాష్ట శబ్దములచే మొదట కనుగొనఁబడి

పైరు పెట్టబడినవనటచేతనే నల్లమందుచేయు గింజలకు 'కష్కష్' (Cus-Cus) గనకపాలని పేరు వచ్చియుండును. వీనితోనే నల్లమందు తయారగుచున్నది. ఇండియాదేశమునకు ప్రాచీనకాల్డియాదేశమునకు నెక్కువ సంబంధము గలదు. కాల్డియాదేశములోని కాల్డుతెగవారును, ఇండియాలోని కాల్డుతెగవారును గలిసి కాక్కాల్డుతెగవారుగా బరిజామును గాంచినారు. కొండ + కొండ = కొక్కొండ యైనట్లుగా కాండు + కాండు = కాక్కాండు నుచున్నది. కాక్కాండు అత్యుష్ణలతోఁ గలసినచెనుక కాక్కాండాదులను తెగవారయినారు. కాక్కాండాదుతెగవారే కాకాంధ్రులనంబడుచున్నారు. ఆంధ్రులలో నొకశాఖవారు కాకాంధ్రులు. మనపురాణములలో వీరు దేవయోనులుగఁ బరిగణింపఁబడినట్లు చెలియుచున్నది. కాకానురుడు దేవయోనిజాతివాఁడు. ఇతఁడు తనజాతిరూపమునుండించి కాకస్వరూపము ధరించి, అనగా కాకియై శ్రీ రామచంద్రుడు నిద్రపోయియున్నప్పుడు తనముట్టెతో సీత స్తనములను బొడిచినందుకు నామహాప్రభువున కాగ్రహముకలిగి వానినిసంహరించుటకై దివ్యాస్త్రము నెక్కువెట్టఁగా నాతఁడు భయపడి శరణార్థియై తీమాపణము జెప్పుకొని తన్నుఁ గాపాడుమని నేడు కొనఁగా నామన కరుణించి విడిచిపెట్టెననియు, అప్పటినుండి యాతఁడు విష్ణుభక్తుఁ డయ్యెననియుఁ జెప్పెడి పురాణగాథలను చదువరులు వినియేయుదురు. ఇప్పటికిని ఉత్తరహిందూదేశమునందు 'కాకా'లను నైష్ఠవశాఖవారు కలరు తెలుగుకన్నడభాషలలో కక్క, కక్కయ్య అనుశబ్దములు బంధుత్వమును దెబ్బబునయై యున్నవి. వీరికి ప్రితిగమంతుటచేతనో, వీరిచే మొదటఁ గనిపెట్టఁబడినదనటచేతనో తెలుగులో నొకవిధమైన కూరగామకు కాకరకాయ యని పేరు గలిగినది. ఉత్తర హిందూస్థానమునందును, మహారాష్ట్ర ఘూర్జరదేశములందును 'కాక్కర్' శబ్దము నామములచివర ధరింపఁబడుచున్నది. ఈశబ్దనామమును ధరించిన గ్రామము లసంఖ్యాకములుగా నానేతుహిమాచలము హిందూదేశమునఁ గలవు. కాకండ్ శబ్దము హిందూస్థానిలో కాగహ్వా

(కాగహ్వా) గా మాటుచున్నది. దానికి తెలుగుభాషలో కాగితముని యర్థమునుచున్నది. కాగితము కాకితము యొక్క రూపాంతరమే. కాకితమృపురాణము తెలుగువారికిఁ బరిచయమై యుండును. దీనికి మాతపురాణమని నామాంతరము గలదు. 'కాకితమృపు పైదోడు ఏకవీర' యని క్రీడాభిరామమున వక్కాణింపఁబడినది. కాకతీయాంధ్రరాజధానియను నేకశిలాగర్మున నీమెకు నాలయముగూడఁ గట్టఁబడియుండెను కాకతీయాంధ్రరాజసంశయనకు నీమె కులదేవతగాఁ జెప్పఁబడినది. "కాకండ్-కాకండి-కాకంతి-కాకతి" అని శబ్దపరిణామము. కనుక కాకండి కాకాండాదుతెగవారి మహాశక్తియని తెలుపుటలో నబద్ధమేమున్నది? ఇటీవల కాకతియనునది దుర్గకు నామాంతరమైనది. కుర్ కాండ్ దుర్గాండియై దుర్గయైనది. కురవాండ్ గోరవాండియై గోరాండియై గారియైనది. ఇట్లే కటియాండ్ కాత్యా యని యైనది. ఇట్లు చెప్పఁబూనుకొన్నచో నేండ్లను పూండ్లను బట్టును. ఈమె యొకమహాశక్తిగా గొల్వఁబడుచుండుటచేతనే రెండువేల యేనూఱుసంవత్సరముల నాడే మహారాణులుసహితము నీమెపేరునే తాము ధరింపుచువచ్చిరి. బోధసత్త్వము కాకదేశపురాజున బ్రహ్మదత్తునికుమారుడుగ నవతరించెనట! అతనిరాణి పేరు కాకతి. (కాకాండ్, కాకండి, కాకాంతి, కాకతి అని శబ్దపరిణామము.) కాకాండాదులను తెగవారు ప్రాచీన భరతఖండమున వ్యాప్తిగాంచియున్నారను విషయము నిరూపించుటకు బాధ్యజైన వాఙ్మయముల నుండియు, పౌరాణికవాఙ్మయమునుండియుఁ బెక్కు దృష్టాంతములను జూపి నిరూపింపవచ్చును. లిచ్చి వీలకు నాటపట్టున వైశాలి (Vesale) నగరమునకు పూర్వనామము కాకటము. కాకండ్ కాకటమును. కడపటిజినపతియను మహావీర చార్యుని నిర్యాణాంతరము జెబ్బరిసంవత్సరములకుఁ బిమ్మట రత్నప్రభా సూరియొక్క ఉపకేశకచ్చమునకు సంబంధించిన నురు పరంపరలో వానికి ౮, ౧౩, ౧౯, ౨౪, ౨౯, ౩౪, ౩౭, ౪౦, ౪౩, ౪౬, ౪౯, ౫౨, ౫౫, ౫౮, ౬౧, ౬౪, ౬౭ తరములరువులెల్లరును కాక్క

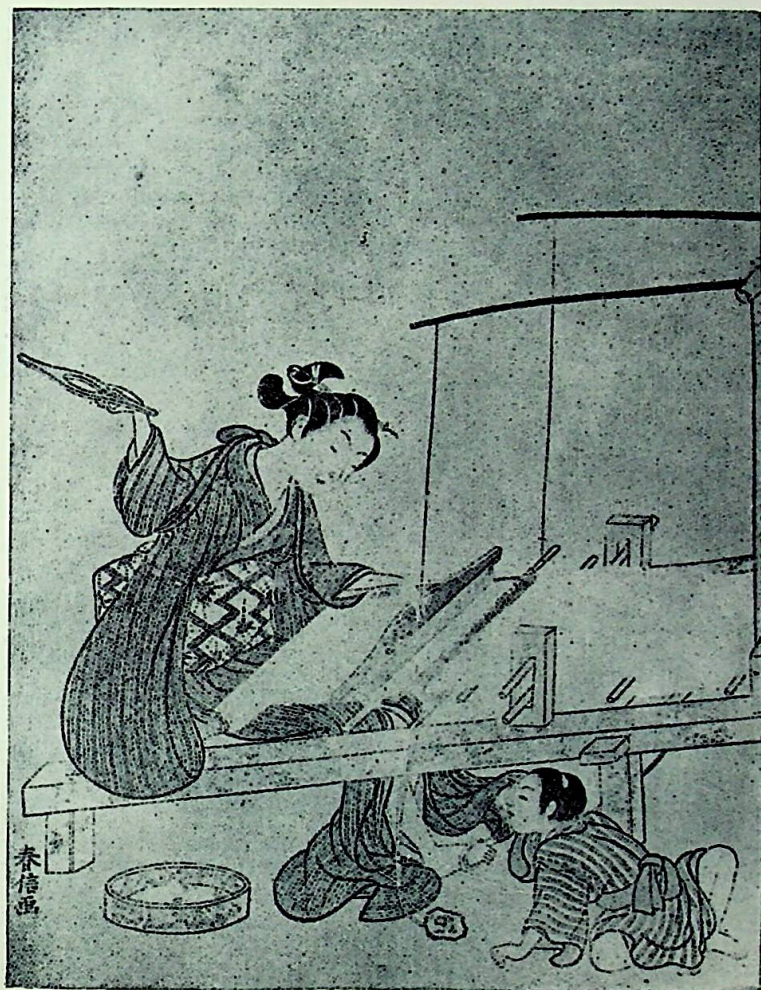
సూరులను నామములు గలవారే. వీరెల్లరును కాకాండ్రి నాడు తెగకు సంబంధించి వారిపరిణామమునను జైన మత ములంబించి గురుపీఠము నధిష్ఠించినవారని తలంప నగును. జైనతీర్థంకరులలో తొమ్మిదవవాడగు సువిధి నాగుడు, లేక భవ్యదంతుడు అనుతీర్థంకరునకు జన్మ స్థానము లేక దీక్షాస్థానము కాకండినగర మని తెలియు చున్నది. కడపటి అనగా ఇరువది నాలుగవ తీర్థంకరుఁ డయిన శ్రీమహావీరవర్ధమానతీర్థంకరునకు ౧౫ తరము లకుఁ బూర్వపువాఁడైనందున నేటి కించుమించుగా చూడువేలసంవత్సరములకుఁ బూర్వమే కాకండినగర మున్నట్లుగా విదితమగుచున్నది స్థిరులలో ఋషిగుప్త కాకండకుఁ డనునాతఁడు, కాశ్యపియ, గౌతమీయ, వాసిష్ఠీయ, సౌరాష్ట్రీక- అను నాలుగుకాఖ్యును, ఋషి గుప్తిక, ఋషిదత్తిక, అభిగసన అను మూడుకులములును గల మానవగణమును సాపించినవాఁడు వశిష్టగోత్రుఁ డని వక్కాణింపఁబడెను కాత్రికయనువంశనామమును ధరించిన సుస్థిశుఁడును, కాకండక యనువంశనామమును ధరించిన సుప్రతిబుద్ధుఁడును వ్యాప్తమావత్త్యగోత్రముగలవారు. కాత్రికగణము (౧) ఉచ్చనగరి, (౨) విద్యాధరి, (౩) వాగ్రి, (౪) మాధ్యమిక యను నాల్గుకాఖ్యలుగ విభాగించి భారవ్యాజగోత్రుఁడయిన భద్రమతస్సనునాతఁడుకనిపెట్టిన ఉదేహత్రికగణములో నాల్గు కాఖ్యలలో 'కాకండిక' యనుకాఖ్య గలదు. బుద్ధుని మరణానంతరము నూలుసంవత్సరములకు బౌద్ధసిద్ధాంతములోఁ బండ్రెండు శాస్త్రార్థవిషయములనుగూర్చి వైశాలినగరములోని భిక్షువులలో వివాదము పొసగినప్పుడు నచ్చటికి కాకండకుని పుత్రుఁడగు యశుఁ డనువాఁడు విచ్చేసి మహావనములోని కూటాగార మను కొండపై నివసించెనని చెప్పఁబడియున్నది. గుంటూరు మండలములోని 'కాకాని' యనునామములుగల గ్రామములకుఁ బూర్వము కృష్ణదేవరాయల కాలమునఱకు 'కాకాండి' యను నామమే వ్యవహరింపఁబడుచున్నట్లు గప్పట్టుచున్నది. కృష్ణరాయనికాలమున రెంబూరిచిట్ట

మంత్రి ౧౫౧౨-వ సంవత్సరములో కాకాండిపురమునవీర భద్రుని దేవాలయమును గట్టించి యొకశాసనము వ్రాయించినాఁడు. అదిట్లున్నది—

“కాకాండిపుర వీరభద్రనగర ప్రాకారసన్మంట్లప ద్వారక్రికరగోపురప్రవిలసత్కళ్యాణివేదాగ్యయః”

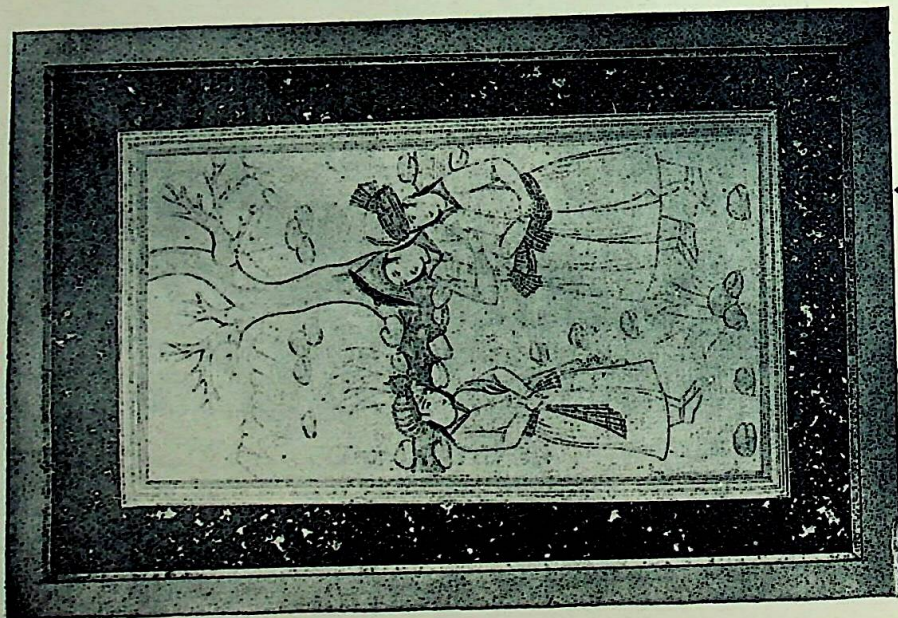
ఈశాసనమున కాకాని రాజకాకాండిపుర మనిపూడ వక్కాణింపఁబడినది. కావున కాకాండారు లనువారున్నారనియు, ఈతెగవారవర్ణులుగానున్నప్పుడు శాస్త్రములుగను, తరువాత సవర్ణులై జైనబౌద్ధమతములను మాత్రమెకాక బ్రాహ్మణమతమునుగూడ నవలంబించిన వారు గలరనియు తెలిసికొనఁగలము. కాకుండ, కాకుద్ధ, కాకుస్థ-యొకేబ్రదుమయొక్క పరిణామములనుగా మనము తలంపవలయును. మొదటిరెండుకేబ్రదుములు బౌద్ధజైన వాద్యముములం గనుపట్టును. కాకుస్థులనునది పౌరాణికవాద్యముయనున గనుపట్టు. కాకుస్థులు శ్రీత్రియులుగ వ్యవహరింపఁబడిరి. దీనింగూర్చి మఱియొకమాటు దెలుప వలసియున్నది. ఇచ్చట సాగ్యపడను. కాకుస్థులును కాశ్యపగోత్రులే.

దేవాసురదైత్యదానవమానవులెల్లరును కశ్యపుని సంతానముగనే పురాణములెల్లను చాటుచున్నది. అవర్ణ సవర్ణాదీభేదము లేకుండ గోత్రములేనివా రెల్లరును కాశ్యపగోత్రము చెప్పుకొనఁ జెల్లనని శతపథ బ్రాహ్మణ మనుజు నిచ్చుచున్నది. “తస్మా దాహు స్సర్వాః ప్రజాః కాశ్యప్యః” అని శతపథశ్రుతివలన సర్వప్రజలు కశ్యపసంతతి యగుటచే కాశ్యపు లనం బడుదురని స్పష్టమగుచున్నది. మఱియు “గోత్ర నాశేతు కాశ్యపః” అని గోత్ర మెఱుంగనిచో గాశ్యపగోత్ర ముచ్చరింపవలెనని హేమాద్రిలో న్యాఘ్రపాదవచన ముదాహరింపఁబడినది. ఈప్రమాణములన్నియుఁ బైనుడి విన నాయూహల నన్నిటిని బలపఱచుచున్నవి. నవ బ్రహ్మలలో మొదటివాఁడు కశ్యపుఁడు. సప్తబుధులలో మొదటివాఁడు కశ్యపబుధుఁడు. ఈభూమికి కాశ్యపి యను పేరు గలదు (సశేషము)

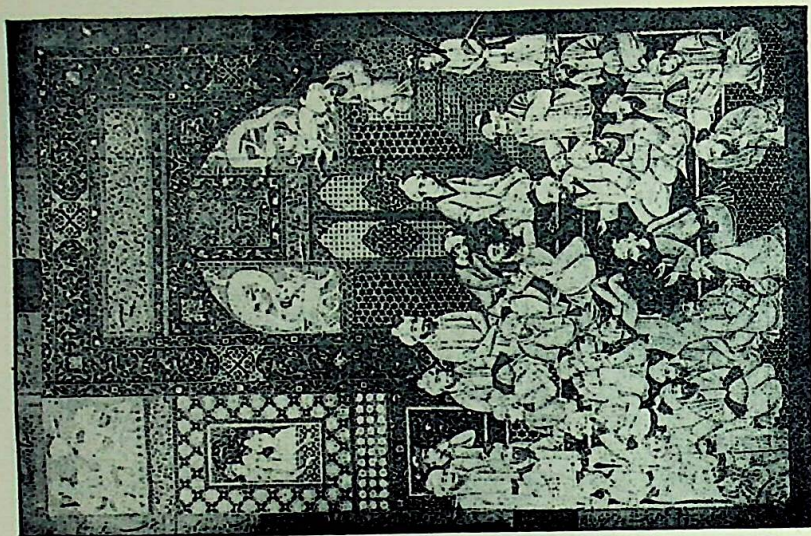

జపానుదేశపు నాలత

(జపానీయ చిత్రము)

16-వ శతకపు రేజా అబ్బాసీచిత్రము

మనీదులూపల
(17-వ శతకపు పర్షియన్ చిత్రము)

3

శ్రీవిషయమయి ప్రమామాత సంవత్సర చైత్ర మాసపు భారతీయందును, తత్పూర్వపు సంచిక యందును రెండువ్యాసములు వ్రాయబడెను. అందు ఆహారవిషయమయి గమనింపదగిన ముఖ్యమాత్రములను గురించి చర్చింపబడెను. ఇందు గడచిన 5,6 సంవత్సరము లలో నాచే పరీక్షింపబడిన కొన్ని యాహారద్రవ్యములను గూర్చిన స్వానుభవమును, ఇతరుల పరిశోధనఫలితమును జేర్చి ఆహారసంస్కరణమునం దభిలాషగలవారి కుపయుక్తముగ నుండునని దోచిన కొన్ని విషయములు వ్రాయబడును.

౧. బియ్యము (Rice)

ప్రాచ్యదేశములందు వరియన్నము మిగుల ప్రాచీన కాలమునుండియు మానవాహారముగ నుపయోగింపబడు

చుండెను. ఇప్పుడు ప్రపంచమందలి జనులలో సగము మందికి వరియన్నమే ముఖ్యాహారముగ నున్నది.

సగటున వరిబియ్యమున నితరతృణధాన్యములందు కంటె కర్బనోదజనితములపరిమితి యెక్కువ. కాని మాంసకృత్తులును, చమురును తక్కువ. క్రిందిపట్టిక చూడుడు. అయినను కొన్నిరకములబియ్యము మాంస కృత్తులపరిమాణమున గోధుమలకుగూడ దీసిపోవు. ఉ. పూంబాళె, గరికసన్నవరి, స్వర్ణాలు. గోధుమలలో మాంసకృత్తులు (లేమను మినహాయించి లెక్కగట్టినచో) 11. 24% ఉండగా, 43 రకముల బియ్యపు సగటు, 8. 50% ను, పూంబాళెలో 12. 85% ను, స్వర్ణాలలో 11.65% ను, గరికసన్నవరిలో 11. 38% ను ఉండెను.

మాంసకృత్తులు మిగులతక్కువగ నున్నరకము యెలవ డము. ఇందు 6. 32% మాత్రమే యుండెను.

కొన్నిరకముల బియ్యపుసంఘట్టనమును గోధుమలు మొదలగు నితర

తృణధాన్యములతో పోల్చి చూపుపట్టిక*

(లేమను మినహాయించి లెక్కగట్టగా వచ్చిన ప్రమాణములు)

రకము.	మొత్తపు నార		కర్బనోద		మ.రా.
	బూడిద	మాంసకృత్తులు	పదార్థము	చమురు	జనితములు
	%	%	%	%	%
1. ఆట్రగడా	1.05	8.74	0.33	1.10	88.77
2. కొణామణి (పితాపురం)	0.79	7.77	0.37	0.66	90.53
3. ,, (చామర్ల కొట)	1.37	9.65	0.46	1.44	87.09
4. రత్న సుడి	1.17	9.10	0.26	1.29	88.28
5. నల్ల బుడమ	1.43	8.62	0.55	1.00	88.69
6. యెలవడం	0.77	6.32	0.17	1.08	92.77
7. పూంబాళె (తిరునల్వేలి)	1.49	12.85	0.27	0.49	84.75

భోజనమున కను
కూలమని యెంచబడు
పెద్ద వరి రకములు.
మెట్టపంట.
,, పల్లపునేలలో
పెరుగుపడి.
పెద్ద వరి రకము.

* ఇందలియంకలు చాలవరకు చెన్నపురి వ్యవసాయరసాయనశాస్త్రజ్ఞునిచే నపుడపుడు చేయబడిన పృథ క్కరణలనుబట్టి గుణింపబడినవి.

8. స్వర్ణాలు	1.45	11.65	0.65	2.52	83.65	} కేలికవరులు.
9. గరికసన్నవరి	0.92	11.38	0.13	1.23	85.33	
10. నలుబదిమూడు రకములసగటు	1.11	8.50	0.37	1.12	88.87	
11. గోధుమలు	3.44	11.24	2.42	2.03	80.87	
12. జొన్నలు	1.72	10.88	2.29	4.13	80.98	
13. చోళ్లు	8.63	19.64	7.39	5.56	67.78	

బియ్యమునందలి మాంసకృత్తులు మొక్కజొన్న, గోధుమమొదలగువానియందలి మాంసకృత్తులకంటె మానవ శరీరమునందలి మాంసకృత్తులకు దగ్గర పోలిక గలిగి యుండుటచే వరియన్న మే యీవిషయమున మానవుని కెక్కువ యాహారయోగ్యమని యెంచబడుచున్నది.* మానవశరీరమున సమీకరణముగట్లు చిట్టిగోధుమలందలి మాంసకృత్తులవిలువ 40 అయి యుండు వరిబియ్యము నందలి మాంసకృత్తులవిలువ 80 గ పరిగణింపవచ్చునని Dr. H. C. Menkel వ్రాసిరి.†

ఆయావరికములందలి మాంసకృత్తుల పరిమితి యందు చాలతారతమ్యములు గలవని పైపట్టికవలన దెలియును. బహుశః వానిస్వభావమునందును భేదము లుండువచ్చును. మిగుల హెచ్చుగ మాంసకృత్తులు గలిగిన గరికసన్నవరియు, స్వర్ణాలును ప్రజలచే నారోగ్యవంతముగ నెంచబడుట లేదు. ఇవి త్వరలో ఫలించున వగుటచే ననారోగ్యకరములని వారల యభిప్రాయము. ఇది యనుభవము ననుసరించిన యభిప్రాయమో, లేక మాధువిశ్వాసమో చెప్ప వీలులేదు. వాగ్ధటునియప్టాంగహృదయమున 'వృష్టికోప్రీహిషుశ్చేష్ఠః' అని వ్రాయబడియుండుటచే శీఘ్రముగ ఫలించు వృష్టికముల (సత్రికాల) కే శ్రేష్ఠత చెప్పబడెను. మాంసకృత్తులు మధ్యమముగ నుండు ఆట్రగడా, కొణామణి, రత్నసుడి మొదలగు వానిబియ్యమే ఉత్తరసర్కారులలో ఆరోగ్యవంతముగ నెంచబడుచున్నవి. మాంసకృత్తులు మిగుల తక్కువగ నున్నట్లు కనిపెట్టబడిన యెలవడపుబియ్యము బాలింత

లకుసహితము పశ్యముగ నెంచబడుచున్నది. పైపట్టిక నుండి గోదావరి కాలువనీటివలన డెల్టాలో పండిన కొణామణిలోకంటె ఏలేటి పారుదలక్రింద పండిన కొణామణిబియ్యమున మాంసకృత్తులు తక్కువగ నున్నట్లుహింపదనియున్నది. సామాన్యముగ డెల్టాలో పండిన బియ్యముకంటె అష్టంకులో (ముఖ్యముగ చెరువుల క్రింద) స్వల్పమున నీటితో పండినబియ్యమే శ్రేష్ఠమని చెప్పుదురు. మరియు, మోటయిన నల్లబుడమ యను మెట్టరకపుబియ్యము దంపరకముల బియ్యముకంటె నారోగ్యవంతమందురు. ఇట్లాయారకముల యొక్కయు, వివిధములను పరిస్థితులలో పెరిగిన ఒకేరకముయొక్కయు బియ్యపు మంచిచెడ్డలకును, అంతలి మాంసకృత్తులు మొదలగువాని పరిమితికిని, వానిస్వభావమునకును సంబంధ మేమైన గలదాయని శాస్త్రజ్ఞులు పరిశోధించుచు శ్రేయస్కరము. ఇట్టి పరిశోధనవలన ఆరోగ్యకరములును, హెచ్చుమాంసకృత్తులు గలిగినట్టియు రకము లెంచబడుచో వానినే హెచ్చుగ సాగుచేసి ప్రజలయారోగ్యమును పెంపొందించవచ్చును.

వరిబియ్యమునందు ఇతరతృణాధాన్యములందు కంటె మాంసకృత్తులెగాక చమురును తక్కువ. ఒక స్వర్ణాలుబియ్యమునందుమాత్రము చమురు గోధుమలతో సమముగ నున్నది. కాని ఆయాతృణాధాన్యముల యందలి చమురు ఎంతవరకు మానవశరీరమున సమీకరణ మగునో తెలిసికొనినగాని, యీ చమురుపరిమితి, తారతమ్యములగుట కేలదు.

* Journal of Biological chemistry, Vol XXII, P. 259, quoted in Bulletin No. 62, Imperial Agricultural Institute, Poona.

† A diet for India, by Dr. H. C. Menkal reviewed by the Hindu on '20-2-1929.

వరిబియ్యమునందు ఖనిజములుగూడ తక్కువ. ఆహారమునందుండవలసిన ప్రధానఖనిజములగు సున్నమును, స్ఫురమును, ఇనుమును నూరుకాలరీల యింధన శక్తి నిచ్చు చేబియ్యపుటన్నమునందు వరుసగ 0.6, 6.3, 5.5 పరిమాణాంకములు (Units)* ఉండు, అంతే యింధనశక్తి నిచ్చు పొట్టుతీయని గోధుమకొట్టెలో నవి వరుసగ 3.8, 9.1, 9.1 పరిమాణాంకములు (Units) గలవని లెక్కవేయబడెను.† ఈ యంకెలు పరియన్నమున సున్నము మిగుల లోటువడియున్నదని తెలుపును.

ఇట్లు ఖనిజములపరిమితి లోటుగనున్నను, ముఖ్య ఖనిజములకును (సోడియము, ఇనుము, ఖటికము, మగ్నము) మాంసకృత్తులకును గల ప్రమాణము వరిలో హెచ్చుగ నుండుటచే గోధుమకంటె పరియె యెక్కువ ఔరజనక మనియు, అందువలన ఆరోగ్యకరమనియు Dr. Drews గారు వ్రాసిరి. వారి లెక్కప్రకారము చేబియ్యము నందు పై ఖనిజములు 282%, మాంసకృత్తులు 7.85% ను ఉండెను. గోధుమలందు ఖనిజములు 376%ను, మాంసకృత్తులు 13.60% ను ఉండెను. బియ్యమునందలి ఖనిజ ప్రమాణము 3.7% ఉండ గోధుమలందు 2.8% మాత్రమే యుండెను. ఈ ప్రమాణము 2.5% కు తగ్గినచో నిట్టి ద్రవ్యములు అమృతములుగ నెంచదగును. ‡

వరిబియ్యమున నారపదార్థముగూడ తక్కువ. ఇందువలన నీయన్నము సులభముగ జీర్ణమగును. కాని యిది విశేషబద్ధహేతువు. ఆహారమున తగినంత నార పదార్థము కలిసియున్నగాని, మలవిసర్జనము క్రిమముగ నుండదని పరిశోధనలవలన కేలెను.† మనము తిను ఆహారమున ప్రతినూరుకాలరీలకును అదనము .25 గ్రాము నారపదార్థమయిన నుండవలయును. కాని వరి యన్నమున నిందు సుమారు సగముమాత్రమే గలదు.

విటమినులుగూడ వరిబియ్యమున తక్కినధాన్యము నందుకంటె తక్కువ. A. విటమిను మిగుల స్వల్పముగ గలదు. B విటమిను స్వల్పముగ గలదు. C, D విటమినులు శూన్యము.

వరిబియ్యమునందుగల పైని పేర్కొనబడిన లోపములు, వాని నరగదంపుటవలనను, నీటితో గడు గుటవలనను, విస్తారముగ నీటితో నుడికించి గంజిని వార్చినేయుటవలనను మరింత వృద్ధియగుచున్నవి.

ఈక్రిందనాల్గరకముల చేబియ్యముయొక్కయు, అరగదంపిన తెల్లబియ్యముయొక్కయు సంఘటనము నందలి తారతమ్యములు చూపబడెను.

	రసంగి		కొణామణి		రత్నచుడి		బంగారుతీగలు	
	చేబియ్యము	తెల్ల బియ్యము	చేబియ్యము	తెల్ల బియ్యము	చేబియ్యము	తెల్ల బియ్యము	చేబియ్యము	తెల్ల బియ్యము
1. బూడిద	1.33	0.88	1.59	0.79	1.27	1.17	1.56	0.96
2. చమురు	2.57	0.58	2.62	0.66	1.93	1.25	2.39	0.90
3. మాంసకృత్తులు	8.21	7.72	8.49	7.65	9.33	9.14	9.46	9.07
4. నారపదార్థము	0.64	0.23	0.94	0.38	0.53	0.26	0.77	0.25
5. కర్బనోదజనితములు	87.14	90.60	88.24	90.52	86.93	88.27	85.83	88.71
6. పైబూడిదలోనున్న స్ఫురత్పంచామ్ల జనిదము.	0.80	0.32	0.73	0.36	0.72	0.45	0.84	0.54

* సుమారు 100 సొనుల బరువుగల మనుష్యునికి దినమునకు వలయు ఆయా ఖనిజములు 100 పరిమాణాంకములు.

† ఈ యంకెలు Food and Nutrition అను American Caped cross text book నందలి పట్టికల లోని యంకెలనండి లెక్కింపబడెను.

‡ Note on Rice diet - VS. wheat by Yogi Dasa, Mylapore, in The Hindu.

† Journal of the Medical Association, 1932—No. 22, p. 1866—75.

పై యంకెలు పితాపురం మహారాజా వారి క్షేత్రమునుండి పంపిన చేతితో దంపిన దినుసులకు సంబంధించినవి. ఎర్రబ్రాలుబియ్యముగల రసంగి కొణామణి రకముల బియ్యమును తెల్లబ్రాలురకములను రత్నచుడి బంగారుతీగలు నంత అరగదంప నవసరము లేకపోవుటచే వీని తెల్ల బియ్యమునకును చేబియ్యమునకును సంఘటనమున తక్కువ వ్యత్యాసములుగలవు. అరగదంపుట వలన మాంసకృత్తులందలి తగ్గవల పైనాల్లు రకములలో సుమారు 2-9% వరకు నుండ బూడిదలో 8-50% వరకును, చమురులో 35-78% వరకును, నారపదార్థమున 8-68% వరకును, స్ఫురత్పంచామిజనిదమున 38-60% వరకును నుండెను. దంపుటవలని నష్టము రత్నచుడియందు తక్కువగ నుండెను. ఈ రకపు ఆరోగ్యకరత్వమున కిది కారణమై యుండవచ్చును.

తెల్లబియ్యములో నైనను సామాన్యముగ మర బియ్యముకంటె దంపుడుబియ్యము శ్రేష్ఠముగ నెంచబడుచున్నది. బియ్యముపైనుండు యెర్రని, లేకగోధుమ వర్ణపు పొర చేతితో దంపినపుడు మరలో మెరుగుపెట్టినప్పటియంతపూర్తిగ పోకపోవుటయే యిందుకు గారణము.

బియ్యమును దంపునపుడుగాని, మరలో మెరుగుపెట్టునపుడుగాని పైతవుడు పొరయే గాక బియ్యపు గింజల నంటియుండు అంకురములు (ముక్కులు) గూడ పోవును. అరగదంపిన బియ్యపుసారము (ముఖ్యముగ స్ఫురత్పంచామిజనిదము) తగ్గుటకు ఇదిహాడ కారణము. అంకురములుగాని, తవుడుపొరగాని పోకుండ పై యాకసుమాత్రమే తీసివేయు చేయంత్రమొకటి ఆపై అనునొకయంత్రజ్ఞానిచే కనిపెట్టబడినట్లు తెలియవచ్చు

చున్నది. ఇది దినమున కొకబండ్లిధాన్యము నిట్లు నలుప గలవట. నలుగురు ఆడువాండ్రు 8 గంటలు పనిచేసిన చాలునట.*

బియ్యము కడుగుటవలన నందలి ఖనిజములు (ముఖ్యముగ స్ఫురము) పోవునని కనుగొనబడెను. కడగని కొణామణిబియ్యమున బూడిద 0.89% ఉండగా కడిగిన బియ్యమునందు 0.25% మాత్రమే యుండెను.† స్ఫురత్పంచామిజనిదము కడగని బియ్యమునందు 0.34% ఉండగా కడిగినవానిలో 0.17% మాత్రమే యుండెను. స్ఫురత్పంచామిజనిదముతోపాటు B విటమినుహాడ తగ్గి పోవునని కనిపెట్టబడెను.‡

అన్నమును వండునపుడు నీటిని హెచ్చుగ పోసి ఉడికినపిమ్మట గంజని వార్చివేయుటవలనహాడ నందలి సారము కొంత తగ్గిపోవును. కావున వార్చినయన్నము కంటె అతైసరన్నమే శ్రేష్ఠము. వార్చుటవలన నెంత సారముపోవునదియు తెలుపు అంకెలు లభింపలేదు. సామాన్యముగ వ్యవసాయదారులును పాటకపు జనులును ఇట్లు గంజనివార్చినను, అన్నముతోపాటు దీనినిగూడ త్రాగుదురు. కాని ధనికు లట్లుచేయకపోవుటచే హెచ్చుగ ననారోగ్యవంతు లగుచున్నారు.

ధాన్యమును దంపుటకుపూర్వము ఉడుకబెట్టి యెండబెట్టినచో పిమ్మట దంపినపుడు అందలితవుడు పొరయు, ముక్కులును ఉడుకబెట్టనిధాన్యమును దంపినప్పటియంత హెచ్చుగ పోవు. అందువలన నుష్ణుడు బియ్యము పచ్చి తెల్ల బియ్యముకంటె సారవంతము. ఉష్ణుడుబియ్యమునకును పచ్చిబియ్యమునకునుగల సంఘటనతారతమ్యము లీక్రింద జూపబడును.††

* Diet and health by the Secretary, Madras, Vitamin Co-operative stores Ltd; in The Hindu.

† Relationship of rice to Beriberi by Dr. Mc Carrison.

‡ No. 1000, Nutrition abstracts & Reviews, Vol. II, No 2.

†† Relation of rice to Beriberi by Dr. Mc Carrison.

	చేబియ్యము		తెల్ల బియ్యము		మ.రా
	పచ్చి	ఉప్పుడు	పచ్చి	ఉప్పుడు	
1. బూడిద	1.28	1.47	0.54	0.82	
2. చమురు	1.40	2.01	0.54	0.46	రకము ఎర్రసం
3. మొత్తపు మాంసకృత్తులు	6.21	6.89	5.71	6.33	చా. మరలూ తయార
4. నారపదార్థములు	0.44	0.63	0.13	0.21	యిన బియ్యము.
5. కర్బనోదజనితములు	90.67	89.0	93.08	92.18	
	100.00	100.00	100.00	100.00	

1. నికరమైన మాంసకృత్తులు	5.93	6.31	5.59	6.28
2. స్ఫురత్పంచాస్తు జనితములు	0.49	0.56	0.24	0.36

పైపట్టికనుబట్టి పచ్చిబియ్యమునకును చేబియ్యమునకును, చేబియ్యమునందుకంటె తెల్లబియ్యమున నెక్కువవ్యత్యాసములు గలవని తెలియును. ముఖ్యముగ స్ఫురత్పంచాస్తుజనితమునందలి భేదమును గమనింప దగును. ప్రజలు ధాన్యపు యంత్రము లుపయోగింపక మానని యాకాలమున పచ్చిబియ్యమునకుబడులు ఉప్పుడు బియ్యమును దిన నలవాటుచేసికొనుట మంచిది. ఉప్పుడు బియ్యము దినునలవాటు తెలుగుజాతిలో దక్షిణాది నున్నంతవరకు లేదు. ఉత్తరసర్కారులలోగూడ నితే వల ఒరిస్సానుండి వచ్చిన చౌకయగునుప్పుడుబియ్యమును దినుటకు జనసామాన్య మలవాటు పడుచుండుట కొంత మేలు.

వడ్లను నీటిలో నానవేసి మరల వడియగట్టి మొలకవచ్చినపిమ్మట స్వల్పకాలము (5 నిమిషములకు మించకుండు) వేచి అటుకులుగ జేసినచో నందు విటమినులు ముఖ్యముగ 'సి' విటమిను అన్నమునందుకంటె హెచ్చుగ నుండును. ఈయటుకులను మరల నీటిలోగాని, మజ్జిగలోగాని, పాలలోగాని నానవేసి తినవచ్చును. జప్తిను జేపా రామేశం పంతులుగారిట్టి యటుకులను చాలకాల ముపయోగించి పరీక్షించియుండిరి. * ఇట్లు అటుకులను దినుటవలన విటమిను సి. చేహరినను, ఇవి అన్నమంత

సులభముగ జీర్ణముకావు. జఠరాగ్ని బాగుగనున్నవారే వీనిని దినదినను.

సామాన్యముగ గోధుమలు, కందులు, పెసలు మొదలగువానివలె వడ్లను మొలకకట్టి తినుటకు వీలులేదు. దంచినబియ్యము సామాన్యముగ నందలి యంతురములు పోవుటచే మొలవవు. ఈ యంతురము చెడకుండు ధాన్యపు పైయూకను దీయు, పైని ఉదాహరింపబడిన అద్వైతగారియంత్రమున దీయుచో నట్టిబియ్యమును గోధుమలు మొదలగువానివలె మొలకకట్టి తినవచ్చునట.† ఇది సులభసాధ్యమునచో అపక్యాహారము దినదలచువారికి మిగుల వీలుగనుండును. కాని వరిబియ్యమునందలి పిండి పదార్థమును పైనిచెప్పినట్లు చేసి తినినచో గోధుమలు, పెసలు మొదలగువానియందలి పిండిపదార్థమంత సుభువుగ జీర్ణ మగునని తోచదు.

ఇంతవరకు వరిబియ్యముయొక్క లోటుపాట్లు వివరింపబడెను. వరియన్నమును దినువారు అందలి మాంసకృత్తులలోటును దీర్చుటకు వీరైన కాయధాన్యపు పప్పును, చమురులోటును, 'ఏ' విటమినులోటును దీర్చుటకు కొంత వెన్నను, లేక నేనిని, లేక నూనెను, నార పదార్థముయొక్కయు, ఖనిజములయొక్కయు లోటును

* ఆంధ్రప్రతిక ౧౯౨౯-వ సం. జూన్ ౨౪-క లేదీ సంచికలో ప్రచురింపబడినలేఖ.

† Note in The Hindu, by the Secretary, Madras Vitamin Co-operative Stores Ltd.

దీర్ఘటకు కూరగాయలను, ఆకుగూరలను, 'సి' విటమినులోపమును దీర్ఘట కేదైన పండును, సున్నపు లోటును దీర్ఘటకు కొంత మజ్జిగను, లేక పెరుగును, లేకపాలను పుచ్చుకొనదగును. సామాన్యముగ నాంధ్రులు తినునాహారమున ననవసరముగ ఉరుగాయలు, పచ్చళ్లు, పులుసు మొదలగు ద్రవ్యములను విసర్జించుచో పైవస్తువులే మిగిలియుండుటచే వాని పరిమితులను కొంచెము సవరించినచో నవి మిగుల ననుకూలముగ నుండునని చెప్పవచ్చును. మనము తిను ప్రతి 10 ఔన్సుల (25 తులములు-సుమారు పావుసేరు) బియ్యపు అన్నముతోను 5 ఔన్సుల పప్పుదినుసులను (పొట్టుతో సహా), 1½ ఔన్సుల కూరగాయలను, ఆకుగూరలను, 2 ఔన్సుల నేతిని లేక నూనెను, 16 ఔన్సుల (మూడరసోలల) పాలనుగాని వానినుండి చేసినమజ్జిగను లేక పెరుగును, రెండరటిపండ్లను లేక యితరపరిష్కమ పుచ్చుకొనవలసియుండును. సామాన్యముగ పైనిచెప్పిన పరిమితి గల యాహారమును, 140 పౌనుల బరువుగలిగి దినమునకు 8-4 గంటల సామాన్యపు వ్యాయామము (నడకవంటిది) గల మనుష్యునికి చాలును. అది సుమారు 70 గ్రాముల మాంసకృత్తులను, 80 గ్రాముల చమురును, 390 గ్రాముల కర్బనోదజనితములను, మొత్తము 2600 కాలరీల యింధనశక్తిని ఇచ్చును. మరియు

దీనివలన శరీరమునకు గావలసిన ఖనిజ ద్రవ్యములు పూర్తిగ లభించుటయేగాక, A, B, C, D, విటమినులుగూడ తగినంత సమపూరును.

అన్నముగ వంశితినుటయేగాక వరిబియ్యము, నూక లేక పిండితో, ఇతరవస్తువులను గలిపి పొంగలి, ఊరాన్నము, పులగము, చిత్రాన్నము, ఉప్పుడుపిండి, యిడ్డెనలు మొదలగు ననేకవంటకములను జేసి తినుట గలదు. కాని అన్నిటికంటె యన్నమే మిగులసుఖపుగ జీర్ణమగును.

వడ్డనంశియు, బియ్యమునుంశియు తయారుచేయబడు నిర్వయుండుదినుసులలో అటుకులు పైని పేర్కొనబడెను. పేలాలు, మొరమొరాలు, పూతచుట్టలు మొదలగు నింకకొన్నిగూడ అచ్చటచ్చట వాడుకలో నున్నవి. ఇవిగూడ అన్నముకంటె ఆలస్యముగ జీర్ణమగునవే.

వరియన్నమునను, వరిబియ్యముతో జేయబడు నితరవంటకములలోను కర్బనోదజనితము లధికముగ నుండుటచే నివి అతిమాత్రవ్యాధిగలవారి కనుకూలములు గావు. ఇందు 'బి' విటమిను స్వల్పముగ నుండుటచే నజ్జావ్యాధి గలవారలకును మంచివి గావు.

ఆంధ్రగ్రంథమాల నూతన కుసుమము

ఆంధ్ర ఋతుసంహారము

(కాళిదాసుకృతికి అనువాదము)

వెల 8 అణాలు.

అనువాదకులు: గుఱ్ఱం వేంకట సుబ్రహ్మణ్యంగారు, బి. ఎ.,

ఆంధ్రగ్రంథమాల, తపాలాపెట్టె 212, మదరాసు.

ప్రేమకు ప్రేమేలేదా!

తురగా వేంకటరామయ్య (కవితాసమితి)

ఏమే! యమునా!

కృష్ణుడు

ఏడే? కనుపించ జేమి?

పలుకుటకే

భారమటే

ప్రాణస్నేహితుడంటూ

పడే, పడే పాడుదువే;

బలముమీర పొంగుదువే:

నా వలపుల వెట్టిజూచి

నవ్వుట తగునా?

యమునా!

పువ్వులు జల్లిన

రాల్లా?

రువ్వెదవో!

జడురాలా!

ఇపుడే కాదా; కృష్ణుడు

ఇందరిమధ్యా వేణువు

నూడేలేదా; నీవే

కాదనగలవా? బృందా!

మూర్ఖుడేరి చూచునంత

ముద్దుకృష్ణు డేమయ్యెను!

దొంగవాడటే?

కాదే?

దొరబిడ్డలు దొంగలటే?

వెన్నెలకాయుచునున్నది

వన్నెల గోవులు నున్నవి

బృందా!

నీయుత్సాహము

బిగిచెడకుండా యున్నది

నల్లనిపచ్చెనీడ

నాకృష్ణుని దాచితివో?

చెప్పెదవా; లేదా; నీ

సిరులకు గర్వించెదవా?

పోనీ-దాస్తేదాచుము

పుణ్యమేమి? లాభమేమి?

అరణ్యాలపడియుండే

నా లీలామోహనుడు?

ఏమే! గోపీ!

నీహ

ఎకసక్కె-ము

లాడనేల?

ఎఱుగనట్లు

చూడనేల?

కృష్ణుడు నావాడనేటి

కేరింత లికెన్నాళ్లే

ఒకరికృష్ణుడా?

దాస్తే
 ఉండు కృష్ణుడా?
 ఎంతపిల్లవాడో
 మరీ
 అంతమాయలాడునుమీ!
 ఎంత అందగాడో
 అంత
 కంతదొంగవాడునుమీ!
 ఎంత వలపులాడో
 దాని
 కంత యేడిపించునుమీ!
 గోపీ!
 నా కనుభవమే
 గోపాలుని కథలన్నీ
 ఏమోయీ! గోపాలా!
 ఈమాయలు నీకేలా?
 దోచుకొన్న
 వలపు
 లేమిచేసినావు
 కాన్పించవు

దొరతనమగునో?
 ఇదే
 దొంగతనమే అగునో?
 ద్రిమ్మరివై లోకాలే
 తిరిగేవాడవు; నాకే
 దర్శనమిస్తే
 పాపము
 వాటిలునా?
 దర్జా
 లోటగునా?
 పోనీ - లోకములేలే
 పుణ్యాత్ముడవై వర్ధిలు
 నాభారము నీకేలా?
 నాకేలా
 ఈలోకము?
 ప్రేమకుప్రేమే
 లేదని
 ప్రాణమువిడిచెద
 కృష్ణా!

౧

వల్లెటూరికాపురం. పట్నవాసం అని పేరు
వినడమేగాని కోశేషమూరంలో ఉన్న కసిం
కోటయినా యెరగను పెద్దమ్మాయి. పొడి, పంట,
పిల్లల్ని సవరించుకోవడంతో పాద్మపోయేది పెద్ద
మ్మాయికి. వేమయ్య చెప్పినది వేదవాక్యం అన్నట్లు
అత్త యెంతచెబితే అంత. పొద్దుల్లా దుక్కు దున్ని, గడ్డి
పరకమోపు నెత్తిమీద పెట్టుకొని మగడు గడప
యొక్కతూటంటే గడగడలాడుతూ, మార్చునిఉన్న

“ఇంకా సిగ్గేమిటే బిడ్డతల్లివయినతరువాత?”

పెద్దమ్మాయి పమితెసవరించుకొని లేచి నిలవడేది.
ముఖంయెదుట పడి ‘నా కీ చీర కావాలి’ అనిబనా
అడిగియెరుగదు మొగుడ్ని.

పెద్దమ్మాయిగర్త గోపాలం. అత్త పెద్దమ్మ.
నూటనాటికి ఒక్కడే కొడుకుకావడంచేత పెద్దమ్మ
గోపాలాన్ని యెంతో గారాబంగా పెంచింది. పెద్ద
మ్మాయి ఎనిమిదిసంవత్సరాల పిల్లయిఉండగా గోపా
లానికి పెల్లిచేసింది. కొడుకుకార్యం చూచింది. కోడలు
కనడం చూచింది. మనుమడిని ముద్దాడింది. పెద్దమ్మకు
నూతోపడి దగ్గరపడుచున్నది. కొడుకు, కోడలూ
చల్లగా ఉండగా నానుటం వెల్లిపోతే అంతే
చాలు అని అనుకున్నది.

ఆరోజు దసరా దశమి. పుచ్చపువ్వు
లాగ వెన్నెల కాస్తున్నది. వాకిటిలో చాపలు
వేసికొని భోజనానంతరం కుటుంబసహితంగా
సభ కావించింది పెద్దమ్మ. గడ్డిపేటుదగ్గర
యెడ్లుమాడా పండుగవేడుక తెలియచేస్తూ
తలలాడిస్తూ స్వేచ్ఛగా మేస్తూఉన్నది. పెద్ద
మ్మాయిమాత్రం శోభనపుపెల్లిమాతరులాగ
దూరంగా నిలవపడిఉన్నది. ‘పెద్దమ్మాయి’
అని పిలిచి, ‘ఇంకా సిగ్గేమిటే, బిడ్డతల్లి
వయినతర్వాత? ఇలా వొచ్చి మారో’ అన్నది
పెద్దమ్మ. కొత్తపిణ్ణివనివలె జంకుతూజంకు
తూ అత్తదగ్గరకువచ్చి మార్చున్నది కోడలు.
‘అమ్మాయి’ అని పెద్దమ్మ యిలా అన్నది :
‘నే నెంతోకాలం బతకను తల్లీ. ఇల్లూ,
సంసారం నీ నెత్తిమీద వదలివేస్తున్నా.
.....పెద్దలులేని యిల్లు వృథావృథా
...కాని...’ అని యేమో చెప్పబోతూఉంటే
‘పెద్దమ్మాయి, ‘అత్తయ్యా, పెద్దలు లేకపోతే
ఏం చెయ్యాలి?’ అన్నది.

‘పెద్దలు లేకపోతే ఎద్దుబుట్టయినా
తెచ్చిపెట్టుకోవాలి.’

౨

‘ఒనేవ్, చూసావులే. పెద్దమ్మాయి కొత్తగా దుడ్డులు చేయించుకుంది. అత్తపోతే కోడలుకి ఆర్జుటం యెక్కువవుతుంది.’

‘అని దుడ్డులుగావు నక్షత్రాలు.’

‘అన్నీ! దుడ్డులు జబ్బుదుడ్డులట. నీకింకా తెలియమకాబోలు!’

‘.....’

‘.....’

ఈరీతిగా ప్రసంగిస్తూ సూర్యకాంతం, సత్యవతి యేటిలో జలకమాడుతూ, బిందెపట్టుకువస్తూ ఉన్న పెద్దమ్మాయిమీద ఊసులుపెట్టుకున్నారు. తూర్పుకనుమలద్వారా ప్రవహిస్తూ అనాదినుండి పెద్దల అగ్రహారానికి సర్వకాలసర్వావస్థలయంనూ పసిబిడ్డ బాలాదికీ నీటివసతి కలుగచేసే యేరు. పూర్వకాలం నుంచీ అగ్రహారం పెద్దల అగ్రహారమనీ, యేరు పెద్దల యేరనీ పిలువబడుతూ ఉన్నది. నీటికి స్నానానికివచ్చి అగ్రహారపు అమ్మలక్కలు చాలానేపు కబుర్లతో, కథలతో అగ్రహారపుకోట్లలో కాలంపుచ్చి సావకాశంగా యింటికి వెళ్లేవారు.

సూర్యకాంతం, సత్యవతి కొత్తకోడళ్లు. పట్న వాసపు పిల్లలు. పెద్దమ్మాయి ఏటిబిడ్డకు రాగానే పక్కన నవ్వారు. చంకలో ఉన్న పిల్లవాడిని బిడ్డని కూర్చుండబెట్టి, పెద్దమ్మాయి పట్టుతివానీమీద నడచి నట్టుగా యేటిలోకి వెళ్లింది. తెరతెరలుగా ప్రవహిస్తూ ఉన్న యేరు ఆముగ్గురు ఇంతులతో గేలిచేస్తూ, చీర కొంగులు లాగి కొని పోతూఉంటే, వానిని సవరించు కొంటూ యువతులు ఇచ్చాల్సిలాసంగా జలకమాడుతూ ఉన్నారు. ముఖానికి పసుపుపురాసి పెద్దమ్మాయి దోసె దునీళ్లు తీసికొని ముఖంమీద జారవిడిచింది. ‘పెద్దమ్మాయివదినా’ అని సూర్యకాంతం యేమో చెప్పబోతూ బుసుంగున నీటిలో ముగిగి తుడంలో లేచి యిలా అంది:

‘అత్తయ్య మాసికాలు అయిపోయినట్టేనా?’

పెద్ద:—అ! నిన్ను తే ఆఖరిమాసికం. పెద్దదిక్కు పోయింది. ఇంట్లో ఒక్కరిని.

సూర్యకాంతం:—పోయేటప్పుడు—

తూర్పున్న సత్యవతి ప్రవాహానికి సాగుతూఉన్న తనబిందెను పట్టుకొని బుసుంగున యేటిలో ముంచి, బిందె తీసి బుజంమీద పెట్టుకొని చీరపట్టుకు వేళ్లాడుతూఉన్న యేటిని విడలించుకొని, ఒడ్డెక్కి, ‘సూర్యకాంతం, మీఅన్నయ్య ఇంటికి వచ్చేవేళ అయింది. పోతున్నా’ అని సెలవుతీసికొని యింటికి సాగింది. ‘అత్తయ్య చనిపోయేముందు యేంచెప్పారు వదినా?’

“అత్తయ్య చనిపోయేముందు.....ప్రశ్నించింది.”

అని సూర్యకాంతం పెద్దమ్మాయిని ప్రశ్నించింది. జారి పోతూఉన్న పసుటె సవరించుకొని ‘పెద్దలులేని యిల్లు వృథా, వృథా! పెద్దలు లేకపోతే ఎడ్డుబుట్టయినా తెచ్చి పెట్టుకోవాలి అని’ అన్నది పెద్దమ్మాయి.

సూర్యుఁ—పెద్దవాళ్లతో ఉన్న చిక్కల్ల యిదే. ప్రపంచకం అంతా వాళ్లతోటే ఉందన్నట్టు మాటాడుతారు. చిన్నవాళ్లు మట్టిగొట్టుకుపోయినా పర వారేదన్నట్టు.

పెద్దఁ—సూర్యకాంతం, మా అత్తయ్య అలా గనే మనిషికాదు. చిన్నదానినైనా ప్రతీవ్యవహారంలో నామాట పోటిస్తూ ఉండేది.

ఎంతవాళ్లనైనా పేళ్లనచెయ్యడం సూర్య కాంతపు స్వభావం. పెద్దమ్మాయి అమాయకురాలని, ఆమెను ఆశించవలెనని అనుకుంది. ఎంతో వినయంతో యిలా ప్రారంభించింది:

‘బోసు వదినా, పెద్దదిక్కు పోయింది. ఇప్పు డేం చెయ్యదల్చుకున్నావో?’

* * * *

‘ఎద్దుబుట్టి’

‘తెచ్చిపెట్టుకోవాలి’ అని పెద్దమ్మాయి భక్తి శ్రద్ధలు స్ఫురించేటట్టు అంది. ‘దేవుడుగదిలో మహ లక్ష్మీపీటలోపెట్టి పూజించాలిసుమీ. మనఊరుకి ఎటు కలవాళ్లు పెద్ద సమృద్ధులుగావుతారు. వచ్చే యేకాదశి నాడు ఎటుకలమ్మి వస్తుంది. మీయింటికి పంపు తానులే.’

‘ఆపెద్దలు యెద్దుబుట్టిలేనా?’

‘ఆ! ఎద్దుబుట్టిలే. అవి కొంచెం వికృతంగా కన పడతాయి. చీకటిలో వాటిని చూస్తే పెద్దపులులవలె కనపడతవి.’

‘అటైతే ఇద్దరు పెద్దలని కొంటానే.’

3

నరిచెప్పులు జీమూతవాయిద్యానికి తలలాపుతూ నిత్యానందంగా ఉన్నాయి. పెద్దయేటుకి పడమరగా ఉన్న పొలం క్రొత్తగా చాలుపట్టిఉన్నది. పొలంగట్టు మీద యిద్దరు నారీమణులు కూర్చునిఉన్నారు. పొల ములోని యెఱ్ఱరాగిశిచాలు ప్రేమాంగనయొక్క పెది

మెలవలె ఉంది. ఇద్దలు నారీమణులు ఒకరిరగంట కాలం గుసగుసలాడారు. పిదప అం దొక యువతి:

‘ఐతే, పెద్దమ్మాయిఇంటికి ప్రయాణం యెప్పుడు సూర్యకాంతం?’

‘వారంరోజులలో. ఎటుకలమ్మి వస్తుందిఅని చెప్పి ఉంచాను. సత్యనతీ, నీపాత్ర చాచకయ్యంగా గరించాలిసుమా.’

‘అయ్యో, అలాగే. ఎంతకైనా తగుదువే సూర్యకాంతం. మంచిగమ్మత్తే పన్నావు.’

౪

శ్రావణశుక్రవారం. ఇల్లలికి, ముగ్గులుపెట్టి, మహాలక్ష్మీపీటను శృంగారించి, పిండివంటల్తో సహా మహాలక్ష్మికి నైవేద్యం సమర్పించింది పెద్దమ్మాయి. భోజనా లయినతర్వాత వంటిల్లు చక్కబెట్టి, వీధి చావడిలోకి వచ్చి నడుంవాల్చింది. తుణుం లో తెలివిలే కుండా నిద్రపోయింది. ముఖం మంచుముత్యాలతో నింపి నట్లుగా ముచ్చెనుటల పోసింది. ఎడపిల్లడు చన్నుకుడ వడానికని తల్లిప్రక్కలోకి వచ్చి, అలాగానే నిద్ర పోయాడు. గాఢనిద్రలో ఉన్న పిల్లవాడు కళ్లువిప్పి, మళ్లీ మాసి, తల్లిప్రక్కలో చొరుచుకుని మరీ నిద్ర పోయాడు. పెద్దమ్మాయి కొంచెం కదలి పిల్లవాడిని మరింతదగ్గరగా తీసికొని చల్లగా వీస్తూఉన్న పిల్ల గాలికి ఆరీఆరని కురులు ముఖంమీది ముత్యాలతో ఆడుకుంటూంటేమాడా లేవలేదు. వాకిట్లో గణగణమని గంటలు మ్రోగిస్తూ, పంటలక్ష్మియొక్క జయభేరీవినం డోయి అన్నట్టు, పొలాల్నించి యెడ్లు దొడ్లల్లో పడు తున్నాయి. గోపాలం గడపెక్కాడు. భార్య యెదు రుగా రాలేదేమని సంకోచిస్తూ సావిట్లోకి వచ్చాడు. నిద్రాసుఖాన్ని ఆమభిమతూఉన్న తల్లిపిల్లల్నిచూసాడు. తొలకరిలో గడ్డిపరకవలె ఆనందంపొందాడు. ‘అమ్మ యీ! అని భార్యను పిలవబోయి, మళ్లీ ఊరుకొని వింటికి యెక్కుబెట్టిన బాణంలాగ నిలుచండిపోయాడు. పెద్దమ్మాయి కొంచెం వత్తిలి ‘పెద్దలా! పెద్దలా!’ అని కలవరించింది. నిట్టూర్పువిడిచి భార్యచెంత కూర్చు

న్నాడు గోపాలం. కురులను సవరిస్తూ 'అమ్మమ్మా' అని భార్యను లేపాడు. 'ఎవరు వారు?' అని ఉలిక్కిపడి లేచి, పెద్దమ్మాయి భర్తను చూచి యేమో చెప్పబోయి, చెయ్యి పట్టుకుని, వాకిట్లో కులసికోటదగ్గరకు తీసుకు వచ్చింది.

"చెయ్యిపట్టుకుని, వాకిట్లో.....తీసుకువచ్చింది."

'పాడుకల' అంది పెద్దమ్మాయి.

'ఏమికల?'

'ఘంటనేపటినుంచి పాడుకల ఒకటి నామన సులో చారుచుకుకొని ఉంది. అంతా చెప్పలేను కాని.....పెద్దల నమ్మకెచ్చిందిట యెటుకలమ్మ. ఆపెద్దల్ని కొని పసుపురాసి బొట్టుపెట్టానట. ఆవాళ రాత్రే దొంగలు పడ్డారట.....ఎంతోభయం వేసిందిసుమండీ! ఒళ్లు ఝల్లుమంటున్నాది.....'

'తర్వాత?'

'భయమేస్తున్నాది.....పెద్దలు పెద్దపులు రై పోయారట. గాండ్రుగాండ్రుమని అరచేటప్పటికి దొంగ తెక్కడవాళ్లక్కడ పారిపోయారట'

'తర్వాత?'

'పిల్లలూ, నేనూ యేమైపోయామో అని ఊరంతా వెతుకుతారట మీరు.'

'తర్వాత?'

'కాని యొక్కడా కనిపించము...ఇంతట్లో తెల్లవారిపోతుందట...ఊరంతా వెతికి యింటికి వస్తారట...ఇంతట్లో పిల్లల్ని, నన్నూ చూసి పరమానందం పొందుతారట.'

'తర్వాత?'

'ఇంతట్లో మెలకువొచ్చింది.'

'మరేం భయంలేదు అమ్మమ్మా' అని భార్యను ఊరడించాడు భర్త.

౫

సూర్యాకాంతం పడు సెనిమిదివత్సరముల యువతి. తెనుగులో పాండిత్యం కొంత సంపాదించింది. తలిదండ్రులు విద్యాభిలాషులుకావడంవల్ల మాతుర్ని ఆంగ్లేయంలోకూడా పార్లించారు. కాని ఆ అమ్మాయికి ఆంగ్లేయపుముక్క లేమీ అంటలేదు. తెనుగుపుస్తకం అర్థంచేసుకోవడమంటే సూర్యాకాంతానికి మంచినీళ్లు తాగినట్టే. చిన్నప్పటినుంచీ పట్టువాసంలో పెరగడం చేత పల్లెటూరిప్రజలంటే వట్టి యెద్దుమొద్దుస్వయాపాలని ఆ అమ్మాయిఅభిప్రాయం. అత్తారిడారు పట్టువాసమే కావాలనికూడా చిన్నప్పటినుంచీ భగవంతుడికి మ్రొక్కుతూఉండేది. కాని తా నొకటితలిస్తే దైవమొకటి తలచాడు.

అగ్రహారపు ఆడవాళ్లంటే సూర్యాకాంతానికి పండుగ. ఎందుకు? వేళాకోళంచెయ్యడానికి. సరసం విరసంలోకి మారేది అప్పుడప్పుడు. మగాళ్లు మగాళ్లు కూడా జాతులుపట్టుకోవడం సంభవిస్తూఉండేది. ఉడుకున్నవాళ్లని ఉడికించడం మరీ సరదా సూర్యాకాంతానికి. గోపాలాన్ని తప్పించి పెద్దలఅగ్రహారంలో సుందర

స్వయాపుడు సూర్యాకాంతంభర్త ఒక్కడే. సత్య వతిభర్త చామనచాయగలవాడు.

ఒకనాడు అగ్రహారపు అమ్మలక్కలంతా సూర్యాకాంతంయింట్లో సభకావించారు. నవ్వుతూ, సూర్యాకాంతం అందగ్లోనూ నిల్చుని, 'సత్యవతీ, గమ్మత్తు!' అంది. సత్యవతి అప్పుడే గుమ్మం యెక్కుతున్నది. ఆగినది.

'ఏమిటే చెప్పతూ?' అంది సత్యవతి.

'ఆగమ్మత్తు నీకు తెలుసునే.'

'అబ్బ, చెప్పనే!'

'నీకు పక్కర్తికే తెలుసునే. ఇంక యెవ్వరికీ తెలియదు.'

'మరింతేగా సూర్యాకాంతం, చెప్పమంటే!'

'చెప్పనా?'

'అ!'

'నీమొగుడు నల్లమసిబొగ్గు!'

సత్యవతికి ఎక్కడలేని కోపం వచ్చింది. అందరూ పకపకా నవ్వారు.

'నీమొగుడుమట్టుకు మసిబొగ్గుకాడేం?' అంది సత్యవతి.

ఊరణ్ణాక, సూర్యాకాంతం 'నామొగుడు తెల్ల ముద్దముక్క' అంది.

సత్యవతిఒళ్లు మండింది. రివ్వున యింటికి వెల్లింది. సూర్యాకాంతంమీద కసిటీర్పుకోనాలని అనుకుంది. మళ్లీ కొంచెం ఆలోచించుకొని, 'వేశాకోశాని కందిగాని.....' అని మనసుఊరడించుకుంది. మళ్లీ కొంతసేపటికి తుసానులో పడనవలె మనసు చిందరవందరయింది. 'అందరిలో నామొగుడ్ని మసిబొగ్గుంటుందా?' అని పళ్లు పటపటా కొరికింది. మొగుడికి ఫిర్యాదుచేద్దామని అనుకొంది. మొగుడేం చెయ్యగలడు? తన ఉడుకుమోతనానికి తనే ఏడ్చింది. వేడియొక్కన శరీరం కన్నీళ్లకి కొంచెం చల్లబడింది. మరొక

క్షణానికి యేమనుకొందోగాని ఏడ్చు మనివేసింది. సూర్యాకాంతంలో మంచిగా ఉంటే మొగుడ్ని మసి బొగ్గుచెయ్యదని శాంతంపొందింది. వైరంవల్ల లాభం లేదని విహితంగా ఉండాలని నిశ్చయించుకుంది.

ఈమోస్తరుగా పరిపరివిధాలుగా పోయిన మనస్సుని కొంతసేపటికి కట్టిపెట్టుకుంది.

అదిమొదలు సూర్యాకాంతానికి 'తందాన తానా' పాట పాడుతూఉండేది. కొన్నాళ్లకి సూర్యాకాంతం, సత్యవతిమీదికి దాడివెడలడం మానుకుంది. 'సంయిఅంటే సంయి' అని ప్రతీపనిలోనూ ఇద్దరూ ఏకమయేవారు. ఇట్టిన్నేహం ప్రారంభించినతర్వాత వారిద్దరూ ముందుచెప్పినట్టు పాలంగట్టుమీద సభచేసినారు. ఎఱుకలహళ్ల వేపం వేసికొని యీక్రిందివిధంగా పాట పాడుతూ గోపాలంయింటి పెరటిగుమ్మందగ్గర సంద్య చీకటిలో పెద్దల్ని అమ్మడానికి నిశ్చయించుకున్నారు.

పెద్దలమ్మ పెద్దలూ

పెద్దపెద్దపెద్దలూ

పెద్దమ్మయిపెద్దలూ

పెద్దగ్రహారపెద్దలు.

౬

పిల్లలకి భోగపళ్లు పోద్దామని సూర్యాకాంతాన్ని పేరంటానికి పిలవడానికి వెల్లింది పెద్దమ్మయి. ఊళ్లో కడయిల్లు కావడంవల్ల సూర్యాకాంతంయింటికి వెళ్లేసరికి కొంచెం పొద్దుపోయింది. సత్యవతిహడా అక్కడే ఉన్నది. పెద్దమ్మయిని చూసి పకపకా నవ్వింది.

సూర్యా: 'సవ్వతానేమిటే సత్యవతీ.' సత్యవతిని చాటుకు పిలిచింది, సూర్యాకాంతం. 'సవ్వతా వేం? పెద్దమ్మయికి మనం చేసిన గమ్మత్తు తెలియదు' అని కసిరింది. పెద్దమ్మయిదగ్గరకు వచ్చి, 'పెద్ద లెలాగ ఉన్నారు వదినా? కులాసాగా ఉన్నారా?' అంది. సత్యవతికి నవ్వు ఆగటంలేదు. ప్రక్కగదిలోకి పోయి కడుపుబ్బ నవ్వుతున్నది గద్దాయిస్తూ, సూర్యాకాంతం, 'ఇంకా చిన్నతనపు చేష్టలు పోలేదు నీకు

సత్యవతి! ఇంటికి వచ్చిన పెద్దమనిషిని మర్యాద చెయ్యడంలేదుగదా, పై పెచ్చు నవ్వులాటహడానా? అని పెద్దమ్మయినై పు తిరిగి, అతివినయంతో 'మాడు వదిలా!' అంది.

'మరచిపోక రండేం. పెద్దల్ని మాడా చూస్తు గాని' అని కోకిలగ్వనిచేసి బొట్టుపెట్టి వెళ్లిపోయింది పెద్దమ్మయి.

ఆయువతులు ముస్తాబై బయల్దేరుటకుపూర్వం, పాలికాపుని సబ్బుబిళ్ల తెమ్మని ఆగ్రహారపు అంకడికి పంపి, చీరల బీరువా తెరచి, ఏచీర సింగారించడం అని చర్చిస్తున్నారు. మీమాంస యెంతకీ తెగలేదు. గంటనే పయింది. కాని తీర్మానం కుదరలేదు. 'సందడిలో సడే మియ్యా' అన్నట్టు ప్రక్క గదిలో పెట్టె బద్దలగొడు తున్నట్టు చప్పుడు వినవచ్చింది. మరొక్కతణిలో

'ఇంకోక్షణానికి గోపాలంగారి.....అని పిలుస్తూ.' లోపలికి వెళ్లారు. భోమణం భర్లున పగులగొట్టారు.

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

వీధిలోనుంచి 'దొంగలు దొంగలు' అని కేకలు విన వచ్చాయి. ఇంకోక్షణానికి గోపాలంగారి పాలికాపువచ్చి 'మర్యాదకాంతంగోరూ, పెద్దమ్మయిగారి పెద్దల్ని సూస్తారట.....' అని పిలుస్తూఉండగా, నిప్పులు వెడలక్రక్కుతూ, మర్యాదకాంతం వీధినుమ్మంలోకి వచ్చి, 'ఏడిసినట్టే వుంది. పెద్దలూ లేదు, పేడబొమ్మ లూ లేదు.....'అని కసిరి, సుడిగాలివలె గదిలోకి వెళ్లింది. అక్కడ ఇసుపపెట్టి బద్దలగొట్టి ఉంది. వీధి నుమ్మంలో సబ్బుబిళ్లతోసహా వాలాడు పాలికాపు. సత్యవతి అప్పుడే ఇంటికి వేంచేస్తున్నాది.

2

రాత్రి రెండ్రూముల వేళ. పిల్లలూ, పెద్దలూ గాఢనిద్రలో ఉన్నారు. పెద్దమ్మయిపడగదిలోని ఆముదపుదీపం భయంవేస్తున్నట్టు వణకడం ప్రారంభించింది. గదిగోడకూడ వణకింది. యజమానిని లేప వలెనని నేలకు ఒరిగి నేలమీద పడి 'దొంగలు' అని కేకవెయ్యడానికి ఊపిరిలేక వెల్లగా చప్పుడుచేసింది. గదిలో ప్రవేశించిన భయంకరరూపులను గాంచి ఆము దపుదీపము కనులుమూసుకుంది. గడ్డిమేటువద్ద ఎడ్లు నిలువబడి దెబ్బలుతిన్నవానివలె ఆఱచినవి. ఇద్దలు దొంగలు ఆనికీళ్ళు సమయంలో పెద్దమ్మయిపడగది చొచ్చారు. ఇల్లూ వాకిలీ యేటాకీగా రాత్రిపూట సముద్రంమోస్తరుగా ఉంది. ఆఅంధకారపు సము ద్రంలో చంద్రబింబమువలె ప్రకాశిస్తున్నది పెద్దమ్మయి ముఖము. చెవులకు ఉన్న దుడ్డులు నక్షత్రములను తోపించుచున్నవి. ప్రక్కలోని యెడెల్లడు పాల కోసం కాబోలు, 'అమ్మా!' అని నోరు విప్పాడు. దొంగలకి బాలివేసింది. కాని హృదయం రాయిచేసు కున్నారు. పెద్దమ్మయిమంచంవగరగా వచ్చారు. అక్కడనుంచి పడడుగులు వేసి భర్తఉన్న మంచం సమీపించారు. ఇటూ అటూ ఒత్తిలిస్తూఉన్న గోపాలాన్ని చూపారు. మరిపడడుగులువేసి బోమణిపైట్టి ఉన్న గదిలో ప్రవేశించారు. ఇవతలికి వచ్చారు.

గోపాలానికి మెలకువవచ్చింది. దీపం వెలిగించాడు. దొంగలు తలుపు బిడాయించుకున్నారు. బ్రహ్మాండమైన కాగడా వెలిగించి దానివెలుతురులో భోమణపు అంతరాళంలో ఉన్న నగలపెట్టి తీసారు. గోపాలం వీధిలోకి పరుగెత్తాడు. 'దొంగలఘోరం, దొంగలు' అని గొంతెత్తి అరిచాడు. చీనుదిట్టుక్కుమంటే వినిపించేటంత నిశ్శబ్దంగా ఉంది అగ్రహారం. చెవిదగ్గర గంటమ్రోగించినట్లు, దొంగల చెవులలో 'దొంగలు' అన్న ముక్క ప్రతిస్పందించింది. దొంగలలో ఒకడు పెరటినుమ్మంలోకి పరుగెత్తాడు. పెద్దమ్మాయికి మెలకువ వచ్చింది. తలుపులు బార్లా తీసిఉన్నాయి. మంచంమీద గోపాలం కనిపించడం లేదు. దొంగలు పడ్డారనుకుంది. నగలమాట ఆమెమనసుకి తట్టలేదు. పెద్ద వడ్లతట్ట తీసింది. నిద్రపోతూఉన్న చంటికుంకని ప్రక్కతో లేవనెత్తి వడ్లతట్టలో ఉంచింది. నిచ్చెన వేసుకుని అటక యెక్కింది. ఊరగాయలకుండలకు మూలగా తట్టను భద్రపడింది. గబగబా మహలక్ష్మి గదిలోకి నెల్లి, పెద్దల్ని రెండుచేతులతో తీసుకున్నది. 'పెద్దల్లారా, ఇంటిమర్యాద కాపాడండి. కుమారుని కాపాడండి. భర్త చల్లగా ఉండాలి' అనుకుంటూ అటక యెక్కింది. గదిలో సంది విన్నారు దొంగలు. వారిచెవులు నిక్కపొడిచికొనిఉన్నవి. తలుపు తీసుకుని నగలపెట్టెలోసహా అటకకిండ్లి వచ్చాడు ఒకదొంగ. గదిమూలలు నాలుగూ కలియబారా చూచాడు. పెద్దమ్మాయితో పెద్దలు వోణికిపోతున్నారు. ఆవోణుకుతో దొంగవాని నెత్తిపై పడ్డారు. దొంగ నిర్భాంతపోయి పెట్టె జారవిడిచాడు. ఇంతట్లో వీధినుమ్మంలో రుడ్డుగజ్జల చప్పుడు విన్నది. దొంగ దవుడుతీసి, 'పరుగెత్తగోయి బాబో' అంటూ సహాధ్యాయుడుకి పురికొల్పి ఇద్దరూ పెరటినుమ్మంలోనుంచి పారిపోయారు.

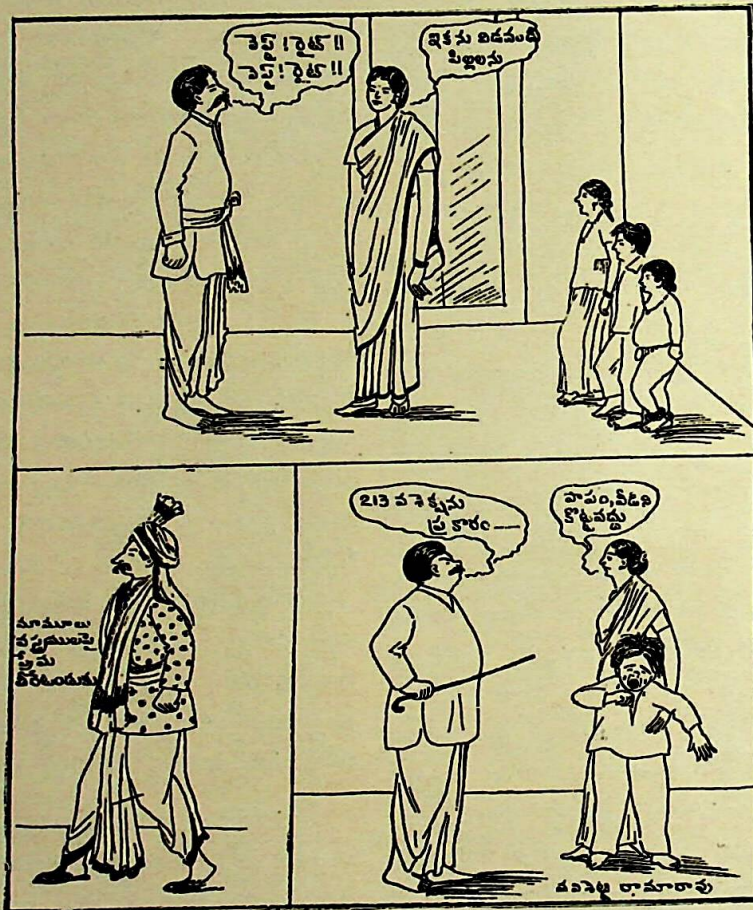
౮

దొంగలు పడ్డప్పటినుంచీ సూర్యాకాంతంమనసు బాగులేదు. నాడు పట్టపగలు నగలుపోయిన రోజు ఆమె మరచిపోదామని ప్రయత్నించినా మరచిపోలేకుండా ఉంది. పూర్వపుభోరణ, మనుపటి హాస్యం, ఆమెవదనంనుంచి తేనెటీగలు విడచిన తేనెపట్టులాగ మాయమయినవి. గోపాలంగారి యింటిలోమాడా దొంగలు పడ్డారన్న ముక్క విన్నది. "నూతనంగా కనుక్కున్న పిల్లకి బాటసాల యెలా చేస్తున్నాదా? పెద్దమ్మాయికి విచారమైనా లేదా?" అని ఆమెమనసు సంకోచించినది. సాదాచీర కట్టుకుని సత్యవతిని వెంటబెట్టుకొని గోపాలంగారి యింటికి సాగింది. ఎంతోశోభతో పెద్దమ్మాయి మాతురుబాటసాలవేడుకలో ఉన్నది. పేరంటాల్లని మాడగానే ఆమెముఖం కలకలమని కలవమొగ్గవలె నవ్వింది. వారిని ఆహ్వానించింది. 'పెద్దమ్మని మాడండి' అని పుత్రికను రెండుచేతులతో తీసుకువచ్చి చూపించింది. తర్వాత 'నగలజాడ యేమైనా కనిపించినదా?' అన్నది. 'హాయి సామ్మ మనది కాదు' అన్నది సూర్యాకాంతం. సత్యవతించెవిలో యేమా చెప్పి, 'వదినా...తప్పు తమించు...' అని పెద్దల ముచ్చట పెద్దలయేరునుంచి, పెద్దల నమ్మినవరమా పూసనుచ్చి నట్లు చెప్పింది. చిటునగవు నవ్వింది పెద్దమ్మాయి పాలుత్రాగుతూ ఉన్న పుత్రికను వడిలో వేసుకుంది. ముద్దాడినది. 'కన్నతల్లీ, పెద్దమ్మా, ఇంటికి పెద్దదిక్కు నీవే' అని గడ్డచస్వరంతో అన్నది.

గోపాలం వీధినుమ్మం యెక్కాడు. యువతీ మణులు లేచి నిలవపడ్డారు. నెలపుతీసికొని సూర్యాకాంతం, సత్యవతి గృహోన్మయ లయనారు.

నెలపుదినములలో, పోలీసువారు

(నా యూహా ప్రపంచమున)

ఆపాదమాసము

(శ్రీ యస్. కాశీనాథరావుగారి ప్రాచీనచిత్రసంఘమునుండి)

చెన్న రాజధానియందు ౧౯౩౨-వ సంవత్సరము జనవరి ప్రారంభము మొదలు
మార్చి తుదివరకు గల మూడు నెలల కాలమున ముద్రితములయి ప్రకటితములయిన

ఆంధ్ర గ్రంథముల పట్టిక*

ఆరోగ్యశాస్త్రము

గేయములు

ఆరోగ్యము—కె. యస్. కన్నిశేషరాయర్
పిల్లల ఆరోగ్యనూర్ణము—టి. వి. గణేశన్, పి. పద్మ
నాథస్వామి

ఆరోగ్యనగర సంగీర్తనము—పి. రామచంద్రరావు
ఋణప్రాప్తి నిరాకరణభక్తిచింతామణి—నీ. నరసింహ
దాసు

కథలు—వితిహాసికములు, పౌరాణికములు

కపిలవాయి రామనాథశాస్త్రిగారు పాడినపాటలు, భా
౧-౩—(ప్ర) కె. వరదరాజులు మొదలియారు, మద
రాసు

పాంశవ అజ్ఞాతవాసము—యస్. చలపతిరావు
పాంశవవనవాసము—యస్. చలపతిరావు
పాంశవచారణవాసము—పి. పిచ్చయశాస్త్రి
పురాణనీతికథలు భా. ౪—యం. రాధాకృష్ణమూర్తి
ప్రవృద్ధి పాంశవము—నీ. శ్రీరాములు రెడ్డి
భారతేతిహాసములు, భా. ౨—ఓ. తులశమ్మ
భీష్ముడు—కె. నరసింహాచార్యులు
శ్రీకృష్ణుడు—పి. శ్రీరాములు రెడ్డి
సుమతీదేవిచరిత్ర—కె. వెంకటసుబ్బయ్య

కలికాల శృంగారపాటలు—నీ. నరసింహదాస్
కలియుగ కలికాలనినోదబిందు—నీ. నరసింహదాస్
భిద్దరుపాటలు, భా. ౧, ౨—(ప్ర) కె. చెల్లప్ప మొదలి,
మదరాసు

—కల్పితములు

గోపికామానసాల్లాసము—ఆర్. రుక్మిణిఅమ్మార్
గ్రామఫోనుస్థేటు సంగీత రత్నాకరము—(ప్ర) పి.
చిన్నయ్య, మదరాసు
గ్రామఫోనుపాటలున్న పద్యములున్న, భా. ౧, ౨—
(ప్ర) వై. సూర్యప్రకాశరావు, బెజనాప
—(ప్ర) షేక్ మాలా, తెనాలి

చంద్రాపీఠము—కె. నరసింహాచార్యులు
ప్రతిబింబములు—యం. నరసింహశాస్త్రి
మంచినీరు—బి. టి. నరసింహాచార్యులు
శ్రీకలభాషిణీ చరిత్రము—కె. నరసింహాచార్యులు

గ్రామఫోనుస్థేటులో పాడబడిన ఆనందకీర్తనలు—
(ప్ర) పి. పుల్లయ్య, కడప
జవీర్ లాలుపాటలు—(ప్ర) కె. చెల్లప్ప మొదలి, మద
రాసు

కల్పము

తత్త్వజ్ఞానకీర్తనలు—అప్పలదాసు
నగరసంగీర్తనము—నీ. వెంకటరత్న శర్మ
నూతన గ్రామఫోనుపాటలు—(ప్ర) భక్త అండ్ కో,
చోడవరం

శ్రీరాధి ద్వాదశీవ్రతము—(ప్ర) పి. లక్ష్మీనరసింహ
శాస్త్రి, మనిలీపట్టణము

గణిత శాస్త్రము

నూతనబాలగణితము—పి. వి. కృష్ణమూర్తిచయ్యర్
శ్రీకృష్ణజంత్రి—పి. శ్రీకృష్ణమూర్తి

పాంశురంగనిత భగవాన్ నామమును భజనకీర్తనలు—
(ప్ర) టి. రామకృష్ణయ్య, చిలకలపూడి

* ఈ పట్టికయందుగల సంగీతపదముల వివరణము: అ.-అధ్యాయము. అను.-అనువాదము, అనువాదములు.
ప.-పద్యము. ప్ర.-ప్రకాశములు భా.-భాగము. వ.-వచనము. సం.-సంపాదకులు. సబ్.-సబ్జెక్టు.

భగవద్గీతానుపాటలు—(ప్ర) కె. చెల్లప్ప మొదలి, మదరాసు

భారతజండా—కె. అప్పారావు

మోతీలాలుపాటలు—కె. చెల్లప్ప మొదలి, మదరాసు

రామాయణకీర్తనలు—సి. వెంకాయమ్మ

నాలివన—టి. వీరరాఘవరెడ్డి

వేణుగోపాలస్వామిపరిణయము—జి. వెంకటసుబ్బయ్య శుద్ధనిర్గుణతత్వకందార్థ దరువులు—కృష్ణదాసు భాగవతులు

శృంగార నవరసమంగళహారతులు—యన్. వెంకటమ్మ శ్రీసాంకరంగ బృందావన సంకీర్తనలు—సి. నారాయణదాస్

శ్రీ సంగమేశ్వరస్వామి స్తోత్రగీతములు—(ప్ర) సాధన ముద్రణాలయాధికారి, అనంతపురము

శ్రీ శైలమహిమము, పాట—జి. సుబ్బరామకవి

శ్రీ సీతాకల్యాణము—యన్. గ రెడ్డి

సంకీర్తనామృతము—వి. వెంకటరత్న శర్మ

సంగీతకీర్తనలు—(ప్ర). శారదా బుక్ డిపో, ప్రొద్దుటూరు

స్వరాజ్యసోపానము—వి. వెంకటరంగాచారి

చరిత్రము

కృష్ణామండలచరిత్ర—యం. నరసింహారావు

బ్రహ్మదేశచరిత్రము, భా. ౧—కె. శ్రీరాములు

బ్రిటిష్ చరిత్ర, భా. ౨—వి. రామయ్య

హిందూదేశచరిత్రము—వి. శ్రీనివాసరావు

చట్టము

క్రిమినల్ ప్రాసీజర్ కోడ్—(ప్ర). వి. రామస్వామి శాస్త్రి అండ్ సన్స్, మదరాసు

మద్రాసులోకత్ బోర్డులఅక్ట—జి. నేతుమాధవరావు, గుంటూరు

జీవితములు

ఉత్తమజీవితములు—వి. వీరనారాయణదేవ్

విశ్వామిత్రుడు—సి. పార్వతీశం

శ్రీమహనీయమండలి—యం. వెంకటకృష్ణమాచార్యులు

శ్రీ శివరామఋషి చరిత్రము—గోమసుంబ శోభ యాచార్యులు

జ్యోతిషశాస్త్రము

కాలసాధన కామిది—(ప్ర) సి. లక్ష్మీనరసింహశాస్త్రి, మదిలీపట్టణము

దండకములు

భాషీయదండకము—శి. నరసింహశాస్త్రి

ధూలోకమాత యవతారము, దండకము—(ప్ర) సి.

నారాయణరాజు, అలకనారాయణ పురము

నవలలు

అన్నపూర్ణ భా. ౧—(ప్ర). వి. పార్వతీశం, పితాపురము

ఉద్ధృతింతస్వప్నము—(ప్ర). రామ అండ్ కో, ఏలూరు

ఏకోదరులు—యం. నరసింహశాస్త్రి

కృష్ణవేణి—మున్నంగి...శర్మ

ప్రేమసుందరి, భా. ౧—హెచ్. దేవదానం

హేమగిరిమర్గము—(అను) యన్. ఈశ్వరప్ప

నాటకములు

ఉత్తరరామచరితము—(అను) జయంతిరామయ్య

చంద్రికాపరిణయ నాటకము—శ్రీ సాదకృష్ణమూర్తి శాస్త్రి

జూలియానునాటకము—జి. బాలశౌరిరెడ్డి

నదీసుందరి—అబ్బూరి రామకృష్ణరావు

ప్రహ్లాద—భల్లారామరాజు

బల్లనాహనచరిత్ర నాటకము—పూసపాటి రంగరాజు కవి

భజనసావిత్రి—మంచికంటి వెంకటేశ్వరరావు

విజయవిజయము—పప్పు సూర్యనారాయణ

వివాహవిచ్ఛేదము—మంచికంటి వెంకటేశ్వరరావు

వీరబ్రహ్మాండ విలాసము—గోమసుంబ శోభ యాచార్యులు

శివలీ—నిడమర్తి ఈశ్వరప్ప

శ్రీకృష్ణతుల్యభారము—డి. లక్ష్మీనరసింహం
శ్రీకృష్ణమనశ్శాంతము—మంచకంటివెంకటేశ్వరరావు
శ్రీకృష్ణశతవము అను కంపవధ—యన్. బసివిరెడ్డి
సహకారవిజయము—మంగిపూడి వెంకటశర్మ
హనుమద్రామ సంగ్రామము—డి. లక్ష్మీనరసింహం

నిఘంటువు

హారావళి—పురుషోత్తమచేష్

నీతి

నీతినిధి, భా. 3, ౪—పి. శ్రీరామలరెడ్డి
నీతిలత—కె. నరసింహాచార్యులు
సుజ్ఞానబోధిని, భా. ౪—పి. శ్రీరామలరెడ్డి
హితోక్తి రత్నాకరము—వి. సత్యనారాయణశాస్త్రి

సరిశిప్తము

ఉపదేశామృతము, భా. ౧—(ప్ర). పి. ఆర్. దాస్,
కాకినాడ
కవిత—డి. రామచంద్రరావు
కష్టజీవి—టి. రామనాథశర్మ
కళాపూర్ణోదయసారము—కె. సత్యనారాయణరావు
కాకినాడ పాఠులకు విన్నపము—డి. కృష్ణమూర్తి
కార్యనివేదిక—(ప్ర) ఆర్. వి. నేతురామశాస్త్రి,
మచిలీపట్టణము
గుంటూరుమండల దేవాలయములు, అర్చకులు—డి.
హెచ్. పి. రంగాచార్యులు
గృహసరస్వతి—పి. వెంకటస్వామి
జన్మభూమి—యం. విశ్వనాథం
జాతీయశిశు ఆరోగ్యవారము—(ప్ర) బి. సి. వై. నారా
యణశర్మ, మచుగుల
తొలకరి చినుకులు—(ప్ర) కవికుమారసమితి, అనంత
పురము
నవరత్నములు—(ప్ర) కె. చెల్లప్పమొదటి, మదరాసు
నాగభూషణతత్వరత్నావళి—కె. నాగభూషణదాస్
నూతనపద్ధతి ఆంధ్రవాచకము, ఫారం ౪—నీ. వి.
నరసింహం

పాశ్చాత్యభావప్రపంచము—యం. వి. యన్. సుబ్బ
రావు
భారత కుటుంబపురాణము—(ప్ర) భారత్ ఇన్స్ట్యూ
రెన్స్ కంపెనీలిమిటెడ్, మదరాసు
భృగుసంతతి—భ. వెంకటస్వామి
బ్రహ్మాండార్పణ—చ. వీరనాంబ
మన్మథసామ్రాజ్యము—యం. లక్ష్మీనరసింహాశాస్త్రి
మహిషపంచాశతి—(ప్ర) వెంకటరాం ఆండ్ కో,
ఏలూరు
మానసప్రశ్నచింతామణి భా. ౧, ౨—(ప్ర) పి. లక్ష్మీ
నృసింహాశాస్త్రి, మచిలీపట్టణము
మోటూరుమాన్యులు—పి. పట్టాభిసేతారామయ్య
యాత్రాస్థలములు—(ప్ర) పూర్ణయాత్రా స్పెషల్
ట్రైన్ సర్వీస్ కంపెనీ, విశాఖపట్టణము
రెండవ స్వదేశీ ప్రదర్శనము నెం. ౨-౬—, (ప్ర)
యువర్ పబ్లిషింగ్ బీరో—విశాఖపట్టణము
నాణీవాచకము, తరగతి, ౧—కె. సర్వభద్రం, యం.
వెంకటశాస్త్రి, చింతాదీక్షితులు
వావిళ్ల వాచకపుస్తకము, తరగతి, ౨—కె. గంగన్న
విజయవాచకము, తరగతి, ౧-౫— జి. నరసింగరావు,
పి. నరసింగరావు, పి. శ్రీరామలరెడ్డి
విజ్ఞానవాచకము, తరగతి, ౨, ౩—నీ. శంకరరావు,
డి. సోమలింగాచార్యులు, బి. సుబ్బరాయుడు
విభ్రమతరంగిణి—యన్. వీరరాజు
వివేకదర్పణము—పి. పాపరావు, యన్. రామలింగ
శాస్త్రి
వ్యాసావళి—డి. గోపాలకృష్ణరావు
శాశ్వతవారపంచాంగము—యన్. బలరామరాజు
శ్రీమోక్షమార్గదర్శిని—(ప్ర) చ. శ్రీరామరావు,
చిత్రాడ
శ్రీరామమానసపూజ—యన్. కృష్ణానందం
శ్రీ శాలివాహనగాథాసప్తశతీసారము—(అను) ఆర్.
అనంతకృష్ణశర్మ
సతీస్మృతి—వి. శేషాచార్యులు
సాభాత్రరాఘవము—పి. శ్రీరామలరెడ్డి

పాకశాస్త్రము

షర్ప్ట్ పాకశాస్త్రము—తాడిబ్రహ్మనందరావువర్య

పురాణము

అభినవభారతము, భా. ౧—యం. మాధవకవి

ధర్మఖండము భా. ౧, ౨—వి. భవానీశకవి

ప్రకృతిశాస్త్రము

ప్రకృతి శాస్త్రనాచకము, తరగతి, ౨, ౪—వి.

హంసానరసింహం, టి నూర్యనారాయణగూర్తి

భూగోళశాస్త్రము

గుప్తితాలూకా భూగోళము—ఆర్. హెచ్. డి.

ప్రసాదరావు

మానవ భూగోళశాస్త్రము భా. ౧, ౨—యం. సీతా

రామారావు

మతము—హిందు

శ్రీరామావతారతత్వము భా. ౧—జె. శేషాద్రిశర్మ

హిందూమత సిద్ధాంతసారము—పి. వెంకటశాస్త్రి

—ఇతరములు

ఆంధ్రలూరర్ కైస్తవపంతుల సంభాషణలు—

వి. సి. మాసన్

కుటుంబారాధనలు—(ప్ర) ఆంధ్రయవాంశలికత్

లూథరన్ చర్చ్, గుంటూరు

కైస్తవభజనకీర్తనలు—యన్. సుబ్రహ్మణ్యం

జీససుసందేశము—(ప్ర) ఆనందనికేతనము, చాగల్లు

ముగడ్లకంచెలూని పరదీసు—వై. జి. బాసల్

రక్షణద్యని—జేసుదాసుసింగ్

సువార్తపాట—జి. శామ్యూల్

మాహాత్మ్యము

మారికాపురి చెన్నకేశవస్వామి మాహాత్మ్యము—టి.

కామాక్షమ్మ

శ్రీ తల్పగిరి మాహాత్మ్యము—కె. వెంకటరామానుజా

చార్యులు

రాజకీయములు

బడ్జెట్ విజయము—(అను) యం. జగన్నాథశాస్త్రి

ప్రభుత్వసమ—మననీవరసము—జె. సి. కుమారప్ప

వేదాంతము

ఉపదేశసారము—రమణమహర్షి

ఓంకారమే ముక్తిసాధనమునకు అనుకూలము—(ప్ర)

యన్. వరదరాజులుశెట్టి, మదరాసు

జ్ఞానామృత కందార్ధములు—జి. వెంకటసుబ్బయ్య

జ్ఞానసింధువు—(ప్ర) వి. నీలాంబ అమ్మార్, మదరాసు

దైవతాదైవత విచారము—(ప్ర) యన్. సుబ్రహ్మణ్య

అయ్యర్, మదరాస్

శ్రీ భగవద్గీతామృతసారము—యం. తిమ్మయ్యశెట్టి

స్వామిభవానందబోధిని—శివయోగానందస్వామి

వైద్యశాస్త్రము

ఆయుర్వేదాంగకామర భృత్యము, భా. ౧—(ప్ర)

ఆంధ్రవైద్యగ్రంథమాల, బెజవాడ

గోసాయిదిటికలు—కె. వెంకటరమణశర్మ

త్రిమతయూత్రపరీక్ష—జి. రహంతుల్లా ఖేన్ సాహెబ్

బైరానిదిటికలు—కె. వెంకటరమణశర్మ

రసరత్నసముచ్చయము—(ప్ర) సి. సత్యనారాయణ

శాస్త్రి, చూడవీడు

సుఖిరోగవికీర్ణలు—జి. సోమలింగాచారి

వ్యాకరణశాస్త్రము

ఆంధ్రబ్రాహ్మ చంద్రిక, భా. ౧, ౨—ఇ. భాష్యకా

చార్యులు

చింతామణి విషయపరిశోధనము—వర్ధుల చిన సీతా

రామస్వామిశాస్త్రి

త్రిలింగలక్షణము—డి. యగ్గన్న

శారదావ్యాకరణము—టి. రాజగోపాలరావు

శతకములు

చంద్రశేఖరశతకము—(ప్ర) రామ అండ్ కో, నీలూరు

భద్రాద్రి సీతారామశతకము—సి. పిచ్చయ్యశర్మ

రామశతకము—బి. వెంకటప్పయ్యచౌదరి

వరదరాజశతకము—జి. సరస్వతి

శ్రీ కృష్ణకీర్తనశతకము—వి. రామయ్య

సుగుణశతకము—సి. వెంకటేశాస్త్రి

సాంఘికము

సాంఘిక వినోదకలిపయములు—సి. వెంకటరాఘవయ్య

సారస్వతము

భాషాత్పత్తిక్రమము, భాషాచరితము—కోరాడ రామ
కృష్ణయ్య

స్తోత్రములు

ఈశ్వరప్రార్థన, శ్రీ కైవల్యాశ్రమము—(ప్ర) బ్రహ్మ
నందబాలయోగి, క తెవరము

నామసంకీర్తనము—పి. రామసుబ్బయ్య, ఆర్. ఆంజ
నేయులు

శ్రీరామకర్ణామృతము—(ప్ర) కె. వీరవెంకయ్య, రాజ
మహేంద్రవరము

హరికథలు

బాలాంజనేయము అను శ్రీ సువర్చలాంజనేయకల్యా
ణము—సి. వెంకటవల్లభరావు

శ్రీ వేమనయోగిచరితము—యన్. బసివిరెడ్డి

భోగి - తదై

శ్రీమతి కర్లపాలెము అననూయాదేవి

భోగి సండుగ నేడు ముత్యాలతల్లి
వేగమే గోరింట పెట్టుకోనమ్మ.

అరుణరేఖల మించు నరుణరేఖలను
అరచేతులందున నందముగ దీర్చు.

శ్రీయక్షరం బరచేతులందునను
గోరింటయీకుతో కూర్చెదను నీకు
శ్రీప్రదం డగుగాక శ్రీకరుడు మనకు.

అంగుళుల నెట్టిని యుగరాల్ దాల్చి
పాదాల గోరింట పారాణి బూసి
నీచెలులలో నెల్ల నీచేతులందె
ఎక్కువ పండెనని నిక్కగావలయు.

* * * *

ఉండాలతదైయే ఇవాళ
ఊగవే మాయమ్మ ఉయ్యాల
ఉయ్యాలలో నీవు ఊగకుంటేను
ముసలి మొగు డగు నీకు మురిపములతల్లి.

* * * *

తదైపండుగ నేడు ప్రొద్దాయెనమ్మ.

నిద్దరవీడిరా ముద్దులతల్లి
తెల్లవారకముందె మెల్లగా లేచి
చలిదియన్నము తిని చెలియలందటికి
సాడ్డువేయగవలెనుమ్మ నీ విపుడు.

మేష్టరు అనే బిరుదుగలవాళ్లు అనేకమందివున్నారు ఈకాలంలో—స్తేషనుమేష్టరు, పోస్టుమేష్టరు, పేమాష్టరు, రింగుమేష్టరు.....ఇలా అనేకమందివున్నారు. గాని ‘మేష్టరు’ అంటే చిన్నప్పుడు ఓ, న, మానుచెప్పిన బడిమేష్టరు అందరికీ జ్ఞాపకం వస్తాడు. ‘మేష్టా’ ‘మేష్టా’ అంటూ దగ్గర కల్లి వాళ్లమే. ఆమేష్టడి సంగ తెల్లా వుందో కొంచెం చూదాం మనం.

ఈమేష్టరుకే చాలాకాలంక్రిందట అయ్యవారు, పంతులు, బడిపంతులు అని ఇంకావీవేవో మారుపేర్లుండేవి. ఇంగ్లీషు జ్ఞానం కొంచెం అచ్చేసరికి అవన్నియు వున్నాకలుమేష్టరుక్రింద మారేయి. మరచిన్న బళ్లలో కాకపోయినా కొంచెం పెద్దబడి అనిపించుకొనే ప్రతిబడిలోను యీమేష్టరులో అనేకరకాలు ఏర్పడుతూవచ్చాయి ఈమధ్యను — హెడ్డుమేష్టరనీ, ఇంగ్లీషుమేష్టరనీ, తెలుగుమేష్టరనీ, లెక్కలమేష్టరనీ, హిందూమేష్టరనీ, బాగ్రఫీమేష్టరనీ, నైస్సుమేష్టరనీ, వ్రాయించుమేష్టరనీ, డ్రెస్సుమేష్టరనీ. ఇప్పటికి పిళ్లకి పేర్లు భేదంతప్ప మరేమిభేదం లేదని తేలింది. సర్వసమత్వం ఏర్పడ్డది. చెప్పేపాఠాలనిబట్టి ఒక్కొక్కప్పుడు ఒకమేష్టరుకే రెండు, మూడుపేర్లుకూడా కలుగుతూవుంటాయి.

ఈమేష్టరు చెయ్యాలసినపని—ప్రతిదినం (శలవు రోజులలోతప్ప) టైముకు ఒక్కొక్కప్పుడు టైముకు కొన్నినిముషాలు పూర్వమే బడికి చేరుకోవడమూ, సాయింత్రంవరకూ తన పాఠాలు, శలవుపుచ్చుకొన్న మేష్టర్ల పాఠాలు కుర్రవాళ్లకు తగురీతిని బోధనా పద్ధతులప్రకారం బోధజేసిరావటం. మేష్టరుకి ఇంకొక పని వుంది. ప్రతిమేష్టరుకీ దూరదృష్టి వుండాలి. కొద్దోగావో జ్యోతిషం తెలిసివుండాలి. ఎందుకంటే, మున్నాడు ఏపాతం చెప్పబోతాడో అది చూచు

కొని, అది ఎల్లా చెప్పబోతాడో దూరదృష్టివల్లో, దివ్యదృష్టివల్లో కనిపెట్టి ఒక పుస్తకము మీద వ్రాసివుంచుకోవాలి. ఈదూరదృష్టి అట్టే దూరంగా ప్రసరించుకూడదు. మున్నాడువరకే. ఆ తరువాతరోజు ఏంజరగాలో ఆలోచించుకూడదు. పుస్తకంమీద వ్రాయకూడదు. ఒక్కొక్కరోజు చొప్పునే వ్రాయాలి. శని, ఆదివారములలో బాలరు వ్రాసిన వ్యాసాలు వగైరా నోటుబుకులు తప్పలన్నీ సవరించి దిద్దాలి. ఇదిగాక ఎల్లప్పుడూ తన స్వీయ శక్తులూ తన బడిని మంచిస్థితికి తీసుకురావడంకొరకై పాటుపడుతూ, ఇంగ్లీషుసామెతలో చెప్పినట్లు తాను బడికొరకే పుట్టివాననిన్నీ, బడికొరకే ప్రాణములు ఆర్పిస్తాననిన్నీ అనుకోవాలి. ఇట్లాంటి మేష్టరే మంచి నాడుగా ఎంచబడుతాడు.

మేష్టరుకు పైఅధికారి హెడ్మాష్టరు. ఇది అందరకు తెలిసినదే. ఈయనగాక ఇంకాకొంతమంది వున్నారు. స్కూలును మానేజిచేసేఆయన ఒకడు. కొన్ని స్కూళ్లకు మ్యానిసిపలుచైర్మను, కొన్నిటికి డిప్యూటీమేజిస్ట్రేట్ల పైసిడెంటు, కొన్నిటికి కమిటీపైసి డెంటు, కొన్నిటికి జమీందారు, కొన్నిటికి ఒక వేల సంపన్నుడు.....ఇట్లా వుంటారు. పిల్లద్దరుగాక ఏజిల్లలో వుంటే ఆజిల్లావిద్యాశాఖాధికారి. పిళ్లు ముగ్గురు ముఖ్యంగా మేష్టరుకి పైని చెప్పిన గుణాలు వున్నాయా లేవా అని చూస్తూవుంటారు. వీరిలో ముఖ్యంగా ఈ గుణాలుకోసం చూచేవారు మొదటిఆయన, చివరాయన, వీరికి మేష్టరుయొక్క మకసంగతి అక్కరలేదు. మేష్టర్లచేత పనిచేయించుకొనే పూచీ మొదటిఆయనది. గవర్నమెంటుచే నియమింపబడిన యీ చివరాయన విద్యాశాఖాధికారి, సంవత్సరాని కొకరోజు వచ్చి మేష్టర్లు ఎల్లా చెప్తున్నారో చూచి రిమార్కులు వ్రాస్తారు. గవర్నమెంటుకు, ఒక్కొక్కజిల్లాలో ఎన్నెన్ని

నూర్జున్నాయో, ఒక్కొక్కనూలులో ఎంతెంత మంది చదువుకుంటున్నారో తెలియపరుస్తుంటాడు ఈయన. ఆసంఖ్యలు కూడుకొని, ఆహా! విద్యాప్రచారము హెచ్చువుతోందిగాదా అనుకొని పేపర్లలో 'గత సంవత్సరంకంటే ఈసంవత్సరం మొత్తంమీద ఇన్ని వేలమంది చదువుకొనేవాళ్లు హెచ్చున్నారు' అని ప్రచురిస్తారు. గవర్నమెంటు ప్రతీనూలుకు మూడు గా వాళ్లకర్చులో సగం గ్రాంటు ఇస్తారు. ఏనూలు తక్కువగ్రాంటు అడుగుతూ ఎక్కువమంది పిల్లవాళ్లకి చదువుచెప్తుందో అది మంచి నూలు. ఏనూలుకు గ్రాంటు అసలే అక్కరలేదో అది అన్నిటికంటే మంచిది. గ్రాంటు ఎక్కువఅడిగితే అప్పుడు కోపంవచ్చి ఒకసారి లెక్కలు తనిఖీచేసి 'ఇంతసామ్యం ఎందుకు ఖర్చుపెట్టుతున్నావు' అని అడుగుతుందిగాని లేకపోతే ఏమీ మాట్లాడదు గవర్నమెంటు. సామ్యపూసే అక్కరలేదు. మేష్టరు ఒక్కొక్కరికో రోజుకు బేడా అర్థణ ఇస్తున్నారో, అలాన్నరే ఇస్తున్నారో వూళ్లలో కూలిపనిచేసుకొనే ఆడముండకంటే వీడు మంచిస్థితిలో వున్నాడో లేదో, నెల ౧-కి వాడికిచ్చే ౧౫ రాళ్లు వాడిపాట్లకే చాలకపోతే వాడి పెన్షన్బిడ్డలకోసం ముప్పిసత్తుకుందుకు వాడికిచ్చిన శలవులు సరిపోతున్నాయో లేదో, ఏమీ అక్కరలేదు. వై పెచ్చు (తిండికి లేకపోయినా) వాడు తలపాగ పెట్టుకోకపోతే తప్పు, నోట్సు వ్రాయకపోతే తప్పు, నూలుకు ఆలస్యంఅయితే తప్పు. మేష్టర్లకి జీతాలివ్వకుండా పనిచేయించుకొని ఒకనూలు సాగిస్తే నిజంగా గవర్నమెంటుకు బ్రహ్మానందమై పోతుంది. ఎడ్యుకేషనుమినిష్టర్లు, ఎడ్యుకేషనుమిస్ట్రులు కూర్చోని, 'నిర్బంధవిద్యావిధానం ఏర్పర్చుదాము; విద్యావిధానం తల్లక్రించుదాము; ఎక్కువమంది పిల్లలకి చదువు వచ్చేలా చేద్దా' మని పెద్దప్లానులు వేసేవారేకాని 'యీ అయ్యవారు అడుక్కోకుండా వుండేలా చేస్తేనేగాని మనప్లానులు సాగటానికి వీలులేదు. ప్రతీమేష్టరుకుఇంత తక్కువ జీతం వుండకూడదు. ఇంట్లోవున్నవాళ్లంతా ఎద్దులచేత పనిచేయించుకుంటే మేతసంగతి చూసేవా

డొద్దా?' అని ఒక్కరూ ఆలోచించడం లేదు. ఈ ఎద్దులుకి మేతపెట్టేవా డొకడు; పనిచేయించుకొనేవా డొకడు; వాడిసంగతి వీడి కక్కరలేదు. వీడిసంగతి వాడి కక్కరలేదు. ఎంతతక్కువ మేతమీద బ్రతకగలవో యీఎద్దులు చూతామని వాడు, ఎంతహెచ్చుపని చేయించుకోవచ్చునో అని వీడు-ఇట్లా వుంది వీళ్ల పని.

ఇట్లా వుండడంవల్లనూ, వందలకొద్దీ బి. ఏ. లు తయారవుతూ నిరుద్యోగం ప్రబలుతున్నారో లయి వుండుటవల్లనూ స్కూళ్ల మేనేజర్లు మేష్టర్లకు బేరాలు బాగా సాగిస్తున్నారు. వాళ్లధర్మమే అని గవర్నమెంటు కుర్రాళ్లు బడికి కట్టే జీతాలు తగ్గించకుండా ఆరు. ౨-౧౨-౦, ౫-౪-౦ వుంచడంవల్ల రాబడి ఏమీ తగ్గడంలేదు స్కూళ్లవల్ల. ఇంక ఖర్చుమాటా, ఎవరు తక్కువకు వస్తే వాళ్లనే వేసుకోవడం. మిగిలిన డబ్బు అనేకవిధాలుగా ఉపయోగించడం. మళ్లీ సంవత్సరం ఇంకాతక్కువకు ఇంకోమేష్టరు వస్తానంటే, కనికారంలేకుండా వీడిని అనతలకి పంపడమే పద్ధతి. ఇతరవ్యాపారాలల్లోవలె గాకుండా ఈ వ్యాపారంలో experience హెచ్చయినకొద్దీ మేష్టరు చెడిపోతాడు. ఏళ్లు వెళ్లినకొద్దీ పట్టుదల తగ్గిపోతుంది. energetic గా పనిచెయ్యలేదు. పిల్లలు అల్లరి చేస్తుంటారు. కాబట్టి ౫ ఏళ్లు దాటగానే సాగనంపడమే మంచిదని మేనేజర్ల వూహ. అట్లా చెయ్యడంవల్ల నూలు బాగుపడడమేకాక, సామ్యులాభంకూడాదు. మళ్లీ ౧౫ రూపాయలమీద మంచిమేష్టరు వస్తుంటాడు. ఇట్లాంటి అవస్థలో మేష్టరుకి నూలుమీద ఎంతప్రేమ వుంటుందో ఆలోచించండి. విద్యాభివృద్ధి చేద్దామంటే మేష్టరుయొక్క status ను బాగుచేస్తేనేగాని లాభం లేదు. ఎన్నాళ్లనుంచి విద్యాభివృద్ధిప్రయత్నాలు చేస్తున్నారో అందరికీ తెలుసును. ఇప్పటి ౧౦% మాత్రమే విద్యనేర్చినవారున్నారన్నమాటకూడ తెలిసేయండవచ్చును. మేష్టర్లస్థితి బాగుచేసి, వాల్లింక ముప్పికి బయలుదేరకక్కరలేదని ఆభయం ఇస్తే ఈవిషయంలో వాళ్లే కృషిచేసి మంచి result వచ్చేలా చేస్తారు.

గవర్న మెంటువారు బడిపిల్లలు స్కూల్లకు చెల్లించే జీతములు నిర్ణయముచేసి యుందినట్లే, మేష్టర్ల జీతాలుమాడా నిర్ణయముచేసి, ఇతరవర్తకాలవలె బడి పెట్టుకొనడముమాడా ఒకవర్తకము కాకుండా కాపాడి నప్పుడే తప్పక వారసుకొనినట్లు విద్యాప్రచారము

కాగలను. ప్రస్తుతము నడపబడుచున్న విద్యావిధానము బాగులేదని, ఏటకు syllabus subjects మార్పు చెయ్యాలని ప్రయత్నంచేసేకన్న యీ మేష్టర్లస్థితి ఎప్పుడైతే బాగుచేస్తానో అప్పుడే అవలీలగా విద్యాప్రబోధము అన్నిరీతులూ వృధిపాంసగలదు.

కృష్ణమ్

మంగిపూడి వేంకటేశ్వర్లు

కృష్ణమ్ కృష్ణమ్ ఏమి కృష్ణమ్
నందదంపతుల పుణ్యాల కృష్ణమ్
గోవులను కాసేటి గొల్లకృష్ణమ్
పాలుపెరుగులు త్రాగు బాలకృష్ణమ్
వెన్నమీగడ మెక్కు చిన్నకృష్ణమ్
దొంగపనులను చేయు ధూర్తకృష్ణమ్
గొల్లపిల్లల గూడు నల్లకృష్ణమ్
పొన్నగున్నల నెక్కు మిన్నకృష్ణమ్
కోక లెత్తుకపోవు కొంటెకృష్ణమ్
పాముపడగల నాడు రామకృష్ణమ్
తాయెతుల్ దాల్చు అందాలకృష్ణమ్
మద్దికాయలు దాల్చు ముద్దుకృష్ణమ్
గజ్జె లందెలు మొరయు బొజ్జికృష్ణమ్
వేణుగానము చేయు గాణకృష్ణమ్
ముక్కుముత్యము మొరయు ముగ్ధకృష్ణమ్
నమిలిపించాల చిన్నారికృష్ణమ్

గోవర్ధనం జెత్తు గొప్పకృష్ణమ్
చుట్టుకైదుపు బట్టు దిట్టకృష్ణమ్
చదువుసాముల నేర్చు జాణకృష్ణమ్
జెట్టిలగెల్చు జగజెట్టికృష్ణమ్
రానకేళిని దేలు రసికకృష్ణమ్
గోలోకధామ శ్రీలోలకృష్ణమ్
బృందావిహారి గోవిందకృష్ణమ్
రాధావినోది యదునాథకృష్ణమ్
చిందులను ద్రొక్కు ఆనందకృష్ణమ్
బిరుసువైరుల ద్రుంచు బిరుదుకృష్ణమ్
సింగార మొలికించు చిరుతకృష్ణమ్
నరుని నెచ్చెలియైన నరుడు కృష్ణమ్
నారాయణుండైన నరుడు కృష్ణమ్
వేదాంతసీమలో వెలుగు కృష్ణమ్
దాసులకు సిరులిచ్చు దాత కృష్ణమ్
తప్పులను మరచు మాత్రుడి కృష్ణమ్
మాపాల దయజూపు మంచీకృష్ణమ్

విశాఖపట్టణము వైషమ్యము ఎదురుగా నున్న చిన్ననట్ట నొకదానిని హోర్బరువారు శ్రవ్య

౧. హోర్బరు శ్రవ్యనప్పుకు దొరికిన శిలావిగ్రహము

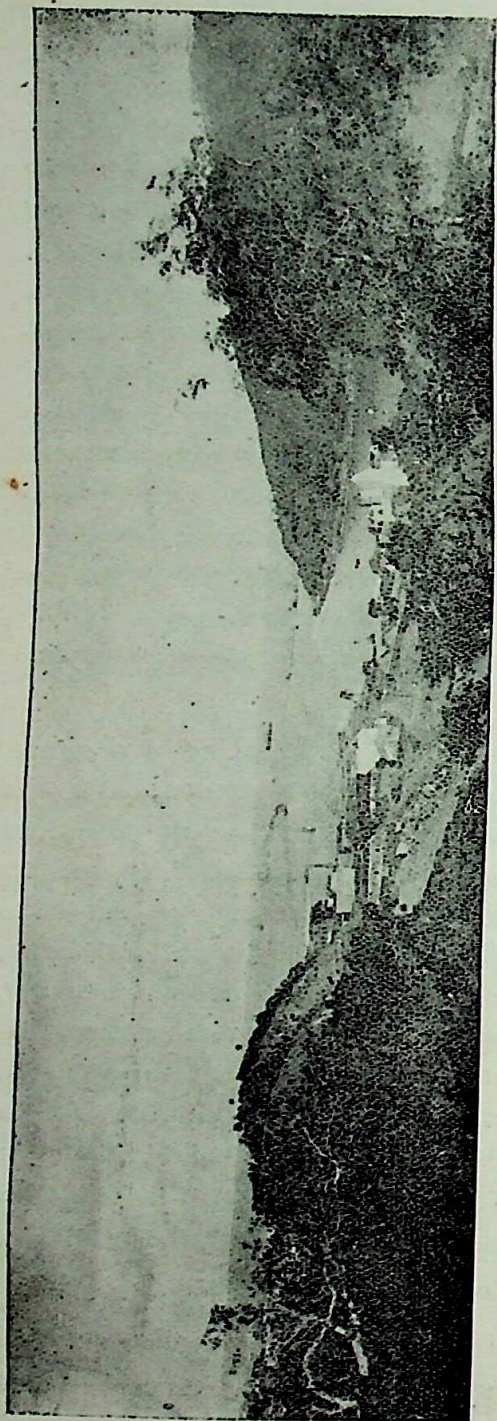
చుండగా సుమారు నాల్గైదుగులు ఎత్తుగలిగిన శిలావిగ్రహము ఒకటి దొరికినది. ఆవిగ్రహమును కొండరు భక్తులు, అధికారుల ఉత్తరవునుపొంది ఇసుకకొండపై నున్న శ్రీ సత్యనారాయణదేవాలయమునద్ద చేర్చిరి. దీనిని అనుభవజ్ఞులు పరీక్షించినచో విశాఖపట్టణము పురాతనపట్టణములలో నొకటిగా తేలునేమో అని తోచుచున్నది. ప్రస్తుతము ప్రాశ్చాత్యులు ఈదేశమునకు వచ్చినప్పటినుండి ఈపట్టణముయొక్కచరిత్ర తెలియుచున్నది.

విశాఖపట్టణము చిరకాలమునుండి శ్రవ్యస్థలములలో నొకటిగా ఎంచబడుచుండెను. హిందూదేశమునుండి

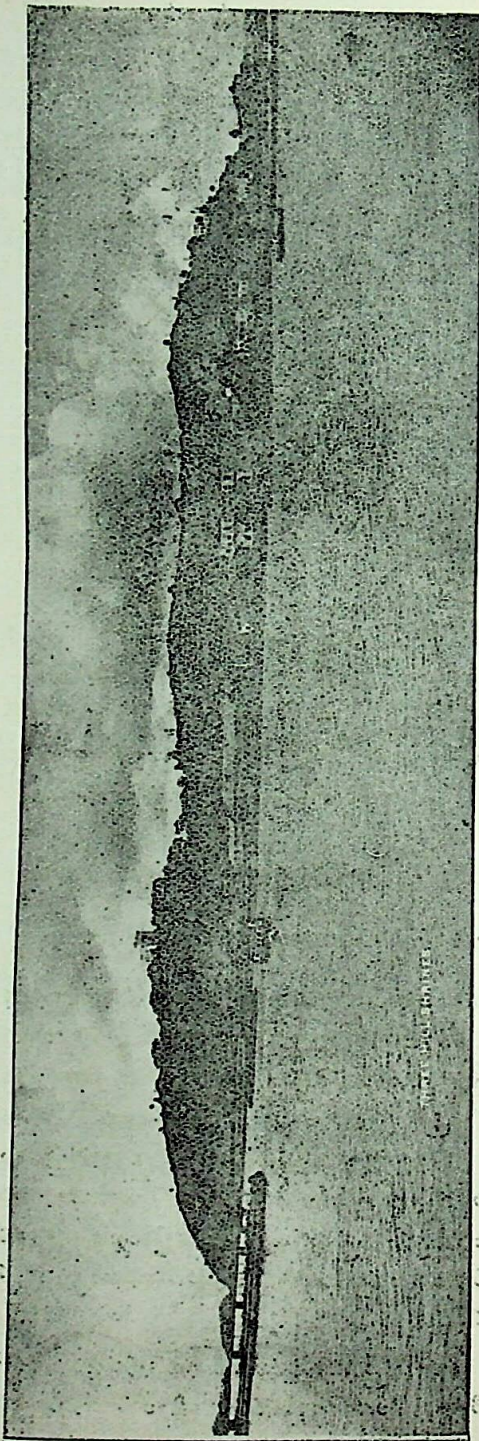
యూరపుదేశమునకు నూలుబట్టలు ఎగుమతి అగుకోజులలో ఈశ్రవ్యుండి చలవచేయబడినవియును, లేత గులాబీరంగు గలిగినవియును ఎగుమతి అగుచుండెడివి. నేటికిని 'చలవలు' అనబడు విశాలమును పచ్చికబయళ్లు — చలవబట్టలు ఆరవేయబడెడివి — యూరపియను క్లబ్బువారిచే గోల్సుఆటకు ఉపయోగించబడుచున్నవి. నవాబుపేట, కొప్పలపాలెం అను మైలున్నరమారములో నున్నస్థలములు శ్రీ విజయనగరము జమిందారులచే రంగులువేయుటకు ఇనాంఘాములుగా ఇవ్వబడియుండెను. వాటిని ఇటీవల హోర్బరువారు తీసుకొనిరి. ఆస్థలములలో విరివిగా చిట్టివేళ్ల మొక్కలు ఇప్పటికిని అచ్చటచ్చట కనబడుచున్నవి. ఆవేళ్లతో చక్కని లేతగులాబీరంగు నూలుబట్టలకు వేయుచుండెడివారు.

క్రీస్తుశకము ౧౫౫౮ సం. లో ఈస్టు ఇండియా కంపెనీవారిచే విశాఖపట్టణము హోర్బరుకట్టుటకు తగిన స్థలముగా నిర్ణయించబడెను. అప్పటికి తెరచాపలసహాయముచే సముద్రప్రయాణముచేయు ఓడలు విశాఖపట్టణము శ్రవ్యనకు, అనగా ఏరాడదగ్గర అను రెండుకొండల నడుమనున్న ఉప్పుతేరులోనికి వచ్చి సరకు ఎగుమతి, దిగుమతి చేయుచుండెడివి. ఆకాలమున హిందువులు, మహమ్మదీయులు ఓడవ్యాపారములు విరివిగా చేయుచుండిరి. వారి సొంతఓడలు దూరముననున్న శ్రవ్యస్థలములకుకూడ వెళ్లుచుండెడివి. ఉప్పుతేరు సముద్రము కలియుదగ్గర (బారు) మేటవేయుటచే ఓడలు లోనికి రాక సముద్రములోనే నిలువవలసినచేసెను. అప్పటినుండి రెండున్నరటన్నులబరువు మోయుపడవలమీన సరుకు ఓడలదగ్గరకు పంపబడుచుండెను.

౧౮౯౨ సం. లో గవర్నమెంటువారు ఈస్టు కోస్టురైల్వేవేయునప్పుడు విశాఖపట్టణములో హోర్బరు

౧. ఉప్పేరేరు సమద్రము కలయునోటు, యేరాడదర్గా కొండలు

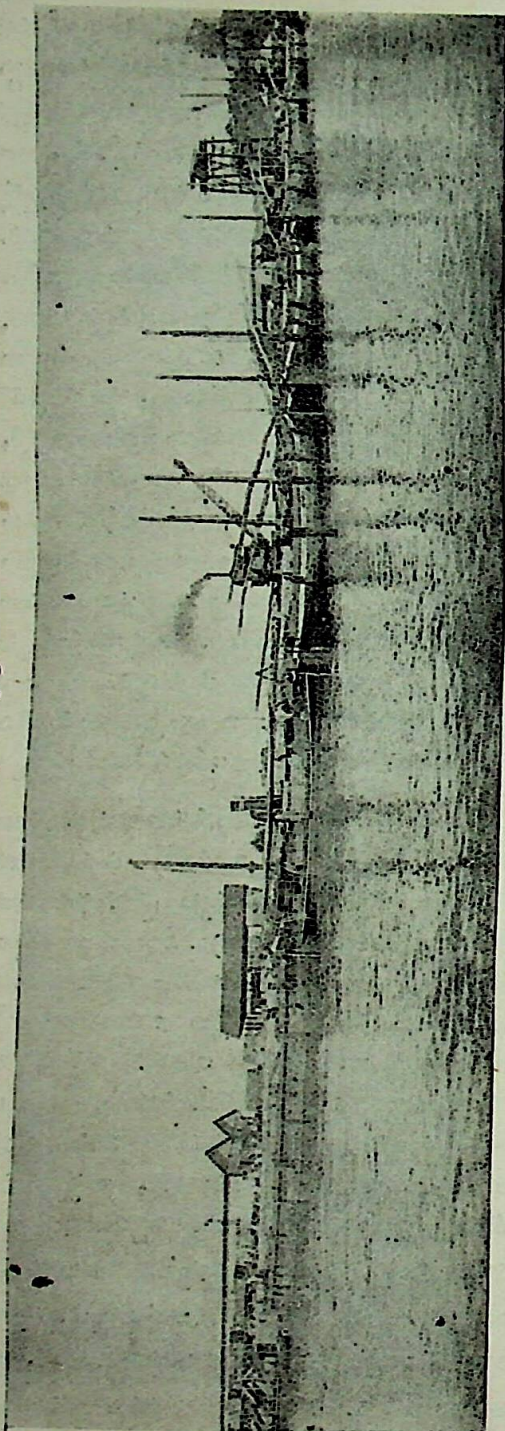
౩. రాసుకొండపనుసున్న కనుమ

కట్టుటవిషయమై ఆలోచించిరి. అప్పుడు తోరోవుడ్, మెకంజీ మొదలగు ప్రముఖులు విశాఖపట్టణములో చెన్న పట్టణములోవలె సముద్రములోనికి హార్బరు కట్టుట మేలని సలహా నిచ్చిరి. ఆసలహాననుసరించియే ఈస్టు కోస్టురయిల్వేవారు రాసుకొండకు కనుమచేసి ఉప్పు టేరుసమీపమున వార్ఫు (Wharf) స్టేషను కట్టిరి. ౧౯౧౪ సం. లో వాల్తేరుస్టేషను బెంగాలు నాగ పూరు రయిల్వేకంపెనీవారి స్వాధీనమునకు వచ్చెను. అప్పుడు వారు విశాఖపట్టణమున హార్బరు కట్టుటకయి శాస్త్రజ్ఞులచే పరీక్ష చేయించుటకు గవర్నమెంటువారి అనుమతిని బడసిరి. వారు ఇంగ్లాండునుండి అనుభవజ్ఞులగు ఇంజనీర్లను రప్పించిరి. వారు ఉప్పుటేరు త్రవ్వ ధూమగ్ధమున హార్బరు కట్టుటకు వీలుగా నున్నదని సలహా నిచ్చిరి. ౧౯౨౫ సం. లెజిస్లేటివ్ ఎసెంబ్లీవారు రెండున్నరకోట్ల రూపాయలు వెచ్చించి హార్బరు కట్టుటకు అనుజ్ఞ ఇచ్చిరి. అప్పుడే విజయనగరమునుండి రాయపూరునకు ఇనుపదారి వేయుటకు ఆజ్ఞ కాబడెను. ఈమార్గమున మధ్యహిందాదేశము సముద్రమునకు సుమారు మూడువందలమైళ్లదూరముననున్నది. అందు మూలమున వ్యాపారమునకు ఎక్కువ ఉపయోగకరముగ ఈ ఇనుపదారి పనికివచ్చును. ౧౯౩౦ సం. హార్బరు క్వే వాలు (Quay Wall) అనగా సామానులు ఎగుమతి దిగుమతులకు ఉపచరించునట్టి కట్టడము. దీనికి ఒకప్రక్క ఓడలు గట్టునకు అంటి నిలువగా సామానులు ఎగుమతికి వీలుఅగునట్లు వీలుగా నుండు చపటాగోడ) పూర్తిఅయి అందు పెద్దగిడ్డంగులు కట్టిరి. అప్పటినుండి అక్కడనుంచి సముద్రములోనికి పోవుపడవలమీద సరుకులు వేయుచుండిరి. సరుకు త్వరగా రవాణా అగుటకు ౨౦ టన్నులు మోయు కాకినాడపడవలమీద సరుకు నింపి, అటువంటివి నాల్గుఅయిదుపడవలను కలిపి ఒక స్టీముటగ్ (Steam tug) సముద్రములో నున్న ఓడల వద్దకు ఈడ్చుకొని పోవుచుండెను. ౧౯౩౩ సం. అక్టోబరు ౭-వ తేదీనుండి ఈ పడవల అవసరము లేకయే స్టీమురులు హార్బరులోనికి వచ్చి క్వేవాలుప్రక్క నిలిచి సరుకు ఎక్కించుకొనుట, దిగుమతిచేయుట జరుపు

చున్నవి. ఆవిధమునమొదటి హార్బరులోనికివచ్చినస్టీమురు స్కిండియా స్టీము నావిగేషను కంపెనీవారి 'జలదర్శి' అను రంగూను ప్యాసింజరుస్టీమురు. ౧౯౨౫-వ సంవత్సరమున లెజిస్లేటివ్ అసెంబ్లీవారి ఆజ్ఞ అనుబంధోడనే బెంగాలు నాగపూరు రయిల్వేవారు సుమారు పదిచదరపుమైళ్ల భూమిని ప్రజలనుండి తగుపరిహార మిచ్చి పుచ్చుకొనిరి. ఇట్లు తీసుకొన్నస్థలములు లోవతోటయందు దక్షిణ భాగమున అనకాపల్లికి వెళ్లుకోడ్డు ఇరుప్రక్కలను, కరాసా ఉప్పుగల్గి అంతయు, కొప్పలపాలెం నవాబు పేటలో కొంతభాగము, వైజాగ్ మిల్సు, కమ్మర్ల యల్ కార్పరేషన్ వారి సారాయి తయారుచేయు ప్యాక్టరీ, జ్ఞానపురం దక్షిణసరిహద్దు నంటి విశాఖపట్టణంపోవు ఇనుపదారివరకు, అచ్చటనుండి, ఫోర్డు ఆఫీసువరకును ఆక్రమించిఉన్నారు. ఈవై శాల్యముమధ్యనున్న హిందూ దేవాలయమును, కన్యమరియమ్మ క్రైస్తవాలయమును ట్రస్టీలక్రిందనే విడిచిపెట్టబడినవి. ఈస్థలము హార్బరు కట్టుటకు మిగుల ఇమ్యున్స్థానమున ఉన్నది. మూడుప్రక్కలకొండలును, ఒకప్రక్కను సముద్రమునుండి నడిమి ప్రదేశము త్రవ్వటకు వీలుగా ఇసుకతో కలసి ఉన్నది.

౧౯౨౫-వ సంవత్సరముననే "విశాఖపట్టణం" అను పేరుగల త్రవ్వకండ్ (Dredger) ఉప్పుటేరునకు తేబడినది. అప్పటినుండి త్రవ్వట ప్రారంభమాయెను. ఈకండ ఎగబీల్సు (Suction) విధానమున కట్టబడి వున్నది. ఇది సుమారు వెయ్యిమొదలు పదిహేనువందల టన్నులవరకు ఇసుకను, రాళ్లను ఒకగంటలో తోడగలదు. అటులు త్రవ్వ చేసిన ఇసుకను, రాళ్లను పెద్ద గొట్టములద్వారా ఒడ్డునకు తోసేవేయును. అట్లు అవసరము లేనియెడల పెద్దతొట్టిపడవకు నింపి కావలసిన చోటికి తీసుకొనిపోయి యిసుకను, రాళ్లను పారవేయును. ఇసుక, విడిరాళ్లు కాక పెద్దపణుకులు ఉన్న చోట "వాల్తేరు" అను త్రవ్వకండ్ ఉపయోగించుచున్నారు. ఈకండయందు ఆరుటన్నుల బరువుగలిగి నిక్రోల్ ఉక్కుతో చేయబడిన మొనగల గునపము, దానిని ఆరుఅడుగులు మీదికి ఎత్తి విడుచుటకు తగినపరికరములు

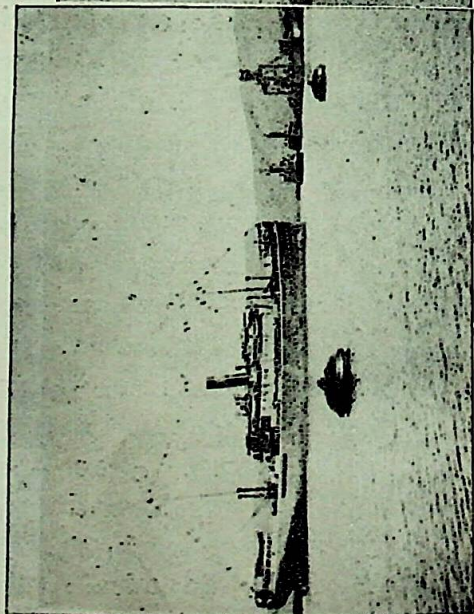
౪. క్వేవాలదృశ్యము.

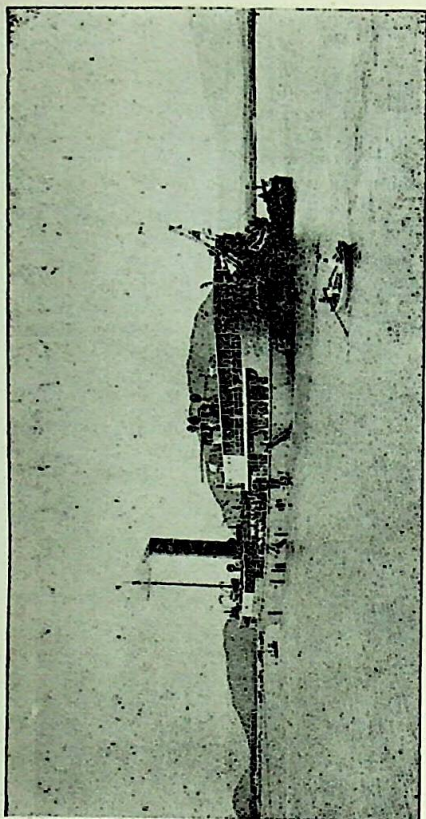
గిడంగులు

క్విముటగు

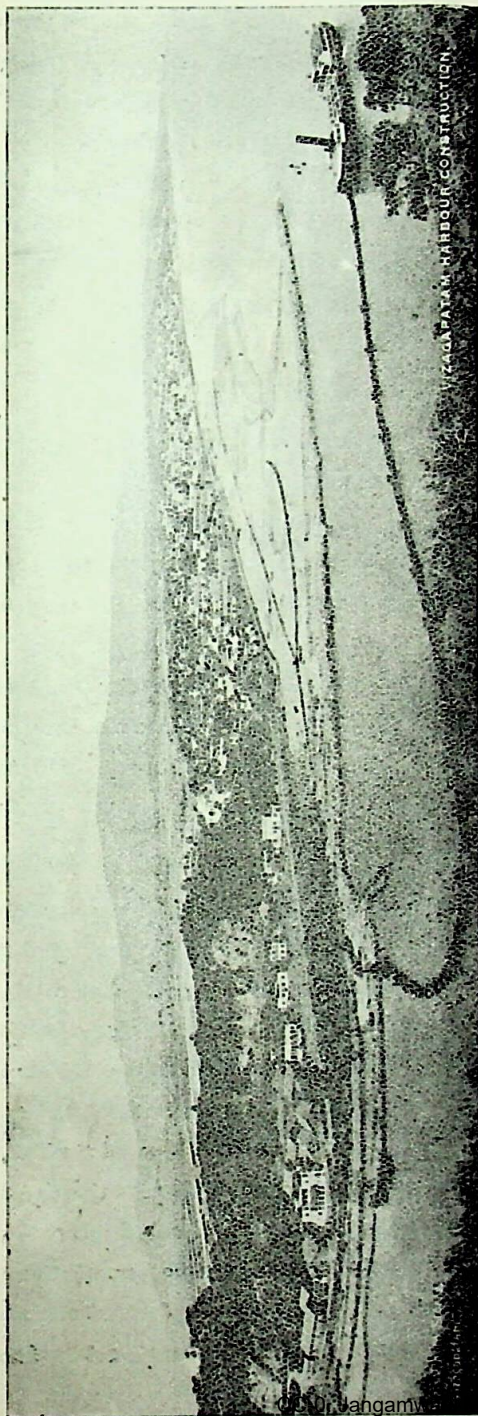
కాకినాడ సరస్వతి

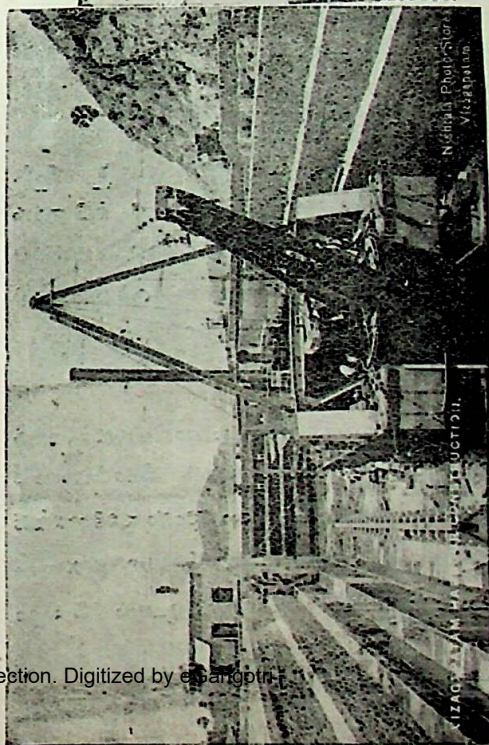
౫. మొదటిపీఠజలదుర్గ క్వేవాలదరిచేరుట

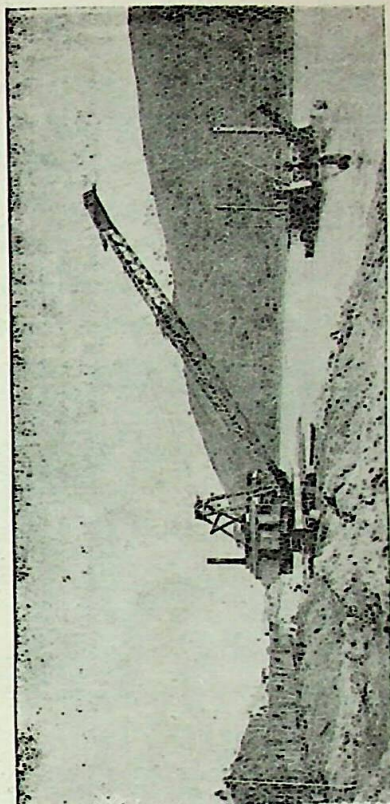
౬. త్రవ్వక

2. డ్రెడ్జరు " విశాఖపట్నం " హార్బరు ముఖద్వారమునపనిచేయుట.

౩. డ్రెడ్జరు " వార్తేరు " డాక్లో నున్నది.

౪. డ్రెడ్జరు " వార్తేరు " కాలువలో పనిచేయుచున్నది.

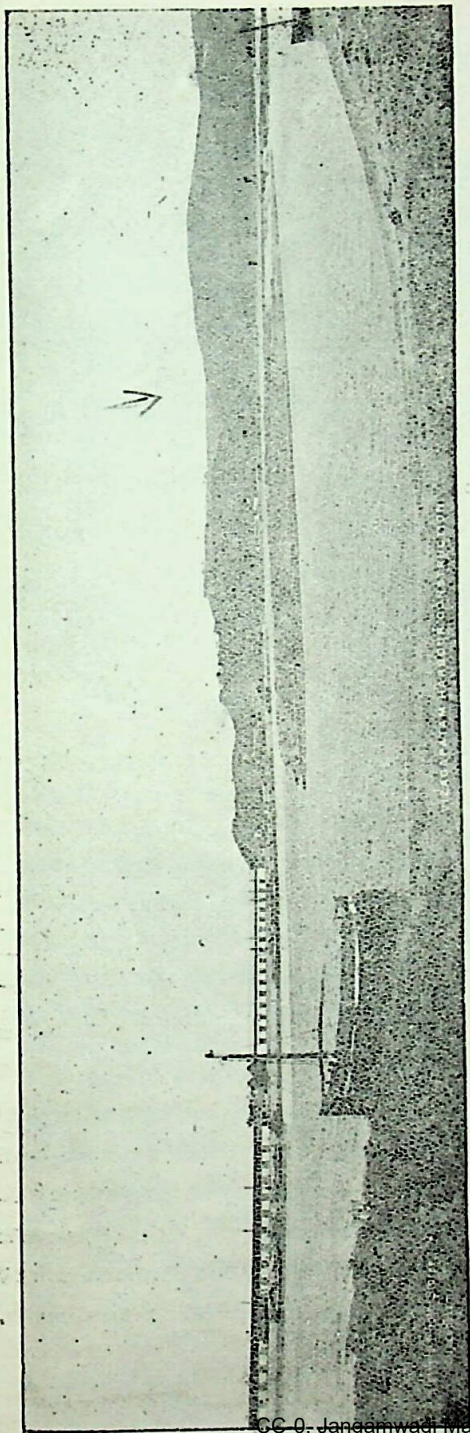
ఉన్నవి. ఆ సుసపమునాటుటవలన రాయిలో మూడు అడుగులలోతు కన్నము పడును. ఇటులు చాలకన్నములు చేసినతర్వాత ఆవిరిసహాయముచే పనిచేయు పారతో ఆ రాళ్లనన్నింటిని తొట్టిపడవలలోనికి పోయగలను. ఇదిగాక సేలపైనుండి కాలువప్రక్క తీయబడిన ఇనుపపట్టాలపై నడచునట్టి గ్రాగులైన ఒకటి కలను. అది సుమారు ఏబయిఅడుగులదూరము వరకు నీటిలోనున్న బురదను రాళ్లను మీదికి తీసి ప్రక్కనున్న రయిలుబండ్లలో వేయును. ఆబండ్లు ఆరాళ్లను, మట్టిని దూరముగా పారవేయును. ఇవిగాక పలురకములను చిల్లరపరికరములతో సముద్రముకలియు చోటనుండి కాలువను త్రవ్వ మొదలిడిరి. ఈసమయ మన క్వేవాలు తయారుచేయుటకై పెద్దపునాదులను ౧౬౦౦ అడుగులపొడవునను నీటిమట్టమునకు ఏబయి అడుగులలోతున త్రవ్విరి. అటులు తీయబడినగోతిలో నలుబదిఅడుగులపొడవును ఇరువదిఅడుగుల వెడల్పును గల ముప్పదితోమ్మిది కాంక్రీట్ సిమెంటుదిమ్మలను దింపిరి. అటుపిమ్మట త్రవ్వడచే ముప్పదిఅడుగుల లోతువరకును త్రవ్విరి. ఇటులు నిర్మాణమైన క్వేవాలు ప్రక్కను సుమారుముప్పదిఅడుగులదూరములో ౪౦౦ అ. పొడుగు, ౨౦౦ అ. వెడల్పు గల గిడ్డంగులను కట్టిరి. ఈ గిడ్డంగులకు ఇరుప్రక్కలను రయిలుపట్టాలను వేసిరి. రయిలుపట్టాలమీదను నిలిచి విద్యుచ్ఛక్తిచే పనిచేయు గ్రేనులను ఓడలలోనికి ఎగుమతి సౌకర్యమునకై నిర్మిరి. హార్బరు ఉపయోగమునకై లోవతోటలో నీటిధారను కొండరెండవప్రక్కకు తెచ్చుటకు కొండనుదోలచి గొట్టములు వేసిరి. దానికయి సుమారు ౧౩౦౦ అడుగులదూరము కొండను దోలచిరి. ఈపని సుమారు మూడు సంవత్సరములు పట్టెను.

హార్బరుముఖద్వారము మొదట అనుకున్నదాని కంటె కొన్ని ఋతువులయందు ఇసుక మేటవేయుటచే కాలువకు హానికలుగకుండుటకయి రెండు పనికొని ఓడలను హార్బరువారు చవుకగా కొని వీటి లోభాగమును సిమెంటు కాంక్రీటుతో నింపి ప్రక్కలను సిమెం

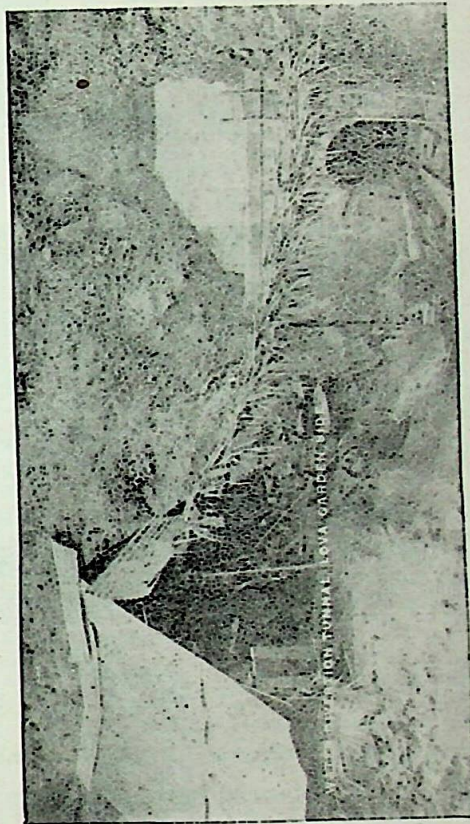
టుతో గోడలనుకట్టి వీటిని కాలువకు దక్షిణముగా సముద్రమునందు ఇసుకపై దింపి వాటికి ఇరుప్రక్కలను పెద్దరాళ్లను వేసిరి. తరువాత ఆ ఓడలు లోభాగ మంతయు చాలామట్టుకు సిమెంటు కాంక్రీటుతో నింపిరి. ఈ ఓడలు తెచ్చి మంచుటచే సుమారు నాల్గు ఏండ్లయినా పూర్తికానిపని నాల్గునెలలలో పూర్తి అయినది. అధికారులు అనుకున్నట్లు అవి ఉపయోగ పడినవి. ఇవి సముద్రపుకెరటములను ఆపి కాలువను భద్రపరచుచు ప్రక్కనున్న పెద్దగోతిలోనికి ఇసుక కూడజేయును. ఆయిసుకను త్రవ్వడకు ఎక్కడకు కావలెనన్న ఆక్కడకు తీసుకొనిపోవచ్చును.

తగినపరికరములతోను, ధీమంతులను ఉద్యోగస్థుల చేతను ౧౯౨౫-వ సంవత్సరమున ప్రారంభించిన విశాఖ పట్టణము హార్బరున ౭-౧౦-౧౯౩౩ నాడు వ్యాపారము ప్రారంభింపబడియెను. మొదటిస్టీమరు "జలదర్గ" ప్రవేశించినప్పుడు వేలకొలదిజనులు స్టీమరు సురక్షితముగా హార్బరునందు ప్రవేశించుట చూచి సంతోషించిరి. అప్పటినుండి ప్రతిరోజు స్టీమర్లు వచ్చుచు పోవుచున్నవి. ఈహార్బరులో సుమారు ౫౦౦,౦౦౦ టన్నులు ఎగుమతి కాగలదని అంచనా వేయబడుచున్నది. హార్బరు కట్టబడవలన విశాఖపట్టణమునకు ఆధిక్యమును, ప్రాముఖ్యమును సంఘటిల్లినవి.

పట్టణమునకు పడమరగా నున్న పట్టిప్రదేశము డెడ్డరులతో త్రవ్వబడినఇసుక, రాళ్లు పోసి పూడిచి నివాసయోగ్యము చేయబడినది. ఇటులు సుమారు పదియొకరముల మేర ఎత్తు చేయబడెను. అందు రోడ్లు వేయబడి ప్రదేశమంతయు ఎలెక్ట్రిక్ దీపములచే శోభిల్లుచున్నది. ఆస్థలమంతయు భాగములక్రింద విడదీసి ఆస్థులకు, వ్యాపారముచేయువారికి కపులు కీయబడెను. ప్రస్తుతము హార్బరువారి ఆసుపత్రి, వర్కుషాపు అక్కడ నున్నవి. వర్తకులుకూడ భవనములు నిర్మించుకున్న, ప్రదేశమంతయు మిగుల అందముగా నుండును. పూర్వము పట్టణముయొక్క మురుగునీళ్లు నిలవలఉండుటచే దుర్గంధమున నసహ్యముగొల్పు మరుభూమికి నేడు

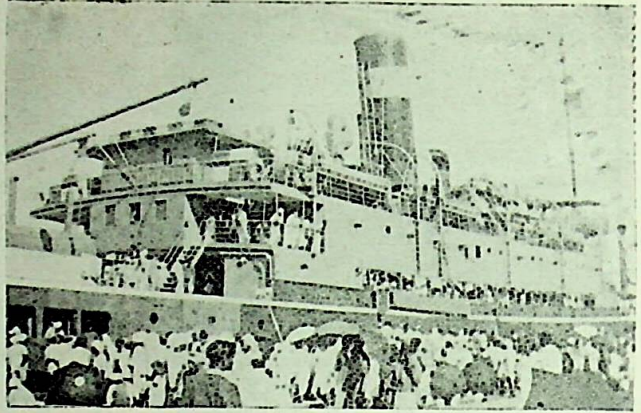

౧౦. క్వేవాలపల్లెము
గురుపెట్టికడోట నీమరు క్వేవాల వద్దకువచ్చును. గిడంగులు. క్వేవాల పడమరనుండిమాచిన కనబడుపల్లెము.

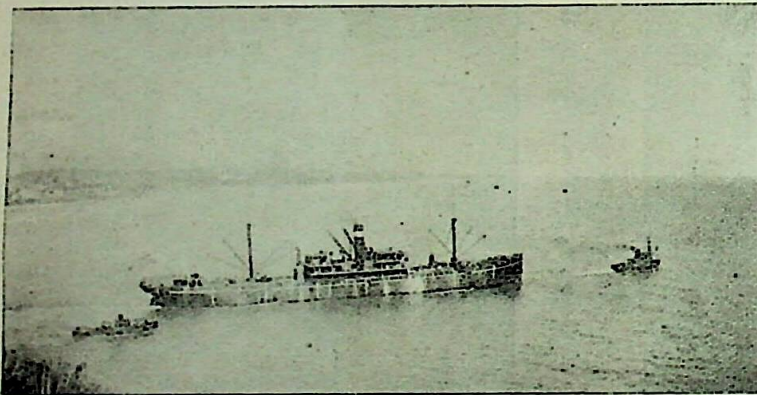

౧౧. లోకవోట్టలోని నీటిని కొంప యావలప్రక్కకు తీసుకొని పోవుచున్న తొలిచిన బిరుము

వర్తకసంఘములకు ముఖ్యస్థానమయి నిత్యము గనముచే తులతూగుభాగ్యము పట్టినది ఆ పట్టి పూడ్చి పట్టణముయొక్క మరుగునీరు నిలవ ఉంచక సముద్రములో కలిసిపోవుటకు హోర్బునువారు ఒకకాలువను త్రవ్వరి. అందుచే పట్టణవాస్తవ్యులకు అనాగోగ్యము తప్పినది. ఇంతియేకాక త్రవ్వడటచే గొట్టములద్వారా ఒకమైలువరకు సముద్రపుబిడ్డను విశాలము చేసిరి. పూర్వము సముద్రము తాకుటచే నీచి గోడ్డునకు అపాయము కలుగుచుండెడిది. ఇప్పుడు అట్టి అపాయము కలుగకపోవుటయే కాక మద్రాసులోవలె నీచిగోడ్డున సరుగుడు మొక్కలను చేయుటకు ఆవకాశము కలిగినది. మరేరియూబాడ్లకును అరికట్టుటకై హోర్బురు

౧౩. మొదటి స్టీమరు "జలసర్గ"ను చూడసరుకెంచిన జనులు

౧౨. కాలవ త్రేమమునకయి మంచిన స్టీమరులలో నొకటి

ఉండవలసినచోటికి శ్రీమకొని పోవుచున్నారు

వాం డాక్టరుకు తగిన పరికరముల నొసగి పనిచేయు చుటచే పట్టణములో మరేరియాజ్వరములు చాలా మట్టుకు తగ్గిపోయినవి. తమకొరకై నెలకొల్పుకొన్న విద్యుచ్ఛక్తియంత్రములనుండి విశాఖపట్టణము ఎలెక్ ట్రిక్ సప్లయ కార్పొరేషనువారికి పట్టణములో అయిదుసంవత్సరములవరకు ఉపయోగించుకొనుటకు విద్యుచ్ఛక్తి నిచ్చినారు. విశాఖపట్టణమునుండి

అనకాపల్లికి పోవు మార్గమున ఉప్పుతేరుపై నున్న బల్లకట్టును తీసివేసి యంత్రసహాయముచే నడచు నీరహితమగు మగు బల్లకట్టు ఉంచుటచే నది మార్గస్థులకు మిగుల సుసహాయముగా నున్నది.

పూర్వము కరాసా ఉప్పు గల్లీ ఉన్నచోటను నేడు వాయు విమానశాల నిర్మించిరి. ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయ నూతనభవనములు పూర్తి కా నున్నవి. వానిలో నైపుకళాశాల హాస్టలు పూర్తి అయినది. నైపుకళాశాలయొక్క అనేక భవనములు కింగు జార్జి

నైపుకళాలకు చేరుకలో నున్నది.

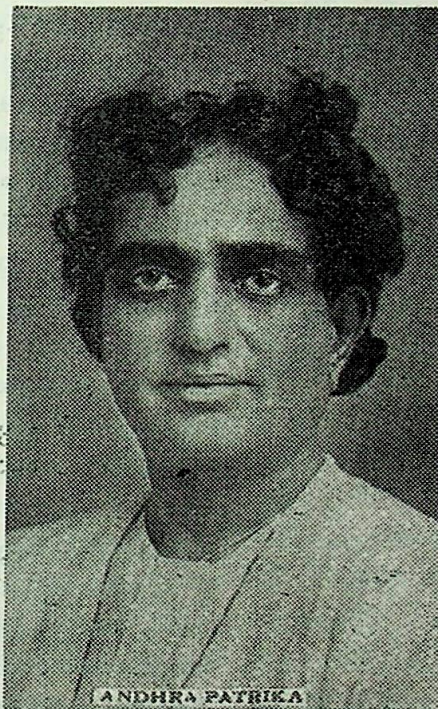
ఇట్లు పదిసంవత్సరములక్రిందట లేని, విశాలమై చూడరింపగు అనేక నూతనభవనములు పట్టణమున వెలసినవి. పదునేడవతాబ్దమునఈపట్టణముఒకఆంగ్లేయ-బ్రిడ-గొంగస్థానమయి ఉన్నప్పుడు చిన్నచేపలపల్లెగా నుండెడిదట. ఇప్పుడన్ననో నాగరికతకు ఆటపట్టయి సర్వకళలతో శోభిల్లుచు ఆంధ్రదేశమునకు మకుటమయినది.

తృతీయాంధ్రనాటక కళాపరిషత్తు

అధ్యక్షోపన్యాసము

ఇది నాకొక దుర్భరమగు శ్రమ. ఇట్టిని నాకిది వరకు చెందుపారు న తల్లిపింఛినది. ఇదిమాడవది. ఇదియే కడపటిసారియనిగూడ నేనాశించుచున్నాను. ఇట్టి ఆవ సరములలో సత్యములుకావని తెలిసిన విషయములనే సభ్యులకు ఆమోదకరమగుకీర్తిని నాబోటివారు చెప్ప వలెనని సభ్యు లాశించుట వాడుకయై యున్నది. ఇది మిక్కిలి కష్టమగుసమస్య. ఏదో యొక విషయమును చెప్పవలె నను ప్రబలతమ మగు ప్రేరణ ఆంతరాత్మమండి కలిగిననేకాని ఎవ్వరను ఏమియును చెప్పగూడదనియే నాయభిప్రాయము.

నాటకరంగమును, నాట్య కళనుగూర్చి నేను చెప్పదలచిన కొద్దివిషయములను నేనిదివరకే బహిరంగసభలలో చాలసార్లు తెలిపియున్నాను. నాకు దీనిని గూర్చి తెలిసిన దత్యల్పము. మొదట నేనుబినోధార్థమే నాటకరంగమున నడుగిడితిని. ఆవలన నాకు నాటక ప్రదర్శనములలో యథాశక్తిని పాల్గొనవలె నను ప్రబోధము గాఢతమముగా కలిగినది. నే నుద్దేశించినది మన చిన్న నాటకరంగముగాని జగన్నాటకమాత్రధారునిచే నాడింపబడుచున్న విశ్వనాటకరంగము కాదు. ఆత్మోపలబ్ధికి

టి. రాఘవాచార్యులుగారు

నాటకరంగము నుపయోగించుకొనుట కవకాశము కలదని నే నావల తెలిసికొంటిని. ఒకడు మనశ్శాంతిని బడయుటకు నాటక ప్రదర్శనములు ముఖ్యసహాయకము లను విషయముగూడ నా కిపు డనుభవమనునకు వచ్చినది. లాభకరము, యథార్థము నను సన్నిధి జగన్ముఖ నాటక ములలోను కళాభివృద్ధిచే ప్రదర్శనములను జరుపు

రంగము నుపయోగించు కొనవచ్చు నను నమ్మకము నాకు కలిగియుండనిచో ఈ ౧౫ సంవత్సర ములనుండియు ప్రతిదినమును నేను వ్యయపడుచు చుండినకీర్తిని నాధనమును, నాకాలమును వ్యయపరచియుండను. నాటక కళాభివృద్ధిని గూర్చి యిపుడు జరుగుచున్న పనికంటె

ప్రగల్భములే అధికముగా నున్న పనియే నేను నమ్ముచున్నాను. సంతాపకరమగు నీ నమ్మకము నా కిపుడు మరింత అధికమైనదని తెలుపవలసివచ్చినందులకు నేను చాల చింతిలుచున్నాను. భారత నాటకరంగమునందుగాని, దాక్షిణాత్య నాటకకళయందుగాని నిజమున నభివృద్ధి యేమియును కలుగలేదు. నాకు ౨౫ యేండ్ల నుండి రంగస్థలముతో సంబంధము కలదు. ఈ ౨౫ ఏండ్లు స్వల్పకాలముకాదుగాని ప్రథమ గణ్యమగు నాటకకాలను నిర్మించుటకు తగినస్థల మిప్పటివరకును నా కెచటనుగూడ కనబడలేదు. ఆంధ్రనాటకములలో నాటక నామమును సార్థకపరుపవలసిన నాటకములు అయిదారుకంటె హెచ్చుగా కనబడవు. ఈ పనిలో నాకు పెక్కువందలమందితోడ్పడిరి గాని వీరిలో చిత్రలేఖనము నభ్యసించినవారును, దానివిషయమున శ్రద్ధబూనిన

వారును ఇద్దరుముగ్ధురమాత్రమే కనబడిరి. ప్రకృతిసహజముగా రంగస్థలమును ఆయాసందర్భములకనుగుణముగా నమర్చుకీర్తిని సరిగా నూహింపగల నాటకసమాజము నాటకములను జీవనాధారముగా చేసికొనిన సంఘములలోను కళాభివృద్ధిచే ప్రదర్శనములను జరుపు

చున్న సంఘములలోనుగూడ నాకింతవర కొక్కటి యునుగూడ కనబడలేదని నేను రూఢిగా చెప్పగలను. సరియైనరీతిని కృత్రిమశిరోజాలంకారములను సిద్ధపఠచు పద్ధతిని తెలిసికొనినవా రొక్కరునుగూడ నాకు కనబడలేదు. రంగస్థలమునందును, ప్రేక్షకులుండు స్థలమునందును ప్రకాశ మెట్లుండవలె నను విషయమునుగూడ నేసంఘమువారును సరిగా తెలిసికొని యుండలేదు. అ యేండ్ల క్రిందనున్న స్థితిలో నిపుడు గమనింపదగిన అభివృద్ధి యేమియును కనబడుటలేదు. అనుహలమును మార్పు లేకమైనను కలుగలేదు. ౧౮౮౫-వ సంవత్సరమునందు వెనుకటి మోటుతరపు వీధినాట కముల పద్ధతిని విరమించి నవీననాటకరంగములను నిర్మించిరి. అపుడుమాత్రమే నిజమైన మార్పుకలిగినది. అందువలన క్రమక్రమముగా చాల అభివృద్ధి కలుగ గలసని ఆశించుట కవకాశ మేర్పడినది. ఇరువదేండ్ల క్రితము నటులును, ప్రేక్షకులునుగూడ తెలుగులో సంవాదరూపమును వచనమునందు నాటకములను ప్రదర్శించుటలోగల ప్రాముఖ్యమును బాగుగా గ్రహించి యుండిరి. నాటకప్రదర్శనములలో గానమున కెట్టి ప్రాముఖ్యమునుగూడ నియ్యకండుటకు వారు మనః పూర్వకముగా ప్రయత్నించి కృతార్థులైరి. కాని యిపుడు సంగీతము నాటకరంగమును పూర్తిగా వశపరుచుకొని వచనమును త్రోసిరాజిననది. పదేండ్లక్రితము సంగీతము - ఎట్టిసంగీతము, అధమాధమమును సంగీతముగాని శ్రోతృజనుల నానందాభి నోలలాడింపగల శ్రేష్ఠతమమును శాస్త్రీయగానము కాదు, అట్టినికృష్టసంగీతము-నాటకరాజ్యముపై దాడిప్రారంభించెను. అప్పటి నుండియు నష్టకరమును నీమార్పు ప్రారంభమై దినదినాభివృద్ధి నొందుచున్నది.

నాటకరంగస్థితి అ యేండ్ల క్రితముకంటె నిపుడు చాల అధ్వాన్నముగా నున్నది. ఇపుడు మరియొక మార్పుగూడ తలచుపినది. ఇది నటులకు బిరుదముల నంటగట్టుట. ఔపకారిక ప్రదర్శనములనుజరుపుట మూడవమార్పు. ఏదోయొక ప్రజోపకారసంస్థయొక్క సహాయార్థ మొక నాటకమును ప్రదర్శించు విషయిద

కొండరు నటులు నాటకకళను, ప్రేక్షకులనుగూడ సుత మొనరించుచున్నారు. మనకు శుక్లవాక్యములను పలుకుటయందు గల అభిలాష సరియైనరీతిని నాటకకళ నభివృద్ధి నొందించుటయందు లేకమును లేదనియే నిర్ణయింపవలసి వచ్చినదని నేను గట్టిగా నమ్ముచున్నానుగాని యిది పొరపాటుని యొవలైన చెప్పగలిగినచో నా అభిప్రాయమును మార్చుకొందును. మన సంఘాభివృద్ధికి నాటకరంగమును, నాటకకళయును ముఖ్యతమును లను దృఢవిశ్వాసము కలవారు మిక్కిలి కొద్దిమందియే యుందురు.

ఈసభ కధ్యక్షతవహింపవలె నని మొదట నన్ను కోరినపుడు నాకది అయ్యెముగానే యుండెను. మొత్తముమీద సభ లనిన నా కొకవిధమును ప్రతిహాల భావమే సహజముగా కలదు. నేను వృత్తివలన న్యాయవాదిని. మీరందరు న్యాయస్థానములో నొకదావాగా వాయిదా వేయబడవలె నని యొక న్యాయవాది కోరదలచినపుడు యీ వివాదను మధ్యవర్తులద్వారా పరిష్కరించుకొనుటకు వాదిప్రతివాదు లంగీకరించిరిని కోర్టులో తెలుపుట వాడుకయైయున్నది. ఆ మధ్యవర్తుల పరిష్కారమువలన నెట్టిలాభమును గలుగదని యెరిగియుండియే న్యాయవాదు లిటుల కోరుచుందురు. ఇట్టి సభలలో కొండరు స్వోత్కర్షను వెల్లడించుట కవకాశము లభించుచుండును. లేని సుగుణములును, అధిక్యమును తమ కున్నటుల లోకమును భ్రమింపజేయ గోరుట మానవస్వభావము. అందువలన నిట్టి సభలలో నెవరో కొండరు తమచొక్కాలకు గౌరవోద్యోగ చిహ్నములను తగిలించుకొని, నిజముగా చేయునట్టి పని యేదియును లేకపోయినను, దుర్భర కార్యవిమర్శనలైనట్లు నటించుచు నటునిటు కలయడిరుగుచుందురు. ఎటులైన నేమి, మన నాయకు డగు దేశోద్ధారకుని ఆజ్ఞకు బద్ధుడనై యీసభ కధ్యక్షత వహించుటకు సమ్మతించితిని. అందువలన నిపుడు మీసమక్షమున బద్ధాంజలి నై నిలచియున్నాను. ఇపుడు ఈ సభలో ఉన్నదున్నట్లు చెప్పుటకే నేను ప్రయత్నించెదను కాని యీరోజులలో నిజముచెప్పిన నిష్ఠూర మధిక మగును,

ఒక గడ్డిపోచను చూపించి 'యిది గడ్డిపోచ' యని చెప్పినచో 'నేను మనోజ్ఞులు లగు కుసుమబాణుని పంచబాణములలో నొకబాణము గాని గడ్డిపోచను గా' నని ఆ కొరగాని గడ్డిపోచగూడ లేచినిలచి నిష్క్రమించి ప్రత్యుత్తరమిచ్చుటకు వెనుదీయదు. నేనిపుడు తెలుపబోవు విషయములలో నేనైన కొన్ని నిరాధారములని మీకు తోచినచో మీరు నన్ను తుమింప గోరెదను. ఒకవ్యాధిని కుదుర్చువలె ననిన ముందుగా దాని లక్షణమును బాగుగా తెలుసుకొనవలెను. అటు లనే నాటకకళయందును, నాటకరంగములందును నిజమైన అభివృద్ధిని కలిగింపవలె ననినపుడు వాటిలో నేర్పడిన లోపములను సరిగా తెలుసుకొనవలెను గాన నందులకే నేనిపుడు నిష్క్రమించుచుగా ప్రయత్నించెదను. ఇచ్చట సమావేశమైన పండితుల కందరికిని ముందుగానే నే నొక తుమాపణను తెలుపుచున్నాను. "మనప్రాచీనులు సర్వజ్ఞులు. వారు కనుగొనినదాని కిపుడు క్రొత్తగా చేర్చబడవలసిన దేదియును లేదు." అని పండితు లొక్క వాక్యములోనే తెలిపెదరు గాని నే నీ విషయమున ప్రతిపాదుడను. మన ప్రాచీనులు సర్వజ్ఞులైనచో మనము వారి సంతతివార మైనందులకు మనము వారికంటెనుమాడ ఘనులము కాగలమని మనము నమ్మిననే మన జన్మ సార్థక మగును. మన జాతీయాభివృద్ధిలో నాటకరంగమును, నాట్యకళయును నొక ప్రధానాంగ మనియే నేను తలచుచున్నాను. అభివృద్ధికి పోలికయు ముఖ్యసాధనము. అటుల సమరము సలుపవలె నను భావమును, అందులకు తగిన శక్తియును మనకు కలిగినపుడే మనము కీర్తిశిఖర పరంపరల నధిరోపింప గలుగుదుము. మనము పోరాడవలసినది పరిస్థితులతోమాత్రమేకాని మనుష్యులతోకాదు. మనము మన పౌరుషశక్తిని సరిగా గ్రహింపగలుగుటకు మన కీ సంగ్రామమున సంపూర్ణ విజయము లభింపవలెను. అది సులభముగా లభించినచో చిరస్థాయి యగు ఫలితము కలుగదు గాన మనయందుగల ప్రేమచే సర్వేశ్వరుడు మనకు సులభసాధ్యములుగాని పరిస్థితులనే గలుగజేయుచుండును. అపుడే మనము మన

యందుగల దివ్యమానవత్వమునుగూడ తెలుసుకొనగలుగుదుము. కావున పురుషపుంగవులు పరిస్థితులను లోబరుచుకొనుటకు సర్వశక్తులను వినియోగించుచుండురు. అట్టి మానవోత్తము లొనర్చిన ఘనకార్యములవలననే సంఘాభివృద్ధి కలుగుచుండును. మన మెల్లప్పుడును రణరంగమునందే యుండుము. లేదా మన మటుల భావింపవలెను. కావున నిటుపైని కళావైభవమునకు ఆధారభూతులుగా నుండగల యువజనులు నాటకరంగములందు ప్రవేశించి యశోభాసురులు కావలెనని నేను వారిని కోరుచున్నాను. అందులకు వారికి నిరోధకములుగా నున్న కట్టుబాటులను, మనోదౌర్బల్యమును లోబరుచుకొనుటకు వారు తీవ్రముగ పోరు సలుపవలెను. "గ్రీకుడేశీయులు అతిశయోక్తి లేని సౌందర్యారాధకులు. వారు పౌరుషమును గోల్పోకుండ వివేకమును ప్రేమించుచుండురు." అని నెనుక నొక గ్రీకుకవి వ్రాసిన వాక్యము లిటీవలనే బాల్లవినుగా రుదాహరించిరి. ప్రాచీనభారతనాగరకత్తుగూడ నిదియే ముఖ్యతత్వము. మనము సమరతలమునందున్నాము గాన సకలభోగములను త్యజింపవలెను. మనము విపరీతాభిప్రాయముల నన్నిటిని విడనాడవలెను. స్కంధావారమునందున్నవారి నందరిని సోపరభావముతోనే చూడవలెను. అపుడే మనము ప్రాచీనభారత నాట్యకళావైభవమును గ్రహించుటకు నిశ్చలముగ పురోగమనమును సలుపగలుగుదుము. భిన్నత్వమునందేకత్వమును వెల్లడించునట్టిదియును, మాయాస్వరూపమును వెలిపుచ్చునదియును ప్రపంచవ్యవహారములలో నేకభావమును కలిగింపగలదియును నాటకకళయే యని నేను గురుముఖమున వినియుంటిని. ఇది ఆత్మప్రకాశమును బోధించును. ఆత్మప్రకాశమును ఆత్మవ్యాప్తిక్రింద పరిణమింపజేయును. చివరకు జీవాత్మప్రత్యేకతను పూర్తిగాహత మొనరించి పరమాత్మయగు శ్రీకృష్ణునియందు జీవాత్మ లయమొందునట్లు చేయును. శ్రీకృష్ణుని దివ్యమరణీగానమున నవ్యాత్మమిలితమగునట్లు స్వరసమ్మేళనమును కలిగించును. అంతరంగ, బహిరంగ సౌందర్యమును పెంపొందించుటకుగాను అంతర్గత, బహిర్గత

శక్తులను సమగ్రస్థితిలో నుంచుటకు లలితకళలు తోడ్పడును. మతముగూడ నొక కళయే. మానవులు తమలో నడగియున్న నిర్మాణశక్తులను అనుభవమునకు తెచ్చుకొనుటకును, ఉపయుక్తములను సుందరములుగను, సుందరములను ఉపయుక్తములుగను మార్చగలుగుటకును మతము వారికి బోధించును. మానవ స్వభావమునందు అహింసయున్న భావములన్నియును బహిర్గతము లగుట కొనరింపబడిన గొప్ప ప్రయత్నమే కళ.

కష్టానుభవమువలన పునీతములై సక్రమముగను, నియమబద్ధముగను చివరకు శ్రీ కృష్ణుని మధురమురళీగానసుస్వరములను గ్రహింపవలెనను నాశతో నీభావములు జీవాత్మ సంబంధమున భారమునంతను బహిర్గతమొనరించుచుండును.

ప్రేమను బహయగలుగునీమిత్రము హృదయమునందుగల మలినపదార్థమునంతను తొలచివేసి దానిని సమగ్రముగాచేయుట కొనరింపబడిన ఉలిపోతే కళ. హృదయమునందుగల నల్లమచ్చల నన్నిటిని తుడిచివేసి ప్రేమదేవతారాధనకు అర్హమగునట్లు దానిని పరిశ్రమొనరించునట్టి కుంచెయే కళ. హృదయమును మాటలతో గాక ప్రేమతో ప్రభుత్వము నొనరించునట్టి రేఖనియే కళ. మధురతమమున దివ్యగానమును విని తడనుగుముగ నాట్యమొనరింపగల శక్తిని హృదయము బహయగలుగునట్టి దైవశక్తిని హృదయమునకు కలుగజేయు సుపకరణమే కళ. ఇదియే కళలనుగూర్చి మన ప్రాచీనుల భావము. సంతాపకరమున ప్రేమోదంతమును మరచి పోవుటకే యొకడు చిత్రలేఖనమును ప్రారంభించె నని నే నెచటనో చదివితిని. అతడు ఉత్తజ్ఞుడు. భౌతిక పదమున ప్రేమతో తన హృదయమును నింపుట కతడు మొదట ప్రయత్నించి విఫలపడయ్యెను. అంతట తన హృదయమును పరతత్త్వపరమున ప్రేమతో నతడు నింపబూసెను. కాలక్రమమున అతడు చిత్రలేఖకులలో నగ్రగణ్యుడయ్యుండుననియే నేను నమ్మెదను.

మీరు పిరాజుకథ వినియేయుందురు. అంధుడగునతడు సౌందర్యమును సందర్శించి దానిని మనోహరాకృతితో వెల్లడింపగల శక్తి ప్రేమవలననే కలిగినది.

హృదయవ్యక్తము మాన్వజాలినది కళ యొక్కతే. ప్రాచీనభారతమున కళాస్వరూపపరిజ్ఞాన మిటులే యుండెను. అభివృద్ధముగను, సమగ్రముగను చేయబడిన నాటకకళావైభవము ఒకబాతియొక్క విజ్ఞానమును వెల్లడించు ననువిషయమున మీరు నాతో నేకభవించెవరనియే నేను నమ్మెదను. అదియే నిజమైనచో ప్రస్తుతము మనబాతియొక్క స్థితి యెటులున్నది?

నవీనవిజ్ఞానముజన్మవలన అస్పృశ్యతను నెలకొల్పినది. మననాటకకళాభివృద్ధి దారిద్ర్యమును అల్పశక్తిని కలుగజేసినది.

నిజమున నాటకకళయొక్క శక్తి అజేయము. నిర్మాణశక్తి దారిద్ర్యమునకును, అల్పశక్తికిని ప్రత్యర్థి. అట్టిచో మన కళలును, విజ్ఞానమును ప్రవర్ధితము లగుచున్నవని మనము చెప్పుగలమా? స్వాతంత్ర్యసిద్ధివలననే అభివృద్ధి కలుగును. పరాధీనదాస్యప్రవృత్తి గమనము నరికట్టిన మనుష్యునియందు గల ప్రవర్ధకశక్తిని దుర్బలముగ జేసి నిరోధించి వానిని పరాధీనస్థితికి పాల్పరచునట్టి దుష్ట వికారగ్రహములు రెండు కలవు.

ఇప్పటి రోజులలో విశ్వవిద్యాలయపట్టములను బహయుట పరిహాసాస్పదము. భౌతిక ప్రయోజనకరమున కళలోగాని, అప్రయోజనకర మగు కళలోగాని విద్యార్థి అర్హతను బహనెనని యాపట్టము ప్రవపరుచుటలేదు. బాధ్యతలను నెరవేర్చుటకు వెనుదీయుట, హక్కులను కోరుటకు మాత్రము ముందంజవేయుట అభమముగ నూచనయై యున్నది. తమవలన ప్రతిఫలము నపేక్షింపకుండ టిక్కెట్లను ఉచితముగా నియ్యవలెనని నిర్బంధించుటగూడ నొక విధమున వ్యాధియే. ప్రస్తుతము దాక్షిణాత్యనాటకరంగమున రెండువిధములగు నిరంకుశత్వము కలను. ఒకటి ఉచితముగా టిక్కెట్లను బహయగోరుట; రెండవది బేపకారిక ప్రవర్ధనములు. ఈ రెంటికినిగూడ విలక్షణమున వైజ్ఞానికప్రయోజనము కలదు.

విద్యావ్యాపనమునందు నాటకరంగము ప్రధానాంగ మునటయేకాక ఒక సత్ప్రేరేపకరణమును పెంపొందించుట

దించుటకుగూడ నాటకరంగము అధికముగా తోడ్పడ గలదు. ఇది ఒక నిర్మాణశక్తికి పరిశోధనాలయము. మనము మన మనస్తత్వమును పూర్తిగా శోధింపవలెను. ఒకడు తానే సృష్టికర్త కాగలడను విషయమును గ్రహించుటయే నాటకకళయొక్క ముఖ్యప్రయోజనము. తన ఆత్మస్వరూపమును తాను తెలిసికొని యితరులుగూడ తమ ఆత్మస్వరూపముల నటులు తెలుసుకొనగలుగుటకే సార్థక నామడను. నటుడు రంగస్థలము నుపయోగించును గాన రంగస్థలము పవిత్రమును ధ్యానస్థామి. అత డచట స్వార్థచరిత్యాగ మొనరించి సంకుచితుడై పరులపై ప్రేమతో మరల విస్తృతు డగును. సామాన్య ధ్యానమునకు నిర్జనస్థలము, స్నానము, భౌతవస్తుధారణము మున్నగునవి అవసరము. నటునిధ్యానమునకు రంగస్థలమున సమస్త దేవీదేవతాసహాయమును అవసరము. ఈ ధ్యాన మత నికిమాత్రమే సంబంధించినదికాదు. అది యొక సమష్టి కుటుంబిక ధ్యానము, లేక సార్వజనిక ధ్యానము. ఈ ధ్యానమున నటుడును, ప్రేక్షకులునుగూడ చేరి యుందురు. ఒక సమదాయమున ధనికులు పేదలు, ఘనులు సీమలు, విద్యాధికులు విద్యావిహీనులు, జ్ఞాన ధనులు అజ్ఞానులు మున్నగువా రందరు నుందురు. ధ్యానప్రదేశమువలె నాటకరంగముగూడ యేకాగ్రతకు తోడ్పడుటకు మిక్కిలి శుచిగా నుండవలెను. పరిసరములన్నియును ధ్యానవస్తువునకు సంబంధించిన చిత్తరువులతో కూడియుండవలెను. ప్రారంభమున లోహనిర్మితముగు గేంద్రామృగము నెదుట నుంచుకొని యొకడు శ్రీ కృష్ణునిపై చిత్తమును నిలుపజాలడు. మదరాసు బీదిపీఠిలోనున్న బర్మా ఆయులుటాంకు గల జపనిక యెదుట నుండగా సౌందర్యనవనముగు ద్వారకనుగూర్చి ధ్యానింపగోరుట కాతిస్యమే యగును. జనగలుపోస్తాఫీసువద్దను ఎర్రరంగు పూజుబడిన గుండ్రని టపాపెట్టెను శకుంతలక్రీడారంగముతో చేర్చుటవలన మనశ్శాంతికి భంగము కలుగక మానదు.

నాటకకళను మహాన్నతస్థితికి కొనిరావలె ననిన మన జాతీయాభివృద్ధిలో ఒక ముఖ్యాంగముగా

మనము దాని సంగీకరింపవలెను. నేనిదివరకు తెలిపిన రీతిని కొంత నిర్మాణ కార్యక్రమమును, అధికముగు నిర్మూలన కార్యక్రమమునుగూడ నవసరమే యగును. ఇంతవరకు నటులకును, ప్రేక్షకులకును అనుకూలము లగు గృహములను మనము నిర్మింప గలిగియుండలేదు. నేషధారణమున నెట్టి ప్రావీణ్యమును బడయలేదు. రాజవేషముల నన్నిటిని బండితోలువారిపద్ధతినే మనము సిద్ధపరచుచుండుము. ఈ నాటకరంగపు రాజులకు శిరోవేష్టములును, పాదరత్నములును ఎటువంటి లభించునో తెలిసికొనుట చాల ఆశ్చర్యకరముగానేయున్నది. నాటకరంగమునందలి రాజులను చూచినపుడెల్ల మండలములలో దొరతనమువారు నిర్మించునట్టి తాలూకా కచేరీలపద్ధతి శృహనిర్మాణము నాకు జ్ఞాపకమునకు వచ్చుచుండును. నాటకములలో పాత్రధారులకు కృత్రిమశిరోజముల నమర్చుపద్ధతి మరింత అసహ్యకరముగా నున్నది. నాటకప్రదర్శనముల నేర్పాటు చేయువారు అగ్రభాగమునందలి ఆసనములలో కూర్చుండువారి పౌకగ్యములనుమాత్రమే గమనించెదరు. గాన నెనుకప్రక్కను కూర్చుండువారికి నటుల ముఖ వైఖరులలో కలుగు మార్పులేవియును గోచరింపవు. ప్రేక్షకులు యావన్మందియును ప్రతినటుని ముఖవైఖరి లోను కలుగు అతిమాత్సర్యములను మార్పులనుగూడ సమానముగా చూచుటకు వీలగునటులు నిర్మింపబడిన నాటకశాల నిప్పటివరకు నే నెచటను చూచియుండలేదు. ఇప్పుడు నాటకరంగములందు పాడబడుచున్న సంగీతము శిరోవేదనను కలిగించుటకుమాత్రమే ఉపయోగించుచున్నది. నాటకములలో సంగీత ముండగూడదని నేను చెప్పటలేదు. సంగీతముతోగూడిన నాటకములను మనము ప్రదర్శించి అందువలన మనము ప్రేక్షకుల కానందమును కలిగింపగలుగుదుము. కావున నిపుడు రంగస్థలములలో మనము వినుచున్న సంగీతము నాటకముల కెంతమాత్రమును పనికిరాదు. ఇప్పుడు ప్రేక్షకులు గూడ పూర్తిగా సంగీతవ్యామోహమునకు దాసు లగుట చే మన నాటకములు పాటకచేరీలుగను, హరికథాకాలక్షేపములుగను మారిపోయినవి. ప్రదర్శింపబడవలసిన నాటకముసంగతిని ప్రేక్షకులు పూర్తిగా మరచిపోయి

నటులరంగస్థలమున హద్దుండి తాము కోరినపాటలనన్నిటినిపాడవలె నని నిర్బంధించునట్టి దుస్థితిగూడ నపుడు తటస్థించినది. ఇంతకుండు అవమానకరమును విషయము మరేదియు నుండదు. ఆంధ్రనాటకరంగ మింతటి నీచస్థితికి రాగల దని నే నెన్నడును తలచియుండలేదు. ఆంధ్రనాటకములు అభిమానమును లగు యక్షగానముల స్థితికి వచ్చినది. దీనికి గలకారణ మందరికిని తెలిసినదే. ఇదివరకు ఈపరిషత్తువారు రెండు వార్షికసభలను జరిపిరి. ఇది మూడవది. ఆంధ్రనాటకరంగమునకు సంప్రాప్తమైన ఈ దుస్థితిని తొలగించుటకు మీరేమి చేసితి రని విజ్ఞానభనులగు మిమ్మును నే నడగుచున్నాను. ఇందులకు మీరే బాధ్యులు. విద్యాధికులారా, యువజనులారా, విద్యార్థులారా, ఆంగ్లల ఉదారమున నాట్యకళను హతమొనరించుచున్న యీ హరపీఠాచమును మారణహోమము గావించుటయనుభవతమ మను కార్యభారమును మీరు వహింపవలెను. ముందుగా ప్రాత నాటకములను మూలబెట్టి సరియైన పద్ధతిని క్రొత్తనాటకములను వ్రాయించవలెను. యువకులలో గ్రంథకర్తలను, కవులును నడుములు కట్టి మన కళాప్రకాశమును మందీకృత మొనరించుచున్న మూఢవిశ్వాసములను, సంప్రదాయములను తుడిచివేయవలెను. విశ్వామిత్రుడు నూతనసృష్టిని చేయగలుగుటకు సహాయభూతమైన నిర్భయత్వ మను రసాయనమును తనివిదీర మీ రాస్వాదించవలెను. తనతోపాటు తునకమునుగూడ సురపురికి గొనిపోవలె నని దేవేంద్రుని నిర్బంధించిన యుధిష్ఠిరునకు కలిగిన జీవకారుణ్యమును మీ రుపరచుకొనవలెను. ఇట్టి జీవకారుణ్యమే ఆఘనికులలో తుకారాం తన చెంత నున్న ఒక్క రొట్టెముక్కను హరించిన కుక్కకు ఘృతమునుగూడ నొసంగునట్లు చేసినది. నూరుమంది భార్యలుండినను చాలక నూటయొక్కటవభార్యను పెండ్లియాడ గోరునట్టి పురుషాధములను తమనాటకములలో నాయకులనుగా చేయనట్టి కవులును, నాటకకర్తలును నాకు కావలెను. కణ్వశ్రమమున నమ్మించి పెండ్లియాడి మరచిపోయిన దుష్ట్యంతునివంటి భర్తలను పాదప్రహరములచే బహూకరించు శకుంతలను, వితంతుశరణాలయములను సమర్థించునట్టి సాగ్రితులను నాయకలనుగా నొనరించు కవులు నాకు కావలెను. ప్రాచీనకాలమునందువలె మరల

నాటకరంగమును విద్యాలయముగా చేయగలిగిన కవులు కావలెను. మానవునకును, మానవునకు మానవునకును సృష్టికర్తకునుగల సంబంధమును బాగుగా బోధింపగల విద్యాలయముగా రంగస్థలమునుమార్చునట్టి కవులుకావలెను. జీవితమెటులున్నదియును ఎటులనుండవలసినదియును రంగస్థలమునందు సృష్టపరుపబడవలెను. పౌరాణికనాటకములను ప్రదర్శింపదగినకాలము గడచినది. సుబ్రహ్మణ్యునకు పెండ్లియైన నేమి, కాకపోయిన నేమి? సత్యభామకు రుక్మిణిదైవపతిమచ్చరముం శిన నేమి, లేకపోయిన నేమి? ప్రజల నిత్యజీవనమునకు సంబంధించిన విషయములను ప్రదర్శించు టవసరమును, ప్రయోజనకరమును నగును గాని యిట్టి పురాణగాథలను ప్రదర్శించుట నిరుపయోగము. మన నిత్యజీవితమునకు సంబంధించిన సమస్యలు వేలకొలదిగా నున్నవి. మనము కని వినియెరుంగని విషయములను ప్రదర్శించుటమాని మన మనుదినమును కనుచు వినుచుండు విషయములనే ప్రదర్శించు చుండవలెను. మన ప్రాచీనవిజ్ఞానమును, జాతీయధీశక్తిని, విశ్వమానవజీవితమునకు సంబంధించిన సమస్యలను గ్రహించి పరిష్కరింపబూనిన కార్యనిరతని నాటకములు వెల్లడింపగలియుండవలెను. వ్యక్తిజీవనమునందుగల ప్రబలశక్తులనుగూడ వెల్లడించు చుండవలెను. శ్రీ రామచంద్రుడు తనభార్యను హరించిన రాక్షసుని హతమొనరించెనని మనము భావించుటకంటె, అతడు తనదేశమునందలి ప్రజల మేలుగోరి పరిపాలనకు సంబంధించిన సమస్యలను పరిష్కరించిన రీతినిగూర్చి మనము భావించుట వలననే అధికమగు ప్రయోజనము కలుగగలదు. మానవోత్తముల జీవితమే సామాన్యప్రజలకు మతమగుచున్నదని తెలుపబడెను. మనుష్యుడు కార్యసిద్ధిని, విజయమును, సమగ్రతను బడయుటకు చేయునట్టి ప్రయత్నములలో మొదట కలుగునట్టి సంఘర్షణములు, పరాజయములు మున్నగువాటి నెదుర్కొనుట కతడు చూపిన పట్టుదలను పరికించుటయే మిక్కిలి ఆకర్షకముగా నుండగలదని నేను తలచుచున్నాను. మనుష్యునియందుగల దైవత్వమును ప్రకటించుటయే విద్యయొక్క ముఖ్యప్రయోజనము. కళవలనను, ముఖ్యముగా నాటక ప్రదర్శనములవలనను ఆ ప్రయోజనము సిద్ధింపగలదు.

(ఆంధ్రపత్రికనుండి)

శ్రీ. శ్రీ. సరోజినీదేవి

శ్రీరామచంద్రరావుగారి సక్రిమణి శ్రీమతి సరోజినీదేవిగారియొక్క ఆకాలమరణమువలన ఆంధ్ర కర్ణాటక నాటకరంగములకు తీరని నష్టము వాటిల్లినది. గతనెల 22-వ తేది బెంగళూరునందు సుప్రసిద్ధ నటి శ్రీమతి సరోజినీ నాటకరంగమునే గాక, జగన్నాటక రంగమును పైతము వీడె ననువార్త ఆయమబంధువులకు, మిత్రవర్గమునకే గాక ఆంధ్ర కర్ణాటకరాష్ట్రములందలి నాటకకళాభిమాను లెల్ల రకును కడువిషాదమును కలిగింపకమానదు. దక్షిణభారతమున జాత్యాహిక నాటక సంఘములందు పురుషులతోబాటు రంగస్థలమున పాత్ర ధారణ గావించిన స్త్రీలలో ప్రప్రథమమురాలుగ సరోజినీదేవి నామము చిరకాలము సుప్రతిష్ఠితమై యుండగలదు.

యూరపుఖండపర్యటనానంతరము నేను స్వ దేశమునకు మరలివచ్చి ఆంధ్రనాటకరంగమున స్త్రీలచే

స్త్రీపాత్రధారణ చేయించుటకు ఉద్యమించినపుడు, నాకు కుడిభుజమై, కళాసేవ చేయుటకు సంసిద్ధురాలయిన సాహసికురాలు శ్రీ సరోజినీదేవి. నాటకశపై ఆమెకు గల యనురాగాభిమానము లసామాన్యమైనవి. పుట్టుకతోనే ఆమెకు నటనాకాళం మచ్చి యుండవలెను. “స్వతస్సిద్ధముగా స్త్రీయందుగాని పురుషునియందుగాని ఉండిననే తప్ప నటనాస్రాగ ల్భ్యము కేవలము సాధనచే గణపబడవలసినది కా” యని సుప్రసిద్ధుడగు సర్ బాక్స్టన్ ఫోర్బస్ రాబర్ట్స్ కు నుడిచియుండెను. సరోజినీయందు నాటకకళ మూర్తీ భవించియుండెను.

తొలుదొల్ల చెన్ననగరమున “రాయల్ థియేటరు”లో నాతోబాటు “లీలావతి” పాత్రను ధరించి నపుడే “పువ్వు బుట్టినంతనే పరిమళించు” నన్నట్లు తన నాట్యకళాపాటవమును ప్రకటించబాలెను. నాటి ఆమె అభినయమును బాచి నే నుప్పొంగిపోతిని. నాటకమగ్యమున నామిత్రులనేకులు రంగములోని కరుదెంచి నాచెంత నిలిచియున్న యువతిపై అభినందనముల కురిపింపసాగిరి. కనులనిండుగ ఆనందాశ్రువులతో, సంతోషాభివ్యక్తిచే జనించిన వినమ్రవదనముతో మిత్రుల అభినందనముల నందుకొనెను. ఆమెగాత్రము కోమలస్వమల బల్కుచుండెడిది. మంజులగానముచే రాలు కరుగజేయుశక్తి ఆమెకమరియుండెను. “ఒకానొకప్పుడు యావద్భారత వర్షమునను నీక్రిందిచంద్రులు వ్యాపించును. కళాభిమానులు ధనరాసులను నీమ్రాల గుప్పింపవలయును” అని నేనొకతూరి ఆమెతో నంటిని. “ఆర్జించుటకు నాకాసగలదు. ధనోపార్జనకాదు, జ్ఞానోపార్జన” అని ఆమె సమాధాన మిడెను. స్వాతిశయమునది మచ్చున కైనను లేక నిర్మలమును ఆవ్యాజమునను కళాపరత్వములుగల మరొక అట్టివ్యక్తిని సహకారిణిగానే పడయ జాలుదునని చెప్పగలనా? ఆమెపై నేను కొండంత ఆశలు పెట్టుకొంటిని. ఆమె నాయుండనుండి భారత

నాటకరంగమునకు ఘనమునసేవలను చేయజాలుదును గదా యని యుద్విఘ్నూరితిని. తెలుగునాటబుట్టి, తెలుగునేర్చి తెలుగుననే నాటకములాడుచుండినను అచిరకాలములో కన్నడభాషయందుచిత ప్రావీణ్యములవఱచుకొని (శ్రీ) సి. వెంకటరామయ్య, (బెంగళూరు) గారిచే రచింపబడిన) నాటకమునందు “మంజోదరి”. పాత్రను ధరించెను. ఆమె “మంజోదరి” పాత్ర నా కాశ్చర్య సంభ్రమముల కలుగజేసెను. ఆమె పరిమళ మల్పమైనను, ఆయమ అభినయ మత్యున్నతము. ఆమె గానము నిశర్ల మనోహరము. ఆమెతో రంగమున పాత్రధారణ వహించుటకు నాకడియే కడతూరి. ఇంతత్వరలో నిట్టి ఎడబాటు కలుగగలదని కలనైన యూహింపనైతిని. సరోజినీదేవి మరణము నాకేగాక ఆంధ్ర కర్ణాటక నాటకరంగములకు గొడ్డలిపెట్టు. ముఖ్యముగా ఆంధ్రులకు తీరనిలోటు. దక్షిణదేశమందలి నాటకరంగమునకు వన్నె చెచ్చినవారు ఆంధ్రసోదరీమణులని నేనెల్లప్పుడు మరియు చుందును. వారి నామముల నిటు శేర్మొనుటకు నే తల

పెట్టుటలేదు. కాని ఎన్నడైనను ఆంధ్రులు నాటకము యొక్కయు, నాటకరంగముయొక్కయు కళాప్రాశస్త్యమును, విలువను నిర్వచించెడి సమయ మాసన్నమైనపుడు ప్రస్తుతము నాయల్పప్రయత్నములకు లోడ్డుడుచున్న సోదరీమణులయొక్క నామములు దక్షిణదేశమున నాట్యకళయందు నవయుగనిర్మాతలుగా సువర్ణాక్షరములతో లిఖింపబడ గలవు. అట్టి యువతీమణులలో కెల్ల సరోజిని మణివంటిది. పోయినది. దాటిపోయినది. మరల సరోజినీదేవి తిరిగి మనల జేరబోదు. విధి బలీయము. ఈశ్వరు డోర్వలేనివాడు. సంధనవనవందలి పారిజాత మపహరింపబడినది. మనము నిస్సహాయులము నిర్భాగ్యులము. కాని సరోజిని యొక్క ఆత్మకు అనశ్వరము. ఆయమస్మృతియే నాకు బాసటయై నాభావి ప్రయత్నములకు విజయమును చేహర్చునని విశ్వసించుచున్నాను.

(ఆంధ్రపత్రికనుండి)

వైఘనది-మధురవద్ద

—యస్. శంకర సుబ్రహ్మణ్యం.

నక్షత్రమండలము

గొబ్బూరు వేంకటానందరాఘవరావు (కపితానమిళి)

పువ్వు మాఘమాసములు : (జనవరి 1934)

ఉత్తరము

దక్షిణము

[ఈపటము ఆయానిష్కల సరిగామాపునట్లు తలమీచుగాపెట్టి చూడవలెను. ఇందున్నట్లు నక్షత్రాదులు
 జనవరి 8 తేదీన రాత్రి 8-51 గంటలకును, జనవరి 22 తేదీన రాత్రి 7-56 గంటలకును } కనబడును.]
 ,, 15 ,, ,, 8-24 ,, ,, 81 ,, ,, 7-21 ,,

౧౯౩౪-వ సంవత్సరము జనవరి ౮-వ తేదీ నుండి
ఫిబ్రవరి ౮-వ తేదీవరకు, అనగా పుష్యబహుళ
అష్టమిముదలు మాఘబహుళ అష్టమిపర్యంతము అను
మాసమునందు రాత్రి తొలిజామున నగపడు నక్షత్రాది
భిగ్గోళవిశేషముల వివరము లిందువ్రాయుచున్నాను.

క్షీరవాహిని (Milky Way)

ఈమాసమునందు క్షీరవాహిని ఆగ్నేయమునుండి
నాయవ్యములకు ఒక విల్లువంటి ఆకారముతో వ్యాపించి
యున్నది. ఆగ్నేయములను నాకామండలముకడ ఆరం
భించి, శ్వానప్రార్వశ్వానములమధ్యను, వృశ్చి ఒర
యన్) మిగునముల మధ్యను పడి, వృషభరాశి, సారథి
మండలము, భృగుపరశుమండలము, అస్పరశమండలము,
ఇంద్రమద, ఊర్వశి, పురూరవసులమీదుగా రాజ
హంసవరకు వ్యాపించియున్నది.

మిక్కిలి తేజోవంతమైన నక్షత్రములు

మిక్కిలి తేజోవంతమైన నక్షత్రములు (First
Magnitude Stars) ఇరువదింటిలో ఈకాలమున
సూర్యుడు పడినక్షత్రము లగపడుచున్నవి. అవేవియనగా:

౧. ఇంద్రదుగ్ధమ్ము (Fomalhaut).
౨. శంతను (Achernar).
౩. అగస్త్య (Canopus).
౪. మృగశ్యాస (Sirius).
౫. రిగెల్ (Rigel).
౬. ఆర్జి (Betelgeaux).
౭. రోహిణి (Aldebaran).
౮. బ్రహ్మహృదయము (Capella Auriga).
౯. పూర్వశ్వానము (Procyon).
౧౦. మఘ (Regulus).

లఘు ఋతుము (Ursa Minor)

లఘుఋతుము ద్రువనక్షత్రమునకు దిగువనే కన
బడుచున్నది. ఊర్వశిపురూరవసులు ఇపుడు నిలువుగా
కనబడుటలేదు. అడ్డుగా కనబడుచున్నారు.

బృహద్రతుము

ఈశాన్యమున ఇందలి సప్తఋతులు ఇపుడిపుడే
ఉదయించుచున్నారు. ఈరెండు యెలుగులమధ్యను
నరకుడు పొడనూపనై యున్నాడు.

తూర్పున

మఘ ఉదయించుచున్నది. దిగువ ఆశ్రేవ ఉద
యించినది ఆశ్రేవకు పైన కర్కటకరాశిలోనే పొట్ట
పువ్వువలె పుష్యమి కనబడుచున్నది. దాని కీవల
ముత్యాలహారమువలె మిలమిల మెఱయు చుక్కలతో
పునర్వసు ఉన్నది. పునర్వసుఉత్తరభాగముందు మిగు
నము (Gemini) లోని Castor And Pollux
చుక్కలు కలవు. దక్షిణమున పూర్వశ్వానము (Procyon)
కలదు. మిగునమునకు ఒకింతమీదుగాను, పులహక్రతు
లకు దిగువను ఏనుగుతోండుముతోను, లంబోదరము
తోను విఘ్నేశ్వరుడు కాననగును. ఆదిగువనే ఆతని
వాహనమైన మూషకము ఉన్నది. దీనిప్రక్కనే సారథి
మండలమును (Auriga), అందు తెల్లనికాంతిలో తేజ
రిల్లు బ్రహ్మహృదయ (Capella) నక్షత్రమును చక్కగా
మెఱయుచున్నది. సారథిమండలము నంటుకొని పడ
మరగా భృగుపరశుమండల మున్నది. ఈ పరశుమండల
మునకును, బ్రహ్మహృదయమునకును ఉత్తరభాగము
నందు మిణుకుమిణుకుముచు చిన్నచుక్కలతో కల్ప
వృక్షమున్నది. ఆకల్పవృక్షచ్ఛాయలు రంభ, సుజార్ణి,
హృదేచక్షుస్, గ్రంథిణీ, చరణ్యా మొదలగు అప్ప
రసలు మెఱయుచున్నారు. భృగుపరశుమండలమునకు
దిగువనే శ్రద్ధుమిలకరించుకొనుచు పులోమరకకుసుడు
(Algol-the Blinking Demon) ఉన్నాడు.

మధ్యను

భృగుపరశుమండలముదిగువ నభోమధ్యరేఖపై
పిల్లలకోడియనబడు కృత్తిక తేజరిల్లుచున్నది. కృత్తిక
దిగువను పడమరగా భరణియు, భరణికి పడమరగా
అశ్వినియును, ఆయశ్వినికి పడమరగా రేవతియును క్రమ
ముగా చూడనగుచున్నవి.

పడమర

నాళికజంభకమును, ఇంద్రద్యుమ్నుడును అస్తమింపనైయున్నారు. (అశ్విని + భరణి + కృత్తిక) అగు మేషముదిగువను శింశుమరము (Cetus) ను, దానికి దిగువ క్షీరోదదక్షిణాగ్రముననుబడు యుగంధర కమరమును కలవు. ప్రావారకర్ణ భూకమును ఆక్రిందనే కలను. పులోమనికి పడమట ఇంద్రమద, చ్యవనుడు ఉన్నారు. వారి కావల, పడమటను ఉత్తరాభాద్ర, పూర్వాభాద్రనక్షత్రములు ఉన్నవి. వాయవ్యమున రాజహంస ఇంచుమించుగా అస్తమించినది.

దక్షిణమున

ఒరయన్ (Orion) యోధుడనబడు వృశ్చని పాదములలో నొకటి మని చెప్పదగియున్న రిగెల్ (Rigel) చుక్కకు మీరుగా పుట్టినట్లున్న యమున ఎన్నోవంకలు తిరిగి తుదకు శంతనుని సమాపించినది. యమున కొకప్రక్క అగ్నివంటి రేజముగల ఘంఘుడున్నాడు. మృగవ్యాధునికి సరిగా దిగువను అగస్త్యుడు దక్షిణాకాశమున నఖండ రేజముతో మెలియుచున్నాడు. అద్రిక ఆసమీపమునం దున్నది. ఒకదాల్పగ్రుడు పడయమునకు అనతిదూరమున నున్నాడు. అగస్త్యుని ప్రక్కనే నౌకామండలము (Argo Navis) అగ్నేయ దిగ్భాగమున పాడనూపుచున్నది.

విశేషవిషయములు

ఈమాసమునందు రాత్రి తొలిజామున ఆకాశము మిక్కిలి రేజోవంతమై మొసటిరకపు నక్షత్రములతో కూడుకొని మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్నది.

౧. ఆకాశమునందలి నక్షత్రము లన్నింటిలో మిక్కిలి రేజోవంతమై ప్రకాశించునది మృగవ్యాధుడు. దీనినే పడమటి దేశములవారు Sirius అందురు. క్షుణ్ణమునకు ఒకలక్ష ఎనుబదియూరువేలమైళ్ల చొప్పున వ్యాపింపగల వెలుతురు ఈచుక్కనుండి వెడలి మనలను చేరుసరికి ౮౪ సంవత్సరములు పట్టును. అయినను ఇది మనకతి సమీపమునందున్న చుక్కలలో నొకటియని మఱువ

కూడదు. ఇది కొంచెము నీలిమతో కూడిన తెల్లని రేజముతో ప్రకాశించుచున్నది.

౨. మృగవ్యాధునికి మీదనున్న పూర్వవ్యాసము కొంచెము పసుపు పచ్చరంగు కలిసిన తెలుపుతో ప్రకాశించుచున్నది. దీనివెలుగు మనకు చేరుటకు ౧౦ సంవత్సరములు పట్టును.

౩. మిథునములో నున్న పోలక్సు (Pollux) చుక్కనుండి మనకు వెలుగు చేరుసరికి ౪౩ సంవత్సరములు పట్టును.

౪. పొట్టపువ్వువలె నుండునని పైన వర్ణింపబడిన పుష్కమింక్షత్రమే పూర్వీకులకు వాతావరణ సీతులను తెలుపుచుండెడివట. ఇందలి నక్షత్రములన్నియు స్పష్టముగా కనబడినపుడు గాలి, తుపాను మొదలగునవి లేక వాతావరణస్థితి సమగరిని చక్కగా (Fair Weather) ఉండుననియు, అట్లు ఆచుక్కలు కనబడక పోయినపుడు, మబ్బులు, గాలి, వాన కలుగుచుండుననియు ప్రాచీనులు తెలిపికొనుచుండిరి.

(౫) అగస్త్యుడు మృగవ్యాధునితరువాత ఇంత రేజోవంతమై కనపడు నక్షత్రము మఱియొకటి ఆకాశమున కానరాదు. ఇది మన సూర్యునికంటె సుమారు అరలక్షరెట్లు రేజోధికమైన బ్రహ్మాండగోళము. దీని వెలుగు మనకు చేరుసరికి మూడువందలసంవత్సరములకు పైగా పట్టునని గుణించినారు.

(౬) ఒరయన్ (Orion) అనబడు చుక్కలగుంపు. ఇది నక్షత్రసమూహములన్నింటిలో సుందరమైనది. నాలుగుప్రక్కలను నాలుగు మంచముకొల్లలాగున ప్రకాశమానమైన నక్షత్రములు ముఖ్యముగా కానవచ్చును. దిగువ రెండింటిలో ఉత్తరమున నున్నది ఆర్థ్రి. ఎగువ రెండింటిలో దక్షిణమున నున్నది రిగెల్. నాల్గింటిమధ్య గొల్ల కావిడిచుక్కలు. అటునుండి దక్షిణమునకు యోధుని ఖడ్గమువలె వ్రేలు మరిమాడు చుక్కలు. ఈయోధుడు గొప్ప వేటకాడనియు, తుదకు రేలుకుట్టి చచ్చెననియు గ్రీకుపురాణగాథలు. క్షేష్ఠగల వృశ్చికరాశి ఉదయముకాగానే ఒరయన్ అస్తమించుట

యా గాథకు మూలము. ఈబరయన్ నక్షత్రములనుబట్టి వేదకాలనిర్ణయము చేయుచు లోకమాన్యులు బరయన్ అను గొప్పగ్రంథమును రచించుట సుప్రసిద్ధము. ఈబరయన్ లోని కొన్నిచుక్కలనుండి వెలుగు మనకు చేరుసరికి సుమారు 200-250 సంవత్సరము లగునని గుణించిరి. అనగా ఇప్పుడు మనలను చేరు ఈచుక్కల వెలుగు మన దేశములో మహమ్మదీయప్రభుత్వారంభసమయలో ఆట నుండి వెడలినదని తెలిసికోవలెను.

గ్రహములు

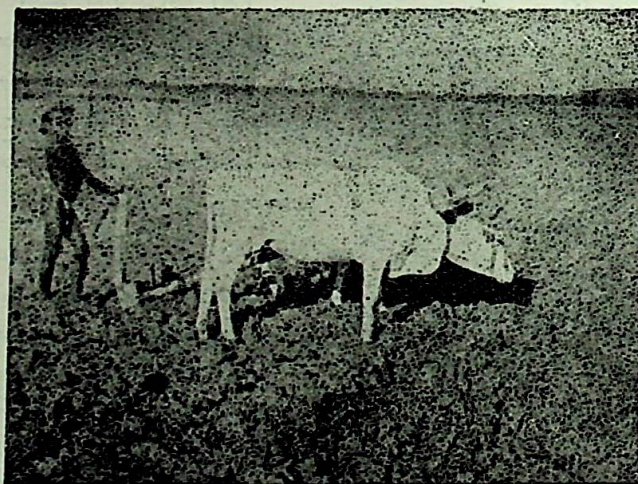
అంగారకుడు జనవరి ౨౫ వరకు మకరమున నుండును. శుక్రుడు ౧౦-౧-3౪ మొదలు ౧౪ వఱకు కుంభముననుండి, వక్రించి మకరమున ప్రవేశించును. బుధు

డును ఆ నాడే మకరస్థు డగును. కాబట్టి ఈసెలలో మకరములో చతుర్ద్రహ, పంచగ్రహమాటములు జరుగును. కాని అవి గమనించుటకు వీలుగా నుండవు.

శుక్రమహాత్రయ డి సెంబరు 3౧-వ తేదీని అత్యంత తేజోవంతుడై యుండును. నాటినుండి లేజన్న క్రమముగా క్షీణమగును. మాఘబహుళపాడ్యుని 3౧-౧-3౪ తేదీని శుక్రుడు అస్తమించును. కాబట్టి ఈపటములో చూపుటకు వీలుగా లేదు.

ఉల్కాపాతములు

ఈమాసములో ముఖ్యమైన ఉల్కాపాతము లంతగా లేవు. జనవరి ౧2-వ తేదీని అస్తమించుచున్న రాజహంసమండలములో స్వల్పముగా ఉల్కలు రాలును.

“పిల్ల నేద్యకాడు”

—సూర్య.

భయము

భయమనేది ఒకవిధమైన భావము. ఇది ఒక ఆలోచనవల్ల గాని, ఒక ఉద్దేశ్యంవల్ల గాని, ఒక దృశ్యం వల్ల గాని కలుగుతుంది. శత్రు చచ్చిపోతామనిగానీ, వంతున కాస్తా విరిగి రైలు కృష్ణలో పడిపోతే ఎట్లా అనే భావాలు కలిగి భయమేస్తుంది. లోభికి తనపబ్బంతా ఎత్తుకొనిపోతారేమో అని భయంవల్ల రాత్రింబగళ్లు సరిగ నిద్రపోడు. ఇది ఆలోచనలు మనస్సునందు జరిగేవి. ఇక దృశ్యాలు ప్రత్యక్షంగా ఉండేవి- అనగా కళ్లకు కనపడేవి. ఒక పాము కనపడుతుంది. దాన్ని చూడగానే భయమేస్తుంది. రైలుక్రింద మనిషి, ఆహార పదార్థాలే ఆ దృశ్యాన్ని చూడలేము. కొంతమంది గుండెనిబ్బరము లేనివాళ్లు గమకు సర్కుసుకు వెళ్లి నవుకు సింహాలు, పెద్దపులులు సర్కుసువానికి ఎదురుతిరిగితే వాళ్లకు గుండె దడదడ కొట్టుతుంది. ఇది ఒక భావము.

సాధారణంగా మననడత అంతా మన భావములను అనుసరించి ఉంటుంది. భావమే మనకు శక్తి నిచ్చేది. వ్యక్తిగతములకు భావమే మూలము. అతనికార్య సాధనకు ఉత్సాహమిచ్చేది అదే. ప్రపంచచరిత్ర గమక క్రమంగా చదిదిలే విప్లవములకు, యుద్ధములకు భావమే కారణమని లేలుతుంది. ఫ్రెంచి విప్లవమునకు మధ్య తరగతివారికి గనస్వాములయెడగల తిరస్కార భావము కారణం. తాము చెనుబడిచ్చి ఆర్జించింది తమకు దక్కనీక తమను అన్యాయము చేస్తున్నారని ఉద్రేకము కలిగి దానికి మూలమయిన రాజకీయవిధానమును పడ గొట్టివేశారు. రషియనుల బోల్షివిక్కు విప్లవానికి జార్ నిరంకుశ ప్రభుత్వంవల్ల వచ్చిన కిష్ట భావం మూలం. మనదేశమందును ప్రస్తుతకానోల్లంఘమునకు జాతీయభావం మూలం. బ్రిటిషువారు భారతదేశమును స్వలాభంకోసము ఉపయోగించుకొంటున్నారు. యూరోపియనుల కిచ్చిన ప్రాముఖ్యము, ఉన్నతోద్యోగములు భారతీయుల కివ్వరు. ఇచ్చినా వారికిచ్చే తీరు లివ్వరు. ఈ దేశీయులను సంగం పరిగణిస్తారు. ఇంగ్లీషు

ప్రసాదం

వారి రాజ్యంవల్ల భారతదేశం పరిశ్రమలయందయితే నేమి, విద్యానివయములలో నేమి మిగిలినదేశములకు అనేక రెట్లు నెమకబడ్డది. ఇవన్నీ చూస్తే భారతీయులకు తమనిలువ తెలిసింది. స్వతంత్రత ఉండవలె ననే భావం ఉదయించింది.

భయభావము మనరాజకీయసమస్యను మరింత కష్టము చేసినది. భారతీయులు స్వరాజ్యంకోసము అనేక సంవత్సరములనుండి పోట్లాడుతున్నారు. ఈ పోరాటము అనేకరూపాలు గరించింది. వాటన్నిటిని పేర్కొనుట అనవసరం. స్వరాజ్యంగాని, దానికి దగ్గరగా ఉన్నదిగాని ఇంతవరకు రాలేదు. స్వరాజ్యం అంటే భారతీయుల ప్రభుత్వం అన్నమాట. పూర్వ కాలంలో చక్రవర్తిత్వం భూమిని పాలించింది. తరువాత ఆలిగార్కి వచ్చింది: తరువాత ప్రజాప్రభుత్వం వచ్చింది. ఇది ఉగ్రులుచుతోంది. ఫేసిజము వచ్చింది: అనేకదేశములలో డిక్టేటరు సిస్టు నాటుకొంటోంది.

ప్రభుత్వం అనేది అధికారంతో కూడుకొన్న ఒక సంస్థ. ఈ సంస్థను వివిధంగా నిర్మిస్తే బాగుండునూ అనేది ఆధునిక సమస్యలలో ఒకటి. ఆవిషయ మిచ్చట చర్చించడం అనవసరం. ఈ అధికారమును విభజించితే ఎవరికి ఎంతెక్లాది అనేది మన్ని కలవర పెట్టు సమస్య. జనాభారెక్క ప్రకారము అన్న కొంతమంది ఒప్పుకొనరు. ప్రత్యేకసాంఘిక ప్రాతినిధ్యము కావలెనంటారు, మరికొందరు. ప్రత్యేక నియోజక వర్గములు అవసరమని మరికొందరంటారు. ప్రజా ప్రభుత్వ ఆశయముల కివన్నీ వ్యతిరేకమని ఒకపక్షపు వారి వాదన.

ఈవాదము లన్నిటికి భయమే మూలం. అధికారము మహమ్మదీయులచేతిలో ఉంటే మనను అణచివేస్తారని మహమ్మదీయుల వాదన. మహమ్మదీయులు యూరపియనులతోను, క్రైస్తవులతోను కలిసి తమను అణచివేసెదరని హిందువులంటారు. ఈ అపనమ్మ

కం, భయం సాంఘికసమస్యకు వేరు హరిజనసమస్య మాడా ఇంతే. హరిజనులను సమానంగా చూడాలనీ, వాళ్లను దేవాలయంలోనికి రానివ్వాలనేవాళ్లు బ్రాహ్మణులయం దనేకమంట ఉన్నారు. కాని తరువాత వెలివేస్తారేమో అనేభయం వెన్నాడుతూఉంటుంది. “తరతరములనుండి వచ్చే ఆచారములను అతిక్రమించవలెనంటే గుండెనిబ్బరం చాలా ముఖ్యం. అది మానవునియందుగల ఉద్రేకాని ఉబకేస్తుంది. స్వతంత్రమనేది తగినవారికి గాని అందరికీగాదు” అన్నాడు షెల్లీ. వెలి అంటే భయపడని వాళ్లు, మన్ని వెలివేస్తే వాళ్లని మనం వెలివేస్తాము అనే గిరి శంతత్వం వాళ్లు ఉండాలి. మానవులందరు మొదట చట్టానికి లోబడక విచ్చలవిడిగా తిరుగుతూఉండేవారు. ఒకరి హక్కులంటే మరొకరికి గౌరవం లేదు. ఒకరకంగా మృగాలని చెప్పవచ్చు. బలంకలవాడిది రాజ్యం. ఈ అల్లకల్లోలం నుంచి రాజ్యం (State) వచ్చింది. నీవిధంగా వచ్చింది అనేవిషయాన్ని గురించి హోబ్స్, లూక్, రూసో అనువారు ముగ్గురు మూడువిధాలు చెప్పారు. కాని వీరి సిద్ధాంతములు ఆమోదింపబడలేదు.

“చట్టములు అపనమ్మకం, భయం అనేవాటి పుత్రికలు” అన్నాడు ఒక ఫ్రెంచి గ్రంథకర్త. ఒకరంటే ఒకరికి అపనమ్మకం, భయం అనేవి లేకపోతే ప్రస్తుతం ప్రపంచమందున్న క్లిష్టపరిస్థితులు వచ్చేవి కావు. ప్రపంచకంలో ఉన్న బంగారంలో చాలా భాగం అమెరికాలో చిక్కడిపోయింది. అది దేశం దాటితే తిరిగిరాదని, చిన్న మెత్తు బంగారం కూడా బయటికెళ్లి పూడ దన్నాడు, ప్రెసిడెంటు రూసువెట్టు. దేశంలో ఉన్న బంగారమంతా ట్రెజరీకి చేర్చు మన్నారు. టారిఫులు ఇష్టమొచ్చినట్లుగా పెంచారు జర్మనీ ఆయుధసమానత్వం కోరుతోంది. నానాజాతి సభకుండి విడిపోయింది. సోవియటు విమానదళాన్ని పెంచుకున్నది; యుద్ధమునకు సిద్ధముగా ఉన్నది. కాబట్టి ఈ సందర్భాలలో కావలిసింది నిజంపక్కటం ఒకటి. కపటాన్ని తరిమివేయటం రెండు. కాని ఈ రెండు చేసేవాళ్లు అరుదు. అందుకని ప్రపంచకం ఎల్ల కాలం ఈవిధంగానే ఉంటుంది.

‘తిరుచునాపల్లి’ కొండపైనుండి

—యస్. శంకర సుబ్రహ్మణ్యం.

పరీక్షలలో పాఠపాటలు

మంచికనుడు సెబ్బరకనుడు, నేటి చదువు తెరువున పరీక్షలకు మిక్కిలి విలువ ఏరుపడినది పరీక్షలయందలి పాఠపాటలను పెక్కింటిని ఒక్కరు 'ఎడ్యుకేషన్ రివ్యూ' లో వివరించినారు. వానిలో కొన్ని :

ఉత్తరపత్రములను దిద్దు కిచ్చినవిద్యార్థి పరీక్షకునకు పరిచితుడయినచో పరీక్షకుని హృదయము, ఉత్తరముల కపటపు నిర్దుష్టతనాటను పోబెట్టి, విద్యార్థి సామర్థ్యమునుగురించి వెంటనే మార్పును చెందును. ఇందు కొక విచిత్రవృత్తాంతమును బాల్డుగా రుల్లేఖించినారు: ఒక ఆంగ్లోపాఠ్యాయునివద్ద నిద్దరు విద్యార్థులు చదువువారు. వారిలో నొకడు 'వెల్సు' వాడు; ఇంకొక్క డింగ్లీషువాడు. ఉపాధ్యాయునికి ఇంగ్లీషువిద్యార్థియొడ పక్షపాత మపరిమితము. కావున వాని ఉత్తరపత్రములపయి 'సెబాసు' అని వ్రాయుటయు, 'వెల్సు' వానిపత్రములపయి 'పాడు' అని వ్రాయుటయు నాతని కలనాటు. ఒకనాడు విద్యార్థులొకతంత్రమును బన్నినారు. ఆయిరువురపత్రములపయి వారిపేరులుమార్చి వ్రాసి యుపాధ్యాయునికి వానిని దిద్దనిచ్చిరి. ఉపాధ్యాయుడును తన యలవాటువెంట ఇంగ్లీషువానిపేరున్న పత్రములపయి 'బా'గనియు, ఇతరునిపేరున్న వానిపయి 'పా'డనియు వ్రాసెను.

వస్తుతత్వమును సరిగా తెలిసికొనుటయం దుపాధ్యాయునికిగల సాలసమగుననాదరమునకు, అసమర్థతకు నిది మిక్కిలియైన నిదర్శనమగుగాక !

తరువాతివిషయ ముత్తరమున కంగములు, వాని పరిమితి. ఈవిషయమున సుపాధ్యాయుల కైకమత్వము కుదురుచున్నది. ఉత్తరములయందలి వేరువేరంతములకు విలువ వేరువేరుగా కట్టబడుచున్నది. వ్రాతయందమున నొకరు తృప్తిచెందుదురు. పాకమునబడిన రచనమున కింకొకరు మిన్నంచుదురు. విషయవివరణమునకు నూడవ వారు ముగ్ధులగుదురు. ఇట్టికొక్కొక్క రొక్కొక్క విషయమును ప్రధానముగా గొందురు. సరియైన యుత్తరమున కంగములప వేరువేరు విషయముల కలయుక కల గూరగంపయ్యు యుపాధ్యాయుని కలవరపరచును. ఇట్లయ్య నాత డన్నిటిని పరికించి వానికి విలువకట్ట ప్రయత్నించును కాని నియతముగా నాతనికోడోలు మియే కలుగుచున్నది. ఉత్తరపత్రములను దిద్దుటయందు వినిధాభిప్రాయము లేగువలన కీచిక్కే కారణము. ఉదాహరణముగ చరిత్ర ప్రశ్నపత్రమును గైకొందుము. అందు కాలక్రమము, ఆనుశ్రూర్వి, పదసంపద, కీలపరిగణనము, ప్రమాణవివేకము మొదలగునవి అంగములు. ఇన్నిటి నొక్కేత్తున వివేచింపబూనుట యశక్యమే కాదు, అన్యాయ్యమును.

'మాడరక రివ్యూ'

జినీవా గోవు

‘పదేంద్రుని మేళమేయమేకాని పాలిచ్చుటలేదు.’

‘అంగ్రహకమండి’

తృతీయాంధ్రనాటక కళాపరిషత్తు
(25-12-1933) మదరాసులో జరిగెను. రాఘవాచారిగారు (అగ్ర్యక్షులు), నాగేశ్వరరావుగారు (ఉ. సం. అగ్ర్యక్షులు),
శా. రామచంద్రారెడ్డిగారు ఆరంభకులు.

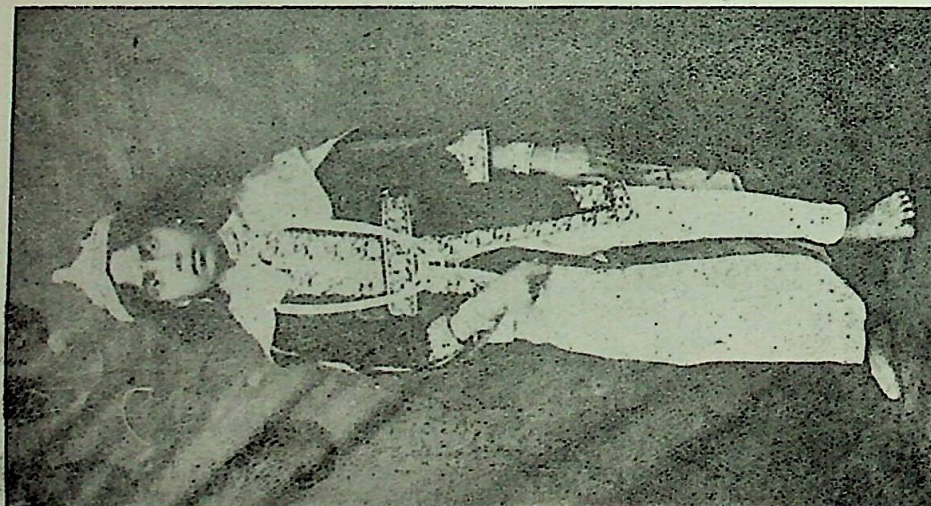

శ్రీమతి పద్మావతీ దేవిగారు

[తృతీయాంధ్రనాటకకళాపరిషద్వ్యాజమాన్యమున ప్రదర్శింపబడిన 'చంద్రగుప్త' యందు 'ఛాయా' పాత్రను నిర్వహించి మించినందున నీ వర్ధిష్ఠనదీమణి రజతపాత్రప్రదానమున బహూకరింపబడెను.]

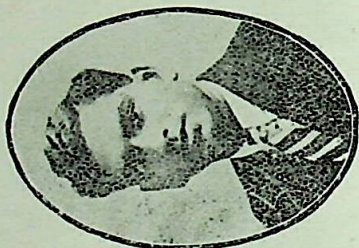

శ్రీమతి గుల్ల పూడి విశ్వేశ్వరమ్మగారు
[అదే 'చంద్రగుప్త' యందు 'హరెక్' పాత్రను నేర్పుమెయి నిర్వహించి పారిషదుల ప్రశంసలను బహుళింపబడినది]

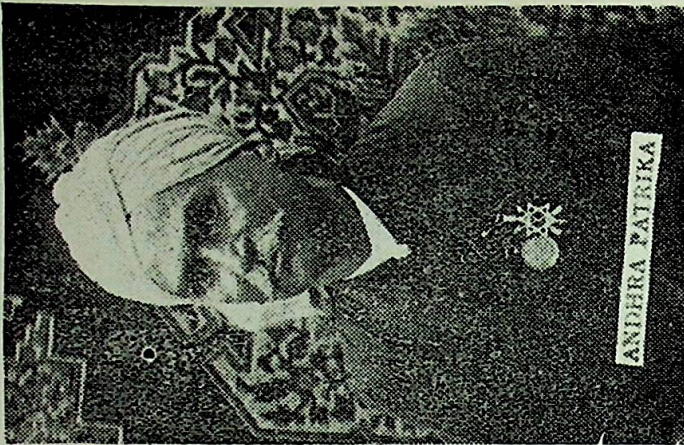
కుమారి శాంతమ్మ

[శ్రీ వనారన గోవిందరావుగారి కూతురు. ఈబాలిక పరివర్తనాది 'కృష్ణరాయబార' ప్రదర్శనమున వికర పాత్రను ధరించి చక్కగ నిర్వహించినది.]

శ్రీ డి. గోవిందరాజులుగారు

(బి. ఏ., బి. యల్.)
[పరివర్తనాదిచే నడుపబడిన 'కన్యా శుల్క' ప్రదర్శనమునందు మధురవాణి పాత్రను చక్కగ, నేర్పుతో, సహజరీతిని నిర్వహించిన సరిమవు.]

శ్రీ వనారన గోవిందరావుగారు

[శ్రీ సురభి నాట్యమండలి సంస్థాపక నిర్వాహకులు. ఆంధ్రనాటకకళాపరిషదారంభ మునకర్త కారకులు. వీరి నాట్యకళానేతన నాడ రించుచు పరివర్తనాదు మొన్నటి తృతీయసమా వేశమున వీరి శృంగార సమృద్ధిమును (ఒకవేండ్లి గొట్టము-Barrel-న నుంచి), దుశ్శాలువలను బహూకరించిరి.]

తృతీయాంధ్రనాటక కళాపరిషత్తు

తీర్మానములు

నవీనగ్రంథరచన - బహుమానము

౧. భావోద్దీపకములును, రసవంతములును, ప్రయోగయోగ్యములును అగు ఆధునిక తెలుగు నాటకముల రచనను ప్రోత్సహించుటకుగాను తన విధానముల నారయుటకు పరిషత్తు కమిషను మువ్వరు సభ్యులతోనొక యుపసంఘమును నియమించుచున్నారు.

ఉపసంఘ సభ్యులు

౧. శ్రీయుత టి. రాఘవాచార్యులుగారు,
౨. శ్రీయుత శ్రీపాద కామేశ్వరరావుగారు,
౩. శ్రీయుత వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారు.

౨. పరిషత్తునకు సమర్పింపబడెడి నాటకము లలో నుత్తమగ్రంథమునకు పరిషత్తువారల యార్థిక శక్తి ననుసరించి కనీసము రూ. ౧౦౧౬ లకు తక్కువ గాని మొత్తము బహుమాన పురస్కరముగా నొసంగుటకు తీర్మానించుచున్నారు.

౩. పరిషత్తునకుగాను వ్రాయగల నాటకముల యొక్క రచనా విధానమును ఇతివృత్తము లోనగు నిబంధనలను నిర్ణయించుటకును, పరిషత్తున కంపబడిన గ్రంథముల తరతమనిర్ణయము గావించుటకును పైని జేర్కొనిన యుపసంఘమువారే యధికారము గలిగి యుండురు.

౪. దేశ, కాలపాత్రముల ననుసరించి నటకుకు స్వేచ్ఛతో కథావస్తువును పైతము రూపుమాపి, నాటక గ్రంథమును కృత్రిమముగా యీ పరిషత్తువారు గర్హించుచు, ప్రస్తుతమాంధ్రదేశమున ఆశంకచున్న నాటకము లన్నింటికి, అవసరమగుచో ఆయాగ్రంథకర్తల సహాయముతో, రంగస్థలమున కనుకూలపక్ష నట్లు నాటకముల కృష్టపరచి Stage Editions తయారుచేయుటకు ఈదిగువ నుదాహరింపబడిన యరువురతోగూడిన యొక యుపసంఘము స్థాపింపబడవలయునని యీసభ వారు తీర్మానించుచున్నారు.

౧. నెల్లూరు నాగరాజరావుగారు.

౨. తల్లవర్రుల శివశంకరశాస్త్రిగారు.

౫. ఆంధ్రనాటకకళాపరిషత్తున కొక ప్రణాళికను తయారుచేసి, పరిషత్తును వెంటనే 'రిజిస్టరు' చేయుటకు స్థాయిసంఘమువారు పూనుకొనవలయునని యీసభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

౬. ఉత్తర స్కూలులలో ప్రతినాటకసమాజము, తాము ప్రదర్శించబోవు నాటకప్రదర్శనము లన్నింటికి, ఆయాకల్యాణ యధికారుల అనుమతి బడయవలయు నను ప్రభుత్వమువారి ఉత్తరువు నాటకకలాపిలసమునకు, గ్రంథకర్త స్వాతంత్ర్యమునకు తీవ్ర విఘాతము కలిగించుచున్నది కావున ప్రభుత్వమువారు వెంటనే సదరు ఉత్తరువు నుపసంహరింపవలయు నని యీసభవారు కోరుచున్నారు.

౭. ఆధునిక నాగరికతబట్టి నానాటికి పతితమగు చున్న యక్షగాన పీఠినాటకముల, చర్యనాటకముల (తోలుబొమ్మలు) పునరుద్ధరించి, ఉత్కృష్ట దశ యందు నిల్పి ప్రచారమునకు తీసికొని వచ్చుటకు యీసభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

౮. స్త్రీలనాట్యరంగ ప్రవేశమును ప్రోత్సహించుటకు ఆంధ్రనాటకరంగమునకు వస్త్రోచ్ఛేదమున్న ఒక నటీరత్నమునకు ధనరూపముగా ఏటేట బహుమతి సల్పవలయునని యీపరిషత్తువారు తీర్మానించుచున్నారు.

౯. నిర్ణీతమగుకాలమునకు నాటకప్రదర్శనము ప్రారంభించుటకును, అసంబద్ధము లగు గ్రామస్థాన పాటలు వగైరా రంగస్థలమున ప్రేక్షకుల కోర్కెపై చదువకుండుటకును ఈపరిషత్తువారు నటకులను కోరుచున్నారు.

౧౦. పరిషత్తు తరపున ఒక మాడుమాసముల పత్రికను వెంటనే స్థాపింపవలసినదని యీ సభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

మ న వి మా ట లు

ఆంధ్రనాటకకళాపరిషత్తు తృతీయసమావేశము

ఈ పరిషత్తు మొన్న డిసెంబరు నెల ౨౧, ౨౨, ౨౩ తేదీలందు శ్రీ బల్లారి రాఘవాచార్యుల యధ్యక్షతన జయప్రదముగ నిర్వహింపబడినది. పరిషద్యాజమాన్యమున ప్రదర్శింపబడిన నాటకములును పారిషదులకు తృప్తి నొడగూర్చినవి. నిర్వాహకుల కౌశలోత్సాహములును, కళాభిమానుల, నటుల యాదరప్రోత్సాహములును కారణముగా పరిషత్తు చక్కగా కొనసాగినది.

ఈ పరిషత్తు మొట్టమొదట ౧౯౨౯లో నారంభమయినది. ఇది మూడవ సమావేశము. నాటకాభిరుచిగలవారిని, తత్కళాభిమానులను ఒక్కచోట సమావేశపరచి, కళాభివృద్ధికరవిషయములను గూర్చి చర్చించుటకు ప్రజాభిప్రాయమును కేంద్రీకరించుట యీ పరిషత్తుయొక్క ఉద్దేశము. ప్రస్తుతము మన ఆంధ్రనాటకరంగమున సంస్కరింపవలసిన విషయము లెన్నియో కలవు. ఆంధ్రనాటకరంగమున నిపుడు కొంతకుకొంత అభివృద్ధి కనుపించుచున్నను, ఇంకను, విడివడదగిన, విడివడని సమస్యలు చాలగలవు. ఈ రోజులలో నాటకరంగము పోవుచున్న పలుపోకడలు, దాని లోపాలోపములు, నూతనోత్తేజము కలుగుటకు దారి తెన్నులును శ్రీ రాఘవాచార్యులుగారు

తెలియబలికినారు. ఆచార్యులుగారు దేశీయ, విదేశీయనాటకరంగములందు చక్కని అనుభవపరిచితులుగలవారు; సంస్కృతహృదయులు; నాట్యకళయెడల, దానియభివృద్ధియెడల అనారత్నదృష్టిగలవారు. వీరి నాయకత్వమున, తదితరకళావేత్తల, అభిమానుల, మహానీయుల యాదరమున నీ పరిషత్తు, ఆంధ్రనాటకరంగము ఇతర దేశీయనాటకరంగముల కన్న ఇతోధికముగ వన్నెమీరి వెలయజేయగలదని యాసించుము.

ఈతూరి సమావేశమునందు అభినవరుచులకు సరిపోవు నాటకముల రచనను ప్రోత్సహించుట కొకతీర్మానము కావింపబడినది. 'మానవజీవితములోని నిత్యవైమిశ్రిత విషయములను రసోచితముగ ప్రదర్శించి సాంఘిక, ఆర్థిక, మతవిషయములందు నూతన సంస్కారములను ప్రబోధించుటకు హృదయరంజకము లగు వేర్వేరు కథాంశములను నాటకరూపమున ప్రదర్శింపవలసిన తరుణమిది. ఇట్టి నాటకముల ప్రదర్శనమే 'ప్రపంచమం దంతటను ప్రజ్వలితమగుచున్న నూతన భావములకును, సాంఘికజీవితమునకును అనుగుణముగ నాటకరంగమును సంస్కరించి ప్రజాహృదయమునందు నవీనోత్తేజమును కల్పించుటకు' సరియైన ప్రక్రియ. ఇట్టి నాటకముల విరివిగ తయారుచేయుటకు

పరిషత్తు ఉత్పహించినది. దీనిమూలమున నాటకరంగమున కొక అపూర్వమయిన సంస్కృతి యేర్పడగల దనుట నిక్కము. శ్రీలనాట్యరంగ ప్రవేశమును ప్రోత్సహించుట మరియుక విశేషము. ఇదియొక పెద్ద సమస్యగ ఇష్టము ఏర్పడిపోయినది. దీనివిషయమై వాదోపవాదములు పెల్లుగ జరిగిపోయినవి, జరుగుచున్నవి. ఈ విషయమై మొదటినుండియు ఎక్కువగ పాటుపడుచుండువారు రాఘవాచార్యులుగారు. వారికిని ఈవిషయమై ఇంకను ఒకనిర్ణయము కుదుర లేదు. ఈ వాదోపవాదములందును, నిర్ణయమునందును పురుషులే యెక్కువగ బాధ్యత కలిగియుండుటకన్న విద్యావతులయి, సంస్కృతహృదయముగల కుటుంబినులు సయితము ఈవిషయమున తమ యభిప్రాయముల నొనగి, చర్చలందు పాల్గొని, ఏదో యొకనిర్ణయమును తేజాచుట సమంజసము.

ఇట్టి విషయములను చర్చించుటకును, నాట్యకళాభివృద్ధికిని ఒకపత్రిక అనువయిన మార్గము. పరిషత్తుతరపున వెలువడ నున్న త్రైమాసికపత్రిక సుసంపాదకత్వమున త్వరలో నారంభింపబడి ఆంధ్రనాటకకళ కొక అపూర్వవికాసమును ప్రసాదించునని నమ్ముచున్నాము.

పరిషత్తు కొలదిరోజులలోనే 'రిజిస్టరు' చేయబడనున్నది. ఇకనయినను, ఉత్ప

హించి, వెంటనే స్థాయిసంఘాపనంఘముల తోడ్పాటున పరిషత్తు కార్యరంగమునకు ఉపక్రమింపవలసియున్నది. రానున్న సమావేశమున 'ఇంతవరకు మీరొనర్చిన ఘనకార్యము లేమి?' యనుప్రశ్నకు ఎడము నీయకుండుట పరిషత్తుకు మిగిలినది.

మరుసమావేశమునందు ఈ పరిషత్తు మహాసభతోపాటు అపూర్వములు, ఉత్తేజకములు నయిన నాటకములను ఎక్కువగ పేరెన్నికగన్న నటనటీమణుల తోడ్పాటున మరింత మేలుగ ప్రదర్శించుటయు, వస్తుప్రదర్శనమును ఇంతకంటె అద్భుతముగ, సమగ్ర పరికరములతో నేర్పాటుచేయుటయు ఆసింపదగియున్నది.

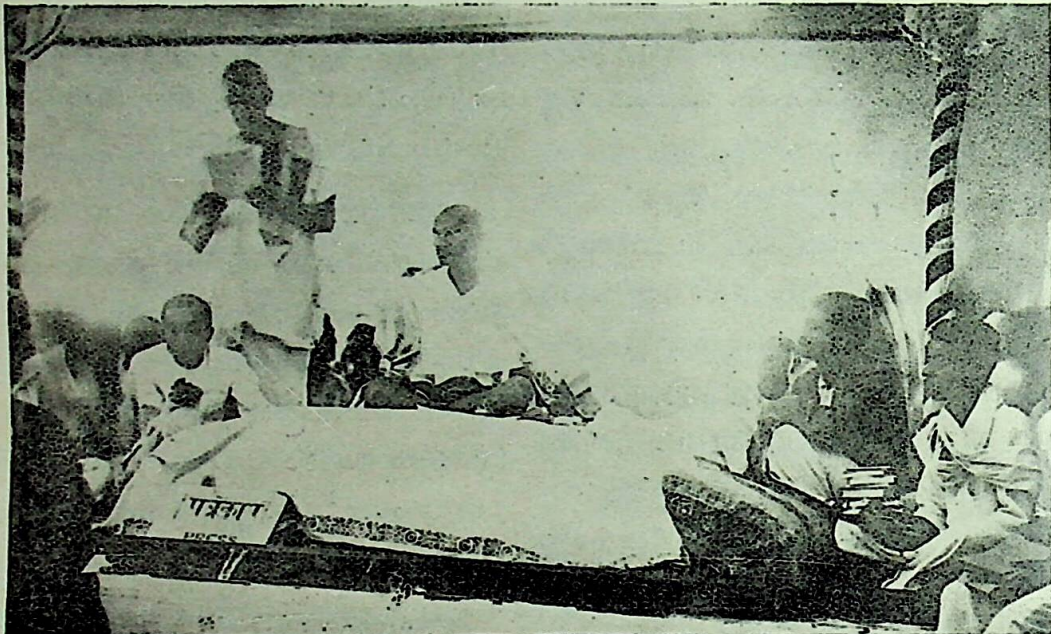
పరిషత్తు వెంటనే కార్యక్రమమునకు గడంగి ఉపక్రమణికకు అర్థవత్త్వము చేకూర్చవలసినది విధి.

దక్షిణభారత హిందీప్రచారసభ, చెన్నపురి

ఆనంతమార్గముల హిందీభాషను చినదినాభివృద్ధిగ చేతమున వ్యాపింపజేయుచున్న దక్షిణభారత హిందీ ప్రచారసభ మాడవ హిందీపట్టప్రదానమహోత్సవమును జరిపినది. ఈయంత్రవమునకు 'హిందీ నిలిలభారతజాతీయ భాష కావలయునని నిర్ణయించి దక్షిణభారతదేశమున దానిప్రచారమునకయి బీజములను నాటిన' పూజ్యశ్రీ గాంధీమహాత్ము డధ్యక్షుడు. 'నాటినుండియు తత్ప్రచారకార్యపర్యవేక్షకుడుగ నుండి సభతో సంబంధము గలిగియున్న' పండిత శ్రీరామనరేశ్రిపాతిగారు ఉపన్యాసకుడు. ఈ యిరువురసమ్ముఖమున పట్టములను

స్వీకరించిన పట్టభద్రులు గమ్యులు. ఇట్టి సుస్థి వేళమును గలుగువరకును, హిందీభాష నితరులు మాటలాడినపు డర్థముచేసికొనగలుగువరకును హిందీప్రచారోద్యమము కల్పించుకొన్న సభకు గమ్యవాదములు.

గలుగువరకును, హిందీభాష నితరులు మాటలాడినపు డర్థముచేసికొనగలుగువరకును హిందీప్రచారోద్యమము

దక్షిణభారత హిందీప్రచారసభ పట్టప్రదానము, ౧-౩౩.

ఉన్న తాళయసంపన్న మగు సుపన్యాసమున త్రిపాతిగారు హిందీఉత్పత్తి, స్వరూప, వికాసములను, ప్రాశస్త్యమును వివరించి, ఇతరభారతీయభాషలలో నెల్ల బహుళవ్యాపకము, సుగమము నగుటచే నదియే నిఖిలభారతజాతీయభాషగా సుంపకన దని పలికిరి; హిందీప్రచారసభ కాంచించుచున్న అమూల్యప్రచారము నకు మిక్కిలి మెచ్చుకొనిరి. కాని 'కేవలముహిందీగాని మహరాష్ట్రప్రాంతములనారికొరకయి జాతీయమహాసభ కార్యక్రమమంతయు నాంగ్లమున నశుపగుచున్నది. ఈనాటిజాత్యులు ఏకగ్రీవముగా నాకార్యక్రమమంతయును హిందీయందే నశుపవలెనని ముక్తకంఠులు చెప్ప గలిగిననాటికి ఈసభ హిందీ ప్రచారమునకయిపగుచున్న పరిశ్రమకొంతవరకయిన సఫలమయినదిగ తలపవచ్చు'నని యితోధికప్రచారమునకు పురికొల్పిరి. మహాత్ముడు 'ఈప్రాంతముల ప్రతివారును హిందీభాషను మాటాడ

యొక్క ఆదర్శము నెరవేరినటులు కాదు. అంతవరకును సంప్రదముగ సంశ్లేష్టి గలుగదు' అనిరి.

హిందీ వ్యాపించుటవలన నాయాప్రాంతముల వారి మాతృభాష కుపద్రవము కలుగగలదని సంశయించి దానిని ద్వేషించువారు కొందరు గలరు. అది పొరపాటు.

'జాతీయభాషవలన రాష్ట్రీయభాషల అభివృద్ధికి ఆటంకము గలుగవలెనని నే నెన్నడును కోరను. హృదయమునకును, ప్రాణములకును జీవన సంపదను సమహర్షితే మాతృభాషయందే కలదు. మాతృభాష అభివృద్ధిచెందనిచో జాతికిని అభివృద్ధి లేదు' అని త్రిపాతిమహాశయమును, 'హిందీభాషయందు పాండిత్యము కలుగవలెనని నాయభిప్రాయము కాదు. సాధారణముగ నొకరితోనొకరు మాటలాడికొనుటకు తగిన భాషాజ్ఞాన మున్న జాలును. మనలోమనము (భారతీయు

లము) మాటలాడుకొనుటకు విదేశీయభాషపయ నాధారపడవలసివచ్చుట చాల అవమానకరము' అని మహాత్ముడును నుజివిరి. ఈమాటలవలన పైన పేర్కొనినసంశయము దూరమగుటయేకాక హిందీనేర్చుకొనుట కేవలము ఆనేతుశీతనగముకల భిన్నభిన్న భారతదేశముల జనుల పరస్పర వ్యవహారమునకని తెల్లమగుచున్నది. హిందీ ప్రచారోద్యమము తలపెట్టినవాటినుండియు నీవిషయము సుప్రకటిత మగుచున్నను కొందరు విచారశూన్యులు ద్రేకపూరితులయి మాతృభాషను మాని హిందీనే చదువవలెనని ఘోషించుచున్నారు. ఇట్టి వారాండ్రులే యనన్దిగుచున్నది. వీరు మీద నుద్ధరించిన త్రిపాతీగారి వాక్యములను పరికించి వివేకవంతులయి తమ మాతృభాషను విశేషాదరాభి మానములతో వృద్ధినిొందచేయవగుదురు.

దక్షిణదేశమున విరివిగా సాగుచున్న హిందీ ప్రచారమునకు మహాత్ముడు మిఠల సంతసించుచు 'నేను చూచినంతవరకు, రిపోర్టులనులమున నాకు తెలిసినంతవరకు హిందీప్రచారమున మిగతరాష్ట్రములకంటె ఆంధ్రదేశమే యెక్కువ యుత్సాహముతో ముందంజ వేయుచున్నది' అనియు, 'అభివృద్ధి తమిళ నాడునందుకంటె ఆంధ్రదేశమున విశేషముగ గాన్పించుచున్నది. నే నాప్రాంతములయందు పర్యటన మొనర్చునపుడు స్వయముగ నావిషయమును తెలిసికొంటిని. అనియు నేయుద్యమమున నయినను మందిసెబ్బర లరయక, గొట్టెమందలవలె గుంపులుగుంపులుగ ముందునకురుకు స్వభావముకల యాండ్రుల నభినందించెను. మహాత్ముని యభివందనమున కాండ్రులు పాత్రులయినందుకు సంతోషింపవలసినదే కాని హిందీని చదివి వారు మాతృభాషకు కొంత ముప్పు దెచ్చుకొనుచున్నారు. అదిని సంస్కృతభాష, తరువాత మసల్యామలభాష, ఆసిమ్యుట నాంగ్ల భాష క్రమముగ నాండ్రుమున కిదివరకే చాలినంత యపకరించినవి. ఇటీవలనే ప్రచారమునకువచ్చిన హిందీభాషయు వైమాడు భాషల కింతయైన చెనుదీసినదికాదు. ఈనాల్గుభాషలు కలియుటవలన నాండ్రవాఙ్మయము నానారూపములను దాల్చినది; దేశీయతను, జాతీయతను కోలుపోయినది.

వాఙ్మయమును పరిశీలించినయెడల నిందుకు నెన్నియేని నిదర్శనములు లభింపగలవు. అయిన నీ దోష మాయా భాషలది కాదు. ఆత్మస్వరూపము తెలియని, ఆత్మగౌరవము కాపాడుకొనజాలని, యుక్తాయుక్తవివేచనలేని తెనుగువారిది. ఏభాషను చదివినను, ఏయుద్యమమును ప్రారంభించినను, దానిప్రయోజనము పరిమితిని నిశ్చయించి అంతవరకే దానితోసంబంధ ముంచుకొనవలయును. స్వీయభాషకును, ఉన్నతికిని దానివలన ఎట్లును హాని కలుగకుండ జాగరూకత వహించవలెను. కావున ప్రయోజనమును గుర్తించి తమతమభాషలకు చెరువుగలుగకుండ, హిందీ నభ్యసించి ఐకమత్యసంపన్నులయి భారతమాతృసేవ నొనరించి భారతీయులెల్లరు భారతమాత కభ్యర్థినిని చేహర్ప దగుదురు.

దక్షిణ భారత హిందీప్రచార సభకు కడచిన సంవత్సరమున క్రొత్తగా కొన్నిశాఖలు విస్తరిల్లినవి. ఈసభ మాతనముగ పాఠశాలలను, గ్రంథాలయములను, పఠనమందిరములను పెక్కిటిని స్థాపించినది; మహాసభలను జరిపినది; పుస్తకములను కొన్నిటిని ప్రకటించినది; ప్రచారకులచేత సుపన్యాసముల నిష్పించియు, కాలక్షేపములను చేయించియు, నాటకముల నాడించియు విశేషప్రచారమును కావించినది. మొలకెత్తినది మొదలుకొని సభ హిందీవ్యాప్తికయి చేయుచున్న నిరంతరకృషి వలన దేశమున నసంఖ్యాకులు స్త్రీపురుషులు హిందీ భాషను నేర్చిరి. ప్రజాహృదయమున హిందీపయి నాదరాభిమానములు గాఢముగ నాటకొనినవి. ప్రజాప్రముఖులుపలువు రిందుకుబహుముఖములసహాయపడుచున్నారు. కొన్నిలోకలుబోర్డులు, మునిసిపాలిటీలుపాఠశాలలలో హిందీని ప్రవేశపెట్టి తద్వ్యాప్తికయి చేయూత యొసగుచున్నవి. మైసూరు, తిరుచాంపూరు, కొచ్చి సంస్థానములు నత్యధికముగ తోడుపడు చున్నవి. ఐచ్చికభాగములలో నొకటిగా ఉన్నతపాఠశాలలో హిందీ ప్రవేశమును గనికొన్నిటియందు ప్రచారము గలిగియున్నది. కొన్నికళాశాలలయందును దానికి ప్రవేశముదొరకినది.

ఈ సంవత్సరమున వారు సభ జరిపిన ప్రాథమిక, మాధ్యమిక, రాష్ట్రభాషా పరీక్షలయందు

పరీక్షితులయిన విద్యార్థుల సంఖ్యలు వరుసగా ౧౩౧౭, ౨౩౧౪, ౧౩౭౯. రాష్ట్రభాషావికారదపట్టపరీక్షయందు డెబ్బదిముగ్గురును, ప్రచారకత్రయైని-గు పరీక్షయందు పదునలుగురును పరీక్షితులయిరి. సభ ౧౯౨౮-వ సంవత్సరమున, పరీక్షలను ప్రారంభించినది మొదలుకొని ఇప్పటివరకు మొదటిమాడు పరీక్షలయందును ౩౦౧౦౮ విద్యార్థులు పరీక్షితులయిరి. నాలవదానియందు పరీక్షితులసంఖ్య ౪౧౬. అయినవదానియందు పరీక్షితులయినవారిసంఖ్య ౧౯౪. ఇంకను హిందీభాషాభివృద్ధిమార్గము లనేకములు త్రొక్కబడుచున్నవి. కార్యనిర్వాహకుల కాశలము వలన దక్షిణభారతదేశమున హిందీభాషకు బహుళముగ ప్రచారము సాగుచున్నది. ఇక నాలుగయిదేడులలోనే మదరాసు ప్రాంతములవారు హిందీభాషయందే జాతీయవ్యవహారములను సాగించుచు నాత్మరాహులను మించగలరను విశ్వాసమున కవకాశము గలదు. ఈ సభ హిందీవాఙ్మయాభివృద్ధికయి గ్రంథరచనప్రకటనముల విషయమున త్రిపాతిగారి సూచనల ననుసరింపవలెను.

‘హిందీభాషాప్రచారము తలంపు ప్రథమమున ఇంచూరుసమావేశమున గలిగినపుడు అయిదుసంవత్సరములలో హిందీభాష స్వయంపోషకశక్తి కలిగియుండ గలదని భావించిన మహాత్ముడు ‘౧౧ సంవత్సరములు గతించినను ఇంతవరకు దీని కట్టిసమర్థత కలుగనందుకు’ చింతిల్లుచు ‘హిందీప్రచారసభవారి కార్యాలయములు, ప్రెస్సు, కళాశాల మున్నగునవన్నియు బాడుగ ఇండ్లలోనేయున్నవి. వీటికి సొంత యిండ్లు నిర్మించుబాధ్యత మీరయి నున్నది. ఇందుకు ఈదక్షిణ భారతముననే ద్రవ్యము వసూలుచేయవలెను. ఈకార్యమును నిర్వహించుటకు మీరు వెంటనే మొదలుపెట్టవలెను’ అని ప్రభాప్రముఖులకు మనవిచేయుచున్నాడు. ఆ త్యాగమూర్తిమనవిని ప్రభాప్రముఖులు శ్రద్ధతో పాటించి యథాశక్తి ధనసహాయమును గావించి హిందీప్రచారసభకు చిరంజీవితను గలిగింపవలెను. మరియు హిందీపట్టభద్రులుహాడ తమ చుట్టు

పట్టులవారికి హిందీని బోధించి తద్వ్యాప్తికి తోడు పడవగుదురు.

హిందీభాషను నేర్చుటకు జాతీయాభి మానమే కారణము. కావున దానిని నేర్పినవారందరు నింకను నేర్వనివారికి నేర్పుటకు పూనుకొనవలెను. మాతృభాషను జనువనివారు తొలుత దానిని నేర్చి, తరువాత హిందీని నేర్చుకొన ప్రయత్నింపవలెను. కాని, కేవలము హిందీనిగాని, రెండింటి నొకమారుగాని చదువజనదు.

మధ్య క త *

తెనుగువాఙ్మయ మించుమించుగ నేతివీరకాయను బోలియున్నది. అది యాపేరున చెల్లుబడియగుచున్న సంస్కృతము. కరకుచేద్రాడులవలె కడు నిడుదలగు గడుసుసమాసముల నిలిచిన ‘అసలు’ రూపమునను, ‘డుముపులు’ మొదలగు కుళ్లాయాలను దగిలించుకొనిన ‘నకలు’ రూపమునను, అస్థిసార మడు గంటిన ఎండు వారి న వికృతరూపమునను సంస్కృతము తెనుగువాఙ్మయము నాక్రమించుకొనినది. ఈసంస్కృతమును ‘మినహా’ పెట్టగా నిలిచిన తెనుగున కొంత అంటరానిదయినది. మిగిలినదానినిమాత్రమే వాఙ్మయ మంగీకరించినది. అదియే తెనుగుదేశపు తెనుగు; తెనుగువారి తెనుగు; జానయిన దేశితెనుగు. అట్టితెనుగున రచియింపబడిన వాఙ్మయమునకే తెనుగువాఙ్మయ మనుపేరు చెల్లదగును. అట్టిది మృగ్యమయినది.

ఇతరదేశభాషలయందును సంస్కృతమునకు ప్రవేశము కలదు. అది పరిమితము; సముచితము. దాని వలన నవి చవుల మించినవి. తెనుగున నట్లుకాదు. సంస్కృత మపరిమితముగ పైకొనిన నది; దాని తెవులు వలె నీరసంపజ్జేసినది. చివరకు సంస్కృతమును ప్రత్యేకముగ జదివినగాని తెనుగువాఙ్మయ మర్థముకానిసితికి వచ్చి నిలిచినది. ఇట్టిదుర్గతి యికనేదేశభాషకును పట్టి నది కాదు.

* మధ్యకత వెల రు. ౦-౮-౦. ప్రకాశకులు : మంగిపూడి వేంకటేశ్వర, నిడదవోలు.

పండ్లండవశతాబ్దినాడు పాలకునికి సోమనాథు డొక్కడు 'ఆరూఢగద్యపద్యాదిప్రబంధ, పూరితసం స్కృతభూయిష్ఠరచన', 'జానుదెనుగు' రచన అని తెనుగురచనను రెండుగా వింగడించినాడు. అందు మొదటిదానిని 'సర్వసామాన్యంబు' కాదని నిరసించి నాడు; రెండవదానిని 'ప్రసన్నతకు విశేష' మని బహుమానించినాడు; జానుదెనుగు నుడికారముల కూరు పున తెనుగుకవితకు సాంపును సవదరించి తెనుగుకవి యనిపించుకొనినాడు. ఆతనికి మున్నుండినవారుకాని, వెనుకనుండినవారుకాని తెనుగుతీయదనమును గుర్తించిన వారు కారు. కావుననే తమకావ్యములయందు జాను దెనుగున కెక్కుడుగా తావు నీయరయిరి.

'దేశభాషలందు తెనుగు లెస్స' యని గొం తెత్తిచెప్పిన రసికవతంసముసయితము తానురచించి చిన ఆముక్తమాల్యదను సంస్కృతమయము కావించి నాడు. తెనుగువాఙ్మయ మెంత విస్తరిల్లిననేమి? అదియంతయు సంస్కృతమే యయిపోయినది! అందు తెనుగుదనము చాల సన్నగిలిపోయినది. పారుగింటిపుల్ల గూరరుచి కబ్బురముతో తబ్బిబ్బుపడు తెనుగువారి దగు తెలివి తక్కువయే దీనికి కారణము.

పండ్లండవశతాబ్దినాటి పాలకునికి సోమనాథు నికి తరువాత, నాతనివలె జానుదెనుగుప్రసన్నతకు తెలిసిన యొక తెనుగుకవి మరల నీయరువనవ శతాబ్దిన తెనుగుమాగాణమున వెలసినాడు. ఆయన ఎవ్వడో కాదు. తెలుగువారికి లెస్సగా పరిచితుడయిన కవి శ్రీ మంగిపూడి వేంకటేశ్వరు. జానుదెనుగు నుడికార ములతో తెనుగుకవిత కందమును గూరిచి తెనుగుదనము నమరిచిన నేరుపరి ఆయన. ఆయనకవితాలత పెక్కు పూవులను పూచి తావులను కొల్లలుగ విరజిమ్మినది. 'మడ్డుకత' అతీవను. బుట్టిన క్రొత్తపూవు. దాని కమ్ముని తెనుగువాసనలను భారతి తెనుగువారికి పంచి యిడినది. దిద్దితీరిచిన పొంకమున నందలి జానుతెనుగు దేశిపదముల కూరుపు చదువరుల నూటలూరించును;

ఉప్పొంగజేయును. కథావస్తువును ఒక్కయొక్క నడపించుచు అందలి పాత్రలను కన్నుల ఎదుట మెలగజేయగల శక్తి యాయనకవితకు గలదు. ఈయనకవితాధార ఎంత సరళమో అంతమధురముగ నుండును. 'కవులు నిరం కుశులు' అనునుడిని సార్థకము చేయగలిగిన సరసపద ప్రయోగకులకు డీకవి. తెనుగునాటికి, తెనుగుతల్లికి, తెనుగుకవితకు, కొంచె పడిపోయినతేజును మించజేసిన యీ తెనుగుకవి తెనుగువారలకు కడుండుగా మాననీయుడు.

తెనుగును సంస్కృతముననుండి విడదీయవల నినదని ఈ నాడు తెనుగువారు పట్టుడలతో కోరుచు న్నారు. కోరదగిన, కోరవలసిన కోరిక అది. కాని తెనుగు బాడతెప్పినతనపదములపాటును వడిగా చక్క దీసికొని ఒంటిమెయి నిలువజాలినగాని సంస్కృతము చుట్టరికమునుండి విడివడజాలదు. ఈ గుట్టును మనమున బెట్టుకొని నేటికనితమారులు వేంకటేశ్వరుకవి వలెనే తెనుగుదనముతో నొప్పులూలుకు తెనుగుపుస్తక ములను రచించి తెనుగుతల్లి నలంకరించి యామె 'బానిసతనమును' రూపుమాపవలెను; ఆమె దీవనలను గన వలెను. ఇందుకు కొందరు కవికుమారులు కంకణము కట్టి యున్నారు; తెనుగుతల్లిని తెనుగుత్రోవలనడపించుచున్నారు. కొలదివీండ్రలోనే ఆమెకు ప్రాభవము చేహారగలదు.

తెనుగు విశ్వకళాపరిషత్తు ఈ కవికుమారులకు చేయూత యిచ్చి తెనుగుతల్లిని పెంపొంద జేయవన్న దానిపుట్టువు వ్యర్థము.

'మడ్డుకత' మూల్కులైనలో తరగతివారు నియమ ముగా చదువలేగినది. అట్టి ఆవకాశము దానికి కలుగక పోవునేని అది సాక్ష్యగ్రంథనిర్ణయసంఘమువారికి తెనుగుపయ్యలప్రీతికి, వారి ఆరసికతకు మాయని నిదర్శ నము కాగలదు.

స్వదేశసంస్థానాలు *

ప్రాచీనకాలమున భారతదేశమునందు సంస్థాన ములు లెక్కకుమిక్కిలిగ నుండెడివి. ఆనాట నానాట

* ఈ గ్రంథము వెల రు. ౦-౮-౦. పోస్టేజిప్రత్యేకము, ప్రకాశకులు : నార్ల వారు, కవుతరం, కృష్ణాజిల్లా.

కొన్ని పుట్టేసివి; కొన్ని నశించేసివి. వానిలో కొన్ని, రాజ్యములు, సామ్రాజ్యములు నయి వెలసినవి. వానిని పాలించురాజులు విద్యానినయంపన్నులు; రాజనీతిజ్ఞులు; పరాక్రమవంతులు; పరిపాలనవత్తులు; ప్రజాహితైకపరాయణులు. వారు సకలవిధముల స్వతంత్రులు. వారును పరస్పరము కలహించుచు నొండొరుల రాజ్యముల నాక్రమించుకొనుచుండెడివారు. అది వీరలక్షణమనియు, దేశక్షేమంకరమనియు తలపబడుచుండెడిది. పురాణములు, ఇతిహాసములు, తరువాతిచరిత్రలు వారియున్న తోదంతములతో నిండిపోయినవి.

అనంతరము మహమ్మదీయులు భారతదేశము నాక్రమింప తలపడిరి. వారు భారతీయరాజ్యములను పెక్కింటిని రూపుమాపి తమప్రభుత్వమును స్థాపించిరి. వారియుగ్రహమునకు పాత్రములయి కొన్నిరాజ్యములు స్వాతంత్ర్యమును కొలుపోయి నామమాత్రములుగ శేషించినవి. వానిపాలకులు తమ పూర్వోన్నతికి తిలోదకముల నొసగి మహమ్మదీయచారవ్యవహారముల నవలంబించి భోగాసక్తులయి జీవితములను గడుపుకొనుచుండిరి. ఈ నాటి మహారాజులయందు మెండుకొనియున్న దురాచారములకు, గుప్తవృత్తనమునకు, అనినీతికి ఆనాటి మహమ్మదీయప్రభుత్వమే అంకురార్పణము చేసినది. ఇట్లు మహారాజులు దుర్గుణముల కునికిపట్టులగుటచేతనే తరువాత వర్తకమునెవమున భారతదేశమున కేతెంచిన బ్రిటిషువారు వారిని సులువుగ లోబరచుకొని సామ్రాజ్యమును నెలకొలుపగలిగిరి. నేడు వారు బ్రిటిషువారిచేతి కీలుబొమ్మలు. కాని, ప్రపంచమున నిరంకుశులుగ నున్నారు. ఈ కారణమున వారిరాజ్యములప్రజలనేకవిధము లగుబాధలకు పాలనుచున్నారు. నిరంతరభోగపరాయణులగు నామహారాజులు వారిని పీడించి ప్రోకుచేసినధనము, ఇంచుమించుగ సంతయు, ప్రవాహమువలె విదేశములను జేరుచున్నది. దానికి మార్గము లనంతములు. ఈ వివరముల నన్నిటిని కన్యా లాల్ గాబా, చడ్డర్ మొదలగు ప్రముఖులు చక్కగా చర్చించియున్నారు; పెక్కుప్రతికలును ప్రకటించినవి. భారతదేశము నిచ్చానుసారము శాసించు బ్రిటిషువారు

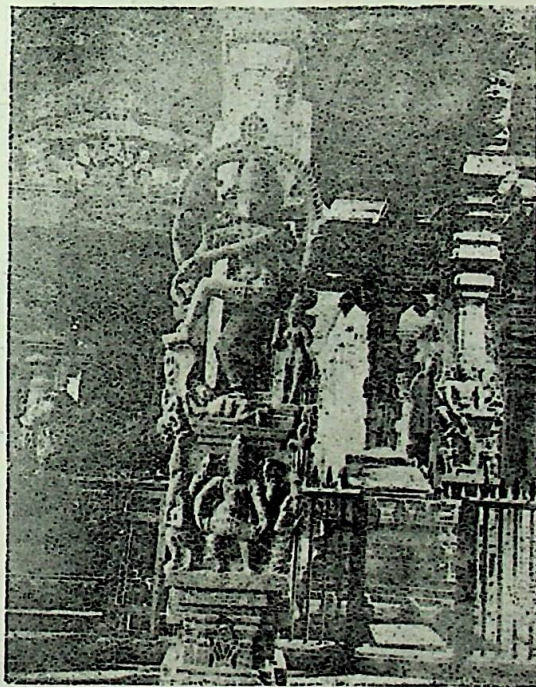
ఈమహారాజులవిశ్వంఖలప్రపంచము నరికట్ట నింతలం తల తలపెట్టుకుందురు. 'సంస్థానాంతర్గతపరిపాలనలో జోక్యము కలిగించుకొనుట సమంజసము కా'దని 'సాకు' చెప్పుదురు; సంస్థానాధీశులరక్షణకయి శాసనములను విధింతురు. ఇందువలన మహారాజులప్రపంచ మింకను నిరంకుశము కాగలదు. 'భారతదేశమున శాంతి సౌఖ్యముల నెలకొలుపుట తమపూచి' యని ప్రకటించు బ్రిటిషువారు సంస్థానములప్రజలవిషయమున నాదానస్థియు గలిగియుండుట సమంజసము కాజాలదు.

భారతదేశమున మూడవవంతు ఏవంగుణసంపన్నులగు మహారాజుల పరిపాలనమున నున్నది. అందలి ప్రజలు భారతదేశమునందలి ప్రజలలో నైదవవంతు గలరు. వారి మానప్రాణసంపదల స్థితిలయములు పయిన నుడివినటు లాయా మహారాజుల నిగ్రహోగ్రహముల ననుసరించియుండును. వారి యిడుమలనుగూర్చిని తలసెట్టుటయే మహాపరాధము. కాగా వానిని తొలగింప బూనుట బ్రిటిషుభారతమునప్రజల కెట్లు సాధ్యము కాగలదు!

ఇట్టి రాజ్యముల స్థితిగతులను తెలుగువారికి తెలియజెప్పును దేశముననే 'స్వదేశసంస్థానా' లనుపేర నీగ్రంథము నెలువడినది. ఇందు మహారాజుల విద్యార్జనము, వివాహము(లు), విలాసలీలలు, వ్యభిచారము, సాంతఖర్చు, దుర్వ్యయము, శాసనసభలు, ఉద్యోగులు, న్యాయవిచారణ, పన్నులు, బేగారి, (బానిసతనమును బోలినది) వారలు ప్రజలకు సమహర్షిణ విద్యా, వైద్య సౌకర్యములు, వారిప్రజలవాక్యాస్వతంత్ర్యము మొదలగు వానియందు గల విచిత్రములు, విపరీతములు నగు లోపములు సంక్షేపముగా, సప్రమాదముగా వివరింపబడినవి. ఈగ్రంథమును చదివినవారు వెనుకటిమహారాజులకు, నేటిమహారాజులకు గల హస్తమతకాంతరవిధేయమునకు దుఃఖింపక మానరు. బ్రిటిషు సామ్రాజ్యము భారతదేశమున దిబ్బపుగొనిననాడే భారతీయులు స్వాతంత్ర్యమునుకొలుపోయిరి. వారింత కంటే నేమి చేయగలరు!

ఈ గ్రంథమును చిరాయువు నార్ల వేంకటేశ్వర రావు రచించినాడు. అత్తిపండ్లవలె మేలిమి మెయి గాన్పించుచున్న స్వదేశసంస్థానముల లోపలి సరకును వెలిపుచ్చి వెక్కిరించుట యాతని యుద్దేశము కాదు. ఆతడే తనయుద్దేశమును 'సంస్థానప్రజలయినను, సంస్థానేతరులయినను నేడు భారతీయులకందరి కొకటే ధ్యేయము. అని స్వపరిపాలన***ఈ విషయమును బ్రటిష్ ప్రభుత్వమువారును, భారతసంస్థానపతులును సుముఖులయి గుర్తింపగలిగినచో, భారత జాతీయశయస్థితిని, భారతావనికల్యాణమునకును దోహద మొనర్చినవా రగుదురు' అని గ్రంథమున తెలియపరచినాడు. అని సఫలముగనేని భారతదేశము అభ్యున్నతిని బోధయగలదు.

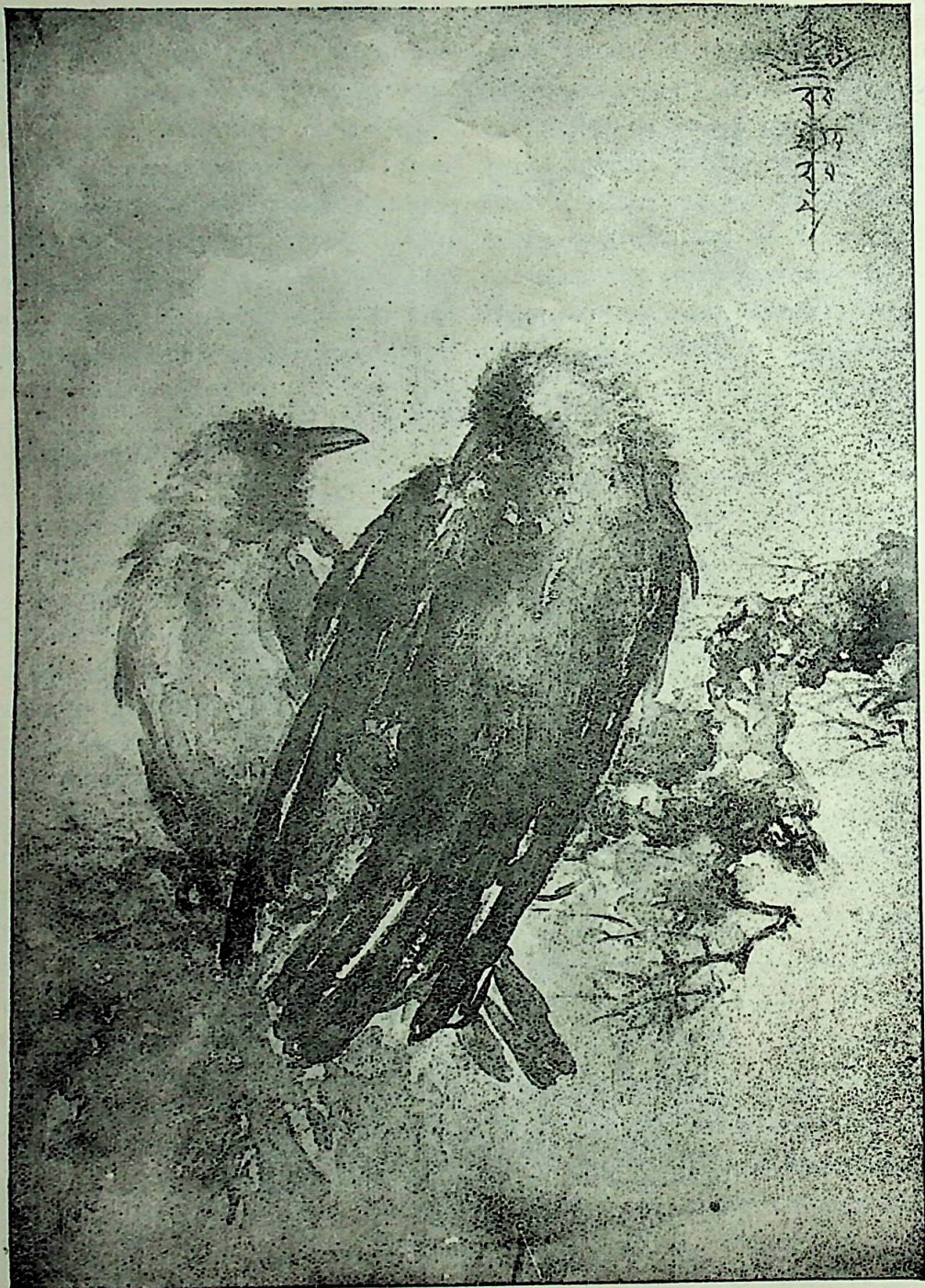
వేంకటేశ్వరరావు విషయములను సవిమర్శముగ పరిశీలించి సముచితములగువానిని నిపుణతతో నేరుకొనగలడు. జంతుకొంకులు లేక నిష్పక్షపాత దృష్టితో వానిని చర్చింపగలడు. ఆతనిరచనము సజీవముగను, శైలి సరళముగను నుండును. విషయములను నచ్చచెప్పగలయుపజ్ఞ యాతని లేఖనికీ గలదు. పరిష్కారము లాతనిరచనములయందు కనుపించుచున్నవి. ఇదియంతయు నాంధ్రలోకమునకు తెలియనిది కాదు. ఆతని ధీశక్తి సవనోన్మేషితయై ఆంధ్రదేశమునకును, ఆంధ్రవాఙ్మయమునకును గౌరవమును సమహర్షగలదని విశ్వసించదగియున్నది. ఆంధ్రమహాజనుల యాశీస్సుల కీయువకు డత్యంత్యము నర్హుడు.

నటరాజ ప్రతిమ

ఏకశిలానిర్మితము మధురదేవాలయము

—యస్. శంకరసుబ్రహ్మణ్యం.

విమర్శనము

విచిత్ర రాఘవము

గ్రంథకర్తలు : శతావధానులు, శ్రీ వేంకట పార్థసారథికవులు, నరసారావుపేట. డిమ్మి ౯౨ పుటలు, వెల ౧-౦-౦.

సంస్కృతమున శ్రీరామభద్రదీక్షితులు వ్రాసిన “జానకీపరిణయ” మనునాటకమున కిది స్వేచ్ఛాంధ్రీ కరణము. మూలమున, నాటక మేడంకములతో నున్నది. ఇం దాటంకములే కలవు. మూలమునందలి రెండవయంకముకథ యిం దిందుమించుగ లోపించినది. అందుగల అత్రి, అనమాయ మొదలగువారి ప్రవేశ మిందుఁ గానరాదు. వారి ప్రవేశములేకున్న కథ సాగఁ గలదని కవులు తలచియుండవచ్చును.

శ్రీ వేంకట పార్థసారథికవులు రసోచితముగఁ గొన్నియెడల స్వేచ్ఛ నభిలషించి కొంత సంభాషణను తగ్గించి, కొన్ని శ్లోకముల నాంధ్రీకరింపకున్నను, మొత్తముపై నిది ‘జానకీపరిణయము’న కనువాదమనియే చెప్పవచ్చును. శ్రీ కవులు చేయు తెనిగింపులకును, మూలమునకును గొన్నియెడల నానుగుణ్యము కుదుర కున్నది.

౧. మూలశ్లోకము:

“సంస్కృతానివ పాతు మాపనివద
వ్యాహారమాధ్వరసా
మన్మార్ హ్మం వ్రజసుందరీకుచతటీ
పాటీరరేణానివ,

ఉన్మీలన్మరళీనినాద బహుభా

మోదోపసీదద్గవి

జహ్వలీధ మభీకవల్లవశితోః

పాదాంబుజం పాతు వః.”

తె-అనుమన నై గమాంతవచ

నాసవ మానగనో! ప్రజాంగనా

జనకువ యుగ్మచందనర

జమ్ముల నూడ్యనో; నాగఁ బిల్లగ్రో

విని విని చుట్టుఁగ్రమ్ముకొని

వేసుకనావులు నాకుచుండఁగాఁ

దనరు నభీకబాలకు ప

దమ్ములు మీకు శుభమ్ము లీవుతన్.

[తొలిపద్యము.]

మూలమునఁ బాదములందుఁ బంక్తజత్వ మారో పింపఁబడినది. అది “జౌహనిషదవ్యాహారమాధ్వరసాన్” అనుదానికి సాధకము. తెలుఁగున నారూపకము విశువఁ బడినది. మఱియు “మాధ్వరస” పదమునకు బదులుగ ‘ఆసవ’ పద ముంచుట తగను. “అభీకవల్లవశిత” పదమునకు “అభీకబాలకుఁడు” అనునది ప్రతిపదము కాజాలదు.

౨. మూలశ్లోకము:

సా కన్యా భువనైకమంగళగుణే

రామేనరక్తా స్వయం

శ్రుత్వా తజ్జుకన చాభ్యుపగతం

వంశప్రతిష్ఠావిదా,

కిం చానేన వరోపసంగ్రహవిధా

భీలేన లంకాపతేః

స స్వర్గప్రతిపర్గసాహసనిధి

రోగోగీకృతో లగ్నకః.

[ప్రళమాంకము, శ్లో. ౨]

తే-అవనిజ రామునిన్ వలచె,

నాజనకుండు దశాస్యుభీతిచే

నవుననఁ గాదనం బెదవి

యాడక చల్లఁగ గోడమీది పి

ల్లివలె నటించె నంత నవ

లీలఁగ దాఁ బ్రతిస్పృహచేయు ప్రా

భవముకలట్టి కాశికుండు

వారికి దోడ్పడె బూటకాపుగన్.

నీత రామునియెడ ననురక్తయగుట నెఱింగి జనకుండు వంశప్రతిష్ఠ నెఱుంగుటచే రామునికి నీత నీయ మక్కువతోనే యున్నట్లు మూలమునఁ గలదు. ఆంధ్రీ కరణమున నీవిషయము లేదు. రామునియెడ జనకున కెట్టియభిప్రాయము కలదో తెలియుట కష్టము. మఱియు "సాహసము"నకు "ప్రాభవము" ప్రతిపదము కాదు.

3. మూలశ్లోకము:

యావ న్నయాచతి నిశాచరచక్రవర్తీ

కన్యా మతః ప్రళమమేవ రఘూద్యహాయ,

దేదేయ మిత్యభిమతం కుశికాత్మజో మే

నిర్వర్తయివ్యతి నవేతి చిరాయ చూయే.

(అం. ౪.)

తే-తెలిసినరావణుం డెడిగి

తీరును ; రెండవకంటివానికిఁ

దరియకయుండఁ గార్యమును

దీరివి యెట్టుగా యొడ్డుకొక్కఁగా

వలయును ; పైనఁ గాశికుండు

పట్టుగ నుండెనుగాని యేలకో

బలితపుభీతి చేరి నను

బట్టి పలార్చుచున్న దక్కటా !

(తృతీయాంకము)

విశ్వామిత్రుండు కార్యము ననుకూలంపఁ జేయు నో, లేదో యని జనకుండు విచారించుచున్నట్లు మూలమునఁ గలదు. తెనిగెంపులో మాత్రము విశ్వామిత్రుండు కార్యమొనరించుననియు, అట్లయినను భయ మేలకో కలుగుచున్నదనియు జనకుండు చెప్పి నట్లు కలదు. ఇందు భయమునకు హేతువు మృగ్యము.

ఇట్లు కొన్నియెడల నాంధ్రీకృతి చక్కఁగ లేకున్నను, కొన్నియెడల మూలముకంటెను సాభిప్రాయముగఁ గలదు.

అంతర్నాటికయందలి తొలిశ్లోకమున ఈశ్వర ప్రార్థనయందు "వహతి వహూం" అని యేకవచనమే కన్పించుచున్నది. తెనిగెంపులో "భార్యల భరించు" నని బహువచనము కలదు. శివుండు మన్మథుని యలుగుల కాకను పైచెలేక, ఒక్క భార్యనుకాక, ఇరువురు భార్యలను (పార్వతిని, గంగను) భరించె నను చమత్కారము కలుగచున్నది కావున నాంధ్రీకరణము సమంజసము.

శ్రీ వేం. పా. కవులు మూలమున లేకున్నను, జాలవఱకు తెనుఁగుజాతీయములను తమ కవితత్వమునఁ జొప్పించి యొకశోభఁ దెచ్చియున్నారు. కాని శ్రీ రాముండు చుప్పనాతి నెఱుంగక ప్రార్థమే దూరము నుండి యామెను నీతకుఁ జూపుచు "చూడు చూడు మొక చింపిరితల చుప్పనాతి వచ్చుచున్నది" (పుట ౫౬) అనుట అయుక్తము. ఇది జాతీయమైనది కావచ్చును. కాని ప్రకృతమునకు విరుద్ధము.

మూలమునందువలె నిందును జానకీవిరహవర్ణనము అనుచితముగఁ గలదు. రాముని కాగిలితోసమే నీత పరితపించుచున్నట్లు పెక్కుసారులు వర్ణింపఁబడి యున్నది. అది రసోత్కర్షకము కాఁజాలదు. మూలమును తెనిగించుటలో స్వేచ్ఛను స్వీకరించిన శ్రీ వేం. పా. కవులు ఈవిషయమున ఒకమెట్టు దిగి వర్ణించిన నెంతయో బాగుండెడిది.

ఇందలి కవితత్వము కఠినతైలిలోలేక హృదయంగమముగ నున్నది. అందులకుదాహృతపద్యము

లనే కనవచ్చును. కాని యచ్చటచ్చటఁ గొలదిగ అప
ప్రయోగములు కానవచ్చుచున్నవి :

పుట. ౪. “చిత్రలేఖన సంబారములు.” ‘సంబా
రము’ తెలుగుపదము. ఈసమాసము తప్ప.

పు. ౧౯ “కలలోనైనను జాగ్రమందయున”.
‘జాగ్రము’ తప్పు.

పు. ౨౩. పం. ౩౧. “పింగళవేషియగు కాశ్య
పుడు”. కాశ్యపుడు కాడు, కరాళుడు. ఇట్లే ౨౪-వ
పుటయందును కాననగును. ఇది ముద్రణస్థాలిత్యము
కావచ్చును.

పుట. ౨౪. “హృదయమా ! ధన్యురాలవు.
ధన్యురాలవు.” ఇచ్చట ధన్యశబ్దమునకు స్త్రీలింగము బాధి
తము. ఈశబ్దము హృదయమునకు విశేషణము,

పుట. ౪౬ “నాకాగింట బంధించినైతున?”
కాగింట అనుట యుక్తము.

పుట. ౫౯. “వాటిని” ఇది ముద్రణస్థాలిత్య
మగును.

ఇట్లు పరికిలించిచూచినచో స్థాలిత్యములు
కన్పించినవి.

మూలగ్రంథమునకు జానకీపరిణయమని రామ
భద్రదీక్షితులు పెట్టినవేరు. కాని యందు సమగ్రముగ
రామాయణకథ వర్ణింపఁబడియున్నది. కాన ఆనామము
సముచితముగ లేదు. శ్రీవేం. పా. కవులు తమ
యాంధ్రీకృతికి “విచిత్రరాఘవ” మని పేరిడిరి. ఇందు
రామాయణకథయంతయు నిబంధింపఁబడియుండుటంబట్టియు,
ప్రతిఅంకమున విచిత్రతయుండుటంబట్టియు
ఈనామ మినాటకమున అన్వర్థమగుచున్నది.

భాషాంతరీకరణము కష్టసాధ్యమగుటచే శ్రీ వేం.
పా. కవులు రచించిన యీనాటకమునం గొలదిలోపము
లుండవచ్చును. అవి సామాన్యముగ సర్వసులభములు.
మఱియు నిది మీదికవుల కవితాలత తొడిగిన తొలి
మొగ్గయగుటచే నవి దోషములని లెక్కించుట పాడి
గారు. తమ ప్రథమప్రయత్నము నీరీతిగ వెల్లడిచేయు

గల్గిన కవులు ఇతరమీద రచింపఁబోవు గ్రంథములు
ఇతోధికమధురకవితావిలసితములై పండితపామరజన
హృదయంగమములై తెలుగుతల్లికిఁ దగిన తొడవులు
కాగలవని నమ్మిక.

ఆంధ్రసాహిత్య లీనాటకముఁ జదివి యానందించి
శ్రీ. వేం. పా. కవులకుఁ బ్రోత్సాహమొసఁగుదురుగాక!
—బులుసు వేంకటరమణయ్య.

స్వీకారము

పోతన్నభక్తివైరాగ్యములు

గ్రంథకర్త: శ్రీమతి వాజపేయయాజుల మహా
లక్ష్మీగారు, స్నేహలతాకవితాసంఘము, కొల్లాపురము,
కర్నూలు జిల్లా.

కొనునైజు, ౧౧ పుటలు, వెల రు. ౦-౨-౦ లు.

వేదకాలపు స్త్రీలు

గ్రంథకర్త: జటావల్లభుల పురుషోత్తముగారు,
వి. ఏ., ఆంధ్రగీర్వాణవిద్యాపీఠాధ్యక్షుడు, కొల్హారు,
పశ్చిమగోదావరిజిల్లా.

కొనునైజు, ౧౮౮ పుటలు, వెల రు. ౦-౧౦-౦ లు.

శ్రీరామకృష్ణాంజలి

గ్రంథకర్త: కె. వి. ముకుందరావుగారు, శ్రీ
రామకృష్ణసేవాసమితి, నల్లూరు.

కొనునైజు, ౪౦ పుటలు, రు. ౦-౧-౬ లు.

స్థానికకూటములు

గ్రంథకర్త: టి. శివశంకరముగారు, పెనుగొండ,
అనంతపురము జిల్లా.

కొనునైజు, ౧౯౮ పుటలు, వెల రు. ౧-౦-౦.

శృంగారచంద్రహాసీయము
(నాటకము)

గ్రంథకర్త: మద్దులపల్లి సుబ్రహ్మణ్య శర్మగారు,
వరసారావుపేట, గుంటూరు జిల్లా.

డెమ్మినైజు, ౮౫ పుటలు, వెల రు. ౦-౮-౦ లు.

శుభోదయము

(చూరంటుకొన్న పుడే అగ్ని యారుపవలయుటను
బోధించు నొక కథ)

గ్రంథకర్త: మద్దా విశ్వనాథసుగారు, వ్యాస
కుటీరము, మేలుపాక (విశాఖపట్టణము జిల్లా).

క్రాసునైజు, 3౯ పుటలు, వెల మూడణాలు.

అలంకారమంజరి

గ్రంథకర్త: యస్. వి. రాఘవ అయ్యంగారు,
బి.ఏ., బి.ఇడి., బెజవాడ. క్రాసు నైజు 3౦౦ పుటలు.

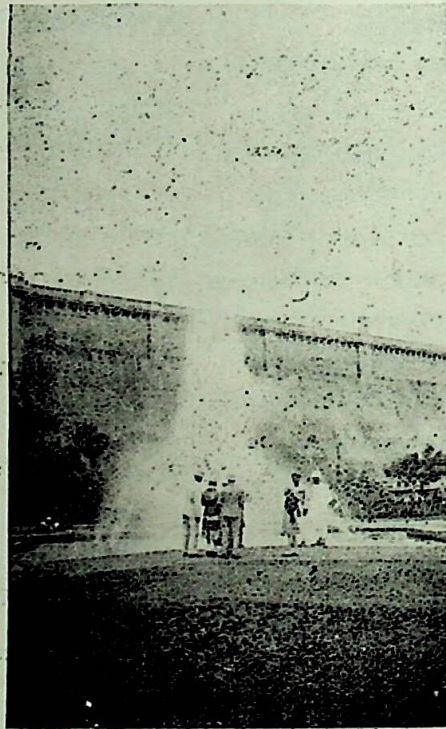
దక్కన్ కేసరి

(సదిత్రాంగ్గాంధ్ర మాసపత్రిక)

సంపాదకులు: యం. రామచంద్రరావు, బి. ఏ.,
ఎ. వి. చత్తాశ్రేయ శర్మగారు, శికిందరాబాదు,
(దక్కను). ఏడాది చందా 3 రు, విడిప్రతి ౫ అణాలు.

ప్రబుద్ధాంధ్ర; మాసపత్రిక

౫-వ సంపుటం, ౧-వ సంచిక. సంపాదకుడు:
శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి; సంవత్సరపు చందా
రూపాయి, విడిసంచిక అణా నర; విలాసము: కల్యాణి
వర్ధనీ పరివర్తు, రాజమండ్రి.

ధారాయత్రము-కృష్ణరాజనగరము

యశ. నారాయణరావు.

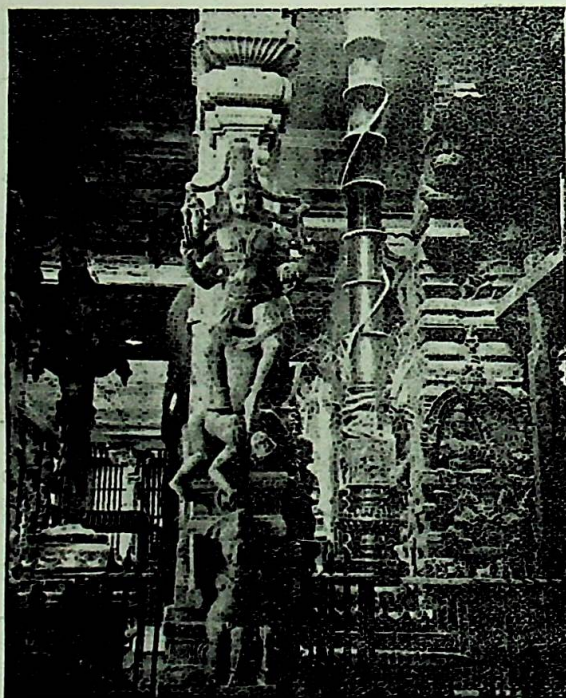

సాభిపాయ విశేషములు

క్రైస్తవమతస్తులకు వింతలకు, వినోదములకు, క్రైస్తవరాధనలకువలెను హిందూదేశీయులకు మహాసభల వినోదములకు వనియోగపడుచున్నవి. డిసెంబరుమాసాంతమునందు హిందూస్థానమునందు సమావేశములైన మహాసభావ్యవహారముల నవలోకించినపుడు సంభ్రమము గలుగుచున్నది. విద్యాదక్షులైన శాస్త్రకళాకోవిదులకు సభావేదికలు ప్రతిష్ఠకుసాధనములైనను సామాన్యులకు సభావ్యవహారములు దుస్సహములుగ నున్నవి. ప్రారంభోపన్యాసములు, అధ్యక్షోపన్యాసములు, సభావ్యవహారములు, ఉపన్యాసములు ప్రతికల కాహారమును సమకూర్చుచున్న ప్రజలకును, దేశమునకును గలుగజేయుచున్న ప్రయోజనము లత్యల్పములు. ప్రజలకు సభావినోదములును ప్రదర్శనములవినోదములవలెను కాలహరణమునకును, ధనవ్యయమునకును సాధనములుగ నున్నవి. చెన్నపురియందు గూడిన సంగీతసాహిత్యకళాశాస్త్ర మత సాంఘిక రాజకీయార్థికాది సమావేశముల వృత్తాంతమును పర్యాలోచనము చేయునపుడు మానవధర్మాభ్య

దయమునకు జరుగుచున్న భావపరివర్తన మాశాసనకముగనున్నను ప్రయోజన మతిస్వల్పముగ గనుపడుచున్నది. ప్రపంచవ్యవహారములందు సిద్ధాంతోపదేశములకు గల ప్రతిష్ఠ కర్మధర్మయోగములకు గలుగకుండుట సంతాపకరము. ప్రపంచవ్యవహారములందు మానవధర్మాభ్యదయమునకు సకలాంగములును సాధనములైనను ప్రజాలక్ష్యము వర్తమానకాలమునందు సకలరాజ్యములందును, రాజ్యాంగములందును లగ్నమగుచున్నది. రాజ్యాంగములందు గల మహాసంచలనము సాంఘికార్థికమతాచారములందును గోచరంబగుచున్నది. ప్రపంచవ్యాప్తమైన మహాపరివర్తనము ధర్మాభ్యదయమునకై వనియోగపడుచున్న విధమును డిసెంబరుమాసాంతమునందు దేశమునందంతటను సమావేశమైన మహాసభలు విశదముచేయుచున్నవి. వేదాంతమహాసభ వేదాంతాచారములను సమన్వయము చేయుటకు ప్రయత్నములను చేయుచున్నది. ప్రకృతిశాస్త్రమహాసభ సకల శాస్త్రములను, కళలను సాహిత్యములను నేకాంతము

నకు సమన్వయము చేయుటకు ప్రయత్నము యోగపడక ధర్మవిప్లవమును గలుగ
చేసినది. గాయక మహాసభ, నాటక పరి జేయుట ప్రపంచావృతమైన దురదృష్టము.
షత్తు నిత్యజీవనమునందు కళాప్రయో ప్రపంచ వ్యాప్తమైన విషాదావస్థయందు
జనములను సార్థకముచేయుటకు సంకల్పము గాంధీమహాత్ముని హరి జన ధర్మయాత్ర
చేసినవి. ప్రపంచవ్యాప్తమైన విషయాధిమానవధర్మాభ్యుదయమున కాశాజనకముగ
నము మానవధర్మాభ్యుదయమునకు విని నున్నది.

మార్కండేయ సంరక్షణము

(శిలాశిల్పము) మధుర దేవాలయము

ఎడమవైపున మార్కండేయప్రతిమ కలదు.

—యస్. శంకర సుబ్రహ్మణ్యం.

Printed and Published by C. Seshagiri Rao, B. A., at the Andhra Patrika Press, No. 7, Thambu Chetty St., Madras.
Editor: G. Subbaramayya.

భారతి

సచిత్ర మాసపత్రిక

అధిపతి

కా. నాగేశ్వరరావు

సంపాదకుడు

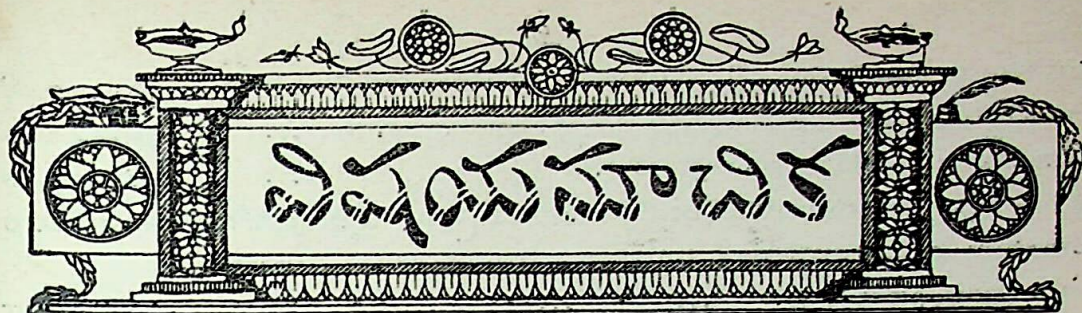
గన్నవరపు సుబ్బరామయ్య

సంపుటము ౧౧, సంచిక ౨

ఆంధ్రప్రదేశ్ కా ముద్రాలయము, మద్రాసు

౧౯౩౪

Printed at the
ANDHRAPATRIKA PRESS
G. T., Madras.

సుప్రభాతము, ౧—జనమంచి వేంకటరామయ్యగారు ...	౧౭౫-౧౭౬
సంస్కృతము దేశభాషగనుండునదా?—బులుసు వేంకటరమణయ్యగారు	౧౭౭-౧౮౨
శాస్త్రకవుల రచనలు—మల్లాది రామకృష్ణశాస్త్రిగారు	౧౮౩-౧౮౫
కతిపయసంస్కృతవర్ణవిపరిణామములు—శ్రీపరవస్తు వేంకట రామానుజ స్వామిగారు	౧౮౬-౧౮౮
తన్మయత్వము—కాళ్ల కూరి గోపాలరావుగారు	౧౮౮
స్వదేశసంస్థానాలు—తల్లావజ్ఞుల శివశంకరశాస్త్రిగారు	౧౮౯-౧౯౧
స్వరాలాపము—శ్రీరాజు నత్తవాయ వేంకటనీలాద్రిరాజుగారు	౧౯౧
అడవిపువ్వులు—పోలూరి వేంకటసుబ్బయ్యశాస్త్రిగారు	౧౯౨-౧౯౬
శ్రీకృష్ణగ్రహమాలిక—శ్రీ శ్రీ శ్రీ మహారాజ విక్రమదేవవర్మగారు	౧౯౬
క్లేష-శబ్దశక్తి మూలధ్వని—ఆకెళ్ల శేషాద్రిగారు	౧౯౭-౨౦౧
కలలలోదప్ప!—టలేటి వేంకటరామశాస్త్రిగారు	౨౦౨-౨౦౪
మారుక్కు—“మామ”	౨౦౪
మాపద్మ—మొక్కపాటి నరసింహశాస్త్రిగారు	౨౦౫-౨౦౯
భావసంకీర్తనము—బాలాంత్రపు వేంకటరావుగారు	౨౦౯
అభినవాంధ్ర కవిపండితసమ్మేళనము-అధ్యక్షోపన్యాసము—ఆచార్య రాయప్రోలు సుబ్బరావుగారు	౨౧౫-౨౩౪
ఊహాగానము—శేషాద్రిరమణకవులు	౨౩౪
సంగీతపరిషత్తు-చెన్నపురి, ఏడవసమావేశము : ప్రారంభోపన్యాసము— సర్. సి. వి. రామన్ మహాశయుడు	౨౩౫-౨౩౯
శరదాగమము—వారణాసి లక్ష్మీనారాయణగారు	౨౪౦
డిక్టేటర్ ముసోలినీ—నార్ల వెంకటేశ్వరరావుగారు	౨౪౧-౨౫౧
కావ్యకల : ఆశయవైశిష్ట్యములు—కొంపెల్ల జనార్దనరావుగారు	౨౫౨-౨౫౫
భారతీయవిద్యాచరిత్రము-పీఠిక—మారేమండ రామారావుగారు	౨౫౫
నిదురపోవేమి?—శ్రీ పితాపురము యువరాజుగారు	౨౫౬
వినోదశిల్పము : కోతలమూలమున అచ్చొత్తుట—కొ. నరసింహాచారిగారు	౨౫౭-౨౫౮
వేదములు-త్రయీశబ్దము-వేదములుమూడా, నాలుగా?—కనుప రి మార్కండేయశర్మగారు	౨౫౯-౨౬౩

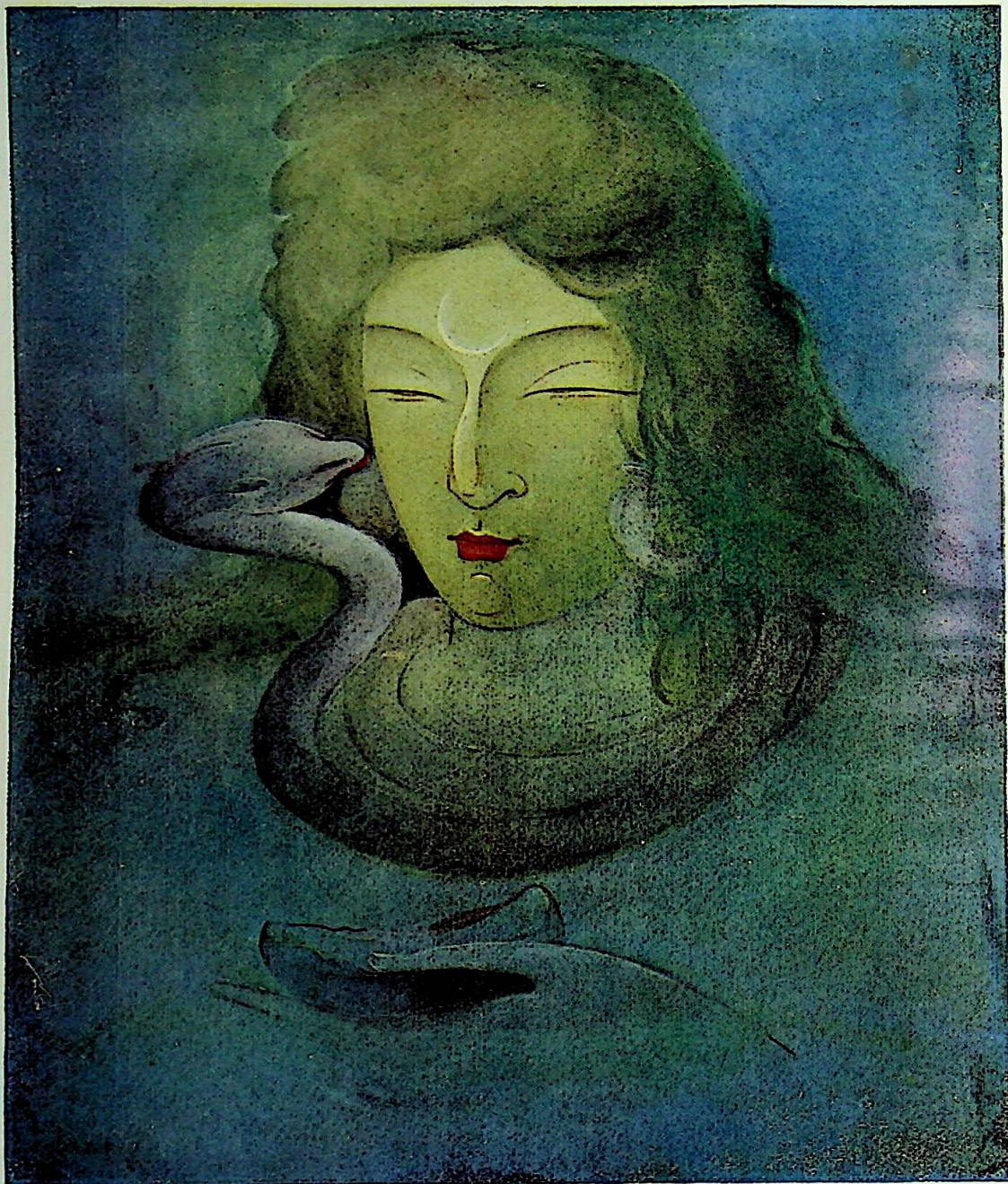
మహాత్మునిరాక—తుమ్మలపల్లి వేంకటరత్నముపంతులుగారు	...	౨౬౪
ఆయుర్వేదము : ఆలోచన—కనగాల లక్ష్మీనరసింహారావుగారు	...	౨౬౫—౨౭౦
నిమ్కానము—పాటిబండ మాధవశర్మగారు	...	౨౭౧—౨౭౨
భారతీయభిన్నాహారములు—వాటిగుణదోషములు—క్రమధాటివేంకటగిరిగారు	౨౭౩—౨౮౦	
హరిజనులు పొందువులుకారా? మహాత్ముడు పొందువుకాడా? చిలుకూరి		
వీరభద్రరావుగారు	...	౨౮౧—౨౮౮
తగిలినవేలికే తగులుతుంది—వేలాల సుబ్బారావుగారు	...	౨౮౯—౩౦౦
సహకారభండారము—కర్లపాలెము కుటుంబశాస్త్రీగారు	...	౩౦౧—౩౦౩
మీగడతటకలు : తెనుగుతెన్నులు—పూడిపెద్ది వేంకటరమణయ్యగారు	౩౦౫—౩౦౭	
ఆంధ్రభాష—మండపాక పార్వతీశ్వరశాస్త్రీగారు	౩౦౭—౩౧౦	
గిడుగు రామమూర్తిపంతులుగారు—శాస్త్రీ	౩౧౦—౩౧౧	
వృక్షములు—వారసత్వము—నడ్డాది సీతారామరావుగారు	...	౩౧౨—౩౧౩
కలగూరగంప : బులుసు సాంబమూర్తిగారు, మదనమోహన మాలవ్య; శివాజీ	౩౧౪	
నక్షత్రమండలము : (మాఘ, ఫాల్గునమాసములు)—గొంట్లగిరి వేంకటానంద		
రాఘవరావుగారు	...	౩౧౫—౩౧౮
ఆంధ్రభూభ్యదయము : కవుతా ఆనందమోహనశాస్త్రీగారు	...	౩౧౯
భారతీయమహిళామండలి : శ్రీమతి వై. సీతమ్మగారు	...	౩౨౦
విమర్శనము—	...	౩౨౧—౩౨౭
మనవిమాటలు : కీ. శే. చల్లా శేషగిరిరావు పంతులుగారు; కీ. శే. దేవులపల్లి అప్పల నర		
సింహముపంతులుగారు; అభినవాంధ్రకవిపండితసప్తేశ్వరము; ప్రబుద్ధాంధ్ర;		
తెలుగుతల్లిపూజ; భారతీయార్థికమహాసభ; సంగీతపరిషత్తు, చెన్నపురి;		
యశశ్రీరులు ఎ. రంగస్వామిఅయ్యగారు.	౩౨౮—౩౪౦	
సాభిప్రాయవిశేషములు—	...	౩౪౧—౩౪౬

త్రివర్ణచిత్రములు : బిచ్చగాడు ; శ్రావణమాసము ; భాద్రపదమాసము.

సాధారణచిత్రములు—శ్రీరంగచిత్రములు ౫; విశ్వభారతచిత్రములు ౫; సంక్రాంతి ముగ్గులు; ఇతరచిత్రములును.

సంవరణ :—గతమాసములో ప్రచురింపబడిన “సంతాననిరోధసిద్ధాంతము; హిందూదేశము” అను నావ్యాసములో “సంతాననిరోధమునుగూర్చి “Eugenics” అను గొప్పశాస్త్రము తయారైనది” అని వ్రాసి యుంటిని. అది పొరపాటు.

రెండునూ ప్రజోత్పత్తి సంబంధించినవైనను, వాటికిగలభేదము విస్తారము. సంతాననిరోధసిద్ధాంతము జన సంఖ్యకు సంబంధించినదై, సర్వసామాన్యముగ నిరోధమునే బోధించును. ఇక “Eugenics” అనుశాస్త్రము “జనసంఖ్య”తో సంబంధములేక, జీవోత్పత్తిచేయుటకు, అర్హతాన్వితల నూచించును —చ. శ్రీ.

విష్ణు గాడు

సంపు. ౧౧ శ్రీముఖ సంవత్సరము, మాఘమాసము (ఫిబ్రవరి ౧౯౩౪) సంఖ్య ౨

సు ప్ర భా త ము, ౧

కైలాసవాసి శ్రీ జనమంచి వేంకటరామయ్య

ఉదయమయ్యను బాలార్కు నుదయమయ్య, - సుధీనమయ్యను గనువిచ్చు సుకృతులకును;
జాలమేల్కని వేకువజామునందు - గన్న మూసినవారికి గాదుగాని,
పుష్పితోద్యానలతలపైఁ బోలె నతని - మృదుకరస్వర్య ప్రసరించె మెల్లమెల్ల
ముందుగా లేచి స్వాగతం బందియిచ్చు - తనదుపేరిటి దేశపుతరులవలయు.
ఏమంత్రము జపియిందొ - నీమము నిష్ఠయును మెఱయ నెలఁతలు తా మిం
కేమేమి పూజలిడిరో - యామిత్రు కృపాకటాక్ష మందుట కోహా!
దేవకన్యకంటు లాతెఱవ లతని - దివ్యతేజంబుఁ దాల్చిరి భవ్యమతిని;
కాని కుంతీమహాదేవి పూనినట్లు - గర్భములయందుమాత్రమే కాదునుండి.
కాచునుండి యొక సుతుని నొక్కరుని శక్తి-ధరుని గనఁగోరియునుగాద; తాల్చి రద్ది
నిత్యకల్యాణు లగుచును నెగడుకొంటె - స్వీయ సకలాంగ రమ్యజీవితములందె.
ఒకయపూర్వశక్తి యొకనూతనోత్సాహ - మొకయపూర్వనాగరకత గలుగ;
నూతనాభిలాష నూత్న భావనములు - సందడింపఁ బొదలి డెందములను;
వీరపత్ను లటంచునున్ బహువీరమాత లటంచునున్
ధీరలంచును శాంతలంచును ధీవిశోరద లంచు, శృంగ

గార శిశుకళా కలాపవికాసభాసురమూర్తులం
 చార! పేరువహించు నీ యుదయార్కదేశ వధూమణిల్.
 అచ్చరలునోలె నందనోద్యానములను - గుమ్మటములట్టి కేళీగృహములందుఁ
 దల్లులును బిల్లులును వేడ్కలుబిల్లుసిల్లు - మెలఁగుచుదురు తత్త్విమ మెఱుఁగుఁబోండ్లు.
 కలరే దేవతలంచు నొక్కడను? స్వర్గంబంచు నెందని? భూ
 తలమే స్వర్గము, మర్త్యులే సురలు, నిత్యక్షేమ సంతోష స
 త్ఫల మెద్దాన లభించునో యదియె తత్కృద్రుమం; బింకనీ
 యిల స్వాతంత్ర్యమొసంగలేని శుభమున్నే మోక్షమే యిచ్చెడున్.
 ఏతేజఃప్రసరంబుచేతఁ గనిరో యీజాతి యీమెపుసాం
 పాతేజోవిసరంబు నడ్డుచు పరుం డరొక్కలంబట్లు, వి
 ద్యోతంబా నెఱగంట నిష్పమియ నుద్యోగించి, తీవ్రాగ్నిసం
 పాతంబున్ సహియింప కోడి వదలెన్ భిల్లూకపుంబ ట్టాగిన్.
 జయభేరుల్ మొఱియించి రంతట మహోత్సాహంబు సంధిల్ల, దు
 ర్గయులై శాంతమహాసముద్రమునకున్ సంతోభముం జేసిన
 ట్టి యరివ్రాహమఁ జంచి చెండి యచటం డెక్కొంటు నెక్కొల్పి నూ
 త్నయుగస్థాపకులై యపశ్చిములు తద్బాలార్కదేశోద్భవుల్.
 ఆడంజొచ్చిరి, పాడంజొచ్చిరి, యమందానందవారాశి నో
 లాడంజొచ్చిరి; తెల్లదీవిదొర తొరా! యద్భుతం బిద్ది! యే
 నాడుం జూడము గుండ్లు దేలె నడుగంటన్ బెండులంచున్ మదిం
 బ్రోడల్ గావున “మాకుఁ దో డగుచు నిల్వం” డంచుఁ గేల్వట్టినన్.
 మును బ్రహ్మర్షి పదంబు నందుటకునై పుణ్యవతంబుల్ సుని
 ష్ఠను గావించి కృతార్థతం గనిన విశ్వామిత్రులుంబోలె, భా
 జనులై యీజను లగ్రజాతులయు నీర్వాద్యప్తికిన్ మైత్రికిన్
 ఘనులై యుగ్రుడు స్వరాజ్య మందుఁ గని మోక్ష శ్రీ సుఖానందముల్.
 జ్యోతిర్మండల మొండు నూతనముగన్ వ్యోమంబు నీమంబునం
 దోతేరన్ విని తద్విశేష మరయం దోడ్కోడ యంత్రంబులం
 జేతం దాల్చి పరీక్షకుల్ బలెనె సంసేవింతు వై దేశికుల్
 ప్రాతస్సూర్యుని దీప్తపమండలముఁ దద్వారాశిమధ్యంబునన్.
 చతురంభోధి పరిత భూతల మహాసామ్రాజ్యధౌరేయుడై
 అమల ప్రాభవవై భవోన్నతజయప్రారంభ సంరంభఁడై
 కృతరాగాతిశయ ప్రజాహృదయ నీరజాననానీనుడై
 ఓతిఁబాలించును దద్విభుండు మహిత శ్రీ భోగ దేవేంద్రుడై.

సంస్కృతము దేశభాషగనుండినదా ?

ఉభయభాషా-సాహిత్యవిద్యా-ప్రవీణ ఋతుసు వేంకటరమణయ్య

మైశ్వరీ కతో శ్రీ ఒంగోలు వేంకట
రంగయ్య పంతులుగారు (బి. ఏ.,
బి. యల్.) కడచిన భాద్రపదమాస 'భారతి'
యందు వ్యాసము నొకదానిని ప్రకటించి
యున్నారు. ఆవ్యాసమునుబట్టి సంస్కృతము
ఒకపుడు దేశభాషగ నుండినట్లు వారి మత
మని తెలియవచ్చుచున్నది.

సంస్కృత మెప్పుడైన వాడుకభాషగ
నుండినదా, లేదా అను సందేహము, వాద
వివాదములు చాలకాలమునుండియుఁ గలవు.
పాశ్చాత్యులే కాక భారతీయులుకూడఁ
గొందఱు, ఇరుతెగలకుఁ జెందినవారు కలరు.
నిష్పక్షపాతముగ గమనించినచో సంస్కృ
తము వాడుకభాషయై యుండెడి దనువారి
యుక్తులు దృఢతరములు కానట్లు చెప్పవలసి
యున్నది.

సంస్కృతము వ్యవహారమున నుండెడి
దని యన్నచో దానియెడ నాదర మున్న
ట్లును, లేనిచో లేనట్లును సహృదయులు
తలంపకుండురుగాక ! వ్యవహారమున లేనంత
మాత్రమున సంస్కృతమునకుఁ గల గౌర
వము నశింపదు. ఆభాషయందు రచింపఁ
బడిన యమూల్యగ్రంథములు చప్పబడి
పోవు. భాషాతత్త్వమును గుర్తెఱుంగఁ

దలచిన నిష్పాక్షికముగ విమర్శించుట
సహృదయులగు విమర్శకులకు కర్తవ్యము.

సంస్కృతము పండితవ్యవహారమున
నుండినదనియును, అమూల్యములగు గ్రంథ
ము లాభాషయందే రచింపఁబడియున్న
వనియు, అందుచేత నది యెన్నఁటికిని
కల్పితమగు భాష కాఁజాలదనియును శ్రీ
పంతులుగారు వ్రాసియున్నారు. కాని భాష
యనునది సర్వమును మనము కల్పించుకొని
నదే కాని యనాదిసిద్ధము కాదు.

సంస్కృతము వ్యావహారిక మగునా,
కాదా యనువిషయమున మనప్రాచీనులు
కంకోక్తిగ నేమియుఁ జెప్పియుండలేదు.
కాని వారి గ్రంథములనుబట్టి కొంతవఱకు
వారియభిప్రాయమును మన మూహింప
వీలగును.

“సంస్కృతం సంస్కృతం విద్యాత్
ప్రాకృతం ప్రాకృతం మతమ్” అనుదానిం
బట్టి సంస్కృతమునకుఁ బ్రాకృతమే మూల
మనియు, “ప్రాకృతిః సంస్కృతమ్, తతో
భవం ప్రాకృతమ్” అను ప్రాకృతవ్యా
కర్తలసూక్తింబట్టి ప్రాకృతమునకు సంస్కృ
తమే మూలమనియుఁ దెలియుచున్నది.
కాన నిట్టి దుర్బలప్రమాణములను విడిచి

సయుక్తికమగు భాషాతత్త్వవేత్తల యభిప్రాయము ననుసరించుటయే శ్రేయము.

సంస్కృతభాషాతత్త్వమును గుర్తించుటకుఁ బరమప్రామాణికుండును, ప్రధానవైయాకరణుండును నగు పతంజలిమహర్షి రచించిన మహాభాష్యము చాలసహకారియై యున్నది. దానింబట్టి సంస్కృతము వ్యవహారమున లేనట్టిభాషయే యని నిశ్చయింపవచ్చునని యిదివఱకు మధురవర్యులును, విజయనగర సంస్కృతకళాశాలాధ్యక్షులును అగు శ్రీ పరవస్తు వేంకటరామానుజస్వామి గారు (యం. ఏ.,) వివరించియున్నారు. (చూ. “సంస్కృతభాష - ప్రాకృతభాష” విభవచైత్రమాసభారతి. సంపు. గి. సం ర.)

పతంజలిమహర్షి వ్యాకరణప్రయోజనము నుగ్గడింపుచు “బ్రాహ్మణేన నష్టేచ్చితవై, నాపభాషితవై, మ్లేచ్ఛా మాభూమే త్యధ్యేయం వ్యాకరణమ్.” [౧-౧-౧.] అని చెప్పి “హేలయ-గావీ-గోణీ-” అను ప్రాకృతశబ్దములనే యపశబ్దములక్రింద నిచ్చియున్నాడు. అతఁ డిట్లే చాలచోట్లఁ బ్రాకృతరూపములనే యిచ్చుటచేత నతనిమతమున నపశబ్దమనఁ బ్రాకృతమనియే యూహింపవలెను. న్యాయమునుబట్టి యతఁడు సంస్కృతాపశబ్దములనే యుదాహరింపవలసియున్నది. సంస్కృతము వ్యవహారమున లేనందున, సంస్కృతాపశబ్దములు లభింపక పోగాఁ బతంజలి ప్రాకృతమును గ్రహింపవలసివచ్చినది.

లోకమున వ్యవహారమునందున్న భాష వేఱనియు, శిష్టప్రయుక్తమగు భాష వేఱనియు మహాభాష్యమువలననే తెలియవచ్చుచున్నది. “లోకేహి కృష్యథే కషిం ప్రయుంజతే, దృశ్యథేచ దిశమ్” (౧—౩—౨) అనురీతి భాగములు మీఁదివిషయమునఁ బ్రమాణములు.

మఱియు వ్యాకరణము నభ్యసించనిది సంస్కృతము మాటలాడుటకు రాదని పతంజలి చెప్పియున్నాడు. “శిష్టజ్ఞానార్థాఽష్టాధ్యాయీ... మానవస్య దైవానుగ్రహస్వభావో వా యోఽయం స చాష్టాధ్యాయీ మధీతే యేనాత్ర విహితాః శబ్దాస్తాంశ్చ ప్రయుజ్జే” (౬—౩—౧౦౯ సూత్రముపైఁగలభాష్యము.) అనుభాష్యమిందుఁ బ్రమాణము. సంస్కృతము వ్యావహారికమే యైనచో వ్యాకరణము నభ్యసించకయే దానిని వాడవచ్చునుగదా!

శిష్టులుకూడ నెల్లపుడును సంస్కృతము నుపయోగించినట్లు లేదు. యజ్ఞసమయములందే దానిని వాడుటలో వారికిఁ బట్టుదల యున్నట్లు “... యజ్ఞే పునః కర్మాణి నాపభాషంతే” (౧—౧—౧ సూ. భా.) మొదలగువానివలనఁ దెలిసికొనవలగును. కావున ప్రాకృతమే సర్వసామాన్యముగ వాడుకభాష యైనట్లు నిశ్చయింప నవకాశము కలదు.

క్రీస్తునకుఁ బూర్వము మన దేశమునకు వచ్చిన గ్రీకులు మొ. పాశ్చాత్యులు తమ గ్రంథములందుఁ బేర్కొనిన భారతీయుల నామములు “హిరణ్యవాహ, చంద్రగొత్త” మొదలగునవి ప్రాకృతరూపములుగనే యున్నవి. కాని హిరణ్యవాహ, చంద్రగొత్త-అను రీతిని సంస్కృతరూపములై యుండలేదు. దానింబట్టి యప్పటికి సంస్కృతము వ్యవహారమున లేదని చెప్పవలెను.

సర్వజనసాధారణముగ వ్యవహారమున నుండెడిభాషకుఁ బరిణామము కలుగుచుండుట స్వభావము. ప్రస్తుతమున వాడుకభాష లన్నియు నీవిషయమున మనకుఁ బ్రమాణములు. వేలకొలది సంవత్సరములక్రిందటఁ బుట్టిన సంస్కృతము నాటికి నేటికి నొక్క రీతిగనే యున్నది. కావున నది వ్యవహార సిద్ధము కాదు.

వ్యవహారమున నున్న భాషకు లిపి యుండితీరవలెను. సంస్కృతమునకు లిపి లేదు. సంస్కృతవాఙ్మయ మితరలిపులపైనే యాధారపడియున్నది.

సంస్కృతాలంకారికులు “కురుకుచిమ్” అనుపదద్వయమును మార్చి “కుచింకురు” అని ప్రయోగించినచో దోషమగునని చెప్పుచున్నారు. పై పదద్వయసంయోగము వలన ‘చింకు’ అను సర్థప్రతీతి కలుగుననియు, నది మహారాష్ట్రభాషయందన భృగ్ధ్రప్రతిపాదకమనియు వారియాశయము.

సంస్కృతమునమాత్ర మెట్టియసభ్యతయు లేదు. అట్టియెడల సంస్కృతమునకు లక్షణము నియమించు నాలంకారికులు మహారాష్ట్రభాషావిషయమై చర్చింపఁబూనుకొనుటేల? ఒకభాషయందు సులలితమగుపదము వేతొకభాషయందు దుష్ట మగుచుండును. కావున సర్వ భాషా సామ్యము గదుష్టాదుష్టపరిగణనము చేయుట దుష్కరము. అట్లయినను మహారాష్ట్రవిషయ విమర్శనంబట్టి మహారాష్ట్రభాష వ్యవహారమున నుండెడిభాషయనియు, సంస్కృత గ్రంథకర్తలు తమవ్యవహారమున నాభాషనే యుపయోగించెడివారనియు, అందుచే ‘కుచింకురు’ అనునది యసభ్యమని వారిమతమనియు, సంస్కృతము కేవలము గ్రంథస్థమగుభాషయే యనియుఁ జెప్పవచ్చును. మహారాష్ట్రభాషయనఁగాఁ బ్రాకృతము. వరరుచి ప్రాకృతమనఁగా మహారాష్ట్రీయనియే చెప్పియున్నాఁడు. దండి “మహారాష్ట్రాశ్రయాం భాషాం ప్రకృష్టం ప్రాకృతం విదుః” అని వైవరరుచిమతమునే యవలంబించెను.

సంస్కృతము వ్యావహారికభాషగ నుండినదనువారు ఆభాష యెప్పుడు, ఎప్పటినుండి, యెప్పటివఱకు వ్యవహారమున నుండినదో చెప్పవలసియున్నది.

వేదయుగమునం దాభాష వ్యవహారమున నుండినదనుటకు వీలుపడదు. అట్లే

యైనచో శిష్టులు, విద్వాంసులు మొదలగువారు పయోగించు నాభాషయందుఁగాక వైదిక భాషయందు వేదములు రచింపబడుట పాసఁగదు. మతాంతరులు సర్వజనవ్యవహారమున నున్నదేశభాష (ప్రాకృతము) లో గ్రంథములను రచించుటచేత, వారియెడఁగల ద్వేషము-అనాదరము భాషయెడఁగూడ నాచ్యుతకుఁ గలిగినది. కావుననే వారు భాషను సంస్కరించి మతగ్రంథములకొఱకు- శిష్టవ్యవహారముకొఱకును భాషాంతరమును గల్పింపవలసివచ్చినది.

అనేకస్థలములయందు దొక్కటే భాష వాడుకచేయబడునపుడు భాష మాఱిపోవుడు విభిన్నరూపములను గల్గియుండును. కావుననే వ్యవహారమందుండెడి ప్రాకృతము మహారాష్ట్రీ-శౌరసేని - మాగధి-పైశాచి - మొదలగువిధములుగ మాఱెను. ప్రస్తుతమునఁగూడ హిందీ-బెంగాలీ-తెలుఁగు- అటవము-కన్నడము మొదలగుభాషలు అనేక విధములగుచున్నవి. కాని సంస్కృతమున నట్టిభేదము కన్పింపదు.

సంస్కృతము వ్యవహారమున నుండెడి దనుటకు శ్రీ వేంకటరంగయ్యపంతులు గారు రామాయణము నుదాహరణముగ నిచ్చినారు. ఇల్వలుఁడు బ్రాహ్మణరూపమును ధరించి సంస్కృతముమాటలాడుట యొక ప్రమాణము. సంస్కృతము సర్వజనవ్యవహారమున నుండెనేని యిల్వలుఁడు దాని కొఱకు బ్రాహ్మణరూపము ధరింపనేల? సం

స్కృతము మాట్లాడుట యొకవిశేషముగఁ గవి చెప్పనేల? శ్రీపంతులుగారి ప్రమాణము ప్రతికూలవాదులకే యనుగుణము.

హనుమంతుఁడు నీతతో మాటలాడునపుడు మానుషసంస్కృతము నుపయోగించినట్లును, దానిబట్టి సంస్కృతము సాధారణజనవ్యవహారమునఁగూడ నుండినట్లు నిశ్చయింపవచ్చుననియు శ్రీపంతులుగారు వ్రాసియున్నారు. రామాయణమున హనుమంతుఁడు మున్ముందు నీతతో నెట్లు ఏ భాషలో మాట్లాడవలెనో తనలోఁ దానే తర్కించుకొనుచున్న సందర్భమునం దీక్రింది శ్లోకములు కలవు.

“అహం హ్యతితమశ్చైవ వాసరశ్చ విశేషతః,
నాచం దోదాహరిష్యామి మానుషీ మిహ సంస్కృతామ్.
యది వాచం ప్రదాస్యామి ద్విజాతిరీష సంస్కృతామ్,
రావణం మన్యమానా మాం సీతా భీతా భవిష్యతి.

అవశ్యేషేవ వక్ష్యం మానుషం వాక్య మర్థవత్,
మయా సాంత్వయితుం శక్యా నాన్యధేయ మనిందితా.”

—సుందరకాండము 30 పద్య. ౧౭-౧౯.

“నేను వానరుఁడను. కాని నేను మను

ష్యుల వ్యవహారభాషను, విశేషించి సంస్కృతమున మాటాడెదను. కాని కేవలము ద్విజాతుల (వేదశాస్త్రములఁ బఠించి, వ్యాకరణసంస్కృతమగు భాషను మాట్లాడు వారి) వలె సంస్కృతమును మాట్లాడితినా, ఇది రావణునిమాయయే యనుకొని నీత భయపడును. కావున అర్థవంతమగు మానవ భాషను, నే మాటాడెదను” అని యాంజ

నేయుడు నిశ్చయించుకొనెను. “మానుషీ” శబ్దమునకు మనుష్యుల వ్యవహారసిద్ధమైనదనియు, “సంస్కృత” శబ్దమునకు వ్యాకరణ సంస్కృతమైనదనియు నర్థములు వ్యాఖ్యానమునందుఁ గలవు. “వాచం చోదాహరిష్యామి మానుషీ మిహ సంస్కృతామ్” అనుచోట మానుషీ శబ్దము సంస్కృతాశబ్దవిశేషణము కాదు. “మానుషీం వాచ ముదాహరిష్యామి, సంస్కృతాంచ వాచమ్” అనియే సమన్వయము చేయవలెను. కావున పంతులవారనినట్లు విశేషతముగ సమన్వయించి అసలు సంస్కృతముకంటె భిన్నమగు మానుషసంస్కృతము ఒకటికలదనిచెప్పి, సంస్కృతము వ్యవహారమున నుండినదనుటకు దానిని ప్రమాణీకరించుటకు నలనుగాదు.

శ్రీపంతులుగారు మహాభారతమునుండి యిచ్చిన ప్రమాణముకూడ నట్టిదే. ‘హేహతే’ మొదలగు పదములు వాడుకలో నున్న పనుటకుఁ బ్రమాణము లేదు. ‘హదే’ మొదలగు ప్రాకృతపదములు సంస్కరింపబడి యట్టి సంస్కృతరూపము లేర్పడినవి. భారతము సంస్కృతగ్రంథమగుటచే ప్రాకృతపదములు కాక సంస్కృతపదములే యందుఁ గానవచ్చుచున్నవి.

సంస్కృతము దేశభాషగ నుండనిచో మృచ్ఛకటికమునందలి చారుదత్తాభియోగసంవిధానము కుదురదని పంతులుగారి తలంపు. కాని చారుదత్తాభియోగమంతయు సంస్కృతమున లేదు. ఉత్తమ

పాత్రలగు న్యాయాధికారి, చారుదత్తుడు మొదలగువారికి సంస్కృతము, సీచపాత్రములకు, స్త్రీలకు ప్రాకృతమును ఉపయోగింపబడినవి. అభియోగమంతయు సంస్కృతమునందే యున్నప్పుడు పంతులుగారివాదమున కది యుపయోగించును. మీదు మిక్కిలి వారిచ్చిన ప్రమాణమే ప్రతివాదుల కెంతయును పకారకము. సంస్కృతము కల్పితమై, చదువుకొనినవారుమాత్రము తెలిసికొనుభాష యగుటచేతనే చదువురానివారికి దృశ్యకావ్యములందుఁ బ్రాకృత ముపయోగింపబడెను.

సంస్కృతము సర్వజనవ్యవహారమున నున్నచో ప్రాకృతము నణంగఁగఁదొక్క సంకల్పించిన సంస్కృతగ్రంథకర్తలు తమదృశ్యకావ్యములయందుఁ బ్రాకృతమునకుఁ బ్రవేశము నిచ్చియేయుండరు.

దేశభేదములం బట్టి సంస్కృతపదప్రయోగము వేరుయినట్లు తెలియుచున్నదనియు, సంస్కృతము వాడుకలో నున్నప్పుడే యట్టి పదప్రయోగభేదము కుదురుననియు శ్రీపంతులుగారు వ్రాసిరి. అట్టి పదప్రయోగభేదమును వారు చాలపటికుఁ జూపించిరి. పదప్రయోగభేదముండుట నంగీరింప నభ్యంతరములేదు. కాని దానింబట్టి భాషయొక్క తత్త్వమును నిశ్చయించుట కష్టము. ఇప్పుడు సంస్కృతము వ్యవహారమున లేదనుట సర్వజనాంగీకృతమేకదా !

కాని యిప్పుడుకూడ దేశభేదమునుబట్టి పద ప్రయోగములు మాలుచున్నవి.

“కాలేజీ” యనునర్థమున మనవారు “కళాశాలా” పదమును, కర్ణాటకులు “మహాపాఠశాలా” పదమును, ఔత్తరా హులు “విద్యాలయ” పదమును వాడుచున్నారు. “సెలవు” అనునర్థమున “విరామ” పదమును, “తీరిక” అనునర్థమున “అవకాశ” పదమును మనవాడుకలోఁ గలవు. ఉత్తర దేశీయులు “సెలవు” అనునర్థమున “అవకాశ” పదమునే వాడెదరు. “రీడింగురూము” మన దేశమున “పఠన మందిరము” గనున్నది. ఔత్తరాహులు “వాచనాలయము” గఁ బేర్కొందురు. దీనింబట్టి సంస్కృత మిపుడు దేశభాషయగునా? శ్రీపంతులుగా రీసందర్భమున వైయాకరణులను బేర్కొనునపుడు వరరుచిని తొలుతను, పాణిని నాపిదపను నిల్పిరి. పాణినిని మొదటను, వరరుచిని పిదపను చెప్పవలసియున్నది. లేనిచోఁ జరిత్ర పరిశోధకులయు, వైయాకరణులయు సిద్ధాంతములకు భంగమువాటిల్లును.

ఇంతవఱకునిరూపింపఁబడిన కారణములం బట్టి సంస్కృత మొకప్పుడును దేశభాషగ లేదని చెప్పవలసివచ్చుచున్నది. కాని దేశభాష కానిమాత్రమున దానిగౌరవము నశించునది కాదు. భాష లన్నింటియందును సంస్కృతమే యుత్కృష్టమైనది. అందుఁ గల యమూల్యగ్రంథములు మతేభాషలోను లేవు. ఇంచుమించుగ భారతదేశమునందలి భాష లన్నింటికి నదియే మూలమైయున్నది.

క్రీస్తుపూర్వమునకంటె నతనివెనుక ఆర్యులనాగరికత యభివృద్ధి నొందినది. అది భాషావిషయమునఁగూడఁ గల్గినది. ఆనాగరికతయే వారిచేఁ బ్రాకృతమును సంస్కరింపఁజేసి మధురమధుర మగు, అమూల్యమగు భాష యుత్పన్నమగుటకుఁ గారణమైనది. ప్రాకృతముకంటె సంస్కృత మెన్నియో మడుంగుల సుకర మనియు, స్పష్టోచ్ఛారణ కలదనియు, మధురమైనదనియు నందఱు నంగీకరింపవలసియున్నది. కావుననే సంస్కృతమునకుఁ బురోభివృద్ధి కలిగి ప్రాకృత వాఙ్మయ మడుగంటినది.

[పాండిత్యానికి పరమార్థం-అవధి-తర్కకర్కశ
వచోవిధానమే అని ఛాందసుల సిద్ధాంతము. కాని
సాహిత్యలోకం దీనికి ఎదురుజవాబు చెబుతూ ఉన్నది.
పండితులు-శాస్త్రాచార్యులు కవితాకన్యకు రసికబాంధ
వులని నివర్ణనములు చాలా కనబడుతూ ఉన్నవి.]

౧. అశ్వఘోషుడు (ప్రసిద్ధబాధాచార్యుడు)^౧
నైవాకృతిః ఫలతి నైవ కులం నశీలం
విద్యా సహస్రసశితా నవ వాగ్విమధిః,
కర్మాణి పూర్వశుభసంచయసంచితాని
కాచే ఫలంతి పురుషస్య యతైవ వృక్షః.

౨. ఆనందవర్ధనాచార్యుడు (అలంకారికుడు - ధ్వన్యా
లోకకారుడు)^౨

ఆక్రందాస్తనితై ర్విలోచనజలా
స్యత్రాంతధారాంబుభి
ప్రవృద్ధిచ్ఛేదభువస్య శోకశిఖి
స్త్రుల్య ప్రసిద్ధిభ్రమైః,
అంత ర్మే దయితా ముఖంతవ
శశే వృత్తిః సమా ప్యావయో

౧. బుద్ధచరితమును రచించిన మహాకవి-ఇత్సింగ్ (౭-వ శతాబ్ది) ఈతనిని దార్శనికుడగు పండితుడని, ప్రాచీ
నునిగా కీర్తించి యున్నాడు. మాక్సుమూల్ పండితు డీతనినిగూర్చి అనూల్యమును పరిశోధన జరిపియున్నాడు.

—India, what can it teach us—p. 3౧౨.

౨. బూల్ పండితుడు తొలున్నట్ల ఆలోకమును సంపాదించి ప్రకటించినవాడు—

ధ్వన్యాలోకమునేకాక ధర్మోత్తమ వినిశ్చయటికకు వివృతిని, విషమబాణలీల అను ప్రాకృతకావ్యమును,
అర్జునచరిత, హరివిజయ, మతపరీక్షాదిగ్రంథములనుకూడ రచించినాడని తెలియుచున్నది—(మధుమఘనవిజయము
కూడ (తృతీయోద్ధ్యోతమునం దీగ్రంథమునుండి ఒకపద్య ముదాహరింపబడినది) ఈతనిదేనని పీటర్సన్ అభి
ప్రాయము.)

(బూల్, కాశ్మీరనివేదిక...౬౫ పే.)

౩. అభినవగుప్తపాదుల గురువు - (కాత్యాయనగోత్రికుడు, ఆచార్యధూతిరాజుమారుడని భగవద్గీతటిక-
అభినవగుప్తనిది-వలన తెలుస్తూ ఉన్నది. ఉద్భటుని అలంకారసంగ్రహమునకు వ్యాఖ్యానమొనరించిన ప్రతీహ
రేందురా జీతదేనని పీటర్సన్ అభిప్రాయము.)

౪. కథాసరిత్సాగరము ననుసరించి పాణినిగురుపాదులగు ఉపవర్గోపాధ్యాయుని శిష్యుడని తెలియుచున్నది.

౬. ఈశ్వరకృష్ణుడు (వింధ్యవాసి - సాంఖ్యకారికలను
రచించిన మహామతి)

చిరం శీతజలానాస

లక్ష్మ్యసంకోచకంటకాః,

నిషేచితుమి వోత్తస్థు

రాతపం కమలకరాః.

౭. భట్టోద్భటుడు (ఆలంకారికులలో ప్రథముడు)*

కిం కాముదీః శశికలాః సకలా విహార్ణ్య

సంయోజ్య చామృతరసేన పునః ప్రయత్నాత్,

కామస్య ఘోరపారహంకృతి దగ్ధయాత్తేః

సంశీవనాషధి రియం విహితా విధాత్రా.

౮. కయ్యటుడు (భావ్యప్రదీపకారుడు)

శూరోఽసి నూన ముదితః పురతో యనారా

న్నారీజనస్య హృదయాంబురుహప్రబోధమ్,

ధత్సే నికాతతరబాణ ఉదగ్రధన్వా

కామః పదాతి రితి తావక ఏష హంతి.

౯. చంద్రగోమి (పి ?)ని (చంద్రవ్యాకరణ నిబంధనా
చార్యుడు)

విషస్య విషయాణాంచ

దూర మత్యంత మంతరమ్,

ఉపభుక్తం విషం హంతి

విషయాః స్మరణాదపి.

౧౦. నగ్నజిత్తు (శిల్పచార్యుడు - అప్రతిముడని

బృహత్సంహితాయందు వరహమిహిరుడు ప్రశం

సించినాడు.)

సాగసి ప్రియతమే కృతకోపా

యాంఘ్రియుగ్మ పతితేఽపి నతుష్టా,

నైవ మవ్య పరిలుప్తవివేకా

తం తత్తైవ పరితోషయతిస్య.

౧౧. పాణినిఁ

పాశౌ శోణితే తనూదరి

దరతామా కపోలస్థీ

విన్యస్తాంజనదిగ్ధలోచనజలైః

కిం మ్లాని మానీయతే,

ముగ్ధే చుంబతునామ చంచల

తయా భృంగః క్వచిత్ కందలీ

మున్మీలన్నవమాలిపరిహరః

కిం తేన విస్మార్యతే.

౧౨. భామహాచార్యుడు

కిం శుకవ్యసదేశేన

తరు మారువ్యా సర్వతః,

దగ్ధాదగ్ధమరణ్యాన్యాం

పశ్యతీవ విభావసుః.

నేయం విరౌతి భృంగాలీ

మదేన మధురస్వరా,

అయ మాకృష్టమాణస్య

కందర్పధనుషో ధ్వనిః.

౧౩. మమ్మటభట్టు

తన్వంగా గజకుంభశీనకఠినోత్తుంగా వహన్త్యాః

స్తనౌ

౧౪. కాశ్మీరకజయాపీడమహారాజ సభాపతి-దినమునకు లక్షదీనారముల బహూకృతి నందుచుండేవాడు.

(రాజతరంగిణి, ౪-౪౯౪)

కుమారసంభవము ఈతనిరచనలలో ఒకటి. (నన్నెచోడుని కావ్యమునకు మాతృకారూపము). లక్ష్యములుగా అలంకారగ్రంథమునందు తన కావ్యములోని శ్లోకములనే ఇచ్చినాడు.

౬. జాంబవతీవిజయకావ్యమునుండి ౩.పద్యములు శరణుదేవుడు, “సాయం చిరం ప్రాప్తే ప్రగేఽవ్యయే భ్యష్ట్యట్టుతాతుత్తచ” (పా. ౪-౩-౨౩). ఈమాత్రవృత్తిలో ఉదాహరించాడు. నమిసాధువు కావ్యాంకార టికలోను, రాయముకుటుడు అమరకోశటికలోనుమాడా పాణినికావ్యములోనుంచి ఉదాహరణము లున్నవి.

[గతేర్ధరాత్రే పరిమండమందం, గర్జంతి యత్ప్రేవృషి కాలమేఘాః,

అపశ్యతీ వత్స మివేందుబింబం, తచ్ఛర్వరీ గారివ హంకరోతి.

—నమిసాధువు.]

మగ్యః యామతరోఽపి య స్మర్షునీతి ప్రాప్నోతి
[భంగం ద్విధా,
త స్మశ్యే నిపుణేన రోమలతికోద్భేదాపదేశా దసా
నిఃస్పందాస్ఫుటాహశృంఖలికయా సందానితో
[వేగసా.

౧౪. రుద్రటుడు (ఆలంకారికుడు):
ఏకాకినీ యదబలా తరుణీ తథాహ
స్మద్దృష్టే గృహపతిశ్చ గతో విదేశమ్,
కం యాచసే తదిహ వాస మియం వరాకీ
శ్వేత్రా మ మాంధబధిరా నను మూఢ పాంథ.
కమలినీ మలినీవయితంవి నా
నసహజే సహ తేన నిషేధితామ్,
త మధునా మధునా నిహితం హృది
స్మరతి సా రతిసార మహర్నిశమ్.
హారా దుత్కంఠం తే
దయితజనసన్నిధాతు లజ్జంతే,
త్రస్యంతి కంపమానాః
శయనీయే నవపరిణయాః వధ్వః.
మలయానిలలనోల్బణ
మదకలకలకంఠకలకలలలమః,
మధురమధురమధురమధుపో
మధురయ మధునా ధిరోతి ధరామ్.
హారతి సుచిరగాఢాశ్లేషే యదంగక మాకులా
స్థగయతి తథా యత్పాణిభ్యాం ముఖం పరిమంబనే,

యదతిబహుశః పృష్టే కించి ద్వద త్యపరిస్ఫుటం
రమయతితరాం తేనై వాసా మనోభీనవా వహః.
౧౫. వరరుచి (కాత్యాయనుడు)-(వార్తీకాకారుడు)
అపి సదివసః కింసాఢ్య ద్యత్ర ప్రియామఘపంకజే
మధుమధుకరీ వాస్త్యద్దృష్టి ర్వికాసిని పాస్యతి,
తదను చ మృదుస్నిగ్ధాబావక్రమాహితనర్మణః
సురతసచివై రంగైః సంగో మమాపి భవిష్యతి.
అస్యా మనోహరాకార
కబరీభారతర్జితాః,
లజ్జయేవ వనేవాసం
చక్ర శ్చమరబర్హిణః.
౧౬. వరహమిహరుడు
సంమూర్ఛితం సంయుగసంప్రహారైః
పశ్యంతి సుప్తప్రతిబుద్ధశుల్కమ్,
ఆత్మాన మంకేషు సురాంగనానాం
మందాకినీమారుతవీజితాంగాః.
౧౭. వామనుడు
కిం కంఠకైకరసిక్తేన ఫలద్విహ కిం
వైరస్యసీమని కిమ స్థిరకామక్షేన,
చాయావిలాసవిముఖేన సతాం కిమంగ
ధాత్రా ఖలేన ఖదిరద్రుమ ఏవ సృష్టః.
[ఈ పద్యములు, ఆఫ్రెట్, కీల్ హోరన్, పీట
స్థగయతి తథా యత్పాణిభ్యాం ముఖం పరిమంబనే, ర్నక్ మొదలగు వైదేశికపండితులు సంగ్రహించినవి.]

2. ఆలంకారికుడేకాకుండా సరసకవితావిలాసుడని ఆతని గ్రంథం సాక్ష్యమిస్తుఉన్నది. 'కింగారిమాం ప్రతిరుహ' మొదలైన పద్యములు సుప్రసిద్ధములు.

౩. సుభాషితావళియందు ౧౭ పద్యములు కనబడుతున్నవి. ఈతనికావ్యము ప్రశంస మహాభాష్యము నందు కలదు.

[గోల్డ్స్టెక్, పే ౧౪౬: పీబర్, ఇండిచిస్టుడెస్ ౧౩-౪౫౦]

౪. ఉద్భటుని సమకాలికుడు-కాళికావృత్తి-కావ్యాలంకారసూత్రవృత్తిని రచించినవాడు.

కతివయసంస్కృత వర్ణవిపరిణామములు

(శ్రీ) పరవస్తు వేంకట రామానుజస్వామి, యం. ఏ.,

1. వర్ణములకు సంభవించు విపరిణామములు
రెండువిధములుగా నుండును—౧ వర్ణాంతరసంస్థాది
నిమిత్తములవలన గలుగునవి. ౨ అట్టి నిమిత్తములు లేక
నిర్మిమిత్తముగా గలుగునవి. ఇందో యూరపియన్
మాతృభాషయందలి ప్రాప్యములగు నేకారమును నోకా
రమును (e, o) సంస్కృతమున అకారముక్రింద మారు
టయు, స్పర్శలలో తాలవ్యము లూమ్ములుగా మారు
టయు మొదలగునవి నిర్మిమిత్తకములైనవిపరిణామములు.
మాతృభాషయందలి కంఠ్యస్పర్శలు సంస్కృతమున
తాలవ్యములక్రింద మారుటయు, దంత్యములు మూర్ధన్య
ములుగా మారుటయు మొదలగునవి వర్ణాంతరసంస్థము
వలన గలిగిన నైమిత్తికవిపరిణామములు. ఇవి క్రమ
ముగా బరమందుండు యకారతాలవ్యాచ్చుల
యొక్కయు, బూర్వమందుండు లకారముయొక్కయు
కార్యములని మనకు దెలియును. స్వరవిపరిణామము
గూడ నుదాత్తాదిస్వరపరివర్తనమువలన గలిగినదియగు
టచే నదియు చిర్నిమిత్తకమైన విపరిణామమని చెప్ప
టకు వలనుపడుదు.

సంస్కృతభాషయందు వర్ణములకు సంభవించు
కొన్ని విపరిణామము లీక్రింద వివరింపబడినవి. వీనిలో
ననేకము లేదోయొక నిమిత్తము ననుసరించి సంభవించి
నవిగా నున్నవి.

2. అచ్చులు:—౧. వేదమున దఱచుగా బదాంత
మునం దుండు నచ్చు దీర్ఘ మగుచుండును. ఇట్లు ఛంద
స్సునకు సంబంధించిన స్థలములలో నేకాక తదితరస్థల
ములలోగూడ నచ్చులు దీర్ఘము లగుచుండును.
ఉదా: అథా, ఏవా, ఇవా, స్మా, అద్యా,
అభీ, నూ; ఏనా, తేనా, యేనా, అస్యా, పిబా,
శృణుతా, విద్వా, వహస్వా, వేదా, శ్రుధీ, శృణుహీ,
జహీ; అభిగూర్హ్య.

౨. సమస్తపదమున బూర్వపదాంతమందలి
యచ్చు దీర్ఘమగుట గలదు. ఉదా: ఋతావసు, శతా
మఘ, ఏకాదశ, తువీమఘ, పురూవసు.

3. హల్లోపము సంభవించినయపుడు తత్పూర్వ
మందుండు నచ్చు దీర్ఘమగుట కలదు. ఉదా: పునా
రమతే, జ్యోతీరథ, దూరోహణ, తాథి, నీడ, దూడభ;
రూథ, వోధుమ్, తృణేథి, షోడశ, పితా, ధనీ.

౪. ఉదాత్తాదిస్వరవశమున నచ్చులకు సంభ
వించు మార్పులు స్వరవిపరిణామనిరూపణమున జూప
బడినవి.

౫. పదాదిమధ్యాంతములయం దచ్చు నూతన
ముగా (అగమముగా) జేరుట కలదు. ఉదా: వై. ఇర
జ్యతి, వై. ఇరథతే, వై. ఇలయ, వై. ఉలోక,
సువర్ణ, స్వర్ణ, పృథివీ, పృథ్వీ, తుమా, త్మౌ.

వేదమున స్పర్శవర్ణమునకును రేపానునాసికవర్ణ
ములకును మధ్యను ఛందోభంగము వారించుట కకారము
నుచ్చరింపవచ్చును. దీనికి స్వరభక్తియని పేరు కలదు.
ఉదా: ఇన్ద్ర + ఇన్దర; యజ్ఞ, యజన.

౬. భాషాంతరములలోని (లా. avis) రూప
ములనుబట్టి చూడగా సంస్కృతమున 'విః - పక్షి'
అను పదమున అకారము లోపించిన ట్లగపడుచున్నది.

౭. రెం డభిన్నాక్షరములుగాని, సదృశాక్ష
రములుగాని వరుసగా నున్నయెడల అందొకటి లోపిం
చుట కలదు. ఉదా: తువీరవహన్, తువీరవాన్; ఇరద
ధైత్రీ, ఇరధైత్రీ; మగుదుఘ, మధుఘ; శీర్షసక్తి, శీర్షక్తి.

8. హల్లులు:— (౧) పదాంతసంయోగమునం
దలి మొదటిహల్లు నిలిచి మిగిలినవన్నియును దఱచుగా
లోపించుచుండును. ఉదా: తుదన్ (తుదన్ + న),

ఉడక్ (ఉదఞ్చ + న్), అఛాన్ (అ-ఛన్ + న్ + త్).

(౨) ఆవ్యంతములందు మహాప్రాణవర్ణములు కల ప్రాచీనధాతువులలో మొదటిది సంస్కృతమునను, గ్రీకుభాషయందును నల్పప్రాణ మగుచుండును. కాని కారణాంతరమున రెండవదిమాడ నల్పప్రాణము కావల సినయెడల మొదటిది తిరుగ మహాప్రాణ మగుచుండును. ఉదా: బన్ (ఇంగ్లీషు bind) దుష్ (- ధక్), గ్రహ్ (- జిఘృక్షతి) దభ్ (ధిప్). ఈ నియ మము 'గ్రాస్ మన్' అను పాశ్చాత్యపండితునిచే గమనబడుటచే నతనిపేరిట వ్యవహరింపబడుచున్నది.

౩. 'తుర్య' (తురీయ) అను పదమున నాదిని కకారము లోపించినది. చూ. చత్వరః (*Ketur), తుర్య (*Ktur).

౪. ఋకారరేఖకకారములకు బరమసు (దంత్య) సకారము (మూర్ధన్య) కకారములోనికి మారుచుండును. పైవర్ణములు సకారమున కవ్యవహితపూర్వముగ నుండ నవసరములేదు. కాని వానిమగ్యను యకారభిన్నమున తాలవ్యవర్ణముగాని, దంత్యవర్ణముగాని, మూర్ధన్య వర్ణముగాని యుండరాదు. ఉదా: రుద్రేణ, వారిణీ, దాత్యోణి, శ్మణోమి, త్సుభాణ, రుగ్ల, ద్రవిణ, కృప మాణ. పరిణామ, ప్రణామ, దుర్లశ, గ్రామణీ; వై. పరిణః, అగ్నేరణే.

౫. ఇకారమునకు బూర్వమందున్న యకార మును, ఉకారమునకు పూర్వమందున్న వకారమును గొన్నియెడల లోపించుచుండును. ఉ. ఇయాజ, ఇయక్ష (యజతి); ఇయస్యతే (యస్యతే); ఉర్ధ్వః (గ్రీ. bortho), ఉర్మిః (ప్రా. వై. జ. walm), ఉర్ణా (గా. wulla).

౬. ధాతుప్రాతిపదికముల చివరనుండు చకారము అమభిన్నమున వర్ణము పరమైనచో దాని పూర్వ రూపము కకారరూపమును బొందును. ఉదా: వక్తి, వక్యోమి, వగ్ని, వాగ్మి, వాక్షు, ఉక్త.

౭. ధాతుప్రాతిపదికముచివరనుండు షకార శవర్ణములు సకారము పరమైనచో కకారముగను, తకారధకారములు పరమైనచో షకారముగను, భకార భకారములును, 'సు' అను సప్తమీబహువచనప్రత్య యమును బరమైనచో టకారముగను మారును. ఉదా: వేష్యోమి, వప్తి, దిదిడ్డి, విష్టి, విట్టు; ద్వేష్యోమి, ద్విప్తి, విడ్డి, ద్విష్టి, ద్విట్టు.

౮. జకారము కొన్నియెడల చకారముక్రిందను, మఱికొన్నియెడల శవర్ణముక్రిందను విపరిణామములను పొందును. ఉదా: అయుక్త, యోష్యోమి, అయు గ్ధ్యమ్, యుగ్మి. కాని ప్రక్ష్యోమి, మృప్త, మృడ్డి, రాడ్డి, రాట్టు. ఏథలమున నెట్లు మారునో వర్ణ సమామ్నాయ చరిత్రమున దెలుపబడినది.

౯. హకారము జకారమువలెనే విపరిణామద్వై విధ్యమును బొందును. కొన్నియెడల కంత్యముగ మారును. ఉ: అధుక్మమ్, దుగ్ధ, ఆధోక్, ధుక్, దుగ్మి, ధుత్సు. మఱికొన్నియెడల సకారము పరమైనచో కకారముగను, పదాంతమునను, భకారాదివిభక్తులకును 'సు' అను సప్తమీబహువచనప్రత్యయమునకును పూర్వమునను మూర్ధన్యస్పర్శములుగను మారును. దంత్యవర్ణము పర మైనచో హకారములోపించి దంత్యము ధకారముగ మారును. ఉదా: రోష్యోమి, సక్షీయ, తురాషాన్, తురాషాడ్డి, తురాషాట్టు, గూఢ, లీఢ, లీఢ్యమ్, ఏథలమున నెట్లుమారునో వర్ణసమామ్నాయచరిత్రమున దెలుపబడినది.

౧౦. అకారాకారభిన్నమున నచ్చునకును, కకార రేఖలకును పరమసు (దంత్య) సకారము (మూర్ధన్య) షకారముగను. ఈ సకారము రేఖపరకమైన పదాంత సకారమైనచో నట్టి మార్పును బొందుదు. ఉదా: భవి ష్యోమి, శుశ్రూషే, శేషే, అనైషమ్, జహాషి; విక్షు, అకార్షమ్, హవిషా, చక్షుష్మన్, మనుష్య, సుష్యప, సిషానతి; ప్రతిష్ఠా, యుధిష్ఠిర, అగ్నిషోమ, దుష్టర, ఆవిష్కృత.

౧౧. స్పర్శమస్థస్థమన సకారము లోపించును. ఉదా: ఉత్థాతుమ్ (ఉత్ + స్థాతుమ్), అతాప్త (అ-తాప్ + త్ + త), అచాస్త (అ-చాస్త్ + త్ + త).

౧౨. సకారము సకారము పరమైనచో తకారముగ మారును. ఉదా: వత్సాన్యమి (వత్ + సాన్యమి), విద్వత్సు (విద్వత్ + సు).

౧౩. మకారశబ్దముల సాన్నిధ్యమున సకారము శబ్దముగ మారుటకలదు. ఉదా: శ్వసరః (గ్రీ. hekuros), శ్మశ్రు (లిస్. smakra), శుష్కః (అనె. huska), శశః (ప్రా. హై. జ. haso).

4. ఈ క్రిందివర్ణ విపరిణామము లనేకభాషలలో సంబంధించియుండుటచే మాతృభాషలోనే సంభవించినవని యూహింపవలసియున్నది:

౧. నాదవర్ణము శ్వాసవర్ణము పరమగునప్పుడు శ్వాసవర్ణముక్రిందను, శ్వాసవర్ణము నాదవర్ణము పరమగునప్పుడు నాదవర్ణముక్రిందను మారుచుండెను. ఉదా: సం.యుక్తః, గ్రీ. Zeuktos, లా. Junctus, కాని సం. యుగమ్, గ్రీ. Zugon, లా. Jugum; సం. వేత్థ, గ్రీ. Oistha, కాని సం. వేద, గ్రీ. Oida, సం. పత్సు, గ్రీ. Possi, Posi, కాని సం. పాదః, గ్రీ. Podes—సం. ఉపబ్ధ, గ్రీ. epi-bda కాని సం. పన్; సం. నీడః, లా. ni-dus (ni-zd from ni-sed)

౨. మహాప్రాణవర్ణము, మహాప్రాణవర్ణము పరమైనచో నల్పప్రాణ మగుచుండెను. అల్పప్రాణవర్ణము

పరమైనచో నది యల్పప్రాణవర్ణమగుటయే కాక పరమందలి యల్పప్రాణవర్ణముగూడ మహాప్రాణమగుచుండెను. తొలిమహాప్రాణవర్ణము నాదయుక్తమైనచో ఫలించిన సంయుక్తాక్షరమంతయు నాదయుక్తమగుచుండెను. ఉదా: యుద్ధిః (యు + ధిః) దృబ్ధ, (దృభ్ + త), లబ్ధ (లభ్ + త), బుద్ధ (బు + త), ఊఢ (ఊ + త), లీఢ (లి + త).

3. వర్ణీయప్రసమద్విత్వియవర్ణములకును, బ్రహ్మ తృతీయవర్ణములకును, తృతీయచతుర్థవర్ణములకును వినిమయము కలుగుచుండెను. ఉదా: సం. పృథుః, గ్రీ. Platus, సం. పథాః, గ్రీ. Patas, సం. దశత్, గ్రీ. dekad, గ్రీ. skapane లా. scabo, సం. అహమ్, గ్రీ. egro, లా. egro; సం. హనుః, గ్రీ. genus; సం. మహాన్, గ్రీ. megas.

౪. స్పర్శలకు బూర్వము సకారము లోపించుచుండెను. ఉదా: సం. ట్గ్ (గ్రీ. teg- సం. చద్ద), తాయు, తనముత్తు, పక్వ్య, తృ (చూ. శ్చద్ద), స్తాయు, స్తనయిత్తు, స్పక్, స్తృ).

౫. మకార వకారమునకు వినిమయము సంభవించుచుండెను. ఉదా: వై. అమః, అనె. ava, ప్రా. నై. ovu; సం. శ్యామః, శ్యావః. ప్రా. నై. sivu; వై. దామనే, దావనే, గ్రీ. domenai; dofenai; ద్రవామి, ద్రవామి, గ్రీ. edramon, dedroma.

తన్మయత్వము

కాళ్లకూరి గోపాలరావు

జాగ్రత్సృష్టములందు నిన్నె కనెదన్ సంతోషలీలాకృతిన్ !

వ్యగ్రం బైన సుషుప్తి తన్మయతయే యశాః ; గానిచో నిష్ఠ భా

వగ్రాహ్యం బగు తత్సుఖానుభవ మవ్యక్తంబు గానేర్చునే

వాగ్రూపంబున ? నిన్ భజింతు సకలావస్థామనోహరిణీ !

చక్షుడు, కన్నేలాల్ గాబాలపుస్తకాలూ, కర్నల్ పాలెక్, బ్లెక్, లాస్సీ, థక్, రామనారాయణచౌదరి, రంగయ్యో మొదలైనవారి రచనలూ, డెయిలీ హెరాల్డు, న్యూస్ క్రానికల్, బాంబాయి టైముస్, ప్రిన్ స్టీ ఇండియా, మాడరెక్ రెవ్యూ, చాండ్, మాధురీ మొదలైన పత్రికలూ బాగా పరిశీలించి, స్వయముగా ఉత్తర దేశములో సంచారముచేసి నార్ల వెంకటేశ్వరరావు “స్వదేశ సంస్థానాలు” అనే పుస్తకము వ్రాసి ప్రకటించినాడు. మహారాజులు, నవాబులు చిన్నతనమునుంచీ చేసే పనులూ, వారిచుట్టూ ఉండే మనుష్యులూ, ప్రభువులవిలాసాలూ, వ్యభిచారవిధానాలూ, దుర్వ్యయము, సంస్థానోద్యోగులు, శాసనసభలు, న్యాయవిచారణ, పన్నులు, బేగారి పద్ధతి, విద్యాసౌకర్యాలు, వైద్యసహాయము, వాక్ స్వాతంత్ర్యము మొదలైన శీర్షికలతో సంస్థానాధీశ్వరుల లోకయాత్ర, ప్రజల కష్టనిష్ఠారాలూ గ్రంథకర్త విపులముగా వర్ణించినాడు. “నావిష్టుః పృథివీపతేః” అనే సిద్ధాంతము సంస్థానాధీశ్వరుల నిరంకుశప్రవర్తనలో స్పష్టముగా కనబడుతున్నది. ప్రపంచములో ఇతరదేశా

లన్నీ రాజ్యాంగవిధానాలలో మార్పులు చెందుతూఉంటే స్వదేశసంస్థానాలలో ప్రాచీనపద్ధతులు, నిరంకుశత్వము, డార్జన్యమూ మారిపోలేదు.

యావద్భారతదేశవైశాల్యములో స్వదేశసంస్థానాల విస్తీర్ణము మూడోవంతు; జనసంఖ్యలోపాలు అయిదోవంతు. ఇంక భూఖండములో నివాసముచేస్తూఉన్నా ప్రజలకు వాక్స్వాతంత్ర్యములేదు. బ్రిటిషు ఇండియాలోనే నూటికి ఎనిమిదిమంది చదువుకొన్నవాళ్లు. ఇదే చాలా తక్కువ అని విచారిస్తూఉంటే సంస్థానాలలో చదువువచ్చినవాళ్లు నూటికి నలుగురికంటే తేరు! అనేకసంస్థానాలలో 30, 40 గ్రామాలకు ఒక్కటే పాఠశాల! వైద్యసహాయము మాతామాఅంటే 122 గ్రామాలకు ఒక్కటే వైద్యశాల ఉన్న సంస్థానాలు చాలా కనబడతవి. సంస్థానము మొత్తము మీద వచ్చే అన్ని పన్నులలో సగభాగము స్వంతభుచ్చులకు వినియోగించే ప్రభువులు కూడా ఉన్నారు! ‘బేగారి’ అనే వెట్టిచాకిరి పద్ధతి ఎన్నో సంస్థానాలలో చలాయించు అవుతున్నది. బానిసత్వానికి దీనికి భేదము

* గ్రంథకర్త: నార్ల వెంకటేశ్వరరావు, (జల 0-౨-0, పోస్ట్ కి ప్రత్యేకము) ప్రకాశకులు: నార్ల నాథు, కవుతరం, కృష్ణాజిల్లా.

లేదు. గె.౩ సంస్థానాలు ఉంటే, అందులో గె.౩ రింటిలో మాత్రము ప్రజాప్రతినిధిసంస్థలు కనబడతవి. అవి అయినా నామకః ! పన్నులు విధించడములో నియమమంటూ లేదు. రాజుగారికి కొత్తఖర్చు తగిలించడమే ప్రజలమీద కొత్తపన్ను తక్షణమే పడ్డదన్న మాట ! బాలికావివాహానికి పన్ను, పెండ్లి పెద్దలకు పన్ను, పునర్వివాహానికి పన్ను, కరువుపన్ను, పండ్ల చెట్ల పన్ను, బిచ్చగాళ్ల మీద పన్ను—ఈవిధముగా విచిత్రమైన పన్నులు ! న్యాయస్థానాలలో మొరపెట్టు కూటే న్యాయము అనలే జరగదు. గుడ్డి దర్బారులూ, నవాబుదర్బారులూ అనే మాటలు సార్థక మవుతవి. అక్కడి ఉద్యోగస్థులంతా ప్రజలవల్ల పైకివచ్చినవాళ్లు కారు. ప్రభుల అనుగ్రహాలకు పాత్రులై పైకివచ్చిన ఘటాలు. ఎవరైనా కాస్త స్వతంత్రిస్తే కారాగారమో, ఉద్వాసనో తప్పదు. ప్రభువులచుట్టూ చేరేవాళ్లు వట్టి గులాములూ, కులుకులాళ్లను కూర్చేవాళ్లు ! ఇక ప్రభువులకు ఆసక్తి కుక్కలమీద, గుర్రాలమీద, మోటారుకార్లమీద, వేటలమీద, వెలయాళ్లమీద, కులస్త్రీలమీద, కుర్రపిల్లలమీద ! సాధ్యమైనంతవరకూ కామినీగోష్ఠి ! భార్య-కాదు-భార్యలుంటారు పేరుకు. ధర్మశాస్త్రాలు బహుభార్యాత్వము అంగీకరించడమువల్ల వచ్చిన అనర్థము. రాణుని పేరేకాని వాళ్ల అవస్థలు వర్ణనాతీతము. రాజుల ఖర్చులు రకరకాలు. ఢిల్లీ

లో నరేంద్రమండలికీ, చలువప్రదేశాలలో సాధాలకూ, ప్రాంసుదేశపు విలాసవస్తువులకూ, పొలిటికల్ ఏజంట్ల వేటవినోదాలకూ, ఇటలీలో సంచారాలకూ, లండనులో విందులకూ, స్పెయినులో భోగకన్యకలకూ ఖజానాలో డబ్బు సగముపైగా చెల్లిపోతుంది. రాజప్రతినిధిగాని, యువరాజుగాని వస్తే సంస్థాన ధనము నీటిప్రవాహమువలె ప్రవహిస్తుంది !

ప్రభువులు ప్రజలను పెట్టే బాధలు ఊహాతీతము. మరీ శ్రుతిమించి రాగాన పడితే, ఇండియాగవర్న మెంటువారు విధిలేక జోక్యము కలిగించుకొంటారు. తన వ్యవహారాలు విచారణచెయ్యడానికి సంఘాన్ని ఏర్పాటుచేస్తారని తెలిసేసరికి సంస్థానప్రభువు పదవికి రాజీనామా అయినా యిస్తాడు, పలాయన మైనా చేస్తాడు !

భారతభూమి యావత్తూ సందిగ్ధావస్థలో ఉన్నది. రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంఘికసమస్యలు అనేకము మనను ఎదుర్కొంటున్నవి. ఇవన్నీ సక్రమముగా పరిష్కరిస్తేనేగాని భారతభూమికి అభ్యుదయము కలగదు. యావద్భారతదేశములో మూడోవంతు విస్తీర్ణము, అయిదోవంతు జనసంఖ్య ఉన్న సంస్థానములందలి ప్రజలకు స్వాతంత్ర్యము, ఆరోగ్యము, విద్య, సంపదలూ సమకూడితేనే గాని దేశానికి అంతకూ మోక్షము లేదు. ఇండియాగవర్న మెంటువారు ప్రతి సంస్థానాన్నీ బలవంతాన బాగుచెయ్యవచ్చు పర

మాధికార మున్నట్టు పూర్వము లిట్టన్, సాల్యబరీ, కర్జన్ ప్రభువులు చేసిన ప్రకటన వల్ల స్పష్టమవుతుంది. కాని ప్రజారంజకముగా పరిపాలనచెయ్యవలసిందని మహారాజులకూ, నవాబులకూ నొక్కిచెప్పి అమలులో పెట్టించడము గవర్నమెంటువారి ఆశయము కానట్టు కనబడుతుంది.

సంస్థానప్రజలు ఆందోళనచెయ్యడానికి తగినంత అవకాశములేదు. బ్రిటిషుఇండియా పౌరు లెవరైనా వారికి సహాయము చెయ్యడానికి వెళ్ళితే తక్షణమే వారిని సంస్థాన ప్రభువు తన రాజ్యపు సరిహద్దుబయటికి పంపివేస్తాడు. పత్రికలు తనకు వ్యతిరేకముగా న్యాయమువ్రాసినా వెంటనే బహిష్కరిస్తాడు. పైగా ఇప్పుడు “సంస్థానాధీశ్వర సంరక్షణచట్టము” ను బందోబస్తు చేసుకోడానికి ఎసంగ్లీలో కొత్తబిల్లు ప్రవేశపెట్టించారు ప్రభువులు !

ఈ గ్రంథకర్త విషయాలన్నీ వట్టిమాటలతో కాకుండా లెక్కలజాబితాలతో, నిదర్శనాలతో ఋజువుచేసినాడు. సంస్థానాధిపతుల దురభ్యాసాలూ, దుర్వ్యయాలూ, దుర్మార్గాలూ తెలియపరచడములో గ్రంథకర్తకు దురుద్దేశము లేదు. సంస్థానప్రభువులు ప్రాచీననిరంకుశమార్గాలు విడిచి, న్యాయదృష్టితో ధర్మమార్గాన ప్రవర్తిస్తూ, ప్రజాప్రతినిధిసభలద్వారా రాజ్యతంత్రము నడుపుతూ, ప్రజలను రంజింపజేసి భారతభూమికి పేరుతీసుకురావలె నని ఉద్దేశము. ప్రభువులకు ముఖిస్తుతిపరాయణులు, చాటుకారులు దొరుకుతారు గాని సత్యము చెప్పేవారు దొరకడము అరుదు. ఎవరిలోపములు వారికి తెలిస్తేనేగాని సన్మార్గములోనికి వెళ్లేటందుకు వీలులేదు. ఇటువంటి గ్రంథాల వల్ల ప్రభువులకూ, ప్రజలకూ ఉపయోగము. ఈ గ్రంథకారుని ప్రయత్నము కొనియాడదగినది.

స్వ రా లా ప ము

కివిభూషణ, కవిరాజ, శ్రీరాజా వత్సవాయ వేంకటనీలాద్రి రాజు

పుష్పంబుల్ వెడఁజల్లివైచు నమృతాంభోరాశివీచీచ్ఛటా
నిష్పన్నస్ఫుటశీకర స్తబకముల్ నిక్షిప్తముల్ సేయు, న
గ్రీష్మం కేజముఖిఘన స్తనయుగక్రీడద్విపంచీమణీ
నిష్పాణింధమ శాసనంబు లిదమున్నీలత్సవరా లా పముల్.

ప్రపంచ మతివిచిత్రపరిణామ సమంచి
తము. ఎప్పటి కేది సంభవించునో
యెనరి కెఱుక. కాననేకదా, “ఉత్పత్త్య
తేహి మమ కోఁపి సమానధర్మా కాలో
హ్యాయం నిరవధి ద్విపులూచ స్పృగ్ధ్వ” అని
భవభూతి నిట్టార్పుచెప్పెను.

పూర్వకాలమున నాదరించు రాజాధి
రాజు లున్నపుడు వారి కుల్లాసము గలుగు
టకు నీతినముల్లసితము లగు శ్లోకములనుక
విలోకము వాకొనుచుండెడిది. భామినీవిలాస
మట్లు పుట్టినదేకదా.

కాకః కృష్ణః పికః కృష్ణః
కో భేదః పికకాకయోః,
వసంతకాలే సంప్రాప్తే
కాకః కాకః పికః పికః.

ఇత్యాది శ్లోకముల లోభికి దాతకుఁ, బామ
రునకుఁ బండితునకు నిట్లు సందర్భానుసార
ముగా భావముం గూర్చుకొనవచ్చుం గదా.
ఇట్టివి సంస్కృతమున నుండెడివి. పిమ్మట
నాంధ్రి నుపలాించు ప్రభుత్వికముల సన్నిధి
నప్పుడప్పుడు ప్రవర్తించు పండితవివాదముఁ
బురస్కరించుకొని పరాధిక్షేపార్థ మన్యూప
దేశము లుద్భవిల్లఁదొడంగినవి.

తక్కక యేల ముట్టెనని
త్రవ్వఁగ నేర్తునటంచుఁదాకె దీ
వొక్కటెఱాతి యంచు ముద
మొందకు బుద్ధిని వెఱిపంది నీ

వెక్కడ నాదిఘోషమన
నెక్కడ యద్రుసముద్రదుర్గహ
ర్భాక్కుతలంబు నొక్కయఱ
పంటనె మింటికి గెంపనేర్తువే?

ఇది గ్రామసూకరముమీఁది పద్యమైనను
నొకానొక యన్యార్థము సూచించుచు నెంత
మనోహరముగా నున్నదో చూడుఁడు.

భృంగపంచకాదులు నభిప్రాయగర్భిత
ములై జనించినవియే.

తెనుఁగున గ్రంథరూపమున నింతవఱ
కిట్టివి లేవు. ఉన్న నే చాటుపద్యరత్నా
కరాదులనో యొకటియో రెండో యున్నవి.
కాని యవియే భాషాలతాంగికిఁ దృప్తి
గొల్పునే? ప్రతినందర్భమునకుఁ బనికివచ్చు
పద్యములు భాసిల్లవలదా? అందులకీ “యడవి
పువ్వు” లుపయుక్తము లనుట కెట్టినందియ
మును లేదు.

పేరువిని-యది యొక భావకవిత్వము
కావలయును. అం దేదియో వియోగశృంగార
ముండును. లేకున్న సంజ్ఞావాచకశూన్యమై,
కర్తృపదాదు లెందుం గోచరింపక, క్రొత్త
రకపు నడకతోఁ బదముల కూర్పుమాత్ర
ముండును-అనిచప్పరించి యూరకుంటిని. కాని
కడచిన సెప్టెంబరు గృహలక్ష్మిలోని విమ
ర్శనముం జూచినపిదప నొకకొంత వేడ్క
కలిగి యాగ్రంథము చదివెతిని. చదివిన

కొలందిఁ జవులూరుచుండెనుగాని విసువు
పుట్టదయ్యె.

ఒకగం గాఢరుండే నిరాశమునేయుం జెంతరానీక యం
చకటా వందురనేల! లేరె సుగుణవ్యాపీభు లీభాత్రిక శేతకి,
సామంతనృపాలహాళిగతరత్నా శ్లోత్తమాంగబులక,
బ్రకటోత్సాహకులై ధరింతురు మహారాజాధిరాజుల
[నిమిత్త. (గేదం)]

అనుపద్యముపైనే ప్రథమదృష్టి ప్రసరించి
నది. దాని భావమునకు విస్మితుండ నైతిని.

శ్రీగురునాథశర్మగారి కవితాధార గంగా
ప్రవాహమువలె నిరాంతరముగాఁ బ్రవ
హించుచుండును. పాదపూరణార్థము పడి
కట్టురా ఘ్నండవు.

నిరతము నిద్రలేచి ద్వీజా
నిర్మలమంగళగీతాపరం
పర, హరినేవలక సలిపి,
వల్లభు పాదము లంటి మొక్కి బం
భరముఖయాచకాళి కతి
మంజులమార్దవసూర్యమరం
దరసము చూచుచెప్ప
ధన్యపుష్ప బిసినీప్రసూనమా!

(పద్యము)

అర్థసౌష్ఠవము చెడని యమకమ్మున గమ
కమ్ములు నందందు రమణీయములుగా నున్నవి.

తలదాచుకొని నెలంతల
తలదలఁగిన నేమి నీవు తలకొని నీచెం
తలఁ దారులంటిపట్టడే
తలగామై తెల్పె నీకతల గంధఫలీ!

(సంపెంగ)

అరయఁ గర్ణుఁ డవుల్పన్నుఁ డప్రయోజ
కుండు వారివాహుండు దేవకుజములు విమ

మహితములు చూడఁగ భవత్సమాను లెవ్వ
రయ్య, చందన, దానపీఠగ్రగణ్య!

(చందనము)

ఇందలి సభంగశ్లేష మిక్కిలి మనోహర
ముగా నున్నది.

ఆస్తే విధుః పరమనిర్వృతనీవ మాశా
శంభో నలి త్రిజగతీజనచిత్తవృత్తిః,
అంతర్నిగూఢ నయనానలదాహముఃఖం
జానాతి కః పరమృతే బర శీతరశ్మేః.

ఆంధ్రీకరణము

ఇందుకు ముజ్జగంబుల క
ధీశ్వరుండో శివుకాండలకా మహా
నందము నొందుగా యని జ
నంబు మదిం దలపోయుచుండు న
క్తందివ ముజ్జ్వలన్నిటల
గాఢతమాన్ని శిఖాచయంబుచే
నందమువాసి చచ్చి సగ
మూటదలంప దిక్షేమి చిత్రమా!
(చందమామ)

పూర్వభాగము రెంటు సమంబులుగ నున్నను
బద్ధోత్తరభాగము శ్లోకోత్తరభాగముకన్న
నెంత లోకోత్తరభావసౌందర్యము వెలార్చు
చున్నదో రసికులు గ్రహింపఁగలరు. “చచ్చి
సగహూట” అనెడి లోకోక్తి సముచితస్థలం
బునం బడి యెంతయు రాణించుచున్నది.
అమూలక మగు నక్తందివపదము నొచి
త్యముఁ గాపాడుచున్నది.

అయే వారాంరాశే కులిశకరకోపప్రతిభయా
దయం పక్షప్రేక్షా గిరిపరసుత స్త్వా ముపగతః,
త్యదంతరాస్తవ్యో యదీపునరయం బాడబశి
ప్రదీప్తః ప్రత్యంగం గ్లపయతి తతః కోఽస్య శరణమ్.

నిండినసంద్రమా, పలుక

నేరను : వజ్రభయంబుచేత నీ

యండను జేరి డాగె హృద

యంబున తెక్కలమీది యాస న

ట్లుండియు “నున్నకర్మ మొక

యూరికి బోయిన దప్ప” దన్నటుల్

కొండలతీనిపట్టి కల

గుండుపడుంగద బాడబాగ్ని చే.

(సముద్రము)

“ఉన్నకర్మ పొరుగుూరికి పోయినా తప్పదు” అను లోకోక్తి నిందు జేర్చి కవిగారు శ్లోక మునకు మెఱుంగువెట్టినారు. మువర్ణలోప మునకు వెఱచికావలయు “నున్నకర్మ మొక యూరికి బోయిన” నని వ్రాసిరి. అయినను భావము చెడలేదు. “ఏకోఽన్యార్థే ప్రధానే చ ప్రథమే కేవలే తథా” అని కలదుగదా. మఱియు మూలమందలి ‘కులిశకర’ పద మునకు ‘వజ్ర’ యనుపద ముపయోగించుట వలన గవిగా రాంధ్రీకరణమున నౌచిత్య ముపై నొకక న్నుంచినయే చెప్పకతప్పదు. మైనాకశిలోచ్చయము కలగుండువడుచున్న దనుటలో నున్న సారస్యమును సూక్ష్మ ముగా బరికింపుడు. ‘తతఃకోఽన్యశరణ’ మని యనకున్నను నది గతార్థమే యగు చున్నది. ‘త్వాముపగతః’ అనుటకు ‘నీయం డను జేరి డాగె హృదయంబున’ ననుట యెంతయు జమత్కారముగా నుండలేదా?

యచ్చన్ జలమపి జలదో వల్లభతా మేలి సర్వలోకస్య, నిత్యం ప్రసారితకరః సవితాపి భవ త్యచక్షుష్యః.

ఇచ్చె జలముమాత్రమున్

వచ్చె జగత్ప్రభుత మేఘునకును, సవితయున్

నిచ్చలు కరములు సాచుచు

వచ్చుట గడ చూడరానివా డయ్యె భువిన్.

‘చూడనలవిగానివాడు, చూడఁదగనివాడు’ ననునర్థముల నిచ్చు ‘చూడరానివా’ డను పదము ‘అచక్షుష్యః’ అనుపదమున కెంతయు మిన్నగ నున్నది. చూడరానివాడేమైనపు డీక నంటరానివాడునని చెప్పవలయునా? ‘కరములు సాచుచు’ నను శత్రుతప్రయోగ మునను నౌచిత్యము గలదు. ‘సవితయున్’- ‘యున్’ బాదపూరణమునకుఁగాక ‘సవితాపి’ అనుమూలము ననుసరించుచున్నది.

లోకానందనచందనద్రుమసఖే

నాస్మిన్ వనే స్థితాం

దుర్వంతైః పరుషై రసారహృదయై

రాక్రాంత మేతద్వనమ్,

తే హ్యన్యోన్యనిఘ్న జాతదహన

జ్వాలావశీసంకులా

సస్వాన్యేవ కులాని కేవల మిదం

సర్వం దహేయ ర్వనమ్.

డెండము శూన్య మంగము ప

టిష్ఠము నైతగు దుష్టశంకముల్

బృందములై పరస్పరని

విష్టనిఘ్న సముద్భవాగ్ని చే

నెందు స్వవంశముం డెలుప

నేల? వనంబునె కాల్పు మానవా

నందన చందనా మలయ

నందన యీచెలిమిం దొఱంగుమా !

శ్లోకమున కింతయు బద్యము తీసిపోవుట లేదు. మీఁదుమిక్కిలి సాలంకారమై కుడి చేయిగాను వెలుంగుచున్నది.

శ్లోకములను దు-చ తప్పకుండు నాంధ్రీ
కరించిన నింతసరసముగాఁ బద్యము లుండె
డివికావు. కనుకనే యందందు యథేచ్ఛా
పరివర్తనములుం గలవు.

ఇంక నిందలి స్వతంత్రములు సులభ
ముగామాత్రము గ్రహింపవైతిగాకున్నది.
నే నెఱిగినంతవఱ కిందలి స్వతంత్రములు
శర్మగారి ప్రతిభావిశేషముల వేనోళ్ల వెల్ల
డింపఁజాలియున్నది.

వెళ్లఁగఁబుచ్చెఁ బ్రాయమును
వేడ్కఁ బ్రపుల్ల సరోరుహోబవీ
వేల్లితగంధబంధురప
విశ్రేణుధమనస్సరస్సునం
దొల్లి మరాళ మిప్పు డతి
దుర్భరనిస్వన భేకభీకరో
ద్యుల్లవపల్వలాంబులఁ గ
టా యెటు కాలము వెళ్లఁబుచ్చునో.
(హంస)

ప్రస్తుతము మహిళాలోకమును గలవరపెట్టు
చున్న 'విడాకు' చట్టమునుగూర్చి కవిగా
రిట్లన్యాయదేశముగా నుడువుచున్నారు:

కుముదిని యెన్నియోగతులఁ
గూడి విభం గళలీనుచుండ ని
త్యము నిది యేమికర్మము మ
హావిరహంబున రేలవేగె దో
కమలినీ! 'దేశద్రమ్మరిని'
గాంతుని నమ్మి యెడంద నిట్టి క
ష్టములను బొందరే వింక 'వి
డాకు' గ్రహింపును స్వేచ్ఛగల్గెడిక.

తనను సౌఖ్యాంబుధి నోలలాడింపక నిర్బంధ
మున బాధించు భర్తతోఁ గలసియుంటకంటె

విడిపోయినచో స్వేచ్ఛమాత్రము గల్గును.
సౌఖ్యము గలుగునో లేదో అని, యయినను
నిదియే యుత్తమపద్ధతి గాదు. ఇం దానం
దము లేదనుచున్నాఁడు చూడుఁడు :

కాంతుని యింగితాకారమ్ములం దెలి
యఁగలేక గడగడలాడు సౌరు
'నీకంటె నాపులు నాకూరు లేరు లే'
రని తడేకత నాఘఁ సరయుదీరు
తలఁపుల సిగ్గుదొంతర లఱివిప్పుఁగె
తెప్పలాఁగ మొగంబుఁ గప్పుసాబగు
పాలకువపట్టి సముచితవిధుల్ తీర్చు
చడఁగిమడఁగియుండు నాచూరంగు
నాపరస్పరవిశ్వాస మాపరహిత
భావ మామిథునైకతాబద్ధసౌఖ్య
మొకపతివ్రతాధర్మమందె కలపమ్ము
పద్మినీ, 'విడాకు' గొన్న చడయలేవు.
(పద్యము)

పద్మినియనఁ దామరతీఁగ, తామరతంపర
యనునర్థములు గలవు. విడి + ఆకు = విడాకు.
దీనికి భార్యాపరిత్యాగపత్రికయనియు, నొం
టిగా నుండు నాకనియు నర్థములు గలవు
గాన రసికు లిందలి చమత్కారమును
గ్రహింతురుగాక.

'మబ్బు' లో ఘోషాపద్ధతిని గూర్చి
యుఁ దమ యభిప్రాయమును గవిగారు
చతురోక్తిని వెల్లడించిరి.

మఱియు సీగ్రంథమునం దొకవిశేషము
నాకు గోచరించుచున్నది. శాలివాహనసప్తశ
త్యాదులవలెనొకపద్యమున కొకపద్యముతో
సంబంధములేమి నుద్దిష్టవస్తునామము ప్రతి
పద్యమున గ్రథితమగుట నేపద్యముం జదివి

కొన్నను బ్రకరణాపేక్ష లేకుండ భావము
సులభముగా నవగత మగుచున్నది. ప్రస్తావ
నశంబున నీపద్యములఁ బఠించుట కీపద్యతి
యెంతయు సముచితముగా నున్నది. ఇందు
మనకు నిత్యప్రత్యక్షములగు విషయములం
గైకొని యెంతయుఁ జమత్కారముగా నొకా
నొకనీతిని ధ్వనింపఁజేయుట మిక్కిలి యెన్నఁ
దగిన విషయము. అట్టివి స్వకపోలకల్పితము

లనుటకు సందియముండదు. విస్తరభీతిఁ బద్య
ముల నుదాహరింపవలెనినె.

విమర్శించిచూచినచో నిందు నీరసమైన
పద్య మొక్కండేనియుఁ గన్పట్టదు. అట్లుంట
కును దాపులేదుగదా. భావమును మించ
భాషయు, భాషను మించ భావమును బర్వెత్తు
చుంటచే నొకటియు వెనుకంజవేయక సము
చితరీతి నొప్పారుచు రసికులం దన్నుచున్నవి.

శ్రీకృష్ణగ్రహమాలిక

శ్రీ కరవిలసద్గణాకర-కేశవ
నిగమపాలికొఱకు నీరరాశి
మెలఁగితీపు పెద్ద మీనురూపును దాల్చి
విక్రమేశ్వరమృనినుత కృష్ణ.
శ్రీశ శివమనో నివేశ హృషీకేశ
కూర్మరూపమునను గుధరభరము
మోసి సురల కమృతమును ద్రాగనిచ్చితి
విక్రమేశ్వరమృనినుత కృష్ణ.
తగదుసుమి పరాకు జగదీశ నాపట్ల
భూమిసర ముకుండ హేమకశిపు
జీవనానిలాహిశిఖికలాపోత్తంస
విక్రమేశ్వరమృనినుత కృష్ణ.
అజ్ఞ జనులు నిన్ను నరయంగఁ జాలరు
వేదవేద్య సకలవిబుధపూజ్య
జలజాతతాత బలిగర్వఖండన
విక్రమేశ్వరమృనినుత కృష్ణ.
వనదనీలవర్ణ భాసుర గురు నాన
సమ్మయుసురుఁ దీసినట్టివాఁడ

శ్రీ శ్రీ శ్రీ మహారాజవిక్రమదేవవర్చ

దోషరహిత దమితదోష రమానాథ
విక్రమేశ్వరమృనినుత కృష్ణ.
రావణాన్వయవనపావక వికచాంబు
జాత పత్రి నేత్రజానకేశ
రఘుకులప్రదీప రాజచూడామణి
విక్రమేశ్వరమృనినుత కృష్ణ.
నందమోదద యమునాభేదనా హలీ
యశని పాణిదర్పహర యనంత
గోత్రధర మురారి గోపరిపాలక
విక్రమేశ్వరమృనినుత కృష్ణ.
జనమనస్తమో హనన బుద్ధ సర్వజ్ఞ
నిత్య నిర్వికల్ప నిష్కళంక
మదపరాధములను మన్నించి నన్నేలు
విక్రమేశ్వరమృనినుత కృష్ణ.
మీన కేతు తాత దీనజనతాత
పాశరతనిహంత పరమపురుష
ధర్మరోషణకర కర్మప్రవర్తక
విక్రమేశ్వరమృనినుత కృష్ణ.

వాచ్యమనియు, లక్ష్యమనియు, వ్యంగ్యమనియు నూడువిధములు. అందు వాచ్యమనగా శబ్దమున కుండు ముఖ్యమున నర్థము. దీనినే యభిధేయ మందురు. లక్ష్యమనగా శబ్దమునకు ముఖ్యార్థము చెప్పిన ప్రకృతమునకు బాధక మగుటచే నేతత్ప్రకృతార్థమునకు సంబంధించునట్లు కల్పింప బడు మఱియొక యర్థము. ఇట్టిచోటుల వాచకశబ్దమును విడచి లక్షకశబ్దమును గ్రహించుటచే నేదియో ప్రయోజన ముండునీరును. శబ్దముచే వాచ్యలక్ష్యములు కాక సహృదయహృదయంగమమున మఱియొక యర్థము స్ఫురించుచో నద్దానిని వ్యంగ్య మందురు. వాచ్య లక్ష్యవ్యంగ్యములను బోధించు శబ్దములను వాచకలక్షక వ్యంజకము లందురు. ఈ యర్థత్రితయమును బోధింప గలుగుటకై శబ్దములయందుండు శక్తులనే క్రమముగా నభిధా, లక్షణా, వ్యంజన లందురు.

ఏకావ్యమున వ్యంగ్యార్థము ప్రధాన మైయుండునో, అనగా వాచ్యార్థముకన్న సధికచమత్కృతి జనకం బరనో అద్దాని సుత్రమకావ్యమనియు, ధ్వని కావ్య మనియు వ్యవహరింతురు చమత్కృత్యా ధాయకమగువ్యంగ్యార్థమున్ను నద్దానికంటె వాచ్యమే యెక్కువచమత్కారమును గలిగించినచో నకావ్యమును మధ్యమకావ్యమనియు, సుణీహృతవ్యంగ్యమనియు వ్యవహరింతురు. ఏకావ్యమందు వాచ్యార్థమే చమత్కారముగా నుండి, మారమారముగా స్ఫురించు వ్యంగ్యార్థ లేక మున్ను లేనిదానితో సమానమగునో తాదృశ కావ్యము నధమకావ్యమనియు, చిత్రకావ్యమనియు జెప్పుదురు. అనగా సుపనాదివాచ్యాలంకారములతో గూడినది చిత్రకావ్యము.

ధ్వని యభిధామూలకమనియు, లక్షణామూలకమనియు రెండువిధములు. వాచ్యార్థము స్ఫురించినతరు

వాత తత్కాలముగ వ్యంగ్యార్థము స్ఫురించుచో దాని నభిధామూలకని యందురు. లక్ష్యార్థ ముండు స్థలములలో దప్పకుండ నుండవలసిన ప్రయోజనము వ్యంగ్యమైయుండును. అట్టిస్థలములయందలి వ్యంగ్యము లక్షణావశమున భాసించుటచే నద్దానికి లక్షణామూలధ్వని యనిపేరు. అభిధామూలధ్వని యసంలక్ష్యక్రమమనియు, సంలక్ష్యక్రమమనియు రెండువిధములు. రసాదిధ్వని యసంలక్ష్యక్రమము. శబ్దశక్తిమూలమనియు, నర్థశక్తి మూలమనియు సంలక్ష్యక్రమము రెండువిధములు.

ప్రకృతమున నధమకావ్య మనదగు శ్లోకకావ్య మునకును, సుత్రమకావ్యమగు శబ్దశక్తిమూలధ్వనికావ్య మునకును విచిత్రవిషయములను జర్పించి, తద్బేద మరయుదము.

అనేకార్థములుగల శబ్దములచే స్ఫురించు నర్థములు కొన్నిచోటుల కేవలప్రకృతములును, మఱి కొన్నిపట్టుల కేవలాప్రకృతములును, ప్రకృతాప్రకృతో భేదములునుగూడ నైయుండును. ఎచ్చట రెండర్థములునుగూడ కేవలప్రకృతములుగాని, యప్రకృతములుగాని యుపనో అచ్చట నా రెండర్థములును నేక జాతీయము లగుటచే వానిని జెప్పుట కభిధేయ సమర్థమగును. ఇంక నొకయర్థము ప్రకృతమును, మఱియొక యర్థము ప్రకృతమున కసంబంధియు నైనచోట ప్రకృతార్థమును జెప్పుటచే నభిధేయకై శక్తి తగ్గుటచే విజాతీయమగు నప్రకృతార్థమును స్ఫురింపజేయజాలదు. అట్టిపట్టుల నప్రకృతార్థబోధనమునకై మఱియొకవృత్తి సంగీకరింపకతప్పదు. అదియే వ్యంజనావృత్తి. అనగా నిట్టిచోట ప్రకృతార్థము వాచ్యమనియు, నప్రకృతార్థము వ్యంగ్యమనియు గొందఱి మతము. చూడుడు మమ్ముటును తన కావ్యప్రకాశమున

“అనేకార్థస్య శబ్దస్య
వాచకశ్చ నియంత్రితే,
సంయోగాద్యై రవాచ్యార్థ
ధీకృద్వాన్యపులిరంజనమ్.

శబ్ద మనేకార్థములను జెప్పునదైనను సంయోగాదులచే నట్టిశక్తి ప్రకృతమునకు సంబంధించు నోక్షేయార్థము నందు నియమింపబడిపోవుననియు, నందుచే తరువాత స్ఫురించు నప్రకృతార్థమున ప్రకాశింపజేయుట కాశక్తి చాలనంచున రెండవశక్తి సంగీకరింపవలెననియు, నద్దానినే వ్యంజనయందురనియు జెప్పినాడు. సాహిత్యవర్పణమునగూడ నిట్టి యభిప్రాయము ప్రకటింపబడినది.

ఇంక గొందరు ద్వితీయార్థమును బ్రకాశింప జేయుటకు వ్యంజనాఖ్య ము వృత్త్యంతరము సంగీకరించుటకు సంయోగాదులచే నియంత్రిత మైపోయిన శక్తియే మఱల నుల్లసిల్లి యాయప్రకృతార్థమును స్ఫురింపజేయునని యొప్పుకొనుటయే యుక్తమని యభిప్రాయపడియున్నారు. వీరి మతమున ద్వితీయార్థము కూడ వాచ్యమన్నమాట.

కేవలప్రకృతములు :

“సర్వదోమాధవః పాయా తస్య యో గంగా మదీధరత్.”—ఇచ్చట ‘సర్వదోమాధవః’ అను స్థలమందు ‘సర్వదా + డోమాధవః’ యనియు, ‘సర్వదో + మాధవః’ యనియు విభజించుకొనగా వచ్చు రెండర్థములును ప్రకృతముగు రక్షణమున కుపయోగించుచున్నవి. ఇచ్చట మాధవునిపక్షమున, ‘యః, అగం = గోవర్ధన గిరిమ్, గాం=పుణిపీమ్, అదీధరత్’ అనియు, శివుని పక్షమున ‘యః, గంగాం, అదీధరత్’ అనియు చెప్పుకొనవలెను.

కేవలాప్రకృతములు :

“అజ్ఞేన త్వన్మృగం తుల్యం హరిణాహితసక్తి నా”—ఇచ్చట నజ్ఞపదముచే స్ఫురించు పద్యము, చంద్రుడు అను రెండర్థములును ప్రకృత మగు మఘమున కుపయోగమున లగుటచే రెండును నప్రకృతములు. ఇచ్చట చంద్రుని పక్షమున “హరిణేన = కురంగేణ,

ఆహితా = కృతా, సక్తిః = సంగో యస్య తేన” యనియు, పద్యపక్షమున “హరిణా = మూర్ఖేణ, ఆహిత సక్తి నా” యనియు చెప్పుకొనవలెను.

ప్రకృతాప్రకృతములు :

“అలం హిమానీపరిపూర్ణ గాత్రః

సమాపితః ఫాల్గునసంగమేన,

అత్యస్తమాకాంక్షితకృష్ణవర్ణా

భీష్మ మహాత్మాజని మాఘతుల్యః.”

ఇచ్చట ప్రకృతముగు భీష్మునికి సంబంధించు నట్లు ఫాల్గునకృష్ణవర్ణాది శబ్దములకు అర్థమును, కృష్ణుని మార్గము మొదలగు నర్థములు చెప్పవలసియున్నను నప్రకృతముగు మాఘమాసమునకు సంబంధించునట్లుగా ఫాల్గునమాసము, అగ్నియను నన్యార్థములుకూడ స్ఫురించుచున్నవి.

ఈ సైమాడుస్థలములలోను శ్లేషాలంకారమనియే సిద్ధాంతము. అందు మొదటిదానికి కేవలప్రకృత శ్లేష యనియు, రెండవదాని కప్రకృత శ్లేష యనియు, మూడవదానికి ప్రకృతాప్రకృత శ్లేష యనియు పేర్లు. మొదటి రెండు భేదములలో విశేషణములు శ్లేషింపక తప్పదు. విశేష్యములు శ్లేషించినను, శ్లేషింపకున్నను నిబ్బంది లేదు. ప్రకృతాప్రకృత శ్లేష లోమాత్రము విశేషణములు శ్లేషింపవలెనేకాని విశేష్యములు శ్లేషింపగూడదు. చూడుడు :

“ప్రకృతాప్రకృతోభయగత

ముక్తంచే చ్చబ్దమాత్రసాధర్యమ్,

శ్లేషోఽయం, శ్లిప్తత్వం

సర్వత్రాద్యన్వయే, నాంశ్యే.

యత్ర కేవల ప్రకృతయోః కేవలాప్రకృత యోశ్చ శ్లేషః కథ్యతే తత్ర ప్రకారన్వయే విశేషణ విశేష్యశ్లిప్తతా. ప్రకృతాప్రకృతవిషయేఽన్వయభేదేకు విశేషణమాత్రశ్లిప్తతా. విశేష్యమొరపి శ్లిప్తశ్చేవ శబ్ద శక్తిమూలధ్వనిప్రసంగాత్.” (ప్రతాపరుద్రీయము)

మఱియు జగన్నాథపంకితుడు,

“అయం శ్లేషః ప్రకృతమాత్రాప్రకృతమాత్ర ప్రకృతాప్రకృతోభయాశ్రిత్యేన త్రివిధః. అత్రాద్యే భేదే ద్వితీయేచ విశేష్యస్య శ్లిష్టతాయాం కామ చారః. తృతీయభేదేతు విశేషణాచకన్యైవ శ్లిష్ట త్వం, నవిశేష్యాచకస్య. తథాద్యే శబ్దశక్తిమూల ధ్వనే రుచ్చేద ఏవ స్యాత్.” (రసగంగాధరము) అని చెప్పియున్నాడు. కాన విశేష్యముమాడ శ్లేషించినచో శబ్దశక్తిమూలధ్వని యగును.

ప్రాచీననవీనాలంకారికుల సిద్ధాంత మిట్లు ప్రసిద్ధ మైయుండ నప్పుయదీక్షితులు తన కువలయానందమున ప్రకృతాప్రకృతశ్లేషకు చంద్రాలోకము ననుసరించి,

“అసా వువయమారాధః

కాంతిమాన్ రక్తకుండలః,

రాజా హరతి లోకస్య

హృదయం మృదులైః కరైః.”

అని యుదాహరించియున్నాడు. ఈ లక్ష్య మందు విశేష్యమగు రాజశబ్దముమాడ శ్లేషించుచున్నది. కాగా నిది ధ్వని కుదాహరణము కావలెను. ఈతడు వ్రాసిన తరువాత సందర్భమునుబట్టి యిట్టిపట్టుల నుప మాలంకారము వ్యంగ్య మగుటచే శబ్దశక్తిమూలధ్వని ప్రసంగ మున్నను ద్వితీయార్థము వాచ్య మగుటచే శ్లేషాలంకారవ్యవహారముమాడ నున్నదని యీతనియాశ యమైనట్లు పొడకట్టుచున్నది. ఇది ప్రాయాలంకారికుల మతమునకు విరుద్ధము.

విశేష్యముమాడ శ్లేషించినచో ధ్వనివ్యవహారము కనుకనే ధ్వన్యాలోకమున,

“ఉన్నతః ప్రోల్లసద్ధారః కాగ్రగురుమలీమసః,

పయోధరభర స్తన్వాస్యః కం నచక్రేభిలాషిణమ్.”

అని యుదాహరింపబడియున్నది. ఇచ్చట ‘ప్రోల్ల సత్ + హారః’, ‘ప్రోల్లసత్ + ధారః’ అని విశేష ణము శ్లేషించుటయే కాక విశేష్యమగు పయోధరశబ్ద ముమాడ శ్లేషించి ప్రకృతమగు స్తనరూపార్థమును, నప్ర కృత మగు మేఘరూపార్థమును స్ఫురింపజేయుచున్నది. మఱియు నిది స్త్రీసర్వనప్రకరణమై యుండుటచే ద్వితీ

యార్థము ప్రకృతమున కసంబంధియగును. అందుచే నట్టి యప్రకృతార్థముతో ప్రకృతమునకు సామ్యము కల్పిం చుకొనిన ప్రకృతిమునకు సంబంధించును. కాగా నిట్టి పట్టుల ననేకార్థకశబ్దసామ్యధ్వనిమువలన నాపమ్యము వ్యంగ్యమగుటచే శబ్దశక్తిధ్వనియని వ్యవహరింపవలసి యుండును.

ఇచ్చట నాపమ్యము వ్యంగ్యమగుటచే నుపమా లంకారధ్వని యని కొందరిమతము. ఇట్టితావుల శబ్ద సామ్య ముండుటచే శ్లేషయగుననికాబోలు, ధ్వన్యా లోకమున శ్లేష వ్యంగ్యమని చెప్పబడినది. మఱికొంద రుపమానోపమేయము లేకశబ్దోపాత్తములగుటచే నభేదమే భాసించునని రూపకాలంకారము వ్యంగ్య మగుననిరి.

ఇంకను మఱికొన్ని శబ్దశక్తిమూలాలంకార ధ్వనులు కలవు.

“తిగ్మరుచిరప్రతాపః

విధుర నిశాకృద్విభో మధురలీలః,

మలిమా నత త్వవృత్తిః

ప్రతిపదపక్షగ్రణీ ర్విభాతిభవాన్.”

ఇచ్చట “తిగ్మరుచిరప్రతాపః” అనుమొదలగు సమాసపదములను “తిగ్మరుచిః + అప్రతాపః” అని రెండుపదములుగా విభజించినచో నూర్వ్యుడైనను తేజస్సు లేనివాడని విరోధాలంకారము ప్రతీయమాన మగును. వాస్తవముగా “తిగ్మరుచిరప్రతాపః” అనున దొక్కటే పద మగుటచే పరిహారము. కాగా నిట్టి పట్టుల శబ్దశక్తిమూలకము విరోధాలంకారధ్వని. ఇట్లే వ్యతిరేకాద్యలంకారములుమాడ శబ్దశక్తిచే వ్యంగ్య ములు కావచ్చును.

పైనజెప్పినట్లు శబ్దశక్తిచే నలంకారములు ప్రధా నముగా వ్యంగ్యమైనప్పుడే ధ్వనివ్యవహార ముండును. అట్లుకాక వాచ్యమైనచో నచ్చట శ్లేషాలంకార మనియే వ్యవహరింపవలెను, చూడుడు :

“తస్యా వినాపి హారేణ నిసర్గాదేవ హరిశ్చ,
జనయామానశుః కస్య విస్మయం నపయోధరా.”

ఇచ్చట స్తనములకు హారము లేనిదే హారముకలిగియుండుట నిరోధము. మనోహరములని పరిహారము. ఇటు 'తిగ్మరుచిరప్రతాపః' అనునొంటవలెగాక కిరోధము సృష్టముగా అపిశబ్దముచే వాచ్యమైనది.

మఱియు నెచ్చట శబ్దకైచే వ్యంగ్యమయిన యలంకారము కవిచే బ్రకటింపబడుటచే వాచ్యమైన దానితో సమానమగునో అచటగూడ శ్లేషాలంకారవ్యవహారమే. చూచుడు:

“దృష్ట్యై కేశవ గోపరాగహృతయా
కించి న్నదృష్టం మయా,
తేనైవ స్థలితాస్మి నాథ పతితాం
కింనామ నాలంబనః ;
ఏక స్త్వం విషమేషుభిన్నమనసాం
స్వార్వాబలానాం గతిః,
గోమైవం గదితః సలేశ మవతా
ద్గోష్ఠే హరి ర్వ శ్చిరమ్.”

ఇచట నాకు గోవులపరాగముచే దృష్టి కనబడుట లేదనియు, మార్గమందు తొట్రుపడిన నాకు నీ వాలంబనము కావా యనియు నర్థము ప్రకృతముగా స్ఫురించి “గోపరాగ, పతితాం, విషమేషుభిన్నమనసాం” మిత్యావ్యసేకార్థకపదశక్తిచే, ఓకృష్టా! నీ యందు నా కనురాగము కలదనియు, నాకు భర్తవు కానా? ఇట్టివిషమబాణసీతితులకు నీవే గతియనియు నర్థము ప్రధానముగా వ్యంగ్య మగుచున్నది. కాని కవి యద్దానిని ‘సలేశం గదితః’ అని ప్రకటించి వాచ్యాయమానము చేసియున్నాడు. అందుచే నిచ్చట శ్లేషాలంకారవ్యవహారమే కాని యుత్తమకావ్యత్వ వ్యవహారము లేదు.

పైన జెప్పిన శబ్దకైమూలకములగు నలంకార ధ్వనులేకాక వస్తుధ్వనులూపూడ సంభవించును. అనగా నలంకారశూన్యముగు కేవలముగు నొకయర్థము వ్యంగ్య మగును. వస్తురూపమనియు, నలంకారరూపమనియు శబ్దకైమూలధ్వనికిట్లు ద్వైవిధ్యము కావ్యప్రకాశమున జెప్పబడినది.

“అలంకారోఽథ వస్తేన
శబ్దాద్యత్రాఽవభాసశే,
ప్రధానత్వేన స జ్ఞేయః
శబ్దశక్తుస్థస్థో ద్విధా.”

మమృత్తు డిట్లు ద్వైవిధ్యమును జెప్పి యుపమాద్యలంకారధ్వనుల సుదాహరించి, వస్తుధ్వనికి,

“పాంశ, నాత్ర సంస్తరోస్తి
మనాక్ ప్రస్తరస్థో గ్రామే,
ఉన్నతపయోధరం వీశ్య
పునర్వససి చేద్యస.”

అని యుదాహరించియున్నాడు. ఇచ్చట నొకకులట, బాటసారితో, ‘పాంశా, యాగ్రామమున పండుకొనుటకు మంచితావు లేను. అయినను పేనుభూడంబరమును జూచి యిచ్చటనే యుండిపో నిచ్చయున్నచో నుండిపోము.’ అని చెప్పుచున్నది. ఇచ్చట పయోధరాదిశబ్దములచే “నీ యూర నాగరకులెవరును లేరనియు, మనలనుగూర్చి యనుమానపడు వారును లేరనియు, నాయున్నత స్తనములను జూచితివి గదా, మాయూరి యనాగరకులవలెగాక నన్ను తృప్తి పరుప నీ కేమైనసామర్థ్య మున్నచో నుండిపోము” అను సహృదయసృద్ధయవర్ణకముగు చమత్కారవస్తువు వ్యంగ్యమగుచున్నది. సాహిత్యవర్ణనమునగూడ,

“వస్త్యలంకారరూపత్వా
చ్చబ్దశక్తుస్థస్థో ద్విధా”

అని చెప్పి, వస్తురూపశబ్దశక్తుస్థవగ్యనికి “పాంశ నాత్ర సంస్తరోస్తి” యనుపద్యమే యుదాహరింపబడియున్నది. మఱియు విద్యానాథుడును, జగన్నాథపండితుడునుగూడ శబ్దకైమూలధ్వనిద్వైవిధ్యము సోదాహరణముగా జెప్పియున్నారు.

ఈసందర్భమున గమనింపవలసినవిషయ మొక్కటి కలదు. ఆసందర్భనాచార్యుడు శబ్దకైమూలధ్వనికిని శ్లేషమును భేషము చెప్పుటకై శబ్దశక్తుస్థవగ్యని నిట్లు నిర్వచించియున్నాడు:

౧

ప్రతిదినమును గృహమూర్తి-మొగముకడుగుకొను వేళయు, రాధ తలదువ్వుకొనువేళయు నొక్కటే యగుచున్నది. కృష్ణమూర్తి కాపురము సేయుచున్నయింటికి దక్షిణభాగమున రమారమి యేఁ బది గజముల దూరమునందే రాధ నివసించుచున్న యిల్లున్నది. ఆయింటి యుత్తరపుగదికిటికి కెదురుగానే యుత్తరముఖముగాఁ దిరిగి ప్రతిదినము నుదయకాలమున రాధ తలదువ్వుకొనుచుండట యొక వాడుకయైపోయినది. కృష్ణమూర్తిపడుకగది రాధయుండు గది కిటికి కెదురుగానే దక్షిణమున నున్నది. ఉదయమున నిద్ర నుండి లేవఁగనే కృష్ణమూర్తి తన శయనగృహమునకు దక్షిణమునైపున నున్న యరఁగుమీఁదికి వచ్చి కూర్చుండి దంతధావనకర్మకు మొదలుపెట్టుచుండెను వాడు. రాధకుఁ దలదువ్వుకొనుటలో నెంతో చాదస్త ముండెడిది. ఆపిల్ల శిరోజసంస్కారమున కెంతసేపటికిని దెములుటయనునదే యుండునది కాదు. సూర్యోదయము కాఁగానే కృష్ణమూర్తికి దంతధావన సమయమున రాధాశిరోజసంస్కృతి యొక చలనప్రతి మారంగప్రదర్శన మగుచుండెడిది. తనకెదురుగా నేఁబది గజముల దూరమున బొరుగింటి తరుణవయస్కుఁ డొకఁడు తనవంకఁ దిరిగి యొక్కనాఁడా-కాదు-ప్రతి దినమును దాను తలదువ్వుకొనుచున్నంతసేపును దంత శోధ చేసికొనుచుండఁగాఁ బడుచుపిల్లయైయున్న రాధ యతని కెదురుగాఁ గిటికియొద్ద నిస్సందేహముగా నిలబడి యంతంతసేపు చాదస్తముగాఁ దల దువ్వుకొనుట కెట్లు వెనుదీయుతున్నదో — కృష్ణమూర్తి పొరుగింటి యావనవతివంకఁ దిరిగి యామె తలదువ్వుకొనుచున్నంతసేపును దంతధావనము చేసికొనుచు సంశయింపకుండ నెట్లు కూర్చుండఁ గలుగుచున్నాడో చెప్పవలయుననిన నిప్పు డెవ్వరికి సాధ్యమగును?

౨

కృష్ణమూర్తి భార్య రుక్మిణి కూడ మిక్కిలి చక్కనిపిల్లయే. అంతియేకాక, మంచి తెలివి లేటలు గలదియు, బాగుగాఁ జదువుకొన్నదియుఁగూడను! పొరుగింటిలో నున్న రాధయుఁ, గృష్ణమూర్తి భార్య రుక్మిణియు నిద్దరు నించుమించుగా నొక్కయీదువారే. ఒడ్డుపొడుగులయందును, సర్వావయవ సౌష్ఠవమందును రాధారుక్మిణులకు విశేష భేదము గనఁబడదు. కొంచె మెచ్చుతగ్గుగా నిద్దరు నొక్కతల్లి బిడ్డలవలెఁ గనుపట్టుచుండురు. ఎటువచ్చినను రుక్మిణి రాధకంటె నొక్కచాయ తక్కువయేమో. అంతే. అదియు నంతవిశేషముగాఁ జెప్పుటకు వీలులేదు. కృష్ణమూర్తికిఁ దనభార్య రుక్మిణియనిన నెంతో యిష్టము. రుక్మిణి తనకుఁ గృష్ణమూర్తివంటి యనుకూలభర్త లభించినందులకుఁ దన హృదయములో మిక్కిలి గర్వపడుచుండెడిది. ఆ తరుణదంపతు లిద్దరు నన్యోన్యప్రేమానురాగములతో బద్ధులైయుండి యపారమైన యానందమహాసముద్రములో మునిగి తేలుచుండెనువారు. వారి కిరువురకు నెప్పుడు నేవిధమైన యపారము లేనేలేవు. కాని యటువంటి సంసారసౌఖ్యస్థితిలో నున్నప్పటికిని గృష్ణమూర్తికి, బొరుగింటిరాధరూప లేఖావిలాసములు హృదయఘటకమున నచ్చునఁగొట్టిన ట్లంటుకొనియుండక పోలేదు. రాత్రితెల్లవాలుదనుకఁ దన మద్దుభార్య తనప్రక్కలోనే యుండుచున్నప్పటికిని, సూర్యోదయమైనతోడనే లేచి పలుదోముపుల్ల నోటఁ జెట్టుకొని బయటికివచ్చి రాధాముఖసందర్శనముఁ జేసికొనినఁగాని కృష్ణమూర్తికి మఱియేమియుఁ దోచునదేకాదు!

౩

ఆనాటి యుదయమున దక్షిణదిక్కునుండి మెల్లఁగాఁ జల్లని మలయమారుతము వీచుచున్నది. అప్పటి కుదయమున నాటున్న అగంటల కాలమైనది.

రాధయున్న యింటికిని గృష్ణమూర్తిపడుకటింటికిని నడుమనున్న పెరటిలో రుక్మిణీపెంచిన పారిజాతపుఁ జెట్టు సంపూర్ణ ముగాఁ బుష్పించి తన మనోహరపుష్ప సౌరభ్యమును నలువంకల వెనఁజెల్లుచుండెను. రాధ గతదినమున ముడిచికొనిన బొడ్డుమల్లెబంతి తన తల నుండి తీసివైచి గవాక్షములోనుండి బయటకు విసరి వైచి తన దీర్ఘనేణీబంధమును సడలించి జడయంతయుఁ జక్కఁగా విప్పివైచి, నల్లఁగా నిగనిగలాడుచున్న యాతలవెండ్రుకలకు గమగమలాడు కేశరంజనతైల మును రాసి దువ్వుట కారంభించినది. కృష్ణమూర్తి దక్షిణవాయువునకు దిగువగాఁ దన పడుకగదియరంగుపై యథాపూర్వముగా దంతధావనముఁ జేయ నారంభించి నాడు. ఒకప్పుడు పారిజాతపుష్పపరిమళమును, మఱి యొకప్పుడు రాధతలకట్టునకు రాచికొనిన కేశరంజన తైలవాసనయును గప్పగప్పన వచ్చి కృష్ణమూర్తికి నాసికాపుటతర్జ్వణము చేయుచుండెను. రుక్మిణి వంట యింటివసారాలోఁ “గాఫీ” కాచి నిద్రముగా నుంచినది. కృష్ణమూర్తి పలుదోముపుడుక నోటిలోఁ బెట్టుకొని పర ధ్యానముగాఁ బండ్లుదోముకొనుచుఁ దనమనస్సులో నేది యో దీర్ఘాలోచన చేయుచుఁ గాఫీమాట మఱివిపోయి రాధవంకఁ దిరిగి యట్లే మార్చుండిపోయినాడు. రాధ యెందులకో యొక్కమాటు చిటునవ్వు నవ్వి నట్లు కృష్ణ మూర్తికనులకుఁ గనుపట్టినది. ఆనాఁడామెమాపులలో నేదియో నూతనవికాస మావిర్భవించినట్లుకూడఁ గృష్ణ మూర్తి భావమునకు గోచరించినది. రాధ, మొట్టమొదట నొకసారి చక్కఁగాఁ దలచువ్వకొని పువ్వులు చుట్టుకొని ముగించి వెడలిపోయి మరలఁ దత్తెఱమే తిరిగినచ్చి చుట్టుకొన్న పూవులు తీసివైచి యల్లుకొన్న జడ విప్పి వైచి మరలఁ దలచువ్వకొనుట కారంభించినది. రాధారమణి మఱికొంతసేపు తనకన్నులయెదుటఁ దాండవ మాడిపోవుటకే యట్లు పునస్కీర్ణజ సంస్కృతియందుఁ బ్రవర్తిల్లియుండు నని కృష్ణమూర్తి తనహృదయమున భావించుకొని యుద్విగ్లాహుట కింకనేమి యభ్యంతర ముండును? అతనికనుల కప్పుడు రాధాముఖసుధాకర కళాస్వాదనాసక్తియే కాని, జిహ్వకుఁ “గాఫీ” సుధారస

ధారాస్వాదనాస్థ యొక్కడనుండి వచ్చును? రుక్మిణి, కాఫీ చల్లఁబడిపోవుచున్నది. భర్త యింకను రాకుండె నని తల్లడిల్లుట స్వభావమేకదా? అనుదినము నించుక యేనిఁ గాలాతిపాతము గానీయక, కాఫీత్రాగుట కలవాటుపడియున్న తనప్రియభర్త యానాఁ డెట్లు లాలించుటకుఁ గారణ మేమో కనుఁగొనవలయునని రుక్మిణికిఁ గుతూహలము గలుగుటయు సహజమే.

౪

ఒకనాడు మధ్యాహ్న భోజనము లైనతర్వాతఁ గృష్ణమూర్తి నాకిటిలోఁ బడుకకుర్చీలోఁ గూరుచుండి భారతీపత్రికఁ జదువుకొనుచున్నాడు. రుక్మిణి యత నికి సమీపముననున్న మఱియొకకుర్చీలోఁ గూరుచుండి తమలపాకులకు సున్నమురాచి మడచి భర్తనోటి కందించుచుండెను. వీధిలోఁ దలుపుదగ్గఱ “ఏమం డోయి! కృష్ణమూర్తి గారు!” అని యెవ్వరో బిగ్గరగాఁ బిలిచిన ట్లయినది. కృష్ణమూర్తి “ఎవరువా” రనుచు లేవఁబోయినాడు. “తపాలాజవానులారాన నున్నాడు. ఉత్తరము లేవైన వచ్చినవేమో, నేను వెళ్లి తెచ్చెదను లెండు. మీరు లేవనక్కఱలే”దని చెప్పుచు రుక్మిణి తటాలున లేచివెళ్లి వీధితలుపు తెఱచినది. రుక్మిణి యూహించి పరికినపలుకు యథార్థమే యైనది. తపాలా బంట్లోను, కృష్ణమూర్తివిలాసముగల యొకసంచి యుత్తరము రుక్మిణిచేతి కిచ్చి “దసరాబరాతము దయచేయింపవలయునని అయ్యగారితో మనవి చేయుండమ్మా” అని చెప్పి వెళ్లిపోయినాడు. రుక్మిణి మరల వీధితలుపు మూసివైచి గొల్లెముపెట్టి యుత్తరము పైవిలాసము పరికిరించుచుఁ జిటునవ్వు నవ్వుకొనుచు లోపలికి వచ్చి యాయుత్తరము భర్తచేతి కిచ్చి “అదేమిటి? పైనున్న వ్రాత ఆలాసనఁ, కేత కాని యాడువాండ్రు వ్రాసినట్లున్న దేమిటి?” అనుచుఁ గూరుచుండెను. కృష్ణమూర్తికిఁగూడ నాజాబుపైనున్న వ్రాత పరిచితమైయున్నట్లు కనఁబడలేదు. కొంచె మనుమానించుచు మెల్లఁగా సంచి చింపి లోపలిజాబు నొకించుక మాటుగాఁ దెరిచి చూచి వెంటనే “సరి!

యిదా?" యని యలక్ష్మ్యభావముగాఁ దేలఁబడుచు మరల నాజాబు సంచిలో నుంచివైచి తనజేబులోఁ బెట్టుకొని యేమియు లేనట్లు యథాప్రకారముగాఁ బుస్తకమువిప్పి చదువ నారంభించెను.

రుక్మిణి—అదేమిటి? "సరి! యిదా?" యని నిర్లక్ష్యముచేసి యాజాబును దిన్నఁగా విప్పి కడలేరఁ జదువనైనఁ జదువకుండ జేబులోఁ బెట్టుకొని యూర కున్నారేమి? అది యొక్కడనుండి వచ్చినదేమిటి?

కృష్ణ—అబ్బే! ఏమియు లేదు. ఆయుత్తరము మన కేమియు సంబంధించినదికాదు.

రుక్మిణి—కాకపోయినఁ గాకపోవచ్చును. కాని, యొక్కడనుండి వచ్చినదో, యెవ్వరు వ్రాసినారోనూడఁ జెప్పఁగూడదు? అంతరహస్యమైనదా యేమిటి? పోనిండు, రహస్యవిషయమైనయెడలఁ జెప్పనక్కఱయే లేదు.

కృష్ణ—అబ్బే! రహస్యమున కేమున్నది? కాకపోయిన—నాకు నీదగ్గఱ రహస్యమేమిటి? ఆజాబు, అమలాపురమున నున్న యొక స్నేహితునియొద్దనుండి వచ్చినది. దానిలోని విషయములు మన కేమియు సంబంధించియుండవు. ఆపిధినున్న అవసరాల సుబ్బారాయణుగారికి, వారి వ్యవహారములనుగుఱించి వ్రాసినాడు. అంతే దానిలోని విషయములు.

రుక్మిణి—ఇవి యన్నియు వట్టి దొంగమాటలు. మీ స్నేహితుఁడు వ్రాసియెడల నదియేమి? ఆయుత్తరముమీది వ్రాత యట్లున్నదేమి, చేతఁగాని యాడుదాని చేతివ్రాతలాసన?—

కృష్ణ—వానివ్రాత యెప్పుడు నట్లే యుండును. వాఁడంతకంటె బాగుగా వ్రాయలేదు.

రుక్మిణి—(సాశ్వర్యముగ) అహఁ! నిజముగానే? మగవాం డెంత విశేషముగా వ్రాయలేని వారైనను, ఎప్పుడు—నెచ్చట—నెవ్వరు—నింతపాడుగా వ్రాయుట చూడనేలేదు! మిక్కిలి చిత్రముగా నున్నదే! ఏదీ! ఒక్కమా తాజాబు నిట్లొందు. చదివి చూచెదను.

ఇంకను వ్రాతలో నెన్నిచిత్రము లుండునో? నాకటువంటి యుత్తరములు చదువుటయనిన నెంతయో విచారముగా నుండును జూడీ!

కృష్ణ—(ఏమిచేయుటకును దోచక) ఆపాడు జాబు చదువనేమిటికి పోనిమ్ము రుక్మిణి! భారతిలో నేదియైనఁ జదువుకొనరాదు? నే నీజాబు వారిది వారికిచ్చివేయుదును. దానిలో నేవేరియో వ్యవహారపు గొడవ లన్నియు నుండును. ఆకారణముననే నేనును జదువమానివేసెతిని. ఏదీ! నా యుత్తరీయము నిట్లు తెచ్చిపెట్టు. ఇప్పుడే యాపిధికిఁ బోయి, వారి యుత్తరము వారికిచ్చివేసి వచ్చెదను.

రుక్మిణి—ఇప్పుడు మీ రీయెండలో నింత కష్టపడి వెళ్లుట యెందులకు? నే నాయుత్తరము చూడనిండుని యడుగను లెండు. ఇంకఁ గొంచెమునే పుండి చల్లఁబాటువేళ వెళ్లి యాయవచ్చును లెండు!

కృష్ణ—అబ్బే! అందులకై కాదు! ఆ పిధినింకను గొంచెము పనిచూడ నున్నది. ఎన్నార్లనుండియో కంపాలివీరయ్యదగ్గర నీకమ్మలజత యట్టే యున్నది. ఎన్నిమాట లడిగిన "ఇదిగో, అదిగో" అనుటయే కాని యింతవఱకు నీయనేలేదు. అదిచూడ నడిగి పట్టుకొనిరావలసియున్నది.

రుక్మిణి—(నవ్వుచు) పోనిండు! ఇన్నార్లకు అవసరాలవారి యుత్తరము పుణ్యమాయని మన యవసరాలుచూడఁ దీటుట కవకాశము గలిగినది. వెళ్లి రండు. (అని గదిలోని పాగాకొయ్యలమీద నున్న యుత్తరీయముఁ దెచ్చియిచ్చుచు) మరల వేగముగా వచ్చెదరా?

కృష్ణ—(రుక్మిణి యిచ్చు కండువా యందు కొనుచు నిట్టే ముందునకు వంగి చుట్కున నామె బుగ్గపై ముద్దుపెట్టుకొని) అబ్బే! పదినిమిషముల పని. ఇప్పుడే వచ్చివేసెదను!

రుక్మిణి—(తాంబూలపు రంగంటుకొనిన బుగ్గఁ దుడిచికొనుచు) ఈ యిచ్చకపుముద్దుల కేమిలెండు. వెళ్లి త్వరగా రండు. నేనొక్కరితను గూరుచున్న యెడల నా కేమియుఁ దోచకుండును.

కృష్ణ—సరి! నాకుమాత్ర మేమిలోచును? ఇప్పుడే వచ్చివేసెదను. వీధిలపులు దగ్గఱగాఁ బెట్టియే యుంచుము.

రుక్మిణి—కానిండు! చూతముగాదు! మగ వాండ్రు చెప్పిన వన్నియు వట్టిదొంగమాటలే.

కృష్ణ—బేను! ఆడువాండ్రే యెప్పుడును సత్యముఁ దప్పనివారు. సరే కదా? (అని నవ్వుచు నిష్క్రమించెను.)

౩

ఇంతకుముందు టపాజవాను వచ్చి కృష్ణయూర్తి విలాసముగల యొకసంచియు త్తరమును రుక్మిణిచేతి కిచ్చిపోవుటయును, రుక్మిణి యాజాబు తెచ్చి కృష్ణయూర్తి కిచ్చుటయును, అతఁడు జాబుపైసంచి చింపి లోపలనున్న యుత్తరమును బాగుగాఁ బైకిఁదీయకుండఁ గనే మాటుగాఁ గొంచెము చూచి మరల సంచిలోనికిఁ ద్రొసివేసి తనజేబులోఁ బెట్టుకొనుటయును, తరువాత దానిని గుఱించి రుక్మిణికృష్ణయూర్తులకు జరగిన కొంత సంభాషణమునుమాత్రమే పాఠకులకుఁ దెలియును. కాని, యా జాబుసందర్భము లన్నియుఁ బూర్తిగాఁ దెలిసి యుండలేదు. కావున నిప్పు డాయుత్తరములోని విషయములు పాఠకులకుఁ దెలిసికొనవలయునని యభిలాషము గలిగియుండవచ్చును. ఆసంగతులు కొన్ని మే మిప్పుడు తెలియఁజేయవలసియున్నది.

జాబునిఱిది వ్రాత మాడఁగనే కృష్ణయూర్తి తనమనస్సులోఁ గొంచె మనుమానపడినాడు. దానికిఁ దోడుగా రుక్మిణి “ఇదేమిటి, చేతగాని యాడుదాని చేతివ్రాతవలె నున్నది?” అని పలికినది. దానితోఁ గృష్ణయూర్తియనుమానము మఱికొంత బలపడినది. సంచి చింపి లోపలిజాబు కొంచెము పైకిఁ దీసి చూచి నప్పు డాజాబుకడపటనున్న “ఇట్లు,

ప్రతిదినమును మీకనులముందు గనుపట్టుచు మీకు మనోహరియై మలమల మసలుచున్న మన్మథోపహత; లేక మదనోపహత.”

అనువ్రాలు మాడఁగనే యతని యనుమానమంతయుఁ దీటిపోయినది. తత్క్షణమే కృష్ణయూర్తిహృదయము తలతటలాడఁజొచ్చెను. అతనిమనస్సులో నేనియేవియో భావపరంపరలు సముద్రతరంగములవలె బయలుపెడలి కలఁచివైవదోడఁగినవి. అప్పుడు కృష్ణయూర్తి రుక్మిణి సమక్షమున నుండుటచే నతని కచ్చట నొక భావ ప్రధానమైన నాటక భాగము బహుకష్టముగ నభినయింప వలసివచ్చినది. అప్పటికప్పు డేవోయొకవిధముగ మిగుల నుట్టుగా నభినయించివచ్చివేసినాడు. అంత సందర్భ శుద్ధిగా లేకపోయినను గొన్ని యసత్యవిషయము లప్పటికప్పు డాశుకవిత్వము చెప్పి పచ్చిబొంతులు బొంకి యెట్లో రుక్మిణిని వదలించుకొని యీవలఁ బడి నాడు. తను వీధి దాటి రెండవవీధిమధ్యపు దిరిగి యావీధికడపటనున్న విఘ్నేశ్వరాలయమునకుఁ బ్రక్కఁ గాఁ “దాలాకాబోర్డు”వారు గట్టించిన “లోకలు ఫండు” సత్రమునొద్ద జనసంచారము విశేషముగా లేకపోవుటచే నక్కడకుఁ జేరుకొన్నాడు. జేబులో నున్న జాబును మెల్లఁగా వడతంచున్న చేతితోఁ బైకిఁ దీసి చదువుకొన నారంభించినాడు. సగలలో ధారాళముగా నుపన్యసించు నభ్యాసపాటవములేనివారొక్కొక్కప్పుడు తప్పనిసరియై తమ యుపన్యాసమును గాగితముపై వ్రాసికొని సభామధ్యమున నున్న పీఠముపై కెక్కి గండరగోళము నొందుచు గడగడలాడుచు నుపన్యసించుచున్నవారిచేతిలోని కాగిత మెట్లు కంపించునో యిప్పుడు మన కృష్ణయూర్తిచేతిలో నున్న జా బట్లు కంపింపదోడఁగినది. ఎట్లయిననేమి, చదువ నారంభించినాడు. ఆయుత్తర మిట్లున్నది:

“నాహృదయనాథుని యంతరంగస్పర్శికి:—

హద్దులేని ముద్దులతో వ్రాసికొన్న యార్తలేఖ. మదీయమనోమానసతస్కరా!

చిరకాలమునుండి—[చిరకాలమే కావచ్చును!

కాని, నాహృదయమున కెంతయో చిరకాలముగాఁ దోచుచుండుటచే నిట్లు వ్రాసితిని.] ప్రతిదినమును నేను మీకనులముందు సంచరించుచు మీ సుందరవదనార

వింససందర్శనలాభము నొందుచు నాప్రణయభావము నంతలు జేతనై సంతపముకు [నోటితోఁగాదు] చేష్టలతో వెల్లడించుచున్నను మీ కింకను నాయెడల ననుగ్రహము రాలేదు. మీ రీరాత్రి పదునొకండుగంటలకు నిర్జనముగానుండు లోకలుఁగునత్రము వీధియరంగుమీఁద గదిలో నన్ను గలిసికొని రక్షింపనియెడల నేను మరల మీ కెన్నఁడును గనఁబడుదానను గాను, ఇది ముమ్మాటి కిని సత్యము. తరువాత మీచిత్తము. ఆశపడి యర్ధరాత్రి నేళఁ దీర నే నక్కడకు వచ్చి మీదర్శనలాభము నొంపక హతాశనై యడుగంటిపోవునట్లుమాత్రము చేయకుండు. ఇదియే నాముఖ్యప్రార్థన. తమరు దయతో నాసాహసమునకు మన్నించి నాజీవితమును విరజేయక నాముద్దు చెల్లించి నాతపస్సు క్షమించి నారహస్యమును వెల్లడింపక యనుగ్రహించి యాయుత్తరమును జించి పాఠవేయుండు. మీకు నేనుకాక మఱియొక మనోహరి యున్నదని యెఱిగియుండియు స్వార్థపరత్వముచే నిట్టిపనికిఁబూనుకొంటిని. క్షమింపుడు. ఇవి నాహృదయ దర్శనమున నిర్మలభావరసముతో వ్రాయఁబడిన యక్షరములు. మీకుఁ దిన్నఁగాఁ గనఁబడునో కనఁబడవో, సావధానముగాఁ బోల్చి తెలిసికొనుండు. నా కింకను నెంతయో వ్రాసికొనవలయునని యున్నది. కాని, మిమ్ములను విసిగించినదాన నగుదునేమోయని విరమించుచున్నాను. దివ్యచిత్తమునకుఁ జేవలయును. ఇట్లు-ప్రతి దినమును మీకనులయుండు గనుపట్టుచు మీకు మనోహరియై మలమల మసలుచున్న మన్మథోపహత; లేక మదనోపహత.

పైవిలాసము:— మ-రా-రా-శ్రీ. క. కృష్ణమూర్తిగారికి బి. యె. గుడివాడ.”

ఈ యుత్తరముఁ జదువుకొనునపుడు కృష్ణమూర్తిమన స్పెట్టున్నదో కృష్ణమూర్తికే తెలియవలయునుగాని యితరులకుఁ దెలియ శక్యముకాదని యంచులు నొప్పుకొనవలసినవిషయమేకదా? ఒకవేళ ననుభవజ్ఞానములేని హృదయములతో మనము వర్ణించి వివరింపఁబోయినచో జేతఁగానివాని కవిత్వమువలె నష్టా

భావికముగను, అరంజకముగను ఊండుటయేకాని యంతకంటె విశేషముగా నుండును.

కృష్ణమూర్తి ముందొకసారి యుత్తరమంతయు నీవరినుండి యాదరివలెకుఁ జదివినాఁడు. కాని యతఁడేమి చదివినాఁడో యది యతనికిఁ దెలిసినదికాదు. మనసు మనస్సులో లేనప్పుడు కమ్మమీఁదఁ గన్నులు నడచినంతమాత్రమునఁ గార్య మేముండును? ఇది పనిగాదని హృదయమును గొంత గుదురుపడఁజేసికొని మరల రెండవసారి చదువనారంభించినాఁడు. ఈమాటు కొంతవఱకు లేఖారము మనస్సున కెక్కినది. మూడవ పర్యాయము సావధానముగాఁ బ్రతివాక్యమును విమర్శించుకొనుచుఁ జదివినవాక్యమునందుఁ గల పదచమత్కారము—అర్థగాంభీర్యము—భావప్రకటనము—రసతన్మయత్వము—రచనావైదగ్ధ్యము మొదలైన నుదాహరణము లన్నియుఁ గనిపెట్టుచుఁ దన మనస్సునఁ బట్టించుకొనుచు రసగ్రహణ మొనర్చుచు మరల నా లేఖనంతయుఁ జదువుకొనినాఁడు. అప్పు డతని కా లేఖయం దొకవిధమైన కవిత్వము, గానము, విద్యాజ్ఞానము మున్నగు నెన్నోగుణములు విస్తృతముగా నవగతములైనవి. వెంటనే మహానందతన్మయత్వము నొంది యొకించుకనేపు మయిమఱిచిపోయినాఁడు కృష్ణమూర్తి. “రాధ—యింత రసకరగల విద్యావతియో?” అనుకొన్నాఁడు. తరువాత నామెప్రణయసాహసాతిరేకముల కత్యంతాశ్చర్యము నొందినాఁడు. అవి యతని హృదయమును గరఁగించివైచినవి. అప్పు డతని కట్టి యారాధారమణి నిరూఢగాఢానురాగమును నిష్కలముగావించి, యామెయాశాలతాకుసుమములను రాల్చివైచి యామెజీవితసర్వస్వమును వీటిబుచ్చి యామెను జిన్నఁబుచ్చుటకంటె మహాపాతకపాతకపు వేటొకటి యుండదుచుమీయని యంతరాత్మ యనేకవిధముల బోధింప మొదలుపెట్టినది. తన కత్యంతానురాపయైన భార్య రుక్మిణియుండఁగా—దాని మెయత్వంతేగాఢముగాఁ బ్రేమించినదైయుండఁగా—దాను నామెయెడల బద్ధానురాగుడై యుండఁగా—నిష్ఠ డీరాధామనోరథము నీడేర్చుటయును, రాగసుహృదయపూర్వకముగాఁ ప్రేమిం

చుటయు నుచితమగునా? అని తొలుకొలుతఁ గృష్ణ మూర్తియంతరంగమున నొకించుక సందేహపరమాణువు రేఁగినది; కాని, యాయుత్తరక్షణముననే “నేను రాధను ప్రేమించినంతమాత్రమున రుక్మిణి కపచారము చేసిన వాఁడ నెట్లునును? నా రుక్మిణిని నేను యథాపూర్వముగఁ జ్రేమించుచునే యుండునుగాదా? పాప మిట్టి రాధ కాశాభంగముఁ జేయవచ్చునా మఱి?—ఎంత మాత్రమును జేయఁగూడదు!” అను నొక పరమధర్మ సిద్ధాంతమహావాయువు బయలుదేరి యాసందేహపర మాణువు నామహారమున కెగురఁగొట్టివైచినది. రాధ వ్రాసిన రసమయమైన ప్రణయలేఖను జిత్తుకాగితపు ముక్కవలెఁ జించిపాఠవైచుటకుఁ జేతులు వచ్చినవి కావు కృష్ణమూర్తికి. కాని, రాధకోరిన కోరికప్రకారము ప్రవర్తింపక తప్పినదికాదు తుదకు.

౬

“మీ రీవేళ సాయంకాలము.—ప్రతిదినము వలెగాక—కొంచెము పెందలకడనే భోజనమునకు రావలయును. ఆపిథిని మాయక్క బద్ధకముగా నున్నట్లు వర్తమానము వచ్చినది. ఆమెకు మాసము లన్నియుఁ బూర్తియైనవి. ఆబద్ధకము బహుళక ప్రసవవేదనకుఁ బూర్వభావస్థయై యొయుండవచ్చును. మీకు వడ్డించిన తోడనే నేనుగూడ భోజనముచేసి చీకటిపడకుండ మాయక్క గారింటికి వెళ్లి రావలయును” అని మధ్యాహ్నము మూడునాలుగుగంటలనడుమ రుక్మిణి కృష్ణమూర్తితోఁ జెప్పెను. “రాత్రి పదునొకండుగంటల వేళ—యువతియగు తనభార్య నొంటిగా నింట దిగ విడిచి తా నేవంకఁ బెట్టుకొని, రాధాప్రణయలేఖాను సారముగా సంకేతస్థానమునకుఁ బోవుదునా” యని తలక్రిందులుపడుచు నుపాయాన్వేషణమునకై పరితపించుచున్న కృష్ణమూర్తిహృదయమున కప్పు డామాటలు తీయని తేనెతేటలవలె వినవచ్చి భావికార్యానుకూల్యమును సూచించు శుభశకునములుగాఁ గనుపట్టినవి. కాని, యతఁ డప్పుడు తన హృదయాంతరాళము నంతను నింపివైచిన మహానందరసము నెంతమాత్రమును బయికిఁ దానఁగిపోనీయక “నీ వీరాత్రి మీ యక్క

దగ్గఱకు వెళ్లి కూరుచున్నయెడల నేను నిన్ను విడిచి యొంటిగా నింటిలో నీరాత్రియంతయు శివరాత్రి చేసికొనియుండఁగలనా రుక్మిణీ!” యని సానురాగాభిలాషముగాఁ దనభార్య నుద్దేశించి పలికెను. ఆమాటలు వినినతోడనే రుక్మిణి కొండలు గనర్పొడిచి యుండవలయును మఱి. అది యట్లు జరిగిననో లేదో మనము చెప్పఁజాలము. కాని, “ఆహా! యేమి సోదైములు? నీమి సాగసులు? నీమి విడ్డూరములు? నీమి విచిత్రానురాగములు?—వెళ్లి—మరల నొక మూడు నాలుగు గంటలలోఁ దిరిగివచ్చువఱకే యొంటిగా నుండలేదు? అంతలోనే రాత్రియంతయు శివరాత్రి యైపోవునా? ఇవి యన్నియు నొకవంతవగలు, నొకవిలాసపు వలపులును. నే నెఱుఁగుదును లెండు.” అని రుక్మిణి సవిలాసముగాఁ బ్రత్యుత్తర మిచ్చెను. “ఇదిగో—నీవు, మీ యక్కగారింటి కీనాఁడు వెళ్లక తప్పనియెడలఁ బెందలకడనే యన్నిపనులును జక్కఁబెట్టుకొని వెళ్లి తిరిగి యే యర్ధరాత్రివేళకో వచ్చినతర్వాత—“ఆ పనియున్నది—యీ పనియున్నది” యని యాలస్యముచేసి నన్ను బాధింపకుండ వెంటనే పరుండుటకు వీలుగా నుండునట్లు చూచికొని మఱియు వెళ్లుము. ఎప్పుడో, యేదొంగప్రాద్దునకో వచ్చి యప్పు డదియు నిదియుఁ జక్కఁబెట్టుటకు మొదలిడుదువేమో, అంతవఱకుఁ గంటిమీదఁ గునుకులేకుండఁ గాచికొనియుండి యప్పుడైనను సుఖముగాఁ బండుకొనుటకు వీలులేకుండ?—అందులకు నే నెంతమాత్రమును సమ్మతించువాఁడనుగానుజుమీ! ఇప్పుడే చెప్పివేయుచున్నాను. తరువాత నీయిష్టము” అని కృష్ణమూర్తి రుక్మిణిని హెచ్చరించి నాఁడు. రుక్మిణి తనభర్తప్రియవచనరచనాచాతుర్యమునకు మనుసులో నవ్వకొనుచు సాయంకాల మయిదుగంట లగునప్పటికే వంటచేసివైచి సర్వమును సందిద్ధముగా నుంచి తనభర్తకుఁ దృప్తిగా భోజనముపెట్టి తాంబూలమిచ్చి తానుగూడ భోజనముచేసి యిల్లును వాకిలియుఁ జక్కఁబెట్టుకొని పడుకగదిలోని చండిలిపట్టిమంచముమీదఁ బరిశుభ్రముగాఁ బ్రక్కపఱచి తక్కిన చిల్లరపనులన్నియుఁ జక్కఁబెట్టు

కొన్నతర్వాత దాను జక్కగాఁ దలచుకొని బొట్టును గాటుకయుఁ బెట్టుకొని, పండుగులలోఁ గట్టుకొనుటకు దాచికొనిన పలుచని లేతమబ్బరంగు కోకయుఁ బొడుమురంగురైకయు ధరించి సముచితమైన స్వాభావికశృంగారవేషముతోఁ దన యక్కరింటికిఁ బోయివచ్చుటకు సంసిద్ధురాలై, వాకిటిలోఁ గుర్చీమీదఁ గూర్చుండిన భర్తయొద్దకుఁ బోయి “మఱి నేను వెల్లిచచ్చెదను. మెలతవగామత్రము పరుండి యుండుడు, సిరిచినవెంటనేపలుకునట్లు. తిరిగిపండ్రెండు గంటలకు లోపుగనే రావచ్చును. పురుడువచ్చినవెంటనే మాపెద్దక్కడకును సాయముతీసికొనివచ్చివేసెదను.” అని చెప్పుచుఁ దములపాకులవంటి తన మెత్తనిచేతులు రెండింటితోను భర్తచెక్కులు రెండు నొత్తిపట్టుకొని ముద్దుబెటుకొని చెవలిపోబోయెను. కృష్ణమూర్తి యామెయావరహము నెంతమాత్రమును సహింపఁజాలకున్నవానివలె సభినయించుచు నొక్కమాటు రుక్మిణిని గట్టిగాఁ గొంగిలించుకొని యీబుగ్గను, ఆబుగ్గను గజచి నొక్కి ముద్దుపెట్టుకొని “ఆలస్యముచేయకుచుమీ!” యని చెప్పి సెలవిచ్చెను.

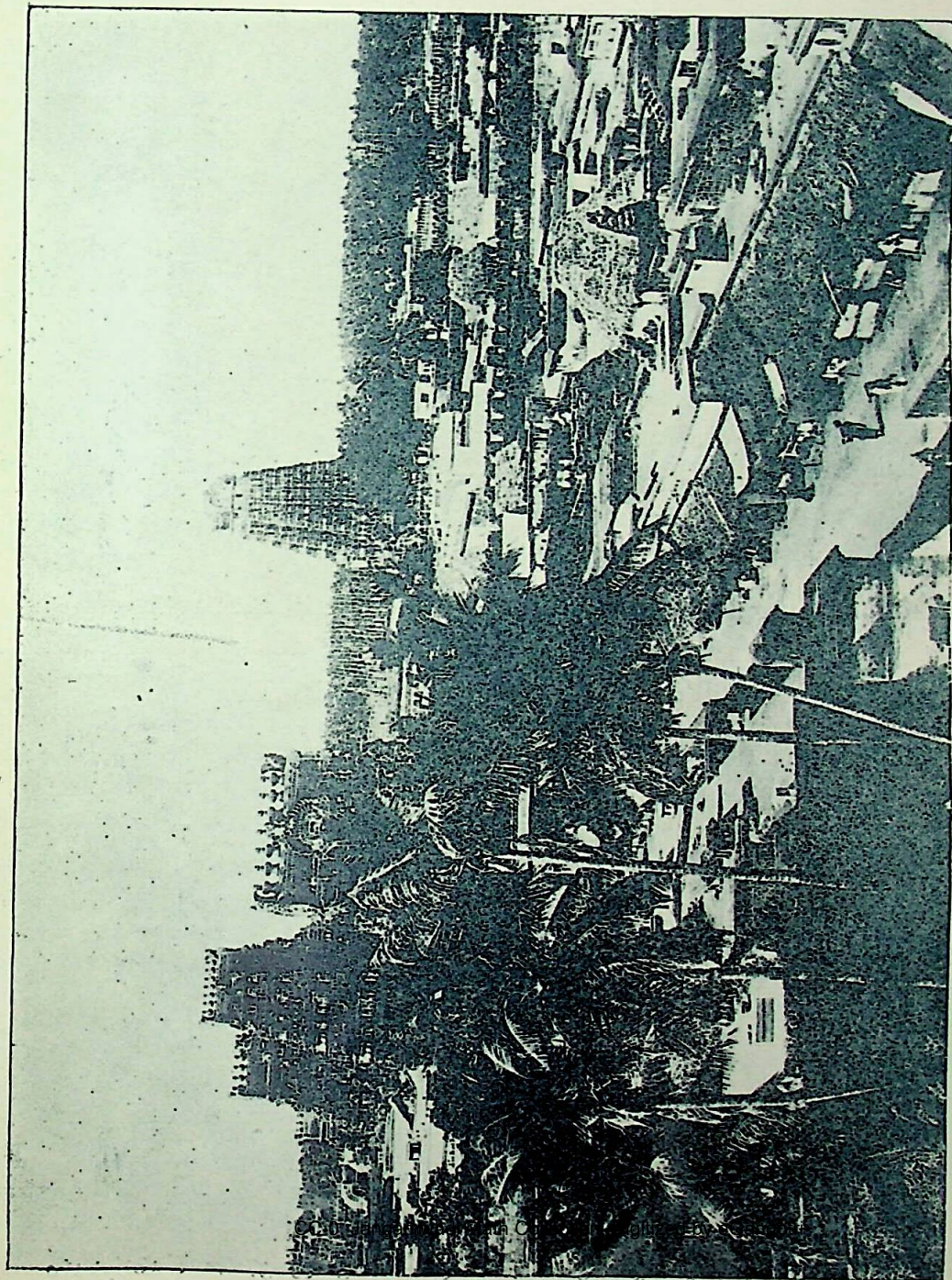
2

రాత్రి గాఢాంధకారమయముగా నున్నది. దానికిఁదోడు మబ్బుగూడఁ బట్టినది. కన్నునుగన్నుఁ గనఁబడుటలేదు. ఊరంతయు మాటుమణియున్నది. కృష్ణమూర్తి మెల్లఁగా లేచి తలుపులన్నియు జాగ్రత్తగా గొండెములువెట్టి వీధితలుపునకుఁ దాళమువైచి బయలుదేరినాడు. రెండవవీధిచివరనున్న లోకలుఁగండు సత్రముదగ్గఁ బట్టపగలే మనుష్యసంచారము తక్కువ. రాత్రి, అందును రమారమి పడునొకండు గంటలవేళవేత చెప్పువలసిన దేమిండును? సత్రమున్నపేరేకాని యక్కడకు బాటసారు లెవ్వరును దఱచుగా రానేరారు. ఎప్పుడైన నూటనాట నెవ్వరైన వచ్చి యొక రాత్రియో, యొకపగలో విశ్రమించిపోవుచుండురు. ఆ సత్రమువీధియరఁగులమీద రెండువైపులను రెండుచిన్న గదులు గలవు. వానిలో నొకదానిలో సత్రముకాఁపరియగు నొక ముసలితాత నివసించుచుండును. రెండవ

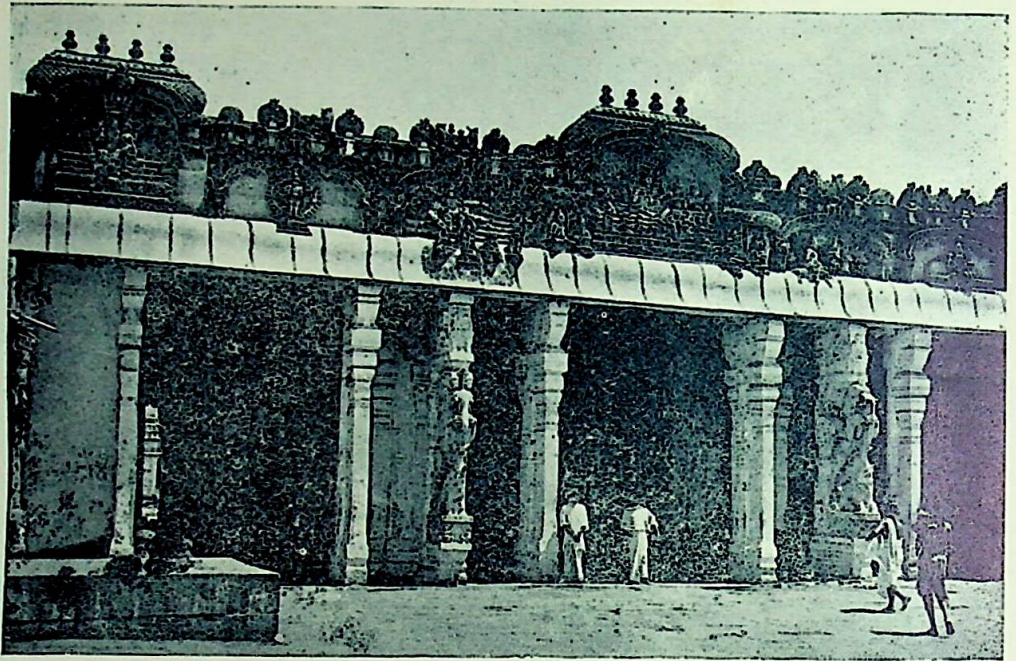
దానిలో నెప్పుడైన దప్పిజాటి యేబాటసారియైన వచ్చినయెడలఁ గొంతతడవుండిపోవుచుండును. చాలమంది పాంథులు వచ్చినప్పుడుగాని సాధారణముగా లోపలితలుపులు నీయవలసిన యవసరమే యుండుదు. సత్రము కట్టినతర్వాత నట్టియవసర మొకటిరెండు సార్లకంటె నధికముగా వచ్చియుండును. ఆ సత్రము తాలూకాబోర్డువారి వ్యయనిర్ణయపట్టికానుసారముగాఁ గట్టబడినదేకాని ప్రజోపయోగము ననుసరించి కట్టబడినదేకాదు. దానివిమర్శనము మన కిప్పు డెంటులకు? పోనిండు. ప్రస్తుతము కృష్ణమూర్తి కటికిచీకటిలో సత్రముసమీపమునకు వచ్చియున్నాడు. అతనికిఁ దన యూరిలోఁ జిరపరిచితమైనయన్న మార్గముగావున నట్టి చీకటిలో నప్పు డచ్చటికి రాఁగలిగెనుగాని మఱియొక క్రొత్తబాటసారి కట్టినమయమున నచ్చటికి వచ్చుట దుస్సాధ్యమేయగును. ఇదియునుగాక అనాటి మధ్యాహ్నమే రాధారమణిరహస్యలేఖఁ జదువుకొనుటకుఁ గృష్ణమూర్తి యక్కడకు వచ్చినపుడు చూచికొని పోయినచోటే యయ్యెను. అతని కిప్పు డెంతచీకటిగా నున్న నేమికష్టము? కృష్ణమూర్తి సత్రముగుమ్మము నొద్దకుఁ బోవునప్పటి కతనిముందు రెండుబారలదూరమున నొకమనుష్యవ్యక్తి నడచుచున్నట్లు చూచాయగాఁ గనుపట్టినది. అంత సతఁడు వడివడిగాఁ గొన్ని యడుగులు నడచి యావ్యక్తినిసమీపించిర్హస్యముగా, “అయ్యో! రాధా! ఇంతచీకటిలో నాకొఱ కెంతకష్టపడి వచ్చినావోకదా, పాపము!” అనుచు మెల్లఁగా నావ్యక్తిబుజముమీదఁ దనచేయి వైచి దగ్గఱగాఁ దీసికొని దానితోఁగూడ సత్రపుగుమ్మము మెట్లెక్కినాడు. నేను మీకొఱ కేమియుఁ గష్టపడనేలేదు. నేను ప్రార్థించుటయే తడవుగా ననుగ్రహించి మీరు రానేవచ్చినారు. ఇప్పుడు నేఁబడిన కష్టమంతయు నాకొఱకేకాని మీకొఱకుఁగాదు.” అని యావ్యక్తి గుసగుసలాడినది. ఆవలియరఁగుమీద గడ్డిపఱచుకొని దానిమీద ప్రాతఁగోనెగుడ్డ ప్రక్కవేసికొని పండుకొనియున్న ముసలితాత “ఎవరువారు బాబూ?” అన్నాడు. పట్టపగలే తిన్నఁగా గన్నులుగనఁబడని

శ్రీ రంగ చిత్ర ము లు

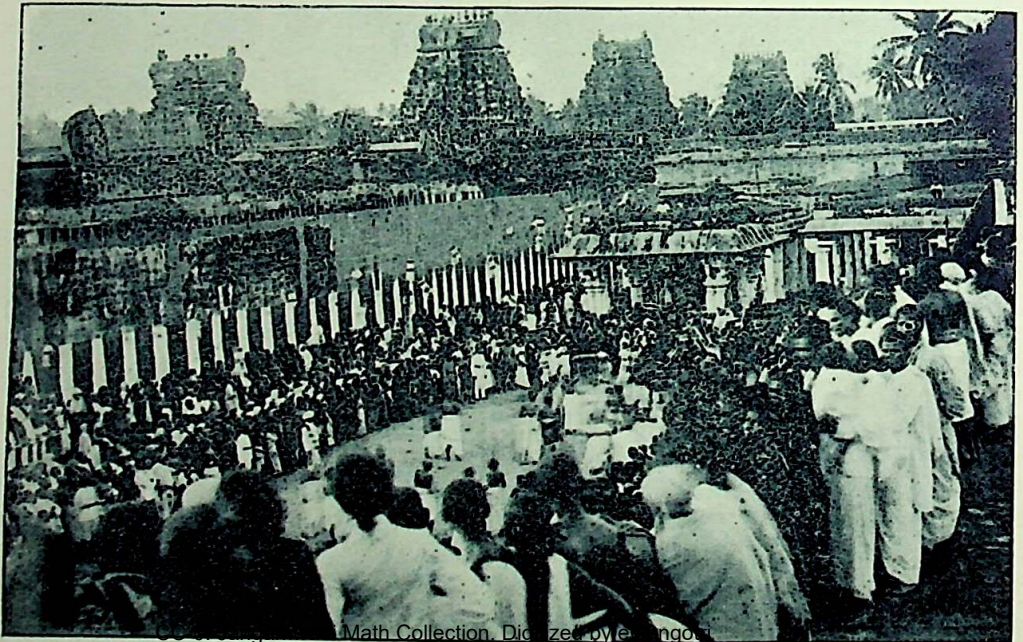
(G .S. A.)

స. శ్రీరంగము

౨. శ్రీరంగ దేవాలయమునందలి పురాతన మంటపము

౩. శ్రీ రంగనాథస్వామి తిరుమంగై ఆళ్వారుకు మోక్షమిచ్చు నుత్సవము

ముసలితాత కట్టి గాఢాంధకారములో నచ్చటికి వచ్చినవా రెట్లు కనబడినాతని యొకప్రశ్న వచ్చు నేమో! నిజముగా ముసలితాత కప్పు డామసుమ్మలు కనబడిగాని, వారిమాటలు వినబడిగాని వాఁ డిట్లు పలికియుండలేడు. రాశ్రులయందు మెలకువవచ్చినపు డెల్ల జాగ్రత్తకొఱచు వాఁ డిట్లు లూరకయే యడుగు చుండుట యలవాటు. ఎప్పుడైన నేయధికారులైన వచ్చి కాకతాళన్యాయముగా వినుట తటస్థించినయెడల “ఏఁ డింతభద్రముగా నున్నాఁడుగదా!” యని సంతసించురని వాని యభిప్రాయము. ఈరహస్యము కృష్ణమూర్తికి గాని, యతనితో నున్న వ్యక్తికిగాని యేమి తెలియును? ముసలివానిప్రశ్నము తటాలునఁ జెనిబడిన లోడనే కృష్ణమూర్తిశ్చేష్టనున్న వ్యక్తి తబ్బిబ్బుపడి యులికిపడెను. కృష్ణమూర్తియు మొదటఁ గొంచె మదరిపడెను. గాని తరువాత నామసులివాఁడు త మృత్యు కటికిచీకటిలో నెంతమాత్రము నానవాలుపట్టజాలఁ డని దృఢవిశ్వాసముగలవాఁడుగావున వెంటనే ధైర్యము వహించి కంఠస్వరము నొకించుక మార్చివేసి “ఏమి తాతా! మేము మార్గస్థులము. ఈరాత్రి కొంచెము నే పిచ్చటఁ బరుండి తెల్లవారకముందే లేచి నెల్లి పోవుదుము. వెళ్లునప్పుడు నీ కేమైన నిచ్చిపోవునుమలే. మే మిప్పు డిక్కడఁ బరుండుటకేమియు సభ్యంతరము లేదు గదా?” యని యడిగెను. ముసలితాత కన్నులుమూసి కొని యంతకుముం డెట్లు గండుకొనియుండెనో యట్లే పండుకొనియుండి “చిత్తము, చిత్తము, దయచేయుండు. మీ కభ్యంతర మేమున్నది? మీవంటివారికొకకాదా, బాబూ, సర్కారువా రీసత్రము కట్టించినారు? అదిగో! ఆవలియరఁగుమీఁద గదిలో ఈతాకుల చాప యున్నది. సందకడనే శుభ్రముగా దులిపి తుడిచి బాగుచేయున్నాను. బాబూ! మహారాజులరాగునఁ బరుండుండు. చిత్తము. వెళ్ల బోవునప్పుడుమాత్రము నా మాట కాసంత మఱచిపోకుండు బాబూ! నల్లమందు కొనివేసికొందును; బీదముండవాడను” అన్నాడు. “సరిలే; నీ వింక బండుకొనుము.” అని చెప్పి కృష్ణ మూర్తి తనతోనున్న వ్యక్తితో నాగదిలోఁ బ్రవేశించెను.

౮

కొంతనే పైసతరువాత నాగదిలో జరిగిన సంభాషణములు:

వ్యక్తి—ఆహా! నాథా! యెంతకాలమునకు నేను ధన్యురాల నైతిని? మీకు నాయం దింత యనుగ్రహము, ననురాగము నుండునాయని సంశయించి యింత వఱకు సాహసించలేనైతిని. (అని కృష్ణమూర్తిని దృఢముగాఁ గొనిరించుకొని ముద్దుపెట్టుకొనెను.)

కృష్ణ—రాధా, నీవు నాయం దింతగాఢానురాగము గలదానవని తెలిసికొనలేకపోతిని. లేనియెడల—

రాధ—ఇప్పుడు తెలిసినదిగాదా? ఇంక నన్ను విడువకుండు. అంతియే చాలు. నే నింక మిమ్ములను విడిచియుండలేను. పదుండు; మీతోఁగూడ వచ్చి వేయుదును.

కృష్ణ—(రాధను ముద్దుపెట్టుకొని) ఓసీ! నా ముద్దులరాణీ! ఎక్కడ నేర్పితి వీమాటలు? నీ విప్పుడు నాతోఁగూడ వచ్చివేయుదువేమి? ఎట్లు రాగలవు? వచ్చినచో మాయింటిదాక రాగలవు. అంతే. అంతకు మిక్కిలి వచ్చుట కెట్లు వీలగును? నీతల్లిదండ్రు లూరకుండురా? నీభర్త సహించునా? లోక మెవ్వఁగలదా? సరిలే; ఆమాటల కేమి లెమ్ము. రమ్ము, మరల రహస్యముగా నిండ్లకుఁ బోవుదము. (అని, యీలోపునఁ దన భార్య యింటికి వచ్చివేయునేమో యనుశంకితోఁ ద్వరపడుచుండెను.)

రాధ—పదుండు. మీరు నామాటలు విశ్వసించుటలేదుకాబోలును. నాకు నాతల్లిదండ్రులతోఁగాని, యీలోకముతోఁగాని పనిలేదు. నేను నాహృదయ పూర్వకముగాఁ బ్రేమించుకొన్న మీరే నాభర్తగాని నేతెవ్వఁడును నాభర్తగాఁడు. నే నీనాటితో సర్వమును విడిచిపెట్టితిని. మీరే నాకు సర్వమును. మీకింకను నాసంగతి పూర్తిగాఁ దెలియలేనట్లున్నది. నేను మిమ్ములను విడుచుదాననుగాను. మీవెంటనే వచ్చి వేయుదును. పదుండు. (అని బయలుదేరెను.)

కృష్ణ—నీ విప్పుడే యింతతోందరపడద వేల? నే నిట్లే తటచుగా వచ్చి నీతోఁ గలిపికొనుచుందును. కొంతకాల మిట్లు పోనిమ్ము. తరువాతఁ జూచికొన వచ్చును.

(అని మెల్ల మెల్లఁగాఁ బలుకుచు రాధచేయిబట్టు కొని సత్రపుగుమ్మము మెట్లు దిగెను.)

రాధ—అయ్యో! పాపము! ముసలితాతమాట ముచితిమి. ఇదిగో, ఈరూపాయి వాని ప్రక్కమీఁదఁ బడవై చిరండు. ప్రాద్దన లేవఁగానే చూచుకొని సంతోషించును. వాని పుణ్యమున నా కీనాఁడు మీతో మహానందము ననుభవించఁజేహరినది. (అని పలుకుచుఁ జీరకొంగున నున్న ముడివిప్పి యొకరూపాయి కృష్ణమూర్తిచేతి కీయఁబోయెను.)

కృష్ణ—అది నీ పీయనక్కఱలేదు. నే నిచ్చెదనులే. నాయెద్ద నున్నది. (అని తనజేబులోనుండి యొకరూపాయిఁ దీసి తిరిగి వెనుకకు వెళ్లి ముసలితాత ప్రక్కమీఁదఁ బడవై చివచ్చెను.)

రాధ—(కృష్ణమూర్తియొడమచేయి గట్టిగాఁ బట్టుకొని) నే నింక నీచేయి విడువను. వచ్చినదానను రానేవచ్చితిని. నేను మిమ్ములను విడిచి తిరిగిపోవు దాననుగాను. ఏమందుకో చెప్పుఁడు మఱి. (అని మెల్లఁగా నడుగుచుఁ జీకటిలోఁ గృష్ణమూర్తి నెంబడి నడువనారంభించెను.)

కృష్ణ—ఈనాటికి నీవు మీయింటికిఁ బోమ్ము. రేపు దీనికిఁ దగిన యుపాయము నాలోచింతము.

రాధ—నే నట్లు పోను. దీని కాలోచింపవలసిన దేమున్నది? మీ రొకవేళ మీభార్యవలన భయపడు చుందురేని, మన మిప్పుడు మీయింటికి పోవలదు. రండు, ఇట్లే యీదారి నే యెక్కడకైన లేనిపోవు దము. అంతియే కాని నేనుమాత్రము మిమ్ములను విడిచి పెట్టిపోవను.

కృష్ణ—(సందేహించుచు) మన మిప్పుడెక్కడ కేనిఁ బోయినయెడల, మఱి, యింతకుముందు నన్ను నమ్ముకొనియున్న రుక్మిణిమాటయో?

రాధ—మఱి-యిప్పటినుండి, మిమ్ము నమ్ము కొని, మానాభిమానము లమ్ముకొని, సర్వ సంగపరి త్యాగముచేసి, సన్నాహినివలె నిల్లువిడిచి యీవలఁ బడిన యీరాధమాటయో?

ఇట్లు రాధయుఁ, గృష్ణమూర్తియుఁ ద్రోవలో మెల్ల మెల్లఁగా గుసగుసలాడుకొనుచుఁ గృష్ణమూర్తి బసవగృహకు వచ్చివేసిరి.

కృష్ణ—నీవు మీయింటిలోనికిఁ బోవువఱకు నే నీ మాగుమ్మములో నుందును. త్వరగా మీయింటికిఁ బోమ్ము. చినుకులుగూడఁ బ్రారంభించుచున్నట్లున్నవి. రేపు మరల నేటివలెనే సత్రమునొద్ద—

రాధ—నే నట్లు పోవుటకు రాలేదు. మీయింటి తలుపు తాళముఁ దీయుఁడు. నేను మీతో మీయింటి లోనికి వచ్చివేయుదును! (అని గుమ్మమెక్కెను.)

౯

అప్పుడు కృష్ణమూర్తికి రాధవిచిత్రప్రవర్తనము వింతఁగొలుపఁ దోడఁగెను. అతని కప్పు డేమనుటకు, నేమిచేయుటకునుగూడఁ దోచకుండెను. తనభార్య రుక్మిణి వచ్చివేయునేమోయని మనసులో దిగులుపడు చుండెను. అట్లారాధతో నర్ధరాత్రివేళ పీఠిగుమ్మములో నిలఁబడియుండుట యతనికి యుక్తముగాఁ దోచలేదు. మెల్లఁగాఁ దాళముదీసి తలుపులుదెఱచి “రాధా, నామాట విని, నీ విప్పటి కింటికిఁ బోమ్ము” అనిమరలఁ బలికెను. రాధ లోపలఁ బ్రవేశించి తలుపులు మూసి వైచి తడుముకొనుచుఁ గృష్ణమూర్తిగడ్డముక్రిందఁ జేయి పెట్టి “నాథా! నన్నింక నెక్కడకును బోమ్మనవలదు” అని బలినాలుకొనుచు నతనితోఁగూడ వాకిటిలోనికిఁ బోయెను. అప్పుడు కృష్ణమూర్తికి వెట్టియెత్తినట్లుండెను. ఇంటిలో దీపము లేక మఱియు నంధకారమయముగా నుండెను. రాధ కామాంధకారమయమైన హృదయ ముతోఁ దన్ను విడువకుండెను. రుక్మిణివచ్చు వేళ యై పోవుచున్నదని యతని మనస్సు పరిపరివిధములఁ బోవు చుండెను. రుక్మిణి వచ్చునప్పటికి రాధతోఁ జీకటి

యింట నుండుట మంచిదికాదని కృష్ణమూర్తి కొకవెట్టి యూహ తోచెను. వెంటనే గదిలోనికి బోయి యగ్ని పెట్టి వెడకి దీపమువెలిగించి వాకిటిలోనికిఁ దెచ్చెను. అక్కడ నతనికనులకుఁ దనభార్య రుక్మిణి ప్రత్యక్షమయ్యెను.

రుక్మి—అర్ధరాత్రివేళ నింతచీకటిలో వీధి తలుపు గొల్లెముపెట్టుకొనకుండ నట్లే యుంచితరేమి? నేను వచ్చినట్లే—మీకుఁ దెలియకుండ— ఎవ్వరైన వచ్చి యింటిలో దూరినచో నేమిచేయుదురు?

కృష్ణ—(విస్మయమొంది, తనలో) రాధ నెట్లయిన బతిమాలి పంపివేయుడమని వీధితలుపు గొల్లెముపెట్టక వచ్చితిని. అయ్యో! రుక్మిణివచ్చివేసినదే! (ప్రకాశముగా) నీవువచ్చెడువేళయైనదని యిప్పుడే తీసివచ్చితిని. ఇంతలో లోపలిదీపము గాలి కాఱిపోయినది. వెలిగించి తెచ్చితిని. ఔనుగాని, ఇంతచీకటిలో నీ వొంటరిగా వచ్చి వేసితి వేమి, చడియును జప్పునునుగాకుండ?

రుక్మి—నే నొంటరిగా రాలేదు. చడియుఁ జప్పును ననుటకు నేనేమి మంగళవాద్యములతో వత్తు ననుకొన్నారా యేమి?

(అని హేళనముగాఁ బలికి నవ్వుచు భర్త కడు రుగా వచ్చి నిలబడెను.)

కృష్ణ—(అటునిటు నెందులకో కొంచెము పరికించుచు) నీ వొంటరిగా రాలేదంటిగదా? నీతో నిప్పు డెవరు వచ్చినారు?

రుక్మి—(నవ్వుచు) మీరే!—

కృష్ణ—చాలు! నీపరిహాసములకేమిగాని నీతో నిప్పు డెవ్వరు వచ్చినారో తిన్నగాఁ జెప్పుము.

రుక్మి—అయ్యో! పరిహాసముకాదు! రాను! రాను! నమ్మరేమి నామాట? ఇప్పుడు నాతో వచ్చిన వారు మీరే! (అని మరల నవ్వును.)

కృష్ణ—(తనలో) ఇది యేమిటి? మాయలాగున నున్నదే? రుక్మిణి తనకు సాయమువచ్చినవారిని వీధిలో నుండియే వెనుకకుఁ బంపివైచి కొంటితనముగాఁ జీకటి

చాటున నింటిలోఁ బ్రవేశించి నాతో వేళాకోళము లాడుచుండిన నుండవచ్చును. కాని—రాధ యేమై నది? రుక్మిణిని జూడఁగనే చీకటిలోఁ దప్పుకొని వెల్లిపోయినదేమో! లేక యేమూలనైన దాగినదా? ఇది యొక విచిత్రనాటకమువలె నున్నదే?

రుక్మి—(నవ్వుచు) నీమి ప్రాణేశ్వరా, అట్లు నివ్వెఱపడుచు నేదియో యాలోచించుచున్నట్లు కనఁ బడుచున్నారు? నామాటలు మీరింకను నమ్మకుంటిరా యేమి?

కృష్ణ—రుక్మిణీ, నీమాట లెట్లు నమ్మదును? నీవు చాలఁ జనుతార్కరిణివి. నీ విప్పు డేదియో మోసముచేసి నన్ను వెట్టివానినాడించినట్లాడింపఁజూచు చున్నావు. నేను నీటక్రీరితనమునఁ జిక్కుపడువాడను గాను. తిన్నగాఁ జెప్పుము. నీ కెవరు సాయము వచ్చినారు? నిన్ను ముద్దుపెట్టుకొందును. లేనియెడల నేను నీమీఁదఁ గోపగించెదను.

రుక్మి—(సవిలాసముగా భర్తను గౌఁగిలించు కొని యతనిమోమువంకఁ జూచి నవ్వుచు) మీ రింతకు ముందు వీధిలోనుండి వచ్చుచున్నారా, లేదా? నిజముగాఁ జెప్పుడు.

కృష్ణ—ఔను! వచ్చుచుంటిని. ఇప్పు డిందు నిజముచెప్పక యబద్ధముచెప్పవలసిన పనేమున్నది? నీ వింతప్రాద్దుపోయినను మీయక్కగారింటినుండి రాలేదేమని నేను నక్కడకు రౌవలయు ననుతలంపుతో బయలుదేరి వీధిలోఁ గొంచెముదూరము వచ్చి పోనీ యెందుల కింతతొందరయని తిరిగివచ్చి వేసితిని. నీవును వచ్చువేళ యైనదిగదాయని తలుపులుగూడ గొండెముపెట్టక దిగ్గటగా చూసివచ్చితిని. ఆఱిపోయిన దీపమును నేను మరల వెలిగించి తెచ్చునంతలో నీ విట్లు దొంగచాటుగా వచ్చియుందువు. ఇంతేనా?

రుక్మిణి—నాథా, తొందరపడక త్నమించి నే నడిగెడువాని కన్నిటికిని సరిగా సమాధానములు చెప్పవలయును.

కృష్ణ—(తనలో) రుక్మిణి నాసంగతులేమైనా గనిపెట్టియుండునా యేమి? (ప్రకాశముగా) అడుగుము! నీ విప్పుడునున్నది? నేను జెప్పుట కేమున్నది?

రుక్మి—ఏమియు లేదు-మీ గింటిలోనికి వచ్చునపుడు మీవెనువెంటనే మీతో గింటిలోనికి వచ్చినా చెబరు?

కృష్ణ—(తనలో) రుక్మిణి రాధను జూచినట్లున్నది. ఏమి సాధనము?—అయినను దొందరపడి తేలిపోయాడను. ఇట్లు పలికిచూచెదను. (ప్రకాశముగా) ఎవ్వరున్నార? ఎవ్వరును వచ్చియున్నట్లు లేదే? నీవే యొకవేళ రహస్యముగా-జీతకటిలోఁ గనబడకుండ వచ్చియుంటివేమో!

రుక్మి—(భర్తను ముద్దుపెట్టుకొని) నాథా! ఇంక మీతోట నేను విశేషముగా నబద్ధములు పలికింపఁదలచుకొనలేదు. జరగినదంతయు నేనే యథార్థముగాఁ జెప్పివై చెదను. “క్షమించెద”నని యీచేతిలోఁ చేయివేయుడు.

కృష్ణ—(తొట్టుపాటుచే రుక్మిణిమాటలు తిన్నగా తెలిసికొననేరక సంశయించుచు) క్షమించుట కిప్పుడు నీతప్పేమియున్నది? జరిగినదంతయు యథార్థముగాఁ జెప్పివై చెదనంటినిగాదా? ఏమి జరిగినదిప్పుడు?

రుక్మి—ఇంక నవి యన్నియు నెందులకు? “క్షమించు” నని యీ చేతిలోఁ జేయివేయుడు, చెప్పును.

కృష్ణ—(తనలో) ఇది యేమిటో నాకుఁ దెలియుటలేదు. రుక్మిణి యేమిచెప్పినో చూడవలయును. (ప్రకాశముగా) ఇదిగో! ముహూర్తికి “నిన్ను క్షమించెద” నని చేతిలోఁ జేయివేయుచున్నాను. ఏమి జరగినదో, నీ వేమి చెప్పెదవో చెప్పుము; చూతము మఱి—(అని గంభీరముగాఁ బలుకుచు రుక్మిణిచేతిలోఁ జేయివేసెను.)

రుక్మి—(ముసిముసినవ్వులు నవ్వుచు) జరగుట కేమున్నది? నాథా! లోకలుఁగుడుసత్రము వీధిగదిలో

నా కిదివఱ కెన్నఁడును జరగియుండని మహానందోత్సవము జరగినది! ఇంతకాలమునకు మిమ్మును ఈదినమున నచ్చట నే నొక్కంతసేపు మహానందస్థాయిలలో నోలలాడించి, మీలో నిమిషియున్న ప్రణమానరాగ రససర్వస్వమును నే నాస్వల్పకాలముననే చూజులాడి ధన్యురాలనగుట జరగినది!!

కృష్ణ—(రుక్మిణికాగిటిలో నిశ్చేష్టుడై నిలఁబడిపోయెను.)

రుక్మి—నాథా! నేను జేసిన యీ యసాధారణసాహసకృత్యమునకు నన్ను మీరు క్షమించురని తలఁచితిని. కడచిన మధ్యాహ్న వేళ మనము నాకిటిలోఁ గూరుచున్నప్పుడు “తపాలా జవాను” తెచ్చియిచ్చిన సందియుత్తరము నేను వ్రాసినదే. ఇదిగో! దానిప్రతి (నకలు) నాయొద్ద నున్నది. చిత్తగింపుఁడు. ఈయుత్తర మిప్పుడు మీరు మరలఁ జదివికొని చూచినచోఁ జాలవఱకు నాకును అన్వయించును. నేను వ్రాసెడి నను బుద్ధితో మరలఁ జదివిచూడుఁడు! దీనికి మూల మేమనఁగా కొలఁదిదినములక్రిందట మీ రొకనాటి యుదయమున మన దక్షిణపుగదియరంగు మీఁద దంతధావనము చేయుచుఁ బరధ్యానముగాఁ గాఢీ పుచ్చుకొనుటకైనను రాక “చల్లాటిపోవుచున్నది; త్వరగా రం”డని నేను గేకవైచినను వినిపించుకొనక యాలస్యముచేసితిరి. జ్ఞాపకమునకుఁ దెచ్చికొనుడు! అప్పుడు, మీ రేల రాకుండుతిరో యని సన్నసన్నగా గదిలోనికి వచ్చి మీకు వెనుకతట్టిన నున్న కిటికీలో నుండి యిట్టే తొంగిచూచితిని. మీ కెదురుగాఁ బొరు గింటిగదిలోఁ గిటికీయొద్ద రాధయను నుందరి తలదువ్వుకొనుచుండుటయు, మీ రామెవంకఁ దిలకించుచుఁ బరాయత్నచిత్తులై యుండుటయు నేను గనిపెట్టి వెంటనే వచ్చివేసితిని. రాధానుబద్ధహృదయులై యున్న మిమ్ము, మీముచ్చటఁ దీర్చి యానందపెట్టుట యెట్లో యని దీర్ఘముగా నాలోచించితిని. తుదకు నే నాయుత్తరము నెడమచేతితో రహస్యముగా వ్రాసి మంచినీళ్ల నూతికిఁ బోయినపుడు, ఎవ్వరును జూడకుండఁ దపాలా పెట్టిలోఁ బడవైచి వచ్చితిని. తక్కిన వృత్తాంతము

యుత మీ కిప్పు డవగతము కాఁగలదు. ఇట్లు మహా సాహసముతో మిమ్ము వంచించినందులకే న న్నిప్పుకు తుమింపుఁడని ప్రార్థించితిని.

కృష్ణ—(నిలువున నీరయిపోయి) రుక్మిణీ, నేనుగాను నిన్ను తుమింపఁదగినవాఁడను! నీవే నన్ను తుమింపఁదగినదానవు! నేను నీయెడలఁ జేసిన యప రాధములకు - వంచనములకు - అసత్యములకు- హద్దను బద్దను లేదు. న న్నీ పాప మెట్లు కట్టికుడుపునో తెలి యదు. నీవంటి రూపవతి- నీవంటి వయోవతి- నీవంటి సద్గుణవతి- నీవంటి విద్యావతి- నీవంటి సాహసాదార్య వతి-నీవంటి యనురాగవతి-నీవంటి మహాపతివ్రత భాగ్య వశమున భార్యయై యుండఁగాఁ దృప్తిలేక- బుద్ధిలేక- పాపభీతిలేక-పరులయింటి పతిపత్నులై యువిష్టులైన పాపాశయుఁడను. ఇప్పటికి నాతప్పు నే నెఱిగి పశ్చాత్తప్తఁడ ననుచున్నాను. నీవు న న్నట్టి పాపవ్యాపార మునఁ బడిపోవకుండ నుద్ధరించి కాపాడిన పరమపతివ్ర తవు. మహాపకారిణివి. నీవే నిజమైన గృహలక్ష్మివి. నే నింకముం దెన్నఁడు నిట్లు నిన్నుఁగాదని యేపాపమును జేయఁబూనన- దైవమతోడు - నీతోడు-నీవు నాహృ దయమాలిన్య—

రుక్మి—(నవ్వుచు భర్తనోటిని దనచేతితో మూసి) ఏమి టీమహాపన్యాసము? నాథా! దాని కేమి గాని-నన్ను-మీ స్రీయభార్యనైన నన్ను-మీతోఁ గొంత కాలమునుండి కాఁపురముచేయుచున్న నన్ను-మీ రిం చుకయైనఁ బోల్చుకొనలేకపోతిరేమి?

కృష్ణ—రుక్మిణీ, ఏమని చెప్పుమందువు? అసలే గాఢాంధకారము. దానికిదోడు కామాంధకారము, అన్నిటిని మించినది యజ్ఞానాంధకారము! ఇన్ని యంధకారము లేకమైనప్పుడు నీ యాకారము నెట్లు పోల్చుకొనఁగలుగుదును? భ్రాంతిమయప్రపంచమున సంచరించువానికి బహిఃప్రపంచజ్ఞాన మెక్కడిది వట్టి మూఢత్వమతప్ప?

రుక్మి—అబ్బబ్బా! షెప్పిన నమ్మెదరో నమ్మ రోకాని—నే నారెండుగడియలను నామాటలు మీ

రెక్కడ నానవాలుపట్టిపోవుదురో యనియును, నావాసన మీరెక్కడఁ బసిపట్టెదరో యనియును, నాచేతలు మీ రెక్కడ నుర్తించిపోవుదురో యనియును నేను బడిన బాధయు, నేను జేసికొన్న మార్పులు నిన్నియన్ని కావు. తుద కవియన్నియు సఫలమైనవి. ఇంక నా ప్రసంగముఁ గట్టిపెట్టి రండు! ప్రాద్దుపోయినది. పరుండుదము.

కృష్ణ—రుక్మిణీ, నీవు నాకుఁ జేసిన మేలు నమఁ బ్రతిగా నీ కీజన్మమునఁగాదుగాదా, నూఱుజన్మ ములయందైనను ఏమియుఁ జేయఁజాలను. కాని నేను నీ కిప్పు డీయఁజాలిన దేదేని యొకటి గోరికొని నన్నుఁ బరితృప్తుని జేయకతప్పదు.

రుక్మి—(మహానందముతో భర్తను గాఁగించు కొని) అయితే నాకిప్పు డొక్కము ద్దీయుఁడు! నా కదిచాలును. (అని భర్తను ముద్దుబెట్టుకొనెను.)

కృష్ణ—అట్లుకాదు. మఱియొకటి కోరు కొనుము.

రుక్మి—నా కేమియు నక్కఱలేదు. కాని, మీయాజ్ఞానుసారముగా నేనియైనఁ గోరుకొనకతప్పదు కావునఁ గోరుకొనుచుంటిని. వినుఁడు. ఇందాఁక “లోకలుఘండు” సత్రముగదిలో నన్నుఁ జీఁకటిలో రాఘయని ద్రమించి చూపించిన గాఢానందానురాగ విలాసాదులే నాయెడల మీ రెప్పుడును జూపించు చుండుఁడు. నా కంతకంటెఁ గోరికొనఁదగిన వేఱు కోరెల్ల లేనియు లేవు.

౧౦

మన మింతవఱకు నీగ్రంథమునఁ జేర్కొనిన రాధాపాత్రసందర్భ మేమియుఁ దెలుపకుండ నీగ్రం థము నిట్లు ముగించుట యుక్తముగాదు. కావున దానిని గుఱించి యేనియోకొంత సంగ్రహముగానైనఁ జెప్పి వేయకతప్పదు.

రాధ, మొట్టమొదటినుండి కట్టకడవఱకును నిర పరాధయే. ఆమెయెడల నేదోషమును- లేకమైనను-

లేదు. ఆమె ప్రతిదినమును దనవాడుకచూపునఁ దనగది లోఁ దనదారిని దాను దలచువృత్తికొనుచుండుటయేకాని, యెన్నఁడును గృష్ణమూర్తిమనఃప్రవృత్తులు గమనించి యెఱిగినదికాదు! ఎప్పుడైన నొకవేళఁ గృష్ణమూర్తి వంకఁ జూచియుండినను, ఆచూపు హృదయపూర్వక ముగాఁ-దా నాతనిఁ జూడవలయునని-చూచినచూపే కాదు. ఆమఱునాఁ డామె తనతల్లిదండ్రుల యాదేశాను సారముగాఁ దనభర్తతోఁ గూడి యత్తవారింటికి వెళ్లి పోయినది. రాధ యొకనాఁడు, ముసిముసి నగవులతో డను, నూతనవికాసదృష్టులతోడను గనుపట్టుచు రెండు

మాటులు తనజడ విప్పి మరల వేసికొని శృంగారిండు కొనుటలోఁ గొంత యథాపుటి చేసియున్నదిగాదా? ఆనాఁడు తన హరిమిధర్త తన్నుఁ దీసికొనిపోవుటకు వచ్చుచున్నాడని తెలిసికొనియే భర్తృభావనావశేం వసహృదయయై యన్నిపోకడలు పోయినది. ఆతర్వాత నామె తన యత్తవారింటఁ దన గృహీణీత్వమును దాను జక్కఁగా నిర్వహించుకొన మొదలుపెట్టెను. కృష్ణ మూర్తికంటికి మరల రాధ యెన్నఁడును గనఁబడుట లేదు—కలలలోఁదప్ప!—

మారుక్కు*

“మామ”

త్రిక్క కవిపల్కులోని పొందికయుఁ దెలివి,
పోతనార్యునిగడలోని మురుపుబరువు,
షేక్స్పియర్ను డిలోని నైశిత్యసరణి,
యమ్మ, నీపల్కులకు లఘువ్యాఖ్యలేమొ!
అరయ నీభాష యేదో! యం దర్థమేదో!
ఏరసము గురియునో! చెప్పనేర నమ్మ!
కవి కవితకును, గాయకు గానమునకుఁ
బ్రాణములు వోయుదీపి నీవాణిఁ గలదు!

కళలు సర్వము కృతకముల్ గావటమ్మ!
ప్రకృతసిద్ధములయిన నీపలుకు విన్న
వార లెవరేని నినుఁ దనివారఁ జీరి
యెలసి ముచ్చట ముద్దాడకుందురమ్మ!

చదివెడినట్లు పల్కితివ

చల్లగ పొత్తము మూయనేనలె!

కదలెడునట్లు పల్కితివ

కాలుగదల్చక నిల్వనేవలె!

పదరినయట్లు పల్కితివ

పక్కున నవ్వి శమింపనే వలె!

ఎదియొ యలోకికప్రకృతి

యేచి యెలరైదు నీదుపల్కులల్.

కోయిల ‘కుహూకృతి’నిఁగల్గు తీయఁదనము,
సత్కవిత్వమునఁ గల రసప్రశస్తి
గలిగి జగమలరించు నీలలితమధుర
కలరవములకు ముద్దులకాన్క గొనుము.

* మేనగోడలు. వయసు ఒకటిన్నరయేడు.

[If you have tears prepare to shed them now: Shakespeare]

౧

పద్మావతి నాకూతురు కాదు, నా బంధువుల
పిల్ల కూడా కాదు, నాన్నేహితుని
కూతురు. నేను పెంచుకోనుకూడా లేదు,
ఆపిల్లని. అయినా ఎప్పుడూ నేనూ, నాభార్య
కూడా దాన్ని మాపిల్ల అనే భావించుకున్నా
ము తప్ప పరాయిపిల్లని కలలోకూడా అను
కోలేదు. దాని తల్లి తండ్రులుకూడా తమరు
కన్నబిడ్డ అయినా, ఆపిల్ల మాదిఅయినట్లు,
తమకే ఎరువులయినట్లు చూచుకునేవారు.

ఈభూమిమీద పడి మొదటసారి తన
విశాలనేత్రములను తెరచి, పురిటింటి నాలుగు
గోడలమధ్యనున్న సూక్ష్మప్రపంచమును
నాలుగుమూలలా తెలియనితనముతో పర
కాయించి చూచి, నామీద దృష్టి నిలిపి
నప్పుడుమాత్రము చిన్ననవ్వు నవ్వినట్లు
తోచింది నాకు. ఆ లోచనాంతరాళముల
యందు లోకాంతరప్రతిబింబము లున్నట్లు
తోచింది నాకు. ఆ చిన్న శరీరమునకు ఇతర
ప్రపంచముల దివ్యసౌరభము లంటియున్నవి.

ఆస్మృష్టినయమందు, ప్రాణమునుండి
ప్రాణము బయలువెడలునప్పుడు, కొంచె
మించుమించుగా నాస్తికుడనైన నేను, అ
విశ్వాసముతో కూడుకొన్న పాశ్చాత్యవిద్యా

వరణముచే కన్నులుమూతవడిన నేనుకూడా
భయపడ్డాను. సృష్ట్యాదిని చూస్తున్నా నను
కున్నాను * * * కొంతనేపటికి ఆ
శిశువు నాలుగుమూలలా పరికించి నన్ను
చూచి మందహాసము చేసినప్పుడు, నా
వొడలు జలదరించింది. ఒకవింతఆనందము
తోచింది. ఈ అపరిచితప్రపంచములో ఆ
గదిలో నే నొక్కడనే ఆశిశువుకు పరిచితుడ
ననిపించింది. ఎక్కడో, ఏలోకములోనో,
ఎప్పుడో, ఆక్షణమునుంచే నాకు జన్మాంతర
మందు, లోకాంతరములందు సంచరించే జీవు
డొక్కడేనని, ఈశరీరము నిమిత్తమాత్రమని
విశ్వాసము ఏర్పడ్డది. అప్పుడే మా శూన్య
గృహమునూ, మాదంపతుల సంక్రష్టహృద
యములను ఆనందపరచడానికి వచ్చిన దివ్య
జ్యోతి ఈపిల్ల అని భావించుకున్నాను.

ఆపిల్లతండ్రికీ నాకూ మొట్టమొదట
ఇంగ్లాండులో పరిచయము. నేను ఐ. యం.
యస్. ప్యాపై, కొన్నాళ్లు ఉద్యోగములో
ఉండి, Study leave పైన మళ్ళీ ఇంగ్లాండు
వెళ్లాను. అప్పటికి నారాయణరావు I. C. S.
చదువుతున్నాడు. చూచిన వేళావిశే
షాన్నిబట్టి మాకిద్దరకూ గాఢమైన మైత్రి
ఏర్పడ్డది. అతను బ్రతికివున్నానాల్లా నామాట

కెప్పుడూ ఎదురుచెప్పలేదు. తండ్రిమాటేనా అంతభయభక్తులతో పాటించాడో లేదో అనుమానమే. అతని పరీక్షా, నాచదువు అయిపోయి, ఇద్దరమూ స్వదేశము ఒక్కసారే చేరుకున్నాము. తరువాత అతను వినాహముచేసుకున్నాడు. ఇంకో నాలుగు సంవత్సరములపిమ్మట మాపద్మావతి పుట్టింది. పురిటిముందు నారాయణరావుభార్యకు చాలాజబ్బు చేసింది. జీవించదని అంతా అనుకున్నారు. రెండు ప్రాణాలలోనూ ఒకటేనా దక్కదేమోననేస్థితిలో నన్ను రమ్మని పెల్లిగ్రాం వచ్చింది. నాకూ పిల్లలు లేరు. నేను అప్పుడు మధురలో ఉండేవాడిని. అతను బరంపురంలో ఉండేవాడు. నేనూ, నాభార్యకూడా పరుగెత్తాము. అక్కడ డాక్టరుతోటి మాట్లాడి, కేసు బ్రహ్మాండము మీద నాచేతులోకి తీసుకుని, నెలరోజులు యమునితో యుద్ధముచేసి నాన్నేహితుని భార్యను బ్రతికించాను. పురిటికికూడా నేనే దగ్గర ఉన్నాను.

౨

క్రమేణా తంటాలుపడి మేమిద్దరము ఒకడొక్కడే ఉండేవర్పాటు చేయించుకొన్నాము. ఇందులో ఎవరికి మార్పుఅయినా రెండోవాళ్ళకూడా నానాతంటాలు పడి మార్పించుకునేవాళ్ళము.

పద్మ ఎప్పుడూ మాఇంట్లోనే ఉండేది. దాని ఆటలూ, పాటలూ, ముద్దులూ, ముచ్చ

టలూ చెప్పనలవికాదు. అవి తలచుకుంటూనే ఈవ్యర్థజీవనము గడుపుకుంటున్నాను. ఈనా ఆఖరురోజులలో ఆస్మరణమే, ఆసంకీర్తనమే నాకు భగవన్నామస్మరణా, సంకీర్తనాను. మధుర, బృందావనము, యమునాతీరారణ్యములూ, గోకులము చూచినప్పుడు వైష్ణవ భక్తుల కెట్టిఆనందము కలుగుతుందో, నాతల్లి తిరిగినచోట్లా, కూచున్న కుర్చీలూ అవీచూస్తే నాకూ అట్టిఆనందమే కలుగుతుంది. ఆమె వల్లనే నాలో ఉండే నాస్తికత పోయి ఆస్తికత ఏర్పడ్డది. ఆపిల్లతనుకాంతి చూస్తే తప్ప కాంచనశబ్దముయొక్క భావము తెలుస్తుంది. ఆమె అర్ధనిమిలితనేత్రములు చూచినతరువాతనే పురాతనరాజపుత్రచిత్రచనాసౌందర్యము అర్థమైనది. ఆమెపలుకులూ, నడకలూ చూచినపిమ్మటనే, 'శారికాకీరపంక్తికి చదువుచెప్పు, బర్హిసంఘములకు మురిపములు గరపు, మదమరాశంబులకు చూపు మందగతులు' అనేపంక్తుల భావము పూర్తిగా ద్యోతకమైనది. నేపెంచిన పిల్లలనే అభిమానముచేత అతిశయోక్తి చెపుతున్నా ననుకోవద్దు. అన్ని కాలములయందూ, అన్ని దేశములయందూ కవులకు గాయకులకూ శిల్పులకు చిత్రలేఖకులకూ స్వప్నములయందు, భావములయందు కనుపించుచున్న దివ్యసౌందర్యమూ ర్తియొక్క మూర్తి నాపద్మ. ఇంక నేమి చెప్పగలను? నా తల్లికి పదిసంవత్సరములు పూర్తిగా నిండకుండానే, నారాయణరావు హఠాత్తుగా

ఇక్ష్వాకుయంజా వచ్చి చనిపోయాడు. దానితో మాకు వియోగము ఏర్పడ్డది. నారాయణ రావుభార్య పిల్లలను తీసుకుని వాళ్ల స్వగ్రామము చేరింది. పిల్ల చదువుకోసమేనా నా దగ్గర ఉంచమన్నాను. 'అన్నయ్యా, నేను మట్టుకు ఇంకను ఏమి చూసుకొని బ్రతకను, అదికూడా కాస్త ఇంట్లో లేకపోతే! తక్కిన వాల్లిద్దరు బొత్తుగా పసికూనలా యిరి ఎలా గడుస్తుంది' అని విచారించింది. సేను ఏమీ సమాధానము చెప్పలేక, స్తంభితకంఠంతో, పూరితనయనాలతో నాతల్లిని ముద్దాడి పంపించేశాను. తరువాత అప్పడప్పుడు శలవులలో వస్తూవుండేది మా యింటికి. నెలా రెండు నెలలూ ఉండిపోతుండేది.

ఇట్లా రెండుసంవత్సరములు గడచినాయి. పద్మకు పండ్రెండవసంవత్సరము జరుగుతోంది. త్వరగా వివాహము చెయ్యమని అయినవాళ్లు, కానివాళ్లకూడా తొందర చేశారు. తల్లి తనభర్త బాగుండగా రజస్వలా సంతరవివాహాలు చాలామందివనీ, అతిబాల్య వివాహాలు చాలా దూష్యములనీ అనేక ఉపన్యాసా లిచ్చింది. అనేకమందిచే తన అధికారబలిమిచేత, వాళ్ల పిల్లలకు రజస్వలాసంతరవివాహాలు చేయించింది. కాని స్వవిషయము వచ్చేసరికి నాకూతురుజోలి నీ కెందుకనలేకపోయింది, సలహాదార్లను. విద్యాధికులూ, బ్రాహ్మలూ చేసే దౌర్జన్యాలు వేరొకళ్లు చెయ్యలేరు చూశిచూశి. అన్నిటికీ మతమో, సంఘమో మనకు శరణు. ఆలో

చిస్తేమట్టుకు మనిషియొక్క పిరికితనము తప్ప మఱొకటి కాదు. ఎక్కడో ఒక అగ్రహారీకుల పిల్లవాని కిచ్చి ఫలానప్పుడు వివాహమని నాకు శుభలేఖ వచ్చింది. అంతకు ముందు నాకేమీ కబురు లేదు. దానితో నిర్ఘాంతపోయి, తిరుగురైలులో వాళ్ల ఊరు చేరుకున్నాను.

నారాయణరావుకు ఏకోదరులు ఎవ్వరూ లేరుగాని ఒకవేలువిడిచిన అప్పగారు ఒకామె ఉండేది. చాలా తక్కువస్థితిలో ఉండేవాళ్లు పాపం. ఇతను చాలాసహాయంగా ఉండేవాడు. ఆమెకు ముగ్గురు కొడుకులు. సుందరం కడసారం. ఈపిల్లవాని మూడోయేట, తండ్రి, కృష్ణలో స్నానం చేస్తుండగా ఆనకట్టు తలుపు మీద పడి పోయాడు. ఆవార్త విని తల్లి ఆత్మహత్య చేసుకుంటుంది. పెద్దకుర్రవాల్లిద్దరూ కాస్త జ్ఞానంవచ్చినవాళ్లు. వాళ్ల కేదో తగుసహాయంచేసి సుందరాన్ని మట్టుకు తనదగ్గర పెట్టుకుని కొడుకుకంటే ఎక్కువగా పెంచాడు.

సుందరం నిజంగా సుందరమూర్తే. సౌందర్యానికి తగ్గ సుగుణసంపత్తి, ఉదార భావములు, మహదాశయములు. ఏ జమీందారీకుటుంబములోనో పుట్టవలసినవాడు కాని నిరుపేదబ్రాహ్మణ కుటుంబములో పుట్టవలసినవాడు కాదు. కవిత్వమూ, గానమూ అతనికి పుట్టుకతోటే వచ్చినాయి. అతను మాట్లాడుతుంటే ఏదోపాట పాడుతున్నట్లుగా ఉండేది. ఆ మార్దవమూ, మాధు

ర్యమూ, సౌకుమార్యమూ చెప్పనలవికాదు లెండి. ఏడాబామీదనో నిలబడి, ఏకోకిల పాటో వింటూనో, ఏ సూర్యోదయమో చూస్తూనోఉంటే, అతని చెవులకు లోకాతీత మైన ధ్వనులు వినపడుతూ, కన్నులకు దివ్య దర్శనములేవో అవుతూఉండే వనుకుంటాను. ఆసమయాల్లో అతన్ని చూస్తే మట్టుకు కుర్రవాడైనా, నిశ్చలసమాధిలో నున్న మహాయోగివలె నుండేవాడు. చూచి నమస్కరించ బుద్ధి అయేది. మా పద్మకు కూడా, వాని ధ్యానమే, వాని మాటలే, వాని భావములే, ఆకవిత్వమే, ఆగానమే అబ్బింది. విశేషించి నాతల్లికి చిత్రలేఖనము కూడా చక్కగా అబ్బింది. అతను నిద్రలో చూచి వర్ణించిన స్వప్నములనూ, అతని మనోవీధిలో పరుగెత్తే భావములనూ నా తల్లి చిత్రములతో బంధించేది. కొన్నిరోజుల వరకూ వాళ్లు ఆపటములు చూచి ఆనందించుకునేవారు. ఈ రహస్యానందము వాల్లిద్దరిమధ్యనే. రెండోకంటివాళ్లకు తెలిసేది కాదు. వాళ్లు ఎప్పుడూ చెప్పేవారుకారు. చెపుతేమట్టుకు ఇవన్నీ ఎవరికి అర్థమవుతాయి. ఇదంతా నాపద్మ నన్ని అగాధములో ముంచి పోయిన కొంతకాలమువరకూ నాకూ తెలియలేదు. కాని, బ్రహ్మ ఎక్కడైనా ఒక మొగవాని కోసము ఒక ఆడదాన్ని సృష్టిచేసి ఉంచాడూ అంటే ఆపిల్లవాడికోసము ఈ పిల్లను పుట్టించాడూ అనుకునేవాళ్లము. ఆటలలోనూ, పాటలలోనూ, మాటలలోనూ వాల్లిద్దరూ

ఒక్కటే. భేదమనేమాట ఎప్పుడూ లేదు. సృష్టిలో ఏ ఇద్దరూ ఇలా ఏకీభవించడము నేను కనివిని ఎరుగను. మీరేమైనా ఎరుగుదు రేమో నాకు తెలియదు. వాల్లిద్దరి హృదయాలూ ఎప్పుడూ ఒక్కటిగానే స్పందిస్తూ ఉండే వనుకుంటాను. ఇద్దరి శ్వాసలూకూడా పరిశీలిస్తే ఒక్కమాదిరిగానే ఉండే వనుకుంటాను.

ఇంట్లోఉన్న ఇలాంటి పిల్లవాడిని వదలు కుని ముక్కుమొగమూ ఎరుగని పరాయి సంబంధముకోసము పాకులాడేవాళ్లు ఎక్కడైనా ఉంటారా? ముండేతిమాణికాన్ని వదలుకుని, మూలనున్న గులకరాతికోసం వెతుక్కోడంలో అర్థమేమైనా ఉన్నదా?

అనేకవిధాల ఆవిడతోటి చెప్పాను; వాదించాను. కోప్పడ్డాను. ఏమిచేస్తే ఏమి లాభము? ఆడవాళ్లకు, అందులో ధన వంతులైన వితంతువులకు, వాళ్లకు తోచి సంతేకాని ఇంకొకళ్లు చెపుతే ఎందుకు వింటారు. ఎంత పుచ్చెన్నా ఆవిడది ఒక్కటే పాట. “ఈపిల్లవాడికి ఏమీలేదు. రెక్కల మీద ఆధారపడవలసిందేను! అవతలవాళ్లకు బోలెడంత ఉంది. నాపిల్లకూ, పిల్లపిల్లలకూ ఏమీ లోటు ఉండదు.” ఇదితప్ప వేరుమాట లేదు. ఏమిటి దానికి. సమాధానము? డబ్బు ఎంతపని చేస్తోందో చూశారా! డబ్బు పాపపేతువనీ, దాని వలన వచ్చే సౌఖ్యములన్నీ నిజంగా దుఃఖ

దాయకములనీ చెప్పగలిగిన వేదాంతమునకు పుట్టినిల్లయిన మనదేశములో, ధనసమార్జన యం దాన క్తిలేకుండా, యాచన చేసుకుంటూ జీవయాత్ర గడపవలసిన బ్రాహ్మణకుటుంబములో పుట్టి, అరుంధతి, అనసూయాదిమహా పతివ్రతలను ఆదర్శముగా పెట్టుకున్న విద్యావతియైన ఒక బ్రాహ్మణస్త్రీ, ఇతరులు ఆస్తి వంతులని ఇంట్లో సంబంధము మానుకున్న దంటే ఎంతదారుణము, ఎంతసిగ్గు! బ్రాహ్మణులలో జరిగే ప్రతివివాహములోకూడా డబ్బుదగ్గర పేచీలేనిది ఒక్కటేనా ఉండా! వేలంపాట పెట్టి, పోటీలు పెట్టి, కోడళ్లను కొనుక్కుని, తరువాత వాళ్లను వేచుకుతినే ఈబ్రహ్మరాక్షసులేకాదూ మనకు ససాతస ధర్మమార్గదర్శకులూ, ఉపదేశ్యులూ.

షడ్మను రహస్యంగా పిలిచి, 'నువ్వు వప్పుకున్నావా అమ్మా' అని అడిగాను. తలవంచుకొని, వినపడి వినపడకుండా, 'ఏమి చెయ్యగలను' అంది. అని, ఒక్కక్షణము ఊరుకుని, నా మెడకు తన రెండు చేతులూ పెనవేసి ఒక్కమాటు కడుపు చెక్కలయేటట్లు రాగాలెట్టి, 'మామా, నన్నెందుకు విడిచిపెట్టావు నువ్వు? మీ ఇంట్లోనన్ను ఉండనివ్వకపోయినావా? పంపనని మాఅమ్మతో దెబ్బలాడకపోయినావా? నీ కామాత్రము అధికారము లేదా? నీకూ నామీద ఇంతదయ లేకపోనా! ఇంతకూ నిన్ను నవలసినప నేముంది? పరమేశ్వరునికే నామీద కటాక్షము లేనప్పుడు

నీకు లేకపోవడములో ఆశ్చర్య మేమున్నది? అని ఒక్కపరుగున అవతలకు పారిపోయింది. ఆ అన్నమాటలూ, ఆ నిలబడ్డ వైఖరీ, ఆ కళ్లలో నిష్పలూ చూచి హాజిలిపోయినాను. నేను చచ్చినతరువాత యమధర్మరాజేవన్నా ప్రశ్నలువేస్తే ఎంతభయపడేవాడినో ఇప్పుడూ అంతభయపడ్డాను, నిజంగా. ఆ ప్రశ్నలు వేసింది దేవుడేకాని, ఆపిల్ల కాదనే ఇప్పటికీ నానమ్మకము. వాటి కేమిసమాధానమున్నది? దోషినే. ముమ్మాటికీ దోషినే. ఈ దోషమంతా తల్లిది కాదు, నాదే. నా మెడకు చుట్టినచేతులు ఉరిత్రాళ్లయి నన్ను చంపినా బాగుండేది అనుకున్నాను. అలా ఎందుకు జరుగుతుంది. జీవచ్ఛవములూ బ్రతికి ఈపాపఫలమంతా అనుభవించవద్దూ. నా పాపఫలము నేనుకాకపోతే ఇంకెవ్వరను భవిస్తారు? ఈజన్మలో చేసినదాని కీజన్మలోనే అనుభవము కావడముకూడా మంచిదే! అందుకనే అనుభవిస్తున్నాను.

నేను పిల్ల నెత్తుకుపోయి మాట్లాడకుండా సుందరాని కిచ్చి పెల్లిచేద్దామా అనుకున్నాను. అలా చేసినా బాగుండేదేమో. కాని నాకు ధైర్యం చాలకపోయింది. నా కేమి అధికారమున్నది? ఆపిల్లపైన నాకున్న అవ్యాజానురాగము తప్ప మరేమీ లేదు. అందు చేత యీపని చేశానంటే కోర్టువా రంగీకరించరు. చదువుకున్న సన్నాహిని కున్నంత పిరికితనం మరెవ్వరికీ ఉండదనుకుంటాను.

ఆశ్రయత్నము విరమించుకుని నాడద్యోగానికి నేను పోయాను.

పెళ్లికి నేను వెళ్లలేదు. నాభార్యను మట్టుకు పంపించాను. మామూలు తగువులతోటి, బిగువులతోటి అయిదురోజులూ అలా అలా జరిగాయి.

* * * *

3

యావనాంకురమైనతరువాత మాపద్మ సౌందర్యము వర్ణించడానికి నాబోటివానికి సాధ్యముకాదు. ఆమె ఎదుటనిలబడితే పెద్ద మెరుపుమెరుస్తే కన్ను చెదిరిపోయినట్లుండేది. ఎవరైనాసరే ఆపిల్లిఎదుట నిశ్చేష్టులై శిలా విగ్రహాల్లా అలా నిలబడిపోవలసినదే. ఆసౌందర్యానికి తగ్గ సుగుణసంపత్తి, వినయవిధేయత, విద్యాభిమానము, సంస్కృతాంధ్రములం దొకపాటి పాండిత్యము, జన్మాంతరసముపార్జితమైన గానకళ, చిత్రలేఖనానైపుణ్యము-అబ్బ-ఇటువంటిపిల్లి స్వప్తిలో ఇంకొకతె ఎక్కడేనా ఉన్నదండి!

భర్త అయిదవఫారము మూడేళ్లుతప్పి అంతటితో చదువు చాలించి ఇంటిదగ్గర కూచున్నాడు. చూడడానికి ఒకమోస్తరుగా బాగానే ఉంటాడు. కాని అంతే. మరేవిశేషము చూతామన్నా కంచుకాగడావేసి వెతకినా కనుపించదు. మామూలు అగ్రహారీకపు లక్షణాలన్నీ ఇతనిలోనూ మూర్తిభ విడిచినాయి. తంత్రగొట్టుతనం, ఇతరులను మెప్పించు

మాస్తే అసహనం, విపరీతమైన అహం భావము, ధనవరభామినీవాంఛ, కొంచెము జూదము-ఇంక నాసుగుణసంపత్తి ఎరుగనివారెవరు? నిత్యము మనకళ్ల ఎదుట, కోర్టులోను, ఆసుపత్రులలోను ఈజాతివారు ప్రత్యక్షమౌతూనే ఉంటారు. వారివైఖరి చూడగానే అగ్రహారీకుడురా అని మూడుపంక్తులముఖాన్ని వ్రాసిఉంటుంది.

ఇందులో ఏ అంశములోనూ పద్మ మొగుడు ఇంకొకళ్లకు తీసిపోడు. విశేషము మాట్లాడుతే పేచీ ఒకటి. పిల్లను పుట్టింటికి పంపడానికి పేచీ. తీసుకురావడానికి పేచీ. దగ్గరున్నప్పుడు ఇంక చిత్రవధే. వివరముగా వర్ణించడం మెందుకు? డబ్బున్నదనుకొని అగ్రహారీకులకు పిల్లనిచ్చుకున్న ప్రతితండ్రికి ఈఅనుభవము తెలిసినదే. తేడా ఏమీలేదు. అతిశయోక్తి అంతకంటే లేదు. ఒకసారి పండుగలకు వచ్చినప్పుడు నేను చూడ్డానికి వెళ్లాను. నాతల్లిని ఆనవాలుకట్టలేక పోయాను. అంత, అలా మారిపోయింది. ముఖంలో ఎప్పుడూ తాండవిస్తూఉండే మందహాసముగాని, కళాకాంతులుగాని ఎక్కడా లేవు. భోజనందగ్గరైనా ఎప్పుడూ పుస్తకం విడువనిది పుస్తకమన్నమాట ముట్టుకోడము మానేశింది. సంగీతమూ, చిత్రలేఖనమూసంగతి చెప్పనే అక్కరలేదు. పిల్ల చూస్తే సగమెప్పించింది.

ఒకరోజు సాయంకాలము దగ్గర కూర్చో
పెట్టుకొని, ఆమాటా ఈమాటా చెప్పి,
'ఏమమ్మా, ఇలా అయిపోయినావు? ఓ
చదువులేదు, సంగీతము లేదు, మాట లేదు,
మంతి లేదు. ఏమీ లేదు. ఏమిటి కార
ణము తల్లీ, నాతోటి చెప్పరా' అన్నాను.
ఒక్క-క్షణం అట్లే ఆకాశంకేశి చూస్తూ
ఊరుకుంది. అశ్రువులతో నిండిన తన రెండు
కళ్ళూ నక్షత్రకాంతిని ప్రతిఫలిస్తున్నాయి.
'ఏముంది మామా చెప్పడానికి? అగ్రహా
రపు కోడళ్ల ఆవస్థలు నీకు తెలియవు
గనుకనా! అనుక్షణం అన్నిటికీ రంపపు
కోతే. కూచుంటే తప్పు, నుంచుంటే తప్పు.
శుభ్రమైన బట్ట కట్టుకుంటే తప్పు. కొత్త
వస్తువు పెట్టుకుంటే తప్పు. ఇంకెలా బ్రత
కడము? ఆమహారాజుకు ఏమీ అక్కర్లేదు.
ఎక్కడెక్కడికో తిరిగి ఏరెండో జామువేళో,
మూడోజాములోనో వస్తారు. ఆయన కేమి,
మగవాడు. నోరెత్తడానికి వీలులేదు. పగ
లేప్పుడేనా ఇంటిదగ్గరుంటే నన్నూ నాతల్లినీ
దూషించడముతో సరిపోతుంది. ఇంక నాకు
చదువెందుకు, సంగీత మెందుకు? ఎవరు
చూచి ఆనందించను? ఆ ఇంట్లో ఎవ్వరికీ
లేనప్పుడు నాకుమట్టుకు దానివల్ల కలిగే
ఆనంద మేముంటుంది? ఇక్కడంటే సుంద
రంబావ'-అని యింక మాట్లాడలేకపోయింది.
ప్రతిఅక్షరమూ దాని హృదయములో నుంచి
చీల్చుకొచ్చింది. ఆహా! ఆపిల్లి ఎంత బాధ
పడుతున్నది. అన్నికష్టాలు ఈ పిల్ల కే రావ

లెనా? అన్నీ చూస్తూరా యిలా ఊరుకోవల
సినదేనా అని చాలా విచారించాను. ఏమి
చెయ్యగలను?

౪

మాపద్మకి పదహారేళ్లు పూర్తిగా నిండ
లేదు. నేను వేలూరులో ఉన్నాను. హఠా
త్తుగా ఒకనాడు సాయంకాలము సద్మకు
ప్రాణంమీది కొచ్చినదనీ, నాకోసము బెంగ
పెట్టుకున్నదనీ, వెంటనే రమ్మనీ, పిడుగువలె
ఠెల్లిగ్రామము వచ్చింది. జబ్బుగా ఉన్నట్లు
ఉత్తరమేనా లేదు. ఏమిరా భగవంతుడా
అని నేనూ, నాభార్యకూడా వెంటనే బయలు
దేరి వెళ్లాము. పిల్ల ఆసుపత్రిలో ఉండన్నారు.
వెంటనే అక్కడి కెళ్లాము.

పిల్ల శల్యావశిష్టముగా ఉన్నది. ప్రాణ
మంతా కళ్లలో ఉంది. సంసిక్తాడా ప్రవేశిం
చింది. కళ్లు రెండూ జ్యోతుల్లా ప్రకాశిస్తు
న్నాయి. మొదట నన్ను గుర్తించలేదు.
చూపు ఈలోకముమీద లేదు. నాడు పుట్టిన
రోజున చూచినట్లుగానే నూతనప్రపంచాన్ని
పరీక్షచేస్తున్నట్లుగా గది నాలుగుమూలలా
చూస్తూ నాకేళి చూచి ఒక్కసారి దృష్టి
నామీద నిలిపింది. నన్ను గుర్తించుకుంది.
ముఖంలోకి ఎక్కడలేని ఆనందము వచ్చింది.
నన్ను దగ్గర కూర్చో మని సంజ్ఞచేసింది.
కూర్చున్నాను. ఒకచేతితో నా చెయ్యి
పట్టుకుని రెండవచేతితో నాముఖమంతా తడు
ముతూ 'అమ్మయ్యా, వచ్చావు మామా,

ఇంక నాకు షరవాలేదన్నమాట. ఇంక నే బతుకుతాను కాదు మామా. నన్ను బ్రతికిస్తావుకాదూ. ఇన్నాళ్లనుంచి ఎందుకు రాలేదయ్యా! ప్రాణం పోతుంటేకూడా కాస్త చూచిపోకూడదా' అంది.

బల్లిలా మంచాన్ని అంటిపెట్టుకున్న ఆ ఆకారము, గర్భనిర్భేదమైన ఆమాటలూ చూచి, వినేసరికి నాకడుపు తర్కుపోయింది. ఎక్కడలేని దుఃఖిమూ వచ్చింది. నాజన్మలో మొదటిసారి బాగుమని చిన్నపిల్లవానికిమల్లే ఏడ్చాను. నాతల్లికళ్లుకూడా నిండినాయి. అయినా తనదుఃఖాన్ని ఆపుకొని పెద్దదానికి మల్లే నన్నూరడించడము మొదలుపెట్టింది
.....

వెంటనే వెళ్లి అక్కడ దొరసానితో మా తల్లిసంగతి మాట్లాడినాను. ఏమిటి జబ్బు అన్నాను. మీరు మందేమిస్తున్నారు? ఇంత వరకూ ఎందుకు ముదరనిచ్చారు? అని గుక్క తిరగకుండా వందప్రశ్నలు వేశాను. ఇన్నిప్రశ్నలు వినగానే ఆమెకు కొంత కోపము వచ్చినది కాని నేను ఫలానా అని చెప్పగానే, నాతో సావధానముగా మాట్లాడింది. మాట్లాడడాని కేమున్నది? "వ్యాధి ఏమో తెలియదు. కారణ మంతకంటే తెలియదు. ఏ ప రీ త్న కూ, ఏమందుకూ లొంగలేదు. మే మేమీ లోటుచెయ్యలేదు. పిల్ల ఇంకొక్కరోజుకంటే జీవించదు. కాని ఆలోచించగా నా కొక్కటి తోస్తోంది. పిల్లజబ్బు శరీరసంబంధమైనది కాదు. మాన

సిక మని తోస్తుంది. దుర్భరమైన మనోవ్యధ ఏదో ఈపిల్లని కుంగదీసి, గుండె సాడుచేసి, ఒకవిధమైన తయవ్యాధిలోకి దింపింది. ఇంత చిన్నపిల్ల కంత మనోవ్యధ ఉండడానికి తగ్గ కారణము కనుపించదు. తల్లినడుగుతే అటు వంటి దేమీ లేదంది ఆమె. అయినా మీరు కూడా యోచించండి" అన్నది దొరసాని. యోచన కేమున్నది? దొరసాని ఊహించినదే వాస్తవము. పిల్లశరీరములో జబ్బేమీ లేదు. ఏవిధమైన దోషమూ లేదు. నవవిక సితపుష్పములో మూలిన్య మేముంటుంది? ఆమెవ్యాధి మానసికము. కన్న తల్లికూడా కని పెట్టలేకపోయింది.

తనకు అవసానము సమీపించినదని పద్మకూడా తెలుసుకున్నది. మధ్యాహ్నము నన్ను దగ్గర కూర్చోపెట్టుకుని, పూసగుచ్చినట్లంతా చెప్పింది. వాళ్లు తన్ను పెట్టిన బాధలు, అన్న మాటలు, చేసిన అవమానములు ఆఖరుకు భర్తకూడా అనుక్షణము అవమానించుట. దానితో ఆపిల్ల గుండె బద్దలై బెంగపెట్టుకుని మంచముపట్టింది. ఇదంతా ప్రపంచాని కేమి తెలుస్తుంది? ప్రపంచము దాకా ఎందుకు? కన్నతల్లికి తెలిసి ఏడిసినది కనుకనా! మాటలు ప్రాణాలుతీస్తాయా అంటారు. అనుభవించేవాళ్లకుకాని తెలియదు. కత్తితో పొడుస్తే నాలుగురోజుల్లో పుండు మానుకొస్తుంది. మాటతోపొడుస్తే ఆజన్మాంత మధిబాధిస్తోనే ఉంటుంది. పైగా పద్మ మూలుపిల్ల కాదు. అతిసున్నితమైన మనస్సు.

దానిది. ఈలోకపు పిల్ల కాదది. ఆ అతిలోక సౌందర్యముతో పాటు దాని గుణములన్నీ కూడా లోకాతీతములే. దాని ఆటలు, పాటలు, భావములు, ఆదర్శములు, ఆనందములు-అన్నీ లోకాతీతములే. అదెవ్వరూ కనిపెట్టలేక పోయారు. శరత్కాలములో సాయంసంధ్య యందు ఆకాశమున చిత్రితమైన రంగులు చూస్తే కొన్నిరోజులవరకూ దానికి తిండి కూడా అక్కరలేకపోయేది. ఒక చక్కని పువ్వు చూస్తే చాలు, ఒకమంచిమాట వింటే చాలు, ఒక ఇంపైనమూర్తి చూస్తే చాలు, ఒట్లు మరచిపోయేది. ఈలోకంలో పడి మాన వాశ్యత దాల్చి ఈమురికిలో తిరుగుతున్నా, ఈమాలిన్య మేమీ దాని కంటలేదు. దాని ఊహలూ, చూపులూ ఏలోకము లోనో సంచరిస్తూఉండేవి. మన అందరివలె జన్మాంతరవాసనలను పూర్తిగా వదలలేక పోయింది ఆపిల్ల. ప్రయాణమధ్యమం దాజీవు డిక్కడ ఒక్కక్షణం విశ్రమించా డన్న మాటకాని దృష్టి అంతా ముందు ప్రయాణము మీదనే ఉండిపోయింది. శరీరసౌఖ్యములనేవి శాశ్వతములు కావనీ, బ్రహ్మానందమే శాశ్వతమనీ, అది కేవలము జ్ఞానలబ్ధమనీ మనకు ప్రతిముసలమ్మా చెపుతుంది. కాని ఎవరేనా శరీరసౌఖ్యము వదలుకొని, ఎప్పుడు మానసి కానందమే అనుభవిస్తున్న వాళ్లను చూచి మనము అర్థముచేసుకోలేముసరిగదా పిచ్చు ముండావాళ్లని, విశాఖపట్నమో, మద్రాసో పంపేపర్వాటు చేస్తాము.

పద్మకు పెళ్లి చెయ్యక తప్పదనుకున్న నాడు సుందరాని కిచ్చిచేస్తే తరిపోయేది. లేదూ, పెళ్లి వద్దు, పెటాకులూ వద్దు, మాట్లాడక ఊరుకుని దాని పుస్తకాలతో, దాని సంగీతంతో దాన్ని విడిచినా బాగుం డేది. ఏదీ లేకుండా, తెలిసో తెలియకో, తల్లి చేతులారా పిల్లను హంతకుల చేతుల్లో పెట్టింది. వాళ్లు నిర్భయంగా మూడుసంవత్స రములలో పిల్లను వధించారు. ఇది కోర్టులో రుజువుకాకపోవచ్చుకాని, ముమ్మాటికీ ఇది హత్యకాని వేరొకటి కాదు. 'నేను ఆయ నతో ఏశరీరసౌఖ్యమూ కోరలేదు! మామా, దైవసాక్షిగా నాకక్కరలేదుకూడాను. నాభా వనాప్రపంచములో నన్నెందుకు తిరగనివ్వ కూడదు మామా! దానివల్ల వాళ్ల కేమి లోటు?' అన్నది నాతల్లి.

చిన్నపిల్లలు వాళ్ల కేమి తెలుసునను కుంటాము. వాళ్ల కేమి తెలుసునో తెలుసు కునే తల్లిదండ్రులెంతమంది ఉన్నారు, మన వాళ్లలో. ఆసాయంకాలమే అస్తమిస్తున్న సూర్యుడుతోపాటు నాతల్లికూడా అస్తమిం చింది. పద్మము ముకుళించుకుపోయింది. పల్లె ములో హారతికర్పూరములూ హరించిపో యింది.

నా చేతులతో ఈ పాడులోకములో ప్రవేశపెట్టాను. ఈ పాడుచేతులతో పరలోకానికి సాగనంపాను..... ఇంక నాఉద్యోగ మెందుకు తగలెయ్యను.

నాతల్లిని బ్రతికించలేని వైద్య మెందుకు,
మానుకున్నా. అన్నీ వదలుకున్నాను. నా
తల్లీ నాకు షరమేశ్వరునియందు భక్తి కుదు
ర్చింది. ఆయనపాదములనే నమ్ముకున్నాను,
ఎప్పటికైనా నాతల్లిదగ్గరకు తీసుకుపోడా అని.

పగలంతా నాతల్లి కడసారిపలుకులు
చెవులలో గంటలుకొట్టినట్లు మోగుతూ
ఉంటాయి. రాత్రంతా శ్మశానజ్వాలలో నా
తల్లి మొగము... శివశివా...

భా వ నం కీ ర్త న ము

బాలాంత్రపు వేంకటరావు

౧

నో ధించినకొలది సొంపు పెంపగుచున్న
దియు, దలఁచిన కొలదిని దగులుమి
గులుచున్నదియు, వాడుకొనుకొలదిని వన్నె
కెక్కుచున్నదియు, గ్రహించినకొలఁ
దినకలకలఁ గళదేఱుచున్నదియు, గ
దలించినకొలదిని గలుపువలపుఁ
దెలుపుచున్నదియును, నిలిపినకొలదిని
నిండుచందురుఁబోలు నిగ్గుజగ్గు
తో వెలయుచున్నదియునగు నావిశుద్ధ
భావసుమము, నాజీవసంజీవసుమము,
మీఁదఁ గట్టియుంటిని నీవినోదమునకు
ఎపు డనుగ్రహించెదవా? నీయిష్టముప్రభు!-

౨

ప్రారబ్ధమగు నాసుమాశణమ్మున, వాస
నాకుసుమమ్ము లనేకములుగ
నమ్మివైచితిని. చిత్రమ్ములును, వివిధ
కర్మదోహదములుఁ గౌతుకములు
నైనపుష్పమ్ముల నమ్మివైచితిని. సం
చితములును, రసశోభితములు నగు

మృదులతాంతముల సమృదమున నమ్మివై
చితిని. సరమ్ములు, జిత్రకంచు
కములు, నంగీలు, నుష్టీషకములుఁ జెల్లె;
ఒకపవిత్రహృదబ్జమే యున్నదింక;
విలుచుకొనుమయ్య! దీని నావెలయొసంగి,
వేగ నాయంగడిని నెత్తివేయుదుఁబ్రభు!-

౩

ఈదీనదాసునివైదయగల్గెనే!
వచ్చితే! దర్శనమిచ్చితే! ప్రభు!
ఆనందబాష్పపాద్యము స్వీకరింపుము!
నామనకమలాసనమ్మున నుప
విష్టుఁడవగుము! విశిష్టభక్తిరసప్ర
పూర్ణవాక్కుమములఁ బూజఁగొనుము!
నాపుణ్యఫలముల నైవేద్యముగ్రహింపు;
మంతరంగ శుభనిశాంతమందు,
భావ సుమశయ్యనలవోక పవ్వళింపు;
మాత్మవల్లకీప్రణవనాదామృతము ప్రి
యంబా? జీవరాగప్రణయామృతము ప్రి
యంబా? సెలవిమ్ము! నానేవలందుము ప్రభు!-

అభినవాంధ్రకవి పండితసమ్మేళనము

ద్వితీయసమావేశము, రాజమహేంద్రవరము

(శ్రీ)ముఖనామసంవత్సర శు ౧౨ గురువారము. ౨౮-౧౨-౩౩.)

అధ్యక్షోపన్యాసము: ఆచార్య రాయప్రోలు సుబ్బరావు

రైనుగుండోఁటల భావగీతలను ర

క్షిం బాడుటో, పూలమ

ళ్ల నోయూరంబుగ దిద్దుటో, యమృతవా

ల్లభ్యం బుపాసించుటో,

సనలం దేనెలు తీయుటో పాదల పాం

తక గోయిలక బిల్చుటో

జననీ! వేదికలేల? లేవె యింకయు

మృత్యేవయం దన్యముల్.

ఇసుకమబ్బుల బొమ్మరిండ్లు తీర్చెద రెవ్వ

రానల్ల చెరువుమైదానమందు

ముత్యాలు తూర్పార పోయుచున్నారెవ్వ

రాపాలయేటి వాలయిన మడక

లక్షవత్తులనోములను నోముచెవ్వ రా

కంచుదీపాలు వెల్గించినారు

శీతదుగ్ధకణాభిషేకం బొనర్తు రె

వ్వారు పార్థివపూజ బచ్చనింట

ఆధనుర్మాస హిమదరహాస సుముఖ

పుట్టిన దినాలపండుగప్రాద్దులందు

లలితకళల బ్రహ్మాత్మవముల నొనర్తు

రభినవాంధ్రపండితకవు లహహ సుకృతి.

అనుద్వేగకరం వాక్యం

సత్యం ప్రియహితంచ యత్,

స్వాధ్యాయాభ్యసనం చైవ

వాఙ్మయం తప ఉచ్యతే.

—గీత. ౧౩. ౧౫.

సభాసీనులయిన సహృదయలోకమునకు
సాష్టాంగములు; అమృతవ్యవసాయకులయిన
అనుచర కవికులమునకు అభివాదములు.

ఈ కవిపండితసమ్మేళనమునకు నన్ను
అధ్యక్షునిగాఁ బిలిచిన మీ స్నేహ గౌరవ
ముల కెంతయుఁ గృతజ్ఞుఁడను. పిలువని
పేరంటమునకుఁ బోరాదు; పిలిచిన పేరంట
మునకుఁ బోకుండనురాదు. నేను మీ
యాహ్వానమును నమ్రశిరస్కుఁడనై యంగీక
రించుటకు ఇదియే కారణము. అంతేకాని
యీ గౌరవభారమును వహించుటకుఁ దగిన
ప్రత్యేక యోగ్యత లేమియును నాయొద్దలేవు.

మన మిప్పు డొకవిచిత్రకాల పరివర్త
నలోఁ జిక్కి నిస్సహాయముగా పరిభ్రమించు
చున్నాము. పరిపత్తులు, వార్షికోత్సవ
ములు, గ్రంథాలయసభలు, సారస్వత
సమావేశములు, విద్యావాసరములు—ఇట్టి
వెన్నియో మన నాగరకజీవితమునం దాచార
ములైనవి. వీనికెల్లను అధ్యక్షులు తప్పనిసరి.
తీర్మానములు, సవరణలు, సమ్మతులు—ఇట్టి

దెంతోతంతు జరుపక. తప్పదు. ఈ కలాప మంతయును ఇతరరంగములయందు అని వార్యమయిన నగుగాక, సాహిత్యసత్తాక మందుగూడ అవసరమా? గోష్ఠియొక్కటే ఇట్టిసభలవలన వాగ్విత్తు లర్థింపఁదగిన పరమప్రయోజనము. అది యెంతలబ్ధమయినను పదివేలే.

ఆంధ్రదేశమునందుఁ గేవల సారస్వత కృషికై పలుసంస్థలు ఏర్పడినవి. ఆధునికాంధ్ర కవిపండితసమ్మేళనముగూడ నం దొకటి. ఏతద్విత్తియనమావేశము రాణ్ణాహేంద్రనగరమున జరుగుట మిగుల నానందదాయకము. ఆంధ్రవాఙ్మయమునకు రాజమహేంద్రవరమే పురుడుపోసెను. ఆంధ్రనాగరకతకు రాజమండ్రయే పెంపుడుతల్లి. ఆంధ్రుల సంస్కార దీక్షకు రాణ్ణాహేంద్రమే యజ్ఞశాల. భవభూతి సంస్కృతసరస్వతితో తరంగితమయిన గోదావరిగర్భమందే నన్నయభట్టారకుఁడు భాషాశుక్తి సంతానమును శాసించి తన మహాభారతహారమునకు నీరుగల నిండు ముత్యముల నేరికొనెను. ఆంధ్రుల సంస్కార యోగమునకుఁ బ్రమాణముగా వీరేశలింగ దీక్షితుఁ డిందే తన యనుష్ఠానమునకుఁ బూర్ణాహుతిఁ గావించెను. అనర్గళధారా చతురయు, ఉదారమృదుచరణయు నగు చిలకమర్తికోకిల మిచటనే తన చైత్రయాత్ర ను సలిపెను. ఆంధ్రుల యితిహాసపురాణమును విభాగించిన వీరభద్రవ్యాసు లీతిర్థ వాటికయందే కాపురముండెను, తెనుగునాటి

పంటలను రంగులరాసులుచేసిన దామెర్ల రామహస్త మీచిత్రకూటమందే తన ఉదయాస్థ్య మర్పించెను. అనేక జాతి వనస్పతులకు ఈ జీవలంకయందే అంట్లు త్రొక్కఁబడినవి. అల్పప్రజ్ఞుఁడ నగు నేనును నిండారఁ బాటు నఖండగోదావరి యొడిలోనే నా ప్రథమగీతమును బాడితిని. నన్నీ మహాసభకు అధ్యక్షునిగాఁ బిలుచుట కిదియే ప్రధానకారణమై యుండనోవు.

రసికులారా, నాయనస్థ నేఁడు మిగుల క్లిప్తముగ నున్నది. సభ్యులో సర్వతోముఖ సాహితీసంపన్నులు. సభాకార్యమో బహు ముఖవిశిష్టమయినది. నే నేమి ప్రసంగింప వలెనో నాకే బోధపడుటలేదు.

అయితే మనసు మిణకరించుట లేదు. కంఠము కంపించుట లేదు. ఉల్లాసమే, ఆవేశమే, ప్రబుద్ధప్రకాశమే న న్నలముచున్నది. అంతరాకాశమం దెందో కందలించు శబ్ద సంహితను మీకు వినిపింప వేడుకయగుచున్నది. దృగ్విధియందుఁ దాండవించు రూప కలాపమును ప్రదర్శించు బేత్సుకృమును ఉత్కటముగా నున్నది.

ఈతీగెలు అనునిమేషమును తీరుతీరులఁ బుష్పించుచున్నవి. తొలకరితేనెలు ఎడతెగక రాలుచున్నవి. ఎంతపాడినను శకుంతములకు ఎలుఁగు రాయకున్నది. ఈకిలికించిత క్రియా కలాపమంతయును తెనుఁగుతోటలో జరుగుచున్న చైతన్యస్వామి శోభనోత్పవము

కాదా! ఆధునిక కవికుమారు లండనును ఈ ఆనందవనమునందు, సాభాగ్యవీధులలో, ప్రసన్నజీవనసరస్సులచెంత మాధుర్య సహకారచ్ఛాయల నాశ్రయించిన వైఖానసులే. వీరి తన్మయతరంగములే భావగీతములు.

భావకవిత్వమన నేమి?

భావకవిత్వమన నేమో తెలిసికొనుటకు ముందుఁ గవిత్వమన నేమో నాయభిప్రాయమును నివేదించును. కవియొక్కకర్మయే కావ్యము. అయితే కవులన నెవరు? మంత్రద్రష్టలై ఛందస్సుల నవతరింపఁజేసిన వైదికర్షులు కవులు. విజ్ఞానపారంగతులై ఉపనిషత్తుల నుపసాదించిన బ్రహ్మవాదులు కవులు. ఆనందోపాసకులై మానవజీవిత మాధుర్యమును సంక్షీర్ణము జేసిన కాళిదాసాదులు కవులు. అయితే ఈమహాకవుల కందటకును ఏకాదర్శమే గోచరింపదు. లక్ష్య లక్షణముల రెంటును అంతరమగపడుచున్నది.

వైదికమహర్షులకు ఋతము లక్ష్యము. ప్రకృతిని, తన్మయమయిన పంచభూతములను, ఏతన్నే పథ్యనిష్ఠితుడైన పురుషుని వారన్వేషించిరి. వారిసాధన తపస్సు. వారికి దర్శనమే సిద్ధి. తపస్తప్తమై బృహితమైన వారి ఆత్మోంబరమందు ఆచ్ఛాదితమైన జ్యోతిర్లేఖనమే వారిఛందస్సు. అందువలననే ఇష్టుడుగూడ ధ్యానధారయందు వారిమంత్రములు జృంభకాస్త్రములవలె నూర్ధ్వశిఖిలతో మన కగపడును.

ఉపనిషత్కర్తలు తత్త్వవేత్తలు, బ్రహ్మవాదులు. వీరికి దర్శనసిద్ధికంటె సాధనశుద్ధి యధికము. జిజ్ఞాస, మీమాంస మున్నగు వైజ్ఞానికవీధులు వీరి త్రోవలు. స్వాధ్యాయ ప్రవచనములు వీరికి అప్రమాదానుష్ఠానములు. తఃశక్తిస్థానమును జ్ఞానయోగ మౌక్రమించినది.

ఇంతవఱకును వాఙ్మయమునకు ఏ అతీత విషయదర్శనమో, ఏతత్త్వజిజ్ఞాసయో లక్ష్యముగ నుండెను. మహాకవి వాల్మీకియే తొలుదొల్త నీఛందఃకలశములలో మానవజీవితక్షీరములను బోసెను. 'మధుమయఘణితీనాం మార్గదర్శి మహర్షిః' అని ఒకకవి కీర్తించిన దందువలననే! అనంతరము మహర్షి వాల్మీకి వాచానంప్రదాయమునే కాళిదాసాదు లను సరించిరి. ఈబృహత్పరిణామమందు వాఙ్మయమునకు లక్ష్యమేమైన భేదించినదా? ఔనని నా విధేయవాదము. ఈ భేదమునే మహాకవి భవభూతి ఒక అనుపమసూక్తములోఁ బ్రకటించెను:

లౌకికానాం హి సాధూనా
మర్థం వా గనువర్తతే,
ఋషీణాం పున రాద్యానాం
వాచ మర్థోఽనుధావతి.

అలౌకికమో పారలౌకికమోయై ప్రజ్జ్వలించుచున్న కవిత లౌకికమై, సాధువై ప్రసన్నమయినది.

నే నీ పరిణామమును సూచించుటకు రెండు కారణములు కలవు. మొదటిది వాఙ్మయవిధాత లయిన కవులకు లక్ష్యభేద ముండెనని చూపుట. రెండవది వాఙ్మయ రూపమైన కవితకుఁగూడ వేఱువేఱులక్షణము లేర్పడె నని నిరూపించుట. కవితకు తొక్కిప్రతిపత్తి పట్టినతరువాతనే కావ్యానుశాసనములు కొమ్మలుసాగినవి; ధ్వన్యాలోకములు తలలెత్తినవి; బహుమతములు బయలుదేరినవి; గుణదోషవిచారము కొనసాగినది; దృష్టిభేదములు స్పష్టపడినది.

నేనిచ్చట కావ్యనిర్వచనములను వర్గీకరింపఁదలఁచలేదు. వాని తారతమ్యములను తర్కించుటకు నాకథికారమును చాలదు. కాని, ఒక్కముక్క చెప్పదును. కావ్యమునకు రసమే ఆత్మ అను నిరూపణము విశ్వసించువారిలో నే నొకఁడను. 'హ్లాదైకమయ' మైన కావ్యమువలన నర్థింపఁదగిన షరమప్రయోజనము ఆనందము. ఆఆనందోపాసన గావించువాడే భావకవి. ఆకవియొక్క స్వీయభావమే ప్రధానముగాఁగలది భావకవిత. భావమనఁగా కవి యభిప్రాయము.

“భావయతి బోధయతి కవే రభిప్రాయ మితిభావః”-అని గురుబాలప్రబోధిక. ఇంకఁ గొంచెము విస్తరించిన నాయీ యాశయము తేటపడఁగలదు. కావ్యమునకు వస్తువు కావలెను. వస్తుసంపరణమునందు భావకవికి తన స్వానుభవమే యధికరణము. పూర్వవాఙ్మయమందు లేదని వదల నక్కఱలేదు.

నాయీకానాయకులకు ఆలంకారికులలక్షణము లనుకూలించునా, ప్రతికూలించునా యని విచారించ నవసరము లేదు. వర్ణనాదుల యందుఁగూడ నిశ్లే.

‘దానిమ్మపువ్వువంటి తరుణి కమ్మొవిపై మల్లెపువ్వులనవ్వు సుల్లిదిరుగ’

అని నే నొకచో వాడితిని. ప్రసిద్ధుఁ డగు పండితులొకరు ‘ఈ యుపమానము కవినప్రదాయము కాదే’ యనిరి. స్థాలీపులాకముగా నిదిచూపితిని.

దృష్టిభేదము :

భావకవులకుఁ బ్రత్యేకములయిన లక్ష్య లక్షణములు కలవు. అందుఁ బ్రధానమైనది స్త్రీవ్యక్తి. మన వాఙ్మయమునందు అధికముగా కాముకావరణమందే స్త్రీ ప్రదర్శింపఁబడినది. ఆమె యౌవనావస్థయే యెక్కువగా వర్ణితము. అంగోపాంగ వర్ణనలయందుఁగూడ అతివ్యాప్తియే పట్టినది. ప్రణయమర్యాద యందును సాధారణముగా ‘చ్యుతి’ యామెదే.

భావకవిత్వమునందు స్త్రీ మాతృశీతమునందాసీనురాలగును. కవి కాముకునివలె గామింపక తల్లివలె దగ్గఱకుఁ బోవును. యౌవనావస్థయందుఁగూడ ప్రకృతికృషణుడయిన పురుషుని ధూర్తచారమునకు తోణకక నిండుకుండవలె నిలుచును. అబలాసమ్మితముగ నాతనికి పుత్రభావము నుపదేశించును. భావకవి ప్రకృతి నెల్లప్పుడును పూజ్య

బుద్ధితో సమీపించును. స్థూలవస్తుభ్రాంతితోఁ బ్రేరబడఁడు.

ఆచార్యశంకరులకు దేవీస్తనద్వంద్వమునందు సూర్యచంద్రులు ద్యోతమయినట్లు భావకవికి పాలకుండలో, అమృతకలశములో గోచరించును. ఇట్లంటినని యువకుల ప్రణయసంభావనము భావకవితయందు నిషిద్ధమని యూహింపరాదు. మిథునానురాగపోషణ మందుఁగూడ సంభోగశృంగారమునుగాక ఉపనాగరక సాహచర్యమునే యుత్పాదించును. భవభూతి యాదేశించిన 'సుమానుష ప్రేమ'ను భావకవి ప్రాప్యముగా నారాధించుచున్నాఁడు. కాని భోగ్యముగా నధఃకరించుట లేదు. ఆతని రసోపాసన కధిష్ఠాన దేవతకూడ నాప్రేమయే. చూడుఁడు : పద్మభ్రమరములకు మిథునానురాగము కావ్యసంకేతమే.

ఐనను,
సందెలను దారిద్ర్య మిళిందసుతులఁ
దేనెపా లిచ్చి చీకట్లఁ దిరుగనీక
ఉదయమగుదాఁక యొడిలోన నిదురఁబుచ్చు
జేరదీసిన మమతకుఁ జిక్కి నలిని.

అని మాతృప్రేమ మాధుర్యమును గానము చేయుటకు వెనుదీయఁడు.

ఈ ప్రచండభావనయందు అతనికి ఆవరణము చాలినది కాదు. అందుచే నతివిశాలమగు ఆత్మదేశమునందు తన యనంతమాతృభావమును మూర్తిభవింపజేసెను. దేశమకుటమునందే యావన్మాతృప్రాభవము నావ

హింపజేసెను. ఆమె ముఖమునందే విశ్వదేవతల దివ్యతేజస్సునంతయు నుపలక్షించెను. ఇట్లంటినని భావకవిని బండవాస్తవికునిఁగాఁగాని నాస్తికునిఁగా గాని భావింపకుఁడు. అతనికి యీశ్వరుడు కలడు. అయితే నిర్వకల్పుడయిన ఆ అనాదిపితతో వికల్పజగన్మయుడైన తా నెట్లు మెలఁగవలెనో బోధపడుటలేదు. అందువలన భావకవి ఆ తండ్రిని సాక్షిగానే వదలి తల్లిని ప్రత్యక్షదైవముగా సమీపించుచున్నాఁడు. అనశ్వరదైవాంశలగు భూతపంచకమును ఉపగమ్య ద్వారములుగా దరియించున్నాఁడు. త్రిమూర్తులుగాని, తక్కిన ముక్కోటిదేవతలుగాని ఆతని భావన కధిష్ఠానదేవతలు కారు. ఆతఁడు ఆత్మను స్వస్వశూన్యముగా భావించుపంథకు దూరముగా నిలువఁబడెను.

ఈ ఆత్మావలోకనసాధనయందు అతఁడును పెక్కులవలంబనములను బాటించెను. తాను నాయొకయై ప్రాణవిభుని రాకకు నిరీక్షించు వాసకసజ్జకవలె తీయని వాకిండ్లముందు నిలువఁబడెను. తాను రాధయై బాలగోపాలుని లీలాసాహచర్యమునకు ఉఱ్ఱుతలూగెను. తాను ఆటకాడై సర్వమును విస్మరించి జగత్ప్రాణవీచికలపై తేలియాడు ఆనందహంసమును బిలిచి బ్రతిమాలి దాని కాళ్లుపట్టుకొని నుత్తరలోకమున కెగిరిపోవనుంకించెను. కాని అన్నిటను అతని అవేక్షణ మొక్కట. తాను ముక్తుఁడైపోవలెనని కాదు. తారవలె తెగిపడి తాను సందర్శిం

చిన మహత్తర సాంధర్యమును; అనుభవించిన ఆవేశానందములను ఆంధ్రభారతీవీధులయందుఁ జిత్రింపవలెనని చింత; గానము చేయవలెనని కాంక్ష. అయితే ఈ పితృపక్ష సాధనలయం దన్నిటనుగూడ ఆతనిపిపాస చల్లరినది కాదు. తనకు ఇష్టదేవత దేశము. ఆమెకు ఆప్తపుత్రుఁడు తాను. బ్రహ్మాండమైన ఈ మాతృ ప్రాభవమంతయును తనదేయని యతని విశ్వాసము. దాని నిష్ఠా పూర్తికై వినియోగించుకొనుటకు ఆతనికి హక్కు గలదు.

అందువలననే అతఁడు గోదావరీ గర్భమందు ఆంధ్రనాగరకతను, తద్విశాల వక్షమునందు నానాదేశములనుండి వరహాలబస్తాలను వేసికొనివచ్చిన ఆంధ్రనౌకలను జూచుచున్నాఁడు. శ్రీహర్షునికంటె శ్రీకృష్ణరాయలె అతనికి అధికాప్తుఁడు. కాళిదాసునకు అలకా ఉజ్జయినీ నగరములవలె భావకవికి ఆమరావతీ రాణ్యపేంద్రవరములు సర్వసభ్యవిన్యాసమునకు ఆటపట్టు లైనవి. నారదుని భక్తిసంహితలోకంటె త్యాగరాజస్వామి కీర్తనలయందే ఆతనికి బ్రహ్మానంద సూత్రము లందుచున్నవి. ఈ సాధనయొక్క ఉత్కంఠదశలయం దతఁడు బాగ్గుగనులలో దేశద్రోహుల పాపసమాధుల నరయును. సన్యసంఘము లయిన సుక్షేత్రములయందుఁ బరోపకార పరిపాకము నందిన సంపన్న గృహస్థుల జీవితసాఫల్యము నాకాంక్షించును. సకలశాస్త్రవిజ్ఞానవిశాలములయిన

ప్రకాశవాటికలయందు విస్మృతవిద్యజ్ఞనవిహారములు వీక్షించును. నిత్యసాంధర్యనిభృతములయిన పూదోటలలో ఆంధ్రమతల్లుల నిర్మలాభిజాత్యపరిమళమును బసిపట్టును. ఉద్రేకవ్యగ్రములయిన యువజనవాటికలలో ఉత్సాహశక్తియోగము నుపలక్షించును.

సారస్వతపక్షమందుఁ గూడ భావకవికి దృష్టి వైలక్షణ్య మున్నది. ఆతనికి ఆంధ్రవాఙ్మయమంతయు భావకవిత్వమే. నన్నయభట్టారకుఁడు వాగనుశాసనుఁడే కాక ఆంధ్రుల యావన్మహోదయమునకును స్థాపకాచార్యుఁడు. ఏలయన ఆంధ్రుల తేజోవిన్యాసము మగధసామ్రాజ్యమునాటినుండియు వెలిగినది. కాని అంతయు నదృష్టమై పోయినది. వేంగి దేశమందుఁ బుట్టిన పంపనివంటి మహాకవులు కన్నడములోఁ దమప్రతిభను దాచుకొనవలసివచ్చెను. బౌద్ధులయిన ఆంధ్రు లెందఱో తమవిజ్ఞానదీపములను ఏ ప్రాకృతవిద్యాలయములలోనో వెలిగించియుందురు. ఈ జాతీయవిపత్తు నణికట్టినదిట్ట నన్నయభట్టారకుఁడు. సంస్కృతమైనను ప్రాకృతమైనను మఱి యేదేశ్య మయినను తెనుఁగుదేవికి బుట్టినతెనుఁగువారికి ఇతరమే యగును. అందువలన భాగ్యవిధాత లాంధ్రులైనను అన్యదేశ్య కోశములందు సుబద్ధమైనందున నది ఇతరులసొత్తే అయినది. ఆంధ్రపండితులు ఆంధ్రభాష నాదరింపమియే యీవిపత్తునకుఁ గారణము. ఆంధ్రులజాతీయసౌభాగ్యమును నిలువరించుటకు ఆదీయందు

సువర్ణపు ఖజానా గట్టిన అక్షరరమ్యశిల్పి
నన్నయభట్టారకుడు. సూక్ష్మముగాఁ బరిశీ
లించిన ఈ ప్రసన్నధారాజీవమే ఆంధ్రకవుల
రచనలయందెల్ల దోహద మగును.

తిక్కన సోమయాజి దిద్దినద్రాపది
యందు ఆంధ్రసతీస్వరూపస్వభావములు పొడ
కట్టుచున్నవి. ఆతని రాయబారపుఘట్టము
లలో తాను స్వయముగా రాయభారియై
తీర్చిన సంఘసంధానప్రతిభ లద్దములోవలె
బింబించుచున్నవి. పోతనార్యుని మహాభాగ
వతప్రవాహములో ఆంధ్రుల మాధుర్యోపా
సనాతరంగములు వినఁబడుచున్నవి. శ్రీ
నాథుని వాచారథముమీఁద ఆంధ్రులకళా
ప్రియకేతనము లెగురుచున్నవి. అల్లసాని
పెద్దన యల్లికలలో తెనుఁగుతీఁగెల తీరు
తీయములు పొంది పూచి పరిమళించు
చున్నవి. పారిజాతాపహరణమందుఁ బ్రతి
ఫలించు సత్యభామ ఆంధ్రసుందరుల యభి
మాన గర్వలక్ష్మిని బ్రదర్శించుచున్నది. స్వర్గ
లోకములోని పారిజాతమును శ్రీకృష్ణుడు
సత్యభామదొడ్డిలో పాఠినట్లే గీర్వాణ నంద
నములోని సాహిత్య-బదనికలను శ్రీకృష్ణ
రాయలు చిన్నమ్మదేవి కన్నె తెనుఁగుతోఁట
లో నాటించెను. సూరనార్యుని కళాపూర్ణోద
యము ఆంధ్రుల జాతీయ కళాపరిపూర్ణోద
యమే కాని వేఱుకాదు. ఆభిజాత్యసాలం
కారనిష్ఠమైన ఆంధ్రకవితా కామనీయకము
తోఁటకాల్పలకు నీళ్లుద్రిచ్చి సుగ్రాతీ సహజ
సౌందర్యముగాఁ బరిపక్వ మయినది. ఇది

దేశకాలానుగతమైన ఆంధ్రసాహిత్య పరి
ణామమే యని నా విజ్ఞప్తి.

విద్యానగరమందు విప్పారినవాఙ్మయము
ఆనాటి ఆంధ్రుల సమస్తజీవిత వైభవమును
నాగరకాభిరుచులను కన్నులకుఁ గట్టు
చున్నది. లేకపోయినచో అందు ఉపలక్షిత
ములగుచున్న ఒక క్రొత్తరికము, పడుచు
గర్వము, రిరంస, రసికవిన్యాసము మొదలగు
స్వతంత్రరేఖలు అంతవిలక్షణములుగ నుండి
యుండవు. ఇంతయేల, ఆంధ్రులకు 'సశరీర
స్వర్గసుఖము సమకొనిన' మహోదయకాల
మది. ఇంకఁ గళాపూర్ణోదయ వాతావర
ణములోఁ దెనుఁగుమీటి ఉయ్యాలలూఁగు
పడుచులు స్వర్గలోకసుందరులను గాలితోఁ
దన్న కేమిచేయుదురు! ఈ యద్భుతదృశ్య
మును ధ్వన్యంతరముగాఁ జిత్రించియుంచిన
సూరనార్యునకు సమస్కారము.

వాఙ్మయమును భావకవి కేవలశబ్ద
వ్యాపారమునకే కాక భావసంగ్రహమునకుఁ
గూడ సమానప్రపత్తితో నధ్యయనము
నేయుచున్నాడు. ప్రయోగమునందును
అదేదృష్టి నభ్యసించుచున్నాడు. భావకవి
ఆస్తికుడు. ఆతనికి పురాణయుగములును,
యుగచరిత్రములును విశ్వాసపాత్రము లయి
నట్లే వర్తమానయుగవిన్యాసముగూడ సతనికి
వాస్తవప్రాయమే. ఇం దతనికి మిథ్యా
మిమాంస లేదు. అందువలన తానున్న
జీవితావరణమును యథావబోధముగా నన్వ

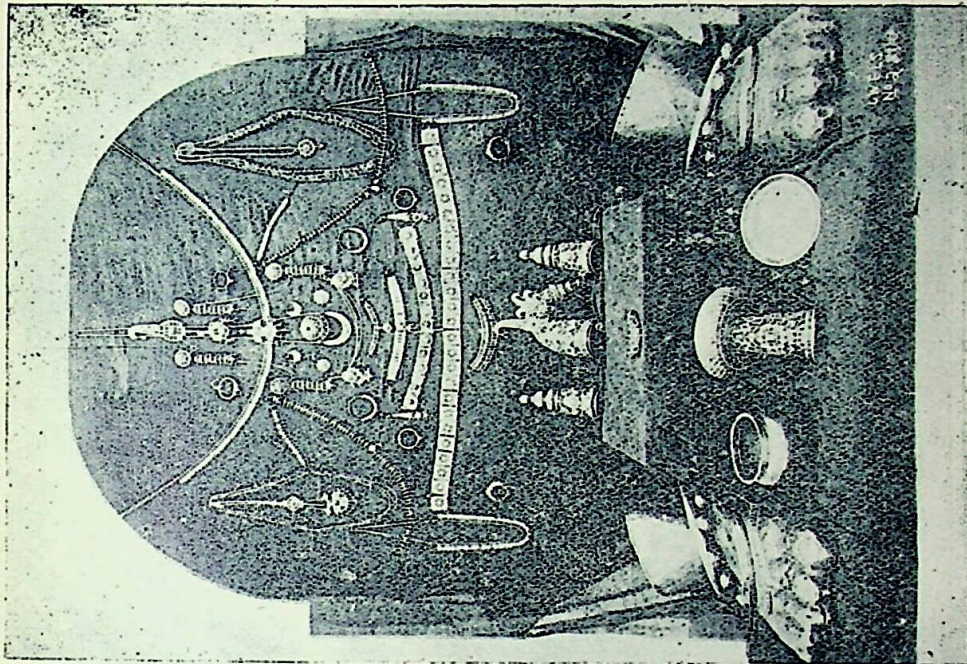
యించుకొని నిరూపించుకొనుచున్నాడు. నవ్యసభ్యతను సంపన్నము గావించుచున్న వివిధకళాకలాపమును సానుభూతితో సఖ్యము చేసికొనుచున్నాడు; దాని పరమార్థమును ధ్యానించుచున్నాడు; తత్సాహచర్యమును అర్థోన్ముక్తకంఠముతో బాడుచున్నాడు. యుగాంతరములనుండి యంతవఱకు రాశీ భూతమై జీవించియున్న విజ్ఞానప్రమాణములతో ఆధునికనాగరకాదర్శములను బరిశీలించినప్పుడు ఆతనికిని గొన్ని సామ్యవైషమ్యములు ఎదురుపడుచున్నవి. ఇప్పట్లు నతఁడు ఆర్యునివలె 'ఆత్మగతినే ప్రమాణముగా' సంగీకరించుచున్నాడు. వసంతమురాక కోకిలకంఠము గానమునకు శ్రుతికాదు. మేఘోదయముగాక నెమిలి నృత్యమునకై పులకితముకాదు. లేగ లేక పాడియాపుపొదవున పాలు చేడవు. అట్లే అంతస్సున రసస్పందముగాక, కవితాదర్శనము కాదని భావకవి విశ్వాసము.

అందుచేత శబ్దప్రయోగమందును, రూపకల్పనయందునుగూడ నతఁడు ఆత్మపరతంత్రుఁడు కాక విధిలేదు. హృదయాకాశమందు విహరించు శబ్దవిహంగము ఈయను భవవిన్యాసమునే షటుచాలనమందును, స్వరకల్పనయందును బ్రదర్శించుచున్నది. ఈ సూత్రమునుబట్టియే భావకవి యక్షుని విలాసమందుఁ గాళిదాసకంఠరవమును వినుచున్నాడు. సంజయరాయబౌరమందు

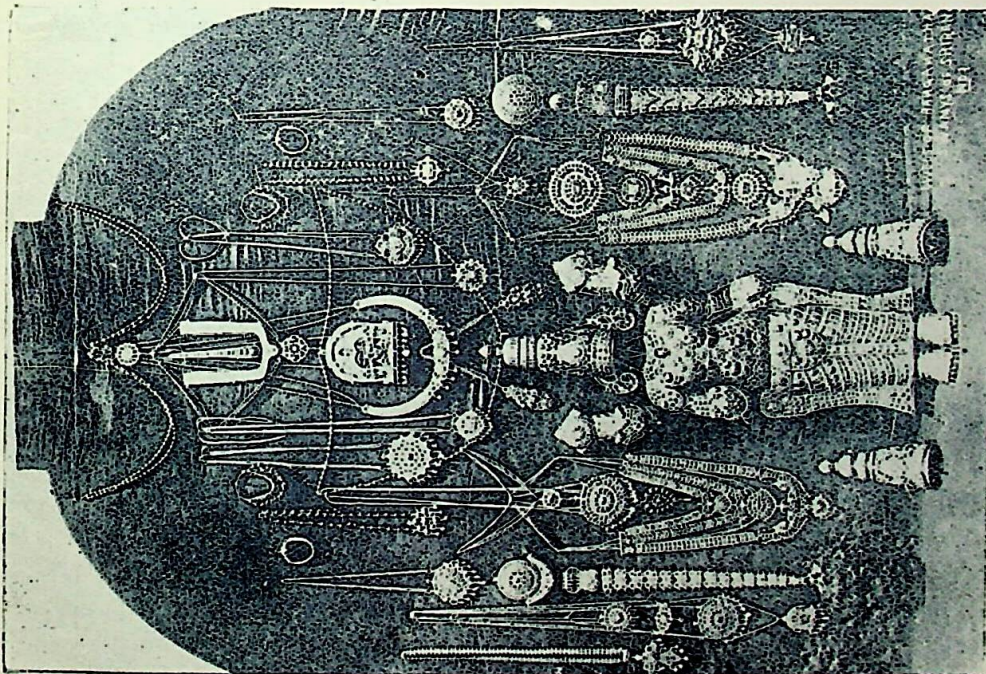
తిక్కనమంత్రి ప్రజ్ఞాపాటవమును పరిమాణించుచున్నాడు. ప్రవరాఖ్యుని జీవితప్రవృత్తియందు శిష్టరసికాకృతిని గుర్తించుచున్నాడు. శాలీనుని యానందనిరూపణము నందు సూరనార్యుని రసోపాసనావిధానమును ఉపలక్షించుచున్నాడు. ఇక నతనికి ఆంధ్రవాఙ్మయము భావకవితాప్రబంధము కాదా!

ఆర్యులారా, నా యనుభవమునుబట్టి భావకవి కావ్యాదర్శములను, దృష్టిభేదమును, జీవితసాధనమును, కళాప్రవృత్తిని, దిజ్ఞాత్రముగా సూచించితిని. ఇందలి ఉక్తానుక్తదురుక్తములను బరామర్శించుటకు అభినవపండితులే యర్హులు. కాని ఒక్కమనవి: భావకవి నాస్తికుఁడుమాత్రముకాదు; భాషానేవకుఁడుగాని, భాషాద్రోహికాఁడు. ఆద్యుఁడై, యనంతుఁడైన ఈశ్వరుఁ డొక్కఁడే అతనికిఁ బ్రభువు. సర్వసంపన్న మైన దేశ మొక్కటే ఆతనికి మాతృమూర్తి. అనశ్వరకల్యాణమయి యైన సరస్వతి యొక్కటే యాతని కుపాస్యదేవత. తన్మయుఁడైన సంగీర్తనము చేయు కవిని బొగడినను తెగడినను ఒక్కటే.

అభినవవాఙ్మయమునందు అప్రభంశమునే యన్వేషించు పండితులను విడుపుఁడు. మార్పున కులికిపడు మహనీయుల నుపేక్షింపుఁడు. మార్పుజగల్గక్షణముగానే తోచుచున్నది. గృహనిర్మాణము మాఱినది. వేషములు మాఱినవి. పాకములు, రుచులు మాఱి

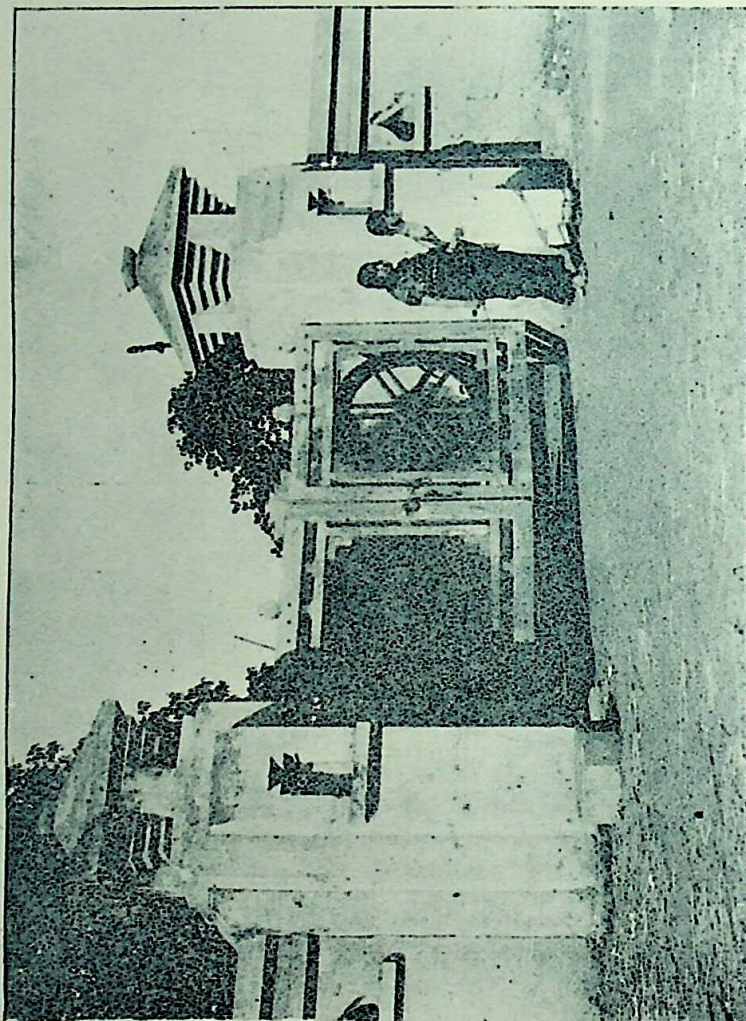
గి. రంగనాయకాదేవి ఆభరణములు

ర. నవరత్నాచార్యము లగు రంగనాథస్వామి ఆభరణములు

విశ్వభారతి (శాంతినికేతనము) చిత్రములు

(వి. ఆర్. చిత్ర.)

౧. ప్రధానద్వారము

నవి. బుద్ధులు మాటినవి. పఠనపాఠనవిధానములు మాటినవి. జీవితాశయములు మాటినవి. ఇంక సాహిత్యము మాటకుండునా? మాటకుండగలదా?

వాఙ్మయమునందుఁ దారతమ్యచర్చ తేలిపిప్రశ్న. కాళిదాసమహాకవి వాఙ్మయము సర్వాంగసుందరముగ నున్నది. దాని సత్త్రికమించినరచన యింతవఱకును రాలేదు. కాని మిగిలినకవులు మానివేసిరా? అస్తమించిన సూర్యచంద్రులు తిరిగి ఉదయించుచునే యున్నారు. విడిచినరాసులలోనికి నక్షత్రములు తిరిగి వచ్చుచునేయున్నవి. ఏయేటి కాయేడు తొలకరించుచునేయున్నది. ఎండిన తటాకములు మరల నిండుచునేయున్నవి. ఏళ్లలోని ప్రాతనీరు వెళ్లగా క్రొత్తనీరు తటాకమయించుచున్నది. క్రొత్తబియ్యములో తీపి యెక్కువ. జున్నుపాలలో జిడ్డు లెస్స. క్రొత్తావకాయలో రుచికాంతులు ప్రాతదానిలో లేవు. కావున క్రొత్తయే లేదనుట ఉత్త వింతండవాదము.

తెనుఁగుతోటలో నిపు డొక క్రొత్త పూత పూచుచున్నది. దాని కింత యలజడి యేల? సజీవ వనస్పతులు ఋతువు రాగానే పల్లవింపక మానవు. అట్లే సజీవసాహిత్యములును.

ఇది యొక ప్రబలమైన ప్రఘూర్ణసమయము. దేశకాలసాత్ర పరిజ్ఞానము అపారముగా విస్తరించినది. అన్యదేశజనసంపర్క

మధిక మైనది. భిన్నభాషా నాగరకములకు సంగమస్థానములు పెక్కులైనవి. అనేక విజ్ఞానవికాసములకు అన్యోన్యసాహచర్యము కుదిరినది. దేశాంతరవస్తుదర్శనమునకు వాణిజ్యము రహదారులు వేసినది. ఈ సంఘర్షణ మందు పాదులు కదులును; రంగులు మారును. ఈ మార్చే భావకవనమందలి స్వరభేదమునకుఁ గారణము; రూపకల్పనకు లక్ష్యము; రచనకు రీతి.

ఆవులైన కవిసోదరుల కొకవిజ్ఞప్తి. జీవితము క్లిష్టసమస్యలలో నుక్కిరి బిక్కిరి యగుచున్నది. శాస్త్రవిజ్ఞానముమానవముఖి లాలస కెంత యుపకరించెనో దుఃఖిభీభత్సమునకును అంతకంటె సధికముగా సహకరించినది. జాతులు అర్థదూషితము లైనవి. ఆత్మవిలాసము పరత్రాసమునకు తావిచ్చినది. మతములు మాతృస్వమునకు మార్గములు తీసినవి. ధర్మసూత్రములు ధన సంచయరభసమునందు తెగిపోయినవి. బుద్ధి కొశల్యములను యంత్రము లాపోశనముపట్టినవి. ఈ మహాకల్లోలమందు; ఈ విభ్రాంతిలో చైతన్యదీప మాటిపోకుండ నిలువవలెను; కర్మయోగము కూలిపోకుండ కాపాడవలెను; విజ్ఞానవీణాతంత్రులు తెగనీయక రక్షింపవలెను. ప్రాణులను పాంచాలికలగా మాట నీకుండు. ఈమహోద్ధరణము అనందోపాసన వలననే సాధ్యము. మ్హిరు ఆనందప్రత్యక్షులు. సౌందర్యమన్నను, రసమన్నను, ఆనంద

మన్నను మనకు ఏకావరణ జన్యములే. చిత్రింపుడు. స్వచ్ఛందముగా బాడుడు.
మీరు ఆనందగీతమునే పాడుడు. ఆనంద సుఖముగా నల్లుడు. సర్వతోముఖముగా
సూత్రములనే అల్లుడు. ఆనందమూర్తినే చిత్రింపుడు.

ఊహా గా న ము

శేషాద్విరమణకపులు

త్రైక్యలేయున్న మింటికి రివ్వమనుచు

నెగిరి జలదవిమానంబునెక్కి మృదుల

పవనమున సేదచేరి దిక్పటల మరయ

నుభయసంధ్యావసరముల నభిమతంబు

దీట విహరింపనే మాతృదేశమందు.

తుంగభద్రాతరంగవాతూలహతికి

విలయగీతిక శ్రుతిచేయు విజయనగర

దైన్యగతి జూచి లోన సంతాపపడెద.

గౌతమీతీరకాంతారగణమునందు

మాయమైచన్న వేంగిసామ్రాజ్యచిహ్న

లరసి కన్నీరునింపుదు నహరహంబు.

కాలగర్భాంతరితమైన కాకతీయ

రాజపదపద్మచిహ్న తారామములను

బాష్పదుగ్ధంబుతోడఁ దర్పణము లిడెద.

రెడ్డితేఁడుల నెత్తుటిజడ్డు గార

కొనుటచే నెఱువారిన కొండవీటి

దుర్గశిఖరంబులందు సంతోషబాష్ప

వారి జడిగొనఁ బాడెదఁ బ్రళయగీతి.

ఆంధ్రతత్త్వంబు నరయుటకై ప్రసన్న

కృష్ణవేణీతరంగరోచిష్టునీర

బిందుసంసిక్తసానువై పెంపుఁగనిన

శ్రీగిరి ప్రదక్షిణం బొనర్చెదను దొలుత.

పిదప నాగార్జునతపస్వి సదయదృష్టి

కాస్పదంబైన ధరణీధరాంతికమునఁ

గానఁబడుచున్న బౌద్ధవిగ్రహకదంబ

మరసి సంతోషమందుదు ననుపదంబు.

తీరికనుబట్టి యమరావతీపురస్థ

బౌద్ధనిర్మాణకలిత భూభాగమందు

నడఁగి యంతస్థవహ్ని చే నుడుకుచున్న

చిత్రవిగ్రహములచెంతఁ జేరి కొంత

తడవు విలపించి కన్నీటిజడి నొనర్తు

శిథిలవిగ్రహముల కభిషేచనంబు.

అంతతోఁ దృప్తికాడేని యాంధ్రనగర

పావనతోఁ గిలో నణుభాగమగుచు

నడఁగియుండెద; సుడిగాలి కవనిఁ దొరఁగి

మింటి కెగరెద; మాతృభూమికిఁ బ్రదక్షి

ణం బొనర్చెద.....

.....తదనంతరంబు నేను.

సంగీతపరిషత్తు, చెన్న పురి-ఏడవ సమావేశము

ప్రారంభోపన్యాసము

సర్ సి. వి. రామన్ మహాశయుడు

నేడు మనలను దారసిల్లు గొప్పవీణలలో సంగీత మనకు మనపయినిగల స్వాధీనత యొకటి యెన్న దగియున్నది. నామొదటి ప్రేయసిలోడ నే తనలమి గల దనునింద నాకు గలదు. కాని ఆ వట్టివాడును నే సంగీకరింపను. నా కిరువురు ప్రియురాలండ్రు గలరు— కాంతి, ధ్వని. నేను వారి నిరువురను సమానముగ ప్రే మింతును. జీవితము సామాన్యముగ చప్పునిది; అభిరుచి కలిగించునది కాదు. కాని ప్రకృతి మనకొరకు కొన్ని వ్యాపృత్తులను గల్పించుచు న్నది. నానిలో రాగము, (వన్నె), శబ్దమును మునుము దు పొడగట్టునది. వన్నె విషయ మిప్పుడు మనము విపులముచేయ నక్కరలేదు. మీద్యక్తుల నటుసారింతు డు. వన్నెకు మానవజీవిత మున గల పలుకుపడి మీకు దృగ్గోచరము కా గలదు. (నవ్వు)

సర్ సి. వి. రామన్ మహాశయుడు

జీవితము, తనవైశాల్యమును వెల్లడింప వన్నె నొక సాధనముగ గ్రహించుననునది ప్రకృతి తత్వవేత్త కెఱుక. చెల్లుపూలు చూడుడు! ఆకుచిల్లల నాలొకింపుడు! పక్షుల గాఢనైల్యమును పరీక్షింపుడు! మానవుడు మొదలుగాగల యీజంతుజాలముల లేవన్నెల తిలకింపుడు! జీవనమహాకార్యముల నిర్వహింపవలసినచి నప్పుడే ప్రకృతి తనయలంకరణముల నీచిత్రప్రజ్ఞను

చూపించును. ఇట్లే జీవితపు టెగుడుదిగుడులుకూడ నామె గీతరూపమున సువ్యక్తములు కావలెను.

టెగుకూరులో నాయొంటివద్ద, ప్రత్యక్షమున్నుండును, తమ జీవితానందము నొక్కుమొడి గానము సేయు వేనజేలుపక్షుల మధురధ్వనులే నన్ను మేల్కొలుపుచుండును. అవి యుదయించు సూర్యభగవానునకు స్వాగతమొసగును. మరియు కూర్చున్న పదార్థవిజ్ఞాన వేత్తను మేల్కొలుపును. ఇట్లును.

ఆవేగశిక్ష

మనము జీవులము. పక్షు లెట్లు తమగానమును మానజాలనో, అట్లే మనము గీతానుభవాకాంక్ష నతిక్రమింపజాలము. స్వేచ్ఛగ వెడలవిడుచు హృదయావేగ మున కాదు, ఆయావేగపరంపరలశిక్షించుటయందకళా

వైభవపు ప్రత్యక్షానందము గలదు. ఏవో అయిదారువన్నెల నేపటముననో నేను స్వేచ్ఛగ, చిందరవందగ పూయుదునేని అది చిత్రరచన కాజాలదు. ఇట్టిదియు చిత్రరచనయే యని సిద్ధాంతముచేయు సంస్థయు నొకటి గలదని వినుచున్నాను. కాని మనలో బహుళసంఖ్యాకులము, కళకు శిక్ష యావశ్యక మని నమ్మికొన్నవారమే. ఒక గొప్పకళాశిల్పమును రచింపవలె నన్న స్వాధీనమయ్య

తీర్చిదిద్దిన యూహాప్రవాహ మవసరము. మరియు ఊహకంటెను మిన్న యగు ప్రతిభాసంపత్తి కావలయును. సంగీతమునగూడ నిట్లే. ఉద్రిక్తము లయిన హృదయములనుండి కట్టుబాటెరుగక వెడలు కేకలు, కూకలు జీవితవైకాల్యమును వెల్లడింపజాలవు. అట్టి సంగీతమునకే మన మలవాటుపడియున్నాము. సంగీత మనునది, తొలుతవశేషరచికొని, పిమ్మట దిద్దినమార్గమున వెడలబడచు నాడ మనవలెను. అనందము, ఊహాప్రవాహము, శిక్షాక్రమము, అన్నిటికిమిన్నయైన ప్రతిభా సంపదయు కలసి కళయగుచున్నది.

స్త్రీ పురుషులపయి సంగీతమున కీస్వాధీనత యెట్లుగలుగుచున్నదో నిర్వచించుసమర్థత శాస్త్రమున కింకను అలవడలేదని, శాస్త్రపరిచయముగల వాడనగుటచే చెప్పుచున్నాను. మనలోనినరములను నాళములను కదలించి మనల నెట్టిసంగీతము గిరిగింతజెట్టుచున్నదో చెప్పుటకే యాధారమును శాస్త్రమున లేదు. అది జీవిత విచిత్రములలో నొకటిగ నిలిచినది. కాని యిమహా విచిత్రవిధానముల కొన్నిటినియిన నిర్ధారింప శాస్త్రము సప్రయత్నముగ తోడ్పడగలదు. గొప్పగొప్పశాస్త్రజ్ఞులకు వారివారిప్రయత్నముల నుత్సాహమొసంగి తోడ్పడిన వీరాగ (వన్నె) గీతములే యనుట సత్యము. శాస్త్రముగాని, శాస్త్రజిజ్ఞాసగాని కేవలము తెలివి లేటలవలననే కలుగు ననుకొనుట పొరపాటు. సహజోత్సాహమును, శాస్త్రసంబంధమైన యుత్సాహమును వేర్వేర నిర్వచించుట చాలకష్టమని ఈవర కెన్ని సారులో చెప్పితిని.

ఇంతవరకు జేసిన శాస్త్రజిజ్ఞాసాఫలితము లనేకములకు ఈరాగగీతములే మూలములయినవి. పందొమ్మిదవశతాబ్దిలోనివాడగు హెర్మన్ వాన్ హెల్మట్సు అను గొప్పప్రతిభావంతుని పేరు మీలో చాలమంది విని యుందురు. ఆయనప్రతిభాసంపత్తిని చాటుచు నాతడ రచించిన “ద్యుగ్విధానము” “శాబ్దికస్ఫూర్తినిరూపణము” అను రెండుత్రుప్తగ్రంథములు నేటికిని కదలని కట్టడములై నిలదియున్నవి. ఆతడు పూను

కొనినకార్యము, సంగీతవిధానమున సామాన్యలక్షణము లందు ముఖ్యమయినవానిని శారీరకముగ నన్వయించి తెలిసికొని నిర్ణయించుట. హెల్మట్సు, రెలే మున్నగు నాకొలదిమందిప్రముఖులవెనుక నీశబ్దశాస్త్రము కొంత కాలగ్రస్త మయినది.

అటువు, రేలువు, కణము మున్నగు వస్తునిర్మాణ విజ్ఞానసాగనములవంక శాస్త్రవేత్తల దృక్పథము మరలుటవలన ఈశబ్దనిషయకజిజ్ఞాస పెడత్రోవంబడినది. ౧౯౨౧-వ సంవత్సరమున నాకు నేనే వేరొకశాస్త్రజిజ్ఞాసంబడిన నెక్కుడులాభకరమని యెంచి ఈవిషయమును విడచిపెట్టితిని. అయినను వెనుకటిపదిసంవత్సరములలోను ప్రపంచమందంతటను గాననిద్యావ్యాసంగము గొప్పపునఃవృత్తిని బడసినది. వింతగనుండును గాని, దీనికి కారణము సంగ్రామసన్నాహమున బడిన యూహాపరతంత్రతయే. అప్పుడు శాస్త్రవేత్తలు తుపాకులచప్పుకును విభజించి క్రోడీకరింపవలసివచ్చినది అప్పుడది శబ్దనిషయకజిజ్ఞాసను రగుల్కొల్పినది. ఈ నవీనాసక్తియే రేషియో, వైరెస్ మున్నగువానిని కనిపెట్టుట కవకాశమొసంగినది. అప్పు డీశబ్దనిషయక శాస్త్రమునకు నూత్న జీవితపరిమాణము గలిగినది. ఇంకలకు కారణములో ముఖ్యమయినది (హిందూదేశమున నంతగకాకున్నను) ఇతరదేశములందన్నిటను ప్రజామోదమును బడసి ప్రబలిన (ఆకసమున లీనమయిపోవు దూర శబ్దమును వినిపించు) రేషియోసాగనము. మరియును శబ్దనిరూపణాగారనిర్మాణముమాడ దీనికి కారణమయినది.

ఎన్నిలోపము లాపాదించినను, వెనుకాడక, నిందితమయ్యును నిలచి ముందుకువచ్చి దూరస్థులయిన సంగీతవిద్వాంసులయొక్కయు, సంస్థలయొక్కయు సంగీతమాధుర్యమును, చాకచక్యమును (సంపూర్ణముగ కాకున్నను మేనమామపోలికగనయిన) మనకు వినిపించు గ్రామఫోనుయంత్రము నానాట జనామోదమునుబడయుచున్నది. అది సహజవాణికి దగినప్రతి కాదని నేనెఱుగుదును. నే నొప్పుకొనుచున్నాను (చప్పటులు). ఈవిష

యముననునకు నూతనాసక్తి గలుగుచున్నది. మరియు, దీనికిని మానవునకును శారీరకముగ, మానసికముగగూడ గల సంబంధవిశేషమును నిర్ణయించు శాస్త్రజ్ఞానవిషయమున నిష్పాతిష్పాదు మరియు గట్టి యాసక్తి గలుగుచున్నదని చెప్పమరచితిని.

చిక్కు సమస్య

హిందూదేశములోని మనము ఈ సంగీతమునకు "నాదబ్రహ్మ"మనుపేర (శబ్దదేవత) దేవత్య మొసంగి మతసంబంధమును గలిగించినారము. దాని యాచితిని నే నిచు తర్కించుచుగాని, సంగీతమున కంతటి వశీకరణ సత్వమున్నదనియు, ఆసత్వనిర్వచనమును ఘనసమస్య యొందు మనముందు గలదనుటయు నిర్వివాదాంశములు. గాలితరగలు మనలను తాకి మన యంతర్నాళములను కదలించునని సులభముగ చెప్పవచ్చును. కాని అన్నికదలికలును నానందదాయకములు కావుగదా—వానిలో గొన్నిటా నేదో సౌకుమార్యము, ఏదో సున్నితము, ఏదో వింత గలను. శారీరకనిర్మాణమునకంటె స్పార్శికవిధానమున విశేషశక్తి గలదని హెల్మల్ట్జ్ మున్నగువారి యభిప్రాయము. రెండుమాడురంగుల నొకటిగా కలిపినప్పుడు నానికలయికయందలి విధానమును కొండరు నిరూపింపజాలరు. కాని, చెరిమాత్ర మట్లుగాక, కలసి ప్రవహించు, అయిదు, పది, లేక యిరువది శబ్దభేదములనుగూడ నొకదానినుండి యొకదానిని వేటుపఱచి వివరింపగలదు. నేర్పరియైన ధ్వనివేత్త ఒకేశబ్దమును విభజించి, అందు పంచైదుకంటె నెక్కువగ స్వరములను విభజించి చూపగలడు. ఈ యద్భుతశక్తికి కారణముగ శ్రవణశాస్త్రనిర్మాణమున నిందుల కనువయి రవమును ప్రతిశబ్దించుజవ మున్నదనిగాని, లేదా, చెరిలో ప్రతిశబ్దించు చిన్నయంత్రసాధన మున్నదనిగాని మనము సామాన్యముగ చెప్పికొనవచ్చును. కాని ఇట్టి నిర్వచనము ఆసమస్య వెలియించునుదట్టు కలుతే? పిమ్మట నేమనును? ఇట్లుత్పన్నమయిన నాళచలనము ఎట్లు ప్రచారముచేయును? అది శారీరకనిర్మాణమున ముఖ్యస్థానము నెట్లు చేరును? దానివలన మన కానంద మెట్లుగలుగును? శ్రోత

దీని నెప్పుడు గుర్తింపగలుగుచున్నాడు! వట్టిశారీరకమైన యుద్ధి క్తతకును, గానమువలన గలుగు గంభీరాంతర్నాళికాసంచలనముల సంఘటనలను చాలవ్యత్యాసము గలదు. ఇక్కడ మనము తెలిసికొనవలసిన శారీరకమానసిక ప్రకృతితత్వసమస్య యొకటిగలదు. కడచిన కొలదిసంఖ్యస్థరములలోను, వస్తునిర్మాణకారణమయిన యణుతత్వమునుకనిపెట్టునుపయోగించిన సాధనములవలననే క్రొత్త మార్గముల క్రొత్తవింతలను కనిపెట్ట ననువగుచున్నది. బహుశః అనతికాలములోనే, శారీరకశక్తులను మనము పూర్తిగ కనిపెట్టగలభాగ్యము మనకు లభింపవచ్చును. ౨౦, ౨౧-వ శతాబ్దములోగూడ సంగీతాత్మ, సంగీత తత్వము, సంగీతసహజత్వమును గూడ నింకను వెనుకబడియేయున్నవి.

నిగూఢప్రతిభా సంపత్తి

సంగీతనిగూఢనిర్మాణములను తునాతున్నట్లుగ విభజింపగలుగునా డయినను మనముమాత్రము గాన మాధుర్యము ననుభవించి మెచ్చికొనుచునేయుండుముగాక! సామాన్యమునకు కుష్కమయి అభిరుచిగలిగింపని వస్తుతత్వవిభాగమునకంటె సమ్మేళనమున నెక్కుడు సౌఖ్యము గలదు. దీనివిషయము, హెల్మల్ట్జ్ తన గ్రంథమున కడపటియధ్యాయమున తెల్లముగ చెప్పియున్నాడు.

ఆతడు సమర్థుడగుట, చేయబూనిన కార్యము యొక్కపరిణతికి లొంగిపోలేదు సరిగదా, ఇతరులకంటె తానెక్కుడుగ మార్గదర్శియై నిలచినాడు. అట్లయ్యును తానుచెప్పనదిగూడ నీసమస్యను మునువ్రేల దాకి విడచుటయేమని యాతడుగ్రహించెను. ఇందలి విశేష మొకటి గలదు. ఈగొప్పగొప్పశిల్పములన్నియు ప్రతిభావంతులే యెనర్పవలెనని తెలిసికొనవలెను. గ్రామఫోనుచేయి త్రిప్పి త్యాగరాజును ప్రత్యక్షునిగ చేయగలరా? అది యింకను మానవశక్తిని మించినకార్యమే. ప్రతిభ యొక్క డనున్నను అనిర్వచనీయమే. ప్రతిభావంతు డెచట ప్రభవించునో మనము కనిపెట్టగలమా? ఉత్కృష్టములయిన చిత్రములను శిల్పములను చూచియు, ఉన్నతము

లయిన గీతరచనలను వినియు, సామాన్యవస్తుసంపద
నుండియే గొప్పసృష్టి చేయగల, దైవప్రసాదితమయిన
ప్రతిభగలవానిని మనము తెలిసికొనవలయును. ప్రతిభా
సంపత్త్యుపయోగము విడదీసినగాని మనము సంగీతతత్త్వ
సమన్వయము విడదీయలేము. ఏలనన, ఇవిరెండు నొండా
కటివి సృష్టించుకొనుచున్నవి. గాయకున కంతముఖ్య
మయినది కాకపోయినను, ఇంకెదనుక నా కభిరుచి
మెండుగ గలిగించిన దింకొకయంశము గలదు, అది గాన
యంత్రములనిషయము, ఈయంశమునుగూర్చి యొక
వ్యాసమును వ్రాసి పదార్థవిజ్ఞానసర్వస్వమున కొసంగిన
గౌరవమునుగూడ నేనందితిని. అందులో మనప్రాంతవ
గానయంత్రముల గొన్నిటి శాస్త్రీయనిర్మాణమును,
సామ్యతను గూడ చూపింపగలిగితిని. అందులకు నేను
సంతసించుచున్నాను. మృదంగమును చూచుడు. అది
అద్భుతశబ్దసాధన నిర్మాణము. అసాధ్యముగ గోచరించు
నపస్వరజాలముతో కలసి యది వీణవలెను, వేణువువలెను,
ఆరోహణస్వరసామ్యత నొడగూర్చగలదు. ఈ
చూడును గొప్ప గానయంత్రములుగ పరిగణింపబడు
చున్నవి. ఏలనన మృదంగమున నపస్వరములు, సవ్యస్వర
ములును కలయుచున్నవి.

కేవలశాస్త్రజ్ఞానకును, గాయకునకును సామాన్య
లక్షణములు కొన్ని గలవు. అందరు కళావేత్తలును
అందు ముఖ్యముగ గాయకులు, తమకళకు లొంగిపోవు
దురు. అనగా పరవశులయి కళలో కలసిపోవు
దురు. శాస్త్రజ్ఞుడు ఏకార్యమునందయినను, అది అత్య
ల్పముగ నితరులకు గోచరించినను, అతనికిమాత్రము
కాలముతోగాని, కష్టముతోగాని నిమిత్తము లేకుండ
దానిని నిర్వర్తింపవలసినయావశ్యకత గోచరించును.
అదియే సృష్టాత్మకత. అదియే స్రష్టసహజజ్ఞానము.

దాక్షిణాత్యగాయకుల కభినందనము

వెనుక చాలకాలము, గానకళ, గాయకులు
కూడను సాంఘికముగ వెనుకబడియుండిరి. గాయకు
లును, గానయంత్రకళానిపుణులునుగూడ దాసులవలె
కనబడుచుండిరి. ఇంకను క్రిందయిపోయిరి. ఇటు నారు

వెనుకబడుటచే గౌరవవంతు లనుకొను స్త్రీపురుషు లెవ్వ
రును గానకళాభ్యాసమును చేయనొల్లరైరి. కాని
అద్భుతవశమున దాక్షిణాత్యు లీవిషయమున నిష్పడు
కాస్త నయముగ నున్నారు. ఇందులకు బహుళక, మహా
వైద్యనాథఆయ్యరు, శరభికాస్త్రీ మున్నగు గాయక
శిఖామణుల స్వార్థరహితగానాభిమానమే కారణమయి
యుండును. వీరు, షేడరికమునుగాని, నిర్మలాహారము
లకు పరిస్థితులనుగాని పరిగణింపక తలయెత్తి తమ
కళను, ప్రేమింపదగినదానిగ, మెచ్చికొనదగినదానిగ,
అంతేకాక గౌరవనీయమయినదానిగ నొనర్చగలిగిన
ధీరులు. ఈగానసంస్థ గానాన్నత్యమును వెల్లడించి
గాయకులకు తగినస్థానమును సాంఘికముగ నిరూపింప
గలుగునేని అది కడుంగడు క్లాఘునీయము. అదియే
చాలను. గానము మానవుని జీవశక్తులలో నొకటియని,
అది తమజీవితముల సుధరించుసాధనములలో నొకటి
యని, అది హృదయనాళముల ప్రేమతో గడలించి జీవి
తపుటాంటరితనమునుండి పైకెత్తి దైవసామీప్యమును
చూపగలదని ప్రాంతపులు. తెలిసికొనినగాని గానమున
కుచితస్థాన మేర్పడదు. గానమును, గాయకులను గూడ
తమగౌరవమునకు పాత్రులని వారెఱుంగవలయును. ఈ
సంస్థ ఈకళను క్రమపద్ధతుల నడపించుచు సంగీతము
నేర్పికొన ననువగుగ్రంథముల ప్రచురించుచు, ఇంక
ననేకమార్గముల దీనికి సాయపడుచున్నది. ఈసంస్థచేసిన
కార్యములు వా రీవిషయమున నొసంగిన చేయూతను
ప్రస్తుటము చేయుచున్నవి. ఏటేట సమావేశముగను
నీసంస్థ గానసువార్తను ప్రజలకు సువ్యక్తముచేయు
చున్నది. దీర్ఘకాల మీసంస్థ ఇట్టియుపకృతుల జేయు
చుండునుగాక!

ప్రాంతవగానమునట్లే రమ్య, ఇటలీ, ఐరోపా
గానములనుగూడ నేను మెచ్చికొన నేర్పినాడను.
అట్లులని యీశ్రాత్తమెప్పులు నాకుగల దాక్షిణాత్య
గానాభిమానమును త్రోసివేయునవి కావు. నిస్సంశయ
ముగ వివిధరసగ్రహణాసక్తియే బ్రతుకుపసంధు. ఇతరుల
ప్రజ్ఞలను మనము లక్షింపనినాడు మనప్రజ్ఞల నితరులు
గుర్తింపలేదని మన మనలేము. ఐరోపాగానమును

మనము మెచ్చికొననప్పుడు ఐరోపావారు మనగాన మును అవ్యక్తశబ్దజాలముల గడవిడయనిన మనము నొచ్చికొనగూడదు. ఇది యొక్కగానవిషయముననే కాదు-శీవితవిధానమున నన్ని విషయములను ఇతరుల నుండి మనము గ్రహింప సిద్ధపడవలెను. అందు తగినవాని నన్వయించికొని, మానవశీవితమున కనువుగాని తదితర మును పరిత్యజింపవలెను. గానవిషయమున మనము పాశ్చాత్యవేగములను నేర్చుకొనవలెను. వానిని మనము నిరసింపరాదు. ఇతరత్రగూడ నిల్లే మనము విశాల హృదయములతో నితరులలోని మంచిని మెచ్చికొన వలెను.

అభివృద్ధ్యావశ్యకత

గొప్పదినములు మనకు గడచినవి. మనగానయంత్రములలో ననేకములు ప్రాచ్యదేశములబుట్టినవే. అయినను గడవ శతాబ్దిలో ఇంగ్లీషుండివచ్చిన ఫిడేలును సగారము కానినగుచున్న మనము వెనుకము కేను, నీపరిషత్తును చెన్నరాజ్యము గుర్తింపకుండ జాలదు.

ప్రాతపద్ధతులతో సంతుష్టిపొంది మన మూరకొన గూడదు. ఐరోపాదేశపు “ఫిడేలు” విద్యావంతుల నుండి నేర్చుకొనవలసిన విద్యానిశేషము గలదు. ప్రాతపువాదులమీద మనము క్రొత్తవిద్యను నిర్మింపవలెను అదియే మానవస్వభావతత్వము. అదియే అభివృద్ధి కరమును. మన మభివృద్ధి నందవలెను, లేదా అడగి పోవలెను. మనముకాలానుగాములముకాక నిలుతుమేని మనకున్నవిద్యహాడ నశించును. అభివృద్ధివలననే మన కున్నదానిని నిలువరించుకొనగలము. ఈసంస్థకు నేను చెప్పువార్త యిదియే.

తమ్ముతెలియక, ఎవ్వ కేమనుకొన్నను లక్షింపక పరిశ్రమాభిమానముగలిగి పనిచేయువా రరుదు. ఈ పరిషత్తు అధిపతి చేయుచున్న మహాప్రయత్నములను మనము గుర్తింపవలెను. హైందవవిద్యాసౌభాగ్యమును గొప్పచైతన్యముతో పునరుద్ధరింప సర్వశక్తులధారవోయ

మన యాహారము, 3—సవరణలు

పుట.	కలము.	పంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.
౧౦౮	—	6	19.64	10.64
,,	1	12	సమాకరణమగుటనుబట్టి	సమాకరణమును శక్తినిబట్టి
౧౦౯	1	16	282%	.282%
,,	1	17	376%	.376%
,,	2	6	అదనము	అగ్రముము
,,	—	34	Caped	Red
౧౧౦	కడపటిపంక్తి		Relation	Relationship
౧౧౧	1	11	చేబియ్య	ఉప్పుడుబియ్య
౧౧౨	1	12	1½ టౌన్సుల	12 టౌన్సుల

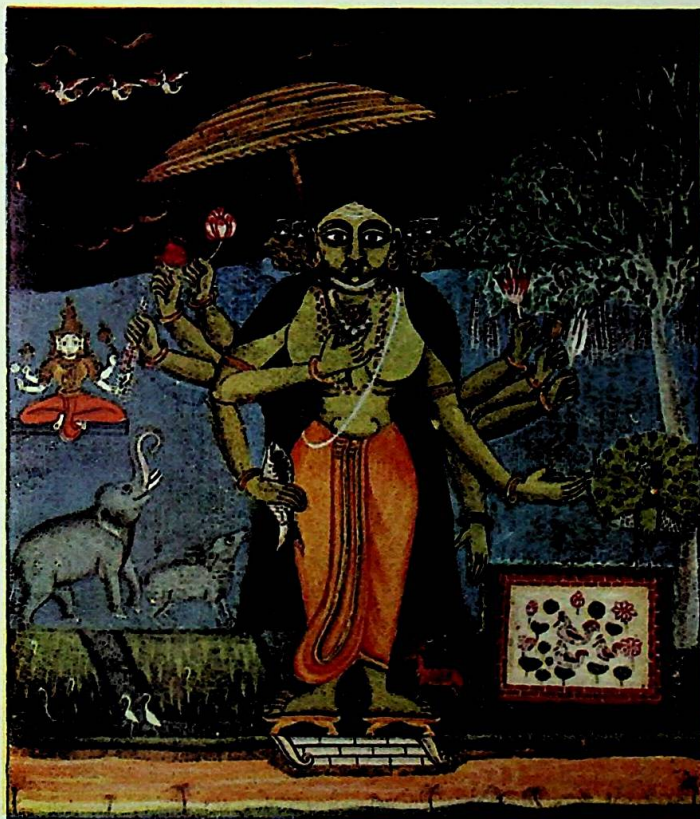
పడమటికొండనుండి వడి బ్రాగ్గిరిచెంతకు నిత్య మెన్ని యో
తడవలు యాత్రసల్పుట దదంతరమందు లభించు దిగ్విధూ
కలితరహఃప్రచారముల గ్రాలుట నీరసమొంది వెల్లనై
సుడివడి నిల్కడంగనక సోలెడుమేఘు డనేకభంగులన్.

కమ్మనితెమ్మెరల్ విసరగాదొడగె న్నలుదిక్కులందు జం
జమ్మని తేనెటీగలు. ప్రసూనరసంబుల గూర్పజొచ్చె స్వ
చ్ఛమ్మగు చంద్రికాకలితపైర్విహారముల న్విధూవరుల్
సమ్మతిసౌఖ్యముల్ గనగ శారదరాత్రులు వచ్చె జెచ్చెరన్.

వానలు తగ్గిపోవ వరిపైరులు పచ్చనికంకు లీని పై
పైని సువర్ణ కాంతులను భాసిలి కల్గినవార లిట్లు ల
త్యానతశీర్షులై మనుట ధర్మవటంచును బోధసల్పుచం
దాన శిరంబులెల్ల వినతంబులుగా విలసిల్లె ధారుణిన్.

పండినచేల మంచెలను భాసిలు కర్షకబాలబాలికా
మండలి నై జగీతముల మైకొని స్వాగత మిచ్చుచుండ మా
ర్తాండుడు గొంత శాంతిగన ధారుణి సస్యఫలప్రపూర్ణయై
యుండ శరద్విధూమణి సమున్నతితో జనుదెంచె వేడుకన్.

కూలంబులను దాకి ఘోషంబులను బెట్టి ప్రవహించునదులు స్వల్పంబు లయ్యె
పురివిచ్చి నెఱియూడి ముఱియు మయూరముల్ ముదమిగి తోకలు ముడిచికొనియె
గాఢాంధకారసంకాశమేఘము లెల్ల తెల్లనిముక్కలై తిరుగజొచ్చె
ఘనగర్జితములతో గ్రాలుసాదామినుల్ క్షణభంగురంబులై సమసిపోయె
దెసలు తెలుపయ్యె. దెమ్మెరల్ తేలికయ్యె - సర్వజనచిత్తములతో దివి స్వచ్ఛమయ్యె
శశికి నక్షత్రములకు దేజంబు హెచ్చె - నవని శరదాగమంబగునవనరమున.

శ్రావణమాసము

(శ్రీ కాశీనాథరావుగారి ప్రాచీనచిత్రసంగ్రహమునుండి)

ఫ్రెంచి విప్లవము ప్రజాస్వామిక సిద్ధాంతము (Democracy) నకు దోహదమునగును. ఆ విప్లవ వానంతరమే స్వాతంత్ర్యము, సమత్వము, సౌభ్రాత్రము (Liberty, Equality and Fraternity) అను మహాదాదర్శములు ప్రాబల్యములోనికి వచ్చెను. అప్పుడే సింహాసనములు పెల్లగిలెను; కిరీటములు నేలబోయెను. రాజవంశములు రూపుమాసెను. అప్పుడే ప్రజలచే ప్రజలకొరకు నిర్వహింపబడు ప్రజాప్రభుత్వములు (The Governments of the People, for the People, by the People) నెలకొనెను.

ఇట్లు ఫ్రెంచి విప్లవముతో ప్రాబల్యములోనికి వచ్చిన ప్రజాస్వామిక సిద్ధాంతమునకు జర్మనీయుద్ధానంతరము పెద్దదెబ్బ తగిలెను. ఆ మహాసంగ్రామము ముగిసినంతనే “ప్రజాస్వామిక సిద్ధాంతము నిష్పయోజనము.” (Democracy is a failure) అను ఘోష బయలుదేరెను. వెంటనే పెక్కు దేశములందు ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వములు రూపుమాగి, “డిక్టేటర్ షిపులు” (Dictatorships) తలెత్తెను. ఇట్టి దేశములలో రష్యా, ఇటలీ, టర్కీ మున్నగువని ప్రధానములు. మున్న మున్ననే జర్మనీలో సహితము నాజీ “డిక్టేటర్ షిపు” నెలకొల్పబడినది.

అలెగ్జాండరు (ముసోలినీ తండ్రి)

నేడు రష్యాకు స్టాలిను, ఇటలీకి ముసోలినీ, టర్కీకి

కమల్ పాషా, జర్మనీకి హిట్లరు డిక్టేటర్లుగా మన్నారు. వీరందరిలోను ముసోలినీ అగ్రగణ్యుడని చెప్పవచ్చును. అందుచే నతని జీవితచరిత్రను మనమందరమును ముఖ్యముగ తెలిసికొనవలసి యున్నది.

డొవియా అను గ్రామమున ౧౮౮౩-వ సం. జూలై, ౨౯-వ రోజున అలెగ్జాండరు రోజామల్టా నీల గర్భమున ముసోలినీ జననమందెను. అలెగ్జాండరు కమ్మరి. రోజామల్టాని ఉపాధ్యాయుని. ముసోలినీ వెనుక వారికి మరొక కొడుకును, కుమార్తెయు కలిగిరి. ఆ కొడుకు పేరు ఆర్ నాల్డో. కుమార్తె పేరు ఎవ్విజి.

అలెగ్జాండరు నిరక్షరకృషి. ౨౬-వ యేటివర కత డొకకమ్మరివద్ద పనిచేసెను. తదుపరి డొవియాలో స్వంతముగ కొలిమిని పెట్టుకొనెను. సాంఘికవాద (Socialism) మనన ఆతనికి లేదు. సాంఘికవాద ప్రచారములో నతడొకసారి కొన్ని మాసములపాటు కారాగారవాసము సహిత మనుభవించెను. శిక్షకాలము పూర్తియైన క్రొత్తలోనే అతడు రోజామల్టానీని

రోజామల్టానీ (ముసోలినీ తల్లి)

పరిచయమడెను. సాంఘికవాద ప్రచారములో నలెగ్జాండరు మొదట్లైతే శ్రమలననుభవించవలసివచ్చినను, తదుపరి ఆతనికి గౌరవము లభించెను. స్థానిక సాంఘికవాదులు ప్రాబల్యములోనికి వచ్చినప్పుడతడు కొంతకాలము ప్రెహాపియో

పురపాలక సంఘసభ్యుడుగ పనిచేసెను. తదుపరి మరి కొంతకాలము ఆసంఘమున కద్యక్షపదవినిహూడ నలంకరించెను. అలెగ్జాండరు దయార్ద్రస్వామియగును. కాని ప్రబలోద్యోగి. ఉద్యోగములో దౌర్జన్యప్రయోగమునకు సహితము చెనుకాడెనువాడు కాదు.

రోజుమాట్లాసీ విద్యావతి. ఆమె ప్రాథమిక పాఠశాలలోపాఠ్యాయినీ పరీక్షలో సుతీర్ణురాలయ్యెను. వివాహకాలమువర కొకపాఠశాలలో సుపాఠ్యాయినీగ పనిచేసెను. వివాహసంతరము స్వగృహములోనే ప్రయి వేటుపాఠశాలను పెట్టుకొనెను. ఆమె కడు శాంత స్వభావురాలు. ఎల్లప్పుడును ధర్మమార్గానువర్తురాలై మెలగుచుండెడిది. ముసోలీనీ తండ్రియొడ గౌరవమును జూపుచుండెడివాడు. కాని తల్లి యనిన ఆతని కసార మైన భక్తి. ఆమెకోమలహృదయ మెక్కడ నొచ్చి పోవునో యని అతడు కనుజాగరూకతతో మెలగు చుండెడివాడు.

ప్రారంభమున తల్లియే ముసోలీనీకి విద్యగర పెను. ౫-వ వత్సరము వచ్చుసరికే అతడు చక్కగ చదువను, వ్రాయను నేర్చుకొనెను. ఇటలీలో సాధారణముగ నారవయేట బాలబాలికలను పాఠశాలలో బ్రవేశపెట్టుదురు. అప్పుడే ముసోలీనీనిసహితము పాఠశాలలో జేర్చిరి. కాని స్వేచ్ఛాప్రియుడగు నాబాలకునికి పాఠశాలనిబంధనలు రుచింపవయ్యెను. అందుచే ముసోలీనీ (తన సింహశాసకముతో)

నతడు వీలుచిక్కినప్పుడెల్ల గైరుహాజ రగుచుండెడి వాడు. స్నేహితులను వెంటగొని చెట్లను, పుట్టలను బట్టుకొని తిరుగుచుండెడివాడు. అతనియల్ల రిపసులనుగూర్చి పెక్కుగాళ్లు గలవు. అత డొకప్పుడెవడోపన్నుకొనిన యుచ్చులోనుండి కొన్ని పక్షులను పట్టుకొని పోవుచుండెను. ఉచ్చుపన్నుకొనినవా డిదికనిపెట్టి వెంటబడెను. ముసోలీనీ ముందును, అతడు వెనుకను కొంతమరము పరుగెత్తిరి. ఇంతలో నొకకాలువ వచ్చెను. వెనుకముందు గానకయే ముసోలీనీ దానిలో దూకి, ఆవలిగట్టును చేరెను. ఉచ్చుపన్నుకొనినవా డీవలియొడ్డుననే యుండిపోయెను. హఠాపుడిగ కాల్యసు దాటుచున్నను ముసోలీనీ చేతిలోని పిట్టలలో నొకదాని నైనను పట్టుజారి పోనీయలేదు. ఈపట్టుదల నేటికిని ఆతనిలో గలను.

ఇట్టి చిలిపిచేష్టలలో ముసోలీనీస్వభావమును చక్కగ నిరూపించునట్టిది మఱొకటి గలదు. ఒకనాడు కొంతమంది బాలురతో గలసి ముసోలీనీ “ఆసిల్వ” దొంగతనమునకై బయలుదేరెను. అప్పుడు వారిలో నొకడు చెట్టుపైకెక్కి పండ్లను గులుపుచుండెను. తక్కినవారందరును రాలినపండ్లను ఏరుకొనుచుండిరి. ఇంతలో తోటయజమాని పరుగెత్తుకొనివచ్చెను బాలురందరును కాలికి బుద్ధిచెప్పిరి. తత్తరపాటులో చెట్టుపైనున్న బాలుడు క్రిందబడి, కాలు విరుగగొట్టుకొనెను. తోటయజమాని యొక్కడ కొట్టిపోవునో యని అతడు లబలబ మొత్తుకొనుచుండెను. కాని యతని గతినిగూర్చి విచారించినవాడే లేడు. ముసోలీనీమత్రము తిరిగివచ్చి, వానిని భుజములపై నెక్కించుకొని, సురక్షిత స్థానమునకు పారిపోయెను.

తోటలపై నిట్లు దండెత్తుటే కాక ముసోలీనీ చిన్నచిన్నయుద్ధము లొనర్చుచుండెడివాడు. మాటవచ్చినచో నెంతపెద్దబాలుని కైనను తిరుగ బనుచుండెడివాడు. ఈ కలహములలో కాలు చేతులు నొప్పిపట్టినను,

తల బ్రదలైనను లెక్కచేసివాడు కాదు. బాల్య యుద్ధముల మచ్చలు కొన్ని నేటికిని ముసాలినీశరీర ముపై గలవు. వాని నతడు కడుగర్చుముతో జూపు చుండును. తన కున్నను, లేకున్నను, చేతనున్నతిను బంధారములను తోడిబాలుర కొనుగుచు, స్వార్థత్యాగ బుద్ధిని ప్రదర్శించుచుండుటవలన ముసాలినీని వారంద రును ప్రేమించుచుండెడివారు.

ఇట్లు ముసాలినీశరీరములో మాడువత్సరములు గడచెను. అప్పు డతని భవితవ్యతన గూర్చి తల్లి దండ్రు లాలోచింపకొండగిరి. తండ్రి యతనికి కమ్యూరిపనిని నేర్పెద ననెను. కాని తల్లి యందులకు బొత్తుగ నంగీకరింప లేదు. ముసాలినీ యల్ల రిపిల్ల వాడుకావచ్చును. బడి నెగ బెట్టి, చెల్లచేమలవెంట తిరుగుచుండవచ్చును. కాని కన బడినపు స్తకమునెల్ల నతడు జరుపుచుండెడివాడు. అప్పు డప్పుడు గంభీర స్వరముతో నింటిగోడల కుపనయ్యనించు చుండెడివాడు. దీనినిగాంచి “నీకేమైన పిచ్చిపట్టిన దురా?” అని తల్లి ప్రశ్నింప, “అమ్మా! లేదే! మరి, నేనే ఉపన్యాసాలివ్వటం నేర్చు కంటున్నానే. ఎప్పు డైనా యిటటికి నాతో పనిపడుతుండేమోనే!” అని ప్రత్యుత్తరించుచుండెడివాడు. అందుచే నతని కున్నత విద్య చెప్పించితీరవలెనని తల్లి పట్టుపట్టెను.

భార్యపట్టుదలమీద, అలెగ్జాండరు ౧౮౯౨-వ సంవత్సరము అక్టోబరుమాసములో కొమరుని ఫెన్ బాన్ లోని పాఠశాలలో జేర్చెను. గ్రామాంతరమున కేగి చదువుకొనుట ముసాలినీ కంతగ నచ్చలేదు. పైపెచ్చు పాఠశాల, దాని నిబంధనలు మున్నగువానిని గాంచిన అతనికి మొదటినుండియు తలనొప్పి. కాని, తల్లిమాట కావనలేక “వల్లె” యనెను. ఆపాఠశాలలో జేరుటకై పోవుటకుముందు వారముదినములు పొలముపుట్రులవెంట మనసార దిరిగెను.

అక్టోబరు ౧౧ - వ తేదీని ప్రాతఃకాలమున అలెగ్జాండరు బండి కొకగాడిదను కట్టి, దానిలో కొడుకు నెక్కించుకొని, ఫెన్ బాకు బయలుదేరెను. దురదృష్టవశమున దారిలో నొకసారి బండి బోలా ఇంతలో నాగ్రామములో నొకయుద్ధోగము ఖాళీ

కొట్టెను. ముసాలినీ తలక్రిందుగ పడెను! ఇట్లు గాడిద జండితో నవస్థపడుచు, తుదకు వా రెట్లో గమ్యస్థాన మును జేరిరి. అక్కడ ముసాలినీని సులభముగనే పాఠ శాలలో జేర్చుకొనిరి. పాఠశాల ప్రధానోపాధ్యాయుడు ముసాలినీని చూచినంతనే “చురుకైనవాడు” అని సంభాషించెను. కొమరుని విడిచిపెట్టి వెళ్లనప్పుడు అలెగ్జాండరు కంట తడి పెట్టెను.

ముసాలినీ కొంతకాలము ఆ పాఠశాలలో చదివెను. పూర్వమువలె తక్కినబాలురతో నత డక్కడ హడ కలహించుచుండెను. కాని విద్యాభ్యాసములో నత డసమానప్రజ్ఞావిశేషములను ప్రదర్శించుచుండుటచే నుపాధ్యాయు లతని దోష్ట్యముల నంతగ బాటించెను వారు కాదు. ఇట్లుండ నొకనా డతడు సహాధ్యాయు నితో గలహించి, చేతనున్న చావుతో నతనిని పాడి చెను. ముసాలినీకి దానితో నక్కడినుండి యుద్వాసము చెప్పిరి!

తదుపరి ఫెన్ బాకు సమీపములోనే యున్న “టీచర్స్ ట్రెయినింగ్ కాలేజీ” లో నతడు చేరెను. అక్కడహడ తిరిగి ప్రాతపాటయే. ఒకనా డతడు ముగ్గురు బాలురపై తిరుగుబడి, వారిసంధిరిని చావ మోడెను. పిమ్మట ఉపాధ్యాయు లెక్కడ క్షిం తురో యని, పాఠశాలను వదిలి పారిపోయెను. అప్పు డలెగ్జాండరు పుత్రుని తుమించి, తిరిగి పాఠశాలలో జేర్చుకొనుడని కోరెను. “మీవాడు విద్యార్థులలోకెల్ల తెలివిగలవాడు. అందుచే తప్పని సరి వచ్చినది.” అని యుపాధ్యాయు లతనికి పునఃప్రవేశ మొసగిరి. తుద కెట్లో ౧౮౯౮-వ సంవత్సరమునందు ముసాలినీ విద్యాభ్యాసము పరిసమాప్తిగావించి, దోవియూకు తిరిగవచ్చెను.

రోజుమాట్లానీయారోగ్యము మొదటినుండియు సరిగనుండెడిదికాదు. ౧౮౯౯-వ సం. ఆమెస్వాస్థ్యము మరింతచెడిపోయెను. అందుచే ముసాలినీ ౧౯౦౨-వ సం. వరకు తల్లికి పరిచర్య గావించుచుండెను. ఇంతలో నాగ్రామములో నొకయుద్ధోగము ఖాళీ

యయ్యెను. ముసోలీనీ దానికి దరఖాస్తు చేసెను. కాని యతని కది లభింపలేదు. అప్పుడు ముసోలీనీకి కొంత నిరుత్సాహ ముదయించెను. అలెగ్జాండరుమాత్రము లేక మైనసు హతాకుడు కాలేదు. అతడు పుత్రునుద్దేశించి యిట్లు పలికెను : “నాయనా ! ఈ కుగ్రామము నీకు తగినది కాదు. దీనిని వదిలి విశాలప్రపంచములోనికి పొమ్ము నేకుగాకున్న రేపైనను నీవు డేజోధారకుడవు కాగలవు.” ఆసమయమున అలెగ్జాండరుహృద్వై భవిష్యద్వాణి తాండవించుచుండెను!!

ముసోలీనీ పునఃప్రయత్న మొనర్చి, పార్థాలపరి సరప్రాంతములో సుపాధ్యాయుపదవిని సంపాదించెను. అత డక్కడ కం మండిబాలురకు విద్యగరపుచుండెను. అతనికి ౫౬ లైర్లు (ఇటాలియనునాడెపులు) వేతనము లభించుచుండెను. దానిలో అతడు కం-లైర్లను ఆన్న పానీయములు, వసతి మున్నగువాని కుపయోగించుచుండెను. తక్కినవానితో గ్రంథములను కొనుచుండెను. ఆదిన ములలో నతనికి చాలవిశ్రాంతి లభించుచుండెడిది. దానినంతయు నతడు గ్రంథపఠనమున కుపయోగించుచుండెడివాడు. అప్పుడే యతడు చిత్రకళ, నృత్యగానములు, కత్తిసాము మున్నగువానిని సహితము కొంతవరకభ్యసించెను.

కాని ముసోలీనీనంటి స్వాతంత్ర్యక్రేమియు, స్వేచ్ఛావిహారియు నొకకుగ్రామములోని పాఠశాల నంటిపెట్టుకొని బ్రతుకగలవా? అత డచిరకాలము లోనే తనయుద్యోగమునకు రాజీనామా నొసగి, విదేశయాత్రకై బయలుదేరెను.

విదేశయాత్ర గావించు నుద్దేశ్యముతో బయలుదేరెనే కాని, ముసోలీనీవద్ద నాలుగురూకలైనను లేకుండెను. ఉన్న కొలదిపైకమును బయలుదేరిన రెండవనాడో, మూడవనాడో చెల్లిపోయెను. అప్పుడతడు తల్లికి తంత్రివార్త నొసగెను. ఆమెయు తంత్రివార్తద్వారానే కృ. లైర్లను (భూమరు రు. 30-0-0 లు) పంపెను. వానితో నతడు మరికొంత దూరము ప్రయాణము సాగించెను. ఇంతలో నెన్నికల

సందర్భమున మరికొందరు సాంఘికవాదులతోపాటు తన. తండ్రియు అలెగ్జుచేయబడినట్లు వార్తాపత్రికల వలన నతనికి తెలియవచ్చెను. అప్పుడతడు వెనుకకు తిరిగిపోవుటయూ, లేక ముందునకు సాగిపోవుటయూ అని కొంత తటస్థయ్యింపెను. కాని తుదకు ప్రయాణము సాగించుటకే నిశ్చయించెను.

డోనా రాచెరె (ముసోలీనీ భార్య)

ఎట్లో ముసోలీనీ స్వీట్జర్లాండు చేరెను. అక్కడ లాసానీ, జెనీవా మున్నగు నగరములలో కూలి నాలి చేయుచు కొంతకాలము గడపెను. అత డెక్కువగ తాగిపని చేయుచుండెను. ఆపనియైనను అన్నప్పుడెల్ల లభించుచుండెడిదికాదు. అందుచే నత డెన్నోసాగ్ల పస్తు పరుండవలసివచ్చెడిది. అప్పుడప్పుడు తలదాచుకొనుటకై నను చోటు లభించెడి కాదు. గత్యంతరము లేక వంతెనక్రింద నూరియో, ఖాళీపెట్టెలో దిగియో నిద్రించుచుండెడివాడు. ఈ స్థితిలో బిచ్చమెత్తుకొని తినుచున్నాడను సేరముపై నత డొకసారి చెరసాలలో

సహితము వేయబడెను, అయినను కష్టపరంపరలను సరకు గొనక, ముసోలినీ విదేశసంచార మొనర్చుచు, నూత్న వినూత్న సుభవములను గడించుచుండెను.

ఇట్లు ముసోలినీ ౧౯౦౫-వ సం వరకు సంచార మొనర్చెను. ఆదినములలో నతడు కేవలము స్విట్జర్లాండులోనేకాక, ఫ్రాన్సు, జర్మనీదేశములలో సహితము కొంతకాలము పర్యటన మొనర్చెను. పెక్కు చోట్ల నతడు కార్మికులలో విప్లవభావప్రచార మొనర్చి, సమ్మెలను కట్టించెను. అప్పు డతనిని అరెస్టుచేయుటకు చాలవారంటు పుట్టెను. వానిని తప్పించుకొనుటకై అత డొకచోటినుండి మరియొకచోటికి పలాయనము చేసెను. తుదకు ముసోలినీని స్విట్జర్లాండునుండి బహిష్కరించుచు ఉత్తరువు గానింపబడెను. ఆయుత్తరువు మొన్న మొన్నటివరకు అమలులో నుండెను. ఇటీవలనే స్విచ్ఛప్రభుత్వమువారు దానిని రద్దుగావించిరి.

౧౯౦౫-వ సం. విదేశపర్యటనమును ముగించి, ముసోలినీ స్వగృహమును జేరెను. ఆవత్సరములోనే యతని తల్లి పరమమదించెను. అప్పటి కామెవయస్సు ౪౮ సం.లు మాత్రమే. ఈయకాల మాతృమరణము ముసోలినీపూర్వ యమును వేదనాసంక్షుభిత మొనర్చెను. తల్లి యనిన అతని కపారమైనభక్తిగలవని పూర్వ మొకసారిచెప్పయుంటిమి గదా! తన దుఃఖమునెడ సానుభూతిని ప్రకటించుచు రేఖవ్రాసిన యొకమిత్రునికి ప్రత్యుత్తర మొసగుచు అత డిట్లు వ్రాసెను: “నాతల్లియువోగనల ననుసరించుచు, ఆమెను భక్తిపూర్వకముగ స్మరించుకొనుచుండు భాగ్యమొక్కటిమాత్రమే నా కిక మిగిలినది.”

తదుపరి మాతృవియోగదుఃఖమును విస్మరించుటకు ముసోలినీ స్వజాతికించెందిన డోనారాచెరె అను నామెను పరిణయమాడెను. అప్పుడే ఫోర్టీలోనున్న కార్మికజనసంఘమునకు కార్యదర్శిగూడ జేరెను. కార్యదర్శిగ నున్నందుల కతనికి నెలకు ౧౨౫ వైర్లను వేతనముక్రింద నిచ్చుచుండెడివారు. అది భుక్తికే సరిగ సరిపోవుచుండెడిది కాదు. ఆదినములలోనే యతనికి ఏడాదామవుత్రిక జనించెను. ఆబాంకొర కత డప్పు డొక పాత ఊయ్యలమంచమును కొనెను.

ఇట్లు దారిద్ర్యము ననుభవించుచున్నను ముసోలినీ లక్ష్యమొనర్చుచుండెడివాడు కాదు. తాను నమ్మిన కార్య మొనర్చుటలో నెన్నికష్టము లెదుర్కొన్నను జంతుస్వభావ మతనికి మొదటినుండియు లేదు. ఆదినములలో సాంఘికవాది యొక డతనిజీతమును ౮౦౦ లైర్లకు హెచ్చించెననెను. కాని ముసోలినీ యధిక వేతనమును గైకొనుట కంగీకరింపలేదు. తనయనంగీకారమును డెలుపుచు అతడు ఫోర్టీగ నిట్లనెను: “ఈ జీతముతోనే నేవించుకొనబాగుండు ఎక్కంటు పెట్టుకొనవలెనని నే ననుకొనుచుండ, నా కధిక వేతన మేల?”

విదేశపర్యటన మొనర్చుచున్నప్పుడే ముసోలినీ వార్తాపత్రికలకు వ్యాసములను వ్రాయుచుండెడివాడు. తదుపరి వ్యాసరచనపై నతని కభిరుచి మొదలయ్యెను. అందుచే నతడు దానినే వృత్తిగా పెట్టుకొనదలచి, ౧౯౧౦-వ సంవత్సరము జనవరి ౧-వ రేదీని ఫోర్టీలో నొకచిన్నవారపత్రిక (La Lotta di Classe) ను ప్రారంభించెను. ఈపత్రిక కార్మికజనోద్యమమునకు సంబంధించినది. సాంఘికాపచారములయొడ దృష్టిని మరల్చి, కార్మికులను విప్లవమునకు పురికొల్పుటయే దీనిముఖ్యోద్దేశము. ఇదిగాక తనజీవితములో ముసోలినీ మరియెందుపత్రికలను స్థాపించెను. వేరోకదానికి సంపాదకుడుగ పనిచేసెను.

ఫోర్టీలో కార్మికసంఘకార్యదర్శిగను, పత్రికా సంపాదకుడుగను పనిచేయుచు ముసోలినీ ఫిడేలును వాయించుటగూడ నేర్పుకొనదొడగెను. అప్పు డతనికి ఫిడేలు నేర్పిన సంగీతవిద్వాంసుడు తనశిష్యునిగూర్చి యిటీవలనే కొన్ని వివరముల నిట్లు తెలిపెను:

“౧౯౦౭-వ సం. ఆక్టోబరు ౭-వ రేదీని ముసోలినీ నావద్దకు వచ్చి ఫిడేలు నేర్పుచుని నన్ను కోరెను. నే నతనికోర్కెను మన్నించుటకు తొలుదొల్ల కొంత శంకించితిని. అప్పటి కతని వయస్సు ౨౫ సంవత్సరములు. ఇంతకన్న లేతవయస్సులో నభ్యాసము గావింపదొడగినగాని, సంగీతవిద్యలో బ్రావీణ్యము రాదని నేనంటిని. కాని ముసోలినీ తప్పక నేర్పవలసిన

దనుచు పట్టుపట్టెను. అంతయుత్సాహమును జూపుచున్నవానిని కాదనలేక నేను 'వల్లె' యంటిని. అప్పుడు ముసోలినీవద్దనున్న ఫిడేలు మంచిదికాదు.

కార్మిక - ముసోలినీ

కాని యప్పటికి దానితోనే సరిపెట్టుకొనవలెననియు, నెమ్మదిమీద మంచిదానిని కొందుననియు యతడు చెప్పెను. నావద్ద విద్య నభ్యసించ మొదలిడిన కొలది మాసములకే ముసోలినీ విశేషప్రజ్ఞను ప్రదర్శించ నారంభించెను. కేవలము సంగీతవిద్యతోనేకాక, తదితరవిషయములందుగూడ నతడు సహజప్రజ్ఞాధురంధరుడని నేను త్వరలోనే గ్రహించగలిగితిని. సారస్వత, రాజకీయములనుగూర్చి మే మాద్యంతముగ జర్పించుచుంటిమి. ఇట్లు కొన్నిమాసములు గడచినపిదప ముసోలినీ పెక్కువారములు నావద్దకు రాలేదు. దీనికి కారణమేమైయుండునా యని నే నాశ్చర్యపడుచుంటిని. ఇంతలో నొకనాడతడు తిరిగి వచ్చెను. ఆశ్చర్య సంభ్రమములతో "ఇన్నివారము లెవ్వరికి గాని నుండెను. అచ్చట ఇబ్బందేలేదు. ప్రాణమానగన

తివి?" అని నేనడిగితిని. అతడు కడు ప్రశాంతముగ "జైలునకు! నా పత్రికలో నేను వ్రాసిన కొన్నివ్యాసములకుగాను నాకు మూడువారములు కారాగారవాసశిక్ష విధించిరి" అని చెప్పెను. "ఈ శిక్షను రద్దుగాంచుడని రాజకీయప్రతిపక్షులను నీవు కోరలేదా?" అని నేను తిరిగి ప్రశ్నించితిని. "లేదు. రాజకీయరంగమునకు దిగినవా డెట్టికష్టములు వచ్చినను, వానిని భరించుటకు సంసిద్ధుడై యుండవలెను" అని యతడు గంభీరముగ బ్రత్యుత్తర మొసగెను.

ఈ సందర్భముననే తన్ను విచారించుచున్న న్యాయాధీశు నుద్దేశించి ముసోలినీ యిట్లు పలికెను: "మీరు నన్ను వదలినచో నది ముదావహము. శిక్షించి చచ్చినది గౌరవప్రదము" ముసోలినీ జైలుజీవితము దుర్భరమని యెన్నడును భావించి యెరుగడు. అతడు తనశిక్షాకాలమును గ్రంథపఠనమున కుపయోగించుచుండెడినాడు. ఫోర్టీచెరసాలలో నున్నప్పుడే యతడు బాన్ హౌస్ అను బొహిమియన్ దేశభక్తాగ్రగణ్యుని సంగ్రహజీవితచరిత్రను వ్రాసెను.

చెరసాలజీవితమువలన సంగీతవిద్యాభ్యాసమున కిట్లు తాత్కాలికముగ విఘ్నము గలిగినను, ముసోలినీ పూర్వోత్సాహమును గోల్పోవక, తిరిగి ౧౯౧౦ - వ సంవత్సరాంతముదనుక దానిని నేర్చుకొనెను. అప్పటికతనికి ఫిడేలువాద్యములో నసమానసామర్థ్య ముల వడెను. నాటినుండి నేటిదనుక నేకొలది విశ్రాంతి లభించినను, దాని నతడు ఫిడేలు వాయించుకొను నిమిత్తము వినియోగించుట కెంతయు నానందపడుచుండును.

ట్రెంట్ నగరములోనున్న సాంఘికవాదసంఘమునకు కార్యదర్శిగను, తత్సంఘవార్తాపత్రిక (de Popolo) కు సహాయసంపాదకుడుగను పనిచేయవలసినదనుచు ౧౯౧౦-వసంవత్సరాంతమున ముసోలినీని కోరిరి. నిక్కువముగ నిటల్లో నొకభాగమైనను, ఆదినములలో ట్రెంట్ నగరము ఆస్ట్రీయాప్రభుత్వపుస్వాధీనములో నుండెను. అచ్చట ఇబ్బందేలేదు. ప్రాణమానగన

ముల కెట్టి రక్షణయు లేకుండెను. ఐనను నిస్సంకోచము గను, నిర్భయముగను ముసోలినీ నూత్న పదవిని స్వీకరించెను. నిరపాయకరమైనకృత్యము లొనర్చుటలో నతని కసలు ఆనందమే లేదు. అందుచేతనే నేటికిని ముసోలినీ సింహపుబోనులో నిరాయుధుడుగ బ్రవేశించి సింహాకిశోరములతో నాడుకొనుచుండును ! విక్రాంతి కొరకు గంటకు ౮౦, లేక ౯౦ మైళ్లవేగమున మోటారు కారును నడుపుచుండును !!

నూత్న పదవిని స్వీకరించినక్రాంతిలోనే ముసోలినీ ట్రెంట్ మున్నగుప్రాంతములు ఇటలీ శిఖాగము లనియు, హానిని ఇటలీలోగలుపుకొనవలసియున్నదనియు నూచించుచువ్రాసెను. అందుచే పోలీసువా రతనిపై నొకకన్ను వేసిరి. దీనిని సరకుగొనక ౧౯౧౧-వ సం. అక్టోబరుమాసములో నతడు “ఇటలీ సరిహద్దు అలా కాదు” అని బహిరంగముగనే వ్రాసెను. వెంటనే పోలీసువా రతనిని అరెస్టుచేసి, కొంతకాలము చెర సాలలో నుంచినపిదప ఆస్ట్రీయానుండి బహిష్కృతు నొనర్చిరి.

తరుపరి ముసోలినీ “అవంతి” (Avanti = ముందుకుపోమ్ము!) అను తీవ్రసాంఘికవాదపత్రికకు సంపాదకు డయ్యెను. ఆపత్రికలో నతడు నిష్ఠలు గ్రమ్మవ్యాసములను వ్రాయుచుండెను. అతడు సంపాదకత్వము వహించినసమృద్ధి పత్రికచందాదారుల సంఖ్య ౧౦,౦౦౦ నుండి ౩౦,౦౦౦ వరకు పెరిగెను. “అవంతి”లో నత డొకప్పుడు “ప్రతిపక్షులు నన్ను చంపెదమని బెదరించినచో వారిని వెంటనే చంపుటకు నీకు హక్కుగలదు” అని వ్రాసెను. ఇట్లు తీవ్రముగ వ్రాసి, విప్లవమును ప్రేరేపించుచున్నాడను నేరముపై ప్రభుత్వమునా రతని నొకసారి అరెస్టుచేసిరి. కాని వెంటనే వదలివేసిరి.

ఇంతలో జర్మనీమహాసంగ్రామము ప్రారంభమయ్యెను. అప్పుడు ఇటలీలో నూడువిభిన్న పక్షములు ప్రబలెను. మొదటిపక్షమువారు ఇటలీ జర్మనీతో జేరవలెననిరి. రెండవ పక్షమువారు ఇటలీ తటస్థముగ

నుండుట శ్రేయస్కరమనిరి. ఇక మూడవపక్షమువారు ఇటలీ మిత్రమండలితో (Allies) నేకముగావలెననిరి. ముసోలినీ మూడవపక్షమును సమర్థించెను. ఇది యతనిసాంఘికవాదమిత్రుల కెంతమాత్రమును రుచింపలేదు. వారందరును ఇటలీ తటస్థముగ నుండవలెననుమాటమువారు. అందుచే ముసోలినీ ౧౯౧౪-వ సం. సెప్టెంబరు నెలలో “అవంతి” సంపాదకత్వమునకు రాజీనామా నిచ్చెను. దానితో నతని పూర్వమిత్రులందరును ప్రబలశత్రులైరి. అతనిని వారు “ద్రోహి” అని నిందింపగడగిరి.

ముసోలినీ (యుద్ధరంగమున)

పిమ్మట ౧౯౧౪-వ సం. నవంబరు నెలలో సాంఘికవాదపక్షసభ జరిగెను. ఆసభలో ముసోలినీని పక్షము నుండి తొలగింపవలసినదనుచు తీర్మానింపబడెను. అప్పుడు తనప్రవర్తనను సమర్థించుకొనుటకై ముసోలినీ యుపన్యసింపగోరెను. కాని సభితులందరును మాటచొరబడకుండ కేకలు, బొబ్బలు పెట్టసాగిరి. ఈ యల్లరిని నిర్లక్ష్యమొనర్చి ముసోలినీ యొకగంభీరోపన్యాస మొన

గను. ప్రాచీనభూమిలో నల్లరిచేసినవారందరూను ఈవ
న్యాసము పూర్తియగుసరికి మంత్రమునుఁదలైరి!

ఇట్లుమిత్రులందరూను పరమశక్తులైనను ముసో
లినీ చలించలేదు. అతనికి గలిగిన దురదృష్టములకు
వగచుచు నొకమిత్రుడు వ్రాసినలేఖకు ప్రత్యుత్తర
మొసగుచు ముసోలినీ యిట్లు వ్రాసెను: “ఇట్లం
తయు జరిగినప్పటికిని పరమేశ్వరుడు నన్ను మహా
త్కార్యముల కుద్దేశించె నను విశ్వాసము నాకుగలదు.
ఇట్టిపరమ శ్వాసికి జీవితములో నపజయము గలుగునా!”

బెనిటో ముసోలినీ (ఫాసిస్టుసంఘ నాయకుడు)

తదుపరి ౧౯౩౪-వ సం. నవంబరు ౧౫-వ
తేదీన ముసోలినీ “ఇటలీ ప్రజలు” (de Popolo d'
Italia) అను పత్రిక నొకదానిని మిలవాన్ నగరములో
స్థాపించెను. ఆ పత్రికాకార్యాలయము చాలచిన్నది.
క్రిందియంతస్తులో ముద్రకాలయ ముండెను. పైయంత
స్తులో సంపాదకీయశాఖ యుండెను. సంపాదకీయ
శాఖలో మాడుగుదులుమాత్రమే యుండెను. ఆగదు
లైనను పెద్దవి కావు. వానిలో నొకదానికి తలుపులు

లేకుండెను. కాని ద్వారబంధముపై “దయచేసి
తలుపులను మూయుడు” అని పెద్ద యక్షరములతో
వ్రాసియుండెను.

ఇట్లు సాధనసంపత్తి తక్కువగానున్నను ఉత్సా
హము, కార్యదీక్ష, స్వార్థత్యాగము మున్నగువానికి
మాత్రము కొంతలేకుండెను. దేశసేవాతత్పరులైన కొం
దరు యువకులు ముసోలినీకి సహాయమొనర్చుచుండిరి.
డిగ్రీలను, యోగ్యతాపత్రములను జూచి, ముసోలినీ
వారిని నియమించలేదు. కేవలము వారిసామర్థ్యమునే
పరిగణించెను. అట్లే వారును ప్రతిఫలము నాశించలేదు.
కేవలము దేశహితార్థము నేవచేయ సంకల్పించిరి.
ఇట్టివో వారు “యజమాని”, “సేవకులు” అను నీచ
భేదభావములు లేకుండ సోదరులవలె బనిచేయుచుండి
రనుటలో నాశ్చర్యము లేదుగదా!

ఇక ముసోలినీసంగతి ప్రత్యేకముగ జెప్పవక్కర
లేదు. అతడు కార్యతత్పరతలో నిద్రాహారముల సహి
తము మరచుచుండెను. సంపాదకీయములను వ్రాయు
చున్నప్పు డతడు తన్నుతానే విస్మరించుచుండెడి
వాడు. అప్పు డెవరైనను తనగదిలో బ్రవేశించి, వ్యాస
మునుండి దృష్టిని మరల్చినచో నతనికి విపరీతముగ
కోపము వచ్చెడిది. ఈసందర్భములో ఒక చక్కనికథను
పేర్కొనవలసియున్నది. ఒకనాడు ముసోలినీ సంపాద
కీయమును వ్రాయ నుద్యమించుచు, పత్రికాకార్యాల
యపుబాలు నొకనిని పిలిచి “నా కొకకప్పుకాఫీని తెచ్చి
పెట్టుము. ఇక్కడి కెవ్వరును రాగూడదు. ఎవడైనను
వచ్చినచో కాల్చివైచెదను” అని చెప్పెను. ఒకటి రెండు
నిమిషములలో నాబాలుడు తిరిగివచ్చి, భయపడుచు
“అయ్యా, కాఫీని తెచ్చితిని” అనియనెను. అప్పుడు
ముసోలినీ యుగ్రుడై “కాల్చివైచెదను! జాగ్రత్త!” అని
పిస్తోలుపైకితీసెను. ఆపాదమస్తకముకంపించుచు బాలుడు
పరుగెత్తెను. ఆకాఫీ చివర కేమయ్యెనో తెలియదు!

ఇట్లు రేయుంబవల పనిచేయుచు, ముసోలినీ
బ్రహ్మాండమును ప్రచార మొనర్చెను. తత్ఫలితముగ
సాంఘికపాదులకనుకూలముగ నున్న మంత్రవర్గముపోయి,

క్రొత్తది వచ్చెను. ఆక్రొత్తమంత్రవర్ణమువారు మిత్రమం
డలివారితో నేకమై ౧౯౧౫-వ సం. మే ౨౪-వ తేదీని
యుద్ధమును ప్రకటించిరి. ముసోలినీ వెంటనే తన
సంపాదకత్వమును తమ్ముని కొప్పగించి, తాను సామాన్య
భటునివలె నై న్యాయ జేర్పట కేగెను. కారణాంతర
ములచే మొదట కొంతయాలస్యము జరిగినను ౧౯౧౫-
వ సం. ఆగష్టు ౩౧-వ తేదీని ముసోలినీని ౧౧-వ
రెజిమెంటులో నై నికభటునిగ జేర్చుకొనిరి.

ముసోలినీ, ప్రెడాపియాలో కార్మికమిత్రులమధ్య

రణస్థలిని ముసోలినీ అశేషదైర్యస్థైర్యములను
ప్రదర్శించెను. అపాయకరముగు స్థలములందెల్ల యుం
దతడే ప్రత్యక్షమగుచుండెను. ఎన్నియోపర్యాయములు
బాంబులతోని దగ్గరనే ప్రేలెను. కాని యతడెప్పుడును
వెనుకంజ వేయలేదు. ఒకనాడు ఆస్ట్రీయనుబాంబు
అతనికి ౧౦ అడుగులదూరములోనే ప్రేలెను. బానితో
నేల దున్నినట్లయ్యెను. చెట్టొకటి పడిపోయెను.
ముసోలినీచేతిలోని కుపాకి విరిగెను. దుస్తులు చినిగి
పోయెను. ముఖము మట్టితో కప్పపడిపోయెను. కాని

యతని కిసుమంతయైనను గాయము తగులలేదు. ముసో
లినీ కిట్టే కడుచిత్తముగ పెక్కుగండములు తప్పెను.
చరితార్థము కానున్నవాని కకాలమరణము కలుగునా!!

యుద్ధభూమిలో ముసోలినీ తనసహకౌదార్య
మును, స్వాధ్యత్యాగప్రవృత్తిని పెక్కుసారులు ప్రదర్శిం
చెను. ఒకనా డిరుపక్షములవారికిని సంకులసమరము
జరుగుచుండెను. మరసిరంగులు దారుణాగ్నివర్షమును
కురిపించుచుండెను. అట్టితరి ముసోలినీసోదరసైనికు
డొకడు తులగాశ్రుడై ప్రక్కనే పడియుండుట
గాంచెను. వెంటనే వాని నతడు తానున్న సురక్షిత
స్థానమునకు జేర్చుటయేకాక, వాని నేదడియ్యటకై
ప్రాణాపాయము నైనను సరకునొనక, మంచినీటిని
తెచ్చియిచ్చెను. ఇట్లే నిరుపమానమైన ధైర్యస్థైర్యము
అత ప్రదర్శించుచున్నందులకు ముసోలినీకి సార్వజ్ఞులు
పదవి యొసగబడెను. ఒకపతకముకూడ బహూకరింప
బడెను.

౧౯౧౫-వ సం. సెప్టెంబరునుండి ౧౯౧౬-వ
సం. ఫిబ్రవరివరకు ౧౫ మాసములకాల మిట్లు ముసో
లినీ రణక్షేత్రమున బోరుసల్పుచుండెను. ఈకాల
ములో ౧౯౧౫-వ సం. డిసెంబరు, ౧౯౧౬-వ సం.
నవంబరుమాసములలో మొత్తము రెండుసార్లు మాత్రమే
యతడు నెలపు పుచ్చుకొనెను. ఇట్లు ౧౫ మాస
ములు సర్వవిధాపాయముల నెదుర్కొనుచున్న ముసో
లినీ కొక్కగాయమైనను తగుల లేదు. కాని ౧౯౧౬-వ
సం. ఫిబ్రవరి ౨౨-వ తేదీని ఘోరమైనప్రమాదము జరిగె
ను. ముసోలినీయును, అతనిదళమును శత్రువులపై బాంబు
లను ప్రయోగించుచుండిరి. ఇంతలో వారు ప్రయోగించు
చున్న “మోర్టారు” ప్రమాదవశమున బ్రద్దలయ్యెను.
దానితో కొందరుసైనికులు గాయపడిరి. మరికొందరు
మృతినొందిరి. అప్పుడు ముసోలినీకిమాడ విపరీతముగ గాయ
ములు తగిలెను. రక్తము చెల్లువలై స్రవించెను. రక్త
ప్రావము స్పృహపూర్తిగ తప్పిపోయెను. రోంచి ఆసు
పత్రికి తీసుకొనిపోయినప్పు డతడు బ్రతుకునని యెవ్వ
రికిని ఆశ లేకుండెను. నైద్యపరీక్ష గావించినప్పు డతని

శరీరమున సుమారు ౫౦ గుండ్లు కాన్పించెను. వానినన్నిటిని శస్త్రచికిత్సయొనర్చి వెలికితీయవలసినవచ్చెను. శస్త్రచికిత్సాసమయములలో మత్తుమందును గైకొన నిరాకరించుచున్నందువలన ముసోలినీ చాలబాధపడవలసివచ్చుచుండెను. కాని ధీరత్వో దాని నతడు భరించుచుండెను!

తుతగాత్రుడై ముసోలినీ వైద్యాలయమున బ్రవేశించినమాసమునకు రణనీతి విరుద్ధముగ ఆస్త్రియ నులు దానిపై బాంబులను విసరిరి. అప్పుడు తుతగాత్రుల నందరిని మరొక సురక్షితస్థానమునకు జేర్చిరి. ఒక్క ముసోలినీనిమాత్రము కదల్పుటకు వీలులేకుండెను. అందుచే పరిచర్యకొర కొకనైదుగని, దానిని నియమించి, ముసోలినీని అక్కడనే వదిలివేసిరి. అప్పు డగ్నిగోళవర్షములోనే ముసోలినీ కొన్నిదినములు గడపెను.

తదుపరి యొకనాడు యిటలీదేశపు ప్రభువగు మూడవ విక్టర్ ఎమాన్యుయేల్ గారు ముసోలినీ ధైర్య సాహసములనుగూర్చి వినియుండుటచే, వైద్యాలయమునకు వచ్చి యతనిని పరామర్శించిరి. పరామర్శించి వెళ్లుచు వారు “ఇతడు మున్నందు పైకిరాగలడు” అని పలికిరి. ఆజ్యోస్యము త్వరలోనే ఫలించెను.

ముసోలినీ. పతాకమునకు తలయొగ్గుట

౧౯౧౭-వ సంవత్సరము ఆగష్టు మాసములో ముసోలినీ కొంచెము కోలుకొనెను. అప్పటికైన నతడు కట్టితోడులేనిదే నడునబాలకుండెను. తదుపరి సెప్టెంబరుమాసములో నతడు తిరిగి తనపత్రికకు సంపాదకత్వ భారమును వహించి, పూర్వమువలె తనరచనావైద్యగ్యముచే మాతృదేశమున కసమానమైన సేవ గావించదొడగెను.

ఇంతలో జర్మనీయుద్ధము ముగిసెను. కాని యిటలీకి శాంతి జేపూరలేదు. ఆదేశమునగల సాంఘిక వాదులు, సామ్యవాదులు మున్నగుకార్యకర్తలు సమైక్యము కట్టించుచు, జాతీయశీకనమును ప్రతిఘటించుచుండిరి. రణరంగమునుండి తిరిగివచ్చిన సైనికులను నడివీధులలో నవమానించుచుండిరి. తివర్ణజాతీయపతాకము నూడబెరికి, దానిస్థానమున, రక్తవర్షస్వజము (Red Flag)ను ప్రతిష్ఠించుచుండిరి. మిలాన్, టూరిన్ మున్నగుప్రదేశములలో కొన్నియంత్రాగారములను బలవంతముగ నాక్రమించుకొనుచుండిరి. పౌరులులను స్వాధీనపరచుకొను డనుచును, పైర్లును నూర్చుకొనుచుచును ప్రజలను ప్రేరేపించుచుండిరి. ఇట్లు దేశమంతయు సరాజకముగ నుండెను. త్వరలో బోల్షివిక్ విప్లవము వచ్చునట్లుండెను. అట్టివిప్లవము నరికట్టుటకు ముసో

లినీ ౧౯౧౯-వ సం. మార్చి ౨౩-వ తేదీని “ఫ్యాష్టు” పత్రికమును స్థాపించెను.

సాంఘికవాదులు, సామ్యవాదులు మున్నగువారు యెట్టినిదుస్తులను ధరింతురు. అందుచే ముసోలినీ తనపత్నీయులకు నల్ల నిదుస్తుల నేర్పరచెను. (దుస్తుల వర్ణమునుబట్టియే ఫాసిష్టులను సాధారణముగ “బ్లాక్ పర్టర్స్” అని కేర్కొందురు.) ప్రతిపక్షులు ఆయుధపాణులై యుండిరి. ముసోలినీ తనయనుచరులకు గూడ నాయుధముల నొసగెను. ఫాసిష్టులు ప్రాచీనకాలపు రోమను పద్ధతిననుసరించుచు, కుడిచేతిని ముందున కైతి “సాల్యూట్” చేయవలెననిహూడ నతడేర్పరిచెను. ప్రారంభములో బ్రతి

పక్షాలు ఫాసిస్టుపక్షమునుగూర్చి తమ పత్రికలలో దేర్చొననైనను లేదు. కాని త్వరలోనే వారు దానిని గూర్చి పుటల నన్నిటిని నింపవలసి వచ్చెను.

(March on Rome) లేవదీసెను. వివిధరాష్ట్రములనుండి మూడులక్షల మంది ఫాసిస్టులు మూడు దినములక్రింద బహులుదేరి, రోమునగరప్రాంతముం

ముసోలినీ, నల్లదుస్తులతో రోముదాడి

విడిసిరి. దాడిని ప్రారంభించిన పక్షపూర్వము “ఇటలీదేశాభ్యుదయమే మా ధ్యేయము” అని ముసోలినీ యొక ప్రకటన గావించెను. రోమునగర పరిసరముల విడిసి సంతనే యప్పుడు ప్రధాన మంత్రిగ నున్న ఫ్యాక్టాకు రూ గంటలలో రాజధాని నగరమును వీడిపోవుమనచు అత డొకయంత్యసందేశము సంపెను. ఫ్యాక్టా దానిని నిర్లక్ష్య మొనర్చి యుద్ధ సన్నాహ మొనర్పసాగెను. అతడు రెండు సైనికదళములను సిద్ధపరచెను. రోము

ముసోలినీ గావించిన ప్రచండప్రచారముకారణముగ నవిరకాలములోనే దేశమందెల్లడల ఫాసిస్టుపక్ష శాఖ లేర్పడెను. పెక్కుమంది దానిలో సభ్యులుగజేర నారంభించిరి. ఇట్లు ఫాసిస్టుపక్షము ప్రాబల్యములోనికి రాదొడగి సంతనే, పలుప్రదేశములలో తత్పక్షీయులకును, ప్రతిపక్షమువారికిని పోరాటములు ప్రారంభమయ్యెను. ఈ పోరాటములలో గొందరికి ప్రాణములు కూడ పోవుచుండెను. ఫాసిస్టులు కార్మికసంఘ కార్యాలయములను విశ్రాంతిగృహములను తగులబెట్టదొడగిరి. పతిపక్షులు ప్రాబల్యములోనున్న పురపాలకసంఘముల నన్నిటిని దౌర్జన్యముగ నాక్రమించుకొన సాగిరి. ఇట్లు ౧౯౨౨-వ సం. అక్టోబరువరకుభయపక్షములకు కలహము జరిగెను. ఈ సమయములో ముసోలినీని రెండుసార్లు అరెస్టుచేసి, ఏలనో వెంటనే వదిలివేసిరి.

తుదకు ౧౯౨౨-వ సం. అక్టోబరు ౨౮-వ తేదీన ముసోలినీ చరిత్రప్రసిద్ధమైనట్టి “రోముదాడి” ని

నగరద్వారములను మూయించెను. పిదప ఇటలీదేశమందంతటను సైనికశాసనము ప్రకటించుటకు అనుజ్ఞ నొసగుడనుచు మూడవ ఎమాన్యుయేల్ గారిని కోరెను. కాని రాజుగారు దాని కంగీకరింపలేదు. అప్పుడు సైనిక శాసనమును ప్రకటించిన దేశమంతటను రక్తము నెల్లువలై ప్రవహించును. జాతీయంతయు నశించును. ఇటలీ రూపుమాసిపోవును. అందుచే వారు ఫ్యాక్టాను ప్రధానామాత్యపదవినుండి తొలగించి, నూత్నమంత్రి వర్గము నేర్పరుప ముసోలినీని ఆహ్వానించిరి.

ఈయాహ్వానము సంగీకరించి ముసోలినీ అక్టోబరు ౩౧-వ తేదీని తనమంత్రివర్గము నేర్పరచెను. ఆ నాటినుండియే అతడు యిటలీదేశమునకు డిక్టేటరుయ్యెను. ఆనాటినుండియే యిటలీ సర్వతోముఖముగ నభివృద్ధిపందసాగెను. ఆచరిత్రప్రసిద్ధదినము ఇటలీ దేశస్థులకు నేడు పర్వదినము!

నేడు ప్రజాచిత్తము ననుసరించి వ్రాస్తున్నా రట కావ్యములు. పూర్వము ప్రభుచిత్తము ననుసరించి వ్రాసేవా రన్నమాటకు ఒక్కొక్క యెడ ప్రబంధములే కాక భారతరామాయణాదులుకూడ గుఱికొక తప్పించుకొననాదులు. కాని ధర్మపరతంత్రములూ, సత్యపరతంత్రములూ అయిన పురాణేతిహాసాదులు (రామాయణముకూడా ఆకట్టలోనే కట్టి వేతురు.) ప్రభుచిత్తమునకు తగిలి వంకరలు తిరగడము నింద్యమనే వచనశక్తిలో పరమ లక్ష్మ్యములు అపాకృతములు కాక నిల్చినవి. పురాణాదులు ధర్మాదిపరతంత్రము లని అంగీకృత మైనది.

ప్రబంధరచనమున, ప్రభువు వైష్ణవుడాయెనా కవి శివపక్షపాతిఅయ్యు వైష్ణవపరమ్యమునకై తన కావ్యములో ముఖ్యపట్టినవంటి నిదర్శనాలతో ప్రభుప్రీతి ఆ కావ్యశక్తిని పట్టి నడపించిన దని అంకించుకొందురు. కాని ప్రబంధాలలో సహా, ఉత్తమచరిత్రములు ఉదాత్తనాయకములుగా నిరూపించడము చూస్తే కవి తనప్రభుని ముఖప్రీతికంటె ఆ ధర్మవిజయమునే—ధర్మప్రవృత్తికి రక్షాకింక రుదైన వీరవతంసుని వృత్తము పదనిడి—గుఱి చూచినట్టు తెలియవస్తుంది. కృతీస్వీకృతి కావించి కవికి మడిమాన్యములూ, బాం

బూనదాంబరతాంబూలములూ (ఎప్పుడు ఇస్తే ఏమి) ఇచ్చేరాజు తనకు వినిపించేకావ్య వస్తువున ఎవ్వరో మనుమార్గవర్తియట, ఒకానొకప్రభువు కీర్తితుడు కాగా, తన అల్పతరత్వమునూ, అల్పత్వమునూ బట్టి కాబోలు తా నావస్తువున నిల్వతగనివాడై అట ఉపదేశము ఏరుకోవలసినప్పుడు, ముఖ ప్రీతికాలతలతో చూస్తే, విముఖత పొందని రాజుకాని, అది అంచించని కవికాని, యిరువురూ కాని మూఢులని మనము గ్రహించ వలసిఉంటుంది. ప్రబంధయుగమంతా, అప్పటి లోకమంతా అట్టిదే కావలెను! కాని, అదృష్టము బాగుండి, ఆప్రభువుకూడా తాను ఏ ధర్మపరిరక్షకుగాను పీఠ మధిష్ఠించినట్టు ప్రజలు భావించకమానో దానికే తత్పరుడై అంత మాత్రపు పదవితో అలరినవా డాయెను. కాని అట్టి కథలు అవి ప్రభున కిష్టమైనవి కనుకనే రచించినకవులు తాము ప్రభుచిత్తము ననుసరించినమాట అంచించినవారే అనవచ్చు. ఆరుచి ప్రభువునకు నేర్చినవా రెవరు? ప్రభువు తన ధర్మపదవికి బద్ధుడై ఉండియే తీరుతున్నప్పుడు ఒకవేళ అతని ప్రీతికై చేసినది ధర్మముప్రీతికై, ప్రజలక్షేమముకై కాక పోదని అంచించినా రని స్వీకరించి, పూర్వ కవిత్వము ప్రభుప్రీతికై అనగా ప్రభుప్రీతికై కాదని యెంచవచ్చును. సంఘచిత్తమే

అంతటిది ! ' సరే, ప్రజాచిత్తము ప్రభుచిత్తమును అనుసరించి ఉండేది కనుకనే కావచ్చు కాని, ప్రబంధకవిత్వము ప్రభుచిత్తము ననుసరించినదన్నమాటవాస్తవముకాకపోయినదా? ఆ ప్రభుచిత్తము ననుసరించిన ప్రజాచిత్తము నేడు విడివడి తనదారిని తాను పోతున్నదన్నదే చెప్పేమాట; ఆలాగే కవితకూడా అట్లు ప్రజాచిత్తము ననుసరించిన దనియే చెప్పేమాట.'—ఇది, ఆవాదములో మిగిలే సారాంశము.

(వంశరక్తముపేర ఒక్కనినుగును శక్తి గాపట్టి, ఆశలూ, నిరాశలూ గద్దెకైయుద్ధాలు చేయించగల) ఆనాట సంఘవృత్తమున అంతప్రాముఖ్యము వహించిన ప్రభమూర్తి యెదుట (పోనీ, ప్రభమూర్తియెదుటనే) ఆదర్శప్రభువృత్తము కాని, ఆదర్శమానవ వృత్తముకాని, రసికముగా ఆలపించడము, అదియెక్కువ సంఘచిత్తమును అనుసరించడమే అగునేమో! ఆదర్శమానవవృత్తమన్నదే ప్రధానముకూడా—ఆ మానవుడు తరుచు ప్రభు వవుతూవచ్చెను; ప్రవృత్తి కాతడు శాసకుడు కనుక.

అయితే అధర్మబోధక యీ కావ్యము ఒడలువంచి వేసికోలేదు. ఉపదేశముధరించినా కాంతాసమ్మితత్వములో విలసిల్లినది. ఆరెండు మంత్రాలకూ కూడా ప్రజలూ, ప్రభువూ ఒక్కలాగున ముగ్ధులయిరి. ప్రభువు తన ప్రభుత్వము అట సంభావనపడసినందుకు కాదు;

ప్రజ తన ప్రభువుకటాక్షము అందువల్ల మెత్తబడిన దని కాదు; అటు ధర్మమూ, ఇటు కలాకలిసి

‘ సద్యః పరనిర్వృతయే

కాంతాసమ్మితతయోపదేశయజే ’

అన్న సూక్తిగుచ్ఛము మన్ననగాంచినది ప్రభువుకంటెను ఎక్కువగా, — ప్రభువు వల్లనూ ప్రజవల్లనూకూడా. ప్రభువు ప్రజలలో ఒక రసికుడై, రసికతకు సూదంటురాయియై నిలిచినాడు:—లోకప్రవృత్తికే అతడు శాసకుడాయె. కేవలము ప్రభుచిత్తము రంజిల్లడమే ప్రచోదించిన కావ్యరచన కావలెనంటే, సంధియుగ మనిపించుకొన్న కాలమునందలి కావ్యములవంటివి అవతరించి ప్రబంధాలను తమ వ్యతిరేకతతో కాపాడుతూనే ఉన్నవి.

మన లాక్షణికులు ఉపదేశమన్నది ఒక విధిగా కావ్యమును చేపట్టమనలేదు. రసాత్మకతతోడనే, రమణీయముగనే, కావ్యమును లక్షించిరి. జీవితమునకు కృతస్నిత చూచి జీవితముకంటె కళ ఇతరమును ఉపాసించకపోతే ఉపదేశము తనంత తా వలచి వచ్చినది. నిజమయినకళ కళకోసమే, కళగానే నిలిచి, కళ ఉపదేశాత్మకము కావలెనన్న వాదమును డీకొనడముకాదు, గర్భితము చేసికొంటుంది; మింగివేస్తుంది. సర్వమునూ మిగిలే ఆ రసాత్మకతనే నాటివారూ ఉపాసించిరి.

'Art is not one aspect of life; it is the whole of life seen in one aspect.' అన్న సత్యమునే వారూ ఒకవిధముగా వాస్తవ పఠించిరి. దీనికి నేడు, ఇందఱి అనుభవాల సమవాయము సమన్వయించడమే అక్కఱ లేదు; ఇతరుల కథలు తరవడమే అక్కఱ లేదు. ఒకవ్యక్తిది చిదానందనిహితమైన నిండుబ్రతుకు కళవస్తువు కాగల దని వాస్తవీకరిస్తున్నాడు. పూర్వలాక్షణికుల పరిశీలనము చూచినా, అతిలోకప్రతిభాశాలి అయిన కవి అనే విశిష్టమానవుని సత్త్వోదేకమున నిలిచిన లోకవృత్తము—బ్రదుకు—రసీభవించి కావ్యము కట్టుతుందన్నది ఇప్పటికీ (లక్షణముగా) మార నొల్లదు. ఇప్పుడు కళాలోకాన రసాశ్రయము లైన ఉపాధుల అర్హతలు మఱిత లోతులకు చూచి దిద్దినారు. భావనవల్ల చైతన్యము గొనే కళాస్పృహకి స్వతంత్రత చేకూరి ఇంకొకపరిణాతి మెట్టు దొరకినది. (ఇదివఱకు సంస్కృతముననే కాక తెలుగున సహా ఇట్టిది లేనిదని కాదు; వ్యవస్థాసౌప్తవము, ప్రాచుర్యము దానికి నేడు సిద్ధించినది.)

నేడు పరిపాలనమూ, జీవితపథమూ ప్రజాచిత్తవృత్తుల విజయఘోషములో నిండి ఉండడమే యీ మార్పునకు కారకమై కాని, యీ మార్పులో నిరూపణమైకాని నిల్చిన దని చెప్పడము స్థూలసార్థకతను తృప్తిపడవలెను. ప్రాభవము, ఆహారపురుషిక ఉట్టిపడ్డ పరిపాలకులనాడునయితము (ఏ దేశమున

అయితే ఏమి) గొప్ప 'లిరికు' కవులు విజృంభించినది ఇట్టిప్రోద్భులములవల్లనే అని చెప్పడానికి, ఆకవులసంఖ్యా, వారి రచనాపరిణాతాముకూడా ఎదురొడ్డుతవి. భావపరిపాకముగా అవతరించిన యీ నన్యధాక్షిణ్యము శీలించినపుడు సాంఘికములైన అనన్యలు ఎంతటి లెక్కకు వచ్చేవి? అనకాశములు కల్పించేవిమాత్రము అపుతూవస్తవి. ధర్మము మాట చేపు డెఱుగునని, అనుభవము నామూలసందర్భముమాత్రమే అవలంబించడముచేత నేడు పూర్వపుసంఘపరత విడిచినది.

సంఘపరత అనగా సంఘమనిపించుకొనే ప్రజాగ్రంథికి సాకల్యముగా భద్రముద్ర చూపే మహదాశయనిధి అయిన వృత్తమును కావ్యకలయందు రంగరించే పూనిక; ఆసంఘములో మెదలే ప్రజల చిల్లరజీవితమునుండి కావ్యవస్తువు సంతరించుకొనే నేటి యత్నము ప్రజాపరత అని, సంఘపరతకంటె విశిష్టమైనట్టిదని, చదువుకో వీలు లేకపోలేదు. కాని అంతటితో గ్రంథము పూర్తి కాదు

కొందఱువి మర్మకులు, ఉపదేశముద్రలు మనసువదలక, కళ ఉపదేశాత్మక మన్నది ఒకప్రత్యేకవిజయమతముగా పట్టి ఫలాన కవులు 'సందేశములు' పలుకుతున్న దివ్యతరులని వారికి జయలాంఛనములు వినరజూతురు. కాని, ఆకవులు 'సందేశములు' పలకడమందే, ఉపదేశములు చిలకడమందే తమ విశిష్టత నిలుపుకున్న వారయితే వారికి

కవులుగా జయలాంఛనములు నిరాకరించే సంసిద్ధత నేడు కలాభ్యసన పరిపాకమునే చూపుతున్నది. అన్వేషణమే, జిజ్ఞాసయే నేడు కావ్యసత్త్వము; జీవితమే—తానే—సందేశమై కనబడుతున్నది ఏరికి. ఇంతతో సంఘ చిత్తమునుండి వ్యక్తిచిత్తము తనవిముక్తి పరిణతము చేసికొన్నది.

కావ్యకల ప్రభుసంఘచిత్తముల ననుసరించినదన్నా, ప్రజాచిత్తముననుసరించినదన్నా

అసలు రసికమైన వ్యక్తిచిత్తమే తన అనుకంప తో మనసులోనికి తీసికొన్న లోకవృత్తమును పాడుతూ తన రాగచ్ఛాయలతో ఆయా చిత్తానుసరణములు చేసినదన్నమాట. ఆ వ్యక్తిచిత్తము నేడు (తన కంఠము తాను చెప్పడము కాకపోతే) తనయెడ తన అనుకంపను వినియుక్తము చేసికొని, తనను తానే అనుసరించసాగినది. భుక్తికవితనుండి స్వచ్ఛపడి కావ్యకల వ్యక్తికవితగా జయిస్తున్నది.

భారతీయ విద్యాచరిత్రము — పీఠిక

భారత దేశచరిత్రమునకు సంబంధించిన ప్రమాణములను బరిశీలించునెడ కాసనములందును, సంస్కృతవాఙ్మయమునను, విదేశీయుల వ్రాతలయందును తాత్కాలికవిద్యావిభాగమునుగూర్చినయంశము లెన్నియో నాకు లభించినవి. వీని యాధారమున నేను ౧౯౩౨-న సంవత్సరము జనవరి నెలలో “ప్రాచీన భారతీయవిద్యాసంస్థ” లను గూర్చి రాజమండ్రి గవర్నమెంటు ప్రెయిసింగు కాలేజీలోను, నెహ్రూబరు నెలలో “భారతీయ విద్యా విభాగపరిణామము”ను గూర్చి ఆర్యాపుర సంస్కృతపాఠశాలలోను రెండుసవ్యాసముల నోసంగితిని. వానిని మిత్రులు కొంచెము విని ప్రకటింపుమని కోరిరి. అప్పుడు నేనీయుపన్యాసములను విపులీకరించి “భారతీయవిద్యాచరిత్రము” అను పేర గ్రంథరూపమున నిర్మించితిని.

ఇయ్యది ‘భారతి’ లో ౧౯౩౩-న సంవత్సరము జూలై నెలనుండి డిశంబరు నెలవరకును వెలవడిన యాడు సంచికలలో బ్రకటింపబడినది. ఇందు ప్రాచీనకాలము నుండి క్రీ.శ. ౧౯౨౭-న సంవత్సరమువరకునుగల విద్యా

విభాగములును, సంస్థలును, వానిచరిత్రమును సంగ్రహముగ జేర్చినది. ఆయా యధ్యాయములను రచించుటలో ముఖ్యముగ సుపకరించినయాధారముల నధ్యాయారంభముననే తెలిపితిని. అవిగాకయితరము లెన్నియో కలవు. ఈ చరిత్రమునందలి ప్రత్యేకవిభాగములనుగూర్చి విశేషమును పరిశోధనము జరుగవలసియున్నది. విద్యా విషయకములను గ్రంథము లాంగ్రభాషలో నరుదుగ నున్నవి. పాశ్చాత్యులు విద్య (Education) నొక శాస్త్రముగ పరిగణించి కృషిచేసియున్నారు. ఈవిజ్ఞాన విభాగమునుగూడ నాంగ్రవాఙ్మయమున జేర్చవలసియున్నది. పండితు లీ కర్తవ్యమును నెరవేర్తురు.

ఈ గ్రంథమును రచించుటకై నన్ను ప్రోత్సహించిన నామిత్రులు శ్రీయుత టేకుమళ్ల కామేశ్వర రావు బి. ఏ. బి. ఇదిగారికిని, యాచరిత్రమును బ్రకటించి, గ్రంథరూపమున దీయించి యిచ్చిన భారతీపత్రికా కార్యాలయమువారికిని నావందనములు.

౨౩.౧-౧౯౩౪ }

మారేమండ రామారావు.

నిదురపోవేమి, ప్రియసఖా! నిదురపోమ్ము
నిదురపోవుచో మఱచిపో నీదు బాధ
లశ్రుజలపూర్ణపశా నీ నయనయుగళము
వంతబొందెడి నీ యాత్మబరువు తెలిపె.

కంతమందలి నీ దుఃఖిగాద్యదికము
మనసులోనున్న బాధను గనుపఱచెను
దుఃఖిమయమును మఱి యెంతోదుర్భరంబు
నైన సంసారయాత్రచే నలరినావు
కష్టములనెడి కెరటాల కలవరంబు
నొందు చెన్నినాళ్లలో నీవు కుందినావు
మల్లిపూవును బొందంగ మనసుపడుచు
దదనుగుణమైన త్రోవనే తప్పినావు
వేణునాదంబు నాలింప వేడ్కపడుచు
భీకరాక్రోశరావమే వింటినయ్య
మేరునగరాజ శిఖరాగ్ర మేఘమందు
నింద్రచాపంపు రత్నాల నేర నెంచి
కాలవశమున నజ్ఞానకాననాంత
రనిబిడ నిశీధవీధి బఱచితి వీవు;
తేనెటీగలతో నీవు తేనెకొఱకు

బువ్వపువ్వను మూర్ఖున బూనినావు
కాని యశనిపాతంబుచే గాలిపోయె
లేతలైనట్టి నీ రెండు తెక్క లకట!

మిఠగురు పురువులను జూచి మింటనుండు
తారలని యెన్ని, త్రోవను దప్పి వచ్చె
నంచు భ్రమచెంది మతిసెడి యానపడుచు
దరికి జేరగ నవియెల్ల దరలిపోయె;
పాడినావు నీ వొకమాటు పాట యేదో
పాట యర్థము తెలియకే పాడినావు
కాని యందలి విరహంపుగాన మంత
మానినీ మనోవీధుల మాటుమోగె;
సుఖము లేదు! నీకెప్పుడు సుఖము లేదు!

నీదుగాలి సోకినమేర నిజముగాను
సుఖమే లేదయ్య; యికనీవుసుఖముకొఱకు
బాటుపడుటేల సుఖమేడ? మాట వినుము
వెట్టయూహల నన్నింటి వెడల్ద్రోచి
కపటనాటకమంతయు గట్టిపెట్టి
నిదురపోమ్మయ్య, ప్రియసఖా, నిదురపోమ్ము
నిదురపోవుచో మఱచిపో నీదుబాధ.

కోతలమూలమున అచ్చొత్తుట

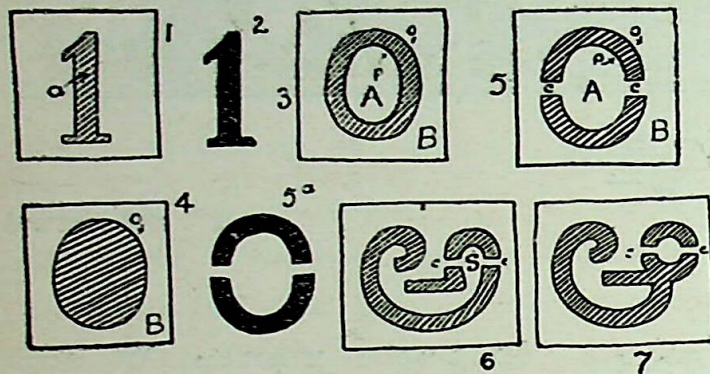
(Stencilling)

కొ. సరసింహాచారి

అక్షరములనుగాని, అంకెలనుగాని, చిన్న చిన్న పేరులనుగాని చాలమారులు వ్రాయవలసినవచ్చినప్పుడు కోతలమూలమున అచ్చొత్తుట చాలసహాయకారి యగును. ఒక అట్టమీదగాని, నన్నని తగరపురేకు మీదగాని నకలులు తీయవలసిన విషయమును జంటగీతలమూలమున వ్రాసి గీతలపై కోసి మధ్యనుండుభాగమును చిత్రము 1 a వలె తీసివేయవలెను. పిమ్మట ఆ రేకును మరియొక కాగితముపై నుంచి రేకునందలి సందునందు మనయిష్టమువచ్చిన రంగును కుంచెతో పూసినయెడల చిత్రము 2 సందు వలె నదేగుర్తు పడును. ఈరీతిగ మనకు కావలసినన్ని నకలులను దీయవచ్చును. చిత్రము 1 యందుగలది మిక్కిలి సులభమగు దృష్టాంతము. కాని, చిత్రము 3 నం దుండునట్టి సున్నను కోయవలెనన్న సున్నకుగల రెండుగీతలందును, వెలుపలిగీతం వెంబడి కోయగనే మధ్యనుండు A అను

దీవి నిలుచుట కాధారము లేక యూడి వచ్చును (చిత్రము 4). అప్పుడు A అను దీవి నిలిచియుండుటకుగాను దానిని బయటిరేకు భాగము B తో చేర్చియుంచుటకు c, c, అను భాగములను కోసివేయక నిలిపియుంచవలెను (చిత్రము 5). తర్వాత నారేకును వేరొక కాగితముపై నుంచి దానియందలి సందునందు రంగు పూసినయెడల సున్న యొక్కగుర్తు చిత్రము 5 a యందలివిధముగ నేర్పడును. ఈరీతిగ దీవు లేర్పడు చోటులను తక్కినభాగములతో చేర్చియుంచుటను ముఖ్యముగా గమనించి ఎట్టి అక్షరములనుగాని, అంకములనుగాని, అలంకారరూపములను గాని కోయవచ్చును. 6, 7 చిత్రములందును c, c, భాగములను కోయరాదు. 6 చిత్రము నందు దీవి లేకున్న S అను భాగము మిగుల సన్ననిదై చక్కగా నిలువజాలదు గాన దానికిగూడ c, c, అను ఆధారముల నుంచవలసియుండును.

చిత్రము 8 యందు భారతి యను 11 చిత్రములందు ఇతరవిధములగు రూప
పేరును, దాని కిరుప్రక్కలను, క్రిందను అలంకరములు కలవు. ఇటువలెనే జంతురూపము
కార చిహ్నములును కోయబడిన రేకులును, పక్షిరూపములును, మనుష్యరూప

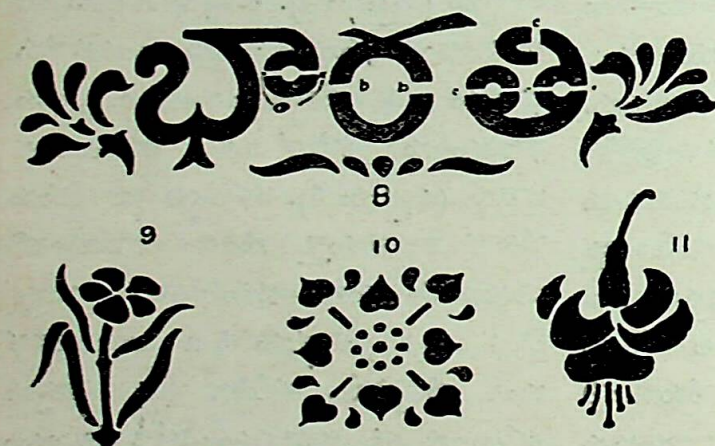

ములునుగూడ సచ్చిత్తుటకు
సాధ్యమగును. సృష్టిరూపము
లందు స్వభావానుగుణముగ
నాయాభాగములకు సరిరంగుల
నుపయోగించవచ్చును. ఆకు
లకు పచ్చయు, పూవులకు
వాటిరంగును వేర్వేరుగ వేయ
వచ్చును.

అచ్చువేయుట కుపయో
గించు రంగులను మిక్కిలి నీరు
గా కలుపుకొనరాదు. అట్లైన
యెడల కుంచెతో రంగు వేయు
నపుడు, రంగు ఆధారపు అట్టు,
రేకు - వీటి క్రిందుగా పారి
చిత్రము చెడిపోవును. కాన
రంగులు పారిపోకుండునట్లు
గట్టిగా నుండవలెను.

నాటకపు నోటీసులను ఈ
విధముగ స్టెన్సిల్ (Stencil)
అచ్చువేయుట చాల చౌక

(All rights reserved)

మూలమున జేయబడిన అచ్చు కలదు. దీని మూలమున
యందు a, b, c అను ప్రదేశములందు గల యగును.
ఆధారములు కోయబడక యున్నవి. 9, 10,

వేదములు - త్రయీశబ్దము - వేదములు మూడా, నాలుగా ?*

కనుపత్తి మార్కండేయశర్మ

కొంతకాలమునుండి వైదికవాఙ్మయమునుగురించి

చిన పరిశోధనములను ఆధునికులను ప్రాచ్య

పాశ్చాత్యవిద్వాంసులు సలుపుచున్నందులకు మనము

సంతసించవలయును. తత్పరిశోధనమునకు ఫలితముగ

వేదములు మూడా నాలుగా యనుసంశయము పైవిమ

ర్శకులలో కొందఱు కలిగినది. ఇదివఱకు వేదార్థనిర్ణ

యార్థము ద్వావశాఢ్యాత్మకమున పూర్వమిహంసా

శాస్త్రమును రచించిన జైమినిమహర్షికిగాని, ఉత్తర

మిహంసాశాస్త్రమును రచించిన వ్యాసభగవానునకు

గాని, నిరుక్తకారుడను మూసాచార్యునకుగాని, వ్యాక

రణశాస్త్రప్రవర్తకులను పాణిని పతంజల్యులకుగాని,

ఆపస్తంబ, ఆశ్వలాయనాది కల్పసూత్రకారులకుగాని,

వేదాంగవ్యాఖ్యాత లను శబరకుమారిలాదివేదవేత్తలకు

గాని, వేయేల, స్కందస్వామి, భట్టభాస్కర, విద్యార

ణ్యాది వేదవ్యాఖ్యాతలకుగాని వేదములు మూడా

నాల్గొ అనుసంశయ మేలకలుగ లేదు ? అనువిషయము

మన కాశ్చర్యమును కలిగించును. అయినప్పటికిన్నీ

“యుక్తియుక్తం వచోగ్రాహ్యం” అనున్యాయము నను

సరించి క్రొత్తగా సంస్కృతభాష నభ్యసించి వేద

విమర్శచేయబూనిన మన యీప్రాచ్యపాశ్చాత్యవిమర్శ

కులవాదమునందు సారమున్న గ్రహించుటయో, లేక

పారపాటుఉన్న అట్టివారికి సవరించుకొనమని చెప్పు

టయో న్యాయము కావున మేమిచట ఆవిమర్శకులవాద

మును సంగ్రహముగ ప్రథమమున తెలిపి తరువాత ఆ

విషయమును ముఖాంత విమర్శించుచున్నారము.

ఆదియందు మూడేవేదము లనువారి

వాదసారము

౧. వేదములకు “త్రయీ” అనుశబ్దము నిఘం
టువులందును, వైదికవాఙ్మయమునందును ప్రచురముగ
గనంబడుచుండుట.

౨. అతిప్రాచీనము లగు ఛాందోగ్యబ్రాహ్మ
ణాదిగ్రంథములందు ౩ వేదములని మాత్రమే కనంబడు
చుండుట.

ఉదాహరణము :—

౧. అగ్నేర్బువో వాయో ర్యజాంఘి సామాన్యా
దిత్యోత్, స ఏత త్త్రయీం విద్యా మభ్యతపత్.
—ఛాందోగ్య. ౬. ౧౭.

౨. అగ్ని వాయు రవిభ్యస్తు త్రయం బ్రహ్మ సమాతనమ్,
దుదోహ యజ్ఞ సిద్ధిర్థ మృ గ్యజు స్సామలక్షణమ్.
—మును. ౧. ౨౩.

౩. ఛాందోగ్యముకంటె ఆర్వాచీనము లగు
గ్రంథములందు వేదములు నాల్గని చెప్పబడుట.

ఉదాహరణము :—

౧. అరే, అస్య మహతో ధూతస్య నిశ్వసిత మేత ద్య
దృక్వేదో యజుర్వేద స్సామవేదో ఽశ్రవ్యాంగిరసః.
—బృహదారణ్యకం. ౪. ౪. ౧౦.

౨. ఏకత శ్చతురో వేదా భారతం చైత దేకతః,
పురా కిల సురై స్సరైస్స మేత్వ తులయా ధృతమ్.
చతుర్భ్య స్సరహస్యేభ్యో వేదేభ్యో వ్యాధికం
యదా, తదా ప్రభృతి లోకేఽస్మిన్ మహాభారత
ముచ్యతే.

* నా ‘వైదికవాఙ్మయచరిత్ర’ (అముద్రితము) నుండి.

3. యో విద్యా చ్చతురో వేదాక్ సాంగోపనిషదో
ద్వజః, నచాఖ్యాన మిదం విద్యా వైవ స స్యా
ద్వివక్షణః. —మహాభారతము.

పైన గనంబొందిన ప్రమాణములవలన ఋగ్వేద
సానువేదములుమాత్రమే త్రయీశబ్దవాచ్యములయి అది
కాలమునందు వేదములుగా పరిగణింపబడుచుండుట
చేత ముఖ్యవేదములనియు, కావుననే ఛాందోగ్య,
మనుస్మృత్యాదులందు మామ వేదములని స్పష్టముగా
చెప్పబడియున్నదినియు, తరువాత కొంతకాలమునకు
అగ్రవేద మేర్పడి దానికి ప్రాశస్త్య మేర్పడిన
తర్వాత, బృహదారణ్యక, మహాభారతాద్యర్వాచీన
గ్రంథములందు అగ్రవేదమునుగూడ వేదములలో పరి
గణించి నాల్గవేదము లను వ్యవహారము ఏర్పడినది.
కనుక నేటి కీ వేదములనగా నాల్గవ్యవహారము రూఢి
లోనికి వచ్చినదనియు పై విమర్శకుల వాదపారమయి
యున్నది.

ఇందులకు సమాధానము

త్రయీశబ్దము వేదమంత్రములందుగల రచనా
తైరిగ్యముచేత ఏర్పడినదిగాని వేదములయొక్క సంఖ్య
చేత ఏర్పడినది కాదు. ఋక్, యజుస్సు, సామము
అనునవి వైదికవాఙ్మయమునందుగల రచనావిభేదము
యొక్క నామములు. నియతక్షరములుగల పాదములు
గల మంత్రమునకు ఋక్ నిపేరు. ఇట్టిరచనకు మన
తాకికభావయందు పద్యమనియు, శ్లోకమనియు వ్యవ
హారము గలదు. పాదవిభాగములేని రచనావిభేద
మునకు యజుస్సునిపేరు. దీనిని మనతాకికభావయందు
గద్యమనియు, వచన మనియు వ్యవహరింతురు.
ఋగ్వేదార్చిస్సమయి (అనగా గద్యపద్యములకంటె
వేరయి) న గానరూపరచనావిభేదమునకు సామ
మని పేరు. దీనిని మనతాకికభావయందు గేయము,
గానము, పాటలు అని వ్యవహరింతురు. తాకికభావ
యందు గల భాషావిభాగమంతయు గద్య, పద్య,
గానాత్మకముకంటె విభిన్నముగ నెట్లు లేదో అట్లే
వేదచతుష్టయమునందు గల మంత్రములన్నియు చున్నది.

యజుస్సు, సామము అను త్రివిధరచనలకంటె వేరగా
లేదు. కావున రచనాతైరిగ్యము ననుసరించి వేద
ములకు త్రయీనామము ప్రాచీనార్వాచీనవాఙ్మయ
మునం దంతట వ్యవహరింపబడుచున్నది. మఱొక
విశేషము. ఋక్కులుమాత్రము గలది ఋగ్వేదమనియు,
యజుస్సులుమాత్రము గలది యజుర్వేదమనియు, సామ
ములుమాత్రము గలది సామవేద మనియు కొంతయు
తలంచుచున్నారు గాని అది చాలపొరపాటు. వైదిక
వాఙ్మయపరిచయముగలవా రెట్లు తలంపజాలరు. నిజ
మేమనగా అపారమయిన వైదికవాఙ్మయము ఆదియందు
ఆఖండాకారముగ వేదమని వ్యవహరింపబడుచు రచనా
తైరిగ్యముచేత “త్రయీ” అనునామమును వహించె
ననియు, తరువాత యజ్ఞాదిక్రియాపాకర్మాధ్యయ హోతృ,
అగ్వర్య, ఉద్ధాతృ, బ్రహ్మలకు సంబంధించిన మంత్ర
సమూహమును పృథక్కుగా విభజించుటచేత ఋగ్వేద
దాదినామములతో వ్యవహరింపబడుచున్నదినియు
నెఱుంగవలయును.

౧. ఋగ్వేదము — ఋక్ క్షుణ్ణములనుమంత్రములు
నాల్గవేదములందున్నప్పటికిన్ని ఏగ్రంథమునందు ఋగా
త్మకములనుమంత్రములు అధికముగను, యజుర్గ్మ
ణములను కుంతాపాదిమంత్రములు అల్పముగను ఉన్నవో
అట్టిగ్రంథము ఋగ్వేదమని వ్యవహరింపబడుచున్నది.

౨. యజుర్వేదము — యజుర్గ్మణములను మం
త్రములు నాల్గవేదములందున్నప్పటికిన్ని ఏగ్రంథము
నందు యజుర్గ్మణములనుమంత్రము లధికముగను, ఋ
క్సామలక్షణములను మంత్రము లల్పముగను, ఋక్కుల
ములనుగూడ యజుస్సును వ్యవహరించి వివిధాగాదిక
మును ఏగ్రంథమునందు ఏర్పడియున్నారో అట్టి
గ్రంథము యజుర్వేదము అని వ్యవహరింపబడుచున్నది.

3. సామవేదము — స్తోమములకు గానమునకును
మూలధూతములయిన ఋక్కులును, స్తోభలక్షణము
లయిన కొన్ని యజుర్మంత్రములును ఉన్నప్పటికిన్ని
సామరూపము లగు మంత్రము లధికముగ ఏవేదమునందు
గలవో అట్టిగ్రంథము సామవేద మని వ్యవహరింపబడు

ఇటులు వేదత్రయమునకును రచనాత్మే విధ్యము ననుసరించి నామత్రయమేర్పడినది.

౪. అభర్వవేదము—ఈవేదమునందున్న ఋగ్వజుస్సామలను త్రివిధరచనలుగల మంత్రములున్నను యజ్ఞప్రక్రియకు ప్రథమప్రకాశకుడగు అభర్వమహర్షి యొక్క నామమునుపట్టిగాని, లేక యీవేదమునందుగల అత్యధికసంఖ్యగల మాక్తములకు అభర్వమహర్షి ద్రష్టయగుటచేతగాని, అభర్వవేదము అని వ్యవహరింపబడుచున్నది.

ప్రాచీనగ్రంథములందు మూడువేదము లనియు, అర్వాచీనగ్రంథములందు నాల్గువేదము లనియు చెప్పబడియున్నదనువారికి సమాధానము:—

ఈవిధేదము గ్రంథములను చక్కగా పరిశీలించి చెప్పినది కాదు. ఏలయనగా ఏగ్రంథమునందు మూడువేదములని చెప్పబడియున్నదో ఆగ్రంథమునందే మతొకచోట నాలుగువేదములనియు, నాలుగు వేదములనిచెప్పియున్న గ్రంథమునందే మతొకచోట మూడువేదము లనియు చెప్పియున్నదను విషయమును ఆయా గ్రంథములను పరిశీలించిన గవబకును. చూడుడు:—

మూడువేదములని చెప్పిన ఛాందోగ్యమునందే మతొకచోట—

౧. ఋగ్వేదం విజానాతి యజుర్వేదం సామవేద మథర్వాణం చతుర్థమ్. (ఛాందో. ౭, ౭)

మనుస్మృతియందు (౨౦, ౩౩) ఇట్లు గలదు:—

౨. శ్లో. శ్రుతీ రభర్వాంః సోమో యజుర్వేదోఽపి చాత్రయో, వాక్ శస్త్రం వై బ్రాహ్మణ్య తేన హన్యాద ర్విజ్ఞా ద్విజః.

నాలుగువేదములని చెప్పిన శతపథబ్రాహ్మణమునందే మతొకచోట (౧౩. ౪, ౮.) ఇట్లుగలదు—

౩. త్రయో వేదా అజాయంతాగ్నే రృగ్వేదో వాయో ర్యజుర్వేద స్సూర్యా త్సమవేదః.

౪. త్రయో వేదా ఏతఏవనాగేవర్వేదో మనో యజుర్వేదః ప్రాణ స్సామవేదః. ౧౭. ౧. ౪.

నాలుగువేదములనిచెప్పిన మహాభారతమునందు:

౫. అగ్నిహోత్రం త్రయీ విద్యా. (౧. ౧౦౦.

౬౬)

౬. కచ్చి ధర్మే త్రయీ మాలే (౨. ౫. ౯౮)

౭. న సామ ఋగ్వజు ర్వర్ణః. (౩. ౧౪౦. ౧౩)

అనియు గలదు.

కనుక ప్రాచీనగ్రంథములందు మూడువేదములని చెప్పబడినదనియు, అర్వాచీనగ్రంథములందు నాలుగు వేదములని చెప్పబడినదనియు చెప్పుట ప్రమాణవిరహితము.

పాణిన్యాచార్యుడు స్మరించలేదు కావున అభర్వవేదము నవీనమనువారికి సమాధానము:—

ఋగ్వజుస్సామలక్షణము లగు మంత్రములే నాల్గు వేదములం దుండుటచేత ఋగ్వజుస్సామస్మరణము చేతనే అభర్వవేదముకూడ స్మరింపబడినట్లు తలంపవలయును. అభర్వయనుమంత్రలక్షణము వేఱుగా లేక పోవుటచేత అభర్వశబ్దమునకు లక్షణము నొసంగవలెను. ఇదియునుంగాక శాకలాదిశాఖలకు ఋగ్వేదమని సాధారణనామ మెట్లో, కౌండిలీశాఖలకు యజుర్వేదమని సాధారణనామ మెట్లో, కాఘమాదిశాఖలకు సామవేదమని సాధారణనామ మెట్లో, అదేవిధముగా శౌనకాదిశాఖలకు అభర్వవేదమని సాధారణనామము గలదు. శాకలాదిసంహితాగ్రంథములకు దృష్టత్యము పాణినిసమ్మతముకాదు. పాణినికంటె అతిప్రాచీనకాలమునుండి పరంపరాప్రాప్తమయి వచ్చుచుండుటచేత ప్రోక్తత్యము పాణిన్యభిమతమయి యున్నది. కనుకనే ఋగ్వేదశాఖాప్రవక్తలగు శాకలాదులనుగూర్చి “నూ, శాకలాద్వా. (౪. ౩. ౧౭౮)” చెప్పినట్లే అభర్వవేదీయ శౌనకసంహితాప్రవక్తయగు శౌనకునిగూర్చి “నూ. శౌనకాదిభ్య శ్చందసి (౪. ౩. ౧౦౬)” అని సూత్ర మొనర్చియున్నాడు. ‘ఛందసి’ యనుటకు ప్రత్యుదాహృతముగ శేఖరుడు ‘శౌనకీయా శిష్యా’ అని ఉదాహరించుటచేత ఇప్పుడు గనంబడుచున్న శౌనకసంహిత (అభర్వవేదము) మాత్రమేకాక ‘శౌన

క్రియశీలగ్రంథముమాడ పాణిన్యాచార్యు డెఱుంగునని మనము విశ్వసింపవచ్చును. ఆ ప్రోత్సాహికారమునందే,

సూ. "కాశ్యపకాశికాభ్యా మృషిభ్యాం ణినిః"
(ర. 3. ౧౦౩)

సూ. "అథర్వణిక పైత్తికలోపశ్చ." (ర. 3. ౧౩౩)

అని సూత్రివియుండుటచేత అథర్వవేదకల్ప సూత్రమగు కాశికసూత్రమును "అథర్వణికానాం ధర్మ ఆమ్నాయోవా ఆథర్వణిః" అనువిషయములు పాణిని కాలమునందు సుప్రచారమేయని గ్రహించవచ్చును. నిరుక్తకారుడగు యాస్కాచార్యుడు పాణినికంటె పూర్వముని కొందఱు తలంచుచున్నారు. ఆ నిరుక్తము నందును, తన్ములభూతమగు నిఘంటువునందును అథర్వ వేదప్రశంస గలదు. కావున పాణిని స్మరించలేదు కనుక అథర్వవేదము నవీనమునుట సాహసము. ఋగాదివేదము లకు హోతృ, అధ్వర్యు, ఔద్గాత్రాదినామము లెట్లున్నవో అట్లే అథర్వవేదమునకుమాడ అనేకనామములు వైదికవాఙ్మయమునందు గలవు.

అథర్వాంగిరసమనియు (అథ. ౧౦. ౩. ౨౦), అథర్వవేదమనియు (గోపకబ్రా. ౧. ౨౯), అంగిరో వేదమనియు (శతపథబ్రా. ౧౩. ౪. ౩. ౮), భృగ్వంగి రసమనియు (గో. బ్రా. ౧. ౧. ౩), బ్రహ్మవేద మనియు (అథర్వ. ౧౫. ౬. ౮) క్షుత్రవేదమనియు (శతపథ. ౧౪. ౮. ౧౪. ౨), యాతువేదమనియు (శత. ౧౧. ౫౨. ౨౦), భేషజా అనియు అథర్వవేదప్రశంస, ఇతరవేదములందు (అథ. ౧౧. ౮. ౧౪) మున్నగు నామములుగలవు.

ఋగ్వేదమునందు—'చత్వారిశృంగా శ్రయో అస్యపాదాః' (ర. ౫౮. ౩) అనుమంత్రము గలదు. నిరుక్తకారుడగు యాస్కాచార్యు డీనుంత్రిమునకు వ్యాఖ్యాన మొనర్చుచు "నాల్గువేదములు నాల్గు కొమ్ములు" అని వ్యాఖ్యాన మొనర్చియున్నాడు.

మ. ఋచాం త్వ హోష మాస్తే పుపుష్వాన్
గాయత్రం త్వే గాయతి శక్వరీమః;

(బహు త్వే వదతి బాతవిద్యాం యజ్ఞస్య
మాత్రాం విమిమిత ఉత్వః.

—ఋ. ౧౦. ౩౧. ౧౧.

హోతృయనుఋత్విక్కు ఋగ్వేదమంత్రముల తోడను, ఉద్గాతృయనుఋత్విక్కు సామవేదమంత్రము లచేతను, బ్రహ్మయనుఋత్విక్కు అథర్వవేదమంత్రముల తోడను, అధ్వర్యుడను ఋత్విక్కు యజుర్వేదమంత్ర ములతోడను యజ్ఞమును నిర్వహించుచున్నారని యా స్కాచార్యుడు తననిరుక్తమునం దీనుంత్రిమునకు వ్యాఖ్యాన మొనర్చియున్నాడు.

యజుర్వేదమునందు:—ఋగ్భ్యస్సాస్వహో యజు ర్భ్యస్సాస్వహో సామభ్య స్సాస్వహోఽంగిరోభ్య స్సాస్వ హో వేదేభ్యస్సాస్వహో.

—తైత్తిరీయసంహిత. ౩. ౫. ౧౧. ౨.

ఇచట "అంగిరోభ్యస్సాస్వహో" యనుటచేత అథర్వవేదము గ్రహింపబడినది.

ఋచో య జాగ్ంషి సామా న్యధర్వాంగిరసః.

—తైత్తిరీయబ్రాహ్మణము. ౩. ౧౨. ౮. ౨.

"పయ ఆహుతయో హవా ఏతా

దేవానాం యద్యచః.....

ఆజ్యాహుతయో హవా ఏతా

దేవానాం యద్యజాగ్ంషి.....

సోమాహుతయో హవా ఏతా

దేవానాం యత్సామాని.....

మేద ఆహుతయో హవా ఏతా

దేవానాం య దధర్వాంగిరసః."

—శుక్లయజుః. శతపథ. ౧౩. ౫. ౩. ౩. ౬.

"తస్య యజురేవ శిరః

ఋగ్దక్షిణః పక్షః

సామోత్తరః పక్షః

అథర్వాంగిరసః పుచ్చం ప్రతిష్ఠా."

—తైత్తి-ఉపనిషత్. ౨. ౧. ౩.

“భేషజం వా అభర్వణాని”

—(సామ) పంచవింశబ్రాహ్మణ ౧౬. ౧౦. ౨.

“ఋగ్వేదో యజుర్గోషి సామా న్యభర్వాంగిరసః.”

—తై. ఆర. ౧౧. ౯. ౧౦.

గోపభ్రాహ్మణముండకోపనిషత్తులు అభర్వవేదమునకు చెందినవనుటచేత ఆగ్రంథములనుండి ప్రమాణముల నిబద్ధపర్చింపలేదు. అన్నివేదములయొక్క కల్పనూత్రములందున్నూ, రామాయణమహాభారతాదీతిహాసములందున్నూ, ప్రామాణికముగ ఇతరాశ్వేయగ్రంథసమూహాయమందున్నూ అభర్వవేదమునకు సంబంధించినయుల్లేగుగలను. మన వైదికవాఙ్మయమునందుగాని, ఆశ్వేయమున పౌరాణికవాఙ్మయమునందుగాని, కాళిదాసాదిమహాకవిప్రోక్తమున లౌకిక వాఙ్మయమునందుగాని ఆదియందు మాడువేదములే యుండి తరువాత అభర్వవేదము వెలసినతరువాత వేదములు నాల్గని వ్యవహరింపబడిన వసుస్థిధాంతము కంకోక్తముగ గాని, సూచనముగగాని తెలుపబడియుండలే దనువిషయమును పాఠకులు గమనించవలయును.

పైన గనబడిన ప్రమాణములవలన ఋగ్వజుస్సామవేదములు మాడింటియందున్నూ అభర్వవేదము యొక్క ప్రశంసయుండుటచేత అన్నివేదములవలెనే అభర్వవేదముమాడ ప్రాచీనమేయనియు, త్రయీశబ్దము యొక్క ప్రవృత్తికి కారణము వేదమంత్రములయొక్క రచనాత్రైవిధ్యమేకాని మతొకకారణము లేదనియు పాఠకు లెఱుంగుదురుగాక!

ఈ విషయమునే సర్వానుక్రమణీవృత్తియందు న్యాఖ్యాత ఇట్లు నిరూపించియున్నాడు:—

శ్లో. వినియోక్తవ్యరూపశ్చ త్రివిధస్సంప్రదర్శ్యతే;

ఋగ్వజుస్సామరూపేణ మంత్రోవేదచతుష్టయే.

అహే బుద్ధియమంత్రం మే
గోపాయే త్యభిధీయతే;
ఋక్సాదబధ్ధా, గీతంతు సామ
గద్యం యజుర్మంత్రః
చతుర్వ్యపిహి వేదేషు
త్రిధైవ వినియుజ్యతే.

పై శ్లోకములవలన గ్రంథభేదముచేత వేదములు నాల్గు అయినప్పటికినీ, పై నాల్గువేదగ్రంథములందునూ గల రచనాత్రైవిధ్యముచేత పై నాల్గువేదములకు త్రయీత్వముమాడ నిరాఘాటముగ చెల్లును.

మతొకవిషయము: అభర్వవేదము లేనికాలము నందు ఋగ్వజుస్సామవేదములకు త్రయీ, అనుపదము వ్యవహరింపబడెనని చెప్పెడినా రీక్రిందివిషయమును గమనించవలయును. స్వయముగ అభర్వవేదమునం దనేక స్థలములందు ఋగ్వజుస్సామములయొక్క వర్ణనము గల మంత్రము లనేకములు గలవు:—

మం. యత్రఋషయః, ప్రశమజా

ఋచ సామ యజు ర్యహీ,

ఏకర్షి యస్మి స్మర్చితాః స్కంభంతం

బ్రూహి కతమస్విదేవసః.-అథ. ౧౦. ౩. ౧౪.

మం. విద్యాశ్చ వా అవిద్యాశ్చయచ్చాన్య దుపదేశ్యమ్,
శరీరం బ్రహ్మ ప్రావిశ దృచ సామనాథో యజాః.

౧. ౧౦. ౨౩.

అప్పు డీమంత్రములప్రాదుర్భావకాలమునందు అభర్వవేదము లేదని చెప్పినయెడల అసంగతముగా నుండునుగదా. కనుక వేదములకు త్రయీశబ్దము పర్యాయపదముగా నున్నదని వేదములు మాడని చెప్పట మత్రము ప్రామాణికము కాబాలదు.

నిజపదస్పర్శచే నిమ్నోన్నతాయిత క్షీణిమండలము సమీకృతి వహింప
నిర్మలమందహాసోర్మి నానావర్ణ విమతత్వ మైకవర్ణ్యముభజింప
ఆత్మబాహాయప్తి నాతలాతలమర్దిత శ్వపాకాళి కైదండ గొనగ
తనయహింసాఽరత్వములో జలాచల విశ్వంబును ప్రశాంతి నిశ్వసింప
తనదువ్యాహారసరణిలో ననుపదంబు - నఖిలమతబోధ లైకకంఠ్యముననిలున
నాంద్రమాతృకయాశీస్సు లందికొనగ-తా నరుగుదెంచె మోహనదాసుడిపు ౧.

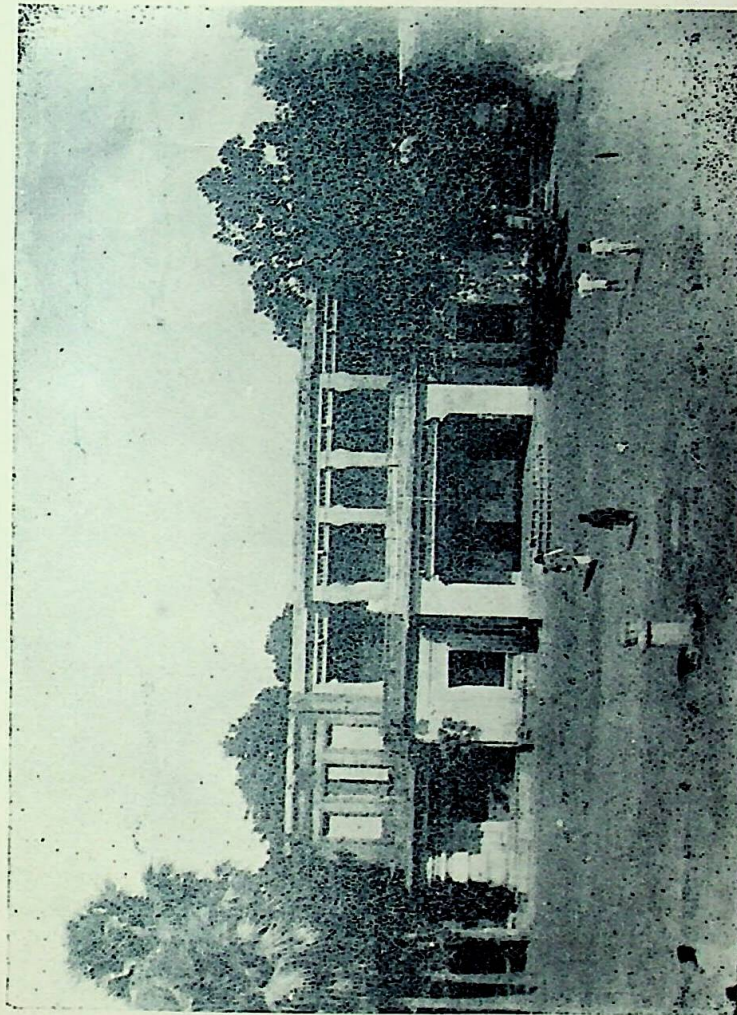
కోకిల లాండోరు బిలిచికొన్నవి, వాని రవమ్ము బంచమ
స్వీకృతియే వెలార్చెను వదించెడి స్వాగతవాక్ప్రణాళిక
చీకటితోనె కొంత వికసిల్లె మనోజ్ఞకుసుంభర క్తిమ
ప్రాకటలీల నే డిచట బంచమభూతముఖాంచలంబులు.

అది యస్పృశ్య మవాచ్యహా నోక గరియంజా మహోరేఖా
భ్యదయం బాంద్రవసుంధరోఽరి స్వయంభూనేత్రరోచిస్సుధా
స్పదమై,—ఘోరతమిన్రంజ మవసీషశ్చార్ధగోళాన కా
ర్తిదమై షర్వ—వెలింగె నేడు గుజరాతీ వైశ్యవర్చస్సుగ.

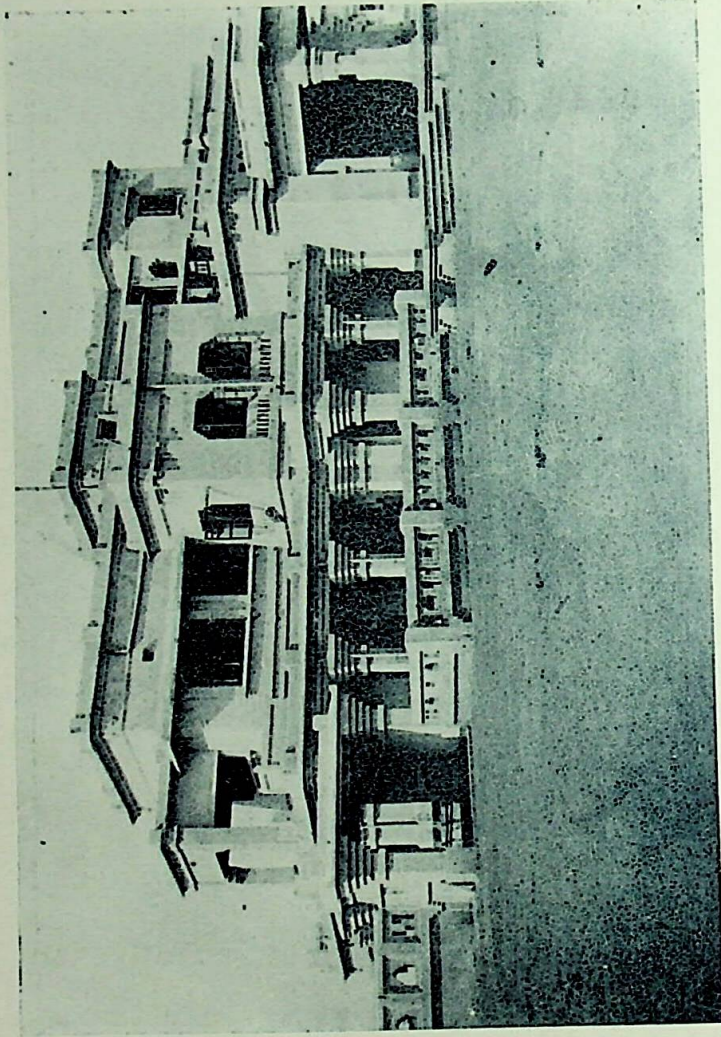
అది యనార్దం బనాగ్నేయమైన తేజ-మద్ది నిర్ధామధామ హోమాగ్నిజిహ్వ
అనుచు గనకకలాపాదు లతనిలోన-నాహుతియొనర్చె సంగనాపూహ మిచట.

హృదయము తేనెసోన లెగయింపగ జేరెడు మేకపాలతో
నెదిగిన కుక్షిలోన జగమెల్ల ధరించెడి ధైర్యలక్ష్మి తా
బెడవుల దాండవించుగతి బెంపువహించిన వాక్ప్రవృత్తిలో
నొరిగిన పిన్ననవ్వు భరతోర్వికి బాసటగాదె నిచ్చుట.

హరిజనసేవకై వెడలినట్టి మహాత్ముని పాదపూజకై
కురిసిన నేటి యీ కనకకోమలవర్ష పరంరాష్ట్రతి
మురియు వసుంధరాస్థలిని మోసులు వెట్టి స్వతంత్ర సన్యముల్
విలుగబడు నిరంతరము ప్రహిభరాలసవేపితంబులై,

3. గ్రంథాలయము

౧. 'ఉత్తరప్రదేశ్ మఠ' —రవీంద్రుని భవనము

గమ్యస్థానము చేరడానికి క్రొత్తమార్గాన నడచేటప్పుడు అక్కడక్కడ ఒక్కొక్కమజిలీలో కొంచెము ఆగి వెనకకు తిరిగి కాస్త సింహావలోకనము చేసి “ఇప్పుడు మనము ఎక్కడ ఉన్నాము? ఇకముందు ఎట్లు పోవలెను?” అనేసంగతులు నిర్ణయించుకోవడము నేతరులవారిత్రమేకాకుండా సహచరులహా, అనుచరులహాకూడా ప్రయోజనకరముగా ఉంటుంది. ప్రస్తుతసందర్భములోకూడా అంతే.

ఆయుర్వేదాన్ని గురించి ఇప్పటికి మూడువ్యాసాలయినవి. మొదటివ్యాసములో ఆయుర్వేదాన్ని నేను ఏప్రకారముగా గ్రహించానో సంగ్రహముగా నూచించాను. అనగా చెప్పదలచినదానిలో శతాంశముకూడా చెప్పలేదని నాఅభిప్రాయము. కాని మామూలుధోరణిలోకాకుండా క్రొత్తధోరణిలో విషయాన్ని ప్రదర్శించడమువల్ల నేను దానిని ఏదృష్టితో చూస్తున్నానో తెలిసేనిమిత్రము, నాదృక్కోణము ఇదమిత్రముని నిర్ణయించడమూ, అందుకు కారణాలుకూడా చెప్పడమూ తప్పనిసరి అయినది. కాని కొందరికి ఈదృక్కోణనిర్ణయవశ్యకత తగినంత బోధపడినట్టుగా కనుపించదు. ఎందుచేతనంటే ఆయుర్వేదాన్ని గురించి వ్రాయడము ప్రారంభించి మొదటి వ్యాసము కావడముతోనే దృక్కోణనిర్ణయముకొరకు ఇంతగా వ్రాస్తూఉంటే, ఇక అసలువిషయములోకి దిగేది ఎప్పుడు? అనేప్రశ్న కలుగడము సహజము. కాని దృక్కోణాన్ని గురించి ముందుగా నిర్ణయించుకుంటేనేతప్ప విషయాన్ని గురించి ఏమిచెప్పినా ప్రయోజనము లేదు. వ్రాసేవారికి, చదివేవారికి భాష ఒక్కంటే అయినప్పటికీ, కొద్దిమందికితప్ప మిగిలినవారి భావాలు వేరుకావడము వల్ల ఒకరినొకరు అర్థముచేసికోవడానికి అవకాశము ఉండదు. అడుగడుగునా మితిమీరిన సందేహాలు

కలుగుతవి. అది సహజము. అప్పుడు “నాదృక్కోణము ఇది, మీదృక్కోణము అది” అని చెప్పుకోవలసిన అవస్థ తలస్థిస్తుంది. అంతకంటే ముందుగానే దృష్టి భేదమునుగూర్చి విమర్శించి దృక్కోణాన్ని నిర్ణయించి, వ్రాయతలచుకొన్న దేదో ఆతరువాతనే వ్రాస్తే నా దృష్టితో చూచేవారే నావ్రాతలను చదువుతారు; విషయము గ్రహిస్తారు. నాదృష్టితో చూడలేని వారూ, చూడతలచుకోనివారూ సాదరముగా చదువనేచదువరు. ఒకవేళ చదివినా గ్రహించరు. కనుక ఈదృష్టినిర్ణయమువల్ల వారికి, నాకూకూడా వృథా ప్రయాస తప్పకుంది. నాదృష్టితో చూచేవారికి సందేహాలు కలుగకనేపోవచ్చును. ఒకవేళ ఏవయినా సందేహాలు కలిగినప్పటికీ అవి సులభంగా తీర్చడముకు అవకాశము ఉంటుంది. కాని దృష్టిలోనే భేదము కలిగినప్పుడు ఒకరుచెప్పేది మరొకరికి కేవలము విరుద్ధముగాను, అసందర్భముగాను, హాస్యాస్పదముగాను కనుపిస్తుంది. అట్టిసందర్భములో కలిగే ప్రశ్నలకు సపూదయత, సౌమనస్యము ఉండదు. అందుచేత నాటికి సమాధానము చెప్పనూడదు. ఒకవేళ సమాధానము చెప్పడానికి ప్రయత్నముచేసినప్పటికీ ప్రయోజనము ఏమీ ఉండదు. కనుక దృక్కోణనిర్ణయమే ప్రథమకర్తవ్యము అయినది.

అప్రత్యక్షవిషయాలనుగురించి విచారించేటప్పుడు నామతః ఎన్నోదృక్కోణాలు ఉన్నట్టు కనుపించినా నిజమయినవి రెండే. అన్నీ ఈరెంటిక్రిందకూ రావలసినవే. ఒకటి పారమార్థికమూ, రెండవది వ్యావహారికమూ. ఒకటి సూక్ష్మమూ, రెండవది స్థూలమూ. సృష్టియొక్క దైవరూప్యమంతా ఈస్థూలసూక్ష్మాలలో ఇమిడి ఉన్నది. Nothing is lost when a candle burns — అనగా కొవ్వొత్తి కాలినప్పుడు

పోయిందేదీ లేదు అని ఈనాటి విద్యార్థులు చదువుకొనే రసాయనశాస్త్రగ్రంథాలలో ఉంటుంది. కేవలము స్థూలదృష్టికి ఇది ఒక పిచ్చిమాటలాగ కనిపిస్తుంది. కాని రసాయనశాస్త్రపరిచయము వీమాత్రము ఉన్నప్పటికీ దానిభావము అర్థమవుతుంది. కొవ్వొత్తియొక్క రాసాయనికవస్తుసమ్మేళనమునకు భంగము కలుగడమువల్ల రూపము అదృశ్యమైనదే కాని అసలు వస్తువులు నశించిపోలేదని అతనికి బోధపడుతుంది. అవసరమయితే శాస్త్రప్రయోగము (scientific experimentation)వలన ఋజువుపర్యవమునకు వీలుంది. కాని “మనుష్యుడు మరణించినాడు” అన్నప్పుడు చూసిన సంస్కారాదులవలన పాంచభౌతికశరీరము పంచభూతములతోనూ కలిసిపోయిందంటే అర్థమవుతుండే కాని శరీరము మరణించినా దానిలోని ఆత్మపదార్థము మాత్రము వీరిగమనమార్పున్నూ చెందకుండా నిలచి ఉన్నదని చెప్పితే మామూలు రసాయనశాస్త్రజ్ఞుడికి మాత్రము విరద్ధమైన విషయముగా తోస్తుంది. కాని ఆత్మానాత్మవివేకము పొందిన తత్త్వవేత్తకు అదివరకే తెలిసిన ఒక సాధారణవిషయముగా కనుపిస్తుంది. కేవలము అచేతనమూ, మానవనిర్మితమూ అయిన పదార్థము విషయములలోనే స్థూలసూక్ష్మదృష్టి భేదమునకు ఇంత అవకాశము ఉన్నప్పుడు భగవన్నిర్మితమయి ఆత్మతో మాడియుండిన చేతనపదార్థాలలో ముఖ్యమైన మనుష్యుడి విషయములో వీరిగమనముగా ఉండేదీ వేరే చెప్పనక్కరలేదు. అందుచేతనే మృత్యువు దేహానికేగాని ఆత్మకు లేదని చెప్పినందుకుగాను “సాత్వతీజా” వంటి మహానుభావుడికి మరణసంకట విధించారు. మనుష్యుడు మరణించడముతోనే, అనగా ఆత్మ శరీరాన్ని విడచినతోడనే ఆశరీరములో ఉండే పంచభూతముల సమ్మేళనానికి భంగము కలిగి దేనిలోనికది కలిసిపోయినప్పటికీ ఆత్మ మాత్రము మార్పుచెందక ఒకేవిధముగా నిలచిఉంటుంది అని చెప్పితే ఆత్మానాత్మభేదము తెలిసికోగలిగినంత సూక్ష్మదృష్టికలవాడికి అర్థమవుతుంది. స్థూలదృష్టితో చూచేవాడికి అసందర్భముగా కనిపిస్తుంది. ఆయుర్వేదానికి ఆలోపతీకి ఇట్టి తారతమ్యమే ఉంది.

అందుచేతనే ప్రాకృచ్ఛిమదృష్టులంటే ఏమిటో, అవి వీరిగమనముగా ఏర్పడినవో, వాటికి భేదము ఎందుకు కలిగినవో, అవి మనకు ప్రపంచములో వీరిగమనముగా వ్యక్తమవుతున్నవో, వాటికి ఉండే భేదము ఆయుర్వేద ఆలోపతీ వైద్యసంప్రదాయములలో వీరిగమనముగా కనుపిస్తున్నదో ఇదివరకే సూచించాను. ఈదృష్టి భేదము మొదట్లోనే గుర్తిస్తే అవసరమైన సందేహాలకు, అపోహలకు అంతగా అవకాశము కలుగదు. ఒకవేళ ఏమైనా కలిగినా అవి తీర్పడము సులభము. కనుక ఆయుర్వేదానికి భారతీయదృష్టికి ఉండే సంబంధముచెప్పడముతోపాటు ఆలోపతీకి పాశ్చాత్యదృష్టికి ఉండే సంబంధము చెప్పవలసివచ్చినది. మొత్తముమీద ఆయుర్వేదము ప్రతివిషయమూ పారమార్థికముగా సూక్ష్మదృష్టితో లోతుకుదిగి చూస్తుందనీ, ఆలోపతీవ్యావహారికముగా స్థూలదృష్టితో పయిపయినమాత్రము చూస్తుందనీ ఇదివరకే స్పష్టపరచాను. కాని ఈవైద్య సంప్రదాయాలకు ఈవిధమైన దృష్టి భేదము కలుగడానికి ప్రబలమైన హేతువు ఏమయి ఉంటుంది? అనే ప్రశ్నకు సమాధానము కావాలి.

ఆయుర్వేదానికి ఆధారము యోగదృష్టి. ఆలోపతీకి ఆధారము ఆధునికశాస్త్రప్రయోగము, తార్కికపద్ధతి. మనస్సు భ్రమప్రమాదములకు వశమై ఉన్నదనే సంగతి గ్రహించి జ్ఞానసముద్రుడయిన పరమేశ్వరధ్యాన నిమగ్నులైన మహర్షులు సమాధ్యవస్థయందు డర్శించిన మహాసత్యాలతో ఆయుర్వేదము నిండి ఉన్నది. వేల కొలదిసంవత్సరాలు గతించినప్పటికీ ఆసత్యాలు నేటివరకు మారలేదు. అందుచేతనే అవి సత్యాలని చెప్పడానికి అవకాశము కలిగింది. అట్టి సత్యాలవయిన నిలచి ఉన్నదే ఆయుర్వేదవైద్యశాస్త్రము. ఆకారణమువల్లనే దాని సూలసిద్ధాంతాలకు మార్పుకలుగలేదు. కాని ఆలోపతీ వైద్యశాస్త్రముయొక్క సిద్ధాంతాలు భ్రమప్రమాదవశమయిన ఆధునికశాస్త్రప్రయోగముమీదా, తర్కపద్ధతులవయినా నిలచిఉండడమువల్ల అవి తరుచుగా మారుతూ ఉంటవి అనేసంగతి జగత్ప్రసిద్ధము. ఈలాటి సందర్భాలున్నవని తెలిసినవారు

కూడా ఆయుర్వేదము ఏవిధమైన అభివృద్ధిని పొందకుండా పూర్వకాలములో ఎట్టి స్థితిలో ఉండేనో ఇప్పుడున్న అట్టి స్థితిలోనే ఉన్నదనినీ, ఆలోపతీ దినదినాభివృద్ధి పొందుతూఉన్నదనినీ సామాన్యముగా అనేమాట. అనగా వారి అభిప్రాయప్రకారము దేనికికూడా మార్పు కలిగితేనేకాని అభివృద్ధి లేదని తేలింది. ఆవిధముగా ఆలోచిస్తే ఆయుర్వేదానికి అభివృద్ధి ఏమీ లేదని చెప్పవలసివస్తుంది. కాని సత్యము మారదు. మారేది సత్యముకాదు. అయితే అభివృద్ధి అంటే ఇక అర్థము ఏమిటి? అసత్యాన్నుండి సత్యాన్ని పొందడానికి చేసే మహాప్రయత్నమే అభివృద్ధి అని చెప్పాలి. ఇంగ్లీషులో దీనికి సర్వాధిపదం "ప్రోగ్రెస్" (Progress). సరిగా యోచిస్తే అది ప్రాప్తికారకు చేసే అన్వేషణముకాని వ్యాప్తికాసాలను సమూహ్యే అభివృద్ధి, విజృంభణమూ కాదు. మార్పులేని శాశ్వతసత్యాలహా, స్థిరస్థిధాంతాలహా మాత్రమే అట్టివ్యాప్తికాసాలు పొందడానికి అధికారము ఉన్నదికాని ఎప్పటికప్పుడు సత్యాలనేభ్రాంతి కలిగిస్తూ గడియగడియమూ మారేటటువంటి ఆభాస సత్యాలకు అధికారములేదు. కాని మనము ప్రత్యక్షముగా చూచేది దీనికి కేవలమూ విరుద్ధముగా ఉన్నది. ఏమంటే, తరుదుగా మారుతూ ఉండే సిద్ధాంతాలతో నిండిన ఆలోపతీకి విశేషప్రచారమూ, వ్యాప్తికాసాలూ, అనగా తద్రూపకమైన అభివృద్ధి ఉన్నదనీ, ఆయుర్వేదానికి అట్టి అభివృద్ధి లేదనీ ఒప్పుకోకలెప్పుడు. ఇది చాలా అసందర్భముగాను, అన్యాయముగాను కనిపిస్తుంది. ఈ సమస్యకు "దీని భావమేమి తిరుమలేశ" అని ప్రశ్న వేసికొంటే సమాధానము ఏమి వస్తుందో చూస్తాం.

"యథా రాజా తథా ప్రజాః" ఉభయాలహా, అనగా ప్రభుత్వానికి ప్రజమూకూడా సత్యంపయిన అనాదరము, అసత్యంపయిన ఆదరము కలిగినవి. ప్రస్తుత ప్రభుత్వవిధానమూ, ప్రస్తుతవిద్యాపద్ధతీ, పాశ్చాత్య నాగరకతాప్రభావమూ అన్నీ ఇంచుకు కారణం లైనవి. అందుచేత అమానుషములైన ఆయుర్వేదసత్యాలు శాశ్వ

తముగా నిలిచేవి అయినప్పటికీ ఈ కాలములో ఆలోపతీపాండే అభివృద్ధి ఆయుర్వేదము పొందడము అసంభవము. అది పొందలేని అభివృద్ధి వేరు. దేశకాలపాత్రాలనుబట్టి శాస్త్రంయొక్క కళారూపము మారుతూ ఉంటుంది. అనగా వ్యాప్తికాసాలతో కూడిన అభివృద్ధి పొందుతూఉంటుంది. సత్యము దేశకాలపాత్రభేదాన్ని బట్టి వివిధరూపాలువహించి వ్యాప్తికాసాలు పొందుతూ తానుమాత్రము మారకుండా ఉంటుంది. కనుక సత్యానికి మార్పులేకపోయినా వ్యాప్తికాసరూపకమైన సంతతాభివృద్ధి దానికి సిద్ధిస్తూన్నది. సత్యంకావడమువల్ల అది పొందే అభివృద్ధి ప్రపంచకల్యాణానికి తోడ్పడుతుంది. ఆలోపతీసంగతి వేరు. ఆధునికశాస్త్రరీత్యా అది సత్యాలని భ్రమించినవాటిని అమలులో పెడుతుంది. అనగా మానవకోటిమీద ప్రయోగిస్తుంది. ఆప్రయోగములో కలిగే ఫలితాలనుబట్టి కొంతకొంత కాలానికి కొన్నికొన్ని సిద్ధాంతాలు మారుతూఉంటవి. మార్పుచెందిన ఆసిద్ధాంతములు తిరిగి మనుష్యులపైని ప్రయోగించి చూచినమీదట కలిగే ఫలితాలనుబట్టి తిరిగి కొన్ని మారుతూఉంటవి. ఈవిధముగా ఆధునికశాస్త్రములూ, వాటినిబట్టి ఆలోపతీ వైద్యశాస్త్రమూ అనుదినమూ మారుతూ తద్రూపకమైన అభివృద్ధి పొందుతూ ఉన్నవి. సత్యాలైనా కాకపోయినా ఎప్పటికప్పుడు సత్యాలని నమ్మినవాటిని ప్రజ్ఞపైన ప్రయోగించి చూడకపోతే వారిశాస్త్రము ముందుకు నడచే ఉపాయము లేదు. ఒకసిద్ధాంతము సత్యమనే భ్రాంతితో కొంత కాలము అమలులోఉండి తరువాత పారపాటని ఋజువు పడేసరికి దానిప్రయోగమువల్ల ఎంతమందికో అపాయము తటస్థించిఉంటుంది. శాస్త్రపరిశోధనావిధానములో ఈప్రజాక్షయముకుకూడా ఒకగౌరవస్థానము ఉన్నదని వారి సంప్రదాయము. ప్రాచీనమహర్షులు చెప్పిన సత్యసిద్ధాంతాలను గ్రహించి వాటి వ్యాప్తి వికాసాలకు తోడ్పడడానికిబడులు ఎప్పటికప్పుడు వారు సత్యాలనుకొనే సిద్ధాంతాల ప్రచారప్రయోగాలకు తోడ్పడడము న్యాయము కాదు.

దేశకాలపరిస్థితులనుబట్టి ఆయుర్వేదానికి అభివృద్ధి కలుగలేదు. ప్రభుత్వవరము లేకపోవడాన్ని బట్టిస్తే, పాశ్చాత్యనాగరకతావ్యామోహములో పడిపోవడమువల్ల భారతదేశానికి కలిగిన స్వస్వయాపజ్ఞాన శూన్యతనుబట్టిస్తే ఆయుర్వేదసత్యాలకు వ్యాప్తికాసాలు పోయినవి. అనగా దేశకాలపాత్రానుసరణంగా ఆయుర్వేదశాస్త్రం కళారూపం వహించి అభివృద్ధి పొందినదము లేదన్నమాట. అందుచేతనే భారతీయుల ఆయురారోగ్యాలకు తీరనినష్టము కలిగింది. అంతే కాకుండా సత్యాలనే భ్రాంతితో అసత్యసిద్ధాంతాలను భారతీయులపైన ప్రయోగించడమువల్ల ఆరోపతీ భారతదేశానికి చేసిన అపకారానికి నిష్క్రమిలేదు. అది దేశానికి చేసిన ఉపకారము ఆనంతరమయితే అపకారము కొండంత. ఆరోపతీ ప్రపంచానికి చేస్తూఉన్న అపకారాన్ని తెలుపుతూ పాశ్చాత్యవైద్యశాస్త్రవేత్తలు కొందరు దాన్ని ఖండించడాన్నిబట్టి భారతదేశములో కూడా, ముఖ్యముగా విద్యాధికులలో కొంత అలజడి కలిగింది. ఆరోపతీవైద్యశాస్త్రాన్ని న్యూనపరించి చేసే చికిత్సయొక్క గుణము నిలచేదికాదనీ అప్పటికప్పుడు కొంతవరకు రోగనివారణ చేసినట్టు కనుపించినా క్రమక్రమముగా అపకారము చేస్తుందనీ, అనేకమందికి బోధపడింది. అంతేకాకుండా దాన్ని ఖండించిన ఇతరపాశ్చాత్యవైద్యశాస్త్రాలపైని వారికి కొంత అభిమానముకూడా కలిగింది. అనగా హోమియోపతీ (Homoeopathy), టిష్యూరమిడీసు (Tissue remedies) న్యూచరోపతీ (Natureopathy), క్రోమోపతీ (Chromopathy) మొదలైనవాటియందని నా అభిప్రాయము.

అట్టిసమయములో ఆయుర్వేద పునరుద్ధరణానికి దేశములోని మహామహులు చాలాపాటుపడడమువల్ల ఆయుర్వేదానికి ఒకస్థానము ఏర్పడడమూ, అదినిలబడడానికి అవకాశముకలగడమూ తటస్థించినవి. దేశములో ఆయుర్వేదకళాశాలలు స్థాపించి, విద్యార్థివేతనము లిచ్చి యువకులకు ప్రోత్సాహము కలిగించడము వల్లనూ, అక్కడక్కడ సభలుచేసి ఆయుర్వేదము

యొక్క గొప్పతనాన్నిగూర్చి జనులకు బోధించడము వల్లనూ దేశములో ఆయుర్వేదవైద్యాన్నిగూర్చి గడచిన ముప్పైవలకైసంవత్సరాలకాలంలో గొప్పప్రబోధము కలిగినది. వంగదేశముమొదలైనవి ఇంతకంటే కొంచెముముందుగానే మేలుకొన్నవి. అట్టిస్థితిలో ఏమిచేయాలో ప్రభుత్వానికి తోచలేదు. ఆయుర్వేదానికి తనంత ఊత ఇచ్చి అభివృద్ధిలోకి తీసికొని రావడానికా మనసాప్పుదు. నిర్మూలనము చేయడానికా సాహసములేదు. అందుచేత వారి మామూలుపద్ధతిప్రకారము దాని బాగోసులు నిర్ణయించి రిపోర్టుపంపేనిమిత్తము ఆరోపతీవైద్యశాస్త్రములో ఆరిగేరిన ఒకభారతీయుణ్ణి నియమించారు. “తానొకటిగలస్తే దైవ మొకటి లేలుస్తాను” అన్నట్టుగా ఆభారతీయుడు సత్యావేషముకు కావడమువల్ల ఆయనకు సత్యమే గోచరించింది. అందుచేత ఆయన ఆయుర్వేదముయొక్క గొప్పతనాన్ని గూర్చి విశదపరుస్తూ దానికికూడా దేశములో ఒకస్థానము ఉన్నదని తెలియచేశాడు. ఇది పచ్చివెలక్కాయ గొంతుకపడ్డట్టునది. కొరవిపెట్టి తలగోక్కున్నట్టునది. చెన్నపట్నములో గవర్నమెంటు స్కూలు ఆఫ్ ఇండియన్ మెడిసిన్ (Government School of Indian medicine) స్థాపించడానికి పూర్వరంగముగా పరిణమించింది. ప్రస్తుతము యల్. వి. యమ్. లను తయారుచేసేది ఇదే. ప్రభుత్వానికి దీనియొడల సవతితల్లిప్రేమ ఉన్నదనే సంగతి అందరికీ తెలిసినవిషయమే. కాని దాని అగ్ర్యక్షుని ఉదారాశయాలనుబట్టి అది క్రమక్రమముగా అభివృద్ధిచెందే సూచనలు కనుపిస్తున్నవి. మన రాజధానిలో ఆయుర్వేదపునరుద్ధరణానికి, దాని క్రమాభివృద్ధికి తోడుపడినవారిలో ముఖ్యులు అనేకమిరుదాంకితులై కీర్తిశేషులైన పండిత డి. గోపాలాచార్యులు గారునూ, డాక్టరు లక్ష్మీపతీ, క్యాప్టను శ్రీనివాస మూర్తి, డాక్టరు కోమసుగార్లునూ చిరస్మరణీయులు. ఇకముందు ఆయుర్వేదాభివృద్ధికి ఎవరెంత పాటుపడినప్పటికీ, దాని పునఃప్రతిష్ఠాపనమునకు కారకులైన వారిలో వీరు అగ్రగణ్యులని చెప్పక తప్పదు.

కాని ఈ విషయములో ఎవరెంత పాటు పడినా ఎదురీతగా పరిణమించింది. ప్రభుత్వవరము లేకపోవడమువల్ల కష్టమునకుక్రమ, ఫలము తక్కువ. ప్రభుత్వమువారి దృక్కోణము మారనంతవరకు వారు దానికి ప్రచారము కలిగించరు. మొన్న మొన్నటివరకు ఆయుర్వేదము విస్మృతము కావడమువల్ల తగినంత ప్రచారము ఉంటేనేగాని దాని ప్రాముఖ్యము జనులకు బాగా బోధపడదు. కాని ఎవ రెన్ని ఆటంకాలు కలిగించినప్పటికీ ఆయుర్వేదానికి ఈపాటి అభివృద్ధి కలిగిందనే విషయముమాడా ఒక గొప్పసంగతే. జనసామాన్యమునకూ, విద్యాధికులకూమాడా ఆలోపతీవైద్యం వైన, అందులో ముఖ్యముగా “ఇంజక్షన్లు” (Injections) ఎవల ఉన్న వ్యామోహానికి మితిలేదు. ఆయుర్వేదముపయిన వారికి కొంతఅభిమానము ఉన్న మాట వాస్తవమే కాని, దానియెవల తగినంత కాంక్ష కలగలేదు; దానికి తగినంత ప్రాముఖ్యమును ఇవ్వ వలెననే దీక్ష కలుగలేదు. పాశ్చాత్యనాగరకతావ్యామోహములో మునిగిపోయి, యుక్తాయుక్తములను, హితాహితములను నిర్ణయించగలిగిన శక్తిని కోల్పోయిన భారతీయుల హృదయములో దాని శక్తిసామర్థ్యాలూ, గొప్పతనమూ లగ్నముకాకపోవడమే ముఖ్య కారణము. ఆలాజరగడానికి ప్రభుత్వసహాయము అవసరము. అది కలిగినప్పుడే దానికి తగినంత ప్రచారము కలుగుతుంది. దాని అభివృద్ధికి తగిన సౌకర్యాలు ఏర్పడు తవి. అప్పుడు ఆయుర్వేద, ఆలోపతీలకు ఉండే తారతమ్యాన్ని ప్రయోజనాన్ని అనుసరించి పొందుదేశములో దేనికి ఎటువంటి స్థానము ఇవ్వవలెననది నిర్ణయము అవుతుంది.

ప్రస్తుతము ఏదయినా వ్యాధిని ఆలోపతీ అసాధ్యమని వదలివేసినప్పుడుమాత్రము గత్యంతరము లేక పోవడమువల్ల ఆయుర్వేదవైద్యునివద్దకు పోతారు. అనగా రోగము ముదిరి రోగి ఇబ్బాఅబ్బా అనేసీతీలో ఉన్నప్పుడు ఆయుర్వేదము శరణ్యము అవుతూ ఉన్నది. ఆ అయినప్పటికీ ఆయుర్వేదము యథాశక్తి సహాయపడు తూనేఉన్నది. అసాధ్యమనుకొనే అనేకవ్యాధులను

నివారణచేసి ఆలోపతీవైద్యులకు ఆశ్చర్యము కలిగిస్తూ ఉన్నది. ఆయుర్వేదసంప్రదాయాన్ని అనుసరించి అసలు వ్యాధి రాకుండానే కాపాడడానికి, వచ్చిన రోగాన్ని సులభముగా నివారణచేయడానికి తగినంత సాధనసృష్టి ఉన్నది. కాని ఆలోపతీయెడలకూ, దానికి సంబంధించిన ‘ఇంజక్షన్లు’ మొదలైన నూతనపద్ధతులయెడలకూ ఈనాటివారికి-పట్నములలోని వారికి పల్లెలలోనివారికి, చదువుకున్నవారికి చదువుకోనివారికి సామాన్యముగా అందరికీ కలిగిన వ్యామోహాన్ని అనుసరించి ఆలోపతీకి కలిగిన ప్రభావము వర్ణనాతీతము. అందుచేతనే ఆయుర్వేదమువల్ల పొంద తగిన లాభములో శతసహస్రాంశముమాడా దేశము పొందడములే దనేసంగతి కేవలము మనకు ప్రత్యక్ష విషయమై ఉన్నది. దీనికి ప్రతీకారము ఏమిటి అంటే ఏమి చెప్పను? తన ఆయురారోగ్యాలను కాపాడుకోడానికి అవసరమైన పద్ధతులను అవలంబించడానికి, ప్రతి పూలమైన పద్ధతులను తొలగించడానికి దేశానికి స్వాతంత్ర్యము లేకపోయినప్పుడు ఏమిచేయగలము? ఆచేనేది ఎంతవరకు ప్రయోజనకరముగా ఉంటుంది అనేది విమర్శనీయాంశము.

ఉదయము నిద్రలేచినదిమొదలు రాత్రి తిరిగి నిద్రపోయేవరికు మానవుడు ఆచరించవలసిన విధినిషేధ రూపములైన సమస్తసర్వములు చాలావరకు ఆయురారోగ్యములకు సంబంధించిఉన్నవి. ఆర్యసంప్రదాయాన్ని అనుసరించి, ఆయురారోగ్యాలకూ విద్యావిధానానికి, మతసాంఘికరాజకీయపరిస్థితులకూ తీరని పరస్పరసంబంధము లున్నవి. ఇహమందు జగత్కల్మషము సమహర్షడానికి, పరమందు ముక్తిని సంపాదించడానికి ఆయాసర్వాలు నిర్వర్తించడము అనేది చాలా సహాయకరముగా ఉంటుంది. పూర్వము గమ్యము పొందడానికి ఇవన్నీ సాధనాలుగా పరిణమించేవి. కాని గమ్యము ఎప్పుడయితే మరపునకు వచ్చినదో, ఒక్కొక్కసాధనము ఒక్కొక్కగమ్యముగా తోచినది. అందుచేత వాటికి ఉండే పరస్పరసంబంధముతో పాటు దేనికి ఎట్టి స్థానము ఇవ్వవలెను? అనే ఆలో

చనమాడా పోయింది. అందుచేత వివిధధర్మములమా
ఉండే సామరస్యముకంటే వైరుధ్యము ఎక్కువగా
గోచరమవుతుంది. ప్రపంచమునేది పరమేశ్వరునుఁచిం
చిన ఒకమహాకావ్యమనీ, ప్రతిమానవజీవితమూ ఆమహా
కావ్యములో ఇమిడిఉండి దానిని పోషించే ప్రత్యేక
కావ్యమనినీ, వ్యక్తియొక్క అభివృద్ధి వ్యక్తికి
మాత్రమేకాకుండా, సమస్తమానవజాతికీ, తద్వారా
ప్రపంచముకూ ప్రయోజనకరమనినీ ప్రతిభార
తీయుమా గమనించలేగిన ముఖ్యవిషయము. ఆవిధమైన
విశాలదృష్టితో చూడడమువల్లనే మహర్షులు భగవద్దే
రితు లయి, ధర్మాధర్మాలూ, సత్యాసత్యాలూ
ఉన్న భేదము తెలిసికొని జగత్కల్యాణముకొరకు
విధివిషేధరూపములైన ధర్మాలు నిర్ణయించారు;
సత్యాలను బోధించారు.

అహంకారరహితులై, భేదభావము నశింపజేసి
కొని, భగవద్ధ్యాననిష్ఠాగరిష్ఠులయి, సమాధ్యవస్థయందు
సమస్తసత్యములను దర్శించిన మహాసుభావులగుమాత్రమే
మానవజాతిని కాపించడమునకు అధికార మున్నది కాని

తదితరులకు లేదు. అట్టిమహాపురుషులుబోధించిన సత్యా
లను తెలిసికొని వారు విధించిన ధర్మాలను ఆచరించ
డము ప్రతిభారతీయునికి ముఖ్యకర్తవ్య మయియున్నది.
“శక్తిర మాద్యంఖిలు ధర్మసాధనమ్” అనేనూక్తిని పుర
స్కరించుకొని మనవారు ఆయురారోగ్యపరిపాలనము
కొరకు నిర్ణయించిన విధులూ, చేసిన హితోపదేశములూ
విశేషముగా ఉన్నవి. కాని ప్రస్తుతపరిస్థితులనుబట్టి అవి
ఆచరించడమునకుకాని, వాటికి ప్రచారము కలిగించ
డమునకుకాని ఎంతవరకు సాధ్యమవుతుంది అనేది ఆలో
చించవలసి ఉన్నది. కాని ఎవరు ఎట్టిమార్పు కలిగించ
వలెనన్నామొదట సత్యాసత్యాల విచక్షణజ్ఞానము, తరువాత
సత్యస్వీకరణము, అసత్యనిరాకరణము కలిగితే వాటి
వాటికి సంబంధించిన ధర్మము లాచరించడము, అధర్మ
ములను త్యజించడము తటస్థమై ఉంది. కనుక ఆలోచన
ఆయుర్వేదాలనుగురించి ఈసత్యాసత్య విచక్షణజ్ఞానము
ఏవిధముగా పొందగలమో, ఆపొందిన జ్ఞానము జీవిత
ములో ఏవిధముగా ఆచరణలోనికి తీసికొనిరాగలమో
ముందు వ్యక్తపరుస్తాను.

ప్రార్థన గీతావళి

నబర్మతీ ఆశ్రమమునందు నిత్యపారాయణమునకు మహాత్ముడు అనుమోదించిన
ప్రార్థనగీతములు తెలుగు తాత్పర్యముతోసహా ఇందు గలవు. ఆధ్యాత్మికసారమయిన ఈ
గీతములను ప్రతివారు నిత్యము పారాయణము చేయుట శ్రేయోజ్ఞానదాయకము. కొలది
ప్రతులే కలవు.

మేనేజరు, ఆంధ్రగ్రంథమాల, 7, తంబుశెట్టి వీధి, మద్రాసు.

ఏడుపుగూడ నొక్కకళయే యనునూహ యటించి నేర్చుకొ
 న్నాడను నేనుగూడ మలినాశ్రులు రాల్చుచు నేడ్చుకొంటు; ఈ
 యేడుపు నాయెడంద గ్రసియించుచునున్నది; వద్దటన్నను
 వీడదు! నన్ను జుట్టి విలపించు ని దెక్కడిపాపకర్మమో!
 ఓ శిశిరాంధభీషణతనూ! వలమానద్యగంత విస్ఫులిం
 గాశుభరూపకమ్మున భయంకరమోహనమూర్తి వీవు ఆ
 క్రోశము నేయ నా బెదురుగుండియ లార్చుకపోవు! నీ మహా
 వేశము నింక నే ననుభవింపఁగఁజాల భరింపఁజాలను.
 లేతయెడందలఁ గరుణలేక గ్రసించి భుజించునీవు దం
 ప్రాతటిదగ్రవక్త్రమున ద్రాగ్రశనాశని యల్లలాడ, వి
 ద్యోతితపీక్షణమ్ముల మహోల్బణమోహముతోడ నాపయి
 చేతులు సాచి కౌగిటికిఁ జేరుచుకొంటివి నాఁటినాఁటికి.
 మంచికి చెట్టకుఁ దెలివిమాలి గతానుగతి నదా ఉపా
 సిందితి నింతకాలము! త్యజించితి నీనిముసమ్మునుండి! వీ
 క్షించఁగఁజాల మోహకలుషీకృతమా భవదాననమ్ము; చూ
 పించకు, నా సమక్షమును వీడి తొలంగుము శోకరాక్షసీ!
 కోరి నృజించుకున్న యతిఘోరతవాక్యతి కెన్నియే నమ
 స్కారములు; ఇంక నాతలఁపుచాయలఁ దారక లేచిపోమ్ము! దు
 ర్వారయశస్త్రపాతురత వ్యర్థ మొనర్చితి నోభయంకరా
 కారిణి! ఎంతయో మధురగానము నీకయి యేడ్చికొంటలో! (?)
 పూవులపూజ నల్పేడి కవుల్ గల రాదెసపోక యేల నా
 పై వలపూని యీడగిది వ్యర్థముగా విలపింతువు? ఇంతకే
 నీవలలోనఁ జిక్కెనని నింద యొనర్చెడువారు లోకులు! ఓ
 దేవి! తొలంగిపో మ్మిఁక, గతించిననేస్తము విస్మరించుచు!
 నీ కుటిలాక్షిపాతములు, నీ బిగియారు కవుంగిలింతలు
 నీ కఠినోష్ణపానములు నే భరియింపఁగఁజాల! వానికై

యాకొని దేవురించెడు మహాత్ములఁ జేరఁగఁబొమ్ము! వార లీ
లోకుల మెప్పుడూరులకు లోగరు, నీయెడ బద్ధభక్తులు.

బంగరుపాదుకల్ దొడిగి, బంగరుదండము కైవసంబుగా,
సింగఁపు గద్దెపై నిలువఁజేసి, భవత్ ప్రణయాతిభీషణా
పాంగము వేచియుండిన తపస్సులనేస్తము రోసి, మధ్యహ
ప్రాంగణముం దమంగళకరంబుగ నేడ్చుచు నిల్చి వేటికే?

కాళిమ లోలగించెడు మొగమ్ముపయి వికృతాట్టహాసరే
ఖాళి జుగుప్స రేఁపఁగ వికావిక నవ్వుచు, నీయస్యక్ష్మ
న్మాళికలఁ స్రవించు నయనమ్ముల నాపయి మచ్చజల్లి, మో
హలసు నన్ను ఘోరనరకాధ్వముపా లొనరింప నెంతువో!

ఈచిఱునవ్వులం దివతళించిన నా నిరుపేదగుండెపై
చాచిన నీ కఠోరకరచాలనపూర్వక మంత్రపాఠ దు
ర్వాచికమందు లుబ్ధమయి పాడఁజిపోయిన నాయెడంద కీ
నీచవిపాదభావ మలిసీకృతియే తగుశాప మయ్యెడి!

తారలఁగాంచి యేడ్తును, సుధాకరఖండముఁ గాంచి యేడ్తు, వి
స్ఫారితహా ప్రియావదనపంకజమందున మృత్యుదేవతా
కారముఁ గాంచి యేడ్తును, సుఖింపడఁజాలక యేడ్తు, నింతని
ష్కారణశోకదగ్ధ మగు జన్మము గాంచియు నేడ్తు నిత్యము.

ఐహిక దైహిక ప్రబలయాతన లంటఁగరాని, ధర్మసం
దేహము ముట్టరాని యతినిర్మలవృత్తికవిత్వమంటి; నా
యాహలు మాఱిపోయె; కలుషోగ్రభయానకనారకోర్వి, శో
కాహతశుష్కజీవితమ యయ్యె కవిత్వము నాకు నేటికి!

చేయఁగలంత ఘోరమును చేసితివో కటుదుఃఖదేవి! నా
యాయెద వట్టిపోయె, నిట నేమిభుజించెదు రిత్తయెమ్ముల?
తీయనికంతము పగులఁదీసితి; జీరలువోవుగొంతుతో.
హేయపుఁ బాట బాడి మురియించెద నేగతి నింక లోకము?

“మధురక్షణములు” నుండి.

భారతీయ భిన్నా హారములు - వాటిగుణదోషములు

క్రమధాటి వెంకటగిరి, బి. ఏ., యం. యన్ సి (ఆనర్సు),

విల్లిలభోజనమజ్జనాంశముల తలిదండ్రులు తమ యనుభవములనే పాటించురు. తెలిసియో తెలియ

కయో వారు శారీరకశాస్త్రానుగుణముగ నాహారముల గుఱువనిచ్చెదరు. ఇంతియేకాక, జీర్ణకారులను పెక్కు ద్రవములు స్రవించుకొరకై వస్తువులుగల పాకముల చేయుటయం దసాధారణప్రజ్ఞ గడించినవారు. అయినను దేహపోషణార్థమైన కొన్ని విషయములు స్వల్పము లని యో, లేక అజ్ఞానముచేతనో పాటింపక పచనముచేయు చున్నారు. కొందరు వియ్యమును మెరుగుపెట్టించి రుద్దిర్చి కడిగి వండుచున్నారు. అన్నము మల్లెపువ్వుల వలె సంపదలెనట! హరగాయల నుడికించి నీరు పార బోసి తాళింపుచేయుచున్నారు. ఇట్టివి తెలియక చేసెను పనులనియు, మిక్కిలి యచూల్యపదార్థములను భుజియింపక కేవలము చెత్తనే తినుచున్నామనియు తెలియుటకును, ఆహారవిషయములప్రాముఖ్యమును తెలిసికొనుటకును ఈక్రిందియంశములు వివరింపబడుచున్నవి.

ఆహారమననేమి? శరీరమనుగృహమును దిట్ట పరచునదియే ఆహారము. ఇది యైదువిధములు:

(౧) హంసకృత్తులు (Proteins). ఇవి నత్రజనిత సమ్మేళనపదార్థములు - స్రుష్ట, సాలు, పెరుగు, మినుములు, మాంసము మొదలగునవి.

(౨) కర్బనోదజనితములు (Carbohydrates): చక్కెర, బెల్లము, తేనె, పిండి మొదలగునవి.

(౩) చమురులు (Fats): నూనె, నేయి, క్రావుస్ మొదలగునవి.

(౪) ఖనిజద్రవ్యములు.

(౫) జలము.

ఇవియే పంచభూతములని చెప్పిన చెప్పనగును. ఇవియే నిజమగు నాహారద్రవ్యములు; ఇవి శరీరమున

కమృతతుల్యములు. వీటిని కొలదిగనో గొప్పగనో భుజింపనిజీవి లేదు.

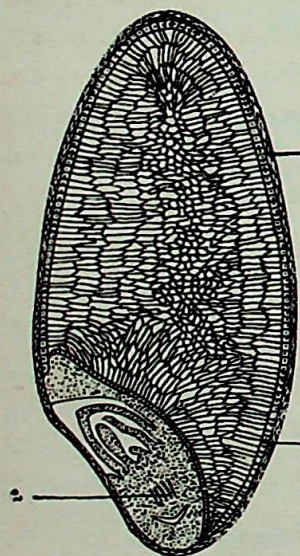
పై పేర్కొనబడిన పంచవిధరసములు సాధారణముగ నొకవస్తువునందే కానుసింపువు. కనుకనే వివిధాహారపదార్థములతో మిశ్రభోజనమే చేయుచున్నాము.

ఇటీవల పై పేర్కొనబడిన పంచరసములేకాక, మరికొన్ని వస్తువులు మనదేహపోషణార్థము ఆహార పదార్థములయందు ముఖ్యముగ చేరియుండువలె నని శాస్త్రజ్ఞులు నిరూపించినారు. ఈయనూల్యపదార్థములకే వైటమిన్సు (Vitamins) అని పేరు. 'వైటమ్' అన ప్రాణదాతలగు జీవసత్త్వలనియు, 'అమైన్' అన సత్రజనితపదార్థమనియు నెరుంగవగు. ప్రాణదాతయగు నీ 'వైటమిన్' లేని పదార్థములను భుజించి తిమేని వివిధబాహ్యములపా లగుదుము. కాన మనదేశమందు అన్ని జాతులయొక్కయు ఆహారపదార్థముల గుణములను, వాటివలని లాభనష్టములను, వాటిని సంస్కరించు విధమును తెలిసికొనవలెను.

మనదేశమునం దెల్లెడలను గోఁసుములు, బియ్యము, యవలు, జొన్న, మొక్కజొన్న, చామలు మొదలగు ధాన్యములే ముఖ్యాహారములుగ నాడబడుచున్నవి. ఈధాన్యములను వేర్వేరుగాను, రెండుగూడు రకములు మిశ్రముచేసియు వండి భుజించుచున్నారు. ఈధాన్యములలో కొన్ని దంపకము, విసరకము మొదలగు సుస్కారములు లేకయే ఆహారపచనమునకు యోగ్యములై యున్నవి. ప్రతిధాన్యముయొక్కయు ఊకయందును, ఊకకు క్రిందిపారయందును, బీజస్థాన (Embryo) మందును మంచి పుష్టివోసగు గుణములతో గూడిన పదార్థములు చేరియుండును. కనుక ఇట్టి ధాన్యములు అత్యుత్క్రష్టాహారసామగ్రిలు.

బియ్యమును వండుటకు మునుపు దంపుట, చెరుగుట, కడుగుట మొదలైన సంస్కారములు ఆవశ్యకము. పల్లెటూళ్లలో వడ్లను పెద్దపెద్దరోళ్లయందు పోసి రోకళ్లచే దంచి బియ్యమును తయారుచేయుచున్నారు. ఇట్లు చేయుటవల్ల బియ్యముయొక్క పైపొర చాలమట్టుకు బియ్యమునందే యిమిడియుండును. పట్టణములందు ఉడక బెట్టిన వడ్లనుగాని, పచ్చి వడ్లనుగాని యంత్రములచేత పొట్టుతీయించుటయే కాక, అన్నము తెల్లగనుండుటకొరకై మెరుగును బెట్టించుచున్నారు. ఈకారణమువలన పుష్టికారకములైన బియ్యపు ముఖ్యభాగములు నశించుననుట తేట తెల్లమే. వైయందమున కాశించి, దేహదార్ధ్యమున కత్యంతము సువయోగకరములయిన పదార్థములను ఇట్లు నాశపరచుట కడుంగడు శోచనీయము.

౧. గోధుమగింజయొక్క ఊర్ధ్వపరిచ్ఛేదనాభాగము (Longitudinal Section)ను చూపునట్టి చిత్రము.

సి. బీజగర్భము (Embryo of Germ)

ధాన్యములలో నెల్ల గోధుమలు అత్యధిక పుష్టికారకములనియు, బియ్యము అత్యల్పపుష్టికారకమనియు జీవశాస్త్రపరిశోధనలవలన నిరూపింపబడినది. తక్కిన

ధాన్యముల గుణములు ఆ రెండిటికిని మధ్యమన్నవి. ధాన్యము లన్నిటియందును, అహారమునకు ముఖ్య పదార్థములైన మాంసకృత్తులు, ఊరశిల, స్వర్ణకము, లోహము, భాస్వరము, నైటమినులు మొదలగునవి కొన్నిలోపించియుండును. ఇట్టిలోపములు కొన్ని ధాన్యములలో అధికముగను, మరికొన్నిటియందు అల్పముగను ఉండును. అన్ని ధాన్యములకంటె బియ్యము నందు ఈ లోపములు అత్యధికముగ నున్నవి. బియ్యము ప్రభుమమున యంత్రముల కిచ్చి మెరుగుపెట్టుట, తరువాత చూపు కింపుగానుండుటకై గుద్దిరుద్ది కడుగుట, పిదప గంజివార్చుట - ఈ క్రియలవలన అత్యుత్కృష్ట పదార్థములెల్ల మట్టిపాలై, కేవలము నిస్సారమైన పిప్పి మినులుచున్నది. కనుకనే బియ్యము హైందవాహారము లలో నెల్ల అతినికృష్టమైన దని శాస్త్రజ్ఞులచే నిశ్చయింపబడినది.

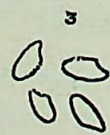
౨. బియ్యపుగింజను మెరుగుపెట్టుటవలన చెందువార్పులు.

1. వడ్లగింజ, పైపొట్టుతో చేరి యుండునది.

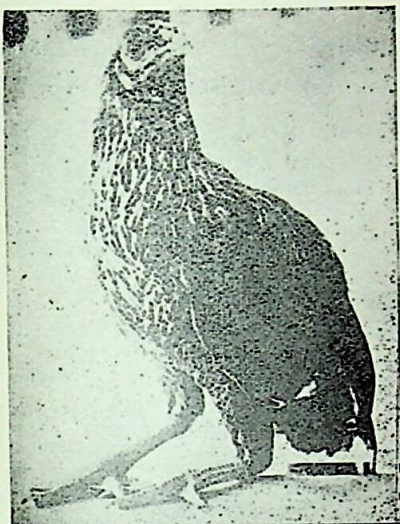
2. పైపొట్టును తీసివేసినపిమ్మట, పైపొర (Pericarp), గర్భము (Embryo) తో చేరియుండుటను చూపు చిత్రము. నల్లరంగుతో కనుబరచి యుండునది గర్భము (Embryo).

3. మెరుగుపెట్టినపిమ్మట బియ్యపు గింజయొక్క రూపము. పైపొర, గర్భము, ఇవి రెండు తొలగింప బడినది.

హిందూదేశపు వాతావరణస్థితి, వర్షము, వ్యవసాయవిధానము ఒక్కొక్క ప్రదేశమునం దొక్కొక్క విధమై యుండుటచే, ఆయాస్థానముల గుణముల ననుసరించి యేదైన ఒకధాన్యముమాత్రమే యచ్చటపండుట

3. యంత్రములతో మెరుగుపెట్టిన బియ్యమును తినిపించిన పక్షి.

(పాలిన్యూరిటిస్ (Polyneuritis) వ్యాధియొక్క సారంభదశ)

కనునై యుండును. కనుక ఆయాస్థలములందు పండెడు ధాన్యమే అచ్చటిప్రజ ఆహారమున కెక్కుచగ వాడు కొనుట సహజము. ఉత్తరహిందూస్థానమందు పశ్చిమోత్తరపు మాగాణములు పంజాబు, బెలూచిస్థానము సంయుక్తరాష్ట్రములు-ఈప్రదేశములందు గోధుమలు అత్యధికముగ పండుచున్నవి. ఈప్రదేశనివాసులైనపఠానులు, పంజాబీయులు, సిక్కులు, బలుచీలు, రాజపుత్రులు, పహారీలు మొదలగువారికి గోధుమలే ముఖ్యాహారము. వీరు ఇతరధాన్యాహారములను గోధుమాహారమునకు ఉపదంతముగ నుపయోగింతురు. మధ్యహిందూస్థానమందలి కొన్నిప్రదేశములందు, బొంబాయి దక్కను దేశములలో నైతము గోధుమలు విస్తారముగ పండుచున్నవి. అయినప్పటికిని ఇచ్చటిజనులు-మహారాష్ట్రులు కేవలము గోధుమాహారమే భుజింపక, బియ్యము, గోధుమలు రెంటిని చేర్చి తినుచున్నారు. పశ్చిమమున బీహారు, బెంగాలు దేశములందు, మదరాసు రాజధాని ఆద్యంతము ప్రధానాహారము బియ్యమే. కర్ణాటక ప్రదేశములందు చామలు, కొఱ్ఱలు, రాగులు అధికముగ పండు

చున్నవి. కనుక అచ్చటి జనులు ఈధాన్యములనే అధికముగ భుజించుచున్నారు.

ఉత్తరహిందూస్థానమునుండి దక్షిణమునకు రానురాను, ఆయాప్రదేశములయొక్క ముఖ్యధాన్యముల యందలి పుష్టికారకగుణములు క్రమేణ తగ్గిపోయి యున్నవి. దీనికితోడు దక్షిణదేశస్థుల యాహారములో మాంసకృత్తులు, క్రొవ్వు, వైటమినులు చాల లోపించి యున్నవి. ఉత్తరదేశస్థులు పాలును, మాంసమును అత్యధికముగ పుచ్చుకొందురు. దాక్షిణాత్యులు, పౌరస్థులు క్షీరమాంసములను చాల మితముగా వాడుచున్నారు. వీరిలో అనేకులు, ఈపుష్టికారకములను ఆహారమును భుజింపక కేవలము తండులాహారమునే ప్రధానముగ భుజించుచున్నారు. పఠానులు మాంసాహారు లగుటచే మేక, గొట్టెల మాంసమును అధికముగా పుచ్చుకొనుటవలన వీరి శరీరప్రకృతి ఉత్తమమైయున్నది. దీనికి తోడు వీరు పాలు, పెరుగు, నేయి, వెన్నలను అత్యధికముగ తినుచున్నారు. సిక్కుల మాంసాహారభక్షణము వీరి కంటె మితము. కాని పాలు, పాలతోచేసినపదార్థములు విశేషముగ భుజింతురు. మహారాష్ట్రులు నైతము పాలు, పాలవస్తువులు అమితముగ తినుచున్నారు. వీరు మాంసకృత్తులతోచేసిన ఆహారపదార్థములు—గ్రుడ్లు, చేపలు భుజింతురు. బంగాళాదేశస్థులు, కర్ణాటకులు, మద్రాసీలు—వీరందరు కేవలము శాకాహారులే. వీరిలో మాంసభక్షకులు చాలకొద్ది. వీరు దధిక్షీరఘృతములను నైతము విరళముగ వాడుచున్నారేకాని ఉత్తరదేశస్థుల వలె విశేషముగ వాడువారుకారు. ఈకారణములవలన దాక్షిణాత్యులను బౌత్తరాహులతో పోల్చినచో, వీరు భుజించెడి యాహారమునందు మాంసకృత్తులు, వైటమినులు లోపించియుండుటవలన, వీరిదేహస్థితి చాల అధమమై యున్నది. కండిపప్పు మొదలైన ద్విదళ ధాన్యములు, కూరగాయలు హిందూదేశ మాద్యంతము ఆహారమునకు వాడబడుచున్నవి. అయినను కలిగిన వారికి మాత్రమే ఈపదార్థములు సులభములు. దక్షిణ దేశస్థులయొక్క ఆహారపదార్థములయందలి పుష్టికారక గుణములు లోపముగుటవల్ల వారియొక్క దేహకృతి,

దేహదార్ధ్యము, శక్తిసామర్థ్యములు అన్నియు క్రుంగి యున్నవి. ఉత్తరదక్షిణదేశముల కుండు శరీరభేదములు కడు నాశ్వర్యకరమైనవి. ఔత్తరాపాలైన పతానులు, బలూచీలు, సిక్కులు, రాజపుత్రులు, పంజాబీలు, మహారాష్ట్రీలు మొదలయిన వారియొక్క బలిష్ఠకాయములు, శౌర్యసాహసములు, దృఢసంకల్పత మొదలగువాటిని—శ్రావ్యదక్షిణవాసులైన మదరాసీలు, బెంగాలీలు, కర్ణాటకులు—వీరియొక్క దుర్బలదేహములు, క్రుంగిన స్వరములు వీటికి పోల్చి చూచిన క్లిష్టమైన భేదము లగుపడుచున్నవి.

మాంసకృత్తులతోడి ఖనిజద్రవ్యములు (Mineral Salts), చైతన్యముల పైతము ఇట్టి భేదముల కలిగించుటలో ఎక్కువగ పాల్గొని యున్నవి. మరియు వంశానుగతమైన కారణములు, వాతావరణము, కులమతాచారములు మొదలైనవి పైజెప్పిన భేదములు పుట్టిల్ల జేయుటకు చాల సంబంధించియున్నవని నిస్సంశయముగ నుడువనగును. అయినప్పటికిని ఆహారమే అన్నిటికంటెను ప్రధానమైనది. మన హిందూ దేశమందలి భిన్నజాతుల యాహారముల యొక్క పుష్టికారకగుణములు ఇటీవల కొన్ని యుత్తమ పరిశోధనలచే చక్కగా నిరూపింపబడినవి. పరిశోధనవిధాన మిక్రించ వివరించినరీతిగ జరుపబడెను.

సాధారణముగా ఆహారపదార్థములయొక్క గుణములు కనుగొనుటకు, ఎలుకలచే అట్టి ఆహారపదార్థములను తినిపించి, వాటిదేహలక్షణములను పరిశీలించి, ఆహారములను కనుగొనుట యొక్కపద్ధతి. కొన్ని యెలుకలకు గుంపులుగా విభాగించి, హిందూదేశపు ముఖ్యాహారములలో నొక్కొక్కగుంపు కొక్కొక్క యాహారము వండి తినిపింపబడెను ఈ వంటకములు ఆయాజాతివా రెట్లు వండుదురో అదేరీతిని తయారు చేయబడెను. పరిశోధనాంతమున, ఒక్కొక్క సమూహమున కొనగబడిన యాహారపు విలువయొక్క సరాసరి ఫలితములు ఈ క్రింద పొందుపరచినట్లు ఏర్పడెను. మిక్కిలి పుష్టికరమైన యాహారమును తినిన

ఎలుకలు తక్కిన ఎలుకలకంటె ఎక్కువతూనిక గలిగి యుండునని ఎరుంగవలయును.

ర. యంత్రములతో మెరుగుపెట్టిన బియ్యమును తినిపించిన పక్షి.

(పాలిన్యూరిటిస్ (Polyneuritis) వ్యాధియొక్క మధ్యమదశ)

ఆహారము

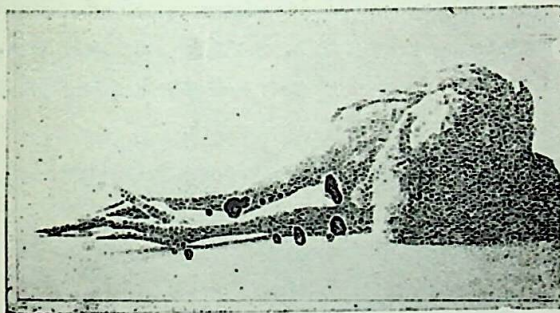
ప్రతియెలుకయొక్కయు శరీరపు సరాసరితూనిక

	గ్రాములు
సిక్కుల యాహారము తినిన ఎలుక	౨౩౫
పతానుల ,, ,,	౨౩౦
మహారాష్ట్రీల ,, ,,	౨౨౫
కర్ణాటకుల ,, ,,	౧౮౫
బంగాళాదేశస్థుల ,, ,,	౧౮౦
మద్రాసీల ,, ,,	౧౫౫

పై పట్టిక ననుసరించి సిక్కుల యాహారమే మిక్కిలియుత్తమమైనదని తెలియుచున్నది. ఈ యాహారమందు ఈక్రిందివస్తువులు చేరియుండెను : గోధుమ పిండితో చేసినరొట్టె, పాలు, పాలతోచేసిన పదార్థములు, పప్పు దినుసులు, కూరగాయలు—కాబేజీ, కారటిదుంప, ఎట్టి వంకాయలు, దుంప మారలు,

నారయన కొకతూరి యెముకలు, క్రొవ్వతో గూడియుండు మాంసము, మంచినీరు. అన్నిటి కంటె అధమమైనదని నిరూపింపబడిన మద్రాసీల యాహారమందు చేరినవస్తువు లేవన, బాగుగారుద్ది కడిగిన మెరుగుబియ్యము వండిన యన్నము, కందిపప్పు, కూరలు, ఊరుగాయలు, ఇతరసంబారపు దినుసులు, సస్యతైలములు, కొద్దిగా పాలుచేర్చిన కాఫీకషాయము, కొద్దిగా మజ్జిగ, నేయి, టెంకాయ, పోకచెక్క, మంచినీరు. పైచెప్పిన సిక్కుల మాహారమును తినిపించిన ఎలుకలు ఒక్కొక్కటియు సరాసరి ౨౩౫ గ్రాములతూనిక కలిగియుండెను. మద్రాసీల యాహారముతినిన ఎలుకలు ఒక్కొక్కటియు ౧౫౫ గ్రాములుమాత్రము తూనిక గలిగియుండెను. కనుక ఈరెండు విధముల ఆహారములకును గల భిన్నస్వభావములు విశేషమైనవి.

౫. యంత్రములతో మెరుగుపెట్టిన బియ్యమును తినిపించిన పక్షి.

(పాలిన్యూరిటిన్ వ్యాధియొక్క ఉచ్చదశ)

పైతెలిసిన పరిశోధన ఫలముల ననుసరించి మనుష్యులయొక్క ఫోలికారోగ్యములు, శక్తిసామర్థ్యములు వారుభుజించు ఆహారపదార్థములపైననే చాలవరకు ఆధారపడియున్నవని తెలియుచున్నది. కనుక మనదేశ మందలి జనులకు ఉత్తమమైన ఆహార మెట్టిదని తెలిసికొనుటత్యావశ్యకము. మెరుగుపెట్టుట మొదలైన సంగురములు లేని యేదైన నొకరకపు ధాన్యము, లేక కొన్ని దినుసుల ధాన్యముల మిశ్రపచనము, పాలు, పెరుగు, వెన్న, నేయి, కందిపప్పు మొదలగు ద్విదళ మంతయు

ధాన్యములు (Legumes) తాజా ఆకుపూలు, కాయగూరలు, దుంపహారలు, పండ్లు, మంచినీరు, మితముగా కొంతమాంసము — ఈ వస్తువులతో కూడియుండెడు ఆహారము ఉత్తమమైనదని చెప్పవచ్చును.

ఆహారవిషయమున ఇంకను కొన్ని సంగతులు ముఖ్యముగ తెలిసికొనవలయును. మనదేశముయొక్క అధికమైన తాపప్రమాణము, అనావృష్టి మొదలగు వాయుగుణపరిస్థితులు మనము తినెడియాహారపదార్థములయొక్క పుష్టికారకగుణములందు చాలమార్పులను కలుగజేయుచున్నవి. కూనూరునందలి పాశ్చర్ పరిశోధనాలయము (Pasteur Institute) నందున్న కర్నల్ మెకారిసన్ (Colonel Mecarrison) అను శాస్త్రజ్ఞుని తయారుచేసిన కొన్ని పరిశోధనల ఫలితము. వేసవికాలమందు ఎండిన బయళ్లలో గడ్డిమేసిన పశువులపాలయందు దేహరోగ్యమునకు ముఖ్యముగ కావలసిన వైటమినులను జీవసత్తాలలో వైటమిను 'ఏ' యొక్క పరిమితి చాల తగ్గియుండుననియు, వర్షముతువులందు సాంపుగా పెరిగిన పచ్చిక బయళ్లలో మేతమేసిన యావులపాలయందు ద్విటిలోపము లేవియును ఉండవనియు నిరూపించినారు. కనుక పొట్టనిండ ఆహారము లేక పస్తుండు ఆవులయొక్క పాలయందును, మంచినీరుగడ్డిమేయనట్టి యావులపాలయందును వైటమిను 'ఏ' యొక్క పరిమితి క్రంగిపోవుటవల్ల ఇట్టి పాలను త్రావుచారి దేహస్థితియు అధమముగ పరిణమించును.

బంగాళాదేశస్థులు, కర్ణాటకులు, మదరాసీలు కేవలము బియ్యమే ముఖ్యాహారముగ భుజించుచున్నారని యిదివరకే తెలిసికొంటిమి. కనుక ఇట్టియాహారము వలన కలుగు లాభనష్టములు తెలిసికొనుట చాలముఖ్యము.

మొదట అన్నము తయారుచేయుటకుపూర్వము, బియ్యమును యంత్రములయందు మెరుగుపెట్టుటవలన చెందుమార్పులను విశేషముగ నెరుంగవలయును. వడ్లను దంచి, చెరగి తయారు చేసిన బియ్యముయొక్క ప్రభావ మంతయు ఒకపొరచే కప్పబడియుండును. దీనిక్రింద

మరియొకపొర కలదు. ఈ క్రిందిపొరయందు మాంస కృత్తులు విస్తారముగ చేరియుండును. దీని లోభాగ మందు పిండిపదార్థము లుండును. ఈ క్రిందిపొరను చేరి ఒక సన్ననిరంధ్రమువలె బీజస్థాన (Embryo) యుండును. మనము సాధారణముగ దంచి తయారుచేసిన బియ్యము మడ్డిరంగుతో నుండును. ఈ మడ్డిరంగును పోగొట్టుటకు బియ్యమును యంత్రములయందు మెరుగు పెట్టుదురు. ఇట్లు మెరుగుపెట్టుటచే బీజస్థానము, పైపొర—ఇదిరెండును బియ్యమునుండి తొలగిపోవుట వలన మాంసకృత్తుల, శినిజపదార్థముల పరిమితి చాల తగ్గిపోవును. బీజస్థానమునందును, పైపొరయందును మన యాహారమునకు ముఖ్యముగా కావలసిన వైటమిను 'బి' యనుపదార్థ ముండుటవలన, మెరుగుపెట్టిన బియ్య మందు ఈ వైటమిన్ 'బి' లోపించియుండును.

మనహిందూదేశమందలి ధాన్యములలో నెల్ల బియ్యము చాల నిస్సారమైనది. ఇందులో అనేకలోప ములు గలవు. ముఖ్యమైనది వైటమిన్ 'బి' యొక్క లోపము. బియ్యముయొక్క ఆహారపు విలువను కను గొనుటకు దీనితో తయారుచేసిన యాహారమును, దీనితో చేర్చి మరికొన్ని యాహారపదార్థములను కోళ్లు, పావురములు మొదలైన పక్షులకు తినిపించి, వాటియందు కలిగిడి మార్పులను కనుగొనుటకు కొన్నిపరిశోధనలు గావింపబడెను. అధికముగ మెరుగు పెట్టిన బియ్యమును తినిపించిన పక్షులకు ఒకవిధమైన పాలిన్యూరిటిస్ (Polyneuritis) అనురోగము వచ్చును. ఈరోగముయొక్క చిహ్నములు మెరుగుపెట్టిన బియ్య మును తినిపించిన రెండుమాడువారములలోపుగానే కన బడును. ఈపక్షులకు పార్శ్వనాయువు వచ్చి, క్రిందపడి కదలుటకు మెదలుటకు శక్తి లేకపోయి తుదకు చని పోవును. ఈవ్యాధితో చెచ్చినపక్షులయొక్క అవయవ ములునూర్చుదర్శిని యంత్రముతో పరిశీలించినచో, ఈ పక్షులనరములయొక్క కణములు కృశించియుండుట కాననగును. మనుష్యులకుకూడ కేవలము మెరుగుపెట్టిన బియ్యమే తినుటవలన, పక్షులకు వచ్చిన పాలిన్యూరిటిస్ (Polyneuritis) వ్యాధివలెనే బెరిబెరి (BeriBeri)

అనువ్యాధి సాధారణముగ వచ్చును. ఈ వ్యాధియొక్క లక్షణము లేవన, మొదట జీర్ణశక్తి, ఆకలి నశించుట, రోగి అలసినట్లుండుట, మనస్సు క్రుంగినట్లు ఎప్పు డును విచారముగ నుండుట, మోకాళిక్రింద భాగమందలి కంఠరములందు మొదట నొప్పిపుట్టి, దేహమంతటను వ్యాపించుట, అవసానకాలమున ఊపిరితీయుటకూడ కష్టమై, పార్శ్వనాయువు పుట్టి చనిపోవును. ఈరోగము వచ్చినవారికి స్పర్శబలము తగ్గి జ్ఞానముగూడ కొంత తగ్గును. స్పర్శేంద్రియసంబంధములైన భాగములయందు ఉబ్బుచూపి, నూదులతో పొడిచినట్లు పోటులైతై, చురుకు, మంటలు, తిమరు పుట్టును. ఇదిగాక బియ్య ముతో వండినయన్నము తినువారిలో దేహదార్ధ్యము చాల అధమమై ఇతరసామాన్య భౌతికశక్తు లన్నియు క్రుంగియుండును. మరియు బియ్యపు అన్నము తిను వారిలో నిరుపేదలయొక్క శరీరప్రకృతి అతిత్వరలో అంటురోగములకు వశపర్తియై పోవునట్టిదిగా నుండును. వీరికి క్వాససంబంధమైన రోగములు, జాతరాంత్రసం బంధరోగములు (నీళ్ల విరేచనములు, గ్రహణి, మరిడి జాడ్యము, కడుపునొప్పి), రక్తక్షయ, చర్మరోగములు, బెరిబెరి మొదలైననానావిధవ్యాధులు తరచు సంభ వించుచుండును.

౬. బియ్యపుగింజయొక్క ఊర్ధ్వచ్ఛేదనాభాగము (Longitudinal Section)

ఉప ఉడగొట్టిన పిదప, పైపొర (Pericarp), క్రింది పొర (Subpericarp) లు చెదరగొట్టుటక యథా స్థితిలో నుండువిధము.

పైతెలిసిన రోగములు రాకుండు నడ్డగించి, మన శరీరారోగ్యమును ఉత్తమస్థితిలో నుంచుకొనుటకు

ప్రాతబియ్యము, మెరుగు పెట్టినబియ్యము, వీటితో వండిన అన్నము భుజింపకుండు నుండవలెను. వడ్లను అప్పుడే దుంచి, చెరగి చేసినబియ్యమును వండి తినవలెను. ఉప్పును బియ్యముకూడ ఆహారమునకు తగినదే. ఈ యుప్పును బియ్యము యెంత ప్రాతదైనను, శిథిలమైనను దీనితో వండిన అన్నము తినువారికి బెరిబెరిరోగము వచ్చుట కవకాశముండును. ఈ విధమైన బియ్యముల నుపయోగించుకొనుట కవకాశము లేనియెడల మాంసకృత్తులు, క్రొవ్వు విస్తారముగ చేరియుండెడి పదార్థములను అన్నముతో చేర్చి పుచ్చుకొనవలెను. వైటమిను 'బి' విస్తారముగనుండు పదార్థములు భుజింపవలెను. చిక్కుడు కాయగింజలు, బటాణిగింజలు మొదలగు కాయధాన్యములందు వైటమిను 'బి' విస్తారముగ చేరియుండును. ఇవి కాక వేరు సెనగ, బాదాము, అక్రోటు మొదలగు విత్తుల యందుగూడ ఈ వైటమిను చేరియున్నది. పండ్లయందును ఈ వైటమిను విస్తారముగనుండును. ఆరంజి, నిమ్మ, అరటి, ద్రాక్ష మొదలగు ఫలములు చాల ఉత్తమమైనవి. వీటన్నిటికంటెను సీమవంకాయ (Tomato) మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైనది. ఇందులో ముఖ్యమైన వైటమినులన్నియు అతివిస్తారముగ చేరియున్నవి.

2. యంత్రములయందు మెరుగుపెట్టుటకుముందు, ఉడకబెట్టిన ఉప్పును బియ్యపుగింజయొక్క ఊర్ధ్వపరిచ్ఛేదనాభాగము.

క్రింది పొరమాత్రము యథాస్థితిలో నున్నది.

తండులూహారల విషయమై యంత్రమాత్రము తెలిసెను. ఇక గోధుమాహారలసంగతిని తెలిసికొం

దము. గోధుమాహారముయొక్క గుణములను తెలిసి కొనుటకై పై తెలిపిన మెకారిసన్ (Mecarrison) శాస్త్రజ్ఞేత్ర కొన్ని పరిశోధనలు సలిపిరి. ఇతర-ఉపదంశము లేవియును లేక కేవలము గోధుమాహారముతోనే కొన్ని ఎలుకలను మేపగా, వాటిలో మరణ సంఖ్య మిక్కిలి అధికమాయెను. శ్వాసకోశసంబంధమైన అంటురోగములు పుట్టుటయే యట్లు మరణించుటకు ముఖ్యకారణము. కేవలము గోధుమాహారమే యివ్వక, దీనితోపాటు వైటమిను 'ఎ' మితముగ నుండెడు నువ్వులనూనె కొంతయు, గోధుమగింజల యందలి భినిజద్రవ్యముల లోపములను క్రమపరచుటకై కొంతయుప్పును చేర్చి తినిపించినయెడల యెలుకలు దీర్ఘకాలము బ్రతికియుండునని నిరూపింపబడెను. గోధుమాహారములో ముఖ్యమైన లోపము క్రొవ్వును కరగించెడు (Fat-soluble) వైటమినులని వీరి పరిశోధనలవల్ల నిశ్చయింపబడినది. కనుక కేవలము గోధుమలే ఆహారముగ భుజించుటవలన వైటమినులయొక్క లోపములకు సంబంధించిన నాసారోగములు, సేత్ర రోగములు, శ్వాసకోశరోగములు, ఆంత్రోగములు, మాత్రరోగములు మొదలైనవి తరచుగా వచ్చుచుండును. కొన్ని సమయములందు గండమాల (goitre) రోగము సహితము అధికముగ వచ్చుచుండును.

మాత్రకృచ్ఛము (Stone) అను రోగము ఉత్తరహిందూస్థానమున అధికముగను, దక్షిణమున విరళముగను వ్యాపించియున్నది. ఈ రోగము బియ్యమును తినువారిలోకంటె గోధుమలు వండి తినువారిలో మిక్కిలి వ్యాపించియున్నది. హిందూదేశపు ధాన్యములలో నెల్ల మాత్రకృచ్ఛరోగమును కలుగజేసెడిగుణములు గోధుమలయందు దిత్యధికముగను, బియ్యములో అల్పముగను, తక్కినధాన్యములలో పిటిరెంటికిని మధ్యస్థముగను నున్నవని కొన్ని పరిశోధనలవల్ల కనుగొనబడెను. కనుక ఈ రోగముయొక్క వ్యాప్తి ఆయాదేశములధాన్యములయొక్క గుణముల ననుసరించి యుండును. మరియు యంత్రములయందు తయారు చేసిన గోధుమపిండియందు ఈరోగమును పుట్టించెడి

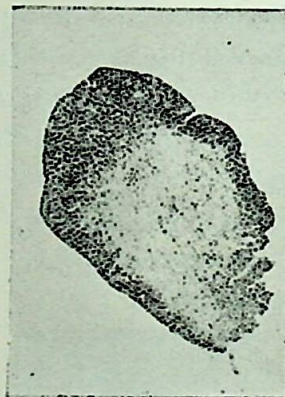
గుణముగల పదార్థములు తొలగింపబడుననియు, కనుక యంత్రములయందు తయారుచేసిన గోధుమసింకి ఉత్తమ మైనదనియు తెలియుచున్నది. మరియు, మాత్ర కృచ్ఛ్యరోగము, మనము భుజించెడి యాహారపదార్థములందు స్ఫురేతముల (Phosphates) యొక్క పరిమితి తగ్గియుండినను, సున్నము అధికముగ చేరియుండినను సంభవించును. ప్రస్తుతము ఈజాడ్యమునివయమై మరొకొన్ని నూతనపరిశోధనలు జరుపబడుచున్నవి.

గండమాల రోగము, భోజనపదార్థములయందు ఆయోడిన్ (Iodine) అను మూలపదార్థము లోప మగుటవల్లను, స్ఫురేతములు, సున్నములు లోపమగుట వల్లను పుట్టును. కనుక ఈపదార్థములను విస్తారముగ కలిగియుండెడు పాలు, పండ్ల ఆహారము ఈరోగములను కుదుర్చుటయేకాక, రాకుండ నివారించగలదు. పైతెలిసిన రోగములేకాక మరొకొన్ని రోగములు కేవలము మనముభుజించెడి యాహారపదార్థములందలి, పుష్టికారకగుణముగల పదార్థములు లోపించియుండుట వల్ల సంభవించుచున్నవి. క్రిమిదంత (Dental caries) మొదలైన దంతరోగములు, వైటమిన్ 'స' 'ఏ' లు లోపించియుండెడు ధాన్యాహారములు తినెడి హైందవ పులలో మిక్కిలి ప్రబలముగ వ్యాప్తికొందియున్నవి. తాజాహారగాయలు భుజింపకుండెడివారలలో దంతములయందు రక్తము ప్రవించుట (Pyrrhoea) మొదలైన రోగములు ఉద్భవించును. నికృష్టాహారము, తక్కువయాహారము భుజించెడి హైందవస్త్రీలలో గర్భిణీవ్యాధులు అత్యధికముగ సంభవించుచున్నవి. ఇవిగాక ఇంక ననేకరోగములు నానాటికి క్రొంగొత్త రూపములతో పుట్టుచున్నవి. వ్యాస మతిద్విగ్గుమనని వాటిన్నెల్ల వివరించుట ప్రస్తుతము మానుకొంటిని.

పై వివరించిన నానావిధరోగముల నివారించుటకు రోగ లక్షణములను గాని, ఔషధోపచార వివరణములనుగాని ఆమూలముగ తెలిసికొని చికిత్స చేయుటకంటె, ప్రతియొక్కరును ముఖ్యముగ జీవిత పరిస్థితులను జక్కతిద్దుకొని, ఉత్తమాహారపానీయము

లను లోపములు లేకుండ సమూహ్యుకొనిన చూచును. నేటికాలమున తదితరసమస్య లన్నిటికంటెను ఆహార సమస్యను చక్కతిద్దుకొనుట హిందూదేశీయులకు కేవల మత్యావశ్యకమైయున్నది. నానాటికిని వృద్ధి జెంచుచున్న హైందవ జనసంఖ్యకు హిందూదేశమాత్ర సంపూర్ణాహారము నొనగూర్చు జాలకున్నది. కనుక సాంఘిక - ఆర్థికపక్షములుగా నేటికాలమునకు అనువుగానట్టి పూర్వాచారములను చక్కతిద్దుకొనుటయు, వ్యవసాయవిధానములను, పశువుల పరిస్థితులను, పరిశ్రమములను, ఉత్తమపరచుటయు, అన్నిటికంటె ముఖ్యముగా సంతానాభివృద్ధిని హద్దులో నుంచుటయు దేశక్షేమమునకు మూలకంపములు.

౮. యంత్రములయందు వెరుగుపెట్టిన పచ్చిబియ్యపుగింజయొక్క ఊర్ధ్వపరిచ్ఛేదనాభాగము (Longitudinal Section).

గర్భకోశము (Embryo), క్రిందిపాఠాలురెండును తొలగింపబడియున్నవి.

నికృష్టాహారమునకును, దేహలస్యమునకును గల సంబంధములను సూక్ష్మముగ వివరించిచూచినయెడల నిస్సంశయముగ తేలికయింశ మేమన, ఆయురారోగ్యములను వృద్ధిపొందించుటకు ఉత్తమాహారము అత్యావశ్యకమని. ఔత్తరాహారమైన పతానులు, సిక్కులు భుజించెడి క్షీర, శాకాహారములే యట్టియుత్తమాహారములు. కనుకనే హిందూదేశస్థులెల్లరికంటెను పైకేర్పొన్నతెగల వారు ఆరోగ్య భాగ్యమును, దృఢశరీరమును పొందగలిగియున్నారు.

హరిజనులు హిందువులుకారా? మహాత్ముడు హిందువుకాడా?

చిలుకూరి వీరభద్రరావు

(అనువృత్తము)

ఇటీవల పంజాబుదేశమునందు మోహెంజొదరో, వారహ్సప్రదేశములలో నూతనముగా బయల్పడిన పురాతననగరములలో గన్పట్టి శివలక్ష్మిని సంవత్సరముల నాటి నిజ్ఞాననాగరికతాసూచకములగు వస్తువిశేషములకు గర్జలుగానున్న ప్రజ “లేఖాతివారికి సంబంధించిన వారు? వారిమత మేమి?” అను ప్రశ్నములు పుట్టగా బురాతనవస్తుపరిశోధకులయిన పండితులు పెక్కుండు చర్చించుచు నిదమిత్తుచు నిర్ణయింపజాలక పత్రికల ద్వారా తమతమవాదముల బాబలయును బ్రకటించి నిరూపించుకొనుచున్నారు.

మొట్టమొదట ధూమంజలమున బుట్టిన ‘ధూత జాతి’ అడ్డధూతజాతివారని యెల్లవా రెఱుంగుచురు. ఈధూతజాతియే ప్రపంచమునంతయు నాకాలమున వ్యాపించియుండెనని యెఱుంగవలెను. ఈధూతజాతి యనేకశాఖలతోఁ గూడుకొనియుండి కాలక్రమమున అణ్ణధూతజాతిగఁ బరిణామమును గాంచియున్నది. అణ్ణధూతజాతులలో నెన్నిశాఖలుగలవో వీనిలోఁ గూడ నన్ని శాఖలు గలవనియె విశ్వసింపఁ దగును. నవీనశిలాయుగమును (Neolithic Age) గూడఁ గడచినవెనుక, ననగా నిప్పటికి దాదాపుగాఁ బదివేలసంవత్సరములకుఁ బూర్వమే లోహయుగము గనుపెట్టఁగలిగి తాళ్లతోను, తప్పులతోను దనుకుఁ గావలసిన గృహోపకరణాదివస్తు సామగ్రిని నిర్మించుచు చేసికొనుటకుమాటుగా ఇనుము, రాగి, కంచు మొదలగులోహములతో నిర్మించుకొనుటకు మొదలుపెట్టియుండునని యూహింప నన కాశముగలదు. ఈకాలమున లోహయుగముని చెప్పఁ దగును. ఈకాలమున హిందూదేశములోని ముఖ్యునదు, లనగా వైశు, కాశీ, కృష్ణ, గోదావరి, మహానది,

నర్మద, సబర్మతి, యమున, గంగ, సింధునదీతీరము లందు నసంఖ్యాకజనంబు లిప్పటివలెనే నివసించుచుండి రనుమాట మఱువరాదు. ఈజాతులనువారు సింధునది యొక్క యుపశాఖలగు పంచనదీమధ్యప్రదేశములందు నివసించినవా రగుచేతనో, ఐను వేర్వేలువృత్తుల నభ్యసించినవా రగుచేతనో, వేర్వేలుప్రదేశములందుండి వేర్వేలుభాషలను మాట్లాడుచు నొకే ప్రదేశ మునకువచ్చి వేర్వేలుశాఖలవారుగా నివసించుటచేతనో వీరలకుఁ బంచాణులనుపేరు వచ్చియుండును. వీరా ప్రాంతములయందు నివసించుచుండినకాలమున వీరినుండి యే పరిణామమును జెందిన అర్యజాతులతోడ సమ్మేళనము జెందినవెనుకఁ బాంచాలరును పేర వ్యవహరింపఁ బడియుండురు అత్యంత ప్రాచీనకాలముననే హిందూదేశములో నాగరికతావిజ్ఞానముల నలఘుమొని సుప్రసిద్ధిని గాంచినవారిలో నీపంచాణులనువారి నే తొలుదొల్లఁ బ్రశంసింపవలసియుండును

ఆంధ్రదేశములో నేటికాలమున వక్షము, కమ్మరము, కంచరము, కాశి, కంసాలి (స్వర్ణకార) పనులు చేయువారిని పంచాణ్యమువారని వ్యవహరించుట చిరకాలమునుండి పారంపర్యముగా వ్యవహరింపఁబడుచుండిన సంప్రదాయము నెవ్వరును మఱువరాదు ఈతెగలవారు తాము విశ్వకర్మసంధూతులమనియు, విశ్వకర్మ పంచ శిరస్కుండు గావునఁ బాంచాననవారమనియుఁ జెప్పకొనుటయెకాక గ్రంథదృష్టాంతములతో నిరూపించుకొనుచున్నారు ఆర్ష విజ్ఞానమునది వీరినుండియే మొలకెత్తినటుల గన్పట్టుచున్నది గావున ‘పంచాణ్య’ శబ్దము వీరి పూర్వులు నిహించిన ప్రాచీనజాతిశాఖానామమును దెల్పునదియై యుండ ననుటకు సంతయింపఁ నక్కర

లేదు. శివునకుఁ బంచాననుడను నామాంతరముగలదు బ్రహ్మకుఁగూడ నైదుశిరస్సులుండెనుగాని తదంతరము నైదవశిరస్సును హరుఁడు హరించుటండేసి చతుర్ముఖబ్రహ్మ యయ్యెను. ఈ పంచవిధశిల్పచరిత్రము స్కాందపురాణమున నాగరఖండములో వివరముగా విస్తరింపఁబడినది. విశ్వకర్మ దేవతలశిల్పిగా నర్ణింపఁబడి యెను. వీనికి మనువు, మయూఁడు, త్వష్ట, శిల్పి, తక్షుఁడు, లేక దైవజ్ఞుఁడు నను నైదుగురుపుత్రులుగలరు. కుమ్రుర, కమ్రురపనులుచేయుటయందు మనువు, వస్త్రపుంబనులు చేయుటయందు మయూఁడు, కంచరపుంబనులు చేయుటయందు త్వష్టయు, తాతిపనులుచేయుటయందు శిల్పియు, వెండిబంగారుపనులు చేయుటయందు దైవజ్ఞుఁడును బ్రఖ్యాతికెక్కినవారగుటచేత నీయైదుగురును లోకకార్యుల నిర్వహింప విశ్వకర్మ నియమించెనట. ఈ శిల్పవిజ్ఞానము పూర్వకాలమునఁ బ్రపంచమున కంతటికి వ్యాపించినట్లుగా హైందవవాద్యయము వేనోళ్లఁ జాటుచున్నది. విశ్వకర్మ దేవతలశిల్పి; వాని కుమారుఁడు మయూఁడు దానపులశిల్పి అని హైందవవాద్యయమునఁ గన్పట్టుటచేత దేవదానవభేదమును నాకాలమున సంతగాఁ బాటింపని హైందవజాతిపూర్వులనియే మనము నిశ్చయింపవచ్చును. ఈదేవదానవులకుఁ దల్లులు వేలుగాఁ జెప్పఁబడియున్నను దండ్రు యొక్కఁడే. అతఁడేకదా కశ్యపప్రహపతి. దక్షిణాపథవాసులు మయశిల్పమును విశ్వకర్మశిల్పముతో జోడించుట గమనింపఁ దగిన విషయము.

ఈపంచాణ్ణులు తొలుదొల్ల ఆంశిభూతమును ఆదిశక్తిగను, అణ్ణాంశిని ఆదిపురుషునిగను భావించి పూజించుభావము వీరినుండియే మొలకెత్తినది. ఈయాది పురుషుఁడైన అణ్ణాంశిని అనంతుఁడని తరువాతివారు భావకల్పనముజేసినారు. అణ్ణ-అండు=అణ్ణండు యగుచున్నది. 'అణ్ణండు, అణ్ణండు, అణ్ణంత=అనంత' అనునది శబ్దపరిణామముగాఁ గన్పట్టుచున్నది. అనంతుఁడు చావు లేనివాఁడు. అనంతునకుభూమి మోయువాఁడని పురాణ ప్రసిద్ధిగలదు. ఆదిశేషపునకుఁగూడ నట్టి ప్రసిద్ధిగలదు.

"శేషోఽనంతో వాసుకిస్తుసర్పరాజః" అని అమరనిఘంటు స్కాందపురాణములోని నాగరఖండమున ద్వితీయా

కారుఁడు వాక్రుచ్చియున్నాఁడు. సర్పములకరాజు వాసుకిగాని శేషుఁడుగాఁడు. వీనావారు తమసరి హద్దులలో నివసించెడి యణ్ణులను శేణ్ణులు, లేక శేకాణ్ణులని వ్యవహరించినవా రగుటచేత హిందువులు శేషశబ్దమును ('శేణ్ణ-శేష్-శేష' అని శబ్దపరిణామము) అనంతశబ్దమునకుఁ బర్యాయపదముగఁ జేసి యాదిశేషపుగూడ భూమిని మోయుచున్నాఁడని పురాణములందుఁ జొప్పించియుండుటచే లోకవ్యవహారమునఁగూడ నట్లే భావింపఁబడుచుండుట సంభవించినది అణ్ణాంతులు తమ జన్మస్థాన మెచ్చటనో తెలిసికొన సాగ్యముకానంతరీతిగా భూమండలము సర్వత్రవ్యాప్తిగాంచియుండుటచేత అనంతునిగూడ మనవారంతములేనివానిగ భావించి యాశబ్దమును సంస్కృత భాషలోనికిఁ గైకొని యాదిదేవునకుఁ (ఆణ్ణిదేవునకు) బర్యాయపదముగ వాడినారు. పురాణాద్విగ్రంథములమాట యటుండనిచ్చినను నితీవలి నిఘంటుకారులుగూడ అనంతుఁడుగూడ విష్ణువని వక్కాణించిరి. అనంతుఁ డనఁగా పురాణములలో శివుఁడనిగూడఁ జెప్పిరి. అథర్వణోపనిషత్తులలో రుద్రునకుఁగూడ అనంతనామము వాడఁబడినది అనంతుఁడు విశ్వంభరుఁడగుటవలన విష్ణుననుటలోను, విశ్వనాథుఁడగుటవలన శివుఁ డనుటలోను, పంచాణ్ణులు అనంతుని పంచాననునిగాఁజేసి విశ్వకర్మ, లేక విశ్వబ్రహ్మగాను భావించుటలోను నాశ్చర్యమేమియుండును? ఈఅనంతుఁడే పురుషనూక్తములో సహస్రశీర్షములు, సహస్రాక్షులు, సహస్రపాదములు గల విరాట్పురుషుఁడుగా వర్ణింపఁబడియున్నాఁడు. ఇయ్యది తరువాతి భావకల్పనము. ఆకాలమునందు వైవస్వత్తవభేదములు లేవు; అయ్యది తరువాతి భావకల్పనలు. పంచాణ్ణులు మొట్టమొదట సింధుతీరమునందు వర్ధిల్లుచుండినకాలమున నైదుమాములుగల అనంతునే యారాధించుచుండిరి. తరువాత సుమేరియారాష్ట్రప్రజలతోడ సంబంధ మేర్పడిన వెనుకనే అనంతుని పంచాననునిగను, విశ్వకర్మగను నిరూపించి యారాధింపఁ దొడంగిన యూహింపఁదగును. ఇట్టియూహకుఁ గారణమేమనఁగా

శ్వాసమున నారదుడు మేరుదక్షిణదిగ్భాగంబున విశ్వ కర్మనుజూచి బహుకాలం బచ్చటనుండి యతని సామర్థ్యాతిశయం బంతయు గార్జ్యముచూపింపవలం బుండ్రంబుల కల పదుమూడువేల గ్రంథసంఖ్యగలవిశ్వ కర్మపురాణము వినుటయు నది తత్త్వలోకంబులనున్న సంఖ్యాప్రకారంబును, విశ్వకర్మముఖ్యాద్యవంబుల బాద్మాద్యష్టాదశపురాణోత్పత్తిప్రకారకథనంబును నెఱింగించుటకు సూతునకుం జెప్ప నాతడు శౌనకాదిమహర్షులకుఁ జెప్పినట్లు చెప్పఁబడియుండుటయేకాని యన్యము గాదు. ఈపురాణములు క్రీస్తుశతాబ్దమున కీవల తిరిగి రచింపఁబడినవి గావున నియ్యది రచింపఁబడునాటికి నీతెగలవారిలో నట్టి యభిప్రాయము లుండియున్నవని మాత్రము మనము గ్రహింపవలసియుండును. దేవ భాషలోమాత్రమే ప్రజలను విశులనిగ నుక విశ్వకర్మ శబ్దముపూడ నాభాష మొలకెత్తినతరువాతనే ప్రచారము కలిగియుండును. ఈకాలము మనము తలపోయు పంచాంగులకాలమునాటిదికాదు. నేను ప్రశంసించెడు కాలము మోహంజొదకోహరప్పాలలోఁ బ్రప్రథమమున నిర్మింపఁబడిన నగరములనాటికాలము. సుప్రసిద్ధాంధ్రకవియగు కృష్ణదేవరాయలు తనయాముక్త మాల్యదయం దీయనంతుని నీక్రిందివిధముగా స్తుతించి యున్నాడు :

“ సిరినొక్కప్పుడు కన్యోని హరిద
జ్ఞైర స్మృహర్షిం చు ను
ర్వరకు న్వంచనగూడఁగాఁగలుగు భా
స్వచ్ఛంద్ర కాలాపరం
పరలయ్యె న్బ్రహ్మయై నెవ్వని ఖణా
పంక్తు ల్బ్రజంతు న్నిరం
తరముం దాంతుని నయ్యనంతుని నతీ
త బ్రహ్మకల్పాంతునిన్.”

హరికి లక్ష్మీయు, భూమియు భార్యలు. అందు లక్ష్మీ యెప్పుడును ఆయనవక్షస్థలమున నుండును. కనుక నామెకుఁ దెలియకుండ భూదేవినిపూడుట హరికి సాధ్యముగాదు. భూమిని హరి పూడుట సవతియైన లక్ష్మీకి

నిష్ఠముగాదు. ఇట్టిస్థితియందు నెన్నఁడేని లక్ష్మీకి నెఱుక లేకయే హరి తన్నుఁగూడుట తటస్థించునని యందులకై హర్షించుచు నాయనను బొందుటకై భూదేవికి ఏయనంతుని విశాలపుం బడగల పంక్తులు ప్రకాశమానములయిన మేడలచరుసలన్నట్లు పరఁచుచున్నవో ఆ యనంతుని, జితేంద్రియుని, బ్రహ్మకల్పముకన్న నెక్కుడు కాల ముండువానిని ఎల్లప్పుడు నేవించెద నని కవి భావము. అనఁగా అనంతుడు ఇంద్రియనిగ్రహము గలవాడనియు, బ్రహ్మకల్పముకన్న నెక్కువకాల ముండువాడనియు, మఱియు నాతనికి మణులు గల ఖణము లున్నవనియు, నానిక్రిందనే భూమియు, హరియు విహరించుచున్న ను నిర్వికారుఁడును, హరికిని భూమికినిగూడ మహాపకారిగనుండున మహనీయుఁ డును, అతీత బ్రహ్మకల్పాంతఁడునునైన యనంతుని ఖణములను చంద్రకాలలుగా సంభావించి యుత్పేక్షించి ‘అవశ్యసేవ్యుఁ’ డనుచున్నాఁడు. ఇట్టిజ్ఞానము, ఇట్టి భావము నాకాలమునాటి పంచాంగుల కుండెనో లేదో మనము చెప్పఁజాలము. కాని ఆయిదు ఖణములతో మనుష్యాకారముగల విగ్రహములనుజేసి యాలయములనుగట్టి యనంతుని పూజించుచుండిరి మనము భావంపవచ్చును. ఇట్టియనంతనాగ విగ్రహములు తరువాతికాలమున సంభవించిన విప్లవములలోఁ బతనములలోఁబాటు శక్తువులచే నాశనము చేయఁబడియుండును. బౌద్ధమతము ప్రబలముగా నుండినకాలమునఁగూడ బౌద్ధులస్తూపముల మీఁదసహిత మిట్టివిగ్రహములు చిత్రంపఁబడుచువచ్చినవి. మనయాంధ్రదేశమునందలి ఆమరావతీబౌద్ధస్తూపమునంభు మూడు ఖణములు (పడగలు) గలవి, ఐదు ఖణములుగలవి, ఏడు ఖణములుగలవి చిత్రంపఁబడియుండుటను నేఁడును కనుగొనఁగలుగుచున్నాము. ఇరాణ్ణులు, శేషాణ్ణులు ప్రముఖు లయినవెనుక పంచశిరస్కుడుగా భావంపఁబడుచున్న యనంతుడు సప్తశిరస్కుడుగా భావంపఁబడి ఏడు ఖణములుగల విగ్రహములు చిత్రంపఁబడి యుండవచ్చును. హిందూమతము పునరుద్ధరింపఁబడినకాలమున హిందువులలో నాధ్యాత్మికతత్త్వజ్ఞానము పెంపొందింపఁబడినవెనుక నితనినే విరాట్పురుషునిగ

(విరాట్టనగా నామరూపరహితుడైన పరబ్రహ్మయనందలి మూలప్రకృతియొక్క సత్త్వగుణమైన మాయయందుఁ బ్రతిబింబించు తటస్థస్వేదనిగ) భావించి, ఈతనికి ప్రకృతిసంబంధమైన స్థూలదేహము కలిగినప్పుడు హిరణ్యగర్భుడనియు, కారణదేహమును బొందినప్పుడు అవ్యాకృష్ణుడనియుఁ బేర్లు పెట్టి, ఈపురుషునే శైవులు పంచశిరస్సులుగల శివునిగాను, వైష్ణవులు సహస్రశిరస్సులుగల విష్ణువుగాను, శృంగభగరుడవాహనములుగల వారుగాను, గౌరీలక్ష్మీలకు పురుషులైనవారుగాను, కైలాస వైకుంఠములకు నధిపతులైనవారుగాను, వేటువేటుగా బుద్ధిభేదముచేత నుపాసించి సాలోక్య, సామీప్య, సారూప్య, సాయుజ్యములను జెంది, ఈయన గుణానుభవముంజేయుచు కైంకర్యపరు లగుచుండ నీయననుజ్ఞానచేతలు మఱికొందఱు నస్మచ్ఛబ్దవాచ్యునిగా నెంచి తటస్థస్వేదనిగా నుపాసించి నిర్వికల్పసమాధినిష్ఠ చేత అపరోక్షసాక్షాత్కార పరబ్రహ్మముగా నెఱిగి ముక్తిఁబొందఁ జూచుచున్నారు.

పంచాణ్వులు తమ నాగరికతావిజ్ఞానములను విస్తరింపజేయుచుండఁ గొంతకాలమునకు మధ్యాసియా ఖండమునందలి తఖ్కులనుచారు వారి విజ్ఞాననాగరికతలతోఁగూడ వీరితో సమ్మేళనము జెందిరి. తద్దధూత జాతివారినుండి పరిణామముగాంచిన తఖ్కులు, లేక తస్సులనుచారు 'హరూఖూ' అను నుత్తరకురువులతో సమ్మేళనము జెందఁగా వారే తఖ్కులనంబడిరి. ఆసియాఖండము యొక్క పశ్చిమభాగములయందు నున్నవారు వీరిని 'వహ్యు' లనిపూడ వ్యవహరించిరి. ఈసంపులనాయకులను 'మెలెచ్, మెలెఖ్, ఖా' అనిపూడ వ్యవహరించిరి. ఈ 'మెలెచ్' శబ్దమె సంస్కృతములో మైచ్చశబ్దమైనది. మఱియు పాశ్చాత్యసంఘములవారు 'నెహర్కవోగంగవో' (నృకజాతి, లేక శునకజాతి, లేక తోడేబుజాతి) అని వ్యవహరించివారు. నెహర్కశబ్దమె సంస్కృతములో వృకమైనది. "శునీగర్భసంఘాతోశానకః, హరిణీగర్భసంఘాతో ఋశ్యశృంగో మహామనిః" అని పురాణములు ఘోషింపుచున్న ను శౌనకుడు శునకము కడుపునను, ఋశ్యశృంగుడు హరిణి (లేడి) గర్భ

మునందును బుట్టినవారని తలంచుట దుర్భుమగాని వారి భావ మదిగాదు మధ్యాసియాఖండములో మంచుతోఁగప్పఁబడి యున్న తమలైన పీకధూములను గొన్నిటిని, బాబిలోనియా, అస్సీరియాలోని ప్రజలు 'నూమా' (Nu-Ma) అనియు, తూర్వసులు (Hittites) 'సీ-నీమ్' (Si-Nim), అనఁగా తోడేళ్ల కాటపట్టను (Wolf-Lands) ధూములుగను వ్యవహరింపుచు నచ్చివారు. ఈపీకధూములయందే మొట్టమొదట 'హరూఖూ' ప్రజలకును, తఖ్కులకును సమ్మేళనము సంభవించి తఖ్కులుగాఁ బరిణామము జెందివారు. ఈరెండుజాతుల సమ్మేళనమునే వారు వైర్కవో-గంగవో (Vehrkavo Danghavo) అని వ్యవహరింపఁగా పౌరాణికులు శునకజాతియన్నారు. ఈశునకజాతి స్త్రీకిని ఆర్ఖింగు (Archionung), లేక అగషి (ఋషి) తెగ పురుషునకునుబుట్టిన వాడే శౌనకమహర్షియని గ్రహింపవలెను. వీనిసంతతి వారే శౌనకులయినారు. ఈ పంచాణ్వులు సప్తసింధూ ప్రదేశమున మొదటి నీతఖ్కులతోడ నైక్యమైపోయిన వెనక్కినే పంచకృషులని చేపములో వ్యవహరింపఁబడిరి. ఆప్రదేశమునందే వీరు నిర్మాణముగావించిన తక్షశిలా నగరముయొక్క ప్రఖ్యాతి ప్రపంచమునంతటను వ్యాప్తిగాంచినది. నైదికయుగమునాఁడు దమ్యవులని వ్యవహరింపఁబడినది వీరే. హరూఖూభాషలో హర్ అనఁగా ప్రభువనియర్థము. హరూఅనఁగా అధిప్రభువనియర్థము. నీఅనఁగా స్థలము, లేక దేశమనిపేరు. ఉన్, లేక ఉత్ అనఁగా నూర్పుడు, నక్షత్రము, ప్రకాశము అనియర్థము. వీనిభావమంతయు 'హరూ' శబ్దములో ధ్వనించును. హర్ అనఁగా పర్వతము, దేశము అనిపూడ అర్థములు కలవఁట. ప్రకాశమును నర్థముపూడ కలదు. కాబట్టి 'హరూఖూ' అనఁగా భూపతియనిపూడ నర్థమునలెలు.

"జెండఅవేస్థా" (ఘండోవస్థానము) అను పారసీవేదమునందు 'సప్తసింధూ' ప్రదేశము 'హప్తహిందూ' ప్రదేశముగాఁ జెప్పఁబడినది. ఈ హిందూ ప్రదేశమున నివసించిన దమ్య తెగలవారిని హిందూప్రజలనక మతైవ్యరిగగా భావింపఁగలము? ఆదిహిందువులనీవీరినే చెప్పవలయు ననుకొనియెదన.

శ్రుతులలో వీరు కూర్మజాతిగ వక్కాణింపబడినారు. మారుఖాభాషలోవలెనే వేదభాషలోను కూర్మశబ్దమునకు అదిత్యుడనియు, రాజునియు, ఇంద్రుడనియు, బలవంతుడనియు మొదలుగాఁగల అర్థములు చెప్పబడియుండెను. కూర్మశబ్దమునకు పృథివి యను నామముగూడ గలదని చెప్పబడియుండెను. అంతరిక్షమును, దివమునుగూడ కూర్మశబ్దవాద్యము లయ్యెను. కశ్యపప్రజాపతి కూర్మశబ్దనాచ్యుడుగ నీక్రింది శతపథశ్రుతియందుఁ జెప్పబడియుండెను.

“శ్రు. సయత్కూర్మోనామ ఏత ద్వైరూపం కృత్వా ప్రజా అస్మజత, యదస్మజతాకరోత్త దవకరో తస్మాత్కూర్మః, కశ్యపో వై కూర్మ స్తస్మాదాపలః సర్వా ప్రజాః కాశ్యవ్య ఇతి.”

ఈ ప్రజాపతిరూపమును దాల్చిన కశ్యపబ్రహ్మ సర్వప్రజలను సృష్టిచేసినవాఁడనుటవలన సర్వప్రజలును (కాశ్యవ్యుఁడు) కాశ్యపునివలనఁ బుట్టినవారగుచున్నారు. ఇంతకుఁబూర్వము మొదట నే నుదాహరించిన కాస్సిపీ యను ప్రజలును, ఈమారుఖాప్రజలును, ఈమూర్మనులును నొకేతెగవారనియు, వీ రాసురవిజ్ఞానసంకలితులనియు మనము బోధపడుచుకొనవలయును.

ఈమూర్మజాతి, లేక కురుజాతి యాసురవిజ్ఞానమునకు నిలయమైనట్లుగనే యాదిత్యవిజ్ఞానమునకు నిలయమయ్యెను. కురుత్వేత్రము వీరివలన నేర్పడినదే. దీనినే బ్రహ్మరత్నమని వ్యవహరించినారు. అదిత్యుడనఁగా సూర్యుడు. దాతేయజియైన అదితిగర్భమునఁ గశ్యపబ్రహ్మకుఁ బుట్టినవా రాదిత్యులయిరని పురాణప్రసిద్ధము. “ధాతామిత్రోఽగ్ర్యమారుద్రో వరుణఃసూర్యఏవచ, భగో వివస్వాన్ పూషచ సలితా దశమః స్మృతః, ఏకాదశస్తథాత్వస్తే విష్ణుః ద్వాదశఉచ్యతే” వీరేద్వాదశాదిత్యులనువారు, పన్నిదఱు సూర్యులు. దీనిబట్టి వేదములలో వక్కాణింపబడిన ద్వాదశాదిత్యుల గణము లన్నియును కూర్మన్, లేక కురుజాతులనుండి పరిణామము గాంచినవారని తేటపడఁగలదు. అనఁగా

బంచక్యపులనుండి పరిణామమును గాంచినవారనియే మనము విశ్వసించవచ్చును. (అడ్డీతి, ఆడ్డీతి, అడితి యని శబ్దపరిణామము) ఈ యాదిత్యగణములవలన వెలసిన విజ్ఞానమునే యార్యవిజ్ఞానమని వైదికులు వదింతురు. ఇయ్యది దేవవిజ్ఞానముతో రుశితమైయున్నది. ఈ విజ్ఞానము తొలుత ఆర్యనాయజో (Aryo Vayezo), ఆర్యోతురాను (Aryo-Turan) అను మధ్యాసియాఖండ ప్రదేశములందు వర్ధిల్లి వైదికయుగకాలమున భగతఖండమునకు, లేక యత్తరహిందూస్థానమునకుఁ బ్రాకినది.

వీరు సప్తసింధు ప్రదేశములందు వైదికయుగ ప్రారంభమునను, నంతకుఁబూర్వమునను దేశస్థులై తమకంటె నాగరికతావిజ్ఞానములఁ గొనుచుండియున్న ప్రజలతో నివసింపుచుండినకాలముననే ఆసియాఖండమునకుఁ బశ్చిమభాగమునకెట్ట, లేకకైలికియా (Keft or Kilikia) యనుప్రదేశమునందు పురాసెతియు (Pura-Setiu) అనివ్యవహరింపఁబడెడు పూరులను ప్రజలును, (వీరిని పాశ్చాత్యచరిత్రకారులు ఫిలిస్టీనీసు (Phillistines) అని వ్యవహరించుచున్నారు) నాహారిన్ (Naharin) అనుప్రదేశమునందు యదువులును (వీరిని పాశ్చాత్యులు Amorites of yadai, yahudei, jaudi అని వ్యవహరించుచున్నారు) తూరుల (Tur) వలె దుస్తులను ధరించు తూర్వసులను ప్రజలను (వీరిని పాశ్చాత్యులు Hittites అని వ్యవహరించుచున్నారు), ఖెం (Khem) అను డెల్టాధూమలలోనుండు ఆణులు (Anus), లేక ఆనవులను ప్రజలును, గ్రుహ్యులను ప్రజలును, ఆర్యోతురాను (Aryo Turan) అనుప్రదేశముననుండు ప్రజలను పాశ్చాత్యులు Drug folk అని వ్యవహరించుచున్నారు) నాగరికతావిజ్ఞానములతో నర్జిల్లుచున్నారు. వీరు పంచాణులను తెగలవారలనుండి సప్తసింధూప్రదేశములనుండి పోయి నాగరికతావిజ్ఞానములను బొంది పై ప్రదేశములయందు నివసింపుచుండినవారనియే పెక్కు ప్రమాణ దృష్టాంతములతో నిరూపింపవచ్చును. వీరే వేదములలో పాంచజనులని వ్యవహరింపఁబడిరి. మనపురాణేతిహాసములలో కీరినే యయాతిమహారాజు కొడుకులయిన యదుతుర్వసుద్రుహ్యనుపూరులనుగా

మనవారు చెప్పియున్నారు. సప్తసింధూతీరములందుండెడు దస్యులు పాంచజనులతో సమ్మేళనముఁ జేరిన వెనుకనే పాంచాలు రనిమాట బ్రాహ్మణాదివైదిక గ్రంథములందు వ్యవహరింపఁబడియున్నారు. అనఁగాఁ బంచాణ్ణులనువారు పూగులతోఁ జేరినవారు పాంచాలు రనియు, సూర్యాప్రజలతో సమ్మేళనముఁ జేరినవారు కురుప్రజలుగాను చెందు విభాగములుగా నేర్పడి కురు పాంచాలరని వ్యవహరింపఁబడినారు. ఈకారణము చేతనే వీరిలో వీరికి స్పర్ధలు పుట్టి కురుపాంచాలవిభేదములు గలిగి మఱికొంతకాలమునకు మహాభారతయుద్ధము పుట్టుటకుఁ గారణమైనది. వీరిలో పాంచాలురు మొట్ట మొదట ఆర్యనాయజో ఆనుప్రదేశములం దుండెడి శుక్లవికేనియనులతోఁగలిసి యార్యవిజ్ఞానసంపన్నులై సప్తసింధూతీరములం దుండెడి ప్రజలను దస్యుకురువులను దస్యులని వ్యవహరింపఁపాగిరి. దస్యువులనఁగా దొంగలు, లేక శత్రువులు అను భావ మప్పుడు కలిగినదే. అందువలననే తమ యాధిక్యమును నిర్ధారించుకొనుటకై తమకు వ్యకఙాతిసంబంధము (Vehrkavo - Dhan-gavo) లేదనిపించుకొనుటకై 'గురు' శబ్దమును గ్రహించి తాము కురుప్రజలమని వ్యవహరించుకొనఁ బ్రారంభించిరి. ఈదస్యుకురువులుగూడ పాంచజనుల విజ్ఞానమును, ఆర్యనాయజో ప్రదేశములందుండెడు శుక్లవికేనియనుల నాగరికతావిజ్ఞానములను దమనాగరికతావిజ్ఞానములతో సమ్మేళనము గావించుకొని పాంచజనులలో బ్రాధ్యులయిన పూరులతో సమత్వము నాపాదించుకొనుటకై సంబంధబాంధవ్యములు నెఱపుకొను విషయమున విజయము గాంచిరి ఈకారణముచేతనే వీరును బ్రాధ్యులై సప్తసింధూప్రదేశముల తమ యాధిక్యమును, సమత్వమును స్థిరపఱచుకొనుటకై యుద్ధేక్షముతోఁ బోరాటుములు పెట్టుకొని పోరాడుచుండిరి. ఈస్పర్ధలు ముమ్మరముగా నున్నప్పుడే శుక్లవికేనియనుల గురువులయిన వశిష్టాదులు కురుపాంచాలరను, ఉశీనకులను ప్రజలతోను, వశువులను ప్రజలతోను సప్తసింధూప్రదేశములకువచ్చి స్పర్ధలను ప్రబలముచేసి యుందురు. ఈయూహను బలపఱచునట్టి ప్రమాణ మొకటి యైతరేయబ్రాహ్మణము

నందుఁ గలదు. వశిష్ఠుఁడు ఉత్తరకురు, ఉత్తరమద్రకప్రదేశములనుండి ఉశీనకులతోడను, వశువులతోడను కురు పాంచాలరను చెంట నిమకొనివచ్చెనని యాయైతరేయ బ్రాహ్మణమునందుఁ జెప్పఁబడియున్నది. ఈబ్రాహ్మణమునందే విశ్వామిత్రుఁడు శునశ్శేపుని వైదికసంస్కారములచేత దేవగాతునిగఁజేసినగాథ డెలుపఁబడియుండెను. ఈగాథలోనే విశ్వామిత్రుని కుమారులు నూర్వరలోను జ్యేష్ఠులయిన అంగ్ర, శబర, పులింద, పుండ్ర, మూతిబాలను తెగలవారు ప్రసిద్ధసాంఘికసంస్కర్తలై తమలో వైదికసంస్కారములను బ్రవేశపెట్టనుండఁగాఁ జెయ్యెడు తెగలవారును సనాతనగర్భవాదులై "సోఽయం గర్భస్సనాతనః" అని ధిక్కరించి యొడంబడవండిరి. అందువలన వీరు వైశ్వామిత్రులయినను 'అంతాన్యప్రజా' అని శపించినాడని యందే చెప్పఁబడియున్నది. ఈ యెదుతెగలవారిలోను పులిందులు, పుండ్రులును పూరులను తెగవారి పూర్వులనియె మనము నిశ్చయింపఁ దగియుండును. అట్లే, అణ్, అణ్, అణ్, అణ్ ప్రత్యయములమార్పుక్రమము ననుసరించి పుణ్, పుణ్, పుణ్, పుణ్ అను పరిణామ మేర్పడి పుణ్ణు, పుణ్ణులు మొదలవారు పూరులుగను, పూరులుగను బఱణామముఁ జేరియుండవలయును. పూణ్ణులను తెగవారు భరత ఖండమునందంతట న్యాపించియుండిరనుటకు దృష్టాంతము 'పూడి' యనుశబ్దమునంతమందుఁ గల గ్రామనామము (నడుపూడి, నెగ్గిపూడి, తొస్సిపూడి, కారెంపూడి మొదలుగాఁగలవి) లసంఖ్యాక్రమముగ నాంగ్రదేశమునమాత్ర మెకాక భరతఖండమునంతటను గన్పట్టుచుండుటఁ జూపినఁ జాలును. "పుణ్ణ + ఆర = పుండ్ర = పుండ్ర" అనుచున్నది. మనయాంగ్రదేశములోనే పుణ్ణురాలినికులదేవతగా నారాధించు బ్రాహ్మణకుటుంబములనేకములు గలవు. తెలుఁగుభాషలో పువ్వములను పూలందురు. అట్లేయశబ్దము 'అన్యః' అని సంస్కరింపఁ బడినట్లు పుణ్ణియశబ్దము పుణ్యశబ్దముగ సంస్కరింపఁబడినది. పుణ్యజనులనఁగా రాక్షసులని యర్థము చెప్పుట వైదికసంస్కారములేని యాకాలమునాఁటి పుణ్యజనుల శిలమునుబట్టి పుణ్యశబ్దమును దుర్వినియోగపఱచుట

మూలమునఁ దటస్థించియుండును. తెలుగునాగో పురుంకు శబ్దము పురుడుశబ్దమైనది పరుషముగానుండు పురుడ జాతి సరళమైనప్పుడు బురుడజాతి యైనది. ఈ బురుడ జాతినే సంస్కృతములో 'పాండ్యశోపక' యని వ్యవహరించినారు.

"కర్మచండాలకాత్పుత్రం వైదేహీ పాండు శోపకమ్, లేదే బురుడజాతిత్వం సదావంశవిదారణమ్" అనగా కర్మచండాలనికి వైదేహస్త్రీయందుఁ బుట్టినవాడు పాండుశోపకుఁ డనియు, వీరజే బురుడ జాతివాఁడనఁగా మేవరి యనియు, వానికి వెదురుబద్దల పని చేయుట వృత్తియనియుఁ గల్పనచేసి చెప్పియున్నారని అత్యుద్దిగ్ధాసపాత్రము కాదు. పురుడశాఖవేటు. మేడరశాఖ వేటు. పురుండారులు వేటనియు, మేండా రులు వేటనియు శబ్దశాస్త్రజ్ఞులయినవారు స్పష్టముగాఁ దెలిసికొనఁగలరు. పురుండరశబ్దము సంస్కృతమున పురం దరశబ్దమైనది. ఇంద్రునకు పురందరుఁ డను నామాంతరముగూడఁ గలదు. ఇంద్రాన్నులు విశ్వామిత్రునకుపాస్వ్యులైరి. వరుణమిత్రులు వసిష్ఠునకుపాస్వ్యులయిరి. ఇరువురును మంత్రద్రష్టలయిరి. ఋగ్వేదములోని మూడవమండలము విశ్వామిత్రునిదనియు, ఏడవమండలము వసిష్ఠునిదనియు వేదాధ్యయనపరులయిన బ్రాహ్మణులకుఁ దెలియనివిషయముకాదు. విశ్వేదేవుల కధినాయకుఁ డింద్రుడు. ఇంద్ర వరుణమిత్రు లాదిత్యగౌములలోనివారనియు, అదితి కశ్యపులను నోక్షదంపతులకు జనించినవారనియు మన మిదివఱకే తెలిసికొనియున్నారము. అయినను వసిష్ఠ విశ్వామిత్రులకు యాధములు తప్పినవి కావు. గాయత్రీ మంత్రమునకుఁ గర్త విశ్వామిత్రుడు. ఈవస్యకురువులు బ్రాహ్మకర్మలయం దాసక్తికలవారై యైకనీయుల యొడఁ గల్గు స్పర్థచే తమ సంస్కారములను విజృంభింపఁ జేయుటయే కాక తమతో నేకీభింపని సనాతనధర్మ వాదులను సంస్కారబ్రాహ్మ్యులనుగా నెంచి వారి ననురాంశసంఘాతులనుగాను, తమృదేవాంశసంఘాతులగును భావించుకొని వారికంటె తా మధికుల మనిపించుకొనుటకై వారి హోమకర్మలను నడిపించుటకై అధ్వర్యులనియు, హోతలనియు ద్వివిధగురువులండఁగాఁ దమ

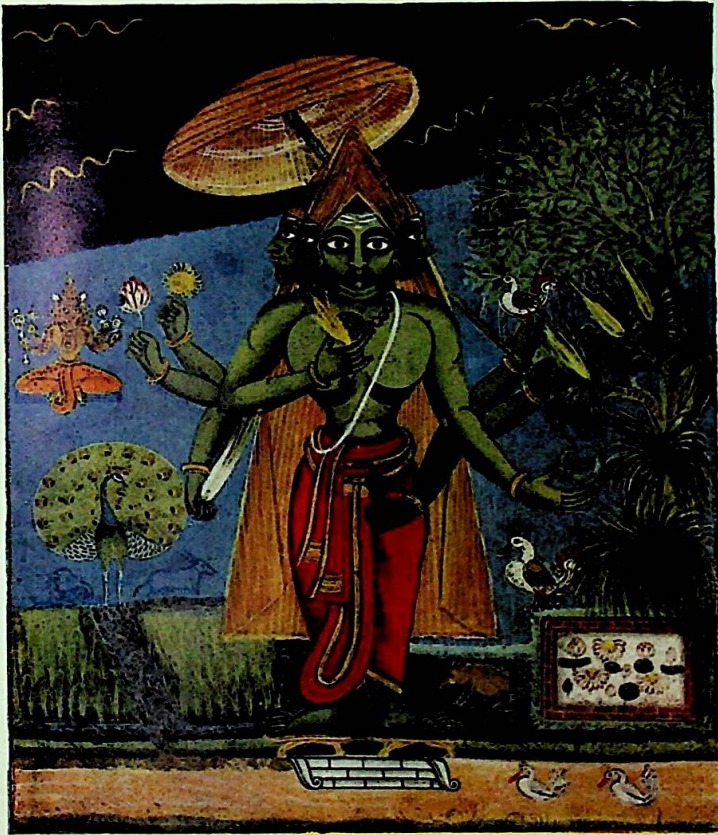
యజ్ఞకార్యములను నిర్వహించుకొనుటకై బ్రహ్మ లనియు, అధ్వర్యులని యు, హోతలనియు, ఉద్ధాత్రు లనియు నాల్గవీతుల గరువులను గల్పించుకొని తమ వైదికమతమును విజృంభింపఁజేసినారు. విప్ర శబ్దమును బ్రాహ్మణశబ్దమునకుఁ బర్యాయపదముగఁ జేసినవారు వీరేయని తలంచుచున్నాను. బ్రాహ్మణ మతమును, చాతుర్వర్ణ్యమును నెలకొల్పుటకు విశేష కృషిసల్పి పాటుపడినవారు వీరే యని తలంపనగును. వీరి ప్రభావమంతయు బ్రాహ్మణభాగములలోఁ గన్పట్టఁగలదు. ఋగ్వేదమంత్రములలో భారతులని వ్యవహరింపఁబడినవారు వీరేయని కొండఱ యభిప్రాయము. అయినను విశ్వామిత్రుడుమాత్రము మంత్ర ద్రష్టలలో మొదటివాడుగాఁ గన్పట్టెడు. దీర్ఘ తముడు, కాశీవానుడు, కృత్యనుడుడు, ఆగస్త్యుడు మొదలగువారు కలరు. ఋగ్వేదమండలములలోఁ గొన్ని మంత్రములు ముందుఁ బెట్టవలసినవి చెనుకను, చెనుకఁ పెట్టవలసినవి ముందును పెట్టియున్నటుల యనుమానింపఁ బడుచుండుటచేత సవ్యముగా ఋగ్వేదమంత్రములను బరిశీలించి విమర్శించినగాని యీవిషయమున నెట్టిసిద్ధాంతము జేయుటకును సాధ్యముకాదు. సరియైన కాలనిర్ణయము చేసికొనుట కెంతమాత్ర మిమంత్రములు తోడ్పడఁజాలవు కాని హిందూసంఘతత్వచరిత్రపరిజ్ఞానమునకుమాత్రము తోడ్పడఁగలవని చెప్పవచ్చును. మఱియు నీమంత్రములలో నుత్కృష్టమైన కవితాధార ప్రవహించుచుండుటచేత నియ్యవికూడ యథార్థచరిత్రమును బోధింపఁజాలవుకాని చరిత్రజ్ఞానమునకుఁ దోడ్పడఁగలవు. గ్రంథవిస్తరభీతిచేత నీవ్యాస మింతటితో ముగించి సనాతనధర్మవాదులకు నొక చిన్నవిజ్ఞప్తిని జేసికొనుచున్నాడను. వైదికయగమునాడు జనించిన యీ కురుపాండాలిభేదములను బెంచి పెద్దగఁజేసి యార్యసంస్కారములకు లోనయిన కురుశాఖులవారు గర్హించి దేశీయులను సోదరకులములవారిని ప్రేమతోఁ జూడక బాధించి హింసించుటచేతనే విష్ణువు కృష్ణావతారమై త్తవలసివచ్చినది. ఇంద్రుఁ డనేకకృష్ణులను వారిభార్యలను సంహరించినట్లుగా ఋగ్వేదమంత్రము

లలోఁ జెప్పఁబడియుండెను. కృష్ణుఁడు వృష్ణీకులమువాఁడనటచేత వారొక్కేయుండఁ జూపఁడ న్యవహరింపఁబడెను. పాంచాలదేశములోని సింధునదియొక్క యుపశాఖయగు పరుష్ణినదీతీరమునందు నివసించిన కురుపాంచాలురకు వృష్ణీకుల మని పేరువచ్చినది. మన పురాణాదులలో వృష్ణీగణము యాచవగణములలోఁ జేర్చఁబడినది. యాచవకులములు పదు నెనిమిదింటితో నగస్త్యమహర్షి సుమేరియా ప్రాంతములనుండి హిందూదేశమునకు వచ్చెనని ప్రాచీనతమిశ్రకావ్యములందు గూడఁ జెలుపఁబడినది. వీరే దేశీయకులములలోఁ గలసి మెలసియుండుటయొక్కాక సంబంధభాంసవ్యములుగూడ గలిగియుండిరి. ఈ కులములయొక్క పరిణామమే పాండుకులములు. జన్మయే ప్రధానముచేసికొని వర్ణవ్యవస్థ నెలకొల్పి బ్రహ్మ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్ర విభాగము గావించినవారు మొనటివారు. గుణకర్మలను ప్రధానముగఁ జేసి కర్మ, వర్మ, గుప్త, దాస విభాగములుగావించి మార్పుచేసిన వారి రెండవవారు. ఎట్లయినను దేశీయ విదేశీయ విజ్ఞానసంఘటనమున మిశ్రకులములవారిచే నెలకొల్పఁబడినది వర్ణవ్యవస్థ. ఈ వర్ణవ్యవస్థ రావణాసురుని కాష్టము వంటిది. ఇది యెప్పుడు నాటిపోక తగలఁబడుచునే యుండును. ఇప్పుడును తగలఁబడుచుండుట మీరు మాచుచుండలేదా? రావణుఁ డొక వ్యక్తిపురుషుఁడు కాఁడు. అది యొక విపరీతమైన విజ్ఞానము. ఈకాష్ట మాటిపోకుండ సంరక్షించునది యా విజ్ఞానమే. అటవన్ శబ్దమే ఇరైయక, లేక ఇరైవన్ అని యుచ్ఛరింపఁబడుచు నటవభాషలో ప్రభువని యర్థమగుచున్నది. ఇరైయశబ్దమే సంస్కృతిములో రావణశబ్దమైనది. ఈ యటవ విజ్ఞానమునే రావణుఁ డను నొకవ్యక్తిగఁ గల్పించి వాల్మీకి రామాయణకావ్యమును గల్పించినాఁడు. ఈ విజ్ఞానమునకు త్రిమూర్తులు దాసులై యూడిగములు సలిపినారు. ముప్పదియొక్కొట్ట దేవతలు మొక్కుబడులు చెల్లించినారు. ముప్పదియైదు

కోట్ల హిందువులు దాసానుదాసులై దాస్యబంధములచే బంధింపఁబడి చచ్చియుఁ జూవనివారై అగడ్తలోఁబడ్డ పిల్లి కడే వైకుంఠ మయినట్లు సంతోషించుచుఁ గాలమెట్లో వెళ్ళఁబుచ్చుకొనుచున్నారు. ఈ వర్ణవ్యవస్థయే లేనియెడల హిందూమతము, హిందూసంఘము ఇంతకాలము బ్రదికియుండునా యని సనాతన ధర్మవాదులు ప్రగల్భవచనము లాడుచుందురు. హిందూమతము, హిందూసంఘము నిలిచియుండుట ఆయా కాలములందు జనించిన ప్రసిద్ధసాంఘికసంస్కర్తల ప్రయత్నములమూలమునను, వారుప్రవేశపెట్టిన భిన్న భిన్న సంస్కారికములమూలమునను తటస్థించినదిగాని మఱియొండుచేతఁగాదు. నేచ్చాస్వాతంత్ర్యము లేని జాతి కూపస్థూర్మమువలె నెంతకాలము జీవించినను నేమి ప్రయోజనము?

ఈగడ్డలోఁబుట్టిన యేడుకోట్లప్రజలను హిందువులుకారని చెప్పుచు వారి నంటరానివారని, చేరరానివారని భావించి కుక్కలకంటెను, పందులకంటెను, పశువులకంటెను నీచముగాఁ జూచుచు ప్రవర్తించుటయొక్కాక వారి యొగక్షేమములనుగూడ నడ్డుతఁలు చుండుట మానవలక్షణమనిపించుకొందు. ఏనుకోట్లహిందువుల యొగక్షేమములను సంరక్షించుకొనఁజాలని మతము మతమనిపించుకొందు; సంఘము సంఘమనిపించుకొందు.

ఇట్టి దేశకాలపరిధిలందు సమస్తహిందూజనుల యొక్కయు యొగక్షేమములను సమబుద్ధితో నారయుచు మహాభయంకరమైన సాంఘికవిప్లవము సరికట్టఁబూని హిందూసంఘపునర్నిర్మాణమునకై తనజీవితము సర్పణముఁజేసి దీక్షతోఁబాటువడుచున్న మహాత్మునకుఁ దోడ్పడక యడ్డుపడువా రీశ్వరద్రోహు లని పించుకొకమానరు. శ్రీమద్రమారముని గోవిందోపనిషత్ ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతి.

భాద్రపదమాసము

(శ్రీ కాశీనాథరావుగారి ప్రాచీనచిత్రసంగ్రహమునుండి)

(మూడవ భాగము *)

౧

ఎరుకలవాళ్ల చేతుల్లోనుంచి తాను రక్షించింది వెంకయ్యకుటుంబమే అని తెలిసినప్పుడు వీరయ్యకు కలిగిన ఆనందమునకు మేరే లేదు. సమస్త విధాల అమెరికావచ్చి అడ్డుపడి అడుకోవడంచేత జర్మనీ చేతుల్లోనుంచి ప్రాణాలు దక్కించుకో గలిగిన మిత్రమండలివారికైనా మహాయుద్ధాంతాన్ని ఇంత ఆనందం కలిగిందో లేదో! ఇక ఇతడు ఫలూనా అనీ, ఫలూని ఉద్దేశంతో వస్తూ ఉంటే ఈలాగు తమ్ము రక్షించడానికి అవకాశం దొరికిందనీ తెలిసి నప్పుడు వెంకమ్మా, వెంకయ్యలకుగూడా ఒకవిధమైన ఆదరానురాగకృతజ్ఞతాభరితమైన సుస్పృహ్యవం కలిగింది వీరయ్యయెడల. అనంతరం వీరందరూ చీకటి పడుతూపడుతూవుండగా ముడివేయల చేరారు. వెంకమ్మా వెంకయ్యల బలవంతమీద నాలుగైదురోజులక్రిడేశింపి వీరయ్య స్వగ్రామానికి వెళ్లుతూవుంటే వాల్లిద్దరూమాడా ఆతనివెంట చాలామూరం ఊరిబయటి వరహ పోయి వెనక్కు మరలేసమయంలో వెంకమ్మ గద్దడంతో “అన్నో! ఇటుగో నీమేనల్లుడు. వీడికి నీవాడే. వీణ్ణి మరవ్వద్దుసుమీ! తరుచుగా వచ్చిపోతూఉండు” అని కృతజ్ఞతాసూచక ఆనంద బాహులు రాలుస్తూ సాగనంపింది. అతఁడూ వాణ్ణి మద్దాడి విడవలేక విడవలేక ముందుకు సాగిపోయినాడు. అదిమొదలుకొని ఈ రెండుకుటుంబాలవారి మైత్రి సాయంకాలపుసంధ్యారాగంలాగు దినదినప్రవర్ధమాన మాతూపోయింది.

వీరయ్య జయిల్లో వున్న కాలంలోనే అతని మామ కాలంచేశాడు. ఆ సంగతి ఇంటికి వచ్చేవరకూ అతనికి

దెలియదు. మామగారి సంసారం ఆప్రాంతాల్లోకల్లా చాలభాగ్యవంతమైంది. వీరయ్య కిచ్చిన పిల్లతప్ప అతనికి నేరే కొడుకులుగాని, మాతులుగాని లేరు. అందుచే రెండుసంసారాల భారం వీరయ్యమీదే పడింది. మనపటికంటే ఎక్కువభాగ్యత వచ్చింది. సర్వానికి ఇతనొక్కడే కర్తాధర్తా అయినాడు, నేరేవిధమైన వారసుల గోలా లేకపోవడంచేత.

ప్రతిపూజాకాళాల్లో మనసుకు గలిగే వైరాగ్యం సంసారవిముఖతా ప్రాణంమీది తెనువా సాధారణంగా అనుపూజాకాళాల్లో గలగవు. ఒకవేపు జయిల్లోని యాతనా, అవమానపుముఖం, పాపభయం, ఒకళ్ల సంసారం మంటగలిపానే అనేదింతా - ఇవన్నీ ఏకీభించి కింకర్తవ్యతామాఘని చేసి వీరయ్యను యోగుల వారివద్దకు బరుగెత్తించాయి. కాని నృసింహయోగీంద్రులు దూరమాలోచించి చేసినపనికి ఫలం వెంటనే కన్పించింది. తా నదివరకు చేసివున్న అపకారం మాసి పోయేలాగు వెంకయ్యకుటుంబానికి మంచి ఉపకారం చేయకలిగినందుచేత, మామగారి మృత్యువువలన ఇనుమడిగా తనమీద బడిన భాగ్యతలచేతా వెనక దుఃఖ సమయంలో కలిగిన పిరికితనమూ, చాంచల్యమూ పోయి మనస్సున ధైర్యస్థైర్యాలు కలిగాయి ఇతనికి. అపకారం తనవల్ల పొందినవాళ్లకు ఇంకా ఉపకారం చేయాలనే పట్టుదల కలిగింది. ఈలాటి మనోరథపరివర్తనాలతో, రెండుమూడు నెలలు కడచి పోయినాయి. అనంతరం మళ్లీ ఒకపర్యాయం వెళ్లా డితను యోగీంద్రసందర్శనార్థం. వారితినితో ప్రసంగిస్తూనే సుర్తించారు వైఖరిమారిం దనీ, రోగం తిరిగిపోయిందనీ. ఇక నేమీ భయం లేదని నిశ్చయపరచుకొని అతని అంతర్గతాభిప్రాయాని కనుపూ

* దీని రెండవభాగము అంగీరస ఫాల్గున (మార్చి'88) సంచికయందు ప్రకటితము.

లంగా “ నీవుద్దేశం చాలామంచిది, వాళ్ల కింకా ఉపకారం చేయాలనేది. ఇదివరకకంటేగూడ మంచి అవకాశాలు లభించవచ్చు నీమనోరథపూర్తికి. సమయం దొరకినప్పుడుమాత్రం వెనకాయుం దాడవద్దు” అని నుంచి మాటలాడి పంపారు యోగులవారు.

ఇతడు వారిదగ్గర వెలవుదీసికొని ముడినేముల మీదుగా వెళ్లుదామనే ఉద్దేశంతో వచ్చేసరికి అక్కడ మల్లీ సర్వసన్నాహం చేసుకొని కూర్చున్నాడు, వెంకయ్య, తెనాలిప్రయాణానికి సిద్ధంగా నేడో రేపో అంటూనూ. అప్పుడు వీరయ్య తనమామగారి సంగతులన్నీ తెలియబరచి వారితాలూప ఆస్తి యావత్తూ తన అధీనంలోకి వచ్చినందున అందులోనుండి కావలసినంత నేలను మంచివ్యవసాయయోగ్యమైనదాన్ని ఇస్తాననీ, సాగుచేసుకొంటూ సర్కారుకు పన్ను చెల్లించుకొనడంతప్ప తన కేమాల్రం ఇవ్వనక్కర లేదనీ, దానిమీదవచ్చే ధాన్యంవగైరాలతో సాఖ్యంగా జీవనంజేయవచ్చుననీ, వ్యవసాయానికి కావలసిన పసుపులనునైతే తానే కొని ఇస్తాననీ ఇంకా ఎన్నివిధాలనో ఆశలను చూపించి వెంకయ్యప్రయాణముమాన్వించి అక్కడే నిలపాలని మనసార ప్రయత్నంచేసిచూశాడు. కాని సఖలుడు కాలేదు. వెంకయ్య సమ్మతించలేదు. “కానీరే! ఇప్పుడప్పుడే ఏమంత తొందర! రెక్కలాడి నంతకాలం ప్రయత్నంచేయనీ. తరువాత ఇంటిపట్టునే మార్చోవలసినస్తే చూడవచ్చు. వీరయ్యా, నీ విదివరకు చేసిన మేలే చాలు. ఆనాడు నీవు సమయానికాప్రకారం రాకుంటే ఈపాటికి నాసంసారం ఏమయ్యేదో! ఆరుగం ఈజన్మంలో తీర్చుకోలేము” అని సమాధానపరిచాడు వీరయ్యని. ఇక చేసే దేమిందని ఎక్కడ వున్నా, ఎక్కడికి పోయినా, తరుచుగా తప్పకుండా క్షేమసమాచారాలు తెలుపుతూవుండవలసిందని వాగ్దానం చేయించుకొని వీరయ్య స్వగ్రామానికి వెళ్లిపోయాడు.

౨

మనుష్యుని నానాకష్టలపాలు చేసేదీ ఆశ. మనస్సు దానికి లోబడి సంతృప్తికి తిలకించకాలను

ఇప్పించి ఎల్లప్పుడు విహంగవాహనాలమీద అంతరిక్షంలోనే సంచరిస్తూఉంటుంది; భూమివేపు దృష్టి సారినపనైనా సారినపదు. చుట్టుప్రక్కలా జరుగుతూవుండే ఘటనలూ, సంగతిసందర్భాలూ దాన్ని మరింత మీదికే రెచ్చగొడుతూవుంటాయి కాని క్రిందికి రానీయవు ప్రస్తుతపునాగరికతకాలంలో దాని ప్రభావం మరింత విచ్చలవిడియైపోయింది. సాధారణజనులు మొదలుకొని రాజప్రతినిధులంతవారి పర్యంతంగల సమస్తమైనవారిమీదా ఇప్పుడుదానిఅఖండసామ్రాజ్యం. ఉచితంగా ఇతరులవల్ల సంపత్తిని పొందడం మంచిది కాదని వీరయ్య ఆనాడిచ్చిన సలహాను తిరస్కరించి ఒక విధంగా ఆశకులోనుగాక తప్పించుకొన్న వెంకయ్యే తరువాత కొంతకాలానికి మరోవిధంగా ఆశలో తగులుపడ్డాడు. మద్రాసులోని సాట్టుకొట్లాడ్ల కెదురుసుండా అకస్మాత్తుగా అతన్ని కలుసుకోవడం సంభవించింది ఒకనాడు. అంతవరకూ నాకు తెలియనేతెలియదు అతను అక్కడ వున్నాడని. తెనాలి కెల్లిందిమాత్రం తెలుసు. ఆశ్చర్య మైంది, అతన్ని చూడగానే. “ఓహో! ఇదేమిటి వెంకయ్యా! ఇక్కడి కెట్లా వచ్చావు? ఎక్కడా వుండడం! ఏంసమాచారం?” అని అడిగితే అంతాచెప్పుకొవచ్చాడు, తెనాల్లో రెండేండ్లు గడసి ఇక్కడికి వచ్చి పబ్బంలో కాపురం పెట్టాననీ, ఇక్కడికి వచ్చిచూడా రెండేండ్లు దాటాయనీ, కాని మొట్టమొదట అనుకొని వచ్చినంత మంచిదశలోకాక ఎలాగో దినాలను వెళ్లదీస్తున్నాననీ. దూరపుకొండలు నునుపుకదా! ఉన్నచోట ఏదోఇంత కడుపునకు సరిపోయేలాగు దొరుకుతూవుంటే దాంతో తృప్తిచెందక దూరదేశాలకు పోయి కొండలను ఎత్తాలని మనస్సు తహతహలాడుతూవుంటుంది. తీరా అంతదూరంపోయిన తరువాత అనుకొన్నప్రకారం జరక్కపోయినయెడల చివరకు పిచ్చిఎత్తడంమాడా సంభవమే. పెరుగుతూవున్న యావనహృదయాల్లో మరింతఎక్కువ, ఈమారదేశాలకు వెల్లిరావరెననే కోరికల అడావిడి. అతని పరిచితులెవరో ముగ్గురునలుగురు మద్రాసులో ఏపని చేసినా పెద్దపట్నంకాబట్టి మంచిలాభం వస్తుందని

బయలుదేరివస్తావుంటే వాళ్ల వెంట ఇతనుకూడా వచ్చాడు. ఇంతకూ విధిప్రాబల్యం ఆశతో ఏకీభవించి మెడబట్టి గంటుతూవుంటే ఎవరిశక్యం అవుతుంది ఎదిరించడానికి. ఏపనిచేస్తే బాగా లాభిస్తుందో వాన్ని చేయాలని పీఠందరి ఉద్దేశాలట. మొట్టమొదట పండ్ల వ్యాపారం చేద్దామని తలపెట్టారట. అందులకుగాను మద్రాసుకు వచ్చేమందు పండ్లతోటలుగల తెలుగు జిల్లాల్లో కట్టుదిట్టాలు చేసుకొని వచ్చారట, అక్కడి వారు పంపులే ఇక్కడ వ్యాపారం సాగించాలని. కాని ఎత్తుకోళ్లనే మొత్తుకోళ్లన్నట్లు ఆమెదటివ్యాపారం లోనే లాభం గూబలకాడికి వచ్చిందన్నాడు. ఏం అంటే ఏదో పెద్దరామాయణం చెప్పుకొంటూ వచ్చి నాడు. ఆక్షోభంతా ఇప్పుడెందుకూ? కాని పళ్లమ్మే వాళ్లకూ పోలీసువాళ్లకూ జరిగే తమాషాలనుగురించి చెప్పేటప్పుడు చీనాబజారుపీథిలో సాయంకాలం అయి దారుఘంటవేళ ఘట్టిల్లే ఘటనాల లీలాప్రకాశాన్ని ఒక్కమారుగా కళ్లకు పొడగట్టాయి, సంజయుడికి మహాభారతయుద్ధం యావత్తూ ప్రత్యక్షమైనలాగు. పీస మాత్రపు ఖరైచైనా లేకుండా దొరికే ఎత్తయిన ఉత్తమాశ్వాసమీద సుఖాసీనులై సాక్షాంతుదొరలు రేసులుకొడుతూ ఒరణా అరణా అమ్మడుగాళ్లను తరమ గొట్టడం, దొరలు వస్తున్నారని తెలియడంతోటే అలికిడి విని బొక్కల్లోకి దూరేకుండేళ్లలాగు బేవారిను అమ్మడుగాళ్లందరూ ఎటుపడితే అటు సందుగొందు ల్లోకి దూరి పరుగెత్తడం, పళ్లమ్మకొనే స్త్రీలు నెత్తినా, చంకల్లో, చేతుల్లో పండ్లపళ్లకలను ఇరికించుకొనీ, ఎగనెత్తుకొనీ గబాగబా పరుగెత్తుతూ ఉంటే వాళ్ల వెంటబడి దొరలు గుర్రాలను దొడాయించడం, పాపం ఈ పరువుళ్ల అడావుడిలో మరింత గాభరాపడ్డ ఏభాగ్యశాలినెత్తిమిది పళ్లకైనా జారి క్రిందపడడంతోటే పండ్లన్నీ రోడ్డంతటా దొర్లుతూ పెరేసుగొట్టుతూ, దొరవారి గుర్రపుకట్టెలక్రింద బడి నలుగుతూవున్న సమయంలోనే అటువేపువంచి గాం. డ్రీస్తూవచ్చే బస్సుచక్రాలక్రింద బడి మరికొన్ని పళ్లు చిలికి చిందరవందరకావడం, తన దొర్భాగ్యపు అస

హాస్యస్థితికి పండ్లమ్మి ఏడుస్తూఉంటే దొర గంభీరంగా ముందుకు పరుగెత్తడమో, లేకపోతే దొరికినమట్టుకు మళ్లీ పళ్లను పళ్లిక కెత్తించి ఆసీనుతావున్న అబలను దొడ్డికితోలుకొనిపోవడమో, ఏవంవిధమనోహర దృశ్యా లన్నీ సినీమారంగంమీదలాగు నామనోరంగంమీద ప్రతి ఫలించాయి. ఇంతకూ చిట్టచివరకు కేల్పించేమిటంటే వెంకయ్య: తోటయజమాన్ల కియ్యాలిసిన మూల్యంక్రింద, మధ్యవర్తుల ఏర్పాటు ఉంటే చలాలులకు పొయ్యెముడు పులక్రింద, రైలుచార్జీలక్రింద, ఎక్కిచోటా దిగ్చోటా రైలుబాబుల మామూళ్లక్రింద, రోడ్డుకంట్రాక్టర్ల మహా మూళ్లక్రింద, సాఫుల ఖామందులకిచ్చే అద్దెలక్రింద, పీళ్లందరికి ఇచ్చేదానికి ఇబ్బడిమిబ్బడి పోలీసువమూళ్ల క్రింద, కాయలు పాడైతే పోయే నష్టంక్రింద పోయిన డబ్బు పోగా మిగిలేదాంతో ప్రాణధారణంమాత్రం కలుగుతూవుంటుంది. అదేకారణం కాయలను మహా ప్రియంగా అమ్ముతూహడా ఏనాసినచీకబట్టలో కట్టు కొని ముప్పైతుకునేవాళ్లులాగు ఉంటారు, ఈ పళ్లమ్మే వాళ్లలో చాలామంది అని అన్నాడు. అట్లాంటప్పుడు చాలాఅడకువగా ఉండాలినదానికి బదులు మహాతల బిరుదుగా మాట్లాడుతూవుంటారేం పండ్లుకొనబోయిన వాళ్లతో అని అడిగితే “వట్టిమూర్లుకాబట్టి వాళ్ల కది సహజం. ఒకమూల కడుపులో కాలుతూవున్నా పైకి కొక్కిరిస్తూనే ఉంటారు. ముక్కు కొస్తూఉంటే నెత్తురుతాగే మచ్చు ఇది. కాని మంచిమర్యాదకలవాళ్లు నైతం నూటికి ఒకరిద్దరు లేకపోలేదు.” అని అన్నాడు. మరి ఈలాటి లాభం లేనిపనిలో ఎందుకూ దిగడం? మరో వ్యాపారం చేసుకోవడదా అంటే “మొదట మొదలు లాభం వస్తుందనే ఆశతోనే దిగారు. అనుభవంమీద తెలిసివచ్చింది ఇటువంటి అమ్మకాల్లో ఏపాటి లాభా లుండేదీని. ఇప్పుడు ఉన్నట్లే ఉండి చప్పున ఇంకోపనికి దిగితే ఇప్పుడు దొరుకుతూఉన్న మాత్రమైనా దొరుకు తుందో దొరకదో పొట్టపోసుకోవడానికి భయమా. తెలివిగల మొఘాలు కనుకనా ఒకమాదిరి కాకపోతే మరోమాదిరి అఘోరించడానికి. కాబట్టి వుక్కిరి బిక్కిరిఅవుతున్నా అందులోనే మనగానాం లేలానాం”

అన్నాడు. అది విని సరే ఇటువంటి అసహాయమైన పరవశత్వస్థితి అన్నిరకాల ఉద్యోగాల్లో ఉండను కొంటూ అయితే ప్రస్తుతం చేస్తున్న పనేమిటి! ఎక్కడా వుండడం అని అడిగాను. అందుకు ఒకేరీతిగా కాపురం పెట్టాననీ, తానూ మరి ఇద్దరు మనుష్యులూ కలిసి సరుకుల మోతబంకిని కొన్నామనీ, రోజల్లా ఎక్కడ దొరికితే ఆక్కడ సరుకులు మోసుకొని పోతూ వచ్చే మాలీని పంచుకొంటున్నామనీ చెబు తూవుండగానే ఇద్దరు మనుష్యులు గుక్కుపెడ్లులో నుంచి సరుకులతో నిండిన బంకిని ఒకదాన్ని లాక్కొని ఇతనివేపు వచ్చారు. వాళ్లు వస్తూఉండడం చూసి వెంకయ్య తానున్న ఇంటినెంబరూ వీధిపేరూ వ్రాసుకోమని చెప్పి మర్నాడు తప్పకుండా రావలసిం దనీ, ఇంకా మాట్లాడవలసిన సంగతులు చాలా వున్నాయనీ అంటూనే ఆ బంకివెంట వెళ్లాడు. సరే అని నేనూ వెనక్కు మళ్లాను.

3

పంచధూతవకీకరణంచేత ఈరోజుల్లో అనేక ఆవిష్కరాలూ, వానిద్వారా నానావిధసౌకర్యాలూ గలిగాయి మానవకోటికి—రైల్వూ మోటార్లూ, టెలి గ్రాఫులు టెలిఫోనులు; సినిమాలు రేడియోలు ఇత్యాదులు కొన్ని ముఖ్య ఆవిష్కరాలు. వీటిద్వారా క్రమంగా గమనాగమన, వార్తాసారణ, మనోరంజనాదులకు జేందిన సౌకర్యాలు లభించాయి. గ్యాసు, బాష్ప, విద్యుత్తుల సహాయంతో నిర్మితాలయిన సాధనాల తోడ్పాటుతో కృతాంతకేరీరంగమనే మరోవిలక్షణ సౌకర్యాధిస్థానం వెలిసింది పైవాటితోబాటు. దీని ద్వారా పరలోకగమనసౌకర్యం లభిస్తూ ఉంటుంది ఇహలోకవానికి. పట్టువాసులు ముఖ్యంగా లాభం పొందుతూ ఉంటారు వీటివల్ల—గామీణుల కటువంటి సౌభాగ్యం చాలాతక్కువ. కాని లేనిపోని శ్రమ నందుకని బద్ధకించక పట్టణాలకు రాగలిగితే వారూ పొందవచ్చు ఈసౌకర్యలాభాన్ని నిరభ్యంతరంగా.

రైలువాళ్ల ముఖ్యమార్గ (Main lines) కాఖా మార్గ (Branch lines) విభేదం కాను ఈకృతాంత కేరీరంగాల్లోమాడా భేదా లున్నాయి ముఖ్యకాఖోప కాఖారంగాలనీ. అదిగాక పట్టణపరిమాణాన్ని ఒట్టి కేరీరంగప్రాధాన్యంలో హెచ్చుతగ్గులు కలుగుతూ ఉండడం సహజం. ఈ యంత్రావిష్కరణయంగంలో సామాన్యంగా ఇటువంటి కేరీరంగాలుకేని పట్టణాలే ఉండవు ప్రపంచంమీద. కాని ఇప్పుడు మన కథ కవసరమైందీ, నేను మీకు వివరంగా చెప్పదలచిందీ మద్రాసులోని కృతాంతకేరీరంగాన్ని గురించి. మీలో అనేకులు ఏతద్రంగసందర్భన భాగ్యం పొందేవున్నారు. గుర్తించుకోండి.

తిరువత్తూరులోని శ్రీత్యాగరాజేశ్వరుని దర్శనం చేసుకొని బయలుదేరిన ఈరంగరాజం గమనంసాగించి రాయపురంలో నారికేళమధురసం త్రాగి ఆనందించే మదిరేక్షణలకు సుఖాననసౌభాగ్యం కలిగిస్తూ ప్రాజుఖమై ట్రాములైనువెంటబడి హార్బరులోని వింతలూ విశేషాలమీద ఒకచూపు విసరి, పోలీస్ కార్నరును ఒక మూలకు ద్రోక్కి నేతివీరకాయల్లాగు సార్థక నామధేయులను న్యాయాధీశ న్యాయవాదులతో చేతులు కలుపు కొని, చీనాబజారు ఎస్పీనేమలమధ్య సర్వకాలాలయా - ముఖ్యంగా సాయంసమయాలలో తమ గౌరవ నీయహోదాలు కల తాబేదార్లందరూ కావిన్తూ ఉండే కార్యజాలాలను తనివితీరకుండా చూచి ఆనందించి ఆమోదిస్తున్నలాగు నిలురబడియున్న శ్రీసార్వభౌముల దివ్యమూర్తికి సాష్టాంగాలు పడి జనరల్ ఆసుపత్రి, సెంట్రల్ స్టేషన్ లో తనవద్దనుంచి క్రొత్తగాగాఖులైన బంధువులేకరైన ఉన్నారేమో అని విచారించుకొని పెనిటెన్షియరీ దొరగారికి టెక్నోమలో సలాం గొట్టి గవర్నరు బాడీగాడ్లు గూడానికి తూర్పుగా కులుక్కుంటూ విలింగ్డ్ వారధిదాటి మాంటుబజారు లోని కాఫీహోల్ ల్లో సుగంధాలు కుమ్మకబంటిగా లేర్చు కొంటూ నీత్ ధోరశ్రీమూర్తికి శరిక్రమాలుసలిపి లేనాంపేటమీదుగా నైదాపేటకు, ఇంకాపైకి సాగి పోవంది. గుర్తించారా? ఇదీ ఇచటి ప్రధానమైన

కృతాంతకీరంగం. ఈరంగంపాడుగూనా దీంట్లో
 నుండి చీలి తెక్కలేనన్ని శాఖోపశాఖారంగాలు
 పట్నంలో నాలుగునూలూ ప్రసరిస్తూఉంటాయి.
 లేదా నానాముఖాలుగా వచ్చి ఇందులో కలుస్తూ
 ఉంటాయి అనుకొన్నాసరే. ఈరంగా లన్నింటి
 మీదా ప్రాధాన్యతో ముఖ్యరంగంమీద దానిపాడు
 గూనా నిరంతరభైరవతాండవం గానిస్తూఉంటాడు
 భగవాన్ దండపాణి - ఏమన్యంతరంనాటిదో జూ
 భారంచేత క్రుంగి కదలామెదలాలేని కారెనుపోతు
 వాహన పెంచుకని రోసి ప్రస్తుతం నానాదేశవైజ్ఞానికా
 విమక్తతబాష్పవిద్యుత్స్పందాలితా లైన వివిధవాహన
 యానాదులను అధిరోహించి విభూతిబలంచేత. స్రవంచ
 మంతటా నరబలినిమేళమై ఉన్న ఈనాగరికతాసను
 యంలోనైతం మానవరక్తం మరిగదానికి మరొకటి
 పనికిరాదన్నట్లు కృతాంతకీరంగాధిదేవతకు నరబలే
 గాని పనికిరాదు. యమపాశాల ప్రతిరూపాలో అన్నట్లు
 విస్తరిల్లివున్న మీషివిద్యుత్తంత్రులనూ, అడుగున రైలు
 పట్టాలనూ అంటిపట్టుకొనిబోగీట్రాంకార్లు, వాటినిమిం
 చిపోవాలని లారీలూ, బస్సులూ, వాటి ఎగదన్నాలని
 ట్యాంకర్లు, పిటిసన్నింటిని వెనక్కుద్రొక్కాలని
 మోటారుపైకిట్లూ, శ్రవణేంద్రియధర్మాన్ని విసప్తపరిచే
 మేఘగర్జనల్లాటి ప్రచండధ్వానాలతో గంటలనూ,
 కొమ్మలనూ న్రోస్తూ బలమైన తుపానువేగంతో మాకు
 తూవస్తూ ఉంటే—పెనుధూతాలు, ధూతాలు, సిల్లధూ
 తాలు, చిట్టిధూతాలు లోకాన్నంతా, ఒక్కపాళంగా
 గ్రసించిమింగివేయడానికి వస్తూఉన్నాయా అనిపిస్తుంది,
 ఎరుగుగాని, ప్రక్కగాగాని నిలుచోని చూనేవాళ్లకు.
 ఈపరేతరాజ్యరంగాల్లో విధిలేక తిరగవలసివచ్చేదరిగ్గు
 లకు ఏమాత్రం రవంతే శ్రుతి పాసగనాచాలు పైసలూ
 అన్నమాటే వాళ్ల ఇహాలీల. ఒక్కొక్కపర్యాయం
 ఇట్టి అబాగ్రత్తమాడా అనవసరం—మంచూ వెనుకా
 చూసుకొంటూ మగ్గుచూర్గాన్నంతా ఆరాతీసయూనా
 లకే వదలి, ఎడంచేతివైపు Keep always to the
 left రూలుప్రకారం నడుస్తూఉన్నాసరే, లేక ఎదురు
 గుండా వచ్చేవన్నీ బాగాకనబడుతూవుంటాయనేదైర్యం

లో కుడివేపు నడిచిపోతూఉన్నాసరే, లేక ప్రక్కగా
 దూరంగా వూరక నిలుచోని ఉన్నాసరే, కన్నుచూసి
 తెరచేబుకలో మీదబడి కబలించుకొని పోతూవుంటా
 యి, హఠాతలు ఎప్పుడువచ్చి పైసబడిదిమాడా తెలి
 యదు, వాటిని పరుగెత్తిస్తూ ఉన్న యమమాతల ప్రతి
 నిఘనలదగిన డ్రైవర్ల మార్ఫ్ల్యంవల్ల, ఘండీతనంవల్ల,
 తానుసంవల్ల, ఆభిజాత్యంవల్ల, నిర్లక్ష్యంవల్ల, నీలుసు
 వల్ల, పొగురువల్ల, శుభకు తప్పదాగివుంటే వొట్టాపై మర
 వడంవల్ల—పోలీసుఅధికార్లు ఎన్నోనియమాలను పీళ్ల
 నెత్తినపడేసి అడుస్తునేవుంటారుఒకవేపు. “బాగ్రత్తా”
 “ఫుబర్ దార్” “జనసమర్థంగల చోట్లల్లో గంటకు
 అయిదుమైళ్లకంటే ఎక్కువవేగంగా నడపవద్దు.” అని
 హెచ్చరికలను దోవపాడుగూనా అనేకచోట్ల స్థాపించి
 నిరోధిస్తూనే వుంటారు పీళ్లనీ. కాని యుద్ధరంగంలో
 జొరబడ్డ సిపాయిలకు అక్కడి దృశ్యం కంటబడడం
 తోటే వొట్టపొంగిపోయి, ఆవేశం ఎక్కి ఒకరినొకరు
 నరుక్కొనిచావడంతప్ప వేరేనీ గోచరింపనినానూ నూ
 దురాగ్రహంకారులైన డ్రైవర్లు ఒక్కొక్కసారి తల
 తిక్క పంతాలుపడి వొట్టాపై డెలియకుండా బస్సు
 లను ఒకరినొకరు మించిపోవాలని పరుగెత్తించి రోడ్ల
 ప్రక్కల వూరక నిలుచున్నవాళ్ల ప్రాణాలు దీసి,
 లోపలవున్నవాళ్లను పడద్రోసి చంపి చేయిమిగిలించిని
 తెలిసినవెంటనే బయటకు దూకి ప్రాణాలుదక్కించు
 కొని పరారిఅయినా చిత్తేగిస్తూ ఉంటారు; తప్పించు
 కోలేకపోతే స్వయం ఆహుతీ అవుతుంటారు ఆనర
 మేళంలో. ఈప్రాణ నిర్యాణరంగాల్లో తరుచుగా
 జరుగుతూ వుండే ఘోరదుర్మరణ బలవన్మరణాలను
 చూడడం సంభవిస్తే కండ్లకు అంశకారం కమ్మిపో
 తుంది. ఆదృశ్యం సృష్టిపథం వదలనంతకాలం మనసు
 కేదోభయమా ఆందోలనా కలుగుతూ ఉంటాయి.
 తలచుకొన్నప్పుడల్లా వొట్ట జలవిస్తోంది. నిండు
 ప్రాణంతో కలకల్లాడుతూవుండే దివ్యసుందరవిగ్రహం
 ఒక్కక్షణంలో నెత్తురుగో తప్పదడిసిన చూర్ణస్థిత
 మాంసాలకుప్పగా మారిపోతుంది. ఎండరు ఈకృతాంత
 కీరంగాల్లో బడి అకాలమృత్యువువారే బడ్డారో, పడ

మన్నారో తెలియదు. ఎందరుతల్లులకడుపున మంట పెట్టిందో, ఎందరు వృద్ధదంపతుల కం ధ్లాడబెరికి వారి చేతి ఊతకర్రలను లాగిపారేసిందో, ఎందరి సరుల మాంగలికాలను ద్రాపి నుదుటికుంకుమతిలకాలను కడిగి వేసిందో, ఎందరి నట్టింటిదీపాలను ఆర్పిందో ఈపాడు రంగం లెక్కలేదు. అమ్మా! ఆధునిక నాగరికతకు ఈకృతాంత కేరీరంగాలే పట్టుకొమ్మలూ, చిహ్నం లూనూ.

మద్రాసు జనరల్ ఆసుపత్రి, సెంట్రల్ ప్రేమ సుల మధ్యమండి టవునువేపునకు వస్తూవుంటే ప్రధాన కేరీరంగాన్నుండి చీలి అయిదుకాఖారంగాలు తూర్పుగా, పూర్వోత్తరంగా ప్రసరించిపోతాయి. మొదటి సెంబరుకాఖ ప్రేమనుప్రక్కనే చీలి ఎలిఫెంట్ కేటు వేపూ, రెండోసెంబరు షాహుకారుపేటవేపూ, మూడోది చీనాబజారుమూ, నాలుగోది హైకోర్టుకు దక్షిణంగా సముద్రంవైపూ, అయిదోది హ్యూపిడ్ బో వేపూ పోతాయి. నాలుగు, అయిదుసెంబర్ల కాఖారం గాలమధ్య విరాజమానమైఉంది భారతీయుల ధనమాన ప్రాణాదులను రక్షించడానికి తాంబూలం పుచ్చుకొని కంకణంగట్టుకొనివున్న బ్రిటిష్ యోధుల దివ్యావాసం, ఆంగ్లేయరాజ్యస్థితి మాలాధారం, సెంటుజార్డియర్లం. ఈచుర్గానికి తిన్నగా దూర్పున సముద్రతీరపు ఇసుక మైదానంలో నిత్యదీపావలీమహోత్సవాలు జరుగుతూ వుంటాయి. ఇక్కడ దీపాలుమటుకు అనవసరం, జరిగేది పగలేకాబట్టి; మందుగుండుసామాన్లను తగలెయ్యడం తోచే మనకు గావలసింది. ఈనిత్యమహోత్సవాలు ఇక్కడే కాదు, సమగ్రభారతవర్షంలో ఎక్కడెక్కడ బ్రిటిష్ సైనికావాసాలు (Cantonments), దుర్గాలూ ఉన్నాయో అక్కడంతా జరుగుతూఉంటాయి. ఇవి ఆంగ్ల యోధులను ఆహితాన్నులకు అవశ్యాచరణీయాలైన ప్రాతఃకాలాన్ని కృత్యాలు, సాపం! ఎన్ని వేలమైళ్ల నుండో ఇట్లావాకిళ్లనూ, పెళ్లాం బిడ్డలను, బంధుమిత్రులను, ఇంతఎందుకు సమస్తాన్ని పరిత్యాగంచేసి కేవలం పరోపకారబుద్ధితో అనాథలమై, నిస్సహాయులమై, తలల పట్టుకొంటూ, మహానరకబాధలను అనుభవిస్తూ ఉండిన

మనలను కాపాడి మనకు సూటిగా స్వర్గమార్గాన్ని చూపించి తరింపచేయాలనే దీక్షతో పడరానికష్టాలన్నీ పడుతూవుంటారు ఈవిమాతృభ్రాతృవరులు. ఈసోదరులను చూసిఅయినా మనవాళ్లు జ్ఞానం తెచ్చుకోరు. “ఎన్నాళ్ల నిపరాయివాళ్లనుకష్టపెట్టడం అన్యాయంగా! మనపాళ్లేవో మనమే పడదాం, ఇక వీళ్లకి ఉపకార వేతనా లిప్పిస్తే బాగుంటుంది” అని కలలోనైనా అనుకోరు. సిగ్గు బిడియం లేకుండా “ఇంకా మీరే కష్టపడి సంపాదించిపెట్టండి. మేము కాలుమీద కాలు వేసుకొని హాయిగా కబల్లు జెప్పుకొంటాం” అంటారు మనవాళ్లు ఎంతనేపటికీనీ. ఏంచేస్తారు సాపం వీళ్లూ! శత్రువులనేవాళ్లు ఎవరూ లేకపోయినా, ఎప్పుడేవేళ ఎటునుంచివచ్చి ఏమర్యాదలు మీదబడి పసిబిడ్డలవంటి భారతీయుల పీకలను నొక్కేస్తారో అని—తీరా మీద వచ్చిబడ్డతర్వాత చేసేదేమంటే గనుక—కనుక, ముందుగానే ఏమిటి, ఏత్తుణంలో పడితే ఆత్మణంలో తయారుగా ఉండడానికని ప్రతిరోజూ ఈపాడుతుపాకులతో, ఈమెషీనుగన్లతో, అభ్యాసాలని అష్టకష్టాలు పడుతూఉంటారు. ప్రాద్దున్నే ప్రాతఃకాలవాయునేవనాని కని ఈదుర్గంముందుగా నడిచిపోతూవుండే ఘరానామనుష్యులకు సన్మానపూర్వక స్వాగతా లిస్తూఉంటాయి యోధుల భవ్యరూపాలూ, యంత్రతత్వేష్నుకల శ్రావ్యనాదాలూనూ. ఈలాగు కష్టపడుతూఉన్న పిరిని ఎంతమెచ్చుకొన్నా తక్కువేకదా? అట్లాంటప్పుడు వీళ్లను మెచ్చుకొనకపోవడం అట్లా ఉండగా మీదుమిక్కిలి వీళ్లు తమసామ్యంతా వృథాగా తగలేస్తున్నారనీ, వీళ్లు ఒక్కొక్కచోట ఒక్కొక్కరోజు తగలేసేదాంతో ఎన్నో బీదకుటుంబాలని పోషింపవచ్చుననీ, ఇంకా ఏమేమో అనీ మన అన్నయ్యలలో కొందరి ఏప్పు. స్వయంగా నిర్వహించుకొనే శక్తి లేదు. పరాయివాళ్లవెరయినా వచ్చి సహాయపడుతూ ఉంటే చూసి ఓర్వలేక వాళ్లకు నామాలు దిద్దడమూనూ. కాని మన ఈ బృహన్నలల రాగాలాపాలకు జడిసి కర్తవ్యపరాజ్ఞులు లయ్యేవారు కారు మన విదేశేసోదర కేసరులు. ఇవతల కిరెన్నివిధాల దుమ్మెత్తిపోస్తూ

ఉన్నా గణింపకుండా వారి కర్తవ్యాలను నెరవేర్చు కొనేపోతూవుంటారు.

ప్రాతఃకాలం జరుగుతూవుండే ఈ సరమరణ యంత్రాభ్యసనాల్లో సైనికులను తరిఫీతు చేయడానికి గిండీ, సెంటుథామస్ మాంటులవేపునుంచి కూడా ఆఫీసరులు రావలసిఉంటుంది. వీరికి ట్యాఫీలూ, మోటరు సైకిళ్లూ ముఖ్యోపకరణాల అవుతూఉంటాయి. వాటి మీద ప్రధాన కేంద్రంగా ఉండడా వచ్చి నాలుగో సెంటుథామస్ కొంచెంకూ, అయిదో సెంటుథామస్ కొంచెంకూ పరుగెత్తి మీదవచ్చిన ఇసుకమైదానంలో సమావేశమౌతూవుంటారు. ఈ సంగతులన్నీ మీ కింత వివరంగా ఎందుకు చెప్పాలి వచ్చిందంటే నాలుగూ అయిదు కాళ్ళారంగాలతో, మాంటు మద్రాసులమధ్య సైనికాధికారుల పరుగుల్లతో, ముందు మనకు ఆవసరం వస్తుంది. ఉన్నట్లే ఉండి ఈ పేర్లన్నీ హఠాత్తుగా ఎత్తితే అయోమయమవ్వకదా. ఇక వినండి.

౪

కార్పొరేషన్ వారి లెక్కల ప్రకారం మద్రాసు నగరపు ప్రస్తుత జనసంఖ్య ఆరులక్షలన్నర. అందులో కేవలం పనిపాటలు చేసుకొనీ, ముష్టి ఎత్తుకొనీ జీవించే దారిద్ర్యదేవతా సంతానాల సంఖ్య రెండులక్షలకు పైగా వుంది. వేలకు వేలు శుష్క దురిద్రులు. కథన సౌకర్యానికి వీళ్ళను మొదటి నెంబరుని పిలుచుకొందాం. వీళ్ళకు బొత్తిగా ఇల్లూ వాకిళ్లూ అనేది ఏమీ ఉండవు. పగలంతా ముష్టి ఎత్తుకొనో, లేక ఎక్కడైనా దొరికితే కులిచేసుకొనో సంపాదించుకొన్న డబ్బులతో సాయం కాలం ఏనాటి కానాడు గింజలను దెచ్చుకొని వండుకొని కడుపునెంచుకొంటూ ఉంటారు. ఏమీ దొరకని రోజున భగవన్నామ స్మరణే. పట్నం బయటి మైదానాలు, చెట్లనీడలూ, మురికినీటికాలువగట్లూ, బాజార్లలోని ప్రక్క బాటలూ, దుకాణాల ముంగిళ్లూ వీళ్ళకు ప్రధాన నివాసస్థానాలు. ధనికులు పారేసే చెత్తంతా వీళ్ళకు అయ్యాల్యమైన సామగ్రి. గవర్నరు దొరవారు మాండుకోట్లో ప్రాసాదాల్లో, దివ్యశయనాల్లో, మక్కల్

పట్టుపరుపులమీద ఆంతఃనిశ్చింతగా నిద్రిస్తారో లేదో తెలియదుకాని ఈ సామాన్య జాతి మొదటి సెంటుథామస్ వొట్టా పై దెలియకుండా నిద్రిస్తూ ఉంటారు, సగం వానతో తడుస్తూ ఉన్నా పరే, మీదవచ్చిన ప్రదేశాల్లో, నిర్భయంగా. వీళ్ళ కుండే పైన చెప్పినట్లు వంటి ఆస్తియావత్తూ చింకిచాప చుట్టలలోగాని, చినిగిన గోసే పట్టలలోగాని సరిపోతూవుంటుంది. ఈ సామాన్యమూటలను కొంచెం మరుగ్గావుండే స్థలాల్లో పారేసి పగలంతా పనిపాటలకో, ముష్టికో వెళ్లడం అలవాటు. ఆసనం యంతో వీళ్ళ సర్వస్వాలను పహారా ఇచ్చి కాపాడేది వాయుభగవానుడే. కాని ఎప్పుడైనా ఈ వెధవల ఆస్తులన్నింటినీ సమీపంలో పారుతూ ఉండే ఏమరికికాల్వ నీటికో వప్పజెప్పి భగవానుణ్ణి పహారాకట్టెన్నుంచీ, వాటి యజమాన్లను మోతే బరువునుంచీ తప్పించి వాళ్ళ చేత శత్రువాదాలను పొందుకుంటాడు, అనుగ్రహం వచ్చిందంటే, ఏదొరసార్జెంట్లైనా. లేకపోతే ఎందుకీ వెధవచెత్తంతా! జనులందరూ కష్టం, దుఃఖం అనేది ఏమిటో ఎరక్కుండా ఎల్లప్పుడూ ఆటపాటలతో, విందులతో, భోగభాగ్యాలతో మహాసందం అనుభవిస్తూ ఉండే లాగు బ్రిటిష్ ధర్మకర్తలు నిత్యకల్యాణం పచ్చతోడంగా పరిపాలిస్తూ ఉంటే ఈ మొదటి సెంటుథామస్ వెధవలు ఎక్కడనుంచి దాపరిస్తారో పట్నం బయటా లోపలా ఎక్కడజూచినా వీళ్ళే చీమలపుట్టలాగు. మన భ్రాతృవరుల దివ్యపరిపాలనం క్రింద దేశమంతా ఎంతటి సౌఖ్య సంపత్తులతో తులయూగుతూ ఉందో చూసి సంతోషిస్తామనే ఉల్కటాభిలాషతో కేలకొలది మైళ్లు ప్రయాణం చేసి వచ్చి నావదిగి పోర్టు బయట కాలు పెట్టడంలోతే. ఈ మొదటి సెంటుథామస్ కులా దర్శనమియ్యాలసింది ఇంగ్లండు దొరలమా. వారి కెల్లాంటి భావాలు కలుగుతాయి ఈ మొగాలు కంటపడడంలోతే. కాబట్టి సాధ్యమైనంతవరకు మొదటి సెంటుథామస్ స్ఫురద్రూపాలు ఏమూలకూడా కన్పించకుండా ప్రయత్నాలు చేయవలసిందని ప్రభువుల ఆజ్ఞకాబోలు తాచేదార్ల కందరికీ. అందునిమిత్తమే అప్పుడప్పుడు దొరసార్జెంట్లు మీద

నాసినలగు మొనటి నెంబరుబిడ్డల సాగునల్లనినయమై జాగ్రత్తపుచ్చుకొంటూ ఉంటారు.

గుడ్డికంటే మెల్ల మేలన్నట్లు వీళ్లకంటే రవంత వాసి రెండోనెంబరుబిడ్డలు. వీళ్లకు తలదాచుకోడానికి కొంప అనేది వకటివుంటుంది. కాని వాటి స్థితి గతులూ, ఇరుగుపొరుగులూ, అక్కడ వీళ్లవునికి చూస్తే ముందు యనులోకానికి పోయినప్పుడు అక్కడ వీళ్లకు కష్టమనిపించకపోవడమేకాదు, తామేదో స్వర్గంలోకి వచ్చినట్లు భావించవచ్చుననిగూడా తోస్తుంది. ఎందు చేతంటే అక్కడ ఒక్కొక్కపాపానికి పరిహారంగా ఒక్కొక్కయితనే అనుభవించవలసివస్తుంది ఒకసమయంలో. కాని ఇక్కడ ఏకకాలంలోనే దైరిక, భౌతికకారణాలచేత అనేక యాతనలు అనుభవించడానికి తరిఫీతు నొందినప్పుడు అక్కడ ఒక్కొక్కదాన్నే అనుభవించడం ఒక రెక్కా. అందుచేత నేమో తెలియదు— ఇక్కడికంటే అక్కడే సౌఖ్యమని ఏ యదృశ్యవిషయం ద్వారా తెలిసిందో ఏమిటో చెప్పలేను, ప్రతిసంవత్సరమూ ఈ మొనటి రెండు నెంబరుబిడ్డల్లోనుంచి వందలకువందల ప్రయాణాలుకట్టుతూవుంటారు ఆలోకానికి. కార్పొరేషన్ వారూ, సానిటరీ వెర్షేఫర్ లీసవారూ, సోషియాలిజిక్ బ్రదర్ హుడ్లువారూ శతవిధాల ప్రయత్నిస్తుంటారు, ఏవనిగ తైర్థి ప్రయాణాలను అరికట్టాలని. కాని వీళ్లమాటలు పాటించే దెవరు? ఈ రెండోనెంబరుబిడ్డలు నివసించే యాలాంటి అనారోగ్యాలయినతావులు వేరువేరునొట్ల రెండువందలవరకూ ఉన్నాయి మద్రాసునగరంలో. వాటిలో ఒకేరీమగ్య భాగం ఒకటి. దీంట్లో కాపురం పెట్టాడు వెంకయ్య. ఊరిబయటి పొలాల్లో శుద్ధమైన వాయువుల నేటిస్తూ పొలాలు దున్ని పండించుకొని జీవనంచేసే ఈవ్యక్తి నానావిధరోగజనకనూ స్మృతిమిసంచయ ప్రారితా రైన దుమ్ములు రేసతూఉండే పట్నంలోని రోడ్లమీద చెమటలు కారేలాగు బండ్లను లాగిలాగి తెచ్చుకొనే కూలి డబ్బులతో పొట్టనింపుకొని కాలగూర్చితే స్వకీయ జీవితాయుపరిమాణాన్నించి ఒక్కరాత్రిని కొట్టిపారవే

యించుకొనేది దుర్గంధపరిపూర్ణమైన వాతావరణ మధ్యమందలి ఒకకుండ్రపల్లకుటిరంలో. కొబ్బరాకులకప్పు, వెదురుతడికలగోడలూ ఈకుటిర వాసులను శీతోష్ణవర్షాలపాలనుంచి కొంచెం కాపాడు తూవుంటాయి. తడికలకు లోపల వెలుపల పేడ మన్నుపూత ఉంది. కుటిరి పశ్చిమవక్షిణాల రెండు ప్రక్కలూ పొరుతూవుండే దుర్గంధజలనాళికలు దీనికి విలక్షణభోధను గల్పిస్తూవుంటాయి. దీనికి పడమట సుమారు ౧౬ గజాలదూరాన వృక్షప్రాకారసమావృతమైనరెండయకరాల భారీస్థలంవుంది. ఆస్థలం ధూతంలో ఎప్పుడైనా కుంటుగా వుండిందేమో తెలియదు. కాని పట్నంలోని చెత్తబండ్లు కొన్ని ప్రతిరోజూ దానికి తమ సర్వస్వాన్నీ అర్పిస్తూ, మైదానంక్రిందికి తీసికొని వచ్చి అనంతరంగూడా సేవాకరణాన్నుంచి విరమింప నందున దిబ్బలు దిబ్బలుగా ఏర్పడి వానకురియడంచేత అందలి నానావిధబీజాలూ మొలకలెత్తి వృద్ధిపొందుటచే మొక్కల గుమలతో నిండి పచ్చగా కంటిని ఆర్పిస్తూనేఉందికాని ఒకమాదిరిగుంధం దాంట్లో నుంచీ బయల్వెడలి అక్కడి వాతావరణపరిమళానికి శక్త్యనుసారం సహాయపడుతూవుంటుంది. ఇక ఈగుడి వెనుక పూర్వోత్తరం ఒకఘంతుదూరంలో జలాశయం వకటి. ఇది పూర్వం బృహత్ పరిమాణంలో వుండేది కాబోలు. నాలుగువేపులా చెత్తబండ్లు వచ్చిపడుతూ వుండడంచేత తన చుట్టుప్రక్కల నివసిస్తూఉన్న మనుష్యాకృతుల శరీరాలాగే క్రమంగా పరిమాణంలో సన్నగిల్లి పోతూవుంది. నాలుగువేపుల గట్టూ చెత్తవల్ల ఏర్పడ్డాయి. అడుగునచెత్త, అక్కడకురిసే వాననీరే కాక ఉపర్యుక్తనాళికల జలంగూడ జలాశయంలో వచ్చిపడుతూ ఉంటుంది. ఇక మీరే ఊహించుకొనండి, దీనిమీది వాతావరణంలో ఎన్ని సూక్ష్మక్రిమి సంచయాలు కేలియాడుతూవుంటాయో, తత్సమిపవాసులగు జీవులను తత్క్షణం విహికం వదిలిపోవలసిందని ఆజ్ఞాపించడానికి సమర్థమైనవి, సత్యాగ్రహులను బ్రిటిష్ ప్రభుత్వాధికారులూ. పాపం వెంకయ్యగారి ఏంచెప్పనూ! స్వంతగ్రామానికే అనుకొంటే స్వంతదేశానికే దూర

మైంది. మనసుకువచ్చిన ఆహారంలేదు. ఒకప్పుడు పాలుపెరుగులను ఇంట్లో తక్కువలేకుండా వాడి, ఇరుగుపొరువార్లకు పోసి ఇంకా మిగిలితే మళ్ళీ ఆపకు పులకే పోస్తూవచ్చిన చేతికి రసంసాంబారుదేశంలో మంచిమట్టిగై నా దొరికేదికాదు, తన ప్రాణసములైన వారికి పోయ్యాలనుకొన్నా. కాని ఎప్పుడేపరిస్థితులు సంభవించే అప్పుడు వాటికే అలవాటుపడిపోతుంది మానవస్వభావం; ఉన్నదాంతోనే సరిపెట్టుకొని ఆనందిస్తూఉంటుంది. కాబట్టి స్వచ్ఛవారతవరణం పోయి, స్వంతఇల్లు పోయి, దేశం పోయి, సమస్తసౌకర్యాలూ పోయి ఇక్కడఈదీనదశలో వచ్చిపడినప్పటికీ వెంకయ్య కుటుంబం దీనికే అలవాటుపడిపోయింది. ఏంలేక పోయినా పెనిమిటి కొడుకులూ చల్లగా వున్నారు. వీళ్ళే ఇప్పుడీమొత్తం సర్వస్వం. వీళ్ళిద్దరినీ రెండుసేత్రాలుగా భావించుకొని శాంతంతో కాలంగడుపుతూ వుంది. వీళ్ళ పర్వకుటీరానికి ఉత్తరభాగంలో పడమటి ముఖంగా వాకిలి, వాకిలి అంతవెడల్పున దానిమీద ఒక చిన్నవసారా, దానిక్రిందుగా బారుతూవుండే నాళికమీద ఆడ్డంగా చెక్కలుపరిచి వాటిని మట్టితో నింపి నిర్మించిన చిన్నవంటెనా కుటీనిర్మాణానికి సంపూర్ణతను కల్పిస్తూఉంటాయి. ఈవసారాక్రింద వంటెనమీద వాకిలి కదురుగుండా ఒకచాపనో, గోనె పట్టనో పరిచి తమఇంటికి వచ్చినవారిని మగ్నాదిస్తారు సాధారణంగా ఈదంపతులు. నాకూ అటువంటిసన్యాసమే జరిగింది మర్నాడు వెళ్ళేసరికి, క్రిందటివాద్దానం ప్రకారం. తల్లివెంటవున్న అయిదేళ్ల కుర్రవాడు సోముడే అని చెప్పారు. అప్పుడు వాణ్ణి చూస్తే పెద్దయింతర్వాత మంచి ఒడ్డుపాడుగుమనిషే అవుతాడని తోచింది తల్లిదండ్రుల్లాగు. నేను పోయి కూచున్న తరువాత వాడు వాడిఈడు గోచీపాతలరాయ్యతో గలిసి మీదవచించిన ప్రాకారపు చెల్లనీడల్లో ఆడుకోడానికి పరుగెత్తాడు. ఆనాడు ఆదంపతులిద్దరూ మహానందంగా వున్నారు. వీరయ్యదగ్గర్నుంచి కొంచెం నేపటిక్రింద ఉత్తరం రావడమే అందుకు కారణం. సుదూరదేశంలో ప్రవాసుల్లాగు ఉండేవాళ్లకు ఇప్పు

మిత్రబంధువులదగ్గరనుంచి వచ్చే వుత్తరాలు మహానందం కలిగిస్తాయి. ఇది కేవలం అనుభవంచేత తెలియాలిసిందే. ఆట్టివుత్తరాలను ఎన్నిసార్లు చదువుకొన్నా తనివితీరదు. మరలమరల చదువుకొని కళ్ల కద్దుకొని సంతోషబాష్పాలు రాలుస్తూఉంటారు. నేను పోయి కూర్చున్నతరువాత “మావీరయ్యన్న వుత్తరంవ్రాశాడు చూడండి” అని ఒకజాబును నాచేతి కందిచ్చి గుమ్మం మీద కూచోనివున్న వెంకయ్యకు వెనుకగా వెళ్లి నిలచుంది వెంకమ్మ. ఉత్తరం తెరుస్తూ “అయితే వీరయ్యవద్దనుంచి యథాప్రకారం ఉత్తరాలు ఉత్తరాలు వస్తున్నాయి” అని అడిగాను. “సరే! ఏ నెలలో నావద్దనుంచి వుత్తరం పోదో ఆ నెలలో తానే బయలుదేరివస్తాననే వరతూ. ఒక పట్టాన్ని రానిచ్చే డనుకొన్నారావీమిటి తెనాలినుంచి. ఇంతకూ అన్నం నీళ్లరుణం, అతని వశమైందికాదు అడ్డగించడానికి. మేం ఒకవుత్తరం వ్రాసేసరికి అతను రెండుజాబులు వేస్తూవుంటాడు. ఈవుత్తరం వచ్చిన కాణ్ణించీ మాయింటిదానికి కార్లెక్కడా నిలవకుండా వున్నాయి” అన్నాడతను. దానికి సమ్యుతించినలాగు సూచిస్తూ “నాకొక్కతెనేనా సంతోషం” అన్నదామె. ఇంతలో జాబునందలి ఆరంభభాగం లోలో పలనే చదువుకొన్న నేను ఆ! తెలిసింది. “మీచెల్లెలు సుఖప్రసవ మైనది. ఆడపిల్ల కలిగి చూడరోజు లైంది. పళ్ళం బెట్టాం” అని బిగ్గరగా చదివి “ఇదేకదూ మీసంతోషకారణం?” అని అడిగాను. “అదే! ఇంకా ముందు చదవండి” అన్నారు ఇద్దరూనూ “మీతో నేనూసంబంధం కలిగినవాట్నుంచి ఎట్లాగై నా బాంధవ్యం చేయాలనని మనసులో పెట్టుకొని ఉన్న నాకోరిక దైవానుగ్రహంవల్ల నేటికి సమహారే అవకాశం దొరికింది. ఈవుత్తరం అందినవెంటనే తప్పకుండా బయలుదేరివచ్చి పదిరోజులపాటు వుండి మీచిన్నికోడలిని దీవించి వెళ్లాలనని నాకోరిక” అని చదివి “తెలిసిందా వెంకయ్య, వీరయ్యభావం” అన్నాను. “అందుకేకాదండీ నేనన్నదీ మాయింటిదాని కెక్కడా పట్టకేకంకాకుండావుందని, సంతోషం. వీరయ్య ఏదో

వ్రాశాడుకానండిమేముఅంతటిఅనుగ్రహానికి యోగ్యులం గాము. మాప్రస్తుతపు దరిద్రావస్థ అతనికి బొత్తిగా తెలియదు.” అని అన్నాడు వెంకయ్య. అంతట నేను “స్థితి గతులసంగతులు ఎప్పుడూ ఇంతే. ఒకేమాదిరి నిలుకడగా ఎవరి కున్నాయి? కాని మీ పూర్వపుస్థితి, మీతండ్రి తాతలప్రసిద్ధి అతనికి తెలియకుండా ఉండవు.” అని వెనకటిసంగతులు ఎత్తేసరికి ఇద్దరిమొగాలూ చింతా క్రాంతాలయినాయి. అది చూచి “వెంకయ్య, అద్వైతపడడ మెందుకూ? అదృష్టానికి తలవంచవలసిన వాళ్ల మేగాని మనచేత ఏమవుతుంది? ఇంతకూ సోముడి అదృష్టం ఎట్లా ఉందో ఎవరుచూశారు?” అని ఓదార్పు మాటలు చెప్పి తప్పకుండా వెళ్లిరమ్మని సలహాఇచ్చాను. దాని కతడు “ నాకూ అదే ఆలోచనగావుంది. ఎట్లాగో కడుపుగట్టుకొని నాలుగుడబ్బులు మిగుల్చుకుంటే వాటిని రైళ్లకే సమర్పించుకోవలసివస్తుంది. ఈ సంగతి తెలిసినప్పటినుంచీ వాళ్ల వదిలెక్ మైనా బట్టలు తీసికెల్లి ఇవ్వాలని చాలా మనసుపడుతూ వుంది మా ఇంటిది. దాని మనస్సు తీర్చాలి. ఏదో ఈదేశంలో ఈ మహాపట్నంలో మమ్మరిగినవాళ్లవరని ఏగుడ్డపాతనో కట్టుకొని కాలంగడుపుతూవున్నాం. ఈవిధంగా అక్కడికి వెళ్లడానికి మనసాప్పదు. ఎంతలేదన్నా నలభై యాభైరూపాయలు కావాలి. ఓముప్పైరూపాయలు ఉండవచ్చు మా ఏజంటయ్యవరంగా ఇచ్చినవి. తక్కినవాటికి మా రాములును అడుగుదా మనుకొంటున్నాను. ఏదోమాదిరిగా సద్దుబాటు చేసుకొని నాకూ వెళ్లాలనే ఉంది రెండు మాడు రోజుల్లో.” అన్నాడు వెంకయ్య. ఇక వాళ్ల పూరి కెల్లాలని వెంకమ్మ మనసులో కలుగుతూవున్న అభిలాష ఇంతింతని చెప్పడానికి వీలేదు. ఆవుత్తరంలోని సంగతులు విని, వెళ్లాలని నిశ్చయించుకొనేసరికి రాగల ఆరునెల్ల బలం లాక్కున్నట్లయి ఈమెముఖం వికసించిపోయింది. ఏనాడు బయలుదేరుతామా, ఎప్పుడు. రై రెక్కుదామా అని ఉవ్విళ్లుగురుతుంది. ఇంతలో ఇతనిభాగస్తుడు రాములు వచ్చాడక్కడికి. బందరువీధిలోనుంది అరటిగలలను తీసుకొని తిరువళ్ళికే మార్గె

టులో చేర్చడానికి ఒప్పుకొనివచ్చా నని చెప్పాడతను. అది విని వెంకయ్య సరే నాగులుతో మాడా ఈసమాచారము చెప్పి వాణ్ణివెంటబెట్టుకొని రమ్మనీ, ఉదయం నాలుగుగంటలకే బండికట్టుకొనిపోయి కనుచీకటి వుండగానే పండ్లను బండికెక్కించుకొని బయలుదేరుదామనీచెప్పితే సరే అని అతడు వెళ్లిపోయినాడు. నాగులు ఇతని రెండోభాగస్తుడు. అటుతరువాత అతడు అక్కడికి వచ్చినకొత్తలో పడినకస్తాలనూ, ఆ సమయాల్లో తన భార్య కనుబడిన శాంతిసహనాలను వెంకయ్య చెబుతూవుంటే చాలానేపు హాస్యాన్ని మాట్లాడాము. పిదప పొద్దు నుంకిపోవడం చూసి ఎంతటి రేజోరాజైనా కాలవకుడు కాకుండాఉండడానికి వీలేనప్పుడు సాధారణమానవు లెంతమాత్రపునాళ్ళూ అని అనుకొంటూ వెళ్లేలోపల మల్లి ఒకమాటు వచ్చి కలిస్తే కలుస్తానని చెప్పి నేను అక్కడనుంచి వెళ్లిపోయాను.

౫

“మనుష్యులు తలపెట్టేది ఒకవిధంగా, దేవుడు తలపెట్టేది ఇంకోవిధంగా. ఏనాటికైనా ఇంతప్రయోజకుడైవచ్చినా తండ్రి నాకస్తా లన్నింటినీ తీర్చకపోతాడా అనే గంపెడాసతో ఒక్కగాని ఒక్కకొడుకూ దూరదేశంలో ఏంచిక్కులు పడిపోతాడో అని తన కెంతకటికష్టం కలుగుతూవున్నా సహించుకొని అతని కేమాత్రంకష్టం కలుగకుండా ఉండేలాగు డబ్బు కావలసి వచ్చినప్పుడు అంతా పంపుతూ కుమారుని విద్యాబుద్ధుల కోసం తపిస్తూఉంటే తల్లి..... పూరివాళ్లకూ ఉపాధ్యాయులకూ ఆశ్చర్యం కలిగేలాగు చురుకుదనం, తెలివి తేటలతో చకాచకి పైకెక్కివచ్చిన యామెకుమారుడు బి. ఎ. తరగతిలో చదువుతూ ఇకెళ్లాయంజాజ్వరం తగిలి పుటుక్కున చావడమా! ఖండంతరాల్లో నాలుగైదేండ్లు మందిపరిశ్రమ సలిపి గొప్పగొప్ప పరీక్షల్లో నెగ్గి అనంతరం ఇంటికి మరలివస్తున్నానని జామాత వ్రాసిన ఉత్తరం చూసుకొని మహానందంతో అత్త మామలూ, హృదయాన్ని పెకలించుకొని బయటికి వచ్చేటంత మిక్కుటమైన అభిలాషలు కల యతని

ధర్మపత్ని తమ భాగ్యదేవతను బొంబయిలోనే వెళ్లి కలుసుకొనవలెననే ఆశ్రంతో ప్రయాణానికి సర్వ సిద్ధంగావుంటే ఆతడు ఎక్కివస్తూఉండిన స్త్రీమరు నడెనుదాటి కొంతదూరం వచ్చినతరువాత సముద్రంలో మునిగిపోయిందనే దారుణసమాచారమా! ఇల్లా వాకిలీ లేక ధర్మకర్తల ఔదార్యంచేత ధర్మసత్రంలోని ఒక మూలగడిలో దినాలను వెళ్లబుచ్చుకొంటూ ధర్మాశ్రమాల సహాయంతో తనకుగల సర్వస్వమూ అయిన మనమరాలికి చదువుచెప్పించుకొంటూ ఈ సంవత్సరం మా అమ్మ తప్పకుండా పరీక్షలో సెగ్గుతుం దంటున్నారు అంతానూ. నాతల్లీ నా కిక రెండుకుళ్లూనూ. నూలు నుంచి వచ్చేవేళ దాటిపోవచ్చింది, ఇంకా రాలేదేమని తలుపుచప్పుడయితే తలపెట్టి అమ్మా అని పిలిచే అంధ మాతామహునికి ఆవిడ బడినుంచివస్తూ లారీక్రింద పడి పోయిందని గుండెలుపగిలే వారా! మేం తలపెట్టేది ఒకటి నీవు తలపెట్టేది ఇంకోటినా! ప్రభో! కారణం ఏమిటి? మాఅభిలాషలకు వ్యతిరేకంగా పరిష్కరిస్తూ వుంటావు! మాకు లేకమాత్రమైనా యోగ్యత లేనేలేదా ప్రపంచంలోని ఇతర స్వాతంత్ర్యదేవీకుమారులతో పాటు తదీయ ఉత్సాహాన్ని సహజంగా ఆనందించేటందుకు" అని ఏమేమో తలపోసుకొంటూ నడిచిపోతున్నాను, ఎస్.ప్ల.నేడే, సెంట్రల్ స్టేషన్లమీదుగా మాంట్రోడ్డుకు బోవాలని, హైకోర్టుకాణ్ణించి బయలుదేరి. పైలాటి ఆలోచనలు రావడంచేత మనస్సంతా వ్యాకులంగా వుంది. స్వాతంత్ర్యలక్ష్యపదారాధన నిమిత్తం అనేకకుమారీకుమారరత్నాలు స్వశరీరాలను త్యాగప్రాయంగా అర్పించుకొంటూఉన్న రోజు లవి ఈతడవ దేవి తప్పకుండా ప్రత్యక్షమౌతుందనే గట్టి నమ్మకంతో. కాని ఆత్మాహుతులతో ఇంకా తృప్తి కలుగలేదుకాబోలు, దేవి కనుగ్రహం కలగడంలేదు భారతీయులరూ. మీదుమిక్కిలి ప్రతిపక్షులకోర్కెలే నెడవేరుతున్నాయి ఈ సంగతి తలపునకు రావడం చేతనే మీదితర్కాలన్నీ బయలుదేరాయి తా నొకటి తలిస్తే భగవంతు డింకోటి తలుస్తాడనీ, జడినేవాళ్లనే జడిపించడం, ఏడిచేవాళ్లనే ఏడ్పించడం, తగిలినవేలికే తగలడం అనీనీ.

మాత్రే మిల్లులు రెండోకూత వినబడి—సంవత్సరం పొడుగునా ముఖ్యమైన పండగరోజులూ, ఆదివారాలూ తప్ప తక్కిన దినాలలో ప్రాద్దున్నే ౫ గంటల కొకపర్యాయం. ౫-౧౫ గంటలకు రెండవపర్యాయం ఈ మిల్లునుంచి ఇంజనుకేకలు వినబడడం వాడుక. వాటిలో పనిపాటలు చేసే కార్మికులను పెందలాడే నిద్రనుండి లేవగొట్టి సకాలంలో పనిలో హాజరుపెట్టడానికయినప్పటికి రెండుమూడుమైళ్ళవ్యాసపు వలయంలో చుట్టుప్రక్కల ఉండే సమస్తమైనవారికిగూడా ఒకగడియారంలాగు ఉపయోగపడతాయి ఈ కేకలు— ౧౫ నిమిషాలు కడచిపోయివుండవచ్చు. ఆకాశం నిర్మలంగా వుంటే ఈపాటికి తూర్పుదిక్కులలో విభుతి పూసుకొన్న కాలపురుషుడిమొగంలాగ తెల్లటి వెలుగుచే నిండి పొయ్యేదే కాని వర్షం కురియడానికి సిద్ధంగా వున్న నల్లటిమబ్బులు దట్టంగా కమ్ముకొనిఉండడంచేత కను చీకటి మరింత గాఢమై ప్రాగ్భారాలవంటి పట్టణం లోని అట్టాలికల గోపురాలు విస్తృతంగాకాక మసక మసకగా దర్శనమిస్తున్నాయి. ప్రతిరోజూ సాయం కాలాలందు తండోపతండాల జనులతో కిక్కిరిసి తిన్నగా నడవడానికిగూడా కష్టమనిపించే వీధులూ బావురుమంటూ పెద్దమైదానాల్లాగు కనుపడుతున్నాయి. ధూతసంచారం మెల్లమెల్లగా ఆరంభమౌతుఉంది. కార్పొరేషనుదీపాలు చుక్కలమార్గాన్ని పట్టాయి. దూరమారాన్ని ఎక్కడో కాఫీహోటళ్ల ముందు, ట్రాంకార్లల్లో, పెట్రోలియం డిపోలముందూ దప్పు ఎక్కడా దీపాలే లేవు. ఆఫీసువేళా, పనితోక్కిరిసిపోతూ కాకపోవడంచేత ట్రాంకార్లు మోటార్ మెన్ల ఇచ్చాను సారం నడుస్తూ ఉన్నాయి కొన్ని తక్కుతూతారుతూ పెండినడకలతో, మరి కొన్ని ధనుర్ముక్తాలైన బాణాల్లాగ అపరిమిత వేగం తోనూ. లారీ బస్సు భూతాల ధగధగ లింకా చెలరేగ లేదు. కాని పరుగులో ఇవీ ట్రాంకార్లనే అనుకరిస్తున్నాయి. ఊరిబయట మైదానాల్లో, రోడ్లప్రక్కనా, దుకాణాలముందూ అస్తవ్యస్తంగా పడి నిద్రిస్తూ

పున్న మొదటిసంబరుబిడ్డ లింకా తల్లిని వదలేక అంటి పట్టుకొనే ఉన్నారు. పచ్చప్పకారేజికి ఎదురుగుండా మాత్రం కొంచెం సందడిగావుంది మారగాయలకోసం కొత్తలుచాచిడికి వచ్చిపొయ్యేవాళ్ల మాటంగా. తెల్ల వారకముందే వచ్చి కమ్మని నిద్రాసౌఖ్యాలకు అంత రాయాలు కల్పించే పాలవాళ్ల అరుపులూ, అవ్వకూతుర ఉచ్చారణలతో కీచుమని అరచే పెరుగువాళ్ల కేకలూ దూరాన్నుంచి వివస్థున్నాయి. గాలి బొత్తిగా బిసిం చినలాగుంది. గొప్పవర్షం వస్తుందా అనిపించింది. చిత్తరితో భాన్ని గలిపించే తలపులు మనస్సులోకి వస్తూనేఉన్నాయి. నడిచిపోతూనే వున్నారు. రెండోనూడో సంబర్ల శాఖారంగాల మధ్యవున్న వేవ పుస్తకాలయపు దక్షిణపుగేటు దాటి కొంచెంముందుకు వెళ్లనుకాని రెండోశాఖారంగాని కీవలే ఉన్నాను. కష్టంపూసుకు పోవలసిన మైలాపూరు బోగీట్రాంకా రొకటి ప్రచండధ్వనులతో మహావేగంగా ఎదురు గుండా వస్తూ ఉంది. దీన్నిమించిన ధూంధాములతో వెనకనుంచి వస్తూ ఉంది బ్రిష్టికేసుకు పోవలసిన బోగీ ఎస్ ప్లనేకువేపునుంచి. ఆయికోసంబరు శాఖారంగం మీదుగా సెంట్రల్ వేపునకు మారుతూవస్తుంది కార్పొ రేషన్ నారి వట్టిలారీ గణగణానుకూ అతివేగంగా. ఒకమాదిరి నివ్వందగా ఉన్న ఆసమయంలో వీటి పురవళ్లూ పరపుళ్లూ చూడడంతోనే నా ఆలోచనా పరంపరలకేకాదు పాదచలనానికిగూడా స్తబ్ధత్వం గలి గింది. రిచ్చపడి ఏదో తమాషాచూసేవాడిలాగు అక్కడే ఆగిపోయి వీటినిచూడడం మొదలెట్టాను. ఎస్ ప్లనేకు మంచి వచ్చే బోగీప్రక్కనే ఒకబన్ను తీవ్రంగానే వస్తూంది, ట్రామును వెనుకపడవెయ్యాలనుకొన్నట్లు. దానికి కొంచెం అవతలగా ప్రక్కప్రక్కనే మాలీలు లాగే బండి వొకటి ముందుకాడిని బట్టికొని ఇద్దరు మనుష్యులు లాగుతూవుంటే వెనకనుంచి మరోమనిషి నెట్టడంవల్ల దానికి దగిన తీవ్రంతో అదీ వస్తూంది సెంట్రల్ వేపు. నాలుగూ అయిదూ శాఖారంగాల మధ్యకు వచ్చింది ఆబండి. పొతాత్తుగా సముద్రంవేపు ఆకాశంఅంతా తళతళా మెరిసి అనుక్షణంలో ఘోర ఘోరావంతో పిడుగుపడి నేలను గజగజలాడిం

చింది. మెరుపుల కాంతికి కళ్లు చెంపూ చప్పున మూత పడ్డాయి వాటంత అవే. నెంటునే తెరిచేసరికి కళ్లు మూతవడిన క్షణంలో నాముందుగానే దూకిందికా బోలు ప్రధానకృతాంతకేరీ రంగాన్నుంచి మనో వేగంతో మోబిల్ పైకి లొకటి చూస్తూచూస్తుండగానే ఇటునుంచీ అటునుంచీ వచ్చే ట్రాంకార్లనూ, బస్సు లనూ తప్పించుకొని పరుగెత్తిడంలో మైలాపూరు కారును రాసుకొంటూపోయి కూలిబండివెనుకనుంచి నెడుతూవున్న మనుష్యుని ధక్కాతో గూలవోసి ముందుకు బోయిందో లేదో దానివెనుకనే దాంతో సమానవేగంతోనే వస్తూవున్న టాప్సీ ఆక్రిందపడ్డ నిర్భాగ్యనిమిదుగా పరుగెత్తింది. ఎవరికీ బ్రేకులు వేసుకోదానికి అవకాశమే దొరికిందిగాదు. మెరుపు మెరిసినంతలో అన్నీ అయిపోయినాయి. గొల్లుమంది ట్రాముల్లో బస్సుల్లోవున్న కొద్దిపాటి జనం. పైకిలూ మోబిలూ ఎదుట ఉన్న చెట్టును గొట్టుకొనవలసిందే. నెంట్రుకమాత్రపు ఎడంలో తప్పించుకొని వుంటాయి. కష్టంమీద వాటిని మళ్లించుకొని దొరలూ, అటూ ఇటూ కొంతమారం పోయినతర్వాత ట్రాములను ఆపు కొని కండక్టర్లూ, బస్సుల్లోని జనం అంతా ఆశరీ రాన్ని సమీపించారు. క్షణమాత్రంలో చుట్టూ గుంపు పోగయింది. నేనూ పరుగెత్తా అక్కడికే మహాగాభ రాగా. దగ్గరికి పోయి చూతునుగదా వొట్లు కంపించడం మొదలెట్టింది. ఏ నిర్భాగ్యుడో ఏమో అను కొన్నా. రాములు అయ్యో వెంకయ్యో, అయ్యో వెంకయ్యో అని నెత్తిగొట్టుకొంటున్నాడు స్పృహతప్పి నేలమీద పడి కొట్టుకొంటూవున్న ఆ దేహాన్ని చేరి. అనుక్షణంలో నిస్ససాయంకాలం జరిగిన వెంకయ్యో రాముల మాటలు జ్ఞాపకానికి వచ్చాయి. ఇంకేముంది వెంకమ్మ సా భాగ్య దేవత ఆస్థమినింది. లేపో ఎల్లండో దేవానికి పోవాలనుకొంటూవుంటే ఇంతలో ఈఘోరమా! మనస్సంతా వికావికలైపోయింది.

* * *

మర్నాడుజరిగిన ఆక్సిడెంటు డెత్ వర్ణిత్తులో తెలిసింది—దొరలు గిండినుంచి వస్తూంటే మధ్య ఈ దుర్ఘటన జరిగిందనీ, వారు చాలాచాలా చింతించారనీ.

సహకార భాండారము

(Co-operative Store)

శ్రీ కర్ణపాలెము కుటుంబశాస్త్రీ, బి. ఏ.,

గేయము :—

టోకు బేరము చేసి, చౌకగా సరకు
కొనితెచ్చి, చిల్లరకొట్టులో అమ్మి
లాభము నెంతయో లాగుచున్నారు
మధ్యవారలు, వీరిమాయల మాన్వి
వినియోగులకు శ్రేయమును గూర్చునంధ
“సహకారభాండార” మిహలోకమందు.

వస్తువులను తక్కువధరలకు విరివిగా కొని,
వానిని చిల్లరదుకాణములం దమ్ము
టను సహకారసూత్రములపై సాగించు
నుద్యమము మన దేశమున మొత్తముమీద
విఫలమయ్యెను. కడుకొద్ది “స్టోరులు” మాత్ర
మక్కడక్కడ జయప్రదముగ సాగుచున్నవి.
కాని, వీనికార్యసిద్ధికి రెండు కారణములు
గలవు : (౧) కొన్ని యనుకూలపరిస్థితు లుం
డుట. ఉదాహరణము:—దుకాణదారులందు
పోటీలేకపోవుట; (౨) ఏవో ప్రత్యేకావకా
శము లుండుట. ఉ: రైలుఖర్చులందు తగ్గింపు,
బాడుగ లేకుండ కొట్టుదొరుకుట. రైల్వే
యుద్యోగులును, కళాశాలావిద్యార్థులును
స్థాపించుకొను సహకారభాండారములం దీ
ప్రత్యేకసౌకర్యముల మనము గాంచగలము.
మహాయుద్ధానంతరము, మన దేశమున
ధాన్యము “కట్టుబాటు”కు లోనైయున్నప్పు
డీయుద్యమము ఉచ్చదశ ననుభవించి, యా

నిర్బంధము తొలగింపబడినవెంటనే ఈభాం
డారములసంఖ్య క్రమముగ తగ్గిపోయెను.
౧౯౨౮-వ సంవత్సరమున వీనిసంఖ్య వేలు
వేలుప్రాంతముల నీరీతిగ నుండెను.

చెన్నరాజధాని—౯౯. మైసూరు రా
ష్ట్రము — ౭౦. బెంగాలు — ౫౮. బాం.
బాయి — ౩౫. పాంచాలము — ౨౧.
అస్సాము—౧౯. సంయుక్తరాష్ట్రములు—
౧౩. మధ్యపరగణాలు, బీరారు — ౮.
బర్మా—౭.

ఇవి విఫలమగుటకు ముఖ్యకారణము,
వీని మూలసూత్రములగుర్చిన యజ్ఞానమే.
ఈసహకారశాలలందు సామాన్యవర్తకుని
యొద్దనుండికన్న తక్కువధరలకు వస్తువులు
కొనవచ్చునని భ్రాంతి యంతట వ్యాపించి
యున్నది. ఈ భావముతో స్థాపితములైన
“స్టోరు” లందు నేమాత్రము విశరీతము
గానబడినను సభ్యులకు వీనియందుగలప్రేమ
యును, విశ్వాసమును వెనుకంజ వేయు
చున్నవి. ఈ సదుద్యమముయొక్క మహదా
శయ మేమనగా, వస్తువినియోగ-దారులే
యుత్పత్తిస్థానమును వశముజేసికొని, తుదకు
నుత్పత్తిస్థానములగుడ స్వాధీనపఱచుకొని,
మధ్యవారితో నిమిత్తములేకుండ వ్యవహా
రించుటయే. దీనిని గ్రహించియుండుట

చేతనే ఐరోపాదేశములందలి “స్టోరు” ల సభ్యులు తాత్కాలికములగునసౌకర్యములను లెక్కనేయక, వానినుండి తుదకు శాశ్వత సత్ఫలము కలుగునని నమ్మి, ఎంతటి హెచ్చు ధరలకైన “స్టోరు”లందే కొనుచుందురు.

వీని షతనమున కింకకొన్ని కారణములు గలవు: (1) రొక్కము గైకొనకుండ అప్పుపెట్టుట; (2) స్టోరువారే సరుకులను తమయిండ్లకు దెచ్చి యందజేయవలె నని సభ్యులు పట్టుపట్టుట. జపానుదేశమందలి సహకార భాండారములు వృద్ధిగాకపోవుట కిదే కారణము. ౧౯౧౦౦౦ ఇతరవిధసహకారసంస్థలుగల యాదేశమున “స్టోరు”లు ౧౯౧౦ మాత్రమే కలవు; (3) టోకుధరకును, చిల్లరవెలకును గల వ్యత్యాసము చాల తక్కువగ నుండుట. అనగా, లాభము సన్నగిల్లును; (౪) స్టోరును నడుపుట కగు ఖర్చులు హెచ్చుగనుండుట; (5) స్టోరులోని వ్యవహారాలు విశ్వాసపాత్రులు కాకుండుట. కాని ఈదోష మితరసహకారశాఖలందును గలదు. ఇది ముఖ్యముగా షరశతసంఘము లందు ప్రబలియుండుటచేతనే అప్పులిచ్చెడి యా ధనాలయములు ఋణాలపాలైయున్నవి. అయినను, మానవుడు స్వాభావికముగ మోస గాడు కాడనియు, అవకాశమే యతని నట్లొనర్చుచున్నదనియు మనము గ్రహించవలెను. అధికారవర్గమువారు స్టోరు నొకకంట కను పెట్టుచుండుచో మోసమునకు వసతులుండవు.

రొక్కమీయనివారి కప్పుగా సరుకుల నమ్ముటవలని నష్టముల నెన్నిసార్లు నొక్కి చెప్పినను పునరుక్తిదోష ముంటదు. ఈ పద్ధతికి వశమైనస్టోరు నిత్యావశ్యకవస్తువులను గుణమందును, వెలయందును కొనుగోలు దారులకు లాభకరమగునట్లుగా నందజేయ జాలదు. రొక్కమునే కైకొనుపద్ధతి నవలంబించినప్పుడే అనమర్థతను, అనవసరవ్యయమును, వ్యర్థపదార్థమును మనము తగ్గించ గలము. అప్పుగా కొనుట వాడుకదారు కైనను లాభప్రదము కాదు. కొనినప్పుడే డబ్బు నీయకున్నను, అప్పు నెప్పటికైన తీర్చక తప్పదు. రొక్క మిచ్చుచు కొనకున్న ఋణము హెచ్చు. అప్పిచ్చువాడున్న మరణించినవాడును మరలివచ్చు నన్నట్లు, అప్పు సొప్పచేసి పప్పుదప్పశము వేయుట సులభము గాన, రొక్కమిచ్చి కొనుపద్ధతి యలవడదేని, వాడుకదారు తనతాహతుకు మించునట్లు అనవసరవస్తువులనుగూడ కొని, డబ్బు తీర్చవలసినచ్చినప్పుడు దేబెముగము జూపును. రొక్కముతో కొనునలవాటు మితవ్యయము నభివృద్ధిచేయును.

అప్పుగా సరుకుల నీయుట స్టోరుకుగూడ నష్టమే. అందఱ కప్పుపెట్టుస్టోరు, టోకుగా తనకు సరకులనమ్మువారి కెటుల రొక్కము నీయగలదు? తానుగూడ అప్పుకే కొనుచో, ధర నధికముగ నీయవలసియుండును. అందుచే తనడబ్బు సభ్యులలో ఖాతాయాపమున బిగిసి

పోయిన భాండారము, సామగ్రిని కొనుటకు వేటుగా ఋణము చేయవలసివచ్చును. ఆ ఋణములపై వడ్డీచెల్లించవలెను. ఇదిగాక, స్టోరు అప్పుపెట్టు బాకీలలో రాని మొండి పద్దులు కొన్ని యుండును. అవి కృష్ణార్పణమే. ఇట్టిపద్దులు నన్నింటి నేదోవిధమున సరిపెట్టవలెను. ఇందు కుపాయ మేమి? ఏ కొందఱో దీనిని భరించకుండుటకై, ఈ భారము హెచ్చుధరల రూపమును దాల్చి వాడుకదారు లందఱియందును పంచబడుచున్నది. ఇటుల, ఈనష్టబాధ్యత, ఏసంబంధములేక రొక్కమిచ్చి కొనువారికిగూడ సంక్రమించుచున్నది. కనుక వారి సంఖ్య

“నానాటికి తీసికట్టు” అగుటలో నాశ్చర్యమేమున్నది?

ఇంతియ కాక, కఠాపద్దులకై యదనముగ కొన్ని లెక్కపుస్తకములుంచుటచే ఖర్చు హెచ్చును. బాకీలున్నవారి నొత్తిడిచేయుట బాగుండదు. అందఱు మర్యాదగలవారే. స్టోరువ్యవహార కొందరిని విశ్వాసపాత్రులని నిర్ణయించుకొని వారి పేరున కఠాతెలుచుచో, మిగిలినవారు అపార్థము చేసికొని భాండారమునే బహిష్కరింతురు. కనుక, పెక్కుచిక్కులతో గూడినందున

“అప్పునిచ్చెడి పద్ధతి తప్పు, తప్పు.”

ఆంధ్రవాఙ్మయ సూచిక

(ముద్రితముద్రితగ్రంథముల పట్టికలు)

ఈ పుస్తకమున ౧౯౨౭-వ సంవత్సరము చివరవరకు అచ్చయిన తెలుగుపుస్తకములపట్టిక ఒకటి, ఆపుస్తకములను వ్రాసినవారి పట్టిక ఒకటి, విషయమునుబట్టి విభాగించి ఆయా విభాగములక్రింద వచ్చిన పుస్తకముల పట్టికలు, ఇంకా కాకినాడ ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తు లైబ్రరీలోను, తంజావూరు సరస్వతీ లైబ్రరీలోను, చెన్నపురమున ఓరియంటల్ లైబ్రరీలోను ఉండే వ్రాతపుస్తకములలో ఇప్పటికి అచ్చుకాకుండ ఉన్న తెలుగు పుస్తకముల పట్టికలును, ప్రత్యేకము అకారాదిగా ఉన్నవి. ఆంధ్రవాఙ్మయవిమర్శనరూపమయిన ప్రకాశకుల సీరిక్ ౧౦౮ పుటల పరిమితిగలది యీ పుస్తకమున ఉన్నది.

తెలుగుభాషలో పుట్టిన పుస్తకములను, వానిలో, ఈపుస్తకము ముగియునప్పటికి అచ్చయినవానినీ, కాని వానినీ తెలిసికొనుటకు ఈ సూచిక చాల ఉపయోగకరము.

భారతీసైజు పుస్తకము, పుటలు ౬౨౦, మంచికాగితములు వెల రు. ౧-౦-౦ మాత్రమే.

మేనేజరు, ఆంధ్రగ్రంథమాల, నెం. 7, తంబుకెట్టివీధి, మద్రాసు.

సంక్రాంతి ముగ్గులు

—యస్.దుర్గారావు.

తెనుగు తెన్నులు

“ఆరుగలలపాత్తున నాత డితడే” యగునట. తెలుపుకొట్టికొని వచ్చినవారిని తరిమివేయు. నొంటరి తనము తెలుగువారికి లేదు. ఆనా డేనాడు వచ్చినదో తీయతీయగ తీర్చి దిద్దినయిల్లాలు సంస్కృతము, మన తెలుగువాకిళ్లకు, ఏమీరారామా! వచ్చిపోవుచుండుట వలన చుట్టరిక మేచ్చడునుగదా! ఆమెక్రిగంటిమాపున కర్ణము, కీళ్లకడలికకర్ణము, పవడపు పెదవుల కర్ణము, పదములకడలిక కర్ణము మున్నేరుపడినది కాదు; మొలచి చిగురించునది కాదు. ఆమెసింగారమే చేవగలచేతిపని; చెక్కినజిలుగుపని. ఏమిచేకొనకూడదు? ఏమిపూసి కొనకూడదు? వచ్చినది, పలుకరించినది; ముంగిటముగ్గిటుగా దటులనని దిద్దినది; ముంజూరుతోరణ మటుగాదిటుల నని తీర్చినది. ఆమెచేతుల నేదో సున్నితమున్నది; ఆమె చేతల నేదో అంద మున్నది.

కానిమ్మని యానాటి తెనుగుకన్న చూచుచు నిలిచినది; తలయూచుచు మెచ్చినది. నట్టింటికి తెచ్చినది; సందిట స్రచ్చినది ఆమెను.

అప్పుడు తెలుగువారికి సంస్కృతముపయి మోజు, క్రొత్తవేషక, ముచ్చట. రచ్చలలో నది, రాగములలో నది; పెండ్లిసీటకడ నది; వేల్పుతిన్నె ముంగట నది. అన్నిట నదియే. తెనుగో—చెట్టేవనము తెరుగని ముద్దరాలు. పుట్టువుతో వచ్చిన మురిపేమేకాని తెచ్చిపెట్టికొన్న తీరుపెరుగని అడవిపూవు. ఆమెతెన్నే ఆమెది. ఆమె తేటయే ఆమెది. ఏపువ్వయిననేమి? దానివన్నెలుదానికి గలవు; దాని చిన్నెలు దానికిగలవు. ఆతావులగుబులు—ఆ పచ్చి తేనెరుచి—ఏమో ఎవరచచిగొన్నారో—ఆ తీయదన మునకై మన మిప్పుడు పెదవులు నాకికొనుచున్నాము.

“రాజునుచూచిన కళ్లను సుగనిని చూచిన మట్టి వేయ వలె ననిపించుచున్న” యిట్టి కొక యిల్లాలు. ఈ వన్నెల విసనకట్టునుచూచినానికి తెన్నేది? ఇంటిదానిని విడిచి పేరూరులు లేకుండ పెరదాని పంచను వేలుటయా—వన్నెలాడితో వలస పోవుటయా—అనిపించినది. ఇక్కవ మక్కువ, ఇంటి వలపు ఎవని కుండవు?

దీని కొక త్రోవపన్నినాడు తెనుగువాడు; తెను గును తీర్చునన్నాడు. సంస్కృతపుచాయల కొన్ని తెలుగు గోడలపయిని చికిలిచేసికొన్నాడు; తెనుగును దిట్ట చేయుమని సంస్కృతమును బ్రతిమాలినాడు. దాని మొలత్రాడు దీనికి కొలత్రాడయినది. ఇదియే త్రోవ యని తెనుగును నడిపింపజూచినాడు. అయ్యో! ఆదిన్ని లేతతమలపుటాకుటడుగులతో, నడక తడబడ, చెమట లూర నడిచినది తెనుగు. ఏమిచేయవలెను? తెలుగు వాడో, వహో! నడకయొక్కారమని యెడలబుల కించినాడు; పలుకుపసయని పెదవుల సవరించి కొన్నాడు; పలుకులబమ్మ నన్నాడు; మాటల మగడ నన్నాడు.

ఓ, బాగున్నది యీ చక్కబాటు! బలే, మా తెలుగుసింగారము! ఈత డెవడోగాని గట్టివాడే - పనివాడే - యని తెలుగువారు వెనుకబడినారు.

ఒక్కమారుగా, తెలుగుటాకసము వన్నెలవిల్లు విడిచినది. తెనుగురచ్చడింపుడుతెర జారినది. తెలుగు నా డావింట ముల్కు లూడినాడు. ఆతెరపయిరంగులు పులిమినాడు; గురినానినాడు; కూటమిపన్నినాడు; ఎక్కడో, ఏయోరనో నీడగ, బోబూచిగ తెలుగు నిలిచి నది. సంస్కృతపుటడుగులలో తెనుగునడక—సంస్కృ

తప్పులేట తెనుగులేట-ఏదీ-ఇవిగో, తెలుగునడచినయడుగు బాడలు, తెలుగు విసరిన పయ్యవచెరగునీడలు తెలు గొలికించిన చిరునవ్వులెలుగు. అంతే అదే చాలు నన్నాడు తెలుగువాడు. “నావాడేడీ, యేడీ”—యని చెనకి చెనకి విసివి వేసారి వంటయింటికడ పైటవెరగు పరచిగాని పండుకొన్నది తెలుగు. నిద్దురపట్టునా! ఏమినిద్దుర? వానియడుగుల సడి వినుచున్నదే!

వాడో రా రమ్మని సంస్కృతమును ముంగేల నూని మరిసిపోవుచున్నాడు.

నడుమనడుమ కొండరు హర్కునుండి మేల్కొని నల్లు శ్రుల్లిపడి, పసూరి వసివాడి పడియున్న తెనుగు వంక చే చారలువేసినారు. అయ్యో! ఈతనీట త్రావనీరే కరవయినదే - ఏమగును - మూలమూల నింకిపోదా?

అయిన నాపలకుటాణి మత్తెములను బియ్యపు గింజతో దోమికడిగి, జిగిచూపినారు; మూలనున్న ముద రానికి ముంగిటివెలుగుచూపినారు. తెనుగు కొంచెము కంచెర సడలించి జగము జూచినది. వాడినవూవు పయిని చన్నీరు చిలికినట్లయినది. ఆయింటనే మసలుట యామెకు పండుకయినది.

నేడదేరుమొగమున చిత్తడి జల్లు కొట్టినది. ‘అడే బావు బడేబావు’ రోజులుతలయెత్తినవి. ‘కోకోకిస్కా’ పలుకులు కొనసాగినవి. తెలుగువాడు విన్నాడు. అలవాటుచేసికొన్నాడు. అట్టే కాగిలించుకొన్నాడు. ఇందులో ఏదో పెద్దరిక ముందన్నాడు. పలుకులే పాట లన్నాడు. పెద్దలకు వేడుకన్నాడు. ‘పీలువుము.’ తెలు గును పిలచి ఈయందము ఈచందము చూపించినాడు; ఈ నడకలు నేర్చుకోమన్నాడు; ఆట్లు నడుపుమని ముందుకు ప్రోసినాడు; నడిపించి కొంకలుగొట్టి నాడు. ఆతెనుగు - రెండు మూడడుగులు పెట్టి చతికలబడినది; నా కలవడదని పెద్దనిట్టూర్పు పుచ్చి నది. తెనుగువాడు మీసముపెనవెట్టినాడు - ఆటులనా? అన్నాడు; తలచినాడు, తలయూచినాడు. నీవు ‘ధర్మా రు’నకు రా దగవు; ‘పర్థాలా’ పడియొండువుని ‘ధర్వాజా’ తెరచి తెనుగును లోపలకు పెట్టినాడు.

‘తుడుకబ్బెను రా తురుకబాస’ యని గొణుగుకొనుచు తెనుగుపడుచు జంకిపోయినది.

రెండువేసము లయినవి. తేటకలగినది. తెనుగుకల గినది. కొన్నా శృండ్లకన్నెరుగక ఇంటనే పడియుండె నాతెనుగు. ఏత్రోవవోవువాడో పలుకరించిన కనుల చెమ్మతో జాలిగ పలికినది; లేదా మోకాలం దలవెట్టి కొని మూలవట్టినది. తెనుగేదీయని యడిగినవాడే కరవని పించినది. ఇటులయిన కొన్నాళ్లకు తెనుగు గలదని కవ గొంతుకతో చాటినారు తెనుగువారు. కలదు, “లేదని” యెవరనగలరు? కాని ఆసంస్కృతపు పాడిప్రాతలలోనే, అక్కడక్కడ నంటిన తురుకచాయలలోనే కనుకు విడచి గుమ్మముకడకు వచ్చినది. చాలును; మా తెనుగు, మా ముద్దు తెనుగు, మరిపెంపు తెనుగు, బియ్యారి తెనుగు, ఒద్దిక తెనుగు. తల్లీ, మేల్కొన్నావా అని తెలుగు వారప్పుడు, తేటతేటగ మేల్కొల్పుపాటలు మొదలు పెట్టినారు. మొదలే లేనికంటే మేలుగదా! ముమ్మం దన్నియు చక్కబడగలవు. తీర్చిదిద్దుట, దిద్దుదన మొసం గుట మననోటిపని. అయ్యో అందులకే లోటా! నోటి పాలుపాయసమా! అనుకొనునంతలో వచ్చినది. Leave the doors wide open అన్నాడు ఆతడు. Damn it అన్నికట్లా తెంచేసి Free Telugu ను సింఛెంచిప్పి ఆడిస్తా నన్నాడు. Go on! Stage it and see అన్నాడు. అందులకును తరుచుమన్నారు తెలుగువారు. ఏ నాటనో మూలబడిన తెనుగు వెలుగుచూచి విరిసిపోయి నది. తండనపదాలకు గొంతు సవరించినది-తప్పటకు గులు పెట్టి యీవలకు వచ్చినది. ఆంగ్లవేసము వేసియైనా బ్రతుకుదునుగాని అడగిపోలే నన్నది. సరే రమ్మని తెలుగువారందరు నొక్కచూరుగ పిలచినారు; నీబ్రతుకం తయూ పాటలో నిమిషినదన్నారు; నీ నడకే పాటకావలె నన్నారు; పాటలోనున్న సుగ మేక్కడా లేదన్నారు; నీ అంద మేలగుననున్నను, నీ యాట లెటులున్నను, నీ ఘాట లెటులున్నను సరే పాటకావలెనన్నారు. ఉమ్మ తిత్తిపట్టి ఊగినారు; తొడమీద చేతులు చరచుకొనుచు తొందరపెట్టినారు; తెనుగు తడబడినది. చేజిక్కినతరి

జారవిడచి యూరకొందునా! ఏమో ఎందులో త్రొక్కు
కొని పోదునో! కానిమ్మని గడపదాటినది.

తెనుగునుడి - English intonation

తెనుగుతలపు - English expression

తెనుగుత్రోవ - English gait

తెనుగునడక - English idea

తెనుగువాత - English criticism

తెలుగు, ఇంగ్లీషులు కలగాపులగ మయిపోయి
కానకూసరయిపోయి - పన్నుపడ్డత్రోవ యేర్పడక
కొంతవడి తక్కుంగల బాస చూచి తెనుగు క్రొత్తనడక
ల నడవకొచ్చినది. తెనుగును ఈటిదానివలె నిప్పుడు
గడపపయి కెక్కించినారు. ఆడుమని పాడుమని వెనుక
చప్పటులు చరచుచున్నారు.

తెనుగన్నలారా, తెనుగుతమ్ములారా, లెండు;
నడుములు కట్టికొనుడు; మీ తెనుగుచేతులను ముందుకు
చూచి యామె పడవండ కాచికొనుడు; అల్లంతుట
నుండగనే యామెనందికొనుడు; మీ నులిసెచ్చని తెలుగు
కాగిలింత నామె బొదివికొనుడు; మీ తెనుగును మీరు
పోల్చికొని యుబ్బుడు; మీ తెనుగును బాసలవండబో
కొలికిపూసగ నిలిపికొనుడు.

—పూడిపెద్ది వెంకటరమణయ్య.

ఆంధ్రభాష

౧౧-వ శతాబ్దమున ప్రపంచమందంతటను భాష
లనుబట్టి నెలకొలుపబడిన జాతీయప్రభుత్వములు (Na-
tional Governments on linguistic basis) ఏర్పా
టైనవి. భరతవర్షమున చాళుక్యు లాంధ్రభాషను
జాతీయభాషగాఁ జేసిరి. అప్పటినుండియును క్రొత్త
పద్ధతి నాంగ్రికావ్యనిర్మాణ మారంభమైనది. దానితో
కావ్యభాష యొకటి స్థిరపడినది. దానికి అనుశాసనము
కలిగినది. కావ్యేతరరచనలు వ్యవహారభాషలోనే జరిగి
నవి. వ్యవహారభాషలో జీవము హెచ్చుగానుండుటచే
కావ్యభాష వ్యవహారభాషను మార్చలేకుండెను గాని
వ్యవహారభాషయేకావ్యభాషను కొంచెముకొంచెముగా
మార్చుచుండెను. ఈమార్పు ప్రబంధములలో స్వల్పము

గాను; శతకముల సంతకన్న హెచ్చుగాను, పాటలలో
మిక్కిలిహెచ్చుగాను కనబడుచున్నది. వచనరచన
యని చెప్పదగినది లేదనియే చెప్పవచ్చును. శాస్త్ర
గ్రంథములు పద్యములలోనే రచింపబడుచుండెను.
జనసామాన్యమునకై పుట్టిన శాస్త్రగ్రంథములు వచన
ములలోనున్నను, వ్యవహారభాషయే యందుండెను.
కావున ఈవచనగ్రంథములభాష సంస్కృతము(సంస్క
రింపబడినది) కాకుండుటచే, దాని కేకయాపము లేకుం
డెను. వ్యాకరణములు కావ్యభాషనుమాత్రమే శాసిం
చుచుండెను. ఆంగ్లేయపాఠశాలలు వచ్చినవి. వచనరచన
యవసరమయ్యెను. దాక్షిణాత్యు లీవచనరచన నారం
భించిరి: వారికి సరళమైన వ్యవహారభాష రాదు. కావ్య
భాషలో నున్న వచనములు వా రెఱుంగుదురు. కావున,
దేశీయాంధ్రము నెఱుంగని చిన్నయనూరి కావ్యభాష
లోనే వచనరచనచేసి, వ్యాకరణము రచించెను. దీనితో
కావ్యేతరరచనలలో మార్పు కలిగెను. వచనరచనకూడ
కావ్యభాషలోనే ఆరంభమయ్యెను. ఈవచనరచన నొత్త
రాహు లామోదంపే లేదు. వాసుదేవ పరబ్రహ్మశాస్త్రిలు
గారు, జూలూరు అప్పయ్యపండితులు, పార్వతీశ్వర
కవిగారు, ఈ మొదలగువాతెవ్వరును చిన్నయనూరిగారి
రచనను లక్ష్యముచేయలేదు. కొక్కొండ వేంకట
రత్నం పంతులుగారి రచన నామోదించిరిగాని, వారి
వచనమును, పద్యమునుగూడ నొక్కవిధముగానే, యస
హ్యములుగా నుండినందున నది కీర్తిగాంచలేదు. వీరేశ
లింగముగారు మొదట దాని నామోదించిరికాని, వా
రొత్తరాహులగుటచే దానియందలి లోపములను గమ
నించి యది విడిచిపెట్టిరి. ఇంతలో వ్యవహారభాషలో
ప్రశాసనములు వారే వ్రాయుచుండిరి. వానిలోని భాష
సారళ్యమును లోక మామోదించెను. కావున, చిన్నయ
నూరిగారి వ్యాకరణమునకు దూరముగా నుండక, వ్యవ
హారభాషకు చేరువయైన యొక నూతనకావ్యభాషను
వారు సృష్టించిరి. దీనికి పోతన్న, చేమకూర వెంకన్న
మొదలగువా రాయనకు మార్గదర్శు లైరి. ఈ నూతన
కావ్యభాషను లోక మామోదించెను. ఆభాషలో నవ
లలు, నాటకములు, కావ్యములు - అన్నియును బయలు

దేరినవి. కాని, ఇంతలో వేంకటరాయశాస్త్రిగారి కిం దొకయసందర్భము కనుపట్టినది. నాటకములలో (వీధి నాటకములలో) పాత్రలు స్వచ్ఛితమైన వ్యవహార భాషలో మాటాడుచుండిరి. తెలుగులో మాత్రం నల్లల యుండగూడదు? అందఱును కావ్యభాషయే యేల మాటాడవలెను? ఈయసందర్భమును వారు గమనించి, ప్రతాపరుద్రీయమున పాత్రోచితమైన వ్యవహార భాషను వారుపయోగించిరి. దానితో గలకల మొకటి పుట్టినది. వేంకటరత్నప్రముఖులు ప్రతికక్షా లైరి. కవి పండితసభలలో, నీచపాత్రలకు అచ్చ తెలుగు వాడుక చేయవలెనని తీర్మానించిరి. చిత్రనటీయములోని యెరుకు నాయకునిభాష ఈ తీర్మానముల ఫలితమే. కాని, లోకము దీని నామోదించలేదు. వేంకటరాయశాస్త్రి గారిమతమే కొంతవరకు నిలిచినది. ఇంతలో, నాటక ములో కావ్యభాషయే యసందర్భ మను నొకయూహ జనించినది. అప్పారావుగారు కన్యాశుల్కము వ్రాసిరి. లోక మామోదించినది. దానితో నాటకరచన రెండు పద్ధతు లయ్యెను. వీరేశలింగముగారి సులభమైన కావ్య భాషయో, అప్పారావుగారి వ్యవహారభాషయో, రెండింటిసంకరమో ఉపయుక్తమగుచుండెను. గిడుగు రామనూరి పంతులుగారు రవతరించిరి. వచనరచనమాడ వ్యవహారభాషలో నేలమాడవని వాదించిరి. లోకము కన్ను విప్పి చూచెను. వారిమాట యాదరించెను. ఇప్పుడు భారతిలోని వచనరచన ప్రాయశఃముగా వ్యవహారభాష లోనే సాగుచున్నది. అయితే, దీనిలో లోపము ఒకటి కనుపట్టుచున్నది. కావ్యభాషలో నున్న ఏకత దీనిలో లేదు. వ్యక్తిగతమైపోవుచున్నది. సకీవభాషలో మాధు ర్యము కలదు; నిర్జీవభాషలో లేదు. కాని, భాషకు ఏకత అక్కరలేదా? ఇక్కడ రెండుపక్షములు బయలు దేరినవి.

‘భాషకు ఏకత కావలెను. అట్టిఏకత కావ్య భాషలో కలదు’. అన్నారు గ్రాంథికవాదులు.

‘భాషకు జీవము కావలెను. అట్టిజీవము వ్యవ హారభాషలో కలదు’. అన్నారు వ్యావహారికభాషా వాదులు.

నేను వ్యవహారవాదులలో చేరినప్పుడు ఈ రెండవవిషయము ప్రధానముగా జేసికొంటిని. కాని భారతిలోనికథలు చదువగా, చదువగా, ఏకత లేని లోపము కనబడ్డది. అది లోపమే యని నాకును, నా మిత్రులకును దోచినది. మధ్యహర్ష మొకటి యవసర మైనట్లు కనబడినది. అందు ఏకత, జీవము ఈరెండును గలసియుండవలెను.

ఇది యిట్లుండగా, దేశపరిస్థితులు మారఁ జొచ్చినవి. చాళుక్యులకాలములోనిసమస్యలు మరల కలుగుచున్నవి. సంస్కృతప్రాకృతములు రాజభాష లుగా నుండినదినములు పోయి చాళుక్యులకాలములో ఆంగ్రము రాజభాషయయ్యెను. ఆంగ్లేయుల ధయ వల్ల ఆంగ్ల భాష రాజభాషగా నుండినదినములు నేడు తగ్గుచున్నవి. ఆంగ్రము రాజభాష కావలసినదినములు వచ్చుచున్నవి. యూనివర్సిటీ, కాన్సిలు, మొదలగు రాజకీయసంస్థలలో ఆంగ్రమే ఉపయోగింపవలసి యున్నది. దీనికి కావ్యభాష పనికిరాదని స్పష్టమే. ఆధునికభాషలో మాధుర్యము కలదుగాని, ఏకత లేదు. కావున ఏకత కలిగించినచో, వ్యవహారభాష రాజభాష (King's Telugu) కాగలదు. ఈ యుద్దేశముతో భాషను విభజింపగా, అది నాలుగుతరగతులుగా కనబడినది: Archaic, classical, standard, dialectal. ఇది నేనుచేసినవిభజన.

౧. ఉదాహరణము

Archaic - నేను చేయవలయును, నాకు చేయవలయును.

Classical - నేను చేయవలయును.

Standard - నేను చేయవలెను.

Dialectal - నేను నేయాటి—లె—ల—మొ.

౨. ఉదాహరణము

Archaic - వలవదు.

Classical - వలదు.

Standard - వద్దు

Dialectal - ఒడ్దు.

ఇదే మూడువిధములైనది:

Archaic, Classical - ఇది ప్రాచీనాంధ్రములు.

Standard - వర్తమానాంధ్రము.

Dialectal - అభినవాంధ్రము.

౧౯౧౯-వ సంవత్సరములో రామమూర్తిపంతులుగారు వర్తమానాంధ్రభాషాప్రవర్తకసమాజము ఏర్పాటుచేసి, వీరేశలింగముపంతులుగారిని అగ్రాసనాధిపతినిగాఁ జేసినప్పుడును, మామిత్రులు కొందఱు గ్రామ్యవాదులైనప్పుడును వీరేశలింగముగారికిని, మాకును మనస్సులలో నున్నది ఈ వర్తమానాంధ్రభాషయే. కాని, తరువాత తరువాత అభినవాంధ్రము బలముపొచ్చుచున్నది. భారతీయంతయు దానితో నిండిపోయినది. కొంత గట్టుకట్టుట యవసరమని తోచినది. ఈ సంగతి రామమూర్తిపంతులుగారికి నేను వ్రాసితిని. యూనివర్సిటీ, కాన్పిర్లుగనునింపవలసిన యేకతగల మధుర భాష అనుశాసనముచేయుట మనకర్తవ్యమని చెప్పితిని. ఆమాటకు రామమూర్తిపంతులుగారి జవాబిది:

“మీరు కొన్నాళ్లక్రిందట నాతో భాషావిషయమయి మాట్లాడినప్పుడు ఇది ‘యుగసంధి’ అని చెప్పినారు. నేనొప్పుకొన్నాను. మాతృభాషప్రయోగించేవారు శిష్టప్రయోగ మనుసరించవలెను; అంతే నియమము; సుబోధమయిన గ్రాంథికభాషాశబ్దములు ఆవశ్యకములయినవి వాడవచ్చును. అట్లే సంస్కృతాలూ, అన్యదేశాలూ. వ్యావహారికవిషయములను గు. రచించే గ్రంథములు “కావ్యాలు” కావు. “కావ్య” భాష కవుల ఔచిత్యజ్ఞానమునుపట్టి ఉంటుంది.

ఒక్కసమాజములోనివారయినా ఒకరిని ఒకరు నిర్బంధించి ‘నియమములు’ చేయరాదు. ‘స్వేచ్ఛ’, ‘స్వాతంత్ర్యము’ గ్రంథిర్తల మండవలెను. వారి కుచితమయిన నియమములు వారే ఏర్పర్చుకొంటారు. ఆతయముమాత్రము అందరిదీ ఒక్కటే: దేశభాషాభివృద్ధి; దానిమూలముగా దేశభివృద్ధి. ‘Thus far thou shalt go and no further’ అనేవాడు ఒక్క పరమేశ్వరుడే. మనుష్యులకు అట్టి అహంకారముండకూడదు, ఉంటే చెల్లదు.”

ఇప్పుడు పైని నేను వ్రాసినదానిని రామమూర్తి పంతులుగారి జవాబుతో సమన్వయముచేసి, దేశకాలపరిస్థితులు గనునించి మధ్యభాషను అనుశాసించవలసిన దన్న నామాటనుగూర్చి పర్యాలోచింపవలసినదిగా గోరెదను.

* * * * *

2

“There are two laws that always operate—the law of “pull” and the law of “push”. The great law of “pull” draws all things together and the great law of “push” tries to scatter them. Nature strikes a balance between the two. It is this balance that is the cause of the wonderful logic of order and harmony which rules the universe.”

శాస్త్రములనీ, కళలనీ రెండువిధములుగా పెద్దలు ఏర్పాటుచేసినారు. పండితులు శాస్త్రోపాసకులు; కవులు కళోపాసకులు. శాస్త్రములు కేవలబంధమును ప్రతిపాదించును; కళలు కేవలస్వేచ్ఛను ప్రతిపాదించును. అయినా, శాస్త్రవిహీనమున కళగాని, కళావిహీనమున శాస్త్రముగాని శోభిల్లదు. సంగీతములో ఈవిషయము స్పష్టము కాగలదు. శాస్త్రవాసనలేని గాయకుడును, గాయకుడుగాని శాస్త్రజ్ఞుడును సభను రంజింపజేయలేరు. శాస్త్రజ్ఞులగు గాయకులే సభలో ఖ్యాతివహించుచున్నారు. త్యాగయ్య కవి; చిన్నయనూరి పండితుడు; పార్వతీశ్వర కవిగారు కవిపండితులు; వేంకటరాయ శాస్త్రిగారు పండితకవులు. ఈ భేదములు గనునించినచో మన కంతా తేటతెల్లమును. వాడుకభాషలో ఏకత కలిగింపవలసినదని నాఉద్దేశముకాదు. కావ్యభాషకు నానాత్వము కలిగింపవలసినదని రామమూర్తిపంతులుగారి ఉద్దేశమును కాదు. విశ్వవిద్యాలయము, శాసనసభలు—ఈ సంస్థలలో ఉపయోగింపవలసిన భాష, ఈ సంస్థలతో సంబంధించిన వచనరచనలలో ఉండవలసినభాష—కేవలకావ్యములు మాత్రమే కాదు, చరిత్ర, గణితము, ఘౌతికాదులగు శాస్త్రములు, కళలు, వీటితో సంబంధించిన రచనలు, ఉపన్యాసములు—వీటిలోని

భాష—ఈ భాషలో ఒకవీకత ఉండవలసి ఉన్నదని నీ, ఈవీకతయే ఆంధ్రత్వమును నిలుపగలదనినీ, ఈ యేకతను అనుకొనింపవలసి ఉన్నదనినీ, ఈ నూతనాను శాసనము ప్రాచీనాంధ్రమునకున్న, అభినవాంధ్రమున కున్న కొంతకొంత భేదించిఉన్నను ఈరెంటిని కలుప గలిగిన అనుసంధానమై యుండవలసినదనినీ దానికి వర్త మానాంధ్ర మనవలసియున్నదనినీ నా అభిప్రాయము. ఈవర్తమానాంధ్రమే వీరేశలింగకవిగా రామోదించినా రనినీ, దీనినేతిరుపతిశాస్త్రిగారు అంగీకరించి నారనినీ, శ్రీరామమూర్తి పంతులుగారి పక్షమున చేరినప్పు డీ వర్తమానాంధ్రమే మాబోటివారి కందరికి లక్ష్య మున నుండెననినీ, జూలూరు అప్పయ్యపండితులు, పార్వతీశ్వరకవిగారు మున్నగుప్రాచీను లీభాషయే ప్రచారమునకు రాగలదని నూచించియుండిరనినీ నా దృఢాభిప్రాయము. ఈవర్తమానాంధ్రభాషను శాసింపగలవారు రామమూర్తిపంతులుగారే. కేవల స్వేచ్ఛను ప్రతిపాదించవలదనినీ, ఈ Pull & Push సమ్మేళనమును స్వేచ్ఛతోగూడిన నిర్బంధమును ప్రతి పాదించవలసినదనినీ రామమూర్తిపంతులుగారిని నేను ప్రార్థించుచున్నాను. ఆంధ్రవిశ్వకళాపరిషత్తు, ఆంధ్ర రాష్ట్రము - ఆంధ్రుల ఆంధ్రత్వము సర్వతోముఖము కావలసిన తరుణము వచ్చినది. ఈ వర్తమానాంధ్ర భాషలోగలవీకత్వమే ఆంధ్రులవీకత్వమునకు నిదానము.

మండపాక పార్వతీశ్వరశాస్త్రి.

గిడుగు రామమూర్తిపంతులుగారు

చిక్క నైన నిరసనతోటి, తీవరించిన ద్వేషం తోటి, గడ్డకట్టిన ప్రాతిపల్యంలోటి పరిసరా లన్న ముజ్జిడుగా వున్న పరిస్థితుల్లో యేటి కెదురీది జీవిత సాఫల్యం పొందిన ఆధునికాంధ్రులు, కైలాసవాసి కందుకూరి వీరేశలింగంపంతులుగారి తరవాత గిడుగు రామమూర్తిపంతులుగా రొక్కరే కనబడుతున్నారు.

తలుచుకుంటే శరీరం జలదరిస్తోంది.

దేశంలో చారిత్రకజ్ఞానం యేమీ లేదు. కాలం మార్పులు తెచ్చి పెడుతుంటే సత్యం, అవగాహన కాలేదు. హేతువాదానికి నిలవ నీడ లేదు. కేవలమూ వృద్ధప్రవీణతామహుల దగ్గరనుంచీ సంక్రమించిన గుడ్డి నమ్మకం తప్ప మరేమీ లేని రోజు లవి. అలాంటి సమయంలో—ఇరవై అయిదు సంవత్సరాలకిందట రామ మూర్తిపంతులుగారు వ్యవహారికాంధ్రభాషావాదం చేపట్టి గిడసబారిపోయిన పండితవలయంలో వురికారు.

పంతులుగారికి చెనక ఆసరా యేట్లుగా రొకరు, శ్రీనివాసఅయ్యంగా రొకరు, గురజాడ అప్పారావు పంతులుగా రొకరూను.

కానీ తే యీ ముగ్గురూ సులంకప్రజ్ఞానం తులే; అయినా పండితులు యీవర్గాన్ని చూసి హేళన చేశారు.

కలం పట్టినప్పు డెల్లా త్రోవ్యం తిరగనేనే పండి తులికి యేట్లుగారు ఖండంతరు లైపోయారు. అయ్యం గారి దగ్గర చీరకాలం విద్యాభ్యాసం చేసిన ఆంధ్ర జాతికి వారు అరవవారైపోయారు. ఇక అప్పారావు గారా? ఆయన వొక రాచమాతులికి పూడిగం చేస్తూ ప్రహసనాలు రాసుకునే మనిషి.

ఇంకేం వుందీ? పండితులంతా పంతులుగారి వాదాన్ని కుప్పిగంతులుగా భావించారు. “ఏమీ పని లేదా యేమిటి?” అంటూ విసుక్కున్నారు. “విశాఖపట్టా స్సుంచి తప్పించుకుని పారిపోయినచ్చారు కాబోలు” అని జాలితలెచారు.

అప్పటి కప్పుడే పంతులుగారికి ‘బ్రహ్మచైత్రుడు’ ముదిరిపోయి వుంది. ఎలుగురాసిన పండితుల కంఠస్వ మలు పంతులుగారి చెవిదాకా వెళ్ల లేదు.

పండితులు పంతులుగారివివాద క్లేమలు కురి నేశారు. వ్యంగ్యాలు దిమ్మరించేశారు, దీవనలు గుమ్మ రించేశారు; కాని అవి కొండనుమాటో ప్రతిధ్వనించి నట్టు పండితుల చెవుల్లోనే గింకరుమన్నాయి.

చేసేది లేక పండితులు కలాలు పట్టారు. వెంటనే పంతులుగారు యేద్రపెన్నలు వుచ్చుకున్నారు.

చూడగా వొక్కొక్క పండితుడి వొక్కొక్క పుస్తకంలో చెండు—చూడు—నేల తప్పులు. శ్రీకారం చుట్టడానికి కలం యెన్ని తిప్పులు తిప్పాలో పండితులెరగ రని పంతులుగారు టాకాయించి చెప్పారు.

కాని ప్రభుత్వం పండితుల వాదానికే చేయూతలుచ్చింది.

పంతులుగారి మార్గానికి పర్యతం అడ్డు తగిలింది. నిజమే; కాని వారు జంకలేదు. అనుకు వెనక్కి వెయ్యలేదు.

అవును. ఎందుకు జంకాలి? ఎందుకు వెనక్కి వెన్నులీ?

గమ్యం గమ్యంగానే వుంది. దాని కేమీ విఘాతం కలగలేదు.

తెనుగుతల్లి “రావోయి నాయనా, యానేపు నంది రావోయ్!” అంటూ క్రేమతో చేతులు చాపింది.

వెంటనే పంతులుగారు దారి మార్చారు. ఈ సారి వారికి అప్పారావుగారి కలం పూర్తిగా సాయపడింది.

వ్యావహారికభాషకి “స్వాధీనహక్కుభుక్తా” అన్నది తప్పిపోయిన సురుపీతాన్ని మళ్ళీ దఖలుపరిచినవా రీయిద్దరే.

అయితే: వొక్క చిన్న భేదమాత్రం వుంది.

రామమూర్తిపంతులుగారు భాషయొక్క పూర్వోత్తరా లన్నీ తుణ్ణంగా తెలిసిన పండితులు. పెద్ద పెద్ద సభల్లో మహామహా మొనగాళ్లని “సుర్రండిగూ” అంటూ పురిమి కిందికి లాగేసిన సరదారు.

అప్పారావుగారు శబ్దశక్తి తెలిసిన రచయితలు. రససిద్ధి పొందిన భావుకులు.

రామమూర్తిపంతులుగారి సింహగర్జనలు భాష తత్వాన్ని బోగపరిచాయి.

అప్పారావుపంతులుగారి కవిత వ్యవహార భాషలో వున్న జీవకళా, మాధుర్యమూ, రసస్ఫూర్తి, శక్తి వెల్లడిపరిచింది.

ఇలాగ ఆగర్జనలవల్ల సత్యం అవగాహనం కాగా, యాకవితలవల్ల కుమారకవిసింహులకు నూతనా వేశం కలిగింది.

ఇంకేం కావాలి?

ఆంగ్లవాఙ్మయపరిచయంవల్లా, వివిధదేశపర్యటనాలవల్లా కొత్తపోకడలు పోతూ వున్న యువకవులంతా వ్యవహారభాషలోనే గ్రంథరచన ప్రారంభించారు. దేశీయులు ఆంగ్లభాషయొక్క నిస్సర్థమాధుర్యాన్ని అనుభవించూ బానులెనుకు ముద్దరించిన పంతులుగారి పరిశ్రమని గుర్తించారు.

ఇదే మొన్నటి డిసెంబరు ౨౭ డో శేదీని రాజమహేంద్రవరంలో నన్నయ్యభట్టు స్నానాలు చేసి జపం చేసిన గోదావరి వొడ్డున కార్యరూపం తాల్చింది.

ఆంగ్లబాధి అంతా ఆక్కడ కూడింది. ఆంగ్లం వైభవం అంతా ఆక్కడ కొలుపుతీరింది. ఆంగ్లం రసిత అంతా ఆక్కడ సుబాళించింది.

ఆవేశ రాజమహేంద్రవరంలో (పరిషద్వాసి కోత్సవంలో) పంతులుగారికి చోటు లేకపోయింది. ఇవాళ రాజమహేంద్రవరం అంతా పంతులుగారి లేజన్ను నిండిపోయింది.

ఆవేశ పరిషత్తు పంతులుగారికి ఆంక్ష చెప్పింది. ఇవాళ దేశం పరిషత్తుకే ఆంక్ష చెబుతోంది.

—శాస్త్రి

వృక్షములు—వారసత్వము

వడ్డాది సీతారామారావు, B. A., M. Sc.

వారసత్వము కొన్నిరకములకింద విభజింపబడినది. అందు ముఖ్యమైనవియు, మనకు సామాన్యముగా గమనించునవియు ఈ క్రింద తెలుపబడినవి :

౧. సంయుక్తవారసత్వము (Blended Inheritance)

సంతానముయొక్క ఏ స్వభావమునందైనను తండ్రిసంబంధమైనవియు, తల్లిసంబంధమైనవియు నగు గుణములు మిళితమై కన్పట్టినయెడల, నట్టిదానిని సంయుక్తవారసత్వ మందురు. ఇందు పైతృకగుణములును, మాతృగుణములును సరిసమానమైనభాగములుగా కలసియుండవలె నను నియమము లేదు. ఏవియైనను ఎక్కువగాగాని, తక్కువగాగాని యుండవచ్చును.

౨. తదేకవారసత్వము

సంతానమునందలి యేగుణమునందైనను పూర్తిగా తల్లి పోలికగాని, లేక పూర్తిగా తండ్రిపోలికగాని యున్నయెడల నది యితరగతికి చెందును. ఇందు పైతృకగుణము లున్నయెడల మాతృ గుణములు కన్పట్టవు; మాతృ గుణము లున్నయెడల పైతృకగుణములు కన్పట్టవు. దీనిని Exclusive inheritance అని గాని, Unilateral inheritance అనిగాని అందురు.

3. వారసత్వసమ్మిశ్రణము (Particulate Inheritance)

ఇందు తండ్రిగుణములును, తల్లిగుణములును మిళితముగావు గాని వేరువేరుగా సంతానమునందు గన్పట్టును. దీని కొక యుదాహరణము నిచ్చినయెడల సుబోధకమగునని తలచెదను. ఒక ఎర్రని గుఱ్ఱమునకును, ఒక తెల్లని గుఱ్ఱమునకును గల్గుసంతానముయొక్క శరీరము

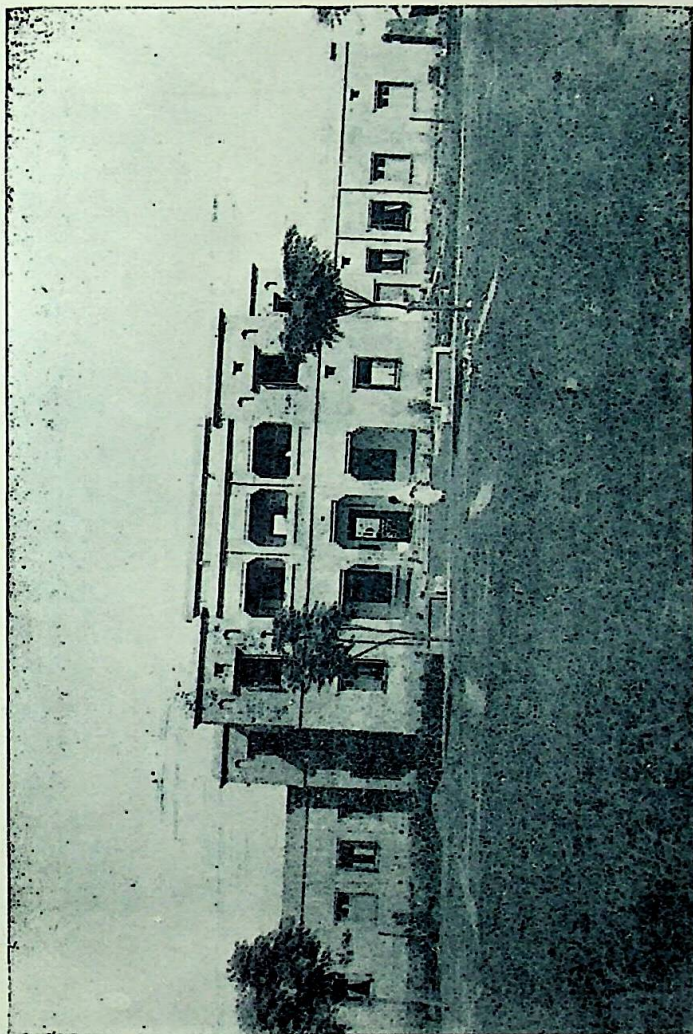
కొన్నిచోట్ల ఎఱ్ఱగాను, మరికొన్నిచోట్ల తెల్లగాను ఉన్నయెడల నది ఈతరగతి వారసత్వమునకు చెందును.

౪. వికల్పవారసత్వము

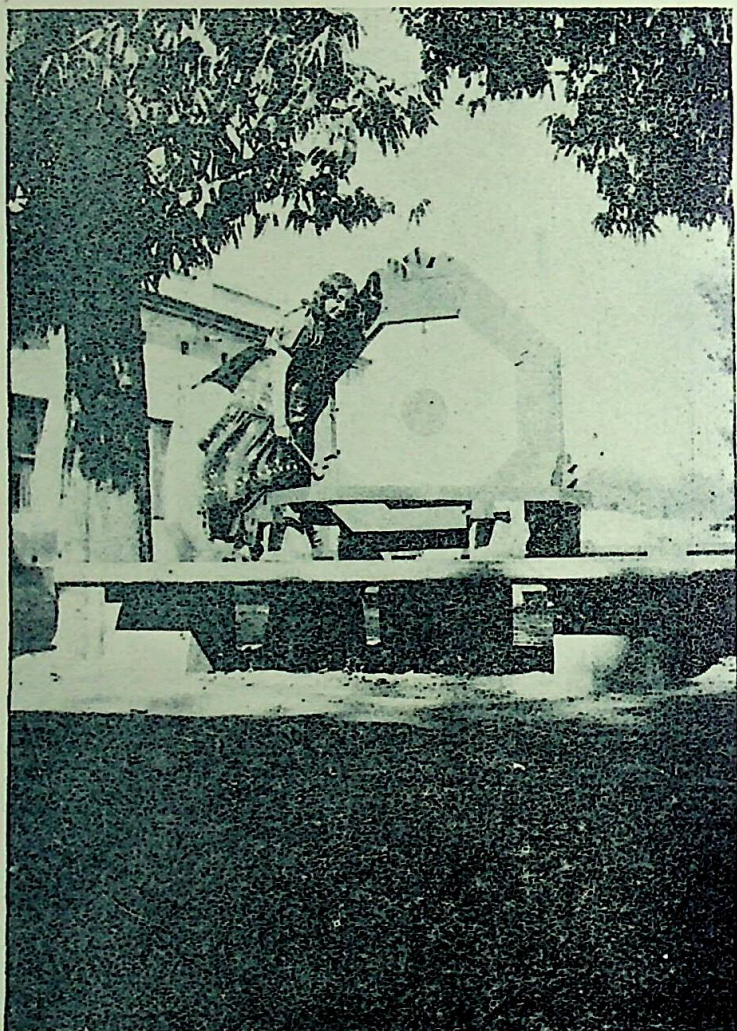
మెండెల్ (Mendel) అనునాతడు వారసత్వమునుగూర్చి అపారమైనకృషి నవీనపద్ధతులపై చేసి కొన్ని వారసత్వక్రమముల నేర్పరచెను. ఈతని పరిశోధనయంతయు ఎక్కువగా మొక్కలపై జరుపబడెను. శాస్త్రజ్ఞులందరును ఈతనివారసత్వక్రమముల నామోదించుటయే కాక అన్నివిధములను వారసత్వములునుగూడ ఇష్టపడెని సూత్రములప్రకారమే విశలేషరూపబడుచున్నవి. వేర్వేరుగుణములు సంయుక్తములు కానేరవనునది యీతడు రుజువుచేసినవానిలో ముఖ్యమైనది.

మెండెల్ చేసిన ప్రయోగములలో గొన్నిటిని క్రింద సుదాహరించుచున్నాము:

ఈతడు తనపరిశోధనను మొదలు బహుశీమొక్కపై మొదలిడెను. రెండుస్వచ్ఛమైనజాతులకు (Varieties) చెందిన బహుశీమొక్కలు ఏర్పడెను. ఒకజాతి చాలయెత్తుగా ఎదుగునది. రెండవజాతి బహుశీమొక్క కొన్నియంగుళములయెత్తుకంటే ఎదుగజాలదు. ఏజాతి కాజాతి యెట్టిమిశ్రమమును లేక స్వచ్ఛమైనది. ఈ శాస్త్రజ్ఞుడీ రెండుజాతులను అతిజాగ్రత్తతో మిశ్రమముజేసి (అనగా యొకజాతిమొక్కను పురుషవిజమున కేర్పరచి—Male parent—మరియొకజాతిమొక్కను స్త్రీవిజమున—Female parent—కేర్పరచి) యొక సంకరజాతి నేర్పరచెను. అట్లు చేయగా వచ్చినగింజలను నాటగా బయలుదేరిన మొక్కలన్నియునుగూడ ఎత్తుజాతికి చెందినవియే యాయుండెను! సంకరజాతిని జేయుటకు పొట్టిమొక్క నుపయోగించినప్పటికిని, మొదటితరము (First generation) మొక్కలన్ని

ప్రొ. వి. జి. సూర్యం

జి. 'గంగ'

(విశ్వభారతి విశ్వవిశాలయమున నుపయోగించు గంట.)

యునుగూడ నాశ్చర్యకరముగ నెత్తుబాటికి చెందినవియే యైయుండెను.

ఈమొక్కల నిక సంకరము గానీయక జాగ్రత్తగా పెంచి వచ్చిన గింజలను మరల నాటగా మరియొక ఆశ్చర్యకరమును సంగతి కనుపడెను. ఈ రెండవతరము మొక్కలయందు ఎత్తుమొక్కలును, పొట్టిమొక్కలును గూడ నుండెను. కాని యెత్తుమొక్కలసంఖ్య పొట్టివాటికంటె సరిగా చూడురెట్లు ఎక్కువయుండెను.

పెక్కువారులు పలురకముల మొక్కలతో నీతి డీ పరిశోధనను సల్పెను. వాని ఫలితమునాత్రము సరిగ్గ నిట్లే యుండెను.

మొదటితరమునందు పొట్టిమొక్కలు లేనందులకు గాను మేమన, పొట్టి, పొడుగు గుణములు రెండునుగలసి

యొకేగింజయం దున్నప్పుడు పొడుగు గుణము సువ్యక్త మగునగాని పొట్టిగుణము అంతర్గతముగానే యుండును. కాని రెండవతరమునకుమాత్రము గుణములువేరగును. అట్లు వేరగుటలో నొకపాలు పొట్టిగుణముమాత్రము బహిర్గత మగును. అట్లుగుటకు కారణము శాస్త్రము తెలియనివారి కర్థమగుట కొలదిగ కష్టమగుటచే నిచట తెలుపదలచు కొనలేదు.

ఈ పరిశోధననుబట్టి, పొడుగు పొట్టి గుణములు రెండును ఎన్నడును మిళితమైపోనేరవని తెలియుచున్నది. ఇందు ఎత్తుగుణమును Dominant Character అనియు, పొట్టిగుణమును Recessive Character అనియు అందురు.

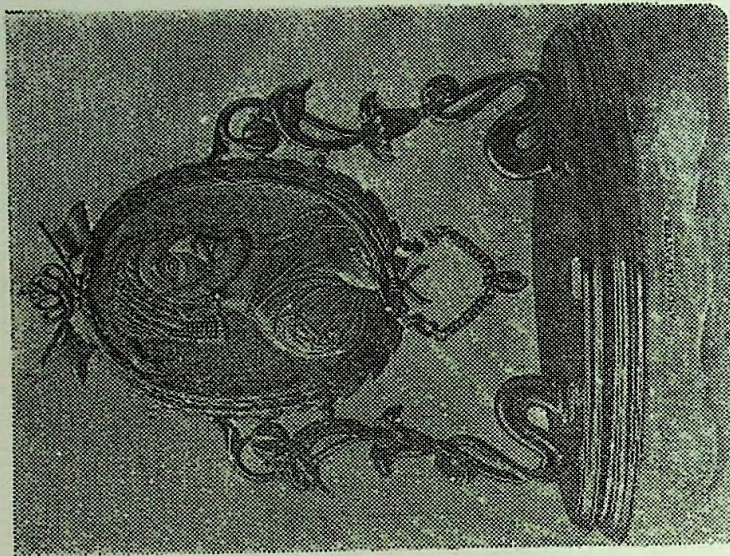
వృక్షములయందలి వారసత్వమునుగురించి యింకను మరియొకవ్యాసమునందు దెల్పబడును.

ఇందిరా? ఆ c c c — యస్. యమ్, సుందరం

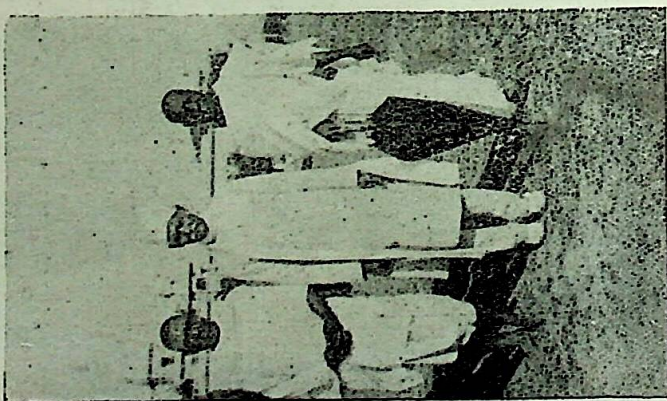
అలగూరగంప

శివాజీ

దీనిని క్రైరాంక్షి అప్పిలిపాత్రుడు (కొత్తవేట) కర్రతో
తయారుచేసినాడు. ఇది చాల సుందరముగ నున్నది. పనితనము
నిపుణముగ నున్నది. శిల్పి అభినందనార్హుడు.

బులుసు సాంబమూర్తిగారు, మదనమోహన, మాలవ్య

కాళీ హిందూ విశ్వవిద్యాలయమున.
K. P. R. V. ప్రసాదరావు.

నక్షత్రమండలము

గోబ్బూరు వేంకటానంద రాఘవరావు (కవితాసమితి)

(మాఘ శాల్కనమాసములు : ఫిబ్రవరి 1934)

ఉ తరము

దక్షిణము

[ఈపటము తలమీదను ఆయాదిక్కులుచూపునట్లు సరిగాపట్టుకొని చూడవలయును. ఇంగున్నట్లునక్షత్రములు
ఫిబ్రవరి 8 లేదీని రాత్రి 8-49 గంటలకును, ఫిబ్రవరి 15 లేదీని రాత్రి 8-21 గంటలకును } కనబడును.]
" 22 " " 7-54 " " 29 " " 7-30 " }

ఈమాఘబహుళనవమిముదలు ఘాల్గుణబహుళ సప్తమివరకును, అనగా ఫిబ్రవరి 8-వ తేదీముదలు మార్చి నెల 8-వ తేదీవరకు రాత్రి తొలిజామున నగపడు నక్షత్రాదులను గమనింతుము.

క్షీరవాహిని (Milky way)

ఈమాసములో క్షీరవాహిని ఆగ్నేయదిగ్భాగము నుండి వాయవ్యమునకు, ఆకాశమధ్యముమీదుగా గొప్ప ఆర్చివంటి రూపముతో (Like a great arch) వ్యాపించియున్నది. అయ్యది ఆగ్నేయమున నౌకా మండలముకడ నారంభించి, వాసుకి, శ్వాన, పూర్వ శ్వాన, వృశ్చిక, మిథున, వృషభ, సారథి, భృగు, పరశు, ఆపస్తంబమండలములమీదుగా ఊర్వశివరకు వ్యాపించియున్నది.

మిక్కిలి తేజోవంతములైన నక్షత్రములు

(First Magnitude Stars)

ఈమాసమునందు తొలిజామున మిక్కిలి తేజో వంతములైన నక్షత్రములు తొమ్మిది మన కగపడు చున్నవి.

అవి యేవియనగా,

౧. వృషభరాశిలో రోహిణి (Aldebaran)

౨. సారథి మండలములో బ్రహ్మహృదయము

(Capella)

౩. ఆర్ద్ర (Betelgeaux)

౪. రిగల్ (Rigel)

౫. మృగశ్యామరుద్రుడు (Sirius)

౬. అగస్త్యుడు (Canopus)

౭. మఘ (Regulus)

౮. మిథునములోని (Pollux)

౯. పూర్వశ్వానము (Procyon)

ఉత్తరనక్షత్రములు

ఈశాన్యదిశను సప్తములు పూర్తిగా ఉడయ మైనారు. క్రతు, పులహ, పులస్త్య, అత్రిములు

చతురస్రముగాను, ఆంగీరస, వశిష్ఠ, మరీచిముఖులు త్రిభుజముగాను కన్పట్టుచున్నారు. ఈత్రిభుజమునకు వశిష్ఠునికడ కోణము చాలపెద్దది. వశిష్ఠునిప్రక్కనే ఆవగింజవలె మిణుకుమునుచు అరుంధతి సాగ్ధి యున్నది. పులహాక్రతురేఖ గ్రువసూచకము. గ్రువునిదిగువను గ్రువరక్షకులగు ధాత, విభాతలు కనబడుచున్నారు. గ్రువునకు కుడితట్టున లఘుబుక్షము కలదు. దానినంటి ఎడమకు తలక్రిందుగా ఊర్వశి వ్యాపించియున్నది. ఊర్వశిపాదము గ్రువు నంటియున్నది; శిరస్సు క్షీతిజ మునకు దిగువనుండును కానరాకున్నది. ఊర్వశికి దిగువ అపస్తంబమండలము ఉన్నది.

మధ్యను

పడమట రేవతి అస్తమింపబోవుచున్నది.దాని దిగువను శింశుమార చున్నది. అదిగూడ త్వగలో నస్తమింపవలె యున్నది. రేవతికి ఈవల అశ్వినీనక్షత్ర ములును, ఆపైన చ్యవనుడును, అతని తల్లియు నున్నారు. ఆమెను భంగపరుపయత్నించి విఘ్నమైన పులోమ రక్కసుడు గ్రుడ్లు ముక్కరించుకొనుచు ఆప్రక్క నున్నాడు. వీరికి కుర్బగా భృగుడును, అతనివంశజు లగు రుచిక, జమదగ్ని, ఔర్వ్యుడు లోనగువా రున్నారు. ఆప్రక్కనే సారథిమండలమును, అందలి బ్రహ్మహృద యము, అబశాబకములు, బడబాగ్ని లోనగు నక్షత్రము లున్నవి. అశ్వినీకిని సారథిమండలమునకును మధ్యను పొయ్యిపొక్కిళ్లవలె నూడు భరణిచుక్కలును, ఆవల పూచిన కొరవిపూచుకంటివలె కృత్తిక-సిల్లలకాడి- చుక్కలును మెరయుచున్నవి. ఆప్రక్కనే గర్గనక్ష త్రమును, ఎద్దుకన్నవలె ఎఱ్ఱవై యున్న రోహిణియు కాన వచ్చుచున్నవి. రోహిణికి దిగువను కొంచెముప్రక్కగా మృగశిరచుక్క లున్నవి. అదిగువనే పగడమువలె ఎఱ్ఱని కాంతితో కేజిరిలుచున్న ఆర్ద్రనక్షత్ర మున్నది. మధ్యను 'గొల్లకావిడి' చుక్క లున్నవి. అవే ఒర యన్యోధుని పటకానక్షత్రములు. ఆయోధుని ఖడ్గము వాటిక్రిందనే నేలాడుచున్నది. ఒరయన్పాదమై రిగల్ (Rigel) చుక్క మెరయుచున్నది. రిగల్

సమీపముననే యమునానది పుట్టివట్టు కనబడుచున్నది. యమున పెక్కుస్థానములు వంకరజీంకరలు తిరిగితిరిగి నైర్మతికి వ్యాపించియున్నది.

ఆర్ద్రము తూర్పుగా పునర్వసుచుక్క లున్నవి. ఇవి ధనుస్సునలె నున్నవని కొంద రందురు. పశువనలె నున్నవని కొంద రందురు. ఇందు తూర్పువై పున సున్న రెండు చుక్కలలో, ఎగువ, ననగా ఉత్తరపుచుక్క కంటె దిగువది తేజోధికమైనది. దీనినే పాశ్చాత్యులు పోలక్సు (Pollux) అందురు.

మిగులమునకు ఎగువ ఏనుగుతోండుము, లంబో
దరము, మామకవాహనములతో విఘ్నేశ్వరుడు ప్రకా
శించుచున్నాడు.

సారశేషుండలమునకు ఎరువ కల్పవృక్ష మున్నది. ఆ 'కల్పవృక్ష మునీశ, పచ్చరాపట్టుగను' గచ్చపట్టుగా గల అష్టరసల మండల మున్నది. ఈకల్పవృక్షమునే పాశ్చాత్య సిద్ధాంతములు Camelopardalis అని వ్యవహరించుచున్నారు.

మిథునమునకు తూర్పున కర్కటకమంశలమును, అందు పొట్టి ప్రావునంటి చుక్కమబ్బు (Nebula) ను కానవచ్చును. దాని కిటునటు రెండుచుక్కలున్నవి. ధవళధవళముగా నున్న ఆచుక్కమబ్బు వెండించు మనియు, అటు నిటు గల చుక్కలు గాడిద లనియు, ఆగాడిద లీకంచములో ఆహారము తినుచున్నట్లును పాశ్చాత్యుల గాన లున్నవి.

పుష్కమిదినువను సర్వదైవత్యమైన ఆశ్రేప
కలదు. పుష్కమికి తూర్పున పల్లకివంటి యాకార
ములో మఘయును, కనులవలె రెండురెండు చుక్కలు
గల పూర్వఫల్గుని, ఉత్తరఫల్గుని నక్షత్రములును
ఉన్నవి.

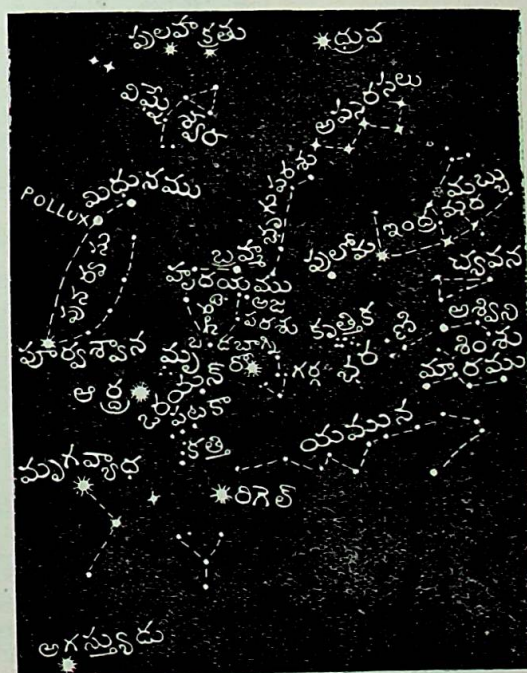
ద్రౌపదీస్వయంవరమువనోత్సవనాటకము ఆకాశ
మునం దిపుడు రమ్యముగా ప్రదర్శింపబడుచున్నది.
బకాదుల పని అయినది. ఆవరకు ప్రచ్ఛన్నముగా నున్న
పాంశవులు పైకి వచ్చుచున్నారు. ఉత్తరభట్టానికి
ఋగ్వేదములో అగునీనక్షత్రమనియే పేరు. అర్చనము,

అనగా ఉత్తరఫల్గుని ఉదయించి ఆవరకును ఆకాశమున పరిభ్రమించుచున్న మత్స్యము-విాసము-ను పశ్యంతినాడు. విాసము ముక్కలై నేలగులిపోయినది. మత్స్యముపాటు కనుగొనగానే కన్య-ద్రౌపది-ధంగమున నవతరించినది. ద్రౌపదివివాహము ఆప్టమి, రోహిణినాడైనదని భారతమునందు గలదు. అది యీ ఫాల్గునమునందే తలెట్టించుట గమనింపదగియున్నది.

కన్యసమీపమునందే ఓ. ఉ. గ్రు. ఆముసంజ్ఞ
లతో ఓరోడ ఉత్తరగ్రువము సూచింపబడినది.
పాలసముద్రముగనమునుగూర్చి చర్చించునపు డీఓరోడ
గ్రువవృత్తాంతము గమనింతము. ఆవల సారమేయముండ
ల మున్నది.

దక్షిణాకాశము

పై రృతిదిగ్భాగమున శింశుమారమునకును,
యమునకును మధ్య గుంఘ డున్నాడు. యమున కీపల
బకదాల్చుట్టి డున్నాడు. యమ నానది తిరుగుటలో

ఉపరిచరవసువు కాననగుచున్నాడు. రిగత్ దిగువ కళకమును, ఆదిగువ కపోతమును గలవు. ఉపరిచరవసుచరిత్రతో సంబంధముగల అద్రికయు, వలయును ఆదిగువ నున్నవి.

క్షీరవాహిని నంటి ఉత్తరముగా పూర్వశ్వానమును, దక్షిణముగా శ్వానమును గలవు. ఆదిగువనే నౌకామండలము గలదు. నౌకాస్తంభపుష్టములును బాగుగా కానవచ్చుచున్నవి. ఆప్రక్కనే అగస్త్యుడు అన్యుతకాంతితో లేజరిల్లుచున్నాడు.

విశేషములు

పూర్వశ్వానము, ఆర్ద్ర, మృగవ్యాగుడు అను నీమూడు నక్షత్రములును సమశ్రీభుజాకారము కలిగియున్నవి.

ఆర్ద్ర; మృగవ్యాగు, రోహిణి; రిగత్ నక్షత్రములునాలుగును సుదీర్ఘమైన వజ్రాకారముతో నలువంకలను మెరయుచున్నవి.

పశ్చిమమునుండి తూర్పువకు మీన, మేష, వృషభ, మిథున; కర్కటక, సింహ, కన్యారాశులు క్రమముగా వ్యాపించుచున్నవి.

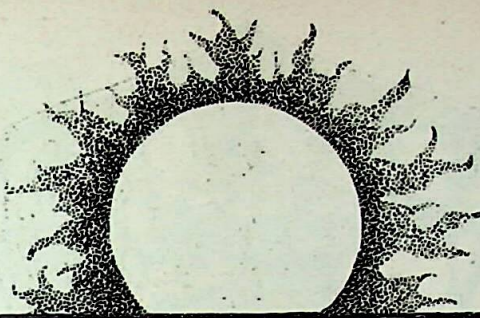
ఈమాసములో ముఖ్యమైన ఉల్కాపాతములు లేవు. స్వల్పఉల్కాపాతములు ఫిబ్రవరి ఇరవైయవ లేదీ లగాయతు మార్చి రెండువరకును సింహరాశిలో సుఖసమీపమున నగపడును.

ఈమాఘ, ఫాల్గునమాసములలో సూర్యోష్ఠమయము కాగానే ఆకాశమగ్ధమున నభోజైభవమును, మహనీయకాంతితో లేజరిల్లు నక్షత్రవిశేషములును వైపేటములో చూపినాను. తొలిజాయన పటములో చూపదగు గ్రహాదు లీమ సమున లేవు.

కాళి

— యస్. వి. యస్. రామరావు.

ఆంధ్రభ్యుదయము

కవుతా ఆనందమోహనశాస్త్రిగారు

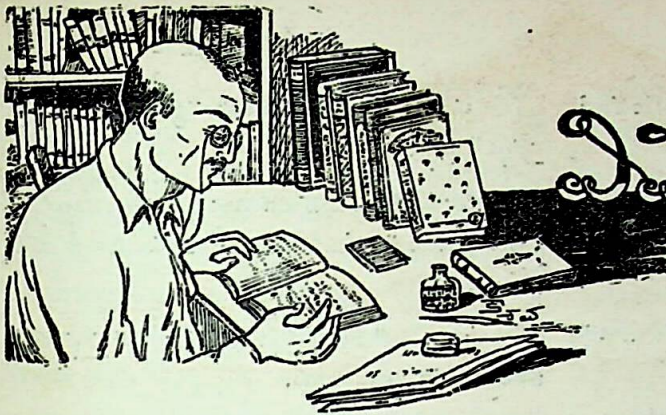
“ఇరువదియైదేండ్ల ప్రాయమువారే యయినను ఆనందమోహనశాస్త్రిగారికి చిత్రలేఖనమందు అపూర్వమైన కాశలము గలదు. వీరి స్వతంత్రభావనాచాతుర్యమునకును, చిత్రలేఖనకాశలమునకును నేలనుడిన్ ఆర్పిస్తున్న ప్రాంకాయసునందు వీరు రచించిన చిత్రములు నిదర్శనములు. వీరి చిత్రములు సకీవదృశ్యప్రబంధములు. ‘ఛాయలు,’ ‘కత్తులసానపెట్టువాడు’ అను వీరిచిత్రములు అతిమాత్రమణియములయినవి. వీరి యాలంబనమున చిత్రకళ జీవముట్టిపడుచు, విలసిల్లగలదు. ఇండియాదొరతనమువారు సయితము వీరిప్రతిభను గుర్తించి, వీరిచిత్రములను గొన్నింటిని లండను ఇంపీరియల్ చిత్రకళాప్రదర్శనమునకు పంపినారు” అని యొకానొక ప్రాస్ఫుపత్రిక ప్రశంసలనందుకొన్న మేటిచిత్రకారుడు.

శ్రీమతి వై. సీతమ్మగారు

ఈమె కర్నూలున గౌరవ పేజిస్ట్రీటుగ నియమింపబడెను. శ్రీ వై. గోపాలరావుగారి సతీమణి.

విమర్శనలు

ఆంధ్రయుతుసంహారము

ఇది యాంధ్రగ్రంథమాలయందలి ౨౩-వ కుసు
ము. కృతికర్త: నట్టి వేంకట సుబ్రహ్మణ్యము
గారు. బి. ఏ. క్రాసు ౪౦ పుటలు. వెల ౮ అణాలు.
వల: వారు “ఆంధ్రగ్రంథమాల, ౭ తంబుసెట్టివీధి,
మదరాసు” అనువిరునామము వ్రాయవలెను.

కాలిదాసముహాకవికృతమని చెప్పబడు ఋతు
సంహారమున కిది తెలుగుసేత. మూలగ్రంథము కాలి
దాసకృతమే యగునని గ్రంథకర్త యుపోద్ఘాతమునఁ
జెలుపుచున్నాడు. కొండటిమత మట్టిది. ఇంకఁ గొంద
టిది వేటుమతము. వేటుమతమే నాకును సమ్మతము.

ఋతుసంహారము నింతవఱకు అనేకు లాంధ్రీ
కరించియున్నారు. శ్రీ వేంకట సుబ్రహ్మణ్యముగారి
యీ తెనిగింపును తక్కినవానికంటె దక్కవదికాదు.
ఇయ్యది చాలవఱకు మూలాభిప్రాయము ననుసరించు
చునేయున్నది. కాని భాషాంతరీకరణముపట్ల దుర్ని
వారములగు నెఱుగు లిందును అందఁడుఁ గానవచ్చు
చున్నవి.

మూలము:—“యథా ప్రదోషః శశిచారుఘా
వణాః” [౧-౧౨]. తెనిగింపు—“చంద్రఘామమనోజ్ఞ
దోషములువోలె”. మూలమునందలి ‘ప్రదోష’ మిందు
‘దోష’ మయినది.

మూలము:—

తృషా మహత్యా సతవిక్రమోద్యమః
శ్వేనా మహా ర్ధ్వరవిదారితానః,

నహ స్త్రమాశేఽపి గజాన్ మృగేశ్వరో
విలోలజిహ్వా శ్చలితాగ్రశరః. [౧-౧౪]

తెనుగు:—

గీ. దప్పి పైకొన విక్రమోద్యమము తూల
మాటి హర్షము నో రున్నపాటి దెఱవి,
జూలు విదలించుకొనుచు విలోలజిహ్వా
చెంతఁ గరులున్నఁ గేసరి చీల్చబోదు.

ఇచట దప్పిచేత విక్రమోద్యమము తూలననియు,
నో చెక్కువగఁ దెఱువబడెననియు, నర్థముకలుగున
ట్లాంధ్రీకిరింపదగియున్నది. ఇచట “విలోలజిహ్వా”
అనునది కేసరికి విశేషణమయ్యును, “విలోలజిహ్వా
యొక్కచెంత” అనువిరుద్ధార్థము స్ఫురింపవచ్చును.
అచటివిశేషణపదము నుచితరీతిని మార్చవలసియున్నది.

మూ:—“సముద్భృతా శేషమృణాళజాలకమ్”
[౧-౧౯.]

తె:—“ఉద్భృతా శేషతామరసోత్కరమ్ము.”
మృణాళము తామరతూఁడు. తామరసము పద్మము.

మూ:—“శిర్ణ”. తె:—“శుష్క” [౧-౨౩].
రాలినది శిర్ణము; ఎండినది శుష్కము.

మూ:—“విపాందురం కీటరజ స్తృణాన్విరమ్”
[౨-౧౩.]

తె:—“పాండురము కీటత్వణరజస్సార్పకమ్ము”
అన్విరమువేలు; స్పార్పకమువేలు.

మూ:— “స్త్రీయశ్చ కాంచీమణికుండలో జ్వలాః” [౨-౧౯.]

తె:— “మేఖలామణి కుండలో స్త్రీపితౄంగ, నలు” ఉజ్జ్వలము = ప్రకాశము, ఉన్మేషము = వికాసము, ఉదయము.

మూ:— “చంచన్మనోజ్ఞ శఫరీరశనాకలాపాః” [3-3.]

తె:— “చంచదుత్సుకశఫరీరశనలు” మనోజ్ఞము = సాగసై నది. ఉత్సుకము = వేడుక.

మూలము:—

“ప్రయాథకాల్యంశుచయై ర్మనోహరం
క్వచిత్ స్థితక్రాంచ నినాదరాజితమ్,
ప్రకామకామం ప్రమదాజనప్రియం
వరోరు కాలం శిశిరాహ్వయం శృణు” [౫-౧].

తెనుగు:—

గీ. “రూఢశాల్యంశుచయహర్ష రూఢ మిదన్!
విరళచక్రనినాదసంవిరచితమ్
ఇతరకామమ్మ ప్రమదాజనేష్టతరము
వినుము కాలము శిశిరాహ్వయము వరోరు.”

ఇచట మనోహర మనుటకుబదులు హర్ష రూఢ మనుట పాసంగదు. “రాజితము, సంవిరచితము” ఏకార్థకములు కావు. “ప్రకామకామ” మృదుదానికి “ఇతరకామ” మనునది వాచకముకాదు. తెనిగింపు లోని నాల్గవపాదము యథాశ్రుతముగ నుండుటచే జమ త్కారాధాయకము కావచ్చును.

మూ:— “నిబద్ధ”. తె:— “సాశ్చిరుద్ధ” [౫-౨]

మూ:— “శరదీందునిర్మలమ్”. తె:— “శరదైంద వామలమ్మ”. ఇచట జంద్రునికి బిందవపదము పర్యాయము కాదు.

మూ:— “ఉత్సుకాఃస్త్రీయః” [౫-౫]

తె:— “స్త్రీలు వేడ్క”. వేడ్క క్రియావిశేష గమకాదు. స్త్రీవిశేషముగ నుండవలెను.

మూ:— “కేశపాశః” [౫-౧౨] తె:— “జడ.”

మూ:— “దధతి దివసయోగ్యం వేష మన్యా ప్రహ్లాః” [౫-౧౪]

తె:— “వేషమున్ దినయోగ్యము వేటుదాల్తు”. ఇచట “వేటు” వేషవిశేషము కాదు. తరుణీ విశేషము.

మూ:— “వసన్తే” [౬-౨] తె:— “చైత్రము” వసంతము చైత్రము కాదు.

మూలము:—

“ఉచ్ఛ్వాసయన్త్యః శ్లేఘబంధనాని
గాత్రాణి కందర్పసమాశులాని;
సమీపవర్తి షష్ఠానా ప్రియేషు
సముత్సుకా ఏవ భవన్తి నార్యాః.” [౬-౮]

తెనుగు:—

గీ. సంశ్లేఘాభిలబంధ లుచ్ఛ్వాసయన్త్య
లసమబాణవిశేషాశులావయవలు,
మోలః జరియించు ప్రియతమపురుషులందు
సోత్సుకాత్మలె యయ్యెద రువిద లివుడు.”

అంగనలు తమసడలిపోయిన యంగులలకు జీవమును, జవమును గల్గించి, ప్రియులయొడ వేడ్కకల్గియే యున్నారని మూలముయొక్క యభిప్రాయము. ఆంధ్రీకరణమున నీయర్థ మభివ్యక్తము కాలేదు. ఇట్టివి మఱికొన్ని కలవు.

ఘంధోయత్యాదిస్థితై “యెడనెడ”, “మఱి మఱి”, “చిరమ్మ”, “ఇపుడు”, “జోర” మొదలగు పాదపూరకములగు పదములును, అనుచితసలములందు సముచ్చయార్థక పదములును కన్పించుచున్నవి. అచిత మనుటకు బదులు ఆచితమని పెక్కనొట్ల బ్రయోగింపఁ బడినది.

మూలము సర్థభావములు సరిగా అన్వయసార శ్యము కల్గునట్లమరిన యనువాదములు తమ కందచందములను గుదుర్చుకొనుటయేకాక మూలముప్రశస్తిని ముందుకు దేగలవు. అట్లుకాని యనువాదములు కేవ

లము వ్యయప్రయాసములకే యగును.

ఈయనవాదమున కవిత్వము సరళముగ సాగినను అన్వయసారశ్యము కొంచెము తగ్గినది. కాని “ఉపజ్ఞ” కనుపడుచున్నది. రచనము సంస్కృతబహుళమై ఆంధ్రతామద్రను కొంత కోలుపోయినది. సంస్కృత పదముల తత్సమీకరణము పలుతావుల లింగవివేకమునకు బాధకలిగించుచున్నది. స్థూలవృష్టికి గోచరించు నీ పైదోషములనిషయమును “ప్రతిభ చాలమి, అనుభవము లేమి, మత్స్యతని దోషములుం బొరసియుండ వచ్చును. సహృదయులకు తంతవ్యుఁడను” అను అనువాదకుల “విజ్ఞప్తి”ని పాటింపఁదగును.

అనువాదములు ఉపజ్ఞను మొక్కపఱచును; స్వతంత్రరచనములు దానికి వాడినిగూర్చి మెటును పెట్టును. కావున నీగ్రంథకర్త మునుముందు అనువాదములవెంటఁ బఠక స్వతంత్రగ్రంథములను రచించి తన యుపజ్ఞను సార్వకపఱచుకొను టురవు.

సర్వజనాహ్లాదకరముననది యీ గ్రంథమునందలి వస్తువు. ఆంధ్రసోదరు లీగ్రంథమునందలి రుచిని చవి గొని గ్రంథకర్త కృత్యాహమును గూర్చుట సముచితము. బులుసు వేంకటరమణయ్య.

క ర్ణ చ రి త్ర

ఇది కళాప్రచారక సమితివారి మూడవప్రచురము. పద్యకావ్యము గ్రంథకర్త: మల్లాది వేంకటకృష్ణ శర్మగారు. డెమీ ౬౮ పుటలు. మూఁడాశ్వాసములు. (పూర్వఖండము) వెల రు. ౦-౧౦-౦. పుస్తకములు వలయువారు “దేవరాజు వేంకటకృష్ణారావుగారికి, బరంపురం, (గంజాం)” అనివ్రాసినఁ బడయఁగలరు.

మూఁడాశ్వాసముల పరిమితిగల యీ మొదటి భాగమున, మహాభారతప్రసిద్ధుఁడగు కర్ణునిచరిత్ర కొంత వఱకును—అనఁగాకర్ణుఁ డంగరాజ్యాధిపత్యము వహించి దుర్యోధనునికి బాసటగా నుండ నంగీకరించినంతవఱకును—వర్ణింపఁబడినది. మహాభారతఘట్ట ననుసరించియే కథ వర్ణింపఁబడియున్నది; కాని కర్ణుని జనన

విషయముమాత్ర మిందు వేరుగుచున్నది. కుంతికి సవ్యోగర్షమునఁ గర్ణుఁడు పుట్టినట్లు మహాభారతమున నుండఁగా నిందు, తొమ్మిదివేలలు నిండినపిదపఁ బుట్టినట్లు వర్ణింపఁబడినది. ఇది యుచితముగ లేదు. కుంతి గర్భమును మోసినచో, ఇంటిలోనివారి కాచిహ్నములు కన్పింపవా? మఱియు గృహముననే కర్ణుఁడు పుట్టినచో, అతనిని గంగలోఁ బాఱవేయ దూతకం బంపినఁ జాలదా? తానకూడ పోవుటేల?

ఇందుఁ జాలవఱకుఁ గ్రోత్తపోకడ లున్నటు లుపోద్ఘాతమునఁ గలదు. కాని వానికంటె నెక్కువగఁ బ్రాచీనమార్గానుసరణములే యిందుఁ గన్పించుచున్నవి. విశేషముగ దేవతాకవిష్టులు, వస్త్యంతములు, ఆశ్వాసాద్యంతపద్యములు, గద్యలు, ఈవిషయమును బాగుగఁ జాటఁగలిగియున్నవి.

కథాచమత్కార మిగ్రంథమున లేకపోయినను కవిత్వముమాత్రము చాల సరళముగ నున్నది. అచ్చటచ్చట స్పృహయంగమములగు వర్ణనలు గలవు.

పుట ౧౦. “పైతృకఋణవ్రాహంబు ఛేదించఁగా” అనుచోట ఋణమును వ్రాహమముగఁ జెప్పుట సరసము గాదు.

పుట ౧౩. “పూవులన్ గోసినగోళ్లునొచ్చునని”.—ఇచట నేళ్లు నొచ్చుననిన బాగుండును.

పుట ౧౯. “విలసచ్చంద్రాగ్నిమార్తాండమంజుల నేత్రత్రయ”.—ఇచట నేత్రత్రయమున మంజులత్వము మృగ్యము.

పుట ౪౧. “కోమలపక్షికులగ్వనిచ్చటల్” ఇచట ఛటాపదము ధ్వనివిషయమునఁ జమత్కారకము కాదు, అప్రసిద్ధము. కాంతివిషయముననే ప్రసిద్ధము.

పుట ౬౪. “జాతము దైవనిర్ణయము, జాతము నెంతురె ప్రాజ్ఞులు”.—జాతి యనునర్థమున జాతపద మప్రసిద్ధము.

పుట ౨౮. కందపాదము—“గనుగొని పెదవుల్ చలింప, గాకటుని”.—ఇచట ఛందస్సు పోయినది.

పుట ౪౦. సీ. “ఆలోలకల్లోలజాలచాలనలీల”. ఇచట “జాలచాలనలీల” అని యుండవలెను. అట్లు దిద్దినచో ఛందస్సు కుదరజాలదు.

పుట ౪౧. “తనయింతిన్ రాఘవమదానికి ననియెన్”. ఇచట “తనయింతికి” అనియుండవలెను.

మఱియు “పిలుచు” ధాతువునకు “పిలచు” అనురూపములు చాల వాడబడినవి. పు. ౧౪. “సహజము లంటిబల్కుగా.” పు. ౫౦, ౫౧. “యావ్వనము”, పు. ౫౯ “పిలచుటకు”. పు. ౬౫ “ఎల్లరున్ వొగడ”, మొదలగు కొన్ని స్వల్పములగు స్థానిత్యములు కలవు.

ఇందలి కథ యాదర్శప్రాయ మగుటచేతన, కవిత సరళముగ సాగి చదువుట కల్లాసముఁ గల్గించుట చేతను దీని నాంధ్రసోదరులు పఠించి శ్రీవేంకటకృష్ణ శర్మగారి యత్నాహుమనకుఁ బ్రోత్సాహము నొనరించురుగాక !

బులుసు వేంకటరమణయ్య

డీవెలరా

రచయిత : గద్దె లింగయ్యచాదరి. ప్రకాశకులు : ఆదర్శగ్రంథమండలి, ఎలమట్టు, కృష్ణాజిల్లా. వెల ఒక రూపాయి.

“.....డీవెలరాజీవితము పరాధీనదశ నున్న యువకులు తప్పక జదువవలయునను యుద్దేశముతోడనే యాంధ్ర సోదరుల కీచిన్నిపాఠ్యమును సమర్పించుచున్నాను” అని గ్రంథకర్త ‘తోలిపలుకు’ లో నుడివినట్లు దేశస్వాతంత్ర్యంకోసం ప్రయత్నిస్తూన్న మనకు తప్పకుండా యిట్లాంటివాళ్ల జీవితాలు చదివి నేర్చుకోవలసిన విశేషము లనేకము లుంబవి. డీవెలరాచరిత్ర అంటే యింపుమింపుగా విద్వాండుయొక్క స్వాతంత్ర్య చరిత్రే అన్నమాట. ఆతనిజీవితము విద్వాండుస్వాతంత్ర్య ప్రయత్నములో అంత వికృత (మితి) మైపోయింది.

మనదేశము, కేవలమూ శాంతిమార్గాన్నే అవలంబించినా, హింసాదేశమునకూ విద్వాండుకూ సాతంత్ర్య

ప్రయత్నములో అనేకములు పోలిక లున్నవి. అంతేత డీవెలరాచరిత్ర మనకు పూర్తిగా ఉపయోకరంగా వుండాలంటే విరివివారిపద్ధతులూ, ప్రయత్నాలూ మనస్వాతంత్ర్యప్రయత్నాలతో సరిపోలుస్తూ మనపరిస్థితుల కవి ఎట్లా అనుకూలమైనవో చూపుతూ వుండకం వ్రాయాలి. కాని ఈపుస్తక మట్లా వ్రాయబడలేదు. అదికాకుండా స్పష్టముగా లేకుండా తొందరగా వ్రాసినట్లు కనిపిస్తుంది. కైలి యింకా బాగా వుండాలి. ఇట్లాంటిలోపా లున్నా ప్రస్తుతం ఆంధ్రవాఙ్మయని కిట్లాంటిపుస్తకా లవసరమే అనిచెప్పాలి.

హరిజననాయకుడు

గ్రంథకర్త : ప్రొఫెసరు రంగనాయకులుగారు, రైతుగ్రంథమండలి, నిడుబ్రోలు, గుంటూరుజిల్లా. ౧౩౬ పుటలు, వెల రు. ౦-౮-౦.

ఈగ్రంథము రైతుగ్రంథమండలియందలి తొలి పుష్పము. నిరుపేదలగు రైతులను, నిష్ఠూరసిథియందున్న పంచములును ఇందలిపంక్తులందు తోచుచున్నారు. “Style is the man” అను New man వాక్కుగ్రంథకర్తకు బాగుగ చెల్లుచున్నది. గ్రామస్థుల ఉద్ధరణమునకై పాటుపడునాయకులలో నొకరైన శ్రీరంగనాయకులుగారి ఆశలును, ప్రయత్నములును ఇందు ప్రతిఫలించుచున్నవి. కథానాయకుడు బసవలింగయ్య—ఈతనిచరిత్ర చక్కగ చిత్రింపబడినది. తోడిసంఘీయులను లేవనెత్తుటకు ఈతడు తనజీవనమును ధారవోసినాడు; సనాతనమతమును సమర్థించి, క్రైస్తవబోధకుల ప్రలోభనములను ప్రతిఘటించి, మాలగూడెములను ఋషికుటీరములను చేయవలెనని ఈతడు మిక్కిలి మక్కువపడినాడు. మహాత్ముని తత్త్వమృతమును గ్రోలి అహింసావ్రతమును నెరపి తనపును కైదున కప్పించినాడు. అంటరానితనము అమానుషమైనదని ఆచార్యుడు నొక్కిచెప్పెను. ఖడ్గరూపిత్వ పంచములకు చాలమేలుగూర్చుననియు, కానికాలమందు మైబడుచిక్కల నది పోద్రోలజాలు పరిశ్రమయనియు

రంగాగారు తెలిపిరి. పల్లెసీమలందు జరుగుచున్నదవిషయము, ఓట్లమొసరుగనిగ్రామముల మాధ్యమును, వ్యాజ్యముల నుంకిపుట్టు నష్టమును, కష్టమును గ్రంథకర్త చూపెను. కమలమందును, ఇతరదైనిక కార్యములందును ఒకప్పుడు పల్లెవాసులు కలసిపెరిసియుండు వారనియు, ఎవరెవరు నీకులగులో ఎరుగక సమానపంథయందు నడచుచుండు వారనియు, స్త్రీలు పురుషులకు వారివారిపనులందు విశేషముగా సాయపడుచుండువారనియు, భోజనము లేనిచోటులందు వ్యవహార నిర్వహణమందు యువకులు తమసామర్థ్యమును తేటపరిచిరనియు రచయిత తెలిపెను. నిరువోగ్యులైన విద్యార్థికులు వ్యర్థశీపులమని చింతింపక, ఇందును అందును అల్లాడక పల్లెలకు మరలి, కొంతభూమిని కాలునకు దీక్షించి క్రొత్తపద్ధతుల ననుసరించి, వ్యవసాయము చేయుచు, శీవనోపాధి గలిగించుకొనుచు, రైతులను పునరుద్ధరింపవలెనను భావమును, తక్కినమతములవలెగాక హిందూధర్మ మందరికిని ఆహ్వానము గనుచు, ఎల్లతప్పురోభివృద్ధిని తోడుపడు ననుభావమును పుస్తకమునకు వన్నెదెచ్చుచున్నవి. విద్యార్థులు నగరములందలి శృంగారజీవనమున మునిగియుండక విలాసములందు విరుచుకొనిపడక పల్లెలకు తరలిఅచటి నిర్భాగ్యులకు తెరుపుచూపుచివ్వెల్లె యుండవలెనని తెలిపి, కథానాయకునకు మిగులగూర్పు విడుపి ఆరుంధరిని అర్థాంగలక్షిణి జేసి, ఆదర్శదంపతులగు సుందరీసుబ్బారావులను, సుశీలారామస్వామిలను గ్రంథకర్త చదువరుల కనులెదుట బెట్టెను. వివాహాది సాంఘికక్రియలను జరపుపట్ల సంఘీయుల వెచ్చము మిగుల క్షుప్తమైయుండవలెననియు, పాశ్చాత్యసీమల నుండి దిగు ప్రచారకుల దృష్టాంతముల ననుకరించి, దేశీయనాయకులు పల్లెవాసుల అభివృద్ధికై వలయు సంస్థలను స్థాపించవలెననియు, స్వీయకులకు ఆదరమునుమాత్రమే అభిలషించక సర్వజాతుల మన్ననల నంది, ఎల్లరనుండి వచ్చు ఓటునే ప్రజాప్రతినిధి కాంక్షింపవలెననియు, చదువునేర్చినవారియందలి నిరుద్యోగముకంటె వ్రాయను చదువను ఎరుగక తమబాములను తాము తెలుపుకొనజాలు శక్తి లేక కృశించు పల్లెవా

సుల నిరువోగ్య మధికమైనదనియు సరళవాక్కుల డెలిపి, రంగాగారు రైతులందలిప్రేమను చూపిరి. ప్రజలమనసుల నాకర్షించు అధునాతనసాంఘికసమస్యలు కనులకుకట్టినట్లు పుస్తకమందు వివరింపబడినవి.

పుస్తకము చేరవలసినది రైతులచేతులను. అందుచే గ్రంథకర్త వాడుకమాటలనే వాడెను. వాడుక మాటకు పట్టాభిషేకము కావలసినరోజు లిది. కాని నేడు తెలుగువాడుకమాట ఒక తెన్ను లేనిదై పరుగిడుచున్నది. వాడుకమాటకు దారి తీసిన వంగీయులు పడమటివంగ భాషనే వాడుదురు—వికృతమైయుండు తమతూర్పు మాటను పుస్తకములలోని కెక్కింపరు. చూచిరమ్మని నంతనే చూచివచ్చువారు కారు మన తెలుగులు. వాడుక మాటను సవరియం దెక్కించి, అంతటితో సంతృప్తి పడరు—గగనవీధి కెగురగొట్టి తాము నేలమీద గంతులిడుదురు. తెలుగుసీమయందలి వివిధకులములును, వివిధప్రదేశములును, వివిధసంప్రదాయములును తెలుగమ్మనొకేకంతు మన పిలువక వాడుకమాటను పెక్కుతెన్నులందు నడపుచున్నారు. ‘ఎవరికివారే రాజుల’ మని నేటి తెలుగు రచయితలు బొబ్బలిడుచున్నారు. ఒకచోటులోని వాడుకమాట ఇంకొకచోటున బోధపడక పాఠకుల నట్టిటు లాడించునటుకు ఈపుస్తకమున కొన్నిదృష్టాంతము లున్నవి. కొరుకుపడని సంస్కృతపుకొయ్యలెట్టివో, చదువరిని ఒకదరి జేర్పజాలక ఉక్కిరిబిక్కిరి చేయు విఘ్నారపువాడుకమాటలును ఆటివే! భాషకు స్వేచ్ఛగావలసినను విచ్చలవిడినడక పనికిరాదని తెలుపుటకు కావలసినసరుకు ఈగ్రంథమందు దొరకకపోదు. “లాక్ష్మీకాదు”, “ఆగడగ్గాయి” “తత్తుడుకొనక”, “అలగావాడు”, “బురిడీపుచ్చి”, “కుమ్మక్కియై” మొదలగుపదము లెందరికి బోధపడును? “అనవాకు”, “పెట్టవాకు”, “అనుకోవాకు”, “ఆశ్చర్యపడాలసిన”, “అటోయిటోతేల్చాల”, “యాడుజారిపోయింది” మున్నగుమాటలు అందరూ వాడునవియేనా? “ప్రాంత్యంవదలి” (ఈపదము “ద్రేహము” సాంప్రదాయము లోనిది) “అత్యంతమార్పు”, “సాంఘికపరిమార్పులు”

మొదలగు ఊకదంపుప్రయోగములు ఈరోజులలో దుమ్ము
రేగగొట్టుచున్నవి. తమసం దేహపుపుట్టుక నెరిగి, ఒకప్పుడు
అడ్డుగోడమరుగున నక్కినమాటలు ఇప్పుడు జబ్బదస్త్రీగా
యీవలికివచ్చి, దబాయించి పుస్తకాలలో ప్రవేశించి
రాజ్యచక్రము త్రిప్పుచున్నవి! భావనుగురించినకథ
తమకేలయని రంగనాయకులుగారు తెలియించుదురు.
ముఖ్యమైన విషయములను రైతులకు తెలుపుట వీరి
యుద్దేశము. కథాచమత్కారము గాని, కళాకాశలము
గాని వారు చూపదలచుకొనలేదని ఈపుస్తకము
తెలుపుచున్నది. ఆకురపాటుతో నిండియున్న తమ
గుండె నిందు గుమ్మరించిరి. వీరియుద్దేశము ఎంతయు
కొనియాడదగినది.

జొన్నలగడ్డ సత్యనారాయణమూర్తి

విన్నోదిని

ఈ విన్నోదిని కిది రెండవయేడు. సవ్యులపత్రిక
లనేవే లేని తెలుగునాగమున సపూర్వముగ బయలు
దేరి, తెలుగుల యాదరాశిస్సులఫలముగ నానాటికి
క్రొత్తపోకడలతో, వింత వింత విన్నోదములతో
నాంధ్రుల కుల్లాసమును గూర్చుచున్నది, ఈ సవ్యుల
మాసపత్రిక. ఇందు గాంధీమహాత్మునికి సంబంధించిన
'దశావతారములు' రచయిత అద్భుత కల్పనాశక్తికి
నిదర్శనము. మరియు అది మహాత్మునియెడ గౌరవాదర
ములను బహూకరించుచున్నది. సంవత్సరమున కొక
రూపాయిచందా. విలాసము : గోవిందప్పనాయకపీఠి,
మదరాసు.

స్వీకారము

గాంధీగారంటే ?

అనువాదకులు: పొట్లూరి నాగభూషణంగారు,
ప్రకాశకులు: ఆదర్శగ్రంథ నిలయము, ఎలమట్టు, కృష్ణా
జిల్లా. క్రాసు ౨౦ పుటలు, వెల రు ౦-౦-౬.

శ్రీ గాయత్రీరామాయణము

శ్రీమాన్ బహుజనపల్లి రాఘవాచార్యులవారిచే
బరిష్కృతమై గోటేటి కృష్ణమూర్తిగారిచే బ్రకటింప
బడినది. ఆనందము ద్రణాలయము: మదరాసు. క్రాసు ౨౨
పుటలు, వెల రు ౧-౮-౦.

కర్నకుని కాలగతి

అనువాదకులు: లింగయ్యచౌదరిగారు, ఆదర్శ
గ్రంథనిలయము--ఎలమట్టు, కృష్ణాజిల్లా. క్రాసు ౪౧
పుటలు, వెల రు ౦-౨-౦.

హిందూలూ

(సమష్టికుటుంబము)

గ్రంథకర్త: చాగంటి శేషయ్యగారు, కపిలేశ్వరపు
రము, తూర్పుగోదావరిజిల్లా. డెమ్మా ౪౧౩ పుటలు,
వెల రు ౩-౦-౦.

శ్రీమద్వాల్మీకి రామాయణము

బాలకాండము

వ్యాఖ్యానకా కారులు: బ్రహ్మశ్రీ గండికోట
సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు. ప్రకాశకులు: జి. కృష్ణ
మూర్తిగారు, మామూడూరు, కృష్ణాజిల్లా. క్రాసు ౨౦౮
పుటలు, వెల రు ౧-౮-౦.

కవికొండల వేంకటరావుగారి

జనపదములు (౦-౧-౦), మాతృదేశసంకీర్తనము
(౦-౧-౦), కలదత్తము (౦-౧-౦), కుమారకంఠము
(౦-౨-౦), సగువులదుత్త (౦-౨-౦), కోనేరు
(౦-౨-౦), చిట్టికైత (౦-౩-౦), ఆగడపలు (౦-౪-౦),
త్రయి, శ్రీనివాసచందనము (రెండు ఒకరూపాయ),
ఆత్మవ్యక్తి, నెలబాలుడు (రెండు ఒకరూపాయ),

జంటలు, పొట్టికత (రెండు ఒకరూపాయ), వివిధ కుసుమావళి, విప్రసందేశము (రెండు ఒకరూపాయ) ఈతగ్గింపుధరలకు ఇవి మార్చి 20-వ తేదీవరకు లభించును.

విలాసము—ఇన్నీ సుపేట, రాజమండ్రి.

కాలేజీగరల్, లేక పాణిగ్రహణము

(సాంఘిక ప్రకరణము)

కర్త: కార్ల మారి హనుమంతరావుగారు, సబ్బారపు వీధి, ఇన్నీ సుపేట, రాజమండ్రి. వెల అ. ౧౨.

బాలభటుడు

గ్రంథకర్త: దేశరాజు రామదాసుగారు, గొల్లల వల్ల-గంజాంజిల్లా. క్రాసు ౨౬ పుటలు, వెల రు-౪-౦.

Personalities in Present Day Music

గ్రంథకర్త: ఇ. కృష్ణయ్యగారు, బి. ఏ., బి. యల్., నెం. 3 కొండిచెట్టి వీధి, మదరాసు. క్రాసు ౯౯ పుటలు, వెల రు ౧-౦-౦.

జాతకనారాయణీయము

గ్రంథకర్త: వాడేపు సూర్యనారాయణమూర్తిగారు, బి. ఏ., రాజమహేంద్రవరము, క్రాసు ౨౫౪ పుటలు, వెల రు ౧-౮-౦.

నేనూ, మాకాంతం

కర్త: మునిమాణిక్యం నరసింహరావుగారు, హిందూ హైస్కూలు, బందరు. గౌతమీపుత్ర గ్రంథమాల రెండవపుస్తకం. వెల ఎనిమిదణాలు.

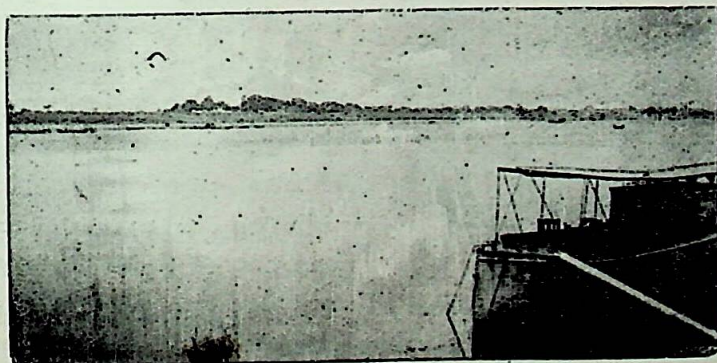
కవిత్వతత్వ విచారము

గ్రంథకర్త: కట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారు, ఆంధ్రవిశ్వకళాపరిషత్ గ్రంథమాలాష్టమ కుసుమము. క్రాసు 3౨3 పుటలు, వెల రు. ౧-౮-౦.

కల్యాణి

(సంక్రాంతిసంచిక)

సంపాదకుడు: గంటిసూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు, కల్యాణీకార్యాలయము, విజయనగరము.

సూర్యాస్తమయము-గంగానది

—సి. బి. జగన్నాథదాసు.

మ న వి మా ట లు

కీ. శే. చల్లా శేషగిరిరావుగారు

నలువదియేనిమిదేండ్ల కే ఆంధ్రపత్రికాసంపాదకులు శ్రీ చల్లా శేషగిరిరావుగారికి నూరేడులు నిండిపోయినవి. ఆంధ్రలోకమును విషాదమేఘము లలము కొని సానుభూతిధారల పెల్లుతురియుచున్నవి. కాని ఆయనకొరకు నుజ్జింపబనిలేదు. ఆయన మృతజీవి.

ఆంధ్రుల భాగ్యాతిరేకమున పడునై దేదలనాడు శేషగిరిరావుగా రాంధ్రపత్రికకు సంపాదకులయినారు; వారి సంపాదకత్వమున నాంధ్రపత్రిక యాంధ్రులను ఆన్నిత్రోవల ముందునకు దెచ్చినది.

ఆంధ్రపత్రికా శేషగిరిరావుల కద్వైతభావ ముచ్చినది. అది పత్రికయదృష్టము; పత్రికాధిపతి యదృష్టము.

ఒడ్డుపాడవుల నొప్పారిన శేషగిరిరావుగారి యాకృతి సంపాదకత్వమునకు నిండుదనమును సంతరించునది. వెడనెడదురు, బట్టతల ఆయన ఎటుకకలిమికి గురుకులు. ఆయన రూపునిన శాంతము. తొలిచూపుననే ఆయనయెడ చూపరకు గౌరవభావ ముప్పతిల్లెడిది.

ఆయన దేశసేవాపరతంక్రుడను జాతీయవాది; తత్త్వజ్ఞత్తయను కర్మయోగి. దేశసేవ ఆయనకర్మయోగమునకు పరమలక్ష్యము. ఆయనదేశసేవాసక్తి ఒరుల నిర్బంధమువలన, స్వాహంకారమువలన, గృహచ్ఛిద్రములు కారణముగ, బ్రతుకు తెరువుగ, ప్రతిష్ఠాకోసము అంకురించినది కాదు. నిరుపమాన మగు దేశభక్తియే యందుకు కారణము. దేశసేవారూపమును నాయన నిరంతరకర్మయోగమునకు దేశాభ్యుదయమే పరమమును నాకాంక్ష్యము. ఆయనదేశసేవానిర్మాణమున కాంధ్రపత్రిక తెరచినసాబారము.

ఆంధ్రపత్రిక కాయన సంపాదకుడయియున్న కాలమున భారతీయుల స్వాతంత్ర్యసంపాదనప్రయత్నముల మూలమున దేశపరిస్థితు లల్లకల్లోలములయినవి.

శాసనములు చెలరేగినవి. వాకట్టులు బిగిసినవి. పత్రికలనేకములు పడిపోయినవి. కాని ఆంధ్రపత్రిక జాతీయ పత్రికయయ్యును, ఏ యొడుదుకలకులకు లోనుగాక యొక్కయొత్తుననే కొనసాగినది. ఇది ఆయనలోకజ్ఞతకు, సంపాదననిర్వహణకౌశలమునకు తెలివిడి.

శేషగిరిరావుగారి కలమునకు వాచితక్కువ. కాని అన్నివెంటల 'కాలము'లబడి పరునిడ నది వెనుదీయునదికాదు. సంపాదకధర్మమున ననుశాసనముకంటె నది యనునయమునకే దారితీయునది; అసమమార్గమున గాకున్నను, సమమార్గమున నడచునది. ఆయనహృదయమువలెనే ఆయనరచనము మృదులము, సరళము.

సౌజన్యము, మితభాషణము నాయన కలంకారములు.

ఆయనను రెండేడులనాడే విషమరోగము పయి కొనినది; క్రమముగ ముదురుజొచ్చినది. దానిని లెక్కించినవాడుకా డాయన. దేశసేవాతత్పరత రోగమునుని కిని, దాని ప్రాబల్యమును ఆయనయొగకకు దెచ్చినది కాదు. శరీరపాతమువరకు దేశసేవచేసినాడు, ధన్యశీవను డయినాడు. దేశసేవపయిగలతీపి ప్రాణములపయి నాయనకు లేకపోయినది. ఆయన యుత్తమదేశసేవాసక్తియే ఆయనకు ప్రాణాంతకముగా పరిణమించినది. ఇది సత్యము. ఈసత్యమును ఋజుహృదయము గురింపగలదు.

శేషగిరిరావుగారు చిరస్మరణీయుడగుటకు వారి శేర స్మారకచిహ్నమును నెలకొలుప తలపెట్టియున్నారాంధ్రులు. 'వార్తాపత్రికావిద్యార్థి వేతనము' శేషగిరిరావుగారు వార్తాపత్రికాసంపాదనద్వారమున కావించిన యమూల్యమును దేశసేవకు సమచితముగు స్మారకచిహ్నము కాగలదు. ఆంధ్రులకును పత్రికా సంపాదననిర్వహణాదుల పరిచయము తక్కువ. ఈతీరు స్మారకచిహ్నము ఆంధ్రులకు పత్రికావిషయకవిజ్ఞానప్రాప్తికిని సాధనము కాగలదు. మరియు 'ద్వైతధర్మ' యను 'ఏకక్రియ' సర్వథాప్రశస్తము.

శ్రీ. శే. చల్లా శేషగిరిరావు పంతులుగారు

శ్రీ. శే. చల్లా శేషగిరిరావు పంతులుగారు (1904-1980) వారు 1904 లో జనవరి 15 న పంతులూరులో జన్మించారు. వారు 1980 లో మే 15 న మరణించారు. వారు 1904-1980 వరకు జీవించారు. వారు 1904-1980 వరకు జీవించారు.

కీ. శే. దేవులపల్లి అప్పలనరసింహము
పంతులుగారు

పదియేడులనాడు పుట్టువుగనిన భారతికి రూపు
రేకలు తీరిచిదిద్దిన తెలుగునాటిమేటిచదువరులలో
దేవులపల్లి అప్పలనరసింహముగారు రద్దులేనిపద్ధన్ను
వారు. ఇంగ్లీషుతెనుగులవలె సంస్కృతమును వీరికి
కొట్టినపిండి. విమర్శనమున వీరు చేయితిరిగిన నేరుపరి.
ఇంగ్లీషుతెన్నున తిన్నగానడచిన వీరితెనుగువిమర్శనము
విమర్శకులకు ఒరవడిబంతి. 'ఆంధ్రవాఙ్మయమున
వాంగ్ల సారస్వత ప్రావీణ్యము', 'సాహిత్యరస్తుములు',
'విల్వణకథ' ఇవి ఎక్కువవిలువగల విమర్శనములు.
మరియు 'విల్వణకథ' వీరి రసహృదయమునకు
రుజువు.

పంతులుగారు సంస్కృతమున కవిత్యము చెప్ప
గలరు. 'శ్రీ సింహాచల క్షేత్రము', 'శ్రీ వేంకటా
చలః' అనునవి వీరి సరససంస్కృతరచనములు. నాటక
కళయందును వీరు చదురులు.

నరసింహము పంతులుగారికి మడమెత్తడనము,
అడకువ మిక్కిలిపెద్ద. ఆయన తెలివికలిమి కవి వెల
మించినతోడవులు.

వీరిమనుగడ తీరుకదారకని ఒజ్జరికము. కావున
ప్రాడయయ్యును వీరిరచనములకు లెక్క తక్కువ
యైనది. కాని వీరు చనవుమెయి నా కొన్నిరచన
ముల భారతినే కై నేయుచుండిరి. ఈహరిమికి భారతి
మరిసిపోవుచుండినది.

నేను, ఏబదియారేండ్లకే, వీరిపుట్టువు కడ
ముట్టినది. దీనితో తెలుగుతల్లికి క్రొత్తయందముల
సవరింపగల వీరిరచనములును కడముట్టినవి. వీరి పేరు
పెంపులే ఇప్పుడు తెనుగువారికి మిగిలినవి. కాని భారతి
మాత్రము తన కన్నీటి నింతలంతల నింకించుకొనజాలదు.

అభినవాంధ్రకవిపండిత సమ్మేళనము
(ద్వితీయము)

ఆంగ్ల వాఙ్మయముతో పరిచయము
పెరుగుకొలది అభినవాంధ్రవాఙ్మయ సంస్కృ
ప్తియు పెరుగుచున్నది. కాని దానికి పేరు
పెంపులు సరిగ నేరుపడకున్నవి. దీనికికారణ
ములు రెండు:

౧. అధికాంశమున కావాఙ్మయమున
గుణము లేమి;

౨. ప్రాచీన సంప్రదాయదాసుల ప్రతి
ఘటనము.

ఈ యాటంకము లంతరించినగాని
అభినవాంధ్రవాఙ్మయము సుప్రతిష్ఠితము
కాజాలదు.

అభినవాంధ్రవాఙ్మయోద్ధరణకాంక్షతో
జన్మించిన 'అభినవాంధ్ర కవిపండిత సంఘము'

శ్రీ రాయప్రోలు
సుబ్బారావుగారు
(అధ్యక్షులు)

రెండవమారు రాజమ
హేంద్రవరమున మొన
మొన్న నే నమావేశ
మయినది. సభ నలంక
రించిన 'కవులు', 'పండి
తులు' తాము,తమ తా
తలు తండ్రులు, అన్నలు
తమ్ములు మిత్రులుమున్న
గువారురచించిన పదము
లు,పాటలు, పద్యములు (పాతవి, కొత్తవి
కూడ) పాడుకొనుచు, కథలుచెప్పకొనుచు
సమావేశము రెండుదినములుకాలక్షేపముచేసి

నారు. కాని, అభినవాంధ్ర వాఙ్మయాభివృద్ధికి గలిగినయాటంకములను నివారించుట కుపాయములను విచారించినారు కారు; తదభివృద్ధి మార్గముల నరసినవారు కారు. ఇట్లు వెళ్ల పుచ్చిన యీ సమావేశమును 'అభినవాంధ్ర వాఙ్మయప్రదర్శన'. మనిపేర్కొనుట సముచితము. తుదకు 'పండితు' లయినను ప్రదర్శించిన వాఙ్మయమునందలి గుణదోషములను పరామర్శించి 'కవు'లకు త్రోవచూపినవారు కారు. ఇట్టి సమావేశములవలన నభినవాంధ్ర వాఙ్మయమున కభ్యుదయము కలుగగలదని యాశింప నవకాశము కానరాదు.

ఈ రెండవ సమావేశమునకు నేత ఆచార్య శ్రీరాయప్రోలు సుబ్బారావు. ఈయననేతృత్వమే యీ సమావేశమున కబ్బిన విశిష్టత. ఇది పరమానందకారణము.

సుబ్బారావు అభినవాంధ్రకవితాకుమారి కమృతమున నన్నప్రాశన మొనరించినాడు; 'నిండారబారు నఖండగోదావరి యొడిలో' తన 'ప్రథమగీతమును పాడి'నాడు; అభినవ కవికుమారకులమున కాచార్యుడయినాడు.

చిరకాలమునా డాయన యాంధ్రులకు దూరమయినాడు. కావుననే గౌరవప్రతిష్ఠ లాయనను వలచి వరించినవి.

నా డాయన అపూర్వభావనాసమంచిత డగు కవి; నేడు అనల్పకల్పనాచతురుడగు పండితుడుకూడ.

ఆకవిని, ఆపండితుని, ఆదూరస్థుని మరల నాచార్యునిగ వరించి తమలోనికి దోడ్కొని తెచ్చికొని తదుపదేశసుధను క్రోలినా రభిన వాంధ్ర కవిపండితకుమారులు. వారు ధన్యులు!

నాడు 'అఖండగోదావరియొడిలో' తన 'ప్రథమగీతమును పాడి' ఆచార్యుడయి కవికుమారులకు కవితామధువును చవి చూపిన సుబ్బారావు నేడు మరల నా'యఖండ గోదావరి యొడిలో'నే 'అభినవాంధ్ర కవి పండిత' కుమారులకుభయులకు ఆచార్యుడై పలుకుకండ చక్కెరనుపంచియిడినాడు. ఆయ నయును ధన్యుడు!

ఈవిధమున సీసమావేశము సుందరము; పవిత్రము నయినది.

సుబ్బారావు ఉపన్యాస మొకయపూర్వ కళామయకావ్యము; వినయాలాకృతమగు ననుశాసనము; విజ్ఞానసంపన్నమగు నుపదేశము; చైతన్యసమంచితమగు సల్లాపము.

సుబ్బారావు భావకుడు; భావించి భావ కవికి రూపమును కల్పించినాడు; అతని కను త్రమగుణములను చిత్రించినాడు; భావనా ప్రపంచమున నాతని మిన్నముట్టించినాడు. కాని అట్టివారే? ఏకరిద్దరోడిన్నను సుబ్బారావుచిత్రముతో నెంతవరకు పోలికగలిగి యుందురు వారు?

సుబ్బారావు అధ్యక్షత వహించినది 'అభి నవాంధ్ర కవిపండిత' సభకు. ఇందు 'కవులు', 'పండితు'లు సమానభాగస్వాములు. కవి, కవి

త్వముల విషయమున ప్రసంగించి సుబ్బారావు పండిత, పాండిత్య విషయముల ప్రస్తావన మానినాడు. ఈ పండిత, పాండిత్య విషయములును వివాదగ్రస్తములు. కావున తద్విషయక ప్రసంగము అధికముకాదు. మీదమిక్కిలి అత్యావశ్యకము. ఎట్లయిన నేమి? 'అభినవాంధ్రపండితుల కాశాభంగము'యనది.

సుబ్బారావు 'అభినవకవిసోదరుల' కొన రించిన హెచ్చరిక ఉన్నతమయినది; వారెని స్వేచ్ఛామార్గముల ద్రిష్టనది.

సుబ్బారావునేత్యత్వమున 'అభినవాంధ్రకవిపండితులు' వినీతులు కాదగుదురు; అభినవాంధ్రవాఙ్మయమున కున్న తిని సంపాదించదగుదురు.

ప్రబుద్ధాంధ్ర

(మానవత్రిక - రాజమండ్రి)

మొక నాలుగేడులపాటు (నాలుగు సంపుటములు) ప్రకటితమయి ౧౯౨౧-వ సంవత్సరమున ఆగిపోయిన 'ప్రబుద్ధాంధ్ర' (అయిదవ సంపుటము తొలి సంచిక) కడచిన జనవరి నెలలో మరల వెలువడినది. ఈపత్రిక కప్పడును, ఇప్పడును సంపాదకులు శ్రీ శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యతామ్రాగారు-జగమెరిగిన బ్రాహ్మణులు; 'సాక్షాతంత్ర్యాన్ని అమృతకొనని', 'అంతరాత్మను చంపుకొనని', స్వ 'ధర్మాన్ని విడిచిపెట్టని', 'సాధనమండి విచ్యుతుడుకాని', 'ప్రాప్త్యముండి తప్పిపోవని' సంపాదకుడు గాదగిన లక్షణములు కలవారు. వివేకము, ప్రతిభ, ధైర్యము వీరి కున్నవైట్టినవి. పలుకుబడిబాగును, కూరుపునేరుపును, కల ఆందమును, అర్థముసామర్థ్యమును చవిగొనినది వీరి

లేఖని. ఇట్టిసంపాదకుని సంపాదకత్వమున "ఆంధ్ర వికాసమే ప్రాప్యం" గాగల ప్రబుద్ధాంధ్ర తన "కార్యక్షేత్ర" మను "వాంఛదేశమున" కంతయైన మేలు నొనరింపవచ్చునని తలచుట పొరపాటు కాదు.

"ఈసారి యాపత్రికలో" వీరు "పద్యాలు ప్రకటించ తలచుకోలేదు." "ఇప్పుడు" "జనసామాన్యంలో" "విద్య", "విజ్ఞానం", "వ్యాపించు"టకు "చాలా అవసరం"గా ఉన్న "వచనవాఙ్మయం" ప్రకటింపబూనినారు. ఇది చాల మంచి పని.

అక్షరాస్యమున నభినవాంధ్రలోకమున ననేకులు పద్యముల నల్లుచున్నారు. వానిలో భావములు, పోకడలు సంస్కృతము, ఇంగ్లీషు, బెంగాలీ, హిందీ వాఙ్మయములను తిథిపమెత్తి, దొంగిలి తెచ్చుకొనినవి. పదములు సంస్కృతముద్రపుటంచుల నేరుకొనిన గుల్లలు. (ఈవిషయమున ఇప్పటివారిలో పెక్కురకంపె నెనుకటివారే మే లనిపించుచున్నారు.) వానిలో తెనుగు ధ్వను సున్న. కొన్నిటికి తూపములు మొదలుకొన లేరుపడని మొండెములు. అందు కవిత్వము కానరాదు; 'కల' కల్ల. నేను పుట్టకొక్కలవలె పుట్టుచున్న పద్యములలో నూటతొంబదితొమ్మిదిటిగతి యిట్టులున్నది. ఆంధ్రకవితాలత కవి పేరుపురుగులు. వానిని ప్రకటింపకుండుటయే వాఙ్మయమునకు మహాశివకారము.

గణయతిప్రాసముల దగులబడిన చెత్తపదముల ప్రోవులే 'కల'యనియు, వానిని ప్రకటింపకపోవుటచే నది రూపుమాసిపోవుననియు దురపిల్లువారు కలయొక్క స్వరూపమునే ఎరుగనివారు. మానవుని సుఖమయ జీవితమున కుపయోగించు విజ్ఞానమంతయు కలామయమే. సంస్కారానుగుణముగ దాని స్వరూపమును, తత్త్వమును ధీమంతులు తెలియగలుగుదురు.

ఈ సంచికకు వ్యాసములను వ్రాసినవారిలో ననేకులు తెలుగు సాతస్వతప్రపంచమున పేరుమోసిన పెద్దలు. వ్యాసములలో 'శ్రీ రంగరాజచరిత్ర' అనునది వీరేశలింగముపంతులుగారి గుట్టును బయట పెట్టునది! శకపురుషుడుగ నారాధింపబడుచున్న పంతులు

గారే గ్రంథాపహరదోషమునకు పాలయిరి!! ఆంగ్ర
జాతిని చెన్నంటిన నుగ మది!!! మొట్టమొదటి నవల
పీఠేకలింగముగారిదేయని నమ్మమున్న యాంగ్రలోకము
నకు తప్పుర్వమే ముద్రితమయిన 'క్రిరంగరాజచరిత'
మను నీనవలచరిత్ర మొక నూతనవిషయము. 'ఉత్తర
రామచరితము' వెక్కిరింపు విమర్శనము. దీనివిషయము
మూలానువాదముల తారతమ్యము కాదు; అనువాదగ్రంథ
ము భాష. అనువాదకులు గ్రాంథికాంగ్రమునకు పట్టుగం
బము; విమర్శకులు గొడ్డలిపెట్టు. ఇద్దరు పెద్దరికము
వేరిమికి మరియవారే. ఇక విమర్శసాగను ఊహా
తీతము కాదు. అనువాదకుల గ్రాంథికాంగ్రము సౌష్ఠ
వము జారినదని వెక్కిరించిన విమర్శకుల వ్యవహారం
గ్రముసయితము ఒకతీరు, ఒకతెన్న లేక తనసౌష్ఠవ
మును జూర్చుకొన్నది. ఇది 'సశేషము' వ్యాసము.
ఇంత చిన్న పత్రికలో ఇట్టివ్యాసములను, ఆపయి 'సశే
షము'లను ప్రకటించుట ఉచితముకాదు. 'ఈమాట
నిజం' అను వ్యాసము భావగర్భముగానున్నది. ఇది
బుద్ధికి పనిని గల్పించును. ఇందు నేటిపద్యముల ననేక
సహస్రముల కలికమునకయిన దొరకని 'కల' ఎక్కు
వగలను, తెలిసికోగలవా రుండినచో. "బాగ్రత్తపడ
వలసిన ఘట్టాలు". ఇవి మాదు. ఇట్టి 'ఘట్టాలు'
ఆంగ్రులనిత్య కీవితమునననేకములు, ఎన్ని సందికలకయిన
తొండ్రిపెట్టగలవి. ఇదియు కలకు నెలవు. మఱియు నీ
పత్రికకు తక్కినవిషయములగూడ మంచిపత్రిక కుండ
వలసినలక్షణము లమరియున్నవి. సంపాదకుల వ్యాఖ్యా
నములు సూటిగ, సమవృష్టితో నడిచినవి. పత్రికా
"ప్రకటనోద్దేశాలు" సంపాదకులు చక్కగా వివరించి
నారు. ఈయెత్తుననే క్రమముగ సాగుచు నీ "ప్రబు
ద్ధాంగ్ర" నిక్కముగ ప్రబుద్ధాంగ్ర కావలెను.

ఈ కరవుకాలమున పత్రికను ప్రారంభించుట
ఎంతవారికయినను సాహసకార్యము. సాహసండా
ఒకరూపాయయే యగుటను జనసామాన్యమునకు దీని
యంచుబాటు సుకరము. కావున ఎల్లరును దీనిని
పోషించుచు లాభమును పొందవలయును.

తెలుగు తెల్లిపూజ

(శ్రీ గిడుగు రామమూర్తిపంతులుగారికి సమ్యనము)

ఈనడుమనే రాజమహేం ద్రవరంలొ
తెలుగుపెద్దలు కొందరు కలిసి శ్రీ రావుసా
హెబు గిడుగు వెంకటరామమూర్తి పంతులు
గారి డెబ్బయ్యోపుట్టినదినంనాడు పండుపు
చేసుకొన్నారు. ఆనాడు అల్పమాత్రంగా-
కమెమొరేషన్ వాల్యూము లుంచినవెండి
పెట్టె నొకదాన్ని ఇచ్చి - ఆయన్ను సత్క
రించారుకూడ, తమ కాయనచేసినమేలు
అనల్పంలయినా. శాలువలూ రెం డిచ్చారు.
మరేవో ఆయనవ్యాసాలూ, ఆవీ కలిపి
వాల్యూముగా అచ్చువేళి ఇచ్చారు.

ఇటీవల కొన్నేండ్లనుంచీ దేన్నో సార
స్వతశాఖనూ, దేన్నో కలాంగాన్ని ఉద్ధరించా
రని తెలుగుదేశంలో కొందరు కొందరికి వివరి
తంగా సత్కారాలు జరుగుతూ ఉన్నవి. ఆ
సత్కారాలకూ ఈ సత్కారానికి విలువలో
హస్తీమశకాంతరం ఉంది. ఆ సత్కారాలు
ఒకసారస్వతశాఖనో, ఒకకలాంగానో ఉద్ధ
రించినందుకు జరిగినవి. ఈ సత్కారము సకల
సారస్వతశాఖలకూ, సకలకలాంగాలకూ
నిలువనీడలయిన భాషనే ఉద్ధరించినందుకు
జరిగింది. ఇది సాటిలేని సత్కారం. ఇది
తెలుగుతెల్లిపూజ.

ఆనాడు ఆంగ్రభాషావాగనుశాసకుడు
నన్నయ్య; ఈనాడు రామమూర్తిపంతులు.
వీరిరువురు పరస్పరం నిరుపములగు ప్రతి

వీరులు. తెలుగుతల్లి నాయన ఉరుల బిగదీసి ఆమెఉసురుల కెసరు పెట్టాడు; ఈయన ఆయన బిగించిన ఉరులను తెంచి ఆమెఉసురుల నుజ్జీ వింపజేశాడు. వీరిద్దరూ తెలుగుతల్లి కనుగు బిడ్డలే. ఆయన ప్రాకృతాదులను మాయ జేసి పుట్టిన సంస్కృతముశక్తికి ముగ్ధుడయి నాడు; తనతల్లినికూడ 'ఆ శక్తికి దాస్యంచేయి' అని శాసించి కట్లుగట్టి పడవేశాడు. ఈయన తల్లిదయన ఆచిరంతనదాస్యజీవితానికి తల్లి డిల్లినాడు; ఆమెకు స్వేచ్ఛ సంపాదించడం కోసం పోరాడినాడు. ఆపోరాటం జయోన్ముఖం అయింది. ప్రతివీరుడి శాసనబలం కుంగింది. తెలుగుతల్లికి స్వేచ్ఛ లభించింది. చిరకాల బంధనంవల్ల బిగిసిపోయిన ఆమెసంధులకట్లు సడలుతూ ఉన్నవి. ఆమె మంచిపుంతల్లో పదాలు మెల్లగా సాగిస్తూఉంది; అందమయిన వస్తువుల నందుకోడానికి బారలు చాపుతూ ఉంది. ఇప్పుడు రమణీయమయిన అభినవ వ్యావహారికరూపంతో, ప్రశస్తగుణగణంతో, సరసభావాలకు స్వాగతంచెప్ప విశాలహృదయంతో 'జానుతెనుగు' తోవల్లో తెలుగుదేశాన యభేచ్ఛగా విహరించడం మొదలు పెట్టింది తెలుగుతల్లి. ఇది ఆమెవిజయానికి ఆరంభం. ఈవిజయం అఖండం కానుంది.

ఈవిజయాన్ని తెలుగుతల్లికి కూర్చిన వీరుడు, రామమూర్తి పంతులు, సుకృతి; తనజీవితాన్ని తల్లికోసం అర్పించిన ధన్యుడు. ఆయనకు చేసినపూజ వీరపూజ; సార్థక

మయిన తెలుగుతల్లిపూజ. దీనికి విలువగట్టడానికి తెలుగుదేశంలో కలిమి చాలదు. దీనిని కొనియాడడానికి తెలుగుభాషలో మాటలు చాలవు. కాని, ఆయన కివేపీ అవసరంలేదు. అసంఖ్యాకులయిన ఆయనఅనుచరులు, ఆయనకోరి పోరి సంపాదించిన తెలుగుతల్లి స్వాతంత్ర్యాన్ని నిలుపుకొని, ఆమెవిజయ రథం చక్కగా సాగిస్తే అదే ఆయనకు అసంతము; అదే ఆయనజీవితానికి పరమార్థము. అది నెరవేర్చి తెలుగువారు ఆయనముణాన్ని తీర్చుకోవలెను.

ఈపండుగుపని తలపెట్టి పెత్తనాన్ని పూని కొనసాగించినవారు తెలుగుతల్లి శుభాశీర్వాదాలకు పాత్రులు.

భారతీయార్థికమహాసభ

ఈమహాసభ యాసంవత్సరము అణ్ణామలై విశ్వవిద్యాలయమున థాంప్సునుగారి యధ్యక్షతన సమావేశమైనది. ఇది పదునేడవసమావేశము. ఆర్థికశాస్త్రవేత్తలను భారతీయనాయకుల సేవలుమాడి భారతదేశీయార్థిక సాభాగ్యమున కుపకరించు పద్ధతుల చక్కగ పరిశీలించిరి. వీరినూచనలు అవశ్యము అనుసరింపదగినవి. కాని, ఏలనో యీపదునేడుసంవత్సరముల లగాయితు వీరియుపన్యాసభోరణికి కార్యరూపము గలుగలేదు. మహాసభను ఆహ్వానించినవారికి కొన్ని వేలరూప్యములు ఖర్చుగుచున్నవి.

ఈమహాసభయందు పాల్గొనినవారిలో ననేకులు ఉపాధ్యాయులు. వీరు కళాశాలలో పాఠముల నుపన్యసించునట్లు ఆర్థికసమస్యలకన్నిటికి తగుమైన విరుగుడులనే యుద్వేషించిరి. కాని వీరిబోధల పర్యవ

సానము ఫలప్రదమునట్లులేదు. ఆర్థికవేత్తలగు దేశీయ నాయకులు వీరితోగలిసి వీరి నీతికి శేషించినదానిని వారు, వారి చేతికి శేషించినదానిని పేరు అన్యోన్యముగ పూరింపగల్గినయెడల దేశక్షేమమునకు కొరతగలుగదు. మదరాసు గవర్నరుగారును తమ ప్రారంభోపన్యాస మున మనదేశస్థిని పరీక్షించి యిట్లుచెప్పిరి: 'ప్రపంచము

(ప్రొఫెసరు సి. డి. థాంప్సన్ గారు (అలహాబాదు) అధ్యక్షులు.

నంతయు నావరించియున్న యీ ఆర్థికదుస్థితిని బాపుట కీయార్థికశాస్త్రవేత్త శ్రమియు చేయజాలకపోయిరి.' * * * * అయినను ఈసభవారు కొంతయైనసాధింప గల్గుదురని తెల్పిరి. ఇక సహకారోద్యమవిషయ మై వారిట్లు చెప్పిరి: "మనదేశమున సహకారసమితులు అప్పుల నిచ్చునవిమాత్రమే. అట్లుకాక ఇంగ్లండునందు వలె నిచటను సహకారోద్యమము సాగించినయెడల దేశాభ్యుదయము కలుగగలదు * * * *" కావున నీనూచనగైకొని యీసభవారు నిర్మాణ కార్యమునకు పూనుకొని ప్రభుత్వమువారి సాయముకోరుట తగవు. ఎవరయిన నిర్మాణకార్యమునకు పూనుకొనిన తాము వారికి సాయపడగలమని మహాసభ ప్రధానకార్యదర్శి గారు పలికిరి. అట్టిదానికి వీరే యుపక్రమించుట మేలు. దేశదుస్థితులను మాన్పుటకు ప్రభుత్వమువారి సాయము లేనిదే ప్రజాసంస్థలు ఎక్కువపనిచేయజాల వనుమాట సత్యము. కాని వ్యవసాయము, సహకారము మొదలగునవి ప్రజలచేతిలోనివి. ప్రజలకు ప్రభుత్వమువారి

సాయ మెంతప్రధానమో ప్రభుత్వమువారి కార్యక్రమ మునకును ప్రజలసహకార మంత అవశ్యకము. దేశాభ్యుదయమున కిదియే మొదటిసాధనము.

జనసంఖ్యసమస్యల నీసభవారు చర్చించిరి. మన దేశమున జనసంఖ్యయు, నిరుద్యోగమును నానాటికి హెచ్చయిపోవు చున్నవి. జనసంఖ్యాభివృద్ధి సరికట్టుట కన్న ఉద్యోగములులేనివారికి జీవనోపాయముల గల్పించుట మేలనువిషయ మీసభ యామోదించినది. కావున సంపన్న లిందులకు పూనుకొని వృత్తివిద్యల కవకాశములు గల్పించి దేశమందలి నిరక్షరత్వమును బోగొట్టవలయును.

సహకారోద్యమమును గురించి చర్చజరిగినప్పుడు మనదేశమందలి సహకారసమితు లెట్లున్నవి యనువిషయము జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొనవలసి యున్నది. భారతదేశమున సహకారోద్యమము దినదినప్రవర్ధమాన మగుచున్న విషయము సత్యము కాని, యార్థికముగ నీయద్యమము మన కీపాటియు ఉపకరింపలేదు. వడ్డీవ్యాపారము చేయు బ్యాంకిలకన్న నెక్కువపని యీయద్యమము ఏమిసాగించినది? ప్రభుత్వమువారికే యీయద్యమముపట్ల సవతితల్లి ప్రేమయని కొందరినిశ్చయము. కర్షకులకు వ్యవసాయమునిమిత్తము అప్పులనిచ్చి దానిని వృద్ధిచేసిన దేశమునకు సాభాగ్యము కలుగగలదు. ప్రస్తుతము సహకారోద్యమము మన కీపాటి సాయమైన చేయజాలదా!

యుద్ధానంతరము ప్రపంచమందు ధనాభావము హెచ్చయినది. ఇందువలన భారతదేశము మరింత క్రుంగిపోయినది. అంతర్జాతీయవాణిజ్యము మొదలగు సంబంధములందు ప్రపంచాభ్యుదయమును ప్రధానముగ గణింపక ప్రతిదేశమువారును స్వార్థపరు లగుచున్నారు. అన్నిదేశములవారికిని అనుకూలముగ నాజెములప్రమాణము కుదురలేదు. ధనమునకు రెండర్థముల జెప్పవచ్చును. విలువప్రమాణమును నిరూపించునది యొకటి. క్రయ విక్రయాదులయందు సాధనముగనది మరియొకటి; ఒకరికి మరియొకరు నూరురూపాయల నివ్వవలసినపుడు నూరురూపాయలవిలువగల వస్తువుల నిచ్చి ఋణము తీర్చు

కొనవచ్చును, లేదా అంతకిన్ముక్తు చేయు పనియైన చేయవచ్చును.

ఇపుడు ప్రభుత్వమువారు సాగించుకొన్ని పనులు, రోడ్లు, వంతెనలు, చెరువులు మొదలయిననానిని ప్రజలకే వదలివేసిన కొంత నిరువో్యగము నశించునని యొకరి భావము. ఇందువలన ధనముకూడ నిలవచేరగలదు.

ప్రస్తుతము మనదేశమును తటాలున ఆర్థికముగ అత్యున్నతస్థితికి తెచ్చుటకష్టము. రష్యాగోవలె అయిదు సంవత్సరముల ప్లాన్తో, మరియేదియైన ఉపాయమునో వెదుకవలయును. దీనికయి దేశస్థితిని చక్కగపరిశీలించ వలయును. ఇచ్చట ఉత్పత్తియగు పదార్థములయూ, వ్యవసాయముయొక్కయు, మనవారి ధనముయొక్కయు ప్లేటిస్టిక్కు కావలయును. ఇరన్నియు సేకరించినను ప్రభుత్వమువారు విశ్వవిద్యాలయముల ఆర్థికశాఖలవారికి సాయము చేసిఈసభవారిసహకారము నపేక్షింపనియెడల. నిట్టికార్యము దుస్సాధ్యమగును. కాబట్టి అన్నిటను ప్రభుత్వమును, ప్రజలును ఏకము కావలసియున్నది. అది లేనపుడు నిర్మాణకార్య మసాధ్యమని యీసభవారి యభిప్రాయము.

కార్యనిబంధనకు వ్యవసాయము మూలసాధనము కాన దేశనాయకు లీవిషయముల గమనించి దేశాభ్యుదయము కూర్చురుగాక!

సంగీతపరిషత్తు, చెన్నపురి

(సప్తమమహాసభ - ౧౯౩౩)

ప్రకృతి సౌందర్యసమంచితము. తత్సౌందర్యమే కల. అది ఏకైకము; అవ్యక్త మధురము.

సౌందర్యోపాసకుడగు మానవుడు స్వప్రతిభాజన్యమగుసంస్కారము నాధారము చేసికొని అవ్యక్తమగు తత్కలామాధుర్యమును సువ్యక్తము చేయగలిగినాడు; తా నానంద

దించినాడు; తోడిమానవు నానందింపజేసినాడు. ఇట్లు కలామయమయిన ప్రపంచమానందమయ మయినది; మానవజీవితము (దైహికమానసికముల రెంటిని) నానందమయము కావించినది.

ఆనందమయమయిన ఈ ప్రపంచము దుఃఖమయమని ప్రకృతిపరిణామజ్ఞానశూన్యడగు మానవుడు విలపించుచున్నాడు. దుఃఖము న్యష్టిగతము; సావధికము. ఆనందము సమష్టిగతము; నిరవధికము. సావధికమగుదుఃఖమును కూలారిచి నిరవధికమగు నానందమును ప్రసాదించు దివ్యశక్తి కలయందు పరిపూర్ణమయియున్నది.

కలకు ఆశ్రయమునుబట్టి వైవిధ్య మేరుపడినది; అభిరుచిని బట్టి తరతమభావము తారసిల్లినది. కాని, దాని ఏకత్వమునకు సంచలనము లేదు; దానియుత్తమత్వమునకు వినాశము లేదు. దాని పరమార్థమగు నానందజనకతకు భంగపాటు లేదు.

ఏకైకమగుకల వైవిధ్యమువలన 'ననేకము' లయినది; ఆయనేకములలో 'భేదము' గానకల; అన్యతమము నాట్యకల. 'గానకల' 'లలిత'ము; నాట్యకలయు 'లలిత'ము. ఇవి పరస్పరము సంబంధ సాధర్మ్యములుకలవి. అన్యోన్య్యాశ్రయమున వీని లాలిత్య మాధుర్యములనంతగుణితము లగును. కారణపరిగణన మటుండుగాక, వీని ఏకర్యాసినయుగముల ప్రచారము మందగించినది. ఈ యుభయ

కలాభివృద్ధికి సంతరాయములనేకములువాటి
ల్లినవి. అందు నాట్యకలస్థితి యధమాధమము.
ఇంతేకాదు: ఏత త్కలోపాసకులయెడ
నాదరప్రతిపత్తులు శుష్కించి నిరసన మంకు
రించినది. తదుపాసనము సంఘబహిష్కార
మునకును గురియైనది.

ఇట్లు కృశములయి వినాశోన్ముఖము
లగుచుండిన గాన, నాట్యకలల ఉద్ధరణ, పోషణ
ప్రచారములకొరకు ఏడేడులనాడు చెన్న
పురమున సంగీతపరిషత్తు జన్మమెత్తినది. ఆరే
డులు నిరామయజీవితమును గడపి అను
దినాభివృద్ధిని గొంచుచున్నది; ఏటేట పండు
వులు, పల్కములు జరుపుకొనుచున్నది; తన
కలాకాంతులను నానాదేశముల ప్రసరింప
జేయుచు కలాప్రపంచము నుద్దీపింప జేయు
చున్నది. ఇది యిట్లే చిరంజీవమయి వెలయు
గాక!

ఈపరిషత్తు సత్తమ వార్షికోత్సవమహా
సభ మొన్న జరిగినది. ఆమహోత్సవమును
సర్ సి. వి. రామన్ మహాశయుడు ప్రారం
భించినాడు. ఆయన విజ్ఞానశిఖి; ధర్మిణ
భారతమాత కడుపుచల్లగా గనిన పుత్రి
రత్నము. ఆయనకు జ్యోతిస్సు, నాదము
నిత్యోపాసనావిషయములు. వానితత్త్వమును
పరిశీలింప నాప్రతిభాశాలి కావించిన పరిశోధ
నము, వాని యద్భుతశక్తిని ప్రదర్శించి తద్వి
షయకవిజ్ఞానమును మరికొన్ని మెట్టులు దాటె
చినది. తన్నూలమున ప్రపంచము ముగ్ధ

మయినది. ప్రపంచవిఖ్యాతవైజ్ఞానికులలో
నాయనకు నుత్తమపదము ఏరుపడినది.
ఆ నాదోపాసకుడు నాదాత్మక గానకళా
పోషణమునకయి జన్మించిన యీ సంగీత
పరిషత్తును వాత్సల్యముతోదీవించి మహోత్స
వమును ప్రారంభించుట దానిభాగ్యవిశేషము.

ఈ మహోత్సవమహాసభకు అణ్ణామలై
సంగీతకళాశాలాధ్యాపకులు విద్వాన్, శ్రీ
కే. పొన్నయ్యపిళ్ల అధ్యక్షుడు. ఈయన
సంగీతశాస్త్రవేత్త; గాయకశిఖామణి. నాట్య
కళవిషయమున ఈయన 'భరత' శబ్దమున కర్థము
భావరాగతాళములని. భరతశాస్త్రము అనాదిసిద్ధము.
కాని యదియపుడు చాల అధోగతిపా లయియున్నది.
సంగీతాంగములన్నింటను సృత్యము చాల ఆకర్షక మయి
నది. అది చిత్రమును రంజింపజేయును. అరువదినాలుగు
కళలలో నది యొకటి. ప్రస్తుతపుపోకడలనుబట్టియు,
లక్ష్యమునందలి మార్పులనుబట్టియు దానిని ప్రోత్స
హింపరాదని కొంద రందురు. ఇది తప్పని నా యభి
ప్రాయము. కొంతమంది కళాభ్యాసకులు తగినవారు
కానందున శాస్త్రమే యసర్థదాయకమని చెప్ప వీలు
పడదు. ఈకళ రాజాస్థానములయందు, దేవాలయము
లందు ప్రోత్సహింపబడుచున్నది. సన్న్యాసులుకూడ
దీనినుపాసించి చూనండించుచున్నారు. ఇక ఇది సామా
న్యలకు ఎంత ఆనందమును హర్షునో చెప్పజాలము!
అని నుడివిన వాక్యములు నాట్యకళయెడ
నాధునికులకు గౌరవమును పెంచునవియే
కాక, ఆయన నాట్యకళా రహస్యజ్ఞతను
తెలుపుచున్నవి.

మహోత్సవము పండ్రెండు దినములు
నడచినది. యథాపూర్వము సాయంకాల
ముల ప్రవీణుల 'జంత్రగాత్ర' వాదనగాన

ములును, భరతనాట్యాభినయప్రదర్శనములును జరిగినవి. కలాభ్యుదయమున కుపకరించు విషయము లనేకములు సిద్ధాంతికరింపబడినవి. ఇది కారణముగా ప్రజాసామాన్యమునకు నాట్యగానకలలయెడ నాదరాభిమానములు కుదిరి ఎదుగుచున్నవి. ఊరుపేరులు లేక మారుమూలలయం దణగియుండిన మహావిద్వాంసు లనేకులు ముందునకువచ్చుచున్నారు; పేరుప్రతిష్ఠలను బడయుచున్నారు. ఉదయవేళల శాస్త్రుచర్చలు, 'జంత్ర' వాదనసామర్థ్యపరీక్షలు సాగినవి. పరీక్షలయందు కృతార్థులయినవారును, కళాకోవిదులును బహూకృతులయిరి.

పరిషత్తు స్వసంకల్పానుసూతముగ సంగీతకలావ్యాప్తి కింకను అనేకవిధముల కృషి చేయుచున్నది. నగరమున నెలకొనిన పాఠశాలలయందు పలువురు శ్రీ పురుషులు గానకల సభ్యునించి కౌశలమును గడించుచున్నారు. ౧౯౩౧-వ సంవత్సరమున పుట్టిన త్రెయినిగుకలాశాల సంగీతకలాభోధకులను ఉత్తరోత్తరవృద్ధిగాతయారుచేయుచున్నది. శాస్త్రజ్ఞులు శాస్త్రుతత్వము నుపన్యాసములమూలమున విశదీకరించుచున్నారు. 'జంత్రగాత్ర' ప్రావీణ్యమును పరీక్షించియు, గేయముల రచియింపించియు, ప్రశస్తి ననుసరించి నిపులకు సత్కారప్రోత్సాహములు సమకూర్పబడుచున్నవి. చెన్నపురి విశ్వవిద్యాలయము వారు సంగీతమున పట్టపరీక్షలను ప్రారంభించినారు.

నాట్యకలయెడ మూడేడులనుండి ఎక్కువ శ్రద్ధను వహించి పరిషత్తు దాని నభివృద్ధి చేయుచున్నది. అభినయప్రదర్శనములవలన ప్రజలకు దానియందుగల నిరసనభావము తగ్గుచున్నది. దానిని నిపుణులు పలువురు మెచ్చుకొనుచున్నారు. ఇది తదభ్యుదయమున కుపకరణము.

గాన నాట్యకలలకుసంబంధించిన ప్రాచీన నవీనసాహిత్యమును పరిషత్ప్రతిక ఆంగ్లమునను, సంస్కృతమునను, తమిళమునను ప్రకటించుచున్నది. చతుర్దండి ప్రకాశిక - సంస్కృతము, సాంగ్లాను వాదము - ముద్రితమయినది. సంగీతనుధను (సంస్కృతము - ఆంగ్లానువాదసహితముగ), అభినయసార సంపుట మను తమిళగ్రంథమును ముద్రితము లగుచున్నవి. కాని ధనాభావము కారణముగ పత్రికాప్రకటనము మిక్కిలి ఆలస్యమగుచున్నది.

ధనాభావ దౌర్బల్యమును పరిషజ్జనకులు శ్రీ డా. యు. రామారావుగారు

“పరిషత్తు వైశవదళ నున్నది. దానివృద్ధికి ప్రజాదరణ మావశ్యకము. దానికి ధనము చాల స్వల్పముగ నున్నది. సొంతవసతి లేదు. ధనాభావమువలన పరిషత్తు నిర్వహింపవలసిన కార్యములు సాగకున్నవి.”

అని తెలుపుచు దేశమున దండిగాగల మహారాజులు, రాజులు, జమీందారులు, మిరాజిదారులు, వర్తకులు మొదలగువారి నందరిని పరిషత్ప్రణామమునకు తోడ్పడుడని వేడుచు

న్నారు. వారివేడికోలు అవశ్యము మన్నింప నలసినది.

కలాభివృద్ధికి కలాశాల లన్నింటను ఈ రెండుకలలకు స్థాన ముండవలెను. అందుకు ప్రైమరి, సెకండరి, శిక్షణము ఆవశ్యకము. అట్టి శిక్షణము జిల్లా, తాలూకాల బోర్డులు (ఉన్నంతవరకు) మునిసిపాలిటీలు నడుపు చున్న పాఠశాలలలో జరుగవలెను. దాని కిపు డవకాశము లేదు. అట్టి అవకాశము త్వరలో లభించుటకు, కలాభిమాను లగు ప్రజాప్రముఖులు అనూనముగ ప్రయత్నింప వలయును.

విశ్వ విద్యాలయమువారు సంగీతోపాధ్యాయుల నిర్ణయమున రామరావుగారి నూచనల ననుసరించుట న్యాయ్యము.

నాట్య గానకలలు శరీరమున కారోగ్య మును, మనస్సున కానందమును గలిగించు నవి. కావున వీనియభివృద్ధి ప్రచారములు మానవ సామాన్యజీవితమునకు పరమావశ్య కములు. అందుకొఱకు కృషిచేయుచున్న సంగీతపరిషత్తు అభ్యదయమునకు కారణము శ్రీ డా. యు. రామరావుగారు. వారి పరిశ్రమకు మూల్యము నిర్ణయించుట అశక్యము. ఇక నభినందనాదులు వారియెడ కేవలము భూటకపు పొగడ్డలు కాగలవు.

యశశ్శరీరాలు ఎ. రంగస్వామి అయ్యంగారు అశ్రుబిందువులు

మరియొక విషాదవార్త! ఈ గి.వ తేది యుదయము హిందూపత్రికా సంపాదకులు రంగస్వామయ్యంగారు వైకుంఠధామమున కేగిరి! వారి మిత్రవర్గమునకు, బంధువులకు, దేశమునకు హృదయవిదాఢణము! పత్రికాప్రపంచమున కిది మరియొక, విరుగుడులేని యాఘాతము. దేశమునకు తీరని లోటు.

న్యాయవాదవృత్తిని వదులుకొని అయ్యంగారు సుమా రిరువదియైదేండ్ల పాటు పత్రికా నిర్వహణమున మెలగి, మించిరి. హిందూ పత్రికయొక్క నేటి ప్రతిష్ఠకు, వికాసమునకు వీరి యాలంబనము కారణము. రాజకీయ వ్యవహారములందును వీరి ప్రతిభ దేశీయ, విదేశీయనాయకుల మన్నన లందుకొన్నది. భారతశాసనసభయందును, ఇతర రాజ్యాంగ వ్యవహారములందును వీరు పండితమోతీలాలు నైహూగారికి కుడిభజముగనుండి, వారికి మిక్కిలి కూర్చినవారైరి. కాంగ్రెసున వీరి సలహాలకు చాలమదింపు ఉండెడిది. ఇట్టి ప్రతిభాశాలి దేశసేవకుని మరణమున దేశమునకు, వార్తా పత్రికలకును అంతులేని నష్టము కలిగినది.

ఆయనగతించినాడు. అంతే. ఆయన మిత్రులు, బంధుగులును ఊరడ్కిల్లవలయును. భగవాను డాయనయాత్మకు శాంతిని గూర్చుగాత !

సాభిషాయ

విశేషములు

భగవల్లీలావిలాసములు విచిత్రములు, దుర్గోహములు. అఖండమైన బ్రహ్మాండ మనవరతము ఖండరూపములను, పరివర్తనమును పొందుచు విశ్వపరిణామము గలుగుచున్నది. విశ్వపరిణామమునందు వృద్ధిక్షయములు, సృష్టిలయములు, లాభనష్టములు, సుఖదుఃఖములు సాపేక్షములు కాని నిరపేక్షములు కావు. విశ్వపరిణామలక్షణములైన సాపేక్షావస్థలు భయసంభ్రమములను గలుగజేయుచున్నవి. విశ్వపరిణామమునకు సృష్టియందు ప్రళయము, ప్రళయమునందు సృష్టి సహజావస్థలు. విశ్వపరిణామమునందు సృష్టిప్రళయములు సహజావస్థలైనను కార్యకారణ నిరూపణము దుర్లభమై పండితులకును భయసంభ్రమములను గలుగజేయుచున్నవి.

శ్రీముఖసంవత్సర పుష్య బహుళ అమావాస్య సోమవాసరమున హిందూస్థానమునందు గలిగిన భయంకరమైన భూకంపము భయసంభ్రమములను గలుగజేసినది. భూకంప ప్రళయమునందు ధర్మాత్ములు ధర్మగ్లానిని, పుణ్యాత్ములు పాపఫలమును, సుకృతులు దుష్కృతపరిణామమును, అనుమానావలోకనమును జేయుట ప్రపంచమునకు పరిపాటి

యైన విషయమయినను కార్యకారణనిరూపణము దుస్థరముగ నున్నది. భూకంపశాస్త్రజ్ఞులు నవీననిర్మాణములైన హిమాలయపర్వతములందలి భారప్రభావము భూకంప కారణముగ నిర్ణయించుచున్నారు. జనవరి ౧౫-వ తేది మధ్యాహ్నము ౨-౩౦ వేళను మూడు నిమిషములకాలము కరాచినుండి కలకత్తావరకును, డార్జిలింగునుండి హైదరాబాదువరకునుగల భూఖండము నటరాజమూర్తి ప్రళయతాండవమునకు రంగమైనది. ముఖ్యము గను బీహారురాష్ట్రము ప్రళయతాండవ ఫలము ననుభవించినది.

బీహారునందు గంగానది కిరుత్రక్కలను ౧౪౦ మైళ్ల పొడువును ౯౦ మైళ్ల వెడలుపును గల ప్రదేశము భూకంపదుఃఖ వేదనకు గురియైనది. భూభాగములు జలమయములైనవి. జలాశ్రయములు భూభాగములైనవి. నూతులు పూడినవి. పంటచేలు మట్టితో పూడినవి. చెఱకుచేలు చెడిపోయినవి. యంత్రాలయములు పాడైనవి. వేలమందిజనులు మృతినొందిరి. వేలమందిజనులు క్షతగాత్రులును, వికలాంగులును నైరి. లక్షలమంది నిరాశ్రయులైరి. గ్రామములు, పుర

ములు తాదుమారయినవి. భూకంపానంత
రము కురిసినవానలు నిరాధారులైన ప్రజ
లను వ్యాధిగ్రస్తులను చేసినవి. భూకంపము
గలిగి మూడువారములు గడిచినను కలిగిన
నష్టమును నిర్ణయించుట దుస్సరముగనున్నది.

ఒకకోటిమంది జనులు అన్నవస్త్రములు
లేకను నిరాశ్రయులై అప్తకష్టముల ననుభ
వించుచున్నారు. ఆపన్నులయిన ప్రజలను
జాతిమతకులభేదములను విడిచి యుద్ధరించుట
సకలజనులకును పరమధర్మముగ నున్నది.
ఆపన్నుల నుద్ధరించుటకు దానధర్మములను
నభ్యర్థించుచు శ్రీజార్జిచక్రవర్తి, గవర్నరుజన
రలు, గవర్నరు, రాజేంద్రప్రసాదు, జవహరి
లాలు నెహ్రూ, గాంధీమహాత్ముడు మొదలగు
నధికారులును, నాయకులును చేయుచున్న
ప్రార్థనలు సకలజనాదరణమునకు సకల విధ
ములను పాత్రములుగ నున్నవి.

* * * *

ఆపన్నులు - దానధర్మములు

ఆపత్కాలమునందు స్థలభేదములు, జాతి
భేదములు, మతభేదములు, కులభేదములు,
దశాభేదములు సమసిపోవుట ప్రకృతిస్వభా
వము. బీహారురాష్ట్రమునం దధికారానధి
కారు లాపన్నుల నుద్ధరించుటకు కలిసి పని
చేయుచున్నారు. మహారాజులు నిరుపేదలు,
పండితులు పామరులు, స్త్రీలు పురుషులు,
వృద్ధులు బాలురు జాతి మత కుల స్థల భేద
ములను విడిచి ఆపన్నుల నుద్ధరించుటకై
చేయుచున్న దానధర్మాదిసహాయములు ప్ర

శంసాపాత్రము లైనను కార్యనిర్వహణమున
కల్పములుగ నున్నవి. మహారాజు లిచ్చెడి
లక్షలువలెను సామాన్యు లిచ్చెడి రూపాయ
లును ప్రశంసాపాత్రములై ఆపన్నుల ఉద్ధ
రణమునకు వినియోగపడుచున్నవి. భూకంప
సహాయనిధికి హిందూప్రతికయందు ప్రచు
రింపబడుచున్న చందాపట్టీలు ప్రజలు పంపు
చున్న విరాళము లీ పరమార్థమును
వెల్లడిచేయుచున్నవి. గాంధీమహాత్ముడు
బాబురాజేంద్రప్రసాదుగారి ప్రార్థన ననుస
రించి, విదేశములందలి భారతీయులకును
విదేశీయులకును పంపిన క్రింది విన్నపము
సకల జనులకును నాదరణీయముగ నున్నది.

“ భూకంపపరిహారమునకై విదేశములకు, ముఖ్య
ముగ విదేశములందున్న భారతీయులకు మీరు సమృత్
పడినయెడల విరాళములకై విజ్ఞప్తి గావింపవలసి
యున్నది. బీహారురాష్ట్రమును మరల పూర్తిగ నిర్మించ
వలసి యున్నది. దీనికి కొట్లాటది సహాయమవసరము.
వేలకొలది జనము దుర్మరణముపాలయిరి. లక్షల
కొలది నిలువ నీడలేకయున్నారు. మాంసీరు, ముజఫ
ర్పూరు, దర్భంగ, షాతీహరి, సమస్తీపూరు, సీతా
హరి, మధుబాని పట్టణములు నేలమట్టమయినవి.
పాట్నా, చోప్రా, భగల్పూరుపట్టణములందును వందల
కొలది యిండ్లు కూలిపోయినవి. వేలకొలది మాంసీరు
దశలోనున్నవి. భూమిపగలి గంధకపు నీరు ఉరికి
పంటలనన్నింటిని ముంచివేసినది. పొలములపై యిసుక
దిబ్బవేసినది. మరికొన్ని ప్రదేశములు నీటిమయముగ
నున్నవి. బావులు పూడిపోయి త్రాగుటకు తగిననీరు
లేకున్నది. చక్కెరమరలు చాల పాడయినవి. లక్ష
యెకరముల చెరకుతోట పంటకువచ్చి నివ్వీయోజన
మగుచున్నది. వెంటనే ప్రతిక్రియలు చేయనియెడల
ఆపంట దక్కదు.”

అను రాజేంద్రప్రసాదుగారి విజ్ఞప్తిని నేను మనః పూర్వకముగ పునరుద్ఘాటించుచున్నాను. ప్రపంచమందు ఎచ్చట నెలకొనియున్నను భారతీయులు తమశక్తివం చన లేక సాయపడవలసియున్నది. ముఖ్యముగ ఆఫ్రికా దేశములో గల నాపూర్వసహచరులును, మిత్రులును తప్పక సహాయపడుదురని నమ్ముచున్నాను. జపాను, ఇంగ్లాండు, ఐటోపా, అమెరికాలందు గల భారత వర్తకులును, ఇతరసంపన్నులును ధూనివిరాళము లొసగ వలయును. మనతరములో భారతదేశమునకు ఇంతటి బీభత్సము కలిగియుండలేదు. పరదేశీయులను ధనసహాయము జేయువని అడుగుటకు నేను సామాన్యముగ జంకు చుందును. ఇది అహంకారమువలన కాదు. ఉచిత నుచితవిచారమే దీనికి కారణము. అయినను బాబు రాజేంద్రప్రసాదుగారి నూచన ననుసరించి ఐటోపా, అమెరికా, ఆఫ్రికా ఖండములందును, ఇతర భూభాగములందును గల మిత్రులు స్వదేశపరదేశభేదము లేక మానవసంక్షోభము వారించుటకు యథాశక్తిని సహాయము చేయవలె నని విజ్ఞాపించుచున్నాను. విరాళములను రాజేంద్రప్రసాదు, పాట్నా యనిగాని, నాపేరిట ముఖ్యోపప్రములోని వార్ధాకుగాని పంప ప్రార్థితులు.”

* * * *

ఆంధ్రుల కర్తవ్యము

శ్రీ బాబురాజేంద్రప్రసాదు, గాంధీమహాత్ముడు, చక్రవర్తి, రాజప్రతినిధి మొదలగు వారి విన్నపముల నాదరించి ఆసన్నులకు యథాశక్తిని సహాయముచేయుట ఆంధ్రుల యాత్మగౌరవ రక్షణమున కవసరముగ నున్నది. ఆంధ్రరాష్ట్రము సంపన్న రాష్ట్రము గాకపోయినను యథాశక్తిని ధర్మనిర్వహణమును చేయవలసియున్నది. అధికారులు, స్థానికసంస్థల నిర్వాహకులును వైస్రాయినిధికి ధనమును పంపునటులు ప్రజలును రాజేంద్ర

ప్రసాదుగారినిధికి సహాయముచేయుట శ్రేయస్కరము. ఈరెండునిధులం దేనిధికి దానధర్మములను చేసినను చేయవచ్చును. రాజేంద్రబాబు, పండిత జనహరిలాలునెహ్రూ, గాంధీమహాత్ముడు మొదలగు నాయకులు స్వదేశీయులకును, విదేశీయులకును జేయుచున్న విన్నపముల నాంధ్రమహాజనులును యథాశక్తి నాదరించి దానధర్మములను చేయుదురుగాక! సహాయమును పాట్నాయం దు రాజేంద్రప్రసాదుగారికి గాని, ఆంధ్రప్రతి కకు గాని పంపవచ్చును. గాంధీమహాత్ముడు చేయుచున్న హరిజనధర్మయూత్రకు భూకంప వ్యవహారములు కొంతవరకు ప్రతిబంధకములై నిందలకు పాలైనను మహాత్ముడు సంకల్పించిన హరిజనయూత్రానిర్వహణమే సముచితముగ నున్నది. ధర్మాత్ముడైన గాంధీ మహాత్మునకు భూకంప దుఃఖానుభవము నందు పాపపరిణామము గోచరించుచున్నది.

* * * *

హరిజన ధర్మయూత్ర

గాంధీమహాత్ముడు గతించిన 70 దినములందును చేయుచున్న హరిజనధర్మప్రచారము కేవలము హరిజనప్రచారమునకేకాక మానవ ధర్మప్రచారమునకును వినియోగపడుచున్నది. మానవధర్మమును జాతికులభేదములు, హెచ్చుతగ్గులు, మతభేదములు ధ్వంసము చేసినవిధమును ప్రపంచచరిత్ర లనంతముఖములను బోధించుచున్నవి. పేరునకు బానిస తనము పోయినను వ్యవహారములందు బానిస

తనము ప్రత్యక్షమగుచు ధర్మవికాసమును దుర్లభముచేయుచున్నది. అంటరానితనము హిందూమతమునకే కాక మానవత్వమునకే కళంకమునుగలుగజేయుచున్న విధమును హరి జనుల దుర్భరస్థితి విశదము చేయుచున్నది. సనాతనులమత మెటులున్నను ప్రజాభిప్రాయము హరిజనోద్ధరణమున కనుకూలముగనున్న విధమును గాంధీమహాత్ముని హరిజనయోత్ర సహస్రముఖములను బోధించుచున్నది.

హిందూమత సంప్రదాయములను బాగుగ పరిశీలించినపుడు అంటరానితనము శాశ్వతముగను నిలిచియుండలేదని విశదమగుచున్నది. విదేశీయపరిపాలనము అంటరానితనమును నిర్మూలము చేయుటకువలెను నిలుపుటకును వినియోగపడినది. అంటరాని వారు మహమ్మదీయులును, క్రైస్తవులును నైనపు డంటరానితన మంతరించుచున్నది. రాజకీయకారణము అంటరానితనము సంతరింపజేసినను సాంఘికమతకారణము అంటరానితనమును స్థిరతరము చేసినవి. హిందూస్థానమునందలి 5 కోట్ల యంటరానివారును హిందూమతసంఘములకును హిందూస్థానమునకును కళంకమును గలుగజేయుచున్నారు. దక్షిణహిందూస్థానమునందు, ముఖ్యముగను మలయాళమునం దంటరానితనము, చూడరానితనము, చేరరానితనము మానవ ధర్మమును హేయము చేసినవిధమును నాయాడుల దుర్భరదురవస్థ విశదము చేయుచున్నది.

అంటరానితనమును నిర్మూలము చేయుట కంటరానివారలకు గలప్రతిబంధకములను తొలగించుట యథార్థమైన సాధనము. భారతశాసనసభయం దంటరానితనమును తొలగించుటకు యం. సి. రాజాగారు ప్రతిపాదించిన శాసనమును న్యాయాంగమంత్రియును నితరులును నాడే పించుటయును, ప్రతిఘటించుటయును ససమర్థతకువలెను కార్యనిర్వహణమునకు నిదర్శనము గాదు. అంటరానితనము మతమునకును, సంఘమునకును, దేశమునకును కళంకదాయకమని సంస్కారులవలెను సనాతనులును నంగీకరించినను తత్సాధనమైన శాసననిర్మాణమును ప్రతిఘటించుట యసంగతము. సనాతననాయకులు కృష్ణమాచార్యులుగారును, వారి యనుచరులును రాజకీయములకును, శాసనమునకును సంబంధమును గల్పించుటయును, గాంధీమహాత్ముని నాడే పించుటయును వారి సంకల్పసిద్ధికైనను సాధనము గాదు. బాల్యవివాహములను, సహగమనమును నాపుటకు శాసనసభకు నిర్మాణాధికారమున్నపు డంటరానితనమును మాన్పుట కేల యధికారము లేదో దురూహముగనున్నది. శాసనప్రతిపాదకులును సమర్థకులును నగు రాజా, రంగయ్యరు, గౌరుగారులు మొదలగువారు కోరునటులు శాసనమును సెలెక్టుకమిటీకి పంపుటకు బదు లభిప్రాయములను గన్తుగొనుటకు పంపుట కాల

హరణమునకువలెను కార్యసిద్ధికి సాధనము గాజాలదు.

అంటరానితనము విషయమై ప్రజాభిప్రాయమును మహాత్ముని హరిజనయాత్ర చెప్పకయే చెప్పచున్నది. హరిజనయాత్రయందు ప్రజలు చూపుచున్న యుత్సాహము, మహాత్మునకు సమర్పించుచున్న కానుకలు, సమ్మానములు, స్వాగతములు ప్రజాభిప్రాయమునకు నిదర్శనములు. హెయిగుగారు ఆగస్టు 1 వ తేదీ లోపలను ప్రజాభిప్రాయమును గనుగొనుటకు శాసనము ప్రకటింపవలయుననికోరుటయును, శాసనసభ దీనినంగీకరించుటయును సభావ్యవహారముల కనురూపముగ నున్నది. ప్రజలు వారి యభిప్రాయములను వెల్లడిచేసి హరిజనోద్ధరణమునకు శాసనసహాయమును చేయబూనుట సనాతనసంస్కారుల సంకల్పసిద్ధికి యథార్థసాధనము. గాంధీమహాత్ముని హరిజనయాత్ర నీఫలసిద్ధికి వినియోగించుటకై సంస్కారపరాయణులు పనిపూనుటయును కార్యసిద్ధికి ప్రయోజనకరము. గాంధీమహాత్ముని ధర్మోపదేశములు ప్రపంచవ్యాప్తమైన ధర్మసంరంభమునందు హరిజనోద్ధరణమునకు వలెను మానవధర్మోద్ధరణమునకును వినియోగపడగలవు.

* * * *

ధర్మసంరంభము

ప్రపంచవ్యవహారములందు సకలరంగములందును ధర్మసంరంభము ప్రళయకార

మును దాల్చుచున్నది. ఆర్థికసాంఘికమతరాజకీయరంగములందు ప్రవర్ధమానంబగుచున్న సంరంభము భయంకరరూపమును దాల్చుచున్నది. ఈ భయంకరసంరంభమునందు బలహీనములైన పరాధీనరాజ్యముల గతి దురూహ్యముగ నున్నది. ఆర్థికనిర్ణయములందు ప్రవర్ధమానమగుచున్న యహమహామిక మానవధర్మమును లుప్తము చేయుచున్నది. ఆర్థికసంరంభము సువర్ణసంరంభముగను, సుంకముల సంరంభముగను, వ్యాపారపరిశ్రమసంరంభముగను పరిణమించుచు సంగ్రామబీజములను పోషించుచున్నది. పాశ్చాత్యరాజ్యము లుపక్రమించిన సువర్ణసంరంభపరిణామ మర్థశాస్త్రజ్ఞులకును దురూహ్యముగనున్నది. గ్రేటుబ్రిటను ప్రారంభించిన ఆర్థికవిధానమును జపాను, జర్మనీ, అమెరికారాజ్యము లవలంబించి బ్రిటిషు సంకల్పమును విఫలముచేసినవి. అమెరికారాజ్యము ప్రపంచమునందంతటను బంగారమును కొనుట కుపక్రమించి బంగారు ధరను తులమురూ. 38-10-0 లకు పెంచినది. డాలరు ధరను మార్పుటవలనను అమెరికారాజ్యాదాయమునందు లోటుపోయి నిలువ తేలినది. మార్చిమాసాంతమువరకును యూరపునుండి అమెరికాకు పోయెడి స్టీమరులన్నిటియందును బంగారుఎగుమతుల కేర్పాటులు జరిగినవి. ఈయేర్పాటులవలనను అమెరికాయందు వస్తువులధరలు 100-కి 20 వంతున పెరిగిననుబంగారము ధర 1000-కి 700 వంతునను, పెరిగినది,

అమెరికాబంగారమునువిశేషముగనాకర్షించుటవలనను యూరపురాజ్యములందు, ముఖ్యము గను గ్రేటుబ్రెటనుస్రానులం దార్థికవ్యవస్థలు తారుమారైనవి. గతించిన రెండేండ్లయందును హిందూస్థానమునుండి యూరపురాజ్యములకు ౧౭౦ కోట్ల రూప్యముల బంగార మెగుమతియైనది. ఆర్థికసంరంభమునందు స్వతంత్రరాజ్యములన్నియును ఆత్మరక్షణముకొరకు తీవ్రమైన సుంకములసంరంభము నుపక్రమించినవి. ఈయసాధారణమార్గములు దేశక్షేమమునకు నిరర్థకములై వివిధరాజ్యములందును సంకుచితమును, స్వార్థపరమును నైన నిరంకుశవిధానములు ఛాసిసిజము, నాజిజము, రూజ్వెల్లిజము, సోవెటిజము మొదలగురూపములను ప్రళయతాండవమును జేయుచున్నవి. బ్రిటిషురాజ్యాధికారు లీసందిగ్ధావస్థయందును సామ్రాజ్యాధిమానవరవశులై స్వధర్మనిర్వహణమును జేయజాలకుండుట దురదృష్టము. బ్రిటిషువ్యాపారపరిశ్రమలు క్షీణించుచున్నవి. నిరుద్యోగుల సంఖ్య ౨౩,౮౯,౦౦౦ లకు పెరిగినది. ఆర్థిక సాంఘిక రాజకీయరంగములందు బ్రిటిషుప్రతిష్ఠ క్రమముగను క్షీణించుచు

న్నను నాయకుల లక్ష్యము పరాక్రమణమునందు లగ్నమగునటులు ధర్మనిర్వహణమునందు లగ్నముగాకున్నది. బ్రిటిషురాజ్యాధికారులు ప్రపంచవ్యాప్తమైన ధర్మసంరంభమునందు నిస్సహాయస్థితియందున్న హిందూస్థానమును సామ్రాజ్యపాశబద్ధముచేసి యీడ్చుకొనిపోవుట విధిక్యతము.

ప్రపంచవ్యాప్త మైన ధర్మసంరంభమునందు పరాధీనరాజ్యములస్థితి దుర్భరముగనున్నది. హిందూస్థానము ౩గి కోట్ల ప్రజలను, సహజసంపదలను, సనాతనధర్మ సంస్కారమును కలిగియును నిరాధారనిస్సహాయస్థితిపాలగుట ప్రారబ్ధము. గాంధీమహాత్ముని ధర్మోపదేశములు ౩గి కోట్ల భారతీయులకును నితరులకును ప్రారబ్ధమును వినర్జించి ఆత్మశక్తినిగలిగి ప్రపంచావృతమైన ధర్మసంరంభమునందు పురుషార్థమును బడయుట కవకాశములను గలుగజేయుచున్నవి. భారతీయులు లబ్ధావకాశముల నాత్మోద్ధరణమునకును, మానవధర్మోద్ధరణమునకును వినియోగించుట పుణ్యమును, పురుషార్థమును.

భారతి

సచిత్ర మాసపత్రిక

అధిపతి

కా. నాగేశ్వరరావు

సంపాదకుడు

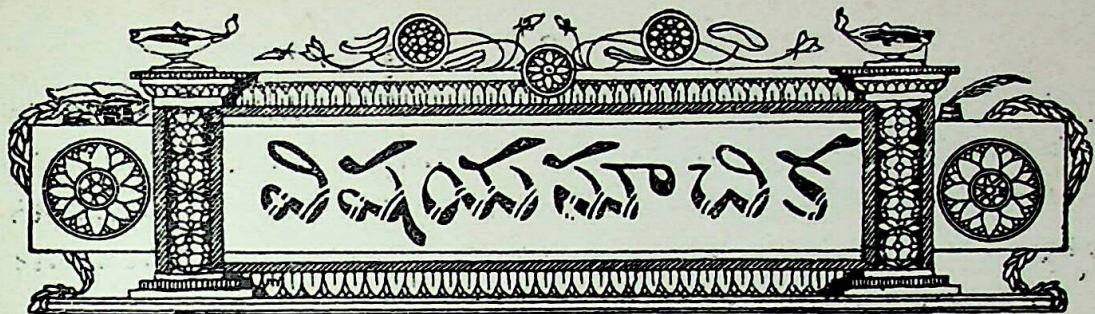
గన్నవరపు సుబ్బరామయ్య

సంపుటము ౧౧, సంచిక 3

ఆంధ్రపత్రికా ముద్రాలయము, మద్రాసు

౧౯౩౪

Printed at the
ANDHRAPATRIKA PRESS.
G. T., Madras.

సుప్రభాతము ౨—కైలాసవాసి జనమంచి వేంకటరామయ్యగారు...	3౪2—3౧౧
కవిత్వము—పాటిబండ మాధవశర్మగారు	3౫౨—3౫3
“దళలిహృదయం”—హనుమదింద్రకంటి	3౫౪
నన్నియయతులు—కొన్నిటిగతులు—నడకుదుటి వీరరాజుపంతులుగారు	3౫౫—3౬౦
నన్నె-చోడునికుమారసంభవము—కట్టి సాంబమూర్తిశాస్త్రిగారు ...	3౬౧—3౭౧
ఆతిథ్యము—తనికెళ్ల భానుమూర్తిగారు	3౭౧—3౭౨
శ్రీచెళ్లపిళ్ల వేంకటశాస్త్రిగారు—అడవి శంకరరావుగారు ...	3౭౩—3౮౨
రాయబారము—వంగోలు వేంకటరంగయ్యగారు	3౮౩—3౮౫
విద్య-వితపశుత్వం—ఓ. కామేశ్వరరావుగారు	3౮౬—3౯౪
భావసంకీర్తనము—బాలాంత్రపు వేంకటరావుగారు	3౯౫—3౯౬
రుమాలు—పూడిపెద్ది వెంకటరమణయ్యగారు	3౯౭—౪౦౦
వాతాపిచాళుక్యులు—మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారు ...	౪౦౧—౪౦౩
ఒక ఆదేశము—భారతుల మార్కండేయశర్మగారు	౪౦౪
వినోదశిల్పము: తేదులపెట్టె—కొ. నరసింహాచారిగారు ...	౪౦౫—౪౦౬
భారతీయనాగరికత : భగవద్గీత—కొ. శతకోపాచారిగారు ...	౪౦౭—౪౧౪
సాలెపురుగు—కర్ల పాలెము అనసూయాదేవిగారు	౪౧౫—౪౧౬
భీమవరము సంగీతపరిషత్తు అధ్యక్షోపన్యాసము—	౪౧౭—౪౨౦
నియంతలపరిపాలనము : ప్రజాప్రభుత్వపద్ధతి—చావలివెంకటహనుమంత	
రావుగారు	౪౨౧—౪౨౫
నాయకత్వము—‘ప్రసాద్’	౪౨౬—౪౨౮
రాయలు—జి. జాషువగారు	౪౨౯—౪౩౦
మనదేశపుపరిశ్రమలు - ప్రస్తుతస్థితి యెట్లు సంభవించెను?—లంకలపల్లి	
గోపాలరావుగారు	౪౩౧—౪౩౪
పున్నమవెన్నెల - సముద్రతీరము బాలికావిహారము—సెట్టి లక్ష్మీ	
నరసింహముగారు	౪౩౫—౪౩౬

ప్రపంచఆర్థికక్షోభ—పునరుద్ధారణప్రయత్నములు	ర32—ర౪౨
నాకన్నడిగచెల్లెలు—మున్నంగి... శర్మగారు	ర౪౮—ర౪౯
హిందూమహమ్మదీయసామరస్యము—టి. శివశంకరంగారు	ర౫౦—ర౫౧
నాట్యకళ : సాంతసోది—గోవిందరాజుల వెంకటసుబ్బారావుగారు	ర౫౨—ర౫౩
డాక్టరు కూచిభొట్ల శివరామకృష్ణయ్యగారు—యడవల్లి సూర్యనారాయణగారు	ర౫౩—ర౫౪
మాధవపెద్ది వెంకటరామయ్యగారు	ర౫౪—ర౫౫
మీగడతరకలు : జమిందార్లంతే ద్వేషం యెంచేతా?—శాస్త్రి	ర౫౫—ర౫౬
నక్షత్రమండలము : (శ్రీముఖిఫాల్గున, భావచైత్రము)—గొబ్బూరి వేంకటానందరావువరావుగారు	ర౫౬—ర౫౭
దూరపునంబంధము—గోపరాజు రాజన్నగారు	ర౫౭—ర౫౮
మహాత్ముని హరిజనయాత్ర	ర౫౮—ర౫౯
కీ. శే. మల్లంపల్లి శారదాంబగారు	ర౫౯—ర౬౦
కలసూరగంప : ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయము; కేరళదేశపు కథకలి	ర౬౦—ర౬౧
మనవిమాటలు : వ్యావహారికాంధ్రము; నాగరి-ప్రాచ్యవిద్యాపరీక్షలు; అభినవాంధ్రకవి పండితసభ; పూర్వగాథాలహరి; వావిళ్ల నిఘంటువు; చెన్నపురి చిత్రములు	ర౬౧—ర౬౨
గ్రంథస్వీకారము	ర౬౨
సాశ్చిప్రాయవిశేషములు :	ర౬౩—౫౦౪

చిత్రములు

త్రివర్ణచిత్రములు—పద్మిని; ఆశ్వయుజము, కార్తికము.

సాధారణచిత్రములు—మద్రాసుచిత్రములు ౨౧; పుదుచ్చేరిబ్యాంకు; మధురదేవాలయ ప్రాకారమునందలి ఆదివీధి; సారంగధరునిమెట్ట; ఆంధ్రనారి; బౌద్ధదేవాలయము - కొలంబో; విక్టోరియాజలాశయము-కాకినాడ; థేమునదిపై సూర్యకిరణములు; వార్డువీధి-కొలంబో; బందరురాములవారిగుడి; మధురవేంకటేశ్వరమంటపము స్తంభముపై కొరవత; రామచంద్రపురము కాలువపైన రైల్వేవంతెన; మధుర మాతృభూతేశ్వరాలయము లోకప్పన మార్కండేయ సంరక్షణము; ఇతరచిత్రములును.

ప ద్మ ని

—చంద్రపట్ట రామరావు.

సంపు. ౧౧ శ్రీముఖ సంవత్సరము, ఫాల్గుణమాసము (మార్చి ౧౯౩౪) సంఖ్య ౩

సుప్రభాతము ౨

కైలాసవాసి శ్రీ జనమంచి వేంకటరామయ్య

[రమ్య జపానుయుద్ధమున జపాను జయముగాంచిన నై వాదేశీయులలో వచ్చిన మార్పు, వా రెట్లు స్వాతంత్ర్యసిద్ధికై పోరునల్పిరో అని అంతయు ఈభాగమున వివృతమైనది.]

వినఁబడకుండు నెట్లు తమ వీనుల నుర్మగ దుందుభిధ్వనుల్

కనఁబడకుండు తెట్లు లింకఁ గన్నులమ్రొల నకాలసంధ్యలం
బనుపడఁజేసి మింట నెఱుమంటలు మండఁగఁ గ్రమ్మఁగం బొగల్
మనముల నల్లమందుపెనుమత్తునఁ గూరినవారి కేనియున్.

ఆనందధ్వనులు జయధ్వనులు నయ్యంభోధివీచుల్ బలె

“జీనా”తీరముఁజేరి వాయువశతం జేరె మొగిం దత్సృజా

నూనస్వాంతములందు; నందు పటుమృత్రోచ్ఛాటఁప్రక్రియ

“నీనిష్ఠా విడు మింక”టంచు దరిమె నిద్రాపిశాచి వెసన్.

అవియె కొండలు కోనలు నవియె నదులు=నవియె సంద్రంబు భవియును దీవియు నవియె

కాని మొగముల నొక క్రొత్తకళ యెసంగఁ-గానఁబడు ప్రాతచుష్టాలకరణిఁ బాలించె.

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

ఉన్నయట్టులె యుండి తానున్న తత్త్వ-మెటు గడించెనో పాదపం బటు “జపాను!”
పరిణతియెకాని పరిణామపథము మనకుఁ-గానఁబడకుండుఁ బూర్వసంస్కారమట్లు.

మనుజు హృదయంబు పగిది ధర్మంబె మనుజు-నున్న తాదర్శమయి మాటకుండుఁ; గాల
వికృతినింబట్టి యనుపానభేదముల స-నామయప్రాప్తి కొకమందె నడచునట్లు.

* * * * *

ఇట్లు నిద్రాసమాధిఁ జాలించి కనులు-విచ్చిచూడంగ లోకంబు వెఱఁగుగొలిపె
దూరు పేదియొ పడమరేదో గ్రహింప-వలనుగాకుండఁ, బ్రజకు దిగ్భ్రాంతి యొదవె.

వీధితలుపులు మూయక విడిచినట్టు-లోడరేవుల మూయకయుంచి కనులు
మూసి నిద్రింపఁగాఁ జెనుమోసమయ్యె-నయ్యయో! యేమిసేయుదు మకట యిపుడు.

ఏమిబలజ్యంభణం పొర యీ “జపాను” - పెనుతుపానువిధంబున వినరికొట్టి
యుతీమిచిచ్చుఱిపిడుగులఁ గురిసి మెఱసి-ధరణిఁ బడఁ గూల్చె రిపుపైన్యతాశవనము!

ఎచటనుండియొ యెవ్వరో యింటఁ జేరి-పెత్తనము సేయుచున్నారు వెఱపుదక్కి;
తపము సేయ హిరణ్యకశిపుఁడు వోవ-దొడ్డవోయె దద్రాజ్య మింద్రునకు దక్కి.

వర్తకుల మేము, ధర్మవ్రవర్తకులము-నిలువ నీడయొసంగిన నిలుతు మనుచు,
వచ్చి, కూర్చుండి కాళులు పాఱఁజూచి, - పెట్టుదురు నెత్తిపయినె త్రివిక్రములయి.

మత్తుమందు చల్లి మైకంబు వైకొల్పి-యెలిచికొండ్రు మేనఁ గల పసిండి;
జలగలట్టు లంతఁ జల్ల చల్లగఁ బీల్చు-నెత్తు; చాపక్రింది నీరు వీరు.

ధూమ కేతువె వీరికేతువు దలంపఁ-బూరిమొలవద యది వచ్చుదారిలోనఁ,
జెలిమి నిలువదు తండ్రిబిడ్డలకునైనఁ-గూర్తుమంచును జేరి చేకొనిరయేని.

దేశపటములయందును దిద్దఁగలరు-ప్రాతరాజ్యాల సరిహద్దుగీతలెల్ల,
ఫాలతలములఁ దుడిచివైవంగఁ గలరు-నలువప్రాసిన భాగ్యరేఖలనుగూడ.

కాగడావోలె గాఢాంధకారమెల్ల-విరియఁజేయును వీరి నాగరత యండ్రు
కొరవిదయ్యయువోలె దోడ్కొంచుఁబోయి-కూలద్రోయును దాన్యపు గోతిలోన.

పీల్చి గాలి భూభరమును దాల్చు శేషు-నకును దలప్రాణ మెపుడుఁ దోకకును రాదు
అనదలను బట్టి కడుపుబ్బఁ దిని శ్రమమని-యాపసోపాల బడుదు రీయయ్య లహహ!

సమధికఫలాప్తికై, స్వవిజ్ఞానమునకు - నంటుగట్టి యపూర్వదేశాగమముల
మూలధనమును ముట్టక ప్రోదిసేసి - పెంచువ్యాపారులట్టులు పెంపుగొడు.

తోలుదురు వీరు పశువులఁ దోలినట్లు; - కొట్టుదురు వీరు కుక్కలఁ గొట్టినట్లు;
చేరనీయక తమ రాజ్యసీమలందు, - దాటనీయక నిజబహిర్ద్వారములను.

నిన్నఁగాక మొన్న కన్ను దెరిచి జపా-నగ్రజాతినభ్యతార్హ మయ్యె!
నెదుగుఁబాదుగులేక యీచీన మిటులుండ - జెట్టుక్రింద మొలచు చెట్టువోలె.

వెత్తనముమీఁద వచ్చెఁ బైపెత్తనంబు; - తొత్తుక్రిందను దొత్తులై యొత్తడిఁ బడి
నలుగుచున్నారు వీరల నడుమఁ జిక్కి-యకట! యడకొత్తులోఁ బోఁకలట్లు ప్రజలు.

దేవతారాజ్యమునఁ బుట్టి చావవలసి-వచ్చె నీరక్కసులచేత భంగమొంది;
ఆత్మరక్షణోపాయ మొం డరసి దాన-బ్రతుకవలదె మన మకుతోభయుల మగుచు.

దేవకార్యాధ్యై మున్ను తెగువనేసి - ఘనుఁడు కచుఁడు ఋష్యాదేశముననుబోలె
మనమును మృతసంజీవనియనెడి విద్యఁ-దగును స్వారాజ్యరక్షణార్థంబు వడయ.

శిష్యులుగఁ జేరి శుశ్రూషనేతుమేని - కడుపులోఁ బెట్టుకొని విద్యఁ గఱవఁగలరు
కండ్ల శత్రుమిత్రుల నొక్కకంట నెపుడు-నహహ! యశరశుక్రాచార్యు లగుచు వారు.

ఉష్ణ ముష్ణంబుచేఁగాని యడుగ దండ్రు-వీరి సంప్రదాయపు నీతి వీరియెడల
వడిఁ బ్రయోగించి సాధింపవలయు మనకు - ననుసరించి యుష్ప్రళయదన్యాయరీతి.

అని యిట్లు మేలుకని తమ-యనికియు మనికియు ననెడుటనుండెడి యద్దం
బునఁబోలె *“గ్రొత్తవెలుగు”నఁ-గనుఁగొని యేవంబు పుట్టఁగాఁ దీవ్రమతిన్.

అంగసంస్కరణంబును, సంతఁ గ్రమత-సంఘసంస్కరణంబు, రాజ్యాంగసంస్క-
రణముఁ గావింపఁదొడఁగి రాప్రజలు మాఱుఁ-గాదె యన్నియు సంతరంగములు మాఱ.

కాలికట్లు వీడి గజరాజయానలై-యొప్పి రప్ప డచటి యువతిజనము
వ్రేలు జుట్టులూడి వెలివీవిదొరబిడ్డ-లవుచు నీటుగనిరి యువజనంబు.

మందులకుఁగాక యీనల్లమందు మనకు-నేటి కనుచును వినమట్లు వీటిఁబుచ్చి
దేవుఁడిచ్చిన తేనీరు ద్రావి యెదల-తుష్టినొందిరి యమితత్వదోష మెడల.

* జపాను.

పులిని మేక నొక్కకొలన నీర్ద్రానింపఁ-జాలువాఁడె పుడమి నేలువాఁడు
దుష్టశిక్షణంబు శిష్టరక్షణమును - బూనలేని రాజు, లేనిరాజు.

కాలచోదితములు కర్మంబు లెల్లను - కాలమునకు రాజు కారణంబు
అతఁడు ధర్మబద్ధుఁడయి రాజ్య మేలంగ-వలయు ధర్మమందె నిలుచు జగము.

తనకుఁ జెరవారికినిగూడఁ దనదు ప్రజను - బానిసలఁజేసి నిజగౌరవమును ప్రజల
భావిభాగ్యోదయంబును భంగపఱచె - నట్టియందేద యేటికీ ప్రభువు మనకు ?

రాజు సర్వాధికారధూర్వహుఁడయ్యెని - బ్రజకు నది పంచి యీని కారణముచేత
దుర్బలుండగుఁ గాలుసేతులకుఁ బాఱ-కున్న రక్తము, తలబర్చు నూనఁగలదె ?

స్వార్థపరులగు దొరల దుష్టత్రములకుఁ - జిక్కి వారల కేల్వట్టి నిలుచు నితఁడు
చేవచెడియును బయివన్నె చెడక యిపుడు - చెదలుదిన్న కంబంబుపగిది నితండు.

తగ న్నదేశస్వరాజ్యస్వధర్మములను - నిలిపి లోకహితంబును జలిపి పేరు
పెంపు వెలయింపలేని యాపేదజాతి-మేకమెడచంటిజాతియై మిన్న కుండు.

తన సమాధి విడిచి తరలిపోఁజాలక - అట్టె పట్టి ప్రాకులాడెడి యశ
వీరభూతమట్లు వీరల హృదయంబు - పూర్వమహిమ మెంచి పొంగుచుండు.

వెనుకటి పేరుపెంపుఁ దమ పెద్దల యస్థిచయంబుఁబోలెనే
అనిశము నాంతరంగికసమాధిని నిల్పి యదేతలంపులో
మునుఁగు మబ్బుపైకొనఁగ ముందుకు వెన్నకు జోగితుఁగుచు
దనిసెడి కాటికాఁడరులఁ దార్కొనునే నవజీవనప్రభుల్ ?

వంతులు దెగక యసూయా-వంతు లగుటఁజేసి దొరలు పంచుకొనరుగా
కింతకును మింగకుండె దు-రంతముగాఁ బట్టి చీనరాజ్యము నెల్లన్.

కార్యవాదు లనుచు ఖడ్గవాదు లనుచు - నేకరాశిగతులుగాక ప్రజలు
భేదదృష్టిఁ జూచి విషమపరిస్థితుల్ - దెచ్చుచున్న వారు దేశమునకు.

పంపినారట ప్రార్థనాపత్రములను - మేనిక్రొన్నెత్తుట లిఖించి తేనికడకుఁ
గత్తి చేఁ బూని సమరరంగమున కుఱుక - ముదలయిడుమని యువజనుల్ పొదలువేడ్క.

కొడుకు సమరాంగణమునకు వెడలకుండఁ - గాలినంకెల మైతినిగా యటంచు
వేఱుగలిలేని యొక వృద్ధవీరవనిత - పొడుచుకొని చచ్చెనట పుత్రుఁ బోరి కనుప.

స్వార్థము భజించి చెఱలోన నడఁగియుండు - స్వార్థము ద్యజించి యాకాశమంటు నరుండు
విత్తనము చూపుమామంగ వెడలుఁగాదె - వృక్షము సహస్రముఖముల విస్తరిలుచు.

చిత్రకథలుగ జనములు చెప్పికొండు - పాడికొందురు గీతప్రబంధములుగ
చదువుకొండు మహావీరచరితములుగ - మెచ్చుకొందురు తలలూచి మేలటంచు.

వీరి దేశాభిమానంబు వీరి స్వార్థ-సంగఁపరిత్యాగమును (?) వీరి సాహసములు
కనుల నానందబాష్పముల్ క్రమ్ముదేఱ - నుల్లములఁ గోర్కె లువ్విభులూర సహహ !

మగనికిఁ దెచ్చియిచ్చె నొకమానిని యాతనిఁ బోరి కంపుచున్
జిగిదభుకొ త్తఁగాఁ జికిలిచేసిన ఖడ్గము చేతఁబట్టి నె
మ్ముగము సువర్ణభాజనముఁబోలి నివాళియొసంగ స్వారికై
సొగసుగ, సంజ నిత్యెడలుచో మును వేత్రము నిచ్చు చెల్వునన్.

మెత్తని పూలపాన్పునయి మేన సుగంధ మలంది కాంతతోఁ
జిత్తము రంజిలక మునువసించిన యాసుఖ మెంచఁ డంగముల్
నెత్తుట జొర్తిలం గటికినేల జయేందరతోడి మోహపున్
బొత్తుమఱంగి వీరయువనూతనసఖ్యరసైకలోలుఁడై .

అందఁగల వివ్వి బిడ్డకు ననుభవింపఁ-గలఁడు చెలికాండ్రుఁగూడి యుగాదినాఁడు
అనుచు నొకవెట్టితల్లి భక్త్యములు వండి - పదిలముగ బంపెనట సైన్యపతులపేర.

“నీ కుమారుఁడు వీరుఁడై నిలిచి పోరి - వైరివీరుఁడునిమి దుర్వారుఁ డగుచు
వారితోడన చనియె నిర్వాణరాజ-ధాని కేటునడ్డ పులివిధాన, మరియు.

అందుకొనవమ్మ మున్ను నీయనిపినట్టి - భక్త్యములతోడ మా ధన్యవాదములను
పండుగలు లేవు మన వీరవత్సులకును - వీరమాతలకును నేడు వీనికన్న. ”

*

*

*

*

కవిత్వ మొకసృష్టి. ఈసృష్టి రెండువిధములు: బహిష్సృష్టి, అంతస్సృష్టి. బహిష్సృష్టి అనగా దృశ్యమానమగు జడజగత్తు ఒకసృష్టి, దానిఁగల మార్గము ఒకసృష్టి. జడత్వము ప్రధానముగా భగవంతుడు కావించిన యీసృష్టినే కవి ఁరమార్గము ప్రధానముగా సృష్టించును. బుద్ధిమంతులు ప్రపంచము మాయయని చెప్పినారు. ఏలన, దృశ్యమానమగు జగత్తంతయు నశ్వరముగనే యున్నది. అనశ్వరమైన దాని ఁరమార్గమును కనుగొనలేనంతవఱకు దాని బాహ్యరూపమే మనకు తథ్యము. పిమ్మట మిథ్య; అనగా లేనిది. ఉన్నది దానిఁగల మార్గ మొక్కటే. కవిసృష్టి కీఁగల మార్గమే ఁదార్గము. అనగా జడప్రకృతియను ఁదార్గము నకు చైతన్యము నొసంగుతేజస్సు కవిసృష్టికి పదార్థము. కనుక కవిసృష్టియంతయు తేజోమయము. అందు నశ్వరమగు జడత్వ మేమియులేదు. పరిష్కరించినచో జగత్ సృష్టి జడత్వప్రధానమనియు, కావ్యసృష్టి తత్వప్రధానమనియు తేలినది.

కవిత్వమునకు తత్వమునకు గల సంబంధమును Plato మహాశయు డిట్లు చెప్పినాడు:

Poetry is three removes from the truth, being but an imitation by the Artist of the imitation in life of an idea in the mind of God."

భగవంతుని మనస్సులో జనించినయొక సంకల్పమునకు సృష్టి యనుకరణము. ఆసృష్టికి కావ్యమనుకరణము. కనుక కవిత్వము తత్వమునకు మూడు మెట్లు క్రింద అని Plato వాదము. Plato కేవలము తార్కికునివలె మాట్లాడుచున్నాడు. కాని యథార్థము నరసినచో నిట్లు తోచును. ప్రకృతి భగవత్సంకల్పమున కనుకరణము. భగవత్సంకల్పము వ్యక్తమగుటకు ప్రకృతియను జడఁదార్థము నాశ్రయించినది. ఆసంకల్పము ఁరమార్గము మరుగుపడి పోయి వట్టిజడరూపమే వ్యక్తమగుచున్నది. ఈసృష్టి ననుకరించుటలో కవిచేసినసంస్కారమేమి? దానిజడత్వమును తొలగించి తత్వమును ప్రకాశింపజేసినాడు.

కనుక సృష్టిలో వ్యక్తముకాబాలనిభగవత్సంకల్పము కావ్యమున వ్యక్తమైనది. కాగా Plato చెప్పినట్లు కవిత్వము ప్రకృతికంటె ఒక మెట్టు దిగజారక ఎగబ్రాకినది. అందుచే తత్వమునకు మూడడుగులు దూరమగుటకు బదులు తత్వసాయజ్యమును పొందినది. ఇప్పుడు దీని నొకవిధముగా చెప్పవచ్చును. భగవంతున కొకసంకల్పము కలిగినది. దానిని సృష్టియను కావ్యరూపమున వ్యక్తము చేసినాడు. రసికులు దీనిని గాంచి ముగ్ధులైరి; అలసులు ఉదాసీనత వహించిరి. తాత్వికులు ఇది

మిథ్యయనిరి. కవిలో ఈ రసికత్వము, తాత్త్వికత్వము గలవు. కవి సృష్టిని గాంచి దాని తత్వము గ్రహించి ముగ్ధుడైనాడు అలసులగు లోకులకు దీనిని వ్యాఖ్యానము చేసి వివరించుచున్నాడు. Mathew Arnold మహాశయుడు "Poetry is the criticism of Life" అనుటలో నిదే షరమార్థము. Life అనగా ప్రకృతి (Nature) అని నాయర్థము.

కాలము గడచినకొలందియు లోకు లీ ప్రకృతికి దూరమగుచున్నట్లున్నది. అనగా సృష్టికి ప్రాచీనత్వము ఘటిల్లుచున్నది. ఈ ప్రాచీనత్వము కేవలము అధ్యాస, అనగా ఆరోపితము. ఈ అధ్యాస లోకులదృష్టిలో మాత్రమే. కనుకనే లోకము పూర్వమువలె నేడు సృష్టిని వ్యాఖ్యానముచేయలేకున్నది. సృష్టిరహస్యమును సృష్ట్యాదికి సన్నిహితములైన వేదములవలె నేడు మనము వ్యాఖ్యానము చేయలేము. సమకాలగ్రంథమును సనుకాలికులు వ్యాఖ్యానము చేసి

సంత సత్యసన్నిహితముగ భావికాలమువారు చేయలేరు. అంతకంటె బాగుగ చేయవచ్చును గాని సత్యసన్నిహితముగ మాత్రము చేయజాలరు. అట్లే సృష్టిని వేదములు చేసినంతసత్యముగ సర్వాచీనకావ్యములు వ్యాఖ్యానము చేయలేవు. కాని యీ వ్యాఖ్యానముయొక్క సత్యత కవియొక్క ఋషిత్వముమీద నాధారపడియుండును. అనగా ప్రకృతికి ప్రాచీనార్వాచీనతలు లోకము దృష్టిలోమాత్రమే కాని యథార్థముగా నది ప్రత్యగ్రము, అనగా అభినవము. దాని విషయములో కాలము సంజ్ఞామాత్రము. అది కేవలము (Absolute). కాలమును ఇట్లు కేవలముగా గణింపగలవా డొక్క ఋషి. తరువాత నిట్టిదృష్టి కర్తృతగలవాడు కవి. కవి ఋషిత్వమును వృద్ధిబొందించుకొను కొలందియు నీ వ్యాఖ్యానము సత్యసన్నిహితమగుచుండును. అందుచేతనే "నాన్యపిః కురుతే కావ్యం" అను వాక్యము షరసు సత్యము.

వెన్నెలలు పూసి ప్రళయమ్ము విరియునాడు - రాలి నామీద పడ్డ మల్లెపూల తాచు
కరచివేయనీ చంపనీ గరళముముసి - ఏల కురిసితివే జాలిపూలవాన.

ప్రోవులు ప్రోవులై విరియ బూసినతామరపూలతోటలో
తావియె గొడ్డువోయినవిధాన నిదాఘపు టెండమావుకొం
బూవుల కేడ్చుకొన్నయెద మోస మెరుంగునె ? సుంతయేని, పో
నీ విదళించి చీల్చవలెనే సరిక్రొత్తని ప్రేమబాష్పముల్.

ఏల యప్రపాపిలసితేక్షణ వేసవి మల్లెవేళల
చీలుచుకొంటి వీహృదయ చిన్మయముద్రల బీదకన్నుల
రేల మరేల చుక్కనునురెక్కలకాంతులతూగు నింకి క్రీ
నేలల నీవు నేను మరణించితి మీభవనాలయేడ్పుతో.

ముసిముసి నవ్వుల తొలకిపోయినముత్తైపు పచ్చిపంటకై
వస మొనరించుకొన్న పసిపాపల మైతి మొకప్పు నేటి కీ
విసపుకసాయికోతగొని వేదురు లెత్తిన మొండిబాందె కీ
కుసుమము లేలనే ? యెవరి కో దయనేయుము ప్రేమమూర్తివై.

చీకటికాగిలింతల వసించిన ఈ నిరుపేదవాని కే
లే ? కనుగీటి వెన్నెలహాసింపులద్రోహము నాడునాటికి
ప్రాకిన ప్రేమకాంతుల కుపాయన మిచ్చితి పశ్చిమాశ్వవై
వేకువలేని నాబ్రదుకు వీధుల నాడు పిశాచమూర్తివే ?

నన్ని యయతులు - కొన్ని టిగతులు

సింహావలోకనము

నిమగ్నదర్శక, నడకుదుటి వీరరాజుపంతులు

౨

భట్టారక కవిచంద్రుని భారతభాగమునుబట్టి యాతనినాటి కాంధ్రకవిత్వమున నుపయోగింపఁ బడుచుండెడియతులు—స్వర, వర్ణ, సంయుక్త, సరస, ఏకతర, ముగిసక్తి నామములతో నొప్పునవి యాతని యనియు, నందుఁ గొన్ని యసాధారణకవనసామర్థ్య వ్యోతకములును, అనన్యకవినప్రయుక్తములును, నత్యాశ్చర్యసంజనకములును నని యితఃపూర్వము నిరూపింపఁ బడినవి.

ఆచారవ్యవహారాదులయందుంబోలె గవిత్వము నందును మనప్రాచీనులు గట్టికట్టుపాటులఁ గొన్నిటి నొనర్చి యుండిరి. అట్టినిబంధనములను భగవదాజ్ఞలుగ శిరసావహించి, మనపూర్వకపులు వానికి బద్ధులై ప్రవర్తించుచు నుండెడివారు. కావుననే వారు వశ్యవాక్కులనియు, శాపానుగ్రహసమర్థులనియు నేటికిని గీర్తింపఁ బడుచున్నారు.

ఈశ్వరసంకల్పితంబు లగు సూర్యచంద్రధూమ్యుద్గ్రహసంచారములు, తపోవర్షాదికాలప్రసారములు మొదలగువానివలె మనుష్యకల్పితంబు లగు నియమములెల్లకాల ముక్కురీతిని గట్టువడి నిలువఁగలవా? కాలము గడచినకొలదిఁ దక్కినయాచారాదులుంబోలె గవిత్వ నియమములును బిగువెడలి సడలసాగినవి. కావుననే నన్నియనాటికి నాంధ్రకవిత్వమునకు విధింపఁబడి యున్న విరతు లాటును గాలక్రమమునఁ బెరిగి యప్పు కవ్యాదులనాటికి నలువదికిఁ బైఁగఁ బెరిగిపోయినవి.

యతులసంఖ్య గ్రమాభివృద్ధి నందినట్లు స్ఫురింపఁజేయుచు, నేటిదనుకఁ గానవచ్చు ఛందోలక్షణ

గ్రంథములయం దెల్ల మొనటిదిగాఁ బరిగణింపఁబడుచున్నపాత్రము కవిజనాశ్రయము. ఏతద్ధ్రంశకర్తృత్వము పలువురపై నాఁగిపింపఁబడుచున్నది. ఇది భీమకవివిరచిత మని తలంచువారు పూర్వలక్షణగ్రంథకర్తలలో ననేకులను, నేటివారిలో నత్యధికసంఖ్యులను గలరు. అది భీమవిరచితమే యైనచో నన్నియనాటిదే యగును. నన్నియయు, భీమనయు సమకాలికులే యనువిషయమునుగూర్చినచర్చ కిది యదనుగామి ప్రతినిధిక, దానికిఁ గలహేతువులతో నొక్కదాని మాత్ర మిచ్చట నూచించుచున్నాను.

కళింగదేశప్రభు వగు “అనంతవర్మ” యను చోడకళింగగంగదేవుఁడు, శాలివాహనశకము ౯౯౯-వ సంవత్సరమునఁ బట్టాభిషిక్తుఁడైనట్లును, (శా. శ.) ౧౦౦౩-వ సం. విానమాసమున బహుళపంచమిదివసంబున ౩౦౦ మంది బ్రాహ్మణులకు ఖోన్న (కొన్ని)* గ్రామమును దానముచేసినట్లును గళింగదేశశాసనములవలనఁ దెలియనగుచున్నది.

ఈరాజకళింగగంగును నేమలవాడ భీమకవి శపియించి రాజ్యపదభ్రష్టునిఁ గావించినట్లును, పిమ్మట ననుగ్రహించి దీవించినట్లును బ్రబోధించు నొకచరిత్ర విషయము పూర్వకాలమునుండియుఁ బరంపరగాఁ జెప్పి కొనఁబడుచున్నది. ఏతచ్ఛాప, తన్మోక్షములఁ దెలుపు భీమకవిసింహునిపద్యద్వయమును కవిజీవితకారాదులే కాక బ్ర. శ్రీ. జయంతి రామయ్యపంతులుగారును దమకవిజనాశ్రయశీతయం దు దా హ రించి వాని ప్రామాణ్య మపాధిత మనియు ప్రానియున్నారు. రెండవ (శాపమోక్షణ) పద్య ము

* ఇవిద్వయమును దెలుపుశాసనము భారతీ ద్వితీయసంపుటాష్టమసంచికయందు బ్ర. శ్రీ. మ-రా-రా-శ్రీ గిడుగు వేంకటసీతాపతిపంతులుగారు తెలుగులిపితోడను, తెలుఁగర్థముతోడను బ్రకటించియున్నారు.

“వేయి గజంబు లుండ బడి

వేలతురంగము లుండ నాజిహా

రాయల గెల్చి సజ్జనగ

రంబునఁ బట్టుము గట్టుకొన వడిక

రాయకలింగగంగ ! కవి

రాజు భయంకరమూర్తి చూడఁ దా

బోయినమీనమాసమునఁ

బున్నమ వోయిన పక్షి నాటికిన్.”

అనుదానిలోని మాసలిగులకును, పైశాసనములోని మీన మాస, బహుళ (పున్నమ వోయిన) పంచమిలిగులకును నత్యున్నత మగు కలయిక గురుగుకొనుటయే కాక, పై శాపాదికథ సత్యమే యనువిశ్వాసమునుసయితము పెరిగించుచున్నది!

శాపానుగ్రహశక్తియుక్తుఁడగు నా ‘దాతారామ భీమేశనందన’ కవిసించుని మహామహిమము నేటికి రమారమి తొమ్మిదివందలయేండ్లక్రిందట నప్పరమ పవిత్రకాలమం దెట్లుండెడిదో! ౯౯౯-వ శకాబ్దమునఁ బట్టాభిషిక్తుఁడైన యమృతహారాజు, ఒండురెండేండ్లలో శత్రువిజితుడై, క్రమ్యూ (భీమకవ్యసుగ్రహ మున) విజితశత్రుడై, యాసంతోషముచేఁ బైదాన మును గావించి, తపస్సాస్విధ్యాయనిరతులై, పరమ పావనులై యప్పు డుండెడి బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుల సమారాధనము నొనర్చియుండును. (ఇవివిషయము నింకను లబ

పఱుచు సాధనాదికమును గాలపురుషుఁడు మున్ముందు బయల్పఱుచునేమో!)

శ్రీరామయ్యపంతులుగారు, భీమకవి రాజకలింగ గంగుకాలమున నున్నట్లు స్థిరపఱిచియు, నాతఁ డారాజు పరిపాలనములోని నడిమికాలమున నున్నయెడల నన్నియ భట్టునకు నూతీండ్ల * తరువాతివాఁడై యుండు నని కవిజనాశ్రయపీఠికయందు వ్రాసిరి. అక్కచిచంద్రుఁడు, కలింగగంగురాజ్యరంభకాలమునకే వృద్ధుడై యుంకి, పైపద్యములోని “తా బోయిన” అనుప్రయోగముచే జరిగిన దని చెప్పంబడు తత్కథావశేషమునకు వశుఁడయ్యె నని యేల తెలంపరాదు ?

రాయకలింగగంగు పూర్వోదాహృతదాన మొనర్చినకాలము క్రీ. శ. ౧౦౮౨-వ సంవత్సరము. నన్నియ భట్టు గతించినకాలము క్రీ. శ. ౧౦౫౫ సం. ప్రాంతము. కావున భీమ నన్నియ కవు లిద్దఱు సమ కాలికులే యగుదురు. కవిజనాశ్రయము భీమనకృతమే యగునేని యది నన్నియకాలమునఁ బుట్టినదే యగును.

బ్రహ్మశ్రీ వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారు పట్టాభిషేకసంధికయందు ‘నన్నియకుఁ బూర్వము ఛందస్సు’ అనువ్యాసమున నిట్లు వ్రాసియున్నారు:

“ద్రావిడభాషలో “యాప్పిరంగలమ్” అను ఛందోగ్రంథము పదునొకండువశతాబ్దిది కలదు. అందు సంస్కృతకర్ణాటాంగ్రచ్చందస్సులప్రస్తావ మున్నది.

* విమర్శకాగ్రేసర భూరిచిరుద విరాజమానులగు బ్రహ్మశ్రీ, కాశీభట్ల బ్రహ్మయ్యశాస్త్రిగారు ‘భాస్కరోదంత’ మను తమవిమర్శగ్రంథమున, భీమకవి తిక్కనసమయానికి దరువాతివాఁడని నిర్ధరించుటకై, కవిజనాశ్రయ మొకవ్యాకరణ మనియు, వేములవాడకవి తిక్కనకుఁ బూర్వుడై యైనచో, మున్ను తెలుఁగునకు లక్షణ మెన్నఁడు నెవ్వరును జెప్పలే దని కేతనకవి తన యాంధ్రభాషాభూషణలక్షణగ్రంథమున నేల వ్రాయు ననియు వ్రాసినారు! మఱియు, భీమన నన్నియకు మిక్కిలి దూరపుఁగాలమునకుఁ బోవుటకుఁగాఁబోలు,

కస్తూరికాదానమునఁ బ్రసిద్ధి పొందిన తెలుఁగాధీశుని (ఆంధ్రరాయల) నామ మాధారముఁ జేసికొని, యాతనిని శ్రీనాథునివఱకు లాగినారు! “వదియింతు వేములవాడభీమనిభంగి, నుద్దండలీల నొక్కొక్క మాటు” అని కవిత్రయమునకన్న మున్నగు భీముని శ్రీనాథకవి శేర్మొనుట, యాతనికాలమున భీముఁడు “ఉద్దండకవి” అని ప్రసిద్ధి గాంచియుండుటచేతనే యటు! అందఱకుం బెను ముందుగఁ దన్ను స్మరియింపకున్నచో, నయ్యుద్దండకవి శేషియించు నని యా కవిసారస్వభాముఁడు భీతిల్లనేమో!

“వాంచియార్ తెయిద వడఘు చందవుం” అని యం దున్నది. అనగా “వాంచియ రచించిన తెలుగుగుండ మును” జూచి తా నాగ్రంథమును రచించినట్లు గ్రంథ కర్త చెప్పుకొనుటలోఁ గలదు. ద్రావిడవిఘంటుకార్యాలయమున విద్వాంసులుగా నున్న శ్రీనూ. రాఘవ య్యంగా రిది గుర్తించిరి. శ్రీరంగసామిసరస్వతిగారి నలన నిది విని శ్రీరాఘవయ్యంగారిని గలిసికొని సరిగా విచారించితిని. వాంచియ యను నాంధ్రచ్చండః ప్రణేత మనకుఁ దెలియరాకున్నాఁడు. ప్రాచీనప్రతుల లిపిరీతిని బరిశీలించినారు. “వాంచియార్” అనుపదము రేచియార్ గా మండలన ననిరి. కొన్ని సంస్కృతశబ్ద ములుగూడ నం దిట్లే వికృతిని బొరసియున్నవి. రేచి యార్ అని యనునేని యాగ్రంథము రేచియ (రేచన) రచియించిన కవిజనాశ్రయ మగును. ఆద్రవిడగ్రంథకర్త జైనుఁడు. ఈరేచియయును జైనుఁడే. ఇది యొకపాం దిక యనును. ఇట్లునునేని కవిజనాశ్రయము పదు నొకండవశతాబ్దికిఁ దర్వాతది కాకపోవును.....”

శ్రీశాస్త్రీగారు వ్రాసినవైవిచయము గ్రువ పనునేని (రేచనకృతము) కవిజనాశ్రయము నన్నియకు మున్ను పుట్టినదే యనును.

వైవిచయము లట్లుండ, నన్నియభట్టారకుని నాటి కాలుయకుతే యాంధ్రకవిత్వమున నేర్పడి యుండగా, కవిజనాశ్రయమున బదియతులు గాన వచ్చుచుండఁగాఁ దద్గ్రంథము నన్నియనాఁడో, లేక తత్పూర్వమో పుట్టిన దెల్లన ననుప్రశ్న ముదయిం చును గావున దానికిఁ బ్రత్యుత్తరము చెప్పవలసి యున్నది.

కవిజనాశ్రయము చిరకాలమునాటి గ్రంథ మనుటచే దానికి వచ్చినన్ని పాట్లు మఱి యేయితరగ్రంథము నకును వచ్చియుండ లేదు. దానిప్రతు లెన్ని (యేయే దేశములం) గలవో యన్ని ప్రక్షిప్తపద్యము లద్దాని యందు చేరిన వనియుఁ జెప్పవచ్చును. లేఖకుఁ, కవులు మొదలగువారు తమయిచ్చకువచ్చినన్ని పద్యము లితర లక్షణగ్రంథములనుండి తెచ్చియు, స్వప్రయోగసంరక్షణముపాటెఁ దాము కల్పించియు నేతద్గ్రంథమునఁ

జేర్చినా రని దానివ్రాతప్రతులను జూచువారికిఁ దోచకమానదు. చూడుఁ డీపద్యములసాంఘ !

“మొదలక్షరంబు వడి యను,
పదమున రెండోక్షరంబు ప్రాసం బయ్యెన్
యిది గానక తాఁ జెప్పిన
మదనారికి నైన చేటు వల్లియరేచా !”

“యరలవచతురక్షరములు
కరుస మకారంబుతోడ వడి గొనవచ్చున్
ధర పుండరీకవడి యన
మరువంతపుబొమ్మ కిరవాణి యనంగఁ.”

(ఆంధ్రపరిశోధకమహామండలి

(పితాపురము)లోని యొక వ్రాతప్రతి.)

ఇట్టివానిని దెక్కింటి నెక్కడఁ జూపఁగలము? ఇట్లే యాయాయధికార్థములలోని లక్షణపద్యాదు లనేకము లితరులచే రచియింపబడి గ్రంథమునఁ దూర్పఁబడినవే! కొన్నికొన్నిపద్యము లేతద్గ్రంథ కర్తవే యని విశ్వసింపఁబడుటకై వానియందు రేచన సంబోధనాదికములును కొన్ని మార్పఁబడినవి! (దీని లోని వైచిత్ర్యములను వెల్లడింప మఱియొక యదను గైకొనియెదను)

ఇట్టి (తలయేటుపాడమించు) పుస్తకమును బరిష్కరించి ప్రకటించిన శ్రీ జయంతి రామయ్య పంతులుగారి పరిశ్రమ మెంతయో వ్రాయవలయునా? ఆంధ్రలోక మంతయు వారికిని, దానిం బ్రకటించిన యాంధ్రసాహిత్యపరిషత్తువారికిని గృతజ్ఞమై యుండఁ దగినదే! ఇక దానిలోని యతులనుగూర్చి విచారితము.

నన్నియభారతమునఁ గానవచ్చు స్వర, వర్గ, సంయుక్తాదియతు లాటును గాక ముద్రిత మనుకవిజనా శ్రయమున—అఖండ, ప్రాది, బిందు, ప్లుత సంజ్ఞలు గలయతులు (మఱి) నాలు గధికముగఁ గన్పట్టుచున్నవి. అని యన్నియుఁ జిత్రముగ నొక్కచోటనే చేరి యున్నవి! వీనిలో నొక్కొక్కదానిస్థితిని గ్రమముగఁ దెలిపెదను :

అఖండయతి

కవిజనాశ్రయమున దీనిలక్షణ మిట్లున్నది:

“మానుగ విశ్రమాశ్రర స

మంచిత మై స్వర మూదినం దదీ

యానుగుణాత్మరంబు కొని

యైనను జెప్పగవచ్చు నీక్రియఁ

భానుసహస్రభాసి వృష

భాధిపుఁ డన్నటు లర్థయుక్తమై

పూనినచో నఖండయతి

పాల్పగు నాదికవిప్రణీతమై.”

ఈపద్యము పాల్పగ్గటికి సోమనాథకవిప్రణీతమని యొకప్రతీతి గలదు. ఇదియే వాస్తవమై యుండును. సోమనాథుడు తనగ్రంథములం దఖండయతుల నుపయోగించినాఁడు. మఱియుఁ బైపద్యము కవిజనాశ్రయకారునిది గా దనుట కా గ్రంథమునందే యొకయాధార మగవడుచున్నది. ‘స్వరయతులు’ అను శీర్షిక గల ౧౯-వ పుటలో,

“స్వరగణము కకాగాద్య

క్షరములతో సంధిచేసి కదియించినఁ ద

త్స్వరము * కొని చెప్పునది వ

శ్లరవిదజసదృశ, కవిజనాశ్రయ, కృతులఁ.”

అకారాదిస్వరములను గకారాదులపైఁ గదియించినప్పుడాస్వరమునకే వడిని గూర్చువలయు నని విధించిన యా (పూర్వపు) గ్రంథకర్త మరల నఖండవడిని గూర్చువచ్చునని యెట్లు చెప్పియుండును? కావున నిప్పద్యము ప్రక్షిప్తమే యనుటకు సందియము లేదు.

భట్టారకకవిపద్యమునకు నఖండయతి యిష్టమైనదిగాఁ దోచును. ఆతనిభారతము వ్రాతప్రతులలోను, ముద్రితపుస్తకములయందును అఖండయతులు గలపద్యములతల్పసంఖ్యాకములు గలవు. అవి యఖండయతి ప్రియు లెవ్వరో దిద్దినవియు, లేఖకదోషములును నై యుండును. ఆంధ్రమహాభారతమును బరిష్కరించి

ముద్రింపించినపండితు లట్టివాని ననేకములను దొలంగించి యుక్తమైనపాఠములనే ప్రకటించిరి. కాని, యప్పుండితుల నందఱను గనుగొప్పినవి యొండు రెండు ప్రయోగము లందు నిలిచి యున్నవి :

“నీ. చపలాక్షి..., ...వేష్కఁ దివురు,

నతిఘనలజ్జావతనత యనునక్కన్య...”

(ఆదిపర్వ. తృ. ౩౭.)

ఇది నన్నియనియములు గల నీసములలో సర్వయతినీసము. దానందేసి పై ప్రయోగ మఖండయతితోఁ గూడిన దగుచున్నది. ఇది ప్రాసయతిగఁ దోచుటచేతఁ గాబోలు, పరిష్కర్తలు దీని నట్లే యుంచినారు. దీనికి సరియైనపాఠము లభియించు నేమో యని నేను, కొంతకాలముక్రిందట ననఁగా శ్రీ. శ. ౧౯౨౨-వ సం. అక్టోబరునెలలో మ. రా. శ్రీ గిడుగు వేంకటసీతాపతి పంతులుగారికిర వ్రాయఁగా, వారు తమయొద్ద నున్న తాటియాకుప్రతులను శ్రమముమై వెదకించి వానిలోని పాఠముల నన్నిటిని దయతో వ్రాసి పంపిరి. అందు

“అతిఘనలజ్జాన నతాస్య యానక్కన్య”

అనుపాఠము గానవచ్చి యెనలేని యానందమును గూర్చినది! నన్నియకపీండ్రుఁడు ‘అవనత’ శబ్దమునకు ‘వదనా’ ‘ఆనన’ ‘ఆస్య’ మొదలగుశబ్దములను, ‘ఆనత’ శబ్దమునకు ‘వైరి’ ‘రిపు’ ‘కాత్రవ’ ఇత్యాదిశబ్దములను తఱచుగఁ జేర్చి ప్రయోగించుచుండుట గలదు. ఇచ్చట ‘అవనత’ శబ్ద మాస్యపర్యాయపదములలోఁ జేనితోడను చొరదు. కావున,

“అతిఘన లజ్జా న-తాస్య యానక్కన్య”

అనునదియే యుక్తమైనపాఠముగఁ గానవచ్చుచున్నది. ఇంకను బెక్కుప్రతులఁ బరిశీలించినచో నెం దెట్టిది లభియించునో! ఇప్పుడు పైపద్యపాదభాగమునకు “లజ్జా +నత +ఆస్య” అని ఛేదము. “నతోత్తమాం గుల” ఇత్యాదిగ నన్నియ (సభా. ప్ర. ౨౨౦.) ప్రయోగములు గలవు.

* “స్వరము కొని” అని యాంధ్రపరిశోధక మహామండలిలోని వ్రాతప్రతులు.

“కొని నాగపురమునఁకొనరంగఁ జని రమ్య”

(ఆది. అష్ట. ౧౨౨.)

ఇప్పాదభాగము గల సీసమును సర్వయతిసీసమే.

మ. రా. శ్రీ గిడుగు వేంకటసీతాపతిపంతులు గారు తెలుఁగుమాసపత్రిక రెండవసంచికయందు “నన్నయసీసభేదములు” అనువ్యాసమున ప్రైపాదము నుదాహరించి యిది యథింపయతి యనుభావము నగ పఠిచిరి. కొంతకాలమున కాపత్రికను గాంచి నేను వారిపేర,

“కొని నాగపురమున-కును జని నిజరమ్య”

అనుపాఠము, సవ్యాఖ్యానాంగ్రహమభారతము (చదలు వాడఁ గుంపరరామశాస్త్రిగారిచేను, దండిగుంట సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారిచేతను బ్రకటితము)నఁగల దని వ్రాయఁగా వారు, “‘మను’ అనునొక సముచ్చయమున కర్థవిశేష మేమి” యని (౬-౧౧-౨౨) నాపేర వ్రాసిరి. ఇది ద్రుతమునకుఁ గల స్వత్వరూప మని వారికి వ్రాసితిని. నన్నియభారతమున నట్టి స్వత్వరూపములు గలవు.

“అంచును నాస్తికమునీంద్ర...” (ఆది. ద్వి. ౨౩ ౨)

“మెఱపును బోలెను - వఱలునుత్పలగంధి”

(సప్త. ౧౫౯.)

(ఇత్యాదులు.)

కావున,

“కొని నాగపురమున-కును జని నిజరమ్య”

అనునదియే కవిప్రయుక్తపాఠము.

నన్నియభారతమును బరిశీలించువారి కారని నియమము లత్యశ్చర్యమును గొలుపును. మఱియు నాతనివలె నట్టినియమముల నవలంబించి కవనమును సాగించినకవి యాంగ్రప్రపంచమున నేటిదినకఁ దెలియవచ్చినవారిలో నొక్కఁడును లేడు. ఆట్టినియమ వంతుఁ డథింపయతిని బాటించినాఁ డనుట సమంజసము గాదు.

*అభ్యుదాబ్ధి-అని యచ్చుపుస్తకమునఁ దప్ప గాఁ బడినది. ‘అధిన్యూప’ అనునొక ‘ని’ అనునది

ప్రాదియతులు

ఈయతులంగూర్చి కవిజనాశ్రయముదితపుస్తకమున నీక్రిందిలక్షణపద్యము గలదు.

“ప్రపరాపసుమను సుప్ర

త్యపినిద్దరధిన్యూపాభ్యుదాబ్ధిత్వగప

ర్యపసర్గనిశతకి వ

ల్లుపరిస్వరయుక్త మైన నుభయముఁ జెల్లున్.”

ఈపద్యము కావ్యాలంకారచూడామణి గ్రంథ కర్త యగు విన్నకోట పెద్దనార్యునిది. చల్లఁగా నెవ్వరో యాపద్యమును గవిజనాశ్రయపువ్రాతప్రతులయందు చేర్చినారు. (చూడుఁడు, కావ్యాలం. చూడా. సప్త. ౪౩ ప.) మఱియు నిప్పద్యము కవిగజాంకుశములోని దని సులక్షణసారమునఁ గలదు! సులక్షణసారగ్రంథ కర్త ‘తాతంభట్టు’ అని వావిళ్ల వారచ్చువేయించినారు! (అతఁడు లింగమగుంట తిమ్మన.) అప్పకవి సులక్షణసారమును దనగ్రంథమునఁ జేర్చొన్నాఁడు. కాన తిమ్మన యప్పకవికంటెఁ బూర్వదే! అయిన నేమి? అప్పకవీయములోని పద్యములు సులక్షణసారములోని లక్షణములకు లక్ష్యము లైనవి! (చూ. మన లక్షణగ్రంథములగతి!)

కీ. శే. వే. వేంకటరాయశాస్త్రిగారచ్చువేయించిన కావ్యాలంకారచూడామణియందు ప్రైపద్యము,

“క. ప్రపరాపసుమను...

.....వ

ల్లు పరిస్వరవర్ణయుక్తి-నుభయముఁ జెల్లున్.”

అని కలదు. కాని యిందు యతి దప్పినది. (కవిగజాంకుశములోని దని) సులక్షణసారమున నుదాహరింపఁబడిన దానియందును యతి భంగము నొందినది. కాన,

“...వ, ల్లుపరిస్వరయుక్తమైన...”

అని యాండుట యొప్పు.

యుండునే యున్నది గాన నిచ్చట ‘వి’ అనునదియే యుండఁదగును.

ఉపసర్గములతోఁ గూడిన పదములయతులు నన్నియభారతమున సభికనియముతో నున్నవి:—

ప్ర:— ప్రారంభ (ఆది. తృ. 3; ఆర. ప్ర. ౧.), ప్రాప్త (ఆది. తృ. ౧౪౧.), ప్రార్థించెక (ఆది. ప. ౧౫.), ప్రారబ్ధ (ఆది. సప్త. ౧౫౦.) ఇత్యాదుల నారయునో, నీయుపసర్గముతోఁ గూడిన యచ్చున కెచ్చటను నన్నియకవిసత్తముఁడు యతిసంధా నము నొసర్పలే దని తెలియనగును.

సమ:— సమాఖ్య, సమర్పణ, సమల్లసన, సమీహిత, సమక్ష, సమర్థ, సమాగమ, సమదయ, సమాప్తి, సమంచిత, సమగ్ర—ఇత్యాదుల నన్నిట (సమ + అఖ్య, ఇత్యాదిగ స్వరము స్పష్టముగ భేదింపఁ బడుచున్నను) హల్లునకే యతి! అయినను,

“ఉగ్రమయూఖసాక్షిగ స-మన్నతదక్షిణపాణి...”
(ఆది. తృ. ౧౫౯.)

అని పైనియమునకు భంగముఁ దెచ్చు పాఠ మచ్చు శ్రుతులఁ గొన్నిటఁ గానంబడియెడివి. కాని, మఱి కొన్ని ముద్రితగ్రంథముల

“ఉగ్రమయూఖసాక్ష్యముగ-మన్నత...”

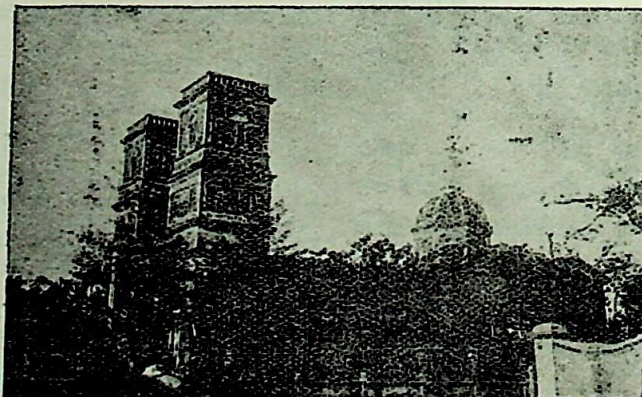
అను సరియైనపాఠ మే యున్నది. మఱియు నానంద ముద్రాలయమువారు ౧౯౦౭ సం.ముద్రింపించినప్రతిలో పైవీతిగ సవరణమును శుద్ధపత్రికయందు చూపినారు.

అను:— అన్విత (పలువోటుల.), అన్వయ-ఇత్యాదులందు విరతి ప్రాణికే హర్యబశినది.

ప్రతి:— ప్రత్యక్ష (ఆది. సప్త. 3౫; ఆరణ్య. తృ. ౪౯.), ప్రతీక్షించు (ఆది. స. ౨౬౪.)- ఇత్యాదులను హల్లునకే యతి.

అభి:— అభీష్ట (ఆది. తృ. ౮౨.), అభ్యుదిత (ఆది. తృ. ౧౨౪.), అభ్యుదయ (సభా. ప్ర. ౧౮.), అభ్యంతర (ఆర. తృ. 3౫3.) మొదలగు వానికిని వ్యంజనయతియే.

తక్కిన యుపసర్గయత్యాదులు మఱియొక సంవికయందు ప్రకటింపఁబడును.

పుదుచ్చేరి బ్యాంకు

నన్నె చోడుని కుమారసంభవము

కజ్జి సాంబమూర్తి శాస్త్రి

అనుకరణాచిత్రములు

క విరాజశిఖామణి బిరుదాంబితుఁ డగు నన్నె చోడుని కుమారసంభవము నిదివఱకుఁ బెక్కురు పండితులు విమర్శించియున్న వారు. కొందఱు కాలనిర్ణయము విషయమునను, కొందఱు విశేష పదప్రయోగవిషయమునను, కొందఱు గ్రంథప్రాధినిషయమునను జర్పించియుండిరి. సేనిపు డాతని యనుకరణవిషయమున శక్తికొలది జర్పింప సాహసించినందులకు పండితులు క్షమింతురుగాక!

కుమారసంభవమును ముద్రించి ప్రకటించిన బ్ర. శ్రీ మానవల్లిరామకృష్ణకవి (యమ్. ఏ.) గారు తమ పీఠికలో “నీకుమారసంభవమునకు మూలకృతి యేది” యని విమర్శించుచు నుష్ణటకాళిదాసాదుల కుమారసంభవముల కిది యనువాదము గావనియు, నిది స్వతంత్ర గ్రంథమనియు వ్రాసియున్నారు. కాని యావాక్యము లంతగా సత్యమును వెల్లడిం లేదేమో యని నాకు సంశయము గలుగుచున్నది. “ఉద్భటుని కుమారసంభవము నీతఁడు చూచెనని యేర్పడుచున్నది” యని నిర్ణయించుట కాధారము లేవియు విస్తృతముగా నగపడలేదు. కాని కాళిదాసుని కృతి చూచియే యీకృతి రచింపఁబడినదనుటకుఁ బ్రబలాధారము లనేకములు గలవు. కొన్నిటినిమాత్రము పాఠకుల విమర్శమున కై యుదాహరించుచున్నాఁడను.

నన్నెచోడుఁ డీకావ్యమును రచించుటలో నాంధ్రీకరణవిషయమున మిక్కిలి స్వతంత్రతను బ్రకటించియున్నాఁడు. కథలమార్పునందేమి, మూలము ననువదించు పట్టులనేమి, యీతఁడుచూపిన నిరంకుశత్య మవ్యాహతము గానున్నది. మార్పులన్నియు మనోహరములేయైనను కొన్ని యాచిత్యమునకుఁ గడుమరమున నున్నవి. ఈతఁడే ప్రథమాండ్రకవి యనునూహతో శ్రీరామకృష్ణ కవిగారు

“ఇతనికిఁ బూర్వము సంస్కృతకవు లనేకు లున్నను వారియందుభావచార్యముగపడ”దనియు, “నీతఁడట్టిభావచార్యము గావించినవాఁ”డనియు వ్రాసి “కింకవే ప్రస్థ కావ్యేన కిం కాండేన ధనుష్కృతః, పరస్థ స్పృహయే లగ్నం నఘూర్ణయతి యచ్చిరః.” అను శ్లోకమును,

‘కం. ముదమున సత్కవికావ్యము

నదరక విలుకానిపట్టినమ్మను బరహృ

ద్భిదమై తలయాడింపని

యది కావ్యమై వాని పట్టినదియు న్మరమే.’

అను కంపద్యము నుదాహరించియున్నారు. కాని యిది భావచార్యము గావనియు, నాతఁడు ప్రాచీనుల పద్యము లనేకములు తన గ్రంథమున ననువదించి యున్నాడనియు మనము తెలియునెడల నీతనికి భావచార్యవోష మంట గట్ట నక్కఱలేదని యూహింపఁగలము. వాని నన్నిటిని గ్రమముగాఁ బాఠకు లీవ్యాసమునఁ జూడఁగలరు.

ఈకవి యీకావ్యము రచించునపుడు కృతరచనమున కారంభించి ముగియువఱకు నేకధాటిగా రచించిన వాఁడు గాఁడనియు, నీకృతి ప్రారంభింపకముందు తాను రచించిన పద్యములు, కథలు నిందుఁ బొందుపఱచెననియు నిశ్చయించుట యవశ్యమని తోచుచున్నది. కుమారసంభవకథ సంస్కృతమునఁ బెక్కుపురాణము లందగపడుచున్నది. రామాయణము బాలకాండమున విశ్వామిత్రుఁడు రామున కీకథ యెఱింగించినట్లు కలదు. అం దీకథకు “కుమారసంభవ” మనియే పేరు నిర్దేశింపఁబడినది. కాళిదాసుఁడు రామాయణమునందలి కథ నాధారముగాఁ గొని కావ్యము రచించి రామాయణనిర్దిష్టనామముతోడనే తన కావ్యమునకుఁ “కుమారసంభవ” మని పేరు కల్పించినాఁడు. సతీజన్మంబును, దనుత్యాగంబును,

దక్షస్వర్గస్వంసమును దా నెఱింగినవియ్యెనను, బ్రకృత కావ్యకథ కంతగా నుపస్కారకములు గామింజేసియు, నవి రామాయణమున లేమింజేసియు వాని నాతఁడు తడవక,

శ్లో. “అథావమానేన పితుః ప్రయుక్తా

దక్షస్య కన్యా భవపూర్వవత్సీ,

సతీ సతీ యోగవిస్మయదేహీ

తాం జన్మనే శైలసుతాం ప్రపేదే.”

అను నొక్కశ్లోకమునఁ బూర్వకథలెల్లఁ బరామర్శించి విడచినాఁడు. నన్నెచోడుఁ డెన్ననో యాశ్లోకము నాలోచించి యాపూర్వకథల నేల విడువలయు నని యోచించి యాకథలెల్ల నిండుఁ బొందుపఱచినాఁడు. రామాయణమునఁ గామచహనము, పార్వతీపరిణయము, కుమారసంభవము ననుకథలుమాత్రమే వర్ణింపఁబడినవి కాని కుమారుఁడు తారకునితోఁ బోరుట, వాని సంహరించుట మొదలగు మత్తరకథలు బేర్కొనఁబడలేదు. కావుననే యందు “కుమారసంభవశ్చాయమ్” అని మాత్రమే నిర్దేశింపఁబడినది. కాళిదాసుఁడు గూడ శ్రీమద్రామాయణము ననుసరించియే గ్రంథరచనము గావించి కుమారోత్పత్తికారణమున పార్వతీపరమేశ్వరుల సురత క్షేత్ర వర్ణించి యంతతో గ్రంథమును ముగించినాఁడు. కావుననే కాళిదాసునికావ్యమునకుఁ గుమారసంభవ మను వ్యవహారము సిద్ధమైనది. కుమారుని ఘనకార్యములును, దారకాసురసంహారమునుగూడవర్ణింపఁబడినచోఁ గుమార విజయమనికాని, కుమారచరితమని కాని పేరిడవలయునే కాని కుమారసంభవమని పేరిడుట సమంజసముగా నుండదుకదా? కావుననే ప్రస్తుత మగపడుచున్న కుమార సంభవమున నెనిమిదిసర్గములు మాత్రమే కాళిదాసుఁడు రచించినవనియు, మిగిలినభాగ మితరుఁ డెవ్వఁడో రచించి దాని కతికించిననియు, నీ యభిప్రాయముతోడనే వ్యాఖ్యాతృశిరోమణియగు మల్లి నాథ మహాపాధ్యాయుఁ డెనిమిదిసర్గములకు మాత్రమే వ్యాఖ్యానము గావించి యితరభాగములు విడిచెననియు విమర్శకులు సిద్ధాంతీకరించినారు. నన్నెచోడుఁడెన్ననో కాళిదాస గ్రంథము

ననుసరించి తనకావ్యమునకుఁగూడ గుమారసంభవమనియే పేరిడియు దాని కననుగుణములు, నప్రస్తుతములు నగు కథాభాగముల రచించినాఁడు. నైనాపత్యాభిషేక, తారకాసురయుద్ధ, తారకసంహారములు సంస్కృతమునఁ గాళిదాసీయములు గాకున్నను, అవి కాళిదాస విరచితములేయని భ్రమపడుటకాని, లేక గ్రంథ విపులీకరణాభిలాషచే నితరపురాణకథల నాధారపఱచుకొని యాకథలు రచించుటకాని దానికిఁ గారణముగా నగపడుచున్నది. భాగుగ నాలోచించిన రెండవదియే కారణమై యుండు ననునమ్మక మేర్పడుచున్నది. కాని యీకథల వలనఁ జోడుని గ్రంథమునఁ గల గొప్ప యనాచిత్య మొకదాని నిపుడు మనము తెలియవలసి యున్నది. సతీ పరమేశ్వరులు గజరణ్యమున విహరించుచు గజరూపము లొంది క్షీడించి గజాననునిఁ దనయునిఁగాఁ బడసిరని చోడుఁడు కల్పించియున్నాఁడు కదా! దీనివలన నింకను సతీదేవి యోగాన్నిచే శరీరత్యాగము గావింపకముందే, తారకాసురుఁడు ప్రబలుఁడై లోకము లాకులములు గావింపకమున్నే శివ పీఠ్యసంభవుఁ డొకఁ డున్నట్లు లేలుచున్నది. అట్లయిన దారకాసురుని మహేశ్వరపీఠ్యసంభవుఁడు దక్కనితరులు సంహరింపఁజాలరుగావున బత్నీవియుక్తఁడగు శివునకుఁ బార్వతిని బత్నిగాఁ గూర్చి వారిరువురునుఁ దనయునిఁ బడయునట్లు ప్రయత్నింపవలయునని సుర క్షేపఁడు సురల కానతిచ్చుటలో నాచిత్య మేమందును? అదివలన జనించినయాతఁ డసమర్థుఁడనికాని, పార్వతీరూపమున నవతరించిన సతీదేవిగర్భమున జనించినవాడ తారకుని సంహరింపఁగలఁడనికాని నలువ వాక్యములందుఁ గానరాదు. శివపీఠ్యసంభవుఁడమాత్రమే సమర్థుఁడని కలదు. వాస్తవమునఁ గుమారుఁడు సతీగర్భమునను జనింప లేదు; పార్వతీగర్భమునను ఉదయింప లేదు. అన్నినిశ్చితమై, గంగాపరిష్థావితమై శరవణమున జ్యోతీరూపముననుండి కృత్తికాగర్భములందుఁ బ్రవేశించి కించిదంతరీతప్రాయముగ నేలార్పఁబడిన హర పీఠ్యము శరవణమునఁ గమలపత్రమునందుఁ గుమారరూపమునఁ బరిణామ మందినది. అన్నిపురాణములం

దును, మనచోడుని గ్రంథమందు నిట్లే చెప్పబడినది. కావున సాక్షాద్భివగర్భసంజాతుడగు గజాననుడన మర్థుడనియైనఁ జెప్పక సంతానహీనునకు సంతాన మాశించినట్లు మరలఁ బార్వతీపరిణయప్రయత్నము గావింపుఁడనుట యెంతయు ననుచితముగా నేయున్నది.

గణచతురీ మహాత్మ్యములు తెలుపుసందర్భమునఁ బార్వతి పిండిబొమ్మ నొకదానిని నిర్మించి దానికిఁ బ్రాణప్రతిష్ఠ గావించి ద్వారరక్షణమున నియోగింప శివుఁ డాబాలకునితో వివదించి త్రోసివేయఁగా శిరము తూలిపోయె ననియు, ననంతరము పార్వతీకోపాపనయ నమునకై యెంతవెదకించినను నాశిర మగపడలేదనియు, నుత్తరదిక్కునఁ దలయుంచి నిద్రించుజంతువు తలకొని తెచ్చి యతుకఁ బరమేశ్వరుఁ డానతిచ్చెననియు నట్టికర్మయేనుఁగుమాత్రమే నిద్రింప దానితల ద్రెంపి తెచ్చి యీపిండిబొమ్మమొండెమున కతికి ప్రాణప్రతిష్ఠ గావించిరనియు నొకకథ కలదు. గజాననజననమున కా కథయే మిక్కిలిసమీపమున నున్నట్లు తోచుచున్నది. అట్లేకాకున్నఁ గేవలము గజరూపముల విహరించినసమ యమున సహ్యగర్భున జనించిన శిశువు కేవలగజరూప ముననే జనింపక సగము గజము, సగము మనుష్యుఁడుగా నవతరించుట కేమికారణము గలదు? కావున గజా ననుడు శివవీర్యసంభవుఁడు గాఁడని తేలుచున్నది. కావుననే నలువ శివవీర్యసంభవుఁడుతక్కు నితరు లా తారకు నుక్కడంప లేరనియు, గుమారసంభవమునకుఁ గారణ మైన పార్వతీపరమేశ్వర సమాగమమునకుఁ బ్రయ త్నింపుఁడనియుఁ జెప్పుట సంగత ముచున్నది. ఈవిష యమును బాసుగ విమర్శించినచో నన్నెచోడునిగ్రంథ మునందలి గజాస్యజననాదికథలు కావ్యమున కుపస్కార కములు కావు సరేకదా, మీదుమిక్కిలి యౌచిత్య భంగము నాపాదించుచున్నవని తేటతెల్ల ముచున్నది. రామాయణమునందును, గాళిదాసగుమారసంభవమందును గల పరమేశ్వరుల గజారణ్యగజరూపవిహార, గజానన జనన, గజాననచరిత్రము లేపురాణమున నున్నవో!

ఇట్లే కుమారజననోత్తర కథలు మాడ ననాచిత్య ముననే ప్రకటించుచున్నవి. కుమారసంభవ పదమునకు

కుమారస్వామి పుట్టుటయని కదా యర్థము. కావున నీ కథ కుమారజననముతోడనే ముగింపబడినఁ జేరు సరిగా నుండును. తారకాసురసంహారదులు వర్ణింపబడినచో నీపే రాకథల నూచింపజాలదు. అపుడు కుమారవిజయ మనికాని, తారకాసురసంహారమనికాని గ్రంథమునకుఁ జేరుంచిన నుచితముగా నుండును. కాని అట్లు పేరిడక కాళిదాసగ్రంథమునకువలెనే నామకరణముగావించియు నుత్తరకథల రచించుట కేమి హేతువో? కాళిదాస గ్రంథమున నుత్తరకథలనూచన మొక్కింత మాత్రము గలదు.

శ్లో. తస్యాత్మా శితికంఠస్య వైనాపత్య ముపేత్యహః,
మోక్ష్యతే సురబందీనాం వేడి ర్విర్య విభూతిభిః.

—స. ౨, శ్లో. ౬౦.

నూచనామాత్రమున నున్న యీ శ్లోకభావము ననుసరించియే చోడుఁ డుత్తరకథలన్నిలఁ దన గ్రంథ మునఁ జొప్పించినవాఁడు. తారకునకుఁ గుమారుఁడు సందేశమంపినసందర్భమున నన్నెచోడునిగ్రంథమునఁగల విషయము చూచిన నాతఁడు పైశ్లోకమునాధారముగాఁ గొనియే యుత్తరకథల రచించెనని స్ఫురించుచున్నది.

చ. కురమున నోడి దానవుల

తోడి విరోధము పిడి భక్తితో

సురపతి వచ్చి నాశరణు

సాచ్చి తగం జెలివిచ్చియున్ననే

గరుఁయు పుట్టి తమ్ము పాడ

గట్టి శమించినయట్టి నాకుఁ డా

నిరవుగఁ బూని మార్కొనియె

నేని సహింతునె వాని నెల్లడక.

—ఆ. ౧౦, ప. ౫౦౬.

గీ. భక్తిగీప్తకి నేనానిపముపు నేని

తడవులేదేని గలిగిరే నడవుమొండె

వెలపు నేయక దివిజాల చెలుల లేక

విడుపుమొండేని మన్నాస విడుపుమొండె.

—ఆ. ౧౦, ప. ౫౦౭.

క. చెఱులు విడుమనిన పలుకెడ

గొఱవిం గొని చూడెనట్లు గొని కాలగ వి

ట్టుఁ గోపహిన్ జూచెం

జాఱులు మదకరికి సిట్లు చూపినభంగిన్.

—ఆ. ౧౦, ప. ౫౦౯.

ఉ. నన్నుట కేపునం జెఱుల

నాకిపకాంతల దేరఁ బంచె నే

పన్నుగ యక్షసిద్ధ సుర

పాలకు లాదిగ వేల్పులెల్ల నే

నన్న భయంబుఁ బొందికల

హంబున కెక్కరు నిన్నఁ బుట్టి తా

నెన్నఁడు బ్రాతియయ్యె మఱి

యెన్నఁడు నేర్చెను వెక్కిరింపఁగాన్.

—ఆ. ౧౦, ప. ౫౧౦.

క. దనుకేంద్రుఁ జెఱులు విడుమని

పెనగెడు పులిగొన్న మృగము పెట్టునఁ బడునే

చనుబాలుం... యది చెనుక

యని వెలువడి జిక్కఁ ద్రోవ నలనియె నీకున్.

—ఆ. ౧౦, ప. ౫౩౬.

క. ఇమ్మెడపున నిజసర్వ

స్వమ్ము గళత్రంబునైనఁ జను నీగఁ బర

స్వమ్ము గళత్రము పరులకుఁ

గ్రమ్ము నొప్పించి మనుట కార్యము గాడే?

—ఆ. ౧౦, ప. ౫౫౭.

సీ. బాహుబలోన్నతి పాటించి రాక్షసా

ధీశుపట్టిన చెఱులెల్ల విడిచి

మణ్మథు సురుభుజాస్తంభాగ్రమున జయ

శ్రీ వొచ్చె సాలభంజికవిధమున.

..... —ఆ. ౧౨, ప. ౮౭౪.

ఈయెత్తిమాపినయదాహరణములవలన చోడుఁ
డు కాళిదాసశ్లోక భావమునే. ప్రధానముగా మది
సుందికొని యుత్తరకథల సంధానించెననుట నిస్సంశ

యముగఁ దేలుచుండుట లేనా? దీనినిబట్టి నన్నచోడుఁ
డెల్లవిధములఁ గాళిదాసమారసంభవమునే మూల
ముగాఁగొని దానిలోని యుత్తమంబులను సద్యరత్నం
బులనెల్ల ననువదించుచు నెడనెడ స్వకపోసనాగితము
లను పద్యములఁ గూర్చుచు రచింపఁదలంచెన్ యుగ్రంభ
విస్తరికరణలుబంధున కవి మూలముక పై ద్వ్యురణిత
ముగఁ దనస్వకపోలకత్పితకల్పనములఁ జొప్పించె
ననియు, కథాసంనిధానవిషయమునఁగూడఁ గాళిదా
సుని రచనాప్రణాళిని విడువక స్వముగ నితరకథా
భాగములఁ గూర్చెననియు వివేతమునుచున్నది.

పాఠకుల స్పష్టవ్రతిపత్తికై తొన్నియాంధ్రీకరణ
ముల నిటఁ జూపెదను :

శ్లో. రథః తోజీ యంతా శతశ్శతి రకేంద్రో భను రథో.
రథాంకే చంద్రాక్షా రథచరణపాణి శృరభి,
దిగ్భ్రో నే కోఽయం త్రిపురతృణ మాడంబరవిధిః
విధేయైః క్రీడన్త్యో నఖిలు ఫలతంత్రాః ప్రభుధియః.
—పుష్పదంతరచిత శివమహిమ స్తవము.

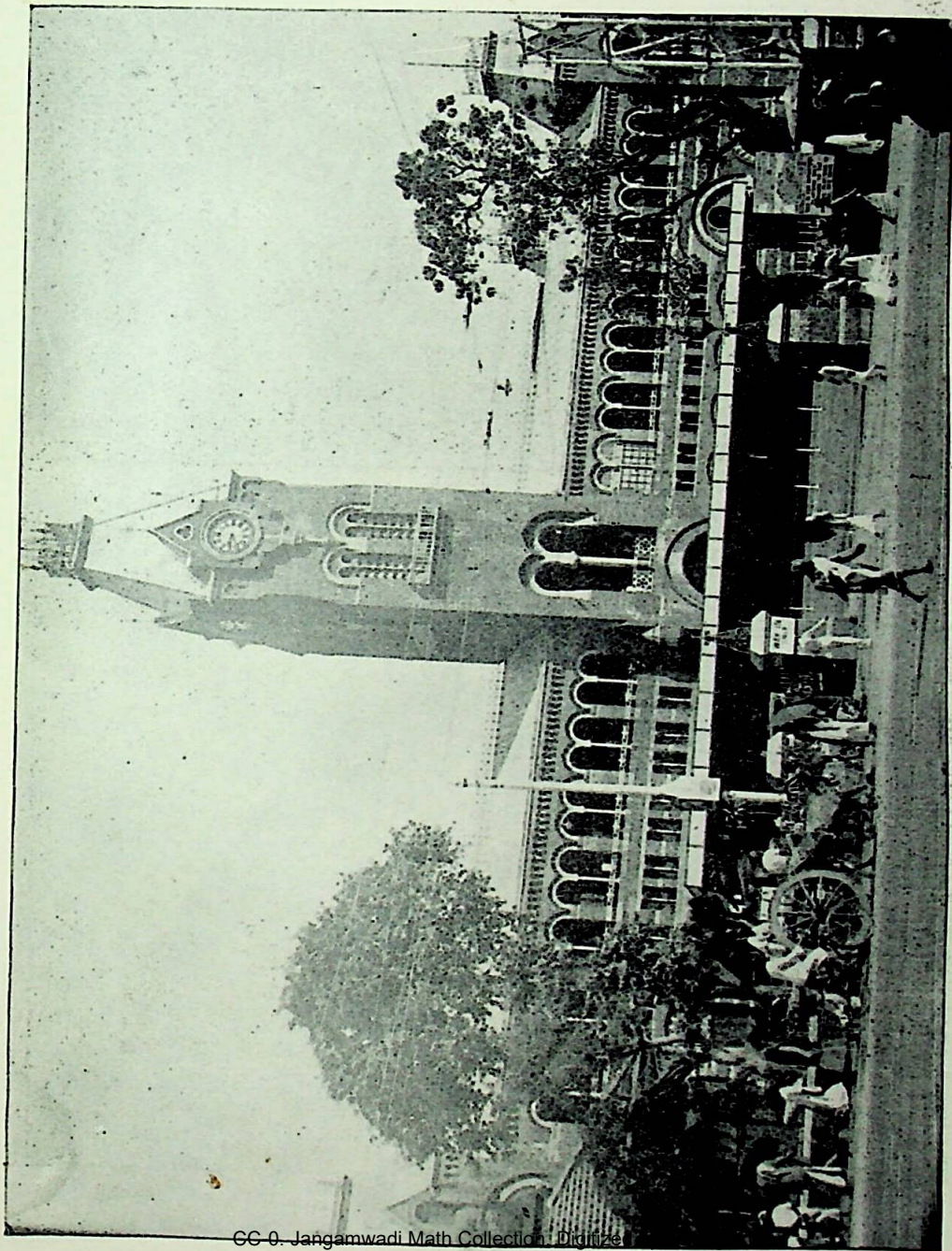
సీ. ధరణీతలంబెల్ల నరదంబు చంద్ర
బింబము లృక్రమతో ప జనశ్వ
ములు వేదములు పగ్గములు చటస్వరములు
ప్రణవంబు గనగోల బ్రహ్మ సూతుఁ
డగపతి విల్లు పన్నగపతి గొనయంబు
హరి గోల గరి గరుం డనల మమ్ము
పవనుండు వేగంబు దివిజగణంబులు
వెరపురై యాశుండు పురము లేయఁ
దలచినంతన బోరన దమకు దార
వచ్చి కెలసంబు నేసినఁ బర కారె
పీరిఁ బట్టి పరమేశుని ముతు ననఁగ
వలదు నీ కీకుఁ డేలిగ నాడు కాఁడె?

—ఆ. ౨, ప. ౧౬౦.

పుష్పదంతునిశ్లి కిమునంగల యుద్ధపరికరము
లెల్లఁ గుమారసంభవమున గ్రహింపఁబడినవి. అధికముగ
వేదములు గుఱుములు, పగ్గము లుదాత్తానుదాత్తస్వరిత

చేన్న పురి చిత్ర ము లు (౧౯౩౪)

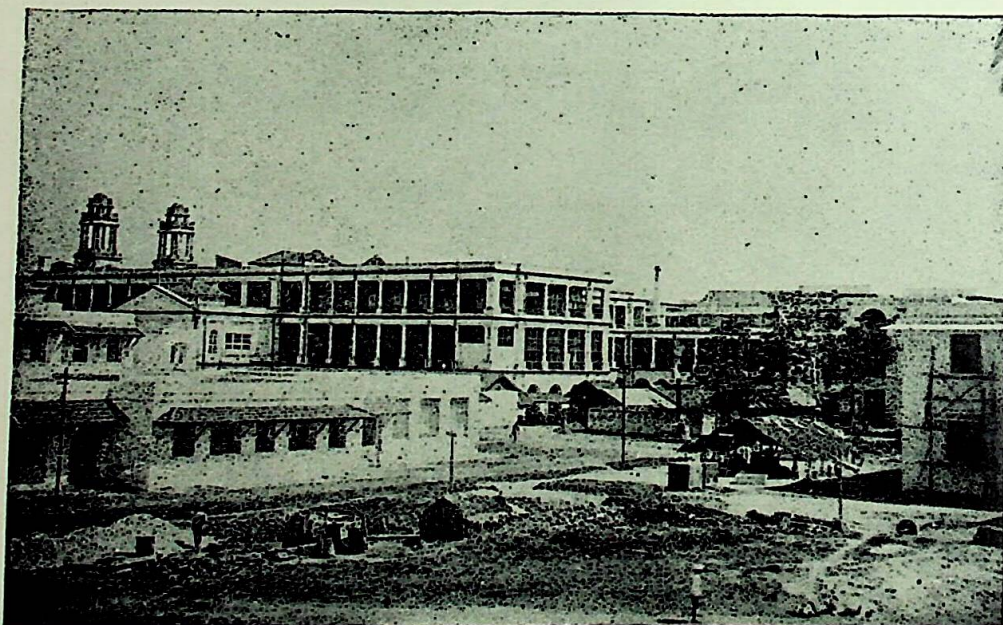
(Koma Photo Service, Triplicane, Madras.)

౧. సెక్రటరీ షేడను

౧. జనరల్ హాస్పిటలు
(మందువైపు)

౩. జనరల్ హాస్పిటల్
(పడమరవైపు-కొత్తకట్టడములు)

ప్రత్యయములను నాలుగుస్వరములు, ప్రణవంబు కనగోల
(కశో), పన్నగపతి వింటి నారి, పవనుఁడు వేగము ననుపరికర
ములు జేర్కొనఁబడినవి.

శ్లో. రవితప్తః గజః పద్మాం

స్తవ్యత్యై న్నాధితుం తుజాత్,
సహో విశేతి న స్నాతుం
గజస్నానం హి నిష్ఫలమ్.

కువలమానందంబున నొక్కప్రాచీనకవిరచితం
బగు నీశ్లోక ముద్ధృతమైనది. దానిని మనచోడుఁ డీ
క్రిందిరీతి ననువదించియున్నాఁడు :

“వ. తదవసరంబున ఘుర్మాంతుకరాహతి కులికి
తదీయా ప్రబంధువులైన యరవించంబుల కలిగి దంశింపం
జొచ్చునట్లు వేదండంబులు కమలవండంబుల కరుగు
దెంచె మహోత్సాహంబున.” ఆ. ౧, ప. ౯౧.

శ్లో. మహోత్సః ఖట్వాంగం

పరశు రజనం భస్మ ఫణినః
కపాలం చేతీయ త్తవ
వరద, తంత్రోపకరణమ్,
సురా స్తాంతా మృద్ధిం
దగతి తు భవమాప్నోప్రణిహితాం
నహి స్వాత్మారామం
విషయమృగతృప్తా శ్రమయతి.

పుష్పదంతునిచే శివుని సంబోధించి చెప్పఁబడిన
యీపద్యము భావమును గుమారసంభవమున సతీదేవి
శివునిమహిమ వర్ణించునెడ నిట్లునువదించఁబడినది:

మ. త్రిజగన్నాథుఁ బరిత్రగాత్రుఁ గ్రతుమా
ర్తిం బుత్తు సత్పూజ్యుండే
యజ్ఞనాథీకపాలశల్యధరుఁ డీ
యజ్ఞాదులం దంది యీ
ద్విజదేవాదులకుం గపాలకవచా
స్థిత్రాతము లేమిలకై
నిజమైయున్నవి రుద్రవిహ్నా లికె పీ
నిం బుచ్చి రానేర్చికే ?

—ఆ. ౨, ప. ౧౧౪. కయాభిజాత్యమును

గీ. వీరికెల్లను దేవతావిభవ మొసఁగు

చున్న పరమేశు రావింప నొల్ల ననియె
దింక నీయజ్ఞ ఫలము నీకిచ్చునట్టి
పెద్ద లెవ్వ రీవచ్చినశేల్ల యందు.

—ఆ. ౨, ప. ౧౧౫.

శ్లో. క్రియాదక్షో దక్షః

క్రతుపతి రధీశ స్తనుభృతా
మృషీణా మార్తిజ్యం
శరణది సవస్యా స్ఫురగణాః,
క్రతుశ్రేష్ఠ స్త్వత్రైః
క్రతుః ఫలదానవ్యసనినో
గ్రువం కర్తుః శ్రద్ధా
విఘ్నర మభిచారాయ హి మఖాః.

—శివమహిమ స్తవము.

చ. తనరఁ క్రియాతిదక్షుఁడను

దక్షుఁడు తత్కృతువల్ల భుండు న
న్మునితతి ఋత్విజుల్ సురస
మూహి సదస్యులు తత్ఫలంబు లిం
దనిశము నిచ్చు నీవడిచి
తత్తై మఖం చిది; కర్త భక్తిమై
దనరనియజ్ఞ మైనఁ దుదిఁ
దానభిచారము గాకపోవునే?

—ఆ. ౨, ప. ౨౨౧.

పుష్పదంతరచితమును శ్లోకము నొక్క ముక్క
యైన విడువక నన్నెచోడుఁడు మక్కికి మక్కిగా నను
వదించియుండు టీపద్యమున నగపడుచున్నది. ఇతరుల
శ్లోకములను, భావములను ననువదించినపట్టు లింక ననే
కములు గలవు. వానినెల్ల జూపుట గ్రంథవిస్తరకారణం
బగునని విరమించుచుఁ గాళిదాసుకుమారసంభవములోని
వాని ననుకరించినపట్టులుమాత్ర మీపట్టున నుదాహ
రించుచున్నాఁడు.

కాళిదాసుఁడు హిమవంతుని భార్య మేన

శ్లో. స మానసీం మేరుసఖః పితౄణాం
కన్యాం కులస్య స్థితయే స్థితిజ్ఞః,
మేనాం. మనీనామపి మానసీయా
మాతృసురూపాం నిధి నోపయేమే.

—స. ౧, ౧౮.

అని గొప్పగా వర్ణించియుండఁ జోడుడు దాని విడిచి
“నిఖిలస్త్రీరత్నంబైన మేనక నిజాగ్రమహిషిగాఁ బరమ
సుఖలీలం బ్రవర్తించుచున్నంతఁ బరమేష్ఠివరప్రసాదం
బున.” (ఆ. 3. ప. ౨౬౨) అనిమాత్రము వర్ణించి
మైనాకుండు జనించుటకు బ్రహ్మవరము కారణమును
క్రొత్తసంగతి యొక్కటి తెల్పుచున్నాఁడు. “వరప్రసా
దము” మూలమున లేదు. అది యీతనిచేఁ గల్పితమైన
దియే. పార్వతీజననమునకు ముందు మేనాహిమవంతులు
శక్తిని దమకుఁ బుత్రికగా నుదయింపజేడి తపంబొన
రించినట్లు, నద్దేవి ప్రత్యక్షమై వరమొసంగి జనించి
నట్లును గల్పించినాఁడు. కాళిదాసుఁడు మైనాకజనన
మునకు ముందొక్క శ్లోకమునమాత్రము మేనకాగర్భ
ధారణవృత్తాంత మించుక చెప్పి పిదప మైనాకజననము
నింద్రవజ్రపాతభయమున సంభోనిధ్యవగాహము గూడ
నొక్కశ్లోకమున సూచించినాఁడు:

శ్లో. కాలక్రమేణాఘ తయోః ప్రవృత్తే
స్వయాపయోగ్యే సురతప్రసంగే,
మనోరసం యావన ముద్యహంత్యా
గర్భోఽభవ ద్భాగరరాజపత్నీః.

—స. ౧, శ్లో. ౧౯.

శ్లో. అనూతసా నాగవధూపభోగ్యం
మైనాక మంభోనిధిబద్ధ సఖ్యమ్,
క్రుద్ధేఽపి పక్షచ్ఛిది వృత్రశత్రా
వవేదనాజ్ఞం కులిశత్రుతానామ్.

—స. ౧, శ్లో. ౨౦

నన్నెచోడుఁడు మొదటిశ్లోకమును విడదినను రెండవ
శ్లోకముభావము గ్రహించియే విస్పష్టముగా వర్ణించి
నాఁడు.

క. మేనకకు నాహిమాద్రికి
మైనాకనగంబుపుట్టె మణికినకమయా

ఖానూనభావహాసిత
భానుద్యుతి వినితదివిజపతి గిరి పేర్కొన్.

ప. ఇట్లుడయించి మైనాకనగంబు కులిశపాతభీతిం
బయోధినిమగ్నం బైన నవగతపుత్రావలోకనసుఖ
తత్పరులై చింతించి. —ఆ. 3, ప. ౨౬౩.

ఈపట్టున చోడుఁడు గాళిదాసునికంటె నాచి
త్యమును బ్రకటించియున్నాఁడు. కాళిదాసుఁడు అప్ర
ధానుఁ డను మైనాకుని జననమునకు ముందు మేనకాగర్భ
ధారణవృత్తాంతముఁ బేర్కొని కథానాయక యగు
పార్వతి జనించుటకుముందు సూచనయైనఁ గావించక
విడిచినాఁడు. నన్నెచోడుఁడట్లుగానింపక మైనాకనగజన
నము సామాన్యముగా సూచించి పిదపఁ బార్వతీజనన
మునకు ముందు మేనాహిమవంతులు శక్తి నుద్దేశించి
తపంబొనరించుటయు, నద్దేవి వారికి వరంబొసంగు
టయు, మేనాదొహృదలక్షణములు, పార్వతీజననమును
మనోహరముగా వర్ణించియున్నాఁడు.

శ్లో. ప్రసన్నది కాంసు వివిక్తవాతం
శంఖస్యనానంతరపుష్పపుష్పే,
శరీరిణాం స్థావరజంగమానాం
సుఖాయ తజ్జన్మసేనం బహూవ. —స. ౧, ౨౩

శ్లో. తయా దుహిత్రా సుతరాం సవిశ్రీ
స్ఫురత్పృభామండలయా బభాసే,
విమారధూమి ర్నవమేఘశబ్దా
దుద్భిన్నయా రత్నశలాకయేవ. —స. ౧, ౨౪

నన్నెచోడుఁడు ఈరెండుశ్లోకములను గ్రమముతప్పించి
యనువదించినాఁడు. మఱియు రెండవశ్లోకమును బెంచి
వర్ణించినాఁడు.

సీ. వేలావనమునందు విలసిల్లువిద్రుమ
వల్లిక యుదయించు వడువవోలె
బూర్వదికన్యతి కతిస్ఫురణతో నవసుధా
కరరేఖ యుదయించు కరణివోలె
ద్రిదివంబునందు సమ్మదమొండఁ గల్పల
తాంకుర ముదయించునట్లువోలె

దేవతానదికి శోభాపహమ్ముగ హేమ
రాశీవ ముదయించు రమణవోలె
వరవిహారభూమి వైడూర్యముదయించు
తెలుగువోలె దిశలు లేజరిల్ల
మానిసీలలము మేనక కుదయించె
రాజవదన శైలరాజకన్య. —ఆ. 3, ప. ౨౪౨

మ. వివిధామోద విమృతానిలము?
స్వీచె న్యరుద్ధుండుభుత్
దివిరె నోర్చరన పుష్పవృష్టి గురిసెక
దేవాంగనాగాన ము
త్యవలీల నివ్వించె స్వమస్తభువనో
తానాంబు సంధిలై ది
గ్వివరంబు క్షౌరిగెన్నిగు లైలచె ను
ర్విం గారి జన్మించినన్. —ఆ. 3, ప. ౨౪౩.

పైపద్యములలో సీసమునాల్గుపాదములు గ్రోత్తగాఁ
గూర్చినాడు. గీతపద్యము మొదిటిపాదమునఁ గాలిదాస
వర్ణనము గ్రహించి కొంత మార్పు గావించినాడు.
రెండవ పద్యములో దేవాంగనాగానము, నిగులు తెలి
చుటయు సూతనముగాఁ జేర్చఁబడినవి. గౌరి శైశవా
ద్యవస్థల స్వకీయవర్ణనము చేర్చినాఁడు.

శ్లో. అసంభృతం మండన మంగయప్తే
రనాసవాఖ్యం కరణం మదస్య,
కామస్య పుష్పకృతిరిక్త మస్త్రం
బాల్యా త్పరం సాధ వయః ప్రపేదే.
—స ౧-౩౧.

వ. మఱియుం గౌమారానంతరంబున లేదీగకు గవ్వం
బెక్కునట్లు పువ్వునకుం దావి వొందునట్లు చిత్ర
రూపంబునకు మెటుంగెక్కువిధంబుననిఖిలజనమనో
భిరామం బగుచు. —ఆ. 3, ప. ౨౪౨.

శ్లో. ఉన్మీలితం తూలికయేవ చిత్రం
సూర్యాంశుభి ర్భిన్నమి వారవిందమ్,
బధూవ తస్యా శ్చతురస్రశోభి
వపు ర్విభక్తం నవయావనేన. —స. ౧, ౩౨.

చ. మలఁపగనున్న కల్పలత
మన్మథునారి నమర్పనున్న కో
మలతరపుష్పబాణ మహి
మద్యుతిఁ జూడఁగ నున్న పద్మకు
ట్టల మలరంగనున్న మధు
మంజరి నా మదజ్యంభింతాంగదో
హలరుచి నొప్పె గారి నవ
యావన సంగమలీల డాయఁగాన్.
—ఆ. 3, ప. ౨౪౩.

పైశ్లోకములును, బద్యములును జూచినచో, గాలి
దాసుని శ్లోకముల గ్రహించి భావ మించుకమార్చి
రచించెననుట స్పష్టముగా నగపడకమానదు. కాళిదా
సుఁడు పార్వతీయావనావస్థను వర్ణించుచు రచించిన
శ్లో. మధ్యేన సా వేదివిలగ్నమధ్యా
వళిత్రయం చారు బభార బాలా,
ఆరోహణార్థం నవయావనేన
కామస్య సోపానమివ ప్రయుక్తమ్.
—స. ౧, ౩౪.

అను శ్లోకమును చూడుడు
క. పారిగొనుదలము జవ్వనమన్
సిరి గుచముల కెక్కి నడవజేసిన కార్త
స్వరసోపానములన ము
త్తరగలు దగు నంగజాభితరంగలువోలెన్.
—ఆ. 3, ప. ౨౪౬.

అనుపద్యమున నించుకభావము మార్చి యనువదించి
నాడు.

శ్లో. సర్వోపమాద్రవ్యసముచ్చయేన
యాథాప్రదేశం వినీవేశితేన,
సా నిర్మితా విశ్వస్యజా ప్రయత్నా
దేకస్థానందర్యదిదృక్షయేవ. —స. ౧, ౪౯.

పై శ్లోకమునకు జోడుఁ డీక్రిందిరీతిని వివరణము చక్కఁ
గఁ గావించినాడు:-

సీ. శశిబింబమణి హేనుసాదామనీచయో

తక్కురకాంతులన్నియు నరసి తెచ్చి

నవలతాపుష్పపల్లవబిసకోమల

విభవంబు లన్నియు వెదకి తెచ్చి

కర్పూరచందనకాశ్మీరమృగమదా

మోచంబులన్నియు ముంచి తెచ్చి

పరివాదినీశుకపరపుష్పమధుకరా

రావంబులన్నియు రాచి తెచ్చి

హావభావరూపలావణ్యసారమూర్

త్రిభువనముల నేర్చి తెచ్చి నేర్పు

నూపడలచి యాడురూ పజుఁ డొనరించె

నన నుతింప నొప్పు నగతమాజ.

—ఆ. 3, ప. 3౨౧.

కాళిదాసుఁడు యావనవృక్షానంతరమున నొక్క
నాడు నారదుఁడు పార్వతి తండ్రికడనున్న సమయమున
వచ్చి యామెను జూచి యీబాల శివున కేకపత్నియై
యాతని శరీరార్థమును గ్రహించునని చెప్పినట్లు వర్ణించి
నాడు :

శ్లో. తాం నారదః కామచరః కదాచిత్

కన్యాం కిల ప్రేక్ష్య పితుఃసమీపే,

సమాదిదే వైకవధూం భివ్రీం

క్రేష్టా శరీరార్థహరాం హరస్య.

—స. ౧, ౫౦.

చోడుఁ డీపట్టున యావనవతియగు పార్వతిం
జూచి హిమవంతుం డనంతిసంతోషమందుచు నీమె
కింద్రాదిసురులలో భర్త యెవ్వఁడగునో యని చింతిం
చునవసరమున నారదుఁడు వచ్చినట్లును, హిమవంతుఁ
డతని కుచితస్కారము లాచరించినపిదప నారదుఁడు
హిమవంతునకు శివశక్తిభేదంబును పార్వతి పూర్వ
ప్రపంచంబునెఱింగించి యాతనికి మనోనిశ్చయంబునేయ
నభిముఖుండయి

క. ఈదేవి లోకజనని మ

హాదేవున కగ్రమహిషియై పేర్కొనురేం

ద్రాదుల కర్చితయగునని

యాదేశము నేసి యమ్మహాముని సనియె.

—ఆ. 3, ప. 3౨౨.

అనివర్ణించినాడు. చోడుఁడు కాళిదాసుని శ్లోకమును
మాత్రము విడువలేదు. హిమవంతుఁ డింద్రాదిసురులలో
నెవ్వఁడు భర్తయగునో యని చింతించు నవసరంబున
నారదుఁడు శివశక్తిభేదంబు పార్వతి పూర్వజన్మ
వృత్తాంతంబు నెఱింగించి యాదేవి యింద్రాదులకు
పత్ని గానేరదనియు, నర్చనీయయగుననియుఁ జెప్పి హిమ
వంతుని మన మింద్రాదులవలన మరల్చి శివునెడ స్థిర
మగునట్లుచేయుట యెంతయు సముచితముగానే యున్న
ది. కాని మూలమున నున్న “ఏకవధూ” పదమున “కగ్ర
మహిషి” యని పరివర్తనము గావించుటయు, “క్రేష్టా
శరీరార్థహరాం హరస్య” యను విశేషణమును
చేర్చొనకుండుటయు గొప్పలోపము లనక తప్పదు.
దక్ష.రోషమున సతీదేవి శరీరత్యాగము గావించిన నాడు
సుండియే శివుఁడు విముక్తసంగుఁడు, నపరిగ్రహంబు నై
యొకానొక సమయమున హిమాద్రికిఁ దపం బొనరింప
నేతెంచెనని కాళిదాసుఁడు వర్ణించినాడు:

శ్లో. యదైవ పూర్వే జననే శరీరం

సా దక్షరోషా త్సుదతీ సనర్థ,

తదా ప్రభృత్యేవ విముక్తసంగః

పతిః పశూనా మపరిగ్రహోఽభూత్.

—స. ౧, ౫౩.

శ్లో. స కృత్తివాసా ప్రపనే యతాత్మా
గంగాప్రవాహోఽతీత దేవదారు,

ప్రస్థం హిమాద్రే ర్మృగనాభిగంధి

కించిత్కర్వణ త్కిన్నగమధ్యువాస.

—స. ౧, ౫౪.

పైశ్లోకములను జోడుఁ డిందుక భావము మార్చియుఁ
బెంచియు వర్ణించినాడు :

గీ. సతివియోగాగ్ని మనములో సంతతంబు

దగిలికొని కాల దానికిఁ దనువునేయఁ

దలచియో కాదు నిక్కమ దపమునేయ
వలచియో హిమగిరికి నీశ్వరుడు వచ్చె.

—ఆ. 3, ప. 330.

నీ. రసరసాయనగర్జితప్రవాహనూన
గంగాప్రవాహశీకరము లడకర
దనుపారనెలరారు ఘనసారసురదారు
మందారచంపక చందనముల
లలితసర్వర్తుకఫలపుష్పవల్లవ
భరితలతా నుల్యతరువనముల
సురుచిరశశికాంత సూర్యకాంతానర్ఘ
మణిపేమమయ కుటిమధులముల
వంశేరుద్రాక్షమాలూర కింశుకముల
హంసశీరఘయూరవిహంగములు
ఋష్యసారంగమృగచమరీమృగముల
బావనంబు దివ్యతపోవనంబు.

—ఆ. 3, ప. 333.

కని యది సమాధిస్థానంబు గా నర్హం బని
స్వీకరించి గణంబుల సందందయుండ నియమించి
తానుదపంబు గానింపఁ జొచ్చెనని వర్ణించినాడు.
గణము లాతపోవన పరిసరముల విహరించుటయు,
వృషభము హిమశిలాతలముల సంచరించుటయుఁ గాళి
దాసుడును వర్ణించి యున్నాడు.

తపం బొనరించుసందర్భమునమాత్ర మిరువుర
కును భేద మధికముగాఁ గలదు. కాళిదాసుడు తాపస
సామాన్యునిబోలి శివుడు జపహోమాదిక్రియారూప
మున తపంబు గావించెనని వర్ణింప నన్నెచోడుడు
అన్నినికాని, హోమమునుకాని కేర్పొనక కేవలము
యోగమును మాత్రము వర్ణించినాడు. కాళిదాసుడు
తైవుఁడైనను ద్విజసామాన్యునిహితమున యజ్ఞాదులందు
శ్రద్ధవిడిచినవాడు గాఁడనియు, నన్నెచోడుడు కర్మను
విసర్జించిన వీరతైవుఁడనియు వీనివలన స్ఫురించు
చున్నది. చిత్తగింపుడు.

శ్లో. త త్రాగ్ని సూధాయ సమిత్సమృద్ధం
స్వమేవ మూర్త్యంతర మప్యమూర్తిః,

స్వయం విధాతా తపసః ఫలానాం
కేనాపి కామేన తప శ్చచార. —స. ౧, ౫౭.

గీ. హిమనగంబుపైఁ బోలుపొందు హేమశిఖర
మనఁగఁ దనరారు కంజజ్జ ద్భేదచి కట్టి
యందుఁ బుట్టిన దివిజాపగామలప్ర
వాహమన నహిబంధంబువలల బిగిసి.

—ఆ. 3, ప. 333.

గీ. క్షీరవారాశి కెఱగిన కారుమొగులు
కరణి శశికాంతవేదిపై గౌరుతోలు
పగచి విలసిల్లు నందుండి పరమవరుడు
కొలిచె నొగి మొగులుపైఁ దటిత్పుంజమనఁగ.

—ఆ. 3, ప. 333.

నీ. పద్మాసనస్థుడై భావించి శోషణ
దాహనస్థావనతర్కముల
దేహోదయాత్మప్రతిష్ఠలు విధియించి
యాగమరీతి బ్రహ్మాంగ వర్ణ
విన్యాసములు దీర్చి విమలాత్మదీపంబు
ప్రణవసంపుటముగాఁ బ్రజ్వలించి
వడి బాహ్యవర్తన ల్విడిచి ప్రత్యాహార
గతి మన స్సంతర్కభ్రుము నేసి
తన్ను తానె కాంచి తనయందుఁ జేతోల
యంబు చేసి నిశ్చలాత్మయోగ
మయసుఖామృతాబ్ధి మున్నుడై వరదుండు
నిరతిశయసమాధినిష్ఠ నుండె. —ఆ. 3, ప. 33౬.

క. అధ్యాత్మచూర్తిబ్రహ్మ హ
రిధ్యేయాత్మకుండు సురవరేణ్యుడు సకలా
రాధ్యుడయి తనరు తాను స
మాధ్యవహితలీయమానమానగుఁ డయ్యెన్.

—ఆ. 3, ప. 33౭.

గీ. తనకుఁ బర మొండు లేదనఁ దనరి వెలుగు
చుండు పరమేశ్వరుండు దా నుగ్రతపము
చేసె భక్తులు దనుఁ బ్రీతిఁ జేరవచ్చు
తెరువుఁ దాఁ దీర్చి చూపెడు తెఱగువోలె.

—ఆ. 3, ప. 33౮.

కాళిదాసుని భావమును జోడుడు గ్రహించినను అంత కంటే సధికముగా యోగచర్యగీతి తెలిపినాడునుట యీపద్యములం దగపడుచున్నది. ఈశ్వరాగమసవ్య త్తాంతమెట్టిగి హిమవంతుఁ డాతనికడకు వచ్చి పూజించి యతని పరిచర్యకై పార్వతిని నియోగించెనని కాళిదా సుడు సంక్షేపముగా ముఖ్యవృత్తాంతముఁ దెలిపినాడు

శ్లో. అనర్ఘ్య మర్ఘ్యేణ త మద్రినాథః
స్వర్గోకసా మర్చిత మర్చయిత్యా,
ఆరాధనా యాస్య సఖి సమేతాం
సమాదిదేశ ప్రయతాం తనూజామ్.

—స. ౧, ౫౦.

శ్లో. ప్రత్యర్థిభూతా మపి తాం సమాధేః
శుశ్రూషమాణాం గిరిశోఽనుమేనే,
వికారహేతా సతి విక్రియంతే
యేషాం న చేతాంసి త ఏవ ధీరాః.”

—స. ౧, ౫౧.

ఈసందర్భమునఁ జోడుడు కథ నించుక మార్చి నాడు. శివునిరాక విని హిమవంతుడు సపరివారం బుగ వచ్చి భక్త్యతిశయమున నర్పించి తన సర్వస్వ మును శివుని శ్రీపాదములకడ నివేదించి విమతించు చున్నంత శివుఁ డాతని గరుణించి యనేక వరంబు లొసంగి యింటికేగ ననుజ్ఞ యియ్యఁగా హిమవంతుడు శివదర్శనములేక యుండఁజాలననియెను. అంత శివుం డాతని భక్త్యావేశం దెలింగి “సకలలోకాభీష్ట ఫలవృద్ధి కేదారుండనగుటఁ గేదారేశ్వరుండన నిష్ఠురమున వసి యించెద నోడకుండు”మనియెను. అప్పుడు గిరిశుండు గిరి శునకుఁ బార్వతి బాల్యంబుమొదలుగఁ జేయుచున్న భక్త్యతిశయంబు వర్ణించి యాబాలను నీకుఁ బరిచర్య సేయ నంగీకరింపుమని ప్రార్థించెను. శివుఁ డవత్త ప్రతి వచనంఁడైన దానికి మహాప్రసాదంబ కన్యాంతఃపుర మున గౌరికి శివు సేవరక నేవింపుమని శిక్షించి చెలి కత్తెలతోఁగూడ శివసన్నిధిని దించిపోయెను—అనికల్పిం చిన యీకథ మనోహరమేయైనను మూలమునందున్న “ప్రత్యర్థిభూతామపి” అనుశ్లోకమును విడుచుటమాత్ర

మంత సమంజసముగా నగపడలేదు. కాళిదాసుని శివు నకు సతీశరీరత్యాగాదిగ సంగముగాని, యితర వాంఛలు కాని యేవియు లేవు. హిమవంతుడు పార్వతి నప్ప గించినప్పుడుగూడ నాతనిమనమున శంకాతంకములు లేవు. చోడుని శివునకన్న నో సతీవియోగజనుగు కామ వేదన యున్నట్లును, దానికి కాంతికలిగింపనే హిమాలయ మున కేతెంచి చల్లనిశలవున నిలిచినట్లును కనబడు చున్నది. కాళిదాసునియర్థాంతరన్యాసముయొక్కయు, చోడుని “యదత్త ప్రతివచనంఁడైన” అను శబ్దము యొక్కయు భావమలకు భేదము గనబడుచున్నది. కాళిదాసుడు పార్వతి పరమేశ్వరు నుపచరించునిధము సంక్షేపముగ నొక్కశ్లోకమున వర్ణించినాడు :

శ్లో. అవచితబలిపుష్పా వేదసంమార్గదక్షా
నియమవిధిజలనాం బర్హిషాం చోపసేత్రీ,
గిరిశ ముపచచార ప్రత్యహం సా సుకేశీ
నియమితపరిభేదా తచ్చిరశ్చంద్రపాదైః.”

—స. ౧, ౬౦.

చోడుఁ డీశ్లోకాభిప్రాయమును గ్రహించి విపులీకరించి మిక్కిలి మనోహరముగా వర్ణించినాడు.

వ. అంతం బార్వతియు నీశ్వరాధనాసక్తియు యుక్తయైభక్తియు ననురక్తియు నంతకంత కగ్గలించు చుండ.

సీ. చమరీజబర్హ మార్జనులఁ బరీక్షించి
నయమున సమృద్ధినంబు సేయుఁ
గర్భూరతైలాద్ధృ కన్తూరికాకర్ద
మంబుల ననులేపనంబు సేయుఁ
గాశ్మీరమాంజిష్ఠగరుడాండ్ హరినీల
మక్తాఫలంబుల మ్రుద్గవెట్టుఁ
గుసుమపల్లవలతాకోరకంబులఁ జిత్ర
దామంబు లొనరించుఁ దావి మిగులఁ
బువ్వుమందీర మొనరించుఁ బుణ్యవారి
సౌరభము లించి మణికలశముల నించు
నచలపతిసుత మది నిట్లు లహరహంబు
శివున కనురక్తిఁ బరిచర్య సేయుచుండె.

చ. పాలుపుగఁ జంద్రశేఖరుత
 పోవన మంగజవక్రవర్తిదో
 ర్బలమున ముట్టి చూడఁగొనఁ
 బంచిన దండోకానాగఁ బొల్పు క
 న్యలు దనుఁగొల్చిరా నచల
 నందన సుందరలీల నిచ్చటం
 గొలుచుచు నుండె భక్తి నహి
 కుండలమండితగండమండలున్.

సీ. మొన లావులింది వాననస్థలఁ బసిగొని
 లేదేదేటిగము లేఁను లింపకుండ
 నెడ నూడఁగొని వేచి సుడియు తెమ్మెరలచేఁ
 బొడము పుప్పొడి పాలిపోవకుండఁ
 దరణిహటమున మే యెరలి పద్మిని పేన
 మొలతెంచు మధుమద మొలుకకుండ
 మేల్కొని గోమిని మెలగి మైమురిసినఁ
 బొడిగొన్న యకరువు నెదరకుండఁ
 కలికి జక్కవ లొండొంటిఁ గలయఁ దారు
 కలకలంబున రేకులు గవలకుండ

మున్న కొనివచ్చి గణికాసమూహితోడ
 గిరిజ పూజించెఁ బసిఁజితామరల వరదు.

—ఆ. 3, ప. 3౪౮.

శివు నం దిప్పట్టునఁ బార్వతికి భక్తి వర్ణించుట
 యుచితము గాని యసురక్తివర్ణించుట సమంజసముగాఁ
 దోషదు. కాళిదాసునివర్ణన మెంతయు ననుగుణమై
 యున్నది. చోడుఁడు పైపద్యములందు రెండుస్థలము
 లందు నసురక్తితోడనే పార్వతి శుశ్రూష మొనరించు
 చున్నదని చెప్పుటయేకాక నాలవయాశ్వాసాది సున్న

క. వినుతింపఁ గామసుఖసా
 ధనముగ గౌరి చంద్రధరుఁడు తపస్సా
 ధనముగఁ జరించె నుత్తమ
 లనయము విపరీతవృత్తులై నను జనఁడె.

—ఆ. ౪. 3౫౯.

అని కంకోక్తిగాఁ జెప్పుట మిక్కిలి రసభంగము నాపా
 దించుచున్నయది. ఇంక నిట్టియుదాహరణములు కొన్ని
 యున్నను పానిశెల్లఁ జేర్కొనుట గ్రంథవిస్తరకారణ
 మని యింతతో విరమించుచున్నాఁడను.

ఆతిథ్యము

తనికెళ్ల భానుమూర్తి

గ్రంధిపోయినదొక్కొ కఠినకర్కశశబ్ద గమనంబుచేఁ బాదకమలయుగళి ?
 బెడరిపోయినదొక్కొ భీకరపదనముజ్జ్వంభణచేత నక్షిద్వితయము ?
 నడలిపోయినదొక్కొ సందర్భశూన్యసమాసాల నవయవమహితపుష్టి ?
 చెదటిపోయినదొక్కొ ఛిద్రభావనమన్వయముల ధమ్మిల్ల మందందపెనఁగి ?

* * * * *

కలము దేశాన నిపుడు ని న్నారవింశ-నింక నీ కీవిచారమదేల ?—యభిన
 వాంధ్రకవితామతల్లి ! రావమ్మ, నాదు - గృహమునందున నాతిథ్య మిడుదు నీకు.

ఆకాశమునఁ బ్రాకి యమృతాంశు డీకొని నేర్వడ్డసాధాల బిగురు లేదు
 మేరునగముపై దుమారంబుతోఁ గూడి జొబ్బిలు హేమవస్తువులు లేవు
 నక్షత్రపంక్తి లోనకురాఁగ దారిడఁ గల్గిన సోరణగండ్లు లేవు,
 రాత్రి యానంత వర్షపుబిందువులఁ జార్చు హిమరశ్మికాంతము లిందులేవు ;—
 ఐన, బురదతోఁ జూడ నేహ్యముగ నుడు-గ్రామ్యపుంగూర్పులుంగావు;—కల్మిబట్టి
 సొంతముగ నేకరించిన సొత్తు లిచటి-మాగృహోద్యానతతులు,—రమ్మా! లతాంగి.

ప్రకృతిసిద్ధములైనట్టి వస్తువులనె - ఇచట నిల్పితిమి ;—ఇదియ మా కిష్టమగును
 బూటకమునకు రవ్వంతచోటు లేదు - సుమ్ము మాపేటలోని యెచ్చోటనైన.

బుజము కాయలు గాచిపో నీరువోసి “ పార్వతి ” పెంచు మల్లికావితతి యిద్ది ;
 చేత నెత్తురుగారురీతి గొప్పిడి “కృష్ణ” పెంచు గులాబి వీక్షించు మిద్ది ;
 ఎండవానల శ్రమ మితయనక “లక్ష్మీ” పెంచు చామతికావితతి యిద్ది ;
 ముదురాకు ద్రుంచి ప్రేమిడి “సుబ్బ” ప్రోది నేయుచు నున్న చంపకనిచయ మిద్ది ;

* * * * *

ఎన్నియో, మొన్ననాటిన సున్నితంపు - పూలమొక్కలు, కువలయపూజ్యకవి వి
 హారయోగ్యకాసారంబు లమరియున్న - విందు ;—విహరింపుమమ్మ యానందమెసగ.

దూషించనిమ్ము చందురుజిగితేట వెన్నెల లానలేని తాంత్రికవలయము
 నిరసించనిమ్ము వినిర్మలహిమజల మంటని శాస్త్రీ ధారాటచయము
 గర్జించనిమ్ము పంకజముల గ్రహియించ నేరని సుకవి కంఠీరవములు
 ఇగిలించనిమ్ము పండ్లెట్టగులాబిసాం పెఱుంగని పండిత విషఫలతతి
 ఎవ్వ రేమన్న నంత నీ కేలనమ్మ - కలుగరో ! ముందు నినుమెచ్చగల్గువార
 లాంధ్రదేశాన !—రమ్ము కలాప్రపూర్ణ ! - అబల ! మాయింట నాతిభ్యమందె దీవు !

పూర్వాచార్యుల కట్టుబాటులకు వంపుబొంది, స్వేచ్ఛాగతుల్
 నేర్వ న్లేక కలాప్రకాశమునకునే క్లేశంబుతో నుంటి వాం
 ధ్రోర్వి న్నాడు ;—ఇపు డాంధ్రనూత్నకవితోద్యోగంబునక మించు నీ
 సర్వవ్యాపి కలాప్రకాశమునకు సంతోషముం బొందుమీ !

శ్రీ చెల్లపిల్ల వేంకటశాస్త్రిగారు

అడవి శంకరరావు, బి. ఏ., యల్. టి.

కవిత్వము—దానిని గురించిన యభిప్రాయములు

సుప్రసిద్ధులైన తిరుపతివేంకటకవుల కవితాధోరణి
నేటివారికి చాలమందికి వరపడియై యున్నది.
వీరికవిత్వము మృదుమగురమై, కైలి ద్రాక్షపాకమున
నుండి మిక్కిలి మనోహరముగ నుండును. కొన్ని
పద్యము లీక్రింద నుదాహరింపఁబడినవి:

“చతురంభోధిపరీతమైన ధరణీ
చక్రంబుకాసింది, భూ
పతివర్గం బరిగాపులై కొలువ నే
వానమరాక్షేంద్రమా
భితలాలంకృతరత్నదీధితిసరో
లీనుండ వై యుండు నీ
స్థితి యారీతిగ నేటికిం బరిణమిం
చెంగాదె నుగోళనా!” (పాం. విజయము.)

“బావా! నీపయిఁ గోపమేమిటి కహో!
బ్రహ్మాస్త్రముం దీయునే
యేవాఁడేనియుఁ జాట్టకై రముపయిన్!
హేయాలి హేయంబు గా
దే వీరుం డటుచేసినన్; కడమసం
దేహంబు లేకుండ వా
చావైదగ్ధ్య మెలర్పఁ జెప్పి కురురా
జప్రీతి సంధింపుమా.” (పాం. వనోద్యోగము.)

“కాటికిఁ గాళ్లుపాచికొని
కాలుపురమున నిల్లుగట్టు, నా
కేటివివాహ, మేటిసుఖ,
మేటికి నిచ్చిన మేలుఁగాక నా
బోటికిఁ గన్య నిత్తురె ప్ర
భూతరుజావృతమైన మేనినోఁ
గూటికి గుడ్డకున్ బరుల
కొంపకుఁ బోయెడివాని కక్కటా!”
(ఏలామాహాత్యము.)

“మానముపొపు స్వాంత మవ
మానమునున్ సహియించు, రాగి యే
గానికి మారనట్టి పలు
గాకియు గౌరవపాత్రుడై తనున్
న్యూనతపాలుచేయు నొక
నూతనదంత ఘటిల్లు, నెందుకున్
దా నగయండ, దుర్లభపుఁ
దన్నికి లోఁగు నెవం డిద్దరుడై.”
(పం. శివరాజము.)

సమస్యపూర్తి

ఆవధానములలో వీరు సమస్యలఁ బూర్తిచేయుట
చాల నింపుగ నుండును.

సమస్య—గణచతుర్థి నాఁడు ఫణిచతుర్థి.
“ఎన్ని దినములాయె నిటు నన్ను డించి నీ
వరసి” యనినఁ బత్ని కనియె భర్త
నేటి కెన్నఁగఁ బదిలెల లాయెగా! నేఁడు
గణచతుర్థి, నాఁడు ఫణిచతుర్థి.”

సమస్య—పాదములు లేనితరులు పరుగిడఁ
జొచ్చెన్.

“ఏదెస వానలు గురియన్
గోదావరి పొంగివచ్చె, నుములుగ నందున్
వేదారలి నీట దృఢతర
పాదములు లేనితరులు పరుగిడఁ జొచ్చెన్.”

సమస్య—మందారముఁ జూడ నెంతరె ఘనం
బనునట్టి సులాడిముందరన్.

“ధీరత గల్గి చక్కనగు
తెల్వియుఁ జేబుయుఁ బొల్చి మేల్విబుం.

గారమరీతిగాఁ గవిత

కల్పనచేసెడివార లుండ, శు
ష్కరుతరోత్థలన్ గొనగ
నొప్పునురే సుకపీంధ్రు లెందు, మం
దారముఁ జూడ నెంతురె ఘ
నంబగునట్టి గులాబిమందరన్. ”

“కాలముబట్టి దేశమునుఁ

గాంచి ప్రభుత్వము నెంచి దేశభా
షాలలితాంగి మాటు టది
సత్కవిసమృత మాట, నన్యదే

ఇతరభాషాపదములు

వర్తమానయుగమున లాక్షణికకవులలోఁ బరి
శీంపఁదగిన ఈమహాకవులు తమకావ్యములయందు నితర
భాషాపదములను యథేచ్ఛగా నుపయోగించి సరియైన
మార్గము నితరకవులకు నిరూపించినారు.

స్వేశిక త్రిశేష శక్తి

శ్యాలును నాంధ్రభాషఁ గల
వారును, నాచిలిఁబట్టి మేము క
బ్బాలను వాడుచుంటి మది
పండితు లేగతి నొప్పుకుందురో.”

అని “పాణిగృహీత” యవతారికలోను, “మే మిలక్ష
తాపరిణయములో నచ్చటచ్చటఁ దెలుగులోఁగలిపి
జనులు వాడుచున్న కొన్నియితరభాషాప్రయోగము
లను రసానుగుణముగా నంగీకరించి ప్రయోగించియు
న్నారము. దానికిఁ గవిశ్రయేతరులగు మహాకవు లనే
కులు మార్గదర్శకులై యుండిరని మీకుఁ దెల్పుట పున
రుక్తియకదా?” అని లక్షణాపరిణయపీఠికలోను తమ
మతము నిందువిషయమై వీరు స్పష్టపరచినారు. ఇతర
భాషాపదము లెంతవేర్వేరుగ వీరివలన నాడబడినవో
యీక్రింది పద్యములవలనఁ దెలియఁగలదు:”

“నలినాక్షప్రభృతుల్ త్రిమూర్తులు, “గవ
ర్మలై సుర ల్కొందవ

ర్తిలు సువోగ్నిజనంబులై ఘనమణి
ద్వీపంబును న్లంఘనై.” (బుద్ధచ.)

“అయిదునిమేషముల్ “టయుము”

నర్పణఁజేసియు నై రుయామముల్
పయిలెలలైరు... ..” (గీర.)

“.....లోకు లా
డను మఱి సాహసించురను
“డొ”టాక కొంతయు నాకులేదు”
(నానా.)

“‘స్కూలునఁ’ దెల్లు “టీచర”ని
త్సద్రులు కొండలు నన్ను సారెకున్
హేళనసేయుచుండినను
నిప్పురి యోగ్యులు సేయు సత్కృతిన్
జాలినయంత సంతసము
స్వాంతమునం గనుచుందు “హిందు హై
స్కూలుసొనైటి” నాపయిని
గూర్చి విశేషము చూపు.....”
(నానా.)

“చేతఁగాని శతావధానిచేతనిండ,
“నర్సిఫీకట్ల”కట్టలే.....” (పాణి.)

“పల్లెలలోన “స్కూల్”బడులఁ
బామరసంఘమునొద్దఁ దక్క భూ

వల్ల భసత్పభాస్థలుల
వా క్కెటులేచెడి నీకు!.....” (గీర)

“ ఏకారామయగారి తమ్ములట “బీ.
యే. బీ. యలై” “స్టేడరీ”
దాకన్ వచ్చిన మేటియంట!...” (గుంటూరు ఉ.)
“జననమరణాల “లీప్టు” విస్తరమొనర్చు,
నవతరించినయ్యయ్యలే యగుదురొక్కొ...”
(గుం. ఉ.)

“.....తా
నే “లా” చూపి యమున్ జయింప మదిలో
నీతంసు దా నెంచెనో.” (గుం. పూ.)

...ఈయుపా
ధ్యాయునికిన్ “బి. యే. ఎలిటి.”
కంబరొ! లేదు కళంకమెయ్యెడన్.”
(గుం. పూ.)

“మతిమంతుండయి ఫారసీ చదివి తి
మ్మారెడ్డి “ప్యానయ్య”ను
న్నతమైనట్టి “వకీ”ల్పరిక్ష...” (లక్షణాప.)
“వారంటు” గైకొని వచ్చునానికిబోలేఁ
గవి కిచ్చుదాత లిక్కలిఁ గలారె...”
(నానా.)

“ఉద్యోగంబని “స్టేడరీ”యనియు నెం
తో మంది క్లాఫింతు రా
యుద్యోగంబుశ్వవృత్తి.....” (పాణి.)

“దీక్షామాలా”వారికిన్
వీరల్ దాసులు, వారిబాస తుద క
బ్బెన్ వీరికంచున్ సుతా?” (గీర.)

“.....తప్ప దీదినము “కు
స్తీ” పట్టు, లీ విప్లవ కాం
తిని బోధించెద వూరకుండెదవె! యే
దీ చూత మప్పట్టునన్...” (గుం. పూ.)

“శ్రీ కంఠేల నెసంగు రాచిలుకఁ జే

ర్మిజాచి ముద్దాడి నా

“బాకి” నీర్వుమటంచు”

(లక్షణ) అని సుజివి

ఇట్లెన్నియోని యుదాహరణముల నీయవచ్చును. ఛాందసులనవారివలెగాక దిట్టకవినారాయణకవి పార సీకపదములఁ దనకవిత్వమునఁ జొప్పించి రసపుష్టిని గల్గించినట్లు ఇతరభాషాపదములను రసవంతముగ నుపయోగించుటవలన వీరి కవిత్వమున కొకయందము వచ్చినది.

ఆంధ్రవ్యాకరణము

సమగ్రమున వ్యాకరణము ఆంధ్రభాషకు లేని కొరతను, అందువలన ఆంధ్రకవు లవలంబింపవలసిన మార్గమును పేరు చక్కఁగ నిరూపించినారు.

“పరిణతశక్తులైన యల

భారతపుంగవు లట్టులుండు ము

క్కరుఁ డనిపించుకొన్న కవి

సామజసింహము రామకృష్ణవా

గ్విరచనఁగూడఁ జూచుఁడు ప్ర

వేశఫలములు చిన్నచిన్నవ్యా

కరణపుఁ బొత్తముల్ గొణిగి

కయ్యునుఁ బెంచకుఁ డయ్య వాగ్విదుల్.”

“తొలిబాసయందు బలె నీ

తెలుఁగునాస వెలయుచుదీపము లేమిన్

విలువగల కవుల లక్ష్య

ముత్రె తా మీభారమెల్ల మోయఁగవలయున్.”

(పాణి.)

ఇది వ్యవహారభాషావాదుల పద్ధతియే.

తెలుఁగు-సంస్కృతము

ఆంధ్రకావ్యములలో తెలుఁగు, సంస్కృతము లకుఁగల పరస్పర సంబంధము వీరిచే బాగుగ గుర్తించఁ బడినది!

“మాయాస్థానము తెల్లు, సంస్కృతము సాం

బస్థానముం జెందె నం

బా, యీరెంటిని బ్రాహ్మణప్రవరులే

పాలించు చున్నారు”

“తెలుఁగుకవిత్వమున్ సలిపి

ధీవర మాన్యతఁగాంచి నా ర్నియో

గులు మను పెంచఁజేనియును

గొందఱు సంస్కృతముఁడుఁగూడఁ బ్ర

జ్ఞులుగలవార లుండి రొక

సంస్కృతమే తమకీవనంబుగా

మెలఁగిరి వైదికుల్, తెలుఁగు

మీఁదికి నంతగ రారు వా రొగిన్.”

అని తెలుఁగుకవులను, సంస్కృతకవులను రెండుకాఖ్యలుగను విభజించినారు.

“తెలుఁ గలసంస్కృతమ్మునకుఁ

దీయనిచుట్టము, సంస్కృతంబో! ఆ

తెలుఁగునఁ గల్పకున్నయెడఁ

దీపి జనింపను”

అని తెలుఁగు సంస్కృతముయొక్క సంబంధము పేరు వివరించినారు.

ఆంగ్లేయవిద్య - ఆంగ్లేయవిధ్యాధికులు

నేటిఆంగ్లేయవిద్యయందును, ఆంగ్లేయవిద్యాధికులయందును వీరి కంతగా గౌరవభావము లేదు.

ఆరోగ్యకామేశ్వరీశతకమున

“పరమాదృష్టము పెట్టి పుట్టినటులే

భావించి గర్వింతు, ను

స్తర మీహూణశకమ్మునం దితరభా

షన్ బొట్టకై నేర్వకే

సురభాషన్ బలియించి యక్కతన సం

స్తుత్యుండవై మించితిన్

సిరియున్ సంపదగూడ నీకరుణచేఁ

జేకొంటి కామేశ్వరీ!”

అని ఆంగ్లేయవిద్యను నిరసించుటయేకాక

“కల రిక్కాలమునం దనేకులు ధనా
కాంతప్రధానములై
పలువిధై పరియించి యక్కతన సం
పన్నత్యమున్ గాంచి పు
త్రులఁ దద్విద్యలయందుఁ జొప్పెడియిహో
ర్థుల్; నాకుఁ బ్రాచీనవి
ద్యలయం దెక్కుఁడు నాదరంబగుట ని
ట్లర్థింతుఁ గామేశ్వరీ!”

అని తమయభిప్రాయమును స్పష్టపరిచినారు. అంతేయ
విద్య నభ్యసించి, అంద్రమునఁ గవిత్వముచెప్పువారిని
గురించి ప్రసంగించుచు పాణిగృహీతలో

“ఇప్పటికైతగాం ప్రహహ!
యింగిలిసీ సాకయింత నేర్చి పైఁ
జెప్పెద రాంధ్రపుంగయిత,
సీ! యని పండితు లానరింతురే
తప్పులకుప్ప లక్కముల
తంపటవెట్టుటకేనిఁ బూర్వముం
కొప్పిరె? వీరిఁ జూచియొకొ
యూరక నీకు జనించె వేచుటల్.?”

అని నాయకుడు నాయకను మంఠించినాడు. ఈనాయ
కునకుఁగూడ అంతేయవిద్యాధికులపై గౌరవము లేన
ట్లున్నది.

నీరసాశు కవిత్వము

నీరసాశుకవిత్వమును వీరు గర్వింపినారు :
“స్వరవర్ణ్యత్వ మెఱుంగకే పారిఁబోరిన్
సంగీతముల్ నాడి యె
వ్వరు మెప్పించురు గాయకోత్తములు ప
హ్వ నాఁగ? నట్లే పర
స్పరసందర్భము శ్రోత్రవేయతయు సౌ
శబ్ద్యంబు లే కెట్టులో
విరచింపన్ గలితల్ శ్రవోయుగలికిన్
విందుల్ ప్రసాదించునే. ”

“పదనిస, సానిదానిపస,
పస్సస, రీసరి, గామగారిసా

సదగద, నీరసారి, దరి
సా, గరిసా, నిరిసా, రిసారిసా
గదగద, పాదపాద, సద
గా, పదగా, నిదగా, దగా, దగా,
యిది యొకగానమేని యెది
యేనిఁ గవిత్వమునకు మహేశ్వరీ!”

అని ‘సుంటూరుసీమ’లో ఆశుకవిత్వమును నిరసించి

“వృత్తవిశేషముల్ చెడి వి
వేకము పాకము దప్పి సద్గుణా
యత్తతఁ దక్కి శయ్య యొకఁ
డంతగ బొంతగ సంగ్రహించి, యే
పాత్తును రోయకే పలుకు
పోకడ నేరిసి, మాదుకైత ను
నృత్తతమైఁ జరించు కనుమాలగ ”
జేయవద్దనిజేపుని వీరు ప్రార్థించినారు.

విమర్శకులు

కావ్యముల విమర్శించువారిలోఁ గొందఱిని వీ
రిట్లు నిరసించినారు:

“తగుదుము లేదో యంచు మదిఁ
నత్తరపా టాకయింత లేక “మీ
దగు కయితమ్ము సూచితిమి యం
దిది యిం దిది” యంచుఁ బదైముల్
దగులుతు రందుకోసమె మొ
దల్ దమరంపుదు రిక్కపుల్ వృథా
యగుఁ గద వీరిసమ్ముతు ల
హా తగువారి కిటెల కాల్యనే?

అన్నిపాత్తమ్ములకు మొదలెన్నిపుటలా
నిండు నభివంధనములతో దండుగకట!
యొక్కఁడేనియుఁ నిజమగు నూహ వ్రాయఁ
డట్లువ్రాసిన నద్దాని నడతు రొకట.” (పాణి.)

నేటి కవులు

నేటికవులను కొందరిని వీ రిట్లా తేపించినారు:

“తనకు నాల్గు నిఘంటుపదములు వచ్చు
ననుచు పదిమందికిని దెలియంగ మారు
మూలపదములు గుప్పిన ముచ్చటగునె
ప్రతిపదమ్ము రస ముట్టిపడినగాక.”

“లలితప్రబంధములలో
పల యమకము దూర్చి రసము పొడొనరింపన్
వలయునె? పెరుగును వడ్లును
గలపోసిన ముచ్చటగునె కవివరులారా!”

“మతి గలవారికేనియు ప్ర
మాద మెలర్చకపోదు, పుష్పస
మృతకవితాలతాంగిని ర
మింపుడు కేవలశాస్త్రులార! మీ
నుతులకు వచ్చినట్లు రస
మాధురిఁ గ్రోలుడు గాని వ్యర్థపుం
జతురిమఁ జూపి దానిస్తన
కళ్యపరీక్ష యొనర్చబోకుండీ.”
(లక్షణ.)

“లజ్జగల్గిన పూర్వకాలమ్మునందు
గోటి కొక్కడుగల్గెఁబో కుకవి; నేటి
కాలమం దేమికర్మమో కవులు నూటఁ
దొంబదులు కుపదమ్మునఁ దూఁగుచుండ్రు.”
(పోణి.)

వచనరచన

ఈమహాకవులకు వచనరచనయం దంతగా ఆద
రము లేదు.

“గద్యము పద్యగౌరవము
గాంచదు, బ్రహ్మరథమ్ము పట్టి నీ
గద్యకవిత్యచాతురికిఁ,
గన్నులనీరు వృథాగ జార్చుచో
హృద్యవిచారు లెల్లరును
నీతఁడు యోగ్యుఁడు గాఁడటందురే
వాద్యము వీణకున్ సరిగ
వచ్చునె? ప్రాజ్ఞు లెఱుంగకుందురే?

తద్దినముఁ బెట్టువారల తమ్ములబలెఁ
బడెపుంగవులకు నెన్న గద్యపుంగవు
లుండ్రు, స్త్రీశూద్రజనులకు నుపకరింతు
వారు పిట్టకథలు చెప్పువారుగాఁగ.

గద్యము పద్యపున్ రుచిని
గాంచుట నిక్కమయేని త్యాగరా
జాద్యనపద్యగాయకకృ
తాంచితసత్కృతు లిచ్చు మోదమున్
పద్యమ యిచ్చు; గద్య మటు
సల్పఁగరాదోకొ? వారిసత్కృతుల్
విద్యలతారతమ్య మవి
వేకు లెఱుంగరు, వ్రాతు రేదియో.”
(తవిటిరొట్టె.)

అచ్చయంత్రములు-వార్తాపత్రికలు
అచ్చయంత్రములవలన లాభము లున్నను గొంత
నష్టముగూడ గలుగుచున్నదని వీరియభిప్రాయము.

“మునుపు మహాకవింద్రులు స
ముజ్వలఘోష నొనర్చు కబ్బముల్
విసుతికి నెక్కెఁగాని యవి
వేకులహఁతలు తాటియాకులం
దునె నశియించె నోటఁబడు
తుంపురు లేనియు నిప్పు డచ్చు వ
చ్చినకతనన్ జగాన విల
సిల్లెడి మేటికృతుల్ నశించెడిన్.”

వార్తాపత్రికలనుగూడ వీ రొకసందర్భమున నిర
సించినారు:

“పత్రికలంచు నేవియొ య
వాకుచపాకులు వ్రాయ, వాని సౌ
భ్రాత్రము నమ్మి పండితులఁ
బామరులుం గడుమోసపోదు నీ
పత్రిక లెందుకో? నిజము
పాడలుకాలము వచ్చిగాక, దు

గ్రాత్రము లివ్వి వీనినడ

కత్ కడువక్రము లక్రమార్పటుల్. ”

(గుం. పూ.)

కవితా రచన

కవితారచనవిషయమై సుప్రసిద్ధులైన వీరి యభిప్రాయములు సుర్తింపఁదగియున్నవి. “ ఒక్కడేవీ భాగవతమందుఁ దక్క తక్కిన యస్మత్కృతులందు తలుచుగాఁగాని, స్వల్పముగాఁ గాని రేఫశకటరేఫముల యతిప్రాసలయందు గలుపుచునే యున్నారము ” అని వీరు ఏలూమాహాత్యము వీతికలో వ్రాసియున్నారు.

“ అనరాదుగాని యప్పక

విని “ గనులుక జనులు మొదలు వేయఁదగని ” వం

చనియె, నివి భారతాదుల

గనుఁగొనెనో లేదో శతము గన్పడు నకటా!

తామను రేఫకుక జెలివి

రాదని పెద్దవివాద పెంచె దా

నే కళనుండి వ్రాసెనొ క

వీంధ్రుఁడు నన్నయ, కల్ప మానినా

రే కవులొక్కరే, నుభయ

రేఫరె యివ్వి? నడత్, శసత్, లడత్

గాక యభేద మీయొకటి

కా తగకుండుట? మేలుమేల్ బరీ!

శ్రీనాథాదుల లేనిలోపములు వ

ర్ణించెకొ, రహభేదసం

ధానంబున్ దెగఁ దెంచె దిద్ది, యది గ

న్నన్ నవ్వరే కాబ్బికుల్?

తానే యేయి లేవనెన్, దనకు సం

తర్వాణులై సత్కవీ

శాసుల్ వాడిరి విస్తరించుటకు శా

స్త్రం జెట్లు వీ లియ్యెడన్. ” (పాణి.)

పైపద్యములవలన కవితారచనను గూర్చి వీరి

యభిప్రాయములు చాల సరళములైనట్లు తెలియుచున్నది.

శృంగారరసము

శృంగారరసము ఆంధ్రకావ్యములలోఁ గొన్నిటి యందుఁ బోషింపఁబడువీరిని విచుర్విచువారికి వీ రిట్లు సమాధాన మిచ్చినారు:

“ సంగీతసాహితులు వా

గంగనకున్ గుచములనుట హాస్యాస్పదమం

చుం గన్నులుగా దెద్దెడి

శృంగారవిదుల్ కవీంద్రు లిక్కాలమునన్.

ఇంతమార్దవ మెఱిఁగియు, నిహిహి! వీరు

బాలకులకందుఁ జేసిన పాపపుస్త

కమున సుఖిరోగముల గాఢ నిముడఁజేసి

రట సుపాధ్యాయు లెటుచెప్పనను యకుట!

కంఠరుకుంకలైన పలు

గాకికలార్థుల కెట్లు పాఠమీ

అంకుపురాణముల్ నయభ

రప్రద మంచు వచింప నొప్పు? నా

శంక యొనర్చరే? నగరే?

సర్వము నీతికె యందురేని, మీ

నాంకునిదెల్పు నారతిర

హాస్యముఁ బాఠముఁ జెట్టరాదొక్కో. ”

(పాణి.)

ఈప్రత్యుత్తర మంత సహేతుకముగ లేదు.

జాతీయములు

జాతీయములను రసవంతముగను, విరివిగను పద్యములయందు జొన్నించుటచే దిరుపతివేంకటేశ్వరులకై విలక్షణమై సరసముగ నుండును :

“ అక్షిగినను వచ్చు ద్రవ్యము లగుగకున్న

రాకపోవునె? మర్యాద రాదుగాని

మగువ! “ యేడ్చినదానికి మగఁడు వచ్చి

యేకు లొడికినదానికి రాకపోడు.

“ మారుచుండి లినిన గుడ్డుగోవురములు

నాట ” వెన్న నాళ్లకనును నింట

నున్నద్రవ్య మింక నొండొక్క సదుపాయ
మెద్దియేనిఁ జూచుటే హితము.

“మాటుమనుషుడానిఁ జేరంగఁ దీనిన
మొదటిమగనిసోద మొదలుపెట్టె”
నన్నురీతి నిది రసాభాసమందును
నెక్కుడనుచు మీర లెఱుంగవలయు.

కడగి “కడవంతగుమ్మడికాయ కత్తి
పీఁట కగు లోతున”ని యట్టిబోటి నొప్పు
టొప్పిడంచేనియును దీని నొప్పుబోతుఁ
డింతకన్నను జవలురా లెందులేదు.” (పాణి.)

“పంచాంగములు చించిన
శింశేక్ జాక్క”లను గణక శేఖరులకు పీ
ఠెంచుగ నన్నలా! తమ్ములా!
కించిత్సంబంధ మన్నక్రియఁ జూపట్టెన్.

“ఎవడు వెట్టిమండొకాడు కీనమన్న
వాని దన నేనె” యనిచెప్పువానిరీతి
నాకుఁ జేహరినందుకు నవ్వబోవు
మయ్య, యేనాటి కేహానో యరయఁగలమె?”

(గీర.)

“దినదినముక బృహత్తిమెయి
దేహుబల మృదివోయియున్న ప
ట్టిన ననుఁ జెల్ల యాంబిక క
డున్ బ్రయహరంగఁ బిల్వసంపుటల్
మనమున భేదమోచముల

మర్చకతమ్ముక “లంఘనమ్ములన్
మనుగుడు” పన్న సామెతకు

మంచి యుదాహృతి చిక్క నేటికిన్.”

(లక్ష్మీనరసాపురము)

“పంచశుభం పంచాశుభ”

మంచున్ బుధులాడుమాట యచ్చుపడఁగ.....”

(గుం. పూ.)

“ఉన్నది పుష్టి మానవుల

కోయదు భూషణ! యాలజాతికిన్

దిన్నది పుష్టి” నీవరుగు

దెంచి రక్షంబున నున్న జాలు.....”

(పాం. ఉ.)

“.....మేనెల్ల ప్రిం దె “బం

డితరీతిః పరదేశ” యన్న పలుకే

నిక్కమ్ము మన్మాటికిక.”

(పండితరాజము)

“మాతను సోదరముఖ్యుల

నీతీరున డించి యేగి లే? మిత్రమ నీ

చేఁ “తెవరికి వారే యము

నాతీరే” యన్నమాట నాకున్ దెలిసెన్”(నానా.)

“నారుంబోసినదేవుఁ డెట్టిగతి నై

నన్నీరుదాఁ బోయఁడే”

యేరీతిన్ మన కేగుఁ గాలమని లో

నేష్యంగ నేహా?”

(కామేశ్వరీశతకము)

“పద్యములు చెప్పఁగాలేని ప్రాజ్ఞులెల్ల

గద్యములు గట్టుదురు గాక “గతియులేని

యమ్ములకు గంజి పానక”మగునుగాక...”(తవిటిరొట్టై)

ఇట్టి జాతీయములు వీరి రచనలో కొల్లలుగ
నున్నవి.

శతావధానప్రారంభము—ప్రార్థన పద్యములు

శతావధానప్రారంభసమయముల వీరి ప్రార్థనా
పద్యములు చాల మనోహరములుగ నుండును. క్రింది
పద్యము లిందుల కుదాహరణములు:

“చేసితిమో యెవం డెఱుంగుఁ!

జేయసె లేదొ శతావధాన మం

బా, సక లేశ్వరీ, గతము

లందఱు నమ్మరు నేఁ డెటో రసా

భాసము గాయుండఁగఁ గృ

పన్ గను “మెప్పటి కప్పుడే యిటుల్

దోసిలియొగ్గు నీతఁడ”ని

తోచి త్యజించెదనేమొ కాంకరీ.”

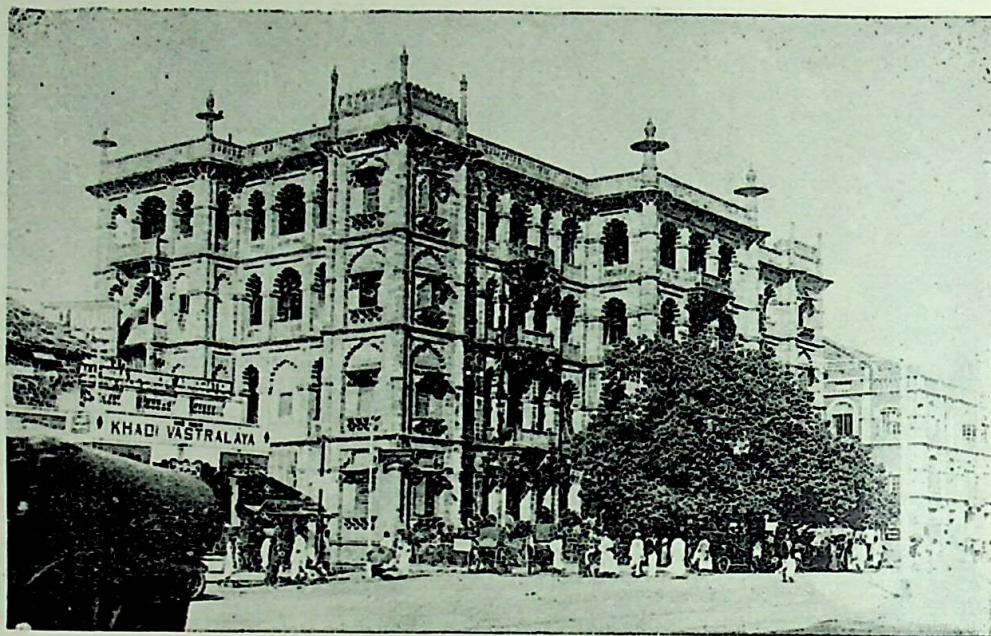
(గుంటూరు)

చెన్నై పరిచిత్రములు

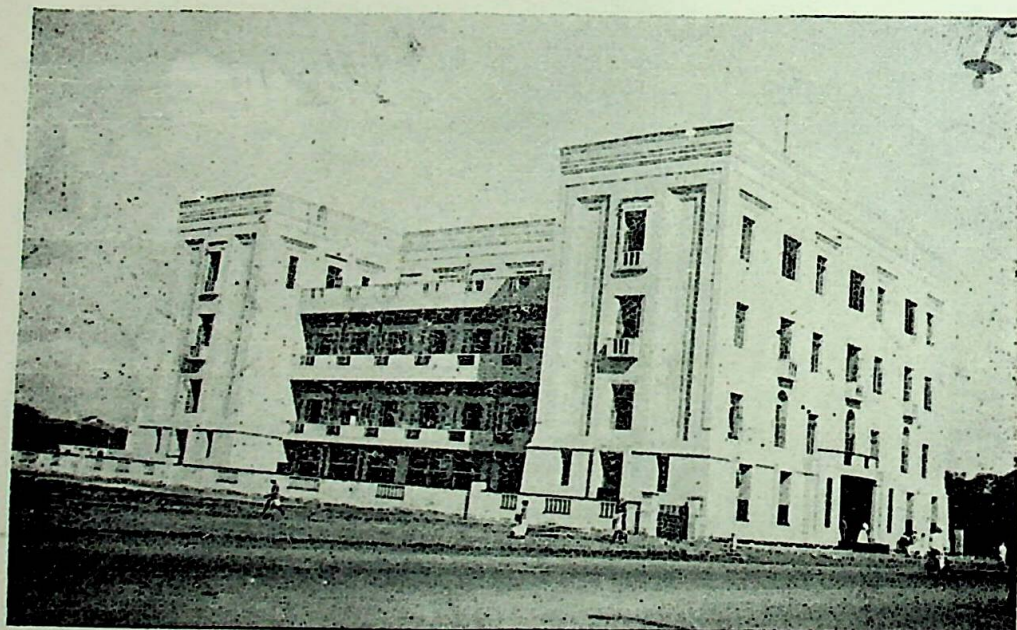

ర. యం. యస్. యమ్. రైల్వే కార్యాలయములు
(కళియనాదునుంచి కొనితెచ్చిన రాళ్లతో కట్టబడినది)
మందున్నది ఇటీవల తయారుచేయబడుచున్న క్రొత్తరకపు ట్రాంబండి.

౬. వై. యం. సి. ప. భవనము

౭. బర్మాపేల్ కంపెనీ కార్యాలయము
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri
క్రొత్త (అమెరికా) రకపు అందమయిన కట్టడము

“వయసా హెచ్చెకి బట్టకట్టి తలత్తి
పూజా జొచ్చె నానాట నీ
దయయున్ బ్రాజ్ఞుల ప్రేరకత్వమును వి
ద్యాపక్షపాతంబు ని
న్నియు నేకీకరణంబుగా గృహమున
న్నే దీర్తిహర్షుండ లే
క, యెదో నేయగ వచ్చినాడను జామీ
కాత్యాయనీ కావునా”
(వేమవరము)

“మానియుఁ జేయఁబూనిరని
మాపయి గోప మదేల నీకు, మా
పై నెనరూను ప్రేరకుల
పై ననురాగమదేల? యెట్టులో
పూనితి మిట్లు పొమ్మనినఁ
బోదునె? “తోట శిరమ్ము స్రుక్కి జం
మానఁ బనేమి రోకలి”క
తోనటియింపు శతావధానమా!”
(వినపామ)

“జననీ రమ్మ! శతావధానమా! భవ
త్సామ్రాజ్యసంపత్తి మా
దనియున్, మే నులదానిపీడుటకునై
యత్నించినన్ దగ్గనా
ధునిలేమిన్ మమఁ దాను పీడదనియున్
దొడ్డొల్ల “బెల్లంబువం
డిన దీపాయా”నియున్ దలంచు జనులన్
దేలింపునా నూత్తులన్.”
(లక్ష్మీనరసాపురము)

కవి. కవిత్యము

కవియనఁగా నెట్టివాడో, ఆతని కెట్టిసాధన
సంపత్తి యుండువలయునో తిరుపతివేంకటకవులు
పెక్కు సందర్భములఁ జక్కఁగఁ జర్చించియున్నారు.
ఇరువదిన్నాళ్లవత్సరములప్రాయమున వీరిచే రచింపఁ
బడినశ్రవణానందమునందు కవిత్యమును పీఠిల్లు వర్ణించి
నారు:

“పాపిష్టిరాజులపాలిపయ్యమ్ము సం
ధ్యావందనమునకు బావగారు
పరదేశసంచారకరణమ్మునకు రైలు
జపతపమ్ములకెల్ల సవతితల్లి
ముక్తికాంతాసంగమునకుఁ దారుపుఁగత్తె
సద్యోవ్యాప్తికిఁ బాటుడప్పు
ఆనందమునకు దివ్యాంగనాసంగంబు
రాజసంబునకు గారాలహుచి
భాగ్యసోగ్యములకు నెల్లఁ బట్టుకొమ్ము
యభిలషేత్తృత్వమునకు దివ్యాంజనంబు
సరసజవలకుఁ గర్ణరసాయనంబు
కవిత యిట్టిది యని చెప్పఁగాఁ దరఁజె.”

“వ్యాకరణము తెలివినఁ గవితాకల్పన లేదు.
సుకవితావిద్యుడైనన్ వ్యాకరణమురా” దని ఏలా
మాహాత్మ్యమునందును, “యతియున్ బ్రాసయుఁ గూర్పు
మాత్రఁగవియే, యామాత్రపుండర్వీ యీ క్షితి యంబ్ర
హ్మలకుండఁ దెండటికి?” అని గీరతమునందును నేటికి
కవుల నాక్షేపించిన కీరు కవితోపాసకులు.

“పలుకులకల్గి నేర్పినను
భాషితముల్ జతఁజేసి, కచ్చపిన్
బుకఁగఁజేయ దానికి ను
పశుతిగా శ్రుతినిందు నేయుచున్
కలకలలాడు కంకణని
కస్వర సుస్వరమట్టులుండు”
పలుకులతోఁ గవిత్యమును జెప్పనేర్తురేని వారు

“చదువ గావలె శబ్దశాస్త్రాధికమ్మును
వీక్షింపఁగావలె విద్యలెల్లఁ
జూడఁగావలె రాజమాదామణులసభల్
పొందఁగావలె మహాభోగములను
దిరుగఁగావలె దేశదేశాలవెంబడి
బడవలె బడరానిపాటులెల్ల
వినఁగావలెను బూర్వవిద్యచ్చరిత్రముల్
దర్శింపవలెను ఘంఠఁ ప్రశంస”

అనియు,

“కవులు కవులన్న మాత్రాన కవులుకా” రనియు
నుపదేశించినారు.

“శతావధానసుష్టరకవితా ప్రచారచరితాజనితా
భిల దిక్ప్రేరేత స్ఫురితయశస్కు” లను తిరుపతి
వేంకటకవులను

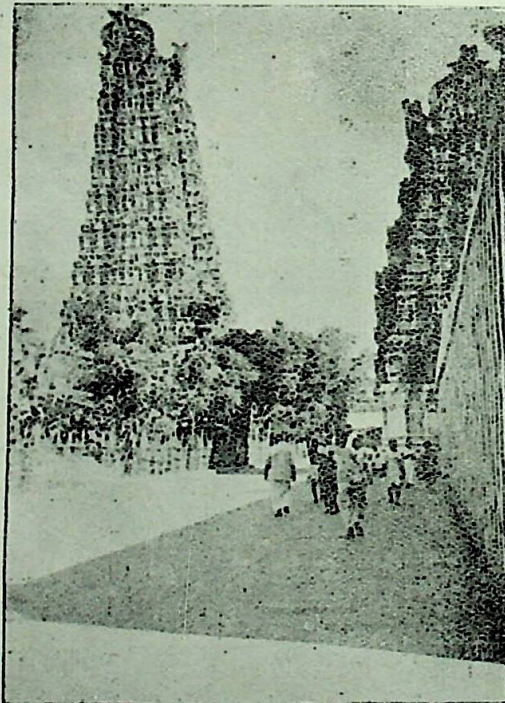
“కలమంబుట్టి కవిత్వమల్లు బుధులొ
కంబెల్ల వేనోళ్ల మీ
లలితంపుం గవిత స్తుతించి రుగిరా
లంకారమల్ భాషలొ
పలిమేల్పుల్కులఁ గొల్లలాడె”

నని బలిజేపల్లి లక్ష్మీకాంతకవి స్తుతించినాడు.

“హరిదినారు మంజరస

ఘూర్జిత దివ్యకవిత్వ మే
పార ననేక కావ్యముల”

నని రాయప్రోలు సుబ్బారాయకవియు వీరిని గీర్తించి
నాడు. కవితామాధురి నాంధ్రలోకమున కలవడజేసిన
బలిజేపల్లి లక్ష్మీకాంతము, రాయప్రోలు సుబ్బారావు
వంటి కవుల క్లాఘు నందిన శ్రీ వేంకటాద్రి గారి
కవితారచన నేటి యాంధ్రకవిత్వమునఁ జేరొందిన
యనేకులకు సురుసేకమై యున్నది.

మధుర దేవాలయప్రాకారమునందలి ఆదివీధి

—యస్. శంకర సుబ్రహ్మణ్యము

ఈ పేర నిటీవల రెండు గ్రంథములు గంజాము మండల ముఖ్యస్థాన మగు బరంపురముననుండి వెలువడినవి. రెండును మంచి చక్కని తెలుగున వ్రాయబడినవి. ఇందొకటి వేగుచుక్క-గ్రంథమాలలో రగి-వదిగ ప్రకటింపబడినది. దీని రచించినవారు భాగవతుల నరసింహ శర్మగారు. వీరి గ్రంథమున రాయబారమునకు పూర్వార్థమున భారతకథానన్ని వేళ ప్రశంస కొలదిగ జరిగి యావల రాయబారవృత్తాంత మారంభమయినది. ద్రుపదపురోహితదౌత్యము, సంజయ రాయబారము, శ్రీకృష్ణసందేశము మూడును గలవు. గ్రంథసరళి బహువిపులముగను, పౌరాణికఘట్టిక ననుసరించినది గను ఉన్నది. ప్రతి ప్రకరణమునకును మేలుబంతిగ గ్రంథాంతరములనుండి పద్యమో, శ్లోకమో కూర్చబడియున్నది. మఱియు గ్రంథమునం దంతటను కథానుసూచకములగు సామెతలు, న్యాయములు ప్రయోగింపబడియున్నవి. సామెతలు సామాన్యముగ ప్రతి పుటయందును గాననయ్యెడిని. న్యాయములలో ఘట్టకుటీప్రభాతన్యాయము, సింహవన గుప్తిన్యాయము—ఇట్టి కొన్ని యపూర్వ న్యాయములు జేర్చబడియున్నవి. పాండవులకు రాజ్యభాగార్హత కలదా, లేదా యను ప్రసంగమువొడమ, అధునాతన మగు అవి

భాజ్యసంస్థానశాసన (Impartible Estate Act) ప్రశంసయు జేయబడియున్నది. ఈ విధముగనే ఇంక ననేకములగు ఐదాసీంతన విషయములును స్పృశింపబడియున్నవి. ప్రజాపాలనము (Democracy) ను గూర్చిన ప్రసంగమునకు అవకాశము గల్గించుకొనబడియున్నది. ఇట్లెల్ల నూతనప్రచార పరిచయమును మెండుగ జేయబడియున్నది. ఈ గ్రంథమున నందందు చేయబడియుండు అహింసాసిద్ధాంతమును పాఠకమహాశయులెట్లు గణింతురో విచారింపవలసియున్నది.

దౌత్యవిషయమున సంజయుని చిత్తవృత్తికిని, శ్రీకృష్ణుని చిత్తవృత్తికిని గల భేదము లెస్సగ జూపబడినది. సంజయు డంత రాత్మచే పాండవపక్షపాతిగ నున్నను కౌరవులదూత యగుటచే నిష్కల్మషముగ నిజస్వామిసంకల్పము నుద్ఘటించినాడు. శ్రీకృష్ణుడు కేవల పాండవపక్షమునే యూని చెప్పవలసినవాడైయున్నాడు. ఈ యిద్దరిలో సంజయునిసిద్ధి కష్టతరముగ దోషగలదు.

కర్ణుని ఋజుప్రవర్తనను, ప్రభుభక్తిని, ఆశ్రితపరత్వమును కుంతియు, శ్రీకృష్ణుడును సడలింపలేకపోయిరి. ధృతరాష్ట్రుని యధీరత్వము, స్వాత్మదార్ఢ్యశూన్యతయు, దుర్యోధనుని మూర్ఖతయు, దుశ్శాసనుని

దుండగమును, సాత్యకిన్యాయ్యరోపావేశమును బాగుగ వర్ణింపబడినవి.

సంభాషణలు తగిలినచోట్ల నెల్ల గ్రంథకర్త ఆధునికములగు పల్లికుమిటింగులవ్యవస్థననువదించియున్నాడు. విద్యాధికులుగాని వారికిని ఉపయుక్తమగులాగున సీగ్రంథము పురాణప్రవచనధోరణి ననుసరించి హృద్యమైయున్నది.

రెండవరాయబారగ్రంథము దేవరాజు వెంకటకృష్ణరాయవिरచితము. దీనిరచన ప్రౌఢరీతి ననుసరించియున్నది. పలుమారు సోమయాజిసూక్తము లట్లట్లే వచనరూపమున ననువదింపబడియున్నవి. దీనియందు ద్రుపదపురోహితదౌత్యము, సంజయరాయబారము మాత్రమే గలవు. శ్రీకృష్ణరాయబారమునకింకొకసంపుట ముద్దేశింపబడియున్నది. అది రమ్యతరముగ నుండగలదనుటకు సందియములేదు.

ఈరెండవరాయబారమున నచటనచట కొన్నియసాధారణప్రయోగము లగుపడుచున్నవి. “కలవాడు” అనుటకు “కలాడు” అనురూపము ప్రాయీకముగ దృగ్గోచరమగుచుండును. పుత్రపక్షపాతియనునర్థమున ధృతరాష్ట్రనొకచో “సుతువాడు” అని పేర్కొనియున్నారు. ఈయుదాహరణముల జూపుటలో నిట్టివి యసాధువు లనుతాత్పర్యముగాదు.

పాండవులుగోరిన అయిదుగ్రామములపై వ్యాఖ్యానమును, సంజయరాయబారముపై

పాండవవ్యాఖ్యానమును, సంజయముఖాంతరముగ పాండవులు బంపినప్రత్యుత్తరమును, తలస్పర్శములై, మర్మభేదము లయియున్నవి. ధర్మరాజాదు లొక్కొకరును సంజయునితో జేసిన సంభాషణలు పాండవుల ధర్మనిరతిని, స్థిరాభినివేశమును వెల్లడించుచున్నవి.

మొత్తముమీద రెండుపాత్రములును పాఠయోగ్యములై తత్తద్రచయితలకు గౌరవావహములై యున్నవి. యుద్ధముకొరకు కొందరురాజులు పాండవపక్షమునను, కొందరు కౌరవపక్షమునను జేరుటకుగల కారణములు, కారణాంతరములు విశేషికరింపబడియున్నవి. ఆమైరాజులకు పెరవారిపైగల స్పర్ధలు, విరోధకారణములు సూచింపబడియున్నవి. భారతయుద్ధము కేవల కురు పాండవప్రసక్తమయినదేకాక ఇతరకారణములచేతగూడ సంభవింపవలసినదై యున్నదనునభిప్రాయము తెలియుచున్నది. అర్జునుడు సన్న్యసింపియుండినను భారతయుద్ధము పొసగియె యుండుననుభావము నరసిహాశర్మగారి గ్రంథము వలన తేటపడగలదు. శ్రీకృష్ణుడు చెప్పినటుల పాండవులు నిమిత్తమాత్రు లయిరి.

ఈ రెండుగ్రంథములును భారతోద్యోగపర్వమునకేకాక సామాన్యముగ భారతేతిహాసమున కొకవ్యాఖ్యానరూపముగ నున్నవనదగును.

ఉత్తరాపివాహానంతరము పాండవులు ఉపస్థావ్య మను గ్రామమున విడిసినట్లు

భారతమున గలదు. ప్రస్తుతపు గ్రంథములు రెండును ఉపస్థావ్యము సనేకమారులు పలుకుచున్నవి. ఈయపస్థావ్య మేరాజ్యము లోనిదైనదియు తెలియలేదు. విరటరాజ్యము లోనిదా, లేక ఈకాలపురాజ్యతంత్రాను సారముగ నుభయులకు తటస్థ (Neutral) ప్రదేశమా?

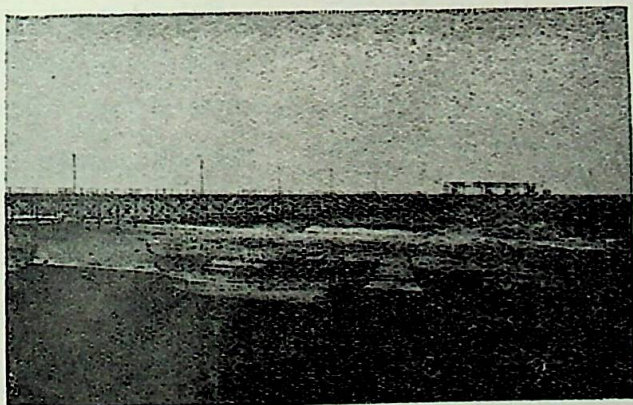
అరణ్య వాసాజ్ఞాత వాసానంతరము పాండవులకు రాజ్యభాగ మిచ్చునటులు దుర్యోధనాదులు కంఠోక్తిగ జెప్పియుండిరి. అజ్ఞాతవాసానంతరము అనుక్తముగ పాండవులదాయమును వారికి చెందవలయుననుట కేవలన్యాయసంచారవిధానమా, లేక పూర్వ

ప్రతిజ్ఞాతవిషయనిర్వాహకమా? ఇత్యాదివిషయములును రాయబారప్రకరణవిమర్శ కప్రసక్తములుగా నుండవు.

ద్రుపదపురోహితునిపే రెండును గానరాదు. మానవచరిత్రలలో సగస్త్యభ్రాత వెనుక సీతడొకడు నామనిర్దేశము లేనివాడుగ నున్నాడు.

“రాయబార” శబ్దనిష్పత్తి ఎట్లు?

[భాగవతుల నరసింహశత్రుగారి గ్రంథము బరంపురమున పూడిపెద్దివారిపిఠెలో వేరుచుక్క కార్యస్థానమున లభించగలదు. తపాలు ఖర్చులు గాక నికరము వెల య. ౧-౮-౦. దేవరాజు వెంకటకృష్ణరావు గారి గ్రంథము ౭రంపురములో గ్రంథకర్తయొద్దనే కొరకగలదు. దీనివెల య. ౧-౦-౦.]

ఓడరేవు, పుదుచ్చేరి

౧

‘ ఏమేవ్ ! ’

‘ ఎంచుచూ ? ’

‘ ఎప్పుడూ కొత్తే. ’

‘ ఇది నాకు పాతగిలదు. ’

‘ చదువుకోమని నీ కన్నీసార్లు చెప్పాలి ? ’

‘ చదువంటే చిన్నపిల్లలకే యేమపొస్తుంది. పెద్ద వాళ్ళకు మరిరాచూ ? ’

‘ నీయేమనేగాని నాయేమవు చూడవూ ? ’

‘ ఉం. ’

‘ నిన్న నీకు పంపించినవీటి చూసేవూ ? ’

‘ చూడకుండానే పంపించేనేమిటి మీరడిగిన నస్తువు ? ’

‘ సేనడిగినవస్తువే పంపించేనంటావూ ? ’

‘ మరి ! ’

‘ దానిమీద వున్నదేమిటి, నువ్వు పంపించిందేమిటి ? ’

‘ మీరు చాంతాడుకాచూ పంపించమన్నారు ? ’

‘ నీతెలివిలేటల కంటేనా సంతోషించేను ! ఇంటి దగ్గర తాళంచెరి మరిచిపోయేను, పంపించమని నేను రాస్తే చాంతాడా పంపిస్తావు ! చాంతా డెందులూ వురెట్టుకోమనా ? ’

‘ మీకు వారం వర్జునూ లేదు. బుధవారం పూటా ఆలాఅనుకోడ మేమిటి ? ’

‘ మరి నేనురాసిందేమిటి, నువ్వు పంపించిందేమిటి ? పోనీ గొలుసుకట్టురా లేమానంటే గవ్వల్లాంటి అక్షరాలు రాసేను, నీతెలివిలేటలు తెలిసివుండే. ’

‘ ఎవళ్ళకేనా చూపిద్దామంటే ఆచీటిలు చూపించువాడంటారు. అందులో యేంపరమరహస్యాలుండి పోతాయనో ! ’

‘ నీకు చదువురాకపోగానే రహస్యాలుండక పోతాయేమిటి ? లేకుంటే నాచూ పరమసంతోషమే, యేయేడువు, యేమొర్ర వుండదు. తాళంచెరి మరిచి పోయేనని బండబూతులు తిట్టేను, ఆచెరియండాకొడుకు వుద్యోగస్తుడు. ’

‘ తప్పొస్తే తిట్టమా ? ’

‘ అయిగదీ మాట ! నావల్ల తప్పొస్తే తిట్టేను. నీవల్ల తప్పొస్తే నేను తిట్టరాదు. అంతేనా నువ్వనేది ? ’

‘ బుధవారం పూటా తినుతూచూచోండి. వారం వర్జం లేదమ్మా యీతిట్టగి. ’

‘ మరయితే అక్షరంముక్కలు కాస్త నేర్చుకో. ’

‘ ఆడవాళ్ళకి చదువు, మొగాళ్ళకి వంట. ’

‘ ఏమిటి ? ’

‘ నీంలేదు. ’

‘ నువ్వేదో పెద్దచదువు నేర్చేనుగుని నా ఆఫీసు పనిలో సహాయపడతా వనుకుంటున్నాను నేను. ’

‘ సిగ్గుసిగ్గు, యింకా వుద్యోగం కూడా చెయ్యమంటారుకామోను నాశిర్కం కాలిపోను. ఈ పాటి వూరుకుందురూ యెవరోనా వింటే నవ్విపోతారు కూడాను. ’

‘ అయితే ఆఫీసునితో చావమన్నానేమిటి ? ’

‘ అలాంటిమాటలే ఆడవద్దన్నాను. ’

‘ మరి కాస్తచదువుకో, నేనూ సుఖిపడతాను, నువ్వు సుఖిపడతావు. ’

* ఈరచన ౧౯౩౧ సం. సెప్టెంబరునెలలోరచించబడింది. టే. కా.

‘పోనీ నామాట వినండి. చదువొచ్చినవాళ్లంతా యెలా చెడిపోతున్నారో చూసేరా?’

‘ఎవళ్లు చెడిపోయేరో చెప్పు.’

‘మాఅమ్మ వేలవిడిచినపెత్తల్లి మాతురు అదేదో ఫారముమ్మా- నా కాన్యెవపేల్లే రావు- తద్దుఫారంక పాసు చదువుకుంది. మొగుడిమాట ఆసలే వినదు. గిం జాకునిచచ్చినాసరే, గిజామన్నాసరే.’

‘తద్దుఫారంమాడా వొకచదువే. నల్లీవొక యిల్లాలే, నాగమయ్యా వొకబ్రాహ్మణ్ణి అన్నట్టు తద్దు ఫారంమాడా వొకచదువే. ఇంకేం బుగ్గిలో వేలెట్టుడమే చదు వన్నావుకాదు, నీగర్వమా అంటూ. చదువురాని మనిషి కాబట్టే అలాచేస్తాంది. చదువొచ్చినవాళ్లు బుద్ధిమంతు లయే వుంటారు సామాన్యంగా. జ్ఞానంరావ డానికి చదువుకోడం గాని దుష్టులవడానికీ, దుర్మార్గులవ డానికీ కాదు.’

‘మితో యెవళ్లు వాదించగలరూ.’

‘ఈపాటికి పలకతియ్యి. కాస్త బుద్ధిగా చదు వుకో. సుప్రసాదాను సేనూ సుఖపడతాను. ఒరే అచ్చాయీ, * కాస్త చదువుచెప్పు బాబూ. (అచ్చాయీ వస్తాడు.) నాకు పనుంది. వెళుతున్నా గాని సుప్రసాదానగా చదువుకో. తెలిసిందా. వింటున్నావా’ (వెళతాడు).

‘.....’

‘పిన్నీ!’

‘ఉఁ.’

‘పలకని పట్టుకో.’

‘ఆరాయకలసిందేవో సువ్వేరాయి.’

‘నేనురానేకేలే. ఈ వృత్తులపాఠంకో వేర్లు చెప్తాను రాయి. ‘మంగలి’ ‘కమ్మరి.’

‘అబ్బ! నేనుపోయి చెంబులు తోముకోవాలి. వేళయిపోయింది. వెళ్ళవచ్చదువు, తగలబెట్టినచదువు. నాపా లిటి యమమాతలా వచ్చింది. నాకు చదువువద్దు, చట్టు బండలూ వద్దు’ (వెళిపోతుంది. భర్తవస్తాడు.)

* అన్నకొడుకు.

‘ఏమిరా పిన్ని చదువుకుంటుందీ?’

‘నాకెందు కీవెళ్ళవచ్చదువు, పోయి చెంబులు తోముకోవాలని వెళ్లిపోయింది.’

‘సుప్రసాదాన పిలుచుకురా. (అచ్చాయీ వెళ్ళ తాడు.) శివ! శివ! నా కేం దిక్కుతోచడం లేదు. భర్తృత్వానికి, ఉపాధ్యాయత్వానికి యేమీ పొత్తు కన పడడం లేదు. రాలిగుండె చేసుకుని నే నెక్కడకొట్టేది. ప్రేమ, అనురాగం పెరగవలసినవోట కొట్టుతిట్టు, కఠి నత్వమున్నా. బాబోయ్! ఆమామగారి ముండా కొడుక్కి జ్ఞానం లేకపోడంవల్ల కదా యీపాట్లు పడ వలసివచ్చింది. వాడికే జ్ఞానముంటే యిలాగుండేదా? సరే, ఏవో నెమ్మదిగా చెప్పిచూస్తాను, వింటే, వింటుంది లేకపోతే నోరుమానుకుని మాచుంటా. అంతేకాని పడ కగదని యుద్ధరంగ మెక్కడచేసుకోను? నావనికా దనీ.....ఇంకా రాలేదే? రానని మొండికేసిమాచుం దేమో. నేనేఅక్కడికి వెళ్లి కనుక్కుంటా.’

9

‘ఏమిటిచేసేవ వంట.’

‘మందు విస్తరిపెట్టుకునే అడగడం?’

‘విస్తర్లో అన్నంరాసిలేవు మరేం కనబడడం లేదు.’

‘మీరు తెచ్చుకున్న బియ్యమేకదా, దంపుళ్ల బియ్యం. అంటిపాడులాగ యెర్రగా వుంది. ఎవళ్లేనా చక్కగా గోళ్లలోయిమిడేటటువంటి, తెల్లటి బియ్యం తెచ్చుకుంటారా, లేక నుతకబియ్యం తెచ్చుకుంటారా?’

‘వీటిలో సత్తువు తగలడదని శాస్త్రజ్ఞులపడం వల్ల కామా యీ బియ్యం తేచ్చేను. వెళ్ళవచ్చాట్టు యెంత తిని యేంప్రయోజనం. సత్తువున్న తిండి తినాలా, పూక నవలాలా?’

‘మియివ్వుం. నాకు వాడనలు చేతకావు.’

‘.....’

‘.....’

‘ముడిపెసలు పచ్చడి చెయ్యమన్నా మకమా.’

‘పోనీ నే నొకమాటనుతాగాని చెప్పండి,
మాటాడితే కోపంగాని.....’

‘నాకు కోపమా! నాకంటే శాంతమైనమొగా
డెక్కడేనా వుంటాడా.’

‘ఎవళ్లమట్టుకు నాళ్లు అలాగ ఆనుకోకపోతే
మరోలాగ అనుకుంటారేమిటి?’

‘అలాగా!’

‘నే ననేది వినండి. ఎవళ్లేనా ముడిపెసలు పచ్చడి
చేసుకుంటారా, లేక పెసరపప్పు పచ్చడి చేసుకుం
టారా?’

‘ముడిపెసల పచ్చడితింటేనే మంచిదిట. ఆ
పొట్టులో విటమిన్లు అనే జీవవదార్థా లున్నాయిట. అది
శాస్త్రజ్ఞులన్నమాటే. నాతెలివిలేటలు కా దని. మంచి
తిండి తినక గడ్డితినడ మెందుకు?’

‘అన్నీ వింతలూ విపరీతాలూనమ్మా యీమనిషి
కోటి.’

‘.....’

‘.....’

‘మల్లీ సీసపుగిన్నెలోనే చారుపెట్టి యిత్తడి
గరిటెతో వడ్డిస్తున్నా?’

‘ఆమాయచచ్చినాడు, యిచ్చినతగర మంతా
పుచ్చుకుని, వాడికేంపోయికాలం వచ్చిందో వాడిట్లు
మాసిపోను, సీసపుగిన్నె మనసెత్తినీ కొట్టేడు.’

‘ఔసు, నిజమే. వాడు మోసంచేసేడు. మనం
యేడ్చేం. మల్లా నేను మంచిగిన్నె పట్టుకొచ్చేనుగా.’

‘ఆగిన్నెమట్టుకు వాడుకోవద్దన్నా రేమిటి. పెంబు
మీద పారెయ్యమన్నారా?’

‘ఏడిసినతెలివిలేటలు. పశువు తెలివిలేటలు... యేడుస్తాం.’
‘.....ఆయిత్తడి గరిటేమిటి చారుకో.’

‘మాఅమ్మ యెప్పుడూ అలాగే వడ్డిస్తుంది మా
నాన్నయేడ్చినాసరే, చచ్చినాసరే.’

‘అయిత్తే నన్ను అలాగే అంటావా.’

‘గురువారంపూటా తీరుబడిగా మాచుని అలాంటి
మాట రేమిటి.’

‘అయితే నిన్ను యేపూట అనవచ్చో, యేపూట
అనహడదో చెప్పు?’

‘ఆడదాన్ని యెప్పుడూ అనహడదు. తిట్టడం
తిమ్మడం వొకగొప్పా యేమిటి?’

‘అవును నోటితో చెప్పడం నాదే బుద్ధితక్కువ,
చేతితో చెప్పాలి కాని.’

‘అదే తక్కువయింది!’

‘.....’

‘.....’

‘ఉసిరికపచ్చడి కాస్త వెయ్యి.’

‘ఇవాళ మట్టుగోహుడదు.’

‘దానికీవచ్చిందీ పెద్దదయ్యింది!’

‘.....’

‘మరయితే బచ్చలిహారేనావంశ లేకపోయేవా?’

‘ఇవాళ బచ్చలిహార కోస్తారేమో కాస్త తెలిసిన
వాళ్ల పెవళ్ల నేనా అడగండి. ఇవన్నీ మీయింట్లో ఆచా
రాలుగాని మరేయింట్లోను యిలానుండదు.’

‘ఆనాచారాల్లో దురాచారాలకీ మీచదువు
లోనూ మీశాస్త్రంలోనూ ఆచారాలని కేరు.’

‘నేను వాడించలేనుబాబూ.’

‘ఏదో యివాళమట్టుకు భోజనమయింది. ఇంక—’

‘విస్తరి మీ రెత్తకండి.’

‘నువ్వీయోలివిస్తట్లో తినహడదు.’

‘అదంతా మీకెందుకూ అడవాళ్లం మేమేదో

యేడుస్తాం.’

‘ఎంగిలివిస్తట్లో తినహడదని చెప్పేవా?’

‘అలాగేలేండి.’

‘.....’

‘మల్లీ తీస్తారెందుకూ. మీకు తెలియదుకాని మొనుషిని స్ట్రబ్లో తింటే తప్పనేదుట.’

‘ఎంగిలివిస్త రిది.’

‘అబ్బ! తనన్ను చూపేగాని మరోటిలే దీ మనిషికి. ఇదిగో! మా అమ్మ యేదై యేదై చ్చినా మానాన్న యెంగిలివిస్తటోనే కాని మరోదాంట్లో తినదు... ఈ మొగాళ్లకి చెప్పలేమమ్మా. వెళవముండలికి పెళ్లిళ్లు చేసేరకం.’

3

‘అలాంటి రిలూ తెచ్చిపెట్టం దొకమాటు.’

‘నువ్వు తీసుకెళ్లు నేను చేస్తూన్న పని మాడవం లేమా?’

‘లాంతరు నేను ముట్టుకోవడం.’

‘నీమీ, దాన్ని దారపుపోసు లున్నాయేమిటి?’

‘లాంతరు ముట్టుకుంటే మయిలిపోనండీ. అందులో కిరసనాయిలుంది. ఇంగ్లీషువాడిచూడండి’

‘అదిగోసంగతి. ఇంకా చెప్పేవుకాదు! నీ తెలివిలేటల కంటేనా సంతోషించేను. నీకు తెలిసిన మాయావేదాంతం యే మొగాళ్లకేనా తెలుసా?’

‘అయితే తీసుకురా రేమిటి?’

‘ఇంకా నన్నడగాలా?’

‘చీకట్లోనే వెళతాను.’

‘వెళ్ళుమాగాని..... అదేమిటి రాత్రిపూటా స్నాన మెందుకుచేసేవు?’

‘ఒకమాటుకాదు, రెండుమాట్లుకాదు, మూడు మాట్లు చెయ్యవలసివచ్చింది. నాఖర్కూని కవరేం చేస్తారూ? చచ్చినముండాకాపది గిన్నెల్ని మసివుంచేసింది. అప్పటికి బాగర్తగానే చూసేనమ్మా. అయినా అందులకింద రవంత వుండిపోయింది. దాన్ని పుల్లెటి గోకిగోకి కడిగిపెట్టి స్నానంచేసి వస్తూవుంటే కంటికి కూద్రాడు కనపడ్డాను. ఈ మైలమాడుమాడా యింట్లో

యొక్కడ కలుపుకోడమని మల్లా స్నానంచేసేను. చేసి వస్తూవుంటే అదేమిటో నాఖర్కంకాలా, ఇంతకీ తల రాత తప్పించడ మెవరకళ్ళం, కాలికి మెల్లగా తగిలింది. ఇదేమిటి చెప్పా అనిచూస్తే సుడ్డవేలిక. నోరు నొక్కుకుని చచ్చినట్టుచెళ్లి మల్లా స్నానంచేసి కాళ్లు యెత్తెత్తి వేసుకుంటూ వచ్చేను. ఏం చెయ్యమన్నారు? బ్రాహ్మల కుటుంబం, బ్రాహ్మణజన్మ. ఈకాలంలో బ్రాహ్మల కుటుంబంలో పుట్టడమే పాపమయిపోయింది.’

‘నిజమే.’

‘మీ అనాచారాలకి, మీ మైలతిళ్లకి కూడ్రపుట్టకే సరిపోతుంది.’

‘ఏడిసిన గొప్పతనం. నోరుమానుకో..... మొన్న వుపవాసం, నిన్ననోము, యివాళ మాడు స్నానాలున్నా? రేపు.’

‘.....’

‘మంచమెక్కడమున్నా.’

‘ఊరికే యెందుకూ ఆశాపనార్థాలు. నిజంగా రాకపోయినా మీరన్నందుకేనా వొచ్చితిరుకుంది. నాకు తెలుసు మీమాట మహిమ.’

‘అదీమాట. సరిలే. నేనై మందులేను. నీఖర్కం యెలాగుంటే అలాగుంటావు.’

‘నా కసలు మందుతినడమంటే అసహ్యం; దోకొస్తుంది. మందుతింటే జ్వర మెక్కువౌతుంది.’

‘నీఖర్కం.’

‘.....’

‘.....’

‘అలా నడవకండీ.’

‘నీమీ?’

‘అదారినే అంటగిన్నెలు తీసుకెళ్లేను. పేద నీళ్లుజల్లడం మరిచిపోయేను.’

‘అయితే దారిఅంతటా చల్లుతావేమిటి?’

‘ఇదిగో’ నే వొక్కమాటచెప్తా వినండి. మా అమ్మతాతలసంగతి మీ కసలు తెలియదుకాదు. నాతాతలసంగతి తలచుచుంటుంది.’

‘ఏదీ చెప్పు విందాం.’

‘భోజనాలయేక మాఅమ్మ పీటలు, యిల్లే కాకుండా గోడలుకూడా కడుగుతుంది. బజారునుంచి తెచ్చినవస్తువులూ కుడినీళ్లు జల్లితే గాని తియ్యనే తియ్యనూ. ఇదంతా మీకు వెలకారంగా వుంటుంది కాని నేనుమట్టుకు నిజంచెప్తున్నాను. ఉప్పు కడిగి యెండాలో పెడుతుంది.’

‘ఆకలికి పుట్టినదానినేకూ నువ్వు. నువ్వు నిప్పు కడిగి తెచ్చుకుంటావు.’

‘మీమాట రెప్పుడూ వొక్కలాగే వున్నాయి. ఇదంతా యెందుకు చెప్పేనో తెలుసా?’

‘ఎందుకూ?’

‘కాళ్ళ మీద నీళ్లు పట్టుండి. అక్కడ తొక్కిరని నాఅనుమానం.’

‘నేను వెళ్లేక నీయిష్టంవచ్చినట్లేవు.’

‘నీళ్లు పట్టుండి..... అబ్బ! ఆహవాళ్ళ గొడవలు వీళ్ళ కందుకో. ఇలాంటి అనాచారపాళ్ళకి మల్లా పుట్టగతు లుంటాయా.’

౪

‘ఏమండోయి!’

‘ఉ.’

‘అదేమిటో యెప్పుడూ మొహం ముడుచుకునే వుంటారు.’

‘నీముఖవికాసం నాకు రమ్మంటే యెలాగు వస్తుంది. నువ్వంటే సాక్షాత్తు సరస్వతీదేవివి, గొప్ప కుటుంబంలో పుట్టినదానివి, బ్రాహ్మణజన్మ—’

‘ఎప్పుడూ మీకు చదువు, పుస్తకాలే. నగలు నాణేలు చేయించిపెడతాననడం లేదు. చదువుకో, చదువుకో, చదువుకో.’

‘నోరుముయ్య.’

‘అసలు నేచెప్పవచ్చేమాట వినండి. ఎంతవిచిత్రమమ్మా!’

‘ఏమిటావిచిత్రం?’

‘మారెళ్లవారిదిట్టైమ్మ మరేమోనే కాలిమీద కడియంకింద కురుపేసిందని కాలికడియం తీయించేసుకుంది.’

‘అదీ విచిత్రమే! అయితే కురుపేసినా కడియం తీసెయ్యకూడదంటావు.’

‘ఇంకా నెమ్మదిగా అంటారు. కాలుకింద కురుపేస్తే కడియంతీసెస్తారా! ఎంతకోద్యం! మాలాటి నాళ్లు కాలుపోయినాసరే కడియం తీస్తారా?’

‘నీబుద్ధి అంసరికీరమ్మంటే వస్తుందా?’

‘వెలకారాని నీమిటిలెండి. మాఅమ్మకిమాడా వొకసూ టిలాగే కాలిమీద కురుపేసింది. ఏవైద్యుడొచ్చిచెప్పినా—అదేమిటో పీళ్లమ్మకడుపుకాలిపోనూ—కడియంతీసెస్తేగాని కురుపు తగ్గదనేవాడు. అలాగనేటప్పటికిమాఅమ్మమండ్రిపడిపోయినానాతిల్లుతిట్టేనేదివాళ్లని. ఆరికి పెద్దాసుపత్రికి వెళ్లేటప్పటికి అక్కడిదొరసాని నలుగురిని మాఅమ్మనుగట్టిగాపట్టుకొమ్మనిచెప్పిఆనుట్టుగ కడియం తీయించేసింది దానిల్లు మానిపోను. మాఅమ్మ యెంతేనా గుంజలాసింది, తిట్టింది, కేకలేసింది, యేడ్చింది, వొకంతట తియ్యనిచ్చిందనుకున్నారేమిటి. తెలివితేటా లేనిమొద్దుకాబట్టి ఆదొరసాని కడియం తీసేసింది.

‘నీతెలివితేటలు యంతవరకూ భూమిమీద పుట్టినవాళ్లలో లేవు. అది నిశ్చయం.’

‘సరేలెండి. ఇంకా యీసంగతి వినండి అంతకంటే తమాషాగా వుంటుంది. ముక్కుమీద వేలువేసుకుని అలాగే వుండిపోతారు.’

‘అబ్బ! ఏదీ చెప్పు చూదాం.’

‘జానికమ్మగారికి కళ్లగపడవు.’

‘ఉ.’

‘ పోనీ కళ్ల గపడనిమనిషి యింట్లో కూచోవాలా. అలాగ కూచోకుండా కళ్ల జోడెట్టుకుని పూరల్లా తిరుగు కూండి! ఎంత ఆశ్రియమో. ’

‘ అదీ తప్పే? ’

‘ మీదంతా అదోతంతు. నాకు తెలియనే తెలుసులెండి. బోడివాళ్లని పెళ్లిచేసుకోమనేసజ్జు మీదంతా. మా అన్నయ్యకి యిలాంటిదే పుట్టింది. ’

‘ నోరు మూసుకో. ’

‘ నాకెందుకుగాని, అన్నపూర్ణ కాళ్లకు జోడు తొడుక్కుని, గొడుగు వేసుకుని స్కూలుకెళుతుంది. విన్నారా యీ సంగతి. ’

‘ అయితే, యెంతలో నెళ్లబప్పు డేంచేస్తుంది? ’

‘ పరువుమర్యాదన్నవాళ్లు జోడుతొడుక్కుంటారా, గొడుగు వేసుకుంటారా? ఎంత మండిపోతూ న్నానరే, జోరున వానకురినేస్తూన్నానరే యెంతూ తడుస్తూ వెళతారుగాని గొడుగు వేసుకుంటారా? ’

‘ నీ తెలివి లేటలకి నే నెప్పుడూ సంతోషిస్తూనే వున్నాను..... ఔనుగాని నేను నిన్ను మనదేశపు గుడ్డ కట్టుకొమ్మని చెప్పలే? ’

‘ ఆగో నెగుడ్డలు నేమియ్యలేను బాబూ. అవి బరువు. ’

‘ నీకు బరువా, మెయ్యలేవూ? ఉఉఉ. ’

‘ ట్రిక్ వేళాకోళా లాడుకుంటాను. ’

‘ ఇంకముం దవేకట్టుకోవాలి, తెలిసిందా. నేను పూరుకునేగాణ్ణికాను. ’

‘ అలాగేలెండి. ఔనుగాని దేశనాయకులంతా చచ్చిపోయేరు టేచిటి! ’

‘ నీయిల్లు వల్లకామగాను, అలాంటిదిహడా తెచ్చిపెట్టకు. తెలియనిదానిని తెలియనట్టుగానేనా పడి వుండవు. నీకదో పెద్దకోగం. ’

‘ నేనన్నమాటనుకున్నారేమిటది. ఆడవాళ్లంతా కూచుని చెప్పుకున్నారమ్మా. అందరూ దేశనాయకులు,

పదిపన్నెండుమందిట, ఒకయెద్దుబండీలో వెళుతూ వుంటే ఆబండీ తిరగబడి సముద్రంలో పడిపోయిందిట. అందరూ చచ్చి. ’

‘ ఇంక నోరుమయ్యి, పాడుతెలివిలేటలు కన పరచకు. చదువురానిపుల్లమ్మ, యెల్లమ్మ కబుర్లకి కూచుంటే యిలాంటివి కాకపోతే మరేలాంటివి పుడతాయి. కాలక్షేప మవడ మెలాగ పకువులికి. ’

‘ ఆగొడవలు నాకెందుకుగాని..... సరేలెండి. చంద్రహారా లెప్పుడు చేయిస్తారా? ఈ మాటాచ్చినశీతంలో వొక్కడమ్మిడి ఖర్చుపెట్టి వల్ల కాదు. ’

‘ ఉఉ. భోజనం మానేశెయ్యి. ’

‘ ఎంతనేపూ నేను తిన్నేస్తున్నాననేకదామీ— ’

‘ నేను మానెయ్యలేను. ’

‘ భోజనం మానేసుకోవాలేమిటి వస్తువు చేయించుకోడానికి. ’

‘ అయితే యీనెలశీతంలో భీమాకు పోతుంది కొంత. ’

‘ భీమాగీమా అవతలపెట్టండి. ఈపాటికి భీమాలు చాలించండి. భీమాలకి కడితే ఆయుషీగంట! మా నాన్న చెప్పేవాడు. ఎందుకొచ్చినభీమా లివి. ’

‘ నీకు తెలియనిసంగతులు అడిగితెలుసుకోరామా. ఆపాగ రెండుకు? ’

‘ మీ రెన్నన్నానరే యీనెలశీతం ఖర్చుపెట్ట వాటంకాదు. ’

‘ చూద్దాంలే. ’

‘ అలాగేలెండి. ’

౫

‘ మనింట్లోకూడా యెలక్రి పేట్టించుగుంటే బాసంటుంది. ’

‘ ఏమిటదీ! నుల్లాచెల్పా! ’

‘ ఏమిటో. ’

‘ఎలట్రీఅంటే యేమిటో!’

‘నాకు తెలియదుపొండి.’

‘నువ్వుచెప్పేది కొత్తపేరు. ఇంతవరకూ వినలేదు. అందరినీ యింకముందు యీ పేరే వాడమని చెప్తా.’

‘అయితే దాని నేనుంటారు?’

‘ఇంతవరకూ ఎలక్ట్రీక్ అంటున్నారుమరి.’

‘ఎలక్ట్రీక్-అదేనా మీరనేది. ఈమాత్రాని క్షేత్రా యేదో పెద్దమహాభాగ్యంగా చెప్పుకొచ్చేరు. ఎలక్ట్రిక్, ఎలక్ట్రిక్, ఎలక్ట్రిక్.’

‘ఊందరపడకూ. ఎలక్ట్రీక్, ఎలక్ట్రిక్ కాదు.’

‘అయితే అదేఅనుకోండి. ఇంగ్లీషుముక్కలంతా యింతే. పాడుముక్కలు.’

‘నీకు రానివన్నీ పాడువే.’

‘అయితే యింతకీ యెలక్ట్రీక్ అంటే వొక నూనెయేమిటి? ఆతీగలో గొట్టంలోంచి అది వెళుతూ వుంటుంది. అంతేనా?’

‘నీకు తెలిసింది అంతే.’

‘మరయితే అదేమిటి?’

‘అదొకశక్తి. అది ప్రవహిస్తుంది దాతీగలోంచి.’

‘శక్తి! అమ్మనారున్నా! నిజం చెప్పండిమితా!’

‘దానినే శక్తి అంటారు. అది తీగలోంచి వెళుతుంది.’

‘తీగలో గొట్టం లేంజే యెలావెళుతుంది?’

‘గరిటె వొకచివర నిప్పుల్లో పెడితే రెండో చివరికి యెలాగ వేడివెళుతుందో అలాగే యిది వెళుతుంది.’

‘అదా, అయితే తెలిసింది. అదేఅన్నమాట అలా తెలుసుకుంది. అది మనయింట్లోనూడా పెట్టించుకుంటే బాగావుంటుంది.’

‘అది యింట్లో పెట్టించుకోడం ఆట్రే మంచిది కాదు. దృష్టి చెడిపోతుంది, కళ్లు పోతాయి. వీధుల్లో అయితే ఫర్వాలేదు. దానివల్ల చెడులేదు.’

‘ఏమీ. చూడడానికి బాగుంటుంది.....

సరేగాని మీరు ఆంధ్రప్రదేశ్ చదువుతున్నారు. నేను కూడా నిన్ను చదివేను. దాంట్లో శాసనసభల్ని గురించి యేదో రాసివుంది. శాసనసభలంటే యేమిటి?’

‘శాసనసభలంటే అందులో అనేకమంది వుంటారు. వాళ్లంతా దేశంలో అవసరమైన ఒక్కొక్క విషయాన్ని గురించి ఆలోచిస్తారు.’

‘అంటే అక్కడ మెరువెవరుంటారు?’

‘అంతా సభ్యులుంటారు.’

‘అంటే?’

‘పోనీ దాన్ని గురించి నీ కంఠమట్టుకు తెలుసో చెప్పు. మిగిలినంతా చెప్తా.’

‘నాకస లడేమిటో తెలీను.’

‘అదంతా నీ కిప్పుకు నేను చెప్పలేను.’

‘పోనీండికాని వీరేశలింగం, వీరేశలింగం అంటారుకదా. ఆయన యెవరు, కంసాలా, కాపా?’

‘నీకు తెలియ యెంతమట్టుకుందో నాకు స్పష్టంగా తెలుస్తూంది. వీరేశలింగం కంసాలి!’

‘ఆత్మేపించకపోతే చెప్పరాదూ?’

‘నువ్వే చెప్పేసేవుగా.’

‘పోనీ చెప్పండిమరి.’

‘ఆయన మొదట బ్రాహ్మణుడు, తర్వాత బ్రహ్మ అయ్యాడు.’

‘బాగాచెప్పండి.’

‘బ్రహ్మ అంటే నీ కంఠమట్టుకు తెలుసో చెప్పు. తక్కిందంతా చెప్తాను.’

‘నా కసలు తెలియండే.’

‘నే నిప్పుకు చెప్పలేను. నీకు అన్నిటినిగురించి ‘ఓనము’ లవగ్గరనుంచి చెప్పుకురావాలి. నీ కేమేనా అక్షరాలాస్తే పుస్తకా లిస్తాను చదువుకో. నాకు వోపికా లేదు, తీరికా లేదు.’

(తనలో) 'నయమే! మల్లా చదువులోకి దిగేరు.
ఇంక నోరుమానుగుంటే మంచిది.'

౬

'ఏమండోయి.'

'ఉం.''

'మల్లే సోమవారం చంద్రగ్రహణం. మా
అమ్మ రాసింది. నానక్షత్రాన్ని చంద్రగ్రహణం
పడుతుందనీ, అంచేత నేను చంద్రగ్రహణం చూడ
కూడదనీ, బ్రాహ్మడి కొకమానెను సోలెడు బియ్యం
ఏదేనా కూరా యిచ్చుకోవాలనీ రాసింది. ఆరాత్రి
మడివారగాయలమీద దర్భకర్ర పడేసుకోవాలి.
ఓరాత్రినేళ మీ రెలా స్నానంచేస్తారో!'

'నేను స్నానంచెయ్యకపోడం సరేకదా నిన్ను
కూడా స్నానంచెయ్యనియ్యను. తెలిసిందా. నీ కెన్ని
వార్లు చెప్పినా బుద్ధి లేకుండావుంది. గ్రహణమంటే
యేమిటో డెబ్బైయేడున్నాళ్లు చెప్పేను.'

'అయితే ముసిలాళ్లకంటే మీ కెక్కువ తెలు
సాయేమిటి?'

'ముసిలాళ్లకు తెలివితేట లేడవలేదని చెప్ప
లేమా?'

'ఎప్పుటిసంగతికో యిప్పుడు డెబ్బలాడుకోడ
మెందుకులెండి...ఇదేమిటి! సోమవారంపూటా కొత్త
బట్ట కట్టుకున్నారేమిటి. అయ్యో! అయ్యో! నే నేం
చేతున్నామా!'

'కొత్తబట్టలు కట్టుకోకూడమా?'

'వారం వర్జం లేమా?'

'నీతెలివితెలులు తగ్గించుకో, మరేంతప్పిదం
లేదు.'

'మీఖర్మం. నేను చెప్పనే చెప్పేనుగా వెళవ
మండులకి వె—.'

'నోరుముయ్.'

'.....'

'.....'

'ఇ దేమిటిది?'

'మీ కెందుకులెండి.'

'అలాగుకాదు.'

'విడవను.'

'చిరిగిపోతుంది.'

'దాంట్లో మరేరహస్యాలు లేవు. చదువు
కోండి.'

'ఎవరికి రానేవూ?'

'మాఅమ్మకి.'

'పైవిలాసమా యిది!'

'ఉం.'

'నీకు బుద్ధి జ్ఞాన ముందా. ఈపుత్తరం యే
జన్మానికైనా మీనాన్నకి జేరుకుందా. నరేడ్ల
అనడానికి నరేళ్ల అనిరానేవూ, పైగా విశ్వనాథ
శాస్త్రికి అనడానికి పిసినాథశాస్త్రి అన్నావూ.'

'మాఅమ్మదగ్గరనుంచి తెచ్చుకున్నకాళ్ల అయి
పోయేయి. మిమ్మల్ని యెడ్రసురాసిపెట్టిండుంటే
పుత్తరమంతా దిద్దుబాట్లే, అసహ్యమేస్తూ. అంచేత
నేనే రాసుకున్నా.'

'చిరునామా యేమిటి రానేవూ.....
బమస్రీ నరేళ్ల పిసినాథశాస్త్రిగారికి అనేకనమస్కార
ములు, కాకినాడ రవానా గుడివీధి కాకినాడ కాకినాడ
కాకినాడ గుడివీధి నరేళ్ల పిసినాథశాస్త్రిగారి కిచ్చెయ
వలేను కాకినాడ—యింక ధలం లేదూ రాయడానికి?'

'ఆక్షేపణలకి మొదలు.'

'తప్పులు చెప్పినే ఆక్షేపణలు, పూరుకుంటే
పుత్తమమునా. చిరునామా రానేమోస్తరిదేనా! ఉత్త
రంలో యింకా యెన్నితప్పు లున్నాయో. (ఉత్తరం
లాక్కుంటుంది) నీఖర్మం నేనేంచెయ్యనూ.'

'ఈ మొగాళ్లకి చదువు రావడం చాలాకష్టం
గావుదంమా.'

‘అంతేకాని నువ్వుకూడా చనువుకుందామని నీమట్టుకు తోచదు.’

2

‘ఇదిగో!’

‘ఉం.’

‘తమలపాకులు మహాపసంసుగా రాసేవు కాని యేదీ మూలపక్షివున్న హాక్కినియం ముందుకులాగి- నువ్వేవో చూడునాళ్లు సంగిరిగీతం నెలిగించేవుట, యెలాగుంటుందో యెప్పుడూ వినలేద, మామామగారు నీపాటను మహామెచ్చకుంటూవుంటాడు, నువ్వు పాడుతూవుంటే కిన్నెరలు మోగిపోతూవుంటాయం టాడు. యేదీ వొక్కచూటు వొక్కక్కతీ.’

‘నాకు రాదు.’

‘ఔను! నాకు తెలుసు నీతెట్టునని. ఎంతబతి చాలించుకుంటే అంతసరదా నీకు!’

‘మీ రేమనుకున్నా సరే.’

‘ఒక్కమారు పాడుమా.’

‘నాకు రాదంటేనే.’

‘మంచిదానివిగా పాడుమా.’

‘.....’

‘పాడు మరి.’

‘.....’

‘పాడమంటూవుంటే.’

‘మీకు సిగ్గులేదు.’

‘ఎందుకూ సిగ్గు. అయితే యెందుకు సంగీతం నేర్చుకోడం.’

‘.....’

‘పాడమంటే.’

‘.....’

‘నాకు కోపం తెప్పించకుమరి.’

‘.....’

‘ఊరుకున్నంత నేనే నేను మంచివాణ్ణి.’

‘.....’

‘నామంచితను చూడడం లేదు నువ్వు.’

‘.....’

‘పాడవూ అయితే.’

‘.....’

‘పాడవూ.’

‘.....’

‘ఇదిగో! నేను నాన్నేహితుడు వెంకటా వింటికి నెల్లిపోతూన్నా. ఇవాళరా తక్కుడే పడక. నీయేడువు నువ్వేడవాలి.’

‘నే నొక్కరైతూ వుండలేను. నాకు భయం.’

‘ఏడినేవు.’

‘పాడతానండీ.’

‘నోరుచుయ్!’

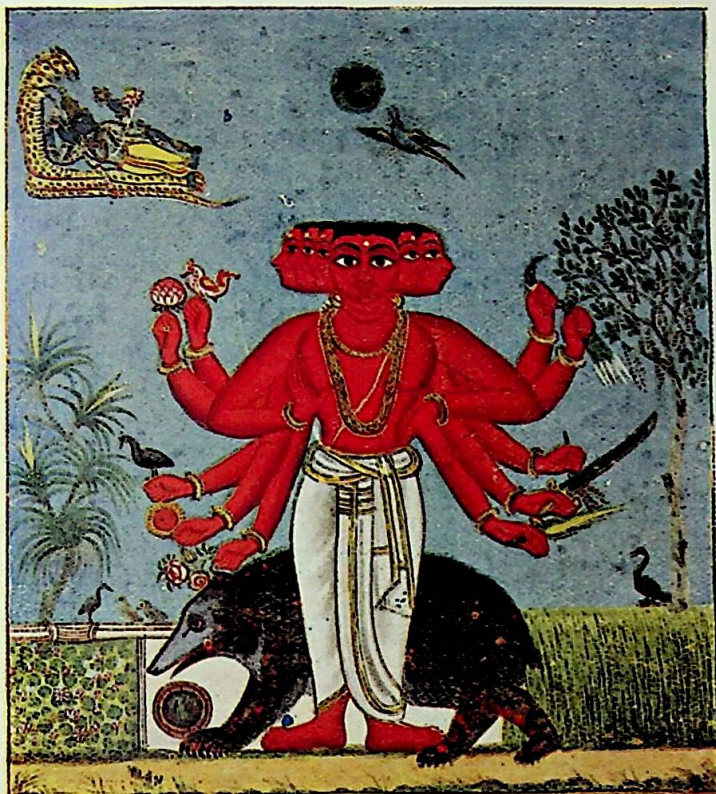
సూర్యతంబుగ నేడు సుఖమూర్తియే లేడు కష్టానుభోగలోకమున నాకు,
 నిశ్చయంబుగ నేడు నెచ్చెలియేలేడు సర్వమాయా ప్రపంచమున నాకు,
 సత్యంబుగా నేడు స్వామియే లేడు సర్వసహావక్రచక్రమున నాకు,
 తెల్లంబుగా నేడు దేశికుండే లేడు గాఢతమోభాతికమున నాకు,
 రూఢిగా నేడు కలవాడు లేడు నాకు-ఉన్న సౌఖ్యమో, స్నేహమో, తిన్నదనమో
 గుఱియొ, భక్తియొ, నాయాత్మ గుదిరియుండ-కున్నె? యేలోకమందు నీవుంటివి ప్రభు!
 ఈగడ్డిపోచకా! యిష్టార్థము లొసంగు నాకల్పనల్లిక నమ్ముకొంటి?
 ఈబామ్మతాతికా! యిహపరంబులఁ జూపు నారత్నదీపిక నమ్ముకొంటి?
 ఈగుడ్డిగవ్వకా! యెల్లసిద్ధులఁగూర్చు నాపెన్నిధానంబు నమ్ముకొంటి?
 ఈపెంకుముక్క-కా! యెల్లతృప్తి లడంచు నాసుధాకలశంబు నమ్ముకొంటి?
 జీవకళ లేదు, హృదయంబు చిక్కఁబోదు-చూపయిన లేదు గణించుచోటు గాదు,
 ఎగిరిపడి చెడిపోవుట యే నెఱింగి - యడుగుబట్టితి నన్నఁ గాపాడుము ప్రభు!
 నాయక్షర నిధియంతయును గృతఘ్నచిత్తులచేతఁ జెట్టి వ్యర్థుండ వైతి;
 నాపదభాగ్యమంతయు స్వార్థపరులపా లొనరించి ప్రాభవమునుదొఱఁగితి;
 నాయర్థ శక్తియంతయు దుర్మధాంధుల చరణముల నిడి తేజ ముడిగితిని;
 నాకృతిజాలమంతయు నహంకారదుర్మతుల కర్పించి దుష్కృతి నయితిని;
 అక్షరపదార్థ సుకృతిరూపాత్ముండ వయి - మోక్షమున కీ వొసఁగిన మూలధనము
 నే నిరర్థకపఱచితి; నీముణము - గొలుపునేయించుకొని తీర్చికొనుమిఁకఁ బ్రభు!
 నావిశేషవిమోహభావసంగతులకుఁ జిత్రంబుగా స్వస్తిఁ జెప్పినావు,
 నాసమస్తార్థిష్ట నాటకప్రతికి భరతవాక్యంబును బలికినావు,
 నాయపమృత్యుకాంతాశ్లేషగతులకు నింతలో విడియాకు లిచ్చినావు,
 నాఋణోద్రేక చింతాపత్రతతులకు నిట్టై శ్రీరాములు చుట్టినావు,
 శ్రవ్యదృశ్యకావ్య సంసారగతులలో - జితగుప్తజీవసిద్ధులెల్లఁ
 జెప్పఁ జూపఁజూపఁ జెప్పగురుండవై - ఆత్మవిశ్వసుకవి వైతివి ప్రభు!
 కాఁపురమున్నది కంటకారణ్యము; కామాదిఘోరమృగంబు లిందు,
 స్వాధాన్యవిపుల గహ్వరములఁ దెఱచి నా జీవరక్త పలలాసికలఁ బట్టి,

పీలిచి, చీలిచి, పిప్పిచేసి కబళించి వయిచుచున్నవి. జీనశక్తి
 యాతనాసహితమై, చైతన్యరహితమై తెన్నెఱుంగక ముక్తి తెలివి దొఱుగి
 నది; కృపామతి దీని శాంతాశ్రమముగ-వెలయఁజేసి, యహింసకు నెలఁపుఁ జేసి,
 ప్రేమమయజీవతప మిందు పెంపుఁజేసి - సచ్చిదానందసిద్ధి నొసంగుము ప్రభు !

“ఆంధ్రనాథి”

—మ. సూర్యం.

అర్వయుజము

(శ్రీ కాశీనాథరావుగారి ప్రాచీనచిత్రసంగ్రహమునుండి.)

○

కామాక్షి:—ఏమండీ, మిమ్ములను ఒకప్రశ్న అవగాలని కొద్దిరోజులాయ తహతహలాడుతున్నాను. కోపంపడకుండా సమాధానం చెప్తారా?

గౌరీపతి:—ఆప్రశ్న నీళ్లువేసినకవరులో వ్రాసి పెట్టేవా? ఇలా లే. ఒకరూపాయి అక్కడ పెట్టు. హను మంతుడి నడిగి చెప్తాను.

కామాక్షి:—అదికాదండీ.

గౌరీపతి:—అదికాకపోతే, ఏదేనా పువ్వువేరు చెప్పు.

కామాక్షి:—సరే! బాగుంది!

గౌరీపతి:—అయితే ఉండు, కేరళపక్షి నడుగు తాను.

కామాక్షి:—వెలకారం ఏమిటండీ?

గౌరీ:—అంబా పలుకవే! జగదంబా, పలుకవే!

కామాక్షి:—ఔనుమరీ! నాలాటిదానిమాటలు మీకొకరెక్కా?

గౌరీ:—రెక్కరేకం? అశ్వనీ, భరణీ, కృత్తికా పాదం మేమం.

కా:—నాతెలివిత్తుకువగాని మిమ్ముల్నుడగడం ఏమిటి? ఇంతకీ నాపూర్వజన్మపుణ్యం ఇలాగుంటే మీరుమాత్రం నన్నే గౌరవిస్తారా!

గౌరీ:—ఏదీ నీయెడమచేయి చూపూ. దానిలో నిరేఖలు పూర్వజన్మవృత్తాంతం చెప్తాయి.

కా:—చాలురెద్దురూ! బాగుందిగొప్ప. నాకు మీ రేం చెప్పనక్కరలేదు. మిమ్ముల్నిడిగేదేమిటి అభగ వంతు ణ్ణడగాలి.

గౌరీ:—అడుగు! నీప్రశ్నకు జబాబు చెప్పడంకంటే అభగవంతుడి కింకేంపని ఉండిగనక- నీముద్దు చెల్లించకపోతే వాడిసృష్టి సాగవద్దా?

కామాక్షి కన్నులు నీళ్ళతో నిండేయి. తారా జవ్వలలా గామె ముఖాన్ని బాలిరేఖలు పరుగిడు తున్నాయి.

గౌరీ:—కానీ! కన్నీటిచుక్క లొకటిరెండు జారుస్తే చాలదు. కన్నీటికాల్వ, కన్నీటివరద కుమ్మరించి దానితో నేను కొట్టుకొనిపోవాలి. ఎందు కలా చీటికిమాటికి ఏడుస్తావు? నీమనస్సులో తెను రేదో నాకుతెలుసును. నీవే గడుసుదానవనుకొని నన్ను ప్రశ్నలచేత వంచిద్దా మనుకొన్నావు. ఈ పాటిదానికే లొంగిపోతే ప్రపంచం నిలబడుతుందా?

కామా:—(కన్నీరొత్తుకొని) ప్రేమవంచనా? నాజీవితమంతా మీతో సాగించవలసిననేను మిమ్ములను వంచిస్తానా? నేను సానిదాన్నాయేమిటి? నేనెందు కలాచేస్తాను?

గౌరీ:—అడుగో! రంగులు బయల్దేరుతున్నాయే! నీయేడుపేదో నేను ముందుగానే గ్రహించేనుకామా! ఇలాటిఈర్ష్యవల్లే ఆడది చెడిపోతుంది. అదికాక నాకేమిటి! నేను మగవాడను! నేనేంచేసినా తప్పులేదు.

కామా:—తప్పున్నానా? నే నలాఅనగలనా? నా కేఈర్ష్యలూ రేవు! నే నిలా దిక్కుమాలినదాని లాగీగూట్లో రాత్రింబవళ్ళొంటిగా దేవులాడక ఘోష పెడుతున్నాను. దీపం పెట్టిందిమొదలు దీదీమన్నదిగు లతో ఈకొసవాటింట్లో ఒక్కరైతూ ఉండలేకుండా ఉన్నాను.

గౌరీ:—కాకికూత విని పగలే మగణ్ణి కాగి లించికొండట నీలాంటిదే. సానికంటే నీవగలే జాస్తీగా ఉన్నావే!

కామా:—నాకే ఆలాంటివగలు తెలుస్తే, ముంగొంగుబంగారంగా మిమ్మల్ని ముడిచి దాచుకోనూ! మాణిక్యం మాయకెంపంత తళతళలాడగలదా?

గౌరీ:—మాటలుమాత్రం సరిగా ఆడు! మాయకెంపూ, మంటికెంపూ అని అనువుదొంగిందిగదా అని అందర్నీ ఆడకు.

కామా:—అందరూ ఏమిటి? మల్లెపూవాసనేనే ఉల్లి పాయ లుంటాయా?

గౌరీ:—కొసమా అడేమాటా? నీనోరే నిన్నుం తకుతెస్తాంది. నే నోరుస్తూన్నకొలదీ మితిమీరిపోతున్నావు! నీవేమో గడుసుదానవనీ, నీవుచెప్పినట్టా నేను మసలుకుంటాననీకాబోలు నీయూహా? అలా కలలోనయినా జరుగదునుమా!

౨

అరటాకులపందిటిలో నిమిడిపోయినచీకటిలో మల్లెపూలు పేలాలలాగు విరిసేయి. మల్లెలతో సరిచూచుకుందికాబోలు, వెన్నెలరేక లాచూకులసందుల నుండి చొచ్చుకొని మరీప్రసరిస్తూన్నా యాచీకటిలో- వెన్నెలదారాలతో ఆమల్లెలదండ కడదామని తుమ్మెదొకటి వాటికొసమొదళ్ళకు తడవులాడుతూంది. కొసా మొదలూలేని యాప్రయత్నంలో తన కలసబు లేకుండాఉండడానికి ఎడపడడప మానురాగాలు తీస్తూంది. పాలజల్లులాగు రేగినపండువెన్నెల చూచి, చుక్కలలాటి ఆమల్లెపూలుచూచీ, బెగడీ చిన్నబోయాయెక్కడికయినా పోదామని రెక్కలుగట్టుకొన్న చీకటిలా గుండి ఆతుమ్మెద. దానిరుంకారం శ్రుతిగా, అరటియాకులచీలికలకొనలో గాలిగళం సవరిస్తూంది. ఇదంతా చూచి చేరెడువిరిసిన అరటిపూరేకుమొగాన్న ఆనందబాష్పాలు జారుతున్నాయి.

ఆపెరట్టోదూరంగా గచ్చుబురుగుమీడ కూర్చుని నిట్టూరుస్తూన్న కామాక్షి ఇవన్నీ అలా రెప్పవేయకుండా చూస్తూంది. అందుబాటులో కొమ్మలేకుండానే మూత వడ్డ కన్నులతో ముందుకు కొనలుచాస్తూన్న తీగను చూచి జాలిపడ్డాది. అతిథి లేకుండానే వింజామరలు

వీస్తూన్న అరటికంబాలను చూచి ఆశ్చర్యపడ్డాది. ఉంచి లేదనకుండా పరిమళాలను ఒకపోసేస్తూన్న ప్రసవాలను చూచి తలపంకించింది. జగత్తులో ప్రేమ ఎన్నివిధాల వ్యక్తం అవుతూంది! ఈలాటిఅకల్మషప్రేమ ఏజీవిహృదయంలో పుట్టింది ఆజీవిహృదయంలోనే నిలిచిపోమా? పంజరంలో చిలుకలాగు పైకిపోవడానికెందు కిలాప్రయత్నిస్తుందీ! అందులోనూ ఆడుదాని వలపు పుట్టినచోట త్నగమైనా నిలువదు. పాత్రాన్వేషణానికి పరగడలు త్రొక్కుతుంది. ఒకటిరెండులక్షణాల కోసం ఉరిపోసుకుంటుంది. జౌచిత్యమెరుగకుండా ఆశలు పుట్టిస్తుంది. ఆనెట్టిప్రేమ ఇన్నిలలితవస్తుజాలాలతో కలకలలాడుతూన్న యీజగత్తంతటా, పుష్ప సౌరభంలాగు ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా వ్యాసించరామా! వెన్నెలలేఖలాగు భేదమెరుగకుండా ప్రసరించరామా! ఉఁహు-ప్రసరించదు.

కామాక్షి యీలా కొంతసేపు వితర్కించుకొంది. పెరటిలో నున్న ఆచిన్ని అరటితోటను ఆతిప్రేమతో పరీక్షించింది. నవయావనమున నవనవలాడుతూన్న తన శరీరసౌష్ఠవాన్ని ఆవెన్నెలతెరలోనుండిపరీక్షించుకొంది. వేశ్యాలోలుడయి విర్రవీగుతూన్న గౌరీపతిని తలచి కంపించింది. తనప్రేమకు తగినచోటు కాదని తలచింది. ఆమెప్రేమ త్నగచూత్రము గూడులేనిపక్షి వలె బయల తపతపా రెక్కలు కొట్టుకొంది. దానికి కాలుమోపడానికి కానీ అంతభాగా కావాలంది. తలదాచుకుందికి దమ్మిడిఅంతచోటు చాలునంది. ఈయనంత విశాలప్రపంచంలో చోటు లేకపోవడం ఏమిటని పరిహాసంగా నవ్వింది. కన్నులయెదుటగల ప్రతివస్తువుచూ పరీక్షించడం మొదలుకెట్టింది. ప్రతి వస్తువునందునూ తాను మొదటినుండియూ ప్రేమించుచున్న ఒకటిరెండులక్షణాలూ కొరవడుతున్నాయి. ఎక్కువసుందరమయినవి ఉన్నాయి; తక్కువ సుందరమయినవి ఉన్నాయి. కాని దానితో సమానసౌందర్యం గలవి కనబడలేదు. ఎలాగు కనబడుతుందీ? భర్తను సర్వోత్కృష్టుడయినవానిగ సంప్రదాయసిద్ధంగా చూచుకొనుట కలవాటుపడిన హైందవస్త్రీరత్నమునకు

ఇంకేవస్తువు లలితతరంగా 'కనబడుతుంది? కామాక్షి విసుక్కుంది; వేడినిట్టార్పు విడిచింది. వెన్నెల చిచ్చులో వేగిపోతూ అలానిసలబడగలదా? దానిని తనయావనపాటవం మరింత ప్రజ్వరిల్ల చేస్తూంది, ఆమె వేడియూర్పులే దానినిమరింతరగుల్మల్పుతున్నాయి. "ఏమిచేయుదును? శరీరపరిత్యాగం చేయుదానా?" అనుతలపు కామాక్షికి పొడమింది. "తప్పు" అని తల యూచింది. ఈప్రశాంతనమయంలో, ఈరేయిని ఎట్ల యినా నాప్రేమ కొకకరులాయం నిర్మించా లనుకొంది. ఈలోకమంతా, ఈసృష్టినిర్మాణ సౌందర్యమంతా, ఈజగత్తునిండిన లలితగుణజాలమంతా ఇమిడిన ఒకభరిణి దొరకితే నాప్రేమ ననాయాసముగా నం దిమిడ్చేసి హాయిగ నిద్రింతును గదా! ఆదమరచి అనుభవించును గదా! ఆమెకు తలపులమీద తలపులు తరంగాలయి వస్తున్నాయి. ఆమె అట్టే అలా బయలుచూస్తూ నివూ లితనేత్రయయి నిలబడిపోయింది. ఆమెహృదయం దిక్కుటలంటూ విరిసింది. ఆమెకన్నులలో నొకవింత తేజస్సు తళుక్కుమని మెరిసింది! క్రమముగా కన్ను లానందబాష్పపూరితా లయినాయి. "అఁ అఁ!! దొరికింది! దొరికింది!" అని త్రుళ్ళిపడి గంతులువేసింది.

3

కోడిహుతజామయింది. చందమామ పడమటింటి నైపు చల్లచల్లగ మరలిపోతున్నాడు. సిగ్గుపడుతూ న్నట్టు చిన్నబోతున్నాడు. తప్పుచేసినట్టు తెల్లబోతు న్నాడు. గౌరీపతి గణికాగృహం విడిచి తనయింటికి బయల్దేరేడు. వల్లెవాటు మునుగుపెట్టుకొని వడివడిగా నడుస్తున్నాడు. అడుగులు తడబడుతున్నాయి. అలాగే విధిలేదన్న ట్టిల్లుచేరేడు. అప్పటికే కామాక్షి నిద్రలేచి ఇంటిప్రాచపసులుచేసికొనేది. ఆనా డామె యింకా లేచినసందడి లేదు. గౌరీపతి వీధికిటికివద్ద నిలచేడు. కొంచెం తెరచియున్న దానితలుపులసందునుండి లోపలకు చూచేడు. వానిముఖమున పొడిచినట్టు లోనుండి గాలి తరగ కొట్టింది. అత్తరువాసన! అగరువత్తులవాసన! మంచిగంధంవాసన! మల్లెపూలవాసన! పగిలినపాద

రసపుబుడ్డిలాగు గౌరీపతిమనసు చెదిరింది. పరిపరివిధాల పరుగెత్తింది. దడదడలాడే హృదయంతో ద్వారం దగ్గరకు వెళ్లేడు. చప్పుడుకానీకుండా తలుపుమీద చేయి వేసేడు. తలుపు విడిపోయింది. వానికి గుండె విడి పోయింది. గుప్పుగుప్పున రేగవచ్చు ఆపరీమళతరం గాలలో వాని మాపిరాడలేదు. చైతన్యంలేని జంత్రపు బొమ్మలాగు ఆలోచనలేని హృదయంతో ఇంట్లో మెల్లగ ప్రవేశించేడు. ప్రక్కచావడీలోకి వెళ్లేడు. ఆ యెదుటిదృశ్యం వానికి కలవలె తోచింది. త్రుళ్ళిపడి కన్నులు విశాలంగా విప్పి ఆసావిడీ కలయచూచేడు. ఎన్నాళ్ళనుండో ఎత్తికట్టిన తూగుటుయ్యాల వ్రేలాడు తూచింది. దానిలో పరపూ, తెల్లనిదుప్పటి, దిండ్లు, మల్లెల కూర్పు. అదిండ్లనానుకొనిఒకయోరకొత్తిగలికామాక్షినిదు రిస్తూంది! ఆమెపెనవులపయిని చిటునవ్వు నటిస్తూంది. చెక్కులసింహారేఖలు గంధపుపూతతో కళవళపడు తున్నాయి. నొసట చెమటబొట్లు చిగిరించేయి. కమ్మని యూర్పులలో కప్పురపువిడైపువాసనలు గడలుకొంటు న్నాయి. అలసియుండుటచేత నామెకు గాఢమయిన నిద్ర పట్టేసింది. ప్రక్కనున్న బల్లమీద పళ్లెరంతో ఘోహారమూ, పంచపాత్రతో పాలూ.

"ఓసీ! పయోముఖవిషకుంభమా! ఎంత దానవే! నీమెత్తనిమాటలతో, నీఅమాయకపువేమలతో నీకల్లబొల్లియెడ్డులతో నాకన్నులలో దుమ్ముకొడుతు న్నావా? ఇంతకాలం నిన్ను నే నెలా నమ్మేనో నాకే ఆశ్చర్యంగా ఉంది. నమ్మేనూ? అనుమానంతో కొట్లాడుతూనే ఉన్నాను. ఇలాటిసమయంకోసమే వేచికొనిఉన్నాను. ఇక ననుభవిద్దువుగాని ఉండు. ఈ చమత్కారాలన్నీ, ఈసరసాలన్నీ యమలోకంలో స్వేచ్ఛగా అనుభవిద్దువుగాని ఉండు." అని గౌరీపతి రోషంతో నిప్పులుకక్కేడు. కన్నులు భయంకరంగా విప్పేడు. "మత్తుక పొడిచితిరుతూ"నంటూ లోపలినుండి ఒకగుసపాం తెచ్చి ఆమెమెడపైకి గురి అని నిదురిస్తూన్న కామాక్షిమీది కించుక వరేగేడు. ఆమెప్రక్కలలో చినాలిరంగు చిన్నబుటాలరుమాలు వానికి కనబడింది. "అబ్బా! ఇది నాతోలిప్రేయసి సుందరి నాకిచ్చిన

రుమాలు! పాప మామె తనయవసానకాలాన తనకు మారుగ చూచుకోమనిఈరుమాలు నాకిచ్చింది. నాటినుండీ దీనికి వెలుగై నా చూపకుండా దాస్తే యీపాడుముండ్ దీన్ని తనసరసుకుచేతిలో పెట్టిందికాబోలు. ఈతుచ్చు రారిత క్తంతో యీ రుమాలు తడుస్తే అది అపవిత్రమయి పోతుంది." అంటూ మెల్లగ ఆరుమాలు తీసేడు. నివ్వెర పడ్డాడు. నిలచిపోయాడు. చిటునవ్వుమొగంతో, చిన్ని అలకలతో, చెవరిన నెమిలిపించెంతో చెంగావి చెక్కులతో, పూలహారాలతో, పుత్తడివన్నెపంచ కట్టుతో, మురిడీగొలుసులచేతులతో, ముద్దుముద్దుమాపు లతో బాలకృష్ణునివిగ్రహం ఆమెప్రక్కలో ఉంది. గౌరీపతి ఆవిగ్రహాన్ని పరికించి చూచేడు: ఒడలి నిండా గంధపుపూతా, మెడలో పూలదండా, కస్తూరీ తిలకం ఘుమఘుమ వాసన లూరుతున్నాయి. ప్రక్కను బల్లదగ్గర చిన్నసింహాసనం. దానిలో పూలహర్మ్య. వెలిగివెలిగి రొయ్యగరాలిన ఉడువత్తులు గల గళాసులు. ఆచుట్టుప్రక్కల చిలికిన అత్తరుపన్నీరువాసనలు. కొంచెమే చెవరినఫలాహారమూ - ఇవన్నీ చూచేడు. "ఇదా?" అన్నాడు. ఇదిగాక మరేదేనా అయితే ఇంతఆదమరచి నిద్రించగలదా? ఇంతసాహసం చెయ్యగలదా? వట్టిమాట! నయం, తొందరపడి పొడిచీశానుకాను! అన్యాయంగా స్త్రీహత్యాపాత కం చుట్టుకొనిఉండును. లోకంలో నాశేరు కాశ్వతంగా సామెతగా వాడుకొందురే? ఎంతపని జరుగును! ఈరుమారే నాకంటపడకపోతే నేనీ ఘోరకార్యం చేసేయ్యుండును. ఈరుమాలు భగవ దర్పితం కావడంచేత న న్నీరోజున పాతకంనుండి

తప్పించింది. ఆహా ఆచిన్నికృష్ణునివిగ్రహ మెంతలలి తంగా నవ్వుతూందో! ఈవిగ్రహమే నిజంగా సజీవమై యుంటే పిసీలికాదిబ్రహ్మపర్యంతం దానిని వలచితిరాలి. ఆనా డీగోపాలకృష్ణుని మనసార నాలింగనముచేసిన యాత్రేతలు, నందాదియాదవులును ఎంత అదృష్టవంతులు! నా ఆచిన్నికృష్ణుని చూచి యున్నయెడల ఈచింకి బొంకి చిరిపిమొరిపివేశ్యల నెవడు చూస్తాడు! ఈ సౌందర్యముముందర ఆసౌందర్య మెందుకూ! ఈ విగ్రహముప్రక్కను కామాక్షి యెంత కలకలలాడు తూందో. క్రొత్తతరుకుతో కొసరికొసరి ప్రేమచిలికే న్నూంది. ఈవిగ్రహముతో నింతసేపు నిదురించినఈమె ధన్యురాలు. రాత్రియంతయూ నీవిగ్రహమును పూజించిన ఈమెచేతు లెంత అందముగానున్నవో! ఆ పెదవులమీద భక్తి రేజు స్పెలా ప్రసరిస్తూందో!" అను కొని కనులు తడిసేబట్టు కళ్ళవల్లపడ్డాడు గౌరీపతి. చేతిలో గునపాం అంతల పారేసి "హా! కృష్ణా! జగ న్మోహనా!" అంటూ తిరిగీ ఆవిగ్రహంవై పు చూచేడు. ఈసుఖం నేనేల అనుభవించమాడదని యాతడు మెల్లగ వంగి ఆకృష్ణవిగ్రహమున కవ్వలివై పొత్తిగలి కామాక్షి ముఖమునకు ముఖమయి పడుకున్నాడు. వేడియూ ర్పులువిడిచేడు.

కామాక్షి మెల్లగ మెలకువగొని కన్నులరవిచ్చింది. ఉదయరాగంతో ఉవ్విళ్ళూరుస్తూన్న భర్తముఖంచూ చింది కన్ను లాశ్చర్యంతో విశాలంగా విప్పింది. తాను కొలువ నెన్నికొన్న చిన్నికృష్ణుడే భర్తరూపమున పవ రించే డనుకొంది.

ఆంధ్రమహాసామ్రాజ్యమంతంగతమైన పిదప దక్కనుదేశమున విలసిల్లిన సామ్రాజ్యము చాళుక్యులది. చాళుక్యులు తాము అసలు ఆయోధ్యాపురవాసులైనట్లును, అచ్చట దమ పూర్వులు చాలకాలము రాజ్యము చేసిన పిదప తమ వంశమువారు దక్షిణాంధ్రమునకు వచ్చినట్లును తమశాసనముల చెప్పుకొనియున్నారు. వీరు మానవ్య సగోత్రులు; హరితిపుత్రులు; సప్తలోకమాతలచేతను, సప్తమాతృకలచేతను ఆభివృద్ధి పొందినవారు. కార్తికేయపరిరక్షణమున కల్యాణపరంపరలు కలవారు. వరాహలాంఛనులు. క్రీస్తుశకము ఆఱవశతాబ్దిని రాజకీయముగ వీరు ప్రాముఖ్యమునకు వచ్చిరి. ఈ వంశమున మొదటివాడు జయసింహ వల్లభుడు. ఈతడు దక్కనుదేశమున నంత వఱకు పాలించుచుండిన రాష్ట్రకూటుల నోడించి చాళుక్యరాజ్యమునకు పునాదులు వైచెను. ఈతనికుమారుడు రణరాగుడు. ఇతనితనయుడు రణవిక్రముడు. ఈతనికి పులకేశి యనియు నామాంతరము కలదు. ఈపేరు గల చాళుక్యవంశజులలో ఈతడు మొదటివాడగుటచేత ఇతనిని మొదటి పులకేశి యందురు. ఈతడు క్రీ. శ. 710 లో సింహాసనము నధిష్టించెను. ఈతని రాజధాని

వాతాపినగరము. విజాపురమండలమున నున్న యీ గ్రామమునకు నేడు బదామి యనిపేరు. ఈతని కుమారులు కీర్తివర్మయు, మంగలీశుడునుకూడ చాల పరాక్రమవంతులు. కీర్తివర్మ క్రీ. శ. 712 లో సింహాసన మెక్కి ఇరువదినాలుగు సంవత్సరములు పాలించెను. పిదప నతని సోదరుడు మంగలీశుడు క్రీ. శ. 717 లో రాజయ్యెను. ఈ యుభయులకాలమున చాళుక్యరాజ్యము చాల విస్తరించెను. ఉత్తరకొంకణము, ఉత్తరకనరాదేశములే కాక వాతాపినగరమునకు ప్రాకృశ్చిమముల నున్న చాలదేశము చాళుక్యాధికారముక్రిందికి వచ్చెను.

మంగలీశుని యనంతరము చాళుక్యరాజ్యరమం జేపట్టినవాడు కీర్తివర్మ పుత్రుడైన రెండవపులకేశి మహారాజు. వాతాపినగరము రాజధానిగ నేలిన చాళుక్యస్వతులందఱిలోను నీతడు చాల సమర్థుడు; గొప్ప పరాక్రమవంతుడు. కడుచిన్నతనముననే యీతడు రాజ్యాధికారమును వహించి, దక్షిణదేశము నంతను స్వాధీనపఱచుకొని యొక మహాసామ్రాజ్యమును స్థాపింప సంకల్పించెను. ఈతనికి విష్ణువర్ధన జయసింహులను నిరువురు సోదరులు కలరు. వీరి సాయముతో గొప్ప సైన్యములను సమకూర్చుకొని

యతఁడు జైత్రయాత్రకు బయలువెడలెను. స్వరాజ్యసంపాదనాన క్తితో మఱలఁ దలలెత్తుచున్న రాష్ట్రకూటుల నోడించి వారిరాజ్యము నాక్రమించెను. వనవాసి రాజధానిగా కర్ణాటము నేలుచుండిన కదంబులను జయించెను. ఆళుపులును, షశ్చిమగాంగులును శ్రీఘ్రకాలముననే పులికేశిమహారాజుసామంతులైరి. కొంకణదేశపు మారులు, లాటరాజులు, ఘూర్జరులు - ఎల్లరు పులకేశి శౌర్యఖడ్గమునకు జోహారు లర్పించి కానుకలు చెల్లించిరి. అంతటితో తృప్తినొందక పులకేశిమహారాజు ప్రాకృముద్రతీర్థములైన వేంగీ, కళింగ, కాంచీరాజ్యములనుగూడ జయించెను. కళింగమున గంగవంశజులు పాలించుచుండిరి. వేంగిదేశము విష్ణుకుండినభవుల పరిపాలనమున నుండెను. కాంచి పల్లవరాజ్యము. ఈ రాజ్యము లన్నియు పులకేశి విజయవాహిని కెదురొడ్డలేక లోగిపోయెను. పల్లవరాజ్యము నుకూడ దాటి యామహారాజు కావేరినిగడచని చోళ, పాండ్య, కేరళ రాజ్యములను గూడ లోబఱచుకొనెను. ఈవిధమున దక్షిణదేశమునంతయు నవలీలగ జయించి చాళుక్య సామ్రాజ్యమును స్థాపించి, దానికి పూర్వ షశ్చిమసముద్రముల నెల్లలుగఁ జేసి కృతకృత్యుఁ డయ్యెను. ఈకాలముననే కన్యాకుబ్జాధిపతి యైన హర్షవర్ధనుఁడుకూడ నొక మహాసామ్రాజ్యమును సంస్థాపించు నుద్దేశముతో దిగ్విజయము గావించుచు, నుత్తర హిందూస్థానమునంతను స్వాధీన పఱచుకొని

దక్కను దేశమునుగూడ దనపతాకచ్ఛాయకుఁ డీసికొని రా దాడివెడలి వచ్చెను. ఇరువురు నొకరికొకరు తీసిపోని వీరవర్యులు. ఇరువురును సమరవిద్యావిశారదులే. ఈ యుభయుల సైన్యములు సర్మదానదీతీరమున సంధిల్లినవి. అచ్చట ప్రవర్తిల్లిన ఘోరసంగ్రామమున శతాధికయుద్ధవిజేతయైన హర్షవర్ధనుఁడు దైవోపహతుఁడై పరాజయము నొందెను. నాటంగోలె పులకేశిమహారాజు కీర్తి దిగంతముల నాట్యము చేసెను. హర్షవర్ధనునంతటివాని నోడించినందులకు సూచకముగ పులకేశి పరమేశ్వరావరనామధేయుఁడయ్యెను. ఈ విజయములచే దిగంతవిశ్రాంత కీర్తియైన పులకేశికడకు పారసీకపురాజయిన రెండవఖుస్రూ అనునతఁడు క్రీ. శ. ౬౨౫ లో ఆమూల్యములైన కానుకలతో, అతనిసఖ్యము నభిలషించుచు రాయబార మంపెను.

జయింపఁబడిన ప్రాకృముద్రతీర్థదేశములలో వేంగి దుర్బలులైన రాజుల యాధిపత్యమున నుండుటచేత గావచ్చు నది పులకేశికి పూర్తిగ లోబడిపోయెను. నాఁ డనన్యసాధ్యమగు దుర్గముగ పరిగణింపఁబడుచుండిన పిష్టపురము (పితాపురము) పులకేశికి వశమయ్యెను. వేంగిదేశము నాతఁడు జయించి దానికి తన సోదరుఁడైన విష్ణువర్ధనుని పట్టముకట్టెను. ఈతఁడే పూర్వచాళుక్యరాజ్యమనఁబడు వేంగీ చాళుక్యరాజ్యమునకు సంస్థాపకుఁడు. విషమసిద్ధి యనియు, కుబ్జవిష్ణువర్ధనుఁడనియు నీతనికి నామాంతరములు కలవు.

పులకేశి రాజ్యముచేయుచుండిన కాలముననేనుప్రసిద్ధబౌద్ధమూత్రికుఁడగు యువాక చాంగ్ హిందూదేశమును సందర్శింపవచ్చెను. ఈతనివ్రాతలనుబట్టి యానాటిదక్షిణహిందూదేశస్థితి కొంత తెలియుచున్నది.

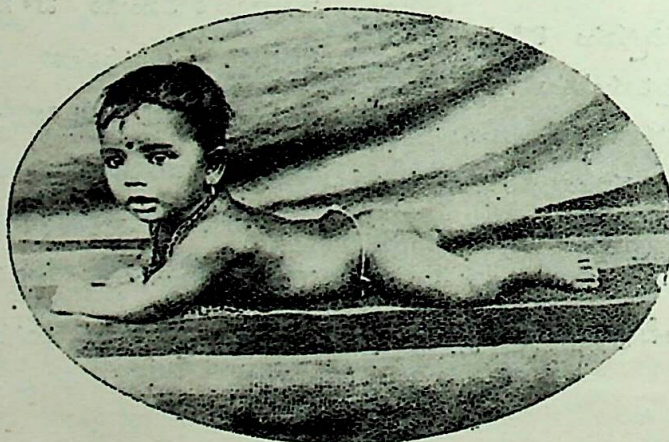
పులకేశి రాజవేసిన పల్లవచాళుక్యవైరాసలము వాతాపినగరచాళుక్యరాజ్యము సంపూర్ణముగ భగ్నమగువఱకు ప్రజ్వరిల్లుచుండుటయేకాక తుదకు పులకేశి మరణమునకు నదియే కారణమయ్యెను. కాంచీపుర పల్లవరాజయిన నరసింహవర్మ పులకేశివలనఁ దాముపొందిన పరాభవమునకు ప్రతీకారము నేయ తరుణము వేచి యాతనిరాజ్యముపై నెత్తివెల్లి రాజధానియైన వాతాపినగరమును ముట్టడించి తగులఁబెట్టెను. ఈసందర్భమున నిరుతెరగలవారికి ప్రవర్తిల్లిన సంకులసమరమున పులకేశిమహారాజు వీరశయనము నొందెను.

పులకేశి యనంతరము తెలియవచ్చిన వాతాపిచాళుక్యచరిత్రము కొంచె మించు మించుగ 'సహజవైరము'గల పల్లవ-చాళుక్యుల పరస్పర యుద్ధచరిత్రమే యనవచ్చును. పులకేశిమహారాజు పిదప ఆతనికుమారులలో నొక్కడైన మొదటివిక్రమాదిత్యుడు రాజ్యమునకు వచ్చెను. ఈతఁడు మఱల పల్లవులపై పగ దీర్చుకొనఁగోరి కాంచీపురరాజ్యముపై దండెత్తి

వెల్లి కాంచీపురమును బట్టుకొనెను. ఈతనికాలముననే చాళుక్యశాఖ యొకటి లాటదేశమున రాజ్యమును సంపాదించి యచ్చట స్థిరపడెను. ఈ మొదటి విక్రమాదిత్యునికొడుకు వినయాదిత్యునియొక్కయు, అతనితనయుఁడు విజయాదిత్యునియొక్కయు, అతనియనంతరము సింహాసనమునకు వచ్చిన యతనికొమారుఁడు రెండవవిక్రమాదిత్యునియొక్కయు, అతని పుత్రుడైన రెండవకీర్తివర్మయొక్కయు రాజ్యకాలముల నీపల్లవచాళుక్యసంగ్రామము లెడ నెడ నిలిచిపోవుచువచ్చినను మొత్తముమీఁద సాగుచు నేయుండెను. ఈ కడపటివారిలో మఱల కాంచీపురమును బట్టుకొన్నవాఁడు రెండవ విక్రమాదిత్యుఁడు. ఆతనికొడుకు రెండవకీర్తివర్మ యీపల్లవులతోడి సంగ్రామమునఁ జిక్కియున్నప్పుడే ఆతనిసామంతులలో నొక్కడైన ఖడ్గవలోకదంతిదుర్గుఁడను రాష్ట్ర కూటరాజు చాళుక్యులపై తిరుగఁబడి రాజ్యాధికారమును హస్తగతము గావించుకొనెను. అందువలన నీవాతాపిచాళుక్యరాజ్యము రెండవకీర్తివర్మతో భగ్నమగుచున్నది. జయసింహపల్లభునిచే స్థాపితమైన యీవాతాపి చాళుక్యరాజ్యము రమారమి రెండుశతాబ్దాల పాటు వర్ధిల్లి క్రీ. శ. 2౫2తో నామమాత్రావశిష్ట మగుచున్నది.

అలరు నెలతావివలెవాటు లలవరించి
ప్రసవశోభావిశేష మారామ మొలయ
జానువుల గేలు ముడివెట్టి మీనకేత
నాత్మభోనియాతడె యరణ్యప్రభండు.
అతని నూనూగుమీసాల యావనంబు
లో నలంకారమో యన శ్రీనివాస
యోగ్యమగు కాంతి బామ లూది యుట్టిపడెడి
నౌర, సమతధీప్రమ లక్షులందు మెఱయు.
ఆచిదానందమూర్తి దివ్యాక్షియుగమె
యానుబో, త్రిలోకీ రక్షణాతిదక్ష;
మరసి యరసి జన్మము చరితార్థమైన
యట్లు కనుగొంటి మతిగభీరాద్రిమూర్తి.
మేళవింపుండు తంబురా, మీటుడట్టె
మంద్రమును దారమునుగాని సాంద్రవము

మృదుత నెలకొల్పుఁ డాడివై చెదము సకల
జనుల హృదయంబులను రసోజ్వలత జతుల
ఎన్నిజాగరణంబులో-యెన్నియరుచి
వేళలో. స్వాప్నికములట్లు దేలిపోయె ;
రోగి వేదనాశయ్యఁ దేటుకొన నిండు ;
జరుని గులుకనిండు నవాంశతరుణునట్లు.
యువతులార, లోక మెఱుంగనవును బూర్వ
దిశకు నావలిసరసులఁ దేజరిల్లె
దూరదూరాన క్రొత్తప్రత్యూషమను ను
దంత ; మిఁక లెండు; పాడుఁ డాత్మానుభూతి.
తొల్లరంగఁ గాపలయు స్వర్గతత కరుణ
మలతుపానుకంటె బలీయమగుచుఁ గడల
నిండవలె ; వాని మనమధ్యనుండువ్యవధి
ప్రేమరసపూర్ణమై విడంబింపవలయు.

తేదులపెట్టె

కొ. నరసింహాచారి

ఈ తేదులపెట్టెను సాధారణమగు పెద్ద సబ్బుపెట్టెతో చేయవచ్చును. సబ్బుపెట్టెయందు అడుగుతొట్టియు, పైమూతయు అను రెండుభాగములును వేర్వేరుగా నుండవలెను. అందు అడుగుతొట్టియందు చిత్రము 1 యందువలె, a a, b b అను రెండుజతల రంధ్రములను పైకొనకు సమీపమునను, c c, d d అను రెండుజతల రంధ్రములను క్రిందికొనకు సమీపమునను, e e, f f అను రెండుజతల రంధ్రములను మధ్యభాగముననుచేయవలెను. a a, b b, c c, d d అను జతలరంధ్రములు దగ్గరదగ్గరగా నుండవచ్చును. e e, f f అను జతలరంధ్రములు దూరముగా నుండవలెను. ఈరంధ్రములన్నియు ఒకేవరుస నుండవలెను.

మూతయందు చిత్రము 2 నందువలె a a, b b, c c, d d, e e, f f, అనుకోతలను చేయవలెను. మూతయందలి ఈకోతలను తొట్టియందలి యదేగుర్తులుగల రంధ్రములకు సరిగా వచ్చునట్లు గుర్తించుకొని కోయవలెను. ఇవి కాక, మూతయందు r అను నొకరంధ్రమును a a, b b అను రెండుజతల కోతలమధ్యప్రదేశమునకు సరిగావచ్చునట్లును, s అను రంధ్రమును e e, f f అను రెండుజతలకోతల మధ్యప్రదేశమునకు సరిగా

వచ్చునట్లును, t అను రంధ్రమును c c, d d అను రెండుజతల కోతల మధ్యప్రదేశమునకు సరిగా వచ్చునట్లును, చిత్రమునందు జూపినవిధముగ జేయవలెను. ఈరంధ్రములు గవాక్షములవలె నుండి, తేదులను, వారములను, నెలలను జూపుటకు వీలుగలిగియుండును.

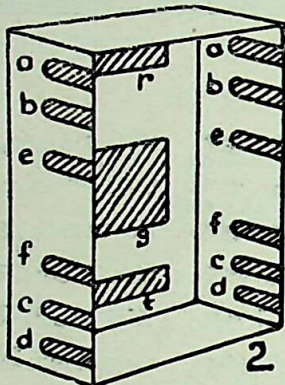
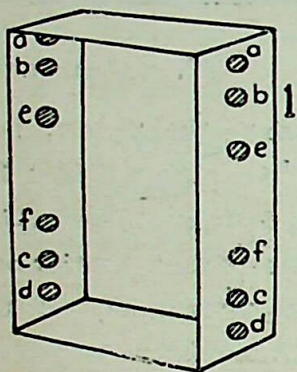
పిమ్మట చిత్రము 1 తొట్టియందలి a a, అనురంధ్రములమధ్యగల దూరమునకన్న ఒకయంగుళ మెక్కువపొడవుగల పేముతునుకల ఆఱింటిని దీసికొని ఒక్కొక్కదానియొక్క కొనలను అరయంగుళము పొడవువరకు, e, e, చిత్రము 3 నందలిరీతిగ పలకవలె చెక్కవలెను. ప్రతితునకయందును c c వలె నొక కోతనుగూడ జేయవలెను.

పిమ్మట చిత్రములు 4, 5, 6 నందలి విధముగ నెలలపేరులను ఒకనిడుపాటి కాగితమునందును, వారములపేరులను మరియొక కాగితమునందును, తేదులను మరియొక కాగితమునందును వ్రాసిగాని, అచ్చముక్కలను (క్యాలెండరు కాగితమునుండి చించుకొనబడినవి) అతికించిగాని సిద్ధపరచుకొనవలెను. ఈ నిడుపుకాగితముల వెడల్పు తొట్టియందలి a a అను రంధ్రముల మధ్యకొలతకు మించకుండవలెను. కాగితములమూల

లన్నిటిని ౧ ౧ లందలివిధముగ కత్తిరించ వలెను.

పిమ్మట పేముతునుకల నన్నింటిని తొట్టి యందలి a a మొదలగు రంధ్రములలో నమ ర్చవలెను. పేము తునుకల e e అను కొనలు

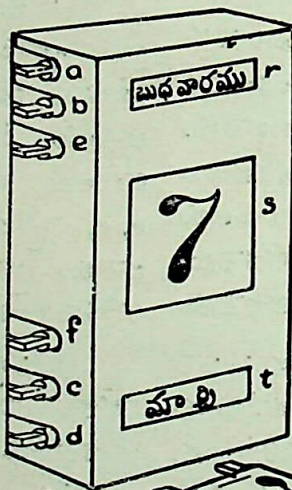
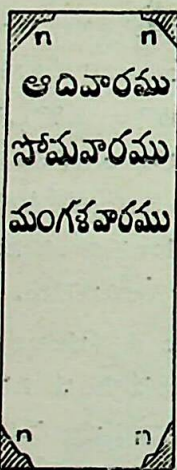
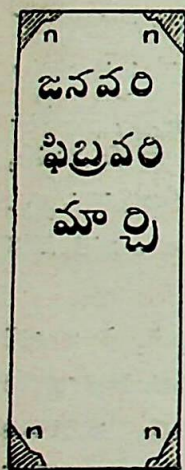
పేముపై చుట్టి, క్రిందికొనను d d రంధ్రము లందు గల పేములోని కోతయందు దూర్చి యతికించవలెను. ఈరీతిగనే వారముల పేర్లు గల చిత్రమునందలి కాగితముయొక్క కొన లను a a, b b రంధ్రములం దమర్చబడి

యుండు పేము తునుకల కును, చిత్రము రీనందలి తేదుల కాగితమును e e, f f అను రంధ్రము లందలి పేము తునుకల కును బిగించవలయును.

4

5

అటుపిమ్మట చిత్రము 2 నందలిమూతను తొట్టిపై మూసిన యెడల తేదుల పెట్టె పూర్తి యగును. అప్పుడు వారముయొక్క పేరు r అను గవాక్షము (చిత్రము 2) నకును, తేదుల సంఖ్య s అను

8

మూత్రము తొట్టియొక్క ప్రక్కల వెలుపలికి వచ్చియుండవలెను. తర్వాత చిత్రము 4 నందలి నెలల కాగితమును దీసికొని దాని పైకొన ను, c c రంధ్రమునందలి పేమునందుగల సందు నందు దూర్చి యతికించి, కాగితము సంతయు

గవాక్షమునకును, నెలపేరు t గవాక్షము నకు సరిగా వచ్చును (చిత్రము 8). కాగితపు తునుకలను పేముతునుకలకు బిగించ వలసినవిధము చిత్రము 7 నందు జూపబడి యున్నది.

(All rights reserved)

భారతీయ నాగరికత : భగవద్గీత డా. శతకోపాచారి, యం. ఏ., బి. యల్.

“ప్రపంచ మందలి వాఙ్మయములలో నెల్ల సంస్కృత వాఙ్మయము మిక్కిలి ప్రాచీనమైనది, మహత్తరమైనది, యుత్తమధార్మికప్రభావము కలది” అని మహానీయులగు సాహిత్యవిమర్శకుల యభిప్రాయము. ప్రపంచమందెప్పటికిని నిలిచియున్న ముఖ్యప్రాచీన మతముల, కనగా సనాతనహిందూధర్మమునకును, దీని శాఖగా నుద్భవించిన బౌద్ధమతమునకును, మనప్రాచీన సారస్వతమే మూలాధారము. అట్టి సంస్కృత సారస్వత మంతటిలో నతినిపులగ్రంథమున మహా భారతము, భరత దేశ ప్రాచీనరాజ్యములయొక్కయు, సంఘము యొక్కయు చారిత్రమును దెలియజేయుచు నితిహాసగర్వముని యేకాక, నీతిబోధకములగు వందలకొలది యుపాఖ్యానములు కలిగి, ధార్మికజ్ఞానబోధకములగు ననేకోపదేశ రత్నముల హారమై విలసిల్లు పంచమవేదమునకేరగూడ బరగుచున్నది. ఈ మహాగ్రంథమగ్యమందున్న శ్రీ భగవద్గీత దీనికి నాయకముగా నున్నది. ఇది ౭౦౦ శ్లోకములమాత్రమే కలదై భీష్మపర్వమందు ౧౮ అధ్యాయములందు జేరియున్నను, దీని యాధ్యాత్మిక ప్రాముఖ్యమునుబట్టి ప్రత్యేక గ్రంథముగా నెంచబడుచున్నది.

ఇది ఆధ్యాత్మికగ్రంథమైనను, సహజమహోరతచే బాహ్యత్యుల హృదయములనుగూడ విశేషముగ నాకర్షించినది. సంస్కృతగ్రంథములలో నెల్ల నిదియే ప్రథమమున (౧౭౮౫-వ సంవత్సరమున) ఆంగ్ల భాషలోని కనువడింపబడినది. అప్పటినుండియు, నాంగ్లభాషలోనే వందలకొలదియు లాటిను, ఫ్రెంచి, జర్మను, ఇటాలియను, స్వీడిషు, పారసీక, జపాను మొదలగు ప్రపంచమందలి ముఖ్యభాషలన్నిటిలో ననేకములు గీతపై వ్యాఖ్యానములు వెలువడినవి. ఇక సంస్కృతములోను, హిందీ, బంగాలీ, తెలుగు, కన్నడము, అరవము, మహారాష్ట్రము, గుజరాతీ మొదలగు

మనదేశభాషలలోను గీతావ్యాఖ్యానములు వేలకొలది కలవనుట యతిశయోక్తి కాదు.

భగవద్గీత కింతటియసమానప్రసిద్ధియు, వ్యాప్తియు కలుగుట కనేక కారణములు కలవని తోచుచున్నది. ఈగ్రంథమందలి ప్రాతిపదికపదములు ప్రతినీత్యమును దేశభాషలన్నిటిలోను మనము వాడుకొనునట్టివి; అతి సులభములు; చిన్నవి. ఇందు దీర్ఘశ్లోకస్వరూపములైన రేక రూఢమున మృదుమధురపదములతో భావము సుబోధముగా స్ఫుటముచేయబడినది. నాక్యముల యన్వయము చాలధారాళముగ నుండును. అందుచే సంస్కృత భాషరానివారుగూడ పారాయణముచేయునప్పు డిందలి శ్లోకములయర్థమును సులభముగ గ్రహింపగలుగుచున్నారు. మఱియు గీత శ్లోకరూపమున నున్నందున దానిని జ్ఞాపిత్యం దుంచుకొనుట సులభము. చాలవరకు అనుష్టుప్ చంద్రమే యగుటయు, నన్వయము క్లిష్టముకాక చక్కగా నుండుటచేతను వచనము జదివినయెటుల నందలియర్థము సులభముగానే గోచరించుచుండును. మఱియు నీగ్రంథము సంస్కృత వాఙ్మయయుగ సందిలో జనించినది. వైదిక వాఙ్మయములోని సంహితలు, ఉపనిషత్తులు, చాలభావగాంభీర్యము గల వైనను- వాటిఛాందస (Vedic) భాషయొక్క వ్యాకరణమును, చాలపదములయర్థము, అర్వాచీనసంస్కృతపు (Classical Sanscrit) వాటికన్న చాలవరకు భిన్నము లగుటచే ఆగ్రంథము లిప్పటి సంస్కృతపండితులకుగూడ అర్థమగుట చాలకష్టము. ఈ అర్వాచీన సంస్కృతములోని ధార్మికగ్రంథములు చాలవరకు దీర్ఘ సమాసములతోను, క్లిష్టపదములతోను నిండి అన్వయకాఠిన్యము కలిగియుండుటచే సుబోధములు కాకయున్నవి. ఈ రెండుభాషాయుగముల సందికాలమున నుత్పన్నమైన భగవద్గీత పైన జెప్పిన రెండుయుగము

లలోపములు లేక, వాటి నుణచి శేషములనుమాత్రము కలిగియున్నది.

హిందూధర్మమందలి యన్ని సిద్ధాంతములవారికిని “ప్రస్థానత్రయ” మనబడు ఉపనిషత్తులు, బ్రహ్మ సూత్రములు, భగవద్గీత- ఈమూడు ముఖ్యప్రమాణ గ్రంథములని యందరకు దెలిసియున్నది. ఈమూ డింటిలోగూడ భగవద్గీతయే యనేకవిధముల నుత్తమ

* ప్రాచీనపండితులలోను, నవీన విమర్శకుల లోను చాలమంది అభిప్రాయ మిదియే. ప్రాచీనములగు దశోపనిషత్తులు గీతలకన్న పూర్వపువి అనువిషయ మున అందరికిని ఏకాభిప్రాయమే. వాటిభాషాశైలియు, ఛందస్సును గీతలం దుపనిషచ్చబ్ధములనే కాక యోగ సాంఖ్య దర్శములనుగూడ ప్రత్యేకముగా నుల్లే ఖించుటవలనగూడ ఈసంగతి స్పష్టమగుచున్నది. బ్రహ్మసూత్రములవిషయమైమాత్ర మభిప్రాయభేదము గలదు. (గీత ఆంధ్ర-శ్లో ౪ లో) “బ్రహ్మసూత్ర పదై త్తైవ” అని చెప్పబడియున్నది. అంగులోని బ్రహ్మ సూత్రశబ్దము ప్రస్తుత బ్రహ్మసూత్రగ్రంథములకే వర్తించునని శ్రీతిలకుగారియొక్క అభిప్రాయము. ఈయర్థము నంగీకరించినచో గీతాసమయమునకు ముందు బ్రహ్మ సూత్రములు రచింపబడినవని చెప్పవలసియుండును. ఈరెంటికిని శ్రీవ్యాసులవారే కర్తలనియు, రెండును సుమారు ఏకకాలమందే రచింపబడియుండుననియు శ్రీతిలకుగారు దీర్ఘచర్చపై నెన్నితాభిప్రాయమునకు వచ్చిరి. (“గీతారహస్యము” ఆంధ్రానువాదము- ౭౨౯ మొదలు ౭౩౯ పుటలవరకు చూడుడు.)

కాని చిరకాలమునుండి ప్రాచీనవ్యాఖ్యాతలు కూడ గీతలు ప్రస్తుత బ్రహ్మసూత్రములకన్న పూర్వ పుజే అని అంగీకరించియున్నారు. ఆధునికవిమర్శకుల యభిప్రాయము నిట్టిదియే. (Bhandarkar గారి The Vaishnava, Shaivite and other religions అను గ్రంథమును Telang's Bhagavatgita (Sacred books of the East series) ఉపోద్ఘాతము ౩౦, ౩౧, ౩౨ పుటలు చూడుడు.) గీత ౧౩ అ-శ్లో ౪

గ్రంథముని తోచుచున్నది. ఈమూడు ధార్మికప్రబంధ ములకును శ్రీశేషవ్యాసులే ప్రవక్తలని ప్రసిద్ధిఅయినను చారిత్రకముగా దశోపనిషత్తులకు తరువాతను, బ్రహ్మ సూత్రములకన్న ముందును ఈమధ్యకాలమున నిప్పటి భగవద్గీత జనించినదని చాలమంది పరిశోధకు లభిప్రాయ పడుచున్నారు. *తక్కినరెండుప్రస్థానములుక్లిష్టమైనవి. ఉపనిషత్తులు వైదికభాషలో ప్రాచీనవృత్తములలోను

లోని బ్రహ్మసూత్రశబ్దమునకు “బ్రహ్మప్రతిపాదకైః సూత్రాభ్యైః శారీరక సూత్రైః” అని రామానుజులు తమగీతాభాష్యమున వ్యాఖ్యయొనర్చిరి. అందును బట్టి రామానుజులకును, తిలకుగారికిని కలిగిన యభి ప్రాయమే ఉండునని నూచింపవచ్చును. కాని రామానుజు లాశబ్దములచే ప్రస్తుత బ్రహ్మసూత్రములనే యుద్దేశించిరని చెప్పటకు విలులేదు. ప్రస్తుతమున్న బ్రహ్మసూత్రములు, యోగసూత్రములు, వైశేషిక సూత్రములు మొదలగువాటికన్న నవీనములని చాలమంది విమర్శకుల యభిప్రాయము. రామానుజులైనను తమ వ్యాఖ్యలో అని బాదరాయణసూత్రములని చెప్పలేదు. పూర్వము సంగ్రహమున వేరొకశారీరకసూత్రము లుండి తరువాత నవి ప్రస్తుత బ్రహ్మసూత్రముల యాకారము నకు విస్తృతము చేయబడినవేమో తెలియుదు. ప్రస్తుత మున్న (౪:౪) సాంఖ్యసూత్రములవిషయమున నిట్లే జరిగినదని చాలమంది సాహిత్యరిమర్శకుల యభిప్రాయము. మఱియు గీతలలో నిప్పటికున్న వ్యాఖ్యాన ములలో మొదటిదగు శ్రీశంకరులవారి గీతాభాష్య ములో “బ్రహ్మసూత్రపదై త్తైవ” అనుపదమునకు, బ్రహ్మణః సూచకానివాక్యాని బ్రహ్మసూత్రాణి “తైః పద్యతే గమ్యతే జ్ఞాయతే బ్రహ్మ.....” అశ్మేత్యేకో పాసీత” ఇత్యాదిభిః బ్రహ్మసూత్రపదైః” అని వివరించి గీతలో “బ్రహ్మసూత్రపదైః” అను శబ్దము బాదరాయణ సూత్రములకు కాక ఉపనిషత్తులకే వర్తించునని తెలిసి బృహదారణ్య కోపనిషత్తు ౩-౪-౭ లోని వైవచనము నుదాహరించిరి. ఈవిషయమున శంకరుల అభిప్రాయమే సరియైనదిగా కన్పడుచున్నది..... ఇక ప్రస్తుత

ఉండుటయేకాక, అందలిభావములు చాలవరకస్ఫుటము (Vague)గాను, విస్తృతము (diffuse)గాను ఉండును. మధ్య ననేకగాళ్లు ముఖ్యభావమున కాటంకము కలిగించుచుండును. ఇక బ్రహ్మసూత్రములు బీజగణితసూత్రముల (Algebraical formula)వలె ప్రపంచవాస్తవికములను నికల్ల నత్యంత క్లృప్తమును, * నిగూఢమును, కాస్త్రచర్చచే దుర్బోధమునునగునై లిలోనున్నవి. వ్యాఖ్యానము చేయవలెనో బ్రహ్మసూత్రములభావము పండితులకుగూడ బోధపడదు. భగవద్గీత యిట్టిదిక్కులు లేక మృదువుగురోజ్వులవై లిలో ద్రాక్షపాకమున నుండుటచే నందరకును సుబోధముగ నుండి సర్వజనులకు రసాస్వాదన నిచ్చుచు విశేషజ్ఞానానందదాయ

బ్రహ్మసూత్రములలో చాలదోట్ల సాంఖ్యమోగాది దర్శనము లుల్లేఖింపబడినవి. మరియు వాటిలో చాల సూత్రములందు “స్మృతే శ్చ” “స్మర్యతే” మొదలగుపదములచే పూర్వస్మృతిహిత ప్రమాణముగా జెప్పబడినది. (బ్రహ్మసూత్రములు ౧-౨-౬, ౧-౩-౨౩, ౨-౩-౪౫ ౪-౧-౧౦, చూడుడు). అని ఉపనిషత్తులనుటకు వీలులేదు. వాటికైనచో శ్రుతి అనియే చెప్పబడును. ఆచారవ్యవహారాదిబోధకములందును స్మృతి మొదలగు స్మృతులందుద్దేశింపబడలేదని అందరు అంగీకరించుచున్నారు. ఆశ్రమాశాసనము లీస్మృతులలో లేవు. అవి భగవద్గీతలోనే యున్నవి మఱియు మతత్రయాచార్యులును, వల్లభాచార్యులునుగూడ తమసూత్రభాష్యములలో బ్రహ్మసూత్రములలో జెప్పబడినప్రమాణస్మృతి భగవద్గీతయే యని భగవద్గీతాశ్లోకములనే ఆ ప్రమాణములుగా ఉదాహరించిరి. వీటిలో కొన్ని సూత్రములలోనైనను ఆసూత్రకారులు భగవద్గీతాశ్లోకములనే ఉద్దేశించిరని తిలకగారును అంగీకరించిరి. సాంప్రదాయికాభిప్రాయమును బట్టియు, వ్యాఖ్యాతలలో ఎక్కువమంది ఆభిప్రాయమునుబట్టియు గీతలు బ్రహ్మసూత్రములకన్న ప్రాచీనమేయని తోచుచున్నది.

*కడనరంగమున నట్లునుడు వెనుదీయుటయు నంత దీర్ఘభావగర్భితమున నాధ్యాత్మికగ్రంథవచనముల జెప్పు

కముగ నున్నది. పవిత్రతలోను, ఆధ్యాత్మికజ్ఞానాకరమగుటలోను ఉపనిషత్తులకును గీతకును విశేషభేదము లేదని చెప్పవచ్చును. గీతావచనమును భగవంతుడు శ్రీకృష్ణరూపమున యుద్ధభూమిలో వదించెనని సామాన్యముగా హిందువుల విశ్వాసము. గీత లుపనిషత్తుల సారమే యనిపూడ సంప్రదాయము కలదు. ప్రచారములోనున్న భగవద్గీత ప్రతులన్నిటిలోను ప్రతియధ్యాయంతమునను ‘గీతయందు’ అనుటకు బదులుగా ‘శ్రీభగవద్గీతాసూపనిషత్సు’ (భగవంతునిచే గానముచేయబడిన యుపనిషత్తులందు) అని యుపయోగించుట యు, గీతా పారాయణారంభమందు పఠించెడు “సర్వోపనిషదో గావో దోగ్ధా గోపాలనందనః, పార్థో వత్స స్సన్ధీ

టయు సహజముగ లేదని కొంద రందురు. కాని ధైర్యశౌర్యసంపన్నుడగు ఆర్జును డత్యుత్సాహముతో యుద్ధభూమిలోనికి బ్రవేశించినను, నొక్కసారిగా నుభయవైర్యములందును బంధుమిత్రులందరను మరణనన్నద్ధులై యుండుట కండ్లార జూచినప్పుడు సహృదయుడు, నాయుద్ధమున ముఖ్యపాత్రవహించవలసినవాడు నగు అర్జునం జయునంతటివానికి నిర్వేదము కలుగుటయు, ఘటనాఘటనసమర్థుడను, తనమిత్రునిచే దుష్టసంహార మొనర్పించి ధర్మసంస్థాపన జేయుటకు గృతనిశ్చయుడును, లోకహితరతుడును నగు శ్రీకృష్ణు డాసక్యసాచికి వెంటనే హితబోధ కావించుట యాశ్చర్యముకాదు. సహజముగా ప్రాజ్ఞుడును, రాజ్యాపేక్షకాని, క్రొత్తగా క్షీర్తియపేక్షకాని లేనివాడు, ధీమంతుడు నగు విజయుడు తాను గురువుల జంపి రక్షసి క్రరాజ్యమును భుజియించుటకన్న భిక్షుటనమైన మేలని గాఢభావముల (గీత. అ. ౨. శ్లో ౪ మొదలు ౧౮ వరకుచూడుడు.) వెల్లడించి ధర్మసమ్మాధిచేత స్కందై యుండినప్పు డతనిని కేవలతాకిక వాదములచే వరల యుద్ధసన్నద్ధునిగాజేయుట సాధ్యము కాదు. అట్టితరి రసాభాసము కాకుండా కార్యసాధనము జరుగుట కతనికి ఆధ్యాత్మికముఖ్యసూక్తిముల బోధించుట యవసరముగా గన్నట్లును. తరువాత గ్రంథకర్త లాబోధనములకు దగురూపము నిచ్చియుండవచ్చును.

దోష్కై దుగ్ధం గీతామృతం మహత్" అను గీతాధ్యాన శ్లోకముయొక్క భావమునుగూడ ఈ సంప్రదాయమును స్ఫుటముచేయుచున్నది. మరియు ఉపనిషత్తులలోను, గీతలలోను చాలవరకు భావైక్యము కలదు. ఆత్మ స్వరూపాదులనుగూర్చి గీతలోను ఛాందోగ్య, బృహదారణ్యకాదివచన రూపములను ఉపనిషత్తులలోను కల భావము లొకతీరుగనే యున్నవి. ఇంతేకాక ఒక్కొక్కప్పుడు శ్లోకరూపముననున్న కళోపనిషత్తు ఈశావాస్యోపనిషత్తు మొదలగువానిలోని శ్లోకములను భగవద్గీతలోని యాభావమునే దెలుపు శ్లోకములును విశేష శబ్దభేదముగూడ లేకుండ నొకేరూపమున నున్నట్లు వాటిని చదువునప్పుడు తప్పక స్ఫురించుచుండును. * గీతామృతమును ప్రథమమున పార్థుడే గ్రోలినను తరు ఈరెండువేలసంవత్సరములపైనుండియు అందరును తర తరములుగా దానిరసము నాస్వాదించుచున్నారు. గీత కింకొకవిశేష ముగూడ కలదు.

ఉపనిషత్తులు, బ్రహ్మసూత్రములు కొంతశాస్త్ర సంస్కారము కలవారికిమాత్రమే యుపయోగించును. వాటి భాషా స్వభావమునుబట్టియు ద్విజపురుషులు మాత్రమే వాటిని చదువ నర్హు లను పూర్వాచారమును

బట్టియు కూడ నట్టిస్థితి కలిగినది. కాని భగవద్గీత మహా భారత మను నితిహాసగ్రంథములో నొకభాగముగ జేయ బడుచునేతను, దానిసంబోధమున ద్రాక్షపాకవై లివల్లను భావగాంభీర్యమువల్లను స్త్రీలను, శూద్రులను, అన్యదేశియులకుగూడ నిత్యపూనీయమై సర్వజనుల కుపకారకముగా నున్నది.

భగవద్గీతపదములవై లి యతిసులభముగ నున్నను దానిభావగాంభీర్య మగాధము. ఆధ్యాత్మిక భావనిరూపణమున దానినిమించినగ్రంథములు ప్రపంచమున నే వాఙ్మయమందును లేవని హంబోల్ట్ (Humbolt), ఎమర్సన్, (Emerson), థోరో (Thoreau), పాల్ డ్యూసన్ (Paul Deussen), స్లిగెల్ (Schlegel) మొదలగు పాశ్చాత్యతత్వశాస్త్రజ్ఞులచే గొనియాడబడిన యీమహాత్మకృష్ట గ్రంథముభారతీయులెల్లరచేసిత్యము పారాయణము చేయబడుచు విద్వాంసుల వ్యాఖ్యాన పరంపరలచే మన్ననల బొందుటయు దాశ్చర్య మేమియు లేదు.

కాని భారతీయనాగరకతలో నాయాయుగము లందు కలుగు మార్పులలో భగవద్గీతయొక్కస్థానము జన

* ఉపనిషత్తులలోను, గీతలోను ఒకేశబ్దరూపము, అర్థముగల శ్లోకములు కొన్ని యీక్రింద నూచింప బడుచున్నవి :

భగవద్గీత

ఉపనిషత్తు

	అ. శ్లో.		అ. వ. శ్లో.
నజాయతే మ్రियతేవా ౨—౨౦	నజాయతే మ్రियతే ...	కళో ౧—౨—౧౮
సర్వతఃపాణిపాదంతత్ ౧౩—౧౩	సర్వతః పాణిపాదం తత్ శ్వేతా	౩—౧౬
ఊర్ధ్వమూలం ౧౫—౧	ఊర్ధ్వ మూలో కళో	౨—౩—౧
నవద్వారే పురే ౫—౩	నవద్వారే పురే శ్వేతా	౩—౧౮
య ఏనం వేత్తి హస్తారం ౨—౧౯	హస్తాచే నృన్యతే కళో	౧—౨—౧౯
వేదశ్చ సర్వైః ౧౫—౧౫	సర్వే వేదా ,,	౧—౨—౧౫
కురు కర్తృవ ౪—౧౫	కుర్వ స్మేవహి కర్మాణి ఈశా	౧—౨
సర్వభూతస్థ ౬—౨౫	యస్తు సర్వాణి భూతాని ఈశా	౧—౬

† ప్రతిఉదయమును గీతలపవిత్రజలమున తనహృదయమును స్నానము చేయించుచుండునని సాత్విక నిరోధ సూత్రకారుడగు థోరో అను అమెరికను తత్వజ్ఞుడనెను.

సామాన్యమునకు చెలియకపోవచ్చును. ఆచార్యుగ ప్రవర్తకులు తమతమ ప్రబోధములను ముఖ్యముగా భగవద్గీతనుండి గ్రహించి తమతమ ప్రతిభానుభవములనుబట్టి ప్రత్యేక సిద్ధాంతవ్యాఖ్యానముల గావించి వాటి నాచరణలో జెట్టెమున్నారు. చిదచిద్రూపమును ప్రపంచము యొక్క మూలస్వరూపమునుగూర్చి, జీవాత్మపరమాత్మల సంబంధమునుగూర్చి, నిఃశ్రేయస్వభావమునుగూర్చి ద్వైతాద్వైతవిశిష్టాద్వైతమతత్రయాచార్యులకు సిద్ధాంతవిషయములందు కొన్ని భేదములు గలవు. వానిని మనము ప్రస్తుతము విమర్శింపనక్కరలేదు. కాని నిఃశ్రేయసావాప్తిసాధనములుగా గీతలో చెప్పిన జ్ఞానకర్మభక్తియోగముల స్వభావప్రాముఖ్యములగూర్చిన వ్యాఖ్యాతలసిద్ధాంతములను, అందువలన కలిగిన ఫలములను మన మిప్పుడు చూడము.

గీతపై ఇప్పటికి నిల్చియున్న ముఖ్యవ్యాఖ్యానములలో మొదటిది శ్రీశంకరాచార్యులవారి భాష్యము* కర్మయోగ మనగా విద్యుత్తనిత్యకర్మల జేయుట యనియు, భక్తియోగమన నీశ్వరధ్యానమనియు, జ్ఞానయోగమన నవిద్యానాశము కలిగి ఆత్మయొక్క నిజస్వరూపమును చెలిసికొనుట యనియు, నీమూడింటిలో కర్మభక్తియోగములు మోక్షమునకు బ్రత్యక్షసాధనములు గావనియు, నవి ప్రళమావస్థలో నంగములుగా నుండి జ్ఞానమునకు మార్గదర్శకములుగా మాత్రమే యుపయోగించుననియు, జ్ఞానయోగ మొక్కటియే నిజమున మోక్షసాధనమనియు పరిశుద్ధజ్ఞానము కలుగగానే సర్వకర్మల ద్యజించుట యత్యవశ్యకమనియు, శ్రీశంకరాచార్యులవారి మతము. గీతాకాలమునకు పూర్వమును వేదములలో, మంత్రబ్రాహ్మణములలో, కర్మకాండయు, ఆరణ్యకోపనిషత్తులలో జ్ఞానకాండయు, నెక్కువగా వివరింపబడినవి. ఈ రెండింటిలోను అచ్చటచ్చట భక్తిమూడ

వివరింపబడినది. గీతలలో నీమూడును వివరింపబడినవి. తరువాత వేయిసంవత్సరములపైగ దాటినతరువాత, ననగా శ్రీశంకరాచార్యులవారికాలమునకు (క్రిస్తుతరువాత యేని మిషవశతాబ్దములో) మనదేశమున నొకప్రక్క పూర్వమిహాంసకులయొక్కయు, మఱియొకప్రక్క శాద్ధులయొక్కయు ప్రభావము జనుల మనస్సులపై వ్యాపించి యుండినది. ఈరెండుమతములు నప్పటికి తమసహజ పరిశుద్ధతను గోల్పోయినవి. వేదములలో కర్మకాండ యందును, భగవద్గీతలోను జెప్పబడిన యజ్ఞయాగాదుల భావము స్వార్థహీనతతోను, ఈశ్వరార్పణబుద్ధితోను భగవద్ప్రీతికరమున పరోపకార కార్యములజేయుటయను + ఆచర్యముల విస్మరించి పూర్వమిహాంసకులు వేదశబ్దోచ్ఛారణయు, కేవలయజ్ఞకర్మయు మాత్రమే అపూర్వపుణ్యముల నిచ్చి, వాని నాచరించినంతమాత్రముననే మోక్షము కల్గించుననియు బోధించుచుండిరి. ఇందుచే జనసామాన్యమున మాథ్యమ వృద్ధియయ్యెననియు, ఈ యాధారమున సామాన్యజనులు జీవహింస నెక్కువగా చేయనొడగిరనియు, నిక శాద్ధులును బుద్ధుడు పరోపకారమునకును, నీతివర్తనకును, ఇచ్చిన ప్రాధాన్యమును మరచి, స్త్రీపురుషులు కలిసి శ్రమణకేషములతో నుండుచు శాద్ధగ్రంథములందలి బోధముల కపార్థమొనరించి స్వైరవిహార మొనరింప మొదలిడి నందున దేశమున నవినీతియు, నజ్ఞానమును హెచ్చి యనర్థము వాటిల్ల నారంభించినదనియు, నందుచే శ్రీశంకరాచార్యులవారు జ్ఞానయోగమున కిచ్చిన ప్రాముఖ్యము పైనజెప్పిన రెండిటిలోపములను బోగొట్టుటచే, నప్పటి పరిస్థితినిబట్టి తత్కాలమునకు మనజాతిలోని దురాచార నివృత్తికి సహకారియై జ్ఞానాభివృద్ధి కలిగించి దేశమున కప్పటిలో జాలఉపయోగకారి యయ్యెనని కొందరు చారిత్రక పరిశోధకుల యభిప్రాయము.

* శంకరులకు చాలశతాబ్దములు పూర్వము జ్ఞానకర్మసముచ్చయవరమున బోధాయనులవ్యాఖ్య ఒకటి ఉండినట్లు తెలియుచున్నది. వారిసిద్ధాంతమును తరువాత రామానుజు లనుసరించిరి. కాని యాగ్రంథము ఖలమైనట్లు తోచును. ఇప్పుడెచ్చటను లేదు.

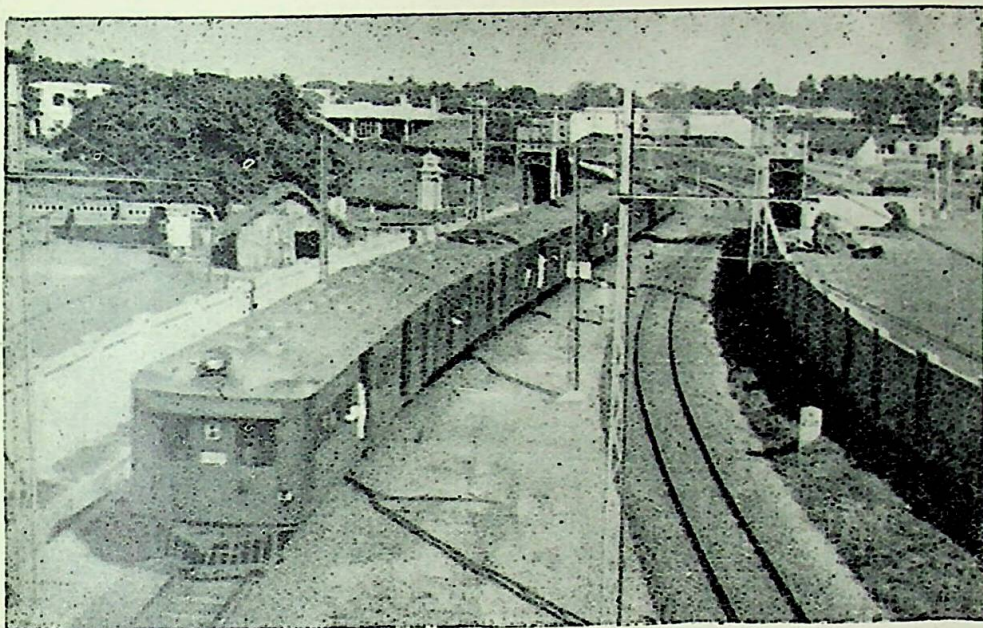
+ యజ్ఞార్థకర్తరణః... (గీత అ 3. శ్లో ౯)
యజ్ఞాభిష్టాశిః... (గీత అ 3. శ్లో ౧౩)
గతసంగస్య... (గీత అ ౪. శ్లో ౨౩)
ద్రవ్యయజ్ఞాః... (గీత అ ౪. శ్లో ౨౫)

కొన్ని శతాబ్దములు గడచినతరువాత పరిస్థితులు మారినవి. కర్మలన్నియు హానికరము లనుభావముతో జనులు సర్వకర్మపరిత్యాగము చేయుటచే అవశ్యకార్థములు జరుగక సంఘమున కంతటికి చాలనష్టము కలుగుట సహజము. మనచేశముపై అన్యదేశీయుల దండయాత్రయు, సన్యదేశీయుల నాగరికతతో మననాగరికతకు సంఘర్షణయు జనింప నాతంభించినవి. అట్టిస్థితిలో శ్రీశంకరులచెప్పిన సర్వకర్మనిసర్జనము సవ్యము కాద

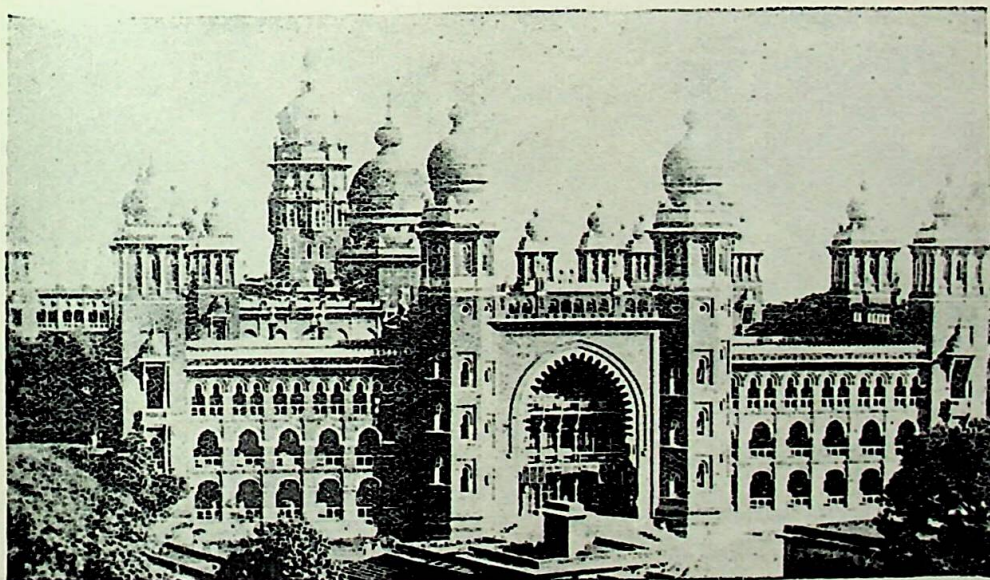
* రామానుజులు భాగవతగర్భావలంబకు లగుటచే కర్మయోగపక్షమును వహించవలసియుండియు నట్లుచేయుక చాలవరకు శంకరులమార్గమునే యవలంబించి రని శ్రీ బాలగంగాధరతిలకగారు తమయభిప్రాయమును దెల్పిరి. (గీతారహస్యము, ఆంధ్రానువాదము ౨౨-౪ పేజీ చూడుము.) కాని యీ భావము సరిగా కనుపడదు. రామానుజులు ఆమరణాంతమును జ్ఞానిహృదయ కర్మ చేయుచునే యుండువలెననియు, సులభము, అప్రమాదము, ఈశ్వరప్రీతికరము, ఇతరులకు మార్గదర్శకము, లోకరక్షకరము అగుటచే కర్మయోగము జ్ఞానయోగముకన్నగూడ ప్రశస్తమనియు జెప్పి, శ్రీ శంకరుల కర్మనిసర్జనసిద్ధాంతమునకు వ్యతిరేకముగా నిర్ధారణజేసిరి. గీత అ ౩. శ్లో ౮, ౯, ౨౦, ౨౧, ౨౬, ౩౫; అ ౪. శ్లో ౧౯, ౨౨, ౨౪; అ ౫. శ్లో ౨, ౩, ౭, ౨౯; అ ౬. శ్లో ౧, ౬, ౧౨, ౪౪; అ ౧౨. శ్లో ౪, ౫, ౬, ౯, ౪౭, ౪౮, ౫౬, ౫౭ లపై రామానుజభాష్యమును జూచినచో స్పష్టమగును. ఇట్టి గీతావచనములను అర్థముజేయుటలో తిలకగారును రామానుజులపద్ధతినే యవలంబించిరి. అయితే రామానుజులు భక్తికి ప్రాముఖ్యము నిచ్చినసంగతి నిజమేకాని తిలకగారు చెప్పినట్లు (గీతారహస్యము ౪౨౫ పేజీచూడుము) రామానుజసిద్ధాంతములో కర్మయోగము జ్ఞానయోగమునకు భక్తికి సాధనముగనే స్థిరపడుచున్నదనుట యుక్తముగ గన్పడుట లేదు. స్వకర్తృత్వాభిమానమును, స్వలాభాపేక్షను విడనాడి, సర్వకర్తృయు, సర్వభోక్తయు నగు నీశ్వరునియందే ఆకర్తృత్వభోక్తృత్వముల నుంచి యీశ్వరాధారాధన రూపముగను భగవద్ప్రీతినిమిత్రము

నియు, కేవలజ్ఞానమే మోక్షసాధనమనుటకు వీలులేదనియు, జ్ఞాన, కర్మ, భక్తియోగములు మూడును భక్తిసాధనము లనియు, జ్ఞానాంగకర్మమార్గమును భక్తియులేముగా నాశ్రయించి ప్రతిపక్షమునిఃశ్రేయసమునుబొందవచ్చుననియు సిద్ధాంతమును ౧౨-వ శతాబ్దమున నుదయించిన రామానుజులు ప్రకటించిరి. * ఈసిద్ధాంతము కేవలము నూతనముకాదు. కొన్ని ఉపనిషత్తులలోను, భాగవతగ్రంథములలోనుగూడ ఈసిద్ధాంతమే నిర్వచింప

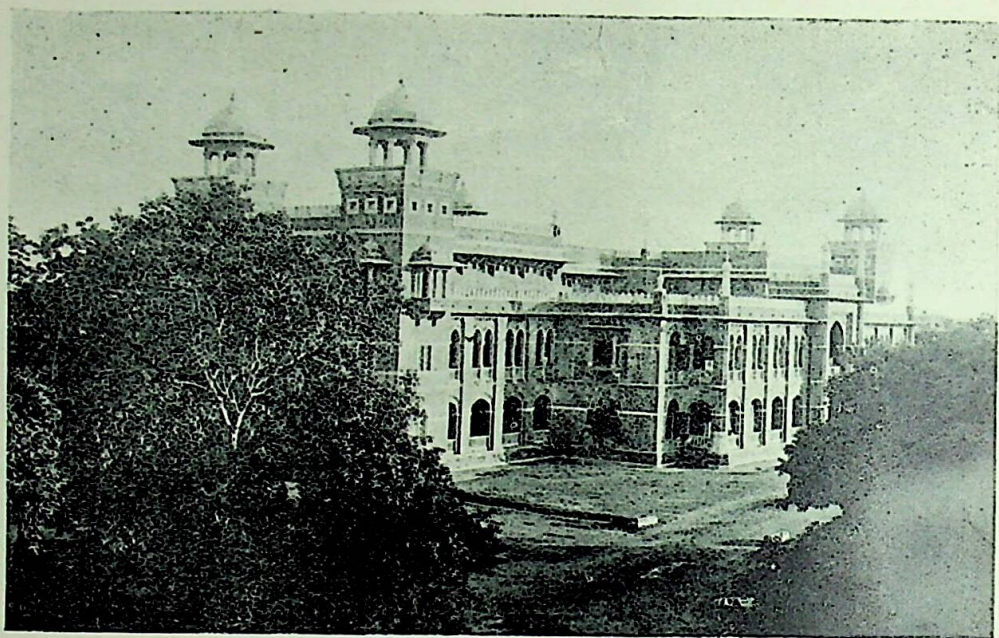
సర్వకర్మలను జేయవలెనని రామానుజులు వ్రాసిరి. శ్రీతిలకగారు అద్వైతులు, రాజకీయనేత హృదయమున ఉన్నట్లుచే సంఘక్షేమముకొఱకు, ప్రపంచలాభము కొఱకును స్వార్థరహితముగా కర్మ చేయవలె ననిరి. ఈయిరువురికాలస్థితి భేదములు మనస్సునం దుంచుకొని చూచినచో, నిద్వరు చేసిన అర్థములభావము నొకటియేయని తెలియగలదు. మఱియు రామానుజులు విశిష్టాద్వైతముననుటచే వారి సిద్ధాంతముప్రకారము చిదచిద్రూపమున సర్వప్రపంచమును ఈశ్వరుని శరీరమే యగును. అట్టిచో నీ సిద్ధాంతమును బట్టి ఈశ్వరాధారాధనములో ప్రపంచారాధనము, మానవసేవహృదయ ననుసంగతి మనము జ్ఞప్తియందుంచుకొనవలసియున్నది. లోకాభివృద్ధికరమైనదే సృష్టికర్తయగు భగవంతునకు ప్రీతికరమగును. ఈశ్వరాధారాధననిమిత్తమే కర్మచేయుచో స్వార్థపరతయిండును కనుక నిష్కామతే సిద్ధించును. (గీత ౧౨-౬౬) “సర్వధర్మాః పరిత్యజ్య” అను శరణాగతిబోధకమగు “చరమశ్లోక” వ్యాఖ్యానములో హృదయధర్మఫలత్యాగముచేయుట అనియేకాని, ధర్మములనే త్యజించుట కాదని జ్ఞానకర్మభక్తియోగములు మూడును ఎల్లకాలమును ఆచరింపవలసినవే యనియు రామానుజులు తమ సముచ్చయసిద్ధాంతమును దెలియజేసిరి. “లోకసంగ్రహ” శబ్దమునకు “లోకరక్షక” అని రామానుజులు చెప్పిన అర్థమువలనగూడ ఈ సంగతి విశేషమగును. (గీత అ ౩ శ్లో ౨౧) రామానుజుల తర్వాత వారిసిద్ధాంతమువారు కర్మయోగము కన్న భక్తిప్రపత్తులకు అధికప్రాముఖ్య మొసంగిరి.

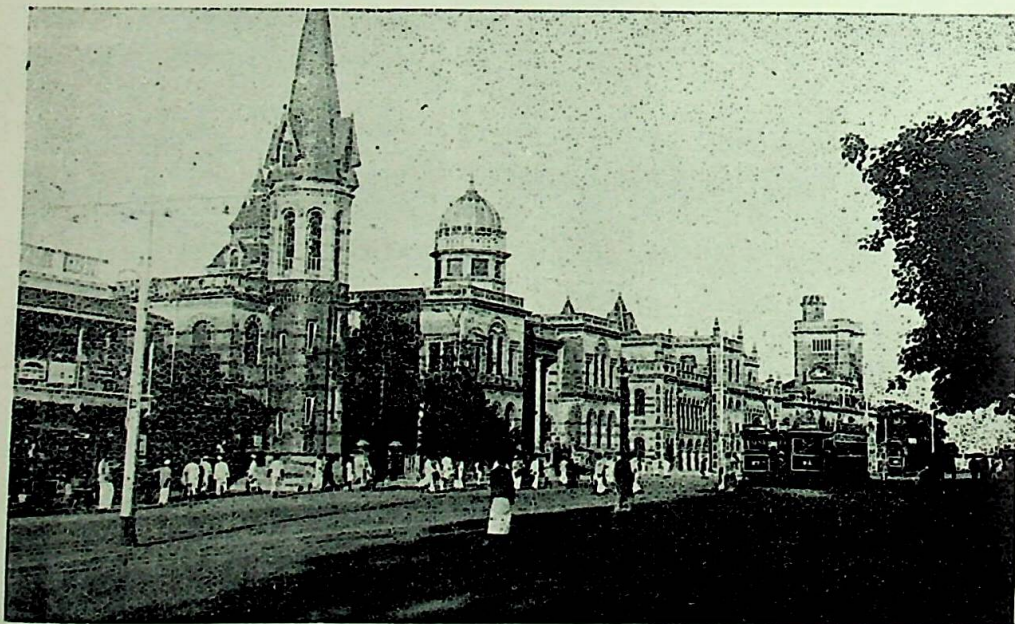
౮. యస్. ఐ. రైల్వేవారి “ఎలెక్ట్రిక్” రైలుబండి
(ఫోటో ప్రేక్షకులదే)

౯. హైకోర్టు

౧౦. స్మిత్ కాజ్ కోట్ట
(క్రొత్తగా కట్టినది)

బడి రామానుజులకు పూర్వము యామునాచార్యులవారిచే కూడ అనుకరింపబడినది. అందుచే సంఘమున కప్పటిలో గొంత శ్రేయస్సు కలిగియుండును.

తరువాత మధ్యాచార్యులవారు, వల్లభాచార్యుల వారు మొదలగువారు భక్తిమార్గమే మోక్షదాయకమనియు, జ్ఞానకర్మయోగములు భక్తికి అంగములుగా మాత్రమే ఉపయోగించుననియు సిద్ధాంతము నవలంబించిరి. రామానుజులభావ్యమునకు పోషకముగ నేదాంతదేశికులు మొదలగువారు కొన్ని వ్యాఖ్యాన గ్రంథముల రచించిరి. కాని రామానుజుల అనుయాయులచరణలో వారి సిద్ధాంతమును సరిగా నమలుజరుపలేదు. మరియు కొంతకాలమునకు మధుసూదనసరస్వతి, విద్యారణ్యులు మొదలగు ప్రతిభావంతులగు అద్వైత విద్వాంసుల నేతృత్వ శంకరులసిద్ధాంతమే దేశమున విశేష వ్యాప్తిచేయుదుటకు సహాయులైరి. అందుచే ప్రస్తుత కాలము వచ్చునప్పటికి మనదేశమున గేవలజ్ఞాన పరమగు అద్వైతసిద్ధాంతమే ప్రజలలో విశేషవ్యాప్తి జెందియున్నదని చెప్పవచ్చును. ఈలోగా దేశము పరాధీనమై జనులు నిరుత్సాహులై సంఘము వికలత జెందుట కూడ ఇందుకు గారణమయ్యెనని కొందరి అభిప్రాయము. సనాతనపండితులనుండి యీవిషయమున నిరీవిల నూతన గ్రంథము లంతగా వెలువడుచుండుట లేదు. దేశభాష లలో వ్రాయబడు గీతావ్యాఖ్యానములలోగూడ (కర్మ విసర్జనములోగూడిన) జ్ఞానయోగమే నిఃశ్రేయసకరమను శంకరులవారి సిద్ధాంతమే యెక్కువప్రబలముగా నున్నది. ఇటీవల బెల్లంకొండ రామారావుగారను పండితులచే రచింపబడిన 'భాష్యార్కప్రకాశ'మును కేరళుల విఘ్నమును శాస్త్రీయచర్యల సంస్కృత భావ్యమును జదివినవారికి ఇప్పటికిని పండితులమనస్సులపైన కేవల జ్ఞానయోగ సిద్ధాంతమునకు గలిగియున్న ప్రభావము వెల్లడియగును. ఈలోగా దేశపరాధీనత పూర్తిఅయి హిందూసంఘ మన్ని విధములను నిర్వీర్యమైనది.

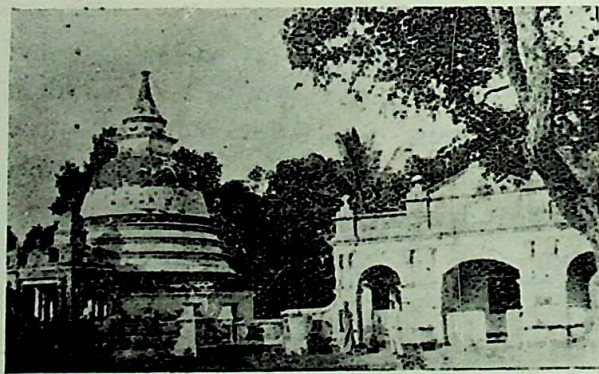
ఇట్లుండగా ప్రస్తుతకాలములో బుద్ధిమంతులగు సంఘక్షేమాభిలాషులు తిరిగి స్వతంత్రాధ్యాత్మిక పరిశోధన జేయ నారంభించిరి. ఆసందర్భమున మన ధార్మిక

వాఙ్మయములో ముఖ్యగ్రంథముగు భగవద్గీతపైన వారు తమధ్యానమును నిలిపి యందుపై దమయభిప్రాయమును వ్యాసరూపమునను, వ్యాఖ్యానములరూపమునను బ్రకటించిరి. వీరిలో బ్రహ్మసమాజబోధకులగు సీతానాథతత్వభూషణ, అశ్వినీకుమారదత్తు, విషిన చంద్రపాల, ఆరవిందభగోషులును, దివ్యజ్ఞానసమాజాధ్యక్షురాలగు అనిబీసెంటు, ఆర్యసమాజనాయకులగు లాలా లజపతిరాయి, సనాతనసర్వనాయకులగు లోకమాన్య తిలకు, మహాత్మాగాంధీ ముఖ్యులని చెప్పవచ్చును. వీరికి ఆధ్యాత్మికజ్ఞాన మున్నను సాంఘికరాజకీయములందు నాయకులని ప్రసిద్ధిగన్న వీరి నీసందర్భమున జేర్చుట కొందరకు విచిత్రముగ దోషవచ్చును కాని యిందు వింత యేమియు లేదు. నైతిక, సాంఘిక, రాజకీయ, ఆధ్యాత్మికాప్రశ్నలనేకము లుండినను వ్యక్తికిని, సంఘమునకును జీవిత మొక్కటియే. ఈవేరువేరుప్రవృత్తులకు పరస్పరసంబంధ ముండుట తప్పదు. అందుచే జీవితవికాసపరిణామములు ప్రశ్నేకరాజకీయములు, ఆధ్యాత్మికములు నని చెప్పుటకు వీలులేక సంయుక్తములై సర్వతోముఖములుగా నుండును. (ఉ. అనేక శతాబ్దములనుండి అనాగరకులు, బలహీనులు, అజ్ఞానాంధకారనిమగ్నులుగ నుండిన ఆరబ్బియులు ౧౨ వందలసంవత్సరములక్రింద హఠాత్తుగా నాగరకులై విజ్ఞానవంతులు, ప్రతిభాశాలురుగ మారుటకు మహామృదువారివలన నాజాతిలో కలింపబడిన ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధమే కారణము.) ముఖ్యముగా భరత ఖండము మొదలగు ప్రాచ్యదేశములందు చిరకాలమునుండియు మనహిందువుల జీవితప్రవృత్తులన్నియు నాధ్యాత్మికభావముల పునాదిపై నేర్పడినవి. అందుచే నితర దేశములందుకంటె మనదేశమున దాధ్యాత్మిక పరిణామమునుబట్టియే యితరప్రవృత్తులందును దృఢమగుమార్పులు కలుగును. ఏకమతస్థులలోనే యాధ్యాత్మికముగా భిన్న జీవశక్తిగలజాతుల లౌకికప్రవృత్తులందును దృఢమగు మార్పులు కలుగును. ఏకమతస్థులలోనే యాధ్యాత్మికముగా భిన్న జీవశక్తిగలజాతులు లౌకికప్రవృత్తులందుగూడ భిన్నస్థితులందే యుండురు. ఇందుకు చీనాజపానుదేశ

ములే నిదర్శనము. ఈరెండుదేశములలోను యి వంతు కన్న హెచ్చుప్రజలు బాధమతస్థులే. చీనా కొరియా దేశములనుండి జపాను కామతము వ్యాపించుటకు పూర్వము జపాను మిక్కిలి హీనదశయందే యుండినది. కాని చీనా, కొరియాలందలి బాధులు తమతమస్థిథాంతములలోని కొన్ని ఉత్కృష్టగర్భములను, నైతికాచర్యములను గ్రహింపలేక, అలసులై సన్యాసిజీవనమునే ఆదర్శముగా గొనిరి. సంఘస్థితి క్రమముగా హీనదశ నొందెను. కాని జపానులో బాధులు చిరకాలముకిందటనే తమమతమును కొన్ని విషయములందు హిందూ మతమున కొకకాణిగా నెంచుకొని హిందూధర్మములోని కొన్ని ముఖ్యస్థిథాంతముల దమ బాధమతాంతర్గతములుగా నెంచి ప్రవృత్తిహర్షమును వృద్ధిచేసుకొని తమ దేశమందు కళావిజ్ఞాన యలను, పరోపకారదీక్షను వృద్ధి చేయుట జపానీయుల యుచ్చదశకు గొంతవరకు గారణ మయ్యెనని తెలియుచున్నది.

బాధమతములోని మూలస్థిథాంతములకు శ్రీ కృష్ణుల గీతాబోధమే ముఖ్యాధారమని తిలంగు మొదలగు చాలమంది విద్వాంసుల యభిప్రాయము. స్వర్గాదులకై యాగాదుల జేయుటను బుద్ధులు గర్హించెను.

కాని అట్టి భోగైశ్వర్య ప్రసక్తులగు వేదవాదరతుల స్వర్గార్థమును కర్మకాండపరతను బుద్ధునికన్న ముందుగా శ్రీకృష్ణులే గీతలలో నెరవించెను. (గీత అ. ౨. శ్లో ౧౨, ౧౩, ౧౪ చూడుడు.) మరియు బాధమత మూల నూత్రములగు అహింస, సత్యము, త్యాగము, ధూత దయ మొదలగునవి గీతలో జెప్పిన దైవీసంపత్తు (గీత అ. ౧౬, శ్లో ౨) లక్షణములనుండి గ్రహింపబడెననియు జెప్పవచ్చును. బాధభిక్షువుల కాదర్శగుణములని ధమ్మ పదము మొదలగువానిలో నుల్లేఖింపబడినవే శ్రీ కృష్ణులచే స్థితప్రజ్ఞలక్షణములుగా జేర్చొనబడియున్నవి. ఇదిగాక గీతలలో నిర్వచింపబడిన నిష్కామ కర్మ యోగస్థిథాంత మాగీతలనుండియే మహాయాన బాధ గ్రంథములలోనికి గ్రహింపబడినవని చాలామంది పండితు లభిప్రాయపడుచున్నారు. బాధమతము పరి శుద్ధస్థితిలో నుండి దేశమంతటను వ్యాపించియుండి నప్పుడు ఆరిక సాంఘిక, రాజకీయాది విషయము లన్నిటి యందును మనభరతఖండమును చీనాదేశమునుగూడ జాల యుచ్చదశలో నుండినట్లు చరిత్రవలన తెలియుచున్నది. అందుకు కొంతవరకు గీతాబోధమే మూల కారణమని చెప్పవచ్చును. (సశేషము)

బాధదేవాలయము - కొలంబో

—కే. గోపాలు.

సాలెపురుగు చాలతెలివిగలది. దానిని జూచుట నా కెంతయో యిష్టము. ప్రకృతిలోని జీవకచరభూసాలీడే కదా. తన బట్టలను దాను నేసుకొని స్వయంశక్తిపై నాధారపడియుండుటయే మంచి దను గుణ పాఠమును మనకు నిత్యము సాలీడు బోధించును. పూర్వ మెప్పుడో కారపులు పద్మ పూహమును బన్ని, ఒక్కయభిమన్య సందులో జిక్కికొనునట్లు చేయునప్పటికి వారితాతలు దిగివచ్చిరని తాతగారగు వ్యాసులు వ్రాయగా విన్నాము. కాని, మన కళ్లయెదుట ప్రతినిత్యము సభేద్యము లగు కోటలనుబోలు గూళ్లను సాలీడు అనాయాసముగ తయారుచేసి, అందులో ఈగలవంటి పురుగుల నెన్నిటితో బంధించియుంచి, అవి తమకుదామే చచ్చునట్లు జేసి ఆహారముగ వానిని వాడుకొనును. దానికి గల తంత్రజ్ఞాన మెవరికి గలదు? పూర్వ మెప్పుడో దుష్టులగు జరాసంధాదులు రాజుల నెందఱునో తమకారాగారములందు నిర్బంధించి రట. నిత్యము మనయిండ్లయందు సాలీడు గూడులందెన్నెన్ని పురుగులు నిర్బంధముననుభవించుచున్నవో మన మెప్పుడైన నాలో చించితిమా! సాలెపురు గెంతయో రాజశీవి ననుభవించును. మన కాదృశ్యము చూచుటకు కష్టముగనే యుండును గాని సాలె పురుగు కది జీవితరంగము.

సాలెపురుగు మనయొంటిమీద ప్రాకినచో నూత్నవస్త్రధారణ మగునని పెద్దలు చెప్పుదురు. ఇది నా కింతవఱకు ననుభవగోచరము కాకపోవుటచే దీని సత్యాసత్యములను గూర్చి విమర్శించలేను.

సాలీడుకు గల కార్యక్షేత్రము రాబర్ట్ బ్రూస్ అను స్కాట్లెండుదేశపు రాజుగారి ద్వారా మన మిదివరకే యెఱుగుదుము. ఆఱుసార్లు ప్రయత్నించి, విఫలమనోరథయై, అంతటితో నిరుత్సాహపడక, మరలఁ బ్రయత్నించి తన పట్టుదలను కొనసాగించు కొనగలిగిన సాలీడునుండి గుణపాఠమును గ్రహించియే, స్కాట్లెండురాజు యుద్ధములు నలిపి గెలుపొంది రాజ్యమును సంపాదించెను.

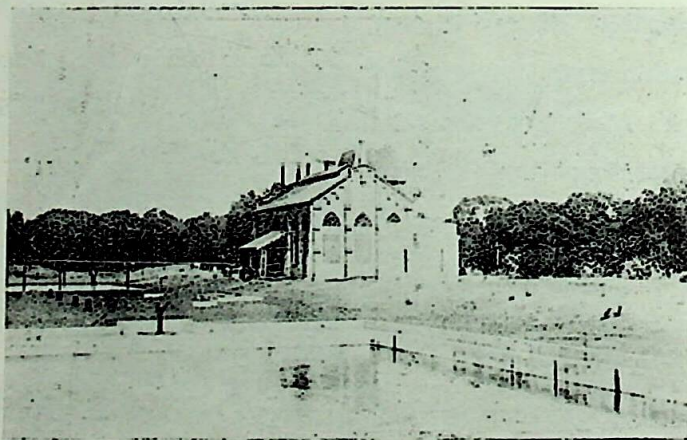
మాతమ్ముడికి పురుగులతో నాడుకొనుట యందు కడుచెడ్డసరదా. ఒక చిన్న నీళ్లగుంటదగ్గఱ నొకనాడొక పెద్ద సాలీడు మాకు కనబడెను. దానిని తీసి మా తమ్ముడు ఒకచేతిమీదనుండి మఱియొకచేతి మీదికి, రెండుచేతులనుండి యొంటిమీదికి ప్రాకించుకొనుచు, కొంతసేపు గమృత్తుగా ప్రొద్దుపుచ్చినతరువాత వాడొకకట్టును నీళ్లలో పాతి, దాని పైచివరయందు ఆ సాలె పురుగు నుంచెను. అంత నిద్రము నది యేమి చేయునో చూడదలచి నీళ్లగుంటక్రమ గూర్చుంటిమి. సాలీడు మొదట కట్టపైనుండి

క్రిందికి ప్రాకెను. ఇట్లు ప్రాకి అక్కడ నీరుండుటచే, బైటపడుటకు మార్గము దానికి గోచరించలేదు. అందుచే మఱు పైకి ప్రాకెను. కట్టమొనకు వెళ్లెను గాని, దానికి తప్పించుకొనునుపాయము తోచలేదు. అది మఱలమఱల ననేకపర్యాయములు ఆ కట్ట పై కొననుండి క్రిందకును, క్రిందనుండి పైకిని ప్రాకులాడెను. తుదకు విసిగి వేసారి, కట్టచివరను కొంత సేపు కూర్చుండెను. విముక్తి పొందు టెట్లాయని యది యాలోచించునట్లుండెను.

కొంతవడి కది దారము నల్లుట కారంభించెను. ఆ కట్టచివరనుండి నీటిగుంటయొద్దవరకును సరిపోవు పొడుగు గలుగునంత దారము నప్పుడా సాలీడు అల్లెను. తరువాత,

దారమునొకచివర తానుకూర్చొనియున్న తావునకు బిగించికట్టి, దారమును గాలిలో నెగురుటకై విడిచిపెట్టెను. అది గాలిలో నిటు నటు కొంతసేపు ఊగులాడి, నీటిగుంటయొద్దనున్న నేలపై బడెను. సాలీడు దీనిని గ్రహించి దారముమీదుగా నేటవాలుగా క్రిందికి దిగి నేలను చేరికొనెను. కొంతసేపు గాలిలో దారము నాధారముచేసికొని ఈచులాడి, చిట్టచివరకు సురక్షితముగ క్రిందకు దిగి తన స్వస్థానమును చేరెను.

మేమును దాని తెలివితేటలకు మెచ్చి కొని, దాని నింకను ఏడిపించి పరీక్షింపదలచక ఇంటికి వెళ్లిపోతిమి.

విక్టోరియం జలాశయము - కాకినాడ

—డి. శేష ౭౪౦౦పు.

భీమవరము సంగీతపరిషత్తు

(1932-వ సం. జనవరి నెలలో జరిగిన శ్రీ త్యాగరాజ నవరాత్రి మహోత్సవము)

అధ్యక్షోపన్యాసము

ప్రాసెస్ ద్వారం వెంకటస్వామి నాయుడు

శ్రీమద్భగవద్గీతా నాశీవతమునకు ఒకనూత్నచైతన్య మాపాదించుచున్నది. నాశీవతమునం దింతవఱకు నే నిట్టిసాహసకార్యమున కీయకొనలేదు. నాశీవతమును ప్రచ్ఛన్నముగ, నాదోపాసనలో గడుపుచుంటిని. కాలవాహినీ పులినతలాల, చెరగిపోవని, బీనితపుజాడలు వదిలిన, ఆత్యాగరాజుచే పోషింపబడిన గానకళారామముల పూలసౌరభముల నాస్రూజించుచు, మకరంశముల గ్రోలుచు, పుష్పాదుల తేలెడి కుబకుసతోటమాలినైన నన్ను నే డిట్టిభారమును వహింపు మనినారు. ఇట్టిభక్తునన్నధ్యక్షునిగా నుంచుట నాయం దెట్టి జౌన్నత్యముండుటచేగాదు. మీకు త్యాగరాజునెడల గల యమితానురాగముచేతనే. నాయెడల మీరు చూపిన గౌరవాదరభావములకు నా కేల్లోస్పృ. శిల్పివై గానకళామూర్తుల లోకమున కర్పించు సంగీతజ్ఞుడనుగాని కప్రవాక్కుల గానమాధుర్యమును బోధించు భాషాకోవిదుడగాను. సంగీతమును గురించి నాకు తోచిన కొద్దివిషయములను, నేగ్రహించినరీతి, క్షప్తముగ విన్నవించెనను. ఈసాహసమునకు పెద్దలు మన్నింపరుగాక. దిగంత విశ్రాంతకీర్తియాత్రియై, తనభౌతికదేహమును విడచిన ఆత్యాగరాజు, నేను మీఉత్సాహ పూరితములు వర్చస్సుతో, సూక్ష్మరూపమున సంచరించుచుండుట, నేను దర్శించుచున్నాను. త్యాగరాజుసంతతివార ముంటుచే మనకింతమును పునీతము లైనరి.

కర్ణాటక గానమున పలుకుపులకంశములొలుక తేత్రయ్యమువ్వగోపాలపదముల శృంగారరసము దిగంతములకు ప్రాకిపోయి చుక్కలకు వలపుసందేశముల నంపినది. తెనుగువారి జయదేవులు తేత్రయ్య. గీతగోవిందమాధుర్యమును చవిచూపును మువ్వగోపాలపద

ములు. తదుపరి త్యాగరాజు, పోతరాజురీతి తనభక్తి భావగీతావార్నిధుల తెనుగువారు ముక్తి చూరాడునట్లు ముంచెల్లించెను త్యాగరాజు గాయకచక్రవర్తి, జీవన్ముక్తుడు, కలియుగ ప్రహ్లాదుడు. ఇహపరసాధనసంపత్తిని చూపిన త్యాగరాజు సుత్యవములు దేశమందంతటను జరుపుచుండుట గానకళ ఆరోగ్యస్థితిని వెల్లడి చేయును. ప్రజలయందు ఉత్సాహము పురికొల్పుటకు ఇట్టిచూహపురుషుల ఉత్సవములు జరుపుచుండుట దేశమున ఆత్మవసరము.

“శరీరమునకు వ్యాయామము, హృదయమునకు సంగీతము” అని నుడిచెను ప్లేటోపండితుడు. సంగీతమన శీవితరహస్సుధుల నందుకొనుటకు సర్వేశకల్పితమైన చెంగల్యబాట, పరమార్థసాధనప్రకాశిక, మనయందుండియు మనకు గోచరించని ఆత్మను పురికొల్పు ఆనందవిహంగము. సంగీతము కొరకే పుట్టబడిన బిడ్డలు, జీవయాత్రాతాపత్రయముల క్రుంగి కృశించు మానవులకు మోక్షపదమును చూపించు విమలరమణీయ బాలకములు నగు సంగీతజ్ఞులను సంఘము తగినరీతిని గౌరవించవలెను. అట్లు గౌరవించనిజాతి జాతిగాదు.

మనము బంధుత్వముచే, భావచే త్యాగయ్య సంతతివారమని మురిసిన చాలదు. మనము కళోపాసనచే త్యాగయ్యసంతతివాగము కావలయును. ఇంత ఆంధ్రదేశమునందున్న ఉత్తమగాయకులను చేరికొనల లెక్క పెట్టవచ్చును. తనగీతి అరవజాతిని పాటకులుగా మార్చిన త్యాగరాజు సంతతి పెంపొందించినగాయకుల సంఖ్య ఇంత అల్పమా? ప్రతికుటుంబమున ప్రతి వారును గానకళ సభ్యునించి కుటుంబమునకు కనీసము

ఒక ఉత్తమగాయకుని దేశమునకు వినాడు అర్పించునో ఆనాడే మనము నిజముగ త్యాగరాజుసంతతివార మగుదుము. ఆనాడే తెనుగుజాతి మొక్కవోవనిజాతిగా పరిగణింపబడును. ఆనాడే త్యాగరాజుఆత్మకు శాంతినిచ్చినవార మగుదుము.

ఇంతవరకు కర్ణాటకగానము కాకి ఇంటి కోకిలయై బ్రతికినది. ఇటుపైని దుర్లుటపరిస్థితులు తలస్థించు సూచనలు పొడగట్టుచున్నవి. తెనుగువారు వారిబిడ్డ నామోదించి తగినస్థానమును హృదయమందిచ్చి ఆదరింతురా? లేక ఇంతవరకును నిద్రామాంద్యములో మునిగియున్న ఆంగ్రజాతి తమబిడ్డను పోలికపట్టజాలక అరణ్యములకు తరిమివేయునా?

నేటికాలమున సంగీతము ఎట్లుమారినదో కొంచెము పరిశీలించు. బుద్ధిసంపత్తి ఉత్పన్నమై బుద్ధికి నచ్చజెప్పుచున్నది. భావము (Emotion) నకు బహులు తెలివి (Intellect) నిచ్చుచున్నది. గాయకులు సభలయందు తమస్వరప్రస్తారములతో, లయవిన్యాసములతో యుద్ధముజేసి సభికుల కరతాళస్వరముల నొందుచున్నారు. అవి గడసాని గడఎక్కినప్పుడు మనము చేయుకరతాళస్వరముల వంటివే. ఇట్టిదానిని మనము సంగీతముగా పరిగణింపజాలము. నిజమైనసంగీతము హృదయమునందే ఉత్పన్నమై హృదయమును ద్రవించజేయును. ఉత్తమసంగీతము వినునప్పుడు హృదయ మొకస్థాయి భావము వహించును; మొగ మెర్రవారును; కనులుమాడ ఎర్రబడును. మనము ఏవో సుఖోదయవ్యభాభంగముల కొట్టుకొని పోదుము, జీవితపు పోలిమేరలు దాటి. గానమాపిచై చిన కొంతనేపటివరకుగాని ఈలోకమువారము కాజాలము.

సంగీతమున లయప్రదర్శనము గాదు. శ్రుతి లీనమై భావమును పోషించుట, వినువారిహృదయమును వికసించజేయుట. ఉత్తరహిందూస్థానమువారు శ్రుతిని, భావమును పోషించుటచేతనే నారిసంగీతము వినసాంపుగానున్నది. ఇప్పటిమనవారిలో నాటకప్రియులు కొంతవఱకు ఉత్తరహిందూస్థాన సంగీతమును ఆదర్శముగ నుంచుకొని అనుక

రింపప్రయత్నించుచున్నారు. అంతమాత్రముచే నాటకసంగీతము ఉత్తమసంగీతముని ప్రశంసించుట కాదు. మనవారు గానసభచేయునప్పుడు ఎక్కువకాలము పాండిత్యప్రకర్షను ప్రదర్శించుట కర్పించుచున్నారు. పాండిత్య మవగాహనచేసుకొనువారు ఏకొంచెముమంది ప్రేక్షకులలో యుండురు. ఈకారణముచేతనే సభ ప్రారంభించిన కొద్దికాలమునకే ప్రేక్షకులసంఖ్య క్షీణించిపోవుచున్నది. పండితసభలు నెలకొల్పి, వాటి యందు గాయకులు తమతమ పాండిత్యమును చూపించిన బాగుండును. హృదయప్రశాంతికై బ్రతుకుబరువులు మరచి, సుఖింపవచ్చిన ప్రేక్షకుల కిది జుగుప్స కలిగించు హేతు వగుచున్నది.

ఆదర్శప్రాయమైన ఉత్తమగాయకుని జీవితము గానఘూర్ణితమగు కోసమై విరాజిల్లువలెను. భావన యందు, పలుకునందు గాన ముట్టిపడవలెను. భక్తియే సంగీతజీవనముగా గడుపుచున్న శ్రీహరినాగభూషణం పంతులుగారివంటి గాయకులు దేశమున చాలకొద్దిగ నున్నారు. గాయకుడు పరమభక్తుడై పరిమళింపవలెను. భక్తి, శరీరమై యేగానమే జీవనమై, చూనపు డొకపూజాప్రసూనమై పరమేశ పాదముల నాలవలెను. గాయకునకు శీలము ముఖ్యము. శీలములేనికళ జీవములేనిబొంది. కొంతమందిగాయకులకు శీలము లోచుటచేతనే సంగీతజ్ఞుల నందరిని మనవారు చుల్కనగ జూచుచున్నారు; సంఘములో తగినగౌరవము జూపకున్నారు. సంగీతమభ్యసించుప్రతివారును సాహిత్యమును, తద్వ్యోతకముగు విజ్ఞానమును కలిగియుండవలెను. హృదయమును శిక్షలో నుంచి, శీలమును పోషించుప్రయత్నమును చేయవలెను. శీలమునకు సంబంధించిన విద్యాగోష్ఠి సలుపవలెను. విమరదనలైన త్రాచుగుబ్బెతల నృత్యముచేయించు సామర్థ్యముగల గాయకలోకము అవినీతికి బాల్పడిన సంఘమును ఎంతకొద్దికాలములో సాడుచేయజేదు?

మనదేశముందు సంగీతవిద్వాంసులసంఖ్య ఇంత తక్కువగనుండుటకు సంగీతమునకు తగిన యాదరణ లేకపోవుట, ప్రజాపరిపాలనము లేకపోవుటచే కలిగిన

నే శదారి ద్రవ్యమును కారణములు. పాశ్చాత్యదేశముల గానకళకు విపరీతమైనయాదరణ చూపుచున్నారు. శ్రీమంతులు గాయకులకు చేవోడువాడోడు అగుచున్నారు. పాశ్చాత్యదేశస్థుడైన యహూడిమెనూ హిన్ (Yehudi menuhin) ఆను పదహారుసంవత్సరములబాలకుని ఫీడేలువాయిద్యమునకు మెచ్చుకొని ఒక శ్రీమంతుడు పదహారువేలపానులవిలువగల ఫీడేలును బహుమతిచేసెను. ఈ అర్చకుడు లండనుమొదలగు మహాపట్టణముల తనవిద్యాప్రవర్తనముల నిచ్చుచు, ప్రవర్తనమునకు వేయిపానులచొప్పున పుచ్చుకొనుచున్నాడు. మనదేశమున, తనకాలమునకు తనే గానబ్రహ్మయని మెప్పువడసిన గాయకశిరోమణికిమాడ కుటుంబమును దారిద్ర్యమునుండి తప్పించుకొనుపాటియైనను ఆర్థిక లాభము చేపూరకమున్నది. పుర్యవందు రాజులు ఇట్టి గాయకులను పోషించుచుండెడివారు. నేడు ఈభారము ప్రజలపై బడినది. ప్రజలు తమశక్తిసామర్థ్యముల వినియోగించి, ఉత్తమగాయకులను దారిద్ర్యమునకు పాల్పడనీయక పోషించి, దేశోన్నత్యమునకును, జాతి ప్రతిష్ఠకును పాటుపడవలెను.

సంగీతము రాసుకొను భావములేని గంధర్వగోళముగనో, ఎందుకును పనికిరాని నాటకసంగీతముగనో తయారగుచున్నది. నేటికాలమున గ్రామోఫోన్ (Gramophone) వచ్చి సంగీతపతనమునకు మరింత సాహాయ్యము చేయుచున్నది. ఉత్తమమైనసంగీతము గాయకునితో నశింపకుండ శాశ్వతత్వ మిచ్చుటకుమారు, తందనపదములకును, బూతుబుంగలైన హాస్యపుపాటలకును అనవసరమైనప్రచారము కలిగించి ప్రజలయందు చౌకరకపు సంగీతవ్యామోహమును కలిగించుచున్నది. మనవారు హాస్యరసపుపాటలనుకొనునవి నిజమైన హాస్యమునకు తావలములు గావు. ప్రేమయనిన విషయ లోలతకాదు. హాస్యరసమన బూతుకాదు. దీనికి కారణము గ్రామోఫోనుకంపెనీపెట్టుబడిదారులు కళావాసన లేనివారలై కేవల మార్కెటింగ్తంతో ప్రకర్తించుచుండుటయే. అన్యదేశీయులు నేటికాలపు మనసంగీతము ఎట్లున్నదో తెలుసుకొనగోరి ఇప్పుడు మన

దేశములో ప్రకటించబడుచుండున బూతుపాటల గ్రామోఫోన్ ద్వారా వినిన మనజాతిప్రతిష్ఠకు ఎంతభంగకరము! మానవత్వము, జాతీయత, నవనాగరికత పెంపొందింప పాటుపడు అన్యదేశీయులు మన నొక క్షాయిజాతిగా తలపరా? ఇకనైన గ్రామోఫోనుకంపెనీపెట్టుబడిదారులు దేశమందు ఒకసంగీతవిద్యత్సంస్థ నెలకొల్పి దాని యామోదము బడసిన గాయకులకే తమ కంపెనీలయందు తా వొసంగిన గానకళానవ్యవికాసమునకును, దేశము నకును పాటుపడినవారగుదురు.

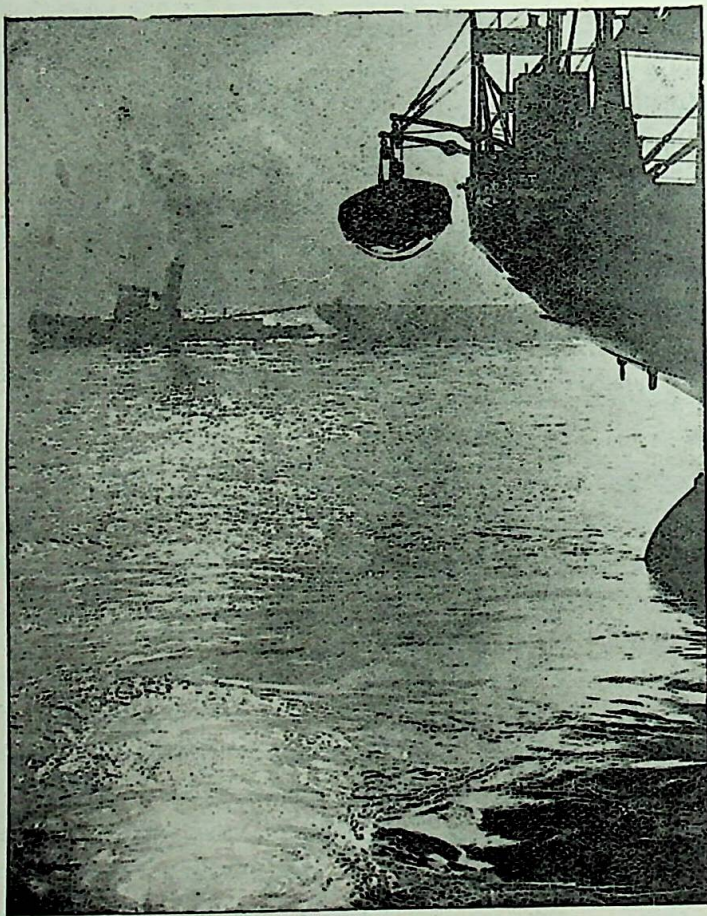
గ్రామోఫోను వచ్చినదగ్గరనుండియు ఈచౌకరకపు సంగీతవ్యామోహము స్త్రీలయందును, పిల్లలయందును అంటుజాడ్యమువలె ప్రాకిపోవుచున్నది. మన గృహముల ఇట్టి పాటల సుంచహాడము. ముఖ్యముగ పిల్లలను మనము జాగ్రత్తగా కాపాడుకొనవలయును. మన భావికాలపు సంగీతాన్నత్యము మనపిల్లలపై నాధారపడియున్నది. పిల్లలకు సుస్వరము లతోగూడిన సంగీతమునే వినిపించవలెను. పిల్లలు సంగీతమనిన నమితామోదము చూపుదురు. పాశ్చాత్యదేశ సంగీతవిద్వాంసుడగు జాన్ క్యుబలిక్ (Jan Kubelik) తనఫీడేలుమీద తొంబదినిమిషములు గానమును పసి పిల్లలకే వినిపించెనట. పిల్లలు చెక్కుచెదరకుండు విని ఆనందించిరట. పిల్లలను ప్రతిరోజున విద్యాలయములకు ఎట్లు పంపుదుమో ఆరీతినే సుస్వరభూయిష్టమైన సంగీతమును ప్రతిదినమును వినిపింపవలెను. మనపిల్లలయందు ఎంతమందిత్యాగరాజులు ప్రచ్ఛన్నులై ప్రవాసులట్లు తమ భావికొరకు ఎదురుచూచుచున్నారో ఎవరికెరుక?

ఈనాడు మనదేశమున సభలుచేయుట, తీర్మానముల నామోదించుట, పత్రికలయందు ప్రకటించుట యనవసరములు. గానకళమీద వ్యాసములు వ్రాయుట కంటె, ఉపన్యాసము లిచ్చుటకంటె కళోపాసనయే ముఖ్యకర్తవ్యము. గాయకజాతి క్షీణించిపోయిన ఈ కాలమున ప్రతివారు గాన మభ్యసించి గాయకజాతిని పెంపొందించ ప్రయత్నించవలెను. ముప్పదితీర్మాన

ముల నామోదించుటకంటె ముగ్గురు గాయకులనుతయారు చేయుటయందే మీఠీశక్తి వినియోగింపుడు. మీరు గానము నభ్యసించి గాయకులరై కీర్తి సంపాదింపుడు.

మీరు నాకు చేసిన యీ సమూహమునకు వందన శతంబు లర్పించుచు నేను మీసాన్నిధ్యమున నుడివిన పలుకుల దోషములున్న మన్నించి గుణమే గ్రహించి

నన్ను కృతార్థుడేయ వేడుచున్నాను. గానకళకొరకు పాటుపడుదుమని దృఢనిశ్చయాలరై నేడే దీక్షాకంఠముల ధరింపుడు. కష్టపడి శీవితమును సరస్వతీ బ్రాజుగో గపిసి తల్లియనుగాగమునకు పాశ్రులమైన, నూరుసంవత్సరములలోపురనే ఆజగన్మాత కరుణించి మనకు మరల నొక త్యాగరాజును ప్రసాదించునని నానమ్మకము.

భేమ్మ నది (లండను) పయి సూర్యకిరణములు

G. S. A.

నియంతలపరిపాలనము; ప్రజాప్రభుత్వపద్ధతి

(Dictatorship and Democracy)

చావలి వెంకటహనుమంతరావు, యం. ఏ.

ప పంచమం దెచ్చటచూచినను ఈకాలములో ప్రధానముగ కన్పించునది ప్రజాప్రభుత్వ పద్ధతియొక్క నిష్కలత్వమును, నియంతల పరిపాలనాభివృద్ధియు. యూరప్ ఖండముం దేదేశస్థితిచూచినను మనకు కన్పించునది మార్చే. ప్రపంచమహాసంగ్రామము జరుగుచున్నప్పుడు ఆసంగ్రామమునందు పాల్గొనినవారి యుద్దేశ్యము ప్రపంచముం దన్నిదేశములందును ప్రజాప్రభుత్వపద్ధతి నేర్పాటుచేయుటయే యని పదేపదే ప్రకటించబడెను. జర్మనుదేశీయులు ప్రజాప్రభుత్వ పద్ధతిని యాచుచున్నట్లుకు ప్రయత్నించుచున్నారనియు, కైజరు నిరంకుశప్రభుత్వమును స్థాపించుటకు వారు యుద్ధములోనికి దిగిననియు, ప్రజాప్రభుత్వవిధాంతమును రక్షించి కాపాడుటయే తమపరమావధియనియు, ఇంగ్లండు మొదలగు న్నేహపక్షదేశముల ప్రతినిధులు చెప్పుచుండిరి. కాని నిజముగ జరిగినదేమి? ఆస్తిధాంతము యుద్ధానంతరము అదివరకుకన్న ఎక్కువకష్టనష్టములకు లోనుగా వలసిన దైను.

నియంతల ప్రభుత్వముకు కారణములు

దీనికి కారణమేమి? రెండు ముఖ్యకారణములవలన ఈమార్పు కలిగినదని మనము చెప్పవచ్చును ఒకటి యుద్ధానంతరమందు ప్రపంచముం దన్నిదేశములందును, ముఖ్యముగ యూరప్ దేశములందు, ప్రబలిన విషమ పరిస్థితులు. రెండవది ఈవిషయపరిస్థితుల కెదుర్కొనుటకు ఆయాదేశములందుండిన ప్రజాప్రతినిధిసంస్థలు తగిన స్థితియందు లేకపోవుట.

యుద్ధానంతరము యూరప్ ఖండముందలివిషయములను పరిశీలించిన కన్పించున దేమనగా, (1) ఆర్థిక సంబంధమున దుస్థితి; (2) ప్రతిదేశమందును జాతీయ

భావములు ప్రబలమొందుట, యుద్ధము జరుగుచున్న కాలములో దానియందు నిమగ్నులై ప్రతివారము తమ శక్తిని, గనమునుమాత్రం యుద్ధమును జయించుటకు మార్గముల నన్వేషించుటయందే వినియోగించుచుండిరి. యుద్ధానంతరము తిరిగి మామూలుప్రస్థితికు లేతెంచుట తోడనే ఈక్రాంతిపరిస్థితులకు అలవాటుపడుట దేశములకు కష్టమయెను. యుద్ధములో పోరాడినచ్చిన సైనికులకు తగుపనిపాటులు లేకపోయెను. యుద్ధసమయమందు యుద్ధమునకు కావలసిన మందులనుసామాను, సేరంగులు మొదలగుపరిశ్రమలకు ఇప్పుడు వాటియవసరము లేక పోవుటచే మామూలుగ అవసరమగు వస్తువులను తయారు చేయుటయో, లేక పనిలేకయుండుటయో జరుగవలసివచ్చెను. వివిధదేశములందు ఆర్థికపరిస్థితు లిట్లు అల్లకల్లోలముగ నుండుటచే వాటిని మంచిమార్గములోనికి తెచ్చుటకు ఏమిచేయవలె ననువిషయము ఆలోచింపబడెను. దేశీయరాజ్యాంగనిధానమునంతను ఎంకో ఒక సమర్థునిచేతయం దుంచి ఆతని ఆజ్ఞప్రకారము పని జరుపుటవలననే ఈమస్థితినుండి బయల్పడుట కవకాశము కలదని తేలెను. ఆవకాశము ననుసరించి దానికి అవసరమగుసమర్థులు బయలుదేరుదురు. కాన వివిధదేశములందు ఆదేశపురావ్యపుచరిత్రపరిస్థితుల ననుసరించి కొంత మంది బలవంతులు పైకివచ్చిరి. వారు దేశమును ఆర్థిక దుస్థితినుండి తొలగించుటకు కంకణము కట్టుకొనినవారగుటచే తమప్రతిఘటనలకుగాని, వ్యతిరేకాలకుగాని స్థానము నిచ్చుటకు వీలు లేకుండపోయెను. మరియు వారు తమతమస్థానమును బలపరచుకొనుటకై ఒకబలమైన అధికారేతరమును సైన్యముపై ఆధారపడియుండవలసివచ్చెను. ఇట్లు, ఇబ్బలియందు యుద్ధానంతరము బయల్పడిన అల్లకల్లోలమునకు ఫలితముగ ముస్కోలీవీ

అనునాతడు “ప్రోలెటేరియం” అను ఉద్యమమును లేవదీసి దానికి నాయకత్వమువహించి, తన అధికారమును హెచ్చుచేసికొనెను. తరువాత కొంతకాలమునకు పార్లమెంటునందు తనపక్షసభ్యులను ప్రవేశపెట్టి, తాను వారి నాయకుడుగ నుండి పరిపాలనజరుపుట మొదలిడెను. అధికారము సంపాదించినతరువాత దానిని నిలువబెట్టుకొనునిమిత్తము వ్యతిరేకులనందరను అణచివేయుటయో, లేక దేశమునుండి తరిమివేయుటయో చేయవలసివచ్చెను. క్రమేణ ఆతడు నియంతయై నిరంకుశుడై పరిపాలించుచున్నాడు.

ఇటలీలో ముస్సోలినీ ఎట్లా అట్లే జర్మనీలో ఈమధ్య హిట్లర్ కూడ. ఆ దేశమందు యుద్ధానంతరము ఏర్పడినవిషయము ఆర్థికపరిస్థితులనుండి దేశమును కాపాడుటకై నియంతఅధికారములను సంపాదించి, నిరంకుశుడై పరిపాలన కొనసాగించుచున్నాడు. ఈతడు ‘నాజీ’పక్ష నాయకుడు. ఈపక్షము మొదట చిన్న సంఘముగా నుండి పుట్టికిని క్రమేణ బలముగల సంఘమై, జర్మనీపార్లమెంటునందు అధికసంఖ్యాకబలముగల పక్షమాయెను. పార్లమెంటునందు వివిధపక్షము లుండుటచే నా నీసిద్ధాంతముల ప్రకారము పరిపాలించుటకు వీలులేక పోవుటచే హిట్లర్ మొదట కొన్ని అసాధారణాధికారములను జర్మనీ అధ్యక్షుడగు వాకెహిం డ్లెబర్గన్ దనుండి పుచ్చుకొనెను. మరికొంతకాలమునకు తన కీయబడిన అధికారముల నుపయోగించి ఇతరపక్షములనన్నిటిని రద్దుచేయించి నాజీపక్షమువారుమాత్రమే పార్లమెంటునందు సభ్యులుగా నుండుట కర్హులని ప్రకటించెను. చివరకు తానే నియంతయై, ప్రతిఘటనలేని నాజీప్రభుత్వము నేర్పాటుచేసియున్నాడు.

నియంతలపరిపాలనవలన లాభనష్టములు

పైన రెండుదేశములలో ప్రజాప్రభుత్వపద్ధతి రద్దు చేయబడి నియంతలపరిపాలన ఎల్లప్పుడైనదో మంచియుంటిమి. ఇట్లే యూరప్ ఖండమందలి ఇతరదేశములలోకూడ కొద్దిగనో గొప్పగనో ప్రజాప్రభుత్వ సిద్ధాంతమునకు లోపము రాకపోలేదు. రష్యాయందు

‘బోల్షీవిజం’ పద్ధతి ఏర్పడెను, రాచరికము, దానితో బాటు మతాధికారులయొక్కయు, ప్రభువులయొక్కయు అధికారమును పూర్తిగ తొలగింపబడినది. “కర్లకుల నియంతృత్వము” (Dictatorship of the Proletariat) అక్కడ ఏర్పడినది. ఇట్లే టర్కీయందు ‘మస్తాఫా కమల్ పాషా’ యను నాతడు తాను నియంతయై పరిపాలించుచున్నాడు.

నియంతలు చేయుపనివలన ఏమైన లాభము కలదా అనునది ఒకముఖ్యప్రశ్న. వారు చేసినదియు, చేయుచున్నదియు కొంతవరకు లాభదాయకమునగుపనియేయని అంగీకరింపక తప్పదు. వారు తమతమదేశములను విషమపరిస్థితులనుండి బయటికితీసుకొనివచ్చుటకు తోడ్పడిరి. కెమలుపాషా టర్కీయందు ప్రవేశపెట్టినసంస్కరణములమూలమున చిరకాలము “యూరప్ ఖండపుదీర్ఘరోగి” యని పిలువబడుచుండిన టర్కీదేశము యూరప్ ఖండములో ముందంజపై నై నదేశములో ఒకటియై, ప్రధానస్థానము నాక్రమించుచున్నది. సాంఘిక, రాజకీయ, ఆర్థికపరిస్థితులలో టర్కీయందు గొప్పమార్పు కల్గినది. పూర్వార్చారములు, పూర్వార్థిప్రాయములు మారిపోయినవి. దేశము క్రొత్తదేశమైనది. అట్లే రష్యాలో “బోల్షీవిజం” లేక “సోవియట్ పరిపాలనాపద్ధతి” ప్రవేశపెట్టబడుటవలన అదివరకు ప్రబలియున్న ఆర్థికపు హెచ్చుతగ్గులు, బీదజనుల కష్టములు, భూస్వాముల యొక్కయు, ప్రభుకోటియొక్కయు విలాసవీరితములు— అన్నియు ఒక్కసారిగ తొలగింపబడి, ప్రజాసామాన్యమునకు లాభకరములగు పరిస్థితు లేర్పడినవి. సమస్త సిద్ధాంతమునందలి లాభములు రష్యాప్రజలు పొందుచున్నారు. ఇటలీలోను, పోలాండులోను, జర్మనీలోను కూడ ఇట్లే నియంతలప్రభుత్వపు ఫలితముగ శాంతియు, కొంతవరకు అభివృద్ధియు కల్గినవని చెప్పక తీరదు. రష్యాలోని నియంతప్రభుత్వమునకును, జర్మనీ, ఇటలీలలోని నియంతప్రభుత్వమునకును కొన్ని భేదము లుండవచ్చును. కాని వాటిరెండింటియందును మూలసిద్ధాంత మొక్కటియే.

నియంత లుండుట కొన్నికొన్ని పరిస్థితులలో అవసరమని అంగీకరింపవలెనని పైన చెప్పినదానినిబట్టి తెలియుచున్నది. ఆయాకాలములందలి అవసరములను బట్టి మానవసంస్థలయందు మార్పు బయలుదేరు ననునది చరిత్రాత్మకమున విషయము. ప్రజాభిప్రాయము వారి కనుహలముగా నుండుటవలననే, ప్రజలు వారికి తగు బలము చేహార్చుట కంగీకరించుటమాలముననే వారు తమపదవులకు రాగలిగిరనుటయు వాటిని నిలువజెట్టుకో కలిగిరనుటయు నిర్వివాదాంశము. ఏప్రభుత్వమునకైనను ప్రజాభిప్రాయమువలన కలుగుబల మవసరము. ప్రజాభిప్రాయము వ్యతిరేకముగ నున్న ఆప్రభుత్వము చిర కాలము నిలువబడజాలదు. కాన నియంతలు తాత్కాలికముగ ప్రజాప్రభుత్వపద్ధతిని ఆవలద్రోచి తమ అధికారము నేర్పాటుచేసుకొనినప్పటికిని, వారు దానిని ప్రజల కొంతకాలము ఆనుహలముగ నుండురో అంత కాలముమాత్రమే నిలువజెట్టుకో గల్గుదురు. ప్రజలు కొంతకాలమైనతరువాత నియంతలను తొలగించుటకు పూనుకొనినవా రట్లుచేయలే రని తలంచుటకు వీలు లేదు. అయినను నియంతలు తమయధికారము చలామణి యగునంతకాలముపూడ ప్రజలలో స్వతంత్రాభిప్రాయ ములను, స్వేచ్ఛను, హక్కులను పూర్తిగ అణగద్రొక్కి ప్రజలందరు తమ యభిప్రాయములప్రకారమే నడచు నట్లు చేసిన ప్రజాభిప్రాయ మెప్పటికైన వారికి వ్యతిరేకముగ కవకాశములు కలవా?

ఈవృత్తమునుండి పరికిలించినప్పుడే నియంతల పరిపాలన లోపభూయిష్ట మని ప్రకటింపబడవలసి యున్నది. మానవులు అన్నిటికంటెను ఎక్కువగ పరిగణించునది స్వేచ్ఛయును, స్వాతంత్ర్యమును. వాటిని సంపాదించుటకును, సంపాదించినతరువాత నిలువజెట్టుకొనుటకును మాత్రమే ప్రపంచము మొదలుపెట్టినప్పటి నుండియు జరుగుచున్న కలహములు బయలుదేరినవి. ప్రజాప్రభుత్వసిద్ధాంతమనందలి ప్రాముఖ్యము, విలువయుపూడ, ఈమానవస్వాతంత్ర్యస్వేచ్ఛలను అది ముందిమొకటిగా వాటిని స్థాపించుటయే పరమావధిగా కల్గి యుండుటనుబట్టియే వచ్చినది. నియంతలు వీటిని నిర్బంధించుటవలనను, దేశమందలి ప్రజలందరును తమ యభిప్రాయములనే యంగీకరించి వాటిప్రకారము నడుచుకోవలెనని చెప్పుటవలనను, వారు మానవస్వభావమునకును, ప్రకృతిస్వభావమునకును వ్యతిరేకముగ నడచుచున్నారని చెప్పక తప్పదు. ఎంతవరకు వారీ నిర్బంధముపై అధారపడి తమ యధికారమును సాగించుకొనుటకు ప్రయత్నించెదరో అంతవరకు వారు ప్రజల యొక్కయు, దేశముయొక్కయు గొప్పతనమునకు వ్యతిరేకముగ నడచుచున్నారనియు, వారి తాత్కాలిక లాభముకొరకై ప్రజల జన్మహక్కులను రూపుమాపుచున్నారనియు చెప్పక తప్పదు. కాన సారాంశమేమన, తాత్కాలికముగ నియంతలప్రభుత్వము లాభకరమైనప్పటికిని, పోనుపోను దానివలన కాశ్వతనష్టమే కాని వేరొకటి లేదని స్పష్టమగుచున్నది.

ప్రజాప్రభుత్వపద్ధతిపునరుద్ధరించుటఅవసరము

ప్రపంచకపు భావిభాగ్యోదయము ప్రజాపరిపాలనా పద్ధతిని పునరుద్ధరించుటచేతమాత్రమే కలదని పైన చెప్పినదానిని బట్టి విశద మగుచున్నది. కాని అట్లు పునరుద్ధరించుట తేలికగ జరుగు పని కాదు. దాని కనేకము అభ్యంతరములు, అడ్డంకులు దాటవలసియుండును. మానవప్రకృతికి సంబంధముగ కొన్నివిషయములలో విప్లవము సంభవించినప్పుడే అపని సుసాధ్యమగుటకు వీలున్నది. మొట్టమొదటిఅడ్డు: ఇప్పుడున్ననియంతలు వారు కష్టపడి సంపాదించుకొని గట్టిపరచుకొనిన అధికారమును తేలికగ వదలివేయుదురని తలంచుటకు వీలులేదు. అట్లు ఆఅధికారమును తొలగించుటకు చేయబడుప్రయత్నములన్నిటిని వారు తమశక్తియున్నంతవరకు ప్రతిఘటించురనియే మనము తలంపవచ్చును. రెండవది: ధనవంతులు ఈమార్పును ప్రతిఘటించురు. పార్లమెంటరీపద్ధతిగల ఇంగ్లండు, ఫ్రాంసుదేశములందుకాని, నియంతలయధికారమునకు లొంగియున్న ఇటలీ, జర్మనీ మొదలగుదేశములందుకాని ధనవంతుల ప్రాబల్య మెంతమాత్రము తగ్గ లేదనియు, ఆయాదేశములందు వారు తమప్రాముఖ్యమును, హక్కు

లను ఆయాదేశముల రాజకీయసంస్థలసహాయముతో పెంపొందించుకొని నిలువబెట్టుకొనుచున్నారు. ప్రజాపరిపాలనపద్ధతి ఆయాదేశములలో ఆచరణయందుండిన దానికంటె నియంతలపరిపాలన యున్నప్పుడే వారి కెక్కువలాభదాయక మనువిషయము నిర్వివాదాంశము. ప్రజాప్రభుత్వపద్ధతిలో ముఖ్యస్థానమును “సమానత్వము” (Equality) ధనవంతులకు ఎక్కువహక్కుల నిచ్చుప్రభుత్వవిధానమునందు పెంపొందుట కవకాశము లేదు. ఇప్పుడు వారనుభవించుచున్న హక్కులను పోగొట్టుకొనుటవలన వారు తమశక్త్యనుసారము ఆమార్పును ప్రతిఘటించిన రనుటలో సందేహములేదు. మూడవది: ఇప్పుడు ప్రబలముగానున్న ఆర్థికవిధానములో ఇప్పుడు ప్రజాపరిపాలన మాత్రము ఏమార్గముల ద్వారా వ్యక్తికరింపబడుచున్నదో ఆసంస్థలు (అనగా పార్లమెంటు సంస్థలు) అవి ఎందులకు నిర్ణయింపబడినవో ఆపనులను చేయలేకపోవచ్చును. వాటిని తగు రీతిని సంస్కరించుట మొట్టమొదట జరుగవలసినపనిగా నున్నది. కాని ఆసంస్కరణ జరుగుట కేదికాదని మొదటనే జ్ఞప్తయందుంచుకొనలెను.

ఏటికన్నింటికంటెను ముఖ్యమైన ఆభ్యంతరము ప్రస్తుతము ప్రపంచమందంతటను మితిమీరుచున్న జాతీయభావము, జాతీయత, జాతీయభావము లిప్పుడు ఇదివరకెప్పుడును లేనంత హెచ్చుగ నున్నవని యుద్ధానంతరప్రపంచపరిస్థితులు గమనించుప్రతివారు సంగీకరింతురు. యుద్ధానంతరము అంతర్జాతీయనూత్రము యొక్క ప్రాముఖ్యము కొంతవరకు అంగీకరింపబడిన మాట నిజమే. దానికి తార్కాణము నానాజాతీయమితియొక్క ఏర్పాటే. కాని ఆసభ ఏర్పాటునందును, పనిచేయు మార్గములలోను వివిధదేశములవారు దానిప్రాముఖ్యము సంగీకరించుటలోను చాలాలోపము లున్నవి. ఆలోపముల నన్నింటిని సవరించుటకు అవసరము కలదు. కాని జాతీయభావములు విపరీతముగ పెరిగి పోవుచున్న ఈ కాలములో ఈమార్పులు జరుగుటకు అవకాశములు తక్కువగా నున్నవనునది ఒకముఖ్యాంశము.

ప్రజాప్రభుత్వపద్ధతియందు సంస్కరణకావలెను.

ఏది ఎట్లున్నను వైమార్కులు జరుగుటవలననే ప్రజాప్రభుత్వపద్ధతి క్షమైన ఆశయుండును. రానురాను నియంతలసంఖ్య ప్రపంచమందు డెక్కువయ్యుచున్నది. పార్లమెంటరీపద్ధతులు క్రమేణ అనునవకు పోవుచున్నవి. నియంతల ప్రభుత్వములక్రిందనున్న ఆయాదేశములందు చాలకాలమువరకు ఆపద్ధతిని తొలగించి వేరొకపద్ధతిని ప్రవేశపెట్టుటకు ఇప్పుడుకాని, కొంతకాలమునకుగాని అవకాశ ముండునని తలంచుట పొరపాటు. పరిపాలన హక్కులు రానురాను అరికట్టబడుచున్నవి. ఈ సంస్కరణములలో ప్రజాప్రభుత్వపద్ధతి యున్నదేశములపై ఒక గొప్పభారమున్నది. ఆయాదేశప్రజలందరూను గొప్పప్రయత్నము చేసి వారిదేశములలో మూడ నియంతలపరిపాలన చొరవీయుటకు చేయవలసియున్నది. పార్లమెంటరీవిధానము ప్రస్తుతకాలములో సాగించుచున్న కొద్ది దేశములలో ఇంగ్లండు, ఫ్రాంసులు ముఖ్యమైనవి. ఈరెండుదేశములలోమూడ పార్లమెంటరీవిధానములో లోపములు లేవని కాని, అవిధానమును త్రోసిరాజనుటకు ప్రయత్నించు వారు లేరనికాని చెప్పవలెను. కాని ఆగాటిఎక్కువ కాలముండగనే పార్లమెంటరీపద్ధతులను సంస్కరించు మార్గముల నన్వేషించుట ముఖ్యము. ఈ సంస్కరణ విధానములో ఈక్రిందిమార్గములు లాభకరముగ మంకగలవు: (1) ప్రజాప్రతినిధిసభలకు పరపతి తగ్గిపోవుటకు ముఖ్యకారణము. ఆసభలు పూర్వకాలమునందువలె ప్రభుత్వవిషయములందు ఎక్కువ కలుగజేసికొనుట కవకాశము లేకుండుట. ప్రభుత్వవిషయముల సంఖ్య ఈకాలములో విపరీతముగ పెరిగిపోవుటయే దీనికి కారణము. దీనికి చేయవలసిన ప్రతిక్రియ ఆపనులసంఖ్య తగ్గించుటయే, లేక ఆపనులను ఎక్కువ త్వరలో చేయుట కనువగుమార్గముల కనిపెట్టుటయే యైయున్నది. మొదటిది జరుగుట దుర్లభము. కాన రెండవది మాత్రము చేయవలసియున్నది. దేశమున కంతకును ఒక పార్లమెంటుమాత్రమేకాక ఆయాప్రాంతములకు ఆయా

ప్రాంతవిషయములను చర్చించుటకు ఒక చిన్న ప్రజా ప్రతినిధిసభ ఏర్పాటుచేయుటవలన లాభముకలదు. దీని వలన (a) కేంద్రప్రజా ప్రతినిధిసభకు పని తగ్గును; (b) ప్రజాప్రతినిధులు ప్రభుత్వవిషయములనుగురించి తెలిసి కొనుటకును, మంత్రులు, ప్రభుత్వ వ్యవస్థాగ్రాములు చేయు పనులను పరిశీలించుటకును ఎక్కువ అవకాశము లుండును; (c) ముఖ్య విషయములందు ప్రజాభిప్రాయమును తెలిసికొనుట కెక్కువ అవకాశము లేర్పడును. (2) ప్రభుత్వ పద్ధతియందు దీనివలన కున్న స్థితిలో ముఖ్యమంత్రి మార్పు జరుగవలసి యున్నది. ఇదివరలో ప్రభుత్వవిధాన మంతయు ధనవంతుల కనుకూలమునుగట్టిని జరుగుచున్నది. సామాన్య జనులకు ప్రభుత్వవ్యవహారములందు వారిసంఖ్యకు తగినట్టిపలుకుబడి ఇంతవరకు కలుగలేదు. ఇంగ్లండుమొదలగు పాశ్చాత్యదేశములందు ప్రతివానికి ఇప్పుడు వోటింగు హక్కున్నది. అయినను అధికసంఖ్యాకులసామాన్య ప్రజలకు ప్రభుత్వములో ఇదివరకున్న పలుకుబడి హెచ్చలేదు. పార్లమెంటరీనిన్నికవిధానమునందుగల లోపములే దీనికి కారణము. అదియుకాక “ధనమూల మివంజగత్” అనులోకోక్తి ననుసరించి అల్పసంఖ్యాకులగు ధనవంతులకు ప్రజాభిప్రాయమును మధ్యపెట్టుటకు ప్రభుత్వరథమును వారిఇష్టమువచ్చినట్లు నడుపుటకు, చివరకు న్యాయస్థానములనుకూడ అన్యాయస్థానములుగ

జేసి తమ కనుకూలముగురించి తీర్మానముచేయునట్లు చేయుటకు ఉన్న అవకాశములు సామాన్యప్రజలకు లేవు. కాలము ననుసరించి, అవసరముబట్టి ధనవంతులు సామాన్యప్రజలకు అనుకూలముగుమార్పులు కొన్నిటి కొడంబడినగాని పార్లమెంటరీపద్ధతి ఇప్పుడున్న దేశములందుకూడ విస్తృతవాఙ్మోక్షప్రాయములు అంకురించి, ప్రజలు ననుటకు సందేహములేదు. అవకాశమున్నప్పుడు అట్టి అతివాదతత్వము దేశమందు ప్రబలుటకుమందే అవసర మగుమార్పులు చేయుట చాలమంచిది.

పార్లమెంటరీపద్ధతులు ఇప్పుడిప్పుడే మనదేశమందు ప్రవేశపెట్టబడుచున్నవి. ఇట్టి సమయమందు మనము ఇతరదేశములందు ప్రజాప్రభుత్వపద్ధతియందు బయల్పడిన లోపములను జాగ్రత్తగ గమనించి, ఆలోచములు మనదేశపువిధానమునందుకూడ ప్రవేశించకుండ ప్రయత్నించి జాగ్రత్తపడవలసియున్నది. లేకపోయిన మనదేశమందు ప్రవేశపెట్టబడబోవు ప్రజాప్రభుత్వవిధానము విఫలమగుటకు సందేహము లేదు. హిందూదేశమునకు ప్రజాప్రభుత్వపద్ధతి సరియైనదికాదనియు, నిరంకుశపరిపాలనమే మనకు సరిపడు ప్రభుత్వపద్ధతియనియు విదేశీయులు కొంతమంది అభిప్రాయపడుచున్నారు. ఆ అభిప్రాయము తప్పని నిరూపించవలసిన అవసరము మన ప్రజానాయకులపైనను, ప్రజాసామాన్యముపైనను కూడ కలదు.

స వ ర ణ

‘కావ్యకలః ఆశయవైశిష్ట్యములు’ అనే న్యాయములో (క్రిందటి ‘భారతి’ సంచికలో): 21-2-వ పుట, మొదటికాలము, 2-వ పేరా 3-వ పంక్తిలో ‘మధ్యవర్తిత్వపటి—’ అన్నది ‘మధ్యవర్తిత్వపటి—’ అని; అదేపుట, రెండవకాలము, 11-వ పంక్తిలో, ‘అందించినవారే’ అన్నది ‘అందించినవారే’ అని; 21-3-వ పుట, మొదటికాలము, చివరపేరా, మొదటిపంక్తిలో, ‘అధర్మబోధక’ యీ కావ్యము’ అన్నచోట ‘అధర్మబోధక’ యీ కావ్యము’ అని చదువుకొనవలెను. 21-4-వ పుట మొట్టమొదటిపేరా, 4-వ పంక్తిలో, ‘ఇందటి అనుభవాల సమవాయము’ మొదలుకొని, 5-వ పంక్తిలో, ‘కళావస్తువు కాగలదు’ వలకు తలక్రిందు కామాలలో ఉండవలెను; అదేపుట, మొట్టమొదటిపేరా, 3-వ పంక్తిలో, ‘ప్రత్యేకవిజయమతముగా’ అన్నది ‘ప్రత్యేకవిజయమతము’ అని ఉండవలెను. —కొం. జ.

“మనకు నాయకు డనేవాడు మచ్చు కైనా లేడండీ. బెంగాలు, బాంబాయి చూస్తే ఎటువంటి నాయకు లున్నారండీ” అని విలపించుట ఆంధ్రులకు పరిపాటి అయినది. ఏపని చేయ లేకపోయినా “మనకు తగిన నాయకుడు లేడండీ” అని కుంటిగా సమాధానంపడుతూఉండుటకూడ కద్దు. ఏ కాస్త సభ చేయవలసివచ్చినా వంగరాష్ట్రమునుండి ఒక బెంగాలీబాబునో, అరవదేశమునుండి ఒక అయ్యంగారి నో, అయ్యరునో పిలువదలచెదరు. కాని రాష్ట్రీయ నాయకులను గౌరవపరచవలెను అనుతలంపు పూర్తిగా సున్న. ఇందువలన ఇతర రాష్ట్రీయలను పిలువకూడదను అర్థము తీయరాదు. ఇతర రాష్ట్రములతో సంబంధబాంధవ్యములను తప్పక అలవరచుకొనవలెను. అది నాగరికతలక్షణము. అందరు భారతీయులయి యుండి ఒకరికొకరికి సంబంధము లేకుండ ఉండిన విదేశీయుల పరిహాసమునకు పాత్రులగుదుము. కానిమన స్థానిక సమస్యల విషయమై మనకన్న వారి కెక్కుడుగ తెలుసునా? మనగృహాచ్ఛిద్రములను బయటపెట్టుకొనుట తప్ప మరేమియు లేదు. మన తెలివితక్కువ, అసమర్థత వెల్లడియగును. కాంగ్రెసు పుట్టి ఇప్పటికి దగ్గరదగ్గర ఏబదేండ్లు కావచ్చుచున్నది. అన్ని రాష్ట్రములవారు అధ్యక్షత

వహించిరి కాని ఆంధ్రులకు ఇంతవరకు ఆ అధ్యక్షము, ఆగౌరవము దక్కలేదు. కార్య నిర్వాహకవర్గపు సభ్యులుమాత్ర మయిరి. అయిన సభ్యులు ఆంధ్రులని ఎవరికి ఏమియు తెలియదు. కాంగ్రెసు అధ్యక్షుని ఎన్నికలుగాని, కార్యనిర్వాహకవర్గసభ్యుల ఎన్నికలుగాని వచ్చినపుడు సుబాసుగారికి ఓటు ఇచ్చుట, లేక నారిమణిగారికి ఓటు ఇచ్చుట అనే ఆలోచనల్పా తమాయించుట పులూ పుట్టుతవి గాని, వెంకటప్పయ్యగా రినిగాని, పట్టాభిగారిని గాని, ప్రకాశంగారినిగాని ఎన్నుకొనవలె నని కాంక్ష లేదు. ఈ విషయము గ్రహించియే సుబాసు బోసుగారు కరాచీకాంగ్రెసుకు వచ్చిన అఖిల భారత కాంగ్రెసు సభ్యులగు కొంతమంది ఆంధ్రులకు వర్తమానము పంపిరి. ఇవన్నీ చూచి ఆత్మగౌరవముకలిగిన ఆంధ్రుడు పరి తపింపకమానడు. విచారకరమగు ఈ సీతికి కారణ మేమిటి? నాయకుల తప్ప, లేక ప్రజలతప్ప? నాయకత్వము వహించువాడు, అనుచరులు కలవాడు, తన ఆజ్ఞప్రకారము ఇతరులను నడిపించుకొన గలవాడు నాయకుడు. కాని ఆజ్ఞ ఇచ్చి దానిప్రకారము నడపించువారందరు నాయకులు కారు. కలెక్టరు, మేజిస్ట్రేటు, గవర్నరులు నాయకులకింద పరిగణింపబడరు. గ్రంథ

ములయందుకూడ నాయకులుందురు. ప్రజల యందు ప్రాముఖ్యము వహించువాడు నాయకుడు. ప్రజల ప్రేమను, మర్యాదను పొందిన వాడు నాయకుడు. ఇది ప్రజాంగీకృత మగు నిర్వచనము.

నాయకులయందు అనేక తరగతులు కలవు. కొందరు రాజకీయ నాయకులు; కొందఱు మతసంబంధు లగు నాయకులు. ఆయా తరగతులవారినందరిని పేర్కొనుట అవసరము.

సంఘము కొన్ని చిక్కులందు తగు లొక్కినియున్నపుడు ఆచిక్కులను విడదీసి, సంఘమును ఉద్ధరించువాడుగాని, సంఘమును అభివృద్ధిమార్గమున బెట్టువాడుగాని నాయకుడగును. ప్రపంచచరిత్ర పఠించినవారికి ఈ విషయము తప్పక గోచరించియుండును. ఇట్టి వ్యక్తులను పురాణములందు అవతారపురుషులని వర్ణించిరి. హేతువాదము మనుజుల దృక్పథమును ఆక్రమించిన ఈ ఆధునికయుగమున మనము వారిని నాయకులని గాని, ప్రవక్త లనిగాని పిలుచుచుంటిమి. మన దేశమందలి పామరజనము గాంధీగారిని అవతారపురుషు డని నమ్మెదరు. విద్యావంతులు నాయకు డనెదరు. ఈ రెండవతరగతివారి యందుకూడ ఈనమ్మకము కలిగినవా రుండవచ్చును. పురాణములందు, ప్రాచీనాచారములందు నమ్మకముతో పెరిగిన ఈ దేశీయులట్లు నమ్ముట సహజము. అది పరిసరముల ప్రభావము. మానవుని దృక్పథమును పోత

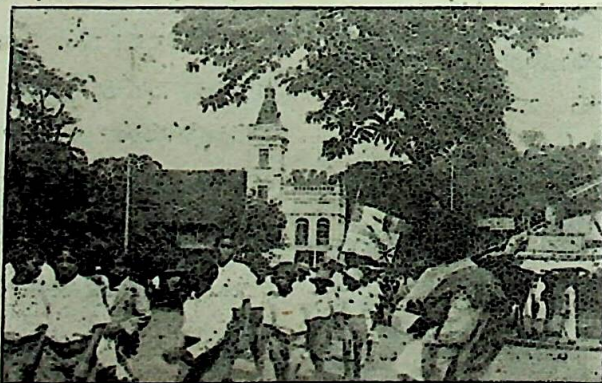
పోయునవి, అతని నడతను ఏర్పరచునవి పరిసరములు. పరిసరములను జయించిన వాడు నాయకుడు.

పరిసరములను జయించుట సామాన్య వ్యక్తికి మించినపని. అట్లు జయింపవలెనెట్టి నవాడు కష్టతరంగముల నెన్నిటితో ఎదుర్కొనవలసివచ్చును. పూర్వాచారపరాయణులతో పోరాడవలెను. గొప్ప శక్తిమంతుడుగాని దీని యందు కార్యసాధకుడు కాడు. వీటిని జయించిన తక్షణము ప్రజల కీతనియందు ప్రేమ జనించును. వారు అతనికి లోబడుదురు. "The crowd is like woman; the woman likes a strong man; the crowd likes a strong man." అని ఇటలీదేశ నియంత యగు ముసోలినీ వాక్రుచ్చెను. ఆయనమాటలయందలి సత్యమును ప్రశ్నించెడువా రుండరు. కాని నాయకునకు విచక్షణశక్తి ఉండుటకూడ అవసరము. గ్రుడ్డిఎద్దు చేనున ప్రవేశించినట్లు ప్రవర్తించుట అపాయకరము. హిట్లరు కున్న ఆర్భాటము అవసరము. కాని ప్రజల మనసు, దేశము నెదుర్కొనిన సమస్యలను ఎరింగి వారి కనుకూలముగా ప్రవర్తింపవలెను. తాను చెప్పెడుదానిని కార్యరూపమున పెట్టవలెను. ప్రస్తుతము ప్రపంచమును ఆయుధవిసర్జనసమస్య ఎదుర్కొనినది. అన్ని దేశములవారు ఆయుధవిసర్జనమును అపేక్షించెదరు. మానవకోటిక్షేమమున కిది అత్యవసరమని అందరు ఒప్పుకొనెదరు. కాని

ఎవరును తగువిధానమును చూడజాలక పోయిరి. ప్రతిదేశము తనకు లాభకరమగు నట్లు నివేదిక నొసంగినది. గాని ఆయుధవిస్త్రమునకు సాధ్యమయినట్లు సూచనల నొసంగ లేదు. అందరికి ఆమోదకర మగునదియును, స్వలాభాపేక్షతో కూడుకొననిదియు నగు సూచనలను నివేదించిన దేశము ఈ ఉద్యమ మందు నాయకత్వము వహించును. ప్రజా ప్రభుత్వమును ఏవగించి, డిక్టేటర్ పిష్టను కోరుటకు కారణము ప్రజాప్రభుత్వము సంఘముయొక్క కోరికలను తృప్తిపరచలేక పోవుటయే.

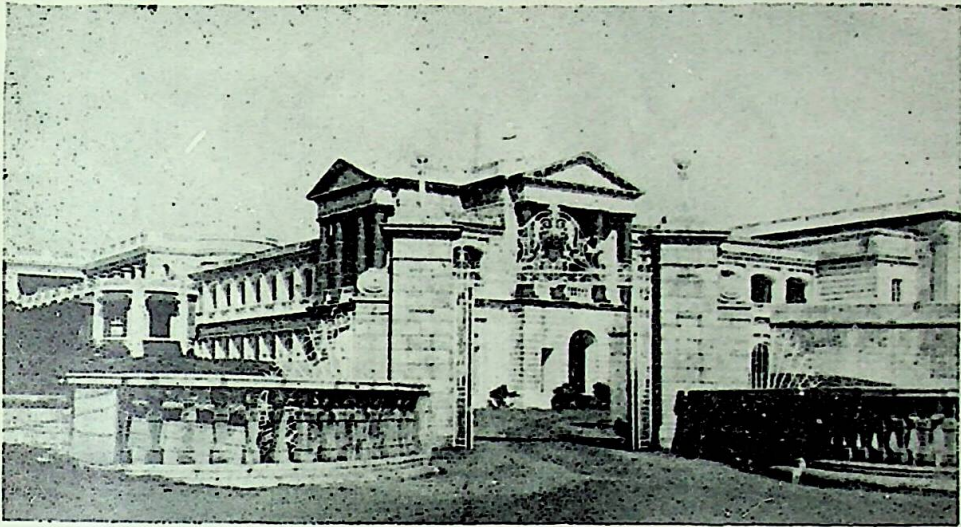
పై లక్షణములు మన నాయకులకు గలవా అను ప్రశ్నకు జవాబు ఎవరికి వారే యూహించుకొనవలెను గాని మరొకరు సమాధానము చెప్పట క్రమముగాను.

ఒక వ్యక్తి గొప్పవా డగుటకు స్వశక్తి యేగాక ఇతరవస్తువులుకూడ కొన్ని తోడ్పడును. పరిస్థితులు నాయకుని సృష్టించునా? నాయకుడు పరిస్థితులను సృష్టించునా? అను వివాదము తెగునది కాదు. ఇది అన్యోన్య శ్రయము. "You cannot link two hearts to-gether unless the linking springs from your own heart" అని ఒక కవి పుంగవు డనెను. అట్లే ఒకడు నాయకు డవుటకు ప్రజలసహాయముకూడ కావలెను. వారి గౌరవము, ప్రేమ, మర్యాద కావలెను. వారి ఆమోదము లేనిది తానెవరికి నాయకు డగును? నాయకత్వమనునది ప్రభుత్వము వంటిది. ఈరెంటికి నమ్మకము, ప్రేమ ఆధారములు. రెండు లేని మరుక్షణమున అవి అంతరించును. కావున ఆంధ్రదేశమందు నిజమైన నాయకుడు వెలయవలెనంటే ప్రజా ప్రయత్నముకూడ అవసరము.

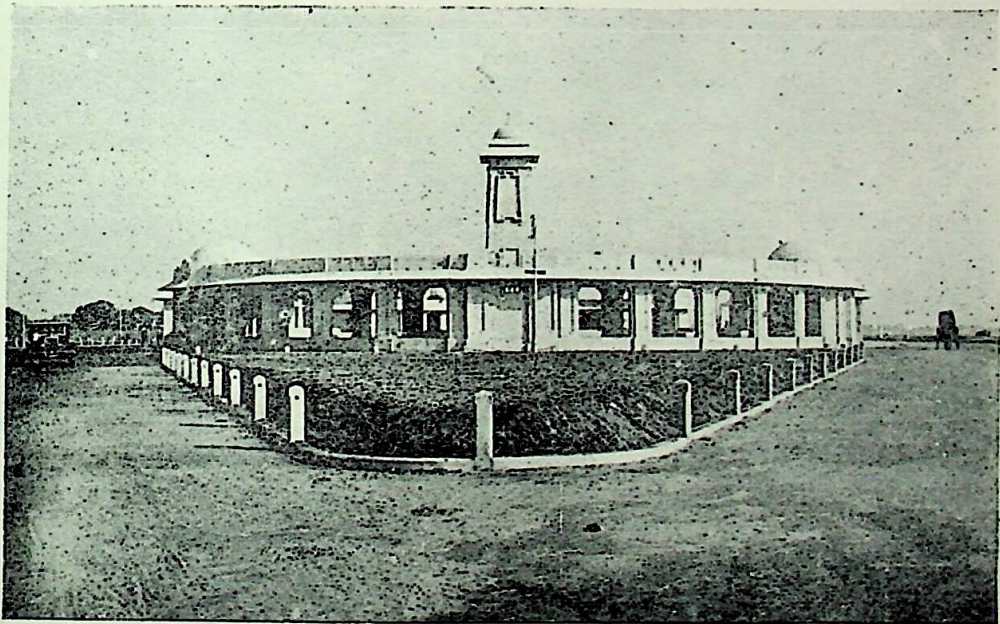

వాఙ్మవీధి - కొలంబో

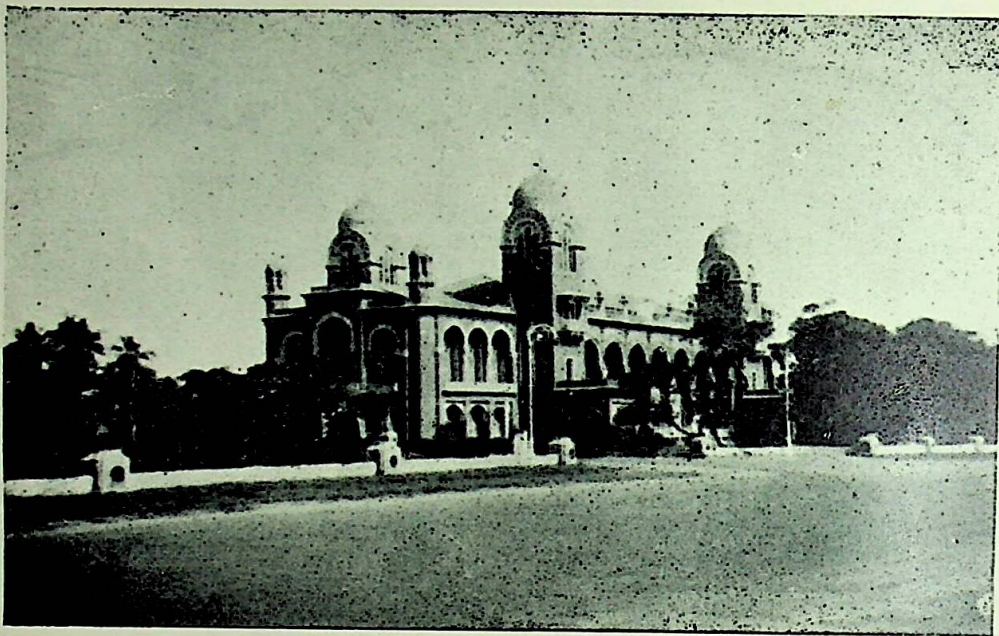
—కృ. గోపాల్

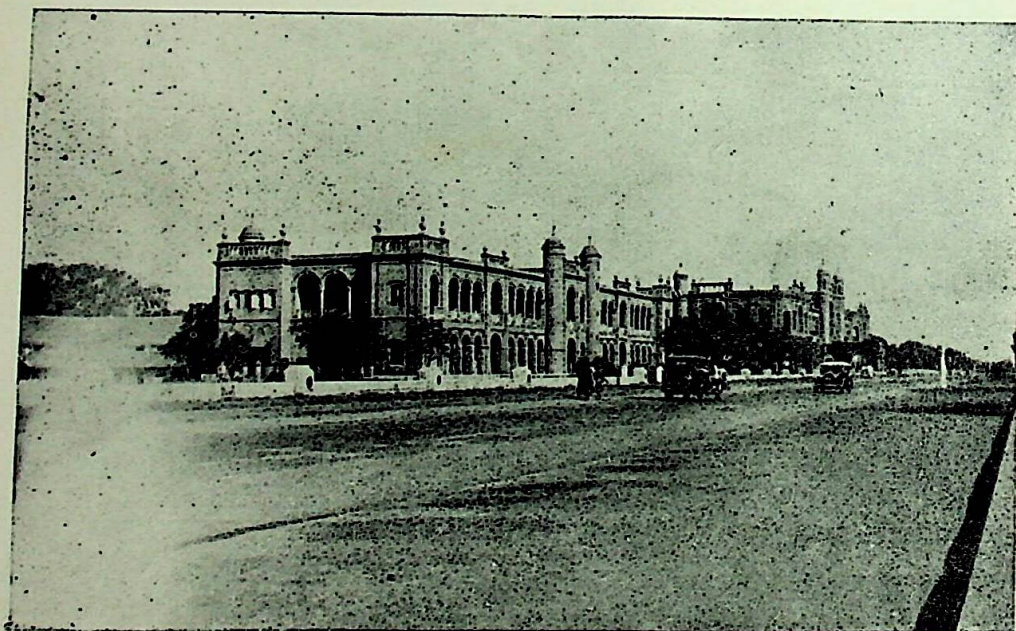
౧౨. శాసనసభ

౧౩. యుద్ధస్మారకచిహ్నము - (కోటవద్ద - బీచిరోడ్డునందు)

౧౪. సెనేటుహాలు

౧౫. పి. డబ్ల్యు. డి. కాలేజి

రాజనీతిని కనరత్తు నేర్చిన దిట్ట అప్పజిగ్రజ్జ ని న్నాదరింప
చేయివీచిన లక్ష నేన బారులుఁగిరి ముదల యేమని ఖడ్గమును వహింప
కవిసార్వభౌముల ఘనతరాశీర్వాదబలము నీముందు వెన్నెల సటింప
యినువరోకథల సాదన నేయు గజనేన ఆలాసములను మల్లాడుచుండ
ముగురురాజుల మగ డాంధ్రభోజు డనుచు - గజచి నీయింటి గోరువంకలును బొగడ
క్రూరతరమైన నీడుకటారిపడుచు - నిదురబుచ్చవొ రిపులగుండియలలోన.

తెలుగుగబ్బములు పూవులఁగోలికలుగాగ ఐహికస్వర్గసౌఖ్యముల దేలి
తుంగభద్రానదీభంగబాలికలకు యుడుకైన రిపురక్త ముగ్గుపోసి
కరము లీయక కత్తిగట్టురాజుల కిరీటము లూడ వామపాదమున దన్ని
కడలేని గజనేన నడిపించి విద్యగహ్వరమున నెఱుముమ్మ తెరలు దించి
ఖడ్గమే ఘంటముగ రణగ్రంథరచన - మరణవర్యంత మొనరించి యరిగినావు
కృష్ణభూపాల, నీనామకీర్తనంబు - తెలుగుపుత్రిక వీణెతిగలకు గజప.

బంగారంబునలెక గఱంగినది, భూప్రశ్లేష, నీవిక్రమా
గ్నిం గ్రిగ్గాడి నృపాలమండలము నీకీర్తిద్యతుల్ రోదనీ
రంగంబుక గజలించివేసినవి, ఆంధ్రక్షోణి నీబాహునీ
మం నై నేసిననాడు, నాటి చలిచీమల్లూడ ధన్యంబులే.

పసిడిమూటలు నూపులపై నటింప-నాంధ్రకవికుమారుల సాగనంసినావు
అపుడు పుట్టిన కవుల భాగ్యమును దలచి-యాడుగఱతురు నిర్భాగ్యు లాధునికులు.

ముదమున గండపెండియరపుం జిలుగజ్జెలమోతతోడ నీ
నదనమునందు గ్రుమ్మరులసత్కవితాసతి తాతగారి య
భ్యదయము విన్న; నాహృదయ మూరక పొంగులువారి నాడు నే
నుదయము సందనైతిననియుం దలచు న్నులివెచ్చయూర్పులక.

వలపోయుక దలపోసి, నీకొఱకు పంపావీచులక దామరా
కులనీడం గొలువైన చేప లిపు డుద్ధోషించెడిక గోటగో

డలలో నీలిపురుగు లాంధ్రుల ప్రతిష్ఠాజ్యోతి చల్లాతేనే
బలియైపోయెనె కాలభూతమునకు గర్జాటరాట్నంపడన్.

ఇపు డాకృష్టధరాతలేశ్వరుడు లే డేమాయెనో; నాటి యు
ద్ధపు ధంకానినదంబు, మాతెలుగువిద్యాభారతీనాట్యమం
టప మయ్యవ్విదిశామదేభముల క్రీడారంగ మెందన్నదో
విపులాసుందరి దొంగిలించినది తద్వృత్తాంతమాణిక్యముల్.

కడచూడంబడరాని కాలమను రక్షాకాంత గావించు గా
రడియం దల్గు లెడరులైనవి, విచిత్రస్వస్మృత్యంబులై
నడచుం బెద్దలజీవితంబు లిపు డీ నాట్యంబునం దెన్నడో
కడచెక్ రాయలవారి రాచటికపుం గల్యాణగాథాంకముల్.

పోటరి, కృష్ణరాయనృపముఖ్యుడు రాజ్యమునేయురాడు, కుం
దేటికిగూడ పౌరుషము నిండిన గాథలు సెప్పి, మీనము
దీటిన తెల్లువీరులకు నేడు కనుంగవ చెమ్మగిల్లి వ్యా
ఘ్రాటము గూడుగట్టె, నపురా! యత డెక్కిన సింహపీఠకన్.

కాలము చక్రముంబలె యెకాయెకి డొల్లుచుబోవు గాని రా
జులదు పెన్క కొక్కనిముచంబు గతించిన, దీనిగర్భము
జీలించెన్ గనంబడు నశేషమహీతలవృత్త మిండులో
మూలుగుచున్న బాంధ్రుల విభూతి శతాబ్దపరంపరాహతిన్.

మనదేశపు పరిశ్రమలు: ప్రస్తుతస్థితి ఎట్లు సంభవించెను?

లంకలపల్లి గోపాలరావు, బి. యన్ సి. (అనర్కు)

నేటి పాశ్చాత్యుల కలిమి, సౌఖ్యము, పెక్కు శాస్త్రములలోను, కళలలోను ప్రవీణత, ప్రఖ్యాతులకు వారి పరిశ్రమల అభివృద్ధి ముఖ్యకారణము. వందమునువ్వులు చేయవలసినపని ఒక్కయంత్రమువలన సాగించి పెక్కుచిగ్గుములుగా మనుష్యుని బలతక్, శ్రమ, ఇంచుమించుగా అవసరమే—తొలగించేశారు. మనదేశమంతాపూడి ఒకమోటరుబండి చేయగలిగేరోజు లెన్నో సంవత్సరములకేగాని వచ్చునట్లు పపవదు. కాని అమెరికాలో రెండుమూడువందలమందిమాత్రమేచేరి ఇనుముతో ప్రారంభించి యంత్రసహాయముచే నియమమున కారుచొప్పున మోటార్లు చేయగలుగుతున్నారు. మనదేశములో ఒక్కొక్కరికిదినము ఆదాయము ఒక అణామాత్రమే—ఇతరదేశములలో రెండుమొదలు పదిరూపాయలు. ఫోర్డ్ మోటారుకంపెనీలో కనీసము దినముపూల ఆరుదాలర్లు, అనగా ౨౦ రూపాయలు! విపరీత మేమనగా కావలసినసామగ్రిలు దూరదేశములనుండి తెప్పించి తయారైనవస్తువులు తిరిగి పైదేశముల కెగుమతిచేసి మితిలేని ధనమార్జిస్తున్నారు. అప్పుడప్పు డీవస్తువులు స్వదేశములోకంటె పైదేశములలోనే చవుక, లేదా తమయంత్రకాలలు ప్రతిదినము పనిచేయడం దుర్లభము. ఇట్టి వాణిజ్యమునకు పేరు Dumping, అనగా చౌరబెట్టుట.

యంత్రములచే ప్రతిదినము వేలకొలదివస్తువులు చేయించి ఆ వచ్చిన కొట్లకొలది రాబడితో మన మూహింపజాలని అభివృద్ధితో పాశ్చాత్యులు నివసిస్తూఉన్నారు. సద్వినియోగముహాడ పేరు చేయకపోలేదు. రోగనివారణకొరకేమి, సర్వశాస్త్రములలో వింతవంత పరిశోధనలలో నేమి మన కందర కాశ్చర్యాస్పదముగా పాటుపడుతున్నారు. వేరువేరు ఋతువులు మన కనుకూలముగా లేవని చెప్పి వసంతఋతుయంత్ర మొకటి కనిపెట్టారు. మనకు రాత్రిపూట వెలుతురుగలదీప మె

ట్టవసరమో ఎల్లప్పుడూ చల్లని వసంతవాయునిచ్చే ఈ యంత్రము పెక్కు పాశ్చాత్యుల ఇండ్లలో ఆత్యావశ్యకము. ఇంతేకాదు. భూమిమీద నివసించడమే కొందరికి కష్టముగా తోస్తున్నది. అందుకుగా హాయిగా గాలిలోనే నివసించి వారముకొకసారి భూమిమీదికి వచ్చే యేర్పాటులు జరుగుతున్నవి.

ఇక మనదేశస్థితి అలోచిస్తే కన్నీరు రాకమానదు. దయాపూర్వకముగ ప్రకృతి మన కిచ్చిన సహజసౌకర్యములకు మితిలేదు. “పచ్చని బయళ్ల భూమి, సకలదేశములకు రాణి నాడు జన్మభూమి” అని బంగాళకవి. ప్రపంచములో వివవంతు మన ప్రజసంఖ్య వివస్పటికిని, ఈసంఖ్యకు రెండింతలు పోషింపగలిగేపంటలూ మనకే. కాని ఏదైపుచూచినా కరువు, లేమి, “అయ్య కళ్లులేవు-కాళ్లులేవు.” అని బిచ్చగాండ్రు. ఖనిజము లేమి, పంటలేమి సదా విదేశముల కంటించి వాటితో తయారుచేయబడినవస్తువు లెంతోడబ్బిచ్చి తిరుగ కొనుక్కొనుట మన ప్రస్తుతస్థితి. నూతన లెగుమతిచేసి తిరుగ వాటినే సబ్బుల, వార్నిషుల, మరయు రంగులరూపములలో దిగుమతి చేయించుకొనుచున్నాము. మన పత్తి పంటను జపాను మొదలపదేశముల కెగుమతిచేసి, సంవత్సరమునకు 3౦ కోట్ల విలువగల హంచస్టరు, జపాను గుడ్డలు తొడుగుకొనుటకంటె దేశాభిమానులకు లజ్జనివ్వయము వేరొకటి లేదు. మనకు ప్రతిదిన మవసరము సామగ్రిలు తయారుచేయుట పైదేశములబాగ్యుతగా ఉన్నన్నాళ్లు “చదువుపూర్తయింది. మావాడికి పనిలేదు.” అనేరోదన దినదినము పెరగవలసిందే.

మన గౌరవవిహీనతకు తోడు బీదరికము! ప్రజాసంఖ్యలో నూటికి తొంబదిమందన వ్యవసాయదారులు తమకేలేని భోజనము భూమికి పెట్టుట అసంధర్భమని

చెప్పి విత్తులుచల్లి పంట దేవునిభారముగా విడిచిపెట్టుట సహజము. వీరి పశువులగతిపూర్వకముగా రమరమి ఇంటి. ఈ స్థితిగతులలో తెలకపిండికి చెల్లుబాది లేదు. అనగా అపరిమితముగా మనదేశములో పండి నూనెవిత్తులు మనమే సింతులే నష్టము గనుక విదేశములకు విత్తులే ఎగుమతి చేయాలి. దీని కింక అనుమతముగ ఆయాదేశములలో నూనెపై దిగుమతిపన్ను—విత్తులపై పన్ను లేదు. ఇట్టి స్థితి మనకు కేవలము గౌరవలోపమేకాదు మనభూమి సారము సదా దుర్వినియోగము చేయుట. పంటల కాధారమున నత్రజనిచూసె విత్తులరూపముగా సంవత్సరమునకు ఎన్నో బారువ లెనుమతిచేయగా ఏదేవేంద్రుమా పంటలను పోషింపలేదు. కుడుకు పేడపూడ గల్తముగా మననా రుపయోగించక విధిలేక పిడకలుచేసి పంటకు కాల్పుచున్నారు. భూమిస్థితి మనస్థితికంటె అన్యాయము.

ఈ మనహీనస్థితికి కారణములు అనేకు లనేక విధములుగా చెబుతారు. హిందువులు వేదాంతులు. పరిశ్రమలవంటి విరూపకవిషయముల గూర్చి తలపోసే వారు కారనీ, పూర్వ్యులీతులు మార్చడాని కిష్ట పడనీ మనము వినుట వాడుక. ఈదేశమువారు కేవలము సోమరులు - ఉదరపోషణకై న కష్టపడే అలవాటులు లేనివారని మరికొందరిమతము. “మీలో ధనికులకు పరిశ్రమలకారకు ముపుపెట్టడమంటే ఉపద్రవమున భయము. అదీగాక మీ పూర్వ్యులకు లేని పరిశ్రమలు మీకబ్బుట దుర్లభము. వారివలె వ్యవసాయమే వృత్తిగా తలచి బ్రతకడమే మీకు తత్వము”, అని నక్కవినయముగల పెక్కరసలహా. ఈఉద్దేశముల గూర్చి కొంచె మాలోచించాలి.

పరిశ్రమలలో మనపూర్వ్యులకు సహజప్రవీణత లేకపోలేదని చెప్పుటకు ఢిల్లీదగ్గరనున్న ఇనుపకంబము కొండంత ఆధారము. ఈ స్తంభ మెంత కెండుకూ, వానకు తడుస్తూ ౧౫౦౦ సంవత్సరములు జరగుచిన్నా ములే లేక యెట్లు నిలిచి ఉన్నదా అనేది ప్రపంచమునకు వింతవిషయము. అతడు లేకుండ అంత స్తంభమే చేయుటకు ప్రపంచములో ఏయంత్రశాలపూ మొన్నటి

వరకు సాగ్యముకాలేదు. ప్రఖ్యాతిగల మనదేశపు ఉక్కు ఆర్యజులలో పెన్సియా, ఇంగ్లండుమొదలగు దేశములలో ఖడ్గములు, చాకులు చేయుట కుపయోగింపబడేది. ఇక వింతలగుబట్టలు నేయుటలో మనవారి నేర్పు మనకు తెలిసినవిషయమే. ౫౦౦౦ సంవత్సరములనుండి మనవారు ఈజిప్టు, గ్రీసు మొదలగు దేశములకు వస్త్రము లెనుమతిచేయుచున్నట్లు రుజువు లగుతూ ఉన్నవి. ౧౫౦౦ యేటివరకు మనదేశపు పెంపు, భాగ్యము, వాణిజ్యము, పరిశ్రమలు చూచేవారి కాళ్ళర్యము పుట్టించినట్లు పెక్కువిదేశస్థులే చేతులారా వ్రాసియున్నారు.

పైచెప్పబడినవాక్యము లుద్దేశములు కావు, ఇతి హాసములూ కావు, ముహూటికిని దేశచరిత్ర. ౧౭-వ శతాబ్దముకుడుకు సన్నని “మస్తిను”లకు ప్రసిద్ధి కెక్కిన డాకానగరపు ప్రజసంఖ్య రెండులక్షలు. వాణిజ్యము సంవత్సరమునకు కోటిరూపాయలు. ఇందులో ఇంగ్లండుకు పంపేవి ౩౦ లక్షలవిలువగల ౧౫౦౦౦ మూటలు. ౧౮౧౭-వ సంవత్సరములోగా ఇంగ్లండుతో వాణిజ్యము పూర్తిగ మాయమయింది! డాకాజనసంఖ్య ఒక లక్షగా మారింది! ఈమార్పుల మర్మములు తెలుసుకోవాలంటే ఆనాటి ఈష్టుఇండియాకంపెనీవారి చర్యలు కొంచెము పరిశీలించాలి. అందమైనవస్త్రములు మనవారు ఇంగ్లండులో అతిచవుకగా అమ్ముట ప్రారంభించగానే ఆదేశపుపనివారికి హడలుపుట్టి “ఇట్టివస్త్రము లేపనికీనీ వాడుకచేయూడదు” అని ప్రభుత్వముద్వారా నిషేధించారు. అంతటితో చాలించక మనదేశములో పట్టునేత చంపుటకు చమత్కారమున పన్నాగము పన్ని నేతవారు కంపెనీవారి కాలలోనేగాని వేరొకచోట పనిచేయ లేకుండ బండుబట్టలు చేశారు. వారిచేతులలోనే ప్రభుత్వ ముండుటచేత ఈ శాసనము కెదురుగ నడిచేవారి కాలో వేలో తెగొట్టుట న్యాయముగా భావించారు. ఈవిషయముగూర్చి ఆనాటి బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారే ఇట్లు వ్రాసియున్నారు:

“ఈచక్కనిపన్నాగముద్వారా మనఅధికారము, ప్రాత్యాహము రెండునుకలిసి వీరిపరిశ్రమల రూపుమాపి

తీరవలెను. అనగా మనపరిశ్రమలకు కావలసిన సామగ్రిలను మాత్రమే వీరిచే చేయించుట కనుమోలముగా నుండును."

ఈస్టుఇండియాకంపెనీఅధికారి టక్కరుగారి ఉద్దేశ మేమంటే :

"హిందేశపునూలు, పట్టుగుడ్డలు మనదేశము చొరలేకుండనే బండుబస్తులు చేసితిమి. మాటికి ౬౭ చొప్పున దిగుమతి పన్నువేసి, మరియు మనయంత్ర సహాయముచేతనూ, నూలుపత్త్రములు మనము దిగుమతి చేయకుండుటేగాక ఎగుమతిహాడ్ ప్రారంభించాము. ఈవిధముగా హైందవపులకు పరిశ్రమలుపోయి వ్యవసాయము ప్రాప్తించింది."

విల్సనుగారు హిందూదేశచరిత్రలో దిగుమతి యుగా వ్రాసిరి :

"మితిలేనిపన్నులు, అవమానకరములగు శాసనములు, ప్రభుత్వపురాగ్రములు మాడి హిందూదేశపునూలు, పట్టుపరిశ్రమలు పడగొట్టినవి. వేరొకవిధముగ బ్రిటిషువారు వీరిలో చాలలేకపోయిరి. హిందువులకు స్వతంత్రముండేనా బ్రిటిషువారిపత్త్రములు తమదేశమునకు రాకుండుచేయుగలిగియుండురు. సాపము,వీరిచేతులకు సంకల్ప వేయబడెను!"

గతసంవత్సరము మనవారు విదేశపత్త్రములపై నూటికి ఇదివరకుండే ౧౫ కు బదులు ౨౦ దిగుమతి పన్ను వేయప్రయత్నించగా "జాగ్రత్త, స్వరాజ్యమునకు దూరము కాగలరు. మాప్రజల కిట్టిపన్నులు నచ్చవు" అని బ్రిటిషువారి జవాబు. ఈవిషయములో శ్రద్ధగలవారు రోమేశ చంద్రవత్సగారి "Economic History of British India" చదివి తీరవలెను.

ఆనాటి మననాకావాణిజ్యముగూర్చి కొంచె మాలోచింతము. ౧౮౦౦ యేట బార్డు వెలెస్లీగారు కలకత్తాలో మనఓడలు, వాటిలోగల నూడులకుల మణుగులసామానులు మాచి దిగ్గిని చెందిరి. "ఇంగ్లండుతో వాణిజ్యమున కీయోడలు తగ్గవి. ఓడలు

కట్టడమింకను ప్రబలముగా పెరుగుటకు కావలసి నన్నిచిహ్నులు లభింపజున్నవి." అని వ్రాసిరి. కాని హైందవపుల ఓడలు సామానులతో లండనుచేరగానే బ్రిటిషువారి గల్లంతు ఇంతింత అని చెప్పనలవి కాదు. శత్రుసైన్యముగా భావించి "ఈఓడ లెట్లయిన రాకుండ చేయాలి. లేదా మావారిబ్రతుకు నున్న" అని రోదనము ఆరంభించారు. వెంటనే ఈస్టు ఇండియా కంపెనీవారు "హిందూనాకలుఇంగ్లండుపైపురాహాడము" అని నిషేధించారు. హైందవపులేమి, ఈమారదేశమునకు సముద్రప్రయాణము చేయుటేమి! చలిగాలికిగాని, తుపానులకుగాని వీ రోర్వలేరు; శత్రునాకలయందు ధైర్యముగా నిలువలేరు; ఇంతేకాదు—వీరు మనదేశముకు వచ్చి మన వ్యభిచారములు కన్నులార హాడగా, మనగౌరవము గతియేమి? ఆపివెట్ట మనగతియేమి?" అని వీరిముఖ్యోద్దేశములుగా వెలిపుచ్చారు.

ఇటువంటి పెక్కు విషయములు డిబ్బీగారి Prosperous British India లోను, రాధాకృష్ణు ముఖర్జీగారి History of Indian Shipping లోను చెప్పబడియున్నవి. చిరకాలమునుండి జావా, సుమత్రా, బోర్నియో, కాంటను, ఆఫ్రికా, మెక్సికో మొదలగు మారదేశములకు సదా పోవుచుండెడి మన వారినిగూర్చి మొన్నటిదినము కన్ను తెరిచినవారు పలికినవలయు చిత్రమైనవే! నేనుహాడ తూర్పుదిశ వచ్చే ప్రతిపాగమోడలోను హైందవలస్కరులను చూస్తునే యున్నాము. పూర్వము వాణిజ్యములో ఆరికేరినవారి సంతతివారే యీలస్కరులు. ఒకానొకప్పు డాంగ్లలు హాడ మెక్సికోలో నున్నట్లు మనకు తెలియవస్తూ ఉన్నది. ఆనాడు వాణిజ్యార్థము మెక్సికోవర కేగిన వారు నేను సూలికోసరము రంగూను పోవుట తటస్థించింది!

మనము రైలుప్రయాణము చేయునప్పు డెల్లను "ఆహా! ఎవ రేమన్న నేమి? చల్లనిబ్రిటిషుప్రభుత్వము వలనగదా మనకీయమాల్యమున సౌఖ్యము! ప్రజల కిట్టి ఉపకారములు చేయలేనిదేని స్వరాజ్యమైన నేమి ఫలము" అని తలపోయుట తప్పదు. కాని రైలునిర్మి

చుటగా ప్రభుత్వమువారి యుద్దేశము గూర్చి కొంచె మెరిగినవారికి “ఇల్లుకాలిననేమి, ఒల్లుకాచుకోవచ్చు” అనుపామెత స్ఫురించకమానదు. లార్డు డాల్లాసీగారి Railway Minute (రైలుస్థాపనగూర్చి ప్రకటన) చదివినట్లయిన సంగతి తెల్లమగుతుంది. ప్రజలసౌఖ్యము కొరకుకాదు రైల్వే, దేశములోని పంటలు, ఇతరసామగ్రిలు సులువుగ ఓడలమీదికి చేర్చడానికి! ఈయూహా వీరుప్రకటించినదే—ఫలించిందిమాదాను. రైల్వేగాగానే వత్తివెళుతుంది రెండుంతలు, ధాన్యము, గోధుమలు వగయిరాల ఎనమతి మూడింతలు పెచ్చినవి. సర్వీలియమ్ హంటరుగా రీవిషయముగూర్చి వ్రాసినది తెలియదనిన మాటలు :

“ఇది లార్డు డాల్లాసీగారి అమూల్యమున పన్నాగము. క్రొత్తగా జయించిన ప్రదేశములు రైల్వేమూలముగా స్థిరపరచడమేగాక, తననైన్యపు శక్తిపరంపరలు (Striking Power) క్షుణ్ణములో ఏమూ కయినరప్పింప గలుగుటేగాక, బ్రిటిషువారిని డబ్బుతో యీ దేశము నకు తెప్పించి వర్తకము మొదలగు ధనార్జనలో ప్రవేశ పెట్టుటకు ఎరగా రైల్వే నిర్మించెను.”

వీరిఉద్దేశము వెలిపుచ్చుట కొకదృష్టాంతము. రైల్వే నిర్మింపబడినప్పుడు సత్తివోటను రైల్వేగా రురియామొదలగు మనదేశపు ముఖ్యమగు బొగ్గుగనుల ప్రదేశములలో రైలువాసనగాని లేదు! ఇది పొర పాటు కానేరదు. బొగ్గునగా పరిశ్రమాభివృద్ధి అనే సంగతి ప్రభుత్వమువారికంటే బాగుగ నెరిగినవారు లేరు. ఈమధ్య ప్రజలు తీవ్రముగా ప్రయత్నించగా Indian Coalfields Railway అని యీమరచి పోయిన ప్రదేశములకొరకునూత్రము వేరొకరైలుదారి నిర్మింపబడ్డది.

నేనునూ మనపరిశ్రమలకు బొగ్గు సులువుగా దొరికేపదార్థముకాదు. దేశములోని ఇనుప గనులకు మితి లేదు. తాతాకంపెనీవంటి పదికంపెనీలను పోషింప గలవు. కాని బొగ్గుఅనావృష్టిచేత ఈయనమంతా ప్రస్తుతము ప్రయోజనములేనిదిగా నున్నది. సంవత్సరమునకు ౨౦ కోట్లరూపాయల విలువగల ఇనుపసామానులు మనదినమతి. మోటారుకారులు చేయలేనిదేశమును రెక్కింపమాడవని సర్ విశ్వేశ్వరయ్యగారి అభిప్రాయము. ఇది కలలోనికల కానిండు. ఇనుము, బొగ్గు మొదలగు మూలపరిశ్రమలు స్థాపించి వృద్ధిపరచడం దేశీయప్రభుత్వపు కర్తవ్యమయ్యు మన కట్టిపాకర్మములు లభింపకుండు మనమరచృష్టమని భావించెము. కాని బొగ్గు దేశములో నొకటో రెండో చోట్లలోనే మాత్రము దొరికినప్పుడు ప్రభుత్వము కనీసము చేయదగినవిధినిసరించి వేరువేరు ఉద్దేశము లుండ నవసరము లేదు. దేశములోని దూరప్రదేశముల కెరుమతి కనుమలముగా బొగ్గుపై రైలుభిర్లు తగ్గించవలెను. ఇట్టిఆశలు వెలిపుచ్చుట వట్టివట్టి. ఇంగ్లండునుండిగాని, ఆఫ్రికానుండిగాని మదరాసు తెప్పించుటకు ప్రతిమణులబొగ్గుపై ఓడభిర్లు ౫-౬ అణాలు. బంగాళమునుండి తెప్పించుటకు రమారమి రెండుంతలు! మనపరిశ్రమాభివృద్ధికి అడ్డులలో ముఖ్యమైనది సామానులపై బలువైన రైలు భిర్లు. ౨౦౦ గజముల వెంట్రుగల రైలునదిని (తగ్గవేరు ‘కాలువ’) లోతుగా త్రవ్వ పొగయోడలు నడిపించుచున్నారు. ౧-౧౫ మైళ్లవెంట్రుగల గంగ మొదలగు నదులు “అట్టిపనులకు మేము తగము” అని పలుకలేదే!

ఏదియెట్లున్న నేమిప్రయోజనము? ఏమిచేయదలచుకున్నను మనసంకల్పగదా విశవలెను మొట్టమొదట!

పున్నమవెన్నెల - సముద్రతీరము - బాలికావిహారము

కవిభూషణ, నెట్టి లక్ష్మీనరసింహము (కవితానమితి)

అంబుధీతీరమందు నొక
యందపు బాలిక, కేళి
కాభిలా
మేంబున డోలికాచలనసా
మృము తోచెడి వీచి
కల్ తను
వెంబడిలంగ బర్విడుచు,
వెన్నకు నేగంగ వెంబ
డించుచు,
బింబితుడై పయోధి గని
పించెడి రిక్కలజేడ
తోడుగ.

ఆడుకొనుచుండె, జండుని
పోడశకళల వెలువడ్డ
జ్యోతాన్నితతి కా
మ్రేడితముగఁ దనమోమున
వేడకను జనించు నగపు
వెన్నెల వెలుంగ.

త.రా.

గగనమునందుఁ జందురుఁడు కాచెడి వెన్నెల పేరినవ్వులు,
దిగువను బాలికామణి యతిప్రమదంబున నవ్వు నవ్వులు,
జగమున నిండ గన్గొనుచు సాగరుఁ డాపుకొనంగలేక వె
నగపును ఫేనకైతవమున నగియెం బలుమాటు బల్లున.

తన్నుజూచి నవ్వుచునున్న కన్నెమోము - పైకి దాడినెల్వడు శశిబలమగు ప్రతి
బింబములు, తరంగతురంగమంబులఁబయి - కెక్క, దాడుపెట్టుచు నవిగ్రక్కె నురుగు.

రవికిరణాళి పైకొనుచురాగఁ దదుష్ణతచేత కేవల
ద్రవమయి సంద్రమైన తిమిరంబు, ఖరాంశుని రశ్మి రాత్రి జ్యోతి
త్సనవలె బడంగమ్రుంగి, యది తా నటిగించుకొనంగలేక వే
గ వెడలగ్రక్కెనాగఁ దరంగల్ విఠిగెన్ నురుగుల్ బయల్పడెన్.

అంగాంగాధికసంగమంబయిన గాఢాలింగనం బొప్పఁగా,
గంగాదేవి నిజేశుఁ గూడినటు రాకాచంద్రికాకాంతి వా
ర్ధింగన్నట్టెను, భంగముల్ గలుగఁగా, హ్రీచేత నద్దేవి లే
వంగం గోరి పెనంగుభంగి నురు గాఢరాక లేచెం గడున్.

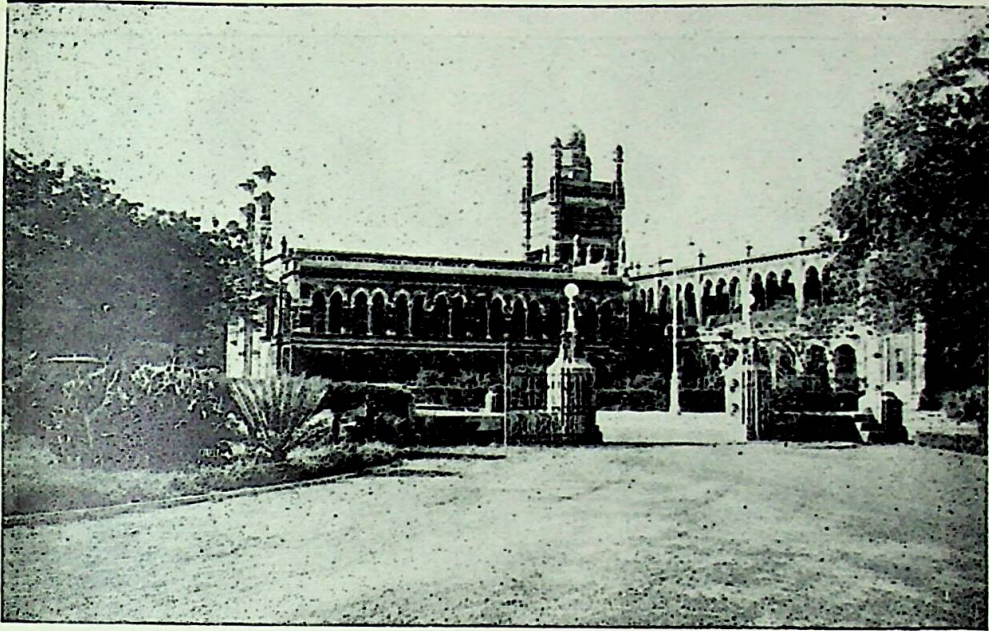
తీరసికతాతలంబున హోరునఁ బడు - కెరటముల రేఁగు నురుగుతుంపురులు, బాల
కాలిగోళ్లతోఁ జాలక కావుమంచు - మొట్టవెట్టెడి యుడుగణములనఁ దనరు.

ఉగ్గులు దోచ లేచిన పయోనిధివీచులమీఁది నీటి నున్
బంగళతోడి వెన్నెలల ముక్కలు, వెండి జరీబుటాపనిన్
మొగ్గులుఁ బూవు లల్లినటు పొత్పెసలార, ధరావధూటి క్రొ
న్నిగ్గుల నీలిపైఁట నెఱనీటుగఁ దాల్చిన సాటి వాటిలెన్.

తనదు కందు దక్కఁ దక్కినవెల్ల వె - ల్లదనమొంద వెన్నెలం బఱపుచు,
జగతి పట్టపగలు చంద్రుండొనర్చెన్ గ్రీ - నీడతోడి దివ్యజాడ నపుడు.

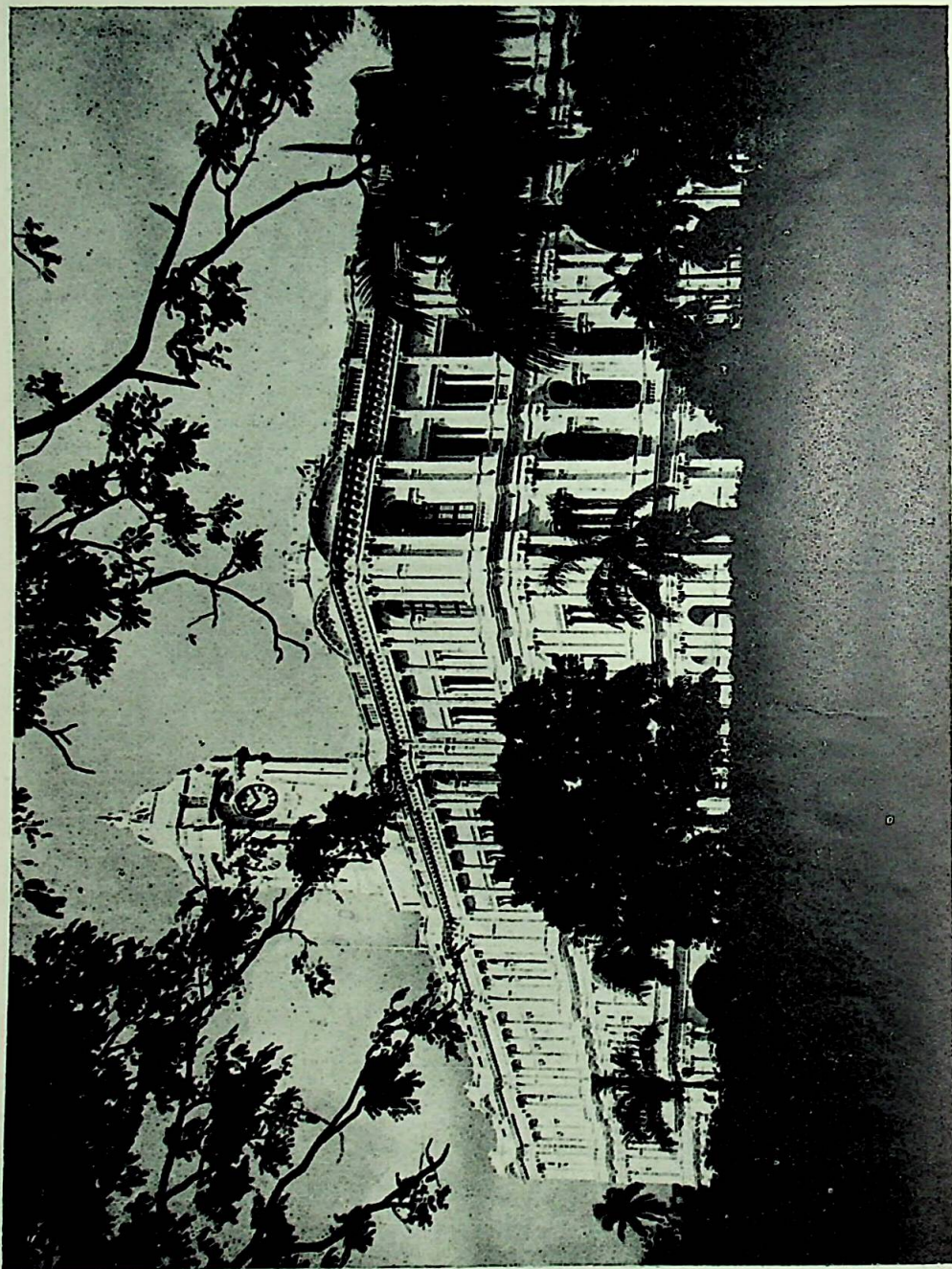
“తన కుచ్చస్థితి; నాఁడు పౌర్ణిమ; శరత్కాలంబు; తా నింక నాఁ
టి నిశ్చల రోహిణిఁ జేరఁ బోదు” ననుచున్ డెందంబునం దాఁపనో
పని యానందము పొందుచుం గలకలం బద్మారి నవ్వంగఁ, బు
త్రుని సంతోషము గాంచి పొంగెను సముద్రుం డుబ్బుమై నయ్యెడన్.

చెన్న పులి చిత్రములు

౧౬. రెవెన్యూబోర్డు కార్యాలయము
(కర్ణాటక నవాబుల భవనములు)

డా. కార్పొరేషను కార్యాలయము

ప్రపంచ ఆర్థిక క్షోభ-పునరుద్ధరణ ప్రయత్నములు

ప్రస్తుత స్థితి

ప్రపంచమంతటా ఆర్థిక క్షోభ వ్యాపించి ఉంది. నాలుగు సంవత్సరాలనుండి అన్ని వస్తువుల ధరలు అపరిమితంగా పడిపోయి ఉన్నాయి. వర్తకం బొత్తిగా మందగించింది. ఎక్కడా డబ్బు ఆడడం లేదు. వస్తువులు అమృతం లేక గుట్టులుగుట్టులుగా పడి ఉన్నాయి. పరిశ్రమలన్నీ చాలవరకు ఆగి, తగ్గి వస్తువుల సెంతి తక్కువగా వీలయితే అంత తక్కువగా తయారుచేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి. ప్రతిదేశం లోనూ రక్షకకాలాదిమహమ్మలు పనిలేక నిరుద్యోగరై ఆల్లాడుతున్నారు. నాగరిక దేశాలలో నిరుద్యోగులకు ప్రభుత్వమువారిచే సహాయవేతనాలను భరించలేక తగ్గించారు. మనదేశంలో ఉన్న నిరుద్యోగులకి, దరిద్రులకి లేకగదేలేదు. వాళ్ల బాధతీర్చడానికి ప్రభుత్వము చేసే సహాయమూ లేదు. అన్ని దేశాలస్థితి అర్థాన్నంగానే ఉన్నా, అందులో మనదేశంలాగ వ్యవసాయంమీద ఆధారపడినదేశాలు మరి అధోగతికి పడిపోయినవి. ౧౯౩౧-వ సం.రం జాకా సెలనాటికి మనదేశంలోపడి పోయినంతగా ధరలు ఇంకదేశంలోనూ పడిపోలేదు. పంటలధరలు పారిశ్రామికవస్తువుల ధరలకంటే చాలా తక్కువస్థితికి పడిపోయినవి. ధాన్యపుసరకులకి, ఇతర ముడిపదార్థాలకి (కాఫీ, ప్రత్తి, రబ్బరు మొదలయిన వాటికి) ధరలు బొత్తిగా పడిపోయి, ఇవన్నీ అమృతం కాక కొన్నిచోట్ల ఈవస్తువుల ధరలు నిలబెట్టడానికి ఉన్న సరుకులో కొంతభాగం తగ్గలబెట్టడం తటస్థిస్తోంది. వ్యవసాయదారులు ఋణాలు చెల్లించుకోలేక ఖరీదులయిపోతున్నారు. ప్రకృతి అనుగ్రహంవలన, మానవుని బుద్ధిని కేషమువలన, అనుభవమోగ్యములైన వస్తువులు కొల్లలుకొల్లలుగా తయారై అమృతం లేక పడిఉండడం ఒకవైపున—ఇంకోవైపున—కోట్లకొలది

ప్రజలకి పనిలేక, తిండిలేకమాడిపోవడమూనూ. ఏమిటివీంతో? ధనధాన్యవస్తుసమృద్ధిగల ప్రపంచములో దారిద్ర్యదేశత తాండవించడం యొక్క అర్థమేమిటి? ఈ దృస్థితిలోనుంచి బయటపడడాని కేమైనా దారి అంటూ ఉందా?

ఆర్థిక ప్రపంచముయొక్క పూర్వ నిర్మాణము

ఈప్రశ్నలకి సమాధానం చెప్పేముందర ఇటువంటి దుస్థితిలోనికి ప్రపంచమంతా రావడానికి వీలిచ్చిన ఆర్థికనిర్మాణముయొక్క స్వరూపము, ఈ మహావతనము జరిగేదాకా అందులో కలుగుతూవచ్చిన మార్పులు, అనిర్మాణము ఇల్లాగ విఫలమైపోడానికి కారణాలు, కృష్టంగా విచారించాలి. పూర్వం ఈనిర్మాణము ముఖ్యముగా వ్యక్తిప్రయత్నంమీద ఆధారపడి ఉండేది. ఇంకా చాలవరకు అలాగేఉంది. అంటే, పరిశ్రమలు, వ్యవసాయము, వ్యాపారము ఎవరి మట్టుకు వారు తమ స్వలాభంకోసం నెరవేరుస్తూఉండడం, ఎంతసేపూ ఎంతతక్కువగర్భ్యతో వీలయితే అంత తక్కువ గర్భ్యతో వస్తువులను తయారుచేయడం, వాటిని వీలయినంత ఎక్కువలాభము వచ్చేలాగ అనుమలమైనచోట్ల అమ్ముకోడం, దానివలన వచ్చేలాభము నంతటిని పెట్టుబడిదారులు అనుభవించడం, లేకపోతే ఇంకా దానివలన లాభము తీయడంకోసం ఇంకా దాన్ని పెట్టుబడి పెట్టి ఆగనముతో ఫాక్టరీలు, యంత్రాలు మొనలయినవి నిర్మించడానికి ఉపయోగించడం, దేశక్షేమంతో సంబంధము లేకుండా ప్రపంచంలో ఎక్కడ వీలయితే అక్కడ పెట్టుబడి పెట్టడం. ఇల్లా జరుగుతూవస్తోంది. ఈ పరిశ్రమలలో పనిచేసేకార్మికులకి బొత్తిగా దారుణంజరగవండా కొన్ని దేశాలలో విధించిన నిర్బంధాలు తప్ప మరెట్టినిర్బంధమూ లేక పూర్తి అయినస్వేచ్ఛ ఉండేది. ఇదే “కాపిటలిజం” అనే

ప్రస్తుతసాంఘికపద్ధతియొక్క ప్రధానమూలము. వర్తకంలో కూడా బాహ్యమైనపోటీ ఉండాలని, వ్యాపారానికి నిర్బంధము కలిగించే ఎగుమతి దిగుమతిపన్నులు మొదలయినవి ఉండవలసినవి, ఏదేశములో ఏయేవస్తువులు బాగా తయారుచేయడానికి వీలవుతుందో ఆదేశములో ఆవస్తువులే తయారుచేసి వాటిని ఇతరదేశాలకు ఎగుమతిచేసి వాటిబదులు ఆదేశాలలో లాభకరంగా తయారయ్యేవస్తువులను దిగుమతిచేసుకోడం ఉత్తమ పద్ధతి అని ఆపద్ధతిని అవలంబించారు. ఈ “స్వేచ్ఛా వ్యాపారపద్ధతి” ని గట్టిగా అవలంబించి మనదేశంలో కూడా చాలాకాలం అవలంబింపజేసి మొన్న మొన్నటి దాకా కొనసాగించినది ఇంగ్లండు. ఈపద్ధతి ఇంగ్లండుకిమాత్రం చాలాలాభకరమైనది. అన్ని దేశాలకంటే ముందు పారిశ్రామికాభివృద్ధిగాంచి, మంచి విదేశీయ వ్యాపారం ఏర్పరుచుకొని, ఇతరదేశాలనుంచి ముడిపదార్థాలన్నీ చువకగా తెచ్చుకొని వాటినిన్నిటినీ తయారైనవస్తువులుగాచేసి, తిరిగి ఆదేశాలలోనే అమ్మి, లాభము సంపాదించి, అడబ్బునంతటిని ఇతరదేశాలలో వడ్డీకిచ్చి, పెట్టుబడిపెట్టి, దానిమీద ఏటా చక్కని ఆదాయం తీస్తూ, ఈవ్యాపారంద్వారా ఒకప్పు సామ్రాజ్యము నిర్మించుకొని, తనవస్తువులమ్మికోడానికి స్థిరమైనమార్కెట్టు నేర్పరుచుకొన్న ఇంగ్లండు కీపద్ధతి లాభకరంకాక ఏమవుతుంది?

ఇదికాక, పూర్వ-ఆర్థికనిర్మాణము బంగారు ప్రమాణముమీద ఆధారపడి ఉండేది. దీనిప్రకారము ముఖ్యమైనదేశాలన్నీ తమకరెన్సీలను ఏదోఒకస్థిరమైన రేటున బంగారముతో సంబంధించి ఉంచినవి. అంటే, తమకరెన్సీలో ఇన్నినోట్లీస్తే ఇంతబంగారం ఇస్తాము అన్న నియమమును అవలంబించిఉండేవి. దీనిమూలన అన్నికరెన్సీలకు నడుమ దాదాపు స్థిరమైన మారకపు రేట్లు ఏర్పడిఉండేవి. ఇవి అంతర్జాతీయవ్యాపారానికి చాలాఅనుకూలంగా ఉండేవి. ప్రతిదేశంలోనూ సెంట్రలుబ్యాంకిలో సరిపోయేటంతబంగారపుమూలధనం ఉండేది. దీనిని ఆధారము చేసుకొని దీనికదాదాపు రెండురెట్లు-విలువగల కరెన్సీనోట్లు ప్రచార

ములో ఉంచేవారు. ఈకరెన్సీనోట్లు ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు ఒకనిర్ణయమైనరేటుప్రకారం బంగారంలోనికి మార్పుకోవచ్చును కనుక ఈనోట్లవిలువ బంగారపువిలువతో సమానముగానే ఉండేది. ఇట్లా ప్రచారంలో ఉన్న కరెన్సీనోట్లమీద ఆధారపడి, దాదాపు దానికి పదిరెట్లువరకూ బ్యాంకులు వర్తకులకు, పరిశ్రమలకు అప్పలిచ్చేవి. ఈరీతిగా దేశంలో ఉన్నడబ్బు సప్లయ బంగారపుమూలధనంమీద ఆధారపడి, దానికి దాదాపు ఇరవయ్యరెట్లు ఉండేవన్నమాట. ప్రతిదేశంలోను సరిపోయేటంత బంగారపుమూలధనం ఉన్నంతకాలం, బంగారము నిరభ్యంతరముగా ఒకదేశంనుంచి ఇంకోదేశానికి వ్యాపారపరిస్థితుల ననుసరించి కదలడానికి వీలున్నంతకాలం, పైనచెప్పినసక్రమరీతిని వస్తువుల ఉత్పత్తితోను, వ్యాపారాభివృద్ధితోను సమానంగా డబ్బుకూడా సప్లయఅవుతూవచ్చింది. వస్తువులఉత్పత్తి మాత్రం ఎక్కువఅవుతూఉండి డబ్బుసప్లయ దానితో సమంగా అభివృద్ధికాకపోతే, ఆడబ్బుతోనే ఈ వస్తువులక్రయనిక్రయాలు జరగాలి కనుక ధరలు పడిపోతాయి. అల్లాంటిది సంభించక చాలాకాలంవరకూ ధరలు ఒకమోస్తరుగా స్థిరంగానే ఉంటూవచ్చాయి.

మార్పులు

కాని, ఈపద్ధతి ఎల్లకాలమూ ఉంటుందా? ఇంగ్లండుకంటే ఇది అనుకూలమైనదీకాని, పారిశ్రామికాభివృద్ధిలో వెనుకబడియున్న ఇతరదేశాలన్నీనో? వట్టి స్వేచ్ఛావ్యాపారపద్ధతి నవలంబిస్తే ఈదేశాలన్నీ ఇంగ్లండుకి ముడిపదార్థాలు చువకధరలకి సప్లయచేసి, తాము పారిశ్రామికపదార్థాలన్నీ అక్కడనుండి తెప్పించుకొని, నిరంతరపరివ్రస్థితిలో పడి ఉండవలసిందే. అందుచేత జర్మనీ, అమెరికా, జపాన్ మొదలయిన దేశాలు తమజాతీయపరిశ్రమలను అభివృద్ధిచేసుకోడానికి “రక్షణనిధానము” నవలంబించాయి. అంటే, ఇతరదేశాలలో తయారైన తమదేశంలోనికి దిగుమతియ్యే వస్తువులమీద అధికమైన దిగుమతిపన్నులు విధించి, ప్రారంభదశలోఉన్న తమపరిశ్రమలు నాశనంకాకుండా

రక్షించుకున్నాయి. ఈపద్ధతి కొన్ని పరిశ్రమలను యంలా మనదేశంలోమాడా యుద్ధంతరవాత కష్టము మీద ఆలంబించారు. ఎనుమదిదిగుమతులమీద ఇల్లా విధించినపన్నులకే “టారిఫ్” లంటారు. ఈటారిఫ్ గోడలవెనకాల తమ పరిశ్రమలను ఆధునికపద్ధతుల ప్రకారం అభివృద్ధిచేసి, తమదేశాలలో వాటిని ఎక్కువ ధరలకు అమ్ముకొని, ఇతరదేశాలలోమాడా వాటిని అమ్ముకోవడంకోసం మార్కెట్టులు ఏర్పరుచుకోడానికి ఈదేశాలు తమలోతాము పోటీ ప్రారంభించాయి. ఏదేశాని కాదేజేమే తా నొక సామ్రాజ్యం ఏర్పరుచుకోడానికి ప్రయత్నించింది. వ్యవసాయమే ముఖ్యధార ముగాగల దేశాలమీద రాజకీయాధికారం చలాయించి, అక్కడనుండి ముడిపదార్థాలను, పెట్రోలు మొదలయిన పారిశ్రామికవస్తువులను తీసుకొనిపోయి, ఆదేశాలలో తాము తయారుచేసినపదార్థాల నమ్ముకోవడంకోసం పోటీ ప్రారంభమయింది. ఈమాట్లతో “ఇంసీయలిజం”, అనగా సామ్రాజ్యతత్వము ఏర్పడింది. దీనిఫలితముగానే ఐరోపామహాసంగ్రామము జరగడం, అందులో జర్మనీ ఓకపోడం, రష్యాలో సాంఘికవిప్లవం జరిగి బోల్షివిక్కు ప్రభుత్వం ఏర్పడడం, ఇదివరకు జర్మన్, రష్యా సామ్రాజ్యములలో ఇమిడియున్న అనేక చిన్న చిన్న జాతులు వేరుపడిపోయి స్వతంత్రజాతీయ రాజ్యములుగా ఏర్పడడం, జర్మనీ జయముపొందిన దేశాలకన్నిటికీ నష్టపరిహారముగా సంవత్సరాలకొలది ఏటేటా బోలెడంతధనం చెల్లించాలని నిర్ణయం కావడం, అమెరికానుంచి యుద్ధంకోసం ఇంగ్లాండు, ఫ్రాన్సు, ఇటలీ మొదలయినదేశాలన్నీ పెద్దపెద్ద ఆవులు తీసుకోవడంవలన ఇవన్నీ చెల్లించవలసిరావడం, అమెరికా ప్రపంచాని కంటటికి షాహుకారయి మారోడం తలపించింది.

యుద్ధమువలని ఫలితాలు .

చిత్ర మేమిటంటే, యుద్ధంమూలాన్ని ఓడిపోయినజర్మనీస్థితి అధమాధమమైతే, గెలిచినదేశాలకి కలిగినలాభమూ లేదు. అవి సంకటస్థితిలోనే చిక్కు

కున్నాయి. యుద్ధంతరవాత ప్రపంచఆర్థికనిర్మాణం అనేకరీతుల మారిపోయింది. ఇందులో అన్నింటికంటే ముఖ్యమైనది ఆర్థికవిషయాలలోమాడా తీవ్రమైన జాతీయభావాలు, జాతీయపద్ధతులు, ప్రతిదేశమూ ఆవలంబించడమే. యుద్ధసమయంలో వస్తువులు ఒకచోటి నుండి ఇంకొకచోటికి పోడానికి వీలులేక, ఆహారపదార్థాలు మొదలయినవి శత్రువులకు చిక్కకుండా అరికట్టడంమూలాన్ని, ఇదివరకు ఎన్నడూ ఉత్పత్తికాని దేశాలలో వ్యవసాయపదార్థాలు ఆధునికశాస్త్రీయపద్ధతుల నడలండించి ఉత్పత్తిచేయడం ప్రారంభించారు. యుద్ధసమయంలో ధరలు బాగాలేచి ఈవస్తువులన్నింటికీ గిరాకీ ఎక్కువ అవడంచేత మామూలుగా వ్యవసాయంచేసే దేశాలన్నీ మాడా తమతమ ఉత్పత్తులను బాగా ఎక్కువచేసినవి. ఆర్థికంగా స్వయంసంపూర్ణత్యము ఉంటేనేకాని ఇతరదేశాలమీద ఆధారపడవలసి ఉంటుందని, ఏయుద్ధమైనా వస్తే చిక్కని, చిన్న చిన్న దేశాలుమాడా జాతీయభావాలవలంబించి టారిఫ్లు బాగా నిర్మించి అన్నివిధాలా తమపరిశ్రమలు, వ్యవసాయము, అభివృద్ధిచేయడం మొదలుపెట్టినవి. అందుచేత శాంతిసమయములో, ధరలు తగ్గినవెనుకమాడా, ఇదివరకుకంటే అమితముగా ఎక్కువయినపదార్థసమూహం ఉత్పత్తిఅవుతూవచ్చింది. దీనికంతటికీ అమృత మెక్కడినో యూరపులో క్రొత్తగా బయలుదేరిన స్వతంత్రరాజ్యాలన్నీ టారిఫ్లు బాగానిర్మించడంవలన అంతర్జాతీయవ్యాపారానికి లెక్కలేనన్ని నిర్బంధాలేర్పడినవి. ఈ కారణాలన్నీ ధరలుపడిపోడానికి తోడ్పడినవి.

యుద్ధంలో మనుష్యులు లేక, తక్కువమంది మనుష్యులసహాయముతో పరిశ్రమలను నడపడానికి వీలయినక్రొత్తసాధనాలు, యంత్రాలు కనిపెట్టారు. ఈ పద్ధతి యుద్ధానంతరంమాడా అభివృద్ధిఅవుతూవచ్చి పారిశ్రామికవలంతా వీలయినంత తక్కువమందికార్మికులసహాయమున ఆధునికయంత్రాలను, పద్ధతులను, ఉపయోగించి తక్కువఖర్చుతో అమితమైన వస్తుసమూహమును తయారుచేసి గొప్పలాభాలు సంపాదించ

డానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. దీనివలన చాలామందికార్మికులకు పనిలేక ప్రతిదేశంలోనూ నిరుద్యోగుల సంఖ్య పెరిగిపోతూవచ్చింది. ధనవంతులయిన పెట్టుబడిదారుల చేతుల్లోకి ధనం చేరడం, ఈ ధనం మాయాలుగా తయారయ్యేవస్తువులకి, తినుబడివదార్థాలకి కాక ఇంకా పెట్టుబడికి, లాభం తీయడానికి, ఉపయోగం కావడం, ఈపరిశ్రమలలో తయారయ్యేవస్తువులను కొని అనుభవించవలసిన కార్మికులకు మాలిత్వం, నిరుద్యోగులై వాటిని కొనడానికి వాళ్ల చేతుల్లో డబ్బు లేకపోడం తటస్థించింది. దీనిఫలితము ధరలు పడిపోడం; పడిపోయినకొద్దీ పరిశ్రమలకి నష్టాలు రావడం; వచ్చినకొద్దీ నిరుద్యోగులు హెచ్చడం. ఇంకా ధరలు పడిపోడం ఇదంతా తడిసి మోపెడై చివరకి ధరలు అతితక్కువ స్థితికి పడిపోయినవి. పారిశ్రామికవస్తువుల ఉత్పత్తి తగ్గించవచ్చును. వ్యావసాయకవస్తువుల ఉత్పత్తి అల్లాతగ్గించడానికి అనువైంది కాదు. అందుచేత వ్యవసాయపదార్థాల ధరలు మరేదారుణంగా పడిపోయాయి. ఇది-అంటే వస్తువులను కొనేసాధారణ ప్రజాసమూహము చేతిలోకి డబ్బు రాక ధనవంతులైన పెట్టుబడిదారుల చేతుల్లోనే ఇమిడిపోడం-ధరలు పడిపోడానికి ముఖ్యకారణం. కాబట్టి ప్రస్తుతం ప్రపంచమంతా అనుభవించే ఆర్థికక్షోభము మూలకారణం “కాపిలైజం”, అనగా వ్యక్తులుగాని, సమూహములుకాని, సంఘశ్రేయస్సుతో సంబంధము లేకుండా పారిశ్రామికయంత్రాన్ని నడిపించి, స్వలాభమే ముఖ్యోద్దేశముగా పెట్టుకొని, వస్తువులనమ్మి లాభం తీయడమే పనికాని ఆ వస్తువుల ఉపయోగం ఆలోచించక ఇల్లా ఉత్పత్తి అయిన వస్తు సమూహముయొక్క విలువలో అధికభాగమును ధనరూపకముగా తమచేతులలో ఇముడ్చుకొని, అనంతమైన కార్మిక ప్రజాసమూహానికి ఈ వస్తువులని కొనడానికి కావలసిన క్రయశక్తి లేకుండాచేసి విధానములోనే ఇమిడియున్నదన్నమాట.

యుద్ధంవలన కలిగిన శిక్కులు అంతే కాదు. జర్మనీ జయముపొందినదేశాలకి నష్టపరిహారార్థం ఏటేట గొప్ప మొత్తములు చెల్లించవలసియుండెనుకదా. ఇవన్నీ

ఎల్లాచెల్లిస్తుంది? అసలే యుద్ధంమూలాన్ని జర్మనీపరిశ్రమలన్నీ నశించి దరిద్రస్థితిలో ఉండెను. ఈస్థితిలో ఈపరిహారపు మొత్తాలు చెల్లించుకోడానికి తన దిగుమతులను తగ్గించి, ఎగుమతిపరిశ్రమలను బాగా వృద్ధిచేసి ఈ పదార్థముల రూపకంగాకాని, వీటినిమ్మి సంపాదించిన బంగారము రూపకంగాకాని చెల్లించవలసియుండెను. ఇందుచేత జర్మనీనుండి కొత్తగా మార్కెట్టులలో ప్రవేశించిన ఈ ఎగుమతివస్తువులు బొగ్గు, ఇనుము, యంత్రాలు ఇల్లాంటివన్నీ, ఇదివరకు వీటినిమ్మి టిసి తయారుచేస్తున్న ఇంగ్లండు మొదలయిన దేశాల వస్తువులలో తీవ్రమైనపోటీ ప్రారంభించి ఆవస్తువుల అమ్మకముపడగొట్టి, ధరలు పడిపోడానికి కారణమైనవి. జర్మనీనుండి వచ్చేవస్తువులు తమ పరిశ్రమలను పాడుచేయకుండా ఇతరదేశాలు టారిఫ్ గోడలు ఇంకా ఎత్తుచేసినవి. దీనివలన ఇంకా ఎక్కువపదార్థాలు ఎగుమతిచేస్తేనే కాని పరిహారములు చెల్లించడానికి వీలేకపోయింది. ధరలు పడినకొద్దీ ఈసమస్య మరి దుర్ఘటమైపోయింది. జర్మనీ ఈభారం వహించలేకపోయింది. చివరకి ఈపరిహారములను, వాటితో సంబంధించిన అంతర్జాతీయ యుద్ధములను ఆపుచేయవలసివచ్చింది. ఈస్థితిగా పరిహారములు, అంతర్జాతీయయుద్ధములూ ధరలు పడిపోడానికి కారణాలైనవి.

ఇవన్నీ కాక ధరలు పడిపోడాని కింకోకారణం బంగారు ప్రమాణము సరిగా నడవడానికి సాగ్యం కాకపోవడం. యుద్ధానంతరము అమెరికా షాహుకారయిందికదా- అమెరికా తనకురావలసిన ఋణాలు వస్తురూపకంగా తీసుకుంటే చిక్కలేకపోను. మొదటినుండి అమెరికా ఆర్థికస్వయంసంపూర్ణపద్ధతి నవలంబించింది. అమెరికా పరిశ్రమలను క్షీంచుకోడానికి, విశాలమైన అమెరికా మార్కెట్టును నిలుపుకోడానికి, అత్యున్నతమైన ‘టారిఫ్’ గోడలు నిర్మించుకుంది. అందుచేత అమెరికాకు తమ ఆస్తులన్నీ టిసి ఇతరదేశాలు బంగారరూపకంగా చెల్లించవలసివచ్చింది. ఇదీ, యుద్ధసమయంలో చేరిన బంగారం కలిసి అమెరికాలో గొప్పబంగారపురా యేర్పడిపోయింది. ఫ్రాన్సు

కూడా జాతీయపద్ధతుల నవలంబించి, తమకూడా కొంత పాపకార్యస్థితిలో ఉండునంచేతను, యుద్ధానంతరం తనదేశములు ఇతరదేశాలలో-ముఖ్యంగా ఇంగ్లాండులో-డబ్బుదాచుకోవలసివచ్చెను, దానినంతా సమహర్షి అపారమైన సువర్ణరాశి చేకూర్చుకుంటుంది. ఈ రెండుదేశాలూ ఇల్లాగ ప్రపంచంలోని బంగారంలో అత్యంతాధికభాగం చేర్చుకొని దానిమీద కదలకుండా కూర్చుంటే, ఇతరదేశాలలో ముఖ్యంగా ఇంగ్లాండులో ఉన్న బంగారం బాటిగా తక్కువైపోయింది. అందుచేత దానిమీద ఆధారపడిన కరెన్సీ, దానిమీద ఆధారపడిన బ్యాంకుఅప్పులు, పరిశ్రమల అభివృద్ధితోపాటు వృద్ధికావడానికి వీలు లేకపోయింది. అందుచేత డబ్బు సప్లయ తక్కువ అయి ధరలు పడిపోవడం తలపించింది.

చివరకి, ఆర్థికమాంద్యం వచ్చినకొలది, పరిస్థితులు క్లిష్టమైనకొలది, చాలాదేశాలకి బంగారు ప్రమాణ నిలుపడం కష్టమైపోయింది. ౧౯౩౧-వ సం. రం లో ఇంగ్లాండు బంగారు ప్రమాణం వదిలేసింది. పాండు స్వతంత్రకరెన్సీ అయింది-అంటే బంగారంతో ఒక నిశ్చితమైన సంబంధము లేదన్నమాట. పౌనుయొక్క విలువ స్థితిగతుల ననుసరించి ఉంటుంది.

అమెరికామాత్రం బంగారు ప్రమాణంమీద నిలవగలిగిందా? బంగారంతో కరెన్సీకి ముడిపెట్టుకు కూర్చుంటే డబ్బుసప్లయ వృద్ధిచేయడానికి వీలేవని గ్రహించి అమెరికాకూడా ఆసంబంధం కొలదివేలం క్రితం వదులుకుంది. దానికూడా స్వతంత్రకరెన్సీ అయింది.

జాతీయ ఆర్థికవిధానమువలని ఫలితములు

ఏదేశాని కాదేశము తనలాభమే చూసుకోవడం, తనపరిశ్రమలను టారిఫ్ సుపయోగించి రక్షించుకోవడం, తనవినియుతులు వీలయినంత హెచ్చించి దిగుమతులు తగ్గించడం, తనకరెన్సీని తనచిత్తంవచ్చినట్లు నడిపించి బంగారం కూడబెట్టడం వీటన్నిటివలన-అనగా జాతీయ ఆర్థికవిధానమువలన-ధర రెల్లాపడిపోయినవో చూశా

ముకదా. దీనిఉద్దేశము కొన్ని దేశాలు తమపరిశ్రమలఅభివృద్ధికోసం జాతీయపద్ధతుల నవలంబించడం తప్పని కాదు-పారిశ్రామికముగాఅభివృద్ధినిొందనిభారతదేశము, చీనా రష్యా మొదలయినదేశాల కది తప్పక అవసరం. లేకపోతే ఈప్రజలదారిద్ర్యాన్ని నశింపజేయడానికి మార్గమే లేదు. ఈదేశాలు జాతీయవిధానము నవలంబించి, తమపరిశ్రమలను వృద్ధిచేసుకొని, వట్టివ్యవసాయంమీదనే ఆధారపడి ఉన్న అపాయకరస్థితినుండి తప్పుకొని, తమప్రజలకు మరింత ఉద్యోగము కల్పించుకొని, తమ జీవనశైలిని వృద్ధిచేసుకోవలసిఉన్నది. ఇతరదేశములతో సహనమైన విశేషవృద్ధికి రావలసిఉంది. ఈవిధానము అతివిస్తీర్ణమై, ముడిపదార్థాలఉత్పత్తికి తగినంతభూసంపద ఉండి, తనపరిశ్రమలలో చాలా భాగము తానే ఉపయోగించుకోగలిగిన అమెరికాకు కూడా కొంత అనుకూలముగా ఉంది. కాని చిన్న చిన్న యూరప్ యుర్రాజి, పారిశ్రామికముగా బాగావృద్ధినిొంది కొన్ని పరిశ్రమలలో ప్రత్యేకకృషి చేసిన దేశాలకి, ఇంగ్లాండువలె విదేశవ్యాపారముపై ఆధారపడిఉన్నదేశాలకి అసలే పనికిరాదు. ఈదేశాలు కొంత వరకు ఆర్థిక స్వయంసంపూర్ణత్వానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి.—కాని ఆప్రయత్నము మరిదారులమైన పతనమునకే దారితీయకలదు, కాని సఫలము కానేకాజాలదు.

స్వయంసంపూర్ణత్వానికి మంచి సావకాశములు కల అమెరికామాత్రం ప్రపంచక్షోభముండితప్పుకోగలిగిందా? అక్కడా స్థితిగతు లట్లాగే ఉన్నాయి. పరిశ్రమలు నిలిచిపోయాయి-వ్యవసాయం స్తంభించిపోయింది. ౧౩౦ మొదలు ౧౬౦ లక్షలమంది నిరుద్యోగులై అల్లాడుతున్నారు. ప్రభుత్వపు ఆదాయవ్యయపట్టికలో బ్రహ్మాండమైనలోటు కనిపించింది. బ్యాంకులు రోజుకొకటి బద్దలవడం ప్రారంభించినవి. ఇంక ఇతరదేశాల మాట వేరే చెప్పాలా?

ప్రపంచం నానాటికీ మరింత ఏకమై పోతున్నది. ప్రయాణసౌకర్యాలు—ఒకచోటి నీ ఇంకోచో

టిసి కలిసి దగ్గరచేసి తెలిగ్రాఫు, తెలిఫోను, రేడియో, మొదలయినవి, వర్తకం ఇవన్నీ ఈ విశాలప్రపంచాన్ని ఇంచులోని వివిధజాతులను మరింతదగ్గర చేసేవాయి. ఈ ప్రపంచంలో "నన్ను మట్టుకోకు నామాలకాకి" అని సంపూర్ణస్వతంత్రతనం ఏజాతీచేయలేదు. ఒకచోటి కష్టనిష్ఠారాలు ఇంకోచోటికి ప్రాకి అలుముకోక మానవు. ఇంతచిక్కులు పడిపోయి కలిసి పోయిన ప్రపంచంలో ఏదేశాని కాదేశం తనంతట తాను పోతానంటే ఎల్లాకుమరుకుంది?

అంతర్జాతీయసహకారం లేనిదే ఈ ఊర్ధ్వలో నుండి దాటడానికి, ధరలు లేవదీయడానికి, పరిశ్రమ యంత్రాన్ని తిరిగి నడిపించడానికి, వీల్లేదని అంతా ఒప్పుకున్నారు. కాని ఈ దేశాల సంబంధాలు ఎంత క్లిష్టమైపోయాయో, అంత పరస్పరవైషమ్యము, స్వార్థ పరత్వం, రాజకీయ ద్వేషము, పరస్పరానుమానం, ప్రబలిస్తోన్నాయి. అల్లాంబప్పుడు ఈ దేశాలన్నీ కలిసి రావడం ఎల్లాజరుగుతుంది? అనేకవిషయాలలో దేశాల స్వార్థమునకు సంఘటనలు కలగక మానదు. వాటిలో కొన్ని సందర్భాల వ్యవస్థానికే సిద్ధంగా ఉండాలి. ప్రతిదేశంలోనూ ప్రభుత్వం ధనవంతులై పలుకుబడిగల పరిశ్రమ నాయకులచేతిక్రింద ఉంది. ఈ ప్రభుత్వాలనడుమ సహకార మెల్లాఉంటుంది? ఎక్కడిక్కడే బల వంతములయిన పారిశ్రామికసంఘాలు అడ్డంపస్తాయి. అందుచేత ఈ ఊర్ధ్వ సంభవించినతరువాత జాతీయఆర్థిక విజృంభణము మరీ హెచ్చిపెచ్చి పెరిగిపోతోంది. తర తరాలనుండి స్వేచ్ఛాన్యాయపారపద్ధతినే పట్టుకొని ప్రాకు లాకుకున్న ఇంగ్లండుమాడా రక్షణవిధానము నవలం బింది టూరిస్ట్ ఏర్పరచవలసివచ్చింది. ఇటలీ ఇదివరకే "ఫాసిజం" నవలంబించింది. అంతర్జాతీయముగా విఫలమైన "కాపిటలిజం"ను, దేశీయస్థితులను మార్చి దేశం లోనే పరిశ్రమలకు అవసరమైనఅమ్మకం కల్పించి, అసంతృప్తులై తిరగబడబోయే కార్మికులను బలప్రయోగం ద్వారా అణగదొక్కి, రక్షించాలని చూస్తున్నారు. ఇదే "ఫాసిజం" యొక్క ప్రధానప్రయత్నము. జర్మనీమాడా 'నాజీ' ఉద్యమం నేపేరుతో ఇదికాక క్రిందటిసంవత్సరం ఒట్టావాలో ఒకసామ్రాజ్య

ఈ "ఫాసిజం"నే అవలంబించినది. జర్మనీయొక్క ఆర్థికనిర్మాణమును పూర్తిగా జాతీయపద్ధతులపై కాలకొల్పడానికి ప్రయత్నాలు జరుగుతాయనడం నిస్సందేహం. అప్పుడే హిట్లరు వ్యవసాయదారులకు సహాయం చేస్తున్నాడు. పరిశ్రమలకు అప్పులే ర్పాటుచేస్తున్నాడు. తమమార్కెట్టులను విస్తరింపచేయడానికి ఆఫ్రికాపై, ఆసియాలో ఇతరభాగములపైన కన్నువేస్తున్నాడు ఈ జాతీయనిధానాన్ని డీకొని తిరిగి ఏమహాయుద్ధం రానున్నదో, ప్రపంచానికే ఉపద్రవం కలుగనున్నదో, ఎవరెరుగుదురు?

అంతర్జాతీయప్రయత్నములు

కాని, అంతర్జాతీయ ప్రయత్నాలన్నీ విఫలమైనప్పుడు జాతీయప్రయత్నాలుచేయక చేసే దేముంది? ఇంతవరకు జరిగిన అంతర్జాతీయప్రయత్నాలలో లాసానీ సమావేశము, ఒట్టావాసమావేశము, ప్రపంచఆర్థికసమావేశము ముఖ్యమైనవి.

లాసానీసమావేశము జర్మనీ ఈ నవలనినవ్యపరిచారములసమన్వయకన్వయించి లేల్చి జయప్రసమైంది. కాని ఇది పూర్తిగా లేలడానికి మిగిలినదేశాలు అమెరికా కీయవలసిన అంతర్జాతీయయజ్ఞబుజ్జుకొలయొక్క సమన్వయ లేలవలసియుండెను. ఈ సమన్వయ ప్రపంచఆర్థికసమావేశము లేల్చితేకపోవడంచేత లాసానీవిజయమువలసి ఫలితమేమిలేకపోయినది.

బ్రిటిషసామ్రాజ్యమునంతటిని ఒకఆర్థికచక్రముగా ఏర్పరచవలెనని, బ్రిటిషువస్తువులకు సామ్రాజ్యమునందలి ఇతరదేశాలు అభిమానముచూపి వాటిపై తక్కువపన్నులు విధించాలని, అల్లాగే సామ్రాజ్యములోని ఇతరభాగముల ఎగుమతులకు ఇంగ్లండు అభిమానము చూపుతుందని, ఇట్టిపద్ధతిని ఏర్పాటుచేసి సామ్రాజ్యముద్వారా తమచిక్కులనుండి బయలుపడాలని బ్రిటిషువారు చాలాకాలంనించి ఉపాస్తున్నారు. ఈ "ఇంపీరియల్ ప్రీఫరెన్స్" పద్ధతి మనదేశంలో ఉక్కు, వస్త్రములు, వీనిసంబంధమున ప్రవేశపెట్టారు. ఇదికాక క్రిందటిసంవత్సరం ఒట్టావాలో ఒకసామ్రాజ్య

సమావేశము జరిగి ఒకపంబడికలు తయారుచేశారు. ఈ ఒకపంబడికలద్వారా డోమినియన్లనుండి కొన్ని ప్రత్యేక సావకాశాలు తీయడానికి బ్రిటిషువారు ప్రయత్నించారు కాని, నిజానికి డోమినియన్ల బ్రతుకునుండి ఎక్కువసావకాశాలు సంపాదించినవి. ఇటీవల డోమినియన్ల ఒట్టావా ఒకపంబడికలయొక్క తత్వమును సరిగా అమలుగో ఉంచడం లేదని, అందువలన ఇంగ్లండునకు చాలా నష్టముకలుగుతోందని బ్రిటిషుప్రముఖులు గోల పెడుతున్నారు. భారతదేశంలో చేసుకున్న ఒకపంబడిక వలనమాత్రం ఇంగ్లండుకి లాభము, మనదేశానికి నష్టము కలుగుతుందని భారతీయవ్యవహారజ్ఞులు, అర్థశాస్త్రవేత్తలు అనేకులు ఘోషించారు. కాని రాజకీయ స్వాతంత్ర్యంలేనిదేశం కావడంచేత, చెప్పినదల్లా వినే శాసనసభను చేతులో పెట్టుకొని భారతీయప్రభుత్వము ఒట్టావాఒకపంబడికను వీలయినంతవరకు అమలుగో పెట్టింది. కాని ఈఒకపంబడికవలన ఏదేశానికి సంతృప్తి కలగ లేదు. ఏదేశముయొక్క పరిస్థితులలోనూ తగినంత మార్పు కలగ లేదు. ఇతర ఆంతర్జాతీయపు ఒకపంబడికలమూత్రం ఇది అడ్డంకపడుతుంది.

ఇంక ప్రపంచ ఆర్థికసమావేశముసంగతి. ఈ సభ ఎప్పుడు సమావేశ మవుతుందా, ఎప్పుడు ఈ అల్లకల్లోల ముగిసేనుంచి దారిద్ర్యపిస్తుందా అని ప్రపంచమంతా ఎదురుచూసింది. అమెరికాఅగ్రము డను రూజువెల్టు మాట్లాడుతూ, హేరియా మొదలయినవారితో సంప్రతించి బ్రహ్మాండమైన ప్రకటనలు చేశాడు. ఈ సభ ప్రపంచమంతటా ధరలు లేవదీయడానికి, టారిఫ్లు తగ్గించడానికి, ప్రభుత్వాలన్నీ ఏకీభవించి ప్రజలచేతుల్లోని క్రయశక్తిని, బిల్లును, ఎక్కువచేయడంకోసం ప్రజాహితైనిర్యాణములమీద (రోడ్లు, వంతెనలు, ఇండ్లు మొదలగువానిమీద) గొప్పగొప్ప మొత్తములు ఖర్చు పెట్టడం సంగతి ఆలోచించడానికి, ఇట్లాంటికన్నీ చేయడానికి సమావేశ మవుతుందని ప్రకటించారు. చివరకి ఎల్లాగయితేనేం మొన్న వేసవిలో సభ లండన్లో సమావడింది. కాని మొదటినుంచీ ఇందులో ఒకరికొకరికి పొత్తుకుదర లేదు. టారిఫ్లు తగ్గించేముందు డాలరు -

పాండు- ఫ్రాంకులనుగ్లగల మారకమును నిర్ణయించి స్థిరముచేస్తేనేకాని వీలులేదని ఫ్రాన్సు మొదలయిన జుగారుప్రమాణము సహించించినదేశాలు పట్టుపట్టినవి. మారకము నిర్ధారణచేస్తే తాను తనదేశంలో డాలరు యొక్కవిలువ తగ్గించి ధరలను పెంచించడానికి చేసే ప్రయత్నమంతా చెడిపోతుందని అందుకు ప్రెసిడెంటు రూజువెల్టు అంగీకరించనేలేదు. నిర్యాణములమీద డబ్బు ఖర్చుపెట్టడానికి బ్రిటిషుప్రభుత్వం ఒప్పుకోలేదు. అంతర్జాతీయయుద్ధముకాలసంగతి ఎత్తడానికే పిల్లకపోయింది. ఈరీతిగా ప్రధానమైన ఒక్కసమస్య మీదా ప్రపంచఆర్థికమహాసభ అంగీకారానికి రాలేక పోయింది. ఏవోచిన్న విషయాలమీద కొన్ని అంగీకారాలున్న పిదప “ఇంతటితో సభను ప్రస్తుతం ఆపుచేశాం” అన్నారు సమాప్తమని ఆనలేక.

అమెరికా సాహసప్రయత్నము

ఆంతర్జాతీయ ప్రయత్నాలవలన లాభం లేదని అందరికీ వాటింది. మొదటినుండి స్వతంత్రపద్ధతి నవలంబించిన అమెరికాలో ప్రెసిడెంటు రూజువెల్టు దేశాన్ని ఈ ఆర్థికక్షోభనుండి లేవనెత్తడానికి అతి సాహసప్రయత్న యొకటి చేస్తున్నాడు. అమెరికా ప్రజలకి పూర్వపుఅగ్రముడయిన హూవరుచేసిన మెత్త మెత్తని అణుకులమారి ప్రయత్నాలవలన సంతృప్తి కలగ లేదు. బయ్యమైనప్రభుత్వము ప్రస్తుత దుస్థితినుండి దేశాన్ని లేవనెత్తడానికి బ్రహ్మాండమైన జాతీయప్రయత్నము కావాలని లోచించింది. అందుచేత హూవరును త్రోసేసి రూజువెల్టుని ఎమ్మకొన్నారు. తాను పదవిలో ప్రవేశించినప్పటినుంచి రూజువెల్టు నిర్భయంగా, సాహసంగా, అధికారం ఉపయోగించి వ్యాపారాన్ని పరిశ్రమలని సరిచేయడం మొదలెట్టాడు. గడ్డోలుగా ఉన్న బ్యాంకులస్థితి చూసి వెంటనే దేశంలోని అన్ని బ్యాంకులను ౧౦ రోజులపాటు ఆపుచేశాడు. దానితో ప్రజలకి కొంతవిశ్వాసం కలిగింది. ప్రజాసానుభూతిని ఆధారం చేసుకొని, ప్రెసిడెంటు కాంగ్రెస్(శాసనసభ) నుండి ఇదివరకన్నూ అమెరికాచరిత్రలో కనివిని

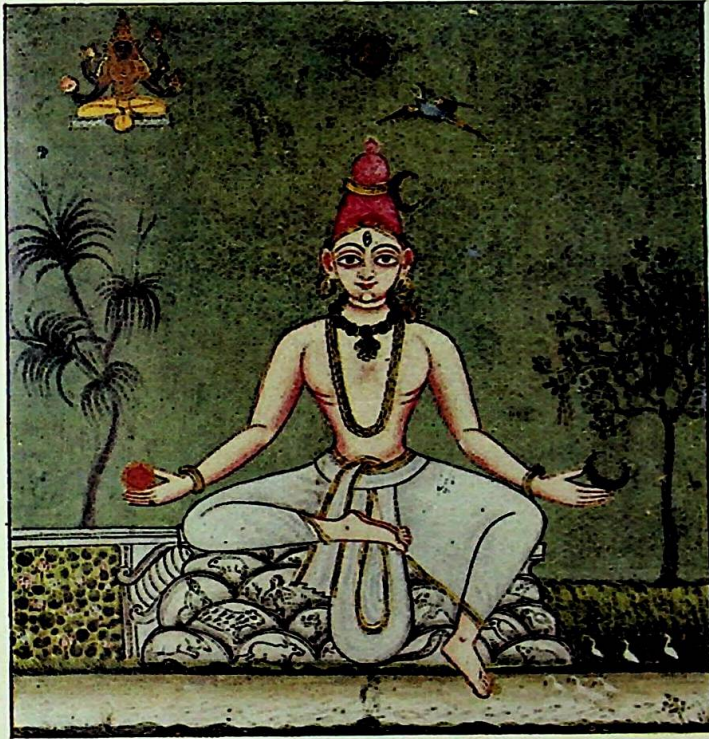
యెరగని అధికారాలు సంపాదించాడు. కాంగ్రెస్ “ఫారం ఇన్ఫ్లేషన్ బిల్లు” (Farm Inflation Bill) అని ఒకటిన్నీ, “నేషనల్ ఇండస్ట్రియల్ రికవరీ ఆక్టు” (National Industrial Recovery Act) జాతీయ పారిశ్రామిక పునరుద్ధరణ చట్టము) అని ఒకటిన్నీ రెండు చట్టాలు తయారుచేసింది. మొదటిదా న్ననుసరించి ప్రెసిడెంటుకి అనేకవిధాల దేశంలోని డబ్బుసప్లయ వృద్ధిచేయడానికి అధికారం కలిసింది. రెండోదా న్నను సరించి దేశంలోని పరిశ్రమలను తమచిత్తం వచ్చినట్లు స్వలాభంకోసం ప్రపంచనీరుక దేశక్షేమం కోసం నడపడానికి, ప్రతిపరిశ్రమకీ ఒక చట్టం ఏర్పరిచి దానిననుసరించి వస్తువులధరలు నిర్ణయించడం కార్మికుల కిచ్చేమూలి ఎక్కువచేయడం, వాళ్లు పనిచేయవలసిన గంటలసంఖ్య తగ్గించడం, ఇదివరకుకంటె ఎక్కువ మంది కార్మికులను పనిలోనికి తీసుకొనేలాగ నిర్ణయించడం- వీటిన్నీటికీ అధికారాలు ప్రెసిడెంటు పొందాడు. దీనిద్వారా పారిశ్రామిక ప్రపంచంలోని అన్ని భాగాలను క్రమసంబంధంలోనికి తీసుకొనివచ్చి ప్రస్తుతమున్న ఆర్థికమాంద్యాన్ని నాశనంచేయడమేకాక, కాశ్యంతంగా దేశక్షేమానుసారం నడిచేలాగ పారిశ్రామిక నిర్మాణాన్ని ఒకస్థాన ననుసరించి నడపాలని ఉద్దేశము. ధరలు లేవాలి- కాని వస్తువుల కుండేరాకి పడిపోయే లాగ కాదు. కార్మికులమూలి, ఉద్యోగము, వృద్ధి పొందాలి - కాని తద్వారా పరిశ్రమలు కిట్టక నశించి పోకూడదు. వస్తువులఉత్పత్తి ఎక్కువకావాలి- కాని అమృతం లేక మార్కెట్టు సంభించిపోకూడదు. ఉత్పత్తికి, ధరలకు అనుగుణంగా దేశంలోని డబ్బుసప్లయ వృద్ధిచేయాలి.

ఇది సామాన్యకార్యమా? అమెరికా ప్రెసిడెంట్ లెంటేటివాడికయినా ఒక బ్రహ్మాండమైన ఆర్థికనిర్మాణాన్ని తిరగతోడి కొత్త “స్థాన” ప్రకారం తిరిగి నిర్మించాలంటే మాటలా? రష్యాలో జయప్రదంగా జరిగిందంటే, రష్యా తనసాంఘికనిర్మాణమే మార్చుకుంది. అక్కడ పరిశ్రమలు వ్యక్తులచేతుల్లోనూ, కంపెనీలచేతుల్లోనూ లేవు. అన్నీ సంఘమంటే చేతుల్లోను

ఉన్నాయి. కాని ఇక్కడ కాపిటలిస్టుపద్ధతికింద అల్లాకాదుగా? ప్రతిపరిశ్రమకీ ఒకచట్టం ఏర్పరచాలి; పరిశ్రమలమధ్యన ఉన్న క్లిష్టసంబంధాలకి, నాటిప్రత్యేక పరిస్థితులకి అనుమలములైన నియమా లేర్పరచాలి; బలవంతులయిన పరిశ్రమనాయకుల నెదుర్కొనాలి; ఇంకొకవైపున బలవంతములైన కార్మికసంఘాల నెదుర్కొనాలి. ఎటువంటివాడికయినా ఇది దుర్లుభ కాచ్యము. ఇదేమిస్థితికుందా అని అనేకులు పెదవి విరిచారు.

కాని, మరిసెగ్గకపోతే ఎట్లాగ? ప్రెసిడెంటు రూజువెల్టు జంకలేదు; ఆలోచిస్తూ మార్చలేదు. మేధావంతులైన కొందరిని సలహాసంఘంగా ఏర్పరుచుకున్నాడు. ఈపునరుద్ధరణకార్యక్రమానికి ప్రత్యేకప్రతిభావంతులైన మనుష్యులను ఒక్కొక్కభాగానికి నాయకులుగా ఏర్పరిచాడు. జనరల్ జూన్స్ ఆనే అతన్ని పునరుద్ధరణనాయకుడుగా నియమించాడు. ప్రతిపరిశ్రమకీ ఒక్కొక్కచట్టం ఏర్పరిచేసరికి కొంత కాలంపడుతుందికనుక, అన్నిటిని కలిపి ఒక “దుప్పటి చట్టం” (Blanket Code) నిర్మించాడు. ఈదుప్పటిని పారిశ్రామికప్రపంచమంతటికీ కప్పాడు. దీనిప్రకారం అన్ని పరిశ్రమలలోను వారానికి దాదాపు 34 గంటలకంటె ఎక్కువని చేయకూడదని, ఈపనికి గంటకి అధమపక్షం దాదాపు ఒకరూపాయి అయినా మాలియివ్వాలని, (అమెరికాలో మాలి అసలు ఎప్పుడూ చాలాఎక్కువ-అదేశంలో జీవితకళ్యాయంకూడా చాలా ఎక్కువ) ఈచట్టాన్ని అంగీకరించిన ఇతరపరిశ్రమలను ప్రోత్సహించాలని, వస్తువులధరలను క్రొత్తపరిస్థితుల ప్రకారం అవసరమైనకంటె హెచ్చించకూడదని, అన్యాయలాభాలు తీయకూడదని-ఇల్లాంటివన్నీ నిర్ణయించేశాడు. ఈచట్టం ముందుగా సెప్టెంబరు ౧-నలేదీ నుండి అమలులోనికి వచ్చింది.

ఇంక ఆతరువాత ఒక్కొక్కపరిశ్రమకీ ప్రత్యేక చట్టా లేర్పరిచారు. ఇవి ఏర్పరచడం చాలాకష్టమయింది. ముందు బొగ్గు, ఉక్కు, మోటారు, పెట్రోలు మొదలయినపరిశ్రమలనాయకులు తీవ్రంగా

కార్తికము

(శ్రీ) కాశీనాథరావుగారి ప్రాచీనచిత్రసంగ్రహమునుండి.)

ఈ ఏర్పాటులను ప్రతిఘటించారు. కార్మికసంఘాలు కూడా తీవ్రమైన నిరోధము చూపినవి. కార్మికులు తమ సంఘములద్వారా అన్ని సంగతులను నిర్ణయించేసుకోవడానికి చాలామంది పరిశ్రమ నాయకులు ఒప్పుకోలేదు. కార్మికులకి కాపిటలిస్టులకి తీవ్రమైన భేదాభిప్రాయాలేర్పడినవి. వీటిని తీర్చుచేయడానికి ఒక సమన్వయ సంఘం ఏర్పరిచారు. అంగీకరించని చోట్ల ప్రెసిడెంటు తనకుతోచినచట్టాన్ని బలవంతంగా అమలులో పెడతాడని ఉద్ఘాటించు జనరల్ జాన్సన్ భయపెడుతూ వచ్చాడు. చివరకి ఎల్లాగయితే నేమి ఈచట్టాల్ని ఏర్పడి ప్రెసిడెంటు అన్నింటికీ సంతకము చేశాడు. అసంభవ మనుకొన్నది జరిగింది. ధరలు చప్పుచప్పున లేవడం ప్రారంభించాయి.

అయితే, ఊరికే ధరలు ముందుగాలేచి కూర్చుని వస్తువులు కొనడానికి నిజంగా ప్రజలచేతుల్లో డబ్బు లేకపోతే ఇదంతా నిరిసపడి ఇదివరకకంటే అధోగతి పాలులుపోతుంది. అందుకని పై "పునరుద్ధారణచట్టము" ననుసరించే 3,300,000,000 ల డాలర్లు ధర్మపెట్టి ప్రజాహితనిర్మాణాలు — రోడ్లు, ఇండ్లు, వంతెనలు మొదలయినవి — నిర్మించే కార్యక్రమం ప్రారంభిస్తున్నారు. వీటిద్వారా ప్రజాసామాన్యంలోకి డబ్బు వస్తుంది; నిరుద్యోగమూ తగ్గుతుంది; దేశక్షేమాని కవనరమైన నిర్మాణాలూ తయారవుతాయి. అన్ని దేశాలూ అంగీకరించి అమలులో పెట్టలేని కార్యక్రమాన్ని రూజువెల్టు ఆరంభించాడు. వ్యవసాయ సామగ్రిని రాజ్యం తరఫున కొని వ్యవసాయదారులకి సహాయము చేయడానికి ఏర్పాటుచేశాడు. ఇంక దీనికి అవసరమైనట్లు బ్యాంకులు పరిశ్రమలకి అప్పులిచ్చేటట్లు దేశంలోని డబ్బుసప్లయ వృద్ధిఅయేటట్లు చూడవలసి ఉంది.

ఇదంతా వట్టిప్రభుత్వాధికారం ద్వారానే జరగలేదు. రూజువెల్టు చాలాతెలివితేటలుగల రాజ్య తంత్రజ్ఞుడు. తనప్రయత్నాలకి సహాయం చేయవలసిందని ప్రజలందరినీ కోరుతూ రేడియోద్వారా అనేక ఉపన్యాసాలిచ్చాడు. జాతీయోద్యమ మొకటి ప్రారంభించి, అమితమైన ప్రచారం జరిగించి, దీన్ని చాలా

ప్రజారంజకం చేశాడు. ఈఉద్యమాన్ని అమెరికాలో "నీరా" (N. I. R. A.) అంటారు. దీనికి ప్రత్యేక చిహ్నంగా ఒకనీలిగ్రద్దబొమ్మ, దానిక్రింద "మా విధి మేము నెరవేరుస్తున్నాం" అన్నమాటలూ కలచిహ్నం బయలుదేరింది. "నీరా"కు అంగీకరించనివాళ్లని ప్రజలంతా బహిష్కరించి ఎగతాళిచేస్తారన్న భయంకూడా అశ్యక్తుని ప్రయత్నాలకు తోడ్పడింది. వస్తువులధరలన్నీ లేస్తాయీకనుక 'ఇప్పుడే కొనవలసినది' అని కూడా అపరిమితమైన ప్రచారం చేశారు.

రూజువెల్టు నాయకత్వముక్రింద 'అమెరికాలో జరుగుతున్న ప్రయత్నము రోజురోజుకీ మరిపోతూ అనేకరకాల వృద్ధిపొందుతోంది. డబ్బుసప్లయని వృద్ధి చేయడానికి డాలరుయొక్క బంగారపువిలువను తగ్గించి బంగారాన్ని కొనడం, అమ్మడంద్వారా డాలరు విలువను ఎప్పటికప్పుడు నిర్ణయించేవధిని అవలంబించారు. దీనివలన డాలరుయొక్క మార్కపువిలువ తగ్గి తద్వారా అమెరికాదేశపు ఎగుమతులకు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటోంది. కాని ఈవధి సరియైనదికాదని, దీనివలన డబ్బుసప్లయ వృద్ధిచేసి ధరలను లేవదీయడం సాధ్యము కాదని, అనేకులు విమర్శిస్తున్నారు. ఇదికాక ఈనడుము అమెరికాలో జరిగిన క్రొత్తవిశేషాలలో ముఖ్యమైనది రష్యాతో స్నేహము. ఇన్నాళ్లు రష్యాకి, అమెరికాకి విరోధం లేకపోయినా, "మాటలు లేవు." కొన్నాళ్లక్రించు రూజువెల్టుకి రష్యాప్రతినిధి అయిన లిటివినాఫ్ కి జరిగినసంభాషణల ఫలితంగా రష్యాతో స్నేహ మేర్పడింది. తద్వారా అమెరికాదేశపు ఎగుమతులను రష్యాలో అమ్ముకోవడానికి చాలా అవకాశాలున్నాయని, అమెరికావర్తకము వృద్ధిఅవుతుందని ఆశిస్తున్నారు. ఇంకొకవిశేషము, ఇప్పటికి ౧౪ సంవత్సరములనుండి అమలులోఉన్న మద్యపాననిషేధము తిరగలోడబడినది. అమెరికాప్రజలంతా విచ్చలవిడిగా త్రాగడానికి ఉవ్విళ్లుగురుతున్నారు. మద్యపానంద్వారా ప్రభుత్వానికి మంచిదాయముకూడా వస్తుంది.

ఈప్రయత్నమువలన కలుగుతా యని ఆశించిన ఫలితాలన్నీ కలగడంలేదు. ధరలు కొంతవరకు లేచి

తిరిగి కొద్దిగా పడినవి. కార్మికులకూలి ఎక్కువయినా వస్తువులధరలుకూడా ఎక్కువకావడంచేత ఆనుకున్నంతగా కార్మికుల క్రయశక్తి వృద్ధికావడంలేదు. దీనికి ప్రధానసాధనమైన నిర్మాణకార్యక్రమము త్వరగా ఆరంభించడానికి వీలేకపోయింది. అదయినా చాలా తక్కువ ధనముతో ప్రారంభమై నెమ్మదిగా నడుస్తోంది. దాదాపు ౮౦ లక్షలమంది నిరుద్యోగులకు పని దొరుకుతుండునున్నది కం లక్షలమందికి దొరికింది. కూలి నూటికి ౬ వంతులు, ధరలు నూటికి ౮౪ వంతులు లేచినది. కార్మికుల క్రయశక్తి నూటికి ౮ వంతులు లేచినవి. దీనంతటిలోనూ అభివృద్ధినిపిస్తున్నా ఆర్థికక్షోభ నశించేనూచనలు కనపడడం లేదు.

మందర 'నీరా'కు అన్నితరగతుల ప్రజలూ బ్రహ్మాండమైన ఉత్సాహంతో స్వాగతం చెప్పారు. ఇప్పుడావేటి కొంత చల్లబడింది. మొదట కొన్నాళ్లవరకు కార్మికులనమ్మెలు చెలరేగినవి. కాని ఈ ఉద్యమముద్వారా కార్మికసంఘములకు బలము చేహరడం మూలాన్ని ఆఆశాంతి తగ్గిపోయింది. ఆతరువాత బలవంతులైన పరిశ్రమనాయకులు—ఫోర్డ్లలాంటివాళ్లు—అడ్డంకవచ్చారు. ఆ ఆటంకమూ నిలువలేదు కాని, కాపిటలిస్టులంతా క్రమంగా ఈఉద్యమమునకు ప్రతిహేళ భావము వహించి విమర్శిస్తున్నారన్నసంగతి స్పష్టమవుతోంది. వ్యవసాయకవస్తువులధరలు సారిక్రామిక వస్తువులధరలతో సమానంగా లేవక, వ్యవసాయదారులలో అల్లకల్లోలము, ఆశాంతి బయలుదేరి వాళ్లంతా ప్రతిఘటించడం ప్రారంభించారు. ఆఆశాంతి ఇంకా తగ్గలేదు. మొదట రూజువెల్టునకు ప్రధానసలహాదారులుగా ఉన్న అర్థశాస్త్రజ్ఞులు కొందరు రాజీనామా లిచ్చిపోయారు. క్రమక్రమంగా ప్రజాభిప్రాయము 'నీరా'కు వ్యతిరేకభావము వహించేటానున్నది. కాని, రూజువెల్టులాంటి రాజ్యతంత్రజ్ఞుడు ఎప్పటికీది అవసరమోచూసుకొని, సరియైనమార్పులతో ఈపునరుద్ధరణోద్యమమును నడపలేకపోతాడా?

ఈక్లిష్టపరిస్థితులలో, ఇన్ని వ్యతిరేకశక్తుల నెదుర్కొని ఇదివరకు ఎన్నడూలేని క్రొత్త ప్రయ

త్నం చేసేటప్పుడు, ఏది ఎల్లా పరిణమిస్తుందో ఎవరు చెప్పగలరు?

అన్నింటికంటే ముఖ్యమైన సమస్య:—కాపిటలిజము యొక్క స్వభావములోనే ఇమిడియున్న లోపాన్ని, కొందరిచేతుల్లో డబ్బులో చాలాభాగం చిక్కికొని అపారమైన ప్రజాసమూహం చేతులో డబ్బులేక దినదినమూ ఎక్కువగా తయారయ్యేవస్తువులకి ఆమృతం లేకపోయే లోపాన్ని, ఈజాతీయోద్ధరణ ప్రయత్నాలు శాశ్వతంగా తెమల్పలేనే? ఒకసారి ఈఆర్థికనిర్మాణము లేచినా తిరిగి ఇంకోసారి ఇంతకంటే అధాన్నంగా మాలి నశించిపోతుందేమో!

ఈ సమస్యలసంగతి ఎలాఉన్నా ప్రస్తుతం మాత్రం అమెరికా ఆర్థికక్షోభలోనుండి బ్రహ్మాండ ప్రయత్నాలద్వారా బయటపడడానికి ప్రయత్నిస్తోంది. అమెరికాగెలిచిందా, మనమూ ఆపదతినే అవలంబిద్దాం అని మిగిలినదేశాలు నోరుతెరుచుకు కనిపెట్టుకుచూస్తున్నాయి. అమెరికాయే ఓడిపోతే, ఇంకాన్నిదేశాలలోనూ రష్యలోలాగ కమ్యూనిజమో, జర్మనీ ఇటలీలోలాగ ఫాసిజమో ఏర్పడితీరాలి.

మనగతి ఏమిటి?

అంతర్జాతీయ ప్రయత్నాలు మూలబడి ప్రతిదేశమూ తనయిల్లు చక్కబెట్టుకోడానికి, తన ఆర్థికజీవనాన్ని లేవనెత్తుకోడానికి, జాతీయపద్ధతుల ననుసరించి ప్రయత్నిస్తున్నాయీకదా. ప్రత్యేకవ్యక్తిలాభము, అంతర్జాతీయవ్యాపారము మూలబడి, దేశజీవము, దేశీయార్థిక స్వాతంత్ర్యము, ముందునకు వస్తున్నాయి. ప్రస్తుతపరిస్థితులలో భారతదేశముకూడా తనయింటిని తాను ముందు చక్కబెట్టుకొని తరువాత మిగిలినసంగతులలో దింపవలసినరోజు లివి. అసలు మనదేశానికి ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యానికి సావకాశాలున్నాయి. ఈదేశంలోనే మనపరిశ్రమలు తయారుచేసేవస్తువు లమ్మకొడానికి తగినంతవిస్తారం మార్కెట్టు, ౩౫ కోట్లప్రజాసమూహము ఉన్నాయి. మనముడిపదార్థాలు ఇక్కడనే ఖర్చయేలాగ పరిశ్రమలు స్థాపించుకోడానికి సావకాశా

లున్నాయి. ఆర్థికంగా హీనస్థితిలో ఉన్న ఈదేశాన్ని ఒకసక్రమమైన “ప్లాను” ననుసరించి సర్వవిధాలా ఇతర దేశాలస్థితిగతు లెల్లా ఉన్నా సాభాగ్యవంతము చేయడానికి వీలున్నది. మనవిదేశవ్యాపారము నూటికి ౫ వంతులు; దేశంలోనే జరిగే వ్యాపారం నూటికి ౯౫ వంతులు దేశీయఆర్థికస్వాతంత్ర్యము మనకి అవసరము, అనుహలము.

కాని మనదౌర్భాగ్యవశాత్తూ జాతీయోద్ధరణానికి పాటుపడే జాతీయప్రభుత్వం మనకి లేదు. అన్ని దేశాలూ తమకరెస్పీలను అంతర్జాతీయశృంఖలలనుండి వదుల్చుకొని వాటిద్వారా ధరలు లేవదీయడానికి ప్రయత్నిస్తుంటే మనకరెస్పీమాత్రం పొందుకీ కట్టగట్టి ఉంది. వ్యవసాయదారులు ఋణగ్రస్తులై ఫక్షీర్లయి పోతుంటే వాళ్లకిచేసేసహాయమే లేదు సరికదా, భూమి పన్నయినా తగ్గించక హెచ్చిస్తున్నారు. నిరుద్యోగం తగ్గించడానికి ప్రత్యేకప్రయత్నం లేదని వేరేచెప్పనక్కరలేదు. మన ఆర్థికజీవనమంతా బ్రిటిషువారిఆర్థిక లాభంకోసం ఉపయోగపడుతున్నదని అందరికీ తెలిసినదే. ఈబానిసదేశంలో జాతీయార్థికాభివృద్ధికి ఏ మాత్రముప్రయత్నమైనా జరుగుతుందని ఆశించడానికి వీలేదు.

ఇంక మన కేమయినా ఆశఉందా? బ్రిటిషు సామ్రాజ్యమునంతా ఆర్థికంగా ఏకీభవించజేసి ఒక్క

కరెన్సీ స్థాపించి, ధరలు లేవదీయాలని ఒకనూచన ఉంది. దీని ననుసరించి ఏమయినా జరిగితే, దానితో పాటు మనకికూడా కొంతవిముక్తి రావచ్చు. అమెరికా ప్రయత్నమువంటిది స్థితి ప్రపంచపరిస్థితులు చక్కబడితే కొంతసహాయం కలుగవచ్చును. అంతకంటె ఎక్కువగా ప్రస్తుతంలో ఆశించడానికి వీలేదు.

దేశంలో ప్రజలతరపున మంచిజాతీయఆర్థికోద్యమం బయలుదేరి ఆర్థికస్వాతంత్ర్యంకోసం ప్రజలు తీవ్రసంకల్పంతో పనిచేసి స్వదేశీ, ఖద్దరు మొదలయిన వానిని అవలంబిస్తే మనపరిశ్రమలలో కొంతవృద్ధి కలగవచ్చును. వ్యవసాయదారుల ఋణభారాలను పరస్పరం ఒడంబడికలద్వారా తగ్గించడానికికూడా ప్రయత్నించవచ్చును. మన పరిశ్రమలపై జాతీయోద్యమంయొక్క ఒత్తిడిని ఉపయోగించి దేశములోని ప్రతి మొదలయిన ముడిపదార్థాలని ఇంకా ఎక్కువగా ఉపయోగించేలాగ, జాతీయభావంతో తమవస్తువులధరలను తగ్గించేలాగ చూడవచ్చును. కాని, జాతీయభావపూరితమైన ప్రభుత్వముయొక్క సహాయము లేనిదే అది చాలా కష్టము. అటువంటిసావకాశాలు చాలాతక్కువ. ఆర్థికముగా దేశాన్ని అభివృద్ధిచేయడానికి, ఆర్థికస్వాతంత్ర్యం సంపాదించడానికి అవసరమైన అన్నిప్రయత్నాలూ చేసేబాధ్యత ప్రజానాయకులమీద, ప్రజలమీద ఉన్నదన్న సంగతి మాత్రము నిశ్చయము.

ప్రార్థన గీతావళి

నబర్హతీ ఆశ్రమమునందు నిత్యపారాయణమునకు మహాత్ముడు అనుమోదించిన ప్రార్థనగీతములు తెలుగు తాత్పర్యముతోనహా ఇందు గలవు. ఆధ్యాత్మికసారమయిన ఈ గీతములను ప్రతివారు నిత్యము పారాయణము చేయుట శ్రేయోజ్ఞానదాయకము. కొలది ప్రతులే కలవు.

మేనేజరు, ఆంధ్రగ్రంథమాల, 7, తంబుశెట్టి వీధి, మద్రాసు.

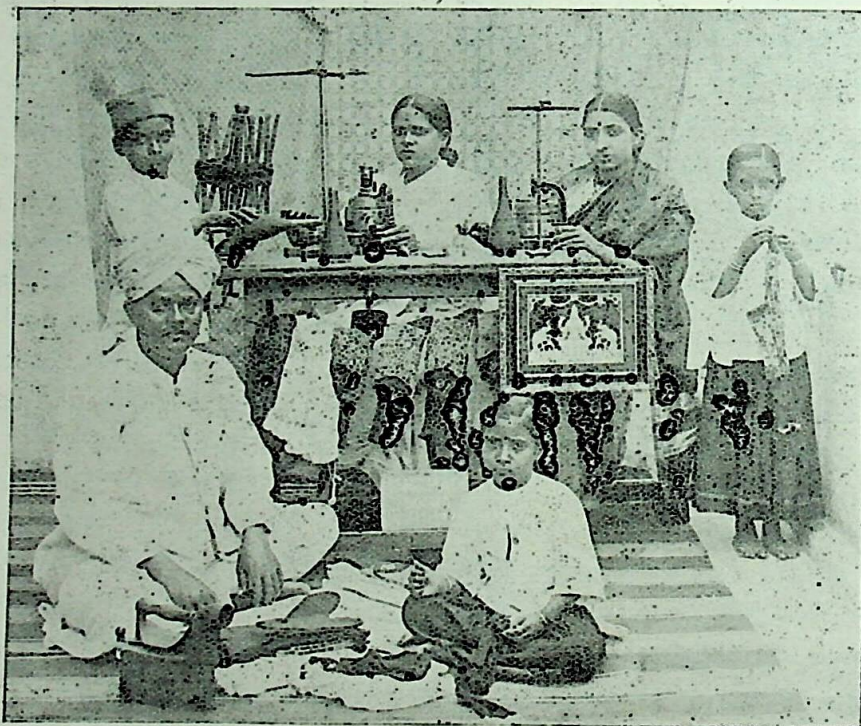
జీవాజీబాయి

(బెంగళూరు)

వయసు 26; తెగ మాధ్యమబ్రాహ్మణ్యము; కాపురము బెంగళూరు సుల్తాన్ పేట. తలిదండ్రులకొక్కత బిడ్డ. పుట్టినిల్లు, మెట్టినిల్లు రెండు వీధికాపురములు. నెలకు బాలికయాశికల జీతముఁ దెచ్చికొను చిన్న వాఁడు తమకులమువాఁడు దొరకినాఁడు. పట్టుపట్టుమని పప్పున్నముబెట్టి కన్ననారు పేదపొడిమితో కన్యా

దానము చేసినారు. జీవాజీబాయి కాపురమునకుఁ బోయినది. ఏడాది తిరుగఁగానే వ్రేకటి వ్రేకటి యని పురుషుఁడును పుట్టింటివారను ముచ్చటపడినారు.

తొలికాన్పుపురిటాలుగ నుండుతఱి జీవాజీబెని మిటిని పట్టెనుగునఁ గాలము కబళించినది. పురిటి నుంచుమునిఁదనే ముత్తయిమఠనముతన్ను నిడనాడినది. నిసుఁగునుజూచి మురియనా? నెత్తినీడ తొలఁగెనందు లకు వగవనా? కాపురము మొదటిను శ్రీదాటకమున్న

కుర్చీలమీద తెల్లచీరతో నున్నయామె జీవాజీబాయి. ఆమె ఎడమప్రక్కననున్నయామె ఈ మేజోళ్ల పనికిఁ దోడ్పడునెచ్చెలి.

క్రిందఁగూర్చున్న పురుషుఁడు జీవాజీబాయితండ్రి; ఆప్రక్కనున్నపిల్ల ఆమెబిడ్డ. ఇదంతయు జీవాజీబాయి మేజోళ్ల కార్ఖాన.

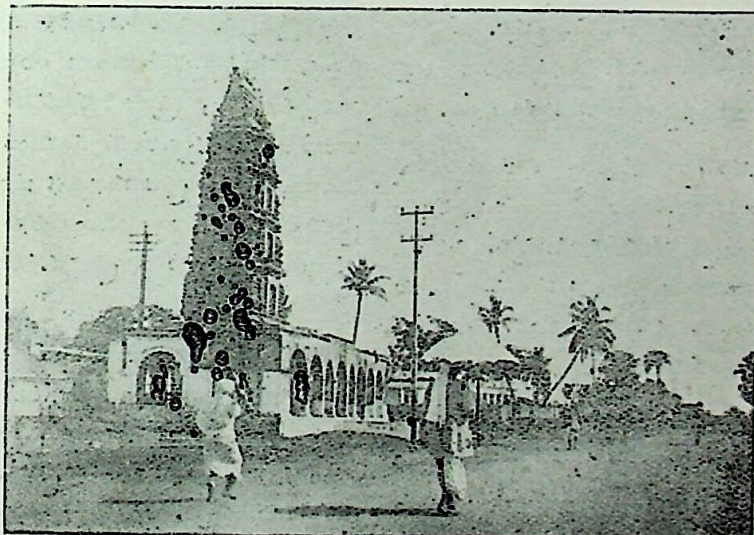
కరదీపిక గప్పున నాటిపోయినది! బ్రతుకుదెలుపు కనఁ బడదు! చిమ్మచీకటి! లేనదిజీవనము! ననుభవీకాఁపురము! ఈతల్లి పిల్లలకు జీవాజీనాయన ఒక్కఁడు దిక్కుయినాఁడు!

దాఁపటికముననుండిన ఆలముగలవలపుసొమ్ము దయ్య మెత్తికొనిపోయినది! జీవాజీబాయి తనపసుపు గుంకుమలతో, తాళిబొట్టుతో, తనచెలువారు చూపుల లోనిచిటునగవులను, మైనభుకులను, మదిలోనివలపులను— అన్నిటిని మగనితో మీఁదుగట్టి పంపినది! పసుపుఁ గుంకుమలతో నిన్న కలకలాడుచుండినయిల్లాలు నేఁడు తాపసియైనది. కరుణము రూపుదాల్చినది!

కాఁపురము గుదివడినది! గడియ యేడయినది! నాన్నగారిగడన చాలదు! కడసినయస్తులు పస్తులు గంజి దొరకుతెన్ను దెలుపవు! జీవాజీ కొద్దిగాఁ జనుపుకొన్న బిడ్డ! బుద్ధిమంతురాలు! ఒకరికై చేసినాచి యెఱుఁగదు. పరువుగాఁ బొట్టవోసికొనుదారి వెదకినది! మేజోళ్ల

అల్లిక నేర్పుకొన బుద్ధిపుట్టినది. పట్టుదలతో ౧-౨ నెలలలో నేర్చినది. తండ్రి నాకరు చాలించుకొని కూతురితలంపుతో నేకభవించి తలకొన్నాఁడు. తిప్పలఁ బడి యప్పుసప్పుచేసి మేజోళ్లమర నొకదానినిఁ గొన్నారు. పనిబూనినారు. బేరము సాగినది. ఐదాటు కోట్లలో వాళి యేర్పడినది. రోజంతయుఁ బాటువడి తయారుచేసిన ౫-౬ డజనులమేజోళ్లు—పలురకములు— అంగడిఁబెట్టి యమ్మించినారు. చిట్టెఁడు గంజినుండి పట్టెఁడుమెతుకులు రేపుమాపు గమలఁజూడఁగలిగినారు. తెక్క లాడించుకొని డొక్కనించుకొనుచున్నారు.

సిరులకై మురిసి శిలమును గోల్పడక, కాయకష్ట ముతో గంజి త్రావి, ఇంటితనమున, ఇల్లాలిపెద్దజీకి మును గ్రొత్తయెలయింపులనడుమ, వేయిగన్నులతోఁ గాచుకొనుచున్న ఈ చెల్లెలి నుగ్గడింతును. మానవలి లక్షణమున కొకమచ్చుగా తెలుఁగ- కన్నడిగ ఆప్పు చెల్లెండ్రకు ఈ జీవాజీబాయినిఁ బరిచయమొనర్తును.

బందరు - రాములవారిగుడి

—పి. బ్రహ్మ.

మహమ్మదీయులు హిందూమతవిశ్లేషణ లను ప్రతీతి ముప్పదిసంవత్సరములకుముందుం గా వినవచ్చుచుండలేదు. ఇప్పటికిని పల్లెటూరిప్రాంతముల నీ మతభేదభావములు పొడకట్టుటయపురూపము; లేనేలేదనవచ్చును. సుమారు ౧౫౦ సంవత్సరములకుముందు మైసూరుప్రాంతముల నేలుచుండిన సుల్తానులపేర్లు హైదర్, టిప్పు అనుట ఎరుగనివా రరుదు. శృంగేరిలో శంకరాచార్యులమతము ఇప్పటివలెనే సుల్తానులకాలమునను నెలకొని మన్నన లందుచుండినది. అంతేకాదు. తండ్రికొడుకు లిరువురును (హైదర్, టిప్పు) శృంగేరి మతాధిపతులయెడల భక్తివిశ్వాసములతో మెలగుచున్నట్లు కొన్నిప్రమాణములు వెలివడుట సమయమున దేశమునకే హితవహము.

ఇవి ముప్పదిరెండుశతాబ్దముల శృంగేరిసంస్థానపు గ్రంథాలయమున భద్రపరచబడియున్నవట. వీనిలో ననేకములు తండ్రికొడుకు లిద్దరును స్వయముగ అపుడపుడు మతాధిపతులకు వ్రాయించినవి కన్పట్టును.

ఇవియన్నియు వ్రాసియుండు కాకితములవన్నెయెరుపు. శిఖరమున కిరణములతో నుండు సూర్యబింబము ననుకరించినముద్ర వేయబడియున్నది. ఒక్కొక్కటియు వ్రాసినకాలము హిందూమహమ్మదీయసంప్రదాయముల ననుసరించిన తిథివారముతో గుర్తింపబడియుండుట మరియొకవిశేషము.

ఈవ్రాతయందలికైలి భక్తివినయముల ప్రకాశించునట్టిది. ఒక్కొక్కటియు “శ్రీమత్పరమహంసపరివ్రాశకాచార్య.....సచ్చిదానందభారతస్వామి”యని అఖండమయిన బిరుదావళితో ఆరంభించి తుదకు సుల్తాను సలాముల నివేదించును.

ఈజాబుల విమర్శించిచూచినపుడు మతాధిపతులును, మహమ్మదీయసుల్తానులును ఎడపడప ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు జరుపుకొనుచున్నట్లు స్ఫురించును. అంతియకాదు. ఉభయులకును శ్రీవారితపశ్యక్తియందు విశ్వాసము నిబిడమై వారికి పూజాసత్కారముల సమర్పించుచుండిరనుటయు విశదమగును.

ఒక్కొక్కజాబునందునుప్రజలు సుఖముగా నుండుటకున్న, శత్రువు లగు మహారాష్ట్రీలు, ఆంగ్లేయులు, హైదరాబాద్ నిజాం నాశనమగుటకును చంద్రమాణిశ్యరుని ప్రార్థించవలెననుట వేడికొలు. ఈయంశమును హైదర్ వ్రాసిన జాబు వ్యక్తపరచును. దాని తెలుగుపరివర్తన మిది:

“తాము ఘనవంతులు. పవిత్రులు. ఎవరికైనను శ్రీవారికి పూజాసత్కారముల నర్పించవలె ననువాంఛ సహజమైనట్టిది. రాంజీవెంబడిగ ఒకయేనుగు, ౫ గుట్టములు, పల్లకియొకటి, ఒంటె లయిదు, శారదాదేవికి సువర్ణవస్త్రము, శ్రీవారియుపయోగమునకు రెండు శాలువలు, పదిన్నరవేలరూప్యములు సమర్పించుకొని యున్నాను. మాప్రజ సుఖముగ నుండునట్లును, శత్రుత్రయనాశనము గల్గుటకును తమ యాశీర్వచనముల ప్రసాదించవలెననుట నాప్రార్థన.”

టిప్పుసుల్తాను చిత్తమున శ్రీవారియెడల అదే గురుభక్తియే నెలకొని యున్నట్లు తోచును. తాను సింహాసనము నెక్కినదిమొదలు శృంగేరిమతపు వ్యవహారములందు ప్రకాశించుచు వచ్చిన శ్రద్ధాభక్తులు ఆరుదైయుండెననుట తాను శ్రీవారికివ్రాసిన ౬, ౭ జాబులు ప్రకటించుచున్నవి.

౧౭౯౯-వ సంవత్సరమున పరశురామబాబా అను మహారాష్ట్రీపు దుండగి డొకడు శృంగేరిపై దాడి

వెవలి ఆస్థానమును కొల్లగొనేను. కొందరు బ్రాహ్మణులను సంహరించెను. మరికొందరిని హింసించెను. శారదా విగ్రహమునే శీతమునుండి పెకలించి మకమంతయు దోచుకొనివెళ్లెను.

ఈదుండగమె కారణముగ శ్రీచారు నలుగురు శిష్యులతో శృంగేరివది ప్రక్కనున్న కార్కాలు గ్రామమున వసించవలసివచ్చినది. ఈనిష్ఠవ సమయమున మతాధిపతి శారదావిగ్రహమును పునఃప్రతిష్ఠ చేయు వెచ్చుమనకు సుల్తానుసహాయమును కోరి నాసి యుండుట చిత్రము. ఈవేడితోలును టిప్పుసుల్తాను మన్నించిన యాదార్యము మరి మొకజాబు ప్రకటించుచున్నది. అది యిది :

“జనులు నవ్వుతూ దుష్కర్మములు చేయుదురు. ఈదళు ఏప్పుచు దానిఫలము ననుభవించువారు వారే. గురుద్రోహము వంశనాశము చేయునట్టిది. ‘సగర్’ గ్రామములోని ‘అజన్’ అను అధికారికి ఆజ్ఞ పంపించియున్నాను. శారదాదేవి పునఃప్రతిష్ఠకై యిచ్చురు రహతీలు (అప్పటి నాణ్యము)ను, మరి యిచ్చురు రహతీల వెలచేయు ధాన్యమును, తాము కోరు ఇతర వస్తువులును సప్లయిచేయునదిగ ఆజ్ఞాపించియున్నాను. చుట్టుపట్టుపల్లెలనుండియు కావలసిన పదార్థములు సేకరించుటకు మీరు స్వతంత్రులు. దేనిని పునఃప్రతిష్ఠ గావించి బ్రాహ్మణసంతర్పణయైన పిమ్మట మా అభ్యుదయమును, శత్రుశ్రేయ నాశనమును కోరి ఆరాధనలు సల్పుదురని వేడినాను.”

మధుర, వేయికొత్త మంటన మునందలి స్తంభముపై కొరవత-పిల్లలతోకూడ; సంకనుబట్టు
—యస్. శంకర సుబ్రహ్మణ్యము.

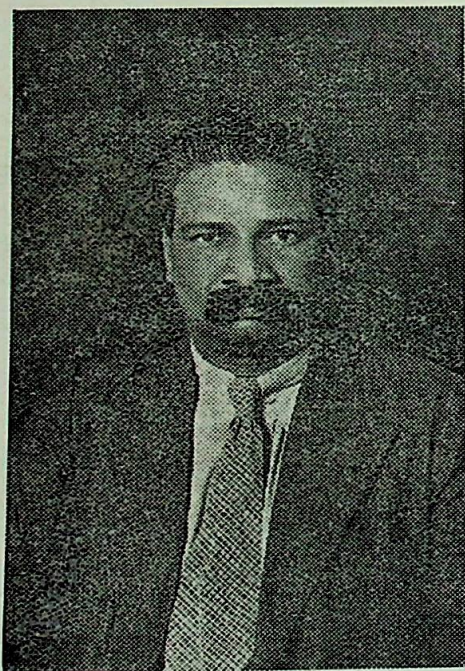

సాంత సోది

౧

గోపందరాజుల వెంకటసుబ్బారావు

అంటే ఏమిటని అడగండి. ఎవరిదబ్బా వారు పొయించుకోలు మన్ననూట. (పరా : ప్రతి వాడికి కొంత లోహభేదంతో ఓడబ్బా గలవని ఎరుంగునది.)

డాక్టరు జి. వి. సుబ్బారావు, L. M. & S.

చాట్టో వడ్డుపోసి మిత్రులు కేషయ్యగారు కొంత కృష్ణంగా కానివ్వవున్నారు. "దాసోహం, అలాగే" అని కలం కాగితాని కంటించాను. దానివ్వు మన్నారు. అవ్వేమైనా బాగా ఉన్నపక్షాన

మొచ్చినట్లు నేనన్నా నడవాలి, నాయుష్ట మొచ్చినట్లదన్నా నడవాలి. లేకుంటే మేమిద్దరం ఆకాశవాణి మాటన్నా వినాలి! ఇలాంటివిషయాల్లో ఎవరిమాట మీదనో ఒకరిమాటమీద నిలబడకపోతే, అవకత వకలు, అసభ్యాలు, అనవసరాలు, ఎన్నో అచ్చులో కెక్కుతాయి.

అయినా దీని కింతగో రెండుకు? నాయుష్టదైవం ఏడుకొండలస్వామికి నన్నొదిలేసుకొని వారున్రాయించినట్లలా వ్రాస్తాను.

* * * * *

నే నిప్పటికి 3౦ సం. వచ్చిరానీ, బాలాకుమారుణ్ణి. అంటే ఊహాపోహలు వాడిపోక మరింతచిగురుస్తూ, నూతనాల్లోకి లాక్కెల్లిపోతూ ఉంటాయండి.

నాస్వామి కృపవల్లనే ఈజీనితంలో రెండోరంగం మీదికెక్కగల్గింది. లేకుంటే నాల్గేనాడే, "ఇదిభాసుడి ఏకాంక నాటకంరోయి, ముగిసిందిపోవ్వు"న్నారు.

తర్వాత జ్యోతిష్కులతో ఆలోచిస్తే, "అబ్బాయి, నీది మొండిప్రాణంగా! ఇలాంటివి తప్పకుండా రెండోఒకటో ఆడుతావు! భయంలే" దన్నారు "సరేలే మాద్దాం" అన్నాను.

ఈనాచిత్రపటాలకు సూచికరణంకోసం దీన్ని వ్రాయ

కారణం నామిత్రులు, Photo Artist. పిల్లలను సుందరరామయ్యగారు.

ఏమంత వ్రాసుకోవటానికి గాని, వ్రాయించుకోవటానికి గాని ప్రతిభగలవ్యక్తిని కానుసునుం! నాకుచేత యింది తక్కువ, చేతకాం దెక్కువ, తెలిసింది తక్కువ. తెలియం దెక్కువ, కళాదైవతాల్ని కొలిచే దాసుల్లో నేనొక మాలదాసుణ్ణి.

అయినా ఇదివరకే ఆంధ్రలోకానికి కొంతపరిచివుణ్ణి. వ్రాయటాని కంతమిగిలినట్లు తోచటంలేదు. తెలియనివిషయాలు వ్రాస్తే అసలు పూర్తవుతుందని నమ్మకం ఉంది. వాటి నే ప్రస్తావనడి.

బాబూ, మొదటిసంగతి, ఇది నావృత్తి కావండి. నేను వైద్యంచేసుకొని నాల్గవబ్బులు సంపాదించుకొనే వ్యక్తి నండి. మాది తెనాలంటారండి. అసలుజన్మ స్థానం మేకూరండి. మేము మొఖాసాదార్లం దేశముభి దేశపాండ్యాలమండి. పదిపం దెండ్రేనుండి నాపొట్ట నేనుపోసుకొని చేతనయినంత యితరులకు పెద్దా బ్రతుకుతున్నానండి. చెమటకార్చి నాటకాలాడి అపాత్రులహక్కు దానాలు చెయ్యడం మొనరెట్టి నేనే నేమో అని చివుక్కుమనుకుంటూ ఉంటానండి. పిట్టలో తిరగటం శ్రమమూలు పడటం నా కోరికేరు చండి. 'పుర్రెకోబుద్ధి, జిహ్వకోరుచి' అన్నారుకాదా అండి. వృత్తిమాట మరిచి, నే నేదైనాడిరు వెళ్తే, "ఇవ్వాలే మీదేమైనా ఉందా" అని అడుగుతూ ఉంటారండీ. "వైద్యరీత్యా వచ్చానని" సిగ్గుతో సెల విస్తూ ఉంటానండి. సిగ్గుందుకో ఈకోజువరకూ తెలియకుండాఉంది, మీ రెవరైనా సెలవిస్తే వింటానండి.

* * * *

ఈనాటకాల్లో కనలు దిగకపోయ్యేవాణ్ణి: కారణం మాతల్లిగారు పడేండ్రప్పుడే తండ్రిని మ్రింగిన నిర్భాగ్యుణ్ణిగనక వారికొరత ఆమెగారె తీరుస్తూఉండేది. ఉడిదుడుకువాణ్ణి గనక అన్నింటా కాసిస్తూ ఉండేది, కట్టుదిట్టంకోసం. మరింతచెలకేసిపోతూఉండేది నాకు. ఆకాలంలో నాటకాల కైతేనే చెడుతా

రనేభయా లుంటూఉండేవి. ఎంతేడ్చినా బేడబ్బు లిచ్చేది కాదు. చుట్టలాస్తే వాళ్ల నాసరాచేసుకొని నాటకాలకు బారుతూఉండేవాణ్ణి. ఈకష్టంచూస్తూ మా నాయనమ్మగారు చాటుగా నబ్బులిస్తూఉండేది; ఎవరికీ తెలియకుండా ఉడాయిస్తూ ఉండేవాణ్ణి. ఒకరు కొంత రుచి పోగొట్టుకొన్నారు; ఒకరు మరింత కల్పించారు.

అందరికన్నా అగ్రస్థానం కల్పితరువు తల్లిదేగనక, ఏంచేసినా మంచిగానే పరిణమించాలి గనక, నే నోక శాపిషాసువు నై పోయాను.

* * * *

౨. యుగంధరుడు — "మీరు కానిచ్చుచుండుడు" (తరువాతి ఆలోచనము)

కళ్లుమూసుకొని తీవ్రమైన సింహావలోకనం చేస్తే ఏం కనబడతూంది నాకు? నా నాల్గోపిబుట్టాయి పేటహాల్లో వేసిన సారంగధరునాటకం. అందులో చమ్మికోట్టు, సారంగధరుడు, అకుపచ్చని చీరకట్టిన చిత్రాంగి ఎర్రచీరకట్టిన మహాఅవిడ చిత్రపటాల్లా కన

యించి నడుస్తూ, మరగాళ్లేసుకొని గదనుపట్టి, రాక్షసి గొంతుతో అరిచేనాడికి సంప్రాప్తిస్తూఉండేది భీముడి వేషం.

* * * *

కొద్ది సంవత్సరాలతర్వాతనే మా Old Boys' Association స్థాపించాం. దీంట్లోనే తదుపరి అనన్య ప్రతిభకొచ్చిన శ్రీరామవిలాసభీక్షారాలు దైవంవ్రాసింది. బొబ్బిలిలో హైదరుజంగువేషం వరసగా చాలా సార్లు వేశాను. చెప్పేది నాకు, వినేది ప్రేక్షకులకూ తెలియకపోవటంవల్ల అడుగుబాట మందరినీ డంగు చేస్తూఉండేది. అంచాత కొంతపేరుకూడా వచ్చిందని చెప్పవచ్చు. నాటకంపెనీల కప్పటికంటే అసభ్యత్వాన్ని వదిలించి విద్యార్థులకు, విద్యాధికులకూ రంగ ప్రవేశాని కవకాశ మిచ్చింది ఈ ప్రాతవిద్యార్థి సంఘాల్లో.

* * * *

౫. ఆసిరిగాడు—“తెండి చూతాను, ఓరాజో నారాజో.”

౧౯౨౧ - వ సంవత్సర ప్రాంతంలో శ్రీ రామ విలాససభ స్థాపించబడింది. దానిఉత్పత్తికి కారణభూతుల్లో నేనొకణ్ణి. నానాటకాలమోజు కొంతవరకు తీర్చిందీసభే. దీనివిషయం చాంతాడంత వ్యాఖ్యానం వ్రాయవచ్చుగనక గుటకమింగి క్లప్తంగా విడుస్తాను. యుగంధరుడు, గిరీశం, బుస్సీ, అనీలగాడు, పెరీ మొదలైనవేమీలు కట్టాను. నాడోహోహాలు చాతనై నంత నాసామాజికులకు ఊదుకున్నాను. సమత్వభాషోడేదేకుణ్ణిగనక భేదాభిప్రాయాలతో డీకొంటూక్. ఊర్వాణ్ణి. రాజుదగ్గరనుంచీ భటుడువేషందాక జంహ కొంహ లేకుండా ఉండాలనే ఆశయం నాది. దీనివల్ల అభినయం రేకెత్తుతుంది గాని వాసి తగ్గటాల కవకాశం ఏమాత్రం లేదు.

క్రీకేషులైన నేమీహితులు భాగవతుల రాజగోపాలంగా రీసభకు Secretary. తర్వాత Proprieto పదవుల నాక్రమించారు. పెట్టుబడి వారిది. లాభనష్టాలు కూడా వారివే అయిపోయాయి. అంతఃకరణలవ్యత్యాసాలవల్ల విచ్చిన్నమైపోయిందీసభ. కాని ఇంకా ఎండి పోని చింతచెట్టులాంటిది. పునరుద్ధరణప్రయత్నాలు చాలాచేశానుగాని ఈరోజువరకూ దైవంతోడుపడలేదు

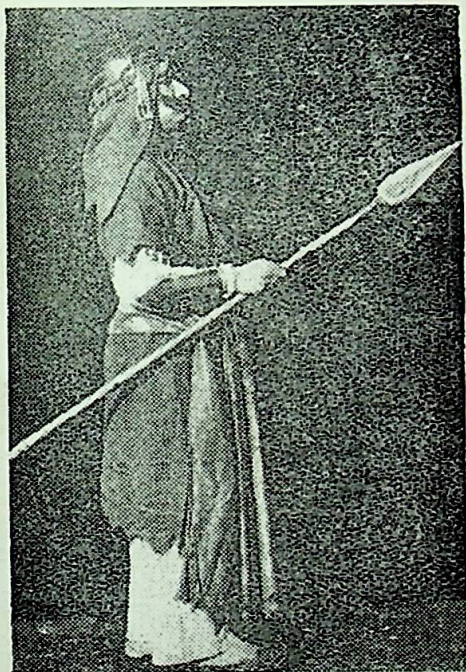
* * * *

ఆగురుకు వచ్చాను. నాన్నాళ్ల నాడు Hamlet నాటకంలో Horatio వేషంవేసి కొంత తగలెట్టాను. అప్పట్నుంచీ వాటిజోలికిపోలే అజ్ఞ కరుస్తయి అనే భయం ఏర్పడింది. మద్రాసులో Frank Andersen గారి Hamlet చూసింతర్వాత ఈనాటకా లెప్పుడూ మనసామ్మ కునేరవని భృషంగా నమ్మాను. ప్రక్కన కూర్చొన్న యింగ్లీషురాని గ్రామస్థుడి కర్ణమయింది నాటకమంతా! తమిళసోదరులు తెలుగునాటకం వేసి “మీరు పూడ్చండి” అంటే ఎంతరసం చిందుతుందో, దాంట్లో నాల్గోవంతుకూడా మణించలేం ఇంగ్లీషు నాటకం వేసి.

కానీ “మనమూ బాగానే వేస్తారే” అనే అభిప్రాయం చాలమంది కుండొచ్చు. వారితో తగాదాకు

వ్రాయటంలే దిసి. ఎవో కొంత హృదయశాంతి తీరింది విధాలగా చేసుకుంటున్నామని నాకుహా. తుమించండి. ౧. ఇదోనూతన విద్యార్యంగా ఉంది. ఉదాహరణ: నాకిప్పుడు Viceroy పదవిస్తే దానికి తగిపోయ్యానని చప్పట్లు కొట్టయా? హీనపక్షం కొద్దిమందైనా? అలాగే ఇది.

౨. “ ఏం? వాడి ఉచ్చారణ, ఆహార్యము ఇంగ్లీషు వారిలా ఉంది.” అనుకుంటాం. కాని వారిలాకూడా ఏమాత్రం ఉండదు. రక్షకవైద్యంవారి వేషభాషలు ఎంతశ్రద్ధాయోగ్యంగా ఉంటాయో, మనం తెచ్చిపెట్టుకున్న ఆంగ్ల త్వంకూడా అంతే.

౬. రాజాశ్రతాపుడు (యుద్ధభూమి)

౩. “ నాటకం మొత్తంమీద చాల బాగుంది సుమా,” అనికూడా అనుకొంటాం. దానిబాగోగుల పరిణామంకూడా మన కింకా తెలియదు. ఈవిషయంలో భావిలో మందూకాలం.

“ఇదంతా Grapes are Sour అనేపద్ధతి మీద గుప్పుతున్నా డనుకోక కూర్చోని ఆలోచించుకోండి.

మరి నీఆశయాలేంటని అడగండి :

I. నటకుడు ప్రతివేషం వెయ్యాలి: చేతలే.

II. గడ్డనాటకం రక్తించునట్లు మిశ్రజాతులు కానేరవు.

III. నటకుడు పాత్రాన్ని ఆరాధించాలి గాని వేరు లేదు.

IV. స్త్రీలు వేషాలువేసినా, స్త్రీలతో వేషాలు వేసినా కొంపలేమీ అంటుకుపోవు. గాభరాపెట్టకండి, గాభరాపడకండి.

V. ఖరాయినాటకాలు, కలగూరగంపలూ నశించి రీతైన నాటకసమాజాలు పునరుద్ధరించాలి.

VI. పాత్రవ్యక్తిత్వానికే పాటుబడక, సమిష్టి పాత్రత్వానికే పాటుబడేవాడే ఉత్తమనటకుడు. ఈ రోగం పెద్దవాళ్ల కేవళ్లకయినా ఉంటే దాన్నిమాంలేనే బాగుపడ్డా రనిమందలిస్తూన్నామ.

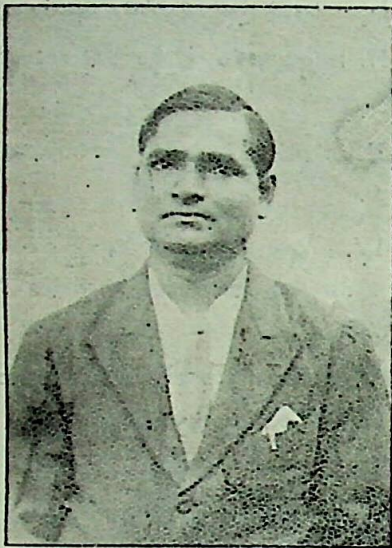
“ ఇక ముగించవోయి ” అని పైమంచి స్వామి కళ్లెరచేస్తున్నాడు.

౨

డాక్టరు కూచిభొట్ల శివరామకృష్ణయ్యగారు తదాశయసాఫల్యము

(శ్రీ) శివరామకృష్ణయ్యగారికి హూణ విద్య నభ్యసించుచున్నవాడే నాట్యకళయందు చాల అభిమానము కుదిరినది. దానిని పురస్కరించుకొని నాట్యకళను వారుపాసింపదలచి తదనుగుణములగు నేవల నెన్నిటినో చేసిరి. గానమునం దీశ్వరాద్భుతమయి వెలయుచున్న సహజమాధుర్యమునకు వన్నె తే

దగిన శాస్త్రసంస్కారమును లభింపజేసికొని, గృహసంకటములను పాటింపక, నాట్యగానము లనుసమన్వయింప తమజీవితమును సమర్పించు

౧. శ్రీ డాక్టరు మాచిభొట్ల శివరామకృష్ణయ్యగారు చున్న యుదారగుణవంతులు వీరు. ఇంతయే కాదు, వైద్యశాస్త్రము నభ్యసించి ప్రవీణులయినారు. వైద్యవృత్తిని జీవనోపాధిగ జేసికొని ఫలాపేక్ష లేక నాట్యకళ నుపాసించుచున్న వీరు నాదృష్టి కాదర్శప్రాయులుగ గన్పట్టుచున్నారు. కావుననే వీరి నాంధ్రసోదరులకెరుకపరుప నుత్సహించితిని.

వీరిటీవల పద్యగద్యాత్మకములగుకొన్ని నాటకములందు భూమికలను ధరించి ప్రేక్షకజనామోదమును బడసియుండుట విదితమే. వీరు ముఖ్యముగ దుర్యోధనుడు, రామదాసు, బాహుకుడు, రాజనరేంద్రుడు, కబీరు,

హిరణ్యకశిపుడు, దుష్టబుద్ధి మొదలగు పాత్రముల భూమికలను ధరింతురు. వీరి పాత్రములను కడు మనోహరములుగ ప్రదర్శించిన నటశేఖరులు. ఇటీవల నాంధ్రనాటకకళాపరిషత్తు సమావేశసమయమున వీరు ప్రదర్శించిన పాత్రాభినయ కౌశలమునుబట్టి, వీరు హరిశ్చంద్ర, దువ్యంత, వత్సరాజ భూమికలనుకూడ నిరాఘాటముగ ప్రదర్శింప సమర్థులని నాకు గోచరమయినది. వీరచిరకాలమున నీ పాత్రల యభినయకౌశలమును చూచి యానందించు నవకాశము నాంధ్రసోదరులకు కలిగింతురుగాక !

౨. దుర్యోధనుడు — “బంధకీకృతపరిహాసావహనమున ప్రాణపరత్వాగ మొనరించుటయన.”

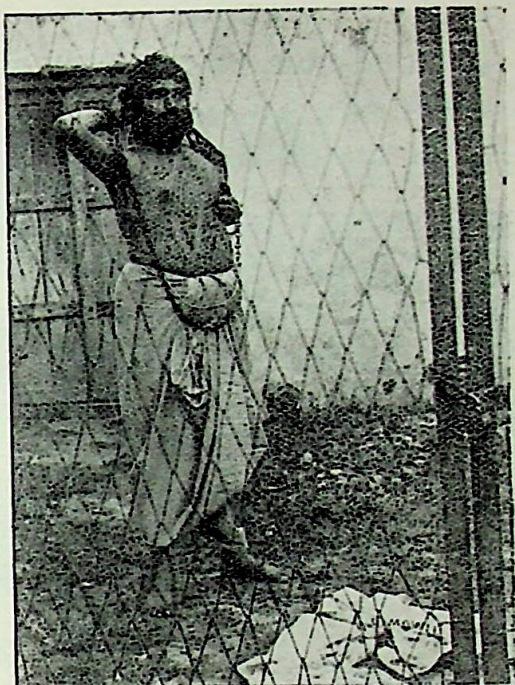
అనకాశము లేకున్నను నాట్యకళ
యందు వీరు చూపుచున్న అభిమానము

3. హిరణ్యకశిపుడు—“మరాత్మా, ఇదెమాడు
మిథుడము. దీనిలో విష్ణువును చూపకున్న ఇపుడే
నీతల దునుమాడెద. —”

మిక్కిలి కొనియాడదగిన దగుటచే నా సంతోషమును ఇట్లు ప్రకటించుచున్నాను.
సర్వేశ్వరుడు వీరికి చిరాయురారోగైశ్వర్యముల ప్రసాదించుగాక.

యడవల్లి సూర్యనారాయణ

౪. రామదాసు —“అహా! ఇది అజిన
దినము; ఆచార్యులైన నాచేత లేవే!”

3

మాధవపెద్ది వెంకటరామయ్యగారు

“కృష్ణరాయబారమున సభాసదుల చిత్తమును
చూరఁగొనినవారిలో మాధవపెద్ది వెంకటరామయ్యగారి
దుర్యోగన పాత్రము మొదటిదని చెప్పవలయును.
దుర్యోగమును స్వాభిమాని. రాజ్యమున కాంక్షయులకు
హక్కు లేదను స్వమితమందును, యుద్ధమే వచ్చెనేని తన
పక్షమునకు విజయము తెచ్చునని స్వబలమందును అప్రతి
హతమును విశ్వాసము గలవాడు. పాండవులయొడ అస
హనమును, కర్ణునియొడ ఆవరణయు నీతని హృదయమున
పెనవైచుకొని యున్నవి. రాజరాజుగావున రూపెత్తిన
దర్పము. ఈలక్షణములన్నియును మాధవపెద్దివారిలో
ప్రస్ఫుటముగా గోచరించెను. పశనవేళ సహృదయులు
దుర్యోగను నెట్లెట్లుహింతురో రంగమున వేంకట్రామ

య్యగా రట్టిట్లు చూపట్టిరనుట అతిశయోక్తిగాదు. పద్య ధూయిష్టమును నీనాటకమున వీరి వాచకము స్తవనీయము. రాగముకొఱకు విలుపులులేక, అలంకారతో కాలహరణము లేక, భావమునకు వెలితి లేక సమయోచిత

కాక చతుఃశ్రీతికరమునైనై యుండెను. ప్రజ్ఞాచతువగు తండ్రిని దరిశితనమతమును సమర్థించుచు తనబలము నుగ్గడించునపుడుగాని, ద్రోణాచార్యుల ప్రసన్నుల జేకొనబోవునపుడుగాని, కర్ణపక్షపాతియై కొలువు వారల

౧. దుర్యోధనుడు కృష్ణరాయబారమున

౨. రాజాప్రతాపుడు.

మును, పరిమితమును అగుగానముతోడను వీరపద్యములు చదవుచు అభినయించుట శ్రోత్రపేయమగుటయే

ధిక్కరించునపుడుగాని, కృష్ణబంధన ప్రయత్నమునగాని వీరి అభినయము ప్రకరణానుసరమై ప్రకాశించెను.
(ఆంధ్రపత్రిక)

అనంతపురం బాలికాపాఠశాలవారు ప్రదర్శించిన శ్రీకుముదవల్లినాటకమునందలి దృశ్యములు

1. తుంగభద్రదాసదీప్తిరమునందలి దొంగలు సోమదేవరాజును కొలసేయుట.

శ్యామన్న—“మనము వీని ధనాదులను హరించి, కాలు నేతులు బంధించి, యీతని నా జలాశయమునఁ బాటవైచివత్తము రండు.”

2. యతివేషధారులగు హరన్నయు శ్యామన్నయు భిక్షుకరూపమున నున్న సోమదేవరాజును రక్షించుట.

భిక్షు—“అయ్యలారా! ఎవ్వరైన నాపన్నుడ నగు నన్ను రక్షింపుడు - రక్షింపుడు.”

జమిందార్లంటే ద్వేషం యెంచేతా?

“ధర్మనూ, అధర్మనూ?” అంటే అది వేరే విషయం; కాని జమిందార్లంటే దేశంలో యేవ కలిసింది. ఆదరం తగ్గింది. సమృద్ధి సన్నగిల్లింది. నిరసనం ప్రబలిపోయింది.

“జమిందారీలు పోవాలి. ప్రభుత్వానికి, ప్రజలకు యీ దుబాసీల అవసరం యిప్పుడేమీ లేదు” అని వొక కొత్త భావంమాడా పాటమరిస్తోంది

దీని కంతటికీ రహస్యమంది దిగుమతీ అవుతున్న బోర్ని విక్రవాజ్ఞయం ఊత కలిగిస్తోంది దంటే అది కొంత నిజమే కావచ్చు; కాని ఆదికారణం వేరే కనపడుతోంది.

అది యిక్కడే పుట్టి, యిక్కడే పెరిగిపోయింది.

దాని విత్తసమూ యిక్కడిదే. దాని దోహదమూ యిక్కడిదే.

ఆమాయకులైన రయికుల్లో యీ నైముఖ్యం పుట్టింది. అధికారవాంఛ లేని జనసామాన్యంలో యిది వేరు తన్నింది.

“అయితే: ఇది స్థిరంగానే వుండిపోతుందా? దీన్ని అణచివెయ్యే లేకపోతామా?” అని కాదు జమిందార్ రిప్పుకు యోచించుకోతగ్గది.

స్వలాభపరులు కొందరిందులో జోక్యం కలగ చేసుకున్నారంటే అది నిజమే. నాయకులనిపించు కోవా లని అనేకులు పెక్కుతెగల జనులలో విష కల్లోల—బీజాలు వెరచల్లుచున్నారంటే అది వాస్తవమే.

కాని, వేలసంవత్సరాలనుంచి యెలాంటి కష్ట సహ్యాలనుకూడా ప్రభుత్వానికి కళంకం కలగనిచ్చు కోనివారు—ప్రతిఫలం తక్కువయినా సుస్థితి కోరి ప్రాణా లర్పించిన యోధుల సంతతివారు ఇవాళ తమ విషయంలో పెడదారి తొక్కుతున్నారంటే యేమిటో జమిందార్లు కొంచెం పస్తాయించుకోవాలి.

ఈతరంవారు చలనిత్తులు కావచ్చు. కష్టాలు వోర్చగలవారు కాకపోవచ్చు. బెల్లింపులకి లోబడిపోయే వారు కావచ్చు.

పైగా భేదోపాయం అవలంబించి వారి కట్టు బాట్లు చెడగొట్టడం చాలా సులభమే కావచ్చు.

కాని, యీ ప్రయత్నాలు ముందు ముందు విషమిస్తాయి.

వీటివల్ల ద్వేషం తిరోపాతమై వుంటుంది; కాని చల్లారదు. ముందుతరంవారికి సుక్రమిస్తుంది; కాని యిప్పటివారితో అంతరించిపోదు.

పోనీ అని వూరుకుంటే, యిది రాజుకుంటుంది. ప్రతిస్పర్ధ పూనితే, భగ్న మంటుంది.

జమిందార్లు కోరికలు ప్రజల కోరికలకంటే పైస్థాయిలో వుంటాయన్నా, వారి అవసరాలు వీరి అవసరాలకంటే యెన్నో రెట్లు ఎక్కువగా వుంటాయన్నా, వారి జీవితాలు వీరి జీవితాలకంటే విశిష్టత కలవిగా వుంటాయన్నా యెవరికీ పెచ్చీ లేదు.

జమిందార్లకి, జనసామాన్యానికి మధ్య వొక విధమైన అంతరం వుండా లంటే అది సబబే.

కాని, ఎంత చెట్టు కంత గాలి అన్నట్టు వుభయుల కష్టసుఖాలికి రాశిలో తప్ప రకంలో భేదం వుండగూడదు.

వెనకటి తరం జమిందార్లు ఈరహస్యం బాగా గుర్తించారు. వారు దీన్ని జాగ్రత్తగా కాపాడుకుంటూ వచ్చారు.

కాని యిప్పటి తరంవారికి రైతు లంటే ఉదారభావం లేదు. రైతులు తమయెడల భయభక్తులు కలిగి వుండా లనే ఆశ మాత్రం పూర్తిగా వుంది.

శిస్తు తెచ్చి తమపాదాలదగ్గర దాఖలుచెయ్యడం రైతు పూచీ అని జమిందార్లు బాగా యెరుపదురు; కాని వారు శిస్తు చెల్లించగలిగేట్లు ఆధారాలు కలిగించడం తమ పూచీ అనిమాత్రం యెరుగదు.

గవర్నమెంటు గ్రామాల్లో వుండే రైతులకి కంటే జమిందారీ గ్రామాల్లో వుండే రైతులకి శిస్తు లెంత యెక్కువో, వ్యావసాయక సౌకర్యాలు అంత తక్కువ.

ఎంచేతా?

తాబేదా ర్లంతా యేం చేస్తున్నారూ?

శిస్తుతా యేమైపోతోంది?

జమిందార్లకి రైతులంటే యింత నిగహో లేక పోవడం యేమీ?

కొంతమట్టుకైనా ప్రపంచప్రవృత్తిని అర్థం చేసుకుంటూ వున్న జమిందారీ రైతులు ఇలాగ కిందా మీదా పడ్డంలో అస్వాభావికం యేమీ లేదు.

రైతులికి యిలాంటి వితర్కింపు కలగనివ్వడమే జమిందార్ల మొదటి తప్పు. దీన్నేనా వారు వెంటనే సద్దుకోకపోవడంవల్ల రైతుల హృదయాల్లో కొత్త భావాలు చిలవలూ పలవలూ పెట్టాయి.

వెనకటి తరం జమిందార్లకి పూరు విశిషి పెట్టడం అంటే శిక్షగా వుండేది. ఇప్పటివారికి పూలో వుండడం అంటే యమచెరగా వుంటోంది.

వారు తమ దివాణాల్లో వస్తాదులను పెట్టుకొని మల్లయుద్ధాలు చూస్తూ తమ శౌర్యసాహసాలకి దోహదం చేసుకుంటూ వుండేవారు.

పండితులను చేర్చుకొని శాస్త్రచర్చలు చేయిస్తూ తాము కూడా పాల్గొంటూ, బుద్ధికి నైశిత్యమూ, భావాలకి జౌన్నత్యమూ, ప్రవర్తనకి జౌదార్యమూ, వాక్కుకు ప్రాథతా కలిగించుకుంటూ వుండేవారు.

కవులను ఆదరించి కవితావిఠోదాలు వింటూ, తమ రససిపాస తీర్చుకుంటూ, స్వయంకవులై రస జగత్తు చిత్రిస్తూ తమ జీవితాన్ని ఆనందమయం చేసుకుంటూ వుండేవారు.

వారికి వేట అలవాటు ఉండేది దాని కవ సర మైన కుక్కలూ, అనుచరులూ మొదలైన పరికరాలను వారు శ్రద్ధగానే సమహర్షకుంటూ వుండేవారు.

వేటలోగూడా వారికి చాలా నైపుణ్యం వుండేది.

కాని యిప్పటివారిలో అనేకులకు కుక్కలుంటే చాలు. వేట ప్రధానం కాదు.

ఇప్పు డేదివాణంలోనూ వస్తాదుల పేర్లు వినపడవు. మల్లయుద్ధాలు పురాణగాఢ లైపోయాయి.

ఇప్పుడు కొన్ని దివాణాల్లో పండితులున్నారు; కాని వారికి దర్శనాలు లేవు. కవులు గూడా కొన్ని చోట్ల వున్నారు; కాని పేరుపడ్డ గ్రంథం వొక్కటి బయటికి రావడం లేదు.

ఒకప్పుడు ఆంధ్రకవితావిలాసిని విహరించిన తెనుగుదివాణాల్లో యిప్పుడు ఆంగ్లేయకవితామోహినీ, వంగకవితాకామినీ, హిందీకవితాభామినీ పరవళ్లు తొక్కుతున్నారు.

వెనకటి జమిందార్లు రైతులికి దర్శనం యివ్వడం అంటే పండుకులూగ పొంగిపోయావారు. ఇప్పటివారు రైతులను చూసి నెలపరించుకుంటారు.

నివరికి దర్శనం యివ్వడాని కేనా యిప్పుడు జమిందార్లు పూర్ణం వుంటేనా ?

నీటిలోనే వుంటేనే తామరపువ్వు. అలాగే స్వగ్రామంలో వుంటేనే జమిందారు.

స్వగ్రామంలో వుంటే జమిందార్లకి రాజకీయ వుంటుంది. పూరుకూడా కలకల్లాడుతూ వుంటుంది.

మహారాష్ట్రవంటి నగరాల్లో, ఉదకమండలంవంటి కొండలమీద ఈ జమిందార్లకి ప్రత్యేకగౌరవా లెలా వస్తాయో ? రాజు లేని పూరు పూరంపే యేమిటి ?

జిల్లాకలెక్టరు పూరు విడవకు, విడిస్తే సరిహద్దు దాటుకు. మన జమిందార్లు ఏడాదిలో సగానికి పైగా సరిహద్దుకి బయటే—తంతుకేనా తిన్నగా అందని చోటే వుంటారు.

తమ కష్టసుఖాలికి కాని జమిందారుమీద రైతు లకి భక్తి అంటే యేమిటి ? వివాహం అంటే యేమిటి ? ఆచారం అంటే యేమన్నమాట ?

చెమట వోడ్డి, మట్టి పిసికీ, అంబలి తాగీ, గోచీ గరించీ రాత్రీ పగలూ అనే భేదం లేకుండా పాలం

లోనే పడివుండి రైతు సృష్టించిన ద్రవ్యాన్ని జమిందారు మహానగరాల్లో తారురోడ్లమీద వెడచల్లుతూ వుంటే యేరైతుహృదయం చలించకుండా వుంటుందీ ?

రైతుల స్త్రీల నగలు వొలిపించీ, చెంబూ ముంతా వేలం వేసీ, ఆవ్యధితహృదయాలు చీల్చుకుని వచ్చే శాపన్నాలు వింటూ తాబేదార్లు వసూలు చేసిన శిస్తు జమిందారులు విలాసవస్తువుల కోసం దేశాంత రాలకి ఖండాంతరాల కీయెగుమతీ చేస్తూవుంటే యేతాబే దారు హృదయం కలుషితం కాకుండా వుంటుందీ ?

జమిందార్గ్రామాల్లో జలాధారాలు పూడి పోతున్నాయి. పశువులకు గ్రాసం దొరకడం లేదు. రోడ్లు లేవు. పాశశాలలు లేవు. జనుల దేహాల్లో రక్త మాంసాలు మాడా—కళ్లల్లో నీళ్లు తప్ప మరేమీ లేవు.

ఇలాటి సీతిలో జమిందారు మహానగరాల్లో మోటార్లమీద విహరిస్తున్నారంటే, నృత్యగానాల్లో పరవశులవుతున్నారంటే, విందువిహారాల్లో లేలి యాడుతున్నారంటే పూర్ణలో ద్వేషం కాక ప్రీతి యెలా వుంటుందీ ?

—శాస్త్రి

రామచంద్రపురము కాలువపైని రైల్వే వంతెన —డి. శేషగిరిరావు.

నక్షత్రమండలము

గోబుద్ధుడు వేంకటానంద రాఘవరావు (కవి తానమిళి)

(శ్రీముఖ ఫాల్గున, భావ చైత్రము, మార్చి 1934)

ఉత్తరము

దక్షిణము

[ఈపటము తలమీదను ఆయాదిక్కులు చూపునట్లు సరిగాపట్టుకొని చూడవలయును. ఇంగున్నట్లునక్షత్రములు
 మార్చి 8 కేదీని రాత్రి 8-57 గంటలకును, మార్చి 22 కేదీని రాత్రి 8- 2 గంటలకును } కనబడును.]
 ,, 15 ,, ,, 8-30 ,, ,, 29 ,, ,, 7-34 ,,
 ఏప్రిల్ 6 ,, ,, 7- 2 ,,

శ్రీముఖసంవత్సర ఫాల్గున బహుళ
సప్తమి మొదలు భావసంవత్సర చైత్రబహుళ
సవమిపర్యంతము రాత్రి తొలి బామున నగపడు నక్షత్రా
దులను గమనింతుము.

క్షీరవాహిని (Milky Way)

కొంచెము వంగిన వింటివంటి యాకారముతో
క్షీరవాహిని, దక్షిణసమీపపు ఆగ్నేయమునుండి,
ఉత్తరసమీపపు వాయవ్యమునకు వ్యాపించియున్నది.
ఆగ్నేయమునుండి వాయవ్యమునకు పోనుపోను దాని
వెనుక మొత్తముమీద విస్తరించుచున్నది. ఆగ్నే
యమునుండి ఇది సాకామండలముమీదుగా, పూర్వ
శ్వాన, మృగవ్యాసనక్షత్రములమధ్యనుండియును, వృశ్చిక,
మిథునముల మధ్యనుండియును గడచి సారథి, భృగు
పరకుమండలములమీదుగా సప్తరసమండలము చేరు
చున్నది. ఆగ్నేయమునందుకింటే వాయవ్యపుకొనను
మాడురెట్లు వెడల్పుగలిగి యిది మెరయుచున్నది.

మిక్కిలి తేజోవంతములైన నక్షత్రములు (First Magnitude Stars)

మిక్కిలి తేజోవంతములైన యిరువదినక్షత్రము
లలో నీమాధమువంతు పదునొకండు కనబడుచున్నవి.
అనేవి యీనగా,

౧. చిత్ర (Spica.)
౨. స్వాతి (Arcturus.)
౩. మఘ (Regulus.)
౪. మృగవ్యాగుడు (Sirius.)
౫. రోహిణి (Aldebaran.)
౬. అర్ధనారీశ్వరుడు (Pollux.)
౭. పూర్వశ్వానము (Procyon.)
౮. అగస్త్యుడు (Canopus.)
౯. బ్రహ్మహృదయము (Capella, Auriga.)
౧౦. ఆర్ద్రా. (Betelgeaux.)
౧౧. ౮౭౯ (Rigel.)

తూర్పున

పగడమువలె నెట్టిగా మెరయుచు స్వాతినక్షత్ర
మును, ముత్యమువలె మెరయుచు చిత్రనక్షత్రమును
ఇప్పుడే ఉదయించినవి. శ్రీనాథకవి సార్వభౌముడు
వర్ణించినట్లు తూర్పున తోరణస్తంభములవలె నిలిచి
మెరయు నీనక్షత్రముల శోభయే ఆనందాశ్చర్యములు
కలిగించును. ఈ రెండింటికిని తోడు ఇపుడు కన్యా
రాశియందున్న గురుకు చిత్ర ప్రక్కనే నిలిచి అద్భుత
ముగా మెరయుచున్నాడు. ఈశోభ, ఈవైభవము
చూచి ఆనందింపవలెను.

స్వాతికి ఉత్తరముగా - ఈశాన్యదిశను ధూళేశ
మండలమునందలి కొన్ని చుక్కలు కనబడుచున్నవి.
సప్తముఖులు బాగుగా ఉదయమైనారు.

ఉత్తరమున

సప్తముఖులలో పులహ-క్రతురేఖ గ్రువుని
నూదించుచున్నది. లఘుముఖము ఇపుడు తూర్పు
పడమరలకు అడ్డుగా (Horizontal) కనబడుచున్నది.
ఊర్వశి వాయవ్యమునకు ఒరిగినది.

వాయవ్యమున

కల్పవృక్షచ్ఛాయనున్న రంభాదులను అప్ప
రసలు త్వరలో నస్తమింపనైయున్నారు ఇంద్రమద
నగము అస్తమించినది. చ్యవను డాప్రక్కనే ఉన్నాడు.
పులోమకకుడు గ్రుడ్లుమిలకరించుచున్నాడు

పడమర

అశ్వినులు త్వరలో నస్తమింపనైయున్నారు.
వారిదిగువనే శంఖమారము కొంత అస్తమించినది. ఆ
దిగువను దుంఘు డున్నాడు.

మధ్యను

ప్రాయ్యిపాక్కిళ్లవలె భరణియు, మెరుగుడు
పురుగులులాగున కృత్తికయు, ఎద్దుకన్నువలె రోహి
ణియు, పగడమువలె ఆర్ద్రయు క్షీరవాహినిప్రక్క

పడమటకు వ్రాలి మెరయుచున్నది. ఆక్షీరవాహిని ప్రక్కనే తూర్పుదెసను సాగఁగి మండలమున బ్రహ్మ హృదయమును, గగనమధ్యరేఖను మూచకవాహనుడైన లంబోదరుడును, దిగువ ముత్యాలహారమువంటి పునర్వసులో ఆర్ధవారీశ్వరుడను సాంబమూర్తి (Pollux), ఆదిగువను పూర్వశ్వానమును మెరయుచున్నది. పునర్వసునకు తూర్పుగా, పొట్లపూవువంటి చుక్కమబ్బితో పుష్యమి గలదు. ఆదిగువను సర్పాకారమై అహిమండలము ఆశ్రేషమొదలు బహుమూలము ఆగ్నేయమునకు వ్యాపించియున్నది. ఈయాశ్రేషాహిమండలములకు ఎగువను ఋగ్వేదప్రశంసితములగు చమసగ్రావమండలములును, దిగువ వమ్రామండలమును గమనింపవలయును. ఆశ్రేషమకు ఎగువను మఘ కలదు. అయ్యది పల్లకివలె ౫ నక్షత్రములని మనవారు చెప్పుదురు. కొడవలివంటి చుక్కలని పాశ్చాత్యు లందురు. మఘకు తూర్పుగా నేత్రములవలె రెండురెండున్న పూర్వఫల్గునీ, ఉత్తరఫల్గునీనక్షత్రము లున్నవి. ఉత్తరఫల్గునీనక్షత్రములో చుక్క ఇపుడు చాలా లేజమును గోల్పోయినది. వేయి వత్సరములకు పూర్వము అది మృగవ్యాగ, అగస్త్య, బ్రహ్మహృదయాదినక్షత్రములవలె మిక్కిలి తేజోవంతమై మొదటితరగతికి చేరిన నక్షత్రము (First Magnitude Star) అయియుండెను. ఇప్పుడా లేజము పోయినది-చిన్నచుక్కవలె నున్నది.

ఉత్తరకు తూర్పుగ సరితృదేవతాకమైన హస్త కలదు. [ఉత్తర $\frac{3}{4}$ + హస్త $\frac{1}{4}$ చిత్ర $\frac{1}{4}$] ఈ మాడు రాసులు భాగములు చేరి కన్యారాశియగును. కన్యారాశి ననుసరించి వేణీమండల మున్నది. దానియొగువనే క్షీరోద ఉత్తరగ్రువ, మున్నది. దాని సంగతులు పాలసముద్రమగ నము చర్చించునపుడు తెలిసికొండము. వీటికిని సప్తఋషులకును మధ్య సారమేయమండల మున్నది. సప్తఋషులకును లఘుఋక్షమునకును మధ్య నరకు డున్నాడు.

దక్షిణమున

వృత్రాసురుడు పడమటకు వాలుచున్నాడు. వృత్రపాదమనదగు రిగోచుక్కకడ పుట్టిన యమున

మెలికలుతిరిగి నైఋతిభాగమున నదృశ్యమగుచున్నది. ఆసమీపముననే ఉపరిచరవసు వున్నాడు. వృత్రుని దిగువ శశకమును, దానిదిగువ కపోతమును ఉన్నవి. క్షీరవాహినిలో వాసుకిచుక్కలను, వాసుకిచే చుట్టి బడి దేవాసురలకు మంథానమైన మండరగిరియు ఇపుడు దక్షిణభాగమున చక్కగా చూడనగుచున్నది.

పాలసముద్రమును మఢించునపుడు మొదటపుట్టిన హేలాహలాగ్నిని మ్రొగి, వెలికి బోకుండ వశమున నుంచుకొని నీలకంఠదిరుదము పొందిన కథ సమన్వయించి వేరొకవ్యాసము వ్రాసియున్నాను. ఆ మృగవ్యాగ, వాసుకి ప్రముఖులదిగువ, దక్షిణముగా నాకామండల మున్నది. 'దైవమ్నామ్' అని యీ దివ్య నాక ఋగ్వేదకాలమునుండియు ప్రసిద్ధమైనది. స్తంభము (Mast), పృష్ఠము, చాపలు లోనగు నిందలి భాగములతో కూడ నిది యిపుడు చక్కగా నగపడుచున్నది. ఇందలి ముఖ్యనక్షత్రము అగస్త్యుడు (Canopus). ఈ కానోపస్ అనునతడు మేనిలాస్ (Menelaus) అను గ్రీష్మరాణప్రసిద్ధుని యోడనడపెనని గాథ లున్నవి. అగస్త్యుని కనతిమారములో మయ్యడు, అద్రిక, వల అను దక్షిణపుచుక్కలు క్షీలిజసమీపమున నున్నవి. చిత్రదిగువను 'వార్తికపు పక్షి' (Corous) మెరయుచున్నది.

విశేషవిషయములు

దివారాత్రకాలములు సమముగా గల విషవ తృణ్యకాలము (Vernal Equinox) ఈ మాసము నందే మార్చి ౨౧-వ తేదీని సంభవించును.

రిక్తమబ్బులు

ఒరయన్ యోధుని పటకా (Belt of Orion) అను మాడుచుక్క లున్నవి. ఇవి రెండవతరగతి తేజముతో మెరయుచుక్కలు (Second Magnitude Stars). వీటినే మనరయితులు గొల్లకావిడిచుక్క లందురు. యూరపుఖండములో కొన్ని దేశములవారు వీటిని ముగ్ధరరాజు (Three Kings) లందురు. ఆదిగు

వనే ఖడ్గమువంటి చుక్కలు కొన్ని గలవు. ఇవి పిండములును కానరాగలవు.

గొప్ప రిక్కిముబ్బు (Great Nebula) గలదు. ఇది

చిన్న టెలిస్కోపులో చూచినపుడు భాస్వరమైన

తెల్లని వెలుగును, ఆమధ్య అఖండలేజముతో మెరు

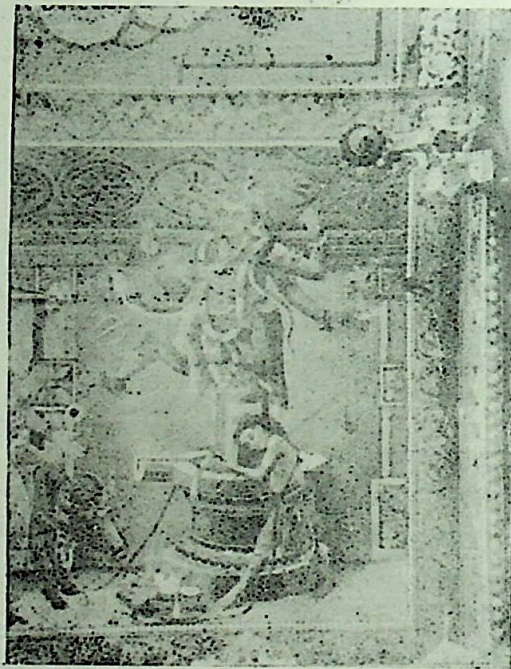
యచ ముందుముందు నక్షత్రములుగా పరిణమింపగల-

వైశవావధలో నున్నవని చెప్పదగిన-లేజస్వరూపముగల

ఉల్కా-పాతములు

ముఖ్యమైన ఉల్కా-పాతములు లేవు. చిన్న ఉల్కలు సింహరాశిలో ౨-వ లేది మొదలు ౫-వ లేది వరకును పడును.

మధుర దేవాలయము

మాతృభూతేశ్వరాలయము లోకస్వన

మార్కండేయ సంరక్షణము

(త్రివర్ణ చిత్రమునకు ప్రతికృతి)

—యస్. శంకరసుబ్రహ్మణ్యము.

౧

యమునానదీతీరమున రామరాజు పచారీ చేయుచుండెను. సూర్యాస్తమానసమయము. ప్రాద్దంతయు పాటుబడి సంపాదించిన రూకలను లెక్కించుకొనుచు, ఏమేము మాట్లాడుకొనుచు పల్లె వాళ్లు పట్టణములోనికి సాగుచుండిరి. నదియొడ్డున చిన్ననావ యొకటి కలదు. వాని కది అనతిదూరమున నున్నది. యమునాతరంగములలో మిళితమై హాయి గొల్పుచున్నది చల్లనిపాట యొకటి.

సంగీతమునిన చెనికోసికొను రామరాజు ఇంచుక యాగి చెవులను నిక్కపాడుచుకొని పాటను వినుచుండెను. 'స్త్రీకంఠమువలె నున్నది' యని దిక్కులు నాల్గింటిని పరీక్షించి నావయున్నదిశనుండి పాట వినవచ్చుట గుర్తించెను. నావపై వానికి మనుజులెవ్వరును కానవచ్చుటలేదు. రామరాజు కొంతదూరము నడచెను. నావపై పాడుచున్నస్త్రీ గోచరమయినది. నావదగ్గరకు వచ్చెను. స్త్రీని తాను చూచెను. స్త్రీ రామరాజును గాంచలేదు. పరీక్షించి పరీక్షించి 'శారదకు సంగీతము వచ్చునా?', యని మనసులో ననుకొని తాను సమీపించి నచో యువతి పాట మానివేయునని సంకోచించియు, ఆమెపై తనకుగల మోహమువలన సమీపింపసమకట్టెను.

రామరాజు అలహాబాదుకు వచ్చి విమవత్సరము లయినది. శాస్త్రబ్రహ్మచర్యపట్టమును ఇచ్చటనే పొందెను. కళాప్రపూర్ణ బిరుదమునకు చదువుచు న్నాడు. కళాశాలకు బోవుదారిలో నిత్యము ఇంచుమించు ఒకేచోట ఒకేకాలమందు ప్రతిరోజును శారద వానికి తారసిల్లుచుండెను. ఒకరినొకరు ప్రతిదినము చూచుటవలన వారి కొకవిధమయిన పరిచయము కలిగినది. కాని, ఎప్పుడును వారు పలుకరించుకొనలేదు. శారద, సహాధ్యాయులప్రసంగపుధోరణిలో రామరాజు శారదనామమును తెలిసికోగలిగెను. శారదకు మాత్రము రామరాజు ఊరెయ్యదియో, పేరేమియో తెలియదు.

సమీపించి సమీపించి, నావపై ఒంటరిగా కూర్చున్న శారదను రామరాజు సమీపించెను. తెంపిన పూలదండవలె ఆమెపాటు తెగినది. మందహాసము, తీక్ష్ణ దృష్టి—ఒకటివెనుక నొకటి—తెలియచేయుచు ఆమె ముఖము పవనునిగురి కనువయిన మాలతీలతవలె కలత చెందినది. శారద యించుక జరిగినది; తలవంచుకొని నది. మరల పాట ప్రారంభించినది. శారదయొక్కనటన వలన రామరాజుకు కోపము వచ్చినది. రస్తాయందు నాపై దృష్టి ప్రసరించుశారదకు ఎంతగర్వ మెక్కినది! చంచలబుద్ధి యనుమాటకు పర్యాయపదము స్త్రీ. మాటాడుట యటుండనిమ్ము. లేచి నిలవబడనైన లేదు. నిలవ బడుట యటుండనిమ్ము. ముఖము త్రిప్పుకొనుటయీ? యని రామరాజు ఆవేశపూరితు డయ్యెను. రెండు మూడడుగులు వెనుకకు వేసెను. ముఖము ముకుళించెను. ముకుళించి వాల్చెను. అద్దము పట్టినట్లు యమునానది శారదరామరాజులను ప్రతిబింబించుచున్నది. ఆప్రతి బింబములను రామరాజు చూచెను. తల పయికి నెత్తి శారదవైపు దృష్టి ప్రసరించెను. 'శారదా, శారదా, నీన్నే హీతుడు' అని ఊరకుండెను. 'కూర్చొనుడు'

"కూర్చొనుడు అని.....శారద యిట్లునుడివెను"

అని పాటను మాని రామరాజు వంకకు తిరిగి శారద యిట్లు నుడిచెను :

‘ఆర్యా, తమరెవ్వరు?’

రామరాజు ఆసీనుడై ‘ఇంతకాలమునుండి నన్ను నీవు ఎలుగవా?’ యని ప్రశ్నించెను.

శారద: జ్యోతిషశాస్త్రము నే పఠింపలేదు.

నిన్యెఱపడి, రామరాజు ‘మతేశాస్త్రమును పఠించితివి?’ అని పరిహాసముతో ననెను.

శారద: ఏశాస్త్రము పఠించిననేమి? జీవితము వ్యర్థము, జీవితము వ్యర్థము.....

శారద పగునాల్గువత్సరములబాలిక. విడివిడని గుూబిపువ్వుమువలె ఆమెముఖము నూర్చుకొనవలసిన కురుమును స్ఫురింపజేయుచున్నది. రామరాజు ఆమె ముఖముపై అట్టులే చూచి, ‘ఈప్రసంగమేమి? శాస్త్రములతో, వ్యర్థమైనజీవితముతో కథ ప్రారంభించినది’ అని యనుకొనుచు ‘శారదా, ఇంతపిన్నవయస్సునందు నీకు వేదాంతభాష యెట్లు అలవడినది? నీవు చెప్పు నది నాకు బోధపడుట లేదు. ఇంచుక విస్తరింపుము’ అని రామరాజు పలికెను. గాఢికి నల్లాడుచున్న యామె కురుము శారదమానసికభావపురహస్యమును వెల్లడిచేయ కలవేమో యని చెవి నొకింత అటుఒగ్గెను. గాలి తన నైపే వీచుచున్నదని అవి పవనునిరస్తాను ప్రకటించెను గాని వేటేమియు నుడువజాలకపోయినవి. పసిపిల్లను కూకలువేయుచందమున ఆకురులను ఇంచుక సవగించు కొని శారద యిట్లు పలికినది: ‘ఈ అభాగ్యురాలు మీనామమును తెలిసికొన కుతూహలపడుచున్నది’

రామ: నాపేరు రామరాజు. నీ వభాగ్యురాల వెలులయితివి?

శారద జవా బీయలేదు. ఇంచుకనే పయినది. స్వాతివానకై ముత్యపుచిప్పలవలె వానికర్ణములు శారద పలుకులకు ఉద్విగ్ధులగుచున్నవి. అంతట ఆలోచించుచు, మెల్లగా

శారద: గతము గతమే. గతించిరి. వారితో సర్వము పోయినది. జీవిత యొకవిధారి...’

అని ప్రారంభించినది.

రామరాజుకు విసుగుపుట్టినది. ‘శారదా, నూటిగా చెప్పుము. నీకు రెయ్యది? నీ తలదండ్రు లెవరు? నీ జీవిత మేల వ్యర్థమని తలచుచున్నావు’ అని యాతడు గంభీరముగా పలికెను.

శారద: చెప్పుచున్నాను వినుము. నాపేరు శారద యని మీకు ఇదివఱకే తెలిసియున్నది. నాతలదండ్రులు లేరు సింధునది ప్రాంతమునగల యొకపల్లె మాయూరు. పంజాబీలపిల్ల నేను. ఒకరితో నొకరు ఊహించుకొని నట్లు మాతలిదండ్రులు దివి కేగిరి. మాతండ్రి ఆర్య సామాజీకుడు. నన్నొక ఆర్యసమాజపు సంఘమునకు ఒప్పగించి చనిపోయినాడు. ఆ వత్సరములబాలికను పరులచేతులలో పెట్టిపోయినాడు. బాల్యదశలో కొంత కాలము పంజాబులో విద్య నభ్యసించితిని. పిదప నన్ను పెంచుచుండిన సంఘము బీదదశకు వచ్చినది. అదికూడ నాప్రార్థనమేమో! క్రమముగా సంఘము అంతరించి నది. అంతరించుసరికి నాకు పసివత్సరములు. సంఘపు అధికారి నాయెడ కరుణ గలిగి నన్ను అలహాబాదు కొనివచ్చెను. ఇచ్చటగల ఆర్యసమాజపు సంఘమునకు నన్ను ఒప్పగించి, నావిద్యాభ్యాసమునకు, పోషణకు, సర్వస్వమునకు సంఘమే బాధ్యత యని నుడివితనదారిని తాను పోయెను....’

రామ: సరే. నీవు ఏతరగతిలో చదువుకొనుచున్నావు?

శారద: తొమ్మిదవతరగతి. నాకథ పూర్తి కాలేదు. మా కిప్పుడు వేసవి సెలవుదినములు. తోడిబాలికలు వారివారిపుట్టినిండ్ల కేగిరి. నాకట్టి భాగ్యము లేదు. నేను మాతల్లి దివి కరిగిన రోజు. అదుగో చూడుడు! యమునానదీపై వంతెన. ఉత్తరదిక్కుగా పోవు రైలువైపు చూచుచు, చూచుచు మాతలిదండ్రుల యొద్దకు గొనిపోగలవా యని ప్రశ్నించితిని. మాతల్లి

నాతలపులలో వాసమున్నది. నావిచారమును ఈ యమునాతల్లికి చెప్పుకొనుచు పొడుచున్నాను.

రామరాజు : అత్తవారింటికి పోరాదా?

శారద : అత్తవారిల్లు ఉన్నచో ఇంతవరకు చెప్పియుండునా? వివాహమా!—గృహస్థశ్రమమున కన్న బ్రహ్మచర్యమే మేలు.. —

అని ఏమేమోచెప్పుచుండగా, రామరాజుపక్కన నవ్వి, 'బాలికపు. ఈయుద్దేశములను కొద్దికాలములో మార్చుకొందువు. బ్రహ్మచర్యమా! మాటయన్నంత సుఖ వయిన పనికాదు...' అనెను. హిమాలయముపై వీచుగాలి వలెపవనుడు అతిశీతలుడై వారిమేనుల సోకెను. మూఁఁ డస్తమించెను. రామరాజు యమునాతరంగములను వీక్షించుచు నేవో ఆలోచించుచు మార్పుండెను. శారదముఖము చెమ్మట క్రమిస్తనది చీరచెంగుతో ముఖము నద్దికొని రామరాజువైపు చూచినది. ముఖము వాల్చినది. కనులనుండి జొటజొట కన్నీరు గార్చినది. నదిలో ప్రతిబింబించు శారదముఖమును రామరాజు చూచెను. 'చెట్టిపిల్లా, ఇంతేనా నీవేదాంతము!' అని మార్పున్న శారదను రెండుచేతులతో లేవనెత్తి ఉత్త రీయముతో కనులుకుడిచి, 'నీకు వచ్చిన ఇబ్బంది లేదు, భయమును లేదు. కష్టము లిల్లకట్టుకొని కాపుర ముండవు.' అని గుండెనిబ్బరము కలుగజేసి, జేబులో నుండి మూడు పడిరూపాయలనోట్లను తీసి శారద చేతిలో పెట్టెను.

2

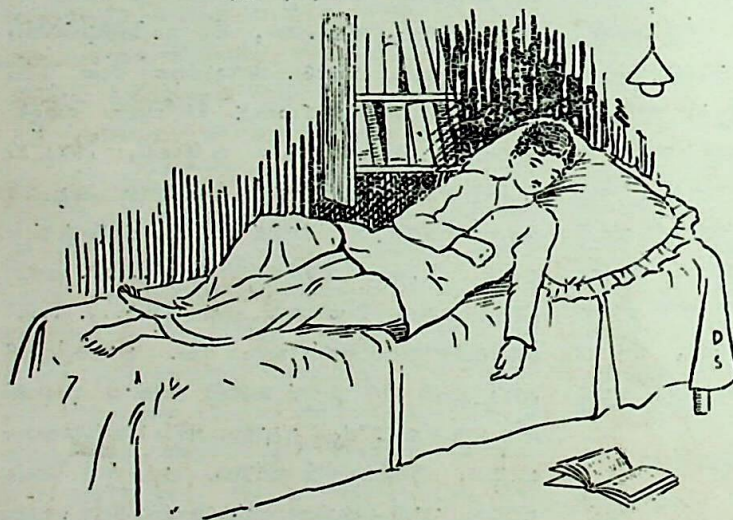
రామరాజు తృప్తియును; ఆంగ్రుడు; బెజ వాడపురవాసి; గొప్పయింటిబిడ్డ. సనాతనధర్మమున నమూతి విజయము. వేదాంత మెక్కవయగుటవలననే హిందూదేశము స్వాతంత్ర్యము కోల్పోయినదని వాని నమ్మకము. సకలకార్యములు స్వయంకృషివలన కొన సాగునుగాని భగవంతునినమ్మి, భగవంతుడే అంతయు నొనగూర్చునని భగవంతునిపయి భారమువేయుట పిటికి తనముగాని ధైర్యచిహ్నము కాదని సహాధ్యాయులతో

సెప్పుడును వాదించువాడు. బాల్యవివాహములనైన రామ రాజుకు ఒడలుమంటు. వివాహవిషయములోతలిదండ్రుల మాట ధిక్కరించి ఎన్ని సంబంధములు వచ్చినను వానిని త్రోసిరాజనెను.

అలహాబాదులో నతడు చదువుకొను కళాశాలకు నంటికొనియున్న వసతిగృహమందు నాతని కొక ప్రశ్నకపుగది కలదు. నాడు శారదతో బ్రసంగించి నప్పటినుండి రామరాజుమనసు మనసులో లేదు. పరీక్షాదినములు సమీపించుచున్నవి. నాటివరకు రాత్రిం బవకులు పుస్తకము విడువక చదివిన రామరాజు పరీక్ష లయినవానివలె తొందరలేక మంచముపయి పరుండి ఏమో ఆలోచించుచుండెను. బావ్యపూరితములయిన కనులతో శారద వానికన్నులకు గట్టినట్లున్నది. ముఖ వికాసమునుబట్టి వానిహృదయమును చొరుచుకొనిన దది ప్రేమయో, కరుణయో, లేక రెండింటిమిళితమో నిర్ధారణచేయుట కష్టము. నుదురుపయి చేయి వైచు కొని, ఆచేతిని క్రమక్రమముగ శిరోజముల మధ్యకు పోనిచ్చి, వాని నిటునటు ఒత్తిగించి, ప్రక్కకు ఒత్తిగిలి కనులుగూసికొనెను. 'పంజాబు ఎక్కడ? ఆంగ్లదేశమెక్కడ? బాలిక ... సంఘపు కట్టు బాటు.....అది యొకపెద్దపాము..... దానిని తెంచి వైతునా? నాయెడ బునకొట్టును.....' అని తనలోతాను అనుకొనుచుండెను. కొంతసేపటికి ప్రక్కనుండి లేచి పుస్తక మొకటి తీసికొని ఘంటకు నొకయక్షరముచొప్పున చదివెను. అట్లు రెండుఘంటలు చదివెను. చదివినపంక్తినే చదివెను. ఆపంక్తినే మఱల చదివెను. తాను చదువుదానిపర్యవసానము తనకే అగమ్య గోచరముగ నున్నది. చెవిలో నెవ్వరో 'జీవితము వ్యర్థము, జీవితము వ్యర్థ' యని చెప్పుచున్నట్లు వినవచ్చెను. రామరాజుమనసు ఉద్రేకపూరిత ము నుండెను. ఆయుద్రేకమును శాంతించునట్లు కనులనీరు గార్చుచు, చెదరిన శిరోజములతో శారద గోచరించు చుండెను. చేతిలోనిపుస్తకము కొండవాగువలె మంచము పయిబడి నేలకు జారిసది. రామరాజు మంచము దిగి నిల్చుండెను. 'శారదా' యని ఊరకుండెను. 'సరే

అనెను. “కాని.....తలదండ్రులు! ...సంఘపు కట్టుబాటుతో పనిలేదు. తలదండ్రులమాట యేమి?... వారియనుజ్ఞ పరమభాగ్యము. తలదండ్రులయాజ్ఞ బడసి తినిపో శారదకు వివాహము అక్కరలేదుగదా! నా కన్న రెండాకుల నెక్కువ చదివినటు లున్నది! బాల్యవివాహముతోనే నా వాదన. శారదా వాదము వివాహముతోనే సరే ... కొలను లోని తామరపువ్వునున్న ముండ్లకంచె లెన్ని యడ్డమువచ్చినను వానిని ఒత్తిగించియైన, ఖండించి యైన పద్మమును చేకొనవలెను..... అని నిశ్చయించుకొని, చటాలున గదినుండి బయటకు వచ్చి, ఆకసమువంక చూచెను. నక్షత్రములు వానివంక నవ్వుచున్నటుల వానికి దోచెను. నీతో నూకు పనిలేదన్నట్లు విద్యుచ్ఛక్తిదీపములు కనులు

సమాజపు కట్టుబాటులలో పెరిగియుండుటవలన వేద ధర్మములు చదువుకొనినది. తానొకసన్యాసినియై మతము నుద్ధరించవలెనను కోర్కె ఆమెకు గలదు. ‘ధనమూల మిదం జగత్’ అనులోకోక్తి ఆమెకు తెలియదు. ప్రపంచ మొకమిశ్రయనియు, బ్రహ్మచర్యమే సర్వదా శ్రేయ మనియు నామె తలపోయుచుండెను. ఇట్టి శారద రామరాజువద్ద ముప్పది రూప్యములు గైకొన్నది. వానికి ప్రత్యుపకార మేమిచేయుదునా యని తలంచు చుండెను. సన్న్యాసమే యవలంబించుచో ధనము వాపసుచేయాట యెట్లు? శారదకు ఇదియొక పెద్ద సమస్య యయినది యమునానదియొద్ద రామరాజును కలిసికొనినది మొదలు ఆమెకు సరిగా నిద్దురపట్టుట లేదు. ఉద్యోగము చేసి అస్వస్థిత్వివేయవలెనని ఆమె మనసు పరితపించుచుండెను.

“రామరాజు గదిచొచ్చి.....పిదప నిద్రపోయెను”

చూసికొన్నవి. ఎటుచూచినను చిమ్మచీకటి. రామరాజు గది చొచ్చి, కొంతతడవయిన పిదప నిద్రపోయెను.

3

శారద అందకత్తై కాదు. కాని కళావతి. చీర శృంగారింపిన సంపూర్ణయావనవతివలె తోచును. లేనిచో బాలికయనిపించును. పిన్నవయస్సునందు ఆర్య

“ప్రియమైనశారదకు,

శారదా, నిన్న మనపురములో ప్రజలు కలవర పడి, పోలీసులాటిలకు గురియయినవార్త నేటి పత్రికలో నీవు చూసియేయుందువు. బహిరంగసభలుగాని, స్వరాజ్యపు ఆందోళనగాని చేయరాదు అను మేజిస్ట్రేటు ఉత్తరువుహాడ నీవు వినియేయుండువు. ఆవేశ పూరితుడనై తదాజ్ఞను నాక్షేపింప నెంచి నేనును,

ఒకసంవత్సరము కడచినది. శారద పదియవతరగతిలో ఉత్తీర్ణురాలయినది. ఒకనాడు చదువుకొను గదిలో చావవేసికొని కూర్చున్నది నాటి వార్తాపత్రికలో స్త్రీలకుగల ఉద్యోగపు కాలీలను గమనింప నెంచి పత్రిక చూచినది. స్త్రీలకు ఉద్యోగములు కాలీలేవు. పుటవెనుకపుట త్రిప్పినది. అందు నొకపుటపై పెద్ద యక్షరములతో ‘రామరాజు ఆరెస్టు కాబడెను’ అను వార్త చూచినది. ఆశ్చర్యంతో నావార్తయొక్క వివరమును పూర్తిగ చదివినది. తపాలా బండ్లకు తత్క్షణమే ‘శారద గారు’ అని కేకవేసి, కవరునొకదానిని గదిలో విసిరి వెళ్లిపోయెను.

నామిత్రులు మఱికొందఱును ఉత్సవము నొకదానిని సాగించితిమి. పోలీసులు మమ్ము అరెస్టుచేసి మాతో గూడినప్రజలను లాటిలతో తరిమికొట్టిరి. ఇట్టిగౌరవము నాకు ప్రాప్తించగలదని నీ కొకయుత్తరమును, నాతలిదండ్రుల కొకయుత్తరమును వ్రాసి, వేర్వేరు కవరులలో నుంచి, నాఅరెస్టునుగూర్చి తెలిసినవెంటనే వానిని రవానా చేయవలసినదని నాసహాధ్యాయులను కొందఱిని కోరితిని. నాయెడ నీకు గౌరవముగాని, ప్రేమగాని ఉన్నయెడల నే త్రొక్కిన పక్షముత్రొక్కుము.

మిత్రుడు,
రామరాజు."

ఈ యుత్తరమును శారద తొందరగా చదివినది. మరియొకసారి సావకాశముగ చదివినది. యమున, రామరాజు, రూపాయలు ఆమెమనసులో ప్రతిబింబించినవి. శారదకు నేమిచేయుటకు దోచలేదు. స్వభావస్థిగముగ కార్యకూరత్వము తక్కువ. దానికితోడు ఆకస్మములో నగపడు ఇంద్రధనుస్సుపయికాపుర మంశవలె ననునూహలు. చీమకాలంత పని చేయుటకు నేనుగంత యాలోచన. ఉద్యోగముచేసి

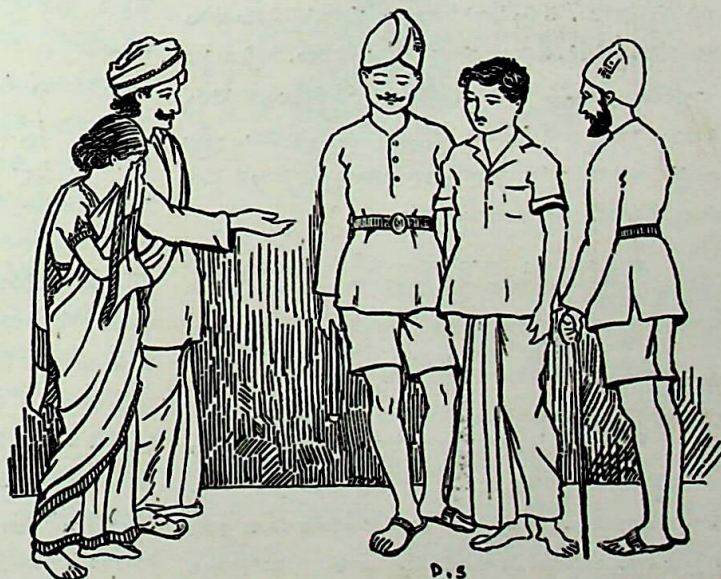
రామరాజుకు ధనము వాపసుచేయుటయా? లేక చెఱసాల కేసుటయా? కోరనివిషయమై యామెమనసు పీకుచుండెను. ఇంక కోరినదానిసంగతి చెప్పవలయునా? 'నాయెడ నీకు గౌరవముగాని, ప్రేమగాని ఉన్నయెడల,' అనుమాటలను తిరిగి తిరిగి చదువుకొన్నది. రామరాజునెడల ఆమెకు గౌరవము కలదో, ప్రేమకలదో చెప్పటకష్టము. వార్తాప్రతికను, ఉత్తరమును ఒకదానిపయినొకటినుంచి, కురులను దిద్దుకొనినది. ముఖమును కుంకుమతిలకముచే నలంకరించినది. ఆద్దమందు ప్రతిబింబము వీక్షించినది. ఉత్తరమును మఱి విప్పినది. ఇంకొకసారి చదివినది. 'చెఱసాలకేసుట ప్రత్యుపకారమునా?... రామరాజు దేశభక్తి

మాపు మని నన్ను ప్రోత్సహించుచున్నాడు...వాని కది ప్రత్యుపకారమే యగును...' అని యనుకొన్నది. తన్ను పోషించుసంఘపు అధికారులకు దెలియజేయవలెనని నిశ్చయించుకొన్నది. చెఱసాల కేసుటయే గత్యంతరమని శారద నిర్ధారణ చేసికొన్నది.

౪

రామరాజుతలిదండ్రులు పుత్రుని దేశభక్తిని గూర్చి విని సంతోషించుటకుమారుగ విచారించిరి. 'పిల్లకా క్కేంటెలును ఉండేబట్టె' అని వారు విలపించిరి. వారికి మనసు ఉండబట్టలేదు. తత్క్షణమే అలహాబాదు ప్రయాణముయినారు. రైలుఎక్స్‌ప్రెస్ (Express) అనుటచే బండి వాయువేగమునోవేగములతో బోవుచుండెను. కాని వారి కది చీమనడకవలె తట్టినది. రెండురోజు లయినతరువాత వారు అలహాబాదు చేరుకొనిరి. పుత్రుని కారాగృహముబాడనుండి ఎవరో తప్పించి నట్లు వారు ప్రయాణములో కలకనిరి. రామరాజు వారికి కుమారుడుగాని ప్రభుత్వమునకు కుమారుడా? న్యాయచట్టమునకు లక్షాధికారియు, భిక్షాధికారియు నొక్కటే.

౫

P. 5

"బిడ్డా, బిడ్డా, ఎంతపనిచేసితివి"

నాడు రామరాజు కేసు తీర్చు. వాని తలదండ్రులు వానిని కోర్టులో గాంచిరి. 'బిడ్డా, బిడ్డా, ఎంతపని చేసితివి? తప్పువప్పుకొను' మని పోలీసుల మధ్య నిలవబడియున్న పుత్రుని వారు కాగలించుకొనిరి. నిస్సాకారముతో తలదండ్రులను త్రోసిపుచ్చి 'క్షత్రియ వంశము నాది. కులగౌరవము నిలవపెట్టవలదా?' అని రామరాజు ధైర్యసైర్యములతో పలికెను. పోలీసులు వారిరువురను త్రోసివైచిరి. 'మాటాడ రాడు' యని రామరాజును వారు అదిమికొట్టిరి. కోర్టులో ప్రజలయలజడి క్రమముగా సన్నగిలినది. న్యాయాధికారి వచ్చెను; ఆసీనుడయ్యెను. ఆచెనువెంట ఇద్దఱు పోలీసులు, ఒకయువతియు కోర్టులోనికి వచ్చిరి. 'ఆడువాండ్రకుగూడ పోగాలము వచ్చినద'ని రామరాజు తలదండ్రు లాశ్రీని చూచి పరిహసించిరి. న్యాయవాది రామరాజును చూచి, 'యువకుడా, చేసినతప్పిదమునకు బశ్చత్తాపము నొందెవా?' యని ప్రశ్నించెను. 'నాయనా, తప్పువప్పుకో, నాయనా, తప్పువప్పుకో' అని రామరాజు తల్లి గద్దడస్వరముతో నన్నది. తల్లి పేగు! కాని, పోలీసులు ఆమెనోరు మూసిరి. 'నే చేసినది తప్పుకాదు. తప్పుచేయనివాడు పశ్చత్తాపము పొందుట యెట్లు?' అని రామరాజు నుడిచెను. పిమ్మట న్యాయవాది శ్రీ ఖైదీవైపు తిరిగి 'నీవేమయిన చెప్పదలచుకొన్నావా?' యని ఆమెను ప్రశ్నించెను. శ్రీ యిట్లు నుడిచెను: 'రామరాజు గారియాజ్ఞ చొప్పున చెఱసాల కేగుటకు నిశ్చయించుకొన్నాను.'

న్యాయవాది: రామరాజు గడ్డి తినుమన్న తినెదవా?

శ్రీ: దానితో తమకు బని లేదు. చెఱసాల కేగుట యుచితము.

'శారదా' యని రామరాజు నిట్టూర్పు విడిచి, శారదవైపు చూచెను. శారద రామరాజును చూచెను. న్యాయవాదికి జాలి పుట్టినది. కాని ఆతడు కూడ న్యాయ చట్టమునకు బద్ధుడు కావలసినదే. శారదరామరాజులు కన్నీరు గార్చిరి. కోర్టులోని వారందఱు విముగ్ధులయిరి.

భార్యాభర్తలు కూడబలుకుకొనిన ట్లున్నవని కొందఱు నివ్వెఱపడిరి. రామరాజు మాతాపితలకు నీశారదయ్యెవ్వరో బోధపడుట లేదు. 'కొంపముంచావురా, కొడుకా!' అని నారు బావురుమనిరి. ఈగొడవలో రామరాజుకు ఆటుమాసములును, శారదకు మూడుమాసములును కఠిన శిక్ష ప్రాప్తించినది.

౬

రామరాజు తలదండ్రులు విచారగ్రస్తులయి యెజవాడ చేరుకొనిరి. యుక్తవయస్కువచ్చిన శ్రీ పురుషులు పూర్వబాంధవ్యము లేక స్నేహసురాగములతో నుండుతటి అపవాదు లవలీలగ కలుగును. యెజవాడలో రామరాజును గూర్చి పలువురు పలువిధములుగ జెప్పుకొనిరి. 'స్వరాజ్యపుమాట దేవుడెఱుగునుగాని తలదండ్రులనిన బొత్తిగ గౌరవము లే'దని కొందఱు; "దూరపుచదువులవలన శారదలు దాపురించెద"రని కొందఱు; "కుష్టుకుంక, అయ్యే!" అని కొందఱు; "ఇప్పటికాలపుసిల్లలు చెప్పినమాటలు వినదరా? అని కొందఱు; "మాటలు వేర్చినకుక్కను వేటకు తీసుకొని వెల్లిన ఉస్కొఅంటే ఉస్కొ అన్న"దని మఱి కొందఱు; "పంజాబీసిల్లను పెండ్లి చేసికొన్నవానికి కులగౌరవము లింకయెక్కడి" వని కొందఱు—ఇట్లు క్షత్రియకులస్థులు యావన్మంది ఊసులు పెట్టుకొనిరి. కొందఱు మాత్రము, క్షత్రియ పౌరుషము నిలబెట్టినాడని రామరాజును పొగడిరి. కులస్థుల ప్రసంగములు ఎడారిలో నుడిగాలివలె రామరాజుకుటుంబమును చుట్టెట్టినవి. వెలితప్ప వారికి గత్యంతరము లేదు. సనాతనధర్మక్షత్రియులు కొందఱు వారిలో మాటాడుట కూడ మానుకొనిరి. 'శారదా, ఎంతపని చేసితివి!' అని రామరాజు తల్లి విలపించినది. కారాగారవాసమున నున్న పుత్రునికై విలపించి విలపించి తల్లి మంచముపట్టినది. మనోవ్యాధికి మందు లేదు. పుత్రునిపయిబడ్డ యపవాదునకు, పుత్రుడు చేసినకార్యమునకు తల్లి పేగు దహించుకొనిపోయినది. ఊణించి, ఊణించి శల్యమై, రెండునెలలకు నామె మరణించినది. రామరాజు తండ్రి

మనమున గుండికుంది మఱినాల్గు రోజులకు స్వర్గము డయ్యెను.

2

నానాటికి శారదమనోభావములు మార్పు చెందుచు వచ్చెను. కారాగారవాసపు మాడునెలకాలములో నామెలో ననేకములగు మార్పులు కలిగెను. 'జీవితము వ్యర్థమా? కాదు....ఎన్నటికిని కాదు... ప్రతిజీవియొక్క జీవితమును సార్థకమే...' అని తనలో తాను శారద వితిర్కించుచుండెను.

'బ్రహ్మచర్యమా, లేక వివాహమా?'

'బ్రహ్మచర్యమే ఉత్తమము. కాని దుర్లభము.'

'.....'

'.....'

ఇట్లు వేదాంతజ్ఞానులకయినను క్లిష్టసమస్యలయిన జీవితపుసార్థకత, వ్యర్థతలనుగూర్చియు, బ్రహ్మచర్య, వివాహ, గుణభేదములనుగూర్చియు నామె తర్కించుకొనుచుండెను. సహజముగ వేదాంతాభిలాషి. దానికి తోడు కారాగారము. బాహ్యబంధనము మనోవికాసమునకు నెంత తావోసగగలదో ఊహ్యము. మాడునెలలయినపిదప శారద విడుదలయ్యెను.

౩

నాడు వసంతపంచమియగుటచే స్త్రీపురుషులు చీమలబాగులవలె త్రివేణీసంగమమునకు స్నానమునకు నరుగ్గుచుండిరి. శారదమాడ బయలుదేరినది. రామరాజును ఆమెయు కలసికొను రస్తాగుండ బోవుచున్నప్పుడు రామరాజు కళాశాలకు నేగుచున్నట్లు ఆమె హృదయఘోరముపయి చిత్రించినట్లయినది. స్నానమున కేగినపుడు పవిత్రనదులసంగమము శారదమనస్సునందు నూత్న భావములను సుస్థిరపజేయుచుండెను. ఆపుణ్యసంగమము పరస్పరమైత్రివలనిలాభము మానవకోటికి ప్రకటించుచున్నట్లు లామెకు దోచెను. నాడు యమునానదిలో ప్రతిబింబించిన రామరాజు

ముఖము అచ్చట గలదేమో యని చూచెను. క్రమక్రమముగ శారదమనస్సు వివాహమే ఉత్తమమని నచ్చ జెప్పుకొనుచున్నది. జలకమాడి గృహమునకు బోవుసరికి శారదకు బాబు వచ్చియుండెను. ఆది రామరాజు వ్రాసినఉత్తరము. ఆత్మపురతతో శారద దానిని విప్పి చదువుకొన్నది. ఆశ్చర్యమును తెలియజేయుచు

"మరల మరల ఆ ఉత్తరమును చదువుకొన్నది"

మరలమరల ఆ ఉత్తరమును చదువుకొన్నది. రామరాజులో నెంతమార్పు కలిగినది! వివాహపుటచిత్తమును గూర్చిఉపన్యసించిన రామరాజు బ్రహ్మచర్యమనుచున్నాడే! ఆహా! మానవులభావము లెంతో మఱిపోవుచుండును!కాదు, కాదు..... ఇది నాదురదృష్టము.....నాడు యమునపై బ్రహ్మచర్యమునుగూర్చినేను ఉపన్యసించలేదా? అట్లే ఈతడిప్పుడు.....' అని యమకొని ఉత్తరములో తన్ను

గూర్చి ప్రేమరూపములగు పదము లేవయిన గలవేమో యని శారద దానిని సావకాశముగ ఇట్లు చదివినది:

“ప్రియమైనశారదకు,

గతవారము చెఱసాలనుండి విడుదలయ్యుతిని. నామాట పాటించి నీవు చెఱసాలకు నేనందుకు నా వందనములు. నాదురదృష్టవశమున మాతలిదండ్రులు కాలముచేసినారు. గృహస్థాశ్రమమునకున్న బ్రహ్మచర్యమే ఉత్తమమని నానమ్మకము. ఇది నీకు క్రొత్త సిద్ధాంతము కాదు. ”

౯

శారద రామరాజుల పరస్పరానురాగపు వృత్తాంతము కళాశాలాధికారులకు, ఆర్యసమాజపు అధికారులకు తెలిసినది. ఇరువురి కులసంప్రదాయములను వారు కనుగొనిరి. ఒకనాటి సాయంకాలము శారద రామరాజులను వారు యమునాతీరమునకు గొనిపోయిరి. నావ నొకదాని నడ్డకు మాటలాడి వారుయావన్మంది దానిలో ఇచ్చావిహారము సాగించిరి. కొంతమారము పోయిన తరువాత అధికారులు శారదను ఇట్లు ప్రశ్నించిరి:

‘శారదా, నీకు రామరాజు భర్తయగుట ఆనందమా?...’

శారదనేత్రములు రామరాజుముఖమును తేనెపట్టు నాకర్షించుకొను తేనెటీగలవలె నున్నవి. శారద జవాబీయలేదు. మందహాసముతో ముఖము వంచినది.

అధికారులు శారదా, రామరాజు త్నాత్రియుడు, గుణవంతుడు, రూపవంతుడు, ధనవంతు డనినూడ మాకు తెలిసినది. వానిశీలము ప్రశంసనీయమయినది.

శా : అనాధుల కంతకన్న కావలసిన దేమి యున్నది?

శారదపలుకులు రామరాజు హృదయమునులక్కును అగ్ని కరగించినటులు కరగించినవి. కాని, కొంతతడ

వయినపిదప ‘బ్రహ్మచర్యమే నాదీక్ష’ యని అతడు నిశ్చయించుకొనెను.

అధి : రామరాజూ, నీసందేహ మేమి?

రామ : నేను బ్రహ్మచర్యదీక్ష నవలంబించితిని.

అధి : తలిదండ్రులు మరణించినంత మాత్రమున, బంధుగులు వెలివేసినంతమాత్రమున బ్రహ్మచర్యదీక్ష నవలంబింపవలెనా? జీవితమున నీపరమావధియేమి?

రామ : దేశసేవ.

అధి : అనగా నెట్టిది?

రామ : అజ్ఞానాంధకారము పారదోలుటకు విద్యావ్యాప్తి కలుగజేయుట.

అధి : ప్రశంసనీయము. అట్టి పరమావధి నిర్వర్తించుటకు గుణశీలములు గల భార్య ఎంతో సహాయ భూతురాలు కాగలరు... శారద మేధావి. జ్ఞానాజ్ఞాన విచక్షణలు గలబాలిక ... నీకు తగు ఉద్యోగము కూడ మేము చూపగలము.

రామరాజు సావకాశముగ ఈ మాటలను వినెను. పూర్వము శారద నిరీక్షించుచుండిన వంతులకడకు నావ వచ్చినది. శారద కన్నీరుగార్చిన రోజుతాను 30 రూపాయిలు ఇచ్చినదివసమును రామ రాజుకు జ్ఞాపికివచ్చెను. ఆమెముఖపద్మముపయి గల కురులు ఇప్పు డాతని నాహ్వానించుచున్నటులు వానికి దోచెను. శారద యమునలో చూచుచుండెను. రామ రాజు శారదప్రతిబింబము కాంచెను. ఆలోచించి యాలోచించి ‘అట్లే కాని’ డని రామరాజు సమ్మతించెను. సమ్మతించి ‘శారదా, నీవు నాకు 30 రూపాయిలు వాపసుచేయ నవసరములే’ దనెను. ‘30 రూపాయిలకు 3 నెలల కారాగారవాసము చేసి తిని కాదా’ యని నవ్వుచు శారద పలికినది.

రామరాజును, అధికారులను నవ్విరి.

మహాత్ముని హరిజనయాత్ర:

ఆంధ్ర దేశము

“గాంధీగారంఁజే ఆంధ్రులకు మూఢభక్తి” అని ఆంధ్రీతరులు చాలామంది అనుచుండగా విన్నాను. అవును, ఉదారహృదయులకు ఏయుగపురుషుడన్నను భక్తి యుండుట సహజము. మూఢవిశ్వాసములు, మూఢాచారములలో మునిగియుండువారిని నూతన సందేశములు ఆకర్షింపజాలవు. ఆంధ్రులు సహజముగా సంస్కారప్రియులు. బుద్ధభగవానుని విజ్ఞానము తెలుగుదేశములో వ్యాపించి నాటుకపోయినది. అమరావతిలో విశ్వవిద్యాలయములు వెలసి స్తూపములు, విహారములు నెలకొల్పబడినవి. రామమోహన, విద్యాసాగరులు ఆంధ్రహృదయమున కొంతకాలము రాజ్యము చేసిరి. లోకోత్తరపురుషుడు, నవయుగధర్మసంస్థాపనాచార్యుడు, మహాత్ముడు తెలుగువారి మనస్సున గ్రహించెను. కపటములేని. త్యాగము, కొలత లేనియత్నానూ, నిష్కామమగు సేవ! ఎన్ని సాధ్యపాపములను అభింషయిన స్వాగతము, ఎక్కడికి వెళ్లి నను సర్వపక్షసమ్మేళనము! నల్ల జండాలు! లేవు. కుతర్కములు గిట్టవు. కావలసినది మనసారు దీర్ఘము, ప్రేమపూర్వకాభివృద్ధి.

పన్నులు బరువు, పంటలు లేవు, ధరలు పడిపోయినవి, అప్పులు తీర్చరానివి, అయినసేమి, అడిగినచాలును, తోచినదియివ్వగలరు. ఒంటిమీద నగబక్కలే. ‘సోదరి, భిక్షము’ అని చేయిచాపుటతడవు, సత్యమునుమతి యక్కరలేదు; పేదరికము అడ్డమురాదు; సర్వార్పణము! చిరరకుమంగళనూత్రముమాడ జమకెక్కదు!

పోలీసులు సలాములు పెట్టిరి. పోలీసు ప్రేయధికారులు దారితీసిరి. రేల్వేఉద్యోగులు సాష్టాంగపడిరి; తమ కుటుంబములకు దర్శనమిప్పించుటకు రైళ్ల నాపిరి. ఇంటిముందు ఒకనిమిషమాగిన ౧౧౬ రూ. చెల్లించిరి.

దేశమంతయు సంతోషమున నోలలాడెను. సంఘము కదలినది. నూతనశక్తి యభివృద్ధి. ఆంధ్ర

దేశమునుండి విశేషధనమునేకాక, ఘనకార్యమును గూడ మహాత్ము డానించినాడు. ఆయన యాశ నిరాశ కాలేదు. సారిజననిధికి విశేషధనము కూడినది. మహాత్ముడు సంతసించినాడు; అభినందించినాడు.

మహాత్మునిసందేశము

(హిందూపురములో జనవరి 4-వ తేది యువయమున)

“ఆంధ్రదేశమందు నేను లక్షలకొలది జనులను జూచియున్నాను. అస్పృశ్యతాపిశాచము మరణశయ్యయందు మూల్గుచున్నదని నాయభిప్రాయము. నా అభిప్రాయము సత్యమో అసత్యమో ధనుషపరుభారము మీయందున్నది. మీ రందరును, అస్పృశ్యతాభావమును మీ హృదయములనుండి వెకలించివేయుదు రని ఆశించుచున్నాను.

ఈశ్వరసృష్టి చాల విచిత్రమైనదనుటకు సందేహములేదు. కాని అతని సృష్టియందు ఉచ్చనీచభేద భావములు కలవని ఎవరును చెప్పజాలరు. భగవత్సృష్టిలో వృక్షములకు అసంఖ్యాకములగు పత్రములు కలవు. అం దొకయాకు గొప్పది. మరొకటి తక్కువది అని ఎవరనగలరు? భగవంతుడు మానవులందరిని సమానహక్కులతో సృష్టించియున్నాడు. అందు ఒకడు హెచ్చు, ఒకడు తక్కువ యనునది మానవనిర్మితము. ఏమను ఘోష తాను సర్వోత్తము డని భావించుచున్నాడో అతడణిపతితుడనుచున్నాడనియు, తాను రేణువుకంటె తక్కువయని ఎవడు అనుకొనుచున్నాడో వాడు సర్వోత్తముడుగ పరిగణింపబడుచున్నాడనియు అనుభవమువలన మనము తెలిసికొనుచున్నాము. మానవుడెల్లప్పుడును అభివృద్ధిని గోరుచున్నాడు. మనము సులభముగ హరిజనులము కాగలము. అనగా, హరికిచెందిన మనుజులమని నాయభిప్రాయము. కొట్లకొలది జనులకట్టిభాగ్యము లభించుట సామాన్యము కాదు. మనము మన భేదభావముల విస్మరించిన, మన అంతఃకలహము

లన్నియు నశింపగలవు. హరిజనులపట్ల మనము మనభేద భావముల విస్మరించిన హిందూసమాజమందేకాక, ముసల్యానులు, క్రైస్తవులను మనకు గల భేదభావములు గూడ నశించి నిజమగు ఐక్యము ఏర్పడగలదు. దేశమునందీయస్పృశ్యత నిర్మూలంపబడునంతవరకు నాకు మన శ్వాంతియుండదు. నాపట్ల కన్నరచినమీ ప్రేమకు కృతజ్ఞత దెలుపుటమందు మీ లోటుబాటులను దెలుపనిచో, అయ్యది అసంపూర్ణమే యగును. స్వయం సేవకులును, కార్యకర్తలును చాల కష్టించి పనిచేసిననుటకు సందియములేదు. కాని ఇన్నాళ్లయనుభవము మీదగూడ, వారు తమ కర్తవ్యమును గూర్చిన సంపూర్ణజ్ఞానమును సంపాదించియుండలేదనుటకు విచారమగుచున్నది. సభాసమావేశముల సేర్పాటుచేయునపుడు మనము చిన్నచిన్న విషయముల గూడ గమనింపవలయును. ప్రతివిషయమును బాగుగ పరిశీలించి ఏర్పాట్లు చేసికొనవలయును. అట్లు మనము చేయకపోవుట మనకు హరదృష్టియు, ఆలోచనశక్తియు లేదని రుజువుచేయును. ఆంగ్లదేశములోని స్వయం సేవకులు చూరాలోచనతోను, సరియైన ఆలోచనతోను పనిచేసిన వారగుటకు కార్యములను చేయగల్గుదురు.

ఆంగ్లలో అద్భుతమైన భావోద్రేకమును, శ్రద్ధాభక్తులును గలవు. భగవానుడు గీతయందు మహేశ్వరించిన ప్రకారము శ్రద్ధాభక్తులతో బాటు విమర్శజ్ఞానమును ఉన్నగాని ప్రయోజనము లేదని చెప్పియున్నాడు. అందువలన ఆంగ్లదేశీయ కార్యకర్తలును, స్వయం సేవకులును వలయు విమర్శపూర్ణమగు జ్ఞానమును సంపాదించవలసినదిగా కోరుచున్నాను. మీ రట్టిజ్ఞానము సంపాదించినచో మీశక్తి ఇనుముడింపగలదు.

తన సహచరులను స్తుతించుట మిత్రగర్భము కాదు. తమ మిత్రులయందలి లేని గుణములనుపొగడి వారిని మోసగించుట యుత్తమకార్యముకాదు. అందుననే నేను ప్రత్యక్షముగ జూచిన మీ లోటుపాటులను తెల్పుట నాధర్మమని తలచి తెల్పితిని. నేనట్లు చేయనిచో, మీ మిత్రత్వమునకు కృతజ్ఞతను జూపుటకు

బదులు కృతఘ్నుత జూపినవాడ నగుదును. నాయీ మోచ్చరికను గమనించి, తమ లోటుపాటుల దిద్దుకొందురని విశ్వసించుచున్నాను.

నేను హరిజనసేవకులు విశుద్ధవర్తనులుగా నుండవలయు నని పలుమారులు వ్రాసియు, జెప్పియు నుంటిని. అతడెప్పుడును మాలిన్యవృష్టి నుంచకూడదు. అతని స్పర్శ నిష్కల్మషముగా నుండవలయును. అతనివాక్కు పవిత్రముగ నుండు టవసరము. అతడెప్పుడును పరనింద చేయరాదు. శత్రుమిత్రులెల్లరను ప్రేమతో చూచుచుండవలయును. ఈ శుద్ధియజ్ఞమందు అపవిత్రస్వభావముగలవా రుండరాదు. హరిజనసేవయందు పాల్గొను మనమందరము మన యంతరాత్మలను పరిశుద్ధ మొనర్చుకొనవలయును. ఈ సుందరసుప్రభాత సమయమున, సూర్యభగవానునిపాక్షిగ, అస్పృశ్యతా కళంకమును, మనదేశమునుండి తరిమివేయుటకు వలయుశక్తి నొసంగవలసినదని మనమందరము భగవానుని ప్రార్థింతము."

హరిజననిధికి ఆంగ్లదేశము విరాళములు

పడమటికృష్ణ	రు.	23	౪౬	౧	౧౦
తూర్పుకృష్ణ		౫౧	౨౮	౦	3
గుంటూరు		2౪	౪౫	౯	౬
తూర్పుగోదావరి		23	౧౫	౧౪	౧
పడమటిగోదావరి		౧౦3	౧౬	2	౯
నెల్లూరు		౧౨	౧౦౪	౦	3
విశాఖపట్టణము		2౮	౫౨	౧౧	౧౦
చిత్తూరు (ఁగలుకాక)		౧3	౦2	౧౫	౨
కడప		౧౪	2౨	౨	౯
అనంతపురము		౫2	౫3	౧౨	౨
ప్రావిన్సియల్ బోర్డు		౪౪	౯	౦	౦

మొత్తము రు. ౬౬౫౪౧ ౧౧ 2

మా. బాపిండు,

ఆంగ్లరాష్ట్ర హరిజనసేవాసంఘ కార్యదర్శి.

శ్రీ. శ్రీ. మల్లంపల్లి శారదాంబగారు
(జననము ౨౫-౧-౧౯౧౫, మరణము ౪-౧-౧౯౩౪)

కీ. శే. మల్లంపల్లి శారదాంబగారు

ఈమె ఆరాధ్యకుటుంబమునకు జేందిన ఆంధ్రయువతి. కృష్ణాజిల్లాలోని గుడివాడ నివాసులును, సుప్రసిద్ధ న్యాయవాదులు నగు శ్రీ శివలెంకపున్నయ్యగారి పుత్రిక. మల్లంపల్లికుమారబ్రహ్మానందముగారిగర్భపత్ని. సంగీతమునందు ఈమెపాండిత్యము సహజసిద్ధము. ఈమెగాత్ర మతిమనోహరము. తాల్లరగించు గాంధర్వ విద్య ఈమెకు వెన్నతోడ జెట్టిపది. కర్నాటకఘటియందును, హిందూస్థానీ గవాయి సంప్రదాయమునందును అపారమైన ప్రజ్ఞ లేతవయసుననే ఈమెకు పట్టువడెను. వీణావాద్యమున కడుసమర్థురాలు. హార్మోనియమునందు సునిశితమైన సుస్వరములను సులభముగా బలికింపనేర్చినది. ఈమెసంగీతవైరుష్యమునకు విద్వాంసులచ్చెరువందిరి.

సంగీతమునందేకాక సాహిత్యమునందును అసాధారణప్రజ్ఞావంతురాలయ్యెను. హిందీప్రాథమికపరీక్షలయందు తీర్థయై కీ. శే. జంధ్యాల శివన్నశాస్త్రిగారి వంటి హిందీపండితుల మెప్పువడసెను. ఆంధ్రసారస్వ

తమునం దీమెకు గల యభిరుచి యపారము. శేషలగ్రంథవ్యాసంగముననేతన సాహిత్యజ్ఞానమును పెంపొందించుకొనెను. గాంధీమహాత్ముని మహోపదేశములను దీక్షతో పఠించి భిద్దరువస్త్రములే దేశస్వాతంత్ర్యమునకు దీక్షావస్త్రములని సదా వానినే ధరించెను.

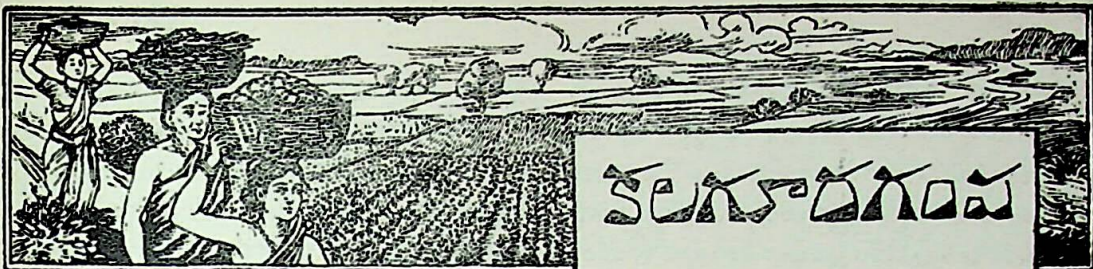
ఈమె విద్యాసక్తికి భర్త సహకారియై కడుంగను ప్రోత్సహించెను. అత్తినీటికాపురము అయిదు సంవత్సరములేయయ్యును మత్తయిదువులకుతలహానికమై పరమసాధ్వీయై పుట్టినింటికిని మెట్టినింటికిని వన్నెయు వాసియు దెచ్చి పసుపుకుంకుమలతో పరమపదము నందెను. సతీపతుల యనురాగము అసమానము. కాని యాసతిని వీడిన పతియొక్క వియోగము నేడు దుర్భరము.

బాల యయ్యును సుగుణాలవాల. సకలసద్గుణునికురంబ. ఈశారదాంబ. పదునెనిమిదేండ్లకే అకాలమృత్యువు వాశబడిన యీమెకై శోకించు ప్రియభర్తకును, తలిదండ్రులకును భగవంతుమూరట గలిగించి ఆమెయాత్మకు శాంతి నొసంగుగాక.

సారంగధరుని మెట్ట

—పి. రాఘవరావు.

కలగూదగంప

ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయము

భాషా ప్రయత్న రాష్ట్ర నిర్మాణావశ్యకతను గురించి సుమారు 25 సంవత్సరములనుండి మన యాంధ్రులు ఆందోళన చేయుచున్నారు. దీనిని భారతవర్షము లోని యితరరాష్ట్రములలోని జనసామాన్యము ఆమోదించి యున్నారు. రాష్ట్ర సుపరిపాలన, స్వపరిపాలనలకు దేశ భాషలలోనే రాచకార్యములన్నియు జరుగవలెననియు, కాసన నిర్మాణసభలలో ప్రజలు ఎక్కువగ పాల్గొనవలెనన్న దేశభాషలలోనే చర్యలు జరుగవలెననియు, ప్రజలలో ఉన్న తవిద్యహడా విరివిగా వ్యాపించవలెనన్న దేశభాషలలోనే, మన విశ్వవిద్యాలయములు, సమస్త శాస్త్రములను, కళలను గణపవలెననియు అందరము అంగీకరించక తప్పదు. మన యాంధ్రదేశమున కంతకును ఒక్క ప్రత్యేక విశ్వవిద్యాలయమును మొదట కొరియుంటిమి. ఆకొరిక యీడేరినది కాని, ఫలములు చేపూరలేదు. కొన్ని సౌకర్యములు కలవని, ఆంధ్ర రాష్ట్రములో ఒకమూలను దీనిని స్థాపనచేసి మన గాయలసీ మాంధ్రుల మనస్సుల నొప్పించి, వారిని విడిపోవునట్లు చేసితిమి. ఇప్పుడు వారిని తిరిగి బలవంతముగా కలుపుకొనుటకు ఆంధ్రయూనివర్సిటీ ఆస్తును మార్చుటకు బిల్లును ప్రవేశపెట్టితిమి. వారు తమకు సమీపమున నున్న మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయముతో తమ కళాశాలలను చేర్చుటవలన వారి కెక్కువ సౌకర్యములు, పలుకుబడి యుండుటలో సందేహమేమి? మన మిట్లు వారిని బలవంతపరచినకొలది వైషమ్యములు తప్పక జనించును.

మనము ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయము నేర్పరచుకొన్నందువలన బావుకొన్నదేమి? అదివరకు లేనిది,

మనప్రజల కేమి లాభము కలిగినది? మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయములో మేము నేర్చుకొన్న చదువే - విద్యా విధానమునే - పరీక్ష లవే - కళాశాల లవే. ఈవైసు చాన్సలరు, రిజిస్ట్రారు, ప్రొఫెసర్లు, పరిశోధకపండితులు, సెనేటర్లు ప్రయాణభిత్తములు, అవసరముగా మన నెత్తిని పడినవి. వీరు చేయునంతయు మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయము చేయునదే. మనలో కొందరికి పలుకుబడి, ధనసంపాదనము, పరీక్షలు చేయు నధికారము, ప్రాపకము, పోషకత్వము మొదలగునవి దొరకినవి కాని, పూర్వపు సంకుచిత దృష్టి వీరిని వదలలేదు. స్వాధ్యాయము చూపించక తమరు చేయుపనికొలది తీతములు తీసికొనక, ప్రజలధనము నెంత గ్రహించుచున్నారో ఆలోచించుచు - ఈ విద్యాలయము స్థాపన తేదినండి, ధనమునంతయు భౌతికశాస్త్రముల నన్నింటిని విదేశభాషలనుండి అనువదించుట కుపయోగించిన యెడల తమ నామమును సార్థకముచేసికొనియుండురు, ప్రస్తుత మున్న కళాశాలలను బాసచేయుటలోను. వృద్ధి చేసి ఆనర్గు కొర్సులను పెట్టుటకు బదులు విశాఖపట్టణముననే పట్టముగట్టి పులినిచూచి నక్కచాత పెట్టుకొన్నట్లు ఇంగ్లాండులోని ఆక్సుఫర్డు కేంబ్రిడ్జి లలోవలె సమస్తవిద్యలు ఒకచోటనే పుంజీధూతముచేసి వృద్ధిపరచవలెననే ప్రాస్వపృష్టి వీరి నావరించినది. రాష్ట్రములోని తక్కిన కళాశాలలు కొరగానివైనట్లు వానిలోని విద్యార్థులను తమ విశ్వవిద్యాలయ పరీక్షలకు లోసుగావించుట. పరిషాధికారులను తామేయేర్పరుచుట, యిట్టిసంయుక్తవిశ్వవిద్యాలయములోనిముఖ్య లోపము.

భాషా ప్రయత్న రాష్ట్ర నిర్మాణమునకును, విశ్వవిద్యాలయముల స్థాపనకును ఎట్టి సంబంధము ఉండనక్కరలేదని నాకు తోచుచున్నది. ఆంధ్రరాష్ట్ర)

మన కంతకును ఒక్కవిశ్వవిద్యాలయ మేల యుండ వలెను. ఇంగ్లాండు, అమెరికా, జర్మనీ మొదలగు దేశములలో అనేక విశ్వవిద్యాలయములు వెలసినవి. ఇవి యన్నియు అన్ని శాస్త్రములను గరపుచున్నా! మనకు ఆదేశములవారికిగల ధనము కలదాయని కొందరు ప్రశ్నింపవచ్చును. ప్రస్తుతమున్న మొదటి తరగతి కళాశాలలు విశ్వవిద్యాలయములుగానే మారి, ఒకటి రెండు శాస్త్రములలోనే విద్య గరపి, విద్యార్థులకు డిగ్రీల నేల యాయరాదు? మన మనోదాస్యమే, యిట్టి ప్రాస్పర్షికి కారణము. ఆయా కళాశాలలకు ఈ గవర్న మెంటే, యీ జమీందారులే యీ వర్తక శిఖామణులే, యీ ధనవంతులే యిప్పు డిచ్చినట్లుగానే ధనసహాయ మేలచేయరాదు? ఈధనవ్యయమునకు అంతె క్కడ? కాశీ విశ్వవిద్యాలయమునకు కోటిరూపాయలు సేకరించినను మఱియొక కోటిరూపాయలు కావలెనని పండిత మాళవ్యాగారు ఘోష పెట్టుచున్నారు. ప్రతికళాశాలయు తనచుట్టుపట్ల పరిస్థితులను బట్టి, అభ్యాసమున కనువగు శాస్త్రములనే స్వల్పవ్యయముతో బోధించ గలుగును. ఏ శాస్త్రముం దెవరికి అభిరుచిగలనో వా రా విశ్వవిద్యాలయమునకేగి సిద్ధాంతాచరణ భాగములను నేర్చుకొనెదరు. ఈ విశ్వవిద్యాలయములలో కొన్ని సులభముగాను, చవుకగాను డిగ్రీల నిచ్చెదరని కొందరు భయపడవచ్చును. అయిన నేమి? విద్యావ్యాప్తి మనకు ముఖ్యముగాని, యీబిరుదు! మనలను రక్షించు నని? ఇంతవరకు గవర్న మెంటువారు స్వయముగాగాని, వారి పేరుమీదగాని యేర్పరచిన విశ్వవిద్యాలయపరీక్షలు ప్యాసెనగాని, వారియుక్త్యోగములను ఈయరు. ఇకముం దుమాడ ఈయరనుకొనును? ఇట్టి యుక్త్యోగములు నియ మిత సంఖ్యమాత్రమే గలవగుటచే నిప్పుడు ప్రతిసంవత్స రము వేడియప్పచ్చులు పెనమునుండి జారవిడుచునట్లు శర పరంపరగ వెడలుచున్న మన గ్రామ్యుడెట్లు గతియేమి? ఇకముందు, మనము సంపాదించిన విద్యబట్టియే మనలను సత్కరించి, ప్రజలు పోషించెదరు గాని, మన డిగ్రీలను బట్టికాదు. ఏవర్తకుని యుద్దనో, యే ఫ్యాక్టరీలోనో యే గనిలోనో, యేపాశాలలోనో, యేకంపెనీలోనో

యే భూమిఖామందువద్దనో మనము - ఈ మేదువారి కొంతకాలముచేసి, అనుభవము సంపాదించిన కొలది మన విద్యార్థులు ప్రయోజకు లగుదురు గాని, యీవిశ్వవిద్యాలయముల డిగ్రీలు మాత్రమే మనకు లిండిని పెట్టవు. పాశ్చాత్యదేశములలో అనేకవేలమంది విశ్వవిద్యాలయములలో డిగ్రీలను తీసికొనకుండా, శీవనోపాధిని సంపాదించుకొనుటయే కాక, గొప్ప గౌరవము, ధనము, జ్ఞానమును పొంది యున్నారు. డిగ్రీలు సంపాదించుకొని, నిరుక్త్యోగమువలన బాధలు పడుచున్న వారును ఉన్నారు. ప్రజాసంస్థలలో మన తెలివితేటల వలననే కాని, డిగ్రీ లున్నంతమాత్రముననే మనకు గౌరవస్థానము దొరకనేరదు.

కాబట్టి, రాష్ట్రమునకంతకును ఒక్కసంయుక్త విశ్వవిద్యాలయ (Federal University) ముండుట న్యాయవంకాదు. అన్ని ఆసక్తు కోర్కెలు ఒక్క చోట నుండుట మిక్కిలి అనుచితము. ఢిల్లీకి ఢిల్లీ, పల్లెకు పల్లె యని ప్రతికళాశాలను తనకుగల ధనమునుబట్టియు, త్యాగమును చూపించు ఉదారులగు ప్రాఫెసర్లను బట్టియు, ఒకటి రెండు అభిమానశాస్త్రములలోనే ఉత్తమ విద్యనిచ్చి, తన విద్యార్థులను పరీక్షించి తన ప్రాఫెసర్ల చేతనే డిగ్రీల నిప్పించవలెను. విశ్వవిద్యాలయము పేరుకంటె, విద్యార్థి తన ప్రాఫెసరుడొక్క పేరునుబట్టియే తాను పరపతి సంపాదించుకొనగలవాడగును. ఆధునికస్థితులను బట్టి మన రాయలసీమాంధ్రులు మారుమూలనున్న నేతిబీరకాయ యనదగు ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయాపేక్షను వదిలి తమ కళాశాలలను సమీపములోనున్న మద్రాసువిశ్వవిద్యాలయముతో చేర్చియుంచుటకుగాని, లేక తమ కళాశాలలను స్వతంత్ర జాతీయ విశ్వవిద్యాలయములు (National Unitary Universities) గ మార్చుకొని జరిగించవలెను. ప్రతి ఆంధ్రజిల్లాయును, విద్యావిషయములో తన స్వతంత్ర తన నిలుపుకొనుటచే, ప్రత్యేకరాష్ట్రస్థాపన మాత్రమున కంతమాత్రము అడ్డు కలుగదు. నేను 1911-వ సంవత్సరములోనే, ఆంధ్రులుమాడా విడిపోయి చిన్న చిన్న ప్రత్యేకరాష్ట్రములను, అమెరికాసంయుక్త

రాష్ట్రములోని అట్లాంటికుస్టేట్సువలె నిర్వహించుటలో నెట్టి లోపము కలుగదని వ్రాసియుంటిని. కాబట్టి ప్రస్తుత పరిస్థితులలో నా గొంతెమ్మ కోరికలు సఫలము కాక పోయినను, నా రాయలసీమ సోదరులు, విశాఖపట్టణ విశ్వవిద్యాలయముతో సంబంధము నుంచుకొనవలదని నా ప్రార్థన.

వల్లారి సూర్యనారాయణరావు,
(కృష్ణాపత్రిక, 3-2-34)

కేరళ దేశపు కథకలి

[1934-వ సం. జనవరి 22-వ తేదినాటి కృష్ణాపత్రికయందు ప్రకటితమయిన 'భారతనాట్యప్రశంస' యనువ్యాసముననుండి]

ఇటీవల కేరళదేశపు కథకలిని బ్రశంసించుచు అనేకులు వ్యాసములు వ్రాయుచున్నారు. భారతదేశపు నాట్యకళ కేవల మిక్కడనే ప్రతిష్ఠింపబడి, పరిపూర్ణత గాంచినదనియు, భరతుని నాట్యశాస్త్రము కన్న ఇది ప్రాచీనమనియు అతిశయోక్తులను నుడుపుచున్నారు. భరతుని శాస్త్రమున లేని ముద్రలను, అభినయ విశేషములను కథకలిలో గానవచ్చునని యార్జుటించుచున్నారు. నిజము పరికించినచో, నిది కేవలము సత్యదూరము. కథకలి 17-వ శతాబ్దమునాటిదనియు, ఎంత వెనుకకుద్రోసినను 18-వ శతాబ్దముకంటె పూర్వమునకు జెందదనియు, ప్రాచీనచరిత్రపరిశోధకులు వ్రాసియున్నారు. సంస్కృతనిఘంటువులోని సకల శబ్దజాలమునకును భరతుని శాస్త్రమునందు అభినయ నిఘంటువున్నది. భరతుడు స్వభావము ననుసరించి ముద్రల నేర్పాటుచేసెను. కాని కథకలిలో సంప్రదాయముగ సిద్ధమైపోయిన కొన్ని ముద్రలు స్వభావమునకు, విలాసమునకునుగూడ విరుద్ధములుగ నున్నవి లేకపోలేదు. పతాకము త్రిపతాకముగను, త్రిపతాకము పతాకముగను కథకలిలో జేర్కొనబడుచున్నవి. భరతునిచే నిర్దేశింపబడిన అర్ధచంద్రహస్తము స్వాభావికముగ నున్నది. కథకలిలోని 'అర్ధచంద్రహస్తము' అస్వాభావికము. వృద్ధాప్యమును నూచించెడి 'ముష్టి'ని

చూపించుపట్ల, చేత గట్టి పట్టుకొనుటకు బొటనవేలు మైకుండుటకు బదులు, అస్వాభావికముగా లోపల నుంచబడుచున్నది. బాణాసనమును చేతబట్టుకొనినట్లు నూచించుచు, శూరత్వమును తెలియజేయు శిఖరహస్తము నోటిదగ్గర నుంచినచో త్రాగుడును నూచించును; వెలకిల నుంచినచో పితృతర్పణమును తెలియజేయును. స్వభావ సిద్ధములైన ఈ ముద్రలకు మారు, కథకలిలో, దూరమున నున్నవానిని నిర్దేశించుటకు మనము చూపుడు వ్రేలిని చాచియుంచు హస్తము ద్రవాడుకలో నున్నది. ఈ మార్పు 'పతనము' గాని, 'అభివృద్ధి' గాజాలదు. ఏముద్రయైనను స్వభావమునుబట్టియు, సౌష్ఠవమును బట్టియు విమర్శింప బడవలెను. దీనిని బట్టి చూచినచో, కథకలి స్వతంత్రమని, భరతుని నాట్య శాస్త్రమునకన్న ప్రాచీనమని నుడుపుటకన్న, భరతుని నాట్యశాస్త్రమే దేశమంతటను వ్యాపించి వివిధప్రాంతములలో వివిధ రూపముల గౌరవింపబడుచున్నదనుటయే సమంజసము.

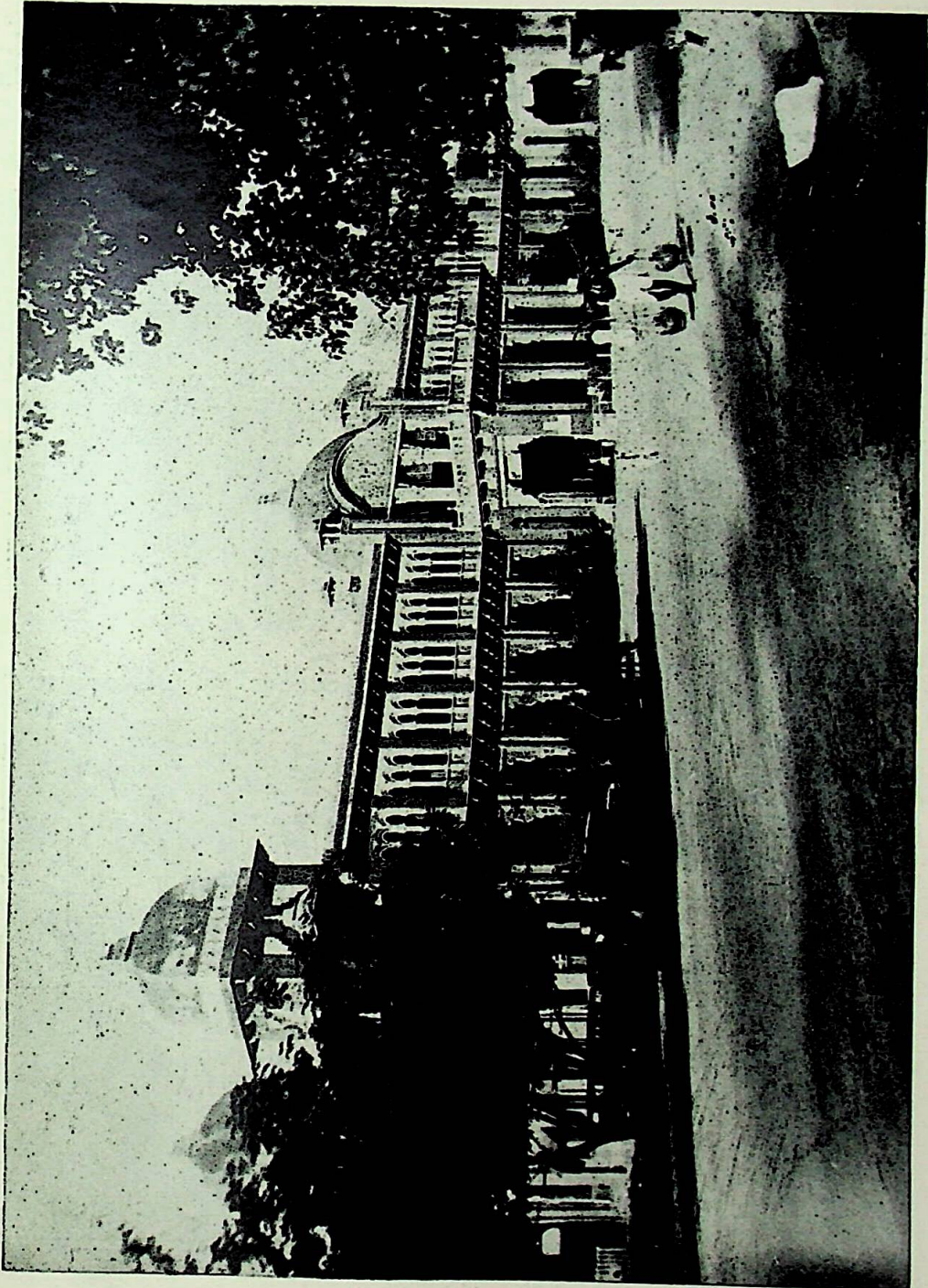
ఇట్లునుటచే కథకలియొక్క ప్రాశస్త్యమునకేమియు లోటురాదు. భారత సంప్రదాయము లనేకము లిందు ఉత్పన్నములు గాకుండ నిలిచి యున్నవి. కథకలి చాలచోట్ల ఆంధ్రదేశపు వీధినాటకమును, తమిళదేశపు 'తేరుక్కొట్టు' ను, కన్నడదేశపు 'యక్షగానము' ను బోలియే యుండును. కథాప్రారంభమునకు బూర్వము నిర్గీతవాద్యము, దైవప్రార్థనము, కథానాయకుని ప్రదర్శనము—ఇవన్నియు ఇంచుమించు సంస్కృత సంప్రదాయమునే అనుకరించుచున్నవి. వీని తరువాత 'మంజుతర' అను గీత గోవిందములోని 17-వ గీతము గానము నేయబడును. అనంతరము ఇద్దరు గాయకులు, ప్రదర్శింపబడబోవు కథ నంతను గానము చేయుదురు. కథాసరళిని వివిధపాత్రలు ప్రవేశించి, వాచికముగాకుండ, తక్కిన సాత్విక, ఆంగిక, ఆహార్యాభినయములతో కథ నంతను ప్రదర్శించును. గీతముయొక్క ప్రతిచరణమునకును అభినయమును, చరణమునకు చరణమునకు మధ్య విరామమునకు కేవల నృత్యమును సలుపబడుచుండును. వాచికాభినయము లేకపోవుటచే కథకలి ఉపరూపకముగను కాని రూపకము కాదు. కథకలిని మహానంద

మతో బ్రశంసించుచు ఉదయ శంకరు డిట్టుల నుడివెను:
 “కళాభ్యాససిపాస నాకు మెండు. యూరపు, అమె
 రికా, జావా మొదలగు ప్రదేశములకు బోయి ప్రశస్తము
 లైన నృత్యములను గాంచితిని. కాని, కళకలివంటి
 యుత్తమ నాట్యమును నే నెక్కడనుచూచియుండ
 లేదు. నాట్యకళ అక్కడ పరిణతి గాంచినది. మాన
 వుని కళాప్రకృతి కది అద్భుతప్రదర్శనము. మానవుని

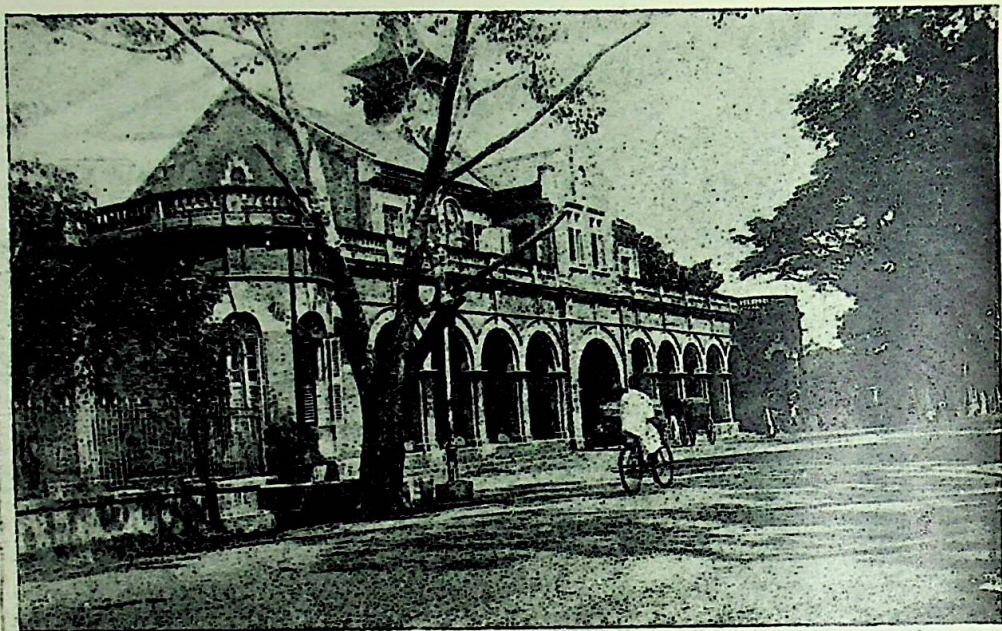
ఆశయములను, భావములను వ్యక్తము చేయుటలో
 దానికి మించినది మరియొకటి లేదు. సాస్త్రసేతాద్యభి
 నయములచే తెల్పబడిన భావ వాచికభాషకన్న బల
 వత్తరము. అభ్యాసకుల తుపయుక్తములగు విషయము
 లందు అనేకములు కలవు.” ఉదయశంకరుని యావాక్య
 ములు శేవలము కళకలికేకాక, మొత్తముమీద భారత
 నాట్యకళ కంఠకును చెందునని తలచుట సమంజసము.”

కోయదొర

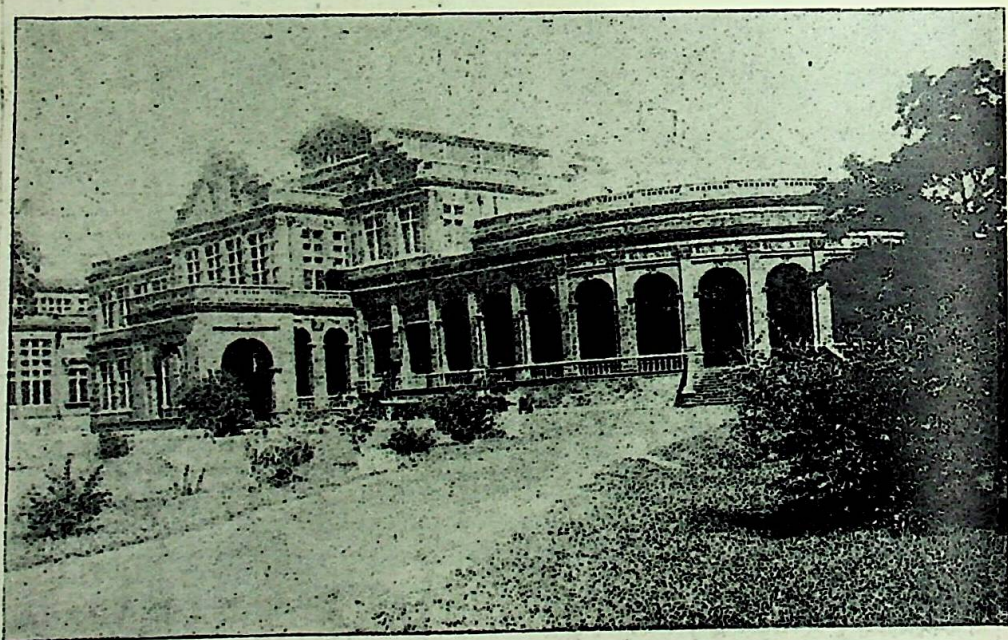

జ.న. ఎన్నాదు పైల్వేవీ

౨౦. కాన్పుల వైద్యాలయము (ఎగ్మూరు)

౨౧. మ్యూజియం

మ న వి మా ట లు

వ్యావహారికాంధ్రము*

గ్రాంథిక భాషావాదుల ప్రాతికూల్యం ప్రబలంగా ఉన్నా వ్యావహారికభాష చాలా విరివిగానే ప్రచారంలోకి వస్తూఉంది. నవ్య సాహిత్యంలో అధికాంశం అందే పుట్టుతూ ఉంది; కాని, అది సజీవమే అయినా, మధురమే అయినా వ్యవహారంలో ఉండేది కాబట్టి, దానిలో అనేకపదాలు ఒకతీరూ, ఒకతెన్నూ లేక, నానారూపాలను పొందిఉంది. పదాలు మాత్రమేకాదు, వాక్యరచనావిధానంకూడా అట్లే కనబడుతూ ఉంది. అందుచేతనే వ్యావహారికభాషను అభిమానించి, అంగీకరించేవారు కూడా 'దానికి ఏకత అక్కరలేదా' అని ప్రశ్న వేస్తూఉన్నారు. నియమా లేపి లేకపోతే ఆ 'ఏకత' ఎట్లా ఏర్పడుతుంది?

సహజంగానే యీ 'ఏకత' లేనిదానికి తోడుగా శ్రీగిడుగు రామమూర్తిపంతులు గారు "ఒక్క సమాజములోనివా రైనా ఒకరిని ఒకరు నిర్బంధించి 'నియమములు' చేయకూడదు. 'స్వేచ్ఛ', 'స్వాతంత్ర్యము' గ్రంథ కర్తల కుండవలెను. వారి కుచితమయిన నియమములు వారే ఏర్పరచుకొంటారు" అని 'లైసెన్సు' ఇచ్చినేశారు. భావాల విషయంలో ఇది చెల్లుతుంది కాని భాషవిషయంలో

యంలో చెల్లుబడి కాజాల దని నేటికాలంలో వ్యావహారికభాషలో వెలువడుతూ ఉన్న నవ్యసాహిత్యం నిరూపిస్తూఉంది. నియమాలను నిర్ణయించుకొనే సామర్థ్యం తత్కర్తల కనేకుల కున్నట్టుకూడా దానిలో గోచరించడం లేదు. స్వేచ్ఛ ప్రసాదించిన పంతులు గారే 'మాతృభాష ప్రయోగించేవారు శిష్ట ప్రయోగ మనుసరించవలెను' అని 'అంతే' అయిన 'నియమము'ను ఒకదాన్ని ఏర్పరిచారు. శిష్టులుచేసే ప్రయోగాలు శిష్టప్రయోగా లవు తవి. కాబట్టి నేడు వ్యావహారికభాష ప్రయోగించేవాళ్లలో శిష్టు లెవరో మొదట తేల్చు కొని ఆవల వారి ప్రయోగాల శిష్టతను నిర్ణయించుకోవలసి ఉంది. ఈనిర్ణయాన్ని నేటి వ్యావహారికభాషా ప్రయోక్తల్లో ఎందరు చేసుకోగలుగుతారో? ఇది కష్టసాధ్య మయిన పని.

నే డీ తీరుతో ఉండే 'ఏకత' లేని వ్యావహారికభాషవల్ల నవ్యసాహిత్యాభివృద్ధి శంకించవలసివుంటుంది. కాబట్టి శ్రీరామ మూర్తిపంతులుగారున్ను, వారివలెనే వ్యావహారిక భాషాభిమాను లగు పండితులును నియంతలయి ఈవిషయాన్ని చర్చించి నవ్య సాహిత్యకర్తలు భాషావిషయంలో ఏకమా

* వెనుకటిసంచిలో 'మీగడతరకలు' అనే కీర్తి క్రింద శ్రీ మండపాక పార్వతీశ్వర కామ్రోగారు ప్రకటించిన 'ఆంధ్రభాష' అనే వ్యాసాన్ని చూడండి.

గ్రాన నడిచేటట్టు చేస్తే నవ్యసాహిత్యం తామరతంపరగా వృద్ధిపొందుతుంది; స్థిరంగా కూడా ఉండిపోతుంది.

స్వాతంత్ర్యము సర్వధా అపేక్షించ పలసినదేకాని అదివిశ్వంఖలమూ, వివేక దూరమూ అయితే నిష్ప్రయోజకం కావడం తోనే నిలవదు; ఉపద్రవకరంకూడా అవుతుంది. అందరికీ స్వయంనిర్ణయసామర్థ్యం ఉండదు. కాబట్టే తక్కినవారిని సవ్యంగా నడపడంకోసం వివేకవంతులూ, సమర్థులూ, అయిననియంతలు ఏర్పడుతూఉండడం లోకం లో పరిపాటి అయింది.

నాగరి—ప్రాచ్యవిద్యాపరీక్షలు

ప్రాచ్యవిద్యాపరీక్షలయందు సంస్కృత ప్రశ్న ప్రతముల కుత్తరములు నాగరి లిపియందే వ్రాయవలయు ననునది విశ్వ విద్యాలయముల నియమము. ఈ నియమ మొందుకో తెలియ నలవికాకున్నది.

సంస్కృత మెవ్వరికిని మాతృభాష కాదు. దాని కొక ప్రత్యేకలిపి లేదు. కావుననే అన్ని లిపులలో దానిని చక్కగా వ్రాయుటకు సౌకర్యములు ఏరుపడినవి. నాగరి హిందీ, మహారాష్ట్ర భాషల లిపి. ఆలిపితో తదితరభాషలవారి నందరిని సంస్కృతము వ్రాయుడని నిర్బంధించుట ఉచితముకాదు. సాహిత్య సంపద అధికముగ వెలసిన అన్ని భాషల వగు లిపులును సంస్కృత

వ్యవహారమునకు చాలినవయ్యును, ఇతర లిపులయందుకంటె నా గ రి లి పి యం దే సంస్కృతవాఙ్మయ మధికముగ ముద్రిత మయియున్నది. ఇందుకు కారణము హిందీ, మహారాష్ట్ర భాషలు రెంటికి నాగరి ఒక్కటియే లిపియగుట; ఆరెండును మాతృ భాషలుగా గలవా రధికసంఖ్యాకులగుట; గుజరాతి, బెంగాలి భాషల లిపులు నాగరిని కొంత పోలియుండుట; కాని అది సంస్కృతము తనకోసము సంపాదించి ఉంచుకొని యున్న లిపియగుట కాదు.

ఈనాగరిలిపిపరిచయము ఇతర లిపుల యందు ముద్రితములు కాని సంస్కృతగ్రంథములను జదువుటకుమాత్ర మావశ్యకమగును. వ్రాయుట కది యక్కరయే లేదు. అత్యల్పకాలమున, అతిసులుపుగ నేలిపినయిన చక్కగా చదువ నేర్వవచ్చును; వ్రాయ నేర్చుట అట్లు సులువుకాదు. దానికి కాలము, శ్రమ అత్యధికముగ కావలయును. ఇంతకష్టపడి నను చక్కగా, వేగముగా వ్రాయగలుగుట అరిది. అందువలన అడిగినప్రశ్నలకు—లేక ఆవశ్యకము లగు కొన్నిటికేని—సమాధానములు వ్రాయలేకపోవుట, వేగముగా వ్రాసినచో వ్రాలు తిన్నగా నుండకపోవుట యగుచుండును. దీనికి ఫలము పలువురు పరీక్షలయందు కడతేరజాలకపోవుటయే.

ఈ నాగరిలిపి నిర్బంధమునకు ఉత్తర ప్రతములను దిద్దువారి సౌకర్యమే కారణ

మగునా? అట్లయిన నంతకు మిగిలిన తెలివి తక్కువ వేరుండబోదు. ఏలిపిలో వ్రాసిన ఉత్తరపత్రములను ఆ లిపి నెరిగిన సంస్కృత విద్వాంసులే దిద్దిన సరిపోవును. సంస్కృత పాండిత్యమునకు నాగరిలిపి తెలిసియుండుట యే లక్షణముకాదు. ఈ నియమ మెన్ని విధముల చూచినను సముచితమయినదిగా తోచకున్నది. కాన విద్యార్థులకు అనావశ్యక మగు బాధను కలిగించు నీ నిర్బంధమును విశ్వవిద్యాలయములు ఎంత శీఘ్రముగ తొలగించిన నంతమేలు వారికి చేసినవగును.

అభినవాంధ్రకవిపండిత సభ

“స్థాయిసంఘమువారు మహాసభకు ఈ దిగువ ఉదాహరించిన సూచనలు చేశారు:

౧. అభినవాంధ్ర కవిపండిత సభ అనే పేరు మార్చి ఈ మహాసభకు ‘నవ్యసాహిత్య పరిషత్తు’ అని పేరుపెట్టవలెను.

౨. ఈ పరిషత్తు లక్ష్యములు:—నవ్యసాహిత్య సృష్టి, విమర్శ, ప్రచారము జరపవలెను.

౩. లక్ష్యార్థికి ఏటేటా ఉత్సవాలూ, సమావేశాలూ, ప్రసక్తనాలూ జరపవలెను.

౪. నవ్యసాహిత్యానికి ఉపకరించే గ్రంథజాలము సేకరించి కేంద్ర గ్రంథాలయము నుంటూరులో ఏర్పాటు చేయవలెను.

౫. గ్రంథాలయానికి అనుబంధముగా ‘నవ్య గ్రంథవిక్రయశాల’ స్థాపించవలెను.

౬. పరిషత్తువారు ప్రోత్సహించే వచన గ్రంథాలలో భాష వాడుకభాషే అయి ఉండవలెను.

7. నవ్యసాహిత్యపరిషత్తు తరపున ఒకపత్రిక ప్రకటించవలెను. (ఈ ఏర్పాటు చేయడానికి ఒక ఉపసంఘము ఏర్పడెను).

తీర్మానములు

* * * * *

౨. ౧౯౩౨-౩౩ స్థాయిసంఘమువారు చేసిన సూచన లన్నీ ఆమోదించడమైనది.

౩. నవ్యసాహిత్యపరిషత్తు నిబంధనలు తయారు చేయడానికి ఉపసంఘము ఏర్పాటుచేయడ మైనది.

౪. వచ్చే సమావేశమునకు అనంతపురమువారి ఆహ్వానము అంగీకరించడ మైనది.

౫. ౧౯౩౩-౧౯౩౪ లకు స్థాయిసంఘము నియమించడమైనది.

దానికి రాయప్రోలు సుబ్బారావుగారు అధ్యక్షులు. తెలికిచెర్ల వెంకటరత్నంగారు ఉపాధ్యక్షులు.

వేమల సత్యనారాయణ శాస్త్రిగారు కార్యదర్శి. మరి పదుమూపురు సభ్యులు.

‘పదములు, పాటలు, పద్యములు’ ‘పాడుట’తోను ‘కథలు చెప్పకొనుట’ తోను గడచిన దనుకొనిన ‘అభినవాంధ్ర కవిపండితసభ’ అభినవాంధ్రవాఙ్మయ వికాసమున కీ తీరున తలపెట్టి ఆంధ్రసహృదయులమెప్పులను విలుచుకొనినది. ఇప్పుడు సభకు విలువపెరిగినది.

‘నవ్యసాహిత్య పరిషత్తు’నందలి ‘నవ్యసాహిత్య’ శబ్దమునకు ‘నవ్యభాషనముంచిత మగు సాహిత్య’ మనునర్థము కావలెను. అట్టి సాహిత్యమునకు గ్రాంథిక వ్యావహారిక భాషాభేదములతో పనిలేదు. కావున ‘పరిషత్తువారు ప్రోత్సహించే వచనగ్రంథాలలో

భాష వాడుకభాష అయి ఉండవలె' నను నియమము పరిషత్తు పూనిన నవ్యసాహిత్యా భివృద్ధికార్యమునకు గొంత యభ్యంతరము కాగలదు.

మరియు, పరిషత్తు ఆమోదించిన సూచనలలో 'భాష' ప్రసక్తియే లేదు. కాని నవ్యసాహిత్యసృష్టికి వ్యావహారికభాష తగిన దని పరిషత్తు భావించినట్లు పై నియమము వలననే స్పష్టమగుచున్నది.

ఈ కాలమున వ్యావహారికభాషయందు విరివిగ (నవ్య) సాహిత్యసృష్టి సాగుచున్నది. దాని సారస్యముమాట ఎట్లున్నను, భాష మాత్రము ఒకదారి, ఒకతీరు లేక పైర్వముగ నడచుచున్నది. వ్యావహారికభాష యందలి గుణాతిశయమును గుర్తించిన పరిషత్తు దాని కందచందముల నమరిన యొక స్వరూపమును తీర్చిదిద్ద ప్రయత్నింపవలయు నని తలపకపోయినది. భాషప్రకటనసాధనము భాష. దానివిషయ మీపరిషత్తు లక్ష్యము లలో ప్రాధాన్యము గావలసినది.

పూర్వగాథాలహరి*

ఇతిహాసపురాణాదిరూపమగు వాఙ్మయ మపారము, నగాధము. అమూల్యము, మహత్వసమంచితము నగు ప్రాచీన భారతీయ

విజ్ఞానసంపద నది హృద్యము లగు కథల ద్వారమున బోధించుచున్నది. తత్తత్కథాప్రసక్తము లగు పాత్రములు, పట్టణములు, పర్వతములు, నదులు, వనములు మొదలగునవి అనంతసంఖ్యములు. వాని పరస్పర సంబంధము, చరిత్ర, ఇతర వివరములు సమగ్రముగ తెలియగలుగుటకు సకలపురాణములు, ఇతిహాసములు మున్నగు వాని నామూల్యగ్రము పరిశీలింపవలసి యుండును. బహుళవ్యయప్రయాసమూలకమగుట నది ఏనాటివారికిని కష్టసాధ్యము. ఓషికకూడ లేని ఈనాటివారి కది కేవల మసాధ్యము. ఇట్టి యసాధ్యకార్యమును సులభసాధ్యముగ చేయగల యమూల్యగ్రంథము నొకదానిని 'పూర్వగాథాలహరి' యను పేరున వేమూరి శ్రీనివాసరావు (బి. ఏ., బి. యల్.) గారు రచించి యాంధ్రులకు మహోపకారము నొనరించినారు. పౌరాణికపాత్రాదుల నామములను, ముప్పదియారు ప్రసిద్ధ పురాణాది గ్రంథములయం దుపలభ్యములగువాని నేర్చి అకారాది క్రమమున సీగ్రంథమున కూర్చినారు. ఆయా నామములకు చెందిన చరిత్రాది వివరములను ఆయాగ్రంథములనున్న విధమున (గ్రంథనామములతో) సేకరించి ఆయాపేరులకు జతపరిచినారు. గ్రంథకర్త 'అనన్యసహాయ' డయి తొమ్మిదేడులు,

* రాయలుసైజు, పు. ౫౬౦. ఆసలు వెల రు. ౭-౮-౦. తస్మింపు వెల రు. ౬-౦-౦. ఈవెల ఏప్రిల్ ఆఖరువరకుమాత్రమే. పుస్తకముల నమ్మువారి చిరునామా :—కనుపర్తి మార్కండేయ శర్మగారు, బృందావనము, క్విక్ పోస్టు, చెన్నపురి.

విద్యాధిదశయం దున్నపుడు, పడిన ప్రయాస కీగ్రంథ మనుత్తమఫలము. ముద్రణాదికముల వ్యయ మత్యధికముగ నున్న కాలమున, ఎనిమిదేడులనాడు, గ్రంథము ముద్రితమయి వెలువడినది. ఇంతకాల మయ్యును ఈగ్రంథము నుపయోగమునకు శతాంశమేని తగినవ్యాప్తి యున్నట్లు తోపడు. ఇట్టిగ్రంథ మొక్కటి యున్నదనియైన తెలుగువారిలో చాలమందికి తెలియనే తెలియదేమోయను సంశయమును కలుగుచున్నది. ఉనికిని తెలిసినవారి కేని గ్రంథ నామము గ్రంథస్థవిషయమును సూచింప దగినదిగ చూపట్టదు. 'పూర్వగాథాలహరి' యన నేదో యొక పాతకథల కవితె అను నర్థము స్ఫురించుచున్నది. ఈ యర్థము గ్రంథగౌరవమునకు న్యూనత నాపాదించుట యేకాక తద్వ్యాప్తిని భంగపఱచునది. కాని ఇపు డావిచారము గతజల సేతుబంధనము.

ఇం దింకను చేరవలసిన పౌరాణికనామములు అనేకములు గలవు. వైదికనామములను పైత మిందుచేర్చుట యుక్తము. ప్రాబంధికములనుగూడ. ఈగ్రంథము ద్రుఢమప్రయత్న సిద్ధము; ఇప్పటికిని శూన్యప్రతిఫలము.

మఱియు నిట్టిపని హిమవత్సర్వతశిఖరాధిరోహణమువంటిది. ఎంతవరకు నధిరోహించిన సంతవరకు గల విశేషములు బయలుపడగలవు. కావున అసమగ్రమగుటవలన సీగ్రంథమునకు లోపములేదు. సమగ్రమగుటకు అత్యధికవ్యయప్రయాసము లావశ్యకము

లు. పునర్ముద్రణభాగ్యము కలిగినపుడు గ్రంథకర్త యోషికమెయి గ్రంథమునకు సమగ్రతను సమకూర్చవగుదురు. అట్టిపని ప్రకృతముద్రణము ఆంధ్రుల సంపూర్ణాదరమునకు పాత్రమగునేని సాధ్యము గాగలదు.

వావిళ్ల నిఘంటువు

లోపములు కొన్నియున్నను ఇప్పటి కున్న తెనుగునిఘంటువులలో మంచిదనదగినది శబ్దరత్నాకరమే. ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్తువారు 'సూర్యరాయాంధ్రనిఘంటువు' అను పేరున నొక నిఘంటువును తయారుచేయించి ప్రకటింప నిరుపదేక్షకు పూర్వమే తలపెట్టినారు. కాని, అది యింకను ప్రకటితము కాలేదు. ఇపుడు వావిళ్ల వారొకనిఘంటువును తయారుచేయించి ప్రకటింప సంసిద్ధులయియున్నట్లు వారు ప్రచురించిన 'వావిళ్ల నిఘంటుస్వరూపము' అను మచ్చుపత్రములవలన తెలియవచ్చుచున్నది. ఆంధ్రవాఙ్మయోద్ధరణ మొనరించిన వావిళ్లవారి కాంధ్రు లిదివరకే ఎక్కువగా ఋణపడి యున్నారు. ఈనిఘంటువు ప్రకటనముతో నాఋణము శతగుణముగ పెరుగగలదు. మఱియు, 'వావిళ్ల' శబ్దపూర్వమగు నీ 'నిఘంటు' వు వలన వావిళ్లవారి పేరు కీర్తలు ఆంధ్రవాఙ్మయముతోపాటు చిరంజీవము లగు వెలయును.

‘వావిళ్ల నిఘంటువు’ సంధాత శ్రీపాద లక్ష్మీపతిశాస్త్రిలు గారు. ‘పుష్కరము మించిన కాలము’ ‘సూర్యరాయాంధ్ర నిఘంటుకార్యస్థానమునఁ బనిచేయుచు దీర్ఘ కాలము ప్రధానపండితపదవియందుఁ బని చేసి’ నవారు. వీరు ‘ఉభయభాషలయందుఁ గల పరిశ్రమమును, భాషాంతరముల పరిచయమును, నిఘంటురచనానుభవమును’ ‘ముందునకుఁ ద్రోయ’ ‘నీ నిఘంటువు రచియింపఁ బూని’ నారు.

ఈనిఘంటువున

“భారతాదిగ్రంథముల నుండియు, నిఘంటువుల నుండియు న కుమారసంభవాది గ్రంథముల నుండియుఁ దత్సమేతరపదములును, అర్థవిశేషముగాని, ప్రయోగవిశేషముగాని గల తత్సమపదములును, అం చత్, లసత్, మొదలగు శత్రంతాదిపదములు నుదాహరణములతోఁ బద్యసంఖ్యాసహితముగ నేకరింపఁ బడును. తత్సమపదములు సామాన్యముగా సంస్కృత నిఘంటువులనుండి గ్రహింపఁబడును. అర్థవివరణాదుల విషయమున శబ్దరత్నాకరముకంటెఁ గాని, యితర ప్రసిద్ధవ్యాఖ్యాతలకంటెఁ గాని వేరుగా గ్రహించి నపుడు ఆవశ్యకమగుచోఁ గారణము తెలుపఁబడును. ముఖ్యమగుస్థలములందుఁ బాఠభేదములు చూపఁబడును. కొన్ని పదములకు శబ్దరత్నాకరమున మాధ్యమికకవుల గ్రంథములనుండి యుదాహరణము లిచ్చుటచే విమర్శనా సక్తులు గొందఱు ఆపదములకుఁ బ్రాచీనత్వాభావము కల్పించుట సంభవించును. ఆదోషము పరిహరించుటకై సాధ్యమగుసంతలోఁ బ్రాచీనోదాహరణములే నేకరింపఁబడును. వ్యవహారమునఁ గల పదములనేకములు చేర్చుటయే గాక వాని నుపయోగించురీతి తెలియుటకై వాడుకలోని వాక్యములుగూడఁ జేర్చఁ బడును. వ్యాకరణవిరుద్ధములని యెంచఁబడు కొన్ని

పదములకు సాధ్యమగుచోట సాధుత్వప్రక్రియ చూపఁ బడును. ఆంధ్రదేశమున నధికపరిచయ మొందిన హిందూ స్థానీపదములును, ఆంగ్ల భాషాపదములును నిందు గ్రహింపఁబడును. ప్రస్తుతవ్యవహారముల ననుసరించి తెలుగుపత్రికల ప్రధానవ్యాసవలలో వాడఁబడు చున్న యాంగ్ల భాషాపదములు అర్థవివరణాదులతో నిందుఁ జేర్చఁబడును.”

నిఘంటువుపరిమాణము ‘రమారమి పదునేనువందల పుటలు.’ ఇది ‘గ్రాంథిక వ్యావహారిక మిశ్రముగా’ నుండును. ‘రెండుసంవత్సరములలో ముద్రణమునకు సిద్ధముకా’ నున్నది. (కాలపరిమితి కొన్నాళ్లక్రిందట ననుకొన్నది.) ఇందు ‘మొత్తము నలువది యైదువేలు పదము లుండవచ్చును. తత్సమ తత్సమేతరపదములు సమానస్థానము నాక్రమింపవచ్చును.’

‘భాషాభిమానులవలన’ నిందలి ‘గుణదోషము లెఱిగి’ ‘ఆవశ్యకమని తోచినచో గొన్ని మార్పులు గావింపఁ దలంపు’ తోడి సంధాతయు, ప్రకాశకులును ‘అక్కడక్కడి పదములు గొన్ని’ ఈ ‘వావిళ్ల నిఘంటు స్వరూపము’ అనుపేర ప్రకటించి ‘భాషాభిమానులను తమ యభిప్రాయము దయసేయ గోరుచున్న’ వారు.

ఇందు నిఘంటుస్వరూపము మచ్చు మూడుపుటలుమాత్రము కలవు. ‘అ, అంక, అంకకాడు, అంకకారము, అంజలిగుంజలి, అంజి, అందు’ అను నేడు పదములుమాత్రమే వీ రిందు ప్రకటించిన ‘అక్కడక్కడి పద

ములు కొన్ని. 'వానిలో 'అ' ను గూర్చి ఒకపుట కెక్కువగను, 'అందు'ను గూర్చి (సశేషము) ఒకపుటయును నిండినవి. 'నలు వదియైదువేల పదము లుండ'గల యీనిఘం టువును సంధానించుటకయి పెట్టుకొనిన పై నియమముల ననుసరించి 'గుణదోషము లెఱిగి' 'యభిప్రాయము' నొసగుట కీ ఏడుపద ములుచాలవు. అధమము ఏబదిపదముల,నన్ని నియమముల కుదాహరణములు కాదగు వానిని, (ఇందు గలయట్లు కేవల మకారాద్య ములేకాక 'అక్కడక్కడ'ననుపదమును సార్థ కము చేయునవిగ నుండవలెను.) ఏర్చి కూర్చి ప్రకటించిననే కాని 'అభిప్రాయము' నొసగ నెట్టి 'భాషాభిమాని'కిని సాధ్యము కాదు.

నిఘంటువు 'రాయలు ఎనిమిదిపుటల సైజు' గలిగియుండును. మచ్చు పదముల అచ్చు చదరముగాలేదు. ద, త, ర మొద లయిన అక్షరములు పెద్దవిగను, అ, క, ప, బ మొదలయినవి చిన్నవిగను ఉన్నవి. ఇట్లున్న కూర్పున కందము కుదురదు. చూడ్చికిని గజిబిజిగ నుండును. నిఘంటువు మొదటినుండి చివరనరకు నొకమారు చదివి ఆవల పడవైచునది కాదు; చిరకాలము

ఉపయోగము కలది. కావున నది యిమిడిక గల ఏకసంపుటముగ నుండుట లెస్స. అట్ల యిన దాని మనుగడయు పొడుగగును. అచ్చు సన్నముగనున్న నే యది సుకరము. నిఘంటువుతో పని నిరంతర ముండదు కాన సన్నఅచ్చువలన దృష్టికి చెరుపని తలప బనిలేదు.

చెన్నపురి చిత్రములు*

"కోమా ఫోటో సర్వీసు"వారు తయారు చేసిన చెన్నపురి ఫోటోచిత్రములు—వివిధ ప్రసిద్ధనిర్మాణములవి, ఇతర మనోహర దృశ్య ములవి—చాల సుందరము లయినవి. వాని యందు మేలిపనివానితనము గోచరించు చున్నది. ఫోటోలయం దమరిన వెలుగు నీడలపోడిమి మూలదృశ్యములకే అంద చందముల దిద్దునవివలె నున్నవి. వీరు తయారుచేయుచున్న చిత్రములలోనివే కొన్ని ఈసంచికయందు ప్రకటితములయి నవి. ఫోటోల 'ఆల్బము'ల కివి అలంకార ములు. సుందరదృశ్యములను సేకరించి దాచు కొను నాంధ్రులు వీనినికూడ సేకరించి యుచుకొన దగుదురు.

* Koma Photo Service ౮, బండి వెంకటేశనాయక పేథి, తిరువల్లిక్కేణి, మదరాసు. నిడివి అం. ౪, వెడల్పు అం. ౩ సైజు గల ౧౨ఫోటోల వెల రు. ౧-౦-౦.

గ్రంథ స్వీకారము

(శ్రీ) గిడుగు వెంకటరామమూర్తి
పంతులుగారి సంతతితమ జన్మదినోత్సవ
ప్రచురణములు

ఒకేమారు కొనినచో వెల పదిరూపాయలుమాత్రము
ప్రకాశకుడు : తెలికి చెద్ద వెంకటరత్నం, గుంటూరు.

i వ్యాససంగ్రహము

పంతులుగారి వ్యాసహరిక భాషాభిమానమును
గురించి వారి ౭౦ వ జన్మదినమున సమర్పించిన వివిధ
విషయక వ్యాససంపుటము. పుటలు ఇంగ్లీషు ౧౬౪;
తెనుగు ౩౭౧. వెల, రు. ౭-౮-౦.

ii వ్యాసావళి

భాషాతత్త్వ ప్రదర్శనపూర్వకముగానూ, అంగ
సస్కృతాదిభాషావాఙ్మయచరిత్రములతో పోల్చిస్తూ;
ఆంగ్రభాషా పరిణామమును నిరూపించే వ్యాససంపు
టము. పుటలు, తెలుగు ౧౦౭; ఇంగ్లీషు ౬౫. వెల,
రు. ౧-౦-౦.

iii బాలకవి శరణ్యము

పండితులు లక్షణవిరుద్ధములనీ, గ్రామ్యములనీ
నిందించినరూపములు నిర్దోషములని కవులప్రయోగ
ములు ఉదాహరించి నిరూపించిన లక్షణగ్రంథము.
పుటలు, ౩౫౩; వెల, రు. ౧-౮-౦.

iv ఆంధ్రపండిత భిషక్కుల భాషాభేషజము

శ్రీ వేదం వేంకటరాయ శాస్త్రిగారి రచనల
లోని ఆంధ్రభాషా పాండిత్య పరిశీలనము. పుటలు
౨౧౧, వెల, రు. ౧-౦-౦.

v గద్యచింతామణి

వచనరచనా సంప్రదాయమును నిరూపించు
టకుగాను ప్రాచ్య లిఖితపుస్తకభాండారము మొదలైన
తావులలోని ముద్రితముద్రితగ్రంథముల నుండి సంత
రించిన గద్యభాగముల సంపుటము. పుటలు ౩౬౯.
వెల, రు. ౧-౮-౦.

పయి అయిదుపుస్తకముల కాకితము, అచ్చా,
తైందూ అందంగా ఉన్నవి. ఈ అయిదుపుస్తకాలను

పారిజాతాశహరణము

(ముక్కుతిమ్మకవివరచిత్రము) 'సురభి' నామక
వ్యాఖ్యాసహితము. పుటలు, ౪౦౦, డెమ్మిపైజు, వెల
రు. ౩-౦-౦.

వ్యాఖ్యాత: మాసిరామమూర్తిశాస్త్రి, విద్యాన్,
విజయనగర మహారాజ సంస్కృత కళాశాలాంధ్రపండి
తులు.

ప్రకాశకులు : పావిత్ర రామస్వామి శాస్త్రిలు
అండ్ సన్సు, ౨౯౨, ఎస్.ప్ల.నేడ్, మదరాసు.

(శ్రీ) భావసంవత్సరపంచాంగం

ఇది శ్రీ ముందూరు వీరభద్రసిద్ధాంతిగారిచే
గుణింపబడినది. ప్రకాశకులు : రాజవైద్య పాన్నాడ
భాస్కరం అండ్ బ్రదర్సు, రాజమండ్రి.

పొట్లదుర్తి - మాలెపాడు శాసనము

వ్యాసకర్త : మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారు,
ఆంధ్రప్రదేశ్ కార్యాలయము, మదరాసు.

(శ్రీ) శంకరాచార్య కృత

బ్రహ్మసూత్ర భాష్యం

ప్రకాశకులు: బోధానంద మహర్షి గారు, శ్రీకంఠ
మఠము, డెమ్మి ౩౧౦ పుటలు.

తులసీరామాయణము

(బాలకాండము, ద్వితీయభాగము) అనువాద
కులు : శైరవభొట్ల వెంకటసుబ్బారావుగారు, బి. ఏ.,
బి. యల్. మచిలీపట్టణము, డెమ్మి ౧౪౮ పుటలు,
వెల రు. ౧-౦-౦

సాభిషాయ విశేషములు

ప్రపంచవ్యవహారము లగమ్య గోచరములు. ప్రపంచ పరిణామమునందు జననమరణములు, కలిమిలేములు, స్థితి లయములు, శాంతి సంగ్రామములు, సుఖదుఃఖములు సాపేక్షములైన సహజావస్థలు. జనమునందు మరణము, మరణమునందు జనము, సుఖమునందు దుఃఖము, దుఃఖమునందు సుఖము, కలిమియందు లేమి, లేమి యందు కలిమి, శాంతియందు సమరము, సమరమునందు శాంతి సన్నిహితములైనను విషయభ్యాస విరోధార్థములకు మూల మగుచున్నది. నిత్యపరివర్తనము నిత్యసన్నిహిత సహజావస్థ యైనను చిరకాలసంచితాసక్తాభ్యాసము సమ్మోహమును గలుగజేయుచు సహజముగను గనుపడుచున్నది. పూర్వాచార వ్యవహారములందును పూర్వాపరములను నిర్ణయించుట దుర్లభము. పూర్వ మనవరతము నవీనమునందు లయ మగుచున్నను, ఆసక్తాభ్యాసము పూర్వాభ్యాసముగను గనుపడుచుండును. స్వార్థపరత, భయము, జ్ఞానాభావమును నీ భ్రమప్రమాదములకు బీజములు. సహజ మైన ప్రపంచపరిణామమును యథార్థముగను గ్రహించుటకును, ననుభ

వించుటకును యోగసంసిద్ధమైన జ్ఞానము శరణ్యముగ నున్నది.

స్వభావసిద్ధముగను, పరివర్తనమును పొందుచున్న ప్రవృత్తియందు సనాతనులకును, సంస్కర్తలకును విషాదానందములు నిరాధారములు, నిరర్థకములు. అనవరతము పరివర్తనమును పొందుచున్న ఆచారవ్యవహారములు, మతధర్మములు, సాంఘిక వ్యవస్థలు, భాగ్యభోగములు, సాహిత్యములు, శాస్త్రకళా శిల్పములు, కర్మపరిశ్రమలు, రాజ్యాంగములు ప్రపంచపరిణామమునందనవరతము పరివర్తనమును పొందుచు నవీనభావరూపములను విశ్వవికాసమునకు సాధనములుగ నున్నవి. గతానాగతములకు వగచుట నిరర్థకము. గత సంస్కారము వర్తమానసంస్కారమునందు సమ్మేళనమును పొందుచు భావినంస్కారమునకు సాధన మగుచున్నది. వర్తమానసమయమునందు సకలదేశములందును ప్రవర్థమాన మగుచున్న పరివర్తనము గతకాల సంస్కారఫల మైనను వివాదసమరములకు వలెను విచారాదరణములకు పాత్రముగాకున్నది. వ్యక్తులవలెను సంఘములును,

జాతులును రాజకీయ మత సాంఘికాధికారికాది విషయములందు స్వాతంత్ర్యమును బడయుట కనుభవించుచున్న దుఃఖివేదన వర్ణనాతీతము. ప్రపంచమునం దంతటను ప్రజాసామాన్యము మానవస్వాతంత్ర్యాభ్యుదయమునకు జేయు చున్న ప్రయత్నములు ప్రతిఘటనమును బొందుచున్నను క్రమముగ వికాసమును పొందుచున్నవి.

పూర్వదేశములం దుద్యోగస్థులును, మతాధిపతులును, మతాచార్యులును, మహారాజులును గౌరవాధికార సింహాసనముల నధిష్ఠించుచున్నను పాశ్చాత్యదేశములం దధికారసింహాసనములకు పదచ్యుతి గలిగినది. వివిధదేశములందును ప్రజలు యరివర్తనము నపేక్షించుచు యరివర్తనప్రయోజనములను మానవస్వాతంత్ర్యధర్మవికాసమునకు గాకను స్వసంఘ ప్రయోజనములకును, స్వజాతి ప్రయోజనములకును, స్వదేశప్రయోజనములకును నపేక్షించుట సహజమైనది. రాజ్యాంగములందును, భాగ్యభోగములందును, యరివర్తనములందును, మత సిద్ధాంతములందును భిన్నసంస్కారముగల వివిధరాజ్యములకును మానవస్వాతంత్ర్య ధర్మనిర్వహణమునందు సమానమైన యోగసంసిద్ధి గలుగుటకు భయంకరమైన యరివర్తన మవసరముగ నున్నది. పోవును రాజును పూజించుచున్న ఇట్టి ప్రజల యాశయములును, మతాధిపతులను, రాజులను నిరసించుచున్న జర్మను ప్రజల

యాశయములును, మహాసామాన్యభోగముల ననుభవించుచున్న బ్రిటిషు ప్రజలయాశయములును, దాద్ర్యము ననుభవించుచున్న రుష్యాప్రజల యాశయములును మానవస్వాతంత్ర్యధర్మవికాసమునకు సాధనములైనను బాహ్యసాధనములందు గల లక్ష్యము రాగద్వేషములకు మూల మగుచున్నది. యూరపుదేశములందు ప్రవర్ధమానం బగుచున్న రాజ్యాంగసాంఘికాధికారికవర్తనము ప్రపంచపరిణామమునం దుద్యోగపర్వముగ నున్నను రాజ్యాంగపరిణామము భయంకరముగ నున్నది.

యూరపు రాజ్యాంగములు

ఫ్రాన్సుదేశమునందు ౧౭౯౦ ఏండ్లక్రితము మానవస్వాతంత్ర్యేతిహాసమునందు ప్రతిపాదితము లైన 'మానవస్వాతంత్ర్యము, మానవభ్రాతృత్వము, మానవసమత్వము' అను ధర్మములు మానవధర్మనిరీక్షణమునందు మహాపరివర్తనమును గలుగజేసినవి. యూరపు రాజ్యములందు ప్రజాస్వామ్య నామమునను సంప్రాప్తములైన దౌర్జన్యములు, మోసములు, తంత్రములు, హత్యలు, సంగ్రామములు దారుణములుగ నున్నవి. యూరపునందు మహారాజ్యములు పేరునకు ప్రజాస్వామికమును, వ్యవహారములందు నిరంకుశత్వమును నిర్వహించుచు సమర్థించువిధమును నిత్యవ్యవహారములు విస్తృత మొనరించుచున్నవి.

ఫ్రాన్సుదేశమునందు గతమానమునందు సాంఘికలకును ప్రభుత్వమునకును

సంప్రాప్తమైన సాయుధసమరము ప్రజా ప్రభుత్వముల రాజ్యాంగలక్ష్యములను ప్రపంచమునకు విశదము చేయుచున్నది. ప్రజలను మోసముచేసి కోట్లను దుర్వినియోగము చేసిన స్టావిస్కి-గారిభార్య నిర్బంధింపబడినది. స్టావిస్కి 3౫ కోట్లరూప్యములను మోసగించి దుర్వినియోగము చేసెను. అన్ని షతములవారును కలిసి 2౨ ఏండ్లు వయస్సు గల 'డొమెర్గో' గారిని మంత్రిగ నేర్పాటు చేసి వారికి నిరంకుశాధికారమును గలుగజేసిరి. యూరపురాజ్యములందు ప్రాన్సురాజ్యము స్వర్ణప్రమాణమును విడువక ఆర్థికస్థితిని కాపాడుకొనుట ప్రజాప్రభుత్వముల ఆత్మవిశ్వాసమును తెలుపుచున్నది. వర్తమాన సంవత్సరమునందు ప్రాన్సుదేశాదాయవ్యయములుర, ౮3౨,2౦,౦౦,౦౦౦; ౪౮3౧,౮౦,౦౦,౦౦౦ ప్రాంకులు. ప్రాన్సు ప్రభుత్వము ఉత్తరపువైపు దుర్గముల నిర్మాణమును, యుద్ధనౌకానిర్మాణమును, సంగ్రామ విమాననిర్మాణమును, హైన్యాభివృద్ధిని నిర్ణయించినది. ఆయుధవిసర్జన నిర్ణయములవిషయమై బ్రిటిషుమంత్రి 'ఈడెన్' గారికిని ప్రాన్సు మంత్రి 'పాటెను' గారికిని జరిగిన సంభాషణలు, సంప్రదింపులు నిరర్థకములైనట్లు వ్యవహారములు తెలుపుచున్నవి. ప్రాన్సు నిర్ణయించిన వ్యవహారవిధానము 'ఆయుధధారణమే శాంతికి సాధన'మనుసామాన్యసిద్ధాంతమునే సమర్థించుచున్నది. ఫ్రెంచిప్రభుత్వ మవలంబించిన రాజ్యాంగవిధానములు నాజీప్రచారకు

లకు కొంత జిజ్ఞాసను కలుగజేయుట సంభవము. ప్రాన్సుదేశమునందు క్రమ వికాసమును పొందుచున్న సాంఘికషతము పరాజయమును పొందినవిధమును రాజకీయ సాంఘికార్థికవిషయములు విశదము చేసినవి. నాజీ శత్రుభయము భిన్నషతముల సంయోగమునకును వినియోగపడి నిరంకుశాధికారమునకు బలప్రతిష్ఠలను సమకూర్చినది.

ప్రాన్సుదేశమునందు సంప్రాప్తమైన నిరంకుశాధికారవ్యాపనమునే ఇటలీ, జర్మనీ, ఆస్ట్రియా మొదలగు రాజ్యముల వ్యవహార నిర్వహణమును విశదము చేయుచున్నది. ఇటలీయందు ఫాసిస్టుషతజనకుడైన 'ముస్సోలినీ' గారు సర్వాధికారనిర్వాహకులుగ నున్నారు. ప్రజాస్వామ్యము వివిధరాజ్యముల నుండి నిర్మూలించినది. ముస్సోలినీగారి అనుచరులు అన్ని వ్యవహారములందును నిరంకుశాధికారమును నిర్వహించుచున్నారు. రాజ్య వ్యవహారములును, పరిశ్రమ నిర్వాహాధికారమును, నిరంకుశాధికారాధీనమందు గలవు. వ్యక్తిస్వాతంత్ర్యము దుర్లభమైనది. ప్రభుత్వములకును ప్రజలకును ఇటలీ బలరాజ్య విజృంభణమునందుగల లక్ష్యాభిమానములు ప్రజాస్వామ్యనిర్వహణమునందును, శాంతి సంరక్షణయందును అగోచరములు. విషాదావస్థయందున్న ప్రజలకు ముస్సోలినీగారి ప్రతిభ కనుపడినటులు ప్రజాస్వాతంత్ర్యనిర్మాణము కనుపడదు. ఇటలీ ప్రజల స్వభావమందే ముస్సోలినీగారి కాలవస్తు కవచధా

రుల కవకాశము లున్నటు లూహింప దగి యున్నది. ఇట్లీయందును క్రమవికాసమును పొందిన సాంఘికపక్ష మిపు డజ్ఞాతవాసము చేయుచున్నది.

జర్మనీయందలి నాజీపక్షవిజృంభణమును ఈ పరమార్థమునే విశదము చేయుచున్నది. నాజీపక్షజనకులు హిట్లరుగారును ముస్సోలినీ మార్గము నవలంబించుచున్నారు. ముస్సోలినీ హిట్లరుగార్ల మార్గములందు ప్రజాప్రవృత్తి ననుసరించి సాధనసంపత్తియందు భిన్నమార్గము లవసరములైనవి. ఔత్తర్యమమును చిరకాల మవలంబించిన జర్మను ప్రజలకు పరాజయము దుర్భర దుఃఖమును కలిగించినది. విపాదావస్థయందు మునిగియున్న జర్మనుప్రజలకు హిట్లరుగారి యుత్సాహోపదేశములు సమ్మేహమునుతొలగించినవి. మహాసంగ్రామమునకు పూర్వమువలెనే మరల నాజీపక్ష ప్రజలయందు ఔత్సాహికమును ప్రజ్వలింపజేసి నది. నాజీలు యూరపురాజ్యములందు జర్మనువిజృంభణమును గలిగించుటకు సంకల్పించుచు గలుగజేయుచున్న దుర్జయములు పోపునిరసనమును పొందినవి. గతవారమున నాజీవర్ధంత్యుత్సవ సందర్భమున జర్మనీయందు హిట్లరుగారికి ప్రజలు చూపిన గౌరవనమ్మానములు ప్రజల నావహించిన యుద్దేశమునకు నిదర్శనములు. లక్షలకొలది నాజీలు ఇనుపటోపీలను, స్వస్తికధ్వజములను, ఆయుధములను ధరించి జర్మను విజయధ్వానములను ఘోషించుచు హిట్లరు, హింజెను బద్ధగార్ల నభినందించిరి. జర్మనువిజయధ్వానములను జర్మనీ ఆస్త్రియా హంగరీ దేశములందు బ్రాడుకాస్తుచేసిరి. జర్మనీనుండి విజాతీయులను బహిష్కరించుచు స్వదేశధ్వజారోహణమును మరల జేయుటకు జర్మనులు పూనిన వ్యవహారములు యూరపురాజ్యములందు భయసంభ్రమములను గలుగజేయుచున్నవి. హిట్లరు సర్వవ్యవహారములందును నిరంకుశాధికారమును బూని ప్రజాస్వామ్యమును నామమాత్రావశిష్టముగ చేయుచున్నాడు. జర్మనీయందు సాంఘికసంస్థలును, పక్షములును నిర్మూలన మొనరింపబడినవి. జర్మనీయందు నాజీపక్ష మవలంబించుచున్న ఔత్తరవిజృంభణము ప్రాన్సు, ఇటలీ, గ్రేటు బ్రిటను మొదలగు రాజ్యములందు ప్రతిఘటనమునకు పాత్రమైనది. ఆస్త్రియా యందు నాజీపక్ష ముపక్రమించిన జర్మను విజృంభణము పరమాసర్థములకు మూలమైనది.

ఆస్త్రియా యూరపు రాజ్యములందు చిరకాలమునుండియును సంగ్రామములకు తేత్రముగ నేర్పడినది. ఆస్త్రియాయందుగల జర్మనుల సంయోగమును చిరకాలమునుండియును జర్మనీకోరినను యూరపురాజ్యముల వైరములు దుస్తరముచేసినవి. సంగ్రామానంతరము ఏర్పడిన రాజ్యములును పూర్వ పరిస్థితులనే సంరక్షించుచున్నవి. ఆస్త్రియా యందు నాజీపక్షవ్యాపనమును యూరపు

ములను ఘోషించుచు హిట్లరు, హింజెను బద్ధగార్ల నభినందించిరి. జర్మనువిజయధ్వానములను జర్మనీ ఆస్త్రియా హంగరీ దేశములందు బ్రాడుకాస్తుచేసిరి. జర్మనీనుండి విజాతీయులను బహిష్కరించుచు స్వదేశధ్వజారోహణమును మరల జేయుటకు జర్మనులు పూనిన వ్యవహారములు యూరపురాజ్యములందు భయసంభ్రమములను గలుగజేయుచున్నవి. హిట్లరు సర్వవ్యవహారములందును నిరంకుశాధికారమును బూని ప్రజాస్వామ్యమును నామమాత్రావశిష్టముగ చేయుచున్నాడు. జర్మనీయందు సాంఘికసంస్థలును, పక్షములును నిర్మూలన మొనరింపబడినవి. జర్మనీయందు నాజీపక్ష మవలంబించుచున్న ఔత్తరవిజృంభణము ప్రాన్సు, ఇటలీ, గ్రేటు బ్రిటను మొదలగు రాజ్యములందు ప్రతిఘటనమునకు పాత్రమైనది. ఆస్త్రియా యందు నాజీపక్ష ముపక్రమించిన జర్మను విజృంభణము పరమాసర్థములకు మూలమైనది.

రాజ్యము లన్నియును ప్రతిఘటించుట సహజము. ఇటలీ, జర్మనీ, ఫ్రాన్సు రాజ్యములందు నిలుచుటకు నీడలేని సాంఘికవాదుల కాస్త్రియా శరణ్యమైనది. హిట్లరుగారు జర్మనీయందు ప్రతిఘేధించిన సాంఘికవాదుల కాస్త్రియాయందు రహస్యాదరణమునుజూపుచున్నటులు వదంతులు వెడలినవి. షోల్పుసు గారు నాజీవ్యాపనమును సాంఘికపక్షవ్యాపనమును ప్రతిఘటించుటకు నిరంకుశాధికారమును వహించెను. గతమాసాంతమున వియన్నావీధులందు జరిగిన సమరమునందు వందలు సాంఘికులు మృతినొందరి. దివ్యమందరములును సాంఘికపక్షమును విధ్వంసము చేయబడినవి. వియన్నాయందు సంప్రాప్తము లైన భయంకరదృశ్యములు యూరపురాజ్యములందలి కార్మికసంఘములకును, సాంఘికపక్షావలంబనులకును కోపావేశములను గలుగజేసినవి. ఆస్త్రియాయందు నాజీపక్షము సంకల్పించిన విప్లవము సాధ్యము కాకపోయినను యూరపురాజ్యములదృష్టిని ఆస్త్రియాయందు లగ్నము చేసినది. యూరపునందు పెద్దరాజ్యములతోపాటు, డాన్యుబు ప్రాంతములను చిన్న రాజ్యముల సంయోగమును నేర్పడినది. స్వప్రయోజనారాధనమునకై ఫాసిటుపక్షము నాశ్రయింపగోరిన నాజీపక్షమునకు పరాభవము కలిగినది. వియన్నాయందు యూరపురాజ్యముల లక్ష్యములు ప్రసరించుచున్నవి. ఆస్త్రియారాజ్యము సైన్యబలము సభివృద్ధిని జేసినది. ఇటలీ, జర్మనీ, జకోస్లావోక మొద

లగు రాజ్యము లాస్త్రియాసరిహద్దులందు సైన్యములను సమకూర్చినవి. ఏ సమయమునందు సంగ్రామానలమువ్యాపించినను వ్యాపింపవచ్చును.

రుష్యాయందు సోవియటు పరిపాలనము నిరంకుశాధికార నిర్వహణమును, మానవ స్వాతంత్ర్యవికాసమును నిర్వహించుచు సకల రాజ్యముల లక్ష్యమును నాకర్షించుచున్నది. ఆరంభమునందు మహారాజ్యముల నిరసనమునకు పాత్రమైన సోవియటురుష్యా క్రమముగను మహారాజ్యములలక్ష్యమును ప్రాజ్ఞులదృష్టి నాకర్షించుచున్నది. అమెరికా, బ్రిటను, ఫ్రాన్సు, ఇటలీ, తుర్కీ మొదలగు రాజ్యములు రుష్యరాజ్యముతో వ్యాపారపు సంధులను జేసికొనినవిధము ప్రపంచవ్యవహారములందు నవయుగపరిణామమునకు నిదర్శనము. ధర్మాత్ములు, జిజ్ఞాసువులు, అర్థాధులు, జ్ఞానులు రుష్యావిధానమును ప్రశంసించుట కుపక్రమించుచున్నారు. మానవ స్వాతంత్ర్యేతిహాసములందు రుష్యా వ్యవహారము లపూర్వములై నవయుగపరిణామమునకు సాధనములుగ నున్నవి.

బ్రిటనునందు జాతీయప్రభుత్వము మహాబలమును గలిగియున్నను ప్రజాప్రయోజనములకు నిరుపయోగముగ నున్నది. జాతీయ ప్రభుత్వ బలనిర్మాణములయందె ప్రళయదీపములు సంస్థాపితములు. జాతీయ ప్రభుత్వము సంకల్పించిన ప్రయత్నములన్ని

యును నిరర్థకము లగుచున్నవి. సైమనుగా రాయుధవిసర్జనమహాసభను నిరర్థకము చేయగలిగిరి. ఆర్థిక మహాసభయును విఫలమైనది. మంత్రులు క్రొత్తసభల నేర్పాటుచేసి ప్రజాలక్ష్యము నాకర్షించదలచినను వ్యాపార పరిశ్రమలు క్షీణించుచు నిరుద్యోగసమస్య యభివృద్ధిని పొందుచున్నది. దేశాదాయ వ్యయములును, వ్యాపార పరిశ్రమలును సభివృద్ధిని పొందుచున్నటులు మంత్రులు ప్రకటించుచున్నను నిరుద్యోగులయొక్క దేశపరిస్థితులను చెప్పక చెప్పచున్నది. పార్లమెంటును, రాష్ట్రమండలాన్నిగారును నామమాత్రమున కధికార నిర్వహణమును జేయుచున్నను రాజ్యవ్యవహారములు చక్కనిలేని యోడవలెను నడుచుచున్నవి. రాష్ట్రమండలాన్నిగారి నాయకత్వ మేతమువారికిని విశ్వాస పాత్రము గాకపోయినను గత్యంతరములేక అన్నిపక్షములవారును లోలోపలను కృశించుచున్నను, అనుసరించుచున్నారు. బీవరు బ్రూకువర్గము ప్రతిఘటించుటకు ప్రయత్నించుచు, భయభ్రాంతులకు లోనగుచున్నారు. ఓస్వాల్డుమోస్లేగారు నిర్మించదలచిన ఫాసిటు పక్షము బీవరుబ్రూకువర్గా మోదమును బడయుచున్నది. గ్రేటుబ్రిటనునందును బాల్డివినుగారు ప్రజాస్వామ్యమును సమర్థించుచున్నను నిరంకుశాధికారాభిమానము క్రమవికాసమును పొందుచున్నవిధమునకు జాతీయప్రభుత్వమే నిదర్శనముగ నున్నది. గ్రేటుబ్రిటను నావహించిన నిస్పృహ యస్థితియె

నిరంకుశాధికార నిర్వహణాపేక్షకును మూలముగ నున్నది.

అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములందు రూజువెల్టుగారు సంపూర్ణముగను నిరంకుశాధికార నిర్వహణమును జేయుచున్నారు. రాజ్యాంగములను, ఆర్థికవ్యవస్థలను, వ్యాపార పరిశ్రమలను రూజువెల్టుగారును, వారి యనుచరులును నిరంకుశాధికారాధీనము చేయుచున్నవిధమును దేశవ్యవహారము లనంతముఖములను విస్తృతము చేయుచున్నవి. రూజువెల్టుగారు రుష్యా రాజ్యముతో సంధిచేసికొనుటయును, బంగారు ప్రమాణమును మార్పుటయును, పరిశ్రమలకు రక్షణము నొసంగుటయును, ఫిలిప్పయను ద్వీపములకు స్వాతంత్ర్యము నొసంగుటయును నపూర్వములై బ్రిటిషురాజ్యసీతిజ్ఞుల కాదరణీయములు గాదగియున్నవి. ప్రపంచము నావరించిన రాజకీయ సాంఘికార్థిక పరివర్తనముల కార్థిక దుర్దశయే మూలముగ నున్నది.

ఆర్థికదురవస్థ :

సంగ్రామానంతరము ప్రపంచము నావరించిన ఆర్థికదురవస్థను రాజ్యతంత్రజ్ఞుల స్వార్థపరత్వము దుస్సహము చేసినది. ప్రపంచమునందన్ని రాజ్యములును సుంకముల సంరంభము నారంభించినవి. గ్రేటుబ్రిటను బ్రిటిషుయోగక్షేమములకు మూలమైన వ్యాపారస్వాతంత్ర్యమును విడిచి వ్యాపారరక్షణమును ప్రక్రమించినది. గ్రేటుబ్రిటను నేర్పిన విద్యనే యితర

రాజ్యములును గ్రేటుబ్రటను కొప్పగించినవి. ఒటావాయొడంబడిక అధినివేశరాజ్యములకు గలుగజేసిన లాభములను గ్రేటుబ్రటనుకు గలుగజేయలేదు. రక్షణవ్యాపారము సమకూర్చజాలని ప్రయోజనములను బంగారు ప్రమాణమును తీసివేయుటవలనను గ్రేటుబ్రటను పొందదలచినది. గ్రేటుబ్రటనుకు తాత్కాలిక స్వల్పప్రయోజనము కలిగినను వెంటనే ఆప్రయోజనములు పోయినవి. జపాను, జర్మని, అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రము లన్నియును బంగారు ప్రమాణమునువినర్జించి బ్రిటిషుఆర్థికతంత్రమును నిరర్థకము చేసినవి. అమెరికా యవలంబించిన ప్రచండమైన సువర్ణాకర్షణ వినిమయ సాధనములను ప్రతిఘటించుట బ్రిటిషుప్రభుత్వమునకు దుర్లభమైనది. జపానును వ్యాపార పరిశ్రమలందు ప్రతిఘటించుటయును దుర్లభమైనది. రుప్యప్రభుత్వముతో సంధినిజేసికొనుట శరణ్యమైనది. ప్రపంచవృత్తమైన ప్రచండమైన రాజ్యాంగవ్యాపారార్థికపరివర్తనమునందును సర్వాంగబంధ బంధనమును గలిగి స్వాతంత్ర్యవశకములులేని హిందూస్థాన స్థితి అయోమయముగ నున్నవిధమును నిత్యవ్యవహారములనంతముఖములను బోధించుచున్నను కార్యసాధనము దుస్తరముగ నున్నది.

ప్రపంచవ్యవహారములందు సంప్రాప్తమగుచున్న మహాపరివర్తనమును హిందూస్థాన వ్యవహారములను నవలోకించునపుడు

నిరాశయును, నిస్పృహయును గలుగుట సహజము. గతమాసమునందు పార్లమెంటునందును, సామ్రాజ్య శాసనసభయందును, రాష్ట్రీయశాసనసభలయందను పర్యాయములైన హిందూస్థానవ్యవహారములు దేశావృతమైన నిస్సహాయస్థితిని, దుర్దశను వేయినోళ్లను వెల్లడిచేయుచున్నవి.

హిందూస్థానము - ఆదాయవ్యయములు :

గతసంవత్సరాదాయము ౮౬౩౪, వ్యయము ౮౬౦౯ లక్షలును మదింపు వేయబడినను నికరాదాయము ౮౦౮౮, నికరవ్యయము ౬౯౫౯ లక్షలు తేలినవి. ఆదాయము తగ్గినవిధము దేశావృతమైన దురవస్థ వెల్లడిచేయుచున్నది. ఆదాయము అంచనా కన్నను ౫౨౬ లక్షలు తగ్గినవి. సుంకములందే ౪౩౮ లక్షలు తగ్గినవి. ఆదాయపు పన్ను ౯౩ లక్షలు తగ్గినవి. నల్లమందు, టంకసాలలు చిల్లరరాబడి కాక ఇతరాదాయము లన్నియును పడిపోయినవి. సుంకముల ఆదాయము బట్టలకును, చక్కెరకును గల రక్షణములవలన తగ్గిపోయినను సంతసింపవలసిన విషయము. స్వదేశమునందు తయారుకాగల బట్టలపరిశ్రమను, చక్కెర పరిశ్రమను నభివృద్ధిచేయుటకు టారిఫులను వేయుటయును, రాబడిని హెచ్చుచేయుటయును నితర దేశములవలంబించుచున్న ఆర్థికవిధానముగ నున్నది. హిందూస్థానమునందును దిగుమతి బట్టలమీదను చక్కెరమీదను నింకను సుంకముల నభివృద్ధినిజేసిన

రాబడి యభివృద్ధిని జేందియుండును. కాని లాంకాపైరు బటావా లాభనిర్ణయములు ప్రతిబంధకములై యున్నవి. వ్యయమునందు పైన్యవ్యయము తగ్గుట ముఖ్యవిషయముగ నున్నది. గతించిన మూడేండ్లయందు ఆదాయవ్యయములు సరిపోవుటయేకాకను ౮ కోట్లు మిగులుటయును ౭ కోట్లు అప్పును తగ్గించుటయును షూన్యరుగారు చేసిన ఘన కార్యము. గతించిన మూడేండ్లయందును బంగారు ప్రమాణ రక్షణమును స్వర్ణింగు ప్రతములును ౫౭౨౨ లక్షలనుండి ౧౦౬౦౦ లక్షల కభివృద్ధి చెందినది. కర్రెన్ని నోటుల వ్యాపనము ౧౮౬ కోట్లనుండి ౧౭౮ కోట్లకు వృద్ధిని పొందినది. షూన్యరుగారు సూచించిన ౧౦౬౦౦ లక్షల రిజర్వును విదేశములందు గాకను స్వదేశమునం దుండుట దేశక్షేమ మునకు సాధనము. గతించిన మూడేండ్ల యందును వడ్డీ మొత్తము ౧౨౮౩ లక్షల నుండి ౧౦౩౮ లక్షలకు తగ్గినది. వడ్డీరేటును తగ్గించుటవలన సన్నిశాఖలకు కలిసి ౮౨౨ లక్షలు లాభించినవి.

౧౯౩౪-౩౫లకు ఆదాయము ౭౮౦౩, వ్యయము ౭౯౬౧, లోటు ౧౬౩ లక్షలుగ నిర్ణయింపబడినది. సూతన టారిఫు శాసన మును, నితరములైన ఏర్పాటులును సుంకముల ఆదాయము లింకను తగ్గించుట సహజము. రాగల సంవత్సరమునందు ౧౬౩ లక్షల లోటును పూర్తిచేయుటకై శర్కర పరిశ్రమ ఖాదను, హండ్రెడువెయిటుకు రు ౧-౫-౦

చొప్పునను ఎక్సైజుపన్నును వేయుటవలనను ౧౮౭ లక్షలు రాగలవు. కాని శర్కరమీద ఎక్సైజుపన్నును వేయుటవలనను పరిశ్రమాభివృద్ధికిని, బీదల సౌకర్యములకును ప్రతిబంధకము గలుగగలదు. నిష్పవెట్టెటమీదను, సిగరెట్లమీదను ఎక్సైజు పన్నును వేయుటయందు విశేషముగను నెవరికినప్తము కలుగదు. సిగరెట్లకు ౧౦౦౦ కి రు. ౧౦ ల నిచ్చెడివా రింకొకరూపాయ నిచ్చుటవలనను మునిగిపోవున దేదియును నుండదు. పోస్టు స్టాంపుల ధరలను పేరునకు తగ్గించినను విశేషమైన ప్రయోజన ముండునని తోపదు.

పోస్టుస్టాంపుధరను అణాకు తగ్గించి ఉత్తరము తూనిక అరతులమునకు నిర్ణయించుట కన్నను పోస్టుకార్డును అర్ధణాకు తగ్గించిన, ప్రజలకు లాభకరమై యుండును. బీదలకు అణాకవరుకన్నను అర్ధణాకార్డు ప్రయోజన కరము. బుక్కు-ప్యాకెటులమీదను రేటును ౬ పైసలనుండి ౯ పైసలకు హెచ్చించుట సకలవిధములను దేశాభ్యుదయమున కనను కూలము. బుక్కు-ప్యాకెటుల పద్ధతిని దుర్వినియోగము చేసెడివా రుండినను వ్యాపారము క్షీణించియున్న సమయమునను మంచి వారికిని నిది నష్టమును గలుగజేయును. దీని మూలమునను ప్రభుత్వమునకు ౫ లక్షల లాభమే సమకూడినను ప్రజలకు లక్షల వ్యాపారనష్టము గలుగును. టెలిగ్రాముల ధరను ౯ అణాలకు తగ్గించుట సామాన్యులకు కొంతప్రయోజనమును గలుగజేయ గలదు,

బీహారు భూకంపసహాయమునకు ౨౫ లక్షల
విరాళమును, ౨౭౫ లక్షల అప్పును నిచ్చు
టకు భారతప్రభుత్వము నిర్ణయించుట యుక్త
ముగ నున్నది. పైన్యవ్యయమునందు గతిం
చిన వత్సర పైన్యవ్యయము ౧౯౩౩-౩౪
నందు ౪౬౨౦ లక్షలనుండి ౧౯౩౪-౩౫
లందు ౪౪౩౮ లక్షలకు తగ్గింపబడినను దేశా
దాయమునందలి ౭౯౬౧ లక్షలందును సగ
మునకు మించినసొమ్ము పైన్యశాఖకు విని
యోగించుట యుక్తముకాదు. షూన్యరుగారు
౧౯౨౯-౩౦ యందు ౫౫౧౦ లక్షలనుండి
౧౯౩౪-౩౫ యందు ౪౪౩౮ లక్షలకు పైన్య
వ్యయము తగ్గినందుల కానందించినను రాబ
డినిబట్టి యోచించిన తగ్గుదల గణనీయము
కాదు. ఎగుమతుల యభివృద్ధి యంతయును
బంగారమునందు గనుపడినటు లితర వస్తువు
లందు గనుపడదు. జపాను-ఇండియా దూది
యొడంబడిక తాత్కాలికముగను దూది
ధరను పెంచినను నది నిలుచుట దుర్లభము.
ధరలు పడిపోవుటవలనను రయితుల పరిస్థి
తులు బాగుండలేదని యంగీకరించుచు సర్వ
త్ర యభివృద్ధిగలదని చెప్పట విశ్వసనీయము
గాదు. ప్రజలకు శక్తిలేనపుడు దిగుమతులు
తగ్గిపోవుటయును, ఎగుమతులు సాధ్యముగా
నపుడు బంగార మెగుమతి చేయుటయును
సంభవించుచున్నది. నిరంతరము నిర్మాణ
కార్యములందు మునిగియున్న జపానురుష్యా
దేశముల వ్యవహారములతో హిందూస్థాన
వ్యవహారములను పోల్చుటవలన నేవిధమైన

ప్రయోజనమును సమకూడదు. హిందూ
స్థానాభ్యుదయమును గూర్చి షూన్యరుగారు
తెలిపిన సదాశయములు ప్రశంసనీయము
లైనను స్వదేశమునందును, విదేశములందును
స్వతంత్రతాచరణము సాధ్యముకాని దేశము
నకు వ్యవహారనిర్వహణసామర్థ్యము స్వల్ప
మైనను దుర్లభము.

చెన్నరాష్ట్రాదాయవ్యయములు

మద్రాసు శాసనసభయందు ప్రోక్సు
గారు ప్రవేశపెట్టిన బడ్జెటువివరములును,
వానికి సంబంధించిన హేతువాదములును
నిదివర కెన్నియోసారులు పాడినపాటలు.
రాష్ట్రమునందు రాజకీయాందోళన మణి
పోవుట ప్రోక్సుగారికి సంతృప్తికర మైనను
దేశాభ్యుదయమునకు సంతృప్తికరముకాదు.
ప్రజాందోళనములను నిర్బంధవిధానము స్తంభిం
పజేసినను నుపశమింపజేయలేదు. అవకా
శములు గలిగినపుడెల్లను ప్రజాశక్తి సువ్యక్త
మగుచున్నది. గాంధీమహాత్ముని హరిజన
యాత్ర, స్తంభించియున్న ప్రజాశక్తి బహి
ర్గతము గాగల విధమునకు ప్రమాణముగ
నున్నది. దేశమునందు శాంతికి ఆర్థికపరి
స్థితులు బాగుపడుటయును, సంతృప్తియును
సాధనములు. వర్తమానపరిస్థితులందు ప్రజల
సంతృప్తి సాధ్యము కాదని దేశవ్యవహార
ములు వివిధరంగములందును విస్ఫోటము
చేయుచున్నవి. దేశపరిశ్రమలందు ప్రధాన
మైన వ్యవసాయ పరిశ్రమ మధికమైన దేశా
దాయమును సమకూర్చుచున్నది. ౧౯౩౨-

33-వ సంవత్సరమునం దాదాయము రూ. ౧౬,౮౫,౮౯,౧౮౦ మదింపు వేయబడినను నికరాదాయము రూ. ౧౬,౨౮,౨౭,౧౦౦ మాత్రము తేలినది. ౧౯౩౩-౩౪-వ సంవత్సరమునందు రూ. ౯౮,౪౪,౨౦౦. తగ్గదలకు గారణము భూమిసిస్తునందు గతసంవత్సరమునందును, వర్తమాన సంవత్సరమునందును నీయబడిన రిమిషనులని తెలియచున్నది. లోటు ౯౮.౪౪ లక్షల వ్యయములను తగ్గించుటవలనను, వ్యయములను మార్పుటవలనను భర్తి చేయబడినవి. ఈ యేర్పాటులవలనను ౧౯౩౩-౩౪వసం.నందు ఆదాయవ్యయములందు లోటులేకుండుటయే కాకను రూ. ౬౧,౦౦౦ మిగులవచ్చు నని తేలుచున్నది. ఆదాయమునందు స్టాంపులు, జుల్మానాలు, పరిశ్రమలు రూ. ౮.౪౭ లక్షలు వృద్ధిని జూపినవి. ౧౯౩౪-౩౫ సంవత్సరమునం దాదాయము రూ. ౧౬,౪౩,౬౩,౦౦౦ లును, వ్యయము రూ. ౧౬,౩౯,౧౬,౬౦౦ మదింపు వేయబడినది. భూమిసిస్తునకు ౧౩౪౨, ౧౩౪౩ ఫసలీలందు రూ. ౭౨ లక్షలు రిమిషను నిచ్చినతరువాత ౪ లక్షలు నిలువ యేర్పడుచున్నది.

దేశాదాయమునందు ప్రధానమైన భూమ్యాదాయము ౧౯౩౨-౩౩-వ సంవత్సరమునందు ౭౦౩ లక్షలు ఆబ్కారిస్టాంపులు, ౬౬౧ లక్షలును, ౧౯౩౪-౩౫ సంవత్సరమునందు భూమినుండి ౭౨౫ లక్షలును,

ఆబ్కారి స్టాంపులనుండి ౬౬౦ లక్షలును రాబడి గలదు. ఆదాయమునందు మూడు వంతులకు పైగాను ప్రజాసామాన్యమునుండి వచ్చుచున్నది. వ్యయమునందు రిజర్వ్ శాఖలకు ౯౮౪ లక్షలును, ట్రాన్సుఫరు శాఖలకు ౬౫౪ లక్షలును వ్యయమగుచున్నవి. ఆదాయవ్యయముల పరిశీలనము, పన్నులను విశేషభాగము చెల్లించెడి వ్యవసాయదారులకు, వ్యయమునకు తగినలాభము గలుగుట లేదని విశదము చేయుచున్నది. వ్యయమునందు పరిపాలనమునకు ౨౩౮ లక్షలు, పోలీసుకు ౧౬౪ లక్షలు వ్యయమగుచున్నవి. పోలీసు వ్యయము ౧౯౩౪-౩౫ సభవత్సరమునందు ౧౬౫ లక్ష లంచనా వేయబడినది.

ఆర్థికోపసంఘము నిర్ణయించిన భూమి సిస్తు రిమిషను నిరాకరించుటయును ఉద్యోగస్థుల జీతములను సమర్థించుటయును అధికారసమర్థనమును చేయవలసిన ప్రోక్కుగారికి సహజము. పదిరూపాయల పట్టాదారులైన చిన్నరయితులకురిమిషను కొంత ప్రయోజనకరమైనను రిమిషనువలనను నీటివసతులకు సాముసమకూడదని తెలిపిన యాక్షేపణ నిలువజాలదు. నీటివసతులకై పెద్ద యుద్యోగస్థుల వేతనములను పెద్దపనులను తగ్గించుట ప్రయోజనకరముగాని అన్నములేకను మూడు చున్నప్రజలకు తగినయువకృతిని నిరాకరించుట న్యాయము కాదు. వర్తమానార్థిక దుర్దశయందు ప్రభుత్వోద్యోగస్థులు సుఖ

పడుటయును, వ్యవసాయదారులు కష్టపడుటయును తెలిసినవిషయము. ఉద్యోగస్థులు స్వల్పజీతమును గడించినను రయితుల కంటెను మంచిస్థితియందున్నారని స్తోక్కుగారును సంగీకరింపవలయును. జీతములను తగ్గింపగోరుట ఓర్వలేమితనము కాజాలదు. మూలధనవ్యయమునందు మెట్టూరు, కట్టలై ప్రాజెక్టులందు వ్యయమును తగ్గించుటకు గల యపకాశములను స్తోక్కుగారు పూర్తిగా వినియోగింపలేదు. కొత్త ప్రాజెక్టుల విషయమై స్తోక్కుగారు గలుగజేసిన భ్రమయును నిరుపయోగము. తుంగభద్ర భవానిప్రాజెక్టులకు ప్రభుత్వము అప్పు చేయుట న్యాయము కాని అదాయమునుండి వ్యయముచేయుట న్యాయము గాదు. వర్తమానార్థికదుర్దశయందు రయితుల కేవిధమైన యుపకృతిని కల్పించుట రాష్ట్రీయప్రభుత్వములకు సాధ్యముకాదని స్తోక్కుగారు తెలిపిన నిరాశ విశ్వసనీయము కాదు. బొంబాయి నైజాము ప్రభుత్వములు కల్పించిన రిమిషనులును, ప్రపంచమునందంతటను ధరలను పెంచుటకు జరుగుచున్న ప్రయత్నములును నాశాజనకములు కాని నిరాశాజనకములు కావు. భూములులేని కూలివారును, చిన్న దుకాణదారులును వారియోగక్షేమములకు వ్యవసాయదారునిమీదను నాధారపడియున్నారు. వోటులున్న వ్యవసాయదారులకే కాక వోటులేని వ్యవసాయదారులకును, కూలివారికిని, దుకాణదారులకును రయితుల

యోగక్షేమమే మూలాధారము. రానున్న రాష్ట్రీయస్వాతంత్ర్యముపేరను శాసనసభ్యులను భ్రమపెట్టుట నిరంకుశాధికారులకు పరిపాటి నైనది. రయితుల యోగక్షేమములేని రాజ్యాంగసంస్కరణములును, రాష్ట్రీయస్వపరిపాలనమును నిరుపయోగములే కాకను దుర్లభములు. మంత్రులును, రాజ్యాంగములును ప్రజాక్షేమమున కేర్పడును గాని ప్రజలు మంత్రులకును రాజ్యాంగములకు నేర్పడరు. ప్రభుత్వము పాఠశాలలకు, నూతులకు, రోడ్లకు, వైద్యసహాయమునకు, పశువులకును చేయుచున్న యుపకృతి విషయమై స్తోక్కుగారు చేసికొనిన స్వోత్కర్షయందలి సత్యాసత్యములను, వ్యవసాయము లేని భూస్వాములను చేసిన పరిహాసమునందలి యథార్థమును, స్తోక్కుగారు స్వయముగను గ్రామస్థులవలన తెలిసికొని ప్రకటించుట భావ్యమై యుండును.

ప్రపంచవ్యాప్తమైన మహాపరివర్తనేతిహాసములందు హిందూస్థానేతిహాసము లాది పర్వమునందే యున్నవిధమును వ్యవహారజ్ఞులు గ్రహింపగలరు. శాసనసభలు, నిత్యవ్యవహారములు ప్రజ్ఞావాదములకు వినియోగపడునటులు యోగాభ్యాసమునకు వినియోగపడకున్నవి. సాంఘికసమరములు, పక్షవిభేదములు పారతంత్ర్యప్రభావమును సకలవ్యవస్థలయందును ప్రత్యక్షము చేయుచున్నను మహానుభావుల సంకల్పాచరణములకు, సంకల్పసిద్ధికి సాధనములుగ నున్నవి.

గాంధీమహాత్ముడు హరిజనయూత్రయం దవలం
భించిన యోగాభ్యాస మితరవ్యవహారము
లందును ప్రజలకు సాధనముగ నుండగలదు.
ప్రజాస్వామికమున కాటపట్టులైన రాజ్యము
లందు నిరంకుశదేవత ప్రళయతాండవమును
జేయుచున్నపుడు సకల వ్యవహారములం
దును పారతంత్ర్యము ననుభవించుచున్న

భారతవర్షము సమకూర్పగల భారము
యోగారూఢులైన నాయకులమీదను
గలదు. ముప్పదియైదు కోట్ల ప్రజలకును
ప్రాచీన నవీనసంస్కారములకును నాకరమైన
భరతవర్షమునం దుద్యోగపర్యనిర్వహణము
నకై పరమేశ్వరుడు శ్రీ కృష్ణార్జునులను
ప్రసాదించుగాత!

భారతి

సచిత్ర మాసపత్రిక

అధిపతి

కా. నాగేశ్వరరావు

సంపాదకుడు

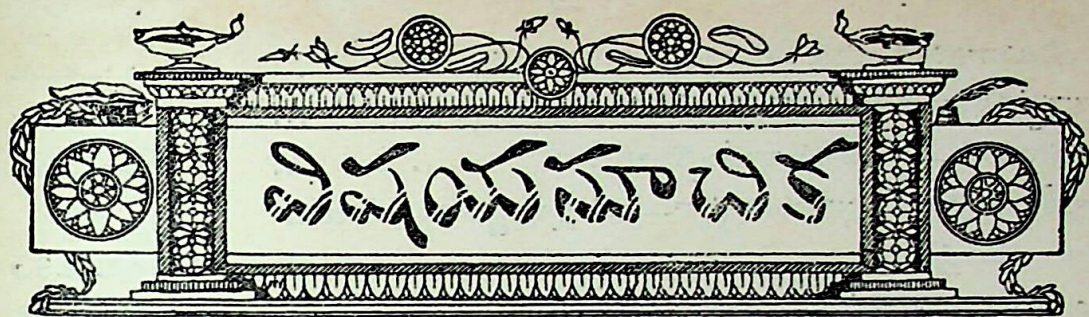
గన్నవరపు సుబ్బరామయ్య

సంపుటము ౧౧, సంచిక ౪

ఆంధ్రపత్రికా ముద్రాలయము, మద్రాసు

౧౯౩౪

Printed at the
ANDHRAPATRIKA PRESS.
G. T., Madras.

భావకీర్తనము—బాలాంత్రపు వేంకటరావుగారు	ఆరంభమున
భావప్రశంస—నడకుదుటి వీరరాజుగారు	”
పానశాల—దువ్వూరి రామిరెడ్డిగారు	గిం గి—గిం ౨
కావ్యరచనాదర్శము—శ్రీపాద గోపాలకృష్ణమూర్తిగారు	గిం ౮—గిం ౧౧
కవిత్వము ౨—పాటిబండ మాధవశర్మగారు	గిం ౨—గిం ౨౦
కురుక్షేత్రయుద్ధానంతరగాథలు—పెండ్యాల వేంకటసుబ్బాస్వామిగారు	గిం ౨౧—గిం ౨౯
ఆధునిక, సనాతన కవితావిమర్శనము—భువనగిరి లక్ష్మీకాంతమ్మగారు	గిం ౩౧—గిం ౩౩
తురాయి—జనమంచి కామేశ్వరరావుగారు	గిం ౩౩
డిప్రెషన్—చెంబు—వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారు	గిం ౩౪—గిం ౪౦
మహామహోపాధ్యాయ శ్రీతాతా సుబ్బరాయశాస్త్రిలుగారు—			
బులుసు వేంకటరమణయ్యగారు	గిం ౪౧—గిం ౪౧
గీతిక—మంగిపూడి పురుషోత్తమశర్మగారు	గిం ౪౨
చుక్కలజతలు—పాలనముద్రమధనము—గొబ్బూరు వేంకటానంద			
రాఘవరావుగారు	గిం ౪౨—గిం ౪౮
అంచకూన—బొడ్డు బాపిరాజుగారు	గిం ౪౮
“స్వాతంత్ర్యము, అంటేయేమిటి?”—కర్లపాలెం కృష్ణారావుగారు...	గిం ౪౯—గిం ౫౦
ఆపేక్ష—చావలి బంగారమ్మగారు	గిం ౫౦
లేపాక్షి గ్రామపునర్నిర్మాణకేంద్రము—వార్తకవి రామచంద్రరావుగారు	గిం ౫౧—గిం ౫౯
రథసప్తమి—కపిస్థలం కృష్ణమాచార్యులుగారు	గిం ౬౦—గిం ౬౨
వినోదశిల్పము : ఇండ్లుకట్టుట—కొ. నరసింహాచారిగారు	గిం ౬౩—గిం ౬౬
నక్షత్రమండలము (భావ చైత్ర, అధికవైశాఖములు) — గొబ్బూరి			
వేంకటానందరాఘవరావుగారు	గిం ౬౭—౬౮౦
సాళువలిమ్మరుసుమంత్రి—కుందూరి ఈశ్వరదత్తుగారు	౬౮౬—౬౮౯
గ్రీష్మర్తువు—వెదురుమూర్తి నేనికటకృష్ణరావుగారు	౬౮౯

భారతీయనాగరికత-భగవద్గీత—కొ. శతకోపాచార్యులుగారు	౬౦౦—౬౦౬
లతాప్రేతసల్లాపములు—కొమరవోలు వెంకటసుబ్బారావుగారు	౬౦౭—౬౦౮
“కథగాదు”—గూడూరు రాజేంద్రరావుగారు	౬౦౯—౬౧౬
రాజకీయాల్లో అచ్చట్టూ ముచ్చట్టూ—జొన్నలగడ్డ సత్యనారాయణ మూర్తిగారు	౬౧౭—౬౩౨
ఆంధ్రగ్రంథములపట్టిక—	౬౩౩—౬౩౬
పునర్విమర్శనము : ఆంధ్రబుతుసంహారము—గుట్టము వేంకటసుబ్రహ్మ ణ్యముగారు	౬౩౭—౬౩౯
విమర్శనము	౬౪౦—౬౪౨
కలగూరగంప : భూకంపము-హైందవనైజ్ఞానికులు; ప్రాకృతజన విద్యాలయములు; గ్రామఫోనుగతి	౬౪౩—౬౪౮
మనవిమాటలు : వ్యాససంగ్రహము; కీర్తికాయలు కపిఫలము కృష్ణమాచార్యులుగారు; పాతపాటలు, పట్టికథలు; చెన్నపురి చిత్రములు.	౬౪౯—౬౬౪
మాయ—కీ. శే. బసవరాజు అప్పారావు	౬౬౪
సాభిప్రాయ విశేషములు—	౬౬౫—౬౭౨

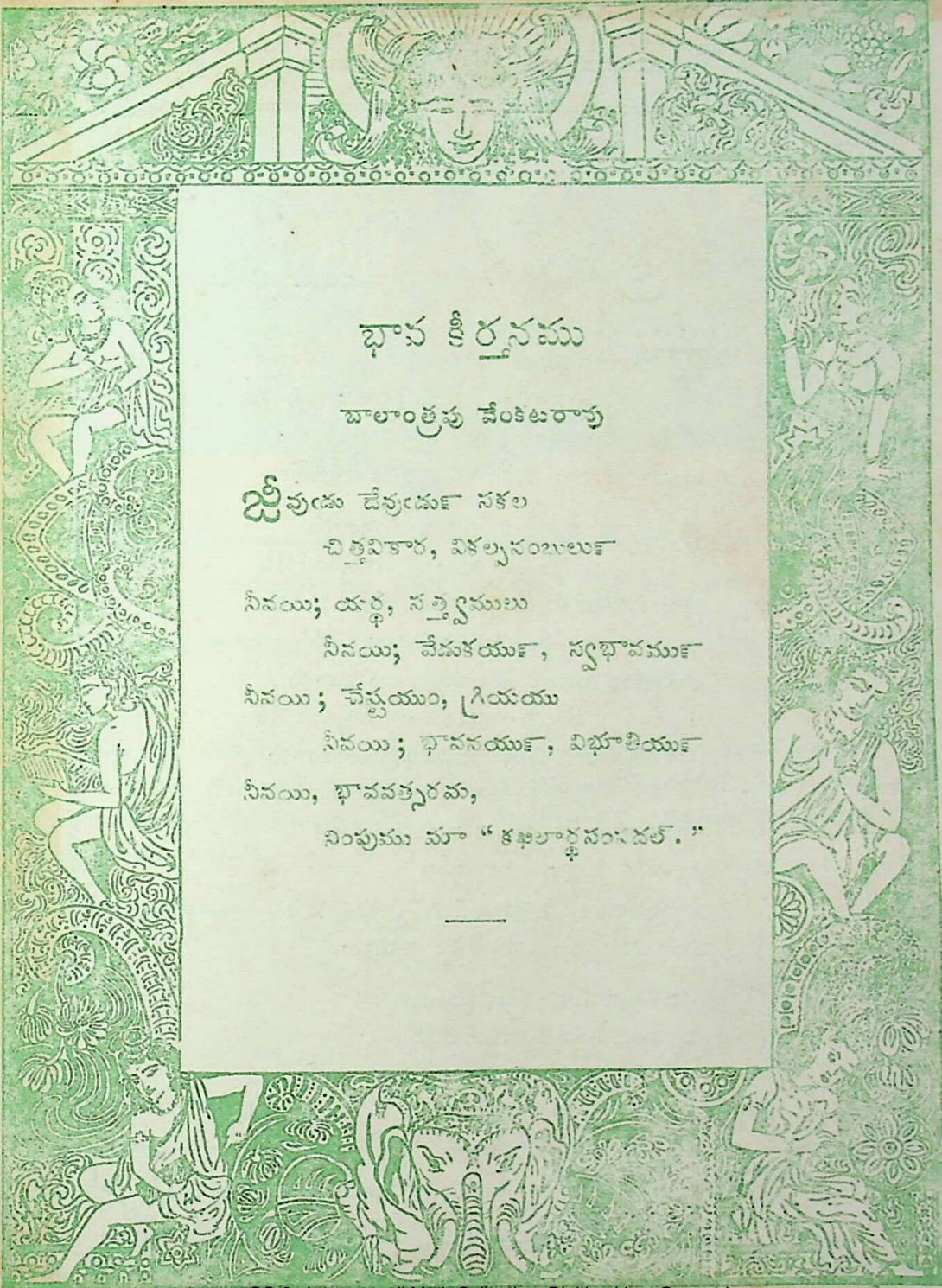
చిత్రములు

త్రివర్ణ చిత్రములు:—పెంపుడుతల్లి; మార్గశీర్షమాసము; పుష్యమాసము.

సాధారణ చిత్రములు:—చెన్నపురి చిత్రములు ౪; మధురలో కృతకద్వీపము; దాయాలాట; గడియారపు గోపురము; కొండకొమ్ముననున్న బండపయిదేవాలయము; బర్మాలో జలమధ్యదేవాలయము; ఉడిసి సుబ్రహ్మణ్యస్వామిరథము; చేపలుపట్టుటకు; కావేరి జలపాతము; ఐరావతినది, సాయంసమయమున; సాయంకాలము; దీపారాధన; ఆవరణమున; తిరుచునాపల్లి కొండ; బిచ్చగాడు; లాకులు; పాములవాడు; ఎండవేళ; రామనగరము రాజప్రసాదచిత్రములు ౨; డార్కురూము; పొదరిల్లు; వ్యంగ్యచిత్రములు; ఇతర చిత్రములును.

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

భావ కీర్తనము

బాలాంత్రపు వేంకటరావు

జ్యోతుడు దేవుడుక సకల

చిత్తవికార, వికల్పనంగాలుక

నీనయి; యర్థ, సత్త్వములు

నీనయి; వేడుకయుక, స్వభావముక

నీనయి; చేష్టయు, గ్రియయు

నీనయి; భావనయుక, విభూతియుక

నీనయి, భావవత్సరమ,

నింపుము మా “కళిలార్థనందనం.”

భావ ప్ర శం స

నవకుదుటి పీఠంబు

భావాలిగమ్యుఁ డాత్రిత

భావసులభఁ శీశ్వరుఁడు ప్రభావమహిమఁడీ
భావాబ్జాను నవ్యయ
భావవరంజరల నొనఁగు భారతికి దయకా.

చతురానందంబు సంతరింపుముమాకుఁ
జెక్కుచిత్రములఁ గాన్పించఁజేసి
శ్రవణానుమోదంబు సంఘటింపుము మాకు
నిడుగీతముల విన్పించఁజేసి
అంతరంగసుఖంబు నలవరింపుము మాకు
మృదులకావ్యముల నిర్మించఁజేసి
ప్రకృతిప్రహరంబు బరిఘటించు మాకు
విశ్వసంస్థితుల భావించఁజేసి
భావవిదులు మెచ్చ భావనామాబ్దంబ!
జీవలోక “భావ - చిత్రగీత
కావ్యసృష్టి - గతులఁ” గల్పించి భారతీ
మూర్తివగుము విమలకీర్తి గనుము.

భావకల్పనమునఁ బ్రభవంబుఁగాంచిన
ప్రభవదొట్టివత్సరములలోన
స్వీయస్వప్నియందు చెలఁగునీశ్వరుఁజోలి
నటలు దీవు భావవత్సరంబ!

సంపు. ౧౧ భావనంవత్సరము, చైత్రమాసము (ఏప్రిల్ ౧౯౩౪) సంఖ్య ౪

పానశాల

కవికోకిల, దువ్వూరి రామిరెడ్డి

[౧౯౨౮-వ సంవత్సరమున జనవరి, ఫిబ్రవరి, మార్చి నెలల భారతీసంచికలందు ఉమర్ ఖయ్యము "పానశాల" ను నేను బ్రకటించియుంటిని. తరువాత ఒకప్పుడు రుబాయతు మఱియు జువు చుండి మఱికొన్ని రుబాయాలఁ దద్దుమాచేసితిని. ఈ పద్యములకు భావసామ్యముగలపద్యములక్రిందఁ జేర్చుకొనవచ్చును. —దు. రా.]

పారదమట్లు జీవితము పట్టిన నిల్వదు; శీఘ్రగామి; ద్రా
క్షారస మిమ్ము, తాపమునఁ గందెను జిత్తము; జాగరూకసం
చారము నిద్ర దొలతువశంబు రూపఱు; యశావనంపుటం
గారము నీటఁ జల్లవడు; గన్నుల నెత్తుము, లెమ్ము నెచ్చెలీ.

కా లిడినంత గుచ్చకొనుకంటకముల్ ప్రియురాలిమోమునక
వ్రేలిన ముద్దుముగురులొ! బిత్తరికన్నోమ లొనోయేమొ! రా
జాలయ భగ్న గోళశిఖరావళిఁ గన్నులఁ గట్టు నిష్టకా
మాలలు పూర్వభూభజల మస్తములొనో! వజీరు వేళులో!

పాతెడువాఁగునీరమటు, పైఁబయి వీఁచు నెఱారిగాలి నా
జాతె మఱొక్కరోజు వరుసన్ మనయిద్దటిజీవితంబులన్ ;
ఊరుపు మేననుండువఱ కుమ్మలికం గొన, రూపహీనమై
యారయరాని 'రేపు'నకు, సంతమునోందిన 'నిన్న'కున్ సఖి.

చానా, నీసరసాస్యబింబమునకున్ జంపిడుపాత్రంబు దీ
తానే ? నీపదమార్గమంధు మృతిపూర్ణాయుష్యలాభంబుకం
సే నేతాగద ! కోటిబాలరవులే నీపాదరాగంబునన్
స్నానంబాడ, మదీయజీవితము భాస్వద్ధామ మా ట్రబ్రమే !

చెలియరొ, నీవియోగమునఁ జిత్తము చీకి కృశించె; నీవు నే
వలనికిఁ బోయినన్ విడువఁ బయ్యెదకొంగు; నిరంతరంబు ని
న్వలచినవార లెందఱో వనారిలి కూలిరి నీవుఁ బోవ; నేఁ
జెలమి దొలంక వచ్చితివి; యెందఱు నీబలిపీఠిఁ జత్తురో !

పచ్చబయల్లు, నేటిదరిపట్టులు, నొక్కక్షణంబు శ్రాంతియున్,
అచ్చరవంటి నెచ్చెలి, రసాంకితకావ్యముఁ గెంపుపానకం
బిచ్చగ నామనిన్ దొరకెనేని మనీదులు గుల్ల దాస్యమున్
మెచ్చక ముక్తులై సుఖముమీఱఁ జరింతురు జాగరూకులున్.

మనమునఁ దెల్వీయున్నపుడు మాటువడుం బ్రమదంబు; మే నెఱుం
గనియట కైపునేయఁ దుదిఁ గాంచువివేకము; వీనిరెంటిమ
ధ్యను జెలువౌ యవస్థయె సుఖాస్పదజీవిత ; మనోవీరితం
బునకు గులామునై వెడలఁబుత్తు దినాలు ఖులాసగా సఖి.

గురున, సలాము, మిమ్ము ననఁగూడదుగాని, యథార్థమార్గసం
చరణముఁ దెల్పు; మజ్జతను జాటకయుండినఁ జాలు; మేము గ్రు
మ్మరునది సత్పథంబు గనుమా, నయనార్తుడవౌట దారి వ
క్కరముగఁదోఁచు; గన్నులకుఁ గాటుక పెట్టుము, ఛూపు మేలగున్.

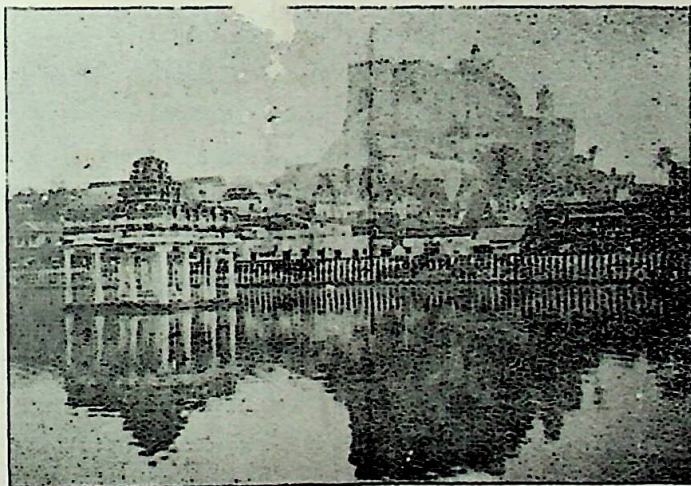
నే నొకతత్త్వవేత్తనని నిందయొనర్చిరి కానివారు; నా
మానసవృత్తి వార లణమూత్ర మెఱిగిన నట్లు లందురే ?

కాని, మతేమి దేవుఁ డెఱుంగఁడె మనంబు; వ్యథాకులాయహా
యీనిలయంబుఁ జేరితి; గ్రహింప నసాధ్యము జన్మమర్మముల్.

జ్ఞానపటాలయమ్ము నొడికమ్ముగఁ గుట్టుఖయామునేడు దుః
ఖానలదగ్ధుఁ డయ్యె, యముఁడన్ బెనుకత్తెరజీవితంపుబి
ట్టానుగుడారుమోకుఁ దెగనొత్తె; బ్రపంచపుసంతలోన దు
గ్గానికి నమ్మె నిన్నుఁ బలుగాకిదలాలి విధాయి, యయ్యయో!

కాలశరాసనోత్పత్తితకాండము తీక్షణము; తచ్చిలీముఖ
జ్వాలల మాడకే మనుము; వాడనిపుంటనుజోడుఁ జల్లు దు
ష్కాలము నీకు నోటఁ బులకండము బాదముఁ బెట్టవచ్చినన్
నాలుకఁ జాఁపఁబోకు మొకనాఁ డయినన్, విషదిగ్ధ మద్దియ్యన్.

ధనము నలక్ష్మ్యభావమునఁ దత్త్వవిదుండు నుపేక్షచేసినం
దినగతిలేని పేదలకు, దివ్యవసంబగు నిజగంబు బం
ధనమగుఁ; బైఁడిసంచుల ముదంబున విప్పి గులాబి నవ్వగం,
బనవును నీలకాంతవని, బాటలుచాపుచు నుత్తచేతులన్.

తిరుచినాపల్లి - కొండ ౨౫౦ అడుగుల ఎత్తు
దీనిపయి మాతృభూతేశ్వరాలయము, ఉచ్చిపిల్లారి దేవాలయము నున్నది.

—యస్. శంకరసుబ్రహ్మణ్యం.

ప్రమానపుడేనా ఒక కార్యము చేసేముందు మంచి గమ్యస్థానము నిర్ణయించుకోవాలి. సాధ్య ముదాత్త మైతేనే గాని సాధ్యుడభివృద్ధి చెందడానికి వీలుకాదు. కాబట్టి మనయత్నాలకన్నిటికీ పరమావధి, ఉత్తమా కాంక్షితము, సదాచర్యము ఏవోఒకటి ఉండితీరవలెను. కావ్యరచనానికిమాడా ఒక మహాదాచర్య మున్నదనే నమ్మకముతో ఈ పరిశీలనము చేస్తున్నాను. కావ్యాలలో గొరికే కవుల వాఙ్మూలాలు ముందు జాగ్రత్తగా పరీక్షించి ఆమోద కావ్యరచనాదర్శ మేది ఉత్కృష్టమైనవో నిర్ణయించాలనే నా ఉద్దేశ్యము. సహృదయులు అర్హురీతిని తోడ్పడుతారని ఆశిస్తున్నాను.

“ధార యలవడ శ్రీతిమై దానిగొంటి” నని పావ (అంగకవి) చెప్పుకున్నాడు. కవితాధార ఈయన్ని వరించినట్లు. (చిన్నబుచ్చుకుంటుంది పాప మని) గ్రహించి కావ్యరచన చేశాడట. “ధనముకోరీ, కేరు కోరీ, పద్యరచన చేసే చిల్లరకవులను” చాలా మందిని ఇతను నానాపేర్లు పెట్టి పూలనాడేడు. ఆమాట లనుబట్టి ధనమూ, కీర్తి ఇతని దృష్టిలో లేవని మన మను కోవాలి. “ఏరసము చెప్పబూనిన నారస మాలించు వారి కడరింపవలెకా” అన్న సంకుపాల నృసింహకవి అభిప్రాయమే యీతనిదీన్నీ. ఇందువల్ల కవికి కలిగే లాభ మేమిటి? తాను పొందిన ఆనందము ఇతరులకి కూడా కలిగించాననే సంతృప్తి.

“కవి అంగకారవాతావరణములో నాసీనుడై స్వీయానందముకోసము గానము చేసే శారిక,” అని షెల్లి వ్రాస్తున్నాడు. గుబురుగా నున్న చెట్లకొమ్మల చీకటిలో కూర్చుని కోయిల ఎవరికోసమని పాడు తోంది? అది తన ఆనందమునే కూలేరూపముగా వెలువరిస్తోంది. కాని మనముకూడా ఆహార విని ఆనందిస్తున్నాము. ఆవిధముగానే కవి తన ఆనందము

కోసము కావ్యరచన చేస్తే జడువరులు దాన్ని చూపి ఆనందము పొందుతున్నా రని షెల్లి అభిప్రాయము. కాని కవికి కోయిలకి మూలములోనే తేడా ఉంది. కోయిలకి తనపాట ఒకరు వినాలనే అభిలాష లేదు. కవికి మరిఒకరు వినవలెననే అభిలాష. కోయిలకి స్వయం డము స్వాభావికము. కవికి కాదు. ఆతడు స్వాభావిక ముగా మానవుడు. మించితే కవి. కవి తన ఆనందము కోసమే కావ్యరచన చేసేమాటయితే - తానువ్రాసినది ఏకపీ తృణీకరించుకోడు కాబట్టి-కావ్యాలలో మోచ్చు తన్నుకు వేనిర్ణయించవలసి ఉంటుంది. ఎవరికివారు ఇలాగు నిర్ణయించుకుంటారు. సమాజముభారత లేదు. షెల్లి ఆదర్శము ఉబాయంపు. దాని ననుసరిస్తే రాయలపూర్వ దివ్యజయావసరమున

“కొండవీడు మంచేరా కొండవల్లి మంచేరా

కాచని యెవ్వను వాగుకువచ్చిన కటకండాకా మంచేరా”

అని పాటపాడిన చాకివామా కన్నేనకలబ్రహ్మప్రసాదా సాదిత కవిత్వతత్త్వ నిరతితయానంద భరితాంతకర బుడై భక్తకోటికి వరణీయుడౌటై భారతసంహితను తెలుగువారి కిచ్చిన తిక్కనా కవే అయిపోతారు. భేద నిర్ణయము చేయ వీలులేదు. షెల్లి చెప్పిన కవికంటె స్వాభిమాన మొకపాలు మోచ్చుకలిసిన కవిని ఒకణ్ణి చింతాదీక్షితులు “కవి-కన్య”లో చూపిస్తున్నాడు.

కన్య

ఎవరికోసము ఎందుకొరకై
నిమిషలముల నందడానికి
కాలమైనా లెక్కచేయక
కావ్యమల్లెడవు?

కవి

ఎవరికోసము వాయుదేవుడు
ఎల్లదిక్కుల పరువులెచ్చును?

ఎవరికోసము నడులు కొండల

యంశ విహరించున్ ?

ఈయన స్వాభావికధర్మము కవితారచన ! ఇట్టి అభిప్రాయమే “కలరుతము”లో

“పైరుగాలి పయనమా ఎటునుండి ఎటుకో
పొటయు నంతేనుమ్మా.”

పీటెక్కి కన్య నీమిజవాలు చెప్పుతోందో చూతాము:

“పుట్టుకను గన్నప్పుడే అవి
అట్టినుగులు కలిగియుంటవి
పుట్టుకనుగన్నప్పుడే నీ
విట్టికావ్యము చెప్పుడే?”

దీనికి సరే ఆకవిగారు మాట్లాడడు. పువ్వులు వంశాభివృద్ధికోరి పరిమళిస్తాయి. నదులు సాగరుణ్ణి చేరడానికి ప్రవహిస్తాయి. కవిహూడా ఉద్దేశము లేకుండా రచించడు. రచించినట్లుంటే ప్రచురించడు. ఒకరు మాడడముకొరకేగా ప్రచురణ? కారణము లేకుండా ప్రేమిస్తున్నాము, కావ్యరచన చేస్తున్నాము అనుకోవడము వట్టి జెలిలినము. ఈవంధులు పాశ్చాత్యుల నుంచి దినుమతిఅయినాయి. పర్యాలోచన చేయకుండా గ్రహించేస్తున్నారు మనవారు.

పాశ్చాత్యులలోనే కొంచెము ధూమిమీద తిరుగుతున్నామనే కవులున్నారు. “ఆనందోద్దీపనే కావ్య రచనోద్దేశము” [Poetry is...and its aim is to produce pleasure] అని వర్ణనవర్తు. లేవాంటుమాడా ఈ రకము కవులలోనాడే. మొత్తముమీద ఆంగ్ల కవుల, విమర్శకుల (చూ. విమర్శకపారిజాతము) అభిప్రాయాన్నే వర్ణనవర్తు ప్రేరేపితగా వ్యక్తపరచినాడనవచ్చును మన ప్రబంధకవులు చాలామంది ఈ అభిప్రాయములోనివారే. సింహాసనాకనయలో పెద్ద నాద్యము,

“.....కిన్నెర మెట్లుబంతి సం
గాత్ర సన్నతంతిబయ

కారపు గన్నడగోళపంకుకా

సాతతతానతానలప

సం దివుటాడెడు గోటిమీటు బత్

మోతలునుంబలెక హరువు
మొల్లముగావలె”

నన్నాడు.

“చెప్పవలె కవిత రసములు

చిప్పిల నప్పప్ప బలిబలియన”

నన్నాడు మాచయ్యగారి మల్లన. ఈ ఆనందవాదము మొత్తముమీద అడ్డిదమువారి చేతులో పరిణతిపొందించినవచ్చును. చూడండి:

“అలతితొల పడ్డ చంద్రమండలమునుండి
జలజలమరాలు నమ్మకంపు జాలులీల
రసము తులకింపవలె...”

తెలుగుకవులలోనే యింకొక తెగవారు కనబడుతున్నారు. స్వీయ “భాగధేయ సారస్వత పారిజాత తరువునకు తనుసత్వలోదయముగాగ” కృతి రచించి కనుపర్తి అబ్బయామాత్యుడు “సారి కర్పించి” నాడు. “జిహ్వా పరమసావనత వహింపగ” అత్తనూరి పాపకవీ చెప్పబడవపురాణము రచించాడు. కృతి యిచ్చి మేదినివైతండ్రికి ర్తినిలిపి పింగళినూరన్న ‘శివుపూజ’ (చూ. ఆంగ్లకవిత్వచరిత్రము) చేశాడు. అది నైవేద్యము. ఇది పూజ. శ్రీరంగమాహాత్యము రచించి భైరవకవి “శివే తరచయంబులెగె”ను. ఇది శివుపూజకి పైమెట్టు.

“పాపసంచయమెల్ల బాయవచ్చు
కోటిపూజంబులు గూర్పవచ్చు
పరమకల్యాణంబు బడయవచ్చు
యీథు నాదిదేవు నెరుగవచ్చు”

నని బమ్మెరపోతన భాగవతపురాణము పలికేడు. ఆగు నికులలో జనమంచివారు “అంత్యమున శివునికి తనకు నభేద్యతాదాత్యమునకు చోద్యముగ నీకవి బ్రహ్మ చూడబోలును” అన్నారు. వీరందరు పారమార్థికాభిర్యు వారులే.

మహాకవికాళిదాసు తనకావ్యాలలో కావ్య రచనాదర్శము ప్రకటించలేదు. కాని ఆదర్శవస్తువైన రాజన్యం చరిత్రమును పూని రచించుటనుబట్టి సమకాలికరాజవంశములవారి కొకలక్ష్యము అన్యోపదేశముగా—కాంతాసమ్మితంగా నందాము—మాపించడానికి రచించాడనవచ్చును. భారతీయ ప్రభుసంప్రదాయము ఈరీతిగా నుండి అని ప్రపంచానికి చిరస్థాయిగా చెప్పి బోధకుడు కాళిదాసు. ధర్మవిజయమును లలితంగా చదువరులకి నచ్చజెప్పి వారి సదాదర్శకాంక్షకి దోహదము చేసే కవిపండిత వనపాలకుడు కాళిదాసు. ఆదర్శప్రపంచమును సృష్టించిన కవిబ్రహ్మ కాళిదాసు. ఆతడు ప్రత్యేకము తన కేది కొరి కావ్యరచన చేశాడో తెలియరాదు. విలక్షణమైన మేఘసందేశము, భారతీయులపక్షాన్ని రసికప్రపంచానికి దత్తోపహారమైన శాకుంతలము, చిత్రకావ్యము ఋతుసంహరము—వీటినిబట్టి కీర్తికొననుకావ్యములు రచించాడని మమ్ముటాచార్యుడు అభిప్రాయపడ్డాడు. అర్థిలోకహితనిష్ఠులబూని కృష్ణద్వైపాయనుడు భారతము రచించాడు. 'జగతా మేకాభిరామాద్భుతమై, కిచ్చనభామమై, ఉపనిషద్భ్రమైన శ్రోత్రీ'ని భక్తుల కందరికి చూపడానికి లీలాశుకుని కృష్ణకర్ణామృతము రూపము దాల్చింది. సంస్కృతకవులలో ఐహికాదర్శనూ, పారమార్థికాదర్శనూ కూడా కనబడుతున్నాయి. ఆలంకారికులు కీర్తి (కాళిదాసు), ధనము (ధావకుడు), జ్ఞానము (పైన చెప్పిన రాజనీతిపండివి), కష్టనివృత్తి (మయూరుడు), కాంతాసమ్మితోపదేశము, పురుషార్థాలు కావ్యరచనాదర్శాలని వ్రాస్తున్నారు. సంస్కృతకవులే కాకుండా ప్రపంచములో ఎవరెక్కడ కావ్యరచనచేసినా వారి ఆదర్శము పై నాటిలోకి లెక్కకి వచ్చి తీరుతుంది. సదాదర్శ మేదో నిర్ణయించేయందు ఆదర్శ మనసరమా అనే సమస్య చర్చకు వస్తుంది. తక్కినకళలకి ఆదర్శమున్నట్లయితే దీనికి ఆదర్శమున్నదని నిర్ణయించగలము.

తనభావాలు పరులకికూడా పొందించగోరి మానవుడు చేసేరచన కళ. నాదరచన సంగీతమాతుంది. పదరచన కవిత్వమాతుంది. రామరాజభూషణుడు

ప్రాచీనభారతీయ సంప్రదాయము ప్రకారము "సకలా మోదక తాళవృత్తగులక" సంగీత సాహిత్యనామక విద్యాయుగళంబు పల్కు జెలికిం బాలిండ్లతో" డైనవని వసుచరిత్రలో చెప్పినాడు. మనవారు సరస్వతీదేవినే సంగీతసాహిత్యాల కథిస్తానదేవతను చేసినారు. సంగీత సాహిత్యాలు చాలాచేరిగల కళలు. త్యాగరాజు, కబీరు మొదలగుభక్తులు పరమేశ్వరోపాసనకి సంగీత సాహిత్యాలు జోడించి రచనచేస్తే జనపదాలు పులకింపులతో విన్నాయి. రాణీమీరాబాయి భక్తిసుధాప్రవాహము బృందావనాన్ని రాజస్థానానికి జరిపింది సంగీతసాహిత్యాలకు ఆదర్శ మొకటే. భిన్నగుచి భిన్నప్రవృత్తి విశిష్టమైన మానవత్వాన్ని, జడప్రకృతి దూషితమైన పశుత్వాన్ని, తన శీతలస్పర్శచేత పునీతులను చేసే ఏకోత్సాహవేగులనుగా చేతేస్తుంది సంగీతము. భిన్నత్వములోని ఏకత్వమే ప్రపంచానికి జీవము. నీటిలోని రసము, శశిమారుల ప్రభ, వేదాలలోని ప్రణవము భగవంతుడే అయినప్పుడు, కళలోని సౌందర్యముకూడా పరమేశ్వరుడే. తన స్పర్శచేత జంగమమానవప్రకృతి నేకముచేసి ఆనందము మార్చే సంగీతము (పరమేశ్వరుని) సౌందర్యముయొక్క నాదరూపము. సంగీతజ్ఞానము సాధించినవారికి నాదస్వరూపుని లేజస్సులో ఒక కిరణము దృగ్గోచరమైన దన్నమాట. నాదలేతములోనే నాదస్వరూపుని వినగలిగిన గాయకుడు గానవిద్యాదర్శాన్ని సాధించినట్లే. ప్రణవనాదము ఉదాత్తానుదాత్తము చేరికవల్ల క్రమముగా సప్తస్వరములుగా విభాగమైంది. ఈ సప్తస్వరాల్లోనూ తలమాపే ప్రణవనాదము నడడుము, పిమ్మట వినిపించడమూ చేసినవారు నారదుడు, త్యాగరాజు, మీరాబాయి మొదలయినవారు. గానానికి కవిత్వానికి ఆదర్శ మొక్కటే అని చెప్పినాము. గాయకుడు భిన్నప్రవృత్తులుగల మానవులందరికీ భక్తి, ఉత్సాహము, కరుణకలిగిస్తే కవిప్రకృతిలోని సౌందర్యము వడకట్టి భిన్నరుచులుగల మానవుల కందిస్తాడు. ప్రథమావస్థలో సామాన్య గాయకుడికి కల్యాణి, లోడి, కాఫీ-ఇత్యాది రాగములు నచ్చి ఆకర్షించడానికి పనికివచ్చేటట్లే, కవికికూడా

గగనచుంబిహిమతైలము, నీలాకాశము, నదీహలము ఆకర్షకములై కావ్యసామగ్రు లాతాయి. కాని కాలక్రమాన్ని గాయకుడికి రాగజ్ఞానవైశాల్యము హెచ్చినట్లు కవికి సౌందర్యవీక్షణశక్తి హెచ్చుతుంది. ఒకే రాగము రంజకంగా పాడగలిగినవాడు మహాగాయకుడు కానట్లే ఒకే ఘట్టమును రంజకముగా చేయగలిగేవాడూ మహాకవి కాడు. కాలక్రమాన్ని గాయకుడు భిన్నస్వరాల్లో, పూసలలో దారములాగ వర్తించే ప్రణవనాదాన్ని వివగలిగినట్లే, కవి గడ్డిపోచనుంచి నత్తత్రము వరమా సుందరసామగ్రనే నని గ్రహిస్తాడు. కళాసిద్ధి పొందిన గాయకుడు పాడినదల్లా పాట అయితే కవితా కళాసిద్ధి పొందిన కవి వ్రాసినదల్లా రసవత్కవితాకృతి అవుతుంది.

రసవంతముగా ఒక్క ఖండకావ్యము వ్రాసి నంతమాత్రాన్ని మహాకవి కాలేడు. కావ్యరచనాదర్శము ఆనందమే అనేవారి కిది విపరీతముగా కనబడుతుంది. 'రుబాయత్' అనే ఒక్క ఖండకావ్యము తెచ్చింది ఓమర్ ఖాయ్యముకి పేరు. "అతను మహాకవి కాడా?" అని అడుగుతారు పాఠకులు. కాదు. "ఓమర్ ఖాయ్యము" కవికాడు; 'యోని'. ఎంత పరమభక్తుడైనా "పానశాల" చదివినతరువాత కొంత వరకు నాస్తికుడు కాకతప్పదు. కాని శక్తివంతమైనంత మాత్రానూ చింత కవితవ్వ మవగు. ఓమర్ ఖాయ్యము వంటివాడే వేమన. ఒక్కొక్కపద్యము ఒక్కొక్క సందేశము ఇస్తుంది. కాని వేమన కవికాడు. వీరిద్దరూ తమపద్యాలలో ఇచ్చేపోలికలు సందర్భానికి సరిపోతాయిగాని కాళిదాసు పోలికలలాగ అందముగా లేకపోవచ్చు. తమ భావాల్ని కాదు వారు మనకందిచడము; వారి ఊహలు, బోధనలూన్ను. వారికి స్వతః ముగిసాంశిత్యమున్నట్లు ఆధారాలు లేవు. స్త్రీ హృదయము వేమన్నకి తెలియదు. మాతృప్రేమ అంతకన్న ప్రకృతిసౌందర్యము శుద్ధపూజ్యము. జాతీయతమామత్రమే ఎంతసేపూ. కాళిదాసు చూడండి. ఒక భగవత్పరనా, ఒక తరి నెల్లడమా, ఒక వనవర్ణనా, ఒక సంభాషణ, ఏదిపట్టితే అదే రసవంతము.

ఆధునికులలో పెక్కురు ఖండకావ్యాలు వ్రాస్తున్నారు. బాగున్నవీ, ఆనందతన్మయత నిచ్చేవీ ఉన్నాయి. కాని ఏప్రేయసో, ఏశరచ్చంద్రికో, ఏముగ్ధప్రేయసుల ప్రేమసంభాషణో, ఏజాతీయప్రబోధనో, ఏప్రార్థనో మాత్రమే వీరిసామగ్రు లాతున్నాయి. యెంకిని నంహరి సుబ్బారావు, దుఃఖాన్ని, వేదుల, ప్రేయసిని, సూర్యప్రకాశరావు ప్రేమభిక్షును కృష్ణ శాస్త్రి, పాదాల ఆప్రేమిణిని వేంకట పార్వతీశ్వరులు, కృష్ణాక్షి వేంకటరామయ్య వివశలేకుండా ఉన్నారు. ఎన్నడో బండ్లరువీగుల్లో కవితాసామగ్ర అమ్మిన పింగళి వారిగొంతు మరి వినబడలేదు. అబ్బూరివారు మైసూరా కవితవ్వమూ మాడా ఒక్కమారే వదిలేశారు. ఉస్మానియా విద్యాలయముచేరి రాయప్రోలువారు భోగులైపోయారు. హుసి హుసి దువ్వాది కోకిలికి నెల్లూరి ప్రాంతాల్లో గొంతు నీరయినట్టుంది. వ్రాసివ్రాసి విశ్వ నాథవారు వైయాకరణులైపోయారు శబ్దబ్రహ్మవాదముతోటి. శివశంకరులూ, జాషువామాత్రము కొంచెము చుట్టూమాస్తున్నారు. చైతన్యము పైనచెప్పినవారి కందరికీ ఉన్నది. కాని ఖండకావ్యాలతోటే తమ కావ్యగోష్ఠి నమపుదామనుకున్నట్టుగా కనబడుతున్నది. మొదట ఏకముఖముగా నడిచిన చైతన్యము క్రమంగా శరీరమంతా ఆహరించెయ్యాలి. ఒళ్లంతా సౌందర్యము చూడడానికి కళ్లయిపోవాలి. హృదయము ద్రవీభూతము కావాలి. అప్పుడు కృష్ణశాస్త్రి వెంకటరామయ్యల ఆవేశము, వేమల వారి వస్తుస్వనీ, రాయప్రోలువారి పదజాలమూ, జాషువా కవితాధారతోకలిసి శివశంకరుల ప్రతిభా ప్రభావంవల్ల అమృతముగా తయారవుతుంది. తెలుగుదేశానికి ఒక మహాకవి ఆవిర్భవిస్తాడు. అతనివాణి చెరిసాకితే ప్రేమ పట్టనకు బిచ్చగానిచేయి నెవరూ చాచనక్కరలేదు. కవితారీతులు సర్వతోముఖంగా విజృంభిస్తే చదువరుల హృదయాలు మెల్లబడతాయి. చువరులుమాడా మూగకవులౌతారు. (మా. కావ్యపరిచయము. భారతి. సంపు. ౧౦. సంచి. ౮.) కవియొక్క హృదయముమాడా కావ్యరచన వల్ల వికలమౌతుంది. కవి విశ్వాన్నంతా ప్రేమిస్తాడు. విరాట్పురుషు డట్టికవికి నగలుపెట్టుకొన్న బుట్టబొమ్మ

కాదు. సేవచైతన్యము కల సుందరమూర్తి. ఆమూర్తిని దర్శించిన కవి తిక్కనలాగ నిరతిశయానందభరితాంతఃకరణుడౌతాడు. అంతవరకూ ఈతని తన్మయానందము 'సెలయేరులాగ త్వరలో సాంతమౌతుంది కాని సముద్రములాగ నిత్యముకాదు. ప్రశమములో వ్రాసిన టుమ్రీ లిచ్చే ఆనందమునకూ, కళాసిద్ధి పొంది రనించి నప్పటి ఆనందమునకు పోలిక లేదు. మొదటిది మదిరా పానమువల్ల జనించే సౌఖ్యములాంటిది. దానినగర తగుల్తూన్నంతసేపే. రెండోది శరీరవ్యాధ్యాదు ఫలితమైన ఆరోగ్యజరిత సౌఖ్యములాంటిది. నిశ్చలముగా శుక్రలిలాగ ఇది వెలిగితే నక్షత్రములాగ అది మినుకు మినుకు మంటుంది. అది మెరుపు. ఇది సాంద్రచంద్రిక. అది ఇంద్రానుష్ఠ. ఇది నక్షత్రభువిత నీలాకాశము. చిరతరాశ్యసము కవిప్రౌఢయాన్ని విశాలముచేస్తుంది. కేవలము చైతన్య మున్నంతమాత్రాన ఫలము లేదు. స్పృహనము, దాని ననుసరించిన సంగీతమూ ఉండాలి. సాధనపూర్తిచేసిన, అంటే కవితాకళాసిద్ధి పొందిన మహా కవికావ్యమునందలి పద్యము లన్నిటికీ పరశువేది తగిలిస్తాడు. అతని లేఖని స్ఫూర్తిచేత "దుఃఖతాపముల కిల్లగు పాడు ప్రపంచము" నందనముకంటే మనోజ్ఞమైన మూగసోయగ మౌతుంది.

కావ్యరచనాదర్శము కవికి విశ్వసాందర్యవీక్షణానికి కావలసే తపనీయసులోచనమే అయితే మహాకవి కాళిదాసు కీసిద్ధి కలిగింది. అతని రమ్యవంశానికి మనవిన్న కథలకిలాగ ఒక్కవార్త లేదు. సందేశాలు అసంఖ్యాకములైతే ఇతిహాసము పురాణమౌతుంది. కాళిదాసు సందేశ మిది అని చెప్పలేము. "కవ్య సూర్యప్రభవో వంశః" అని అతడు చెప్పినట్లు, సూర్యవంశదీప్తి కలరి ఈచరిత్రను జగత్తుకి ప్రకటిద్దామని అత డీయత్నము చేసినాడు. ఇక కుమారసంభవము, పార్వతీపర మేశ్వరుల ప్రణయతపస్సులో, కల్యాణోత్సవముతో బహుసుందరమైన కథ. ఇక దానిలోని శృంగారమా దుష్టసంహారము చేయడాని కవతరించే కుమారస్వామి పుట్టుకకి నిమిత్తమాత్రము. కాబట్టి ఉపాదేయమే. అందుకని ఆకథ గ్రహించినాడు. ఇక శాకుంతలము దృశ్యకా

వ్యము. సానుహలమైనాగానీ ఔచిత్యప్రశంసలేని వలపు ఆదర్శవేదములకు మహారాజులకు సవ్యఃఫలవంతము కాదనేవార్తను శాకుంతలము తెల్పుతూన్నది. ఇది పారమార్థికము కాదు. ఇంద్రియావేగమును నిరోధించడము వివేకమనీ, తేనుకరమనీ తెల్పుతుంది. దుష్టముతుడు కేవలము కామానురాగమువల్లనే ప్రోవృత్తించబడక పోయినా, గాంధర్వమర్యాదను మిమగాచేసుకుని కామ సీడితఅయిన శకుంతలను స్వాధీనము చేసుకున్నాడు. తపమువల్లగాని వారిద్దరూ పునీతులు కారు. ప్రశమ దర్శనమువలెనే, శాంతరమ్యమైన మారీచాశ్రమపదములో ఆపుణ్యదంపతులకు పునస్సమాగమము చేపారించింది. ఇప్పుడా "కామకులకు" తమనవతన శాసించవలసిన పరిమితు లర్థమైనవి. విక్రమోద్యోగముమూడా వలపుయొక్క స్వాతంత్ర్యము స్వేచ్ఛకాదనే బోధిస్తున్నది. దివిజులకానందోపదేశములకై నాటకమాడించే భరతముని యాదేశానికి విపరీతముగా ఊర్వశీపురారవ సుల యనురాగవీక్షణాలు తారసిల్లినవి. ఫలము దుర్వాసశాపము;నరలోకవాసము. కాళిదాసు ప్రయత్న పూర్వకముగా ప్రత్యేకహితమును బోధించినట్లు లేదు. ఆతనికావ్యములు చదివినచారి కాతని సంజేతము ఎవ్వరికోగాని తెలియరాదు. వెన్నెలలాస పట్టినదానికల్లా సుందరమైనపూత పూస్తాడు. ఆనందవాదుల లక్ష్యము కాళిదా సనవచ్చును. మోహనాంగి చెప్పినట్లు ఆతడు రచించినవంతా శారదాకృతే. ఆందుకే మహాకవి అన్నారతనిని.

భారతీయులవృష్టిలో కాళిదాసు కావ్యరచనా దర్శమును కడముట్టలేదు. అతడు సిద్ధుడు. సుందరేశ్వరుని విరాట్స్వరూపమును తాను చూచి పీలైనంతవరకు వర్ణించాడు. కాని తానే తరించడములో లేదు గొప్ప. పరులనిమాడ తరింపజేయాలి. సనాతనసర్వార్థార్థాలలో ఉత్కృష్ట మిది. సిద్ధుడౌట కాదు జీవితాదర్శము. సరమ హంస కావాలి. కాళిదాసుకావ్యములను చదవడము వల్ల కలిగేఆనందము ఆకావ్యాలు బోధింపనెంచే ఆదర్శాన్ని గొణము చేశేస్తుంది. అంటే ఆతడు సుమతి శతకములాగ బోధనచేసిఉండవలసిందని నా అభిప్రాయము.

యము కాదు. కేవలము ఆనందోద్దీపనే మనసులో పెట్టు కుని రచించాడంటే నాఅభిప్రాయము వ్యక్తమౌతుంది. నలుగురుకీట్లులు కలిగారనండి కాళిదాసు కావడానికి. అంతేగాని హితోపదేశము కాళిదాసు కావ్యాలలో కడతీరలేదు. వ్యాసనాల్మీకులు పరమహంసలు. భారత రచయిత కాళిదాసుకి ఒక మెట్టు వైవాదు. దాయాదుల కలహాన్ని సామగ్రిగా గ్రహించి పంచమవేదాన్ని సృష్టించాడు. ఒక్కొక్క పర్వము ఒక్కొక్క కావ్యము. ప్రతిపర్వములోనూ మనము నేర్చుకోవలసిన దేదో ఉంటూనే ఉంటుంది. పాలోనియను హేమలెకతో చెప్పిన నాటక రకాలు అన్నీ దొరుకుతాయి భారతములో. అట్లయ్యును-అజానకు సంక్రి, సనకారులకు పరతత్త్వము, ద్విజమునికోట్లు లకు దేవత, దినేశవంశభూభుజులకు మేటియైనా పరి పూర్ణుడన దాశరథివలె-మొత్తముమీద మహావీర్యము. ఐశ్వర్యభోగముచే కన్ను గానక చరించిన దుర్యోధనుడు నశించె ననే ఊహ మిగులుతుంది. సందేశము మహాపతి ప్రతయైన గాంధారిచేత ముందే చెప్పించాడు కవి. “జయోస్తు సాండుపుత్రాణాం యోసాం పతేజనాద్రసః” భారతకారుడు అందమైనకథను చమకరులకి గర్వపక్ష పాతము కలిగేటట్లు రచించెను. నాల్మీకి ఇతనికి వైవాదు. ఒకకిరాతుని దుష్కృత్యానికి ఫలితంగా తనలో జన్మించిన సహజావేశాన్ని రామాయణరూపముగా వెలువరించాడట ఆచూకీ. అతనికావ్యాన్ని నేడు పండితులు, పామరులు, పిల్లలు, పెద్దలు, స్త్రీలు, పురుషులు అనే వ్యత్యాసము లేకుండా ప్రతియింటా, ప్రతిఆలయము లోనూ పారాయణము చేస్తున్నారు. ఆపిల్లప్రట్టికే సీతమ్మ. మగిల్లవాడు శ్రీరామమూర్తి. కేవలము శ్రీరాముడవతారమూర్తి అనేనమ్మకమే కాదు ఈతకన్న ణానికి మాత. రాముడికథను నాల్మీకి మనకిచ్చినరీతి అది. కాదంటారా? పురాణము లెన్నిలేవు? భగవంతునిగాన లెన్నిలేవు? రామాయణమే యంతసర్వజనీనత యెం ధుకు బడసింది? హిందూదేశమండేకాదు. బావా, లంక, బలి మొదలైనభారతనాగరికత ప్రబలినదేశాలలో ఇప్పటికీ కొంచెము మార్పులతో నిలిచిఉంది రాముడి

కథ. తీరా చెప్పాలంటే ఏమీలేదు. “జగతిలో రామయ్య జన్మించినాడు, యిల్లాలితోపాటు హింస పడ్డాడు.” ఆకావ్యములో అతిలోకకల్పన లున్నాయి. సముద్రతరణము, అస్త్రప్రయోగము, కామరూప ధారణ మొదలైనవి. కాని కథాసౌందర్యము కేవలము వీటిమీద ఆధారపడదు. పాదలేపము ఎలాగైతే కేవలము ప్రసరుణ్ణి హిమాలయపర్వతముమీదికి తీసుకెళ్లి నిష్క్రమించిందో అలాగే ఈ అతిలోకఘటనలన్నీ స్వల్ప కార్యాలను సాధించడానికి వినియోగపడి తప్పుకుంటాయి. వీరేశలింగముగారు వాచకాల్లో వ్రాసినట్లు హనుమంతుడు లంకకు యాది చేరుకున్నాడనండి. రాము డొక నిశితమైన బాణముతో రావణాసురుణ్ణి చంపినాడనండి. అందువల్ల రామాయణానికి బరువు తగ్గదు. రామాయణము చదివినవారి మనస్సులో ఈస్వల్పాంతా లుండనేఉండవు. కైకవరము, శూర్పణఖ గర్వభంగము, సీతాపహరణము, జటాయు మరణం, సుగ్రీవ సంభాషణము, వాలినిగ్రహణము, సముద్రతరణం, లంకాపురీహసనం- ఇవి మారవు. కథ అంతా మానవమూర్తుకి అతిలోకసందర్శాలవల్ల నానన్నమైనట్లుంటే. ఎంతమంది రచయితలు రామాయణము రచించా రో లెక్కలేదు. భారతీయుల్లో రామాయణము కెరుగనివా డుండదు. దానిని చదవకమువల్ల కలిగేలాభం నేను చెప్పలేను. ఆదర్శ పురుషుడైన రాముడినామము భారతీయులకి తారక మంత్రమైపోయింది. నాల్మీకి తాను నిరతిశయానందము పొందడానికి కారణభూతమైన దివ్యనామాన్ని తిరిగి ప్రజల కిచ్చిన పరమదాత. కావ్యరచనాదర్శమైన ఆనందపూర్వక హితోపదేశము ప్రాచేతసముని చేతిలో పరిణతికి వచ్చింది.

కేవలము కళాకారిత్వానికి లక్ష్యపెట్టు మహాకవి గానీ రచన ప్రారంభించినట్టాయనా, గర్భవిజయము, దాని ననుసరించిన గర్భోపదేశమూ ఉండవు. మిల్లికా కవి రచించిన ‘పారడైస్ లాస్ట్’ అనేకావ్య మీరకా నిక చేరుతుంది. మిల్లికాకవి ఈకావ్యము గర్భోపదేశానికే రచించినా నని చెప్పుకున్నాడు. పరమేశ్వ

రుని ప్రభుత్వాన్ని అత్యంత స్వాభిమానముతో తిరస్కరించి, స్వర్ణవాసుల్లో చెండుపట్టులు కల్పించి, సర్వ శక్తుణ్ణి హింసించలేక, ఆతడు సృష్టించిన మానవుణ్ణి చెడగొట్టి కడపట పరాధూతుడై బలిచక్రవర్తిలాగ పాతాళానికి త్రొక్కి వేయబడ్డ నైతాను చరిత్ర మితనికావ్య సామగ్రి. దీనికి భగవంతుణ్ణి నాయకుణ్ణి చేసి రచిస్తే కథ అంతా దండయాత్రలాగ కనపడుతుంది. కళ్ళ నిక్షిప్తము కావడానికి వీలుండదు. ఆంగ్లేయుల చరిత్ర మంతా హక్కులకోసము పోరాటమే. మిల్టన్ జీవిత కాలములోని ప్రజలు రాజు అధికారమును తృణీకరించి అంతఃకలహములలో అత్యుత్సాహముతో పనిచేశారు. నైతానుమాడా స్వాతంత్ర్యముకోసమే శక్తిసంతా ధార పోరాడు. ఇతని పరాజయము, తంత్రాంగము, పునఃప్రయత్నము - ఇత్యాదులన్నీ పుష్కలమైన కావ్య సామగ్రి. అందువల్ల మిల్టన్ ఇతన్నే నాయకుణ్ణి చేశాడు. నైతానురూపము పర్వతప్రాయము, కంఠము మేఘగంభీరము, ఉపన్యాసము జీవామృతము, మేధా శక్తి నిరుపమానము. సముద్రుణ్ణి సాయముగా తీసుకుని ఆతడు పంపిన జలాన్నే బలము జేసుకుని పర్వతాన్ని ధీకొనే మేఘుడిలాగ సర్వశక్తుణ్ణి ధీకొంటాడు. ఉరుము మెరుము ఇతని ఎదిరి పరాధూతుణ్ణి చేస్తాయి. పిడుగు ఇతన్ని పాతాళానికి విగించేస్తుంది. ఇక్కడ మొదలు కథ. నైతాను నోటివెంట సర్వశక్తుని గుణాలు నిరంకుశప్రభువురణాల్లాగే కనబడతాయి. నాయకుడి మాట విని భక్తుత్సాహంతో గమహజే అసురులను చూస్తే మనకి సానుభూతే కలుగుతుంది. రాతికిమాడా చలనము పుట్టించే నైతానుఉపన్యాస వాక్యాలే మనము తరుచు నెమరువేస్తాము. నేపథ్యము నుంచి ఉరుము మెఱుములనే వింత ఆయుధాల సాయము వల్ల అధికారము నిలువజెట్టుకున్న భగవంతునియెడ అనురాగ ముత్పన్నముకాదు. పరాజయము పొంది పాతాళానికి పడిపోయేనైతాను, తనస్వాతంత్ర్యముకోసము నరలతోహోరాహోరిపోట్లాడి, దెబ్బలు తిని మరణాసన్నయై పడిపోయిన మదపుటేసుగులాగ కనబడతాడు. స్వాతంత్ర్యాభిలాషకాక స్వేచ్ఛాభిలాష మనలో రేకెత్తుతుంది

ఈకావ్యము చదవడమువల్ల. ఆంగ్లకవులలో ఆగ్రగణ్యుడైన కీట్సుమాడా 'నైపీరియను' అనే నైతాను నేనానాయకుణ్ణి నాయకుణ్ణిచేసి ఒక ఖండకావ్యము రచించాడు. కీట్సునాస్తే అందాని కేమిలోటు. ఉదయ వాయువుకీ, నూగ్యరశ్మికీ నోచుకోని లోయలో ముసలినైతాను రాయిలాగ కూర్చున్నాడట. గళిత పదుడైన ఆతని విషాదచ్ఛాయలో ఒక సెలయేరు చప్పుడుచెయ్యకుండా ప్రవహిస్తోందట. ఇసుకలోని పెద్ద ఆడుగుజాడలు అతని కాళ్ళదాకా వచ్చి ఆగి పోయినవట. కఱకుసేలమీద అతని కుడిచేయి నరాలు నశించి, చచ్చి, రాజదండములేక అలాగ పడిఉన్నదట. రాజ్యములేని అతని కన్నులు మూసుకుని ఉన్నాయట. కరుణరసము వ్యంగ్యము. మనసానుభూతి అతనిమీద. కాని కీట్సునైతాను మిల్టన్ నైతానంత ఆకర్షించదు. సముద్రుడి ఉపన్యాసము మన సానుభూతిని చాలా మట్టుకు పోగొట్టి నైతాను దురభిమానిగాని ధర్మపీరుడు కాడని తెలియజేస్తుంది. ఇది మిల్టన్ కావ్యముకన్న హితోపదేశములో మిన్న. కాని యింత తంటాలుపడి కీట్సు సాధించినది రామదహినమిశ్ర చెప్పినట్లు దుష్ట శిక్షణము. శిష్టరక్షణములేని నే లోకసంగ్రహపూర్వకమైన సృష్టి పూర్తికాదు. ఈరచనలు కేవల మానవోద్దీపనే చేసి తప్పుకుంటే, సంఘక్షేమము కోలేవారు, వీటి నాక్షేపించక పోవచ్చును. కాని వీటిని చదివిన వారు "స్వర్గములోని నాకరికంటే నరకములోని రాజ్య పదవి మే"లని విజృంభిస్తే సంఘహితైషులు వీటిని నేరస్థులనులాగ బహిష్కరించాలి. ప్రశ్నోకము మిల్టన్ కావ్యాన్ని గురించి కాదు నేను చెప్పేది. ఆనందము చేరు పెట్టుకుని దుర్బోధ చేసే కావ్యాలనూట.

కావ్య మానవోద్దీపనే చెయ్యాలందాము. ఎలాగు జరుగుతుంది ఈకార్యము? ఇదివరకు మహాకవులు రచించిన కావ్యాలలోని రీతులు పరిశీలించి ఈ రీతులనే మనము రచించబోయేకావ్యాలలో నిక్షిప్తముచేస్తే చదువరులు ఆనందిస్తారని చెప్పడానికి వీలున్నది. కాని ఈపద్ధతి సాందర్యాన్ని కత్తికోతకీ గాజుగొట్టానికి లొంగతీసి, మృతదేహాలతాలూకు సుందరావయవాల

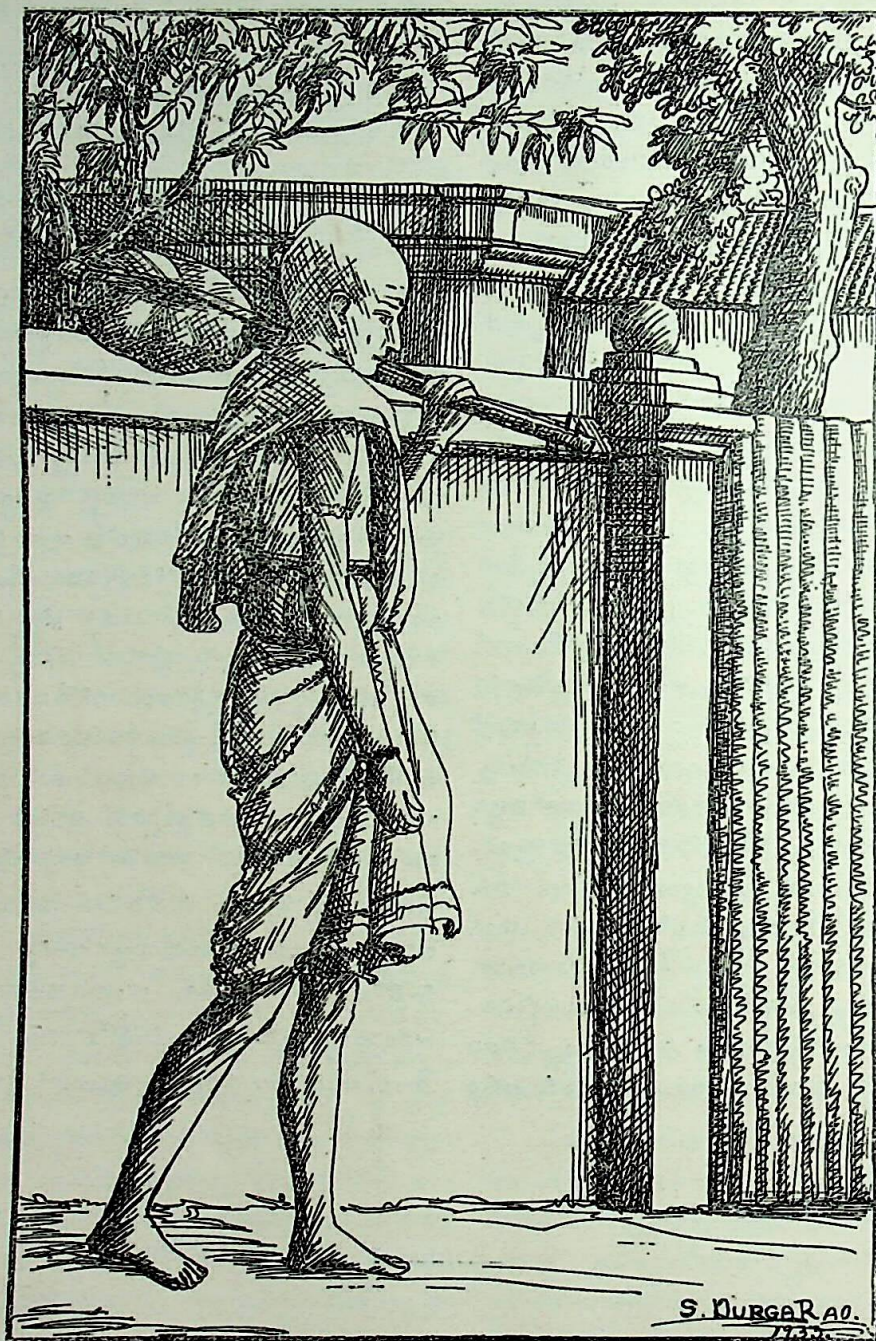
వల్ల సుందరీయాపము సృష్టించడానికి చేసేయత్నము లాంటివే. తీవ్రము చివరకి కని పొయ్యవలసివచ్చే. ఇంతే కాదు. కావ్యరీతులు మారిపోతూంటాయి. భవభూతి రచనలు ఆనాడు కాకపోయినా నేను ప్రశంసా పాత్రములుగా ఉన్నవి. రాజనరేంద్రునికాలంలో “పెంపు నం దుదిముట్టు” కావ్యాలు రాయలకాలానికి పుట్టురత్నాలు లయిపోయినవి. శ్రీబంధువీధులన్నీ ఆధునిక కవికుమారు లకి “వాఙ్మయపురంద్రికి కారాగారా” లయినవి. నాగరిక ప్రపంచమంతటా ప్రశంసపొందిన షేక్స్పియరు ఖేదాంతనాటకచతుష్టయము ఆధునికాంగ్ల విమర్శకుల దృష్టికి ఆతిలోకకల్పనలు (Melodramas) గా కనబడుతున్నాయి. కళారీతులు బంధాలకి కట్టుబడిని కావు. కావ్యాలు ఈరీతిగా నుంటే బాగుంటాయి అని యెవరూ నిర్ణయించలేరు. ఈ ఆనందముహూడా కావ్యతేజము కాదు. కాబట్టి కావ్యరచనాదర్శము హిత బోధఅంటే, సుమతిశతకులాగ గ్రంథకర్త హితబోధ చేస్తే కవి అవడు. అన్యోపదేశముగా చేసినవాడే ఈ ఆదర్శము సాధించగలడు. అట్టి కావ్యములోని సుందరమైనవర్ణనలు వెన్నెలవలె చదువరిని తన్మయుణ్ణి చేస్తే అందులోని హితము మంచులాగ హృదయాన్ని చల్లబరుస్తుంది. కావ్యాలలోని కరుణరసము వారి హృదయాల్ని ద్రవీధూతము చేస్తే, హితము పోతపోస్తుంది. హితబోధ చేయనెంచే కావ్యాలు కళారీతులు నిక్షిప్తము కాకున్నా తిరస్కరించబడి నశించవు. మంగి పూడి వేంకటేశ్వరగారి కవనము దీని కుదాహరణము. వందలకొలది ఉన్న మనశతకాలు ఇందుకుదాహరణము. దాశరథి, నారాయణశతకాలు కళకోసము రచించబడలేదు. కాని నిలిచిఉన్నాయి. కళకోసమే లక్ష్య

పెట్టు ఆధునికులు వందలకొలది ఖండకావ్యాలు రచిస్తున్నారు.

“ఇది మనోజ్ఞునినోదయాంచిత
సదమలాతి పవిత్రసమయము.”

“ఇది దినోదయ సమయము” అని ఊహ. తక్కినపదజాల మంతా మెత్తమెత్తగా ఉండడానికి పెట్టినమాది.

భారతీయకావ్యాదర్శము ఉభయత్రాశ్రేయము. పునీతుడైన ఋషి, సమాలోచనా శలితమైన హితమును కాంతాసమ్మితముగా బోధించడానికి కావ్యము రచిస్తే రసపిపాక్షియైన చదువరి దానిని చదివి ఆనందతన్మయు డౌతాడు. ఆ సమయములో అతనిమనస్సు సంఘతేమాని కనుమాలముగా మారుతుంది. దానివల్ల పుణ్యమూ పురుషార్థమూ కలిసివస్తాయి. హితమంటే బృహత్తరసంఘానికి తేమకరమైనదే. వ్యక్తిమత్రము తేమకరమై, సంఘాని కారోపించినప్పుడు దుష్ఫలాలిచ్చేది హితము కాదు. వర్తమాన బృహత్సంఘానికేకాని ఇప్పటి ముందు రాబోయే మొత్తపుబృహత్తరసంఘానికి తేమకరముకానిదీ హితము కాదు. ఈ హితము ఏదో అనుభవజ్ఞుడు, కాక పోతే ప్రతిభావంతుడూ అయిన ఋషి నిర్ణయించగలడు. సర్వసంగపరిత్యాగియైన తపస్వికి వ్యక్తులు మనస్సులో ఉండరు. సమాజమే అతనిదృష్టిలో ఉంటుంది. కష్టసుఖముల పారమెరిగిన పథమపురుషుడు రచించినకావ్యము చదువరులహృదయాల్ని రంజిస్తూ, హితోపదేశము చేస్తుంది. దుఃఖితుడైనవాడికి లాగే ఆనందతన్మయుడైనవాడికి హితోపదేశము చెబి కెక్కుతుంది. ఆనందమూ దుఃఖమూ అసలులో ఒకటేకదా?

బిచ్చగాడు

దృష్ట్యంతరముచే గావ్యసృష్టి మరల ద్వీవిధము. ఒకటి కవిస్వతంత్రసృష్టి. రెండవది పతిత అనుసృష్టి. పతితయనఁగా విమర్శనంతఁడు, సహృదయుఁడు నగు పతిత. కవిస్వతంత్రసృష్టి కావ్యరూపమునను, పతిత యనుసృష్టి వ్యాఖ్యానరూపమునను గోచరించుచున్నవి. ఈ సందర్భములో కవి భగవంతునిస్థానమును, పతిత కవిస్థానమును ఆక్రమించుచున్నారు.

దృశ్యమానమగు జడప్రకృతిలో భగవంతుని సంకల్పము మరుగుపడిన దనియు, దానిని కావ్యములో ప్రకాశింపజేసినవాఁడు కవియనియు వెనుక చెప్పితిని. పరమార్థము వ్యక్తమగుటకు పదార్థము అత్యవసరము, అర్థము వ్యక్తమగుటకు శబ్దమువలె. పదార్థము నాశ్రయించనంతవఱకు భగవంతుఁడు నిర్గుణుఁడు. ఈనిర్గుణబ్రహ్మము మనదృష్టి కతీతము. అందుచేతనే భగవంతుని మనము చూడలేము. అంతేకాదు, చెప్పలేము; భావింపనులేము. కనుకనే బుద్ధిమంతులు భగవంతుఁడు అగోచరుఁడేకాక అవాఙ్మానన గోచరుఁడనియు చెప్పినారు.

ఇట్టి నిర్గుణతత్త్వము ప్రకృతినాశ్రయించి సగుణ మగుచున్నది. చూడఁగలవారు చూచుటకుఁగాని, చూడఁజాలనివారికి చూపు

టకుఁగాని ఇదియే అవకాశము. ఈ యవకాశమును సనుగ్రముగ నుపయోగించుకొని లోకులను ప్రబోధించువాఁడు కవి. ఈ తత్త్వబోధలో కవిది హృదయంగమమగు పద్ధతి. పిల్లవానికి 'క్రోధము' అనుభావమును తెలుపవలయు నన్నచో అయ్యవారు వాగ్రూపమున నెంత వివరించియు హృదయమున కెక్కింపజాలఁడు. క్రోధమును సూచించు చిత్రమును చూపుచో పిల్లవానికి అది హృదయమునకు హత్తి ఆజ్ఞానము వానికి స్థిరముగా నిలుచును. ఇది Objective teaching. సృష్టి రహస్యమును వ్యక్తము చేయుటలో కవిపద్ధతి ఇట్టిది. కవి యుపదేశించు ధర్మమే ఋషియు నుపదేశించును. కాని ఋషిపద్ధతి నీరసము; హృదయమును హత్తదు.

జగద్రహస్యమును వ్యక్తముచేయుటకు కవి యొక సూక్ష్మజగత్తును సృష్టించును. ప్రత్యక్షప్రపంచమునందు అసంబద్ధములుగాఁ దోచు విషయకలాపము కావ్యప్రపంచమునందు ఆనుషంగికములు, అవినాభావములు నైయుండును.

"Poetry is an arrangement of reality అని Moulton పండితుఁడు. లోకమునందు ప్రియులు గలరు; వెన్నెలలు గలవు. కాని కావ్యమునందు వీనికి అవినాభావసంబంధము గలదు.

“సాయెడ నీయెడం దవుల

నాకయి నీకయి యారటింప, నీ
లోయలలోపలక సెలల

లోపల, జొన్న పొలాలలోపలక,
హాయిగ హాయిగా కలిసి

యాడుద మీ తొలినాటి రాతిరిక,
గాయను చందురుండు మన

కై జగమెల్ల వెలంది వెన్నెలల్.”

(నా “చారుణి” నుండి.)

వెన్నెలలు ప్రియులకొఱకే కాయుచున్నవని
ప్రత్యక్షప్రపంచమున నిర్ణయములేదు. కావ్య
ప్రపంచమున నీ కార్యకలాపమున కంతకు
సంబంధము నిర్ణయించబడుచున్నది. ప్రత్యక్ష
జగత్తులో షరత్పరాపేక్షములు గాని విషయ
ములు కావ్యమునం దేకసూత్రమున సంఘ
టింపబడుచున్నవి.

“అలసలఘుప్రయాణముల

నల్లననల్లన కాలిబాట, న
చ్చెలువయు రాకుమారుడును

చేరిరి కొండొక నేపులోన న

ప్పొలమును; క్రొత్తదంపతుల

పోడుములక బాడసూపువారిపై
కలకల నవ్వె నాఁ గలువ

కన్నెలరాయఁడు గాచె వెన్నెలల్.”

(నా “చారుణి” నుండి.)

లోకములోనిచంద్రికకు అర్థము కన్పట్టదు.
కావ్యమునందు అర్థములేనిది జీవించదు.
చంద్రజ్యోత్స్నకు ప్రియుల సమావేశము

నకు కావ్యమునందు కార్యకారణసంబంధము
సమర్థింపబడినది. “In Art no detail
liveth to itself” అని Moulton పండి
తుఁడు. ప్రకృతిలోని యీ యేకత్వము వాచా
వివరింపరానిది. కనుకనే సృష్టిలో నిరర్థక
ముగాఁ దోచు సర్వమును కవి కావ్యములో
సార్థకము చేయుచున్నాఁడు. ఇది కవిసృష్టి.

ఇక పఠితసృష్టి. “To feel freshly
and deeply is not only characteristic
of the Artist, but also of the reader. The
first finds delight in creation and the
second in discovery” అని Dr. Hamil-
ton Mabie. సృష్ట్యంతరితుఁడైన షరమా
త్మను కవి యెట్లు గుర్తించుచున్నాఁడో
కావ్యాంతరితుఁడైన కవిని పఠిత యట్లు
గుర్తించవలయును. జడజగత్తునకు ఆత్మ
భగవంతుఁడు. కావ్యమున కాత్మ కవియే.
కావ్యాంతరితుఁడైన కవిని గుర్తించి యవ్య
యానందసిద్ధిని దొరికించుకొను రసికులు
యోగులు.

మానవుఁడు లేనిచో సృష్టియే లేదు.
అట్లే పఠిత లేనిచో కావ్యమే లేదు. మాన
వుఁడు తనయాత్మను విశ్వాత్మతో సమన్వ
యించి చూచుకొనినప్పుడే సృష్టికి సార్థకత.
పఠిత తనయాత్మను కావ్యాత్మతో మేళగించి
గ్రహించుకొనినప్పుడే కావ్యమునకు సార్థకత.
“Music as well consists in the ear
as in the player.” శ్రోత లేనిచో గానమే
లేదు.

“చివురు లేసీపాట సిరిరూప మెత్తెనో
చివురురూపమైత్తి చెలగునో నీపాట
కొనరిగొంతైత్తి దిక్కులజాటు నీపాట
కుసుమాస్త్ర) సమరసంకుల శంఖరావమో
చైతన్యరససుధాసారమ్ము గురియు సం
గీతమ్ము లోన రాగిల్లు నీ విశ్వమ్ము
విధుర వై రాశ్యనిర్విణ్ణమానసములక
మధురించుకోకిలమ్మా! నీకుస్వాగతము!”

(నా “ప్రణయపథి” నుండి.)

అని కవి సమన్వయము చేయువఱకు కోకిల
పాట కర్ణమే లేదు. కనుక పఠిత కావ్యస్థితికి
ఒక హేతువు. జీవాత్మ పరమాత్మలకు గల
బంధమే ప్రకృతి. అనగా భగవంతుని
మానవుని కూడదీయునది ప్రకృతి. కావ్య
మును, కవికి పాఠకునకు గల యొక సంబంధ
విశేషము. ఇరువురిలో నెవరు లేకున్నను
ఈ బంధమే లేదు. “There is nothing
like a Poem absolute. Poetry is a
function of sympathy between the
author and his audience” అని Kellet
పండితుడు.

సృష్టిరహస్యమును విప్పి చెప్పటకు కవి
సృష్టికర్తయంతవాడు గావలయును. కావ్య
రహస్యమును గ్రహించుటకు పఠితయు కవి
యంతవాడు కావలయును. “A critic is
one, who has failed in original work.”
అని Kellett పండితుడు. అనగా కవియంత
వాడు కాకున్నను కవితో సమానమైన
భావనాబలము గలవాడు కావలయును.

లేకున్న కవితోపాటు అతీతభావనాపథముల
విహరింపజాలడు.

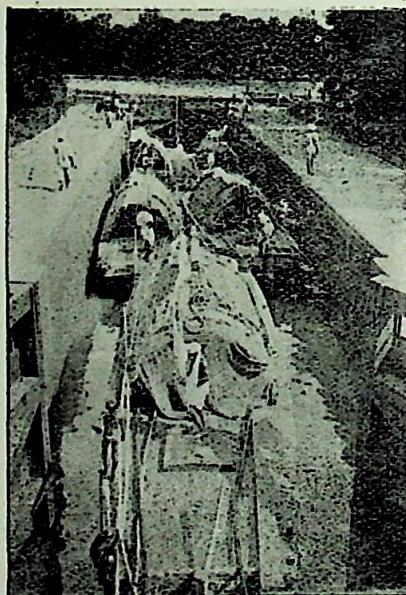
కవిసృష్టి పఠితకు శబ్దార్థరూపమున సాక్షా
త్కరించుచున్నది. అనగా కావ్యప్రపంచము
యొక్క వ్యక్తరూపము శబ్దార్థములు. కవి
భావించినరూపము పఠితకు సాక్షాత్కరించు
నది ఈశబ్దార్థములమూలముననే కనుక,
కవికి “కావ్యఘటనానుకూలశబ్దార్థోపస్థితి”
యుండవలయును. అనగా సీతశబ్దార్థములు
నిసర్గములు గావలయునేకాని కృతకములు
గారాదు. కృతకములు, బలాదాకృష్ట
ములు నగుచో కావ్యమునకు క్లిష్టత వాటి
ల్లును. ప్రపంచమునం దిట్టికృత్రిమవస్తునిర్మా
ణము వృద్ధియగుచున్నది కనుకనే సృష్టి
రహస్యమును దుర్గ్రాహ్యమగుచున్నది. మనో
హరములు, యథోత్పన్నములు నగు ప్రకృతి
చిత్రములుచేదింపబడి వానిస్థానమున చక్షుః
పీడాకరములగు యంత్రాగారములు నిర్మింప
బడుట సృష్టికర్తయభిమతమని యెవ్వడు
చెప్పగలడు? ఇదియంతయు మానవునిచే
బలవంతముగ గల్పింపబడినది. ప్రశాంతమై
మనోహరమైన ప్రకృతి యుత్సంగమున విశ్ర
మించి వేదఋక్కులు గానముచేసిన ఆర్య
ఋషి నేటి ఈజగద్వైషమ్యము గాంచినచో
నావేదములు పాడగలడా?

ఋష్యాశ్రమములందు మృగములు పర
స్పరవైషమ్యములు లేక యుండునవలె,
అనగా సృష్టిరహస్యమునకు దాని వ్యక్త

స్వరూపమునకు వైషమ్యము లేదు, అప్పుడు వ్యాఖ్యాతకు శ్రమలేదు. ఇట్లే కవియూతయములు అతనిసృష్టిలో సుస్యక్తములు గావలయును. శబ్దము లొకొక్కతరి మహాద్రోహము చేయఁగలవు. కవి ఈవిషయమున బాగరూకత నహింసవలయును. అనఁగా వశ్యవాక్కు కావలయును.

బాహ్యసృష్టిని తిలకించి కవి దానిరహస్యమును భావించును. పరితయ నట్లే కావ్యరహస్యము గ్రహించును. శబ్దసామగ్రి యపరి

పుష్ట మగుచో కవిసృష్టికి పరితయనుసృష్టికి సామరస్యము పొసగదు. ఆధునికకవిత్వములో నిది యొకగొప్పలోపము. నేటికపులకు భావనాబలము లేదనరాదు. ఆభావమును వ్యక్తముచేయఁగలశబ్దశక్తి లేదు. కనుకనే కవికిని పాఠకునకును పొత్తు కుదురుట లేదు. అర్థమునకు పుష్టి, స్పష్టత యలవడుచో ఆధునికకవిత్వము మహోత్కృష్టమగుననుటకు సుతయు సందియము లేదు.

లాకులు

—క. కృష్ణమూర్తి, తెనాలి.

కురుక్షేత్ర యుద్ధానంతరగాథలు

పెండ్యాల వేంకట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

మన దేశచరిత్రము బాగుగా వ్రాయబడని భాషము కలదనుట సత్యమారము కాదు.

క్రైస్తవశకారంభమునుండి నేటివఱకుఁ గల్గు చరిత్రను మన గ్రంథములనుండియే కాక, 'శిలా, తామ్ర' శాసనములనుండి కైకొనఁబడిన యంశములచేఁ గూడ గ్రహింప వీలగుచున్నది. తాదాకాలచరిత్రను తాదాగ్రంథములనుండియు, గ్రీకుదేశస్థుల వ్రాతలనుండియు, అశోకానుల శాసనములనుండియు గ్రహింప ననువలయున్నది.

కొంపిలు బుద్ధ, చంద్రగుప్త, అశోకులు సాధారణముగా మన మనుకొనుకొనిన, క్రీ. పూ. ౬, ౪, ౩ శతాబ్దములలోనివారు గాక ఇంకను వేదేండ్లకుఁ బూర్వపువారే యని తలంచుచున్నారు.

వారిచరిత్రములను కొన్ని స్వదేశవిదేశ చరిత్రకారుల గ్రంథములనుండియు, నితర గాఢలనుండియు గ్రహింప ననువలయు. కాని భారతానులలోఁ జేర్కొనఁబడినపురాణపురుషుల చరిత్రము లతిశయోక్తులతోఁగూడిన భారతానులవలననే తెలిసికొనుచుంటిమి గాని నిజచరిత్రములఁ దెలిసికొనుటకుఁ గల గ్రంథాధారముల నరయుచుండుట లేదు. మామఁడు. మహాభారతము యొక్క ఆదిపర్వప్రారంభముననే 'సరమ' యనుదేవకుని పుత్రుని జనమేజయుఁసోదరు లఁబడి రనియు, నాకుని పుత్రుఁడు సరమతో నాయంశముఁ జెప్పియేడ్వ సరమ జనమేజయుఁడగు వచ్చి యిది యన్యాయమని, యేమేనా చెప్పి సపుత్రికయై యదృశ్య యయ్యె ననియు నొకకథ కలదు. ఆపర్వముననే కద్రూవినతలు నుజ్జిపుతోఁకవెండుక నలుపా తెలుపా యని వివాదము నొందిన యంశముఁ గూర్చిన గాథతో గరుడోపాఖ్యానము, అమృతహరణము మొదలగు విశేష గాఢలు కలవు. వైకథ లతిశయోక్తియుతములు, కాని వైదికవాఙ్మయమున మఱియొక విధముగాఁ బైగాఢ లభిహితములై విశేషముగా సత్యమారము కాక నాటి

మతసాంఘికాద్యాచారములను నూచించు నంశములతోఁ గూడియున్నవి.

సరమ, తఱ్ఱుత్రుఁడు అని చెప్పబడునంశములు 'శ్వగ్రహము' అనఁబడు బాలురకుఁ గల్గు రోగములని 'మంత్రపన్నము'ల (ఏకాగ్ని కాండ) యందును, ఋగ్వేదమునను గలదు. 'కద్రూసౌపథ్యుల' వివాదము నుజ్జిపు వెండుకకుఁ గాక సౌందర్యపరీక్ష కై నట్లు కృష్ణ యజుర్వేదమునఁ గలదు. గరుడని స్థానమున గాయత్రియు, అమృతస్థానమున సోమముగా నాకృష్ణయజుర్వేదముననే చెప్పబడియున్నది. గరుడఁడు గాయత్రాని చ్ఛంకోగూపుఁ డనియే వేదము చెప్పుచున్నది.

భారతానులలోఁ గల యిట్టిగాఢమును వైదికవాఙ్మయమునఁ గల గాఢమును చాల సంబంధము కలదు. ఆగాఢలను వైదికవాఙ్మయముతో సంప్రతించినచో నాటిగూఢ్యుల మతసాంఘికాద్యాచారములను మనము తెలిసికొనగలము. ఇట్లే భగవద్గీతయొక్క ప్రథమాధ్యాయమున నర్జునుఁడు 'వర్ణసంకర మగుచున్నది. స్త్రీలు చెచ్చుచున్నారు' మొదలగు నంశములఁ గూర్చి చెప్పినకానికి శ్రీకృష్ణుఁ డేమియుఁ బ్రత్యుత్తరమియలేదని కొందఱు తలంచుచున్నారు. శ్రీకృష్ణ భగవానుఁడు 'అనార్యజుష్టమ్, అక్రికరమ్' అని చెప్పిన వాక్యములోఁగల యర్థమును నాటిసాంఘికపరిస్థితులతో సరిపుచ్చుకొనిన బాగుగా శ్రీకృష్ణభగవానుఁడు జవాబిచ్చిన యంశము విశదపడగలదు.

మఱియు మనము మహాభారతగాథను కురుక్షేత్ర యుద్ధాంతమువఱకే బాగుగఁ బరిశీలింపుచున్నాము. దుర్యోధనునితోఁ గౌరవకుల మంతమొందెనా? శ్రీకృష్ణ నిర్యాణానంతరము బోయ లపహరించిన కృష్ణుని నంతఃపురకాంతలం దెచ్చుటకు పాండవు లేల ప్రయత్నింపలేదు? ధర్మజుఁడు తాను మహాప్రస్థానమున కేగుచు రాజ్యమును యుయుష్సనకు (దుర్యోధనుని సవత్ని

సోదరుడు) నప్పగింపనేల? పరిక్షిత్తునకుఁ దానె యేల పట్టాభిషేకముఁ జేయలేదు? కరుపాండవుల నెట్లు ప్రజలు గౌరవించుచుండిరి? పరిక్షిత్తునకు శత్రుఁ డగు 'తక్షకు' పురమేని? వాని ప్రాచీనస్థితి యెట్టిది? పరిక్షిత్తు విరక్తుఁడై ప్రాయోపవేశమునొంది మృతినొందెనా? లేక ప్రాణసంరక్షణముకై జాగ్రూకతతో మెలగెనా మొదలగు సంశయములగుర్చి యాలోచింపవలసి యున్నది.

ఇపు డీవ్యాసమున పరిక్షిత్తునుగుర్చియు, నాటి పరిక్షితార్థపుల గౌరవములఁ గుర్చియుఁ గల కొన్ని యంశములను వ్రాయుచున్నాఁడను.

పరిక్షిత్తు

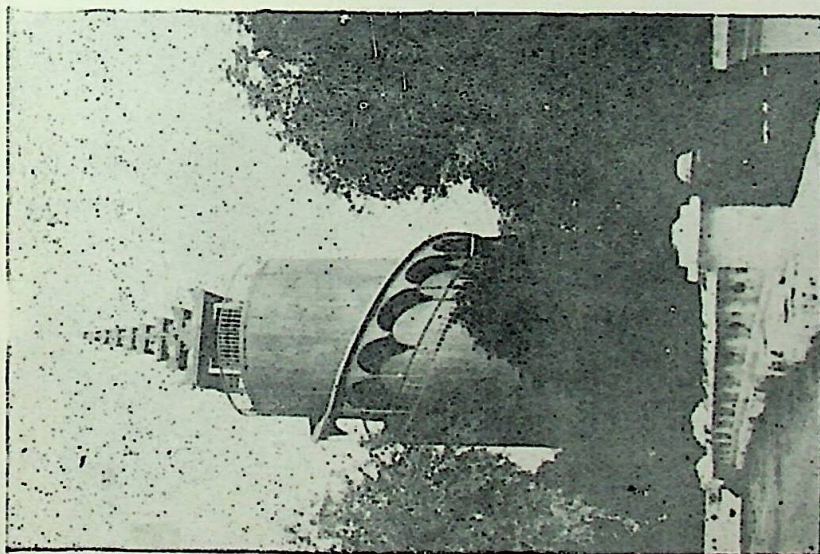
కురుక్షేత్రయుద్ధమునఁ బాండవపంచకము కృష్ణ సాత్యకులు, కృపకృతవర్మశ్వత్థామలు, సంజయుఁడు మాత్రమే జీవించిరి. పాండవులు వృద్ధులై తత్పన్నులు వృద్ధులై యుండుచేతను, ద్రౌపదీమాను లనివాహితులై మృతినొందుచేతను, పాండవపంచకమునం దభిమన్యుఁడు మాత్రమే వివాహితుఁ డయి యాతనిపత్నియగు నుత్తరగర్భవతిగాన నాయుత్తరాగర్భకుఁడై వంశవర్ధనుఁడు కావలసియుండెను. ఆయుత్తర ప్రసవంపఁగాఁ బుత్రుఁడై పుట్టెను. పుట్టినవెంటనే యాతఁడు మృతునివలె నిశ్చేష్టుఁడుగా నుండ నంతకుఁబూర్వము (సౌప్తికవధానం తరము) అశ్వత్థామను పాండవులు పరాభించుచుచేతను, అశ్వత్థామ కోపోద్దీప్తుఁడై వెడలిపోవుచేతను, ఆయశ్వత్థామ యేదేని మంత్రప్రచోగము (చిల్లంగి) చేసి యాశిశువును జంపియుండునని యంతఃపురములోని కుంతీ సుభద్రాదులు తలచి తత్కాలమున సన్నిధినున్న శ్రీకృష్ణుతో మొఱిసిడియుండిరి. (పాండవాశ్వత్థామలు వివాదముపడునపుడు మీపంశము నిర్వంశము కాకుండునా యని స్వశిరోమణ్యపహారాదిజనిత క్రోధముచే నశ్వత్థామ పరుమముగాఁ బలికియుండెను. ఆమాటను దలంచియే యశ్వత్థామశిశువుం జంపెనని కుంత్యాదులు విలపించిరి. శిశువులకుఁ గలరోగములను దయ్యములను

గాను, ప్రయోగములనుగాను భాలగ్రహములనుగాను దృష్టిదోషములనుగాను, ఆప్రయోగములను దమ్ముచాచి యోర్యలేనివారె చేసినవిగాను భారతకాలమునుండి నేటివఱకు భారతీయులలోఁ బామరులుమొదలు పండితులవఱకుఁ దలంచుచుండుట యాచారమైయున్నది. అట్లు తలచువారలలో శ్రీరై మొదటివారు. ఈతలంపె కుంత్యాదులకుఁ గలిగినది. బాలరకుఁ గల్గిన పైప్రయోగాదులను వివిధరోగములనుగా 'చరక' సుశ్రుతా'దిగ్రంథములు చెప్పియున్నవి గమనింపదగును. పైబాలరోగములకు మంత్రతంత్రాదులును మనగ్రంథములలో లేకపోలేదు. ఆధర్వసంహితలోఁ బెక్కులు ప్రయోగోపసంహారాదులు చెప్పఁబడియున్నవి. పామరులు తమ బిడ్డలకును దమకును గల్గినరోగాదులకు మందులనుపయోగింపకమంత్రతంత్రములకే ప్రళమప్రయత్నము చేసి నష్టపక్షటయుఁ గలదు. రానురా నామాఢత్వ మిపుడు తగ్గుచున్నందులకు సంతసింపవలసియున్నది. కొన్ని వ్యక్తులయందుఁ గల్గు రోగాదులకు మందులకంటె మంత్రములేయెక్కువ పని చేయుటయుఁ గలదు. రోగ మొకప్పుడు మన స్సవ్యధామాతినను మాటును. అది వ్యక్తి ననుసరించియు, రోగము ననుసరించియు నుండునని సుశ్రుతాది గ్రంథములును, గొన్నితంత్ర గ్రంథములును అంగీకరించుచున్నవి.

పరిక్షిత్తు శ్రీకృష్ణుని మంత్రతంత్రాదులచే నచేతనుఁ డగుచుచే నాతనికిఁ 'పరిక్షిత్యా'నంధాత' యని బిరుదము గల్గెను. భారతభాగవతములలో "పరిక్షిత్తు, పరిక్షిత్తు" అని రెండు విధములుగా నాతనినామము పేర్కొనఁబడెను. కులముపరిక్షిణమైనపుడు పుట్టినవాఁడు గాన పరిక్షిత్యయ్యనని భారతమును, గర్భమున రక్షించిన కృష్ణుని దాను భూమిపైఁబడఁగానే పరిక్షించుచుచేఁ బరిక్షిత్యయ్యనని భాగవతమును జెప్పుచున్నవి. భాగవతములోఁ జెప్పినయంశము ప్రకృతినిరుద్ధముగా నున్నది.

విభరేయబ్రాహ్మణము "పరిక్షి" చ్చబ్దము నింకొకరీతిని సమర్థింపుచున్నది. (౧) "పరిక్షిత్రవనగ్ని.

౧ న్యాయభిః పారిక్షితీ శృంస త్యగ్ని రైవపరిక్షిన్ అగ్ని మాః ప్రజాః పరిక్షాయం త్యగ్నిం హీమాః ప్రజాః పరిక్షియంతి... సంవత్సరోవై పరిక్షి త్వంవత్స రోహీమాః ప్రజాః పరిక్షాతి సంవత్సరం హీమాః ప్రజాః పరిక్షయంతి. [విభరేయబ్రాహ్మణ ౬-౬.]

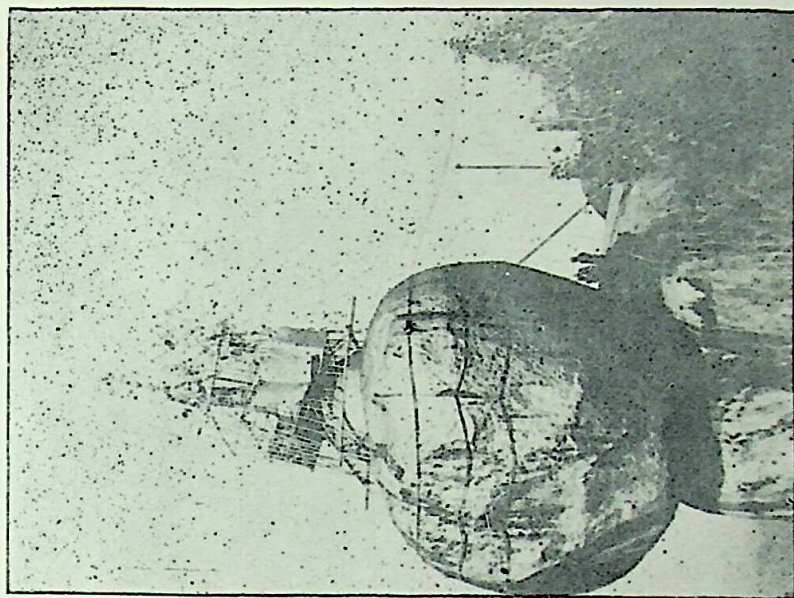

గడియారపు గోపురము

(మండలకోట) ౯౦ అడుగుల ఎత్తు

దీనిని మిండనురాజు ఒకరోజున కట్టించెనట

G. S. A.

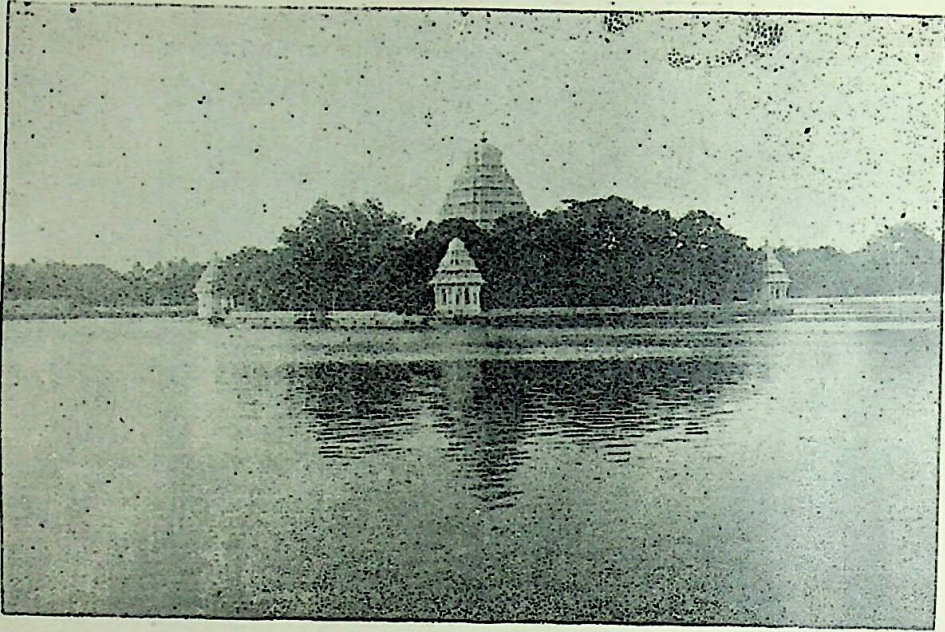
కొండకొమ్మనన్న బండపయి దేవాలయము,

ఇది బర్మాలో, క్వెన్స్, అనుచోట గలదు

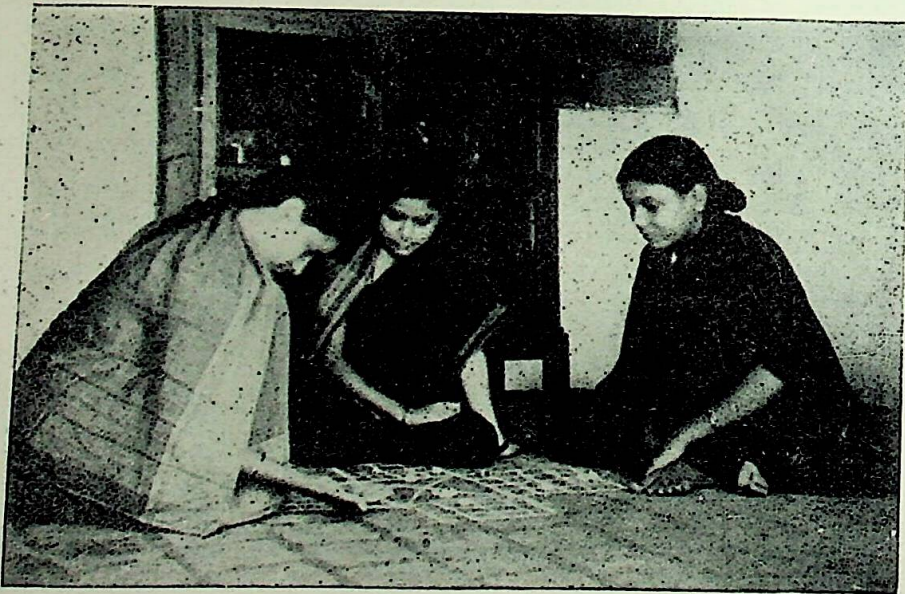
ఇది గౌతమబుద్ధుని కాలముననుండి కలదట.

వేలకొలదియూత్రికు లేచేట నక్కదేశములనుండి

యుత్సవమునకు నత్తురట G. S. A.

కృతకద్వీపము (మధురయందున్న పెనుకొలను నడుమగల
విశాలవేదికపయి పుష్పఫలవనవాటిక) యస్. శంకరసుబ్రహ్మణ్యము

అన్ని ప్రజలను జాట్లుకొనును లేక ప్రజలన్నింటి కొందురు. (అట్లే పరిక్షిత్తునవలె బ్రజలం జాట్ల యోగతేమయలం చెల్లినకొనుచుండును. లేక ప్రజలు పరిక్షిత్తును జాట్లయిండురు). మఱియుఁ బరిక్షిత్తున సంవత్సరము సంవత్సరము ప్రజలందఱిపై వ్యాపించును; లేక ప్రజలు సంవత్సరమును జాట్లుకొనియుండురు." (అట్లే పరిక్షిత్తు ప్రజలలో నవినాభావముగా మెలగు చుండును. లేక ప్రజలు పరిక్షిత్తుతో నవినాభావులై సంచరించుచుండురు.)

పరిక్షిచ్ఛబ్దమునకు నన్ని యనునర్థము నిఘంటువులలోఁ గలదు. సంవత్సరము నర్థము కాన్పింపదు. ఇంచుకై నిరుక్తమును శోధింపవలసియున్నది.

పరిక్షిత్తు దేశము మహాదుఃఖముగ్నమై యుండినపుడు నిర్మించియున్నాడు. ఈతఁడు పుట్టినస్వల్ప కాలమునే ధర్మజుఁ డశ్వమేధయాగము చేసియున్నాడు. ఆమహామాగముచే బ్రహ్మహత్యానిదోషములు పోయినఁ బోవుఁ గాక. దిగ్విజయమునకై పోయిన యర్జునునిచేఁ బెక్కింపు పైనికులు మడియుటయు, నర్జునునకు లోబడిన రాజులు పార్థున కిచ్చుకప్పుములకై ప్రజలఁ బీడించుటయు నను నుపద్రవములు ప్రత్యక్ష ప్రత్యక్షములుగా జరిగియున్నవి.

పరిక్షిత్తు పదునైదు లేక పదునెనిమిదియేండ్ల వాఁడైనపుడు దుర్యోధనానులభావ్యులు వ్యాసునికపటోపాయముచేఁ బరిక్షిత్తు నెనుటనే గంగలోఁ బ్రవేశించి సంఘమరణము నొందిరి. పిమ్మట నచిరకాలముననే కుంతీ గాంధారిధృతరాష్ట్రులు దావాన్నిలోబడి మడిసి రనుదారుణవార్త వినఁబడెను. మఱి కొంతకాలమునకు మహాబలవంతులను యాదపు లనోన్యస్థకలహములచే మృతి నొంది రనుదుఃఖవార్త వీతెంచెను. ఆ వార్తతోఁగూడ దమకులమున కేడుగడయగు శ్రీకృష్ణుఁడు వైకుంఠమున కేగెనను నుపద్రవవార్తయేకాక పితామహుఁడగు విజ

యుఁడు బోయలచే నపజయము నొంది కృష్ణునంతః పురస్త్రీలను, నపారధనరాసులను గోలుపోయె ననుమహాదుఃఖవార్తలు వినఁబడెను.

అప్పటికిఁబరిక్షిత్తునకు ముప్పదియేండ్లయేడలు! ధర్మజుఁడు శ్రీకృష్ణుని నిర్యాణముచే నిస్సహాయుడై "ప్రాజ్ఞోతిమమాగ ధర్మగర్త సింఘాంధా" రాది దేశస్థులు కురుక్షేత్రసంగ్రామమునఁ దమవారికిఁ గల్గిన యన్యాయమరణముకే కాక 'గోరుచుట్టపై రోఁకటిపోటన్నట్లమేధమేధయాగము నెవమున దమ్ముఁ బీడించి యపారధనమును గప్పముగాఁ బుచ్చుకొనుటచేఁ గినిసి సమయమునకై నేచుచుండు రహభయము ధర్మజు నకుఁ గల్గియుండును. శ్రీకృష్ణునాలోచనాసాహాయ్యము కల్గుటచేతను, బలవంతులను యాదవులు బంధువులుగా నుండుటచేతను వైసుడివినమాగధారు లేమియుఁ జేయ లేకుండిరనియు, స్వబంధువులను మాత్స్య్యులు పాంచాలురు మూలముట్టుగ నశించుటచే నన్యసహాయ మభావ మయ్యెననియు ధర్మజుఁడు తలఁచియుండెను. దీనికి నివర్తనముగా నంతకుఁబూర్వ మాదుకేరులేని కొఱుకు లే మహాబలవంతుఁడును, బ్రఖ్యాతిగన్న వాఁడును నగు విజయునిం జిదుకఁగొట్టి యోడించుటచేతను, *స్వరాజ్యమునఁ బ్రజలు రాజశాసనోల్లంఘనమునకుఁ గడంగునట్లుండుటచేతను దా మిదేశముననుండిన నేదైనదండ యాత్రచేసి వైసుడివినమాగధారులు తమ్ముఁ బదధ్రష్టులఁ జేతునియే తమవంశాంకురమును పరిక్షిత్తునకుఁ బట్టుమని రాజ్యము యుయుక్తునిపరము చేసి కృపుని సంరక్షకునిగాఁ బరిక్షిత్తునకు నియమించి జంఘాబలమున జూపి త్రివిష్టపముం బొండవులుచేరిరి. దీనికిఁ జిలువలు పలువలు పిమ్మటఁ జేర్చఁబడియుండును.

స్వశత్రువు పలాయితుండైనఁ దద్వంశమునందును దద్దేశమునందును విరోధభావము భారతీయుల కుండకపోవుట స్వభావము. మఱియు ధృతరాష్ట్రపుత్రుఁడగు యుయుక్తుఁడు రాజప్రతినిధియగుటచేఁ

* వాస్తవికతలోఁ గొందఱుప్రజలు నివేశనములకై మాద్దుమీటి సహదేవుఁడుచెప్పినతీర్పు నతిక్రమించినట్లు మహాప్రస్థానికపర్యమనఁ గలను.

బ్రజలలోఁ దృష్టియుఁ గల్గెను. పరిశీల్తు యుయు తునివల్ల రాజనీతిని నేర్చి కృపునికడ నస్త్రోతస్త్ర విద్యలు నేర్చి ప్రజారంజకముగాఁ బరిపాలించుటయే కాక యన్యులతో విరోధముఁ బెట్టుకొనకుండుటచే నితరులును బరిశీల్తును ద్వేషింపరైరి. దీనినిగూర్చి మహాభారతముననే యిట్లు కలదు.

౧. క్రిమంతుఁడు మహాబలవంతుఁడు, ధర్మము వలననే ధర్మముఁ దెలిసినవాఁడు నగు పరిశీల్తు ధర్మము మూర్తికవిందినట్లే భూదేవిని బాలించెను. అతనిని ద్వేషించువా రెవరును కాలరైరి. అతఁ డెవ్వరిని ద్వేషింపనులేదు. అతఁడు సర్వభూతములయందును బ్రజాధిపతివలె సముదయ్యెను. బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్య శూద్రులు తమ తమ కర్మములయందు మంచి మనస్సుకలవారై మెలగిరి. ఆ మహారాజు విఠంతువులను అనాధలను లంగవైకల్యముగలవారిని దీనులను భరించెను. సంతోషింపఁబడిన, పోషింపఁ బడిన జనులు కల్గినట్టియు సత్యవాక్కులు కల్గినట్టియు దృఢపరాక్రముఁడైనట్టియు మహాకీర్తివంతుఁడైనట్టి యా మహారాజు సమస్తప్రజలకుఁ బ్రియుఁడయ్యెను. అట్లా పరిశీన్యహారా జునువేండ్లు ఎవరిపాలనముఁ జేసెను.

ప్రజలను సర్వసమత్వముగాఁ బాలించుటయే కాక విఠంతువులను (పాండులనాఁడు వారు గంగా

ప్రవేశముచేయించినట్లుగాక) పోషించుటయు ననాగలను గాపాడుట యనువిశేషాంశములచే జనసామాన్యము యొక్క భక్తికిఁ బరిశీల్తు పాత్రుఁడయ్యెనని చెప్పవలసి యున్నది. సర్వప్రజారంజకుఁడగు ప్రభు వగుటచేతనే పరిశీల్తును బ్రజలు 'అగ్నిహోముల' తోను, దేవుని తోడను బోల్చి విశేషముగ వినుతించిరి. పరిశీల్తు గుఱించి మహాభారతముననే కాక వైదికవాఙ్మయమున "అధర్వసంహితలోను, ఐతరేయబ్రాహ్మణములోను" గూడ నాతఁడు సత్ప్రభుఁనియే చెప్పఁ బడియున్నది. అధర్వసంహితలోనియంశము లెట్లుండెనో మఱుఁడు :

౩౬ గాయకుఁడా? పశువులను భాగ్యమును సమ మార్పగల ఋషులను బతింపుము. విలుకాఁడు విశిఖ మును గుఱివెట్టునట్లు దేవతలకు బ్రార్థనము సిద్ధము చేయుము.

౪ పరిశీల్తునమును వినుఁడు. అతఁ డెంతయు ప్రజలకుఁ బ్రేమాస్పదుఁడగు రాజు. మానవులకు భగవంతుఁడగు నన్నివలె నధికుఁడు.

౫ బీబలలోనుండి పంపిన యవధాన్య మాకాశము నందలి వెలుగుకొఱకుఁ బైకిఁ బొడచుకొనివచ్చుచున్నది. పరిశీల్తు పాలించుచున్న రాజ్యమునఁ బ్రజలు సుఖముగా వృద్ధినిొందుచున్నారు.

౧. శ్లో. ధర్మతో ధర్మవిద్రాజా ధర్మో విగ్రహవానివ;
రరక్ష పృథివీం దేవీం శ్రీమా నతులవిక్రమః.

ద్వేష్టార స్తస్యవై వాసక్ సచ క్వేష్టి నకంచన;
సమ స్సర్వేషు భూతేషు ప్రజాపతిరివాభవత్.

బ్రాహ్మణాః క్షత్రియా వైశ్యా శూద్రాశ్చైవ
స్వకర్మసు.

స్థితా స్సుమనసా రాజన్ తేన రాజ్ఞాస్పృధిష్ఠితాః
విధవానాథ వికలాః కృపణాంశ్చ బభార సః;
సుదర్శ స్సర్వభూతానా మానీతోమృషాపరః
తుష్ట తుష్టజన క్రిమాన్ సత్యవాగ్రూఢవిక్రమః
లోకస్యచైవ సర్వస్య ప్రియ అసీ న్మహాయశాః,
ప్రజా ఇమా స్తవ పితా షష్టివర్షాణ్యపాలయత్.

౨ మహాభారతవ్యాఖ్యాత యర నీలకంఠాచార్యుఁడు 'షష్టివర్షాణ్యపాలయత్' అనువాక్యమునకు వ్యాఖ్యింజేయుచుఁ బరిశీల్తువదేండ్లువయస్స వచ్చు వఱకే (అనగా ముప్పదియఱవయేఁడగున రాజ్యమునకు వచ్చి యిరువది నాలుగేండ్లే) పాలించె నని వ్రాసి యున్నాఁడు. ఈయంశము నింకను శోధింపవలయును.

౩. ప్రతేభరం భరస్య గోవిందం వసువిదం
దేవత్రేమాం వాచం కృతోషు నవీరో అస్తా.

౪. రాజ్ఞో విశ్వజనస్య యా దేవో మర్త్యా
అతి వైశ్వానరస్య సుప్తతిమాశృణో తో పరిశీతః.

౫. అభీవస్యః ప్రజహీతే యః పక్వః
పరోవిలం జనః సభద్ర మేధతే రాష్ట్రే రాజ్ఞః పరిశీతః.

౧ సింహాసమెక్కి మాకు క్షేమముం జేయుచున్నాడు (అని) గృహనిర్మాణముం జేసికొనుచు నొక కారవ్యుడు భార్యతో నడచున్నాడు.

౨ పరిక్షిత్తుడొక్క రాజ్యమునందు భార్య భర్తనుగూర్చి నీ కేమిత్తును? పెరుగా! పాయ సమా! మర్యాద! అనియడుగుచున్నది.

మహాభారతములోని పరిక్షిత్తుడొక్క యోగ్యమున పరిపాలనవర్ణనమును అభర్తవసంహితలోని పరిక్షిత్ ప్రవరూపకమున వర్ణనము దృఢపఱచుచున్నది.

మఱియుఁ బరిక్షిత్తునుగూర్చి పై 'కుంతాపనూక్తము' నకు బ్రాహ్మణమైన విఠలేయ బ్రాహ్మణవాక్యమునఁ గూడఁ బరిక్షిత్తు నన్నివలెను సంవత్సరమువలెను బోల్చి వర్ణించుటచేఁ బరిక్షిత్తు ప్రజారంజకముగా రాజ్యముఁ జేసినట్లు స్పష్టమగుచున్నది.

ఇంక నొకవిశేషము కలదు. వైకుంఠాపనూక్తపు ఋక్కులలో (౪) కారవ్యుఁ డొకఁడు గృహనిర్మాణముఁ జేసికొనుచు భార్యతోఁ బరిక్షిత్తు సింహాసనమెక్కి మాకు క్షేమముం జేయుచున్నాఁడనుటచే ధర్మజునినాడు నానాకష్టముల ననుభవించి దేశభ్రష్టులైన కారవులను దిరిగి హస్తీపురికి రప్పించి వారు గృహములఁ గట్టుకొని నివసించునట్లు చేసెనని తోచు

చున్నది. కాని కాలాంతరమున నాకారవులు రాజ్యమునఁ బరిక్షిత్తుతో సమానమును గౌరవమునే పొంది యున్నారని యీక్రింది యైతరేయబ్రాహ్మణవాక్యము చెప్పుచున్నది.

౩ "దేవత క కల్యాణకర్మమును జేసిరో యది కారవ్యులచే (ప్రజలు) నొందుచున్నారు. యజమానులే కల్యాణకర్మమును జేసిరో యా కల్యాణకర్మమును యజమానులు కారవులచే బొందుచున్నారు." అభర్తవసంహితలోఁ గారవుఁ డొకఁడు గృహము గట్టుకొనుచున్నట్లు మాత్రమే అనఁగా నవసరముగా హస్తీపురిం జేరినట్లే జెప్పఁబడినది. విఠలేయ బ్రాహ్మణములోఁ బై నూక్తమును బ్రాహ్మణించుటలోఁ గారవ్యులు దేవతలుచేసిన శుభకర్మములఁ జేయు చుండిరినియు, యజమానులు కారవ్యులచే దాము చేయుకర్మములఁ జేయించుకొను చుండిరినియుఁ జెప్పఁబడుటచే దుర్యోధనాదులసంతతి వారు క్రమముగాఁ బరిక్షిద్రాజ్యమునఁ బ్రవేశించి ప్రధానోద్యోగపదముల నాక్రమించిరిని తోచుచున్నది.

మఱియొకవిశేషము "పరిక్షిత్ కారవ" శబ్దములు "న్యూంఖ" గాఁ జెప్పవలయునని యైతరేయ బ్రాహ్మణము చెప్పుచున్నది. ౪ న్యూంఖగాఁ జెప్పుట నాఁటికాలమునఁ బ్రభువులు వచ్చునపుడు యజ్ఞము

౧. పరిక్షిత్తుఁ క్షేమ మకరు తన ఆసన మాచరకృతలాయంకృణ్యక కారవ్యుఁపతిర్వదతి జాయయా.

౨. కతర తన ఆహారాణి దధి మన్థం పరిశృతం జాయా పతిం విప్రుచ్చతి రాష్ట్రే రాజ్ఞః పరిక్షితః.

అభర్తవసంహిత. కాం. ౨౦. సూ. ౧౨౮.

(కుంతాపనూక్తమ్)

౩. న్యూంఖః కారవ్యాః శంసతి దేవా నై యత్కించ కల్యాణం కర్మా కుర్వం స్తత్కౌర వ్యాభిరవాత్సువం స్తతైవ తద్యజమానా యత్కించ కల్యాణం కర్మా కుర్వంతి తత్కౌరవ్యాభిరాత్సువంతి.

విఠలేయబ్రాహ్మణ. అధ్యాయ, ౩౦. ౨౦౬

౪. 'న్యూంఖ' యనఁగా షోడశ-ఓకారోచ్చారణమైన ఏమట్టు పదము నుచ్చరించుటయని "యజ్ఞకర్మణ్యజపన్యూంఖసామసు" అనుపాణిని (౧-౨-౩౪) నూత్రమునకుఁ గాకికాభావ్య టీకాకారుడగు 'హరదత్తుడు' తన పదమంజరీటికలో వ్రాసియున్నాడు. ఈయంశముగూర్చి నాచే రచింపఁబడిన 'పరిక్షిత్తు' అను పుస్తకమున వివరించితిని. ఈకుంతాపనూక్తములోని న్యూంఖోచ్చారణమును, ఆంధ్రదేశస్థశ్రౌతులు షడోంకార యుక్తముగా నుచ్చరింతురు. అమర వ్యాఖ్యాతయగు 'లింగాభట్టు' తనవ్యాఖ్యలో న్యూంఖ యన షడోంకారపురాజమే యని చెప్పియున్నాడు. దీనింగూర్చి యింకను శోధింపవలెను.

లలో నారిపేరునకుముం దుచ్చరించు నొక గౌరవ స్వర ప్రయోగము. కొన్ని దేవతావాచకములకును ముందు న్యాయంబయిండును. ఆన్యాయభోచ్చారణమును (కుంతాపనూక్తాంతర్గతమును పారిక్షీతి కారవ్యపదములను) 'బ్రాహ్మణాచ్చంసీ'యను ఋత్విక్కు చేయవలెనని యైతరేయబ్రాహ్మణము చెప్పుచున్నది. అనఁగా బరిక్షీత్తుకాలమున నాతనితో సమానముగాఁ గౌరవులు యజ్ఞములఁ జూడనేగినపు డాయజ్ఞములలో గౌరవించుచుండిగని స్పష్టమగుచున్నది. న్యాయభోచ్చారణ మిపు డాంగ్ల ప్రభువులకుఁ జేయు 'హిప్ హిప్ హుర్రేస్' అను నుత్సాహవాక్య సమమగును.

పరిక్షీత్తుకాలమున దుర్యోధనునిపుత్రుఁ డొకఁ డుండినటులు కాన్పించును. కారవ్యుఁ డొకఁడు కలఁ డని యభర్వసంహితలోఁ గలదు. ఆకారవ్యసకుఁ గల గౌరవము పరిక్షీత్తుతో సమానముగా నుండెనని యైతరేయబ్రాహ్మణము చెప్పుచున్నది. మఱియు 'భాన' మహాకవి నేటికి రెండువేలెండ్లనాఁడు రచించిన "హిరు భంగ"నాటకమున దుర్యోధనుఁడు తొడలు విరిగిపడి నపుడు బాలుఁడైన "దుర్జయుఁడు" అనుపుత్రుఁడు వచ్చి

మఱియొకవిశేషము: అభర్వసంహితలోని 'కుంతాపనూక్తము' ఋక్సంహితనుండి గ్రహింపఁబడినదై యుండును. కావుననే ఋగ్వేదబ్రాహ్మణమున నైతరేయమున దానికిఁ బ్రవేశము కలిగినది. ఇప్పటి ఋక్ (శాకల్య) సంహితలోఁ గుంతాపనూక్తము కానరాదు. ఈకుంతాపనూక్త మన్యమును ఋక్సాఖ్యలోని దయియుండును. నేడు కాన్పించు నభర్వసంహితయంతయు 'సాయనాచార్యుల' వారికి లభింపలేదు. అందువలననే (సభావ్యకముగా హరినారాయణఆష్టపండితుఁడు) పూనాలో ముద్రించినప్రతిలోఁ గుంతాపనూక్తమునకు భావ్యము లేదు. సాయనాచార్యులు ఐతరేయబ్రాహ్మణభాగమున నీకుంతాపనూక్తము 'భిల' నూక్తములోనిదని చెప్పియున్నాఁడు. మఱియు నైతరేయబ్రాహ్మణమునఁ గౌరవ్యశబ్దము 'కారవ్య' చెప్పఁబడెను. ఈకారవ్యశబ్దమున కర్థము 'ఇంద్రుఁడు' (కారు

తంత్రితో సంభాషించినట్లు వ్రాసియున్నాఁడు. ఆ బాలుని సుయోగనమరణానంతరము తల్లి పుట్టినంటివారు కళింగ దేశపువారు తహదేశమునకుఁ దీసికొనిపోయి పెంచి పెద్దవానిగఁ జేసిరేమో! ఆకారవ్యుఁడే యభర్వవేదమునఁ జెప్పఁబడినవాఁడై యుండును.

మఱియుఁ బాండవులు మహాప్రస్థానికమున కేగు నపుడు ధర్మజుఁడు తనరాజ్యమునంతయు యుయుత్సుని పంపు చేసి పరిక్షీత్తునకుఁ బట్టాభిషేకము చేయుమనుటలోఁ గూడ విశేషము కలదు. ముప్పదిమాత్రేండ్ల వయస్సుకల పరిక్షీత్తునకే యేల రాజ్యాభిషేకముం జేయరాదు? ఇందును ధర్మజుని రాజనీతివైపుఁబ్రాము కాన్పించుచున్నది. వైశ్యాపుత్రుఁడగు యుయుత్సునకు రాజ్యాభిషేకార్హత లేదు. కాన యుయుత్సుఁడు రాజ్యమును రాజప్రతినిధిగా నుండి పాలించునేకాని రాజుగానుండక తన కప్పననేసినరాజ్యమును పరిక్షీత్తునకిచ్చుననియే ధర్మజునితలంపు. యుయుత్సుఁడును రాజ్యాధికారమును స్వాధీనపఱచుకొని పరిక్షీత్తునకు రాజ్యాభిషేకముఁ జేసి దుర్యోధనుపుత్రుని రప్పించి యాతనికిఁ బ్రాచీన కౌరవులకుఁ గలగౌరవముల

శబ్దోపేతాః కారవ్యాః ఇంద్రః, అని విద్యారణ్యుఁ డర్థమును వ్రాసియున్నాఁడు. కాని నేడు "బర్లిక్, పూనా, లాహోరు"లలో ముద్రింపఁబడిన యభర్వసంహితలోని కుంతాపనూక్తమునఁ గౌరవ్యశబ్దమే కలదు. ఐతరేయబ్రాహ్మణమునాఁడు కౌరవ్యశబ్దమును గౌరవ్యయని యుచ్చరించిరేమో! మఱియుఁ గుంతాపనూక్తమునఁ గౌరవ్యుఁడు గృహమును గట్టుకొనుచున్నట్లున్నది. కారవ్యుఁ డింద్రుఁడైననాతఁ డింటినిగట్టుకొనుచున్నాఁడనుట యయుక్తముకాదా! కాన అభర్వసంహితలోని కుంతాపనూక్తము సాయనునకు లభింపవందుననే యిట్లు కౌరవ్యశబ్దమున కింద్రుఁడను పెడర్థముఁ జెప్పియున్నాఁడని తలంపవలసియున్నది.

గతుతి: "వైశ్యాపుత్రం నాభిషింఛేరన్" కృష్ణ యజుర్వేదము.

నొసంగునట్లు పరిక్షిత్తుచే జేయుచుండును. అదియే యధర్వవేదోదిత కారవృత్తిని వాక్యము. పరిక్షిత్తు యొక్క యోగ్యతనుగూర్చి 'శ్రవీకముని' పరిక్షిత్తు ప్రవీతానుమాండన పాండురాజువలె నుపరిపాలనముఁ జేయుచున్నాడని తనకుమారుడైన శృంగిమునితోఁ జెప్పియున్నాడు.

శ్రవీకముని పరిక్షిత్తుపాలనమును వితామహుఁ డను ధర్మజునిపాలనముతోఁ బోల్చక పాండునిపాలన ముతోఁ బోల్చుటకు హేతువేమి? ధర్మజునిపాలనమున దేశము నానాకష్టములను బొందినదనుటయే కాదు. జ్ఞానులనెఱకు కారవులకు బహుకష్టములఁ గలిగించె ననియు, బాండురాజు గృతరాష్ట్రుఁడగుటచే రాజ్యాధ్యక్షుఁడు కాకుండినను దా నాగృతరాష్ట్రుని సింహాసన మెక్కించి యాతనికిఁ బెక్కుమర్యాదలఁ గలుగఁజేసియుండెననియుఁ బరిక్షిత్తుమాడ నట్లే రాజ్య చ్యుతి నొంది దేశభ్రష్టుఁడైన దుగ్యోగనపుత్రుని చెచ్చి స్వసమానగౌరవముల నాతనికిఁ గలుగఁజేసియుండె ననియు శ్రవీకమునివాక్యము స్పష్టపడుచున్నది.

పరిక్షిత్తును కారవృత్తిగూర్చి చెప్పినవేదవాక్యములకు 'నారాశంసి' యనుపేరు కలిగినట్లు 'ఐతరేయబ్రాహ్మణము' నఁ గలదు. నారాశంసియన నకులఁ గూర్చి చెప్పుబుట్టులని నిఘంటువులలోను, విద్యా రణ్యభాష్యమునను గలదు. కాన నాటి వైదికబుట్టులు

౧. అధర్వవేదోదిత పరిక్షిత్తు, ఐతరేయబ్రాహ్మణోదిత జనమేజయుఁడు, పాండవులు పాత్రప్రపాత్రులని నేను వ్రాయఁగా శ్రీపాదకృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారు వేదము పారదేవునా? కాన వేదోదితపరిక్షిజ్ఞుమే జయులు పాండవేదమంతటి కాదనియు, జైమినియొక్క పూర్వమీమాంసలో వేదోదితపురుషులు యజ్ఞాదిక్రతువులం జేసినరాజశ్రేష్ఠులనియు వ్రాసిరి.

కృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారివ్రాత అవ్యాప్తిదోషయుక్తముగా నున్నది. వేద మపారదేవు మైనచో నీపరిక్షిదారులు పాండవులసంతతివారుకాకుండినను ద తూర్పుకులైన నగుదురుగదా! వారుమాత్ర మెట్లు అపార

పరిక్షిత్తును దివనుయాయుడను కారవృత్తిని విశేషముగా గౌరవించుచుండిరిని స్పష్టమగుచున్నది.

మొత్తమునకుఁ బరిక్షిత్తు రాజ్యము సర్వజన సుఖకరముగా నిరువది నాలుకేండ్లుప్రవర్తించెను. (అటువ దేండ్లనికొందఱు) పరిక్షిత్తు "భద్రవతి" (మద్రవతి, యని గ్రంథాంతరములలోఁ గలదు.) యను నామెను బెండ్లియాడి యామెయందు "జనమేజయ, శ్రుతసేన, భీమసేన, ఉగ్రసేన" లను నల్వరం బడసి సుఖముగ నుండెను.

కురురాజ్యసంక్షోభము

మనభరతఖండమున సేరాజ్యమైనఁ జాలకాలము స్థిరస్థాయిగ నుండలేదు. అందు కురురాజ్యము (ధిల్లీ ప్రాంతరాజ్యము)తోందరలకు, రాజులూర్పునకుఁ బసి దిక్కెక్కి యున్నది. భరతఖండచరిత్రముఁ జదివినచో హస్తీపురప్రాంతరాజ్యకల్లోలములె తద్రాజరాజ్యచ్యుతులె తత్కారణమున యావద్భరతఖండరాజ్యపరిణతులె కాన్పించును పాండవులకుఁ బ్రాచీనులగు సంగరణ, శంతనులకాలమున రాజ్యసంక్షోభపరిణతులు కలిగినవి. పాండవులనాటిభీష్మము జగద్విదితము. పరిక్షిత్తు నకుఁ బిమ్మటను "నిచక్కుని" నాఁడు ఉదయనుని నాఁడు కురురాజ్యమున నుపద్రవములు కలిగినవి. మహమ్మదీయులనాటి ధిల్లీ రాజ్యభీష్మములు జగద్విదితములు.

షేయవేదములో దూరిరి? అపారదేవువేదమున ఒకానొక మనుష్యునిపే రెట్లు ప్రవేశించును? కానకృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారివ్రాత యపాస్త మగుచున్నది. పరిక్షిన్నాములు పురాణములలో నల్వరు కలరు. (౧) అపీక్షితుని పుత్రుఁడు: (౨) అనశుషునిపుత్రుఁడు; (౩) సుశోభన యను మంమూకకన్యకాభర్త. శల, దలాదులు పుత్రులు. పై మువ్వరును నపాండవేదపరిక్షిత్తువలెఁ బ్రసిద్ధి నొందినవారును యోగులును గారు. కాన వైదికవాద్యులొదితపరిక్షిత్తు పార్థపాత్రుఁడే యెయున్నాడు.

పరిశీల్తుకాలమున యావద్భరతఖండ మెట్లుండెనో తెలియదుగాని, కురురాజ్యముమాత్రము సుపరిపాలితమై స్వారాజ్యముబోలె సుఖకరముగా నుండెను. పరిశీల్తు పాలనమునకు వచ్చునాటికి “సింఘ కాశ్మీర గాంధార మద్రబాహ్లిక” దేశప్రభువులగు “పైంగవ పాత్ర, గోనంద (కాశ్మీరదేశప్రభువు. కురుసంగ్రామమునాటి కికడు బాలుడని హరివంశమునం గలదు) శకునిపాత్ర, శల్యపాత్ర, బాహ్లికప్రపాత్రులును బాలురుగానుండిరి. వీర్యవంతులగు సైనికులు కురుసంగ్రామమున నశించిరి. ఆదేశములలో బాసుగ పాలించురాజులు లేకుండిరి. అందునలన నాదేశములు ‘అల్లకల్లోలముగా’ నుండినట్లు కాన్పించును. కర్ణ పర్వములోని కర్ణశల్యుల సంవాదములో శల్యునిపాలనములోని మద్రబాహ్లికదేశములలోని సాంఘికదురాచారములు తత్ప్రస్థస్త్రీపురుష నైచ్యకృత్యములువర్ణింపఁబడియున్నవి. అవి కురుసంగ్రామానంతరమున నచట నుండినయకృత్యములే పిమ్మట నేసాతించేతనో మూలభారతగాథలోఁజేర్చబడియున్నవి.

కర్ణుడు పంచనదప్రాంతదేశములస్థితినే దూషించియున్నాఁడు. ఆ పంచనదదేశము వేదములందు పవిత్రప్రదేశముగా నెన్నఁబడియున్నది. శల్యశకుని బాహ్లిక భూరిశ్రవసులవంటిబలవంతులు వేదోదితాచారపరులు, పాలించుకాలమున కర్ణుడు నుడివినరీతిని ప్రైప్రభువులపరిపాలనమున నుండునా? శల్యాడు లట్టిదురాచారముల నణఁపలేరా? కాన కర్ణోదితచర్మనములు కురుసంగ్రామానంతరపువే యొయున్నవి. కురుసంగ్రామానంతరము ముప్పది యాఁతొండకు పవిత్రపంచనదదేశమునుండి బయలు వెడలిన కిరాతులే యర్జును నోడించి కృష్ణభార్యలందోచుకొనిరి.

తక్షకుఁడు

పురాణములలో “కద్రూకశ్యపుల”కు శేషవాసుకి తక్షకాదిసహస్రనాగము లుద్భవించినటులు కలదు. వేదమునం దీక్రిందివారు సర్పముఖు లనికలదు.

౧. తక్షకవైశాలేయ ధృతరాష్ట్రావతస్తేజీవాస్త్యుని న సుత స్త్యుని సదోఘ్ని వర్షాభ్యో నః పరిదేహి—ఏకాగ్నికాండ, మంత్రపన్నము.

౧ “తక్షకుఁడు, వైశాలేయుఁడు (విశాలయొక్క సుతుఁడు) ధృతరాష్ట్రుఁడు, విరావతుఁడు”

అనువారు సర్పరాణ్ముఖుని ‘సర్పబలి’కర్మమునఁ జెప్పఁబడియున్నారు. ఆవేదోదితుఁడు కద్రూపుక్రుతుఁడూడఁబరిశీద్విరోధియగు తక్షకుఁడు కాఁడు. ఈతఁడు పాండవు లింద్రప్రస్థపురిని నిర్మించునాటికి అశ్వసేన, శ్రుతసేనులను నిరువురుపుశ్రులతోడను, భార్యతోను ఖాండవ వనమున నివసించువును నపుడపుడు కురుక్షేత్రమునంగూడ నివసించుచుండ వాఁడు కృష్ణార్జునులు ఖాండవవనమును దహించునాఁ డీతక్షకుఁడు రెండవకుమారుడగు శ్రుతసేనునితోఁ గురుక్షేత్రముననుండుటచే జావలేదు. తక్షకునిభార్య నర్జునుఁడు చంపెను. ఆ స్త్రీహత్యాతోషము నర్జునునికి వీరు నారోపింపలేదు. అశ్వసేనుఁ డాపగ నెదనుంచుకొనియె కర్ణుండేరి పిమ్మట నర్జునుచేత చచ్చెను. తక్షకుఁ డెచటి కేగనో శ్రుతసేనుఁ డేచయ్యెనో తెలియదు. జనమేజయుని సహాధ్యాయుడగు ‘ఉదంకుని’ కుండలాపహరణగాథలోఁ దక్షకునిపట్టణము దుర్గమ మార్గములు కలదని వర్ణింపఁబడియున్నది. భూవివరము నుండి యాపట్టణమున కేగఁగలసినదైనట్లు కలదు. ప్రాచీన దుర్గములు శత్రుల కభేద్యమగురీతిని వనపర్వతాది దుర్గముల నేర్పఱచికొనుచుండిరి. గడచిన పదునెనిమిదవశతాబ్దమునను అట్టిదుర్గములు పెక్కు లుండెడివి. బొబ్బిలి కోట బొబ్బిలియుద్ధము జరుగునాఁడు వనదుర్గముగా నుండెనట! నేటికి ముప్పదియేండ్లకు ముందు బ్రిటిషువారు “సామలిలాండు” (ఆఫ్రికా) లో నిట్టిదుర్గముల పైకే దాడినెడలిరి. తక్షకుఁడును బాండవులకు జడిసి కురుక్షేత్ర యుద్ధానంతరము దుర్బల పరిపాలనములో నుండిన పంచనదీప్రాంతప్రదేశములోఁ గొంతదేశమును స్వాధీనపఱచికొని తక్షశిలను సర్మించి పరిపాలించి యుండును. తక్షశిల యీతక్షకునిర్మితమె. ఇప్పుడు తక్షశిలానగరశిథిలములను దొరతనమువారు, భూగర్భపరిశోధ

కులు శోధింపుచున్నారు. ఆపట్టణము నేలమట్టమునకు లోపలనె యున్నదట! ఉదంకుగాథలోని వర్ణనమున కీవర్ణనము సరిపోవుచున్నది.

తక్షకుఁడు పాండవులుండినంతకాలము జడిసి తల నెత్తలేదు. పాండవులు గతించినపిమ్మటనుగూడ యుయుత్సాదు లుండినంతకాలము తక్షకుఁడు తలయెత్తి నట్లుకాన్పింపదు. మఱియు రాజ్యములోనివారందఱును బరిక్షిత్తుపై భక్తితత్పరులుగా నుండుటగూడ తక్షకుఁ డేమిసేయుటకును వీలు కలుగలేదు. ఇట్లుండః

పరిక్షి త్కొకనాఁడు వేట కేసి యలసి దారిదప్పి దప్పికతో 'శమీకమహర్షి' వివిక్తముగా జపముసేయు చోటున కేసి నీరు నడుగ సమాధిలో నిష్టాగరిష్ఠుడగు శమీకుఁ డీయడయ్యె. అందులకుఁ బరిక్షిత్తు గినిసి రాజసముచే నచట నున్న మృతసప్తమును ధనుష్కృతి నెత్తి శమీకుమెఱవ నైచి వెడలిపోయెను. శమీకుఁ డందులకేమియుఁ గోఱింపక యూరకుండెనుగాని క్రోధియు యువకుఁడు ననుశమీకునిపుత్రుఁడు 'శృంగి' ముని యీవృత్తాంతమును విని పరిక్షిత్తుపై నలిగి పాండ వజాతిపై స్వతస్సిద్ధముగాఁ గోపముకల్గుతక్షకుఁ బరిక్షిత్తుం జంపఁ బ్రోత్సహపఱచెను. శృంగిశాపముచే దక్షకుఁడు చంపెనని లోకక్రతుకలను గాని శృంగిచే బోధింపఁబడియే తక్షకుఁడు పరిక్షిత్తుం జంపెనని జన మేజయుఁడు తలఁచి యున్నాఁడు.^౧

తక్షకుఁడు తన్నుంజంపునని పరిక్షిత్తునకుఁ జెలిసి ప్రాయోపవేళము నొంగి క్రిశుకునివల్ల వేదాంతోప దేశము నందినట్లు భాగవతమునం గలదు కాని మహా భారతమునం దానికి విరుద్ధముగాఁ బరిక్షిత్తు ప్రాణసం

రక్షణమునకై యతిజాగరూకతతో నుండినట్లు వర్ణింపఁ బడియున్నది.

పరిక్షిత్తుఁ జంపుటకు శృంగి ప్రోత్సహమునఁ దక్షకుఁడు వచ్చుచు విషవైద్యుఁడగు కశ్యపుని లంచ మిచ్చి మరలించుట మొదలగునంశములు భారతపాఠకు లకు విశదమే.

తక్షకుఁడు మాటువేషముగల నాగకుమారులచే విషమిశ్రఫలాదులను బరిక్షిత్తున కంప నానినాతఁ డుపయోగించి అందులోని విషక్రిమి కలువ మృతి నొందినట్లును, వెంటనె పరిక్షి త్తుండిన మేడహాడ దగ్గమైనట్లులును భారతములో నొకస్థలమునను^౨ పరిక్షి త్తుండిన మేడను పరిక్షిత్తునుగూడఁ తక్షకుఁడు విషా గ్నిచే దహించినట్లు మఱియొకచోటునను గలదు. ఆ రెండవయంశముఁ జూడుఁడు:

“ఆకాశ్యపుఁడను బ్రాహ్మణుఁడు వెల్లినపిమ్మట తక్షకుఁడు మోసముతో సమీపించి నీకుఁ దండ్రియూ, ధార్మికుఁడును, రాజశ్రేష్ఠుఁడును మేడపై నుండిన వాఁడునను నాపరిక్షిన్యహారాజును, ప్రాసాదమును విషా గ్నితో దగ్ధముచేసెను.”

తక్షకుఁడు పండ్లను విషపూరితములు గావించి వానిచేఁ బరిక్షిత్తుం జంపించియుండుట సత్యాంశమై యుండును. చాణక్యుఁడు నవనందులతోడిని విషఫల ములచేతనె చంపినట్లు ముద్రారాక్షసమునఁ గలదు. అది నాటివారిలోనే కాక రాజకీయపు విరోధములచే మహారాజులకును మహారాజపుత్రులకును విషప్రయోగ ములఁ జేయువారి నాఁడును గలరని వినుచుందుము.

౧ చూ. ఆదిపర్వ.

౨ శ్లో...తస్మిన్ ప్రతిగతే విప్రే ఛద్మనోపి త్యతక్షకః, తం నృపం నృపతిశ్రేష్ఠం ధార్మికం పితరం తవ.

ప్రాసాదస్థం య త్తమసి నగ్ధవాక్ విషవహ్నినా.

—ఆదిపర్వం, ౧౦ అధ్యాయము.

పాములవాడు

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

౫౩౭

— శ్రీ సాచ దుర్గారావు.

ఆధునిక, సనాతన కవితావిమర్శనము

ఉభయభాషాప్రవీణ, భువనగిరి లక్ష్మీకాంతమ్మ

బ్రితిపూర్వము రాజమహేంద్రవరమున జరిగిన ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తు, ఆధునికకవి పండితమహాసభలలో తారతమ్యమును పరికింప, రెండవసభవారు సనాతనులను కథామిషలచే నధిక్షేపించుటయు, మొదటివారు “ఆధునికకవులమని పేరు పెట్టుకొన్న గ్రామ్యకవుల జట్లు, కట్లు, బొట్లు, మట్లు వేరుగా నుండు”ననియు, “తరుచు వీరందరు నొక్కతీరుగా నుండు” రనియు ననుచుండుటయు కలదు. సనాతనమైనను, ఆధునికమైనను కవిత్వ మనునది యొకకళ. అది ప్రతివానికిని తెచ్చిపెట్టుకొన్న రాదు. వద్దన్న పోదు. “కవితయు వనితయు తనంత వలచినచ్చిన సరసంబగు, బలిమికోలుగావించిన విరసంబగు” నన్న అప్పకవిమాట అబద్ధముకాదు. “కవేః కర్మ కావ్యం.” అది కవనమునందు రూఢమైనది, జలజశబ్దము తామరయందువలె. కావ్యములందు కొన్ని రసప్రధానమైనవియు, కొన్ని అలంకారప్రధానమైనవియు, కొన్ని వస్తుప్రధానమైనవియు కలవని ప్రతాపరుద్రీయమున నిట్లు చెప్పబడెను: “కావ్యానాం క్వచిత్ రసస్య ప్రాధాన్యం, క్వచి దలంకారస్య ప్రాధాన్యం, క్వచి ద్వస్తు నః ప్రాధాన్యం.” రసప్రాధాన్యము వీనిలో

ముఖ్యము. సరసమైన కవితావనిత, సనాతనధర్మమైనను, నేటికాలపు అందకత్తెయైనను శోభించును. రసహీనమైన కవిత జొన్నచొప్పవంటిది. సరసకవితకు చావుండదు.

కొందరు ఆధునికకవిత్వమునకు భావకవిత్వ మనిరి. భావకవిత్వ మన నేమి? భావములేనిదే నోట మాటయైనను వెలువడదుగదా! కవనమున అభావ మెట్లు? వ్యక్తులలోగొప్పభావములు, కుశాగ్రబుద్ధియు నున్నచో వారువ్రాయు పుస్తకములు గ్రామ్యమైనను, గ్రాంథికమైనను రసయుక్తమై జనాకర్షణ కలిగియుండును. కాళిదాసుని

“చూతాంకురాస్వాదకషాయకంతః
పుంస్కృతిలో య స్మధురం చుకూజ.”

అను అమృతమొలుకు అల్లికలో లేని భావమేది? తెనుగున నన్నయ్యలో లేని భావములు, తిక్కనకవిత్వమున లేని జాతీయోక్తులు, శ్రీనాథునిలో లేని స్వాతంత్ర్యములు, కృష్ణరాయల కవిత్వమున లేని స్వభావోక్తులు, సూరనార్యుని కళాపూర్ణోదయమున లేని విచిత్రములు మరి దేనియందు గలవు?

భాషలో మార్పు తప్పక రావలె నను వారి ప్రయోగములలో దీర్ఘమై, కఠినమైన

సంస్కృతసమాసములును, చివర క్రియలు మాత్రము, 'చేశాను, ఉంటాయి, వెళ్లాడు' మొదలైనవియు, మువర్ణమున్నచోట పూర్ణ బిందువును కనబడుచున్నవి. ఇక సనాతన కవులన్ననో, ఆనందముగాను, స్వేచ్ఛగాను వచ్చి చేరు కవితాకన్యను విడచి, బలవంతముగ నన్నయనాటిక్రియలగు 'వలవడు', 'ఉన్నాడను' మొదలగునవియు, మువర్ణమునకు పూర్ణబిందుపూర్వకబువర్ణమును అనుముసలమ్మ నీవలకు లాగజూతురు. దేశకాలపరిస్థితులకు క్రమముగ మార్పువచ్చునట్లు భాషకును మార్పు రాకతప్పదు. కవిత ఏకతాబ్దమున మారలేదు? నన్నయ కవిత్వముకంటె తిక్కనకవిత్వమున గల మార్పు, నన్నయకును, శ్రీనాథునకును గల తారతమ్యము, నన్నయభారతమును విజయవిలాసాదులగు ౧౭, ౧౮ శతాబ్దముల గ్రంథములును పరికించిన తెలియును. వీరేశలింగమహాయశుని శకము వేరుగదా!

కొందరు మహాయశులు తల్లియొడిలో పెరిగి తల్లిని హాస్యమాడినట్లు వ్యాకరణసాహిత్యముల నేర్చి వానినే నిందింతురు. వ్యాకరణకర్తలు ఆధునికులను మాజ్ఞోలికి రావద్దనునట్లు "ప్రయోగమూలం వ్యాకరణమ"ని మొట్టమొదటనే వ్రాసియుండిరి. ప్రయోగములు క్రొత్తవి పుట్టినకొలది వ్యాకరణములు పుట్టుచునేయున్నవి.

నన్నయవ్యాకరణ మనుచున్న చింతామణికి వానిభారతమే లొంగియుండలేదు.

జీవభాష మహాసముద్రమువలె ప్రవహించుచుండ, దానికి వ్యాకరణపుగట్టుల నెవరు వేయగలరు? రసవంతమైన వాక్యములకు జోహారుచేయుచు వ్యాకరణము తనలో వానిని జేర్చుకొనుచుండును.

పద్యకవిత్వమున 'యత్తిప్రాసలు' అలంకారార్థమై చేర్చబడెను. గణనియమము లేనిదే పద్యములు రాగయుక్తముగా జదువుటకు వీలుండదు. వచనము రాగయుక్తముగను, పద్యము వచనసరణిని చదువుటలోకవిరుద్ధము. వచనకవిత్వమున శ్లేషయమ కాదులున్న నది చదువుటకు చమత్కారముగ నుండగా పద్యములలో యత్తిప్రాసలు మానుటలో అర్థమేమి? పద్యములు వ్రాయవారి భావములు యత్తిప్రాసలు వెతకుకొనుటలో పోవు నన్నచో అట్టివారు తమభావములు పోకుండ రసవంతమైన వచనములో ధారాళముగ వ్రాయవచ్చును. రసము, యత్తిప్రాసలు, గణనియమము, చక్కని అలంకారమే పద్యమునకు శోభ తెచ్చునవి.

భాషకవిత్వమని యొప్పుకొన్న బాబ్బిలి పాట మొదలైనవానిలో యత్తిప్రాస లున్నవి. యత్తిప్రాసలుకూడ రసపుష్టికొరకును చిత్రముకొర కేర్పడినవే. ఇట్లు వ్రాయలేని వారు కవిత్వపుపిచ్చి పోగొట్టుకొని పూర్వుల గ్రంథములను, ఇప్పటిగ్రంథములను చక్కగ చదువుకొనుచుండుట భాషకు మహోపకారమే.

వ్యాకరణనియమములో నున్న అర్థాను
స్వారములు, శకటరేఫలు, రేపశకటరేఫల
యతిప్రాసల నియమము పాటించ నక్కర
లేదు. దానివల్ల కవిత్వముయొక్క అర్థము
నకును, అందమునకును, భావమునకును
లోటు గల్గుదు.

ర, లయో రభేదః; వ, బయో రభేదః;
ల, శయో రభేదః; ద, డయో రభేదః.
ఇట్లుండగా రేపశకటరేఫలు చేసికొన్న
మహాపరాధ మేమి? అర్థము భేదించు రేఫ
శకటరేఫల నియమము అవసరము.

తు ర యి

జనమంచి కామేశ్వరరావు

గోడ్డునబోయే
యువకునిచూసాక

తురాయిచెట్టూ

పువ్వులకులికింది ;

“గుత్తు” చేతులూ

గమ్మనియెత్తి

రమ్మని పిలిచింది.

రేకురేకునా

రక్తపతాకం

నాలుకచాచింది.

ధనాక్రోశం

దహింపచేసే

మంటలె తోచింది.

యువకుని రక్తం

సవ్వడిపొంది

నరములపొంగింది.

రామారావు లిటరేచర్ ఆనర్సు ఫస్టుగా ప్యాసయి నాలుగయిదు నెలలు జుట్టు జాడించి తిరిగెను. పిదప RAMA ROY DWIVEDI. B. A, HONS. అను గిట్టుఅక్షరములుగల బౌరెండుబల్ల తయారుచేయించి, మంచిముహూర్తమున గోడకు తాపటము చేయించి, మేడమీఁద విశ్రమించెను.

అతని కెక్కడను తగు నుద్యోగము దొరకలేదు. దానికికారణము ఆడ్మిగ్రేషన్. పొమ్మనఁగనే లేచిపోగల నియమమునకు లోఁబడి పాతికరూపాయలకు బి.యిడీలు కోయనిన కోటిమంది దొరకుచుండఁగా ఈయెమ్మేకు విద్యాలయస్థాపకులు బెదరిపోయిరి. వారొకవేళ ఏయిరువదిరెంటికో, లేక యేయిరువదిమూటికో దయతో బేరమాడినను రామారావు మొగ్గఁడు. ఏల? తాను యెమ్మే. పైఁగా Distinction. పైపెచ్చు తాను డిప్టీ కలక్టరుగారి అల్లుఁడు!

తన నాణెము చదువుల టంకసాలలోఁ దక్క మఱియొకచోట మోగదు. కాన నతఁ డింకొక డిపార్టుమెంటునకు నీళ్లు వదలుకొనెను. కాని భార్యయొక్కయు, తల్లియొక్కయు కన్నీళ్లు తుడుచుటకు దరఖాస్తు మీఁద దరఖాస్తు పెట్టుచుండెను. దానికి పది యేనురూపాయలు కర్చు. ఆ రూపాయలకు

తల్లి నగయో, పెండ్లాము నగయో తాకట్టు. 'కర్చు వచ్చింది, కలిసిరాలేదు' అని తల్లి మహాలక్ష్మి దైవమునే దూతెనుగాని తులసికి (రామారావు భార్య) ఈగుట్టు తెలియును. తాను చూచుచుండఁగా రామారావు పోస్టల్ డిపార్టుమెంటుకును పోలీసు డిపార్టుమెంటుకును అర్జీలు పెట్టుచుండును.

దివానుగిరికిని అసిస్టెంటు దివానుగిరికిని జమీందారులకు తనచేత అర్జీలు వ్రాయించుచుండును. తన మగని చదువునకును ఆయుద్యోగములకును గల సంబంధము బాదరాయణ సంబంధమే యని తులసి తెలిసియు ఆనాటకమును తిలకించుచుండెను.

రామారావుకు కొలుపులేని లోటు లేదు. ఓరంతప్రాద్దు పెండ్లాముతో పేరంటము. తా నేకాలేజీకిని ప్రిన్సిపాల్ కాని ప్రియాదు లేదు. తా నొకపదుగురు ప్రొఫెసరులపెట్టు; తులసి ఒక నూఱుగురు శిష్యుల పెట్టు. ముక్కోటినాఁడు ముక్తిద్వారములేని తెఱవఁబడియుండునుగాని రామారావుమేడ'బండు.' మూర్తి - ది - కో - ఆపరేటర్, సుందరం - ది - లాయలిస్ట్, శర్మా - ది - నిహిలిస్ట్ లోనగు మిత్రు లెవరేని వచ్చి 'రామారావు రామారావు' అని రెట్టింప మొదలిడఁగనే మహాలక్ష్మి అనత్యభీతి లేక,

‘అయ్యో, అతగాడు అత్తింటికి వెళ్లా’ డని వారిని పంపివయిచెడిది.

గ్రీకు - చిత్రకళలోని నగ్నసౌందర్యముతో పాటు అటచాటగు ఆంధ్రకళయందముగూడ రామారాయనిగది యలంకరించుకొనెను. పాశ్చాత్యరసాయనములతోపాటు ప్రాచ్యుల వాజీకరణాదులు అతనిబట్ల నెక్కెను. కోహళ వాత్సర్యముల మొదలు Mary Stopes తరువాతివారి వటకును గల మన్మథసారస్వత మతని బీరువాలు ప్రదర్శించెను. కామతంత్రమునకు రామారా వొక Up-to-date encyclopedia.

తులసి గవాక్షముదెస చూపు త్రిప్పెనా అతనికి బెంగ. అత్తగారు కోడలిని పిలిచెనా వియోగము. పుట్టింటివారు తులసికి వ్రాయు చీటీ అతనిపాలిట విడాకు.

రామారావు తులసికి బలవంతముగా అనేక వేషములు వేసి మనసు తీర్చుకొనెను. దీనికి తులసినగ లొకటాకటియే ఆరతికప్పురము వలె హరించెను.

ఇటు లొక యేడాది గడచెను. ఈసంసార యాత్రకు మహాలక్ష్మీనగలు చాలవటకు మంగళమాయెను.

ఇంతలో నొకఖర్మము జరిగెను. రామారావు పెట్టిన దరఖాస్తులలో నొక దరఖాస్తుకు ఖాళీ ఉన్నదని ఉత్తరము వచ్చెను. అది ఆపట్నములోని ఆడ - హైస్కూలులో

ట్యూటర్ పని. అటువది రూపాయల జీతము. అది అతనికి వారంటువలె కనబడెను.

‘దాచుకొనుచున్నా రే! ఏమిటారహస్యము?’ అని తులసి అడిగెను.

‘ఏమున్నది? ముప్పియెత్తుకొనుటకు Pass.’

‘ఏదీ?’

‘చూపుటకుగూడ సిగ్గుచేటు’. అని రామారావు దానిని మడచి అచటను ఇచటను దాచుచున్నటు లభినయించి తులసి పట్టుకొనునేమో యని భయపడి వడివడిగా మేడ దిగెను. అతడు మేడ దిగెగానే తులసి అచటి పుస్తకము లన్నియు తిరుగవేయఁ దొడఁగెను గాని ఆకాకితము కనబడలేదు.

‘నగలా కరఁగిపోయెను, సంసారమా గంపంత, కాలమా పచ్చికటవు, ఈయనా ఉద్యోగము సద్యోగము చేయు చందము లేదు’ అని అనుకొనుచు తులసి అవియు నివియు వెదకుచుండెను.

‘ఏమిటా దొంగతనము?’ అని వెనుక నుండి రామారా వనెను.

‘నాదామీదా?’ అని తులసి యనెను.

రామారావు తనజేబునుండి ఆకాకితమును దీసి ‘ఇదిగో దీనివెల ఒకముద్దు’ అనెను.

‘మనిషికి ఏమీ అక్కటలేదు; ఆడుది ఉన్నచో సరి’ అని లోపల అనుకొనుచు తులసి ఆవలికి నడచెను.

“రామారావు తనజేబునుండి.....దీనివెల ఒకముద్దు అనేను.”

‘పోనీలే. ఇదిగో ఇత్తును. రా.’ అని రామారావు వనెను.

తులసి మాటాడక మేడ దిగుచుండెను. రామారావు గబ గబ నడచి ఆకాకితమును వెనుకనుండి ముక్కుముందర పెట్టెను.

‘రామారావుగారండీ!’ అను పిలుపు వాకిటి నుండి వినవచ్చెను. రెండవ పిలుపు వినబడక ముందే రామారావు వాకాకితమును జేబులోఁ గ్రుక్కుకొని తులసిని తప్పించుకొని రెండు మెట్లు దుమికి వాకిటికిఁబోయి ‘పద నేనే వస్తున్నాను’ అని ముందు నడచెను.

లకు అన్నము పెట్టుచుండెను. కోడలు ప్రక్కగదిలోఁ గూరుచుండెను. ఆసంగతి ఆమెయెఱిగినచో తన సంసారపుగుట్టు తెలియకుండుటకు ఆకోడలిని ఏదో మిషమీఁద మేడమీఁద బంధించియుంచెడిదే.

‘ఎప్పుడూ ఒక్క ఆవకాయే. లేకపోతే గోం గూరపచ్చడి, పాడుపచ్చడి, ఆంధ్రమాత. నేయైనా వెయ్యవు. ఇందాఁక కాకరకాయ వేయించిని వాసన కొట్టలేదే?’ అని ఓటికంచములోని మెతుకులను అటునిటు పద్మనాభుఁడు చిమ్మివేసెను.

ఆవచ్చినది తామలపాకుల అంగడివాఁడు. వానికున్న బాకీ తులసికి తెలియును. మగని మాటల తొందరయు, నడకలోని వడఁకును ఆమె చూచెను. ఆమె నవ్వలేదు కాని ఆమె అంతరాత్మ నవ్వుకొనె నేమో ఎవరుచెప్పగలరు?

తులసి కిన్నాళ్లకు మేడక్రింద తీరికగా కూరుచుండగల భాగ్యము లభించెను. అత్తగారు పిల్ల

‘నాయనా! నేయి వేసుకుంటే నాలుక జిడ్డక్కి చదువు రాదు’ అని మహాలక్ష్మి యనెను.

‘అన్నాయి కెల్లా వచ్చింది?’

‘అన్నయ్యమాత్రం చదువుకోకముందు... పాపం, ఇప్పుడుమాత్రం నెయ్యి వేసుకుంటున్నాఁడనుకొంటున్నావా?’

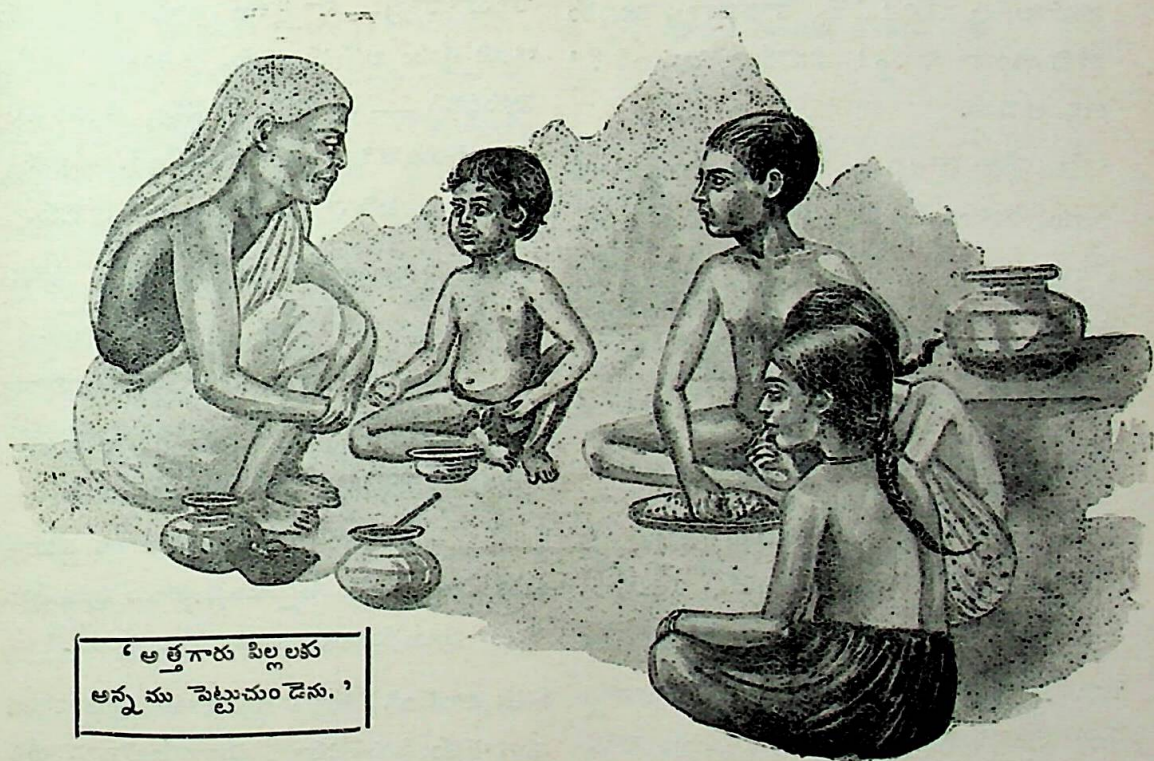
‘అన్నాయికోసం ఎన్ని అబద్ధాలన్నా ఆడుతుంది’ అని రమణ యనెను.

‘నెయ్యి వేతుకోలేట్ట—పప్పు లేట్ట—కూర లేట్ట—మనకే నయం—ఆకాయ వుంది—గోంగూర వుంది—అన్నయ్యగారు వత్తి అన్నం

తిని ఊరుకునేవాట్ట! కాదే అమ్మా? నీవు చెప్పలా?’ అని ఆఖరువాఁడు పుండరీ కాక్షుఁడు వట్టి యన్నమును నోరఁ గూరుకొనెను. కాని ఆససికాయకు ఓకర వచ్చెను.

‘అమ్మా! నాకు నేయొద్దుగాని, అన్నాయికి పోస్తావే,—విస్తల్లో తెల్లగా చూచానే,—అది అదీ,—పెరుగే—అది కొంచెం పోయ్యరా?’ అని పొడిమెతుకులు మింగుడుపడక పుండరీ కాక్షుఁడు ఓకరించెను.

‘వెధవా! అన్నాయి నేయి వేసుకోనూలేదు. డోక్కోనూలేదు. నీవెందుకు డోక్కున్నా వురా?’ అని పద్మనాభుఁడు గద్దించెను.

‘అత్తగారు పిల్లలకు అన్నము పెట్టుచుండెను.’

వెంటనే మహాలక్ష్మి యిటుల నెను: 'ఉండరా వాడికి కొల మారింది, చిన్నవాడా! పెరు గెక్క డుందిరా? అది పెరుక్కాదు. అన్నాయి లేచాక విస్తరికి చీమలు పట్టుకుంట వని ముగ్ధోశాను. అదిగాక పెరుగోసుకుంటే పిలక పెరగదు.'

'ఆలా అయితే నేను పోచుకోను' అని సుందరి యనెను.

'మహాపోసినట్టు నీవుపోసుకోనట్టు!' అని రమణ యనెను.

'పోనీ అమ్మా! నాకు ఆముగ్ధే పోయ్యే, ఏ, ఏ, ఏం' అని పుండరీకాక్షుడనెను.

మహాలక్ష్మి నవ్వి 'ఎబ్బే కాదమ్మా, మనకు గేదె ఉందా చెప్ప! ఎవరేనా చెప్పండి?' అని అనెను.

'లేదు లేదు లేదని పుండరీకాక్షుడును, సుంద రియు, రమణయు నొకరితరువాత నొక రనిరి.

'ఏమిరా పద్మా?' అని మహాలక్ష్మి పద్మ నాభుని గదమాయంపగా అతఁ డిటు లనెను — 'లేదు, పొలం లేదు, గడ్డిలేదు, గేదె లేదు, కాని పిల్లి రోజూ పాలు తాగుతుంది.'

ఈమాటతో పిల్ల లందఱకును ఆశరాని ఉత్సాహము కలిగెను. మహాలక్ష్మి మొగము ముడుచుకొనెను.

'మమ్మన్ని గదిలో పెట్టి తాళం వేసి అన్నా యికి వది నెకూ — ఆ. అక్కాయి చెప్ప

లేదేం, పద్మన్నాయికూడా——' అని సుందర్ల చెప్పబోవుచుండగా పద్మనాభుడు సుందరిని మిరి చూచెను. సుందరి మఱి మాటాడలేదు.

ఈమాటలు మహాలక్ష్మికి మామూలేకాని ప్రక్కగదిలో నున్న కోడలికి సరికొత్త. 'పిల్లలనోట గడ్డకొట్టుచున్నా' మని మనసులో ననుకొనుచు తులసి మెల్లగా మేడమె ల్లెక్కడోడఁగెను. ఆమెకుఁ దెలియకుండ ఆమెవెనుకనే రామారావు.

3

తులసి వెనుదిరిగి చూచి ముందున్న పరదా తప్పించుకొని లోనికేఁగెను. వెనుక నున్న రామారావు—హస్తము లాలింగమునకు ఆయత్తము లగుచుండెను. తులసి మరల వెనుదిరిగి — మీరు కానేపు కిందికివెల్లి సంసారమంతా గమనించుకోండి. నన్ను కానేపు ఒంటరిగా ఒదిలిపెట్టండి' అనెను.

'ఇది వైరాగ్యరోగానికి సమయం కాదు తులసీ!'

'రోగమూనిదానమూ మందూ నాకు బాగా తెలిసింది. ఇదే సరియైన సమయం. మీరు నన్ను ఒంటరిగా ఉండనియ్యండి.'

'ఇది పతివ్రతలకు లక్షణంకాదు. భర్తమాటకు ఎదురాడితే గుడ్లగూబ అయి పుటుతుం దట. పుటుతుందటకాదు, పుటుతుంది.'

'ఈ ఆడంగి రేకులవాళ్లమాట చెప్పడానికి మగాళ్లకు సిగ్గులేదా? మీబోటివాళ్ల చేత

పుస్తె కట్టించుకోవడం అవమానానికి. పెళ్లా
డడమే అవమానం. తల్లిని, తమ్ములనీ
పోషించలేనివాళ్లను మగళ్లగా చూచే
వాళ్లు, ఇంకో జన్మలోకాదు—ఈ జన్మ
లోనే గుడ్లగూబలు.

‘తులసీ! కూచో! నిలుచుంటే కాళ్లు నొ
ప్పెటతయ్! ఇదిగో మెత్తగా ఉంటుంది ఒళ్లో
కూచో.’

‘ఎవల్లాపోతే యేం? ఆడది దగ్గరఉంటే
చాలు. తెలుగుదేశంలో ఉద్యోగసద్యో
గాలు లేని పిన్నవాళ్ల సంగతంతా యితే.’

‘అందరిసంగతి నీకు తెలుసూ?’

ఈమాటకు తులసిమొగము జేగురించెను.
పెదవులు కంపించెను. ఇటులనెను—‘మీరు
మాటాడగలిగితే జగత్తుగా మాటాడండి,
లేకపోతే మీఁదఁ బడి కొట్టండి. భార్యవంటి
పరమనీచురాలు ఈ జగత్తులో మఱిలేదు.’

‘కాదు తులసీ! యోగంవల్ల సర్వదేశజ్ఞానం
కలుగుతుందిటగా! అట్టి దేమయినా నీకు
కలిగి చెప్పావేమో నని అన్నాను.’

‘తప్పుకున్నా ముళ్లు గుచ్చటం మగాళ్లకు
బాగా తెలుసు. కిందికి దిగిపోండి ఈపాటికి.
పోండి యీపాటికి కిందికి.’

‘ఎవళ్లయినా వింటారు. నీపుణ్యమాయరి!
కొంచెం మెల్లగా మాటాడుదూ.’

‘పిల్లి కళ్లుమూసుకుని పాలు తాగుతూ
లోకులుగూడా మూసుకున్నా రనుకుంటుం

దిట! లోకులకు తెలియదూ తమరు ఆడంగి
రేకుల అబ్బాయిగారని? మీగౌరవం నే
నెన్నాళ్లనుంచీ కాపాడుతూ వచ్చానో మీకు
తెలియదూ? నానగలు ఎన్ని అమ్ముకున్నా
రో, అత్తగారి నగలు ఎన్ని ఆహుతిచేశారో
మీకు తెలియదూ? కిల్లీదుకాణాదారుకి ఇపు
డిచ్చింది నాప్రధానపు ఉంగరం కాదూ?
తాకట్టు పెట్టడానికి మేడ అయింది. ఇంక
ఏముంది? లోకం మూయడానికి మూకుడు
ఉన్నదా? సరేగాని కొంచెం కిందికి వెళ్లండి.
మీసంగతి మీకే తెలిసిపోతుంది.’

రామారావు తేరి పాఠఁజూచి యిటులనెను:
‘ఏమో అనుకున్నాను. కోపం వచ్చినపుడే
ఆడది చాలా అందంగా ఉంటుంది. కావల
సిన వన్నీ కనిపిస్తవి.

తులసి సద్దకొని యిటులనెను—‘సైతాన్.
మీరు కిందికి వెళతారా వెళ్లరా?’

‘వెళ్లకేం? నాతోకూడా గనుక వస్తే
కిందికే కాదు పికారుగూడా వెళతాను.
ఇదుగో పొద్దుకవస్తూంది. నీమనస్సు ఫిరా
యించినటు లుంది. పికారు పోదాం రా.’

‘అదొకటి తక్కువ. నేనే మీతో వస్తే
మీరేమో పెద్ద ఉద్యోగస్థులని అంధఱూ
భ్రమపడతారు.’

‘అంధఱూడిప్టికలక్ష్మరులుఅవుతారాయేమిటి?’

‘కాకపోయినా వాళ్లపొట్ట వాళ్లు పోసుకుంటా
రు. వాళ్ల కాళ్లమీఁద వాళ్లు నిలబడతారు.’

‘ఎంత దప్పిక అయినా చాతకం ఆకాశగంగ
కెదురుచూస్తుంది కాని చెరువులకు ఎగ
బడదు.’

‘ఏంతమాటా? గుంటలమీదికే ఎగబడిం
దిప్పుడు.’

‘ఏమి తులనీ! నీనగలూ, మాఅమ్మనగలూ
నావి కావూ? ఇవి గుంటలా? ‘నస్త్రీ స్వా
తంత్ర్య మర్హతి’ అనే హిందూ లా ఎవళ్లకీ
తెలియదు. అందులో ఆడాళ్ల కనలే
తెలియదు.’

‘డొక్కలకటపు వస్తే మగాళ్లు ముందర
తల్లులనీ, తరువాత పెళ్లాలనీ విఱచుకు తినే
స్తారు. హిందూదేశంలో పెళ్లి అనే ఆచారం
ఎప్పుడంతరిస్తుందోకదా!’

‘నీవు విడాకు లిచ్చేట్టున్నావే?’

‘విడాకు లివ్వడమే వస్తే తెలుగుదేశంలో
తులనే మొదటిది.’

‘ఇంకా బిల్లు—’

‘తొందరపడకండి. కొద్దిరోజులలో వస్తుంది.
అప్పుడు మీమగవాళ్ల పాటలు తెలుస్తయ్.’

‘అయితే బిల్లు రాకముందే ఒకసారి కావ
లించుకొనీ’ అనుచు రామారావు తులసి
నమీపమునకు జరిగెను. తులసి వెనువెను
కకు నడచి గదిలోనికి వెళ్లి తలుపులు
మూయదొడగెను. రామారావు వడివడిగా

నడచి దగ్గలకు వచ్చిన రెండుతలుపులనం
దూచా చేయిపెట్టెను.

౪

టపాకచేరినుండి వచ్చిన జాబులలో నొకజాబు
రామారావు - గౌరవమునకు హానిని కలి
గించెను. దానిని జూడగనే అతనిముఖము
తుమ్మలలో ప్రొద్దు గ్రుంకినట్లు లాయెను.
దానిమీద బి.యే.(ఆన్స్) అనికాని, యెమ్మే
అనికాని, తుదకు ‘రామారావు ద్వివేది’
అనికాని లేదు. దానిమీద నున్న చిర్
నామా ఇది: ‘శ్రీరస్తు. చిరంజీవ. ద్వివేదుల
రామయ్య.’

పేరుచేతనే గౌరవమును పుడికి పుచ్చుకొన
వలసినవారికి మొండిపేరు బండుబూతు
కాదా? మగనిమొగమున మూడుబంతులా
వ్రాసిపెట్టిన ట్లుండిన యీబండతిట్టును తులసి
సులభముగా చదివి ఆకవట విప్పి చూచి
‘పాపము, మీమనమామగారికి ప్రాణము
మీదికి వచ్చినదంట!’ అనెను.

రామారావుముఖము మాతెను. ‘ఏనీ?’
అని చీటి దీసికొని చూచి ‘వెంటనే వెళ్లి
అమ్మకు చెప్పు’ మనెను. తులసి వెళ్లెను.
రామారావుముఖమున చింతకుబదులు సంత
సము నెలకొనెను. దానికారణము కనుఁ
గొనుటకు దుర్భిణిలో దూఱ నక్కఱలేదు.
తులసి క్రిందినుండి మీదికి రాగానే పొంచి
యున్న రామారా వామెను కౌగిటిలో
నలిపివేసెను.

‘అబ్బ! ఏమిటి మోటపని? లంఘనములలో
మనుగుడువు.’

‘అమ్మ రైలుకు వెళ్లునా?’

‘మీరు వెళ్లరా?’

ఈ ప్రశ్నయుగముచే తులసి తన నెదిరింపఁ దలఁచె నని రామారావు కొంచె మాలో చించి యిటు లనెను: ‘నేను వెళ్లను, పిల్ల లతో అమ్మను వెంటనే వెళ్లమను.’

‘ఆ ఆలుగోలులో ఈబాలుగో లెందులకు? బాగుండదు. మీరు మీ యమ్మగారితో వెళ్లుడు.’

‘అమ్మో, నీయెడఁబాటు నాకు Anarchy. అమ్మయు పిల్లలును వెళ్లుచో స్వరాజ్.’

‘కాదు. Diarchy.’

‘పోనీ, అదైనా సమ్మతమే.’

‘మీమాట మీయిష్టము. పిల్లలను నేను పంపను.’

‘పోనీ అల్లాగే. అమ్మను వెంటనే రైలుకు పంపు.’

‘నేను పంపుటమిటి? రైలుదనుకైనను పంపి రండు.’

‘ఊఁ.’ యనుకొనుచు రామారావు మేడ దిగెను. అతని వెనుక తులసియు దిగెను.

‘అమ్మా, నేనును బయలుదేరవలసినదే కాని ఉద్యోగ మొకటి కాళీయున్న దని తెలిసినది’ అని రామారా వనెను.

‘నాయనా, ఉద్యోగం చూడు. మామయ్య కెప్పుడూ ఇల్లాగే వస్తుంది. మజ్జీమీ తొం

దర ఉండఁగూడదు.’ అని తల్లి యనెను. రామారావుముఖము వికసించెను. వెంటనే అతఁడు బండిని బిలువఁజోయెను.

‘ఈపిల్లలను ఎప్పటల్లే మీ కప్పగిస్తాను. వీళ్లను ఇక్కడ దిగవిడిచి ఈ గౌరవం నాకు దక్కించండి. మీ రొక్కరే పోయిరండి’ అని తలసి అత్తగారితో మనవి చేసికొనెను.

‘వద్దు వద్దు. వీళ్లు దయ్యపు పిల్లలు. నీమాట వినరు.’

బండివానికి చేయి యూపి ఇంతలో రామా రావు వచ్చెను. తల్లి యనిన మాటలకు సంతసించెను. ‘పిల్లలనుకూడా తీసికొనివెళ్లు మనినచో బాగుండ’దనుకొని ‘దానిమొహం అదేమి చూస్తుంది కాని నేను చూస్తానులే’ అనెను. తులసి బిగ్గరిగా నవ్వెను.

‘నాయనా వీళ్లు పిల్లలు కారు; నెత్తిమీఁద బండలు. మీరెవరునూ మోయలేరు’ అని మహాలక్ష్మి యనెను.

‘వీళ్లు నెత్తిబండలు కారండీ, నెత్తికి కిరీ టాలు’ అని తులసి యనెను. పిమ్మట వా దోషవాదము లాయెను. వానికి ఫలితముగా పుండరీకాక్షునితో మహాలక్ష్మిపయనము నిర్ధారిత మాయెను. రామారావు మేడ యెక్కెను.

బండి యెక్కి అత్త యిటులనెను—‘ఎన్నఁడూ ఎఱుఁగనిదానవు ఈయింటి మొహం, సూది, పొట్టమాత్రం పాముపొట్ట. దీనిని నీబుజాలకు ఎత్తి వెళుతున్నాను.’

‘రోగి పాలే కోరాడు; వైద్యుడూ పాలే చెప్పాడు.’

లక్ష్మి ఒకపొట్లము తీసి తులసి కిచ్చి—
‘దీనిలో వంటయింటి సామానంతా ఉన్నది.’ అని చెప్పుచుండగా ఆమె రెప్పలు క్రమక్రమముగా తడిసికొనుచు వచ్చెను. కంఠము స్తంభించెను.

౫

అత్తగారి నటు పంపి తులసి యిటు వంట యింటిలోనికిఁ జని పొట్లము విప్పెను. మట్టి యలు! మంగళసూత్రము!

తన సంసారయాత్ర కివి దారిబత్తెము. అత్తగారి కేల కన్నీరు రిలెనో తులసి కిప్పుడు తెలిసి వచ్చెను. మంగళసూత్రముచుట్టును గుడికట్టిన మగలులేనివారి మనోరహస్య మంతయు ఆమెమానసమున మెలపువలె మెలసెను.

‘పెద్దకొడు కింక సంసారము నంతయు నుద్ధరించును, తమ్ములను తనతోపాటు చేయును, చెల్లెండ్రకు పెద్దపెద్దసంబంధములు తెచ్చును’ అని గంపెడాసతో ఆతల్లి ఉన్నదంతయు కొడుకుకోడండ్రకుఁ జెట్టి మిగిలినవారిని మాడ్చుటకు జంకలేదు. ఇది తులసి కిప్పుడు గోచరించెను.

‘తా నీయింటికి వచ్చిననాఁ డీ పిల్లలకు దుస్తులే కావు నగలును గలవు. వారపుడు హృష్టపుష్టు లయి ఉత్సవవిగ్రహములవలె నుండిరి. ఇప్పుడు లజ్జాదేవి వారిమీఁద కాఁపురము. కడుపున కార్చిచ్చు. పుండువంటి

పుష్పమాసమునఁగూడ వారికి కప్ప దుప్పటి లేదు. పద్మనాభుఁడు గోచితో సంతసిం చెను. మూడవవాఁడు మొలనూలితో మురిసిపోయెను. పెద్దయూఁడుపిల్లకు మాసి కలపరికిణీ కలద. చిన్నదానికి చినుగులది కలదు. రాత్రి వార లందఱును ఒకరిచర్మ మింకొకరికి దుప్పటి. వారితల్లి తనకొంఁగును కొంతయు, తనను గొంతయు వారికిఁ గప్పి పిల్లలకోడివలె నడుమ నిదిరించును. అట్టి యత్తగారి దీ యాఖరు మంగళసూత్రము!’ ఈసంగతు లన్నియును తులసి మనఃపటమున ఇప్పుడు అంకిత ములగుచుండెను.

తల్లిచూపు ఆపిల్లలకు సుగ్రీవాజ్ఞ. వారి భూగోళమంతయు నొక చీకటిగది. కాని వాకిటి కేసి చూచుటకు వారిమోములు మూరఁడు బారెఁడు సాగును. తమతల్లి తమయన్నకుఁ జేయు వంటకముల తావియే వారికి విందు. అన్నయు వదినెయుఁ గలిసిన యొకయర్థనా రీశ్వరమూర్తియే వారి కధిదైవము. దాని లోని నారీమూర్తి యిప్పుడు తమకు ప్రత్యక్ష దేవతయై వంటింట సాక్షాత్కరించెను.

రమణ మెల్లమెల్లగా వంటింటికి దారితీసెను. వెనుక పద్మనాభుఁడు. ఆ వెనుక సుందరి.

తులసి వారినందఱును తనచుట్టు కూరుచుండఁ జెట్టుకొని యిటు లనెను—‘పొద్దున చలిది వణ్ణంలో యేంవేసుకో తిన్నారు?’

వీరి కాఱునెలలనుండియు చలిదియన్నము లేదు. కావున ఈప్రశ్న వారికి ఆశ్చర్యమును,

కోపమును కలిగించెను. ఈ దేవి తమను రక్షింపనేవచ్చెనో భక్షింపనేవచ్చెనో తమకు తెలియదు. కావున నందఱును మాటాడక చూచుచు గూరుచుండిరి.

‘మఱచిపోయారా యేమిటి?’ అని తులసి యనెను.

‘చలిదివణ్ణమే మఱచి ఆఱునెల్లయిది’ అని పద్మనాభుఁ డనెను.

‘ఏమిటి?’ అని తులసి అనెను.

‘అన్నయ్యకు ఉద్యోగం అమాక పొద్దున్నే వేడివణ్ణమే పెట్టతానని అమ్మ అన్నది’ అని సుందరి అనెను.

‘చలిదివణ్ణము జబ్బుచెయ్యదూ?’ అని రమణ యనెను.

తులసి నిట్టూర్చి కొంచె మాలోచించుచు గూరుచుండెను. ‘ఊరక కూరుచుండుట వలనఁగాని విచారమువలనఁగాని ప్రకృత ముపయోగములేదు. ప్రాయీ రాజవల యును’ అని తులసి ప్రాయీ రగిల్చి బియ్యపుడబ్బకడ కేగెను. అందు పావు నేరు నూక లుండెను. ఉట్టి తట్టెను. నేతి పిడత ఖాళీ. పప్పుకొఱకు వెతకెను. శూన్య ము. కూరలుశోధించెను. సర్వమంగళము.

విసుకును విచారమును గలిసి తులసిని కది లించెను. ‘మేడమీఁది దేవుఁ డేమి చేయు చున్నాఁడు? ఆయనకు ఈసంసారము ఇంత మరుభూమియని యేమేని తెలియునా? పిల్లల

నోట గడ్డ కొట్టి తాను అమృత మూరించు చున్నటు లాదేవుఁ డెఱుఁగునా?’ అని అనుకొని తులసి ఆబియ్యము ప్రాయీ కెక్కించి యిటు లనెను—‘నిన్న రాత్రి ఏమి వేసుకొని తిన్నారు?’

‘ఎర్రమందు’ అని పద్మనాభుఁ డనెను.

‘అనఁగా?’

‘ఎర్రమందనఁగా ఆవకాయ’ అని రమణ అనెను.

‘ఇంకా?’

‘ఆకాశము’ అని పద్మనాభుఁ డనెను.

‘మజ్జగ?’

‘మీకు కావఖిల్లా?’ అని సుందరి యనెను.

బంగళాదొంగల కూరయు వడియములును వంకాయబజ్జియుపప్పుచారును సెనగబజ్జీలును తమకుమాత్రమే నైవేద్యమాయె ననుకొని తులసి మరల నిటు లనెను—‘సెనగబజ్జీలు?’

పిల్లి లొకరిమొగ మొకరు చూచుకొనిరి. రాత్రి తమ కావాసన తగిలినపుడు కారపు పూసయని సుందరియు, జంతిక అని రమ ణయు వివాదపడిరి. వారి యిరువురి ముడ్డి మీఁదను రెం డంటించి పద్మనాభుఁడు పకోడీ లని తీరుమానము చేసెను. ఇపు డవి సెనగ బజ్జీలని తెలిసెను. తెలియఁగనే సుందరి యిటు లనెను.—‘చూచావా అమ్మ రాత్రి నేను కారప్పుసంటే కాదు పకోడీలని పద్మన్నయి కొట్టాఁడు’ అనెను.

‘సరేకాని అమ్మ మీకెందుకు పెట్టదు?’

పదునొకండేండ్ల రమణ యీ ప్రశ్నకు మొగము చిట్టించుకొనెను. తొమ్మిదేండ్ల పద్మనాభుడు నవ్వెను. ఏడేండ్ల సుందరిమాత్రమిటు లనెను.— ‘మీరు చదువుకున్నారు కాదూ. అందుకని మీకు పెటుతుంది’

‘అన్నాయి పెద్ద ఉద్యోగం చేస్తాడుటగా! చేసినతరువాత మాగ్గాడా పెటుతుంది’ అని రమణ యనెను.

‘మీరు మాగ్గాడా చదువు చెప్పిస్తారుటగా!’ అని పద్మనాభుడు డనెను.

ఈ సమాధానములచే తులసి విస్తుపోయెను.

౬

ఈ ప్రశ్నోత్తరములలో ఈ విరతివిచారములలో రామారావు నూలునూలు క్రిందికి దిగి పొంచిచూచి నూలునూలు మేడ మీదికి పోయెను. కాని తులసి వచ్చుజాడ కానబడలేదు. కొండ తనకడకు రానిచో మహమ్మదే కొండకడ కేగునుగదా!

వనంత కాలమునందలి తుమ్మెదలవలె పిల్లలిల్లంతయు రొదచేయుచు తిరుగుచుండిరి. రెండేండ్ల కానాడు వారికి పండుగు. వారి కప్పుడే కనులు తెరిచినటు లుండెను. అట్టి సమయమున రామారావు తమ కట్టెదుట కానిపింపగనే వారు కొయ్యలవలె బిగిసి కొనిపోయిరి.

రామారావు సూటిగా పోయి వంటింటి తలుపు తట్టెను. లోపల గడియ.

‘తులసీ!’ అని రామారావు పిలిచెను. ప్రతి వచనము రాలేదు. అతడు చెవియొగ్గి వినెను. స్నానశాలలో చెంబు చప్పడగు చుండెను. మఱుగుదారిని బోయి యతడు గవాక్షముక్రింద నిలువబడెను. అతనికనులు నివాతదీపములవలె నిశ్చలము లాయెను.

‘మీకు సిగ్గు లేదా? పొం డావలికిఁ బొండు’ అని తులసి యనెను.

‘నయనసుఖం కో సివారయతి?’* అని వినలేదా?’ అని రామారా వనెను.

‘విన్నాను విన్నాను—ఇంట నున్న యెమ్మేలు ఇల్లాండ్రను పేరుపెట్టి పిలుచుట విన్నాను, స్నానము చేయునపుడు తొంగిచూచుట కన్నాను. లేకిపనులు. చేయి నలిగిపోవును, లేచిపొండు’

రామారావు కదలలేదు. తులసి—‘రమణా! ఓరమణా! ఓహోయి రమణా!’ అని అట చెను. ఈపిలుపు వినబడగనే పిల్లలదండు వచ్చిపడెను.

‘ఓహో నామీద దండయాత్రకు బలే సైన్యమును తరిఫీదు చేసితివి’ అని రామారా వనెను.

* ప్రయోజనం లేకపోయినా సమద్రాలమీద పో, మన్మథుడు వేంచేపున్న ఆడంగులను చూడు; కంటిసుఖం ఎవడు పోగొట్టుకుంటాడు?

‘వదినె స్నానం చేస్తూన్నట్టుంది, మీరే లోపలికి పొండ్లరా! నే నింట్లోకి పోతాను’ అని పద్మనాభుడు వెనుదిరిగిపోయెను.

‘ఆ కుట్టవాని కున్న వివేకము మీకు లేక పోయె. ’ అని స్నానశాలనుండి వినబడెను. రామారావు పద్మనాభునిదెసఁ జూచుచు దాన నొదవిన పరధ్యానముచే గూఁటిలోని చేతిని గొంచెము లాగుకొనెను. పెంటనే గూఁటితలుపు గుభాలునపడెను. రామారావు వాకిటిలోని కరిగి పచారు చేయుచుండెను.

తులసి వంటయిటిలోనికిఁ జని తలుపులు దగ్గఱగా వేసికొనెను.

‘తలుపు తీయవే భామా!’ అని పాడుచున్న రామారావువాడికన్నులు రెండు చుక్కలవలె తులసికిఁ గానవచ్చెను.

‘మగవారికి మాననుర్యాదలు లేవు. రాఁ గూడదు, రాఁగూడదు’ అని తులసి పట్టు చీరను అడ్డముగా పట్టుకొనెను.

‘ఈకాలములో పరదా - సిస్టమ్ లేదు’ అని రామారా వనెను.

తులసి చేయునది లేక ‘ఏమయ్యా పద్మా’ అని అటచెను. పద్మనాభుడు రాకముందే రామారావు తలుపులసండునుండి మొగమును లాగుకొని స్నానశాలలోని కేఁగి సబ్బుతో మొగమును రుద్దుకొనఁదొడఁగెను. తులసి పట్టురైకకొటకు గదిలోని కేఁగెను.

‘ఈతూరి నేను లోనికి రావచ్చు నను కొందును. ముఖ్యముగా మూఁడవసారి ’అని రామారా వనెను.

‘పిచ్చి. మద - పిచ్చి. లోని కేల? వీధి లోనికి పోవలెను. రెండేండ్లనుండి మీకు తల్లివిందు. నేఁడు ఆలిమందు. మీయమ్మ నగలు మీకడుపులోనికి. నానగలు మీ ఒడలిమీఁదికి. వెనుక మీరు ప్యాసయినది యెమ్మే కాదు; దానిఫలితము నేఁడు! మీరు తిని ఈపిల్లలను తినిపింపఁగలరా, లేక ఆభారము నామీఁద నిడుదురా?’ అని తులసి యనెను.

‘ఓళ్ ఇంతేకద?’ అని రామారావు తలుపు తోసి లోనికి పోఁబోవుచుండఁగా తులసి వెనుదిరిగి ‘చన విచ్చుకొలఁది నెత్తికెక్కుట మీ కలవాటు. మీ కెబ్బటికము లేదు. ఆఁడుదానికడ కెపుడు రాఁదగునో, యెపుడు రాఁగూడదో మీకు తెలియదు. మీకే కాదు, ఈకాలపు తెలుఁగుదేశపు యువ కులకు—’

‘ఆఁగాఁగు! ఆపాశముగా వారి యందట మీఁదఁ బడకు.’

‘ఛీ, ఇటు లనుటకు మీకు సిగ్గులేదోటు! దవ్వుగా పొండు’

‘నేఁడు అస్పృశ్యత లేదు.’

‘మీవంటివారియెడ అస్పృశ్యతయు, అదృశ్యతయు, అసంభాష్యతయుఁ గలవు.’

రామారావు కోపసౌందర్యమును, కేవల సౌందర్యమును ఎఱుగునుగాని ఆకోపము ప్రణయకోపము. ఆకైవల్యమునకు గూడ సంకోచముచే అసాకల్యము కద్దు. ఈ సత్య భామను, ఈనాగకన్యను ఆతఁ డెన్నఁడును చూచియుండలేదు. ఇప్పుడు చూచి ఆంగఁ జాలక రెం డడుగులు ముందరికి వేసెను.

‘ఏమి టీ రావణవ్యాపారము? ఆడవాళ్లను ఎత్తుకొనిపోవుదురా యేమి?’ అని తులసి యనెను.

‘నేను నాభార్యకడ కరుగుట నారీహరణమా? రావణవ్యాపారమా?’ అని రామారావనెను. ‘భార్య యనఁగా?’

‘డుభృష్ భరణపోషణయోగ = భరింపఁ బడునది, పోషింపఁబడునది భార్య.’

‘అబ్బో పాండిత్యము! ఈడుడూ ఏమిటి? భరింపఁబడునదియే భార్యయగుచో నేను మీయమ్మగారికి భార్యను.’

‘కాదు తులసీ’ అని రామారావు తులసిని ఎత్తుకొని ‘ఇదిగో నేనే భరించితిని’ అని తులసిని ముద్దు పెట్టుకొనెను. పంజరబద్ధమగు క్రొత్తచిలుకవలె తులసి విదిలించుకొని గుంజ కొని తప్పించుకొనెను. ఆమె కాటుకకన్నుల నుండి ఒకానొక కృష్ణ ప్రవహించుటకుఁ గాను కట్టలను తప్పించుకొనుచుండెను.

మరల రామారా వాలింగనమున కాయత్తుఁ డాయెను. మాటలు మాని తులసి అతని చెంప చెటలునఁ గొట్టెను.

చెంపకాయ తిని రామారా విటులనెను — ‘ఏళ్! సత్యభామ కాలితో తలఁదన్నెను! నీవు చేతితో చెంపమీఁద వేసితివి. నీ వసత్య భామవు.’

తులసి మరల చేయెట్లెను. రామారావు రెండవ చెంప యొగ్గెను. తులసి ఛాళ్లు మని పించెను. రామారావు తులసిరెండు చెక్కులమీఁదను రెండు చుంబనముద్రలు వేసెను.

‘ఇది సిలువ’ అని తులసి యనెను.

‘రామరామ! ఎవరేని ఒకచెంపమీఁద వేయుచో రెండవచెంపగూడ వేయించుకొను మని క్రీస్తు చెప్పెను. నే నటులు చేయుటయే గాక నీవు చేసినవనికి నీ రెండుచెక్కులుగూడ ముద్దాడితిని’ అని రామారావనెను.

‘క్రీస్తు నుదాహరించువారు ఇంటిల్లిపాది పస్తు లో నుంచరు’ అని తులసి యనెను.

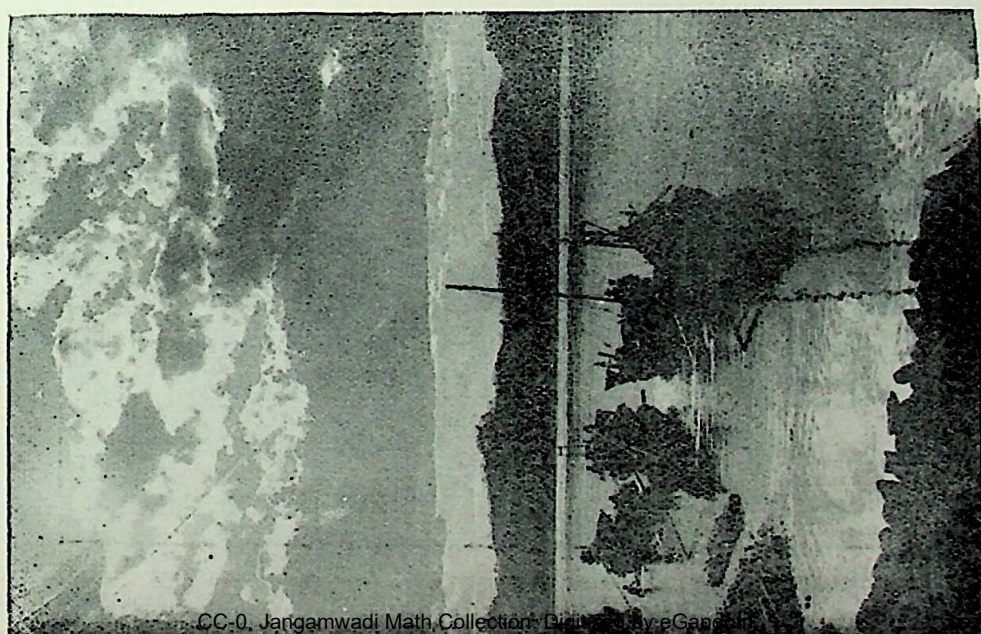
‘ఇంతే కద! ఏదీ ఇందాఁక అమ్మ యిచ్చిన పొట్లము?’ అని రామారావనెను. ఆ పొట్లము విప్పిచూపినచో బాధ కలుగునో కలుగదో చూత మనుకొని తులసి లోనికిఁ జని పొట్లము తెచ్చి విప్పిచూపెను. రామారావు చూచి నిశ్శంకముగా నిటు లనెను.—

‘ఇటు తే. అమ్మ వచ్చువఱకును ఆటంకము లేదు. నీకు బైబిల్ రానటులున్నది; ‘రేపటి సంగతి నీ కెందుకు? రేపటిసంగతి రేపే చూచుకొనఁగలదు’ అని ఏను అనెను.’

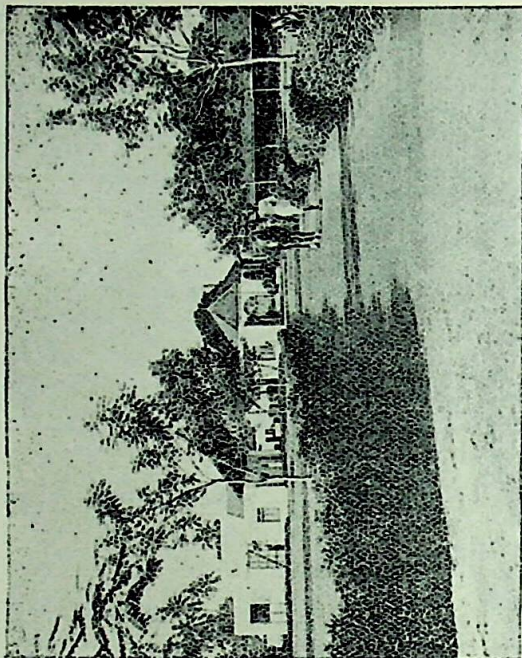

సూర్య

సాయంకాలము

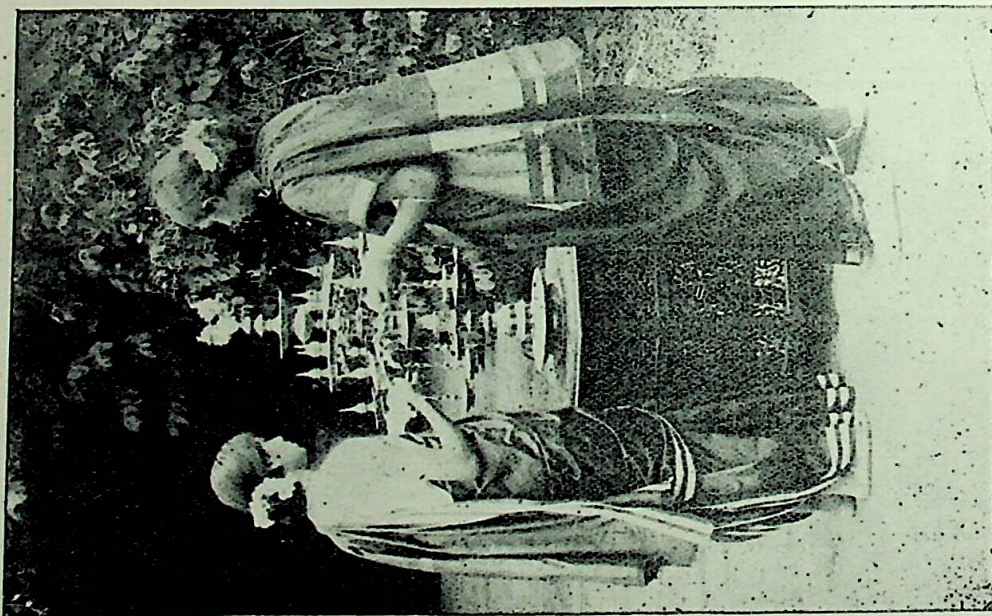

ఐరావతినది, సాయంసమయమున G. S. A.

ఆనరణమున

యన్. శంకరసుబ్బాస్వామి

దీపారాధన

పి. ఆర్. కృష్ణరావు

‘మీమనసు ఇనుమో, యేదో నాకు తెలియ కున్నది. నేను చచ్చినను ఈ మంగళ సూత్రముగాని, మట్టెలుగాని యీయను. కాని నాతాళి తీసియిత్తును’ అని తులసి తన పుస్తై పుటుక్కున తెంచి రామారావు మీఁద పడవయిచెను.

‘ముదిరిన’ దని అనుకొని రామారావు బయటకు బడెను.

2

రామారావు సూటిగా సుందరం-ది-లాయ లిన్టు-ఇంటికి వెళ్లెను. ఇతఁడు రామారావుకు బాల్యమిత్రుఁడు. ఈమిత్రునికడ వదిహాకలు దొరకకపోవని రామారావునకు కొనెను.

సుందరము మోకాలు దిగని కొల్లాయగుడ్డ కట్టుకొని కూచుండెను. ఎదుట నోక వెదురుబుట్ట పెట్టుకొని దానిలోని వేలు సెనగకాయలను ఒలుచుకొని తినుచుండెను.

రామారావును చూచి చూడకముందే సుందరము ‘ఈయిల్లటపు టల్లుఁడు ఆ హిమాలయముచుండి ఆ ఓషధివృక్షముచుండి యెప్పుడు దిగెను?’ అని యనెను. రామారావు హిమాలయ

టలకు మాటుపలుకక ‘ఈఫలాహార మేమిటి? ఈకద్దరుకొల్లాయ యేమిటి? సుందరం - ది - లాయలిన్ట్ గాంధీ యెప్పుడాయెను?’ అని యనెను.

‘ఈకొల్లాయ కద్దరు కాదురా, దొంగకద్దరు. ఫక్తు మాంచెస్టరు. కుక్కపిల్ల యింకను

కనులు తెరిపవటటు లున్నది. నాయనా! డిప్రెషన్ డిప్రెషన్, అంతయు డిప్రెషన్.’

‘ఉద్యోగ మెచటనూ దొరకలేదా?’

‘దొరకకేమి, దొరకనది. గంగాదేవిని నమ్ముకొంటిని. ‘బీ. యే. సీట్లు బీ. యే. సీట్లు’ అని సీట్లకావడి వేసి బిందె అర్థణకు అమ్ముచుంటిని. వెల తగ్గె నని వేటుసెనగలు తినుచుంటిని.’

‘జయించితివి. నీ కింక ఈ లాయలిన్టు - థోకతో నేమి పని? ఇంక నీవేరు సుందరం - ది - బ్యాంకర్.’

‘పాప మేదో ఆశపడి చచ్చినటు లున్నావు. మోతవలన సంపాదన మూడణాలు. వేటు సెనగలకు ఖర్చు మూడణాలు. బ్యాంకులో బ్యాలెన్సు నిల్.’

అడుగఁబోయి అడిగించుకొనకున్నచో చాలు ననుకొని సెలవు వేడుకొని యింకొక సెల వీయకముందే రామారావు బయటబడెను. పిమ్మట రోడ్డుమీఁద నడచుచు ఆలోచించి యాలోచించి అతఁడు మూర్ఛియింటికి జనెను.

మూర్ఛియు బి.యే. ఆన్.సే. విన్నబోయిన మొగముతో నతఁడు వసారాలో కూచుండి యుండెను. ఇంటి తలుపులు వేసి యుండెను. ఎదుటికి వచ్చుచున్న రామారావును గమనింపఁ జాలనంత ఆలోచనలో నతఁడు మునిగి తేలుచుండెను; రామారావు

రావే కలుగఁజేసికొని 'హలో నూర్తి - దీ - కో-ఆపరేటర్' అని సంబోధించెను.

నూర్తి మొగమెత్తి 'సుమధ్యాహ్నము మిస్టర్ ద్వివేదీ—నీ—ఇంటల్లుడూ' అని సమ్రూనించెను.

'ఇంటల్లుడూ కాక వాకిటల్లుడూ డొకడా?'
'య్యేస్! ఉండును రా. 'ఉండును' ఏమి? ఉన్నాడురా. ఉదాహరణము తీసికొందము. నేనేరా. తెలియునా? అందఱును నీనంటివారుందరా? డ్రిప్రెషన్! ఇప్పుడు సింహాసనము మీఁద చక్రవర్తిని తీసివేసి డ్రిప్రెషన్ కూర్చున్నది. బస్తా రెండురూపాయల కమ్మించుచున్నది. తెలిసెనా? ఈ డ్రిప్రెషనులో అన్నియు నుండును. ఇంటల్లుడూ, డోరల్లుడూ, విడాకు లల్లుడూ, వాకిటల్లుడూ. ఉద్యోగము దొరక నంతవఱకు నేను వాకిటల్లుడను. తెలిసెనా? 'నాపనియే యింతవఱకు బాగుగా నున్నటులున్నది' అని తలచి రామారావు తనవంటి యీ వాకిలల్లునకు సానుభూతి చూపి రాజు వీధిలోని కడుగిడెను.

అపరాహ్లాసూర్యుడూ అతనితలను, ఊతూర్పు ర్యుడ తననియుదరమును మలమల మాడ్చెను. అప్పుడు తులసి అతని తలఁపులోనికి వచ్చెను. ఇంటికి బరుగిడ మొదలిడెను.

తులసి పిల్లలకు అన్నముపెట్టి వారితో మాటలాడుచు గిన్నెలు తోమి ప్రాయయలికి కొంగుపఱచి తమయన్నమునకు గింజ లెపుడు వచ్చునా యని నిరీక్షించుచుండెను.

తులసిమీఁద బుద్ధి పాతీ యింటికి సగము దూరమున నున్న రామారావు హఠాత్తుగా ఆఁగి—'వైసా లేనిచో షరస్త్రీవిముఖుడను మాట జూటా, వైసా లేనిచో స్వషరస్త్రీ విముఖుడు' అని యనుకొని వెనుదిరిగెను.

అతని మిత్రులలో మిగిలినవాఁ డొకశర్మ. అతఁడు యెమ్మే. బి. యెల్. రామారావు శర్మయింటి సందుమొగకు వెళ్లి చూచెను. అచట ఒకపిట్టయేని కానరాలేదు. 'స్టిడర్ల యింట్లు కల్లంగల్లుకదా! ఈసం దింత యరణ్యముగా నున్న దేమి?' అని యతఁ డనుకొని కొంచె మాలోచించెను. అతనికి సమాధానము స్ఫురించెను:

'ఓహో ఇది కోర్టువేళ' అని అతఁడు ఇంటికిఁబోవ నిశ్చయించుకొనుచుండఁగా శర్మ వాకిటిలోనికి వచ్చి బెదిరి బెదిరి చూచెను. శర్మకు చత్వారమే కాక రెండుమూ న్నాళ్ల నుండి అతనికిఁ దెలియకుండ ప్రాస్వద్మప్తి యుఁబ్రవేశించెను. అతనికంటిజోడు ఆకారణమున మొన్ననే పగిలిపోయెను. దానితో నతఁడు జోడు - అలవాటు మానివేయఁదలచెను. జోటిపని మనస్సుచేతనే చేయించి సమాధానపడుచుండెను.

శర్మ తనసందురెండుచివరలును పరికించి, 'భేష్ ఎవరును లేరు' అని మనస్సును శాంతపఱచికొనెను. పిమ్మట వడిగాఁ జని గోడకుఁ గట్టియున్న 'యెమ్మే బియెల్' బల్లకుఁ జూచెను. అది తిన్నగా కానరాలేదు. 'ఇది

యొక సాభాగ్యము కాఁజోలు, మార్ట్ పైట్ కూడ సంతరించినటులున్నది' అని యనుకొని దేవులాడి దేవులాడి బల్లను పట్టుకొని బలవంతముగా లాగి యింటిలోనికి దీసికొనిపోయి భద్రముగా దాచి ఒక టావు కాకితము తీసికొని వ్రాసికొనుచుఁ గూరుచుండెను.

దాడిద్ర్య దేవతయొక్క వికటహస్తమును విస్తృతముగాఁ జూచి రామారావు సానుభూతి చూపుటకు శర్మయింటిలోనికిఁ జని—'శర్మాది నిహిలిస్ట్ దేవుఁడు ఉన్నాఁడని వ్రాయుచుండెనా?' అని యనెను.

'ఓహో! అకాలపుటెండ! ఇంటియల్లుండ! నీకెందుకీకాండ? దేవుఁడెచటనున్నాఁడురా? ఉన్న దొక్క డిప్రెషన్! యూ-పీ-లో కలెక్టరుఁగారవారు గ్రామ్యేట్లకు దియెక రాలవంతున భూదానము చేయుచున్నారని విని అప్లికేషను వ్రాసికొనుచున్నాను. దీని రిజస్టరుకుఁగాను నీ వొక పావులా దానము చేసికొనవచ్చును' అని శర్మ యనెను.

'అదియే యున్నచో నా కీపూఁట నిర్విచారముగాఁ గడచిపోయెడిదే!' అని లోపల ననుకొని రామారావు—'ఆ భూదానము ఆంధ్రులకుఁగాదు, యూ-పీ-లోఁగూడ ఒకజిల్లా వారికే. కావున నాదానము అప్రశస్త దానము' అని మఱి యచట నుండక ఆ డిప్రెషన్ బజారునుండి అనలుబజారునఁ బడి అంబుజమ్మగారి యింటికిఁ జనెను.

'ఇంక ఈనాఁడు మాకెవరికిని అన్నప్రాప్తి లేదు' అని యింటికడ తులసి యనుకొనెను. వెంటనే మూడు గంటలు మ్రోగెను. 'నిక్కము, నిక్కము' అని తులసి యనుకొని బోహణము తలుపులు తెఱచి లోపలికి దిగి వెతకివెతకి పెద్దరాగిచెం బాకటి తీసెను. దానికి చింతపండుపులును పట్టించి తోముచుఁ గూరుచుండెను.

అచట రామారావు అంబుజమ్మగారి దర్శనమాచరించి 'నేను ద్వివేదుల రామారావును' అని మనవి చేసికొనియెను.

'ఆహాఁ. మీరు మనిషేమియు తలక్రిందుగా లేరే? అప్లికేషనులోని 'రామారాయ్ ద్వివేది బి. యే. (ఆన్) మీరేనా?' అని అంబుజమ్మ యనెను. రామారావు పెదవి కలుచుకొని 'చిత్తము' అనెను.

'మీ రింత యాలస్యము చేసితిరేమి? ఆ పోస్టుకు రెండువందల అప్లికేషను లున్నవి. నూటయేబదిమంది బి. యేలు నలుఁబది రూపాయలకు వత్తు మని తమ యుదారతను వెల్లిడించిరి. యెమ్మేల యుదారతగూడ చూడఁదలఁచి ఆపోస్టును ఇంతపఱకును ఎవరికిని ఈయకుండ తొక్కిపట్టియుంచితిని. తమ రేమాత్రము Sacrifice చేయఁగలరో చూతము' అని అంబుజమ్మ యనెను.

రామారావు డిల్లపోయెను. వెంటనే సహజ స్థితిని సంగ్రహించుకొని 'ఆడవారిని కన్ సల్ట్ చేసి మనవి చేయుదును' అని

యనెను. 'మంచిది. అమ్మ గారితో అని తానుతో వ్రాసిన రాంగిచెంబు పట్టుకాదు, భార్యగారితో నని యనుకొని కొని తులసి వారియెదుట నిటారుగా నిలిచి దును. వారికి మగలకన్న ఉదారత మెండు' యుండెను.

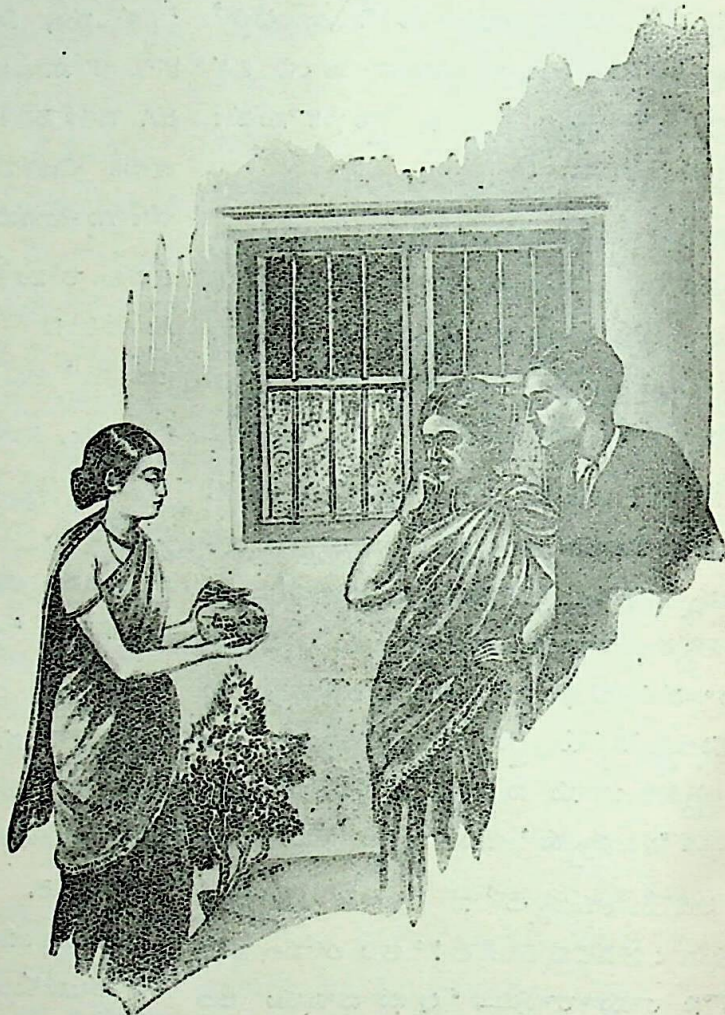
అని అంబుజమ్మ యనెను. ఈ మాటలకు రామారావు జెగ పడెను. అతని దురవస్థ అంబుజమ్మ గ్రహించి 'మిస్టర్ ద్వివేదీ, తొందర లేదు. మీరు మీ భార్యతో ఆలోచించి మరల రండు' అని యనెను. రామారావు మాటచే శదృశ్యహామ నుండి తప్పించుకొనినటులు సంతసించి సెలవు తీసికొని లేచునంతలో వాకిటిలోనుండి — 'భవతి భిక్షాం దేహి' అని ఖిగున వినబడెను.

తొందరతొందరగా రామారావును, అతనికన్న తొందరగా అంబుజమ్మయు వాకిటిలోనికి వచ్చిరి.

"డిప్రెషన్ - చెంబు

మి.స్. రామారాయ్, ద్వివేదీ.

బి. యే. ఆన్స్ "

"రాంగిచెంబు పట్టుకొని.....నిటారుగా నిలిచియుండెను."

మహామహాపాధ్యాయ శ్రీ తాతా సుబ్బరాయ శాస్త్రిలుగారు

ఉభయభాషా-సాహిత్య విద్యా-ప్రసీద, బులుసు వేంకట రమణయ్య

ఆంధ్రదేశ మన్ని విషయములందును చాల వెనుకబడియున్నది. తెలుగుమాగాము ప్రాచీనపురాణమును సంస్కరించిన ఎంతవానికిని గుండె లనియకమానవు. ఆట్టిసమయమున తనపుత్రుల చిత్తముల నూరడించుటకోయిన ఇప్పటి తెలుగుతల్లి తనతక్కిన యక్క-వెల్లెండ్రవలె గొందఱు పుత్రతత్వముల గనియున్నది. వారును తమతల్లిగౌరవమును కాపాడి తమ కీర్తిచంద్రికలను వెల్లివిరియించుచున్నారు. ఆట్టివానిలో మహామహాపాధ్యాయులు, బ్రహ్మశ్రీ తాతా సుబ్బరాయశాస్త్రిలుగా రొక్కరు. శ్రీశాస్త్రిలుగారు పండితలోకమున బరమప్రసిద్ధులు. ఆంధ్రదేశమున కమూల్యమగు రత్నాలంకారము. భారతదేశమున కొకబంగారు తొడవు. విద్యార్థులపాలిటి కల్పతరువు. చదువులకు చతుర్ముఖుడు. ఆయన కన్నింటును ఆయనయే సాటి.

వీరు శుభదినమున అక్షయ సం.ర పుష్య బహుళ చతుర్థినాడు [శ్రీ. శ. ౧౮౬౭ సం. జనవరి నెల ౨౪-వ

			కే
			గు ర
		రా	బు
కు			
రా	ల	శు	
చం		శ	

తేదీని] శుభలగ్నమున విశాఖపట్టణము జిల్లాలోని విజయనగరము చేరువనున్న " ఒంటి తాడి అగ్రహారమున జననమొందిరి. వీరిది సుప్రసిద్ధవైదిక ద్రావిడకుటుంబము. మహ

ర్షి సమూలును, యజుర్వేదాధ్యయనసంపన్నులను అగు శ్రీ సూర్యనారాయణాచార్యులుగారు వీరి తాతపాదులు. తల్లి పరమసాధ్వీమతల్లియగు సోమదేవి. ఈపుత్ర రత్నము గని యాపితరులు పొందినయానంద మింతింత యనఁవీలులేదు.

శ్రీశాస్త్రిలుగారు చాలపనితనముననే, తమ తండ్రిగారివద్దనే వేదాధ్యయనమును ప్రారంభించిరి. దానితోబాటు సంస్కృతమునుగూడ నాయూరనే నేతోకరియొద్ద నేర్వక వ్రేంగిరి. కాని యట్టిగీర్వాణ విద్యాభ్యాసము వారికి దృష్టి గలిగింపలేదు. వారు దినదినము కాలినడకను విజయనగరమున కేరను, అప్పటి సంస్కృతపాఠశాలలోనే జేరి బ్ర. శ్రీ. బులుసు సుబ్బయ్యశాస్త్రిగారివద్ద పంచకావ్యములను పఠించిరి. తదుపరి వీరు తమ ౧౧-వ యేట, ఆనగరముననే బ్ర. శ్రీ. దువ్రాళ్ల బుద్ధిలచ్చన్నశాస్త్రిలుగారివద్దను, బ్ర. శ్రీ. రామశాస్త్రిలుగారివద్దను వ్యాకరణాలంకార శాస్త్రములను ఆధ్యసించి వోడకొని యిరువదేండ్ల ప్రాయమునకే ముగించిరి.

తండుశాస్త్రములందుఁ దమకుఁ బరిపూర్ణముగు పాండిత్యము కలిగినను శ్రీశాస్త్రిలుగారు తమవిద్యా కృషిని వినువలేదు. వీరు తమముప్పదిరెండేండ్ల వయసు వఱకును విద్యాకృషిని సల్పుచు ధర్మశాస్త్రమునందును, న్యాయశాస్త్రమునందును అపారముగు వైదుష్యమును గడించిరి. విద్యాభోజులనడచు విజయనగర ప్రభువులు శ్రీ ఆనందగజపతి మహారాజులుంగారి యాస్థానవిద్వాంసులగు కీ. శే. కొల్లూరు కామశాస్త్రిలుగారివద్ద నూత్రభాష్యమును ఆధ్యసించి వేదాంతమునందును గొప్ప పాండిత్యమును గడించిరి.

శ్రీ శాస్త్రిలుగారు వ్యాకరణమున నాగేశభట్టునకు నకలు; అలంకారశాస్త్రమున అభినవగుప్తుని కపరావతారము; న్యాయమున గౌతమునికి గాదిలిచుట్టము; మిహంసాశాస్త్రమున గురుపునకు గురువు; వేదాంతమున వేదవ్యాసునికి వేటూరూపు; ధర్మశాస్త్రమున బరాశరసిక్కిరి బలిరూపము; వేదార్థప్రవచనమున సాయణమాధవులకు సహపాతి.

వీరికి సంస్కృతమునందేకాక యాంగ్రమునఁ గూడ మంచిపాండిత్యము కలదు. ప్రాచీనాంగ్రవ్యాకరణములు కావ్యభాషాసంస్కరణమూత్ర ఫలకములనియు, “విశ్వేశ్వర్య కావ్యం త దవోషా పరికృతౌచ వాగ్ధౌ” అను వ్యాకరణగ్రంథారంభ సూత్రములు, “వళి రాద్య మనంతరాక్షరం ప్రాసః” అను రీతిగల విషయములు, వైయభిప్రాయమునకుపవ్యంభకములనియు,

కావ్య భిన్న మగు వాద్యయము (శాస్త్ర గ్రంథములు మొదలగు నవి) క్షయహారాంగ్రమున నుండవచ్చుననియు వీరియాశయము. ఆంగ్రసాహిత్య పరిషత్సభకు, తక్కిన సారస్వత సభలకును అధ్యక్షులుగ నుండి వీ రొసఁగిన యుపన్యాసములలో, ఆంగ్రపండితులు గమనింపఁదగిన అమూల్యములగు విషయములెన్నియేని చూపఁబడియున్నవి.

సామాన్యముగఁ బండితులకుఁబోకవిషయములగు దనుభవము తక్కువ. కాని శ్రీ శాస్త్రులుగారావిష

యమునందును ఆరితేరినవారు. వారనేకపర్యాయము లొసఁగిన - ఒసఁగుచున్న - సాంఘిక, మతోపన్యాసము లిందుకుఁ దార్కాణ. వైవిషయములంబట్టి శ్రీ సుబ్బారాయశాస్త్రులుగారు సర్వజ్ఞులని చెప్పవలసియున్నది.

అన్నింటిని చదివి వానియందుఁ బాండిత్యమును సంపాదించినవారు లేకక మిక్కిలిగఁగలరు. అభ్యసింపనివిద్యలయెడఁగూడ స్వయంకృషిసల్పి స్వప్రతిభా

విశేషమున నభిండమును పాండిత్యమును సంపాదించు వారు మాత్రము మిక్కిలితక్కువగ నున్నారు. మీఁది విద్యల నన్నిటిని శ్రీ శాస్త్రులుగారు గురుముఖమున నేర్చియుండలేదు. కొన్ని వారు స్వయంకృషిచేఁబరిశ్రమించి సంపాదించుకొనినవి. ప్రతిభావిశేషమునఁ బైకివచ్చినవారిలో వీరగ్రగణ్యులు. వీరు తాము విద్యార్థిగ నున్నపుడే తమ చదివినపాఠములను తోడివిద్యార్థులకుఁ జక్కఁగ బోధించెడివారు. ఎంత కఠినమును విషయమునైనను మండమతులైన అనాయాసముగ గ్రహించునట్లు బోధింపఁగల సామర్థ్యమును, ఎట్టి తప్పుల తడక పుస్తకమునైనను దిద్ది తీర్చఁగల బుద్ధిసూక్ష్మతయును వీరికి వెన్నతోఁ బెట్టినవి. శ్రీ శాస్త్రులుగారి యుపన్యాసభోరణి యత్యద్భుతము. పండిత పామర జనరంజకము. అందలి ప్రత్యక్షరమును అర్థవంతమైనది. కావున వీరెన్ని గంటలకాల ముపన్యసించినను శ్రోతలకు విసుపుకలుగదు. ఒక్కశాస్త్ర విషయముననే కారు. మత, సాంఘిక, సారస్వతము లన్నింటియందును

శాస్త్రులుగారి వ్రాసిన అనేక పుస్తకములు

అదేపద్ధతి.

మత, సాంఘికోపన్యాసము లిచ్చునపుడు శ్రీ శాస్త్రులుగారు దేశ, కాల, పాత్రముల నాలోచించి విషయ నిర్ధారణమునకుఁ గడంగుదురు. ఒక్కొక్క పుడు కొన్ని సందర్భములలో శ్రీ శాస్త్రులుగారి మతము నెఱుఁగలేక కొందఱు నైదికులు ప్రతిఘటించియుండవచ్చును. కాని వారట్లానర్పట, ప్రస్తుతకాలమున

శాస్త్రనిరుద్ధముగఁ బ్రబలిత యాచారములందలి విశ్వాసముచేఁ గలిగిన యహంభావముననేకాని, యభాగము నెఱిగెడికాదు. శాస్త్రనిరుద్ధమున నాచారము దురాచారమనియు, అది ప్రమాణము కానేమివనియు వీరి దృఢ విశ్వాసము. శాస్త్రోదధిని ముఖించి నలుగురికిని సిద్ధాంతామృతమును బంచిపెట్టుటలో వీరిది సిద్ధహస్తము

వీరియందలి యనుభూతివిశేషములే వీరి కాంధ్రదేశముననేకాక హిందూదేశమంతటను గౌరవాదరములను సంపాదించిపెట్టినవి. పండితలోకమున శ్రీ శాస్త్రులుగారి పేరెఱుంగనివారు లేరు. ఒక చిన్నయుదాహరణము—నేను కాశీలోఁ జనువుకొనుచున్నపుడు ప్రపంచకజ్ఞానము కొలఁదిగఁగల కొండలు విద్యార్థులు “ఆంధ్రదేశమని యొకదేశము కలదా? ఎచ్చటిఁ గలదు? అచట పండితులున్నారా?” అని ప్రశ్నించెడివారు. ఆంధ్రదేశమునునుజించి చెప్పుచు “నేను శ్రీ సుబ్బారాయశాస్త్రులుగారి శిష్యుడ” నని చెప్పితిని. ఆపైని వారు “ఏమి? శ్రీ సుబ్బారాయశాస్త్రులుగారి రాంధ్రులారా? సుప్రసిద్ధవిద్వాంసులగు వారి నామధేయమును మేము బాగుగ నెఱుంగుము. వారాంధ్రులనిమాత్ర మెఱుంగుము” అని పలికిరి. దీనింబట్టి శ్రీ శాస్త్రులుగారి యశశ్చంద్రిక లెట్లువ్యాపించి దేశమును ప్రకాశింపజేసిననో తెలియఁగలదు.

పలచనై పాడుగయిన విగ్రహము, పచ్చనిమేని చాయ, విశాలమై సరస్వతి తాండవించు నుదురు, వాడిగలముక్కు, ప్రసన్నమై నిశితమై లేజోవంతమున వృష్టి శ్రీ శాస్త్రులుగారి ప్రతిభాపాండిత్యములకు ప్రబలిదర్శనములు. వీరు సర్వసములు; భూతదయాపరాయణులు; బంధుసముద్రులు; పరోపకారమనిన నడుముకట్టి పనిచేయువారు; విశేషించి విద్యార్థిపక్షపాతులు; విద్యార్థుల సౌకర్యముకొఱకు కళాశాలాధ్యక్షులతోడను, విద్యాలయమువారితోడను పోరి చాలసారులు విద్యార్థులను కష్టములనుండి కాపాడిరి; కాపాడుచున్నారు. అట్టి సాహసముకలవారేతక్కువ. సాహసమున్నను సాధింపఁగలవా రంతకం యెను తక్కువ.

తమవిద్యార్థులకేకాని యితరులకు విద్య గలపరాదని పట్టుపట్టిఁబారుచుండుట సామాన్యమున పండితస్వభావము. శ్రీ శాస్త్రులుగారి కట్టిది గెట్టదు. స్వీయ పరకీయ భేదము గాని, ఆంధ్రఅనాంధ్రభేదముగాని, బ్రాహ్మణ అబ్రాహ్మణభేదముగాని శ్రీ శాస్త్రులుగారియెడ మృగ్యములు. ఎప్పుడు, ఎవరు, ఏవిద్యను బోధింపఁగోరినను వీరు సంసిద్ధులు. సుప్రసిద్ధులగు విద్వాంసులుమాడ నెట్లో యవకాశమును గల్పించుకొని దూరదేశములనుండి వచ్చి వీరివలన జ్ఞానోపదేశము పొంది కృతార్థులై పరమానందము నొందుదురు.

విద్యార్థి యెట్టినుండమతియైనను మృదుమగురుముగ నుండలించుటయేకాని కొంచెమైనను కఠినుముగ మాటాడుట వీరెఱుంగరు. దోష మెంతెన్నపైదైనను విడిచి నుణలేశమునే గ్రహించి యితరుల నానందింపజేసి తా మానందించుట వీరి కుర్గుపాలతోఁజెట్టినయున్నతాళయము.

వీరు విద్యాభ్యాసమును పూర్తిచేసి సుప్రతిష్ఠులైనపిమ్మట విద్యాదానమే ప్రధానాశయముగ శ్రీ విజయనగరమహారాజులుంగారి మహిళాపాఠశాలలోఁ బండితపదము నధిష్ఠించిరి. అప్పటికి శ్రీ విజయనగరప్రభువుల విద్యాసంస్థలపై అధికారపదవిని స్వీకరించియున్న దిచాన్ బహదూరు, కీ. శే. కిరాంబిరామానుజాచార్యులుగారు [యం. ఏ., బి. యల్., డి. లిల్.] ఒకభుక్తు పాఠశాలను పరిక్షింపవచ్చి వీరిపాండిత్యమును మిగుల ప్రశంసించి వీరిని గౌరవించిరి. తన్మూలముననే వీరికి శ్రీ మహారాజులుంగారి సంస్కృతకళాశాలయం దున్నతస్థానము లభించినది. వీరు సంస్కృతపాఠశాలయందనుగడినదిమొదలు తదభివృద్ధినిూచనలు ఛాడకట్టెడివి. వీరి ప్రబలప్రాత్యాహము, శ్రీరామానుజాచార్యులుగారి ప్రయత్నము గలిసి పాడుకొంపలలోనుండిన సంస్కృతపాఠశాల నొకకళాశాలగ మార్చి, సుందరముగు భవనమును, అమూల్యముగు గ్రంథభాండాగారమును సంపాదించి పెట్టినవి. విజయనగర సంస్కృత కళాశాల దక్షిణ హిందూదేశమునందలి ప్రాచ్య విద్యాలయములలో

ప్రధానస్థానము నలంకరించుటగూడ ఇట్టివా రందు ఆ చార్యపదము నలంకరించుటంబట్టియే. సాకశాలమంది స్థితికి వచ్చినదిమొదలు నేటివఱకు శ్రీ శాస్త్రులుగారే యందు ప్రధానపండితులై విద్యాధులను పురులట్లు చూచి విద్యాదాన మొనర్చుచు వారిని విఖ్యాతపండితులుగ నొనర్చుచున్నారు.

శ్రీ శాస్త్రులుగారివంటి మహాపండితులకు వీరు దములకును, గౌరవములకును లోటుండదు. మధ్యములను కొన్నిటినిమాత్రము వేర్వేరుచేసి ప్రస్తుతము. శ్రీ శాస్త్రులుగారి పాండిత్యమును మెచ్చుకొని ప్రభుత్వమువారు వీరికి ౧౯౧౦-వ సంవత్సరమున పండిత జనసాహస్య దుర్బలమున “మహామహోపాధ్యాయ” బిరుదును నొసంగిరి. ఈ యిరువదవ శతాబ్దమున తెలుగు మాగాణమున నీదిరుదము లభించినది (సంస్కృతవిభాగమున) వీరికొక్కరికే.

“కవిశ్రీకాధిపతీ కాళిదాసా.”

౧౯౧౧-వ సంవత్సరమున, చెన్నపురి విశ్వవిద్యాలయమున ప్రాచ్యవిద్యార్థులపరీక్ష లేర్పడుచు బడినపుడు శ్రీ శాస్త్రులుగారు పరీక్షకులలోనొకరుగ నిర్ణయింపబడిరి. ఆ విశ్వవిద్యాలయముననే ౧౯౧౭-వ సంవత్సరమున వీరు పరీక్షాపరీక్షయ గ్రంథనిర్ణయసభలో నొకసభ్యులుగ నియోగింపబడి చాలకాలము వాద్యము నేచ నొనర్చిరి.

ఆంధ్రవిశ్వకావలిషత్తు నీర్పడినది మొదలు నేటివఱకును వీరు సాధ్య గ్రంథనిర్ణయక సభలో సభ్యులుగ నున్నారు. పై పరిషత్తునందు చాలసారులు వీరు పరీక్షకులుగ నుండిరి. కాశీరీతిమావిశ్వవిద్యాలయ పరీక్షలకును, కాశీసంస్కృతవిశ్వవిద్యాలయపరీక్షలకును గూడ వీరు పరీక్షకులుగ నుండిరి.

శ్రీ శాస్త్రులుగారు ౧౮౯౦-వ సం.మున ఉల్లాం (గంజాంజిల్లా) విద్యత్పరీక్షలలో, వ్యాకరణమున కభ్యర్థులుగ నిలిచి యుత్తమశ్రేణిలో గృతార్థులగుటయే కాక అప్పటినుండియే, యచటి పరిషాధికారులలో నొకరుగ నిర్ణయింపబడిరి. ఆపరీక్ష లున్నంతకాలము వీరు ఆ పదము నలంకరించియుండిరి.

ఒకపుడు శ్రీ విజయనగరసంస్థానాధీశులపై వారి దాయములు కొందఱు “వారసత్వపుహక్కు తమ” యని దావా తెచ్చిరి. ఆసమయమున వీరు ధర్మశాస్త్రముల నద్యుత్తరీతిఁ బరిశోధించి “గోత్రము-ప్రవర” లిదియమై చేసినసిద్ధాంతములు సంస్థానాధీశ్వరుల కంతయు నుపకరించినవి. శ్రీ శాస్త్రులుగారి సిద్ధాంతములు “హైకోర్టు”లోని న్యాయమూర్తులను, న్యాయవాదులను, ఆశ్చర్యమగునట్లు నొనర్చినవి. శ్రీ విజయనగరప్రభువులును వీరినుదితరీతిని గౌరవించి కృతజ్ఞతను వెల్లడించిరి.

౧౯౨౨-వ సంవత్సరమున వేల్పుయమరాజు మరణానుసరము వచ్చినపుడు, ఒకబంగారుతోడాయును, రెండు కాశ్మీరపునేలువలును శ్రీ శాస్త్రులుగారికి బహూకరింపబడినవి. ఆవత్సరమునందే కాశీరీతిమావిశ్వవిద్యాలయమునందలి ప్రాచ్యవిద్యాలయాధ్యక్షులు, కీ. శే. చంద్రధరనలేరి(బి. ఏ.)గారు, వీరురచించిన “గురుప్రసాదము” నందలి కొన్ని ఘట్టములను విని వీరి పాండిత్యమున కచ్చెరువొంది నొప్పుగ గౌరవించిరి.

వీరు దర్శంగ-పురుకోట - పితామహ-బొద్దిలి మొదలగుప్రసిద్ధసంస్థానములందును తదధిపతులచే నొందినమన్ననల నిప్పుడును పొందుచున్నారు.

౧౯౨౮-వ సంవత్సరమున కాశీలో జరిగిన “అఖిలభారత వర్ణాశ్రమధర్మముహాసభ”లో వీరినిగెనయుపన్యాసమునకును, సిద్ధాంతములకును పండితమండలి యంతయుఁ బ్రముదితమైనది.

వీరధ్యక్షతనహించి గౌరవించిన శాస్త్రు, సారస్వత, మత, సాంఘిక మహాసభలు సంఖ్యాతీతములు.

శ్రీ శాస్త్రులుగా రొకసారి [౧౯౨౬-వ సం.] విజయనగరపురపాలకసంఘసభ్యులుగ నెన్నుకొనబడిరి.

వీరెల్లపుడును, శాస్త్రాధ్యాపనమునందే కాలమును వినియోగింతురు. కాన, వీరు రెండుగ్రంథములను మాత్రమే రచింప వీలుకలిగినది. అవి సంస్కృత దక్కువయేకాని, విషయమున నొక్కొక్కటి వేయిగ్రంథములవట్టు. అవి రెండును ముద్రితము లయినవి. ముద్రింపబడినతోడనే అవి యన్ని దేశములందును వ్యాపించి,

మార్గశిర్ష మాసము
(శ్రీ కాశీనాథరావుగారి ప్రాచీనచిత్రసంగ్రహమునుండి)

తమకును, శ్రీ శాస్త్రిలుగారికినిహూడ విశేషముగఁ గీర్తి ప్రతిష్ఠల నొనఁగూర్చుగలిగినది.

అందు మొదటిది “గురుప్రసాదము.” వ్యాకరణ శాస్త్రగ్రంథము. నాగేశభట్టు రచించిన లఘుశబ్దేందు శేఖరమున కిది విపులముగ వ్యాఖ్య; హాస్ సంస్కృతము కలదు. అద్భుతవిమర్శనలతోఁ గూడినది. ఇందు నాగేశునిమతము నెదిరించువారిసిద్ధాంతము ఖండింపఁబడి మూలమతము సర్దుకొకముగ స్థిరీకరింపఁబడినది. వ్యాకరణమునం దపూర్వపరిశోధన మొనర్చువారల కిది అవశ్య పతనీయగ్రంథము. దీనిని శ్రీ శాస్త్రిలుగారే ప్రకటించిరి.

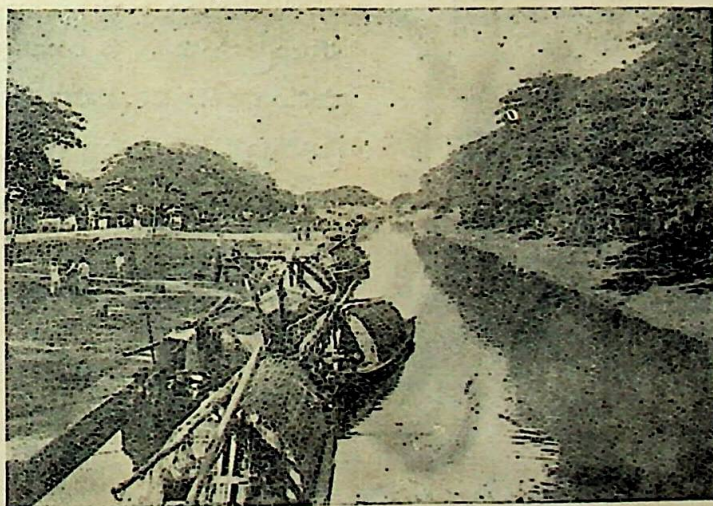
రెండవది “చిత్రప్రభాలఘటిక.” ఇదియు వ్యాకరణ గ్రంథమే. ఇందును నాగేశుని మతమే సమర్థింపఁ బడినది. భట్టోజదీక్షితుని “ప్రాథమనోరమ” వై “శబ్దరత్న” మనుపేరిట, నాగేశుఁ డొక వ్యాఖ్యానము వ్రాసియున్నాఁడు. అందు దీక్షితుని మతము సరికాదని స్వమతము నిరూపింపఁబడినది. నాగేశుని మతమును ప్రతిఘటించుచు “శబ్దరత్నము” వై “చిత్రప్రభ” యను వ్యాఖ్యాన మొందు బయలు

వెడలినది. శ్రీ విజయనగర సంస్థానాస్థాన విద్వాంసులును, సుప్రసిద్ధ కాశీపండితులును అగు, కీ. శే. భాగవతులహరిశాస్త్రిలుగారు దానికిఁగర్త. నాగేశభట్టుమతము నవలంబించిన శ్రీ సుబ్బారాయశాస్త్రిలుగారు వై “చిత్రప్రభ” యందలి “అస్వరస” లను తమ లఘుటీక యందు సువ్యక్తముచేసిరి. ఇది మూలముతోఁబాటు ఆంధ్రవిశ్వకళాపరిషత్తువారిచేఁ బ్రకటింపఁబడినది. ఇదియు వ్యాకరణమును పరిశోధించి సమగ్రముగ పాండిత్యమును సంపాదించఁదలంచువారి కవశ్య పతనీయము.

శ్రీ శాస్త్రిలుగారు వ్యాకరణమురీతిని, తక్కిన శాస్త్రములనుహూడ గౌరవించి గ్రంథరచన మొనర్చినచో సంస్కృతవాఙ్మయప్రపంచమునకు, ప్రపంచము నకును పరమోపకార మొనర్చినవారగుదురు.

ఇట్టిమహాపండితులను కనిన ఆంధ్రావనియు, వీరు తమవారని చెప్పుకొను నాంధ్రులును ధన్యులు.

పరమేశ్వరుఁడు శ్రీ శాస్త్రిలగారికి నల్లపునును, ఆయురారోగైశ్వర్యములను వృద్ధి పొందించుచుండుఁ గాక !

పడవల రేవు — యస్. టి. జి. వి. యస్. చారి, బొబ్బిలి.

ఇది యేకతార కా, దింపులు నింపు
సప్తతంత్రుల నొప్పు సరసంపు వీణె.

ఈ వీణ వాయింప నిచ్చ జనింప
చెలువార జేసితి స్నిగ్ధభావమున.

ఈ దీనజన్ముపై నెంత్ర వేముడియొ
నీ ముద్దువీణపై నెమ్మి తల్కోత్త
తంత్రులు దిద్ది స్వతంత్రగీతముల
వివిధమోహనరస విసరముల్ తొలుక
పాడంగ ముదల యేర్పడ నిచ్చినావు.

కాని నీయానకు పూనిక యెట్లా
తలచినంతనె గుండె తలకును స్వామి !

వీణెపై చేతులు వేసినంతటనె
మెఱుపు సోకినయట్లు మేనెల్ల వడకు ;
తీగలు సవరింప దివురు సంతటనె
ప్రవేళ్లు కొంకరవోయి వీడును బిగువు.

మంజుల సుకుమార మహిత మీవీణ
ఒయ్యారముగ నెట్టు లొగి బట్టవలెనొ,
తీగల నొక్కటి తెగిపోవకుండ
తీరుగా నెట్టులు సారించవలెనొ,

ఒంజొండు పోలిక యొక్కింత లేని
యీ స్వరావళి యెట్టు లెడబడకుండ
ఏకశ్రుతికి చక్క నెలయించవలెనొ,
తానమానముల సంతనమీఱ నెఱపి
పురికొని పాటకు దొరకొను తెట్లా
ఇంచుక యెఱుగని హీనుండ, జడుడ,
ని న్నెట్లు పాటలో నే దనియింతు ?
ని న్నెట్లు పాటలో నేను మెప్పింతు ?
ఓ రసికాగ్రణీ, ఓ గానముగ్ధ !
చాలుచాలును, ఇంక చాలు నాపాట.

నలుగురిలో ఇంక నగుబాటు వలదు.

అన్నియు నెఱిగిన యఖిలేశ్వరుడవు,
సకలగానరహస్యసార సంవేది,
వతిదయామతి, వీవె యలరుచు వేగ
ఈజంత్రమును గొని యింపులు వుట్ట
పాడంగరాదె విశ్వవిమోహనముగ
బ్రహ్మాండ భాండమ్ము ప్రబ్బి మెండుకొని
యుగయుగాంతరముల నొక్కట మ్రోగు
సకలజగద్భద్ర సంధావిభూతి
అశ్రుతపూర్వహా ఆనందగీతి.

చుక్కలజతలు-పాలసముద్ర మథనము

హోలాహలభక్షణము

గొబ్బారు వేంకటానంద రాఘవరావు, బి. ఏ. (కవితాసమితి)

శిఖరతివత్రికలో నేను వ్రాయుచున్న నక్షత్ర వ్యాసములలో పాలసముద్రమథనకథను ఖగోళరీత్యా అన్వయించుటనుగూర్చి ప్రత్యేకముగా నొక వ్యాసము వ్రాసెదనని చెప్పుచుంటిని. ఇపు డావిషయమై యీ ప్రత్యేక వ్యాసము వ్రాసి యీ భారతీపత్రికా ముఖమున నాంగ్ర మహాజనులకు సమర్పించుకొనుచున్నాను.

హాసందర్శనమున వివరములు వ్రాయక పూర్వమే మనము Double Stars అనబడు చుక్కలజతలను గూర్చి సంగ్రహముగానైనను కొంత తెలిసికొనుట మిక్కిలి అవసరము కావున ముందుగా వీటినిగూర్చి కొంత తెలిసికొందము.

చుక్కలజతలు (Double Stars)

రాత్రులందు ఆకాశమును తిలకించినపుడు మన నేత్రములకు ఒకొక్క టేయని తోచు చుక్కలు లెక్కకు మీరియున్నవి. టెలెస్కోపు (Telescope) యంత్ర సాయముతో నట్టిచుక్కలను పరిశీలించిచూడగా అవి యొక్కొక్కటికావరియు, నిజముగా రెండేసిచుక్కల జతలనియు స్పష్టమగును. బహుమారమునం దుండుట చేత అవి మనస్థూలదృష్టికి ఒకొక్కచుక్కలాగుననే కనబడుచుండును. దూరమునుండి చూచునపుడు రైలు బండ్లు అగ్ని పెట్టెలలాగున కనబడును. 'దూరపుకొండ నునుపు' అను సామ్యము మనమెరిగినదేకదా! ఎన్నో మైళ్ల దూరముగల కొండలు ఆవల బహుమారమునుండి చూచునపుడు, ఒకదానిపై నొకటి ఎగయుచు ఒక్కటే పర్వతమునలె కనబడును. దూరము అధికము అగు కొలది స్థూలదృష్టికి ఈ భ్రాంతి విశేషముగా కలుగుచుండును. తులమునకు లక్షయొనుబదియారువేల మైళ్ల

చొప్పున నఖండత్వరతోబోవు ప్రకాశము (Light) ఆయాచుక్కలనుండి మనలను చేరువరికి పదులు, వందలు, వేలు సంవత్సరములు పట్టుచున్నది. ఊహింప తరముగానన్ని కోట్లు-కోటానకోట్లు మైళ్లదూరమందున్న యీచుక్కలజతలు మనస్థూలదృష్టికి ఒకొక్కచుక్కలాగున కనబడుటలో ఆశ్చర్యము లేదు.

రంగుభేదమునుబట్టి జతలను నిర్ణయించుట

కొన్నిచుక్కలలో నగపడు రంగులభేదములను బట్టి అవి చుక్కలజతలని నిర్ణయించుట సులభమగుచున్నది. వృశ్చికరాశిలో శ్రేష్ఠనక్షత్రమును చూడవచ్చును. ఇది పగడమువలె ఎఱ్ఱగా మెరియు నక్షత్ర రాజము. దీనితో జతగలిపి భ్రమించుచుక్క సముద్రపు రంగువంటి, అనగా నీలిమతోహడిన ఆకుపచ్చరంగు గలదైయున్నది. ఈ రంగుభేదమునుబట్టి అది యొంటి చుక్కకావని సులభముగా తెలిసికోగలము. ఇట్లే విష్ణు మండలములో (Hercules) నున్న చుక్కయొకటి ఎఱ్ఱనిదికలదు. దానితో జతగలిపి తిరుగుచుక్క గాఢమైన ఆకుపచ్చరంగు (Emerald green) కలది. ఈవిధమున రంగుభేదములు గమనించి చుక్కలజతలన్నట్లు నిర్ణయింపబడినచుక్కలు అప్పరస (Cassiopea) మండలమునందును, భూలేశ (Bootes) మండలమునందును, ఊర్వశి (Cepheus) మండలమునందును, రాజహంస (Cygnus) మండలమునందును పెక్కులు గలవు.

రంగుభేదములేకున్నను తేజోభేదములనుబట్టి

జతలను నిర్ణయించుట

మరికొన్నిచుక్కల జతలలోని రెండుచుక్కల యందును ఒకమాటే తేజోవృద్ధిగాని, తులముగాని

కలుగుచుండును. లేదా, ఒకటి లేజోవృద్ధిగనినపుడు రెండవదానిలేజము క్షీణించుచుండును. మొదట మగద మైన కాంతిగలచుక్క పిదప లేజోవృద్ధి బడయు చుండును. కొన్ని జతలలో ఒకదానిలేజ మెప్పుడును ఒక్కలాగుననే యుండగా, రెండవదానిలేజము వృద్ధి క్షయముల పొందుచుండును. లేదా యీరెండవది లేజోహీనమైన నల్లనిగోళము కావచ్చును. కాంతివంత మైన యొకచుక్కచుట్టును కాంతిహీనమై, నల్లనైన గోళమొకటి తిరుగుచున్నప్పుడు, గ్రహణచ్ఛాయచే మన సూర్యు, చంద్ర బింబములు మలినమైతోచునట్లు అసలు చుక్క లేజము గోల్పోయినట్లు తాత్కాలికముగా కనబడును. ఇట్టి నల్లని గోళపరిభ్రమణముచేతనే (Perseus) భృగుపరశుమండలముదిగువ పులోముడను రక్కసుడు గ్రుడ్డు మిటకరించుకొనుచు కనబడువని పెక్కుసాగులు వర్ణించినాను. వానినే పాశ్చాత్యులు Algol the Blinking demon అందురు.

చుక్కలజతల విచిత్రసంబంధము

చుక్కలజతలలోని చుక్కలపరిభ్రమణక్రమము ఎట్టిదో మనము తెలిసికోవలెను. అంగారకుడు, భూమి, శుక్రకు, గురుకు, శని లోనగుగ్రహములు మధ్యనున్న సూర్యునిచుట్టు తిరుగుచున్నట్లు, ఈ జతలలోనొకటి మధ్య నుండి రెండవది దానిచుట్టును గానుగఎడ్డువలె తిరుగుచుండదు. ఒకదానిచుట్టు నొకటిగా రెండును పరిభ్రమించుచునే యుండును. మన సూర్యకుటుంబ ములో గ్రహములు సూర్యునిచుట్టు పరిభ్రమించునేకాని సూర్యుడు గ్రహములచుట్టు పరిభ్రమింపడు. జంటతారలలోని చుక్కలు రెండును మహనీయలేజాపరిమాణ ములుగల బ్రహ్మాండసూర్యులే; పరస్పరాశ్రయముగలిగి ఒండొంటిని చుట్టివచ్చుచుండురు. శాశ్వతమైన యీ లంకలతో రెండును ఒకదానిచుట్టు నొకటి అన్యోన్యము తిరుగుచు వచ్చుచుండుట పెరిస్కోపులోచూచి, వాటి గమనవైఖరులను గమనించు కొలది పరిశీలకులకు

ఆనందాశ్చర్యములు వృద్ధియగుచుండును. ఆకాశమున గానవచ్చు నసంఖ్యనక్షత్రములలో ఐదింటి నొకటి ఇట్టి జంటతారలేయైనట్లు తేలుచున్నది. మంచి శక్తివంత ములైన దూరదర్శియంత్రములలో నీజంటతారలను పరికించుచున్నకొలది వీటి యన్యోన్యత నిజమేయనియు, వీటిలో వియోగమెరుగని దాంపత్యమువంటి పరస్పరాశ్రయసంబంధము లున్నవనియు స్పష్టము కాగలదు.

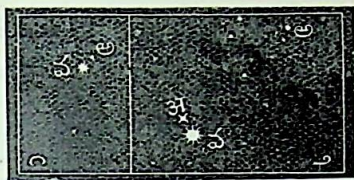
ఖగోళపరిశోధకులు నిర్మింపగలిగిన ఎంతటిశక్తి వంతమైన దూరదర్శియంత్రములైనను ఇంచు కొన్నింటి విభిన్నతను నూచింపజాలవన్నవి. అట్టి చుక్కలలో గూడ జతలున్నవని నిర్ధారణచేయుటకు స్పెక్ట్రో స్కోపు (Spectroscopes) అనబడు కాంతివిభాజక యంత్రము తోడ్పడినది. ఇంకను చాల జతలను ఫోటోగ్రఫీ (Photography) లేజాప్రతిబింబములను తీయుటచేత నిర్ధారణచేయుట కవకాశము లేర్పడు చున్నవి. జతల మధ్యమారము రెండు సెకెండ్లకు* తక్కువయైనపుడుతప్ప ఈప్రతిబింబములు చాల ఉపయుక్తములు. జతలో నొకచుక్కలేజ మధికమై రెండవదాని దల్బమైనపుడును ఈసాధనము పనికిరాదు. అపుడు మందలేజము గలచుక్క ప్రతిబింబముపడును. ఇట్టి తారలజతలు వేయింటికిపైగా నున్నను, ముఖ్యమైన జత లేడింటినిగూర్చిమాత్రమిచట సంగ్రహముగా ప్రశంసింతుము.

౧. అరుంధతి - వసిష్ఠుడు

వసిష్ఠుడు ఋగ్వేదమునందలి సప్తమమండలము నకు ఋషి. ఇక్ష్వాకువంశజుల కులగురువు. శ్రీరామునకు కూడ గురువే. ఋషులలో నితడు పరమపూజ్యుడు, అగ్రగణ్యుడు. ఇతనిభార్య అరుంధతి సతివ్రతాలిల కము. సద్విజులలో పీరిదాంపత్యము ఆవర్ణ్యప్రాయము. ఈ పుణ్యనూర్లు ఆకాశమున నక్షత్రరూపమున లేజ రిల్లుచున్నారు. నేటికిని వివాహకాలమున సప్తపది కాగానే నూతనసభావరులు వీరలకు మొక్కు

* ఒకసంపూర్ణ వలయము (Circle) లో 3౬౦ డిగ్రీలున్నవి. ఒకడిగ్రీకి ౬౦ మినిట్లు; ఒకమినిట్టునకు ౬౦ సెకెండ్లు.

చున్నారు. యంత్రసాయములేక మన నేత్రములతో మాత్రము చూచునపుడు వసిష్ఠుడును, ఆరుంధతియు

వసిష్ఠుడు, అరుంధతి

[వ. వసిష్ఠుడు.

అ. స్థూలదృష్టికి కనబడు “ఆరుంధతి” (Alcor)

ఇ. టెలెస్కోపులో చూడగా వసిష్ఠునిప్రక్క కనబడుచుక్క. ఈచుక్కయే నిజముగా అరుంధతి గావలయును.]

కనబడువిధానము పై పటములో చూడవచ్చును. వసిష్ఠునిప్రక్క చిన్న ఆవగింజవలె మిణుకుమిణుకు మనుచు అరుంధతి కనబడును. దృష్టియందు లోపము గల మానవులకు ఈ చిన్నచుక్క కనబడనేకనబడదు. అందుచేతనే ఒకానొక పెండ్లికొడుకు “అరుంధతి కనబడలేదు కాని నాకు ఆరువందలు అప్పు కనబడు చున్నది” అని చెప్పెనని మనదేశములో నొకసామ్యమున్నది. మహామునిపత్ని యగు సరుంధతిదర్శనము ఐదువత్సరమును, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యములు నను వరములకొఱకేకాక, నేత్రదృష్టి పరిశీలించుటకుగూడ మనపెద్దలు నీర్పరచినట్లు తోచుచున్నది. దూరదర్శినిలో చూడనంతవఱకు మననేత్రములకు స్థూలదృష్టికి కనబడు పై పటమునందలి రూపమే ఇంతవరకు తెలిసిన దనుకొనుచున్నాము. కాని టెలెస్కోపులో పరిశీలించినప్పుడు మరియొకచిత్రము బయల్పడినది. స్థూలదృష్టికి కానరాని క్రొత్తచుక్కలు ౬-౭ వరకు టెలెస్కోపులో చూచినపుడు వసిష్ఠ - అరుంధతులకు మధ్య కనబడును. వసిష్ఠునిప్రక్కనే ఇ గుఱుతు అక్షరముతో సూచించిన క్రొత్తనక్షత్రమును ముఖ్యముగా గమనించవలయును. పటములో అ- గుర్తుగల కనబడుచున్నది.

చుక్క వసిష్ఠునిచుట్టు తిరుగునని శాస్త్రజ్ఞు లూహించు చున్నారు. కాని అది నిశ్చయముని ధ్రువపడినట్లు పరిశీలనము పూర్తికాలేదు. ఇ గుర్తుగల చుక్కయు వసిష్ఠుడును, పరస్పరపరిభ్రమణము పూర్తిచేయుసరికి పదివేల సంవత్సరములు పట్టునని శాస్త్రవేత్తల యభిప్రాయము.

౨. తారల జత (Castor)

మిథునరాశిలో పునర్వసునక్షత్రమునందు లేజో వంతములైన రెండు చుక్కలున్నవి. వీటికి పాశ్చాత్యులు Castor and Pollux అని పేళ్లుపెట్టియున్నారు. గ్రీకుగాఢలలో వీరలిద్దరును అన్నదమ్ములనియును, గాఢసోదరభావముగలవారనియును వర్ణింపబడినది. ఒక యుద్ధములో కేప్టరు హతుడయ్యెను. సోదరవియోగము భరింపనేరక, పోలక్సు “దేవా, నాసోదరుని బ్రతికింపుము ; లేదా, నన్ను కూడ చంపివేయము. నేనొక్కడను బ్రతుకజాల”నని మొట్టిపెట్టుకొని దేవుని ప్రార్థించెను. వాని భ్రాతృప్రేమకు మెచ్చి భగవంతుడు ఉభయులను నక్షత్రమండలము చేర్చెను. ఈసోదరులు నావికులకు చాలమిత్రులనియు, కష్టసమయములో బహుసంఖ్యాకులగు నావికులు వీరిచే ఉద్ధరింపబడిరనియును హోమరు హోరేసు (Homer Horace) మొదలగు ప్రాచీనకవులును, మెకాలే (Macaulay)లోనగు నవీనకవులును వర్ణించియున్నారు. [చూ. ఆంగీరస మాఘమాస భారతి. పుట 3౦౩]

యజుర్వేదములో నీచుక్కలు అన్న, చెల్లెలుగా భావింపబడినట్లు కనబడుచున్నది. [చూ. కృష్ణయజుర్వేదము I ౮-౬. ఏవ లే రుద్రభాగ స్సహస్వస్రాం బికయా రం జావస్వ.] ఇటీవలి పురాణములలో నీమిథునము భార్యాభర్తలుగా వర్ణింపబడినారు. ఈశ్వరుడు తనశరీరములో నర్ధభాగ మామె కిచ్చి అర్ధనారీశ్వరుడైనాడు. వృషభము (రాశి) పై విహరించు నీమిథునమె పురాణదంపతులు. ఈ చుక్కలురెండును, యంత్రసహాయ మక్కరలేకయే, వేర్వేరుగా సమీపమునందే

కాని టెలెస్కోపుయంత్రములో ఒక్క Cas-
tor చుక్కనే పరికిరింపగా గొప్పవిశేష మొకటి
బయల్పడెను. Castor నిజముగా నొక్క
చుక్కగాదు. అది రెండుచుక్కలజత. ఒక్కొక్కటి
కొంచెము అక్షపచ్ఛరంగుకలిసిన భవళితేజముతో
ప్రకాశించుచున్నవి. తేజోవిషయమున నొకటి రెండవ
తరగతికిని, రెండవది మూడవ తరగతికిని చేరును.
(One is of the 2nd magnitude, and the other
is a 3rd magnitude Star.) పరస్పరాశ్రయముకలిగి
పరిభ్రమించు నీజత ఒకభ్రమణము పూర్తియగుటకు
సుమారు నేయిసంవత్సరములు పట్టును. ఈ పరిభ్రమణ
ములో ఇవి యొకప్పుడు అతి సమీపమునను, మరియొక
ప్పుడు కొంతదూరమునను ఉండుటతటస్థించును. అతిసమీ
పమున నున్నప్పుటికంటె అతిదూరముననున్నప్పుడు ఈ
చుక్కలమధ్య ఎడము రెండింత లుండును. పరిభ్రమణ
పూర్తికి ౯౫౦-౧౦౦౦ సంవత్సరములగును. కడచిన
రెండువందల సంవత్సరములలో నీజతలోని చుక్కలు
పొందుచున్నమార్పులు, అనగా పరస్పరస్థానములలో
పొందుచున్నమార్పులు (Changes in the respective
positions of each other). ఈపటములో
చూపబడినవి.

Castor లోని జత

[మిథునరాశిలోని పునర్వసు చుక్కలలో నొకటి
యగు కేస్టర్ (Castor)లోని చుక్కలజత: పరిభ్రమణ-
పూర్తికి వేయిసంవత్సరములు పట్టును. కడచిన ౨౦౦ సం
వత్సరములలో వీటిస్థానములందు కనబడిన మార్పులు ఈ
పటమునగాననగును. ఈమిథున మేసాంబయూర్తిగానోపు!]

౧. క్రీ. శ. ౧౭౧౯ సం. లో స్థానములు.

౨. ,, ౧౭౭౯ ,, ,,

౩. ,, ౧౮౦౨ ,, ,,

౪.	,,	౧౮౨౬	,,	,,
౫.	,,	౧౮౫౫	,,	,,
౬.	,,	౧౯౧౦	,,	,,

ఇప్పటికి రెండువందల సంవత్సరములు పైగా
నైనను, వీటి పూర్తిభ్రమణములో చతుర్థాంశమైనను
ఇంకను కాలేదు.

3. రాజహంస మండలము (Cygnus) లోని

జత

రాజహంస మండలములో నొక చుక్కల జత
గలదు. వీటిమధ్య సకటుమారము, మన సూర్యునికిని
భూమికిని మధ్యగలదూరమునకంటె అరువదియైదురె
ట్లధికమని శాస్త్రజ్ఞులు గుఱించి తేల్చినారు. అండవృత్త
మార్గముల నివి యొకమారు పరస్పరభ్రమణము ముగించు
సరికి సుమారు ఎనిమిదివందల సంవత్సరములు పట్టునని
తేలుచున్నది. ఇవి అంత తేజోవంతములు కావు.
రెండును గలిసి మన సూర్యునిలో సగమైనను కాజాలవు.
[The Combined mass of the pair is less
than half that of our sun]

4. కన్యారాశిలోని “నల” రిక్క

(Gamma Virginis)

కన్యారాశిలో, పాశ్చాత్యులచే గామ్మా వర్జి
నీస్ (Gamma Virginis) అని చెప్పబడుచున్న
చుక్క గలదు. దానిని కేతారుపండితులు “నల”
రిక్క అని వ్యవహరించిరి. స్థూలదృష్టికి ఇది యొక
చుక్కవలె కనబడినను, యంత్రసహాయముతో చూచి
నపు డిందు చుక్కలు రెండుగలవని స్పష్టమైనది. ఇవి పర
స్పరాశ్రయములు. ఒండొంటిం జుట్టివచ్చుటకు
వీటికి నూటయెనుబది సంవత్సరములు పట్టునని
తెల్కింపబడినది. ౧౭౮౦-వ సంవత్సరము మొదలు
౧౯౧౦-వ సంవత్సరమువరకు ఆయామధ్యసంవత్సర
ములలో నివి పొందినట్లగపడినస్థానములు ప్రక్కపణ
ములో చూపబడినవి. ౧౮౩౬-వ సంవత్సరములో నీజత
నుండి వెలువడు తేజస్వరంగము లేకమై ఒక్కరిక్క

వలెతోచుట గమనింపదగినవిషయము. ఈచుక్కలు లేజోవిషయమున మాడవతరగతికి చేరునవి. మొదట నొకటి, తరువాత నొకటిచొప్పున క్రమముగా నవి లేజమున నరతరగతిపేరకు (half-a-magnitude) క్షీణించి వృద్ధినిొందుచుండును.

[‘Gamma Virginis’ అనబడు ‘నలరిక్క’

లోని చుక్కలజత. పరస్పర పూర్తి భ్రమణకాలము ౧౦ సంవత్సరములు. ౧౭౮౦ మొదలు ఆయాసంవత్సరములలో దూరదర్శినిలో చూచినపు డివి యిందు చూపబడినట్లు కనబడును.]

5. సారథిమండలము (Capella Auriga)లోని

బ్రహ్మహృదయ నక్షత్రము

కాలుచున్న మెగ్నీషియమ్తీగవలె మిక్కిలి తెల్లనికాంతితో లేజరిల్లు నీనక్షత్రమునుండి వెలుగు మనలను చేరుసరికి ౪౦ సంవత్సరములు పట్టును. స్థూలదృష్టికి ఇదియొక్కచుక్కలాగున కనబడినను, యంత్రసహాయముతో పరిశీలించినపు డిందు రెండుచుక్కలగపడును. వీటిమధ్య సకటుదూరము, మనభూమి సూర్యులమధ్య దూరమునకంటె రెండింతలకు తక్కువగా నుండును. లేజోవిషయమున నిందొకటి రెండవదానికంటె మూడు రెట్లధికమైనను, పదార్థసంచయము (mass) విషయములో రెండును సరిసమానముగానే ఉన్నవి.

6. అశ్వతరమండలములోని ప్రథమనక్షత్రము

‘ఆల్ఫా’గుర్తుగల నక్షత్రము

(Alpha Centaurus)

మనభూమికి అత్యంతసమీపముననున్న ముఖ్య నక్షత్ర మిదియే. ఇందునుండి వెలుగు మనకు చేరుసరికి నాలుగుసంవత్సరముల నాలుగుమాసములు పట్టును. సూర్యునికిని భూమికిని మధ్యదూరమునకంటె, ఈనక్షత్ర

మునకును భూమికిని మధ్యదూరము రెండులక్షలఎనుబది వేలరెట్లుండునని గణితముచేలేలినది. ఇదిమాడ స్థూల దృష్టికి ఒకటిగా తోచినను యంత్రములో చూచినపుడు ఇందును రెండుచుక్కలు వేర్వేరుగా కనబడును. వీటి మధ్యదూరము, “భూ-సూ.” దూరమునకంటె పదు నొకంతు రెట్లెక్కువ. ఇందును, ఒకటి రెండవదానికంటె లేజోధికమైనది. కాని పదార్థసంచయవిషయములో రెండును సరిసమానమే. ఇవి యొకభ్రమణము పూర్తి చేయుసరికి సుమారు ఎనుబదియేనిమిది సంవత్సరము లగును.

7. (Sirius) మృగవ్యాధ రుద్రుడు

ఇక మన మిపుడు ప్రసంగించవలసిన ముఖ్యనక్షత్రము మృగవ్యాధుడు. మన కాకాశమునందు కనబడు నక్షత్రములలో నెల్ల దిది మిక్కిలి కాంతివంతమైనది. దీనిని గూర్చిన వేదకాండలు కొన్ని అంగీరస, మార్గశిర మాసపు భారతి ౯౪౫-౯౪౬ పుటలలో వ్రాసినాము. ఇటీవలి ౧౯-వ శతాబ్దములో నీనక్షత్రమునుగూర్చిన కథ కొంత వ్రాయవలసి యున్నది.

బెసెల్ (Bessel) అను పరిశోధకు డొకడు ఈనక్షత్రపు పోకడలను గమనించి, గుణించి నిర్ణయించిన తావున ననుకొనిన వేగకు ఉండకుండుటచేత ఇది, ఒక్కచుక్కయై యుండదనియు, ఇందు చుక్కల జత యుండియుండు ననియు, ౧౮౪౪-వ సంవత్సర మన నూహించెను. కాని టెలెస్కోపులో దీనిని పరిశీలించకయే అతడు కాలము చేసెను.

మరి పదునెనిమిది సంవత్సరములకు ౧౮౬౨-వ సంవత్సరములో నొక చిత్రకథ జరిగెను. ఆల్ఫ్రాక్ క్లార్కు అండు సన్సు (Alvan Clark and Sons) అను నొక కంపెనీవారు టెలెస్కోపులను తయారుచేసి అమ్ముచుండిరి. నూతనముగా తయారైన ఒక టెలెస్కోపు లోని వెలుపలి లెన్సు (Lens)ను పరిశీలించగోరి, కంపెనీ యజమాని, ఈనక్షత్రమును యంత్రముతో చూచెను. చూడగా, ఈ నక్షత్రముకడ నల్లగా నేదో నల్లక ఉన్నట్లు కనబడెను. గాఢ పోతపోయునపుడు అందులో

నల్లనినలక చిక్కుపడియున్నదనుకొని, ఆతడు ఆ నలకను తీసివేయుటకు ఆకురాయితో పనిచేయుచుండెను. ఇంతలో నాతని కుమారుడు అచ్చటికి వచ్చి యంత్రముతో నీచుక్కనే చూచి (Father, Sirius has a companion-a dark companion!) నాయనా! సిరియస్ చుక్కతో కూడ నల్లనిచుక్కయొకటి తోడుగా నున్నది సుమా!" అనెను.

తండ్రి:— ఆనల్లటిది తోడుచుక్క కాదురా! అది గాజులెన్నలో చిక్కుకొనియున్న నలక. అది తీసివేయుటకే ఆకురాయిపని కావలసి వచ్చినది.

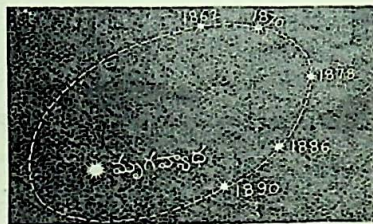
కుమారుడు:— కాదు నాయనా, అది నలక కాదు. లెన్నలో లోపములేదు. ఆకురాయిపని అవసరము లేదు. ఆ నల్లటిది సిరియస్ తోటిచుక్క. లెన్నలో నలకయే అయినపక్షమున, ఈ పెలెస్కోపుతో నీచుక్కచూచినను, ఆనలక అట్లే ఉండవలెను. ఇంకే చుక్కనైన చూడు. వాటిలో గూడ వదలక ఈనలక కనబడినయెడల, దీనిని లెన్నలోనలక అనుకొందము. లేని పక్షమున అది సిరియస్ తో నున్న నల్లచుక్క అనుకొందము.

అని వారిరువురును మరికొన్ని చుక్కలను పరీక్షించిరి. కాని ఆనల్లనిస్వరూపము వాటిలో నెక్కడను కనబడలేదు. ఎన్ని మారులు చూచినను వదలక సిరియస్ (మృగవ్యాధుని)లో నానల్లచుక్క కనబడుచునేయుండెను. కుమారుని యూహ సరియైనదని తండ్రి యంగీకరించెను.

వెంటనే తంతివార్తలమూలముగా సిరియస్ చుక్కతో నల్లనిచుక్కయొకటి కలదని ప్రపంచము నాలుగుమూలలకు ప్రకటింపబడెను. గణకు లనేకు లత్యుత్సాహముతో, మృగవ్యాధునితో నున్న నీలగోళమును పరీక్షించిరి. అది పరిభ్రమించు కక్ష్య (orbit) నిర్ణయించిరి. అందుగల పదార్థసంచయము (mass), దాని చుట్టుకొలత లోనగు వివరములను నిర్ధారణచేసిరి.

నల్లని యాగోళము మన భూగోళమంత పెద్దది. అనగా చుట్టుకొలత సుమారు (౨౫౦౦౦) ఇరువదియైదు

వేలమైళ్లు ఉండును. నల్లగోళమైనను అయ్యది దారుణమైన వేడికి స్థానమైనది. అట్లయ్యును అతిసాంద్రమైనది. ఇరువదియైదులక్షలమైళ్లు చుట్టుకొలతగల మన సూర్యగోళమునందున్నంత పదార్థసంచయము అందులో నిమిషియున్నది. అందొక ఘనఅంగుళము- అనగా అంగుళము పొడుగు, అంగుళము వెడల్పు, అంగుళము ఎత్తుగలముక్క ఒకటన్ను బరువుతూగును. అంతదారుణమైనగరిమ కలదానీలగోళమునకు. నీటికంటె ఆరువదివేల రెట్లు సాంద్రమైనపదార్థ మందు గలదు. అభేద్యమును, అతిసాంద్రమును, అత్యుష్ణ ప్రభూరితమును నైన యీ నీలగోళము మృగవ్యాధరుద్రుని వశపర్తియై, యారిక్కును విడక తిరుగుచున్నది. ఆయాసంవత్సరములలో మృగవ్యాధ, నీలగోళముల పరస్పరస్థానములను నూచించుపట మీ క్రింద కలదు. పాతకు లా. యండవృత్తమును గమనింతురుగాక.

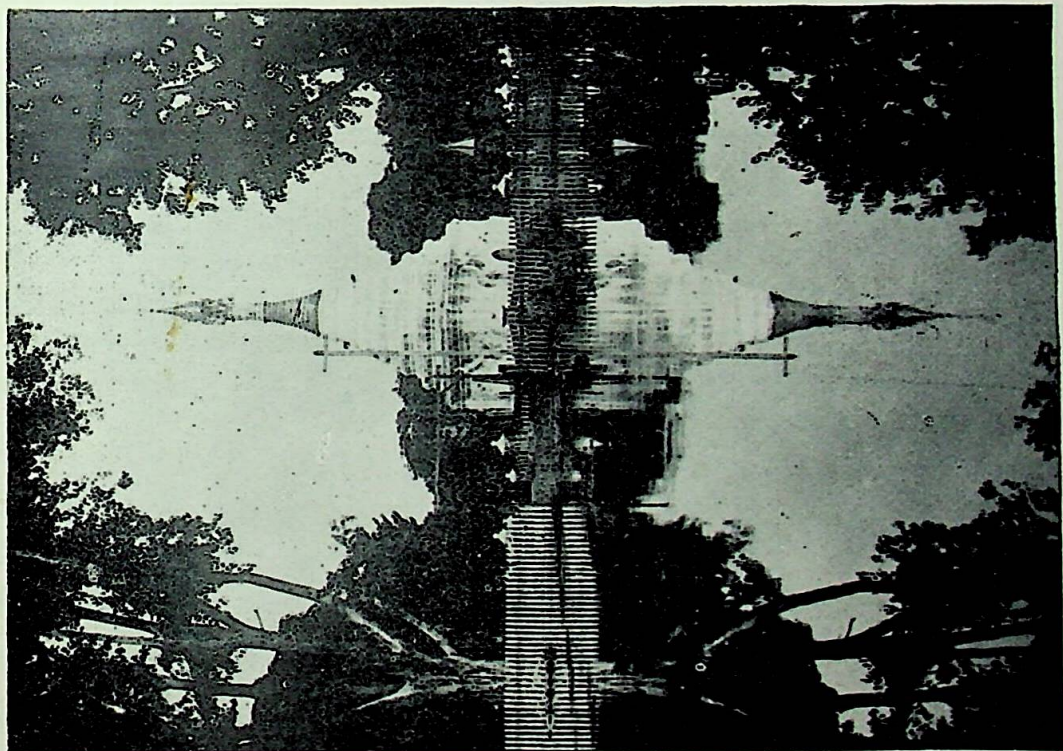

[మృగవ్యాధనక్షత్రముతో కూడనున్న నీలగోళము యొక్క కక్ష్యమార్గము (Orbit) భూమిపైనుండి చూచునపుడు కనబడువిధానము. ఆయాసంవత్సరములందది సాందుస్థానము లీపటమునందు చూడవగును. ఈ నీలగోళమే మన పురాణములందు ఈశ్వరుడు నేరెడుపండువలె మింగినాడని వర్ణించిన “హాహాలాగ్ని”]

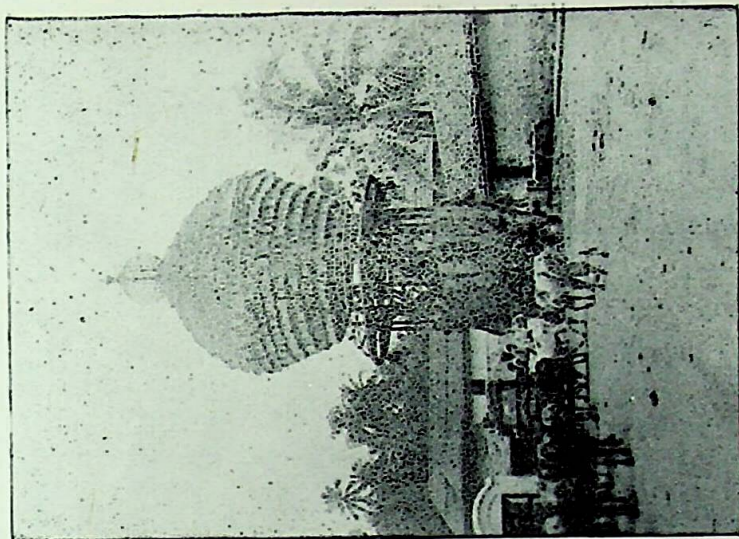
ఈచుక్కలజతనుగూర్చి శాస్త్రవేత్తలు ఈక్రింది యంశములు నిర్ధారణ చేసిరి:

౧. వీటి పరస్పరభ్రమణము పూర్తి యగుసరికి ౫౮౫ సంవత్సరములు పట్టును.

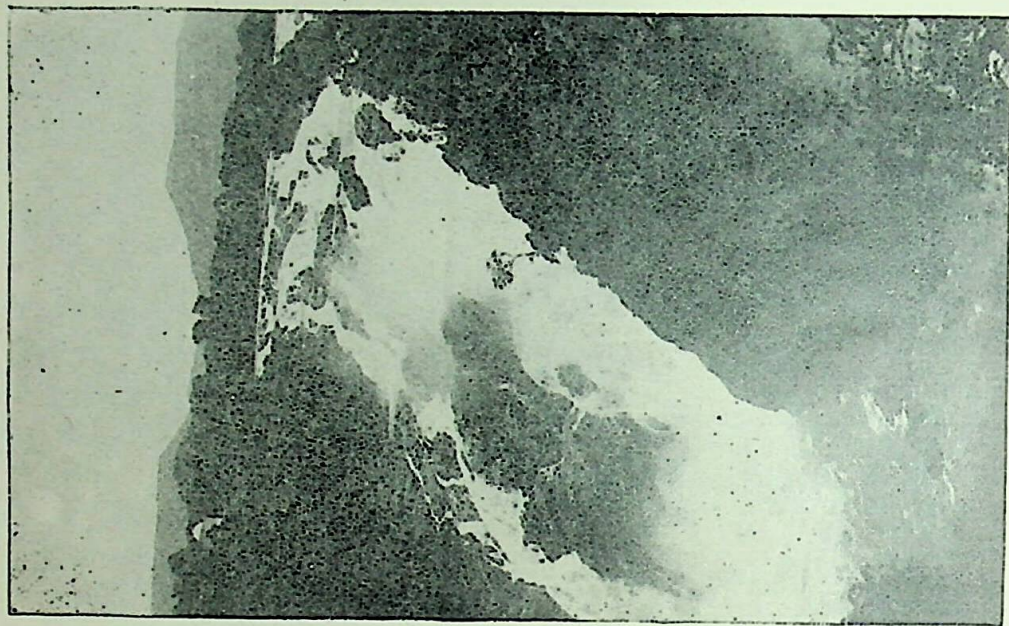
౨. మన సూర్యునికంటె మృగవ్యాధరిక్కులో పదార్థసంచయము రెండింత లెక్కువగలదు; నీలగోళ

జలమధ్య దేవాలయము, బర్మాలో ఇట్టి దేవాలయములు
కొలనులలో, చెరువులలో కట్టిన వనేకములు కలవు G. S. A.

స్వబ్రహ్మణ్యస్వామి రథము, ఉడిపి
విచిత్రనిర్మాణము, యన్. శివకరసుబ్రహ్మణ్యం.

కావేరిజలపాతము

ఆకుండి వెంకటాద్రి

చేపలు పట్టుటకు

యం. బి. కమలనాథ నాయుడు

ములో మనసూర్యునియం దున్నంతపదార్థ సంచయము గలదు.

విమృట ?

A Nebula-no-doubt; and after untold ages, the formation from it, possibly of a new system, rising phoenix-like from the vast crematorium, and filling the place of the old one. A new central sun, perhaps, with its attendant retinue of planets and satellites and teeming life, perchance, appearing once more in fulness of time.

3. మృగవ్యాధిరిక్కు మన సూర్యునికంటె ౬౩ రెట్లు తేజోశక్తికమైన హహోశము; నీలగోళమునకు మన సూర్యునికంటె ౧/౧౬౦ వ పాలైన కాంతి లేదు.

౪. మనభూమి, సూర్యుల మధ్యదూరమునకంటె ఈజతచుక్కల మధ్యదూరము సుమారు ౨౨ రెట్లు అధికముగా నుండును.

౫. మనభూమికిని మృగవాధ రిక్కుకును మధ్య ఇచ్చటిదూరము ఏబదిలక్షల కోట్ల మైళ్లు. దీని వెలుగు మనకు చేరునరీకి ఎనిమిది సంవత్సరములకు పైగా పట్టుచున్నది.

౬. మన భూమితోసహా, సూర్య కుటుంబము తూమునకు పండ్రెండుమైళ్ల చొప్పున, విష్ణుమండలమునకు ఉత్తరమునగు పిజామండలము (Lyra) లోని బ్రహ్మ నక్షత్రము (Vega) వంకకు పోవుచున్నది.

౭. మృగవ్యాధ రిక్కుకంటె మన సూర్యకుటుంబమును జేనుదగిలి యీమార్గముననే వచ్చుచున్నది.

౮. సుమారు ఐదులక్షల సంవత్సరములనాటికి మృగవ్యాధుడును, నీలగోళమును మన సూర్యకుటుంబమును, భూమిని కూడ మట్టిగలవు.

౯. మనభూమి యీరూపునిబారినుండి తప్పించుకోనేరదు. సుడిమార్గమునబడి ప్రవాహవేగముచే కొట్టుకొనిపోవుటయే కాని ఆగి మరలుటకు శక్తిలేని చెండువలెను, నూదంటురాతికొండచే నాకర్షింపబడు నాకవలెను విడిచిపెట్టి నీనీలగోళమువాతబడును. అదియే ప్రళయము.

౧౦. సంఘర్షణ జరిగిన ఎనిమిది మిలియన్ల ప్రళయజ్వాలల లీ భూగోళమును ఘనపదార్థముగాన, ద్రవపదార్థముగాను ఉండనీయవు. వాయువు, పొగ, మబ్బు లేవు మరేమియు మిగులదు. కొండలు, గోడలు, మేడలు, చెట్లు, చేమలు అన్నింటితో భూమి ఘనముగా మగును

The world's great age begins anew,
The Golden years return,
The Earth dith, like a snake anew.
Her winter weeds out wren,
Heaven smiles and faiths and Empires gleam. ...

[C. M. Dolmage. Astronomy of To day Page 347. Etc.]

మన పూర్వుల గ్రంథములలో వర్ణించబడిన ప్రళయద్రుడు, ప్రళయము, పునఃసృష్టి క్రమమిదియే కదా! కలియుగాంతమున పునః కృతయుగారంభమీ తీరుననే పురాణములు వర్ణించుచున్నవి.

పాలసముద్రము

నీలమై, నానారూప, వర్ణ, తేజో విశేషముల చేత నవరత్నములలాగున ప్రకాశించుచుండు నక్షత్రములచే భూపితమై, అపారమై, నలుదిక్కులను వ్యాపించియున్న ఆకాశగోళమునకు మధ్య ఒడ్డుగమువలె తోచుచు, ధవళధవళమై ప్రకాశించుచు, చూపరులకు అద్భుతాశ్చర్యముల గలిగించుచుండు క్షీరవాహినిని (Milky way) గూర్చి మనము ఈవరకు అప్పుడప్పుడు కొంత ప్రసంగించియుంటిమి. క్రీముఖసంవత్సర శ్రేష్ఠ మాసపుభారతి ౯౬౭-౬౮ పుటలలో క్షీరవాహిని యొక్క రెండుకాఖిలను చూపుటములను గూడ చేర్చినాము. ఇపుడావిషయమును గూర్చి మరికొన్నియంశములు తెలిసికొన యత్నింతము.

పాలపుంతను గూర్చి చెప్ప పాశ్చాత్య గాథలు బహుప్రాచీనకాలమునుండి యీకాంతిపుంజము ఈతేజపుదట్టి, సమస్త దేశములలోను మనీషావంతుల

దృష్టి నాకర్నించి యున్నది. పలువురు బుద్ధిమంతులు దీనిని పలువిధముల భావించి యున్నారు. ఎనెక్జాగోరస్ (Anaxagoras) అనుగ్రీకుపండితుడు ఇది ఆకాశమున ప్రతిఫలించు భూచ్ఛాయయని భావించెను. ఎరిస్టాటిల్ (Aristotle) అను తత్వవేత్త ఈ ధూమి నుండి వెడలు కొన్ని వాయువిశేషములు (Certain vapours from Earth) పైకి వెడలి ఆకాశమున నిట్టి ధవళ లేజముతో మెఱయుచు కనబడుచున్నవని యాహించెను. గ్రీకులదేవతలకు గమ్యస్థానమైన ఒలింపస్ పర్వతశిఖరమునకు రాజమార్గ విత్తెల్ల పుంతయేయని గ్రీకులనుకొనుచుండెడివారు. "మనసూర్యునిరథము ఈ మార్గముననే బహుకాలము నడచెడిది. పిమ్మట ఈ మార్గమున వదిలి అతడు వేరొక మార్గమున పోవుచున్నాడు. సూర్యుని తొలిబాటు ఇపు డీరూపమున మన కాకాశమున గోచరించుచున్నదని యొక గాథకలదు.

పాలవలె నీలేజోమార్గము తెల్లగానుండుటచేత రోమనులు దీనిని పాలదారి (Via Lactea) యనిరి. రోమనుల ముఖ్యదైవమైన జ్యూపిటర్ (Jupiter) దేవునకును, ఆతనిరాణియైన జూనోదేవికిని (Juno) పుత్రుడైన హెర్క్యులీస్ (Hercules) యోధునకు తల్లి స్తన్యమిచ్చుచుండగా, ఎందుచేతనో ఆమె కొపించి బాలకుని త్రోసివేసెను. ఆమెకుచాగ్రమునుండి యపుడు వెడలిన తనుబాలు ధారగట్టి యాకాశ మంతయు వ్యాపించి యీక్షీరమార్గమై నిలిచిపోయె నని రోమను గాథ లున్నవి.

మెక్సికో గాథలు (Mexican legends)

ఉత్తరదక్షిణ అమెరికాఖండములమధ్య మెక్సికో అనుదేశము గలదు. ఐగోళమును ఆదేశస్థులు ప్రాచీనకాలములో చక్కగా పరిశీలించిపనిచేసినారు. సృష్టిక్రమమునుగూర్చి వారియూహ లిట్లు సంగ్రహముగా తెలుపబడినవి. "నీలవర్ణుడైన ఆకాశపురుషుడే సృష్టికర్త. ఆతడే దేవదేవుడు. అతనిభార్య లేజోరూపిణియైన యీ తెల్లపట్టిక. ఆమె మూర్తిద్వయప్రకాశిని (Dual mistreks) ఇట్లునుటకు కారణము, రాజహంసమండలము

నుండి దీనుక త్రిశంకునివలెను ఈ కాంతిపుంజము రెండుపాయలుగా వ్యాపించియుండుట. నీలవర్ణుడు తన లేజస్సును (వీర్యమును) తనభార్యయందు నిలిపినతీత్రములను, గ్రహములను సృష్టించెను. అందును సూర్యచంద్రశుక్రగ్రహములు ముఖ్యములైనవి. గ్రహనక్షత్రాదుల దేవతలు అనుకొని, వాటి కనుమూపమైన రూపవేషములు గల ప్రతిమలను వేసవేలు తయారుచేసి మెక్సికో ప్రజలు పూజచేయుచుండిరి. అట్టి శిలావిగ్రహములు, మట్టిబొమ్మలు, చారు చిత్రములు పెక్కువేలున్నవి.

ఇటీవల యూరపుఖండవాసులలో

సామాన్యజనుల భావములు

దేవదర్శనార్థమై వెడలెడు యాత్రికుల కీ తెల్లపుంత రాచబాట యనుభావము పడదు పెక్కుదేశములలో ప్రబలియున్నది. ఇది కాశీరామేశ్వరముల మధ్యపుంతయని చెప్పెడువారు మన దేశములో చాలమంది గలరు. ఇట్లే జర్మనీదేశములో నిది జేమ్సునుని (St. James) నుడికి మార్గమున ప్రతీతిగలదు. ఇంగ్లండులోని నార్ఫోక్ (Norfolk) దేవాలయముతో సంబంధించిన వాల్సింగ్ హామ్ (Walsinkham) మార్గమిదే యని ఇంగ్లండుదేశములో పాటకపుజనులు అనేకులు నమ్ముచున్నారు. ఆమాంతులైన యాత్రికు లిట్లు భావించుటలో అసందర్భము, నైచ్యము గలవని యాత్రేపించుట తగదు యాత్రికుల శిరస్సులపై ననోవీధిని అచింత్యమును, అజ్ఞేయము నై ధవళధవళమైనకాంతితో మెఱయు నీపుంతను చూచినపుడు, శిశువులవలె నమాంతులగుచు, అంతెటను భగవంతుని దర్శనమే కోరుచు, ఆపర మేశ్వరునిగూర్చి వ్యయప్రయాసముల పరిగణింపక బహుమారముపోవు యాత్రికులకు అట్టిభావములు పొడచూపుట సహజము.

మనపల్లెటూళ్లలో గొల్లలులోనగు క్రీకృష్ణభక్తులు ఆబాలగోపాలుడు మేపునకై గోగణమును తోలుకొని పోవు పుంత ఇదేయని నేటికిని చూపుచున్నారు.

ఇట్టి యాహులకు అంతము లేదు. ఈ తెల్ల పుంతనుగూర్చి అనాదికాలమునుండి పలువురు పలువిధముల చింతించినారు; భావించినారు; వ్రాసినారు; ఇప్పుటికిని పరిశీలించుచునే యున్నారు. శాస్త్రోత్పత్తి జరుపబడిన పరిశీలనల (Scientific investigations) వలన లేలిన ఫలితములందలి ముఖ్యాంశములను సంగ్రహముగా నీక్రింద వ్రాయుచున్నాను.

క్షీరవాహిని గురించిన పరిశోధనల

ముఖ్యఫలితములు

౧. మనకు ఆకాశమున కనబడు నక్షత్రములనే దివ్యభాషనునకు పునాది యీ తెల్లపుంతయేను అనగా, ఆకాశమున లేజరిల్లు నక్షత్రకోటులకు ఇదేమూలము; ఇదే ఆధారము; ఇదే సంస్థానము.

౨. ఈనక్షత్రకోటులు ఆకాశమున వ్యాపించి యున్న విధానమును ఓపికతో పరిశీలించగా దీని సమసు (Plane) నను రించియే ఆయానక్షత్రములు నిర్మి, మార్చి, నిలుపబడినట్లు తోచగలదు. చుట్టును ఈ తెల్ల పుంతదరికి ఆయానక్షత్రములు విశేషముగా తేబడినట్లు స్పష్టమగుచున్నది.

౩. అపుడపుడు క్రొత్తక్రొత్తగానోచి యఖండ తేజముతో వెలుగుచు నదృశ్యమగుచుండు విచిత్రనక్షత్రములు ఈ క్షీరవాహినిపరిసరమునందే విశేషముగా కానవచ్చుచున్నవి.

౪. భావికాలమునందు నక్షత్రములుగా పరిణమింపగల నేటి Nebula రిక్కమబ్బులన్నియును ఈ క్షీరవాహినిసమీపమునందే విశేషముగా కానవచ్చుచున్నవి.

౫. చుక్కలగుత్తులు (Star-clusters) లో నపు నక్షత్రవిశేషములును, సుడి చుట్టును (Spiral Nebulae) శంఖాకృతులును గలిగినట్లు తోచు మబ్బు రిక్కల విశేషములును, ఇంకను ఇట్టి విచిత్రవిశేషములన్నియు ఈ క్షీరవాహిని సమీపమునందే కనబడుచున్నవి. కాబట్టి ఈ క్షీరవాహినికిని, మననక్షత్ర

మండలమునకును, జన్య జనక సంబంధమునదను చాల సన్నిహితమైన సంబంధము కలదని ఇంతవఱకు జరిగిన శాస్త్రపరిశోధనల (Scientific researches) వలన నిశ్చయింపబడినది. ఈ విశ్వముయొక్కరచన సంబంధమైన మర్మము క్షీరవాహినినిబోనే కలదని చాలమంది శాస్త్రజ్ఞులే తలచుచున్నారు. మైనివివరించిన మెక్సికో గాల్లండ్లలి అభిప్రాయమును నేటి శాస్త్రపరిశోధనలు సుపపఱుచుచున్నవి.

ఇట్టి భావములనే మనస్సున నుంచుకొని మన ప్రాచీనయుగీన తత్తులు మనపురాణములు రచించినని చెప్పుటకు గల ఉపపత్తులను సంగ్రహముగా నిటచర్చింతము.

ఎదు రెదురుగా పోవు నక్షత్రగణములు

దేవతలు - దానవులు

ఆకాశమునందు కనబడు నక్షత్రములన్నియు, వాటివాటి స్వక్రియగమన (Proper motions) విశేషములనుబట్టి రెండుగణములు (Two groups) గా విభజింపబడినవి. ఈగణములు ఒకదానికొకటి ఎదురుగా పోవుచున్నవి. ప్రకాశమును, గమనమును శీలములుగాగలిగి ఒండొంటి కెదురునడుచు ఈగణములే మనపురాణకర్తల దేవదానవగణములు. 'దివ' మనగా ఆకాశము. 'దేవ' అనగా ప్రకాశించునది. దివ్యమనగా మేలైనది, ఉత్తమమైనది, లేజోవంతమైనది అను నర్థములు గలవు. ఇవన్నియు ఖగోళచారులగు నక్షత్రాదుల కన్యయించును. ఒకవంకపోవు చుక్కలు దేవతలుగాను, వాటికి వ్యతిరేకముగా, అనగా ఎదురుగా వచ్చు చుక్కలు రాక్షసులుగాను విభజింపబడినట్లు కానవచ్చుచున్నది. పరస్పర వ్యతిరేకగమనశీలములుగల యిట్టిగణములు రెండు గలవని ప్రఖ్యాఖగోళపరిశీలనలచేత నిర్ధారణచేసిన కాప్టీన్ పరిశోధకుని వాక్యములు గమనింపదగియున్నవి.

Says Professor J. C. Kapteyn. [Dutch Astronomer of Gottingen University]:—

'A great part of the visible universe is occupied by two vast streams of stars'

travelling in opposite directions. In both these great streams the individual bodies are found besides, to be alike in design, alike in chemical combination, and alike in the stage of their development". Quoted by Cecil M. D'Amage in his book "Astronomy of today. Page 285 onwards Another important quotation by Svante Arrhenius in his book. "The Destinies of stars, page 60 :—

'Stars rushing forth in the sky belong to two groups — one coming from the Orion Constellation; and the other from nearly a right angle - 100° from scorpio.' This is one of the most remarkable astronomical discoveries of these days by Prof. Kapteyn.

ఈ యుభయోన్మమునకు మరయొక ప్రమాణము ఇచ్చుట అవసరమని యెంచి వ్రాయుచున్నాను.

Harmsworth. Popular Science. The Universe, Vol I. Page 261 :—

"Just within recent years, the twentieth Century has succeeded in obtaining evidence of action in the sky...so-called fixed stars are all in motion here motion is orderly. It varies in direction in each case, but on the whole, its motion, so far as the stars we can observe are concerned is mainly in two opposite directions. J. C. Kapteyn of Gottingen, and A. S. Eddington of Greenwich have demonstrated the existence of these two streams. They are not two universes, but two halves or parts of the Universe."

బాబిలోనియా దేశస్థులు ప్రాచీనకాలములో నక్షత్రములనుగూర్చి చాలా పరిశోధనలుచేసినారు. క్రిస్తు పూర్వము రెండువందల సంవత్సరముల క్రితమువాడైన కిదిన్ను (Kidinnu) అను బాబిలోనియన్ సిద్ధాంతి అనాటి నక్షత్రములయొక్క స్థానములను సరిగాచూపుటకు పట్టికలు తయారుచేసినాడు. నక్షత్రములనుగూర్చి అతనిభావన యేమనగా:—ఈ నక్షత్రములనునవే దేవ

తలు. భూమిరచనమునకంటె వానిరచనము బహుపరిశుద్ధమై మంచినీతనముగలిగి యొప్పుచుండును." ఇట్లు బహుయుగములలో బహుదేశములందలి బుద్ధిమంతులకు నక్షత్రములనుగూర్చి గణనయభిప్రాయములనుగమనించితిమి. వేన, శాస్త్రు, తురాణకర్తలైన మన ఋషిసత్తముల భావములు గవీనపరిశోధనలచే నెట్లు నిరపక్షిన్వో యాతము.

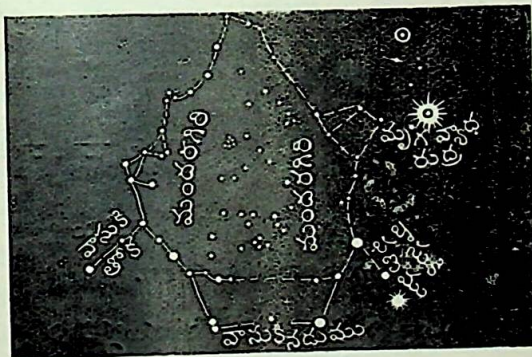
దేవతలును, రాక్షసులును, కశ్యపుడు పులస్త్యుడు మొదలగు ఋషుల సంతతులలోనివారే. ఐనను వారు పరస్పరభిన్నములును, వ్యతిరేకములునునైన హద్దముల ననుసరించు విద్యేభులు. Kapteyn పండితుని పరిశోధనలవలన కేలినయభ్యాంశములేమనగా

(Scorpio.) అనగా వృశ్చికరాశి జ్యేష్ఠవృశ్చిక రాశిలోనిది. జ్యేష్ఠనక్షత్రమునకు అధిపత (Presiding deity) ఇంద్రుడు. "జ్యేష్ఠానక్షత్రమింద్రోదేవత" అని శ్రుతి. ఇంద్రుని ప్రాంతములనుండి వెనుల చుక్కలగుంపు ఒకటి. ఇంద్రునిప్రక్కను మీరుగా ఉత్తరమున విష్ణువున్నాడు. వృశ్చిని సహరించుటకు ఉద్యుక్తుడైన ఇంద్రుడు, వేవేగ పెద్ద అడుగులు వేయుచు తనతోహాస రమ్మని విష్ణుని పిల్చు బుక్కులు కొన్ని చూడనగును.

...అథాబ్రవీద్వృశ్చిమింద్రోహనిష్యన్
సఖే నిష్ఠో వితరం విక్రమస్య.—IV.౧౮. ౧౧

ఇట్లే VI. ౬౯. ౮; VII. ౯౯. ౫, ౬. I. ౧౫౫-౨ లోనగు బుక్కులలో విష్ణువు ఇంద్రునకు తోడై వృశ్చిని చంపించినట్లు కలదు. ఇంద్ర, విష్ణు పులస్తానము వృశ్చికరాశిసమీపమున నుండుట గమనించ దగియున్నది. వీరు దేవతలలో ముఖ్యులు. ఈప్రాంతములనుండి వీరితో కడలి వీరితో ముందునకు సాగిపోవు చుక్కల గుంపు ఒకటి. వీరిమార్గమునే అనుసరించి పోవు నక్షత్రములు దేవవర్గములోని వగును. J. C. Kapteyn పండితుడు Scorpio అనగా వృశ్చికరాశి సమీపమునుండి వెనుల చుక్కలగుంపు అని చెప్పిన దీదేవతల చుక్కలే అని నామనవి.

Kapteyn పంశికుశుచెప్పిన రెండవచుక్కల గుంపు Orion నుండి మొదటిగుంపునకు ఎదురుగా పోవు చున్నది. Orion అనగా వృశ్చికం రాక్షసుడనియు, మాయామృగము, మృగశిరస్సుకలవాడు అని వేసమున వర్ణింపబడినవాడు. వీడి అనియు తోకమాన్య బాలగం గాధర తిలకుగాను చెప్పినది సరియైందే. ఇంద్రాదిదేవగణ్య భూలలో వృశ్చికం రాక్షసుడనియు గలను. ఈ దేవదానవుల పోరు ఆయా నక్షత్రములు పరస్పరము అవలంబించుచు అనుసరించుచు పోవు వ్యతిరేక గమనమార్గములచేతగూడ రూఢమున చున్నది. J. C. Kapteyn, Eddington పంశికుల పరిశోధనలచే నిర్ధారణకాబడిన రెండుచుక్కల గుంపుల వ్యతిరేకగమనమార్గరీతముల మూలముగా, పురాణ కథితమైన దేవదానవవిద్యోవసరణి భౌతికశాస్త్ర (Physical Science) దృష్టితో యధార్థముని నిరూపితమగుచున్నది. ఇంద్రవృశ్చికులు, ఉదయాస్తమయ సందర్భములలో Diametrically Opposite సరిగా

పాలసముద్రము

నెదురు నుండుటయేకాక, వారి వారి స్వక్రియగమనముల (Proper motion of these stars)తో గూడ ఒకరి కొకరు ఎదురుగా పోవుట గమనింపదగిన విశేషము.

దేవదానవులు పాలసముద్రమును ముగించుట

మృగశిరస్సు రాక్షసుడునోబ ఆకాశమును, అచట ధవళమైతోచు క్షీరవాహినిని గమనించువారికి,

అచట నొకనిశేషము గోచరింపగలదు. అదేమనగా, అచటి క్షీరవాహినికి ఒక ప్రక్క వృశ్చికం (Orion) ను, రెండవప్రక్క పువ్యమినక్షత్రమును కనబడగలవు. ఆమధ్య, క్షీరవాహినిలోనే, ఈ ప్రక్కపటములో చూపబడిన చుక్కలగమనము. కొంచెము కేటకక్కువ చుక్కలతో, తెల్లనిపాలసముద్రమువై మందరగిరి కేలి యాడుచున్నట్లును, కవ్యమువంటి ఆకాండకు చుట్టుకొని పామున్నట్లును స్ఫురింపగలను. వాసుకి యనుసర్యము యొక్క పడగ అని చెప్పదగిన చుక్కలును, మధ్యచుక్కలును ముచికాంతిగలిగి కనబడును. తోక భాగమునందలి చుక్కలు అంతకాంతివంతములు కావు. కాని అవిగూడ స్పష్టముగా కనబడుచునేయుండును. ఘనము వృశ్చికుని వంకను, తోక పువ్యమినక్షత్రము పెట్టుకొని వాసుకి మందరమును చుట్టియుండుట గమనింపవలయును. వాసుకి శిరమును రాక్షసులును, తోక దేవతలును పట్టుకొని ముగించిరిని పురాణములు తెల్పుచున్నవి. ఆకాశమున హడ ఆవిధముననే కనబడుచున్నది.

పువ్యమినక్షత్రమునకు అధిదేవత బృహస్పతి యని శ్రుతిప్రమాణము. బృహస్పతి దేవగుడు. ఆచార్యునివెనుక సర్వాధిదేవతతో ఆశ్రేష్యయు, పితరు లధిదేవతలుగా మహానక్షత్రమును, ఆర్యభిమున లధిదేవతలుగా ఘనీ నక్షత్రములును, సరితృ డధిదేవతగా హస్తయు, త్వష్ట్రు, వాయు, ఇంద్రాక్షులు, మిత్రుడు, ఇంద్రుడు లోనగు దేవత లధిదేవతలుగానున్న చిత్ర, స్వాతి, విశాఖ, అమరాధ, జ్యేష్ఠాదినక్షత్రములును వరుసగా గలవు. ఇంతయు దేవతల బలగము. వృశ్చికుని తోపాటు ఘోరశింశుమారము (Cetus) తో చేరిన రాక్షసులగుచున్నది. ఈ దేవదానవులకలిసి పాలసముద్రమును మందరగిరిచుట్టు వాసుకినికట్టి ముగించగా ముగించగా తొలుతపుట్టినదే హాలాహుగ్ని.

విశ్వభీకరమైన ఆహాలాహుగ్నిని వశపర్వుకొని అదిమిపట్టుకొని నేరేనుపండువలె మ్రొంగి కంఠమున నిలుపుకొన్న రుద్రుడు (మృగశిరస్సు రాక్షసుడే కలను. అతడే Sirius నక్షత్రము. ఆనక్షత్రమును

వీడిపోనేరక వశవర్తియై అతనియండవంటి తిరుగు నీల
గోళమే ఈహాలాహలము. దాని దారుణస్వభావ మెట్టికో
ఆచుక్కలజతనుగూర్చి వైనివ్రాసినఅంశములవలనకొంత
తెలియుచున్నది. అది మిక్కిలివేడియైన గోళము. అ
ట్లయ్యెను అందొకఁడును అంగుళము ఒకటన్న బరువు తూను
నని శాస్త్రజ్ఞులు గుణించిలేల్చినారు. టన్ను అనగా
13 మణుగుల రెండువీకెల రెండుపానులబరువు. మన
ధూమిపాదకంటె అచట గరిమ రెండువేలరేట్లు అధి
కము. ఇట్టి యతిదారుణస్వభావముగల యా ఘోరపు
టగ్నిని ఈశ్వరుడు నేరెడుపండువలె దిగమింగి కంఠమున
నిలిపియుంచుకొని నీలకంఠుడయ్యెనని మనపురాణకర్తలు
వర్ణించిన అంశములు శాస్త్రీయసత్యములు (Scientific
truths) గాని వెట్టికవుల పిచ్చిపాతలుకావని Bessel
గణకుని ఊహలవలనను, Alvan Clark and Sons వారు
తెలస్కోపులో ప్రత్యక్షముగా చూచి కనుగొనుట
వలనను, ఆసియ్యట శాస్త్రజ్ఞులు పరిశోధనలవల
నను ఋజువై నిర్ధారణ కాబడినది. సాహస్యస్థూల
దృష్టికి సాధ్యముకాని యీ ఖగోళరహస్యములను మన
పూర్వజులు ఏవిధమున గ్రహింపగలిగిరో మనకు

తెలియరాకున్నది. ఎట్లయినచేమి, వార లిట్టిమర్కములు
గ్రహించిరి. గ్రహించుటయేకాదు, జనసామాన్యమునకు
సులభముగా బోధపఱచునట్లు, ఆప్రకృతిసత్యములనే
ఆధారముగా చేసుకొని రమ్యకథాశాలమును కల్పించి
ఆచుహనీయులు పురాణానులు రచించిరనుట కీ పాల
సముద్రమథనము, హాలాహలాగ్ని యుత్పత్తి, ఈశ్వ
రుడు దానిని భక్షించి నీలకంఠుడగుటయు ననుకథలు
ప్రబల తార్కాణములు. రుద్రుడు లయకారకుడని
యార్యులు చెప్పినదిహాస సత్యమే. మనసూర్యకుటుంబ
మును, ధూమిని వెంటనంటి యీరుద్రుడు వచ్చునుండుట
సత్యము (Physical truth). కొన్నిలక్షలసంవత్సర
ములనాటికి, అతనివశమున నదిమిప్పటవలన యానీల
గోళము మనధూమిని డీకొనిదానికి విలయముచెచ్చుటయు,
అదే ప్రళయమగుటయును గమనించుకోవలెను. రుద్రుడు
ప్రళయకారుడని మనవారుచెప్పిన తత్త్వవిషయమునకు
భౌతికార్థ (Physical Sense) మిదియేన. పాలసముద్ర
మగనపుకథలోని కొడువసంగతులు వేరొకప్పుడు
చర్చింపతము.

అంచకూన

బొడ్డు బాపిరాజు

నిన్ను నీ వెఱుంగకున్నావు నిక్కమ్ము
చిన్నియంచకూన! చెలువమొలుకు

నీపదమ్ము లంటి నృత్యేంద్రి విలాస
ధన్య యయ్యె! రసికమాన్య యయ్యె!!

చదల నల్లనల్ల సాగెడి తెలిమబ్బు
వోలె, కొలకునీట దేలియాడు

తెల్లదమ్మివోలె, నుల్లిమ్ము గదలించి
కదలు నీదునడక కన్నువిడక.

మీకొలమ్మువారు మాకు కవీంద్రుల
కెల్లయెడల వినుతికెక్కువారు

తల్లివాణి మనము గొల్లగొన్నచెలిమి
వార లదియుగాక వారునములు.

జగముచూపు గొన్నసాగసులముద్ద! ని
న్ననుగమింపలేడు ఘను డతండు
సరసులందు బ్రదుకు జారి పల్చన యగు
గాక; నీకు కొదువ గదియ దెప్పుడు!

సరసవచనరచన జాలువారగ రాఁడు
బార మొండు నడిపి పరమకరుణ
నలు నొకింటివాని సలిపిరి మీతారు
పరహితార్థపరులు మఱపురారు!

“స్వాతంత్ర్యము, అంటే యేమిటి?”

కల్లపాలెం కృష్ణరావుగారు

ఉన్నమాట అంటే యెవరికైనా ఉంటుంది. ఇది సర్వజనసామాన్యము. అలా అని వనవిషయాలు మనము చెప్పుకోకుండావుంటామా? తప్పేనా, ఒప్పునా, మనలో మనము తర్కించుకొని, అవసరమైనమార్పులు చేసుకొంటావుంటామి. అందరి కష్టనష్టాలకు మనమే బాధ్యులము.

ఇది తిరుగుబాటుయగము. ఎక్కడ జూచినా ధిక్కారము తాండవమాడుతూవుంది. దాస్యశృంఖలలు త్రేంచి, స్వేచ్ఛాగానము చేయడానికి, అందరుమందంజ వేస్తున్నారు. స్వరాజ్యసంపాదనకు త్యాగమూర్తులెందరో, నడుములు గట్టి ప్రయత్నము చేస్తున్నారు. ఇందుకు మనం గర్వపడవలసిందే, ఈ కుశోదయసమయాన్ని తిలకించి, ఆనందించాలిందే; కాని, స్వరాజ్యమంటే యేమిటో మన మెంతవరకు స్వేచ్ఛగా విహరించవచ్చునో తెలుసుకోకుండా మనలో చాలామంది ప్రవర్తిస్తున్నారు. ఈవిధంగా తప్పుదారి తొక్కుతున్నవాళ్లు ముఖ్యంగా, నేటికాలపు విద్యార్థులలోను, లోకానుభవములేని యువకులలోను పలువురున్నారు. నానమ్మకము, స్వేచ్ఛ అంటే తిరస్కరించడమనే వీరిభావమేమో? చిన్నా పెద్ద అనే యోచన, మంచి చెడ్డ అనే వివేకము అంతరించినవి. ఏవరికివారు నాకంటే గొప్పవారు లేరనుకొంటున్నారు. తండ్రి కొడుకును “నాయనా! ఆపని చేయవద్దురా” అంటే “నాయిష్టం పా”మ్మంటాడు. గురువును శిష్యుడు “నీవెంత అంటే, నీవెంత అంటున్నాడు. ఎవరైనా మిత్రులు, గురువు నలా అనవచ్చా అంటే “నీమొహం నీ కేండ్లును పో” అంటాడు. పూజ్యుడును, గౌరవనీయుడును అయిన యే పెద్దమనుష్యుడైనా కూర్చోనివుంటే పడుచుదనపు తిమ్మిరితో, యువకుడు రొమ్ము విరుచుకొంటూ నోట్లో సిగరెట్టు పెట్టుకొని వచ్చి, ఆయనప్రక్కన జేరి పొగ

మీదికి బొయ్యేటట్లు వదులుతాడు. ఏమిటలా సంచరిస్తావు అని అంటే, Dam it! why should I care for him? అంటాడు. చాకలివాణ్ణి “గుడ్డలు యెన్నాళ్లు వుండుకొంటావురా?” అంటే “తెస్తాము లేవయ్యా, మహాదబాయిస్తావు” అని అంటాడు. ఇలా అయిపోయింది ప్రస్తుతపుస్థితి. భర్తను భార్య, తండ్రిని కొడుకు, పెద్దను పిన్న, యజమానుని నౌకరు ధిక్కరించడమే స్వేచ్ఛ అనుకొంటే మనసంఘమెప్పుడో పడిపోయివుండేది. మనమత మెప్పుడో నశించివుండేది. వినయవిధేయతలు, భక్తిశ్రద్ధలు వునవాళ్లలో ప్రస్తుతం చాలాభాగం లేవనే చెప్పవచ్చు. ఎవరికివారు తమంత వారు లేరనుకొంటూ వుండుటవల్ల, ఒండొరులకు అనూయ యేర్పడి ద్వేషయంతమైన విరోధాలు, పార్టీలు యేర్పడుతున్నాయి. ఒకరిమాట ఒకరికి గట్టికపోయినందున సంఘబలము పోతున్నది.

ప్రతివిషయంలోను మితముగా వుండాలి. మన వాండ్రకు యేదిపడితే అదే వేలంచెత్రి. ఆరంభంలో వుండే ఉత్సాహము, చురుకుదనము ఆంత్యంవరకు వుండదు. అందుకనే “ఆంగ్రులు ఆరంభకూరులు” అన్నాడు ఒకాయన. ఏవిషయములో మనం స్వేచ్ఛగా సంచరించాలనో, యెంతవరకు స్వతంత్రులముగా వుండాలనో గ్రహించలేకపోతే మనకు మనమే అపకారము చేసుకొన్నవారమవుతాము. స్వేచ్ఛ, గర్వము, ఈరెండు ప్రతిమానవుడికి అవసరమేకాని, అవి మితముగా నుండాలి. ఇతరులకు అపకారము చేయకుండు నట్టివిగా నుండాలి. ఐకమత్యము, సంఘబలము లేకపోతే మన మేపని చేయలేము. స్వరాజ్యమొచ్చినా, సంఘముకట్టుబాట్లు, ఆచారక్యవహారాలు వుండి తీరవలసిందే. రాజుకు సేవకుడికి, పిన్నమా పెద్దకు తారతమ్యము యెప్పుడూ వుంటుంది. మనవాళ్లకు ఈ తిరస్కారమనే స్వాతంత్ర్యం పట్టుబడుటమూలాన, క్రమ

క్రమంగా, మానవసహజమున ప్రేమ, మానవత్వము ఈ రెంటికి ప్రథమసోపానమైన జాలి మనలోనుంచి జారిపోతున్నది. ఈరెంటివలననే మనహింసామతమున కింతప్రఖ్యాతి వచ్చింది. ఇది లేకపోతే మనమతమే లేదు. ఇన్నీ, పోగొట్టుకొన్న తర్వాత మనకు ఏవిధమైన స్వాతంత్ర్యము కావాలి? బోధపడుట లేదు. ప్రజాశనమైనవెమక స్వరాజ్య మెందుకు? క్రొత్తహక్కులను సంపాదించుటకు ప్రయత్నిస్తూ, ఆసంతోషములో పూర్వము ఉన్నట్టివాటినే పోగొట్టుకొంటున్నాము. మనము సంపాదించబోవుగాటిలో యెన్ని మంచిచెడ్డలున్నవో తెలుసుకోకుండా, ముందంజవేసి “రెంటికి జెడిన రేవడల” మనచున్నాము. “చూచిరమ్మంటే కార్చివచ్చినట్లు” మన నాయకులు ఒకటి చెబితే మనము రెండు చేసి, అతిగా ప్రవర్తించడంవల్ల త్వరలో విరక్తి పుట్టి, వెంటనే వెనుకకు మొలుగుతున్నాము. ఇలాంటి లోపాలు మనలో అనేకమున్నవి. గాజకీయంగాగాని, సారస్వతంలోగాని, సాంఘికంగాగాని, అన్నివిషయాలలోను ఇంటే. ఇవన్నీ నిత్యము చూస్తున్నాముగాని, జాగ్రత్తగా గమనించడం లేదు. ఈ ఆతివల్లనే మన మింతటి అధోగతికి వచ్చాము. నేటి నిరుద్యోగ

సమస్యకుమాడా ఇదేకారణం. ధిక్కారము, ద్వేషము, అసూయ, వదలిపెట్టి, మధురంగాను, మనోహరంగాను వుండి, మహదానంద మిచ్చే ప్రేమలో మిళితమైయున్న స్వేచ్ఛను, స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించడానికి ప్రయత్నించాలి. ప్రేమతత్వము చక్కగా అర్థంజేసుకొంటే, అన్నిచిక్కులూ తీరిపోతవి. ప్రేమ అంటే రాగము గాదు. రాగంలో స్వార్థపరత్వం వున్నది. పవిత్రమైన ప్రేమలో రాగం నశించిపోతుంది. ప్రేమలో దాస్యం లేదు. కృతజ్ఞత, గౌరవము, వినయము, విశ్వాసము, వీటినన్నిటిని మించిన ఒక విశాలమైనభావం వుంది. దాస్యమంటే, అధముడికి ఊడిగం చేయడము. పరులు మనమీద పెత్తనము చేయకుండా, మనమీద సవారీ చేయకుండా, వుండేస్వాతంత్ర్యము, యితరులకు మన తమవులు అమ్ముకోకుండా వుండే స్వేచ్ఛాయంతమను జీవితము, మనకు కావలసింది. ఈ సూత్రము గ్రహిస్తే మనలోపాలన్నీ సర్దుబాటువుతాయి.

మనలో గలిగిన యీవిచిత్రమైన మార్పులోగల కష్టసుఖాలు ఆలోచించుకొని యెవరికివారు వీలైనంత మటుకు క్రమక్రమంగా మంచిపద్ధతికి వస్తే శ్రేయస్కరము.

ఆ వే త్న

చావలి బంగారమ్మ

ఆ పేక్షగలఅన్న అర్థచంద్రుం డైతె
అది వదినెక్కితనా అణచి ముక్కున బెడుదు
అమ్మరో విన్నావటే
ఈమాట
అన్నతో అన్నావటే?

నాసిగలో పువ్వలై నలినాక్షి పెదవదినె
నలిగిపోయి నన్ను తొలగిచూచునోయేమొ
అమ్మరో విన్నావటే
ఈమాట
అన్నతో అన్నావటే?

పులకరించినమేన పలకరించనితాను
పట్టి లాగుచు బాధపెట్టునేమో నన్ను
అమ్మరో విన్నావటే
ఈమాట
అన్నతో అన్నావటే?

చుక్కంటిమావదినె చక్కన్నిచూపులో
చిక్కబట్టిందంటే టక్కరైపోతాడె
అమ్మరో విన్నావటే
ఈమాట
అన్నతో అన్నావటే?

లేపాక్షి గ్రామపునర్నిర్మాణ కేంద్రము

వార్తకవి రామచంద్రరావు

[౧౯౨౯-వ సంవత్సరమున ఆరంభింపబడిన కేంద్రములం దిది యొక్కటి. కడచిన నాలుగేండ్లలో జరిగిన కార్యక్రమము ఇందు సూచింపబడియున్నది. ఆనుబంధమున కొన్ని వివరములు చెల్పబడినవి.]

ప్రాంతవైలక్షణ్యము

లేపాక్షి హిందూపురమునకు తూర్పున ఎనిమిది మయిళ్ల దూరమున నున్న గ్రామము. కేంద్రమునకు చేరిన తక్కిన ఆరు గ్రామములు లేపాక్షికి పశ్చిమోత్తరదక్షిణముల నాలుగయిదుమయిళ్ల దూరమున నున్నవి. లేపాక్షియే కేంద్రమునకు తూర్పునాదు.

౧. లేపాక్షి పంచాయతి బోరింగు

ఆర్థికస్థితి

వ్యవసాయమే ప్రధానజీవనోపాధి. అందు కొంత కంబడినూలుల నేతపని జరుగుచున్నదిగాని, అవి వ్యవసాయమునకు సహాయముగ అవలంబింపబడుచున్న వృత్తులు.

వ్యవసాయము వర్షముపయి నాధార పడినది. వర్షపాతముగూడ గడుచంచలము. నాయనుభవమున,

ఈ నాలుగయిదేడులలో చెరువులు నిండలేదు. ఒక ఏడాదిమాత్రము సగము, ముప్పాతికవరకు నీళ్లు వచ్చినవి. కుష్కిపంటలు సమృద్ధిగ ఫలించినది. కడచిన ఏడాది ఒక్కసారిమాత్రమే. ఆప్రాంతపుజనుల వాడుకనుబట్టి, సుమారు ౧౪, ౧౫ సంవత్సరములుగా చెరువులు నిండనేలేదు.

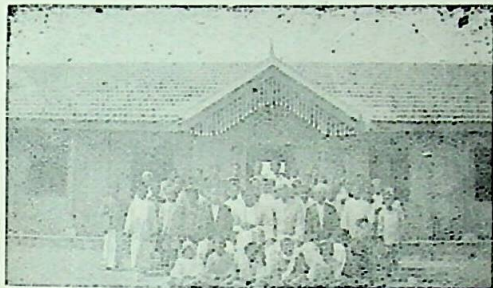
౨. లేపాక్షి నేతపని

భూమి, ఊరినాడులనుండి పాలిమేరవరకు అంతయు పట్టాల కియ్యబడిన జమీనే. సర్కారు బంజర్లు తక్కువ. కుష్కిభూమిలేదు రూ. ౦-౨-౦ నుండి ఒకసూపాయివరకుగలదు. రెండవరకము స్వల్పము. కొన్ని గ్రామములందు బావులు జలాభావములయి ఎండిపోయినవి. వరి, రాగి ధాన్యపు పంటలు. బెల్లము, వేరుసెనగ దుడ్డుకు సంబంధించిన పంటలు. పయిసందర్భములందు అప్పు పెచ్చుపెరుగుట తప్పనివిధి. అప్పు పెరుగుటవలన భూములు సాచుకార్ల స్వాధీనమయినవి. కోరుదార్ల సంఖ్య హెచ్చినది. ఊర్లు విడచి పట్టణ

3. ఉపాధ్యాయ బోధకమండలి, కల్లూరు క్యాంపు

ములకు పొట్టబోసికొన వెళ్లుట సంభవించినది. పంటలు ఏటేట ఫలించునని నమ్మకము లేదు.

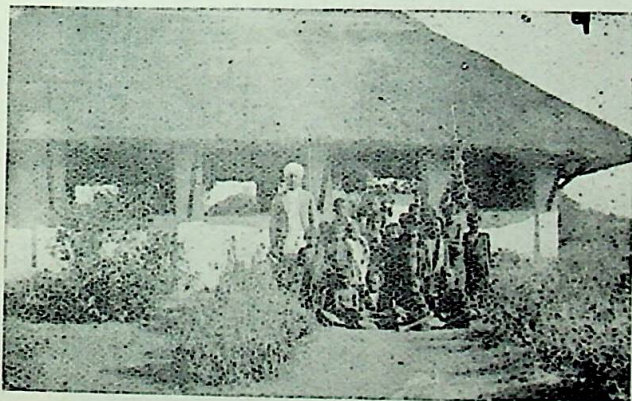
౪. లేపాక్షి పెంటలు స్కూలు

ప్రధాన లక్షణములు

పేదరికము, అప్పుబరువు ఇవ్వడం భూమి లేదు. పంటలు స్వల్పము. నీటి వసతి లేకుండు. కనుక ఉత్పాదము, ఆసక్తి అవ్యక్తము లయినవి. పేదరికము వలనను, అప్పు బరువునను, నిరాశ, నీరసము నెలకొన్నవి. తోడుగ నేటి పంటల తక్కువవర ఉన్న ఆశను అడు గంటించినది. అంతియకాక ఆయా గ్రామసంచర్యములబట్టి కార్యకలాప సాఫల్యము భిన్నభిన్నముగ నుండు ననుటే గమనింపదగిన విషయము.

౬. ఆయుర్వేదవైద్యాలయము, లేపాక్షి

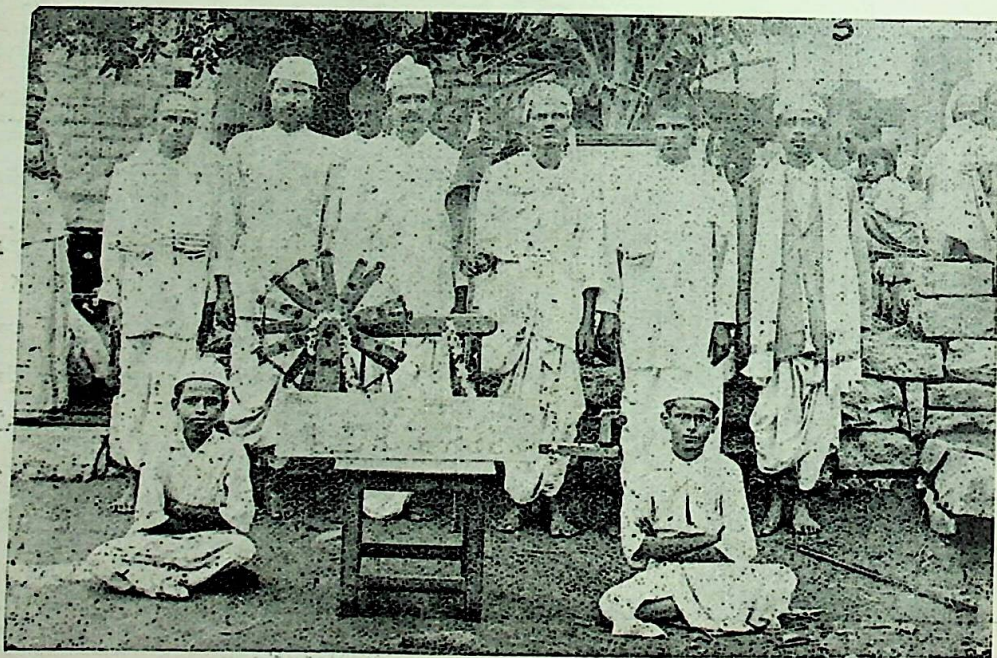

౭. లేపాక్షి హరిజనపాఠశాల

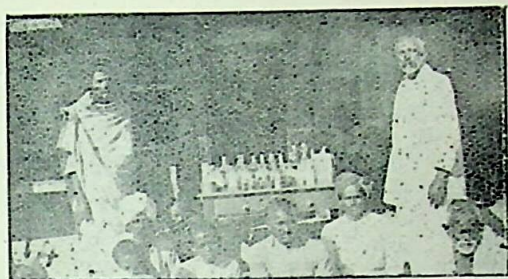
లేని శరీరమువలె నిరర్థకము. ఒక నిదర్శనము: శుచి—ఇండ్లు వాకిండ్లు వీధులు శుచిగ నుంచి కొనుట ఆవశ్యకముని ఎన్ని మ్యాజిక్ లాంతరు ఉపన్యాసము లిచ్చినా, ఆపూట బత్తెములేక ఆకలిమంట కల్లాదు నిరుపేద చేయగల డెయ్యది? గ్రామవీధుల నిర్మాణము, వీధి దీపములు, విద్యాభ్యాసము మున్నగునవెల్ల జీవనసౌభాగ్యముపయి నాధారపడినవే. కనుక ఆర్థికజీవనసౌభాగ్యము ప్రథమ కర్తవ్యముగ పరిగణింపదగినది.

౧. వసంతబుతు విద్యాలయము, కల్లూరు క్యాంపు

౨. కల్లూరు విద్య కేంద్రము

౯. చోళవరము పంచాయతీ వైద్యనిలయము

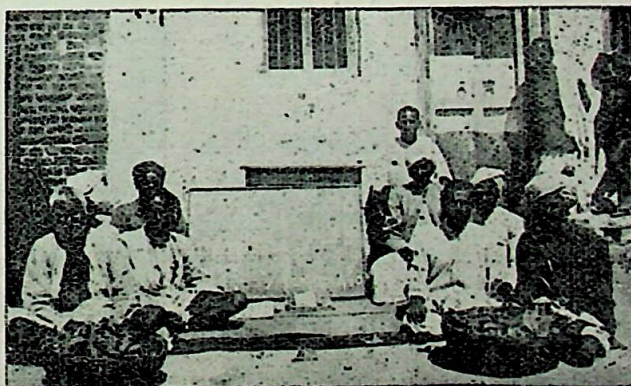
అర్థోత్పత్తి సాధనములందు ప్రధానమయినది వ్యవసాయము

తనభివృద్ధికి పొలము, నీటివసతి, వ్యవసాయ కళాసాధనము ప్రధానములు. అన్నిటికన్న ముఖ్యమయినది అర్థోత్పత్తియందు ఆసక్తి, ఉత్సాహము. ఆసక్తి జనించుటకు ఉత్పత్తిచేసిన అర్థము అన్యలపాలు గాకుండా తనకే చెందగలదను విశ్వాసము గలుగుట అవశ్యము. లేకున్న “ఎంతకష్టపడినను ఏమిఫలము? ఇతరులకొర కేల వృథాకష్టము లనుభవించుట” అనెడి మనస్తత్వము జనించుట సత్యము. ‘ఇప్పుడు’ ఆవిశ్వాసము అదృశ్యమగుచున్నది;—కాదు—అదృశ్యమయినది. కారణము: అప్పులబరువు. పండిన పంటనంతయు అప్పులకిచ్చుట నుడుటివ్రాతగాగల కర్షకులకు అర్థోత్పత్తియందు దుత్సాహము కలుగుట అసాధ్యభావికము. అంతియకాక అంతోయింతో సాంతముపొలముగల రయితలు ఉన్న జేసెనుపొలమును అప్పులకిచ్చి కోరుదారులుగ పరిణమించుట వ్యవసాయకళకు నేరుపురుగు. రానున్న ఏడాది తనచెయి జారిపోక నిలువగలదనెడి నమ్మకములేని కోరుదారుని కెంతశ్రద్ధయుండుగలదు? పట్టణములందు దుర్మోగముల బడెను వ్యాపారమునల్పు ధూస్వాములసంఖ్య హెచ్చుగుట వ్యవసాయమునకు కారణము. అనిష్ట వారి మనసున మోజాలమొలపించునది ఎక్కువ కోరుగుత్తలై. కనుక ఎక్కువనిచ్చుటకు ఒప్పుకొన్న కోరుదారునిదే పొలము. సాంతపొలముగల రయితల సంఖ్య సన్నగిల్లుటవలన, కోరుదారు లెక్కు

వయి, పోటీ పెచ్చు పెరిగినది. పోటీవలన ఎక్కువకోరు లియ్యక తప్పదు. ఏవిధముగ లెక్కించినను నిట్టినియంత హెచ్చుకోరిచ్చి, పొలము సాగుట కియ్యకొనకయున్న అతనికి బ్రదుకుదెరువు లేదు. కనుక “వచ్చినంతరానీ లేకున్న అదియు లేదే.” “పట్టెనుకూడు గడించుటకు తెరువు నేరెయ్యది” అని ఎంతటికయినను తెగబడి ఎడ తెగని నష్టానికి నురియుగుట తప్పనిసరి.

గం. పాలు పెరుగుల అమ్మకము, చోళవరము ప్రము అప్పబరువు; ధూస్వామ్య విధానవైపరీత్యము ఇవి రెండు ఉత్సాహమును అడుగంటజేయుచున్న అరిష్టములు. అరిష్టములను తగ్గించి, అర్థోత్పత్తియందు దాసక్తిగలిగించుట మొదటిపని. అందులకు అర్థోత్పత్తిని హెచ్చించుట ఒక సాధనము. ఋణముల పరిష్కారము ఒకసాధనము. ధూస్వామ్య విధాన సంస్కరణము ఒకసాధనము.

గం. చినలుమా శేషల్లి భిజననిధి, ధాన్యనిధి

అర్థోత్పత్తి హెచ్చుదల
వ్యవసాయమునకు నీటివసతి జీవగర్భ. కనుక
తదభివృద్ధి ప్రశంసకర్తవ్యము.

౧౨. బిసలుమానేపల్లి పంచాయతీస్కూలు

౧. నీటి వసతి

(ఎ)

౧. చెరువులకు వచ్చు వంకలు, వాగులు మున్నగు
ఆధారముల బరిఃరించి, నదుల కాల్వలు నిర్మింప నను
కూలమున్నచోట వానివిషయము ప్రభుత్వమువారికి
దెలిసి సక్రమాందోళన సాగించుట అవశ్యము. అట్లు
ఆందోళన ఆరంభింపబడిన కాల్వ, మానేపల్లి, శివరము
చోళసముద్రం గ్రామముల చెరువులకు మున్నెన్నడో
నిర్మింపబడి, నేను స్మృతిశోకమును దాటి
పడియున్న ప్రతాప బుక్కరాయమండల
కాల్వ.

౧౩౮౮ లో శ్రవ్యబడిన పెన్న
కాలువసర్దులు పరిశోధించి, ప్లాను సిద్ధము
చేసి, మదరాసు గవర్నరుగారితో సంప్ర
దించడమయినది. పంకాలువ విషయమున
ప్రభుత్వమువారితో సక్రమముయిన ఆందో
ళన సల్పబడుచున్నది.

౨. మైసూరువారు, హిందూపురం
తాలూకా చెరువులకు వచ్చు నీటిని అరికట్టు

విషయము ఆందోళన సాగించి, మదరాసు ఛీఫ్
ఇంజనీయరుగారి వెంబడి ఆప్రాంతములందు కొందరు
రయితుప్రముఖులతోపాటు సంచరించి, మైసూరివారి
చర్యను నిరోధింప గవర్నరుగారితో గూడ
సంప్రదించడమయినది. మదరాసు మైసూరు
ప్రభుత్వములవారు సెప్టెంబరు నెలలో
తదాందోళన ఫలముగా సమావేశ మయి
ఒకపంజిక కుదిర్చినా రని తెలిసినది.
మరియు జయమంగళికి అడ్డముగట్టబడిన ఆన
కట్టవీడ్చు మైసూరువారు తగ్గించవలసినదని
సెంట్రల్ గవర్నమెంటువారు కోరినటుల
సమాచారము తెలిసినది.

౩. పెన్నారు - కుముద్వతీప్రాజె

క్టుల విషయమయిగూడ ఆందోళన సాగిం

పబడుచున్నది. తాలూకా రయితుల సభల జరిగి,
తాలూకాచెరువుల బలాధారముల అభివృద్ధికయి కృషి
సల్పబడినది. ౧౯౩౪ లో ఆప్రాజెక్టు ఆరంభింపబడు
నని తెలిసినది.

౩౦ ఏండ్లనుండి ఆందోళన సాగింపబడుచున్న
కుంగభద్రా ప్రాజెక్టు కార్యరూపమున ఫలింపనిచో,
మాడేండ్లు నిండినిండుని ఈ ఆందోళనంతయు కార్య
రూపమును దాల్చిమి ఒక ఆశ్చర్యముగాను.

౧౩. కల్లూరు ధాన్యనిధి

(బి)

(బి) చెరువులకు తరువాతివి బావులు. కల్లూరుతప్ప తక్కిన గ్రామములయందు బావులు జలశాస్త్రములయినవి. కనుక బోరింగువల్ల కొంత ప్రయోజన ముండవచ్చునని లేపాక్షియందు ప్రయత్నించితిమి. తొలుదొల్ల మంచి నీటిబావి పంచాయతీవారు ఆరంభించిరి. ౧౦౦ అడుగులలోతు త్రవ్వబడినది. ౬౩ అడుగుల నుండి గట్టిరాయి అడ్డుతగిలినది. మరియు ఆ బావివిషయమున డిపార్టుమెంటువారినుండి జరిగిన ఆలస్యము బోరింగునందుగల స్వల్ప విశ్వాసమును రయితుల మనసు నుండి వెడలనడచినందున, వ్యవసాయమునిమిత్త ముద్దేశింపబడిన బావులలో బోరింగు వేయించుటకు సమ్మతించిన రయితులు ఇద్దరు మనసుమార్పుకొనుట సంభవించినది. కాని యింటివాడుకకు ఒక బోరింగుబావిని పంచాయతీబోరింగుబావికి తోడుగా త్రవ్వబడినది.

౧౪. కల్లూరు ఆరోగ్యవారోత్సవము

(సి) చెరువులకు వచ్చు నీరు వృథాగాకుండ వినియోగించుట

నీరులేని ప్రాంతములందున్న రవంతనీటిని జాగ్రత్తగా వాడుకొనుట ఒక కర్తవ్యము. అందులకు ఆయాజిజనులు నీటిపారుదలహక్కు కలిగియుండుట ఒక అనుకూలము. ఆవిషయము ౩ గ్రామపంచాయతులు (లేపాక్షి, మానేపల్లి, కల్లూరు) కృషిచేసి, చెరువుల

నీటిపారుదలహక్కును స్కూరునుండి బడసినవి. శిరివరము పంచాయతీ బడయనున్నది. ఆ పంచాయతులు కాలువకు ఒక నీరుగంటిని ఏర్పాటుచేసి, నీరు పారుదలను క్రమపరచు ఉపసంఘములను కాలువకు ఒక దానిని నియమించినవి. ఆనీరుగంటి నీటిపారుదల విషయమేకాక, పాలముకావలిపని జేయుట విధి. ఎక్కడనో, ఎవరికో జవాబు చెప్పవలసిన బాధ్యతగల స్కూరునాకర్లకన్న పంచాయతీ నీరుగంటివలన, పని చక్కగ నిర్వహింపబడుట అనుభవనిదితమయి, ప్రజలశ్రద్ధాభక్తుల ప్రేరేపించినది. తొలుదొల్ల గ్రామోద్యోగుల ప్రతిఘటనము కొంత గల్గినదిగాని, ఇప్పుడది మామూలయినది.

తెన్నూలమున కాలువలు చక్కనిస్థితిలోనుంచుట ఆచారమయి, నీరు దుర్వియ్యయముకాక నిల్పుటయు ఒక ఫలము. నీటికి దగిన విస్తీర్ణమును సాగుచేయు ఆలవాటు ఏర్పడుచున్నది. ఉన్న నీరు కొంచెమయినను పాలమంతయు సాగి, ఏవంటకుచాలని స్థితిలో అందఱు నష్టపడుటకు బదులు పంచాయతీ సమావేశములందు ప్రజల సమ్మతితో, విస్తీర్ణమును హద్దుపరచుటవలన అంతో యంతో పండించుకొన నీలగుచున్నది.

అనుభవమున గలిగిన కొన్ని ఇక్కట్లల తొలగించుటకు పంచాయతీలు ఉపవిధులను స్కూరువారికి పంపి, వారి అంగీకారమును బడయ ప్రయత్నించినవి.

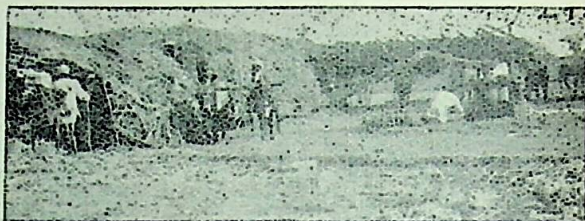
౨. వ్యవసాయము

నీటివసతికి తరువాత వ్యవసాయము. వ్యవసాయవిధానమున మార్పు గలిగించుట సుకరము గాదు. అందులకు స్కూరువ్యవసాయశాఖవారి కృషియే సాక్షి. విద్యావంతులు వ్యవసాయమునకు దొరకొనరు. రయితులు మొదటిపట్టు మానరు. కాని పెక్కు ప్రదర్శనములు సల్పి, వ్యవసాయవిజ్ఞానము సనిదర్శనముగ బోధింపబడినది.

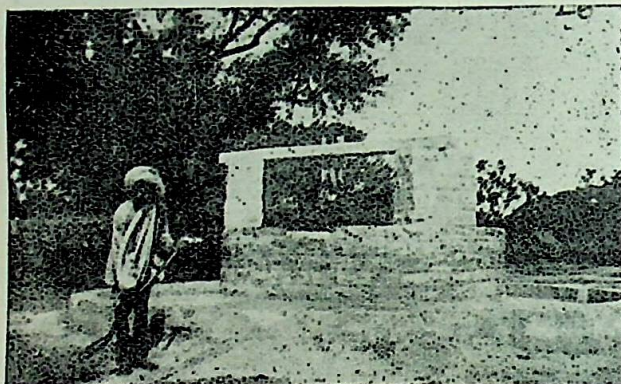
(a) సాధనములు

౧. ఇనుపముడక: కేంద్రములోని ఏడు గ్రామములందును ఇనుపముడక - దున్నకము ప్రదర్శింపబడినది.

రయితలు గ్రహించిన పేర్లు (౧) ఇనుపమహక వలన మామూలు చెక్కమహకకన్న త్వరలో దున్నవచ్చు ననుట. చెక్కమహకతో ౬ సార్లు దున్నుటకన్న ఇనుపమహకతో ౩ సార్లు దున్నిన చాలును. (౨) కలుపు లేక గడ్డి వేర్లతోగూడ నశించుట (౩) భూమియందు లేమ ఎక్కువగ నిల్చుటవలన వాన రవంత వెనుకబడినను పైరు నశింపదు.

౧౬. కోడిపల్లెలో క్రొత్తరకపు చెరుగుగానుగ, ఇల్లు, పొయ్యి

౧౭. కల్లూరులో హరిజనులకు బావి

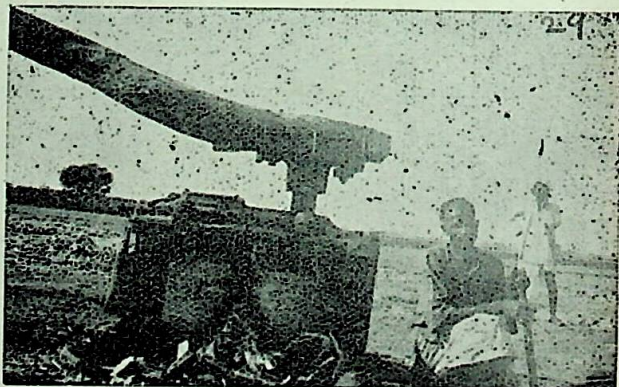
మానేపల్లియందు ఇనుపమహకల సేద్యముచేయు వారు ౯ మంది గలరు. ముందు ఒకరుగూడ లేరు. చోళసమద్రమున కొందరు ఇనుపమహక సేద్య మారంభించినారు. లేపాక్షిలో ఒకరిద్దరె యాపద్ధతి నవలంబించినవారు. సహకారసంఘములు (కేంద్రములో గలయు) ప్రాస్తవకయుండిన, ఇనుప మహకల సంఖ్య కేంద్రమునందు విరివిగ పెరిగి యుండెడిది. తేకావీ బాకీలమూలమున ఇవి సేకరింపబడుటే శరణ్యమయినందున, వ్యాప్తి కొంత వరకు నిరోధింపబడినది.

౨. H. M. (హెచ్. ఎం.) ఇనుపగుంటకు: పేరుకెనగపంటను పెల్లిగించి పోషచేయుటకు ఎక్కువ యుపకారి. ఇది నాలుగుగ్రామములందు ప్రదర్శింపబడినది. రయితలమనసు నాకర్షించిన సాధనములం దిది యొకటి. ఇనుప మహకల వ్యాప్తికి గల అడ్డంకియే ఇయ్యెడనుగూడ.

౩. తక్కిన ప్రదర్శనములు: (a) మలుపుగ దిరుగు కిర్లోస్కర్ ఇనుపచక్రము (మోటు దోలుటకు) (b) పేతజొన్నను కత్తిరించు మిషను. (c) కలుపుదీయు గంటకలు. (d) గొర్రు మున్నగునవి.

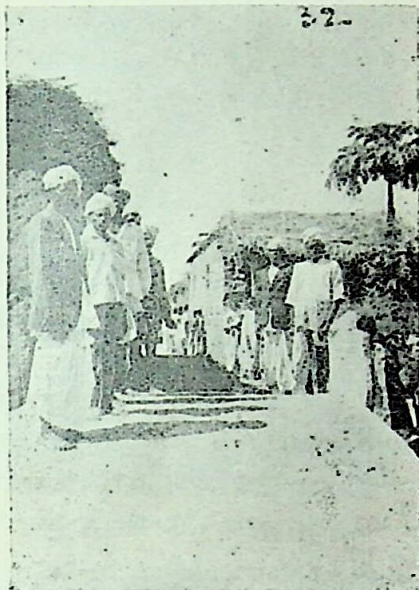
౪. కిర్లోస్కర్ చెరుకు గానుగలు: తొలుదొల్త డిపార్టుమెంటువారు తెచ్చిన పెద్ద గానుగ ప్రదర్శించబడినది. దానిమేలు చెలిసి, లేపాక్షియందు నాలుగు, శిరివరమున రెండు చెంబనే తెప్పింపబడినవి. ఇది గడచిన ఏడాది యందు గావింపబడిన ప్రదర్శనము. ఇదియు రయితలమనసు నాకర్షించిన సాధనము.

౫. చెరుకుపాలు గాను పొయ్యి: "సింధ్వాహి ఫర్నైస్" (Sindwahi Furnace) అను క్రొత్తరకము పొయ్యి లేపాక్షియందుకెప్పు తక్కిన గానుములందు ప్రదర్శింపబడినది. గానుగఇంటిలో పొగ, బూడిద

౧౮. క్రొత్తగానుగ, కోడిపల్లె

యుండదు. పొగగొట్టము వెలుపలయుండుటవలన బెల్లమునందు కళ్ళలము పడక, నిర్మలముగ నుండును. వంటచెరుకు నెచ్చము తక్కువ. ఇవి ఎక్కువ వాడుక లోనికి వచ్చుచున్నవి.

౧౮. మానేపల్లి క్రొత్తపీఠి, వంటెన

విత్తనములు - పంటలు

ప్రదర్శనములు:—(a) వరి (౧) జి. ఇ. బి. ౨౪ నెంబరు. మామూలువరికన్న ఎక్కువ దినాలు నీరుకావ లియుండుట యొకటే రయితుల అక్షేపణ. కాని యిది వ్యాప్తిజెందుచున్న విత్తనము. కల్లూరు, లేపాక్షి, చోళసముద్రము, మానేపల్లి గ్రామములందు ప్రదర్శింప బడెను.

(బి) రాసి. టి. (౮) ఇది కేంద్రప్రాంతము లందు అంత జయప్రదముగా లేదు. బెంగళూరు హెబ్బాల్ రాసి రకము రయితుల మనసు నాకర్షించి నది. చోళసముద్ర మానేపల్లి గ్రామములందు ప్రదర్శింప బడెను.

(సి) జొన్న. (డిపార్టుమెంటువారిది) లేపాక్షి, కోడిపల్లి, మానేపల్లియందు ప్రదర్శింపబడినది. మరియు

లేపాక్షినుండి జొన్న విత్తనము తాలూకాలో కొన్ని గ్రామములకు పంపబడినది.

(డి) చెరుకునాటుటయందు టైండ్ కేక్ పద్ధతి మానేపల్లియందు జయప్రదముగ ప్రదర్శింపబడెను. బెల్లము తయారు చేయక, విత్తనమే అమ్మినందున, బెల్లముయొక్క ఉత్పత్తి నిర్ణయింప లేకపోయినను విత్తనము, ఉత్పత్తి మామూలుపద్ధతి నవలంబించిన తోటలలోనికన్న నూటికి ౨౦ పాళ్లు ఎక్కువయినది,

(ఇ) కాంబోడియాప్రత్తివిత్తనములు కల్లూరు, కోడిపల్లి, మానేపల్లియందు అక్కర్లుగా వేయబడి, రేగడభూములందు ఉత్పత్తి చేయురయితులు ప్రోత్సహింపబడుచున్నారు.

పంటధరలు తక్కువగుటవలన నూత్నవిధానములం దాసక్తి సన్నగిల్లుట తటస్థించినది.

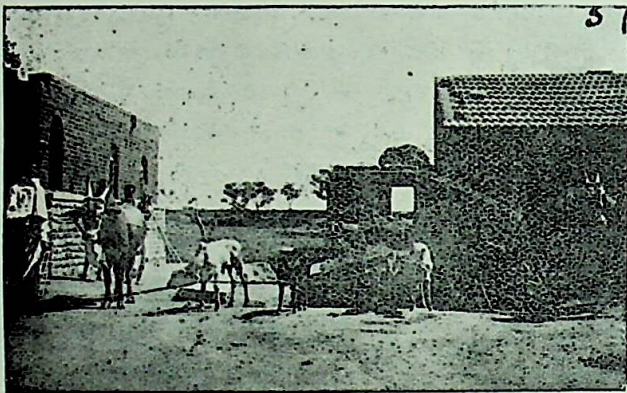
(f) పండ్లతోటలు బెంచుట ప్రోత్సహింపబడుచున్నది క్రొత్తగ పండ్లచెట్ల తోటలు కల్లూరు, మానేపల్లి గ్రామములందు పెంపుగాంచుచున్నవి.

౧౯. మానేపల్లి పీఠినీవర్లు

ఇవియేకాక మారగాయలతోటవిషయముగూడ ప్రచారము గావింపబడినది. మామూలు మిరపతోటల

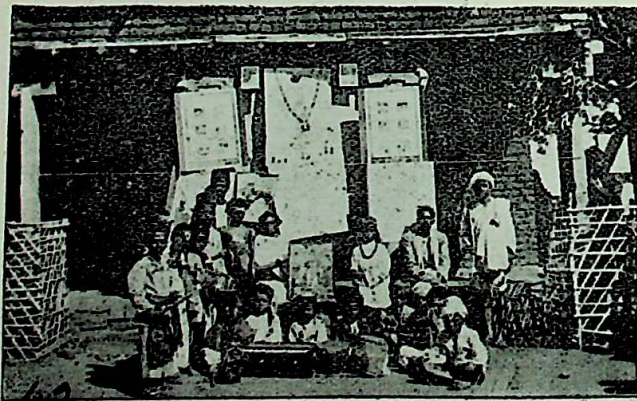
యందు బెంచు కూరగాయతోటలవలెగాక, ఏడాది పొడుగునా పెంపొందింపబడి, సంసార భారమును తగ్గించు వృత్తిగ ఏర్పడుటకు నయి కృషి సల్పబడినది.

౨౦. గూలి కుర్రదూడలు, మానేపల్లి

ఎరువు

(౧) గుంతలు దీసి, ఎరువు నిలువచేయుపద్ధతి కోడిపల్లి కట్టారు మానేపల్లిలయందు ప్రదర్శింపబడి యున్నది. దీనికన్న, ఎరువుకు మన్నువేసి కప్పు పద్ధతి సులువుగ నుండుటచే, రెండవపద్ధతి వ్యాప్తి జెందుచున్నది. మానేపల్లి, చోళసముద్రము, కోడిపల్లి, శిరివరము మున్నగు గ్రామములందు మామూలు అలవాటుగ మార్పు జెందుట శుభసూచకము.

౨౧. బాలుర నాటక ప్రదర్శనము, మానేపల్లి

(౨) ఆకెరువు పెంచుట. ఇది ఆప్రాంతములకు క్రొత్త. కడచిన ఏడాది చోళసముద్రము మానేపల్లి గ్రామములయందు జనుము ప్రదర్శింపబడెను. ఈ ఏడాది మానేపల్లి రయితులు ౧౬ ఎకరములు జనుము ఎరువుకు పెంచినారు. చెరువుకు నీరువచ్చు ఆశ యీ యేడాది తగ్గినందున ఎరువుపై రుహాడ తగ్గినది కాని, అంతటి యుపయోగము రయితు లెరుంగగల్గినారు.

(౩) నీమెరువులు. వరి చెరువుపై రుహాకు బలమునిచ్చు ఎరువు లివి. ఇయ్యది తొలి ఏడాది ప్రదర్శింపబడినవి గాని పంటధరలు తగ్గుటవలన ఎరువులు వ్యయకారణము లయినవి.

పశుసాధనాభివృద్ధి

౧. పశువుల అభివృద్ధి వ్యవసాయకళా సౌష్ఠవమునకు ప్రధానము. అందులకయి మానే పల్లి పంచాయతీ “హాల్ కెర” జాతిగూలికుర్రను పశువులజాతి అభివృద్ధికి పెంచినారు. స్కూరు డిపార్టుమెంటువారు పరీక్షించి యీ యేడాది మేత ఖర్చుకు 100 రూపాయలు ప్రీమియం ఇచ్చినారు.

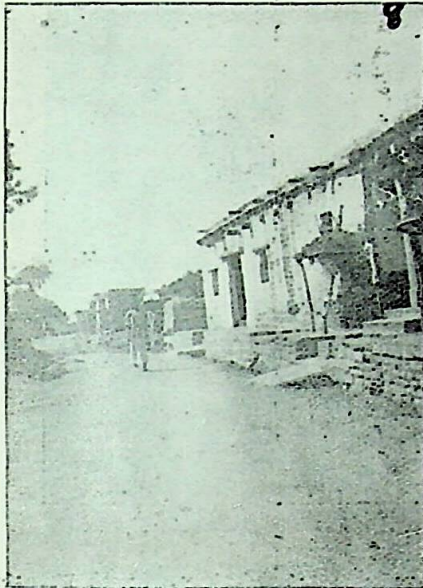
జిల్లాలోని పంచాయతీలలో గూలికుర్రను బెంచిన పంచాయతీ మానేపల్లి ఒక్కటే.

౨. వ్యవసాయకాఖివారి సలహాలప్రకారము ప్రజలయం దుద్వోధముగలిగించుటకు ఆచర్యప్రాయ మయిన పశువులకొట్టము పెంకులతో పంచాయతీ నిర్మించినది.

౩. గొర్రెలజాతి. కోలారుజిల్లానుండి మెరీనారకము పొట్టేలుకు దిగిన శ్రేష్ఠమయిన పొట్టేళ్లు మానేపల్లి గ్రామమునకు అచటి గొర్రెల జాతిని అభివృద్ధిపరచునిమిత్తము తెప్పింపబడినవి. ఈ క్రొత్త గొర్రెలను కడుమ్మదువుగా నుండును. నయమయిన కంబళ్లకు, కంబడి కోటుగుడ్డలకును ఉపయోగింపవచ్చును. మామూలు ఉన్న కన్న ఈ గొర్రెలను నెలకటికి ఒకటిన్నరనుండి రెండింతలవరకు ఎక్కువ.

౪. వస్తుప్రదర్శనములు. వ్యవసాయ, సాగనాదకముల వస్తుప్రదర్శనములు కేంద్ర గ్రామములందును తాలూకారయితులసభలందును

ప్రదర్శింపబడి తత్కళావిజ్ఞానవ్యాప్తికి డిపార్టుమెంటు వారి లోడ్వాటుచే చాలినంతకృషి సల్పబడినది.

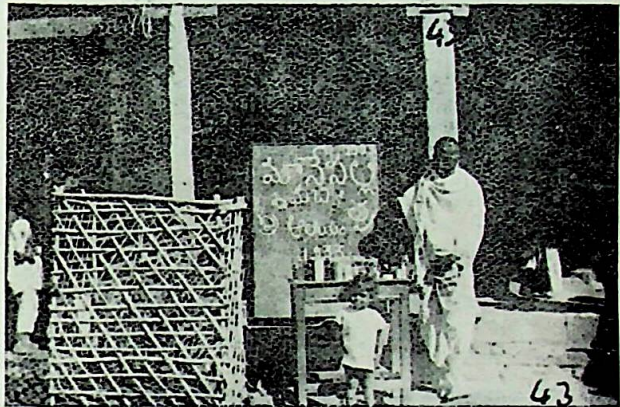

౨౨. లేపాక్షి గ్రామ లోడి

౨౩. మానేపల్లిలో పంచాయతీపన్నును శరీరకష్టరూపముగ చెల్లించుట

౫. సహాయపరిశ్రమలు
౧. భాదీపరిశ్రమ రెండేండ్లు సాగినది. కాని నష్టకారిగ పరిణమించినది.

౨౪. మానేపల్లి ప్రశమచికిత్సాలయము

౨. కంబశిపరిశ్రమనివయమున ఉన్నిరకము యొక్క అభివృద్ధి చేయుటే కర్తవ్యమయినది. కంబశ్శి విక్రయమున కొన్ని అనుకూలములు ప్రయత్నించినను గలుగ లేదు.

౩. పాలుపెరుగుకమ్మకము. ఇది పల్లెలలో పరువుతక్కువగ దలంపబడుచున్నది. ఇప్పుడు చోళ సముద్రమున పెక్కుండు హిందూపురమునకు పాలు పెరుగు గొంపోయి విక్రయించుచున్నారు. సుమారు ౨౦, ౨౫ కుటుంబములు గలవు.

౨౫. పండ్లు, పూలతోట, మానేపల్లి

౨౬. గ్రామస్థులకు వార్తాపత్రిక చదివి వినిపించుట
(నూనేపల్లి)

ఋణహరహరిష్కరము

పరస్పరము సంప్రదింపులవలన పరిష్కరింపబడిన బాకీలమొత్తము జాబితాయందు నూచింపబడినది. ఒకఋణదాత బాకీదార్లపయి దయదలచి పెరిగియున్న వడ్డీని మాపుచేసి వడ్డీలేక వరుసగ ౮, ౧౦ ఏడాదివంతులుగ ఆసలు తీసికొనుట కియ్యకొని రయితుల సుద్ధించినారు. కొందరు వడ్డీ నూటికి ౧౨ లేక ౧౫ రూపాయలు ఉండినట్లును ౪౪%లేక ౩%కు తగ్గించి రయితుల కృతార్థుల జేసినారు. ఒకపెద్దరయితు బాకీమొత్తమును ఆసలులో చూడింపి ఒకభాగమునే తీసికొన సమ్మతించిన సాహుకార్లు ప్రశంసనీయులు వచ్చినకష్టము సహకారసంఘముల బాకీనిషయముననే. అన్నిటికి అన్ని చట్టాలున్నవి. కనుక అవి మ్రోడు పడుట తప్పించినది. ఇది వేరొక గాడవ.

వ్యవహారహరిష్కరణము

కోర్టువ్యవహారముల వెచ్చమునకు గురికాకుండ ఉభయవాదుల సమ్మతింపజేసి తగవుల పరిష్కరించుటకు ఉరిపెద్దలు ప్రోత్సహించినారు. గ్రామసౌమనస్యము చెడకయుండుటకై కాక నష్టమునుండి రయితుల దప్పించు ఘట్టము లివి. రెండుమాడుగ్రామములందు వ్యవహార పరిష్కరణసంఘములు ఏర్పడి చక్కగ బని చేయుచున్నవి.

౨౭. శిరివరపు యువజనసంఘము

రయితులకు నష్టకారీయము, గ్రామభాగ్యమును గ్రామమునుండి వెడలనశచుగ్రహములు:—

౧. అప్పులపయి : వడ్డీ (౧. రొక్కము) (౨. ధాన్యము)

౨. కోర్టువ్యవహారములు.

౩. కల్లుసారాయి త్రాగుడు.

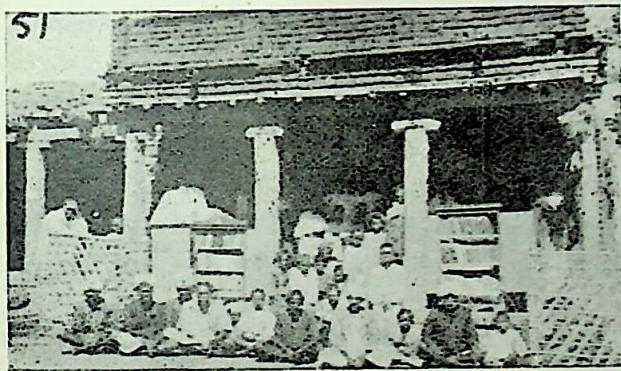
౪. దుబారా నిర్బునెప్పాలు.

౨౮. శిరివరము ఆది ఆంగ్రెసి

రోక్కపు ఆప్పులనివయము జరిగిన కార్య కలాపము పయిన నూచింపబడినది. (ఆప్పుల బరువు తగ్గింపు.) ఇయ్యేడ వేరొక్కనివయము నూచించుట విధి. అది గ్రాహ, లేక సంఘనిధుల నిర్వాహము.

నిధియనుజేరుచు ఇప్పుడు అవి చాలవు. కాని మున్నందు పెంపొందిగలవని నమ్మిక. మానేపల్లి, శిరి వరము, బిసలుమానేపల్లి, లేపాక్షిమజరా గలిపిపల్లి అను గ్రామములం దివి గలవు. ఇవి ఆయాపూజారు, లేక ఆయాసంఘములవారు పరస్పరసహాయార్థముగ చేర్చుచుకొన్న ఖండాలు. అయిదులు, పదులలో ఆరంభమయిన యీసంఘములు నేను ఏబదులాదిగా నూర్లవరకు పెరిగినవి. ఇవి స్థాపించుటకు గారణము, ఆయూరిలో నే సంపాదించబడిన ధనమును నిలువబెట్టి, కాలోచితముగ ఆప్పుల నిచ్చి, వడ్డీని పొరుగునికి ఎగు మతికానీయక, ఆయూరివారికి దక్కగలదులకు.

౨౯. మానేపల్లి పంచాయతీ గ్రంథాలయము

ఒక నిదర్శనము: బిసలుమానేపల్లియందు భజన నిధికి తొలుకొల్ల, ఒకశలకు ఒక్కొక్కసభ్యుడు రూ. ౦.౧-౦ మేరకు చేరుగనను చెల్లింపవలెనని నిట్టడి చేయబడినది. ఆసభ్యున ప్రోగయిన ధనము సుమారు ౪౦ రూప్యములు. ఆయూరిలో చిల్లర తమలపాకు బేరగాండ్లు ఎక్కువ. వారికి కావలసినది మూడు నాల్గు రూపాయలే పెట్టుబడిసాము. ఆ స్వల్పము పొరుగుననుండి సాము కుదువవేసి తెచ్చెడివారు.

భజననిధిలో ఆ బేరగాండ్లు సభ్యులయిరి. భజననిధి నుండి ఆప్పులియ్యబడుటవలన నిధికి వడ్డీవచ్చినది. ఆ వడ్డీని లాభముక్రింద పంచిపెట్టక, అసలుకు చేర్చ బడుటవలన నే డది ౧౪౦ కి పెరిగినది. ఆయూరి తమలపాకుల బేరగాండ్ల కానిధి పెన్నిధి యయినది. ఒకవేళ ఎక్కువ వడ్డీ నిచ్చినను, ఆవడ్డీ తమకే మరలి రాగలదని గ్రహించి, నిధి యభివృద్ధిని లక్ష్యమునం దిడి కొన్నారు. మూడేండ్లనుండి ఒక రకరా రయినను లేక, వాయిదా తప్పక వసూలగుట చిత్రము. ఆనిధిలో స్త్రీలుగూడ తమ నిలువసామున, అయిదు, పదులను డిపాజిట్లుగా నుంచుట ఒక ఆచారము. లాభమునందు ఒకకొంత గ్రామోపయోగమునకు వ్యయపరచుట యొకవిధి.

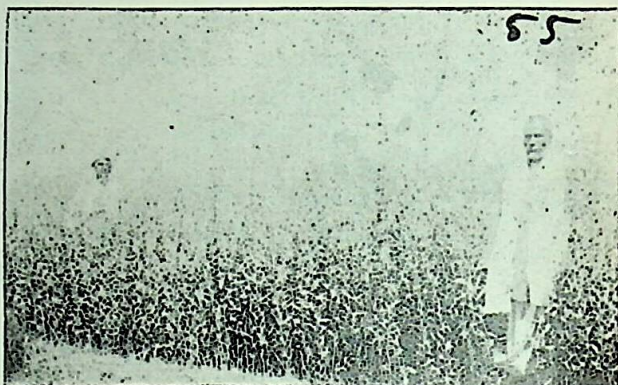
ఇదేతీరున పెంపందినది శిరివరము మహమ్మ దీయనిధి. ఉన్న నిధులన్నిటికన్న ఇది పెద్దది. మొత్తము ౬౦౦ రూపాయలకు పయిబడినది. ఇందు ౨౦౦ రూపాయలు స్వల్పకాల ఋణములక్రింద నెల వాయిదాతో ఒక్కొక్కరికి ౫ రూపాయలకు మించక ఆప్పులియ్యబడి, తక్కిన ౪౦౦ రూపాయలు ఒకసంవత్సరము వాయిదాలో, ౨౦ నుండి ౫౦ వరకు ఆప్పు లియ్యబడుచున్నది. వడ్డీని పంచుకొనక, అసలుకు చేర్చుటే తదభివృద్ధికి గారణము. నురయు మహమ్మదీయులందరు గలిసి కట్టిన స్కూలుకట్టడమునకు వచ్చు బాడుగ నెలకు ౩౪ రూపాయ వీనిధికి చెందుచుండుట మరియొక కారణము. ఆ యూరియందు ఆది ఆంగ్లసరినిధి ఏర్పడుట శుభసూచకము.

ఇది సహకారభావ భూస్యమయిన డిపార్టు మెంటు సంఘాలుగాక, ప్రజల మనసున బుట్టి స్వచ్ఛందముగ పెంపందిన సంఘములు.

ధాన్యపునంఘములు

రోక్కపునిధులవలె ధాన్యముగూడ మేర్పదిధా నమున సేకరింపబడి, రయితులకు చవుకవడ్డీ లేకుతో ధాన్యము ఆప్పునిచ్చుటకు రయితులే ఏర్పరచుకొన్న

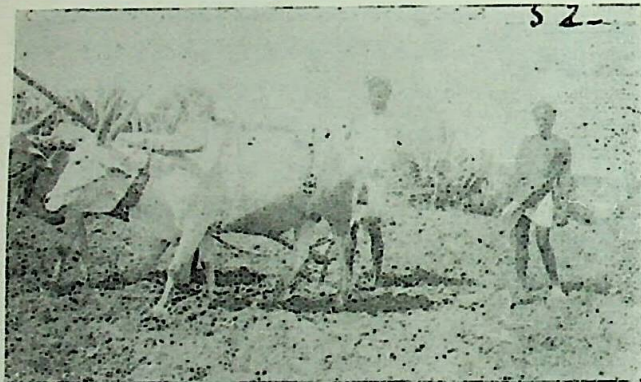
సంఘము లివి. ఇందు ధాన్యపువడ్డిరేటు మామూలు రేటుకన్న తక్కువ. ఎక్కువయినను, ఆవడ్డి మరల తమకే, లాభముక్రింద వచ్చుచున్నది గనుక రయితు అదియొక బరువుగ గణింపడు. ఇవి రయి తులకు ఎక్కువ సహాయకారి. మరియు గ్రామాని కంటగట్టబడిన సహకారసంఘములుగాక, నిక్కు ముగ రయితుల మనసునుండి వెలువడి కార్య రూపమును గన్న సహకార ధర్మబీజములు. ఏండ్లు గడచిన ధాన్యనిధు లిందు గలవు. ఒక బాకీయయిన తకరరుపడి కోర్టుకు ఎక్కిలేదు. మహారీచునిషి నిర్బంధము లేక, తనుత తాము దెచ్చి ధాన్యముబాకీ చెల్లించుట ఆచారమయినది. ఇందును ధాన్యపు డిపాజిట్టపద్ధతి గలదు. ఇంగు కల్లారుధాన్యపుసంఘము పెద్దది.

30. మానేపల్లి ఆకరువుపంట

కోర్టువ్యవహారముల విషయము మున్నే వివరింపబడినది.

నది. యువకులు పెక్కుండు త్రాగుడును, మానగల్గినారు. బాలురయందు గూడ విముఖత చాలవరకు గల్గింపబడినది.

30. ఇనుపమడకల దున్నకము

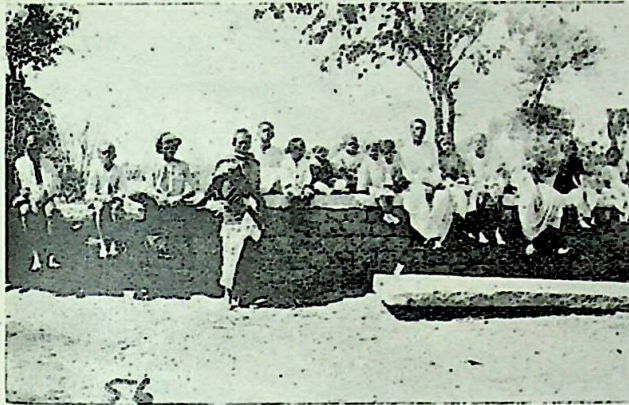
కల్లుసారాయి త్రాగుడు

ఇది నిరుపేదలను మరింత బీదలగ జేసి, గ్రామ భాగ్యమును నొల్లగొట్టినది. పికెటింగు సక్రమముగ నుండినపుడు, పికెటింగు చేయుటేగాక మ్యాజిక్ లాం దరు ప్రదర్శనముచేతను, భజనపాటలవల్లను, హరికథలు, నాటకములు మూలమునను, వ్యక్తుల ప్రార్థించుటవలనను కేంద్రమునందు త్రాగుడు కొంతతగ్గినది. మీదుమిక్కిలి వయోవృద్ధులను త్రాగుడునుండి దివ్యుట అసాధ్యమయి

త్రాగుడు కలవాటుపడినవారు హరిజను లెక్కుడు. స్కూళ్లయందు విద్య నభ్యసించుటవలన త్రాగుడు కొంత సన్నగిల్లుచున్నది. మరియు కల్లంగట్టునుగూడ, పారికి దూరముగ మార్పించియు, లై సెన్సువరతుల అతిక్రమణవిషయమున సర్కారున కేరుకపరచుటయు త్రాగుట తగ్గించుటకు తోడ్పడినవి. మరియు త్రాగుడు మానినవారికి బహుమతులిచ్చి ప్రోత్సహింపబడుచుండుటయు ఒకపద్ధతి.

దుబారాఖర్చు వెచ్చాలు

పెండ్లి నోములవిషయమున వేర్వేరుగ ఒకటొకటి జరుగుటవలననగు అమితవ్యయమును తగ్గించుట కయి 3, 4 ఒకటిగ జేర్చి, వారిబంధువు లాదిగాగల వారల నిందుకు బురికొల్పి ఖర్చువెచ్చాల తగ్గింపునకు కృషిసల్పుబడినది. పరువుప్రతిష్ఠల పేదరికముపయి విముఖతగల్గింప బడినది. మానేపల్లియందును, కల్లారునందును రెండుమూడు పెండ్లిండ్లు సన్నిహిత బంధువులకార్యములు ఒకసారిగ నిర్వహింపబడినవి. ఈ మితవ్యయము నకు కాలస్థితిగూడ తోడ్పడినది.

32. ఆశ్వత్థముకట్ట, మానేపల్లి

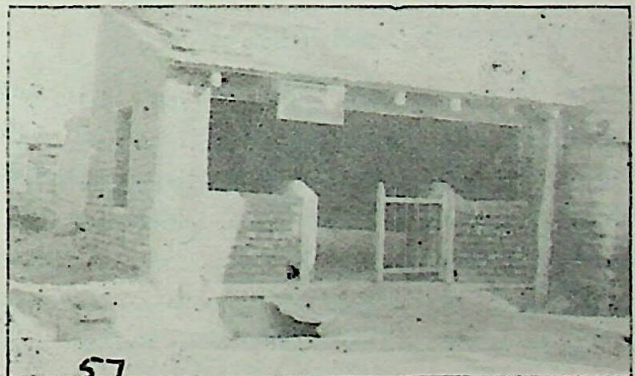
ఆర్థికకార్యకలాపసంగ్రహ మిది. కాని సహకార సంఘములమాట ఒకటి మిగిలినది. ప్రతిగ్రామమునందును సహకారసంఘము లున్నవిగాని సహకారధర్మము తల ఎత్తకుండుట విచారకరము. ఈవైపరీత్యము కేంద్ర గ్రామములందేకాక, సహకారోద్యమ సామాన్యలక్షణ మయినదనుటయు సత్యమే. ఈవైపరీత్యమును విమర్శించుట గ్రంథవిస్తరకారణము. తొల్లిటినుండి జరిగిన ఆశ్రద్ధతోడ, ఆర్థికస్థితి తలక్రించుట నిరాశకరకారణమయినది. సహకారోద్యమమువిషయమయి, తద్ధర్మములగురించి ప్రచారము సల్పబడినది. ప్రచారము ఫలితముగ, సంఘమునందున్న లోపములు బయల్పడుటచే సహకారసంఘాల పెద్దలతో కొంత వైరుధ్యము ప్రాప్తించినది. అయ్యది తదితర కార్యక్రమసాధనకు కొంతభంగము గల్గించుట సామాన్య పరిణామము. సాధ్యమున్నచోట హామీలేని బాకీలకు హామీ తీసుకోబడినది. వసూలుపనివిషయమున శ్రద్ధయు, పూనికయు హెచ్చింపబడి, చర్చలేక మూలబడియుండిన పాతబాకీలవిషయము, పెద్దదిన్నలను ఇన్నాళ్ల నాటి విభేదము గమనింపక, దావాలుచేయబడి, డిక్రీలు అమలు జారీచేయబడుచున్నవి. బినామా బాకీలపట్టున ఇరువురను సమాధానపరచి ప్రతిఫలము నిక్కముగ పొందినవారే ఆ అప్పు భరింప సమర్థులై కొనబడి వసూళ్లుగూడ చేయ

బడినవి. ఇంతకన్న ఇప్పటి ఆర్థికవైపరీత్యము నందు చేయగలిగినది గాన్పింపదు. సముచితముయిన కార్యకలాపమును గ్రామస్థితిగురుబట్టి సంతరించి సంస్కరించుటకు చట్టముల పట్టు బిసపు ఎక్కువ. తొలిదినాలనాటి ఆశ్రద్ధవలన సహకారసంఘసంస్కరణము వృథా విరుద్ధకారణముగ పరిణమించుటేకాని, యీ ఆర్థిక దుస్థితిలో ఫలము గానరాదు. ఇంతకన్న ఇయ్యోప ఎక్కువగ ఈవిషయముప్రస్తావించుట నిష్ప్రయోజనము.

విద్యావికాసము

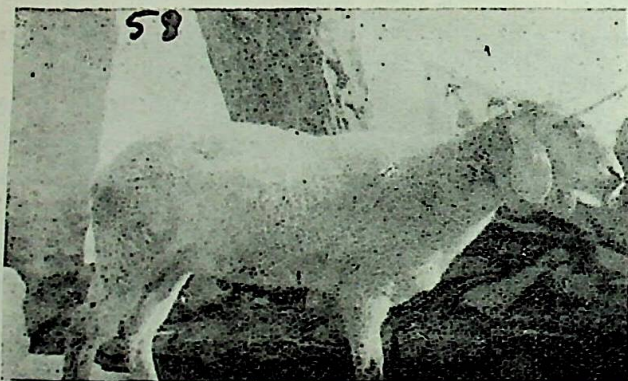
మ్యాజిక్ లాండరు ఉపన్యాసములు, హరికథలు, నాటకములు, శ్రమఖుల ఉపన్యాసములు, ప్రవర్తనములు, రయితుసభలు, ఉపాధ్యాయసభలు, వసంతబురు విద్యాలయములు, నైటుస్కూళ్లు, భజనలు, జయంతులు, పురాణములు, గ్రంథాలయములు మున్నగు వివిధవిధానముల శక్తివంచనలేక కృషిసల్పబడినది. జాతియోద్యమముం దాసక్తి, హరిజనోద్ధరణమున ఉత్సాహము, విద్యయందు అభిలాష, గ్రామమునందభిమానముగలిగించుట కివి చాల యుపయోగించినవి.

కల్లూరు మానేపల్లి గ్రామములందు విద్యాయుతులయిన యువకులు గ్రామసేవకులయి, గ్రామపరిశుభ్రత

33. పంచాయతీపనులకొట్టము, మానేపల్లి

కును, త్రాగును మాన్పుటకును, వైద్యసహాయము సేకూర్చుటకును, అస్పృశ్యతా నివారణకును పెక్కు విధముల తోడ్పడినారు. విద్యుత్ సేవావిధి యువకులు రెండుగ్రామములందు బావుల స్వయముగ ద్రవ్యనారు. బజారులు మరామత్తుచేసినారు. కొన్నాళ్లు పికటింగు చేసిరి. హరిజనభజనల నడపించిరి. వార్తాపత్రికలను జనులకు పురాణముతోపాటు చదివి వినిపించిరి. వైటుస్కూల్లను నడపిరి. ఇందుకు సంబంధించిన లెక్కలు కొన్ని, బాబితాయందు గలవు. ఉపాధ్యాయ ప్రబోధకమండలిలోని ఉపాధ్యాయులుగూడ విద్యుత్ సేవకులయి, కొన్నిగ్రామములు సంచరించి, గ్రామసేవ సల్పినారు. జిల్లాప్రముఖులచే పెక్కు ఉపన్యాసము లిప్పించబడి, సభలు జరుపబడినవి.

౩౪. మేరీనా రకం గొర్రె

గ్రామపంచాయతులు గ్రామారోగ్యము, నీటి వసతి, వైద్యసహాయము మున్నగువిషయములు అను బంధ మున గలవు. లెక్కలబాబితాయందు చూప నసాధ్యము లయిన యంశములు ఒకటిరెండు గలవు. గ్రామముల దిక్కును చుపాతికల్లి నామనాత్రావశిష్ట మయినది. కొకిలినియల్ పురుగును ఈప్రాంతములందు తొలు దొల్ల దెప్పించినది లేపాక్షి. అంతకుమున్ను సుమారు ౫౦ రూప్యము లిందుకు పంచాయతులు వెచ్చించినవి. లేపాక్షి, మానేపల్లెలలో కాపురపుటిండ్ల చెంతనుండి

దిబ్బలు తీసివేయింపబడినవి. మానేపల్లెలో దిబ్బలకు ప్రత్యేకస్థలము ఏర్పాటు కాబడినది. తక్కినచోట్ల దిబ్బలకు,మున్ను సూయుపద్ధతి అలవడుచున్నది. ఆరోగ్య వారము లాదిగా గల ప్రజోపయోగవిషయములందు పంచాయతులు శ్రద్ధవహించి, హరిజనులకు, తక్కుంగల బీదలకు బహుమతులనిచ్చి, ప్రజావికాసమునకు ఏలేక కృషి సల్పుచున్నవి. ఈయేడాది ఆరోగ్యవారమున లేపాక్షియందు ప్రవర్తనముగూడ నిర్వహింపబడినది. గ్రామపరిశుభ్రత వెలకొల్పుటకయి అశ్వశ్రమల గ్రామ పరిసరములందువేసి పెంచుట ప్రోత్సహింపబడుచున్నది. అంతియకాక విహారవనము (Park) వేసి పెంచు చున్నది మానేపల్లి.

ఒక్క-మాట

కేంద్రములోని గ్రామపంచాయతు లకు వచ్చెడు శెన్సు ఏడాదికి ౩౫ నుండి ౭౦ రూపాయలునూత్రమే యనిన పంచాయతుల ఆర్థికదుస్థితి స్పష్టము కాగలదు. అయ్యును అవి ప్రజల తోడ్పాటుచే ఇంత మాత్రమయిన జేయగల్గుట ప్రశంసనీయమే గదా! గ్రామపంచాయతులకు గల ఆదాయము కడు స్వల్పము. గ్రామములు నిరుపేదపల్లెలు. క్రొత్తపన్నులు విరుద్ధకారణము.

ఇంతటి ఇక్కట్లలకు లోనయినను, పంచాయతులు స్వగర్వము నిర్వహింప శక్తివంచన లేక కృషిసల్పిన వనుట స్పష్టము.

పయిన సూచింపబడిన కార్యకలాపనిర్వహణ మునకు పెక్కు విధముల దోడ్పడిన మహాసీయులకును, సంస్థలకును, మీదుమిక్కిలి ప్రాథమిక పాఠశాలోపాధ్యాయులకును, సహకారులకును, వ్యవసాయశాఖ ఉద్యోగులకును, అందరికన్న ఎక్కుడుగ గ్రామప్రజకును వంచనములు.

అనుబంధము

గ్రామపునర్నిర్మాణ కేంద్రము, లేపాక్షి

౧౯౨౯ - ౧౯౩౩

ప్రయోగసౌకర్యములు రూ. ౩౩౬౦/-

నీటివసతి ,, ౧౧౧౬౦/-

(N. B.—ఈ ఏడాది జరుగుచున్న రోడ్లు, బావుల వ్యయము గలసి)

	౧౯౨౯	౧౯౩౩	
I గ్రామపంచాయతుల స్థాపన	౪	౮	
పనిచేయుచున్న పంచాయతులు	౨	౮	
II గ్రామపీఠాలు	౦	౪౮౦౦	(అడుగులు)
		రూ. ౨౩౧౦/-	(ఎస్టిమేటు)
రోడ్లు (ఫర్లాంగులలో)	౦	౩౬	
		రూ. ౫౦౫౦/-	
III నీటివసతి			క్రొత్తవి
తాలూకాబోర్డు బావులు	౧౦	౧౧	౧
పంచాయతీ బావులు	౧	౧౦	౯
లేబరుశాఖ బావులు (హరిజనులకు)	౨	౩	౬
విద్యుత్ సేవాదళము బావులు	౦	౨	౨
(లేపాక్షి పంచాయతీ బోరింగు బావి-	పయి ౧౦ బావులలో చేరినది)		
	౧౩	౩౦	
IV పరిశుభ్రత			
(1) (a) చుపాతికల్లి నిర్మూలనము	—	రూ. ౧౦౦	(పంచాయతులు)
విద్యుత్ సేవాదళము		,, ౫౦	(పనిమూలమున)
(b) స్వీపర్లుగల గ్రామాలు	౧	౪	
(2) వైద్యసహాయము			
తాలూకాబోర్డు, పంచాయతీ వైద్యాలయము	౦	౧	
పంచాయతీమాత్రము	౧	౨	(మానేపల్లి ప్రభుత్వ చికిత్సాలయముతోపాటు)
లోకలుబోర్డునుండి పంచాయతీ వైద్యాలయమునకు వచ్చిన సహాయము	౦	రూ. ౨౦౦/-	
	౧	౩	
ధనము రూ.	౦	రూ. ౨౦౦/-	

V	విద్యాభివృద్ధి (బాలురు)		
	తాలూకాబోర్డు స్కూళ్లు	౧౧	౧౩
	లేబరుశాఖ	౩	౨
	పంచాయతీ	౧	౨
	ఎయిడెడ్	౧ (౧౯౩౧లో	౩ (క్రొత్తవి)
		—నిలిచిపోయినది—	
		౧౬	౨౦

V (a) వయోజనవిద్య :

స్కూళ్లు	౦	౧ (తాత్కాలికముగ ౧౯౨౯ నుండి ౩౩ వరకు పని చేసిన నైటు స్కూళ్లు ౬ గాక)
గ్రంథాలయములు	౨	౫
వసతియుతు విద్యాలయములు	౦	౨
రయితు మహాసభలు	౦	౩ (తా. ర. సభలు ౨ కేంద్రగ్రామ ర. స. ౧)
ఉపాధ్యాయ మహాసభలు	౦	౩
వస్తుప్రదర్శనములు	౦	౪
పారిశ్రామికవిద్య (నేత)	౦	౧
భజనసంఘములు (క్రమమయినవి)	౨	౬
కరపత్రములు (R. R. C. ప్రచురించినవి)	౦	౫
		ప్రేక్షకులు
మ్యాజిక్ లాండరు లెక్చర్లు	—	౭౨ ౧౦౦౦ జనులు
హరికథలు	౦	౩౧ ౬౨౦౦ ,,
నాటకములు	౦	౧౨ ౪౨౦౦ ,,
పురాణగ్రంథపఠనము	౭౧౨ దినములు	౨౧౦౦౦ ,,
జిల్లా ప్రముఖులు, తదితరమహానీయులు	౫౨ ఉపన్యాసములు	

VI భవనములు :

స్కూలుకట్టడములు (తా. బోర్డు లేబరు)	—	౩ క్రొత్తకట్టడముల మదింపు
		యా. ౮౩౦౦/- (౩)
పంచాయతీగ్రంథనిలయ భవనములు	౧	౨ ౫౦/- (౧)
ఆదర్శకపశువులకొట్టము	౦	౧ ౩౦౦/- (౧)
భజనమందిరములు	౧	౨ ౫౦౦/- (౧)
పార్కు (పంచాయతీ)	౦	౧

ఆర్థికము

I వ్యవహారపరిష్కారము వ్యవహారములసంఖ్య (౬౦) (ఊరిపెద్దలు, నూప్రవైజరు కలసి పరిష్కరించినవి ౨౮)

(a) ఆర్థికచైత్ర సంతకములు ౦ ౨

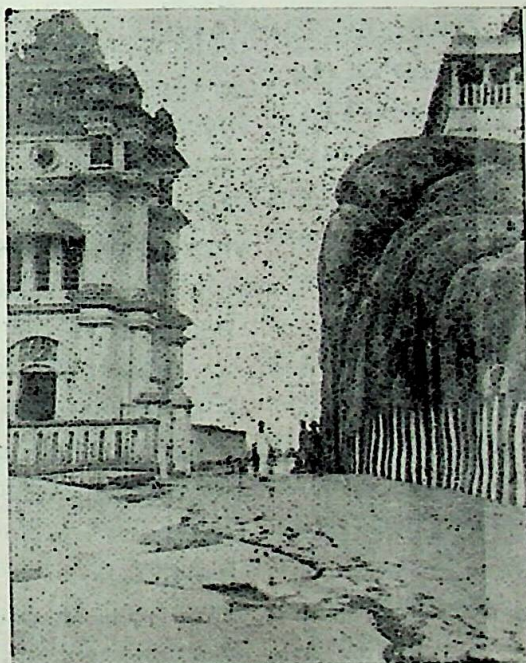
II ఋణపరిష్కారము అప్పు మొత్తము పైసలాతి మొత్తము

(a) రూ. ౬౯౪౨౦/- రూ. ౩౧౭౬౦/-

(b) పైసలాతి అప్పువడ్డీరేటు ౩% నుండి ౪౪%

(c) (వడ్డీలేకనే పైసలయిన అప్పుమొత్తము రూ. ౬౦౦౦)

(d) వడ్డీరేటుమాత్రము తగ్గింపబడిన అప్పుమొత్తము ౨౦౦౦౦/-
వడ్డీరేటు ౧౨% నుండి ౪౪% నుండి ౬%

ఘంటాగోపురమునకును కోటకొండకును నడుమ వీధి-తిరుచినాపల్లి

యస్. శంకర సుబ్రహ్మణ్యము.

అతివైదికు లగుటవలన, మనపూర్వ లనాదిగ తమ మతగ్రంథములను దనేకశ్లోతివ.విశేషములను గడు జాగరూకతతో వ్రాయుచుండిరి. మఱియు అట్టి విశేషములు సంభవించిన దినములయందు వారు తమ పితృదేవతలను బ్రసన్నులజేయుచుండిరి. ఇప్పటికిని మనలో ననేకులు శాస్త్రాక్రములగు వైదికకర్మలను విశేషములైన తిథులలో చేయుచున్నారు. నూర్య చంద్రగ్రహణములును, వసంత - శరదారంభములును, ఉత్తర-దక్షిణాయనములును నిట్టివే. ఈసందర్భముల యందు జేయు వైదికకర్మముల ప్రయోజనము లెట్టివైనను, తా మాధారపడియుండు శ్లోతివ. విశేషముల విషయమై మనకు గొంతజ్ఞానమును గలిగించుట కవియుపయోగపడుట నిశ్చయము. ఈకర్మలే లేకుండినయెడల, వీని కాధారములగు శ్లోతివ.విశేషముల విషయమై యాలోచించుట దుస్సాధమై యుండెడిదే. కావున, విలువగల యిట్టి వైదికకర్మలను తమసంతతి వారమును మనకు బరంపరగా వచ్చుచుండునట్లు చేసిన మనపూర్వులకు మన మెంతయు గృతజ్ఞులమై యుండవలయును.

ఇంతకాలము గడచిన తరువాత, భూతమును విమర్శించుసందర్భమున మన మప్యవధి డుల్లేఖించి చెప్పుట సుసాధమే. మన విమర్శనము న్యాయముగ నుండవలయునని, వేలకొలది యెండ్లకు ముందుండిన యా మార్గదర్శకుల స్థితియుండు మనల నుంచికొని, వారిసాధనలకొలది వారిని మనము గౌరవింపవలయును.

ప్రాక్తనమును సర్వమునెడగల దురభిమానముచే, మనలో కొందఱిప్పటికిని, మనపూర్వులు గర్వపడదగినట్టి యొక యుత్తమభూతమును గలిగియుండిరనుటను, విశ్వసింపజాలకుండుట చింతావహము. అయినను, మన పూర్వులుగూడ యోజించుచువచ్చిన కొన్ని విషయములను విమర్శింపబూనునప్పుడు మనల నిది

యాటంకపరుపబనిలేదు. అట్టి దొకటి రథసప్తమి. రథసప్తమి యననేమా, అది యొక వైదికోత్సవ మెట్లయ్యెనో యీవ్యాసమున జూతము.

నాయుద్దేశ్యము తూచాతప్పని గణితస్వారస్యము గావనియు, కాబట్టి సహస్రాబ్దముల విషయమున గొన్ని శతాబ్దముల పొరపాటుచేయుట సాధ్యమేయనియు మొట్టమొదటనే చదువరులను హెచ్చరించుచున్నాను. మఱియు, ఈ విషయమున నేను స్వయముగ గనిపెట్టిన దేదియు లేదు. హిందూశ్లోతిశాస్త్రమున పరిశోధనలు చేసిన తిలక్ మొదలగువారి యమూల్యగ్రంథములలోని విషయములకు సంగ్రహముగ నీవ్యాసము వ్రాయబడినది.

ఋగ్వేదమునాటి యార్యుల సంవత్సరాది వసంతారంభము. దేవతలు భూమి కుత్తరమునను, పితృదేవతల స్వామియగు యముడు భూమికి దక్షిణమునను నివసించియుండిరని వారి నమ్మకము. కాబట్టి, వారు తమ సంవత్సరమును దేవయానము, పితృయానము నని రెండుగ విభజించిరి. కావున, నూర్యుడు వసంతారంభమున నున్నయప్పుడు, అనగా నూర్యుడు దేవతల నివాసమును కుత్తరమును బ్రవేశింపబోవునప్పుడు, వారి సంవత్సరము ధూతనోత్సాహములతో నారంభమగుట సహజమే. అయినను, ఆకాలమునకు దర్వాతివారు తమ సంవత్సరము కుత్తరాయణమునుండి, అనగా, నూర్యుడు దక్షిణమునుండి యుత్తరమునకు మఱునప్పటినుండి, ఆరంభముచేసి యుత్తరాయణము, దక్షిణాయనము నని సంవత్సరమును రెండుగ విభజించిరి. ఈరెండు-వసంత శరదారంభములు, ఉత్తరదక్షిణాయనములు - పద్ధతులకును సమానముగ మన పూర్వు లీవివిధారంభములకు వివిధవ్యవహారములను గల్పింపవలసివచ్చెను. ఆకాలమున కృత్తికానక్షత్రముసమీపమున నుండిన వసంతశరదారంభములను వైదికకర్మలకును, శ్రవిష్ఠసమీపమున నుండిన

యు త్తరదక్షిణాయనములను తాకికకర్మలకును వారు నిమోగించిరి. కాని, రానురాను జను లాభేదములను మఱచిరి. మన ప్రసిద్ధజ్యోతి శాస్త్రవేత్తల కాలమునకు చాలముండే యాక్రమముతలక్రిందయ్యెను. ఫలమేమనగా: మన మిప్పు డుత్తరాయణమున వైదికకర్మలను, వసంతారంభమున తాకిక కర్మలను చేయుచున్నాము. ఇచ్చటను మనము యథార్థపరిస్థితులకంతో వెనుకబడి యున్నాము. ఏలననగా వసంతశర దారంభములును, ఉత్తరదక్షిణాయనములును వరాహమిశిరునికి గనబడిన స్థానములనుండి చాలవెనుకకు బోయియున్నను, ౧౫౦౦ సంవత్సరముల ప్రాంతమున వాని స్థానముల మార్పుల నతడు వ్రాసినదానినిమాత్రమే మన మిచ్చట ననుసరించుచున్నాము.

మనపూర్వులు వసంతశరదారంభముల మార్పులకు దగినట్లు తమ సంవత్సరముల నప్పుడప్పుడు సవరించుచుండిరని వారి పుస్తకములవలన దెలియుచున్నది. వరాహమిశిరుడు, తనకాలమున దక్షిణాయనము పునర్వసునక్షత్రమునొద్ద నున్నదని నిర్ణయించుచు, అది యాశ్లేషమధ్య సంభవించిన కాలమును గుఱించి ప్రసంగించుచున్నాడు. ఆశ్లేషముండి వెనుకకు లెక్కవేసి చూడగా, ఆకాలమున నుత్తరాయణము శ్రేష్ఠమై యుండెననియుండవలయును; కాని అతని కాలమున నది సుమారు మకర మాసారంభమున, అనగా సుమారు ఉత్తరాషాఢానక్షత్రము రెండవ భాగమున సంభవించెను. వరాహమిశిరుడు చెప్పిన యాపురాతనకాలము కురుక్షేత్రయుద్ధపు కాలమని తోచుచున్నది. రణరంగమున భీష్మ డంపతీయ్యపై బరుండి, ప్రాణములు విడుచుటకై యుత్తరాయణమును నిరీక్షించుచుండెను. మఱియు ఆకాలమున సూర్యుడు మాఘశుక్ల దశమినా డుత్తరమునకు మఱలెనని మహాభారతమున నున్నది. ఆనెల పూర్ణిమనాడు చంద్రుడు మమానక్షత్రమున నుండె ననుకొన్నయెడల, సూర్యుడప్పుడు శ్రేష్ఠానక్షత్రమున నుండియుండును; మఱియు ఆనక్షత్రమువఱకు పూర్ణిమనాడును, భీష్మనిర్యాణమునాడును నక్షత్రమండలమున సూర్యుని స్థితిలో సంతగా

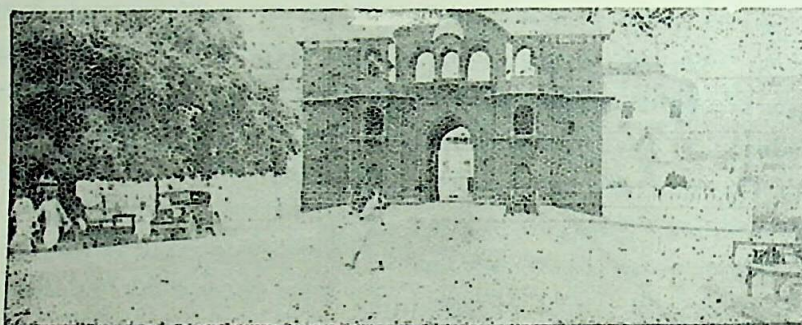
భేదముండదు. కాబట్టి, మహాభారతకాలప్రాంతమున నుత్తరాయణము శ్రేష్ఠమై యుద్ధ సంభవించినదని మనము నిర్భయముగ నూహింపవచ్చును.

మఱియొక స్వతంత్రనిదర్శనము గర్తుడు వ్రాసిన దానిలో నగపడుచున్నది. అతనికాలమున నుత్తరాయణము మాఘశుక్ల పాడ్యమినాడు సంభవించెను. అప్పుడు శ్రేష్ఠమగు రెండుప్రక్కల సూర్యచంద్రులు దలచిరి. ఇట్లొకప్పుడు మాఘశుద్ధదశమినాడో, ఏకాదశినాడో, మఱియొకప్పుడు మాఘశుక్ల పాడ్యమినాడును నుత్తరాయణము, సూర్యు డీసందర్భములలో శ్రేష్ఠమై యుద్ధ సుండగా సంభవించెనని తేలుచున్నది. సూర్యుడు శ్రేష్ఠమై యుద్ధనే యుండగా మఱియొకప్పుడు ఉత్తరాయణము మాఘశుక్ల సప్తమినాడు సంభవించి యుండవలయును. హిందువులకు 'సప్త' యనిన నొక వింతసంతోషము. చూడుడు. సప్తలోకములు, సప్తపర్వతములు, సప్తద్వీపములు, సప్తసాగరములు, సప్తాశ్వములు మొదలగునవి. సప్తమియు నుత్తరాయణమును వింతగా సరిపడుట మన పూర్వులకు గడు నచ్చియుండవలయును. అప్పటినుండియే రథసప్తమి సంవత్సరమున నొక విశేషదినమయియుండవలయును సందర్భపడిన విశేషదినములయందు దెల్ల దేవతలను మెప్పించి విసుగని మన పూర్వులకు సూర్యుడు వింతగ సప్తమినాడు యమనివాసమును దక్షిణమునుండి మఱి, దేవతల నివాసమును నుత్తరమునకు బోవుట ఒక మంచివిశేషమే యైయుండును. రథసప్తమియంతటి పురాతనకాలమున నుత్పత్తినొందినట్లు తోచుచున్నది.

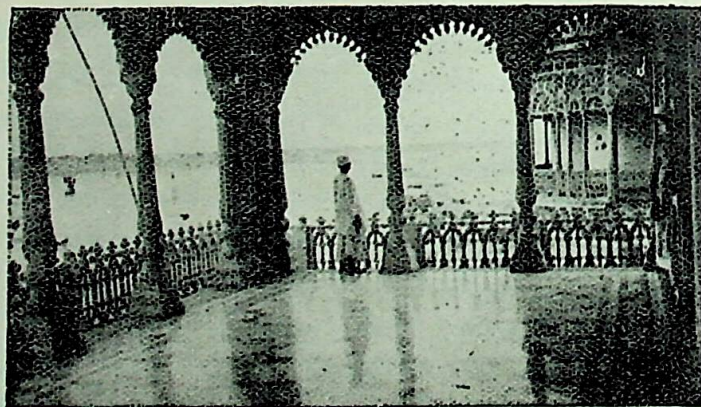
కాని, ఇప్పుడు ఉత్తరాయణము శ్రేష్ఠమైన ననేకడిగ్రిలు వెనుకబడిపోయినది. అది యిప్పుడు మూలానక్షత్రము చూడవభాగమున సంభవించును. ఇట్లది మొదటి రథసప్తమినా డుండిన నక్షత్రమునుండి చూడు నక్షత్రములను దాటి నాలుగవ నక్షత్రమునకు వచ్చినది. ఒక్కొక్కనక్షత్రమునకును సరాసరి సుమారు ౧౩ డిగ్రీల చొప్పున నైనయెడల, అది యిప్పటికి సుమారు ౪౫ డిగ్రీల ధనూశ్లేషు దాటియుండవలయును. ౭౨ సంవత్సరములకు ౧ డిగ్రీ చొప్పున నుత్తరదక్షిణాయన వసంతశరదారంభముల స్థానములు మారుచుండును.

కాబట్టి, మొట్టమొదటి రథసప్తమి 3౨౫౦ సంవత్సరముల కాలమున జేరియ్యవలెనని తర్వాత మై యుండవలయును. మన కిప్పటికిని రథసప్తమి యుత్సవమేకాని దాని పవిత్రతను కారణమును సుత్రరాయణమునకును దానికిని నెట్టి సంబంధమును లేదు. ఇది యెర్రలో నొకప్పుడుండిన తళతళలాడు వా లెచ్చట నున్నదో తెలియక, వట్టి యెర్రను గడుజాగరూకతతో కాపాడుచుండునట్లున్నది. శ్రీనివాసు విడిచినతర్వాత ఉత్తరాయణము మఱల ఉత్తరాయణంబు రెండవభాగమున, అనగా సుమారు మకర మాసపు మొదటిదినములలో చూడబడినది. ఇది జరిగినది వరాహమిహిరుని కాలమున. ఉత్తరదక్షిణాయన వసంతశరదారంభముల స్థానములు మారియుండుటను

జూచి యతడు మన తాకికగణనము (Civil Calender) ను సవరించెను; కాబట్టియే మన వసంతర్తువును చైత్రమును, మన నక్షత్రముల నశ్వినీయు బ్రారంభించుచున్నవి. వరాహమిహిరుని యనంతర మెవ్వరును సవరింపకుండుటవలన, మన మిప్పటికిని వాడుకలో లేని తాకికగణనము ననుసరించుచు మా ర్పవశ్యకమనిపూడ దలపకున్నాము. అయినను మంచిదినములు వచ్చుచున్నవి. మన యజ్ఞానమును బోగొట్టి, మన పురోవృద్ధికి దోడ్పడగల పరిశోధకులు మనలో నుండుటవలన, మనము సంప్రార్థముగ నిరాశచెంద బనిలేదని సంతోషముగ నున్నది.

౧. కాళీరాజునగరు సింహద్వారము-రామనగరము

౨. కాళీరాజునగరాంతర్భాగముననుండి గంగానది-రామనగరము

—సి. జి. జగన్నాథ దాసు.

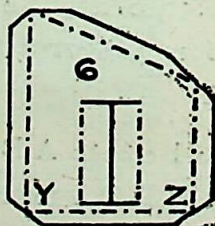
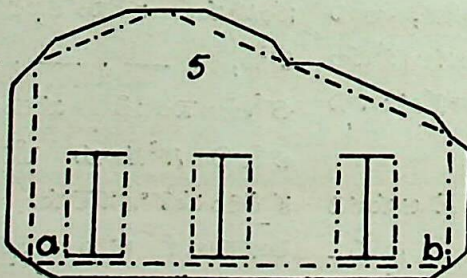
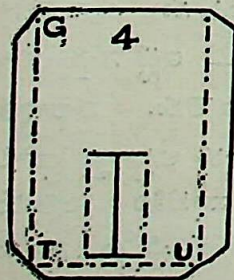
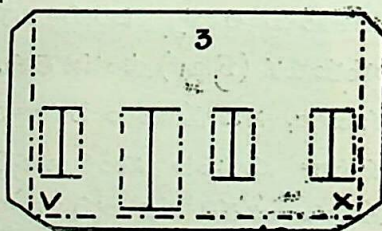
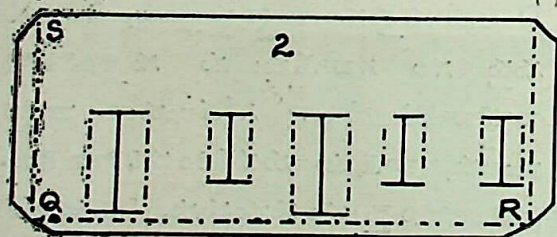
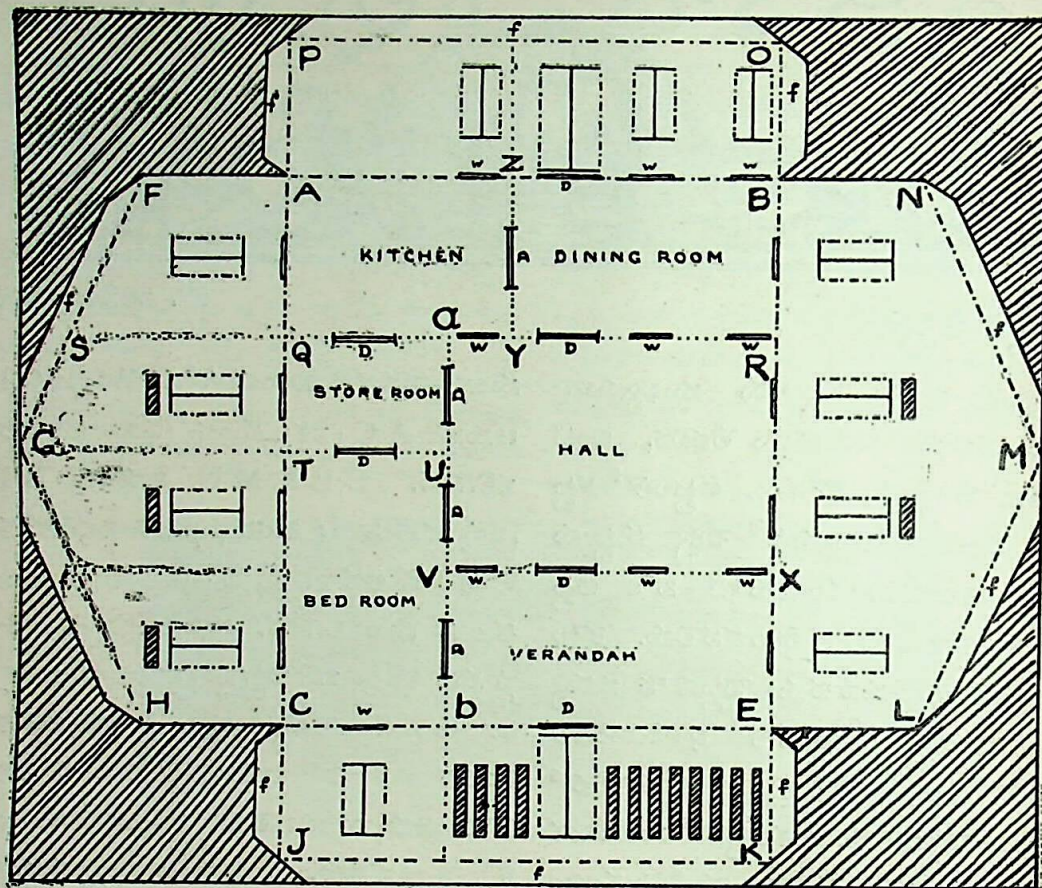
ఇండ్లు కట్టుట

కొ. నరసింహాచారి

ఒక ఇంటిని కట్టుటకు ముఖ్యముగా గమనించవలసిన విషయము లేవనిన, ఇంటి యొక్క నేలస్థాన, గోడలు. అట్టలతో కట్ట బడు ఇంటికి నేలస్థానంతో చేర్చి చుట్టును వచ్చు వెలుపటిగోడలనుగూడ ఒకే అట్ట యందు వ్రాసికొని కత్తిరించవలెను. కొల తలు మనయిష్టానుసారము పెట్టుకొన వచ్చును. వెలుపలిగోడలు కాక ఇంటియందలి లోపలిగోడలు, వేర్వేరు అట్టతునుకలలో కత్తిరించుకొనవలెను. ఒక అట్టతో మఱియొక అట్టనుగాని, ఒక అంచుతో మఱియొక అంచునుగాని అతికించవలెనన్న అందు ఒక దానికి అతుకుతునుక (Flap) ఉండవలెను. ఇకను ద్వారములు, గవాక్షములు ఒకదాని కొకటి యెదురుగా నుండుట మంచియింటి యొక్క లక్షణము. ఒకగోడయందు ద్వారముగాని, గవాక్షముగాని యుండిన, దాని కెదురుగా ఆగోడకు వెనుకముందుగల గోడల యందుగూడ ద్వారముగాని, గవాక్షముగాని యుండవలెను.

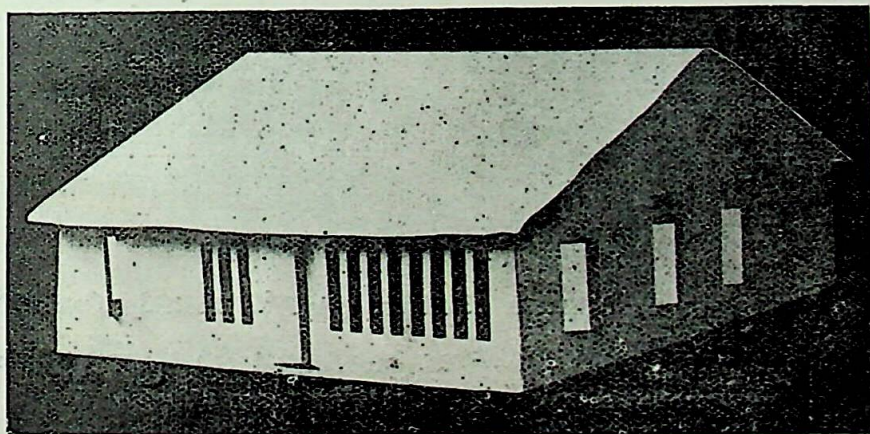
చిత్రము 1 యందు A B C E అనునది నేలస్థాన. A B P O అనునది A B ప్రక్క

నుండు వెనుకటి వెలుపలిగోడ. A C H G F అనునది A C ప్రక్కనుండు (పడమటి) వెలు పలిగోడ. B E L M N అనునది B E ప్రక్కనుండు (తూర్పు) వెలుపలిగోడ. C E J K అనునది C E ప్రక్కనుండు ముం దుండు వెలుపలిగోడ. ఈగోడలన్నియు నేల స్థానంతోచేర్చి ఒకే అట్టపై వ్రాయబడియున్న వి. ఈగోడల కెచ్చుటెచ్చుట f అను అతుకు తునుకలు కలవో వాటినిన్నిటినిగూడ చేర్చి కొని స్థానవ్రాయవలెను. తక్కినభాగమును కోసివేయవలెను. పిమ్మట స్థాననందు D అను గుర్తుగల ద్వారములును, W అను గుర్తు గల గవాక్షములను గుర్తించికొని వాటివాటికి నేరుగా గోడలయందు ద్వార ములను, గవాక్షములను కత్తిరించుకొనవలెను. ప్రతిదానికిని పైయంచునందును, క్రిందియంచు నందును, నడిమిరేఖయందును పూర్తిగా కోసి, . — . — . — ఇట్టి గుర్తు గల చోటులవెంబడి మడువవలెను. తర్వాత లోపలి గోడలను వేర్వేరు అట్టలపై వ్రాసి కత్తిరించుకొనవలెను. వాటికిని అతుకు తునుకలు f అను గుర్తుగల చోట్ల నుంచ

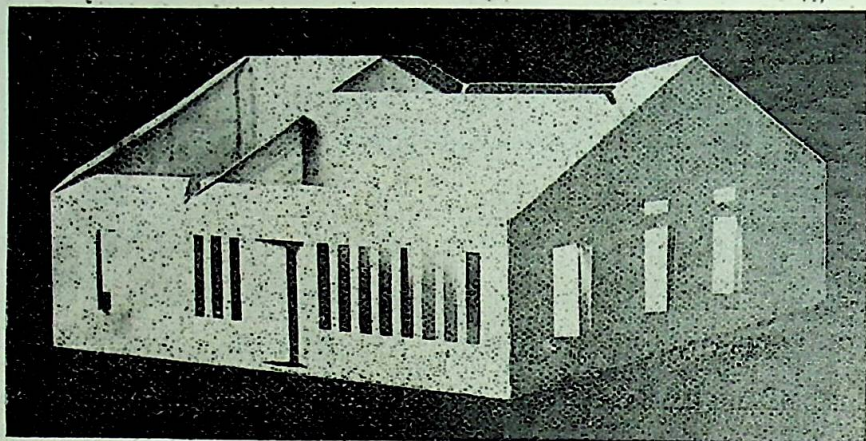

వలెను. చిత్రము 2 నందలిది మొదటి చిత్రమున్నానునందలి Q R అను గోడ. దీనియొక్క యెత్తు, ఇది పడమటిగోడను చేరు నట్టి ప్రదేశముగు Q S సంత యుండవలెను. చిత్రము 3 నందలిది మొదటి చిత్రము V X అనుగోడ. దీనిఎత్తుకూడ, పడమటి గోడను చేరు ప్రదేశమునందలి ఎత్తునకు, అనగా Q S సమానముగా నుండవలెను. చిత్రము 4 నందలిది మొదటిచిత్రమునందలి T U అనుగోడ. దీనియెత్తు పడమటిగోడను ఇదిచేరునట్టిప్రదేశమునకు, అనగా T G కి సమానముగా నుండవలెను. G M అను భాగములు ఇంటినడికొప్పనకు చేరినవి. చిత్రము 5 నందలిది ఉత్తర దక్షిణములుగా పోవు A B అనుగోడ. ఇది Q R నకును C E కిని మధ్యరెంటిని తాకుచున్నది. దీని యాకారము చతురస్రముకాక పడమటిగోడ యందలి C H G H Q అను భాగమునకు

సమానముగా నుండవలెను. చిత్రము 6 నందలి గోడ, మొదటిచిత్రము నందలి Y Z అను ప్రదేశమునందలి గోడ. ఇది పడమటిగోడయందలి Q S F A భాగము నకు సరియై యుండవలెను. ఇట్లు గోడల నన్నిటిని కత్తిరించుకొని, మొదటచిత్రము నందలి అట్టను మొదట దీసికొని దానిచుట్టు గల గోడలను నిలువబెట్టి మూలలందు అతుకుతునుకలను లోవైపుండునటుల అతికించవలెను. పిమ్మట తక్కిన విడిగోడలను ఒక్కొక్కటిగా వాటివాటిస్థానములందు నిలువబెట్టి అతికించవలెను. అటుపిమ్మట ఇంటికప్పను ప్రత్యేకముగా కత్తిరించవలెను. దీనియొక్క అంచులు ఇంటిగోడలకు వెలుపల కొంచె మెక్కువగా మిగిలివచ్చునట్లు పెద్దదిగా నుండవలెను. కప్పనకు కావలసిన అట్ట A B కొలతకు కొంచె మెక్కువగా నుండునట్లు వెడల్పును గలిగియు, G H F

ఇట్లు (పైకప్పుతో)

ఇల్లు (ప్రైవేట్)

పాడవునకు కొంచె మెక్కువగా నుండునట్లు కలవు. వసారాగోడయందు కమ్ములుండు పాడవును గలిగియు నుండవలెను. దీనిని రీతిని చాలాసందులు కోయబడియున్నవి. సగముగా మడిచి మడతగుర్తు G.M అను అట్ట లావుగా నుండినయెడల మడువ నడికొప్పమీదవచ్చునట్లు ఇంటిపై మూసి వలసిన ప్రదేశములందు కత్తితో తేలికగా అతికించవలెను. నొకసారి గీతవేసి మడువవలెను. సన్నని ఈ ఇంటియందు ఒకహాలును, వంటగది, అట్ట అయినయెడల, పెససలుతో నదిమి భోజనగది, కొట్టడి, పడుకగది, వసారా గీతవేసిన చాలును.

(All rights reserved.)

సవరణ

రాయభారము: మార్చిభారతి 3౮౧-వ పుటలో మొదటి కలములో పదియవ బంతిలో 'చెప్పియుండిరి' అనుదానిని 'చెప్పియుండిరా?' అని ప్రశ్నార్థకముగా చదువు కొనవలెను.

నక్షత్రమండలము

గొబ్బూరు వేంకటానందరాఘవరావు (కవితాసమితి)

(భావ సంవత్సర చైత్ర, అధికవైశాఖ మాసములు-ఏప్రిల్ 1934)

ఉ తరము

దక్షిణము

[ఈపటము తలమీద ఆయాదిక్కులు చూపునట్లు సరిగాపట్టుకొని చూడవలయును. ఇందున్నట్లునక్షత్రములు

ఏప్రిల్ 8	జేదీని రాత్రి 8-55	గంటలకును,	ఏప్రిల్ 22	జేదీని రాత్రి 8-0	గంటలకును,	} కనబడును.]
,, 15	,, 8-28	,,	,, 30	,,	7-29	
			మే 7	,,	7-0	

శ్రీభావసంవత్సర చైత్రబహుళనవమిమొదలు

అధికచైత్ర శాఖబహుళదశమిపర్యంతము—అనగా ఏప్రిల్ ౮-వ తేదీ మొదలు మే ౮-వ తేదీవరకును రాత్రి తొలిజామున ఆకాశమున కానవచ్చు గ్రహనక్షత్రాదులను గమనించుము.

పాలవెలి (Milky Way)

మధ్య బాగుగా వంగిన మండలఖండవక్రమువలె పాలవెలియీమాసమున దక్షిణసమీప-ఆగ్నేయదిశనుండి ఉత్తరసమీపవాయవ్యదిశకు న్యాసింబియున్నది. ఆ య్యది ఆగ్నేయమున ఆశ్వతరమండలముకడనుండి త్రిశంకు, నాకామండలములను గడచి, వాసుకి, మందర గిరి మీదుగా క్వాన, పూర్వక్వానములమధ్య బశి, ఆర్ద్ర నక్షత్రము నంటుచు, సారథిరథము నతిక్రమించి భృగు పరశుమండలమున కావల నస్తమించుచున్న అప్పరస మండలముకడ, వాయవ్యమున నదృశ్యమగుచున్నది. విషువదేఖకును, క్రాంతివృత్తమునకును మధ్యప్రదేశము లందే ఈపాలవెలి విశేష రేజముకలట్లు చూపట్టుచున్నది. ఇట్లగపడుటకు కారణము అచట దట్టముగా ప్రోగులు పడియున్న అసంఖ్యకొటినక్షత్రము లుండుటయే. అనగా నచట క్షీరవాహిని ఎక్కువతేటలుగా కనబడుటకు కారణము లెక్కుమందినన్ని చిరుకేచుక్కలు అతిసాంద్రములై యుండుటయే.

తేజోవిషయమున ప్రథమగణ్యములైన

నక్షత్రములు

(First Magnitude Stars)

ఈమాసములో రాత్రి తొలిజామున నగపడు నీ నక్షత్రములు పది యున్నవి. అవి యేవేవి అనగా,

౧. స్వాతి (Arcturus)

౨. చిత్ర (Spica)

౩. మఘ (Regulus)

౪. మృగవ్యాధుడు (Sirius)

౫. పూర్వక్వానము (Procyon)

౬. అగస్త్యుడు (Canopus)

౭. అర్ధనారీశ్వరుడు } (Pollux)
సాంబమూర్తి

౮. ఆర్ద్ర (Betelgeaux)

౯. రిగెల్ (Rigel)

౧౦. రోహిణి (Aldebaran)

తూర్పున

కుమ్మరిసారెవంటి ఆకారముగల విడు ఆరునక్షత్రములతో విశాఖ ఇచ్చడే ఉదయించినది. దీనినే శ్రీనాథమహాకవి “చిటుతవోయిన మాకుడువలె” నున్నదని వర్ణించినాడు. దీని కెనువను శేషమండలమును, హరికలేశ (Hercules) మండలమును ఇప్పుడిప్పుడే పొడనూపుచున్నవి. ఆగ్నేయదిశను ఆశ్వతరమండలము కొంతవఱకు ఉదయమైనది. దానికెనువను నహుషుడును, నహుషుని కుత్తరముగా తోరణస్తంభములూపన చిత్ర, స్వాతి నక్షత్రములును మెఱయుచున్నవి. ముత్యమువలె చిత్రయు, పగడమువలె స్వాతియు మెఱయుచుండగా, మధ్యను, చిత్రసమీపమున వక్రగతుడైన గురుడు క్రమముగా హస్తరంకకు పోవుచున్నాడు. అఖండరేజముతో మెఱయు నీగురు గ్రహమునకు సమీపమున దక్షిణముగా చిత్రయు, ఉత్తరమున కొంతమారమున స్వాతియు ప్రకాశించుచు నగపడు రమ్యదృశ్యము ఈ నెలయంతయు చూడనగును. విశేషించి డిక్చక్రము (Horizan) మీదుగా నిపుడే ఉదయించిన విశాఖ ఇంద్రాగ్నిదైవత్యమైన విశాఖ-అగ్నివేదికవలె గుండ్రమైన యాకారముగల విశాఖ-అడుగునను, కన్యరాశిపైనను అగపడుట గమనించి, ఆయంశమునే గైకొని, ‘కన్య అగ్ని కుంఠసముద్భవ, అయోనిజ’ అని భారతకారుడు వర్ణించిన వర్ణన చక్కగా గ్రహించి యానందించుటకు మంచియవకాశమిపుడు లభించినదని విన్నవించుచున్నాను. ఈ కన్యచేలి నలంకరించిన యుంగరమునందలి మేటివజ్రము

లాగున 'చిత్ర' నక్షత్రము మెఱయుచున్నదని ఇంకొకరు వర్ణించినారు. మెచ్చదగిన ఈవర్ణనయందలి సారస్యమును గ్రహించుటకుగూడ ఇపుడే అనుమలముగా నుండును.

ఉత్తరమున

క్రతు, పులహ, పులస్త్య, అత్రి, ఆంగీరస, వసిష్ఠ, మరీచి అనునామములుగల సప్తఋషులు బాగుగా ఉదయించినారు. అందు క్రతుపులహులు ఇంచుమించుగా గగనమధ్యమును చేరుకొన్నారు. పులహ-క్రతు రేఖ నూటిగా గ్రుపుని చూపుచున్నది. గ్రుపుడు లఘు ఋక్షపుతోకచివరను ప్రకాశించుచున్నాడు. గ్రుపున కెగువను కశ్యప, మహేంద్రులును, తోకమొదట అగ్నియు, అగ్నికి తూర్పుదెసను ధాత-నిధాతలును, ఆవల మిత్రుడును కానవచ్చుచున్నారు. ఈలఘుఋక్షపు చుక్కలకు ఉదయాస్తమయములు లేవు. సప్తఋషులు, అనగా బృహదృక్షమునందలి ఆంగీరస, వసిష్ఠనక్షత్రములకు ఎదురుగా, లఘుఋక్షమునందలి గ్రువరక్షకులు-ధాతవిధాతలు కానవచ్చుచున్నారు. ఈరెండు ఋక్షములకు మధ్యను మెలికెలు తిరిగి, వక్రరూపముతో నరకుడు కానవచ్చుచున్నాడు. నరకునితోక క్రతుఋషి కడను, శిరస్సు ఉత్తరసమాపపు ఈశాన్యమునను చూడ నగును.

మధ్య

ఇపుడు గగనమధ్యమున మఘానక్షత్రము మెఱయుచున్నది. కొడవలివలె చూపట్టు వక్రపు చుక్కలలో పిడియుండు స్థానమున నీమఘానక్షత్రమున్నది. అది మన సూర్యునికంటె వేయిరెట్లు అధిక తేజముగల నక్షత్రము. అందునుండి వెడలిన వెలుతురు కిరణములు మనభూమిని చేరుకొనుసరికి ౧౫౩ స.వత్సరములు పట్టును. అనగా టిప్పుసుల్తాను రాజ్యమేలినపుడు మఘనక్షత్రమునుండి బయలుదేరిన వెలుగుకిరణములు ఒక క్షణమునకు లక్షయొనుబదియారుమైళ్ల చొప్పున ఎడతెగకుండ ప్రయాణముసాగించి వచ్చినచ్చి యీనాటికి మనభూమిని చేరుకొగలుగుచున్నవి.

మఘ సింహరాశిలోనిది. సింహముమెడకు కట్టిన పతకములోని వజ్రములాగున నది మెఱయుచున్నది. ఇవి యారాశిలోని 'అల్ఫా' నక్షత్రము. అందుల 'బీటా' నక్షత్రము మన ఉత్తరఘట్టనీనక్షత్రమే. అది తోకచివర నున్నది. పూర్వ మది విశేష తేజస్సుతో మెఱయుచు First Magnitude Star అయి యుండినట్లు మన ప్రాచీనగ్రంథములలోనేకాక, ముసల్యాన్ సిద్ధాంతుల గ్రంథములలోగూడ చెప్పబడినది. అట్టిచుక్క తొంటి తేజము గోల్పోయి యిపుడు ఒక మోస్తరుగా కనబడుచున్నది. ఈయుత్తరఘట్టనియు, చిత్రయు, స్వాతియు- మాడును ఒక సమత్రిభుజము (Equilateral triangle) గా నేర్పడుట గమనింపదగియుండును.

మఘమీదుగా, తూర్పునకు వ్రాలియున్న నక్షత్రమును 'గామాలియో' అని పాశ్చాత్యులు చెప్పుదురు. దానినే కేతార్ పండితులు శృంగనక్షత్ర మనిరి. అది సింహముయొక్క శిరోభాగమున మెఱయుచుండును. మఘకు పశ్చిమభాగమున పొట్లపూవువలె పువ్వమి వ్రాలియున్నది. ఆదిగును ఆశ్రేషసర్ప మున్నది. ఆశ్రేషను గలిసి అహి, నహుషమండలములు తూర్పునకు వ్యాపించియున్నవి. పువ్వమికి ఎగువను మాషిక సహితుడైన విఘ్నేశ్వరు డున్నాడు. మిథునరాశియు, దాని కెగువను సారథిమండలమును పాలవెల్లిప్రక్కనే చూడనగును. ఇవికూడ పడమటకు వ్రాలియేయున్నవి.

వాయవ్యము-పడమటదిక్కులను

వాయవ్యములను కల్పవృక్షమునీడను అప్పరస లస్తమించుచున్నారు. దిగువ పాలవెల్లిలో భృగుపరకు మండలమును, నిగువ పులోముడును త్వరలో నస్తమింతురు. అశ్విని, భరణి అస్తమించినవి. కృత్తికలును త్వరలో నస్తమింపనైయున్నవి. రోహిణీనక్షత్రము ఒక నేత్రముగా గలిగి రెండుపాదములు, కొమ్ములు చూపుచు దుముకుచున్నట్లున్న వృషభరాశిస్వరూపము. ఇపుడు చక్కగా చూడనగుచున్నది. దిగువను ఒరయకొయోధుడును త్వరలో నస్తమింపనైయున్నాడు. రిగత్ చుక్క

సమీపమున పుట్టిన ట్లగపమ యమునానదియొక్క మొదటిభాగము తప్ప శేషించిన దంతయు నస్తమించి నది. ఒరయన్ దిగువ శశకముసూడ ఇక త్వరలో నస్తమించును. పాలవెల్లికి పడమటను మృగవ్యాధునితో కూడిన శ్యావమండలము ఒరయన్ దిగువ నున్నది. వాసుకి కవ్యపుత్రాదుగా చుట్టిన మండరగిరి పాలసముద్రమున తేలియాడుచున్నది.

దక్షిణాకాశమున

ఇప్పుడు ప్రధానముగా చూపట్టుచున్నది నౌకా మండలము. ఋగ్వేదమునందే ఇది 'దైవీమనావామ్' అని వర్ణింపబడినది. ఇందు నాలుగు భాగములకు నాలుగు ప్రత్యేకనామము లున్నవి. (Argo Navis has four parts)

Malus = Mast స్తంభభాగము

Vela = Sails తెరచాపలభాగము.

Carnia = Keel అడ్డోభాగము, లేక పుష్ట భాగము.

Puppis = Poop అమరము, లేక వెనుక ప్రక్క భాగము.

ఈయోడచుక్కాని త్రిషూచు అగస్త్యుడు నడుపు చున్నట్లుండును. గ్రీకుగాథలలో కేనోపస్ (Canopus) అనబడునీనక్షత్రము మెనిలాస్ (Menelaus) రాజుయొక్క ఓడచుక్కాని త్రిషూవాడని చెప్పబడినది. ఈ యగస్త్యుడు మన సూర్యునికంటె ఆరలక్షలెట్లు తేజోధికమైన మహాగోళమని నేటిసిద్ధాంతము గుణించిరి. ఈ చుక్క మృగవ్యాధుడని దిగువ దక్షిణాకాశమున నగపడును. నౌకామండలమున కెగువను, అహిమండలమునకు దిగువను వస్త్రామండలము గలదు. దీనినిగూర్చిన గాథలు క్రిముఖి చైత్రమాసభారతి ౬౩౬-౬౩౭ పుటలలో వివరించినాను. అహిమండలముపైనున్న చమస్, గ్రావ మండలముల గాథలను అందే చూడవచ్చును. కన్యదిగువ వారికపుగాథలను వెనుక వర్ణింపబడినవి.

గ్రహములు

ఈమాసములో రాత్రి తొలిజామున గురు డొకడే కానవచ్చును. ఇతరగ్రహములు కానరావు. గురుడును చిత్రసమీపముననే వక్రించి హస్తవరకు వెనుకకు రాగలడు. కాబట్టి ఈమాసములో గురుడు చిత్ర, హస్త నక్షత్రములమధ్యనే కనబడును.

విశేషవిషయములు

౧. ఆర్ధి - ప్రవాళ మేకమ్-పగడమువంటి ఒక్క-నిట్టిన నక్షత్రము. దీనినే వేదములు "బాహూ" నక్షత్రమనియు, పాశ్చాత్యులు Betelgeaux అనియు చెప్పుదురు. దీనివెలుగు మనకు చేరుసరికి ౧౮౨ సంవత్సరములు పట్టును. దీని వ్యాసము (Diameter) ౨౭ కోట్ల ౩౦ లక్షల మైళ్లు: అనగా మన సూర్యగోళపు వ్యాసముకంటె మూడువందలచెట్లు పెద్దది.

రోహిణి (Aldebaran)

దీనివెలుగు మనకు చేరుసరికి ౩౦ సంవత్సరములు పట్టును.

పరివృక్ష (Bellatrix)

రోహిణికి దిగువను, ఆర్ధికు ౧౦ డిగ్రీల దూరమునను పాశ్చాత్యులచే బిలాత్రిక్సు (Bellatrix) అని చెప్పుబడుచున్న చుక్క యొకటి కలదు. నాలుగు మంచపుకోశ్వవలె గొల్లకావిచుట్టునన్న ఒరయన్ చుక్కలలో నిది వాయవ్యమాలచుక్క. దీనికి గల బిలాత్రిక్సునామమునకు ఆర్ధము వీరవనిత (Woman Warrior), యుద్ధముచేయగల స్త్రీ. ఈచుక్కకుసంబంధించినదని చెప్పదగిన వేదగాథ యొకటి కలదు. దాని నిట సంగ్రహముగా వ్రాసెదను. (చూ. ఋగ్వేదము దశమమండలము, ౧౦౨-వ సూక్తము.)

ముద్గలాడనుఋషి యొక డుండెను. అతనికి పుట్టలని అనుభార్య యుండెను. ముద్గలానికి సంతానము కలుగలేదు. వంధ్యయైన భార్యను విడిచి అతడు వేరొక భార్యను వివాహమయ్యెను. ఒకప్పుడు చోరులచే

ముద్గలుని గోవులు హరింపబడెను. ఒక్క ముసలియొద్దు నూత్రమే మిగిలెను. ఆయొద్దును తన రథమునకు కట్టి ముద్గలును దొంగలవెంట పోవుటకు సిద్ధపడెను. వంధ్యయు, పరివృక్తయు నైన ముద్గలాని భర్తరథమునకు సాధియై శత్రులతో పోరుటకు భర్తతో వెడలెను. [సంతానవతులుగాక వంధ్యులైన స్త్రీలు అవోషపరిహారార్థము పీఠవనితలై భర్తలతోమాత్రం శత్రువులపై యుద్ధమునకు వెడలి, రథమునడిపియు, శత్రులతో బోరి వధించి శత్రుధనమును గైకొని భర్తలకు సమర్పించియు వారి యనుగ్రహమును బడయుచుండిరి. ఇట్టి పీఠవనితలకు పరివృక్తలని పేరుండెను. ఇటీవలి కథలలో దశరథుని భార్యయగు కైకయు, కృష్ణుని సత్యభామయు నిట్టివారలే యనవచ్చును.]

ఇట్లు యుద్ధసన్నుతులై యాదంపతులు చోరుల వెంట బడిరి. ముద్గలుని చేతిలో 'ద్రుఘణ' మను నాయుధ ముండెను. ద్రుఘణ మనగా గుడియ, లేక గదవంటి ప్రహరణసాధనము. ముద్గలు డాద్రుఘణమును విసరగా అది చోరులున్నచోట పడెను. ఆదంపతులు వారలతో బోరి జయించి తమగోవులను తిరిగి తెచ్చుకొనిరి.

ఇదే నిరుక్తము IX-౨3 లో ఇట్లు వర్ణింపబడినది: "ముద్గలో భర్మశ్వఃకుశి ర్వృషభంచద్రుఘణంచ యుక్తా సంగ్రామే వ్యవహృత్యాజం జిగాయ" మఱియు బృహదేవత VII-౧౨ లో ఇట్లు వర్ణింపబడినది. "ఆజావనేన భార్యశ్వ ఇంద్రా సోమాతు ముద్గః అజయ ద్వృషభం యుక్త్యా వింద్రంచ ద్రుఘణం రథే"

ఈ కథ పశ్చిమాకాశమున నక్షత్రరూపమున నెట్లు చిత్రింపబడినదో గమనింతుము:

ఉత్తరమున సారథిమండలమున రథము గమనింపుము. పశ్చిమమున కృత్తిక క్షే + రోహిణి + మృగశిర

క్షి గల వృషభమును గమనింపుము. ఆచట మృగశిరచుక్కలం జూడుము. మృగము మాయామృగము. వృత్రుడు మాయామృగశిరస్కుడు, చోరుడు. మృగశిరసోమదైవత్యమగుటగూడ గమనింపుము. ఆర్ద్ర కౌరవము గదవంటి రూపముగల ఆయుధ మొకటి గలదు. ఇది ఒరయన్ (Orion) మోగుని చేతిలోని బడి తెవలె కొన్ని పటములందు చూపబడినది. [హ. భారతి, ఆంగీరస మార్గశిరమాసము ౯౪౧ పుట. ఒరయన్ మోగుని చిత్రము.] ఈగార్హలో ముద్గలును ద్రుఘణ, వృషభయుక్తమైన రథము నెక్కి ముద్గలును, అనిభార్య ముద్గలాని పరివృక్తయు వెడలినట్లు గలదు. పాశ్చాత్య గాథలలో Bellatrix అని వర్ణింపబడిన Woman Warrior వేదకాలమునాటి 'పరివృక్త'యే. ఆపీఠవనితయే ఈపీఠవనిత యని మనవిచేయుచున్నాను. ఋగ్వేదమునందలి యీ ఋక్కులలో రెండుమాడు మంత్రము లీక్రింద వ్రాసి యీగాథ గమనించుచున్నాను. "ఇమంతం పశ్యే వృషభస్య యంజం కాష్టాయమధ్యే దృఘణం శయానం..." X-౧౦౨-౯.

ఈవృషభ మెట్టిదనగా:

"...నస్మై తృణం నోదక మాభరన్యైత్తరో ధురోవహతి ప్రదేదితాత్." X ౧౦౨-౧౦.

ఆవృషభమునకు గడ్డి, నీరు పెట్టరు. అది ఉత్తరమున ద్రువమున కతీతమై దశలు చూపును.

"పరివృక్తేవ...నవైస్యవి ద్రభ్యా జయేమ సుమంగలం సివదస్తు సాతం" X ౧౦౨-౧౧.

రాసులు

పడమటి సమీపపు వాయవ్యమునుండి, తూర్పు సమీపపు ఆగ్నేయమువఱకు వరుసగా వృషభ, మిథున, కర్కటక, సింహ, కన్యా, తులా రాసులు వ్యాపించి యున్నవి.

ఉల్కాపాతములు

ఈనెల ౨౧-వ లేదీ మొదలు ౨౩-వ లేదీ వఱకు రాత్రి బ్రహ్మసత్త్రసమీపము (Vega) నుండి లేజో వంతములైన ఉల్కలు వేవేగ రాలగలవు. అవి బంగారు ఛాయగల ధవళకాంతితో వెలిసి రాలించుండును. ఈ యుల్కాపాతమునకు కారణము సిద్ధాంతులు ఇట్లు చెప్పుచున్నారు. ౧౮౬౧ లో కనబడిన గొప్ప తోక చుక్క ఖండఖండములై చరించుచున్నది. మన భూ

గోళము నూర్చునిచుట్టు తిరిగివచ్చుటలో ఆతోకచుక్క శకలములు తారసిల్లివస్తున్నవి, ఆశకలము లీభూమిపై నా లేదీలను ఉల్కలై రాలించున్నవి. ఇవిగాక ఈమాసములో మరిమరి చిల్లర ఉల్కాపాతములు లేవు.

[Gama Leo - సింహరాశిలో 'గామా' గుర్తు గల చుక్క. శృంగనక్షత్రము చూడనగును. నవంబరు నెలలో ఉల్కలు దీని సమీపమునుండియే రాలు చున్నట్లు కనబడును.]

నెలవుదినములలో-ఉబును పోనివారి పి.కారుసోఖ్యము

“ ఏమంత్రిమణి నిజస్వామికార్యక్రియా
తత్పరమానసోత్సాహశాలి
యేమంత్రిమణి మిత్రహితబాంధవాశిత
ప్రకరక్షణకళా ప్రాధబుద్ధి
యేమంత్రిమణి వచోహేలాతివైశ్రల్య
శీతలతాఘాత శీతరోచి
యేమంత్రిమణి సుధాధామశాంభవదామ
ధాశగళ్యసుతుల్య ధవళకీర్తి
యట్టి మంత్రిమణి తంసమహిత సృపతి
పటల మకుటాగ్ర ఘటితపత్నద్యయుగళి
సకలకర్ణాం రక్షావివక్షణండు
సీనసురశాఖి సాళువ తిమ్మమంత్రి. ”
—రాజశేఖరచరిత్రము

“ కరచరణాదు లండణకుఁ
గల్గినయంతటనే సమర్థతక
మెఱవడిగాంచనేర్తురె
మనీషపరుత్ ధరలోన కెవ్వరి
క్కరణి ఘటించుచుం గృతయు
గంబునఁ ద్రేతసు ద్వాపరంబునం
దరయఁగ సాశ్వతిమ్మసచి
వాగ్రణికి న్సరిమంత్రి గల్లునే? ”
—కృష్ణరాయవిజయము

“ శ్రీయశోనిత్యుండు శ్రీకృష్ణదేవ
రాయసామ్రాజ్యభార ధరంధరుండు

బలవదారాతి భూపతిసుతపాద
తలుఁడు సాళువ తిమ్మదండనాయకుఁడు. ”
—కృష్ణార్జునసంవాదము.

విజయనగరసామ్రాజ్య మేలిన తుళువరాజవంశ
భూపాలుర కమాత్యశ్రేష్ఠుఁడు సాళువతిమ్మరుసు.
ఈ మంత్రిభామణి యాశ్వలనియొగి బ్రాహ్మణ
కులలో తంసుఁడు; కాంశిన్యసగోత్రుఁడు; వేమరాజు
నకుఁ జాత్తుఁడు; రాచిరాజునకుఁ బుత్రుఁడు. * ప్రబం
ధముల యందును, శాసనములందును సాశ్వతిమ్మవృపతి
యనియు, తిమ్మమంత్రియనియు, తిమ్మయ్యయనియు,
తిమ్మయ్యంగారనియుఁ దేర్కొనఁబడినను, తిమ్మరుసు
నిజమైననామము తిమ్మరాజై యుండును. కర్ణాటక
భాషలో ‘అరుసు’ శబ్దమునకు రాజని యర్థము. తిమ్మ
రుసనఁగా తిమ్మరాజు. ఇతని తండ్రితాతల యుదంతము
గాని, జన్మస్థలముగాని తెలుసుకొనుట కాధారములు
లేవు.

వీరనరసింహరాయలు - తిమ్మరుసుమంత్రి

తిమ్మరుసుమంత్రినిగూర్చి చరిత్రకారులకుఁ దెలి
సిన మొదటిచరిత్రాత్మకవృత్తాంతము ఇమ్మడి నరసింహ
రాయలకాలమునాటి విరించిపురశాసనము. ఆశాస
నము ఆంగ్ల మానము క్రీ. శ ౧౪౯౬-వ సంవత్సరము.†
తరువాత నీతఁడు వీరనరసింహరాయల సచివాగ్రణియని
తాడిపత్రిశాసనములవల్లఁ దెలియుచున్నది.

* Epigraphia Indica, Vol VI. page 234. Line 24.

తిమ్మరుసుమంత్రి మేనల్లుఁడగు నాదిండ్ల అప్పాచూతున కంకితము గావింపఁబడిన రాజశేఖరచరిత్రములో
మాదయగారి మల్లనకవి ద్వితీయాశ్వాసాంతమున నప్పాచూతుని నియోగిబ్రాహ్మణుఁ డని వర్ణించెను.

సుగంధి : “ పారద్రవభౌతిభాసిభద్ర కీర్తివాహినీ పూరదానధూత దివ్యభూజ కామధేనుడు

ర్వార యాటువేల వంశవార్ధి పూర్ణచంద్రమా సారబుద్ధి జాల నీతకేత్రభూమిభృద్రమా. ”

† South Indian Inscriptions, Vol I, No. 115.

మొదటి శాసనము

“శ్రీ మహారాజాధిరాజ రాజపరమేశ్వర శ్రీ వీరప్రతాప శ్రీ వీరనరసింహరాయ మహారాయలు విజయనగరమందు పుణిపీరాజ్యం శేస్తుండంగాను తత్పద పద్మాధిపతియైన శ్రీ మన్మహాప్రధాన సాళువతిమ్మయంగారు సుత్తిరాజ్యంలో పెన్నబడి తాడివరతిరామేశ్వరదేవరకు దండంపెట్టి సమర్పించిన గ్రామ భూదానశాసనం.

(శుక్ల సం॥ చైశాఖ శు ౧౫ శుక్రవారం)”

రెండవ శాసనము

ఈ శాసనముప్రకారము వీరనరసింహరాయల పుణ్యమనమంగాను ‘తిమ్మరుసు పెండ్లిసుంఖాలు సర్వనాశ్యంగాను విడిచెను.’ (Remission of the Marriage Tax)*

వీరనరసింహరాయలు వ్యాధిగ్రస్తుడై విజయనగరమందు స్వగర్భిణుడయ్యెను. అవసరకాలమునందు తన సచివాగ్రణియైన తిమ్మరుసుమంత్రిని పిలిపించి, తన మరణానంతరము రాజ్యమునకుఁ దన కుమారునికిఁ బట్టుమ గట్టుమనియు, దనసోదరుడగు శ్రీ కృష్ణదేవరాయలకండ్లు తీయించి తనకుఁ జూపుమనియుఁ జెప్పెనట. తిమ్మరుసు కృష్ణదేవరాయలను బిలిపించి యాతని కాసంగతి చెప్పెను. అందుల కాతఁడు తనకు రాజ్యకాంక్ష లేదనియు, తాను తురీయాశ్రమమును స్వీకరింతుననియుఁ జెప్పి, ఎట్లయినను కండ్లుపీకించి అంధత్వమును గలుగఁజేయవలదని వేడుకొనెను. తిమ్మరుసా పలుకు లాలించి, శ్రీ కృష్ణదేవరాయల రాజ్యాధ్యక్షుడని నిశ్చయించి, యొక మేడను జంపి దాని కండ్లను గైకొని కొనప్రాణములతో నున్న వీరనరసింహరాయలకుఁ జూపెనట. నరసింహరాయ లాకండ్లు సోదరుని నేత్రములే యని నమ్మి, మంత్రిశిఖామణి తన యజ్ఞ శిరసావహించెనని సంతసించి, ప్రాణముల విడిచెనట.†

శ్రీ కృష్ణదేవరాయలు : తిమ్మరుసుమంత్రి

శ్రీ కృష్ణదేవరాయల పరిపాలనారంభమున విజయనగర సామ్రాజ్యరాజకీయ వాతావరణము చీభత్సముగ నుండెను. సోదరుడగు వీరనరసింహరాయల కాలమున సామ్రాజ్యమునందంతటను వైరివిజృంభణ సంరంభము భయంకరరూపమును దాల్చియుండెను. గజపతు లొకవంకను, చంద్రవ్యూహ లొకప్రక్కను, ఉమ్మత్తూరునాయకు లొకదిక్కునను జెలరేగి సామ్రాజ్యమును గబళింప సమకట్టుచుండిరి. గజపతులు ఉదయగిరిరాజ్యమును, కొండవీడురాజ్యమును స్వాధీనముగావించుకొనిరి. సామ్రాజ్యనరసింహరాయల తీవ్రతాపిర్పమున రామారు, ఉదయగిరి, కొండవీడు దుర్గముల సాధన మాతని మరణానంతరము సామ్రాజ్యమేలిన ధరాతలేశ్వరులు పూర్తిగావినపడెరి. శ్రీ కృష్ణదేవరాయలు విజయనగర సామ్రాజ్య మధిస్థించినతర్వాత కొంత కాలము రాజ్యమునుపలి పరిస్థితుల నవలోకింపుచు, సచివచాణామణి యస తిమ్మరుసునొద్ద రాజ్యాగతంత్రము నేర్చుకొను చుండెను. ఈమహారాజునకు మొదటినుండియు ద్విజయములంగుఁ దోడ్పడి యాతని యశస్త్రేజోవిలాసములకు వన్నెచెచ్చిన మంత్రిసత్తముడగు తిమ్మరుసు. రాయల కెప్పుడును దక్షిణభుజమై మెలంగుచు బాల్యమునుండియు నతనికి గురువై, అమాత్యుడై, దండనాయకుడై, సర్వకాలములందును గంటికి తెప్పవలె తోడైయుండి, కర్ణాటసామ్రాజ్యభారగురందగుడై మెలంగినవాడు తిమ్మరుసు. సింహాసనారూఢుడైన యొకటిన్నరసంవత్సరమువఱకు రాయలు విజయనగరమునందె యూడి, రాజ్యపరిస్థితుల నరయుచు దనకుఁ బూర్వము రాజ్యమేలిన రాజన్యుల శాసనముల గాంచు చుండెనట.‡ ఈ విషయమే కృష్ణరాయవిజయమునందు కుమారధూర్జటియు వర్ణించియుండెను:

* South Indian Inscriptions, Vol IV, Nos. 802, 803.

† Forgotten Empire. Chronicle of Nuniz, Pages 314-315.

‡ Forgotten Empire, page 316.

“అప్పు యావజ్జీవముక సింహాసనము
భారము న్యసింహారాయలవారు బూద
నిర్భరత మంటి నాయుడు నిర్భేదగాన
నభిలకార్యస్థితుల దెబ్బముయ్య యిపుడు”

“సింహాసనప్రభుశిల మేక్రియనుడు
పాలించు శేరీలి ప్రజలశెల్ల
బాంధవపరిజనప్రతతిఁ బ్రోచుట యెట్లు
గనము లార్జించు సాధనము లేవి
యెట్లువలె వ్యయమొనర్చుటను మర్యాద
యేదారి శత్రుల సేవణంప
నాత్మరక్షణ కర్తులగుదు రెవ్వార లా

పుల ననాపుల లెస్సఁ చెలియుటెట్లు
రాజలక్షణ మెయ్యది రాజ్యలక్ష్మి
కాశ్వతంబుగ నుండు పేసరణి రాజ
నీకు లెన్ని విధంబులు నిభిల మెలమిఁ
చెలుపు మెంతయు నామది తేటపడఁగ.”

—కృష్ణరాయవిజయము, ద్వి ప. ౪౭, ౪౮.

ఇట్లు రాయలు కొంతకాలము తన మంత్రి
యొద్ద రాజ్యకార్యనిర్వాహణాదివిశేషముల నెన్నియో
గ్రహించెను. తనకుఁ బూర్వ మేలిన మహారాజుల
శాసనములఁ జదువునపుడు తనతండ్రియగు నరసింహ
రాయల యభీష్టముతెలిం నెఱింగించు నొకశాసనమును
జూచెనట. దానిలో రామారు, ముసుగల్లు, ఉదయగిరి
దుర్గముల శత్రువులపాలనండ్రి జయింపఁబడలేదనియు,
దన కుమారులలో నెవ్వరైనను నా దుర్గత్రయమును
సాధించి విజయనగర సామ్రాజ్యములోఁ జేర్చవలయు
ననియు శాసింపఁబడుట గాంచి రాయ లాదుర్గము
లను జయించుటకు నిశ్చయమును గావించుకొ నెను.*

రాయల దిగ్విజయములు

గజపతిరాజ్యములోని ఉదయగిరి, అద్దంకి, విను
కొండ, బెల్లముకొండ, నాగార్జునకొండ, తంగేడు,
కేతవరము, కొండవీడు దుర్గములను జయించుటయు,

కలింగదిగ్విజయమును, ఆంధ్రకావ్యములైన పారిజాతా
పహరణము, మనుచరిత్రము, ఆముక్త
మాల్యద, కృష్ణరాయవిజయములందును, శ్రీకృష్ణ
దేవరాయల దానశాసనములైన, ఉదయగిరి, ఆమరావతి,
గంగణికోట, కొండవీడు, సింహాచలము, బెజవాడ
శాసనములందును వర్ణితములు. ఆదిగ్విజయముల ప్రశంస
యిచ్చుట అప్రస్తుతముగావున వ్రాయలేదు. ఆదిగ్వి
జయము లన్నిటికిని ముఖ్యకారణములు తిమ్మరుసు
మంత్రి కార్యకళాధురంధరత్వమును, రాజనీతి విజ్ఞాన
మును గాక మఱియొకటి కాదు.

తిమ్మరుసుప్రతిభా విశేషము

శ్రీ కృష్ణదేవరాయనికి సమకాలికుడైన డామిం
గోపేయస్సను పోర్చుగీసుచరిత్రకారుఁడు తిమ్మరుసును
గూర్చి యిట్లు చెలిసియున్నాఁడు:

“Salvatinica, who is the principal per-
son that enters the building, supervises the
whole, for he brought up the king and made
him the king and so the king looks on him
like a father. Whenever the king calls to him
he addresses him as Lord (Seaher) Salvati-
nica” and all the Captains and nobles of the
realm make Salam to him”.

(“సాళ్యతిమ్మయ యందఱిలో సగ్రగణ్యుఁడు.
అతఁడు ప్రాసాదములోనికిఁ బ్రవేశించి, యంతయును
బరీక్షించును. అతఁడే రాజును బెంచి పెద్దనానిని జేసి,
రాజుగా నొనర్చెను. రా జెప్పు డతనిని బిలిచినను
‘సాళ్యతిమ్మప్రభూ’ అని హెచ్చరించును. సామంత
ప్రభువు లాతనికి నమస్కరింతురు.†)

ఆకాలమునాటి మంత్రులందఱును మహాప్రభా
నులేగాక దండనాయకులుగాఁగూడ నుండిరి. కృష్ణార్జున
సంవాదకావ్యమునందు తిమ్మమంత్రి తిమ్మదండనాయ
కుఁడుగా వర్ణింపఁబడెను. కొండవీడుశాసనము ననుస
రించి తిమ్మరుసుమంత్రి గజపతిని పాఠాన్వితోలి దుర్గ

* Forgotten Empire, Page 316.

† Forgotten Empire Page 268.

మును స్వాధీనముగావించుకొనె నని తెలియుచున్నది. * కలింగదిగ్విజయమునందు వైన్యనివహములతోఁ దాను గూడ నుండి రాయలకు నయమును జేకూర్చినది తిమ్మరుసుమంత్రియే.

శ్రీ కృష్ణరాయల వైన్యాగ్ర్యతులలో నొకఁడగు సింగరాజు తన బెజవాడశాసనమునందు తిమ్మరుసు మంత్రి నిట్లు వర్ణించియున్నాఁడు:

౬౦. ఇహకిల జగతి సకలరిపులకు మన

౬౧. జిత్ర జయ స్తంభమధిపాట్టునూరు

౬౨. నిధాయ నిజవశే గజకురగబల మఖి

౬౩. లరాజ్యం ప్రాజ్యంచ యవనపతే రఖిలా

౬౪. [౦] విజిత్య దిశో విజయనగర మాసాద్య మ

౬౫. ణిమయ మారుహ్య సింహాసన మఖిల

౬౬. మసి భువనభారం మూర్తిమతి విశ్వా

౬౭. సనివాసే నిఖిలగుణానా మతితపన

౬౮. ధామ్ని సాశ్వతిమ్మనామ్ని మంత్రిణి పాతి

౬౯. తిజిమ సురమంత్రిణి నిధాయ పద

౭౦. వాక్యప్రమాణ పారావార పారదృశ్యనాం

౭౧. ప్రతివిబుధపలాలమాత రిశ్వనాం మః

౭౨. నీషిణామసి కావ్యనాటకాలంకారభా

౭౩. సావిశేషవేదినాం, చతుర్విధకవితాసా

౭౪. చూజ్య మధిష్ఠితాం కలిదీమప్యపరే

౭౫. సామసి విద్యావతాం [మ] హతాం గోష్ఠీషు

[గరిష్ఠాషు]

౭౬. సతత మవనీవనీపకమనీషిత పూరణేషుచ

౭౭. మనో నిధాయ నిరవధిక మతులవనీసామ్రా

౭౮. జ్యసుఖ మనుభవతి...†

ధరణీవరాహ బిరుదాంకమండనుఁడు

ప్రభువుయొక్కయు, ప్రధానియొక్కయు శరీరము లొక్కటియే యనియు, నితఁడు ధరణీవరాహ

బిరుదాంకుండనియు తిమ్మరుసుమంత్రిబాపట్ల శాసనము వల్లఁ జెలియుచున్నది. శ్రీ కృష్ణదేవరాయలకు మంత్రి శేఖరునియందలి వాత్సల్యము, గౌరవప్రేమాతిశయములను, తిమ్మరుసునకు రాయలయొడఁ గల పుత్రుని వాత్సల్యమును, స్వామిభక్తి పరాయణత్వమును డెలుపుట కీయొక్క శాసనము చాలును. ఆ శాసనములోని ముఖ్యాంశములఁ జూపుచున్నాఁడు.

౭. అభవత్ప్రీతిపవం శేఖండవో ధరణీవరా

౮. హబిరుదాంకమండనః సకలప్రధానం

౯. గౌరవోన్నతః సచివోన్యదేహాభవ సా

౧౦. శ్వశింకమృత్యుః||‡

సాశ్వతిమ్మరుసుమంత్రి పీఠసింహుఁడును, అమాత్య శేఖరుఁడును నొంటియొకాక పండిత శ్రేష్ఠుఁడుగాఁ గూడఁ గన్పట్టుచున్నాఁడు. ఇతఁడు అగస్త్యకృత చంపూభారతమునకు వ్యాఖ్యించిచెను. ఆచంపూ భారతవ్యాఖ్యకు గద్య యిట్లున్నది:

“ఇతి శ్రీమన్మహారాజాధిరాజ రాజపరమేశ్వర కర్ణాఠేశ్వర శ్రీకృష్ణరాయశిరః ప్రధానసకలాగమ పారావారపరీత సాశ్వతిమ్మయదండనాథ విరచితాయాం బాలభారతవ్యాఖ్యాయాం మనోహరాఖ్యా యాం పంచమస్తంభః”

ప్రబోధచంద్రోదయవ్యాఖ్య రచించిన నాదిండ్ల గోపమంత్రి తన మాతులఁడగు తిమ్మరుసుమంత్రి నిట్లభివర్ణించెను:

‘తస్య శ్రీకృష్ణరాయస్య

ప్రాజ్యరాజ్య ధురంధరః

కులక్రమాగతో మంత్రి

సాశ్వతిమ్మచమూపతిః

ఆపూర్వపశ్చిమసముద్ర మదత్త రాజ్యం

ఆసేతు సింహగిరి చాప్రతిమప్రతాపః

* Kondavidu Inscription, Epigraphia Indica, Vol. VI Page 230.

† South Indian Inscriptions Vol. IV No. 789 Lines 70-78

‡ South Indian Inscriptions Vol. VI No. 146.

◆ Sources of Vijayanagar History, page 143.

యః కృష్ణరాయ స్వపపాలక దంశనాథః

కాండిన్యగోత్రతిలకః కవిపారిజాతః *

తిమ్మరుసు బంధుకోటి

తిమ్మరుసుమంత్రి రాజ్యచక్రము త్రిష్టుచుండుటచే గాబోలు నతని బంధువులుమాడ విజయనగర సామ్రాజ్యమునందు మంచిపదవుల నలంకరించియుండిరి. ఈతని తమ్ముడు సాళువగోవిందరాజు సుత్తిదుర్గమున కధికారిగా నుండెను. తరువాత నతడు హూయిసల సీమలోని తెరకనంబిళిముకు నాయకుడుగా నుండెను. కొంతకాలము విజయనగరపట్టణ పరిపాలకుడుగా నుండెను.† తిమ్మరుసు భార్యగారు లక్ష్మమాంబ. ఆతఁ డామెయందు తిరుమలాంబిక యను నొక కుమార్తెను గాంచెను. తిరుమలాంబికను తిమ్మరుసు తన మేనల్లునకే యిచ్చి వివాహము గావించెను. ఆతఁడే రాజశేఖర విలాసకృతి పతియైన నాదిండ్ల అప్పామాత్యుడు. అప్పామాత్యుని సోదరుడు గోపనమంత్రి. అప్పామాత్యుడు కొండవీడు దుర్గాధ్యక్షుడుగా నియమింపబడెను.‡

గోపనమంత్రి సుత్తిదుర్గాధ్యక్షుడుగా నియమింపబడినట్లు రాజశేఖరచరిత్రమునందు వర్ణింపబడెను.

“స్థాపితరాజ్యవైభవ ని

రాకృతహాక విరోధియైన యా

గోపనమంత్రి ధర్మధన

గోపనసమ్మతి సుత్తిదుర్గల

క్షీర పరిపాలనక్రమన

మిదభజాబలశాలి రూపరే

భూపరమత్స్య లాంఛనుడు

యావహికార్య ధురంధరుం డిలన్.”

గోపమంత్రి ప్రబోధచంద్రోదయమునకు వ్యాఖ్య యును, కృష్ణార్జున సంవాద మను ద్విపదకావ్యమును వ్రాసెను. ఈ రెంటియందును దాను తిమ్మరుసుదయచే కొండవీడు దుర్గాధ్యక్షుడుగా నియమింపబడినట్లు వ్రాసి కొన్నాడు.

“వరసుజాకరుడు విశ్వంభరాచక్ర

పరిపూర్ణయకుడు గోపపథానుండు

దండితాపిత మహీధవసావ్యతిమ్మ

దండనాయకుని సంతతకృపామహిను

వినుతికెక్కిన కొండవీటిదుర్గంబు

ఘనత నేలుచు సొంపుగా నొక్కనాడు”§

గోపన మంత్రిసోదరుడగు అప్పామాత్యుడు కొంతకాలము మైసూరులోని సాలూరు సీమపరిపాలకుడుగా నుండెను.¶ ఇట్లు సామ్రాజ్యపరిపాలనము నందు తిమ్మరుసుకాలమున నాంగ్రనియోబ్రాహ్మణుల పలుకుబడి యెక్కువగా నుండెను. ఉక్తోగములు తిమ్మరుసుబంధుకోటికే లభించుచుండెను.

తిమ్మరుసుకాలమునాటి

విజయనగర సామ్రాజ్యవైభవము

విజయనగరసామ్రాజ్యము తిమ్మరుసుమంత్రిపరిపాలనమున మహావైభవోన్నతిని గాంచెను. సామ్రాజ్యము ఆసేనునింహసిరి పర్యంతము వ్యాప్తిగాంచెను. రాజధానీనగరము వైభవమునందును, వైకాల్యము నందును బహ్నిమథింపజునందలి రాజధానీనగరము లేవియు

* Sources of Vijayanagar History, pages 145.

† Epigraphica Collections No 340 of 1892.

Epigrapha Carnatica Volume IV, Introduction, page 25

Forlotten Empire, page 284

♦ Epigraphia Indica Vol. VI, P. 111.

§ Sources of Vijayanagar History, Page 150.

¶ Epigraphia Carnatica Vol. IX No. II.

సాటిరానని పొగడ్తగాంచెను. శ్రీ కృష్ణ దేవరాయల కాలమున 'వేయస్' అను పోర్చుగీసు దేశజాడు విజయ నగరమును సందర్శించి యా నగరవైభవమును వ్రాసి యున్నాడు. ఆతడు వర్ణించినభాగము ఆంధ్రచరిత్ర చతురానన బిరుదాంకితులగు శ్రీ వీరభద్రరావు పంతులు గారి 'శీర్షకర్ణాట రాజ్యచరిత్రము' నుండి నేను వ్రాసిన 'శీర్ష విజయనగర చరిత్రము' నం దెత్తి వ్రాసితిని. ఆవర్ణన భాగము చదువరులు పఠించెదరుగాక. *

రాయలరాజనీతి-మంత్రుల కుండవలసిన
లక్షణములు

శ్రీ కృష్ణ దేవరాయలు 'ఆముక్తమాల్యద' నాల్గవ యాశ్వాసములో రాజనీతి తెలియఁగెడిందుచు, నందు మంత్రుల నెట్టివారిని నియోగింపవలెనో చెల్లడించెను.

"దుర్గము లాప్తద్విజవర

వర్గమున నె యిమ్ము దుర్గ-వత్తత్తతిక

త్యర్గళ ధరాధిరాజ్యని

నిర్గత సాధ్యసతపాడమ నిలుపకు కొలదిక."

(ప. ౨౦౮)

"బాహజాంఘ్రిజముఖవిహంబనకునయిన

గొలిచి మనువిప్రధర్మంబు దెలిసియైన

బూని సంకటముల నిల్పుఁగానఁ దఱచు

బ్రాహ్మణునిఁ బ్రభుఁజేయటఁ బతికి హితము."

(ప. ౨౧౮)

"ధరణిపుఁ డెందుఁనెదగదు

తాఁజననూటకు కొక్కనిందగుం

దొరనొనరించిపంపనరి

దుర్బలుచేఁ జెడఁదాతఁడర్థధూ

కరితురగర్ధి లేక కొల

గాడటు సేయ ద్విజాస్యఁ డల్కకా

నెరవునతండునుంవలయు

నిండిన దుర్గబలోర్వియీదగుక."

(ప. ౨౧౬)

"హితబహుశ్రుతధర్మ రతహారతాస్వపూ

ర్వతలమద్విజుల దుర్గములనిలిపి

....." (ప. ౨౬౨)

"చదివియధర్మభీతి నృప

శాస్త్రచిదిజ్ఞతలన్వయస్సు డె

బృదిటికిలోను నేఁబడికి

బాహ్యమునై యరుజస్వరూపులై

మదమటి రాజుప్రార్థన న

మాత్యతఁగైకొని తీర్చిపారు వా

రొదవిన నంగముత్కిరుల

నూర్జితహుటకుఁ బూటసాలదే "

(ప. ౨౧౧)

"మంత్ర బాహ్యులుండై, వయస్సు వీఁబడియేండ్లకువైఁబడి, డెబ్బదికిలోఁబడియుండి, రాజనీతిపారంగతుండైయుండెనేని రాజ్యాంగములు బలపడుట కొక్క పూట చాలును"

పై వర్ణనల కన్నిటికి ననువైనవాఁడు సాశ్వతిమృతచివాగ్రణిగాక మఱియెవ్వరగురు? శ్రీ కృష్ణ దేవరాయలు పై ని వివరింపఁబడిన రాజనీతిని గూర్చి వ్రాయునపు డామహారాజునకు తిమ్మరసుమంత్రయోయాదర్శమై యుండెననుట కేమాత్రమును సంశయము లేదు. సాశ్వతిమృతరుసు రాయల కాలమునాటికి వృద్ధుండై యుండెను. ప్రజ్ఞావంతుఁడు, ప్రతిభాశాలి, పండితసింహుఁడు, వీరాగ్రణి. ఇట్టి సకల సద్గుణ సంపన్నుడైన నచినవత్తముఁ డాకాలమున మఱియొకఁడు గానరాడు. రాయల యాదర్శమున కనువైనవాఁడు తిమ్మరుసు మంత్రి యొక్కండె.

అంత్యదశ

ప్రపంచచరిత్రమనందు మహారాజులయొక్కయు, మహాప్రధానులయొక్కయు జీవితచరిత్రము లత్యద్భుతములు. కొంతకాలము సకలవైభవముల ననుభవించి, వాసియు వన్నెయుఁ గాంచి, సమకాలికులచేత మన్ననలం గాంచి, జీవయాత్ర కొనసాగింతురు. అట్టి యాత్రాం

* శీర్ష విజయనగర చరిత్రము, పుటలు ౧౫౬-౧౭౦. ఆంధ్రగ్రంథమాల సంఖ్య ౯.

తమున దుర్భరదారిద్ర్యపీడయో, నీచజీవనమో, కారాగారప్రవేశమో, బలవన్మరణమో యేదియోయొకటి వారికిఁ బ్రాప్తించుటయుఁగలదు. ఈ మంత్రిశిఖామణి కట్టిగతియే లభించెను. కృష్ణదేవరాయల కాటేండ్ర కుమారుఁడుండెను. ఆబాలుని సింహాసనమెక్కించి, తిమ్మరుసును రాజ్యభార నిర్వాహకునిగ నియమింప సమకట్టెను. దీనికంతయుఁ గారణము రాయలకుఁ దనమరణానంతరము సోదరుఁడుగాని, సోదరకుమారుఁడు గాని తనకుమారునిత్రోసిరాజని రాజ్య మాక్రమించుకోయన్న చ్ఛేదభయము తక్కు మటయొందుగారు. తిమ్మరుసు మంత్రిపలుకుఁబడి, ప్రాబల్యము, సామ్రాజ్యమునందెక్కిన గాఁజొచ్చెను. మహారాజునకు మంత్రియొడ నొకవిధమైన భయము, నవిశ్వాసమును గల్గెను. కృష్ణదేవరాయలు తన యభిప్రాయమొప్పున కుమారునికిఁ బట్టము గట్టించెను. కాని దుర్బుధువశమున నాబాలుఁ డాకస్మికమరణమునొందుట సంభవించెను. దీనికిఁ గారణము తిమ్మరుసుకుమారుఁడు మహారాజ కుమారునకు విషప్రయోగమును జేసెననువదంతి పుట్టెను. మహారాజు బాహుర్తఃనిజమని నమ్మి తిమ్మరుసును, మంత్రి సోదరుఁడగు గోవిందరాజును, మంత్రికుమారుఁడగు గోవిందరాజును జైలసాలలో నుంచెను. కాని మంత్రి పోయెను.

పుత్రుఁడగు గోవిందరాజు జైలసాలలోనుండి తప్పించుకొనిపోయి రాయలపై యుద్ధసన్నద్ధుఁ డయ్యెను. కాని యా యుద్ధమునందు గోవిందరాజు రాయలచేఱుకైదు. రాయలు ప్రూరుఁడై వారలకండ్రను దీయించెను. ఈపైగాఢ న్రాసినవాఁడు పోర్చుగీసుచరిత్రకారుఁడైన నన్నిజ్. పాప మామంత్రిశిఖామణి జైలసాలలో మూడేండ్లుండి మరణ మొందెనట. ఏది యెట్లున్నను తిమ్మరుసుజీవనము కట్టకడపట దుఃఖభాజనమై, కళంకయుతమై పోయెను. భగవంతుఁ డాప్రతిభాశాలినొసట నట్లు వ్రాసి యుండఁగా నెవరు తప్పింపఁగలరు? తిమ్మరుసు ప్రభు పుత్తునకు విషప్రయోగమును గావించెనను వృత్తాంతము విశ్వసింపఁ దగినదియో, కాదో యూహింప నలవికా కున్నది. పోర్చుగీసువాఁడైన 'పేయిస్' చెప్పినట్లు రాయలనుబెంచినవాఁడు తిమ్మరుసు, రాయలను రక్షించిన వాఁడు తిమ్మరుసు, రాయలకు రాజ్యమొసంగినవాఁడు తిమ్మరుసు, రాయలరాజ్యమును ఆ నేతునిహగిరిపర్యంతము పెంపొందఁజేసినవాఁడు తిమ్మరుసు. అట్టి స్వామి భక్తి పరాయణుఁడు, రాజనీతిజ్ఞుఁడు, కార్యదక్షుఁడు, తుట్టకునకు రాజద్రోహియై వర్తించెననుట విశ్వాస పాత్రముగాలేదు. ఎట్లయినను జీవితము విషాదాంతమై పోయెను.

గ్రీష్మ రుచు

వెదురుమూడి వేంకటకృష్ణరావు

మిత్రుఁడనెడిపేరు మిథ్యయై తోఁచ, నిష్ఠులుగ్రక్కదొడఁగె నంభోజహితుఁడు;
సర్వంసహాయనెడి సద్యశము చెడంగ, పొగడువిడువఁజొచ్చె భూమిదేవి;
జీవననామప్రభావ మణఁగ, సలసల క్రాఁగసాగెను జలపథములు;
ప్రాణదేవుఁడనెడి వాసి తొలఁగ, వేడిగాడ్చు వీవఁగబూనె గంధవహుఁడు;
తమ్మునమ్మి నడచెడు పాంథజనములకు - దిగ్వితతి యెండమావుల దీప్తిఁ దాల్చి
భ్రమలుగొల్పఁగడఁగె; కాలవశత నకట - యెంత హితులైన శత్రు లయ్యెదరుకాచె !

భారతీయ నాగరికత-భగవద్గీత

(అనువృత్తము)

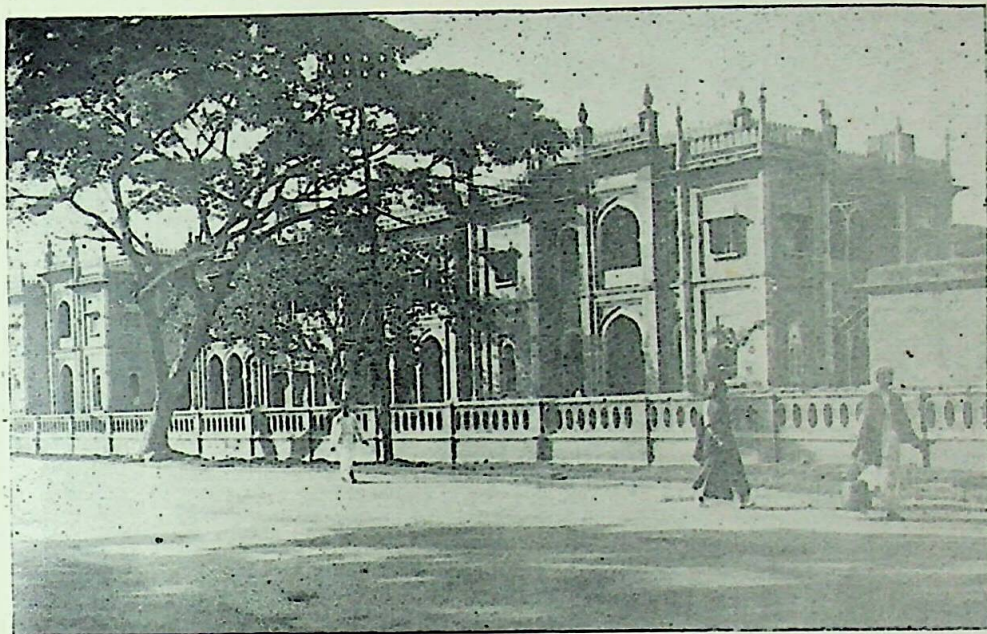
కొ. శతకోపాచార్యులు, యం. ఏ., బి. యల్.,

మనసొందూదేశే నూధ్యాత్మికముగ నుచ్చదశయం
 దుంశినప్పుడు మనదేశము రాజకీయముగాను,
 సాంఘికముగానుగూడ నున్నతస్థితిలో నుండునది. తరు
 వాత ఆధ్యాత్మికక్షీణతయు, రాజకీయపరాధీనతయు
 నావిర్భవించినవి. మఱియు వసిష్ఠుఁడు, విశ్వమిత్రుఁడు
 వ్యాసుఁడు, శుక్రుఁడు, పరాశరాదులు ప్రాచీనకాలము
 నను, సమర్థరామదాసు, మాధవస్వామి మొదలగు
 శాస్త్రకోవిదులు మధ్యకాలమునను ఆధ్యాత్మికనీతిని,
 రాజనీతినిగూడ తమప్రభువులకును, జనులకును బోధించు
 చుండిరి. అట్లే ప్రస్తుతకాలమందలి ధార్మికవ్యాసంగ
 పరులైన యీ మహానీయులుగూడ జీవితమందలి అన్ని
 శాఖలలోను మనశాంతి తిరిగి యభివృద్ధి నొందుటకై
 తమతమప్రతిభను వినియోగించుచు సాంఘిక రాజకీ
 యాభివృద్ధిపరులు గూడ నగుటలో నాశ్చర్యము లేదు.
 గీతయే తమకు జీవితాదర్శనముచేక మయ్యెనని వీరులు
 ఒప్పుకొనియేయున్నారు. ఇతర నీయాధునికవ్యాఖ్యాత
 లకు గీతల గూర్చిన కొన్ని ముఖ్యాభిప్రాయములను
 మనము గమనింతము. ఆధ్యాత్మిక ప్రవక్తలలో నసమా
 నులగుటయేకాక అద్వితీయ రాజకీయ దురంధరులగు
 శ్రీకృష్ణులవారు గీతాబోధ జేయుటలోను, వ్యాసుల
 వారు మాన ముఖ్యేతిహాసమును మహాభారత రణరంగమున
 దానిని బ్రవేశింపజేయుటలోను గేహాధ్యాత్మికబోధ
 చేయుటయే కాక ప్రతివ్యక్తికిని సంఘమునకును విషమ
 సమస్యల కాలమందును లౌకికజీవితమునగూడ ఆచరణకు
 మార్గదర్శకములగు సూత్రములఁ జెలియఁ జేయు నీతి
 సారమంతను ఇందు నూచించియున్నారని యీపరి

శోధకు లందరు దలంచుచున్నారు. గీతలో ఆధ్యాత్మిక
 విషయములతోఁబాటు ఆహారవిహారములు, ఆయాజాతుల
 ధర్మములు మొదలగు ఇతరకృత్యములుగూడ చర్చింపఁ
 బడినవి. మఱియు కేవలనివృత్తిమార్గ మాదర్శము కాద
 నియు, ప్రవృత్తిమార్గమును పరోపకారరూప జీవనము
 నిఃశ్రేయస్కరమనియు, అనఁగా జ్ఞానయోగముతోఁ
 బాటు కర్మయోగముగూడ స్వతంత్రముగ నిఃశ్రేయస్కరము
 నగు సాధనముననియు గీతాకారుల యభిప్రాయమని వీ
 రందరిమతము. కర్మమునిధించుచు గీతలోఁ జెప్పిన విష
 యములన్నియు సజ్జానులనిమిత్రమును, జ్ఞానప్రవేశమునకు
 మార్గముగాను మాత్రమే యుద్దేశింపఁబడినవనియు,
 నిష్కామకర్మ అనఁగా విఘ్నక్షయిత్యకర్మముమాత్రము
 పూర్వకర్మవాసనయు, అజ్ఞానము నశించువఱకుమాత్రమే
 చేయవలెననియు, తరువాత సర్వకర్మపరిత్యాగిగా నుండ
 వలెననియు, గీతాభావమని శంకరులవారి సిద్ధాంతము. గీత
 లోని ౧౮ అధ్యాయములలో మొదటిపట్కములో
 కర్మయోగమును జెప్పి తరువాత భక్తియోగమును, చివ
 రకు అంత్యపట్కమున జ్ఞానయోగమును సిద్ధాంతీ
 కరింపఁబడినదని కొందరు పండితులు తెలియఁజేసిరి. కాని
 యీభావములను పైనఁ జెప్పిన ఆధునికవ్యాఖ్యాత లంగీ
 కరింప లేదు. ఈమూఁడుపట్కములలో మూఁడుయోగ
 ములు ప్రత్యేకముగాను, ఒకటితరువాత నింకొకటి జరు
 గవలసివదిగాను జెప్పఁబడినవనుట సమంజసము కాదు.
 ద్వితీయాధ్యాయమునుండియు జ్ఞానయోగముగూడ వివ
 రింపఁబడినది. చిట్టచిగురిదగు ౧౮-వ అధ్యాయములో
 మూడవఁజెల్లునుఁడు సన్నానస్థత్యాగములతో త్వమునుగూర్చి
 ప్రశ్నింపఁగా† యజ్ఞ, దానరూపములగు కర్మల చేయ

* గీత ౧౮-౧ “సన్యాసస్య మహాభాషో...”

† కామ్యానాం కర్మణాం నాస్థానం సన్యాసం కవయో విదుః, సర్వకర్మఫలత్యాగం ప్రామాణ్య త్యాగం
 విచక్షణాః. (గీ. అ. ౧౮ శ్లో. ౨)

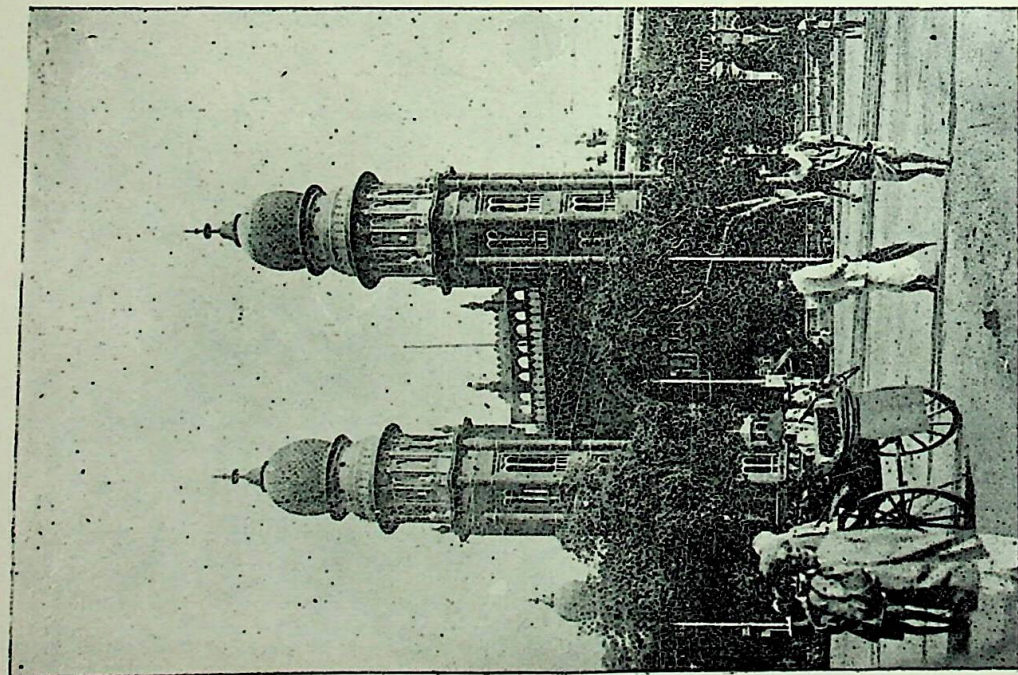
మెటరినెరికాలేజి (పశువైద్యకలాశాల) చెన్నపురి

K. P. S.

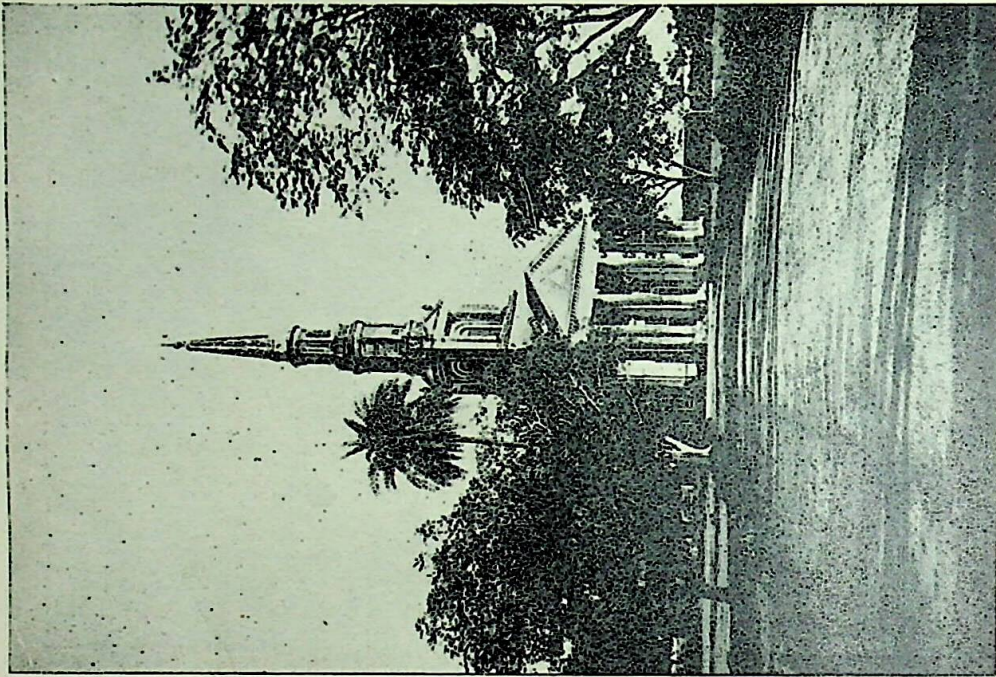

మెటరినెరికాలేజి, పశువైద్యకలాశాల (మెటరినెరికాలేజి)

K. P. S.

లాకానేజి, చెన్నపురి K. P. S.

ఎన్నోరు నేపథ్యము చర్చి, చెన్నపురి K. P. S.

వలసినదేయనియు, నియతకర్మకు సన్యాసము కూడ దనియు బోధించి, సాత్వికకర్మస్వరూపమును చతుర్వర్ణజను స్యాభావికకర్మల నిర్ణయించి, స్వకర్మనిరతుడై, తమకర్మలచేతనే సృష్టికర్తయు, సర్వవ్యాపియు నగు నీశ్వరు నర్పించి అందుచే సంసిద్ధిని బొందగలుగు ననియు, చివరకు శ్రీకృష్ణులు బోధించిరి.*

ఎట్టికర్మయందు జేయకుండుట యసంభవమనియు, స్వభావమునుబట్టి యెప్పుడును శరీరయతో నేకో పనిని జేయుచునే యుండుమనియు, భగవంతుడుకూడ నిష్కాముడై సర్వకాలములందును పనిచేయుచున్నట్లే, మనమును కర్మ ననాసక్తుడై చేయవలెననియు గీతలోనే చెప్పబడినది.† మఱియు కేవలజ్ఞానవాదుల బోధ ప్రకారము ప్రతివారును ఆచరించుటచే సంఘ మెట్టిస్థితికి వచ్చునో గమనింపవలసియున్నది. జనోపయోగకరములగు కార్యములన్నియు నడుగంటును. సంఘము శిథిలమైపోవును. ప్రజలును దేశమంతయు నిస్సహాయత నొంది షీఱింతురు. ఇంతేకాక కర్మత్యాగులగు జ్ఞానులైనను ఆత్మహత్య చేసుకొనమాడదు. అట్టి స్థితిలో జీవయాత్ర గడపుటకు తమకును తమకుంటుంబయునకును అన్నవస్త్రాదులను సంపాదించుటకు ఇతరానశ్యక వస్తువులకై ద్రవ్యార్జనకై కర్మచేయక తప్పుపెట్టు? లేక భిక్షాటనవల్లను, ఉంఛవృత్తివల్లను శరీరపోషణ చేయదలచినచో క్రమముగా కేవలజ్ఞాన లభికమైనప్పుడు నిర్వాహితులగు వీరినందరి నెవరు పోషింపగలుగుదురు అను సమస్యలువయింపక తప్పదు. మఱియు “నిష్కామము”, “అనాసక్తి” అనుశబ్దములకు ఎట్టి యుద్దేశ్యము ఆచర్యము లేకుండుట అని అర్థము కాదు. ఎట్టి ఉద్దేశ్యము లేకుండు ఎవరుగాని యేపనిగాని చేయుట సంభవింపదు. ఒకవైపునకుగాని, గమ్యస్థల

ముకుంగాని నెప్పుడుద్దేశ్యము కలిగినప్పుడే నడచెదము’ లోని కాహారము దీనుకొనఁ దలఁపు కలిగినమీదటనే చేతులు నోరు ఆపమలకు గడఁగి, మనము భుజించెదము. ఎంత నిష్కాముడైనను, ఒంటరిగా నివసించువాడైనను, నిరుద్దేశ్యముగా నుండుట, యేకర్మయందు జేయకుండుట గనము. అట్టిస్థితి నిస్సర్గవిరుద్ధము. మఱియు నిప్పటి నాగరికతలో అసంగతము. నిష్కామత, అనాసక్తి, అనఁగా స్వలాభముకొఱకుఁగాక లోక సంగ్రహము, అనఁగా ప్రజాహితముకొఱకు పనులు చేయుట అని గీతయే నూచించుచున్నది.‡ ఇట్లు జ్ఞానకర్మ సముచ్చయమే గీతయందు దంతటను బోధింపబడుచున్నదని సీతానాథ తత్వభూషణులు Krishna and the Gita అను గ్రంథములోను, తమ గీతావ్యాఖ్యానపు టుపోద్ఘాతములోను, తక్కిన వారు తమవ్యాసములందును సహేతుకముగా వివరించిరి. ఈశ్వరప్రీత్యర్థమై జీవులు కర్మచేయుచుండుటయే ధర్మమనియు, ఈశ్వరేష్ఠితము నీశ్వరుని యుపకరణములుగా జేయుటచే మనకు నెట్టివోషమును కలుగదని గీతలవల్ల స్పష్టమగుచున్నది. ప్రపంచము సమగ్రత్వము నొంది వృద్ధి నొందుటకై సర్వసూతాంతర్యామియును భగవంతునిచే ననవరతము నడుపఁబడుచున్నది. కనుక భగవదీప్సితము నెఱవేర్చుటకొఱకై తత్ప్రేరితులమై మన మందర మట్టిజనోపకారకములగు నెట్టికర్మలైన నిర్భయముగాజేయవలెననుట గీతాసారమని అరవించుట వివరించెను. భగవత్ప్రేమకన్న భాగవతసేవయే శ్రేయమనియు, భాగవతసేవలన నీశ్వరున కెక్కువప్రీతి కలుగుననియు జెప్పు రామానుజీయుల సిద్ధాంతము యొక్క నిజమగుభావము నీజ్ఞానకర్మసముచ్చయమే యని తోచుచున్నది.

* గీత అ. ౧౮ శ్లో. ౪౫, ౪౬, ౪౮, ౫౬.

“యజ్ఞదానతపః కర్మ నత్యాజ్యం కార్యమేవ తత్, ఏతా న్యపిచ కర్మాణి సంగం త్యక్త్వా ఫలానిచ, కర్తవ్యానీతి మే పార్థ నిశ్చితం మత ముత్తమమ్.”

† గీత అ. ౩, శ్లో. ౫-౨౨.

‡ గీత అ ౩-శ్లో ౧౮, ౨౦.

శ్రీ లోకమాన్యతిలకుగారు అసమాన ప్రతిభా పాండిత్యములతో గీతారహస్యమును తమ మహాగ్రంథమున దీర్ఘశాస్త్రీయచర్చ నొనర్చి సిద్ధాంతము చేయుటలో నింతకన్న నింకను ఒకయడుగు ముందుకు వెళ్లిరి. గీత బ్రహ్మవిద్య యోగశాస్త్రముఅని (అధ్యా యాంతములందు) చెప్పబడి జ్ఞానకర్మములు రెండును బోధింపబడుటయే కాక, జ్ఞానయోగముకన్న కర్మయోగమే యెక్కువప్రశస్తమనియు, కర్మము నెన్నడును విడువక చేయుచుండుటయే శిష్టాచారమనియు, అయిన స్వార్థమునిమిత్తముగాక భగవత్ప్రీత్యర్థమును, లోకసంగ్రహార్థమునే తమతమకర్మలఁ జేయుచునుండ వలెననియే గీతలభావమని నిర్ణయించిరి. * వీరిఅభిప్రాయముప్రకారము గీతలో కర్మయోగమే ప్రధానాచరణీయము. అయితే కర్మను జ్ఞానభక్తియుతులై స్వార్థరహి

* గీత అ. 3-శ్లో. ౧౯, ౨౦, ౨౧; అ. ౫-శ్లో. ౨ మొదలగు శ్లోకముల అర్థమునుగూర్చి గీతారహస్యము లో టీకలోను, ౧౧-వ ప్రకరణములోను తిలకుగారి చర్చను చూడుడు.

శ్రీ తిలకుగారి “గీతారహస్య” గ్రంథమును పండిత శ్రీ నోరి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిలుగారు ఆంధ్రుల కుపకారకమునన ట్టాండ్రికరించిరి. ఆగ్రంథములో శ్రీ శంకరులకును, లోకమాన్యతిలకుగారికిని గీతలోని జ్ఞానకర్మయోగములనుగూర్చి కలయభిప్రాయములను శ్రీశాస్త్రిలుగారు చర్చించి (౪౩-వ పేజీ చూడుడు) ఉభయులకును ఆవిషయమై రుచిభేదమేకాని సిద్ధాంతభేదము లేదనియు, తిలకుగారిభాష్యము కర్మపరమనుటకు వీలు లేదనియు సభిప్రాయమును తెల్పిరి. ఇట్లే యితర భాష్యలలోనూడ కొందరు తిలకుగారిని విమర్శించిరి. కాని యిది తృప్తికరముగ కనుపడలేదు. జ్ఞానావశ్యకతను ఉభయులు గమనించునంగతి నిజమే కాని వీరే కాక రామానుజులును ఆధునికవ్యాఖ్యాతలునూడ జ్ఞాన మావశ్యకమనియే చెప్పుచున్నారు. శ్రీతిలకుగారు నద్వైతులనుటచే ఆత్మస్వరూపారులనుగూర్చి ఉభయుల కేకాభిప్రాయ ముండవచ్చును. కాని యవి యీ సందర్భమున నప్రస్తుతములు. ఆకాలమున పూర్వ

తులై అందరును (సంపూర్ణజ్ఞానులైన తరువాతనూడ) విడువక ఆచరింపవలెను. (తిలకుగారు అందువలననే తమగ్రంథమునకు కర్మయోగశాస్త్రమనినూడ నామకరణము చేసిరి.)

శ్రీ గాంధీగారునూడ తమ అనాసక్తియోగము (ఇది తెలుగులో నిష్కామయోగమును పేరుతో అనువదింపబడి ప్రకటింపబడినది.) అను తమగీతావ్యాఖ్యాన గ్రంథమునఁగూడ చాలవఱ కిట్టిభావమునే వెల్లడించిరి. శ్రీ కృష్ణులవారు కర్మయోగమున కిచ్చిన ప్రాముఖ్యమును తరతరములుగా హైందవులు మఱచి కేవలజ్ఞానమనఁగా సర్వకర్మపరిత్యాగమే మోక్షదాయక మనుభ్రమతో, సంఘము విషయమునను, మనజాతివిషయమునను తమకుఁగల ధర్మమును విడనాడిరి. అందుచే దేశమునఁ జాలవఱ కలసతయు, మాండ్లమును వ్యాపించి

మిమాంసకులును, బౌద్ధులును చేయుచుండిన అనాత్మ నిరీశ్వరవాదముల నెదిర్చి జయించి, తమదేశీయుల కాధ్యాత్మికనిఃశ్రేయసము కల్గింప శంకరులును, రాజకీయాధ్యాత్మిక నిఃశ్రేయసము కల్గింప శ్రీతిలకుగారును తమవీరితమంతయు నిరంతరకర్మపరులై యుండుటలోఁ గూడ ఉభయులకును సామ్యము కలదు. కాని నివృత్తి మార్గమే, అనఁగా ప్రతివారును జ్ఞానియగువఱకును విద్యుక్తమున నిత్యకర్మనుమాత్రమే చేయఁదగునని, జ్ఞానికాగానే దానినినూడ త్యజింపవలెనని గీతయందేదేశమని శంకరులభాష్యము చాలచోట్ల నొక్కిచెప్పుచున్నది. ఇట్టిసిద్ధాంతము సరికాదనియు, మఱియు జాతికంతకు అది చాలాహానికరమనియు దృఢాభిప్రాయముకలిగి శ్రీతిలకుగారు తమగ్రంథముం దంతటను వందలకొలది పుటలందు తీవ్రచర్చ చేసి ఖండనచేసి జ్ఞానియయినను కాలేకపోయిననునూడ ప్రతిమనుష్యుఁడును సర్వకాలము లందును స్వార్థపరత లేక లోకోపకారముకొఱకు కర్మ విడువక చేయుచునే, అనఁగా ప్రవృత్తిమార్గముననే ఉండవలెనని నిశ్చితాభిప్రాయము తెల్పిరి. అందుచే ముఖ్యముగా జీవితాదర్శములోఁగూడ ఉభయులసిద్ధాంతములు పూర్తిగా భేదించినట్లు కనుపడుచున్నది.

నిరుద్యోగభిక్షాటనాదులు వ్యాపించినవి. ఇట్టియాదర్శ మవలంబింపలేక చాలమంది జీవితముం దాదర్శవిహీనులై కేవలము స్వార్థముకొఱకే తమశక్తులను వినియోగించు చున్నారు. మఱియు కేవలజ్ఞానులు తమస్వీయమోక్షము కొఱకే తమజ్ఞానశక్తులను వినియోగించి “ఆత్మవత్సర్వ ధూతాని” అనుబోధను మఱివి యితరజీవులమోక్షమునకు సహాయము జేయనగుకర్మ లన్నిటిని విసర్జించుటచే గేవలజ్ఞానులనుగూడ నొకవిధముగా స్వార్థపరత్వము స్పృశించును. ఇట్లు గీతలోఁ జెప్పిన లోకసంగ్రహబుద్ధి (దేశనేవ లేక పరోపకారబుద్ధి అని వీరితాత్పర్యము) క్రమముగా తీసివదియున్నదనియు, అందుచే వ్యక్తు లకును, దేశమంతటికినిగూడ మోక్షము గలుగవలె నన్నచో, భగవదీప్సితము ననగా ప్రపంచక్షేమమును నెఱవేర్చుటకై సర్వసమత్వబుద్ధితో ప్రజాలాభకరము లగు కర్మల నెల్లరు జేయుచుండవలె నని వారిద్దరి వ్యాఖ్యానములలోను స్పష్టికరింపఁబడినది.

“తస్మాద్దసక్త స్తుతంత కార్యం కర్మ సమాచర”
(గీ. 3-౧౯)

మొదలగువచనములచే, గీతలందు, ఎట్టిస్వార్థాపేక్షయు లేక కర్మనే చేయవలెనని బోధింపఁబడినందున దానికి ప్రాముఖ్యము నొసఁగుటకై శ్రీ గాంధీగారు తమవ్యాఖ్యకు అనాసక్తియోగమని పేరిడిరి. (యోగమనగా నేర్పుతోఁ బనులఁ జేయుట యనికూడ అర్థము: “యోగః కర్మసు కాశలం” గీత అ. ౨-శ్లో ౫౦) తమ లాకికాభిప్రాయముల బలముకొఱకు శాస్త్రములలో లేకున్నను ఈ సిద్ధాంతమును గ్రాత్రగాఁ జొప్పించిరని కొందరు తలఁచినచో నట్టితలఁపు కేవలభ్రమజనితమునటకు సందేహము లేదు. లోకసంగ్రహమునకై కర్మచేయుచుండవలె ననుటయే గీతాబోధసారమనియు, గీత కేవలము సన్యాసులనిమిత్తమే కాక సంఘమందలి జను లందరి లాభము నిమిత్తమును ప్రపంచాభివృద్ధికొఱకును ఉద్దేశింపఁబడినదని భావించుట న్యాయమై యున్నది. మఱియు వేదములందలి ఉపనిషత్తులుకూడ కేవల జ్ఞానమును బోధింపక కర్మలఁ జేయవలెనని చెప్పుచున్నవి. “కుర్వన్నైవహి కర్మాణి జిజీవిషేచ్ఛతగ్ం సమాః” (ఈశా

వాస్యోపనిషత్తు ౧-౨) భాగవతగ్రంథమందుఁ గూడ నిట్లే వివరింపఁబడినది. రామానుజులుకూడ ఈసిద్ధాంతమునే యనుకరించిరి. తిలకుగారు తమ మహోత్సాహమున గ్రంథమున విపులముగ నసమానపాండిత్యముతో చర్చించి దీనినే సమర్థించిరి.

శ్రీ గాంధీగారి “యనాసక్తియోగ” ము చూచుటకు చాల చిన్నదైనను భావగర్భితమైయున్నది. దానిలో వీరు కర్మయోగమును పోషించుటయేకాక కొన్ని స్వతంత్రాభిప్రాయముల వెల్లడించిరి. వానిలో నొకటిచెందు ఈక్రింద నుదాహరింపఁబడును. వీరి అభిప్రాయముప్రకారము జ్ఞాని అయినతరువాతనే నరుఁడు నిష్కామకర్మయోగి అగును. అనఁగా అద్వైతసిద్ధాంతమందువలె కర్మయోగము జ్ఞానయోగమునకు సాధనమగుటకు బదులుగా జ్ఞానమే కర్మయోగమునకు సాధనము కావలెను. ఆత్మదర్శనము (Self-realisation) కర్మయోగమునకు మార్గ మగును. కాని యీ సిద్ధిలో అహంకారము లేకుండుటకును అనాసక్తి (స్వార్థ హీనత) అను మార్గమునుండి తప్పిపోకుండుటకును భక్తి ఉపయోగకరముగా నుండును. అందుచే గీతలో జ్ఞానభక్తియోగములు రెండును నిష్కామకర్మకు మార్గదర్శకములుగాను, సహకారులుగాను ఉండుటకై బోధింపఁబడినవని గాంధీగారి అభిప్రాయము. ఇంకొకవిషయము. గాంధీగారు అహింసకు చాలప్రాముఖ్య మొసఁగిరి. అరవించుండు మొదలగువారును, శ్రీ తిలకుగారును అహింసకు ప్రాముఖ్య మొసఁగలేదు. గీత నిజముగా కురుక్షేత్రరంగమున నర్జునుని యుద్ధమునకుఁ బ్రేరేపించునదైత్యముతోఁ బ్రత్యక్షముగా బోధించినదే యని శ్రీ తిలకుగారుకూడ అభిప్రాయపడిరి. స్వసర్వము నిర్వర్తించుసందర్భమున హింసా కర్మ ధౌతిక యుద్ధము చేసినను తప్పులేదని వీరలభావముగా కన్పట్టుచున్నది. గీతయందు భక్తిగలవారలు కొందరు భావోద్రేకముచే నీభావమును రాజకీయ మోక్షమునకుఁగూడ వర్తింపజేయుట అందరకును తెలిసియోయ్యున్నది. ఈ విప్లవమువలనఁ గలుగు ప్రమాదము గనిపెట్టిన గాంధీగారు గీతాబోధనుండియే అహింసాసిద్ధాంతమును సాధించిరి.

అహింస సనాతన మతమూలసిద్ధాంతములలో నొకటి యని గాంధీగారి మతము. * భారతకథయు, కృష్ణార్జునుల జీవితకథయు నిజమే అయినను కురుక్షేత్రమున యుద్ధప్రారంభసమయమందు ఘోరికయుద్ధముకొఱకై గీతయంతయు బోధింపఁబడినట్లు వ్రాయుట రసపోషణ నిమిత్తమై చేయఁబడిన గ్రంథకర్తయొక్క చమత్కారమే యనియు వారి అభిప్రాయము. స్వధర్మమగు కార్యము దోషయుక్తమైనను దేశక్షేమమునిమిత్తమై నిర్భయముగ చేయవలెనని బోధించుటమాత్రమే గ్రంథకారుని యుద్దేశ్యము. ఇందుకు భిన్నముగా ఘోరికయుద్ధమును క్లాషించుట శ్రీకృష్ణునియొక్కయు, వ్యాసులయొక్కయు ఉద్దేశ్యమైనచో గెల్చినవారు ఆనందవంతులై సర్వసౌఖ్యముల నొందినట్లు కన్పటచవలసియుండినది. కాని భారతకథప్రకారముగా యుద్ధసమాప్తి యగునప్పటికి ఓడినవారు, గెల్చినవారుకూడ దుఃఖములపాలే అయిరి. ఉభయుల బంధుమిత్రులునుగూడ నశించిపోయిరి. పాండవులు గెల్చినను నిర్వేదమునొంది రాజ్యమును, సర్వసౌఖ్యములను త్యజించిరి. అందుచే ఘోరికయుద్ధమోద మిచ్చుట లేదనియే గాంధీగారి అభిప్రాయము. కాని యెల్లప్పుడును ప్రతివ్యక్తియందును ఆధ్యాత్మికమగు యుద్ధము జరుగుచునే యుండును. ఉపనిషత్తులలో ఆయుద్ధమునుగూర్చి చెప్పఁబడినది. "ఆత్మానం రథినం విద్ధి శరీరం రథమేవచ" (కకోపనిషత్తు, వల్లి 3-శ్లో 3 మొ ౮ వరకు) ఇచ్చట అర్జునుడు రథికుడనగా ఆత్మ అనికూడ భావము కలదు. రథమనగా శరీరము. ఇంద్రియములే ఆశ్వములు. అంతఃకరణము ఆత్మకు హితబోధ చేసి ఇంద్రియములవశమున

నుంచుకొని కామక్రోధాది అరిష్టాద్యర్థమును పారద్రోలు సంగతి కిది రూపకము. ఇదిగాక ఉపనిషత్తులలో అచ్చటచ్చట అహింస ప్రశంసించఁబడినది. గీత ౧౨-వ అధ్యాయము చివర శ్లోకమున "యత్ర యోగేశ్వరః కృష్ణః యత్ర పార్థోధనుర్ధరః" (౧౨-౭౮) లో 'యోగేశ్వరఃకృష్ణః' అనగా అనుభవసిద్ధశుద్ధజ్ఞానమనియు, 'పార్థోధనుర్ధరః' అనగా తదనుసారియును క్రియ అనియు చేసిన వ్యాఖ్యానమువల్లగూడ గాంధీగారి భావము స్పష్టమగుచున్నది. "యస్య నాహంకృతో... నహంతి ననిబధ్యతే" అను (గీత. ౧౨, ౧౭) శ్లోకమువైన గాంధీగారిటీకకూడ చూడుడు.

మఱియు గీత ౧౬-వ అధ్యాయమున వర్ణింపఁబడిన దైవీ ఆసురసంపత్తుల సంఘర్షణమును ఆధ్యాత్మిక యుద్ధమునే నూచించుచున్నది. స్వలాభమునిమిత్తమే కర్మ చేయువానికి ఆసురీప్రకృతి వృద్ధియుననియు, అట్టివారు దంభదర్పక్రోధాదులు కలవారై కామభోగార్థమై అన్యాయముగా ద్రవ్యము నాడించి తామే యీశ్వరులమనుచు తమతో సమాను లెవరని ధిక్కరింతురు. కాని నిష్కామకర్మచేయువానికి దైవీప్రకృతియే వృద్ధి అగును. అనగా గాంధీగారి అభిప్రాయముప్రకారము సార్వభౌమభవు టుద్దేశములేనివాడు అసత్యముచెప్పుటకు, హింస చేయుటకు, అహంకారాదులను పొందుటకు అవసరమును, ప్రసక్తియు లేదు. అనాసక్తకర్ముడు అహింసాసత్యసూత్రదయా తుమాదిలక్షణములుగల దైవప్రకృతి గలిగియుండుట తప్పదు. బంధకమగు ఆసురప్రకృతిని మోక్షసాధనమున దైవప్రకృతితోనే జయింపఁగలుగుదుమని గీత మనకు బోధించుచున్నది.†

* వేదములలోను, గీతలోను చెప్పిన యజ్ఞముయొక్క అర్థము ఈశ్వరార్పణగా పరోపకారార్థమై కర్మచేయుటయే యని గాంధీగారి అభిప్రాయము. (గీత అ.క. శ్లో 3-౨లో గాంధీగారిటీక చూడుడు) ఇంద్రాగ్ని వరుణాదులనగా వ్యక్తులు కారు. ఈశ్వరాంతకత్తులన్నియు (గీత ౪-౧౨ వైన టీక చూడుడు.) పూర్వముగ్నిముఖముగా లోకనేవ జరుగుచుండినదనియు, ఇప్పుటిపరిస్థితులనుబట్టి యిప్పుడు చరఖా (రాట్నము) నేవా

సాధనముగుటచే దానిని విడువకూడదను భావమును (గీత ౬-౧ టీక చూడుడు) తెల్పిరి.

† శ్లో. దమ్మో దహో లిమానశ్చ

క్రోధః పారుష్య మేవచ,

అజ్ఞానం చాభిజాతస్య

పార్థ సంపద మాసురీం.

(గీత. అ. ౧౬. శ్లో. ౪)

ఆధ్యాత్మికమునేకాక రాజకీయమోక్షము నొందుటకుకూడ ఇట్టియుద్ధమే ప్రశస్తమనియు, అహింసా సత్యాదిలక్షణమున దైవసంపత్తే ఉచితసాధనమనియు, లోకకళ్యాణకరమనియు గాంధీగారి యభిప్రాయము. దైవసంపత్తును గూర్చి “అహింసా సత్యమక్రొధః”* అని గీతలో ప్రాముఖ్యమిచ్చినట్లే గాంధీగారును Truth and non-Violence అని అహింసతోబాటు సత్యమునకును ప్రాముఖ్యమొసంగుట గమనార్హము. అహింసా సత్యసిద్ధాంతములబట్టియేఅన్ని కార్యములందును రహస్యచర్యలు కూడవని గాంధీగారు గర్హించుచున్నారు. ఇట్లే భౌతికశక్తికన్న దైవప్రకృతివర్ధకమున ఆధ్యాత్మికశక్తియే శ్రేయమునుసిద్ధాంతముప్రకారముగా ఆంగ్లఅమెరికనులపెట్టుబడి (Capitalism) సామ్రాజ్యపు (Imperialism) పద్ధతులకును రమ్యమసోవియటులభౌతిక ప్రజాస్వామ్యము(Bolshevism)నకును కూడ గాంధీగారు వ్యతిరేకమై యున్నారు. అస్పృశ్యతామద్యనిషేధముల గూర్చియు గాంధీగారు గీతానుసారిగానే కన్పట్టుచున్నారు. నిమ్నజనోద్ధరణమును, సర్వభూతసమభావమును గీతలో చాలాచోట్ల బోధింపబడినది.† గీతలో

చాతుర్వర్ణ్యమును, ఆయావర్ణములవారి స్వాభావిక కర్మలును వివరింపబడినవి.‡

కాని పంచమవర్ణమును, అస్పృశ్యతయు గీతలో నెచ్చటను సూచించబడలేదు. గీతలో నొకచోట శ్వపాకుఁడుదాహరింపబడినను శ్వపాకుఁడస్పృశ్యుఁడని చెప్పలేదు సరికదా అట్టివానియందును, బ్రాహ్మణులయందును సమదృష్టి కలిగియుండుటయే ఉత్తమముగా నెంచబడినది. ♦ మనముతినెడు ఆహారముల గుణములను బట్టి శరీరమునందే మనస్తత్వమందును నైతికప్రకృతియందును కూడ అనుకూలపరిణామములు కలుగుచుండునని పాశ్చాత్యవైజ్ఞానికు లీటీవల కనిపెట్టిరి. కాని యీసంగతి చిరకాలముక్రిందటనే మనయులుతమ తెలిసియుండినందున ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధినిరూపకము పరిశుద్ధమున సాత్త్వికాహారమునే గ్రహింపవలెనని మనపూర్వులు నియమ మేర్పఱచిరి. అందుచే గీతలోకూడ సాత్త్విక రాజసతామసరూపములగు ఆహారములఫలితము, వాటి స్వభావముకూడ వర్ణింపబడినవి. ¶ ఆ సందర్భమున ఆహారము నిలవజేయుదిగాని, సహజరుచిని గోల్పోయినదిగాని, దుర్వాసనపొందినదిగాని, పులిసి పాచిపోయి

ఆకాపాశశతై ర్బుధాః
కామక్రోధపరాయణాః,
ఈనాస్తే కామభోగార్థ
మన్యాయే నార్థసంచయాన్.
(అ. ౧౬. శ్లో. ౧౨.)

అహింసా సత్యమక్రొధ
స్త్రాగక్ష్మాని రపైశునమ్,
దయా భూతే ష్వలోలత్వం
మార్దవం హ్రీ రచాపలమ్.
(అ. ౧౬. శ్లో. ౨.)

తేజః క్షమా ధృతి శౌచ
మద్రోహో నాతిమానితా,
భవంతి సంపదం దైవీ
మభిజాతస్య భారత,
(అ. ౧౬. శ్లో. ౩.)

దైవీసంపద్విమోక్షయ
నిబంధాయాసురీ మతా,
మాశుచ స్సంపదం దైవీ
మపజాతోఽసి పాండవ.
(అ. ౧౬. శ్లో. ౪.)

* గీత అ. ౧౬ శ్లో ౨.
† గీత అ. ౬ శ్లో ౨౯, ౩౨; అ. ౯ శ్లో ౩౦, ౩౧; అ. ౧౨ శ్లో ౪౪ చూడుడు.
‡ గీత అ. ౧౨ శ్లో ౪౧, ౪౪ చూడుడు.
♦ శ్లో. విద్యావినయంసంపన్నే బ్రాహ్మణే గవి హస్తినీ,
శునిచైవ శ్వపాకేచ పండితా స్సమదర్శినః.
(గీత. అ. ౪ శ్లో. ౧౨)
¶ గీత. అ. ౧౭ శ్లో. ౭ మొ. ౧౦ వఱకు చూడుడు.

నదిగాని, యజ్ఞము (అనగా ఈశ్వరనివేదనము) నకు తగనిదికాని అయినచో అనగా వీటిలో నేనుగము కలిగినను అది తానుసముగా పరిగణింపబడినది. * అట్టి స్థితిలో దాదాపు ఈగుణములన్నియు ఒకచోట మూర్తి భవించిన కల్లు మొదలగు మద్యములు తానుసపదార్థములలో నగ్రగణ్యములు. అందుచే సర్వవిధముల త్యాజ్యములని గీతా భిప్రాయము స్పష్టమగుచున్నది. మఱియు గీతలలో నింద్రియగ్రహమును, యుక్తాహార విహారములును ఆధ్యాత్మిక సంపత్తికిని యోగమునకును ఆవశ్యకములని చెప్పబడినవి. † ఆప్రకారము గాంధీయును వానిని గమనించి ఆహార విహారనియమముల నవలంబించుట తెలిసియేయున్నది. ఈశ్వరుడు సకలజనుల హృదయము లందును ఉండి జీవులను ప్రేరేపించుచుండునని గీతా సిద్ధాంతము. ‡ దీనియందును గాంధీగారికి దృఢవిశ్వాసము కలదు. దీనినే ఒకప్పుడు అంతరాత్మ అనియు, Inner voice అనియు చెప్పట కలదు. అట్టి ప్రేరేపణను పరిశుద్ధహృదయాలే గ్రహింపగల్గుదురు. కనుక అంతఃకరణపరిశుద్ధి యత్యావశ్యకముగా నెంచబడుచున్నది. మఱియు శరీరవ్యాయామము (Physical Exercise) చే నింద్రియోత్తేజనము కలిగి నరుడు భోగి యగుననియు, కాని ప్రాణాయామాదులచే నింద్రియములు శాంతములై శరీరము రోగము లేకుండ నుండుటయే కాక ఇంద్రియములు వశమునందుండి యోగము కలిగి

ఆధ్యాత్మికశక్తి చక్కగానుండుననియు, అందుచేతనే వ్యాయామమునకు బదులుగా గీతలో ప్రాణాయామాదులే బోధింపబడినవనియుఁగూడ గాంధీగారి అభిప్రాయము. ♦ ఛోరీతిగా గాంధీగారి ముఖ్యసిద్ధాంతములను గీతాబోధ సిద్ధములుగా కన్పట్టుచున్నవి.

కర్మాచరణశీలురు, ధర్మనిర్వహణపరులు నగు క్షత్రియపురుషులే (కృష్ణార్జునులే) గీతకు ప్రవక్తయు, శ్రోతయు నగుట కాక తాళియము కాదు. ఈ సంగతి వలనగూడ గీతాబోధయొక్క ముఖ్యభావము ఉచిత జ్ఞానముతో ప్రజాక్షేమముకొఱచే లోకహితమును కర్మ చేయుచుండుటయని మూలసారము యగుచున్నది. ప్రస్తుత రాజకీయసాంఘిక నాయకులలో చాలమంది గీతాభ్యాస పరులగుటచే ఇట్టిగీతావ్యాఖ్య లింకను ప్రచురింపబడి అందుచే వారల ఆధ్యాత్మికాద్యనుభవములు జనులు తెలుసుకొనుటకు పీలగును.

ఈవిధముగా నాధునిక కాలమునఁగూడ నాయా గీతావ్యాఖ్యాతల మతాభిప్రాయము లాధ్యాత్మికముగనే కాక జాతీయములను అన్ని విషయములందు నెట్టిపరిణామమును గలిగించుచున్నదో, గీత భారతజాతీయాధ్యాత్మికవాఙ్మయములం దెట్టిప్రాముఖ్యమును వహించుచున్నదో స్పష్టమగుచున్నది.

* శ్లో. యాతయామం గతరసం పూతిపగ్యపితం చయత్,
ఉచ్ఛిష్టమపిచామేద్యం భోజనంతామసప్రియమ్.
(గీత. అ. ౧౦ శ్లో. ౧౦)

† గీత అ. 3, శ్లో ౪౧ అ ౬ శ్లో ౧౮ చూడుడు.

‡ గీత అ ౬ శ్లో 3౧; అ ౧౫ శ్లో ౧౫ అ ౧౮ శ్లో ౬౧.

♦ గీత అ ౫ శ్లో ౨౭-౨౮ పైన గాంధీగారి నిష్కామయోగములోని వ్యాఖ్యానమును చూడుడు.

లతా వ్రేతనల్లాపములు

కొమరవోలు వెంకటసుబ్బారావు, బి. ఎ.,

ఏయభాగ్యమతంగజ మ్మిచ్చి కొనెనో
యువదగా నీశిరోరత్న ముడుకునెత్తు
చిద్రుపలం దోగి మృగరాజుచిటుతగోట
వ్రేలుచున్నది విద్రుమోర్మికయువోలే.

ఆ భయంకరవక్త్రగహ్వరము వెడలి
వెలికి బ్రవహించు నిష్పటేర్వలెనె రక్త
సిక్తమై జాజువాతిన జిహ్వ నల్ల
నల్ల నాడించుచున్న దావ్యాఘ్రరాజు.

పోకు మేసెడి పసిజింకపొట్టక్రింద
జలదరించినమై నొక్క-శలలి దూతె
శోణపాన మొనర్చిన దానిముండ్లు
కాలుచున్నవి నెఱి దబ్బనాలవోలే.

కొమ్మపైనుండి యూబిలో గూలి సగము
చచ్చి దఱి జేరి కంపలక జొచ్చుమునలి
తోండ నొకదాని బోనీక తోక పట్టి
జాలితే కీడ్చుచున్న దీమూలకాకి.

నాన ముసుగున ముసిముసినసుగుచున్న
ప్రసనముల జేర మొగమోటపడెడుతేటి,
మెడను టిక్కించి, ముక్కున బూడిచి పట్టి
కొమ్మపై జేరుచున్న దాగోరువంక.

అది భయావహావనసీమ; అది పిశాచ
భూతబేతాళవిశ్రాంతిభూమి; అచట
పుట్టిపెరిగినవాడేని పుట్టి చరమ
గతిని గన్నట్టివాడేని కానరాడు.—

దుర్భరవియోగవేదనాదుగళిముననో;
దారుణగ్రీష్మభీష్మోష్మదాహముననో;
వన్యజంతుప్రకల్పితాపాయముననో;
యెట్లుమడిసెనో యీపాంథు డెవరికెఱుక?

ఇతడు పాంథుడో కాడో య దెవ్వ
[డెఱుగు,
నేల కారా దొకానోకపీలతవిసి?
యేదియెట్లైన నాచెట్టుబోదెమొదట
నస్థిపంజర మొక డున్నదనుట నిజము.

ఎండవానల కుడివోవకుండునటుల,
పూర్వదాంపత్య ముండినపోల్కి, దాని
యంగముల నెల్లయెడల కవుంగలించు
కొనియె బ్రణయాత్మతో లతకూన యొకటి.

గాలి కాతీన యిటునటు కదలినపుడు
గిలిగిలించులనొందినట్టులుగ నతివి
కారముగ మూర్తి యాపుట్టె యాఱుపది
వెండిపండుల నికిలించి నెక్కిరించు. [యు

ముచ్చిలిన సూనగంధమ్ము ముడిచికొనగ
నాసికామార్గముల కరోటీసదనము
దూటి విభయాట ప్రేక్షణద్వారములను
వెలి కుఱుకు గాలిదొంగ నిస్సృహ వచించు.

ప్రాణవిగళిత మా యస్థిపంజరమ్ము
ప్రాణసంభృత మాసుమవల్లికయును
లోకమంతయు మాగన్నులో బరున్న
యపుడు తేలెదరంట రహస్యగోష్ఠి.

ఆయెముకగూటియం దంతరంతరముల
కాపురమ్మున్న క్రిమికోటి కాంచుచుండు
దల వెలికిబెట్టి సృష్టిచిత్రములనెల్ల
కలియుగపువృత్తు లేవియో తెలిసినట్లు.

ప్రమదల శిరమ్ములందు నాభరణములకు
గాంతి పొదిగెడు నోవల్లి కామతల్లి,
యేలనే యెండిపోయినయెముకగూటి
పైని నీ కింతయవ్యాజమైనకూర్చి?

ఏకులమ్మునవాడో ఏ డెచటివాడో
యెందు బోయెడునో పాప మిచట గూలె
పతిని బెడబాయనేరని సత్యమువోలె
బ్రోచెదనె బాపురే! లతాపుణ్యసాధ్య!

శశ్వదాయుష్మతీ, నిత్యశాంతిరస్తు!
సిద్ధసాభాగ్యవాల్లభ్యసిద్ధిరస్తు!
భద్రకల్యాణవైభవప్రాప్తిరస్తు!
పుష్టిరస్తు! సుమంగలీ, తుష్టిరస్తు!

* * *

ఈవిచిత్రమిధున మీక్షించినంత న
క్కజము పుట్టెనేమె గండుతేటి,
నవ్వుచున్న తీవపువ్వులచుట్టును
సుడులు చుట్టి తిరుగుచుంటి వటుల!

* * *

అటుల తిరుగుచు, తిరుగుచు, నామిళింద
మాసుమవ్యూహమునదూతె, నాక్షణంబు
అకరులన్నియ ప్రాణ మున్నటుల నక్క
ళించి యొకసారిగా ముకుళించుకొనియె.
దానిలో జిక్కువడిన మత్తద్విరేఫ
విభుడు మరణవేదన నొందువిధిని జాలి

గొలుపు యుంకారనిస్వనమ్ముల నోనర్పు
చుండె; వ్యధ యే మనుభవించుచుండె
[నొక్కా!]

కొంత సేపటి కామృత్యుకుసుమదళము
లన్నియును విచ్చె, నయ్యయో! యందు
[జోచ్చి]

యున్న యెలదేటి నెత్తురు లోడుచున్న
మాంసపున్నుద్దయై యందు మణగియుండె.

తెలిసి నహహా యితండు యతియును గాడు
మానియును గాడు బీతెండ మాడిమాడి
తలనుదాచుకొనగ వచ్చి యలరుజొంప
మని యిటంజోచ్చి మడిసిన యధ్వగామి.

చొఱినయంతనె తనువెల్ల చుట్టి పట్టి
యతని బంధించి సంధుల నన్ని నలిపి
పలలపిండమ్ముగా జేసి భక్షణమ్ము
నర్చె లతవలెనున్న యీనంగనాచి.

అన్నియలరులవలెనె యీయలరుగూడ
నని, నిసర్గప్రియోన్మాదమున మిళింద
మిందునం జోచ్చి చచ్చె ని ట్లెన్నియెన్ని
ప్రాణములు గోలుపోయెనో దీనిచేత.

దగ్గఱ జేరినట్టి సత్వములనెల్ల
పట్టి బంధించి వానిని భక్షణమ్ము
నర్చి వర్ణిల్లు కుసుమమంజరులు కలపు
ప్రకృతియందున నీతీవ యొకటి యందు.
ప్రకృతియే యింతమోసాలరాశియైన
ప్రకృతియే యింత సోపద్రవప్రసన్న
మైన దేనిని నమ్మంగనగును జగతి
మాయచే గండ్లుపోయిన మానవులకు.

పుష్య మాసము

(క్రీ. కాశీనాథరావుగారి ప్రాచీనచిత్రసంగ్రహమునుండి)

కలకత్తాకు పోవుబండి మదరాసునుండి రాత్రి యెనిమిదిన్నరగంటలకు బయలుదేరును. ఎప్పుడును మూడవతరగతిబండ్లు క్రిక్కిరిసియేయుండును. ఆనాడు మదరాసునకు క్రిక్కిటుపందెములు జూడవచ్చినమాక తోరైలు సిక్కిటిలుచుండెను. నే నానాడే ప్రయాణముజేయుట తటస్థించినది. కదలుటకు కొన్నినిమిషములుండగనే ఒకబండిలో మారితని. అం దెటుజూచినను ఆవంతయైన సందులేదు. నావెలగల దుస్తులనుజూచి కూర్చున్న వారుకొందరు నడుములు గదిలించుచు నాకు చోటుకొరకు అటునిటు జూచుచుండిరి. నేను వారిని శ్రమపడవలదనిచెప్పుచు బండియంతయు కలయజూచి తిని. ఆమూలను ఎవడో యొకడు ఎదుటిబల్లపై కాళ్లుంచి, మోకాళ్లపై తలనుంచుకొని నిద్ర నభినయించుచుండెను. ఇతరులు కూర్చుండుటకు చోటులేక బాధ పడునపు డిట్టిదరిధిలము నాక్రమించుకొని దొంగగిద్రల బోవువారిని జూచి నేనన్నడు సహింపలేను. నేను స్వభావముచేత తగవులమారిని కాకున్నను ఇట్టివారినిజూచి నపుడు నారక్త ముడికిపోవును. వారికి బుద్ధిచెప్పనిదే నే నూరకుండను. ఆకూరుచున్న వాడెవడో హిందూస్థాన పువాడని నేననుకొంటిని. నేను పరిభ్రమించిన ప్రయాణీకులలో పెక్కు రాదిక్కువారే. వాని పాడవగుకాలు నేతులు మిక్కిలిసన్నమై వికారముగనుండెను. ముఖము నా కగపడలేదు. కాని యెఱ్ఱని పీచువెండ్రుకలు భుజములపై బడియుండెను.

నేను, కూరుచున్నవారిమోకాళ్ల రాచుకొనుచు తిన్నగ వాడున్నచోటునకు బోయితిని. వానిభుజముపై దట్టి కాళ్లుపింపుకొమ్మంటిని. వానిశరీరమున పలిమెడు కండయైనలేదు. వట్టి యొముకలకపు. వా డొకమూల యొదిగి కూర్చుండెను. నేనును వానియెదుట కూర్చుంటిని. వాడు ముఖమెత్తి అగ్నికణములవంటి చిన్న కండ్లతో నన్నుజూచెను. అందు కోపము గానుపింప

లేదు. నేను వానిముఖమువంక జూచితిని. కాలునేతుల వలెనే సన్నని పొడవైనమొగము, వానిఫాలము విశాలముగ నుండెను. అందు పెద్దయక్షరములతో “నీత” యని తెలుగున పచ్చబోసియుండెను. నాయమధవమున పచ్చబోయించుకొన్నవారి నెందరనో జూచితిని. సోలుజారు లనేకులు చేతులపైనను, వక్షమునందును తొడలయందును బొమ్మలలో యక్షరములలో పొడిపించుకొందురు. కొందరుస్త్రీలు కన్నులచివరను సన్ననివంక గీతలు గీయించుకొందురు. కాని ముఖమున అక్షరములు వ్రాయించుకొన్నవానిని జూచుట నాకిదియే మొదటిసారి. ఆభాష తెలుగుగటచే వాడెవడో యాంగ్లవంశని నే ననుకొంటిని. వానితోమాటలాడి వాని వృత్తాంతమును దెలిసికొనవలెనని నాకు కుతూహలము గలిగినది. పలుకరింప సంకల్పించుచుండగనే వాడు పొడిదగ్గదగ్గుచు ప్రక్కజేబులోనుండి రెండుబీడిలను లాగి, నా కొకటిచ్చి తానొకటి నోటనుంచుకొని నిప్పంటించుకొనెను.

బండి వేగముగ బోసాగెను. వాడు కూరుచున్న కొటికినుండి మిక్కుటముగ గాలి విసరుచుండెను. వాడు నన్నుజూచి “చలిగానున్నది. ఈకొటికి దింపిన మీక భృంతరము లేదుగదా?” యని దగ్గుచు నన్నడిగెను. పాపము, వీడెవడో దీర్ఘకాలమునుండి రోగపీడితుడు. ఇట్టివానితో తగవులాడదలంచితినిగదా యని నాకే స్థియినది. కొటికి నేనే మూసితిని. “నీకవసరమైన కాళ్ల బల్లపై నుంచుకొమ్మ. నేను నిలువబడియుండగలను.” అని నేనంటిని. వాడందులకు వలదని నవ్వుచు తలద్రిప్పెను. మాకిరువురకు మైత్రి గుదిరినది.

వానినడుగకయే వానికథ కొంత నా కిట్లు బోధపడినది. “వీడెవడో పిన్నవయసుననే తన ప్రేమకు పాత్రురాలయిన భార్యను గోలుపోయినాడు. అప్పుటి

నుండి మనసుతోడి శరీరస్థితిగూడ స్వస్థత చెడినది. పాప మా భార్య కేరు ముఖముననే అచ్చొత్తించుకొన్నాడు.” అనుకొంటిని. ఆవిషయమై ప్రశ్నించిన వాని హృదయాంత రాగమున ఘనీభవించియున్న వ్యథను బలవంతముగ పెకలించినవాడ. నగుదునేమోయని భయపడితిని. కాని నాసంశయము తీర్చుకొనవలయునను కోరిక ఆభయము నడచివైచినది. “నీత నీ భార్యయ్యా?” అని మెల్లగ ప్రశ్నించితిని. వాడు త్రుళ్లిపడెను. “ఆమానీత - మానీత - మాచెల్లెలు - మా నీత” యనుచు వ్రేళ్లతో ముఖముపైని యక్షరములను దడవికొనెను. పాప మాపిరి ద్రిప్పుకొనలేక చాలనేపు దగ్గుచుండెను. నాయూహ పొరబాటు. వీడెవడో కనుగొనవలెనను ఆశ నాకు ప్రబలెను. ఈమాటు “మీదేయూరు” అని శేనడిగితిని. వాడు నామనసులోని తహతహ నప్పుడే గుర్తించి మెల్లగ నవ్వివాడు. “నాకథ మీకు విసుగు బుట్టింపనట్లయితే చెప్పెదను” అనుచు మరొకబీడి కాల్చుకొని గుండెలూడిపడునట్లు దగ్గినాడు. కొంతనేపటికి తెప్పరిలి నావంకజూచి యిట్లు ప్రారంభించినాడు:

“మా నీత నేను బుట్టిన ఆరేండ్లకు బుట్టినది. దాని పుట్టువు, నాతల్లిమరణము ఒకనాడే సంభవించినవి. మా తండ్రిని వైద్యవృత్తి. మమ్ముల నిరువురను తల్లి లేమి డెలియనట్లు సాకినాడు. నాకిరువది యేండ్లు వచ్చినవి. బి. యే. చదువుకొనుచుంటిని. మాతండ్రికి జబ్బుచేసినది. ఎన్నియో చికిత్సలు జేయించితిమి. కాని యేమిలాభము? మానీత, నేను మిగిలితిమి. మానీతచేయి నా చేతిలోనుంచి మాతండ్రి, మాటరాక నావంక జూచిన కడపటిచూపు నా దేహమంతయు ప్రాకిపోయినది; నాగుండెలో నిమిడిపోయినది. నేను పెద్దపెట్టున ఏడ్చితిని. మానీత... మానీత నన్ను రడించినది. అదియేడ్చునపుడు

“మానీతచేయి.....నాదేహమంతయు ప్రాకిపోయినది”

నేను, నేనేప్పునపుడుమానీత ఓదార్పుమాటలుచెప్పుకొను వారము. కాలక్రమమున మాతండ్రిమాట కొంతమరచితిమి. మానీత లేనెలాలుకు పాటబాడుచు వీణెమీటుచుండెడిది. నాకు చిత్రలేఖనముపై నభిలాష. మెండు, దినమంతయు మానీతసంగీతము నాకర్ణపుటముల బనుచుండెడిది. చిత్రలేఖనమునకును బురికొల్పుచుండెడిది. నేను వ్రాసిన చిత్రరవులను జూచి మాచెల్లెలు సంత

“నేను వ్రాసిన చిత్రరవులను.....సంతసించుచుండెడిది.”

సింఘంఁడెడిది. ఇట్లానందమయముగ రెండేండ్లు గడచిపోయినవి. ఒకరిభావముల నొకరము చూపుల లోనే గుర్తెరుగువారము. నాకు గిట్టనిపని మానీత కసహ్యము. దానికిష్టములేనిమాట నాకును అట్లే. మాకిరువురకును దేహములేరెండు. ఆత్మ ఒక్కటియే. మానీత బంగారము. నేను వెలిగారము”

సాపము, వాడు ప్రయాసముతో దగ్గు నాపుకొను చుండెను. కుష్మిందిన వానివక్షము క్రిందికివీడికి నెగురుచుండెను. వానిప్రక్కనుంచికొనియున్న గొట్ట ములోని తేనీటిని నాలుగు గ్రుక్కలు ద్రాగి మరల నారంభించెను.

“ఇట్లెంతోకాలము జరుగ లేదు. రెండేండ్లే అయి నది. నాకొకనాడు జ్వరము వచ్చినది. మానీతకు ప్రపంచమే మునిగినట్లుండెను. దాని పరితాపము చెప్ప నలవి గాదు. ఆ పాపిష్టి జ్వరము త్వరగా వదలినది గాదు. ఇరువదిరోజులు నన్ను చేపించినది. తైఫాయిడుజ్వరము. మాతండ్రివగ్గర పనినేర్చుకొనినవా డొక కుష్టవైద్యు డుండెడివాడు. వానికి మాపై మిక్కిలి యభిమానము. వాడు నన్నునుదినము జూచుచు, మందులిచ్చుచు, మా నీతకు ధైర్యము జెప్పుచు నుండెడివాడు. ఎట్లో ఆ గండము దప్పినది. అప్పుడే చచ్చియుండిన నేబాధయు లేకయుండెడిది. కాని మనయిష్టమా? నాకు జ్వర వీడ పోయినది. కాని నాదేహపుకండలు, నెత్తురు దానితోటే పోయినవి. ఇట్లే అస్థిపంజరమునై మంచాన బడియుంటిని. మానీత నాకుజేసిన యుపచర్యలు చెప్పిన దీరునవిగావు. ఆబిడ్డ నాకంటె నారేండ్లు చిన్నది గదా. ఆహా! ఏమి దానియోర్పు. ఆబిడ్డప్రేమ, రెండు మాసములు మానీత, నిద్రయెరుగదు. తా నెప్పు డన్నము దినునదో దేవునకెరుక. ఎప్పుడు నాప్రక్కనే యుండు నది. అబ్బా! ఆబిడ్డపరిచర్యలు” అని ముఖము వంచు కొనెను.

రెండునిమిషములు వానినోట మాటరా లేదు. పొరలినచ్చెడు దుఃఖముతో బోరాడుచుండెను. పిదప తలయెత్తి నన్ను జూచెను. వానిముఖము నెత్తుటిముద్ద

వలె నుండినది. “మీకు విసుగు బుట్టుచున్నదా?” అనెను. నే నందుకు ప్రత్యుత్తరమియ్యకయ్యె, “తర్వాత, తర్వాత?” అంటిని. మరొకచోడి వెలిగించుకొని వా డిట్లు సాగించెను :

“మానీత మొక్కనిదేవతలు లేరు. అదిచేయని పరిచర్యలులేవు. కాని నాదేహమునకు బలము కలుగ లేదు. నే నెప్పటివలె కాశాలనని నా కనుమానము కలిగినది. ఒకనా డాకుష్టవైద్యుడు నాదగ్గరనుండెను. మానీత నేనోపనివీడ లోనికిబంపి, వానిని నాయథా ర్థపుస్థితి జెలుపమని ప్రార్థించితిని. వాడు చాలనేపు నన్ను బ్రక్షింఁచెను. వాని ముఖమిట్లుండెను. నానికీ నాయాశలేదని తెలుపుచుండెను. చివరకు నన్ను భయ పడవలదనుచు, నాకు క్షయరోగమనియు, అదృష్టవశే మనగాక స్వస్థముగావనియు, అయినను ప్రయత్నించెద ననియు చెప్పెను. నాశరీరము చలువలు గ్రమ్మినది. ప్రాణముబోయిన ఈహింసదీరును. నేను చావు నకు భయపడలేదు. కాని మానీతగతి యెట్లు? నాప్రాణమెటుబోయినను మానీతప్రాణ మెట్లు గాపాడ గలనా యనుమాట నాకు హృదయశల్యమైనది. ఆముద్ద రాలిమనసు మరెవ్వరేని హరించిన అది నన్నింటిగ క్రేమింపదు. కాని దాని హరింపగలవా డెవడు?”

“వైద్యుడు వెడలిపోయెను. నేను మానీతను నా చెంతకు బిలచితిని. ‘నీతా! పాప వికల్పజ్ఞువానికి మనపై నెంతప్రేమ, చాలమంచివాడు సుమా! వాడులేకుండిన ఇప్పుట్టున మనగతి యేమైయుండెడిదో’ యనుచు దాని ముఖము జూచుచుంటిని. దానిచెక్కుల పులకపటలి మొలకలెత్తినది. నిట్టూర్పునిడచి ‘చాలమంచివాడన్నా’ అనినది. నానెనుక మాచెల్లెలిహృదయమున నీవైద్యుని మూర్తి కొకింత తావున్నదని నేగ్రహించితిని. నే నిదే సమయమునుకొంటిని. నాచెల్లెలు పరిణయమాడిన, క్రమ క్రమముగ వా డామెహృదయమును లోకేసికొనును. నాశ్వాతికశరీర మీలోకపు మట్టిలో గలిసినను మానీత జీవితానందమునకు మరియొకపట్టుగొమ్మ జిక్కును. మానీత సుఖముగ నుండునుగదా యనుసంతోషము నా కపరిమితమయ్యెను. ‘నీతా’ అంటిని. మానీతకు నా

హృదయములోని యోచనలన్నియు, 'నే ననబోవుమాట కొని కూరుచుండెను. వాని కాయాసము కొంత లన్నియు ముందే తెలిసెనేమో. 'అన్నా! నీవెనుకటి తగ్గినది. మరల కథ సాగించెను.

“అన్నా! నీవెనుకటి.....ప్రవర్తించెదను అనెను.”

దానను నేను. అన్నిటిలోనట్లే ప్రవర్తించెదను అనెను. నా కాబిడ్డమాటలకు నవ్వు, దుఃఖముకూడ వచ్చెను. పాపము! మానీతకు నారోగతత్వము తెలియదు. కాటికి కాళ్లు జాచిన నా కేమిపెండ్లి. వైద్యుడు నాజాడ్యము కుదురదన్నమాట నీతకు జెప్పవలె ననుకొంటిని. కాని ధైర్యముచాలలేదు. మానీత గుండె వీలదా ఆమాటవిన్న!”

వాడెన్నడో నన్ను మరచినాడు. బయలుజూచుచు తన కథను జెప్పుకొనుచుండెను. చివాలన నన్నుజూచి, “అయ్యా, మీరింకను వినుచున్నారా? మీకు విసుగుజనించుటలేదా? వారివారి జీవితములు వారివారికి విపరీత సంఘటనములుగ దోచుట సహజము. కాని మరియొకరి కందేమియు చవియుండదు” అనెను. “అట్లు గాదు, చెప్పము, పిదప మీనీత నేమిజేసితివి?” అని యంటిని. “ఏమిజేసితిని, కల్లకాడుజేర్చితిని. నిర్భాగ్యుడను” అనుచు లేచిపోయెను మరల నోట జెట్టుకొనెను. కొన్నినిమిషములు మోకాళ్లపై తలయుంచి

“ఆనాటినుండి దాని పెండ్లిప్రస్తావనమే మానితిని. నా యాశాలతను మా నీత మొదటిలోనే త్రుంచివేసినది. మరి పెండ్లాడ వని తెలిసి మరల ఆమాట యెందుకని నే నామెను హెచ్చరింపనేలేదు. నీత ప్రేమను నాపై నుండి నురలించుటకుమాత్రమహర్నిశలు యోచించుచుంటిని. మానీత మరియొకని ప్రేమించి నన్ను మరచుమాట యసాధ్యము. ఇంకొకని మాటలేకయే న న్నామె ద్వేషించునట్లే చివరకు రాదు అని నాకు తోచినది.

ఇది నాచేతిగోనివని. ఆనాటినుండియు మానీత నూరక కసరుచుంటిని. కండ్లురముచుంటిని. నానోటికి వచ్చి నటుల ప్రేలుచుంటిని. కాని మానీత కంతకంతకు ప్రేమ హెచ్చగుచుండెను. దానిముఖమున ద్వేషచిహ్నములు మచ్చునకైన లేవు. పొంగిపొరలేడి ప్రేమప్రవాహము నాపుకొని, కఠినముగ దిట్టుట వ్యాధిగ్రస్తుడనగు నాకంత కష్టముగ నుండియుండవలెనో యూహింపుడు. ఎంతయో ప్రయత్నించితిని. నాకోరిక కొనసాగలేదు. మానీత యెవ్వరిని ద్వేషింపలేదు, నన్నెట్లు ద్వేషించును?

“ఒకరాత్రి చాలప్రాద్దయినది. నాకు నిద్ర బట్టలేదు. నేను నిద్రించితిని పాపము మానీత ప్రక్కగదిలో బరుండి నిద్రబోవుచుండినది. నేనూరకపరుండి యేమేమో యోచించుచుంటిని. ఏమోయనసేల. మానీత మాటతప్ప నాకింకేయోచన యున్నది. ఆరాత్రి ఒకబిల్లు మాకెత్తుకథలు నాతలపునకు వచ్చినవి. తటాలున నా కేదో యూహ స్ఫురించినది. రోగికి యూహలకు కొదువా? అందును నేను చదువుకొనినరోగిని. నేను

మంచముబట్టుకొని లేచితిని. తిన్నగప్రాకిపోయి నా పెట్టెదెరుచి ఒక బాతు చేతికి తీసికొంటిని.”

“ఏమీ! మీసీతను నీవేచంపితివా? ఎందుకు?” అనుచు నే నాశ్చర్యచకితుడ నైపోతిని. వాని కావ్రశ్న వినబడలేదోమో, వాడందుల కు తర్రమే జెప్పలేదు.

“గోడబట్టుకొని మాసీత పరుండియున్న గదిలోనికి వెళ్లితిని. చిన్నదీపపువెలుగున ఆబిడ్డ కాళ్లుచేతులు ముడిచి కొని నిద్రబోవుచుండెను. దానిప్రక్కను నిలుచుండి

“దానిప్రక్కను నిలుచుండి.....గట్టిగ దగ్గితిని.”

బాతు పైకెత్తిపట్టి, గట్టిగ దగ్గితిని. అది బెడరిపడి నన్ను, నాబాతును చూచినది. నిప్పులు రాలు నాకండ్లను జూచి ఁది. నాకోరిక నెరవేరుచున్నదనుకొంటిని. మాసీత భయకంపితయై కేకలువేయును. నేను తన్ను నిద్ర పట్టున జంపవచ్చిన రాక్షసుడనని తలంచును. తన తోబుట్టుతనమును, అపారప్రేమను, సర్వత్యాగమును తృణీకరించి తనప్రాణమునకే ఎసరుబెట్టిన అమానుష వ్యక్తినిగ భావించి నన్ను ద్వేషించును. మాసీత నన్ను ప్రేమించుట మానుసుగదా. నా కింకేమి కావలయును. పిదప నే నెంతత్వరగ జచ్చిన నంత మేలు. సంసార

మును జయించి మృత్యువున కెదురు నూచుచుండెదను అని నాలో నే మహింగిపోవుచుంటిని.

“మాసీత లేచి మెల్లనికంఠముతో, “అన్నా! నన్ను పిలచిన నేను రానా? నీ వింతమార మెందుకు నడచివచ్చితివి” అనెను. నా శరీరము నిశువెండ్రుక బెట్టినది. నాయూహకు మాసీతప్రవర్తనకు, ద్వేష బుద్ధికి నాకు నున్నంతమారమని నాకు దోచినది. కాని నాయత్ను మంతటితోనే మానలేదు. క్రోధఘూర్జిత

దృష్టితో మా సీతను జూచి యిట్లుంటిని: “నేను నిన్ను జంపవచ్చితిని. నీయునికి నా కసహ్యకరముగనున్నది. నా జీవితము సరకప్రాయ మగుచున్నది. నిన్ను జంపిన గాని నాకు శాంతిలేదు. నిన్ను పొడిచి వేతును” అంటిని. మాసీత కీమాటలు వినబడినవో లేదో, అది నన్ను తిన్నగ బట్టుకొని కూర్చుండబెట్టి యత్నించు చుండెను. “ఇంతమారము నడచివచ్చితివా అన్నా. నన్ను బిలువకూడదా. నేను రానా” అని గొణుగుకొను చుండెను. నాగుండె కరగి కడుపులోనికి వేడిబొట్టుగ

దిగబారుచున్నట్లుండెను. నేను కుమిలిపోవుచుంటిని. నాదేహ మదరుచుండెను. కాని నానాటకము నప్పుడే ముగింపలేదు. ‘నిన్ను నేనేల పిలువవలయును? నీవు చావవలయును. లేకున్న నేను బ్రతుకును.’ అని నేను విగ్గరగ నంటిని. మాసీత కీ విపరీతప్రవర్తనను బోధపడ లేదుగాబోలు. పాపము అమాయక గద్గదస్వరముతో, “అన్నా, నీకు నాపై ప్రేమ లేదా?” యని అడిగెను. ఈప్రశ్నకు నాకప్పుడే వాడిగ్రొడ్డటివేటువంటి ప్రత్యుత్తరము స్ఫురించినది. “ప్రేమగాదు. నీపై నాకన్నదు ప్రేమలేదు. కాని మోహము, నాకోరిక అమానుషము,

వైశాచము. కావుననే నిన్ను జంపి హాయిగ నుండెదను." అంటిని. ఈ రక్కసిబొంకు నాకెట్లు స్ఫురించినదో నాకే తెలియదు. మానీతకు నాకు యెడబాటున కిక తడవుండదని నాకొకవిశ్వాసు సంతోషము గలిగినది. ఈ మర్త్యప్రపంచమున నాపిశాచముఖ మింక మానీత జూడదు. నాకు కావలసిన దదే గదా.

“మానీత, కూర్చొనియున్న నన్ను దానిమంచముపై పరుండబెట్టినది. దానివంకనే కన్నార్పక జూచుచుంటిని. మానీత నా ప్రక్కను గూర్చున్నది. వేళ్లతో నాతలవెంట్రుకల దిద్దుచు ‘అన్నా’ అనినది. నామెదడవరో యినుపగరి తెలతో కలియబెట్టినట్లు నాతలలో బాధగలిగినది. ఒక్కనిమిష మట్లే యుండి వీణెను దీసికొని యేదో పాడ నారంభించినది. నా నాటక మయి పోయినది. మానీత క్రేమతత్త్వము నా కందరానిది. అది విరుగ నేరనిది. లజ్జచేతను, అలతచేతను నేనుకన్నులు మూసికొంటిని. నామనసు దాని పాటపై కగ బ్రాకెను. అట్లే వినుచు నిద్రబోయితిని. ఉదయము కన్నులు దెరుచుసరికి నాబాకు నాగుండెలపై బడియుండెను. మానీత, వీణె పై సుంచికొనినా ప్రక్కలో నొడిగియే నిద్రించుచుండెను.”

వానికంశస్యని మారిపోయినది. వానిహృదయమున నెక్కడనో తూటుబడి అందుండి మాటలు కారుచున్నట్లు నాకు దోచినది. పాపము. వానికి మరలవగ్గువచ్చెను. ఈమరై దారునిమిషములు బాధతో దగ్గను. వానినోరు నెత్తుటిమయ మైయుండెను. మరల తేనీరు ద్రాగెను. ‘మీ కందుకులెండియీ పాడుకథ, నిలిపెదను’ అనెను. నానోట మాటారలేదు. గొంతుకలో నేదో యడ్డుపడినది. సాగింపుమని సంజ్ఞ జేసి వానిముఖమునే జూచుచుంటిని. వానివలెనే మోకాళ్ళపై గడ్డముంచుకొని గడగడ వడకుచుంటిని.

“ఆరాత్రి పాడునాటక మంతటితోనే ముగిసినది. మేమిరువురమును దాని నొకడున్న

ప్పుముగభావించి స్మరింపనేలేదు. మాజీవితప్రవాహమున కానాటి కథ యొక అంతరాయము గాలేదు. వల్లకాడైన వైద్యులమాటలకుమి? నారోగము కుదురగూడదా? నేనొక వేళ బ్రతుకగూడదా యనునాశ నాలో నంకురించినది. ఆ నాటినుండియు నారోగము తగ్గసాగినది. నాదేహము స్వస్థ మగుచున్నదని నాకే తెలియుచుండినది. మానీత సంతోషము చెప్పవలయునా? వైద్యు డెప్పటియట్లు దినము నకు రెండుమూడు వచ్చుచుండువాడు. మేమిరువురమును మాట్లాడుకొనుచుండగ, మానీత దూరమున పాడుచుండెడిది. వైద్యునకు నాయారోగ్యాభివృద్ధి యొక గర్వకారణముగ నుండెడిది. ప్రాణము నాడైనను, కృషి మానీతదైనను, ఖ్యాతి వైద్యునిదిగదా! వానిని చూచినపు డెల్ల తనచేతగానితనముచే పాడు లేనిరోగము నాకారోపించినాడుగదా యని మాత్రము వానిపై కొంత ఆగ్రహ పడుచుండెడివాడను. కాని నాదేమిజేయుగలను? వాడును అందరివైద్యులవంటివాడే.

“ఇట్లు కొన్నాళ్లుగడచినవి. నేను ప్రతిఉదయమున మానీతతోగూడ కొంతదూరము నడచివచ్చుట వాడుకజేయుచుంటిని. వైద్యు డెప్పుడప్పుడు మమ్ముగలసి

“మమ్ము కడగంట...గుసగుస లారంభమయినవి.”

కొనుచుండెడివాడు. మేము నడచుచున్న పుడు మాయారి వారు గుంపులుగూడి మమ్ము కడగంటజూచుచుండెడి వారు. గుసగుస లారంభమయినవి. రచ్చకొట్టములలో మాదే ప్రస్తావన. స్వల్పబుగదా. సీతకు వైద్యునకు స్నేహ మనువదంతులు తలజూపినవి. అవి ప్రబలి నా చెరికిగూడ సోకినవి.

“ఆకుట్టవాడు మాయంటికి పలుమారు వచ్చుటకు మాసీతయే కారణమని వా రనుకొనిరి. మాసీతనుగము నే నెరుగనా? నా కేయనుమానమును లేదు. కాని యీ వదంతులు నన్ను కలవరపరచి బాధించినవి. నిష్కళంకమగు మావంశగౌరవ మిట్లు వమ్ముపాలగుచుండుట నేను భరింపలేకపోతిని. నా మనోవ్యథ అంతకంతకు హెచ్చుచుండెను. ఈ తెలివితక్కువకుట్టవాడు మాయంటికివచ్చుట మానగూడదా? మాసీత వానితో ప్రసంగములు చాలింపగూడదా? కాని యెట్లుచెప్పగలను? నా దేహవ్యాధి కుదిరినది. కాని ఈ క్రొత్తమానసిక వ్యాధి ప్రబలినది. వైద్యునిపై నిష్కారణద్వేషము, మాసీతపై కోపము నాలో బొడచూపుచుండినవి.

“కొన్ని మాసము లట్లే గడచినవి. ఉదయమున మాసీతను వెంటబెట్టుకొని బయటబోవుట మానినాను. అదేదో యింటిపనులు చూచుకొనుచుండెడిది. రెండు వేళల మరికొందరు స్నేహితులతో కలిసి పికారువెళ్లుచుంటిని. వారందరు నాతోటి చదువుకొన్నవారు. నా కేయోభిలాషులు. మా వంశమున కాపాడించిన యీ కళంకమునకు వారిలోవారు కుండుచుండిరి. మాసీత దోషియని వారి నమ్మకము. నాతో ఆ విషయము మాట్లాడ జంకుచుండిరి. కాని కొన్నాళ్ల కాలప్రావస మెట్లో పైకివచ్చినది. ఆనాడంకురించిన వదంతులు నేడు శాఖోపశాఖలతోటి పెద్దప్రూపలయినవని నేను చింతించితిని. నా మిత్రులలోకొందరు నాబుద్ధిమాంధ్యమునకు నన్ను నిందించిరి. కొందరు వైద్యుని చెబరించి యింటికి రానివ్వకుండ జేయుమనిరి. మరికొందరు సీతను మందలించమనిరి. వీరందరును నన్ను ప్రేమించి నాగౌరవా గౌరములు వారివిగ భావించువారలే. వారి యుపదేశ

ములు నాకు విపరీతముగ దోచలేదు. మరి నాకుటుంబము నపవాదకళంకితముగావించుట కావైద్యుడెవడు? నానిని రేపే తరిమివేసెదననినిశ్చయించుకొంటిని. నాచేత గానితన మనకు నాకే రోతబుట్టినది. ఇన్నా భూరకుండుట కెంత తెలివితక్కువవాడను. నామిత్రు లిండ్లకుబోయిరి. బాగుగ చీకటిపడినది. నేనొక్కడనే కూర్చొని, ఉదయముననే వానితో నాడవలసిన మాటలపడకము గూర్చికొనుచుంటిని. ప్రాద్దుపోయినది. మెల్లగలేచి యింటికివెళ్లితిని. పీఠిగుమ్మములోనికే మాసీతపీఠాస్వని వినవచ్చుచుండినది. కాని నాచిత్తమెక్కడనో యుండినది. నాశ్రవణపుట ముల బడిన దానిరాగము నాహృదయమును ప్రవేశింపలేదు. నామనోవేదన నడంపలేదు. అట్లే యింటి లోనికి బోయితిని. మాసీత బాలసరస్వతివలె పీఠా మీటుచు మెలమెల్లగ బాడుచుండినది. వైద్యు డామె సమీపమున పరవశుడై కూర్చొనియుండెను. వారి నిరువురను జూచుసరికి నాలో నేదో అగ్నిపర్వతము పగిలినట్లయ్యెను. నానరము లొక్కమారుగ తెగి వ్రేలాడుచున్నట్లు నాకు దోచెను. వారిరువురును నన్ను జూచిరి. చిరునగవులతో నాకు స్వాగతమిచ్చిరి. నే నోర్పుకొనలేకపోయితిని. పరువెత్తి నాబాకు తీసికొంటిని. ఏమిమాటలంటినో నాకు తెలియదు. అవి నాకు తెలిసిరాలేదు. కాని వైద్యునిపై కురికితిని. మాసీత నా కడ్డమువచ్చినది. నాచేయి పట్టుకొని, “అన్నా, అన్నా” అనినది. నా కామె చేతిస్పర్శ ముండ్లపాద వలె దగిలినది. ఆమెమెలుపు నన్నగతాభిజేసినట్లుండినది. అయ్యూ! ఆబాకుతో మాసీతను ఈచేతితో బొడిచితిని. మాసీత నేలపై వ్రాలిపోయినది.

“నాకేమియు దోచలేదు. నలుప్రక్కల వెదకితిని. వైద్యుడు పలాయితుడైనాడు. నేను వానివెంట బడితిని. కొంతమారము పరుగిడితిని. వాని జాడ లేదు. మాసీతను పొడిచినానని నాకప్పుడు తెలిసినది. పరుగు పరుగున ఇంటికి వచ్చితిని. మాచెల్లెలు నెత్తుటిమడుగులో బడియుండెను. నావంక కన్నార్పక చూచినది. నే నేమియుదోపక అట్లే నిలుచుంటిని. ఆమెనోట మాట రాలేదు. ఆమె ప్రేమమయసుగువృష్టి ‘అన్నా’ యని

నన్ను పలుకరించుచుండెను. ఆమెచూపులో ఆనాటి మాతండ్రిచూపు నా కగపడినది. అదియే మాకడసారి చూపు. నాచెల్లెలు. మాసీత. ”

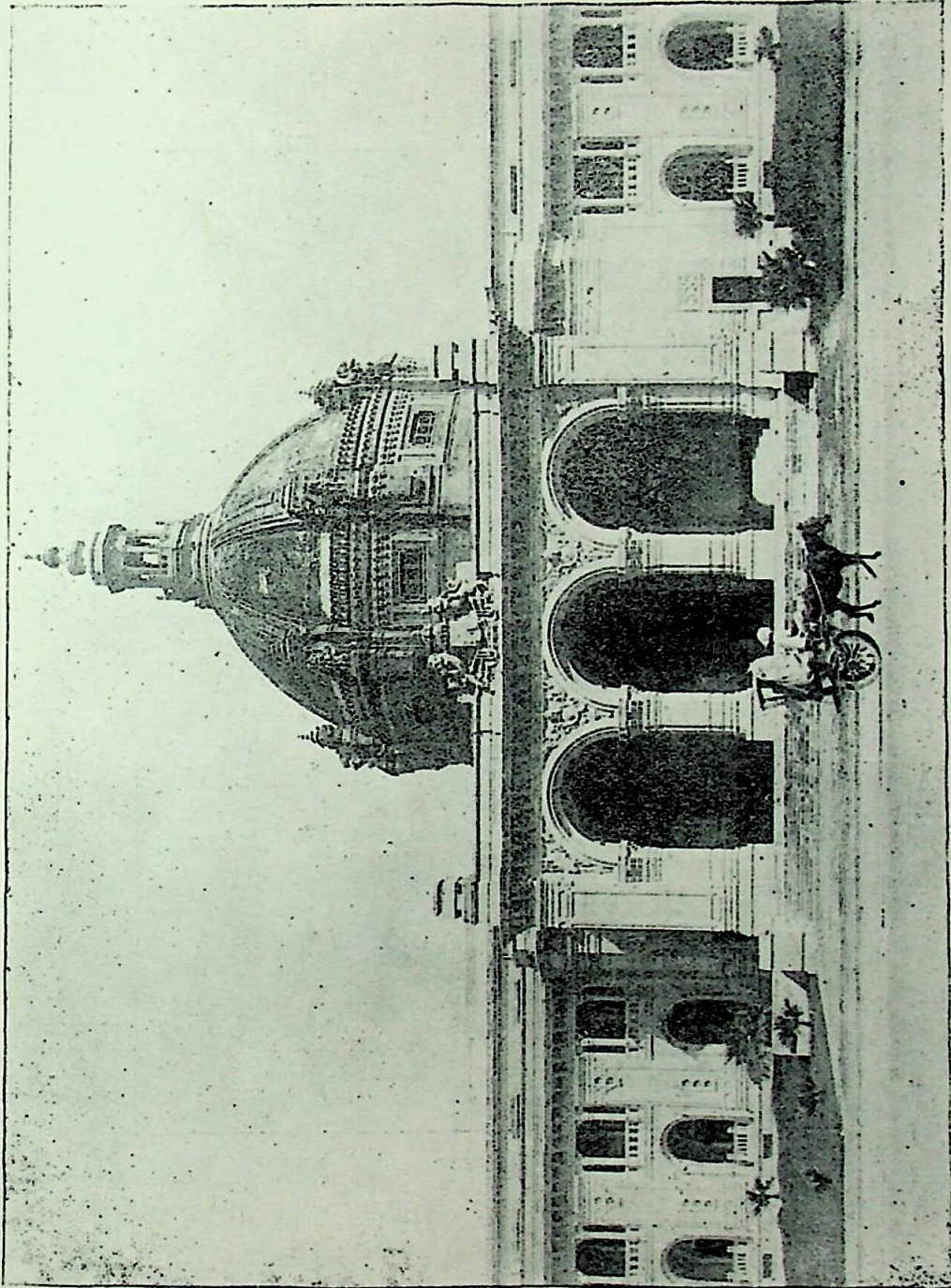
వానిమాట లాగిపోయినవి. నాకన్నులు మాతలు పడినవి. అట్లెంత నేపుంటిమో నేనెరుగను. చివరకు నా మిత్రుడు నన్ను తట్టి, ‘నిద్రబోవుచున్నారా?’ యనెను. కండ్లుముసికొనియే ‘లే! దని తలయాడించితిని.

“నే నార క్తసిక్తమగుబాకుతో పరుగెత్తి న్యాయ స్థానములలో నాధురూపరాధము వెల్లడిజేసితిని. వారు నన్ను బండిఖానాలోనుంచిరి. విచారణ ప్రారంభించితి. నేనపేక్షించునది చెరసాలగాదు, మరణము. వీలయిన చిత్రవధ. నేనొప్పుకొనిన నేరమునకు యీవిచారణ లెందుకో యీపశువులకు. పలుదినములు విచారించిరి. పుస్తకముల ద్రిప్పిరి. వీరితలలలోలేని దీపుస్తకములు ద్రిప్పిన కనుబడునా? వారిలో నొకడు, నాపై హత్య నిందారోపణముజేసి వెనుకకు ముందుకు నూగుచు, కొన్ని దినములు మాట్లాడెను. పెద్దకుర్చీలోని పెద్ద జంతువు తలపంకించి వినుచుండెను. నే ననేకమారులు వారి గాడినచెవులలో చూరునట్లు ఎలుగెత్తి ‘నేను మా సీతను జంపుకొన్నానంత్రా; నన్ను చంపండి’ అని అర చెనువాడను. దెదరిన గొట్టెలవలె నావంక జూచెడి వారలు. మరొకడెవ్వడో లేచినాడు. నాదితప్పుగాదని వానివాదము. వాని వాదధోరణి తెలిసి, “ఛీ! ద్విపాద పశువా. నిన్నీ కూతలు కూయటకు శేరంటము బిలిచి తినా” యంటిని. వా డందరిలో అన్నిమాటలుబడి, పెద్దకుర్చీవానితో “చిత్తగించండి, డేవరా. వీడు పిచ్చివాడు.బుద్ధి స్వాధీనమునలేనప్పుడు చేసిన నేర మొక నేరముగాదు.” అనుచు పుస్తకములు విసరివిసరిత్రిప్పెను. రాళ్లుగరునట్లు వాదించెను.

“ఇట్లుండగా, ఒకనా డొకదొరలగుంపు నన్ను జాట్టుకొన్నది. నాచేతులు, కాళ్లు, తల, మెడ, అన్ని పరీక్షించి నాకు పిచ్చియని తీర్మానించిన దీబృందము. ఉన్మాదవైద్యశాలలో నన్ను బడవైచినారు. ఆదోర్భాగ్యులు నాగొంతులో మందుపోసెడివారయ్యా! నా కేమిరోగమనియో వారియుద్దేశ్యము. మూడేండ్లక్రింద పడి యుంటిని. ‘నాకు పిచ్చి లేద’నిన ‘అదియే ఒకవిగమగు పిచ్చి’ యనెడివారు. నే నూరకుంకిన మానవునిచ్చి. మాటలాడిన వానుమసిచ్చి. ‘పిచ్చినక్కలారా! మీపిచ్చి కేమి పేరోయా’ అనుకొని నాలో నవ్వుకొనెడివాడను. నాకు చావైనను బ్రతుకైనను ఒక్కశ్లేయయినది. చెరసాల, వైద్యశాల నాకొక్కటిగనేయుండినవి. మొన్నఉదయమున మరల ఆదొరలగుంపు నా గదిలో జొరబడినది. ఒక్కొక్క అవయవ మొక్కొక్కడు బట్టి పరీక్షించిరి. పిచ్చి కుడిరినదట. మరి వారిదో, నాదో! కొంతసే పేదో కిచకిచలాడుకొని నన్ను వెల్లి పొమ్మన్నారు. అందుకే వెల్లిపోతున్నాను” అని మెల్లగ లేచెను.

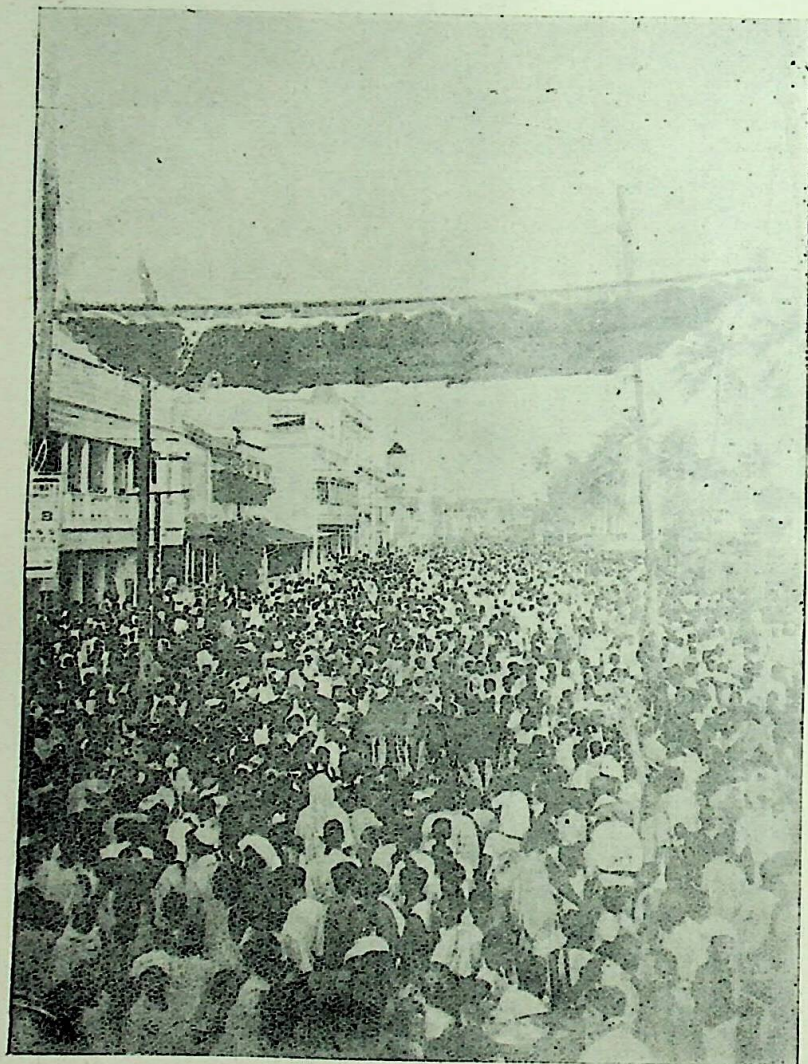
స్తేషనురెక్కలు వంగలేదేమో. బండి మధ్య దారిలో నాగినది. అతడు బండి దిగుచుండెను. నేను లేచి, “ఇది స్తేషనుగాదు. కారడవి. చీకటి. దిగకు. దిగకు. నీ వెచ్చటికి వెళ్లవలె” నంటిని. వా డాచీక టిలో నా కనుపడలేదు. గాఢాంధకారమును చీల్చు కొని దూరమునుండి, “మా సీతవద్దకు” అను ధ్వని నా గుండెలో జొరబడినది.

బండి కదలినది. ఇదియంతయు నిజమా, లేక కల యాయని నే నాశ్చర్యపడుచుంటిని. వాడు మొదట నాకిచ్చినబీడి నాచేతిలో కమలిపోయియుండినది.

సంయుక్తరాష్ట్రముల శాసనసభా భవనము, లక్నో.

—వి. ఆర్. చిత్ర.

మైలాపూరు 'అరువ త్తిమూవర్' ఉత్సవము.

రాజకీయాల్లో అచ్చట్లూ ముచ్చట్లూ

జొన్నలగడ్డ సత్యనారాయణమూర్తి, యం. ఏ., బి. యల్.

చిత్రాలకు కన్నులెత్తి ఈయుగం. చిత్రాలకు అగ్ర్య భుజు మాయ. ఇది శంకరుడు చెప్పిన మాయ కాదు. భయంకరులు అభ్యసించే మాయ. ఈ మాయ, గారడీకాదు. గారడీ గారడీలో లేదు. ఎంచేతనంటే గారడీని గారడీ అని చెప్పేస్తాడు గారడీవాడు. ఉన్న గారడీ చూస్తూ చూస్తూ ఉండుగా—నీనోటిసూ యివ్వకుండా—కళ్ళల్లో పడేది. మాయదారి యుగంలో ఈ రకంచూయ విశేషంగా చలామణి అవుతోంది. మసి పూసి ఏదోకాయను తయారుచేస్తారు—దీన్లో గొప్పే ఘండి? మెటుగుపూసి మసిబొగ్గును చేరికిస్తేనే మజా! ఈమజాకాలో ఉంది తోడుకుంటే ఎంతైనా మాయ!

తంత్రశాస్త్రం మతశాస్త్రంలో పుట్టిందిని ఉద్రాపుగా రన్నారు. యక్షిణీశాస్త్రం, రాజకీయ శాస్త్రానికి, అర్థశాస్త్రానికి పుట్టిన గారాబుబిడ్డంటోంది నేటిప్రపంచకం! చరిత్రలు తవ్వించాస్తే ఎంతైనా దొరుకుతుంది గారడీసరుకు. వెనకటి చరిత్రలోని కల కలాన్ని నేపథ్యంలోనే ఉంచండి. 'ధినితక'ల్లోని గ్రంథం చూడండి. గుండుతేబిలునాటనుండి యక్షిణీ ఎక్కువగా జరుగుతోంది. గుప్పిలి ముక్కు కడ్డంగా పెట్టి "ఏముంకో చెప్పకోండి" అన్నాడు మహారాజ శ్రీమేకడోనాలుడు. "స్వరాజ్యం" అని ఎగిరి గంటే శాయా నిలువుబొట్టూ, అడ్డబొట్టూమాడాను. గుండు బల్ల చుట్టూ గుడుగుడుకుంచం తిరగటంత్రం ఎంతటి నాళ్ళకి ఎంతమాటకట్టుకుని దిగనివాళ్ళకి — ప్రాప్తిస్తుంది? మొదటి గుండుసభకే పెద్దలెండతో పట్టుచెంబులూ నెండితాబుతాలు కట్టుకుపోయేరు! అనగనగా, కొందఱు ఇంగ్లాండు ఎంత తెల్లగా ఉంటుందో లండనెంత తెల్లన్నరగా ఉంటుందో చూసితీరాలని కట్టేరు డబ్బా డనాలూ పిలిశకునం రాకుండా

చూచుకొని. ఎంచేతో కాని ఎదురు సన్నాహం ఏమీ సాక్షాత్కరించ లేదు. డిప్టీ డిప్టీటం అంతకంటా లేదు. పెల్లిపీటలేమీ ఎగిరివచ్చి హోచ్చిం డని చేవుల్లాడలేదు ఏంచేతోకాని. ఎవల్లో గారడీ విచార్యలవాళ్లు కనపడి "బాబులూ! మీకు ఇంగ్లీషు వచ్చునా?" అని గమ్మత్తుగా ఒపరామర్చప్రశ్నమీద పడేశారు. "హూం!" అని మనవాళ్లు పటపట కాస్త శక్కునమిలి, ఒకమాటు గరగలెక్తేరు. పాగాలు అడ్డం తిరగటం చూచి, సెంటుజేమ్ముదగ్గరకు పిలిచి ఒహ మాటు వీపుమీద—బాదలేదు సుమండీ!—చరచి—నింపాదిగా అనే హంసపాదుండి—ఒక మేకు హేండు పారేశారు రాజశ్రీ గారడీగారు. ఏం జరిగిందేగాక కాస్తవడపప్పు సానకంపుచ్చుకొని లండువంతా చూచి, హెయర్ డ్రెసింగు సెలూనులోనిపని శుభ్రంగా పరిష్కరించుకొని తిరిగొచ్చారు మనమహాశయులు. వెల్లినయిద్దరు ఆడహనుమ్మ "అమ్మ మనబతుకులూ అడవిలో తపసులూ" అనుకొన్నారు. ఎవరో ఒహారు మణుగుగంగమట్టి లండన్లో నూడిపపెట్టి పెట్టుధాలు మణుకుండా యింటి కొచ్చారు. గుండుసభలు మూడు నాలుగు జరిగేటప్పటికి కొన్నిలక్షలుమాత్రం - సైమను భక్తులకైన ప్రసాదాలమాట ఎత్తటంలేదు—పేదరైతు గుండికి పట్టుకొన్నాయి! ఇతన్ని చూచి కళ్ళంట నీళ్లు పెట్టుకొనటం వాఘాయిత్యం అనుకొని "యిత్య మరక!" అని ఒహమాటు పోలిగాడిబొమ్మ ఆడించి 'ఇహిహి!' అన్నారు యిండియన్ ఫూట్లవారు. మొదటిగుప్పిలి విప్పి "హూత్!" అన్నతర్వాత మేకడోనాట్టుగారు రెండోగుప్పిలి రెత్తి ఆప్రపంచఆర్థిక మహాసభకు నట్టనడాన్ని నిలుపునా నిలబడి "ఏముందో చెప్పుకోండి" అన్నారు. ఇరుసుమండలోనిభోజనం తప్పితేగాక, పుల్లెటికుట్టెల్లి ఏమైనా సంభావన వధు

కొస్తామన్నారని కొండలు. “ఒద్దు పుల్లయ్యలూ వేంచారము మల్లీఎండు” కని అడ్డుపుల్లకారు మఱి కొండలు. “అహోరించారు రెండి. కొంతఆట్టి విజయం వుండేది, విడియలిజమ్ జాట్టుకుంటేనేగాని కడుపు నిండడం ఎల్లా” అని ‘సెలెట్టెడు ఘో’గారలు మల్లీ మెస్కరిజంవైపుకు ఓడ పట్టించారు! వెళ్లి పోయిన సలచ్చమ్మను ఏదో నిద్రిచెప్పి, తీసుకొస్తామన్నారని వీరు. రిజర్వబ్యాంకును సందెట్లో పెట్టుకొస్తామన్నారని బ్రహ్మశ్రీ హస్తదుగారు. కాని, లండన్లో దిగేటప్పటికి ‘జేపు!’ మన్నారు—జేరు మంటె బాగుండదని శ్రీయూసులు థామారు దాసు గారు. “ఇంచేంటి—ముందుగానే తేన్నేకా” రన్నారు ఆయ్యంగారు అవరభుల్లు. “గుప్పిలి పక్కకు తిప్పి మొండిచెయ్యిచూపుతారు సభలో” అని ఎవరో రంగ స్వామిగారిచెవిలో బూరా ఊదేరు. అట్టట్టేఅని ఒహూరు వడిదిప్పబోయి, అమాంతంగా బాసినపట్టేసి, జాయంటు సెలెట్టెకమిట్టిజాయంటుత్వానికి భంగం రాకుండా దానిమీద ఒహూమాపు పారేసి, తిరిగోచ్చే మఱి ఆయ్యంగారుతిరుమార్గంపుల్ల చేతబట్టేరు! లండను వెళ్లేబప్పుడు సప్రూగారు “కొండామీదా వెండి గిన్నీ!” అని గుప్పుకొంటూ వెళ్లేరు. వెంటనే “కొక్కిరాజూకాలూ విరిగి” అనుకుంటు ఓడను బొంబాయికి తిప్పి, తిన్నగా జడవేటిక్షేత్రం వెళ్లి కాస్తాక్రమైన కొండతో స్నానాదులు నిర్వర్తించారు. “ప్రోవిక్షియల్ ఆటినమీ, సెంట్రలు అథారటీ, ఫైనాన్షియల్ కంట్రోలూ, ఆర్మీజమామిషీ”లు గోవిందనా మాలై కొంతనేపు ఓడలను తనమయంలో—సముద్రంలోకాదు—ముంచాయి. తనమయం అంతా దోసెడు షీకాయితో వదలకొట్టి, ఇంద్రాక్షి, విధూదిపెట్టుకొని కలలో గంజో చూసుకొందా మనుకొంటున్నారని యిపుడు మనవాళ్లు. స్వామభవంలో ఉంటుందికదా సముద్రమంతటిజ్ఞానం!

ఆదిమధ్యాంతరహితమైన స్వరాజ్యము సచ్చిదానంద, శుద్ధ, బుద్ధ, ముక్త, ఘనస్వరూపమై ఉంటుంది. ఈస్వరూపం ప్రత్యక్షంకావలంటే ఋషియుగాన్ని

బరబర లాగి తేవాలి. కలియుగంలో ఇది సాక్షాత్కరించటం ఆకాశాన్ని కిందకు దిగదీసి పృథ్విని పైకి ఎగచన్నట్లంపటిది. సరాజ్యపుకథ యిల్లాఉండగా ఏమేమో రాజ్యసంస్కరణలు,—వైస్రాయగారికి స్వరాజ్యం యిచ్చేసంస్కరణలు కొంతకాలంలో వచ్చి తలుపుతెట్టతవి. ఈలోపుగా ఒహూపెద్దగనసంస్థ ఏర్పడుతుంది. కఠికోదకం పుచ్చుకొని రిజర్వబ్యాంకుకై “ఆహూస” చెయ్యండి అంటున్నారు తెల్ల పురోహితులు. ఈబ్యాంకులో యజ్ఞ పురుషుడు లాంటి గమ్మత్తు ఏదోపుట్టి ఏదో తినిపిస్తుంది. దాన్ని ఆరగించి ఒహూతును పట్టించుకుంటే, కల్లో కనపడుతుంది భారతభాగ్యము! ఎంతవేలైనా తేరిమాడొచ్చు—శభాసనే పాపిషి ఉండదు.

ఇండియాలో పునశ్చరణ అయ్యే క్రెన్సీరైల్వే పాలిటీలలో ఎంతైనా యక్షిణీ ఉంది! రైల్వేలో కోట్ల కొద్దీ వ్యాపారం జరుగుతోంది. వ్యాపారం తంతు ఇండియాలో జరుగుతోఉన్నా కల్యాణం బొట్టు పై వాళ్ల మొహాలమీదే విరాజిల్లుతోంది! దేశంలో చిక్కు చిక్కుమంటూ కనపడే ఫలసాయం ఒకనూలనుండి ఇంకోచూలకు,—గాదినుండి బజారున్న ఊరుకు, పోవాలంటే కాళ్ల వాపుతో హాలబడుతూ ఉంటుంది! రుసుములరణం తగ్గితేనేకాని, యీవాపుకు, తీత సున్న అనుకోవాలి. వ్యవసాయం అనుహాలంలేక నిరాశ పక్ష వాతంతో పడివున్న రైతుకు గయ్యాళివంటి ఫ్రెయిటు తగులుకుంటే, యితగాడు లేవటం ఎట్లు? గమనికలేని సరుకునకు లాభం ఏది? ఇక పరదేశమస్తువులో—పరగంగల్లాగవచ్చి పైబడించుకు పీనికి చులకనైన ఏర్పాట్లు జరుగుతున్నవి! లయాలాపూరులోని గోధుమలు కలకత్తా పిండిమరలను చేరేందుకు “పాలించరా పాండు రంగా!” అని మొరపెడుతూ ఉండగానే ఆస్ట్రేలియా గోధుమలు రివ్యూరివ్యూన ఎగిరివచ్చి కలకత్తా బజారును ఎగడన్నుకొనిపోతవి! ఏదోకాస్త పిండికొని పొట్టబోసికొనటమే ఎటుగుదురుగాని, పిండితో ఎంత గారడీఫలితం పేగుల్లో చిక్కుపడుతోందో ఎరగరు మనహిందూస్థానీసోదరులు. రైల్వేపాలసీని గుప్పిట్లో

పెట్టుకున్న గవర్నమెంటూ, ఇండియావత్తుముపై లోలపదృష్టి పరిపేవిదేశకేపిటలిస్టు ఇండియావర్త కానికి మోజంపుగాక వాలుజంపు నేరుపుకూడటారు! పాపము బాల్కన్యనుగారు గొంతెత్తి తారకంజిస్తు ఉంటాడు! నిన్నుగాక మొన్న మాంచెప్పరులో గంభీర మైనఉపన్యాసం యిస్తూ బ్రిటిషువారు ఇండియావర్త కానికి చెంపపెట్టు నమర్చిస్తున్నారనేగాథ ఉపద్రవకర మైనదన్నారు. తారక జపానికి, నారాయణపుకోరమాపు లహూ యాకాలంలో కావలసినంతచుట్టరికం ఉంది. బాల్కన్యను మొదలైనవారు ఉపన్యాసాలు యిస్తూనే ఉన్నారు. ఇండియావర్తకం డొల్లపుచ్చకాయలాగ దొర్లుతోనేఉంది. తమలాభంమాటంటే బాగు. ఆస్త్రీ లియాహోలండులకు భోక్తృత్వం ప్రసాదిస్తే ఇంగ్లం డుకు లాభ మేమిటి అని కొందలు తలుస్తారు. మొహ మాటాలుకూడా వర్తకంలో మందికపాయంలా పని చేస్తాయి! హోలండునుండి కలకత్తా మొదలైన మహానగ రాలకు వెజిటబిల్స్ అనే నెయ్యివంటి మాయమంత్రం వస్తూఉండేది. దీని కేవలంబూ వెజ్టరంగున్నా రుచీపచీ లేదు. ఇది చవుగ్గా అంగళ్లోనుంచి అందజే అంగళ్లోకి తెగసాగేది! దీనికి అడ్డుగా ఇండియాఆంగ్లేయులు సుంకపుగోడ పెట్టేరంకే, ఇంగ్లాండు ఆంగ్లేయుల సరుకునకు, వెజిటబిల్స్ ఫీ ఎగుమతిచేతే మహాశయలు ప్రతిఅడ్డు పెడతారు. మధ్య మొట్టికాయలు తినేది ఇండియా. అయితే యూరోజ్లో ఇంఫీరియర్ ప్రీఫ రెన్సును తెచ్చి "మనమూ మనమూ కావలసివారమ" ని ఇంగ్లీషు వియ్యాలవా రంటున్నారు. అటా వాలో వీరుచ్చుకున్న తాంబూలాల్లో యావియ్యాల వారికి మందలగ్గసాటిజేరం తగిలింది. అటావా ఓంపా యూ వినపడినపెద్దగొంతుకుకు, నేను ఎన్నెంబోలో మోచినిసాగతరుణంకూడా అభించింది. కాని, అటూజి జడంబడిక అర్లలభీరా అంటోంది. ప్రేయిట్సు నెటి ర్మొంటుమున్నగుప్రదేశాల్లో, ఇది చివ్వుమంటోందని బాక్సులుగారన్నారు. నేనుజపాను, అటావానూ, ఇండి యానూకూడా వెక్కిరిస్తోంది. నన్నుగాక మొన్న జపాను గుడ్డకు ఎదురుగా మనపాలకులు, నీళ్లు నమలినమిలి, ఒక

టారిఫ్ గోడ కడితే, ఇండియాపత్తికి దిగదుడుపని, ఇండియా ఎగుమతికి బలాహరనీ ఒకబొబ్బపెట్టి, యాప్రాటెక్సును ఇండియా ప్రాటెక్సునుగాను, 50% మాంచెప్పరుగుడ్డకై ప్రీఫరెన్సు దీనిలో ఉండంటోంది జపాను. ఇంగ్లాండు చీనాను యించక్కగా దువ్వుకూ ఉన్నా జపానుతో 'మానుకోదూసుకో' అంటోంది! వీరిద్దరికీ ఉండే వర్తకవైరానికి ఇండియా నష్టంపెట్టు కోవాలి. సోదమ్మా, సోమిదేవమ్మా జగడమాడుకొని. సింగమ్మ కొంపంటించారు! ఇదేమిన్యాయం అంటే, ఒహారకం పిడిలాజి క్కన్నారువాళ్లు. ఇండియాజపా నుజువ్వలు చాలవడకు ఎగిరినవి. కొద్దిరోజుల్లో మాంచె ప్పురూ, జపానూ, బొంబాయి కేపిటలిస్టు, సిగ్నల్లో మాడి చెయ్యూతలుమాని రహితలా కలుపుకొంటారు! ఇది డీజిక్కి కాకపోవచ్చును. ఈ సమావేశంవల్ల ఇండియా కేమైనాలాభం వస్తుందనే ఆశ అబ్బో! అచ్చంగా ఆవగించంత ఉంది! ఇండియా కేపిటలిస్టుకు కొంతలాభందొరికితే దొరకొచ్చు. కాని ఇండియాచేతి పరిశ్రమ, కిందపడిపారలవలసినదే! 1907 లో కూడ ఇండియాలో మిల్లుగుడ్డకంటే నేతగుడ్డ ఎక్కువగా ఉంటాఉండేది. ఈనేత తీతపట్టింది! ఇప్పుడు ఇండి యాలో 2000000 గజములమిల్లుగుడ్డ, 10000000 గజముల నేతగుడ్డ తయారవుతోంది—యితరదేశాలగుడ్డ దిగుతూనేఉంది. ఒక్కవ్యవసాయంపట్టుకొని దేవుళ్లాడే రైతుకు, యితరనేతపనికూడా కల్పించి కొంతగంజి పోస్తేమంచిదని మిల్లుమహాశయలు ఆలోచింపరు. కొంత దారం నేతగాండ్రమీదపడేస్తారు. దిమాండగుకసరితూగే సప్లయికాక ఎక్కువసప్లయ ఉంచేందుకు, పగలనక రాత్రిఅనక ఆకువనక అర్ధరాత్రనక అపరాత్రిఅనక మిల్లు ఊరలు తుంచేయించుకుంటు. ఇంతపరుగూ పెడుతూ తొన్న ఇండియామిల్లుమాత్రం ఏమిబామకొన్నది?—మజా డీమంటే పత్తికొన్నభరతే గుడ్డను ఇండియామాక్కు ట్టూలో అమ్మి, ఇండియామిల్లుమా లంకపైరుమా గుండె గుట్టిల్లు మనిషించింది జపాను! జపానుచే, యిప్పుడు పాల కులు 'ప్రాచీనాపీఠి' చేయించినా, 'మార్షి' మాంచె ప్పురు కీస్తారు! "ఇండియావర్తకం యంకా కుట్టుకుకం

నడక అంతగా ఎరగదు. పైదేశములు అంకెలువేసికొని రాకుండా ఏదైనా ప్రాటకు నుకంచెక్కుటలండి" అని కొందఱు లిబరలు దేశభక్తులు ఒక కొబ్బరికాయ కొట్టి అధికారులకు చేతులు మొగుడుస్తారు. "మాంచిది. వరదానం యిస్తున్నా" మని పాలకులు ఒక ప్రాట క్షణగోడ పెడతారనే అనుకుంటుంది. — అప్పుడప్పుడు పాలకులు కాస్తా మాస్తా టారిఫు నిలబెడుతున్నారు కదా! కాని, చేతిలో పన్నెల్లం పెట్టడం, గూబకు తెల్లెదుమాచి లాగేందుకే! టారిఫుమందుకు విరుగుడు మోతాదు కరెన్సీపాలసీ ఉండలేదా? పులిమిది పుట్రవరై రైల్వేపాలసీని మించింది కరెన్సీపాలసీ!

ఇండియాలోని టారిఫ్ ద్రాక్షరపుభీమన్నకాదు. మొదటినుండి దానితలపై మేకైఉండేది కరెన్సీపాలసీ. ఇండియావెండి పాలకులచేతిలోని చలిమిడిమద్ద. ౧౯౨౭ లో ౧ పిల్లింగ్ ౪ పెన్నులముదలు ౧ పిల్లింగ్ ౬ పెన్నులవఱకు మారకాన్ని సాగబెట్టే పాలకులు. దేశం మొరపెడితే "చమరుకాళ్ళ పెద్దమ్మా! ఊరుకో!!" అని కాండ సాగించారు. ఈ మారకం వల్ల ఎగుమతులమూలమున, ముఖ్యంగా జూట్ యొగు మతిమూలమున ఇండియాకు మట్టవలసిన పైకం "స్వాహా!" అని నష్టహోమంలో పడింది! టారిఫు గోడ ఎక్కువవఱకు డిమాండుచేసి దిగుమతివస్తువులను లాటలాటలాడిస్తే, కరెన్సీపాలసీ ఈయెక్కువను కీచుకిచు మనిపిస్తుంది దవడలు నొక్కి.

౧౯౨౭ లో రూపాయికి బంగారానికి పెల్లి అన్నారు. "అయం ముహూర్త స్ఫుమహూర్తోస్తు" అని, మన లెజిస్లేటివ్ ఎసెంబ్లీ కుంచెను అక్షతలు చల్లింది! ఇపు డింగ్లాండులో కుతకుత మొదలుకాగనే, పాలకులు పాతముడి విదగొట్టి డైరింగుకు రూపాయిని బిగించారు. ఈ డైరింగువనకాల ఇంచక్కిటిబొల్లి ఉంది—దీనివీపుతట్టిన బండినున్నంత మెటాలిక్ రిజర్వు ఉంది! యూరపులో ఈ డైరింగు, తల్లి లేనిబిడ్డయై డిస్కంపుంటుంటే ఉన్నది. ఆకాపార్లో లేదు. కాని ఇండియాలో యిది ఆకాశదీపంలా నెలుగుతూ, మన

చేత కార్తీకసోమవారాలు పట్టిస్తూ ఉన్నది! ఒహపి సరు తక్కువుగా ముప్పుయిపెన్నుల చొప్పున ఇక్కడ మారకం జరుగుబాటు చేసుకుంటోంది! చెప్పొచ్చేది ఏమంటే, ఇండియాకు ప్రాటెక్ష్ కా అనేది ప్రత్యేకమైనా అది, దిబ్బాదిరుగుండమూ కావలసినదే! ఉన్న ఆయువుపట్టు కరెన్సీపాలసీలో ఉన్నది. ఇది కేవలమూ ప్రభువులచేతిలో అణగిఉన్నపుడు, నాయకుల ఆర్థాటపుడిజటాలిన ఏంపనిచేస్తుంది?—ఒహచేతిలో డైరెక్టోర్స్ పట్టి రెండవచేతిలో వీరు కన్నులు తుడువ వలసిందే! నేటి కరెన్సీలోని విష్కంభం చూడండి. నాభికమలంలో ఉన్న హిరణ్యగర్భుణ్ణి ఇండియా అంగుట్లోనుండి పట్టకారుతో లాగి, బొంబాయిద్వారా సఫేదుదేశానికి బరబరలాడిస్తోంది నేటి మారకపు మారెమ్మ! "ఇండియా బంగారంద్వారా ధనానికి సంపదనం కలుగుతుంది, ధరలు జవ్వలై లేస్తా" యన్నారు థామస్ లాంటిమనఅర్థశాస్త్రవేత్తలు. ఇపుడు మన బంగారమ్మ అమెరికా ఫెడరల్ రిజర్వు బ్యాంకులో కైవీ అవుతూ ఉంటే చూచి "అహా! అహా!!" అని దగ్గేస్తున్నారు మనపీబియ్యలు. రేపు రిజర్వు బ్యాంకుకై ఏమో పోగుచెయ్యాలని దేవుళ్లాడే దేవయ్యలు ఇసలా చేయించుకాదు—చేసుకొంటున్నారు! బంగారం బడ బడమంటే, వెండి వెట్టిమొహం పెట్టుకొంది! వాయిదా నాటికి అమెరికా అప్పుతీర్చింది ఇంగ్లాండు, ఇండియా వెండితో. ఇంగ్లాండుద్వారా ఇండియావెండి అమెరికా డాలరులో సమావేశంకావడంలో జరిగే అనుభవ ప్రతిలోమపు మారకంలోని లాభం కొంతవఱకు ఇంగ్లాండు గుబుకాయస్వాహాచేస్తూ, రాబోయే ఇండియా రిజర్వు బ్యాంకు, రిజర్వు మేతకై ఏవోకొంత ఇండియా మోద, విడుపుతుంది. ఇండియానాణేలకుగాను పిట్ మెన్ చట్టాన్ని ఉత్తరచేసుకొని అమెరికావెండి వస్తుంది. తాను తెచ్చుకున్న వెండి కిచ్చినపైకానికి, ఇంగ్లాండు యొక్క అప్పుతీర్చటంలో అచటి అనుమలమారకం మూలంగా వచ్చేలాభంలో, తనకు వచ్చే గుడ్డిగచ్చు కాయకు, ఉన్నవారలో ఇండియాకు లాభసాటిచేరం ఉందని అనేకులు ఎంత తెగించినవారికైనా నో రెల్లా

వస్తుంది? ఇటీవల జరిగిన ప్రపంచక ఆర్థిక మహాసభలో ఒక వెండి బహుళిక జరిగింది! తుమ్ముల్లోనూ, కన్నులు బుమ్ముల్లోనూ పుట్టింది యీ బహుళిక! బజారులో అట్టే వెండి పెట్టెలకు మనపాలకులు— స్వయం తగ్గిస్తే, కరెన్సీకిని, అర్జునును డిమాండు హెచ్చుపుతుందిన్నీ, ధరలు కస్య చెరతప్పి ఎదుగుతాయనిన్నీ అంటున్నారు స్వాములు! “భభా భభి” అంటున్నారు డబ్బారాయణ్లు! “నాకేంటి ఇదిపోవడం లేదుండి” అంటున్నాడు ఇండియారైతు కీచుకీడు మంటోనూ. స్వరాజ్యం నుండుటేబిలుచుట్టూ వానాలప్ప తిరిగి, సుడినుండంలో నుభాలుమన్నా, రిజర్వ బ్యాంకు ఇంచ క్కటిచీరి కట్టుకొని తద్దినోము—తద్దినం కాదు—పట్టి భారతవర్తకానికి ధూపదీపనైవేద్యాలు సమర్పిస్తుందని అంటున్నాడు కొండలుపోతుము త్తయిదులు! ఈ గాఢంతా ఎంత సేపు వర్ణించిచూచినా, మనకు ముట్టేది గుప్పిల్లోని ‘హూత్’, తప్ప మరేమీ కనపడదు. రిజర్వ బ్యాంకువల్ల భారతదేశముయొక్క పరపతి హెచ్చి, భారతవర్తకం గాని, అంతరరాష్ట్ర వర్తకంగాని ఎమోబాముకొంటుందనే ఆశ గొంతెమ్మగోరికవంటిది. ఏంటి రిపులుఉన్నా, ఇండియా సరుకులు—విదేశీయులు అనివార్యంగా వలచినవి—వట్టు బలవంతపుచవుకకు యూరపునకు పోయే మార్గం రిజర్వ బ్యాంకు వీర్యచిహ్నం. సర్ శామ్యూలు హోరుగారు యీ బ్యాంకు విషయమై హోరెత్తిస్తున్నారు! నిన్ను గాక మొన్న ఎసెంట్లీ కవుకాసిల్ ఆఫ్ ట్రేటునుంపులచేత దివిట్లీలు కొట్టిస్తూ లార్డువిల్లింగ్డనుగారు రిజర్వ బ్యాంకునునుండి ఉపనివర్తువంటి ఉపన్యాసాన్ని వినిపించారు. చతుర్ముఖ బ్రహ్మను మించిన ఆటుమొహాలాయన అటావలో బాప్టిజము ప్పానముపాంది, ఎసెంట్లీలో రెడ్డికంచేసుకొని ఉపవీతిగా ఒహమాటు తలకాయ ఊపేశాడు! వీరుకొట్టి తడిపేందుకు ముందుముందు ఎంత సెయ్యో తయారవుతుందిని శ్రేరళం చెపుతోంది. రిజర్వ బ్యాంకుకై తమ శాయశక్తులను రిజర్వులోనుంచి పేగు పైకిలాగివేస్తారు! కొత్తగా రాబోయేరాజ్యాంగవిధానాల్లో—యివినచ్చిపడదామని నిశ్చయించుకొన్నాయి!—కరెన్సీపాలసీ, సెక్

టరీ ఆఫ్ ట్రేట్ చేతిలోనో, వైస్రాయిగారిచేతిలోనో బాంగరమవుతుందిగాని, సెజరత్ మినిస్టరు చేతి కందబట. రిజర్వ బ్యాంకునునుండి దీనికై వీర్యదిన కమిటీదారులూ, లండనునుండి తిరిగివచ్చిన ఆర్థికశాస్త్రవేత్తలూ జంటకవులవలె నిలబడి కొంత ఆశువును వినిపించారు! స్కేలుబద్ధ పట్టిచూస్తే ఆశువులోని ఫందస్సు సరిగ్గా నిలబడ్డా, గంగాభాగీరథి సమాను రాలివంటి గ్రామరు శుద్ధశ్రోత్రియంగా కనపడ్డా, సాధారణంగా బూడిదలాంటి కవిత్యమే సభికులపై బలబలమంటుందిగాని, పవిత్రభావంగలిగి సారవంతమైన కైత కాడగట్టుట శుద్ధఅబద్ధమని సాహిత్యసోదరులు ఎటునుదురు. రిజర్వ బ్యాంకునునుంచిన ఆశువుమాడా బూడిదబుస్సనన్న లాంటిదే. స్వరాజ్యానికి ఆవలఉండే రిజర్వ బ్యాంకు ఇంటావలఉండే విస్తరం. తనబట్టి తాను కట్టుకొనేందుకు, తనలిండి తాను తినేందుకు, చలిన ఆత్మనిర్భరత్వము ఇండియాకు యిప్పట్లో వస్తుందని తలచి ‘దధికిణిలో’ అనుకోరాదు. తమ బ్యాంకులను సోషలైజు చేయాలనీ, తమపనివాండ్రూ తమ పేదలూ ధనికులూకావాలనీ విదేశీయులు ఎంతెంత ప్రయత్నాల్లో చేస్తున్నారు. లేబరరుకును, కన్స్యూమరుకును అనుమలించుచూసన కేపిటలిస్టును తిప్పేందుకు ప్రేమయూనియనులు క్రిందుమీదులుపడుచున్నవి. ఈ ప్రయత్నాలమాట దేవు డెటునును. ఇప్పటికప్పుడే భారతవర్తకానికి కన్ను లాట్టయిపూర్పుంది; దీనికి చావుతప్పేవిధం మాడాలి. రాజకీయాలేమోరైతునిటు గడు. ఇతనికి కావలసినది కన్నీరుమయము కానిబ్రతుకు. ఈమోస్తరు అభిప్రాయాన్నే నిన్నుగాక మొన్న జవహర్ లాలు లేల్చాడు గాంధీగారి ఉద్యమమంతా,—ఈజైల్లబాధంతా పేదరైతుకోసంకామా? ఈతనికత చాలపెద్దది బరువువీడ బరువుపడి, యితనిని క్రంగదీసింది! నుండుటేబిలుసభలూ, ప్రపంచకాన్ని చుట్ట బెట్టే సభలూ, గబగబలూ, నుబగుబలూ, తప్పెట్లూ, తాళాలూ, తెయకక్కలూ, తెగలేస్సలూ, చూచి ఇత డేమేమో కనపడుతుంది వడ్డనసమయాన్ని రెండు చేతులూ చావుదామని అనుకొంటున్నాడు పాపం. ఈ

చప్పుడు పెల్లిబాబాకాక మోలీబాబా అని ఇతడెడగడు. “హూత్!!” నోటిలోనుంచి ఊడిపడేది ఆయన
 నిస్తరంటలో సవస్యం పప్పు వోడడుకాని, ఇతనికళ్లలో బెల్లము!!! మాయమంత్రం లోపడి రైతునిర్భాగ్యుడు
 నుంచి కావలసినంత వోడుకుంది జొరొగ్గం! ఎంత పిల్లిమంత్ర రేస్తున్నాడు!
 నేపు చూసినా మోలీయే! చేతిలోనుంచి ఊడిపడేది

ఇన్నా రెన్ను ఏజంటు— ౨ (అనువాదము)

చెన్న రాజధానియందు ౧౯౩౨-వ సంవత్సరము ఏప్రిల్ ప్రారంభము మొదలు
జూలై తుదివరకు గల మూడు నెలల కాలమున ముద్రితములయి ప్రకటితములయిన

ఆంధ్ర గ్రంథముల పట్టిక*

కథలు-చరిత్రాసంగములు, పౌరాణికములు

గేయములు

శ్రీమదాంధ్ర మహాభారతము, భా. ౧—(ప్ర) సి.

పాగ్గపార్థి, గుంటూరు

శ్రీమదాంధ్ర వచనభారతము—ఏ. వెంకటశాస్త్రి

శ్రీమద్రామాయణకథాసంగ్రహము—కం. సనపల్లి కనకమ్మ

శ్రీమహాభారతము, ఆంధ్రవచనము, భా. ౨—డి.

వెంకటస్వామిగుప్త

నీతాశ్వేపణము—జె. శేషచలశాస్త్రి

కల్పితములు

అపూర్వమనోహర చిత్రకథలు—పి. లింగమూర్తి

కథాసరిత్సాగరము—(ప్ర) సి. కుమారస్వామినాయుడు

అండ్ సన్స్, మదరాసు

బంగారునాణెము—(ప్ర) కె. పి. పిల్లై అండ్ కో,

మద్రాసు

మణిపేఖుల—వంగూరి సుబ్బరావు

శ. చిముఖి—నూకలనీతారామయ్య

చారిత్రకములు

మహారాజులు—బి. సోమసుందరం

కావ్యములు

యయాతిచరిత్ర—ఆకుండి వ్యాసమూర్తిశాస్త్రి

శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకిరామాయణము భా. ౧—వావిలి

కొలను సుబ్బరావు

గణితశాస్త్రము

శిశుగణితము—యస్. కృష్ణరావు.

ఉదయవరులదివ్యనామములు—ఓనూరురంగాచార్యులు

కపిలవాయి రామనాథశాస్త్రిగారి కీర్తనలు పద్య

ములు—(ప్ర) జి. పుల్లయ్య, కడప

కలియుగ కలికాల వినోదచిందు—ఆత్మమారు సర

సింహదాస్

కలియుగనిద్ర—బండపల్లి ఆశీర్వాదం

బ్రహ్మోపాసనా గీతపద్యప్రకాశిక—(ప్ర) దక్షిణ

ఇంకిరూ బ్రహ్మసమాజము, మదరాసు

బ్రాహ్మణగీత—బులుసు రామజోగరావు

భద్రాద్రిరామభజనకీర్తనలు—రుక్మిణి అమ్మశా

శ్రీరామనామసంకీర్తనము—గుర్రం గోవిందగుప్త

శ్రీనిరాజ్ వీరబ్రహ్మంగారికృతులు—సి. నాదముని

ఆచారి

సంగీత ఆనందకీర్తనలు—(ప్ర) జి. పుల్లయ్య, కడప

సత్యహరిశ్చంద్రనాటకభజనకీర్తనలు—యం. పెద్దిరాజు

నీతారామ సంవాదము అనుపాటు—లింగమూర్తికవి

చరిత్రము

ఆంధ్రదేశచరిత్రకథలు—పేరి సూర్యనారాయణ

పెమ్మసాని తిమ్మనాయుడు, గండికోటముట్టడి—జి.

రామబ్రహ్మం

హిందూదేశచరిత్ర—డి. అప్పారావు, ఆర్. సూర్య

నారాయణ

హిందూదేశచరిత్ర; భా. ౧—నాయని సుబ్బరావు

మన దేశచరిత్రకథలు—ఆర్. హెచ్. డి. ప్రసాద

రావు

* ఈ పట్టికయందుగల సంకేతపదముల వివరణ: అ.—అభ్యాయము. అను.—అనువాదము, అనువాదకులు.
స.—పద్యము. ప్ర.—ప్రకాశకులు భా.—భాగము. వ.—వచనము. సం.—సంపాదకులు. సటి.—సటికము,

హిందూదేశచరిత్రకథలు, బుక్. ౨—యం. కె. సుందర

వరదాచార్యులు

హిందూదేశచరిత్రకథలు, తరగతులు, ౪, ౫—వెంపటి

రామయ్య

హిందూదేశచరిత్రము, బుక్. ౧—ఆర్. హెచ్. డి.

ప్రసాదరావు

హిందూదేశచరిత్రము—సి. వి. రామఅయ్యర్.

హిందూదేశచరిత్రదీపిక, భా. ౧. ౨—గంటిజోగిసోమ
యాజి

జీవితములు

ఆనందదాసు చరిత్రము—యం. మహానందిరెడ్డి

ఋషులచరిత్రము—ఆర్. అన్నయ్యశాస్త్రి

శ్రీరామకృష్ణచరిత్రము—(ప్ర). సి. కుమారస్వామి

నాయుడు అండ్ సన్స్. మదరాసు

శ్రీ వీరబ్రహ్మముగారి జీవితచరిత్రము—సి. సుబ్బయ్య

జ్యోతిషశాస్త్రము

దైవజ్ఞాదర్శము అను జ్యోతిషసారసంగ్రహము—
యస్. భాగీరథిరావు.

దండకము

సర్వేదండకము—రాయసం రామయ్య

నవలలు

మల్లి కార్జునరావు—కె. అప్పన్నశాస్త్రి

ప్రేమసుందరి—హెచ్. దేవదానం

యవనదత్త—వి. సత్యనారాయణమూర్తి

నాటకములు

పాండవజననము—పి. రామదాసుకవి

వాసవదత్త—యస్. వెంకటసుబ్బయ్య

శ్రీరసికజనరామాయణభజననాటకము—భక్తగంగరాజు

సతీఅనసూయ—యస్. గంగాధరరామశాస్త్రి

నిఘంటువు

విశ్వకోశం—(ప్ర) వి. రామస్వామిశాస్త్రి అండ్ సన్స్,

మదరాసు

నీతి

నీతిగ్రాసుచ్చము, భా. ౪—పి. శ్రీరామలక్ష్మి

సన్మార్గదర్శిని—గొల్లపూడి శ్రీరామశాస్త్రి

సుజ్ఞానబోధిని, భా. ౫—పి. శ్రీరామలక్ష్మి

సదుపదేశము—గొల్లపూడి శ్రీరామశాస్త్రి

పరిశిష్టము

అమరావతీస్తూపము, ఇతర వ్యాసములు—యం. సోమ

శేఖరశర్మ

ఆంధ్రబాలరామాయణము—సి. వెంకటసుబ్బయ్యమాత్య

ఇరువదిగూడవ సంవత్సరాదిసంచిక—(ప్ర). కె.

నాగేశ్వరరావు, మదరాసు

ఓటుహక్కు ఎన్నికలవిధానము—(ప్ర). యస్. సుబ్బ

రావు, కొవ్వూరు

ఓడబేరము—యస్. హరత్తాశ్వారు అయ్యంగారు

కర్నక—(ప్ర) యం. కాశింఖాన్, యస్. సత్యనారా

యణ, విశాఖపట్టణము

కుచ్చేలుడు—మాసి కామయ్యభుక్త

జ్యోతిషవాచకము, భా. ౧—గొట్టముక్కల వీర

రాఘవాచార్యులు

ట్రీసిట్ బెనిఫిట్ ఆక్షన్ చీఫ్ నిబంధనలు—(ప్ర)

మ్యాథురా బ్యాంకింగ్ కార్పొరేషన్ లిమిటెడ్,

మదరాస్

దయ—(ప్ర). మలయాలస్వామి, ఏర్పేడు

దృష్టాంతపటవాక్యరచన, భా. ౧, ౨—(ప్ర) ఇ.

యం. గోపాలకృష్ణకోన్, మదరాసు

దేశపరిపాలన, బుక్ ౨—(ప్ర) సి. కుమారస్వామి

నాయుడు అండ్ సన్, మదరాసు

నీలీరత్నాలు—శ్రీరామచంద్ర అప్పారావు

నూతనపద్ధతి ఆంధ్రవాచకము, బుక్ ౨, ౩, ౪, ౫—పి.

వి. నరసింహం

నెచ్చెలి—శొంఠి శ్రీవతిశాస్త్రి

పుష్కర విధానము—(ప్ర) విరాడ్గింధాలయము,

ఏలూరు

ప్రారంభోపన్యాసము—(ప్ర) కోటండ్లరామ సేవక
సమాజము, నుంటూరు

విజ్ఞానశిక్షణము— ఏడిపాటి వెంకటాచలం

యాత్రాస్థలములు—(ప్ర) పూర్ణయాత్రా సెవత్
ట్రెయిన్ సర్వీస్ కంపెనీ, విశాఖపట్టణము

రామనిర్యాణము—కాశీ వ్యాసాచారి

లలితావాచకము, తరగతి ౨—హరి కేరణ్యశాస్త్రి
వనమాల, భా. ౧, ౨—(ప్ర) రెడ్డిబ్రదర్స్, రాయవరము
వసంతము—పెమ్మరాజు లక్ష్మీపతి

హరి క నివేదిక—(ప్ర) ఉత్కలగిష్టసమితి, కర్ణపురము
శ్రీరామకృష్ణ నామామృత ప్రబోధము—యం. శేష
చలసప్త

శ్రీరామపట్టాభిషేకనక్షత్రమాల—నింతలపూడి లక్ష్మ
ణరావు

శ్రీలక్ష్మీవారిపై పువ్వులపూజ—పి. కృష్ణమూర్తిపట్నం
యిక్

శ్రీసీతాకల్యాణము—మూసి కామయ్యభృక్త
శ్రీచారలేఖమహిమాలీలలు—బసవదాసు
సంచితము—(ప్ర) న్యూకేర బాంకింగ్ కార్పొరేషన్
లిమిటెడ్, మదరాస్.

సత్యపాలన—యన్. సుబ్బయ్యశాస్త్రి

సత్యాన్వేషణి—వద్దిపర్తి రామకోగిరాజు

పారిశ్రామికము

కోశ్లపరిశ్రమ—వై. శ్రీరాములుచాదరి

గృహపరిశ్రమలరహస్యము—తాడిబ్రహ్మనందరావువర్మ

పురాణములు

కుచేలోపాఖ్యానము—(ప్ర) ఏ. లక్ష్మణస్వామి
నాయుడు, రాజమహేంద్రవరము

దేవాంగపురాణము—(ప్ర) యన్. నీలకంఠం, బరం
పురము

భూగోళశాస్త్రము

కంభంతాలాకా భూగోళము—టి. నరసింగరావు

కృష్ణజిల్లా భూగోళము—వెంపటి రామయ్య

విశాఖపట్నంజిల్లా భూగోళశాస్త్రము—పేరి సూర్య
నారాయణ

మతము—హిందు

భగవద్గుతి, భా. ౨, ౩—(ప్ర) రామ్ అండ్ కో
ఏలూరు

శ్రీ కృష్ణమ హరనాథ బోధసంగ్రహము—నిమిషకవి
వెంకయ్య

ఇతరములు

ఆరతి—బ్రహ్మనంద మహాంత్

గూడారములు గలిగిన తెలుగుగ్రంథ పీఠిక అనునా
కము—బి. రత్నం

సత్యవేదచరిత్ర సంగ్రహము—(ప్ర) రెవరెండ్ జె.
ఆల్జ్

మాహాత్మ్యములు

అంతర్వేదినిధిమాహాత్మ్యము—బూసి రామానుజదాసు

శ్రీ కలిగిరి వేంకటేశ్వర మాహాత్మ్యము—పూతలపట్టు
శ్రీరాములురెడ్డి

శ్రీకాశీ చంద్రమాతేశ్వరస్వామివారి మాహాత్మ్యము—
(ప్ర) పెంపిత్ కమిటి, బేస్తవారపుపేట

వేదాంతము

ఆత్మజ్ఞానామృత తత్వములు, భా ౩, ౪—బళ్ల వెంకన్న
ఆత్మబోధము—(ప్ర) బి. రాఘవేంద్రరావు, కమలా
పురము

ముక్తిమార్గము—స్వామి రామకృష్ణానంద

విజయనగర ద్వైతాద్వైతసభావిషయములు—(ప్ర)
కె.వి. కృష్ణారావు, వి. రామరావు, విజయనగరము

వేదాంతసారసంగ్రహము—గౌ. జోగయ్య

శ్రీభగవద్గీతామృతసారము, భా. ౩, ౪—(ప్ర) యం.
టి. శెట్టి, మదరాసు

శ్రీభగవద్గీత, ఆంగ్రవచనము—నోమ వెంకటస్వామి
సప్త

స్వరశాస్త్ర చింతామణి—వీరన అప్పలదాసు

వైద్యశాస్త్రము

నాగీపరిజ్ఞానము—(ప్ర). కే. వీరవెంకయ్య, రాజ
మహేంద్రవరము

వ్యాకరణశాస్త్రము

బాలసరస్వతీయము—(ప్ర). వి. రామస్వామిశాస్త్రి
ఆండ్ సన్స్, మదరాసు
శారదావ్యాకరణము, భా. ౧, ౨—శేకుమర్ రాజ
గోపాలరావు

శతకములు

కుమారీశతకము—(ప్ర). కే. వీరవెంకయ్య, రాజ
మహేంద్రవరము
కృష్ణశతకము—(ప్ర). కే. వీరవెంకయ్య, రాజమహేంద్ర
వరము
మామంచిశతకము—సుంకర కృష్ణదాస్
రాఘవేశ్వరశతకము—సుండ్లపల్లి నరసమ్మ
వనమాలిశతకము—కే. సుబీవస్త్రి
శ్రీకల్యాణ వేంకటేశ్వరశతకము—యం. పార్థసారథి
నాయుడు
శ్రీ వల్లభశతకము—సీసపాటి సోమనాథం
సుమతీశతకము—(ప్ర). కే. వీరవెంకయ్య, రాజ
మహేంద్రవరము

సంగీతశాస్త్రము

అభినవగాంధర్వకళ—యస్. వెంకటాచార్యులు

సారస్వతము, భాష

ఆంగ్లకవిత్వచరిత్రము—బి. వెంకట అప్పారావు

స్తోత్రములు

పార్వతీశ్వరతారావళి—యస్. గురవయ్యశెట్టి
శ్రీపాండుగంగ తారావళి—నంసగిరి వెంకట అప్ప
రావు
శ్రీపాదారవింశ పంచనిశేతి వృత్తములు—యం. పెరు
మాళ్లయ్య
శ్రీ పార్వతీస్తోత్రనక్షత్రమాల—సుంట్ల వీరభద్రయ్య
శ్రీ భద్రాచలరామనక్షత్రమాల—వేదాంతం శ్రీరామ
శాస్త్రి
శ్రీసోమేశ్వరస్తోత్ర ద్వాత్రింశన్మంజరి, సీసపద్యపంచ
కము, కళత్రస్మృతి—గాను గోవిందరావు
సోమేశ్వరస్తోత్ర నక్షత్రమాల—బాలం పల్లయ్యదాసు
హరికథ
శ్రీకృష్ణరాయబారము—పూడిభోగలింగకవి, దగ్గ
లూరు

ప్రార్థన గీతావళి

నబర్మతీ ఆశ్రమమునందు నిత్యపారాయణమునకు మహాత్ముడు అనుమోదించిన
ప్రార్థనగీతములు తెలుగు తాత్పర్యముతోసహా ఇందు గలవు. ఆధ్యాత్మికసారమయిన ఈ
గీతములను ప్రతివారు నిత్యము పారాయణము చేయుట శ్రేయోజ్ఞానదాయకము. కొలది
ప్రతులే కలవు.

మేనేజరు, ఆంధ్రగ్రంథమాల, 7, తంబుశెట్టి వీధి, మద్రాసు.

పు న ర్వి మ ర్మ న ము

ఆంధ్ర ఋతుసంహారము

నేను రచించిన 'ఆంధ్ర ఋతుసంహారము'ను గూర్చి ఋతును వేంకటరమణయ్యగారి శేర శ్రీమణి మాఘభారతిలో నొకవిమర్శ వెలువడినది. నాయనువాదమున 'కవిత్వము సరళముగ సాగినదనియు, 'ఉపజ్ఞకన్ప'కుదున్నదనియు, 'చాలవఱకు మూలాభిప్రాయమునుసరింపబడియున్నదనియు వారు వ్రాసినందులకు చాల కృతజ్ఞుడను.

ఋతుసంహారము కాళిదాసురచనము గాదను నొక కొందఱలో తా మొకరమని వారు లభ్యువుగ నూచించిరి. కాని ఉపపత్తుల నొసగలేదు. పండితభావమున నీ వివాదము శమించి కాళిదాసుని కర్తృత్వము బహుముఖముల రూఢిపడినదనియే చెప్పవచ్చును. శ్రీ అరవిందుల ఆర్షదృష్టికిని, ప్రాచ్యపండితావతంసులు మధురపురుష వేదం వేంకటాచార్యుల దృష్టికిని, పాశ్చాత్య విద్వచ్ఛేఖులు బారిడేలు కీమగారి దృష్టికిని ఈ కావ్యమున కాళిదాసుని నూర్తియే గోచరించినది. శ్రీ అరవింద ఘోషగారు 'కాళిదాసు' అను శేర ఋతు సంహారమును గూర్చి ప్రశస్తికముగా విమర్శగ్రంథము నొకదానిని రచించియున్నారు. సంశయగ్రస్తులు దానిని పఠింపవలెను. 'ఋషీణాం పునరాద్యానాం నాచ మగ్ధోనుధాతి' అనగా ఆగోష్ఠి.

కాని యీపునర్విమర్శనకు పైవిషయము ప్రధానముగాదు. 'భాషాంతరీకరణముపట్ల దుర్నివారము లగు నెఱుసులు' కొన్ని నాగ్రంథమునను దొరలినవని విమర్శకు లొక పట్టిక రచించిరి అందు వారు చూపిన వేరియు నెఱుసులు గావని నామతము. అంతియగాక వీరిధోరణి చూడగా, వీరు అనవాదమునుగాని, కవనమునుగాని చూడవలసినదృష్టిలో కావ్యము సరయరైరిని స్ఫురించుచున్నది. ఇందు కొక్క ఉదాహరణము :

'స్త్రీయశ్చ కాంచీమణికుంఠ లోజ్జ్వలాః'

'మేఘులమణికుంఠలో నేపి తాంగనలు' (౨-౧౯)

మూలమున కర్థము : 'ఒడ్డాణముచేతను మణుల కమ్మలచేతను వెలుగొందుస్త్రీలు' అని.

అనవాదమునకర్థము : 'ఒడ్డాణముచేతను మణులకమ్మలచేతను వికాసముగాంచిన అంగములుగలస్త్రీలు' అని. 'ఉ నేపి' 'అంగన' శబ్దములచే భావము మెఱుగువారినదని నాతలంపు. 'ఉజ్జ్వలము'నకు 'ఉనేపి' సమానార్థకము కావని విమర్శకులు దొససునెంచిరి. భావమునరయక శబ్దము లక్షించువారినిమర్శ యిట్టి.

మఱి 'ప్రసాద'కు 'దోష' (౧-౧౨)యనియు, 'నిబద్ధ'కు 'సాధిరుద్ధ' (౫-౨) యనియు, 'కేశపాశము'నకు 'జవ' (౫-౧౨) యనియు వ్రాయుటలో భావమున కెట్టిమార్పుగాని, వెలితిగాని నా కగ పడుటలేదు. తరుణులు కచమును జవనే కొనక విరియబోకొనరు.

'చైత్రసంప్రాప్తి సర్వము చారుతరము' అను సాదములో మూలమునగల 'వసన్తే' (౬-౨) శబ్దమునకు 'చైత్రము' వాడితినియు, నివి సమానార్థకములు గావనియు విమర్శ. ఇది కేవల మనిచారితము. కావ్యపరిచయమేని నిఘంటుపరిచయమేని గలవారలకు చైత్ర వసంతములు సమానార్థకము లని తెలియగలదు.

'విశన్తి శయ్యాగృహ ముత్సుకా స్త్రీయః'

'కేలిగృహముల జొత్తురు స్త్రీలు వేడ్క' (౫-౫)

ఇందు స్త్రీ విశేషము క్రియావిశేషమైనదని వీరిక నెఱుసుపట్టిరి. కాని ప్రవేశకార్యమునను స్త్రీల యాత్మకము అభివ్యక్త మగుచున్నదను స్ఫురణచే భావము పోషింపబడినదేగాని కొదువపడలేదు మఱియు, క్రియావిశేషము తెనుగురూపమునకు అనువు.

‘చంచన్మనోజ్ఞ శఫరీరశనా కలాపాః’

‘చంచదుత్సుక శఫరీరశనలు నదులు.’ (3-3)

‘మనోజ్ఞ’కు ‘ఉత్సుక’ సమానార్థకముగానని ఆక్షేపము. ఈముక్కుకు ఈముక్కు సరిపడదను విమర్శ అప్రశస్తము. ఐనను ‘ఉత్సుక’ శబ్దమునను సారస్వము లేకపోలేదు. శఫరుల ఔత్సుక్యమునేగాక, రశనా కలాపవిశేషము నదుల ఔత్సుక్యమునుగూడ సూచించుట హృద్యమేనని తలంకును.

‘సమద్భృతాశేష మృణాళజాలకమ్’

‘ఉద్భృతాశేష తామరసోత్కరమ్.’ (౧-౧౯)

తామరసభాగమే మృణాళము గావునను, ఏనుగుల బీభత్సము తూండ్రకే గాక ఆకులకు, పూవులకును వర్తించును గావునను, అనువాదము మూలమునకెడసి యుండలేదు.

‘దప్తి పైకొన విక్రమోద్యమము తూల
మాటి మార్పుచు నోరున్నపాటి దెబ్బది
జాలు విదలించుకొనుచు విలోల జిహ్వ
చెంతకదులున్న కేసరి చీల్చబోడు’ (౧-౧౮)

‘విలోలజిహ్వచేత’ అని యెవరైన అర్థము తప్పుచేసికొన వచ్చునట! పాదములు వీరియ్యను, తెలివి లేమి నట్లర్థముచేయువారిది తప్పునుగాని, కనిదిగాదు.

‘విపాంశురః కీటరజస్తృణాన్వితమ్’

‘పాంశురము కీటత్వణ శిశ్పారకమ్.’ (౨-౧౩)

‘అన్వితమువేటు, స్పారకమువేటు’ అని విమర్శ. ఆపాటి యెల్లరకును దెలియును. స్పారకము=నిశేషముగాగలది. పురువులు రేణువులు తృణములు గలది యని మూలార్థమునచో, పెల్లుగా గలది అని అనువాదార్థము. ఇందు దోషగు కానరాదు.

‘శ్వసితి విహగవర్తః శీర్ణపర్ణద్రుమధః’ (౧-౨౩)

‘దగధిదికసయోగ్యంవేష మన్యాస్తరుణ్యః’ (౨-౧౮)

ఇట ‘శుష్కపర్ణద్రుమధః’ అనియు ‘వేష మన్యం తరుణ్యః’ అనియు పాఠాంతరముల గ్రహించు

చితిని. ‘శీర్ణ’ వలయువారు ‘శీర్ణ పర్ణద్రుమాలి నూర్చెసి ఖగాలి’ అని పఠించుకొనవచ్చును.

‘ప్రయాథకాల్యంశునియైర్మనోహరమ్’ శ్లోకము ననువదించుటలో నేను శబ్దములకన్న శయ్యనే మిక్కిలి అనుకరించితిని. ఇందునఁ మనోహరమునకు బహుల హర్ష రూఢము నామములో సాంపు లేక లేదు. వగుల నెన్నులు పుట్టినట్లు మాచునారి హృదయముల సంతోషము పుట్టుచున్నదనియు, వరికి నెన్నులు ఫలమైనట్లు హృదయమునకు సంతోషమే ఫలమనియు వ్యంగ్యమున చున్నది. విమర్శకులు శబ్దమును మాచుకొనిరేగాని భావమును విశేషించి ఆరయరైరి.

‘ఉచ్ఛ్వాసయన్తః శ్లేశబద్ధనాని’ ఇత్యదిశ్లోకమునకును, దాని అనువాదమునకును అన్వయక్రమము కొంత భిన్నమైనది. మూలార్థము శ్లేశతెల్లముగా లేదని విమర్శకులుచ్రాసిరి. కాని మూర్ఖులృప్తి నరసి నచో మూలార్థస్ఫురణ కలవనియే తలంకును. మఱి యీ శ్లోకములోనే ‘గాత్రాణి కందర్పసమాకులూని’ పాదమునకు ‘అసమబాణ విశేషకులూవయవలు’ మెరుగనియు నా తాత్పర్యము.

మఱి ఉదారుః శ్రీ నాశేశ్వరపుంపుంతులు గారు తమపరిచయనాక్యమున నాకావ్యము ప్రశంస ప్రయత్నముని తెలిపియుండుచేతగాబోలు యేమేని పాదపూర్ణ లంకనాయని విమర్శకులు వెనకినట్లున్నది. వీరిచ్చిన నాలుగైదుపదములంగూర్చిన సమాధానము:—

‘నిశేషః’—ఇది నాకావ్యముననే మృగ్యము.

‘మఱి మఱి’—ఇది మూడుచోట్లనే కలను. ఆ పద్యము లివి:—

నిశల నితహర్మ్యముల హాయి నిద్రనోవు

సశుల మోముల మఱిమఱి శశి చిగమ్ము

సోత్సుకంబుగఁ దిలకించి యుంకు రాత్రి

నిగ్గునంబలెఁ బొంజిను జెందుఁజూచె. (౧-౯)

మఱిమఱి సమద్ధరంబుగ నులుముముబ్బ

వలనఁ బెకాకీకఁడై శర్వరులఁగూడ

మెఱుపు వెలుగున దారుల నెఱిగికొనుచు
నేను వా రభిసారికల్ రాగమతిని. (౨-౧౦)

నిడుచనిశలను యువకులు నిర్దయముగ
నధిక కాములు మఱి మఱి యభిరమింప
భేదితోరస్థులు రాత్రి శ్రీమనుడు
నడకు రల నల్ల నవయోవనస్థులెపుడు. (౫-౬)

పీని మూలశ్లోకములందు వరుసగా 'భృశమ్',
'అభిక్లం', 'చిరమ్' అనుపదములున్నవి. 'కడుం
గడు, మాటిమాటికి' అను నర్థమున నేను మఱిమఱి
వాడితిని. వానిసానముంబట్టి అని ఛందోయత్యాదిదిక్ట
వచ్చినవని సహృదయులు తలంపబాలరు

'చిరమ్ము'— ఇది నేను అమూలకముగా
వాడినదొట్లు కావరావు.

'ఇపుడు'— మాతృకయందు 'అద్య' బహుళ
ముగా వాడబడియున్నది. కాలిదాసును ఛందోయ
త్యాదిదిక్ట వేసికొనెవా? ప్రియురాలికి ప్రియుడు
ఋతువుల వర్ణించిచెప్పుచున్నాడు గావున 'ఇపుడు,
ఇదె, మాడు' ఇత్యాదులు ప్రత్యక్షమగువస్తువులగు
అనుకూలించును. మూలములో లేనితావుల కొన్నింటి
నేను వాడియుండవచ్చును. ఉన్నతావుల కొన్నింటి
వదలియుండవచ్చును.

'ఔర'— ఇది కావ్యమున నొక్కచోటనే
గలదు.

'కరులు భయపడ వార సింగములకైన.'

ఇందు ఆశ్చర్యకౌతకమున 'ఔర' ఛందస్సు
నకు వచ్చినదనుట ఛాందసము.

'అంచిత' శబ్దమునకు బదులు నేను 'అచిత'
శబ్దమును వాడితినిని విమర్శకులు వ్రాసిరి. ఇది నా
పొరబాటుగాదు, విమర్శకుల భ్రమ. 'పటుపరికినది,
కప్పబరికినది' అను నర్థములోనే 'అచిత'మును నేను
ప్రయోగించితిని.

మఱి నాలుగు నెనుకు విమర్శకుల శబ్దప్రయో
గము, అర్థవివరణమును అరయుచు: (౧) ఉన్నకము=
వేడుక అని అర్థము వ్రాసిరి. ఔన్నత్యమునకు వేడుక
అర్థము. విశేషణమునకు విశేష్యము నర్థ మిటుట
పొసగదు.

(౨) 'గ్రంథమునందలి రుచిని చరిగిని'— రుచి
యనగా చరిగదా. రుచిని రుచిగనుట యన నర్థ మేమో
తెలియకున్నది. కావ్యరసమును చరిగినుట యెఱుగు
దుము. కాని వీరిప్రయోగము అధూతము.

ఇట్లు విమర్శ కంతటికిని సమాధానము
వ్రాయవలసివచ్చుటకు చాల విచారించుచున్నాను.
పత్రికలందు గ్రంథవిమర్శలు (లేక 'రివ్యూ'లు)
అధునాతన ప్రచురణములను పాఠకలోకమున కెఱుక
పరచుట కుద్దేశింపబడినవి రంధ్రాన్వేషుల వినోదమునకు
గాని గ్రంథకర్తలతో పెనసలాడుటగాని కాదు. భారతి
లోని విమర్శ అట్టి ప్రయోజనమును నొనర్చకపోవుట
శోచనీయము. మఱి పునర్విమర్శ కవసరము గల్గించుట
కడుంగడు శోచనీయము.

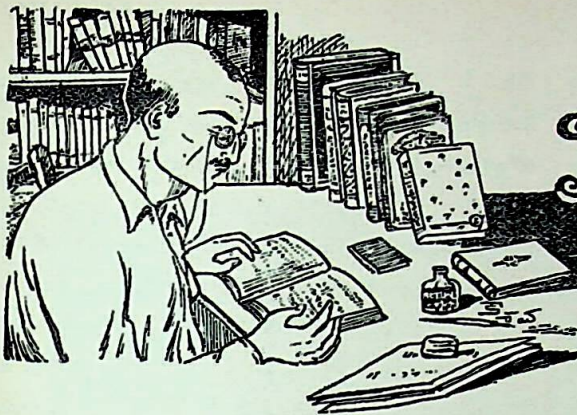
గుఱ్ఱం వేంకటసుబ్రహ్మణ్యము.

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

“ ఎండ వేళ ”

— యస్. వి. యస్. రామారావు.

విమర్శనలు

జ్యోతిష సర్వస్వము

ఈపుస్తకము శ్రీరాజావిక్రమదేవవర్మగారి అభిప్రాయముతోనూ, గ్రంథకర్తగారి విజ్ఞప్తితోనూ, శ్రీరామశేషయ్యచౌదరిగారి ఆజ్ఞ నుల్లంఘింపలేక ఏమారి వెంకటరామయ్యగారు వ్రాసిన పీఠికతోనూ ఆరంభమయినది. శ్రీరాజావారు “ఇయ్యది నేను బాలభాగము చదివితిని. ఇది జ్యోతిషజ్ఞానప్రసాదమునకు మార్గప్రదర్శకముగ నుండుటవలన జనసాధారణావరము గాంచగలదని నానమ్మకము. దీని తరువాతిభాగములు విశేషజ్ఞానదాయకములుగ నుండుటకు సంజేషమందును.....” అని అభిప్రాయము యిచ్చినారు. ఈపుస్తకము డెమ్మిపైజూరక పేజీలు, ఇందులో చాలా భాగము శ్రీరాజావారు చదివినారుట. ఈపుస్తకము జనసాధారణావరము గాంచగలదట. అయితే దీని తరువాతిభాగములు విశేషజ్ఞానదాయకములుగా ఉంటవని యాచిన్నపుస్తకమునయినా సంపూర్ణముగా చదవని శ్రీవారు అభిప్రాయము నిచ్చినారు. ఈపుస్తకము మాత్రము విశేషజ్ఞానదాయకముగా లేదని శ్రీవారి అభిప్రాయమేమో అని తోస్తున్నది.

ఇప్పటికి పదిహేనుసంవత్సరాలనుంచి జ్యోతిష వ్యాసంగముచేస్తూ అనుక్షణము జ్యోషీలను వెంట నేసుకొని జాతకాలము, హస్తసాముద్రములను విలాసముగా పరికిలించే శ్రీరామశేషయ్యగారు వారికి తీరకనో, మరేకారణమువల్లనో, శ్రీ ఏమారి వెంకటరామయ్యగారిని యీపుస్తకమును పీఠికను వ్రాయమని కోరినా

రట. శ్రీ చౌదరిగారి ఆజ్ఞ నుల్లంఘింపలేక శ్రీ వెంకటరామయ్యగారు పీఠిక వ్రాసినారు. పీఠికలో మొదటి పేరాలో జ్యోతిషము ఆరంభించవలచుకొన్న విద్యార్థులకు- ఇంగ్లీషువిద్యార్థుల కన్నట్లయితే యింకా సమంజసముగా ఉండేదేమో-అత్యంతోపయుక్తముగా ఉంటుందని వ్రాసినారు. ఆతర్వాత రెండుపేజీల పీఠికలో యీపుస్తకాన్ని సరించి ఒక్కమాటయినా వ్రాయకపోవడము సరేకదా, యీపుస్తకానికి ఏవిధమయిన సంబంధము లేని శ్రీ సివపర్తి కృష్ణమూర్తి శాస్త్రిలవారి దృగ్గజిత పంచాంగమును పొగడినారు. బహుశః వెంకటరామయ్యగారు యీపుస్తకము చదివియు ఉండరు. ఏమంటే వారికి జ్యోతిషములో అభిరుచి అని వారే వ్రాసుకొన్నారు. పుస్తకము చదివే ఉన్నట్లయితే పుస్తకములో గ్రంథకర్త చేసిన తప్పులను చెప్పి అయినా ఉండేవారు. లేక పీఠికలో నయినా వ్రాసి ఉండేవారు. అసలు చౌదరిగారి కోసరము వారు పీఠిక వ్రాసినారుకాని పుస్తకముకోసరము కాదని వారే చెప్పుకుంటున్నారుకదా!

ఇక పుస్తకము విషయము. ఇట్లాంటిపుస్తకాలు తెలుగులో కావలసినవాటికన్న చాలా ఎక్కువ ఉన్నవి.

వెనుకటివారు లగాయతు యీ గ్రంథకర్తవరకు యిలాంటిపుస్తకములు ఎంతమంది ఎన్నివ్రాసినాలో లెక్కలేదు. ఈపుస్తకములో ఉన్న విషయము ఏ జ్యోషీదగ్గిరకయినా వెళ్లి అరగంటనేపు మార్పున్నా, లేకపోతే చమ్మిడి అయినా ఖర్చులేకుండా వచ్చే రోసపర్తి స్వామి సుప్తగారి పంచాంగపీఠికను కాస్త

శ్రద్ధతోమాసినా తెలుస్తది. ఈకాస్తపాసిక లేనివారిని మనస్సులో ఉంచుకొనికాబోలు గ్రంథకర్తగారు ౯ పేజీలు సంచాంగం మానుకొనేపద్ధతి వ్రాసినారు. ఇక కాలసాగనప్రకరణమునేపేరుతో ౧౫ పేజీలు చిక్కిరిబిక్కిరిగా, అతిభిసరాగా వ్రాసినారు. ప్రస్తుతము సర్కారువారు కాలనిర్ణయమువిషయము చేసిన పద్ధతిఅయినా గ్రంథకర్తగారికి- తెలియనట్లు లోస్తున్నది. లగ్ననిర్ణయము చెపుతూ ౪౧-వపేజీలో దిన ప్రమాణము ౬౦-౧౦ఘటికలున్ను, ఋషిద్యంతవిషయము చెపుతూ ౪౫-వపేజీలో దిన ప్రమాణము ౬౦-౦ ఘటికలున్ను చెప్పినారు. అయితే లగ్ననిర్ణయమునకు దిన ప్రమాణము ౬౦-౧౦ అనిన్నీ ఋషిద్యంతవిషయములో దిన ప్రమాణము ౬౦-౦ అనిన్నీ అపొహ కలుగుతుంది. ఈవిషయము గ్రంథకర్త స్పష్టముగా వ్రాసి ఉండవలసినది. ఇక గ్రహములను రాశిచక్రములో నేను కొనేపద్ధతి ౪౮-వపేజీలో వ్రాసినారు. గ్రంథకర్త గారిపద్ధతి ప్రకారము అయితే విశాఖ ౩ వ సాచములో ఒక గ్రహము ఉన్నదనుకొన్నట్లయితే ఆగ్రహమును వృశ్చికరాశిలో నేనుకొనవలసివస్తుంది. దీనివలన రాశిచక్రమే తారువారు అవుతుంది. ఈపుస్తకము వివర కొన్ని పేజీలన్నియుచ్చివాటి ప్రయోజనము తిన్నగా స్పష్టముగా గ్రంథములో కాని, ఆపథకములవర్గీకరకాని వివరించలేదు. ౩-వ పేజీలో యొక్క ప్రయోజనము సంపూర్ణముగా వివరించినట్లయితే ౪-వ పేజీలుతో అవసరమేలేదు. ఈరెండు పేజీలు బాగ్రత్తగా చూస్తే వెనుకటికి ప్రతాపరుద్రీయ నాటకములో చెనుముకితాస్తులు చెప్పిన సిద్ధాంతము విద్ధాంతము జ్ఞాపకము వస్తున్నది. ౪-వ పేజీలులో ఘటికాది ప్రమాణము ౬౬-౩-౧ ఘటికలవరకు యిచ్చినారు. దీనిలో ఆనాటి ఉదయలగ్న భుక్తి తీసివేస్తే శేషము సూర్యోదయాది ఘటికలు అవుతవన్నారు. భుక్తి అనేది లగ్న ప్రమాణముకంటే ఎప్పుడూ మించి ఉండదనే విషయము తెలుసుగుదా! ఈ గ్రంథములో యిచ్చిన లగ్న ప్రమాణములో ౫-౩౫ కు మించినది లేదు. సారమాసములో వివర రోజున లగ్నము అంతా భుక్తి అయిపోయిందనుకొని యీ ౫-౩౫ ను ౬౬-౩౯ లో

తీసివేస్తే ౬౧-౪ అవుతుంది. ఇది సూర్యోదయాది ఘటికాది ఘటికలు కావలెను. సూర్యోదయాదికి సూర్యోదయానికి అంతరము గ్రంథకర్తగారు చెప్పినట్లు ౬౦-౧౦ అనుకొన్నప్పటికిని యీ ౬౧-౪ ఏ సూర్యోదయమువర్గీకరమునో బోధపడడము లేదు. ౫-వ పేజీలులో యిచ్చిన దేశాంతరసంస్కారములు ఎక్కడనుంచో, దేనిలో చేయవలెనో గ్రంథకర్తగారు వివరించలేదు. వైగా గ్రంథకర్త 'దినము' అనే శబ్దాన్ని ఒకచోట (౨౩-వ పేజీ) రాత్రింబగళ్లుగాను మరొకచోట (౨౫-వ పేజీ) పగలుగాను వాడెనారు. ఇది వివరముగా వాడనందువల్ల తికమక అవుతున్నది. అచ్చుతప్పులు కావలసినన్ని ఉన్నవి. ఈ గ్రంథము జ్యోతిషము తెలియనివారికి తెలిసినవారికి ఒక్కమాదిరిగా ఉపయోగపడుతుంది. తెలియనివారికి ఈ గ్రంథము చదివినందువల్ల ఏమీ తెలియదు. తెలిసినవారికి ఈ గ్రంథముతో నిమిత్తమేలేదు. అయితే ఎంతో ఉత్సాహముతో యీపుస్తకము వ్రాసి అచ్చునందించినదాదారులకు ౧-౦-౦ కిన్ని చందాదారులుకానివారికి ౧౦-౦-౦ కిన్ని అమ్మవలచుకొన్న గ్రంథకర్త సంప్రదనీయుడు.

సోదర జ్యోతిషికులు

నారాజు

క్రాసుపై, ౧౨౮ పుటలు, నెల గు. ౦-౧౦-౦
గ్రంథకర్త: తామ్లూరి సుబ్బారావుగారు, ఏలూరు.

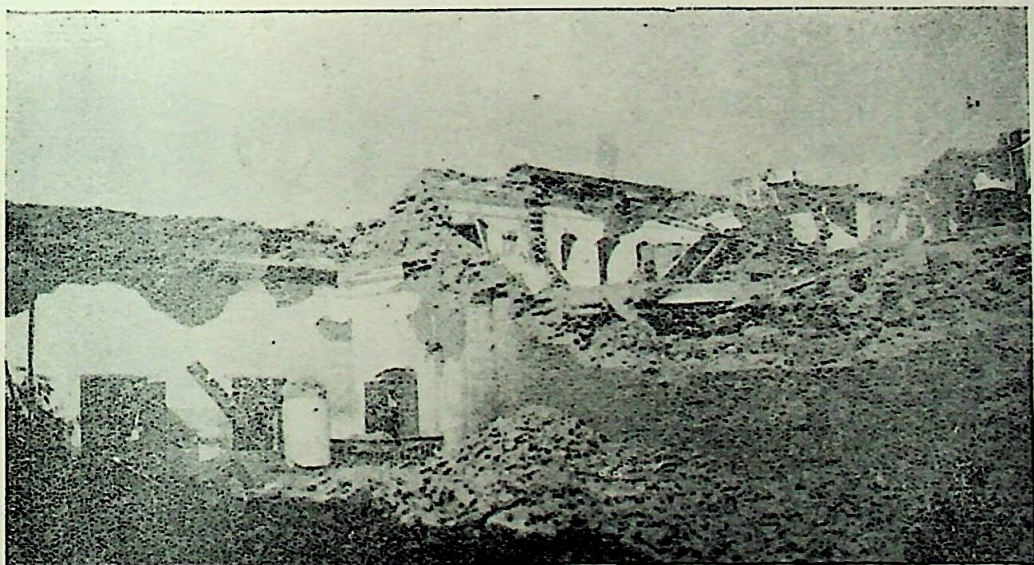
కళింగదేశపురాజున విక్రమాదిత్యుని మదాలసయను నాతనిచెల్లెలు చంపించి అతనికుమారుడు చంద్రశేఖరుని బరిమార్చి యత్నించుటయు, అతనిని సంగీంచుటకు విక్రమాదిత్యుని తమ్ముడు విక్రాంతుడును, అతనిభార్య దేవాంగనయు, విక్రాంతుని శ్రేమించిన మృణాలినియు తేసిన ప్రయత్నములును, దేవాంగన ఘోరమరణమును, దుర్జయ వీరపాలుర ధ్రోహచింతలును, మృణాలిని సన్నాహి శ్రమస్వీకరణమును మదాలస

బీహారు భూకంప చిత్రములు

—పండిత జవహర్‌లాల్ నెహ్రూగారివి.

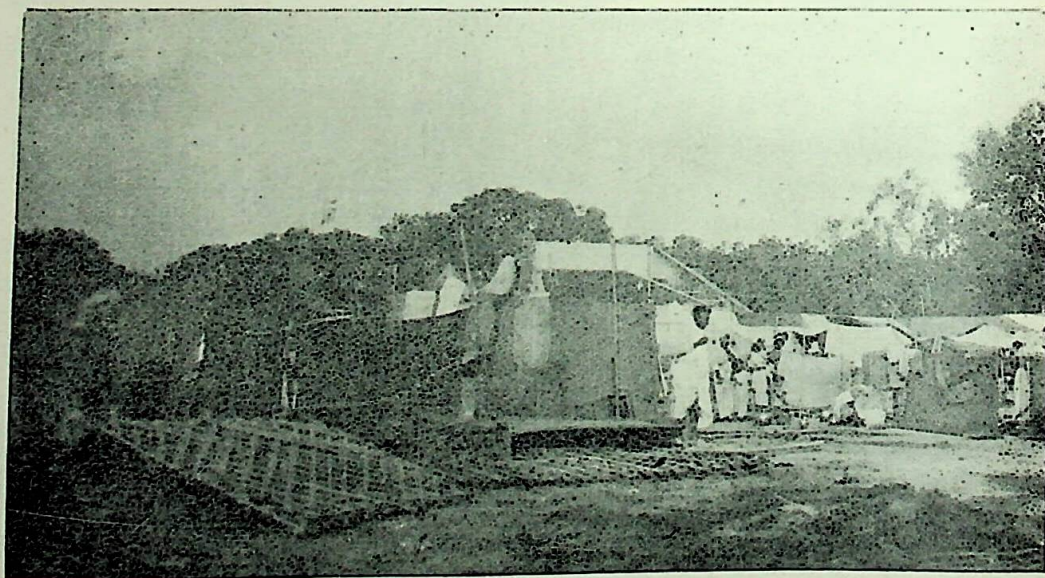
(౧) నాశనమయిన ముజఫర్ పూరు.

(౨) తూర్పుగోయిన కోటలవంటి సకాశనములు.

(3) విధ్వంసమయిన ఆర్ట్స్ స్టూడియో, ఇతర కార్యాలయములు, పాట్నా.

(౪) ఇండ్లు పోయిన ప్రాంతం, నిర్మించబడినవి కాకా బాబ్జీనివాసములు,

యాత్మకాత్మము, చంద్రశేఖరుడు సింహాసనము నధి
స్థించుటయు, అత ప్రకరణములలో నీనీమాద్యుత్తముల
వలె ప్రస్తుతముగ చిత్రంపబడినవి. చక్కని నవల.
నిర్దుష్టము లైతి.

గ. స.

భారతీయవిద్యాచరిత్రము

క్రానుపైజ, ౧౩౦ పుటలు ; గ్రంథకర్త : మారే
మండ రామరావుగారు, బి. ఏ , (ఆనర్సు) బి. ఇడి.

హిందూవిద్య, బౌద్ధవిద్య, మధ్యయుగము, శిల్ప
కులములపాలనము, మొగలుయుగము, బ్రిటిషు పరి
పాలనము అను ఆరుఅధ్యాయములలో సనాతనకాలము
నుండి నేటివరకు భారతభూమియందు విద్యావిధాన మున
రించుచున్న పరిణామములెల్ల నిండు బొందుపరుప
బడినవి. ఈ వ్యాసములు భారతీయ ప్రచరిత
బడినవి. విద్య జాతీయముగను, వ్యక్తిబుద్ధి వికాసకర
ముగను, జీవనాధారముగను, నిర్బంధముగను, శిలపోషణ
ముగను ఉండవలె ననుసిద్ధాంతము లధునాతనములని చాల
మంది భావించుచుందురు. కాని భారతీయవర్ణాశ్రమ
పద్ధతిలోను, విద్యావిధానములోను ఈ సూత్రములెల్ల
నెంతప్రస్తుతముగ నున్నదియు, హిందూవిద్యయను
నధ్యాయమున గాననగును. హిందూయుగములో కర్మ
కాండయు, సంస్కృతభాషాప్రాముఖ్యమును ప్రబలి
జనసామాన్యమున కందుబాటుకాకుండుటచే దేశభాషకు

ప్రాముఖ్యమిచ్చి బౌద్ధయుగవిధానము నెట్లుపోషించి
నదియు రెండవఅధ్యాయము బోధించును. హిందూ
మతము బౌద్ధవిధానములను అంతర్భూతము చేసుకొని
దేశభాషలకును, సులభసంస్కృతమునకును, పురాణ
ములకును ప్రాముఖ్య మిచ్చి బౌద్ధమతవిధానములతో
తుల్యముగ తులనా భారతీయసాహిత్య కళాప్రకాశ
వికాసముల కెట్లు తోడ్పడినదియు మధ్యయుగమున
నధ్యాయమున గాననగును. అప్పటినుండి భారతీయ
విద్యావిధానము ప్రజలయొక్కయు, పండితులయొక్క
యు స్వతంత్రపోషణవికాసములను తప్పి ముసల్మాను
చక్రవర్తుల దయాదాక్షిణ్యములకును ఇచ్చాచారముల

కును లోనై విదేశసంప్రదాయమిశ్రమై విజ్ఞానవంతు
లగు ప్రభువులపరిపాలనమున వికసించుచు, అజ్ఞానుల
అనాచరముచే కుసుకును కెట్లు తాగునారై నదియు
నాలుగవ, అయిదవఅధ్యాయములు తెలుపును. మొగలు
పరిపాలనానంతరమున సంభవించిన అగాఢకాంక్షకార
యుగమునను, కంపెనీవారి పరిపాలనమునను అదియెట్లు
క్షీణించి భారతజాతీయత కృశించినదియు, విక్టోరియా
పరిపాలనమునాటినుండి విదేశభాషాప్రాచుర్యము, ప్రభు
త్వోద్యోగవాంఛాసక్తి, స్వతంత్రవృత్తివినాశనము ఎట్లు
హెచ్చించినదియు ఆరవఅధ్యాయము తెలుపును. భార
తీయవిద్యను నిజముగ భారతీయముగను, ప్రజాసామాన్య
మున కందుబాటుగలదానిగను, మాతృభాషా ప్రాధాన్య
ముగను, ఇష్టకామ్యుద్ధేదివంతుగను జేయు ప్రయత్న
ములతో వుడ్డకమిటి, హంటరుకమిటి, నామ్కమిటి,
కాటన్కమిటి, సార్పుకమిటి, సాడ్లరుకమిటి మున్నగున
వెన్నియో నెలకొల్పుబడుచున్నవి కాని ప్రాథమిక
విద్యకుగాని, ఉత్తమవిద్యకుగాని ప్రాచీనగౌరవములు
రాలేదు. ఇదియెల్ల ధనవ్యయమునకును, కొండరుప్రము
ఖుల జీతబత్తెములకొరకును మాత్రమే ప్రయోజన
కరము లగుచున్నవని గ్రంథపఠనమువలన జలియనగును.
చారిత్రకపరిశోధకులు, విద్యావిధాన సంస్కారాభి
లాషులు, దేశశ్రేయోభిలాషులు- ఎల్లరును పఠింపవలసిన
ఉచితగ్రంథము. లైబ్రరీ సులభగ్రాంథికమై చారిత్రక
వ్యాసరచనమున కెంతయు నొప్పియున్నది. గ. స.

శిశురక్షణ

డిమ్మిపైజ, ౧౦౧ పుటలు. వెల రు ౦-౧౨-౦
(గ్రంథకర్త): క్రిమతి, టి. వరలక్ష్మమ్మగారు.

ఈమెకాన్పులుచేయుటయందును, స్త్రీలకు, చంటి
బిడ్డలకు చికిత్సచేయుటయందును మిగుల అనుభవముగల
దేశీయవైద్యురాలు. బిడ్డ ప్రజ్ఞనదిమొదలు పెద్దదియగు
వరకు చేయవలసిన సంరక్షణవిధానము, చికిత్సావిధానము
అంతయు నిందు బొందుపరచబడినది. ప్రతిబిల్లలతల్లి
తండ్రులు తప్పక నెరుంగవలసినయంతము లెన్నియో

యందు గలవు. ఈ గ్రంథమునందు పిల్లలకు సాధారణముగ సంభవించు రోగములును, వానికి సాధారణముగ జేయుచుండు చికిత్స లే తెలుపబడినవి. ఆయనను ఇదిహూడ తెలియనియ సంఖ్యాకలకును, తెలిసియు అనుసరింపని సోమరిపోతులకును ఈ గ్రంథమొక పెద్దమేకొల్పు వంటిది. ఈమాత్రము గృహనైద్యజ్ఞానము లేనివారికి పిల్లలగుటకు యోగ్యత లేదు. ఇట్టిజ్ఞానము నెల్లరు సంపాదించి పిల్లలనుగూర్చి జాగ్రత్తగొనిలేని తరచుగా నైద్యులవద్దకుపోయి యవస్థయు, పిల్లలయ నారోగ్యముతో నీనుపోతులపడు అవస్థయు తప్పి అనేకగృహములు స్వర్గతుల్యము లగును. ఇందుదాహరింపబడిన చికిత్సానిధానము లతిసులభములు. ఔషధసామగ్రి యతిసాధారణము, అతిచౌక. ఈ గ్రంథములోనున్న జ్ఞానముహూడ లేకపోయినచో పిల్లలు తల్లులుహూడ అనేకకష్టములపాలగుదురు. వారికి సంసార యాత్ర రోతపుట్టించకమానదు. ఈ గ్రంథపఠనమువలన పిల్లల ఆరోగ్యవిషయమున మనస్త్రి లనుసరించుచుండు అనేకమార్గములుహూడ తొలగును. సుమారు ౪౦ చికిత్సానిధానము లిందున్నవి. పిల్లల కవసరములైన కొన్ని చూర్ణములు, మర్చిత్తులు, నూనెలు తయారు చేయువిధులును పొందుపరుపబడినవి. గ్రంథములోని ప్రతిపుటయు చదువముచ్చటయై, వ్యావహారికతైలిలో ప్రధానవిషయబోధకమై రాణించుచుండును. హైదరాబాదు (డక్కను) నందున్న గోలకొండముద్రాక్షరశాలయందు ఇది ముద్రితము. గ. స.

ముగ్ధప్రణయము (ఒకేల్లో)

సుప్రసిద్ధాంగ్ల కవియగు మేక్స్ వువీయరు రచించిన విషాదాంతనాటకములలో ఒకేల్లో చాలముఖ్యమయి

నది. దానిని క్రికర్ల పాలెము లక్ష్మీనరసింహారావుగారు తెనిగించిరి. క్రియుతులు రాయసం వేంకటేశుడు పంతులుగారు ఈ గ్రంథమును ప్రశంసించిరి.

ఇప్పటికిని తెనుగు వాఙ్మయమునగల గ్రంథముల యందు దనేకములు అనువాదములే. అందు నాటకములు మరియును. ఇటీవల ముప్పదినలువది సంవత్సరముల నుండియే తెనుగున నాటకములు బయలుదేరుచున్నవి. అందుదనేకములు అనుకరణములుగను అనువాదములుగను ఉన్నవి. స్వతంత్రములు కొన్నిమాత్రమే యగపడుచున్నవి. ఒకభాషలోనివిషయమును మరియొకభాషలోని కనువదించునపుడు మార్పులచేయుటకు వీలులేదు. అనువాదకుడు మాతృకయందు మార్పులగలుగజేయుటకు వీలులేదని ౧౮-వ శతాబ్దివాటి జాన్సన్ మహాశయుడు చెప్పియున్నాడు. “ఇట్టిదేశీయ నాటకముయొక్క రుచితన సర్వతోముఖముగ భాషాంతరమునఁ గొని వచ్చుట సులభముగాదు..... పాఠకులు ప్రేక్షకులు నీపాశ్చాత్యనాటక మాధుర్యము సమగ్రముగఁ గ్రోలి యానందించుటకై యాయాంధ్రానువాదమునఁ గొన్ని యావశ్యకములగుమార్పులు చేయఁబడెను. నాటకమునకుఁ గ్రాత్రపేరిడుట, సాత్రలకు హిందూనామధేయము లొసంగుట, కథారంగమును భారతదేశమునకుఁ దరలించుట, వివేకాచారములకు మారుగ హైంసవ సా(స)ంప్రదాయములు చొప్పించుట, ఒక్కొక్కచోట కథను, వర్ణనను నించుకమార్పుచేయుట ఇవియే ముఖ్యమగుమార్పులు.” ఈస్వాతంత్ర్యములు అనువాదకులకు లేవు. అట్టిగ్రంథములు అనువాదములు కావు. మాతృకయందు దోషము లున్నయెడల అనువాదకులు వానిని సరిదిద్దహూడదు. భాష వేయినపుడు తైలియందలి సంప్రదాయములును వేరుగ నుండును. ఇంగ్లీషున

1. “He” (The Translator) “is to exhibit his author’s thoughts in such a dress of diction as the author would have given them, had his language been English: rugged magnificence is not to be softened; hyperbolical ostentation is not to be repressed; nor sententious affectation to have its points blunted. A translator is to be like his author; it is not his business to excel him”. (Johnson’s life of Dryden.)

“Translation, therefore,” says Dryden, “is not so loose as paraphrase, nor so close as metaphrase.” (Johnson’s life of Dryden)

“Tariff Walls” అనినపుడు తెనుగున “సుంకపు గోడలు” అనగూడదు. “భాష యొప్పుకు మారుచున్నదో అప్పుడే తదనుగుణముగ దేశము, కాలము, వేషము మారిపోయినట్లే పేరులుగూడ భాషాసాంప్రదాయానుగుణముగ మార్పుజెందుట త్యాగవశ్యకమని” గ్రంథకర్తగారి “నమృతము.” ఋగ్వేదమును ఇంగ్లీషులోని కనువడించునపుడు ‘దేశకాలము’ల బట్టి మార్పుచేసినయెడల అట్టి గ్రంథము అనువాదము కాబాలదు. ఒకభాషలోనున్న భావమును, విషయమును మరియొకభాషలోనికి కొనితెచ్చుట అనువాద మగునని యింగ్లీషున “త్రాసు” అనియున్నచోట తెనుగున “బ్రహ్మయ్య” అని చెప్పట అనువాదము కాబాలదు.

ఇంగ్లీషున ఈనాటకముపేరు “Othello The Moor of Venice” తెనుగున “ముగ్ధప్రణయము [Othello]” గా మారింది. ‘Shakespeare has no heroes;—he has only heroines’ అని Ruskin చెప్పినాడు. కాని అతడే ఒక్కొక్కరిని ముసమాత్ర మిట్లు చెప్పటకు సంకోచించినవాడై ‘Othello would have been one,’ (hero) ‘if his simplicity had not been so great as to leave him the prey of every base practice around him; but he is the only example even approximating to the heroic type.’ అనినాడు. పేక్స్పియరు తననాటకములకు అనేక పర్యాయములు కథానాయకుల పేర్లనే వాడియున్నాడు. అనువాదకులు నాటకముయొక్క పేరును మార్పుటలో ప్రయోజనము గనవట్టదు.

సంస్కృతనాటకముల ననుకరించి నాందిప్రస్తావనయు వ్రాయబడియున్నది. ఇదియు మాలమునకు కళంక మాపాదించిపజేయుచున్నది.

‘ప్రథమాంకము, మొదటిరంగము: ఆంధ్రపట్టణ మందలి యొకవీధి’ యొప్పున్నది. ఈ ఆంధ్రపట్టణమే తరువాత ‘ఆంధ్రపుర’ మైనది. ఆంధ్రపట్టణమనిగాని, ఆంధ్రపురమనిగాని అనబడు ఊరెచ్చటను లేదు. మాతృకయందున్న ‘వెన్నీసు’ నగరముపేరే నిల్చి యుండిన మేలు.

సాధారణముగ పేక్స్పియరు ప్రతిరంగమును ఏదియో యొక సంభాషణముమధ్యనుండి తటాలున ప్రారంభించుట కలదు. ఇందువలన నాటకము ప్రారంభంపకపూర్వము నడిచినకథను ఊహించుకొనుట కవకాశము చిక్కుచున్నది. ఇచ్చటి అనువాదవాక్యము లిది:

“రఘుపతి—ఇరావంతుడా! నీ వెంతవాడవురా! నాధనమంతయు నీవేళము గావించితిని, నా ప్రాణములు నీచేతులలోఁ బెట్టితిని, నిన్నే నమ్ముకొంటిని. అప్పటికిని, నీద్రోహాచింత మానవుకదా. నీ కంతయుఁ దెలిసియుండియును నాకుఁ జెప్పక పోయితివి.” [ప్రథమాంకము, మొదటి రంగము, మొదటి అయిదుబంతులు.]

అనువాదముప్రకారము, రఘుపతి, ఇరావంతునిచే మోసపోయినట్లు అప్పుడే తెలిసికొని వెదకివెదకి ఎట్టికేలకు మోసగానిని పట్టుకొని ‘ఇరావంతుడా! నీవెంతవాడవురా!’ యిత్యాదులు పలికినటులున్నది. ఈమార్పు మాతృకకు వన్నెతెచ్చినదా?

అదేరంగమున రఘుపతిప్రశ్నయునకు ఇరావంతుని జవాబిటులున్నది: “ఇరావంతుడు—ఘ్నీ! దైవసాక్షి, ఈసంగతి నేను కలలోనైన ననుకొనలేదు. నాకు రవంత తెలిసియుండిన నీతోఁ జెప్పనా, రఘుపతి?”² (ప్రథమాంకము, మొదటిరంగము)

అదే సంభాషణమున మఱియొకచో:

1. Roderigo:- Never tell me; I take it much unkindly
That thou, Iago, who hast had my purse
As if the strings were thine, shouldst know of this— [Act I Sc. (i) l. 1—3]
2. Iago:- But you'll not hear me. If ever I did dream of such a matter, abhor me.
[Act I. Sc. (i) l. 4—5.]

“రఘుపతి:—అతనికిని నీకును సరిపడదంటివే?” 3
ఈమార్పులవలన మూలమందలి భావగాంభీర్యము సమసినది.

కొన్నిమార్పులవలన మూలమందలి ధోరణియే మారిపోయినది :

“ఇరావతుడు:—ఎందుకా! మీయింట గోం
గలు పడినారు. ఇంకను జూచెదరేమి? ఇప్పుడైనను,
బైన బట్టవేసికొని బయలుదేరండి. వింటే గుండెలు
బ్రద్దలవుతుంది. నీమద్దుహతురు లేచిపోయినది. వెంటనే
పరిజనులఁ బిలిచి బయలుదేరుము. ఆలసిందితివేని బ్రహ్మ
రక్షస్సు నీ కల్లుచును.”

ఇట్లు మూలమందలి దిగువు అనువాదమున సహతి
పోయి చప్పబడినది.

తొలిపలుకున, చతుర్థాంకమునగల “విల్లో
పాట” యనుదాని కనువాదముగ రచింపబడిన “పద్మ
ప్రణయగీతము” షేక్స్పియరుపాటయందలి భావము
నీకవి రమ్యముగ తెనుగునం దల్లెనని కలదు. Sycamore

అనునది సిరియా, ఈజిప్టుదేశములలో పెరుగు ఒకవిధ
మయిన అత్తిచెట్టుగాని ‘మామిడిమ్రోడు’ గాదు.
Willow అనునది నీటిసమీపమున పెరుగు ఒకవిధ
మయినచెట్టు. దీనికేరు తెనుగున నేమో తెలియదు.
కాని, యిది పద్మముమాత్రము కాదు. కథానాయిక
ఆసమయమున “విల్లోపాట” పాడుటకు కారణము
లేకపోలేదు. ప్రియులయొడఁబాటువలన గలుగునార్థికి
నూచకముగ నీ “విల్లోఆకుల” మూలము పెరహిణులు
ధరింతురు. “విల్లో” దుఃఖనూచకము మాఁడు.
విల్లోచెట్టుకొయ్యతో క్రికెటుబ్యాటులను చేయుదురు.
విల్లోస్థానమున పద్మ ముంచినందువలన మాతృకయందలి
అభిప్రాయమునకు భంగము కలుగుచున్నది. “హైందవ
సాంప్రదాయముల” ప్రకారము పై సరిస్థితులయందు
పద్మముల ధరించువా రెవరయిన మనదేశమున గలరా?

మూలముతో అనువాదమును పోల్చిచూచిన
ఎంతవఱకు షేక్స్పియరుభావ మిందు కన్పట్టుచున్నదో
తెలియగలదు. 1

3. Roderigo:- Thou told'st me thou
didst hold him in thy hate. [Act I, Sc.
(i), l. 6.]

4. Iago:- Sir, you're robb'd; for shame,
put on your gown;

Your heart is burst, you have lost half
your soul:

Even now, now, very now, an old black
ram;

Is tugging your white ewe. Arise, Arise;
Awake the snorting Citizens with the bell,
Or elsethe devil will make a grand-sire
of you. Arise, I say. [Act I. Sc. (i) l. 86-92]

1. Desdimona—(Singing)

The poor soul sat singing by a sycamore
tree,

Sing all a green willow;

Her hand on her bosom, her head on
her knee,

Sing Willow, Willow, Willow,

The fresh streams ran by her, and mur-
mur'd her moans;

Sing Willow, Willow, Willow;

Her salt tears fell from her, and soften'd
the stones;

Sing Willow, (Lay by these) Willow,
Willow. * * *

Sing all a green Willow must be my
garland.

Let nobody blame him; his scorn I
approve— * * *

I called my love false love; but what
said he then?

If I count moe women, you'll couch
with moe men:—

అనువాదము:—

కుముదినీ—(వీణను జేతఁబుచ్చుకొని)

పాడుమాటినమామిడి మ్రోడుచెంతఁ

నాటకము నంతయు ఒక్కొక్క వాక్యమును మాతృకతో పోల్చిచూచుట సులభసాధ్యము గాదు. మచ్చునకుమాత్రము అచ్చటచ్చట కొన్నిచూపబడెను. పంచమాంకము రెండవ రంగమున శ్యామలరాయని (Othello) ప్రవేశ మయినతర్వాత అతనివచనమున కనువాదమునుం :

“శ్యామలరాయడు:—(ప్రవేశించి దీక్షల బరికించి బ్రేను, దుష్టసంహారమే నాకు ముఖ్యసంకల్పము. అవి నీతి యెచ్చట మొలకెత్తినను దానిని వేరంటఁ దెగ నఱకవలసినదే. అరుంగతి, అననూయాదులు తారకలై మింట వెలయుచున్నారు. ఈ పవిత్రమార్గుల యెదుట నీనీదురాలిపాపమును బేర్కొనజాలను..... ఎచ్చట నిష్కళంకమున విశుద్ధప్రణయ ముచ్చవించి వికసించెనో, అట్టిహృదయాంతరాళమునుండియే యీ

శోకము చెల్లివిరియుచున్నది.....ఇదిగో యీమె కదలుచున్నది. మెలపవ వచ్చినట్లున్నది. కుముదా!”

ఇందు మార్పు మెండుగ గలదు. మాతృకకును అనువాదమునకును గల అంతరము ఇంత అని చెప్పుట కలవిగాదు. ఈవాక్యముల ననేకవ్యాఖ్యాత లనేకవిధముల అర్థము చేశికొనిరి గాని అనువాదమందలి భావముల నెవరును గన్పరచినట్లుల లేదు.

సౌందర్యమంజరి

భావప్రధానమున నీ సంక్షకావ్యమును కవిశేఖర బిరుదాంకితులు శ్రీ కాళ్లకూరి గోపాలరాయకవిగారు రచించిరి. క్రామ (కం+కర=) ౧౦౪ పుటలు. మేలురకపుకాగితము. ముచ్చటైన అచ్చుమార్పు. వెల

బాటుసెలయేటియొడ్డునఁ గూరుచుండి

వేడినిట్టూర్చుగాలిలో విస్తరింప

నెదనుచెయిఁజేర్చి తలవంచి హీనరవళిఁ

బాడుకొంటివి నీమనోభావాలి

పద్మ! ముకుళితముఖపద్మ! ప్రణయసద్మ!!

పాడుకొంటివి నీమనోభావసరళి

ఆలకింపఁగ మనసయ్యెనమ్మ! నీదు

ప్రాణనాథతీరస్మృత ప్రణయచరిత

* * * *

* * * *

పద్మ! ముకుళితముఖపద్మ! ప్రణయసద్మ!!

పాడుకొంటివి హృదయతాపమ్ము దీర

దీనమై దుఃఖభాజన మైనకథను

బాడుకొంటివి హృదయతాపమ్ము దీర

నీదుకన్నుల నొలికిన నీటిఘర

చేతఁ గరగి ప్రవించె శిలాతలమ్ము.

ఎటిఁగి యెటుఁగనిగతి సెలయేటిజలము

మారువల్కెను నీదు సత్కారములకు.

* * * *

* * * *

* * * *

పద్మ! ముకుళితముఖపద్మ! ప్రణయసద్మ!!

కంటి వకలువప్రణయరాగమ్ము నీవు

మృదులహృదయంపుటాత్రితో మేళవించి

పాడుకొంటివి హృదయతాపమ్ము దీర

ప్రాణనాథ.....చరిత

పాడుబెట్టిన పచ్చికబయలులోని

గడ్డిపూలను సమహర్షి కంఠహార

మొంటి నిర్మించి ధరియించుకొంటి వీవు

ప్రియతీరస్మృతి కిసుమంత బెంగగొనక

పాడుకొంటివి హృదయతాపమ్ము దీర

ప్రాణనాథ.....చరిత.

1. Othello:— It is the cause, It is the cause, my soul,—

Let me not name it to you chaste stars!

It is the cause.

* * *

It Strikes where it doth love. She wakes.

రు. ౧. ప్రకాశకులు: విశ్వ్యాడిపోవారు, ఆ ఆచారప్పన్ సందు, జార్జిటవును, మదరాసు.

ఆంధ్రదేశమునకుఁ జరిపరిచితులను శ్రీ గోపాల గాయకవిగారింగూర్చి తెలుపవలసిన క్రొత్తవిషయము లేమియు లేవు. వీరి పాండిత్యము, అనుభవము, సంస్కరణాభిలాష పరిపాకముపొంది యేతద్గ్రంథ రూపముగఁ బరిణమించి ఫలించినవి. ఇందు శ్రీ గోపాల రావుగారి కనుభవగోచరములను రసభావశాస్త్రనిజ్ఞానాది తత్త్వములు నూతనరీతిని వివరింపఁబడినవి. కావున నిది ఖండకావ్యరూపముగ మన్న శాస్త్రగ్రంథ మని చెప్ప వచ్చును.

దీని నర్థముచేసికొనుటకు కేవల మాంధ్రభాషా పరిజ్ఞానము సరిపోదు. ఇయ్యెడ “ఆంధ్రాంగ్ల విద్వాంసులైననేగాని నాదారి సుగమంబుగా దెప్పె గతుల” అను కవిగారి పలుకే ప్రమాణము. కాని యంతమాత్రమున నిం దర్థస్ఫూర్తి కలుగఁజాలదు. దానికి శాస్త్రనిజ్ఞానపరిచయము విశేషముగ నావశ్యకము.

అపూర్వములు, భావగర్భితములు నగు విషయములు సామాన్యజనగ్రాహ్యములగునట్లు కవిగారిందు చాలవీటలు చెప్పినవిషయములనే దృష్టాంతప్రదర్శన పూర్వకముగ చెప్పిరి.

ఈ విషయమున గ్రంథరచనకు వీరు స్వీకరించిన మంజరీచ్ఛందము ఎంతయు ననుగుణము. కవి యీ గ్రంథమున “సౌందర్యమంజరీసౌమ్యరూపమున” నున్న భారతికి మొక్కి కృతార్థుడైనాడు.

గ్రంథమునఁగల ఎనిమిదిప్రకరణములందును శక్తి, భాషా, రస, మన్మథోపాసన లను నాలుగు ముఖ్యములు. అవి అపూర్వభావగర్భితములు. అవతారిక మొదలగు నాల్గుప్రకరణములయందును కృతీస్వీకరణ ప్రయత్నము, కృతీస్వీకృతి, కృతార్థత మొదలగు విషయములు వివరింపఁబడినవి.

“సర్వకారణశక్తి” యన “చైతన్యశక్తి” తక్కిన భూతములందుకంటె ఆకాశవిషయమున ఎక్కువ

ప్రాభవము కలదని “శక్త్యుపాసన” యందు కవిగారు సమర్థించిరి. ఇది యనుభవమున కెంతయు ననుగుణము.

“భాషోపాసన” యందు సాహిత్యోపాసకులు గమనింపవలసినవిషయములు పెక్కులు కలవు. “సృష్టికై బ్రతిసృష్టి” యన “హృద్యకావ్యము” ను రచింపఁదలంచిన- రచించి సహృదయులను రసతన్మయుల నొనరింపఁదలంచిన- కవి కవితారచనయందుగాక కవితత్వశక్తి యందే విషయము పొందవలెను. అటులకానికవిత హృద్యము కాఁజాలదు.

“రసోపాసన” యందు శృంగార మొక్కటే రస మని శ్రీ గోపాలరావుగారు సమర్థించిరి. ఈమతము నీ మఱికు భోజదేవుడు శృంగారప్రకాశమున నిరూపించి యున్నాడు. ఒకమాదిగి రూపగోస్వామి మాడ తన యుజ్జ్వలనీలమణియొ దీనిషయమునే చెప్పియున్నాడు. శృంగార-వీర-శాంతిరసములు క్రమముగ సృష్టి-స్థితి-లయములకుఁ గారణము లనునదిమాత్ర మిందలి నభినసిద్ధాంతము. ఆలంకారికసమయిలక్షణముగ నిందు రసము నాయకనిష్ఠమనియు, వీరరసమునది యుద్ధవీర మొక్కటే యనియు, రాద్ర-మద్దానియందే అంతర్గత వింతుననియు నిందలి మఱికిన్ని నవ్యసిద్ధాంతములు. వాని యనుభవసిద్ధత్వాదిధత్వములందు పండిత హృదయమే ప్రమాణము.

“మన్మథోపాసన” యందు

“విషయా వినివర్తనే నిరాహారస్య దేహినః, రసవర్జం రసోఽప్యస్య పరం దృష్ట్యే నివర్తతే.” అను గీతాబోధము చక్కగ వివరింపఁబడినది.

వైవిషయములం బట్టి “ఈగ్రంథమం దేమేమో క్రొత్తపోకడలు పోయితి ననుకొనుచున్నాను” అను గ్రంథకర్తృస్వవిషయవాక్యము సార్థకమైన దని చెప్ప వచ్చును. కవీయు స్వప్రయత్నమునఁ గృతకృత్యుడైనాడు. ఈగ్రంథమునకు ఉదారులగు శ్రీ కాశీనాథుని నాకేశ్వరరావుపంతులుగారు విస్తృతమును, విద్యజ్ఞతోపయోగకరమును నగు “కావ్యపరిచయము” ను జత కూరిచినారు. వ్యాఖ్యానరూపమున నా పరిచయము

మూలమునకుఁ దగిన మూలమునకు శోభాపహముయి యున్నది.

భాషాకాస్త్రసంయోగమునను, అపూర్వ భావ గరిమమునను నెలయు నీ నూతన కృతి ఆంధ్రభాష యోష కొక యలంకారమై ఆంధ్రసోదరుల గౌరవాభిమానములకుఁ బాత్రమగుగాక!

—బులుసు వేంకటరమణయ్య

పారిజాతాపహరణము

ముక్కు తిమ్మనార్యవీరచితము; సురభివ్యాఖ్యానహితము.

వ్యాఖ్యాతః విద్యాన్ శ్రీమహా రామమూర్తి తామ్రీగారు, ఆంధ్రపండితులు, శ్రీమహారాజసంస్కృతకళాశాల, విజయనగరము. డెమి. 3౮౪ పుటలు. నెలరు. 3 లు. ప్రకాశకులు; వావిళ్ల రామస్వామి శాస్త్రులు ఆండ్ సన్స్; ౨౯౨, ఎన్.ప్ల.నేడ్, చెన్నపురి.

వ్యాఖ్యానాపేక్ష కల యాంధ్రప్రబంధములలో పారిజాతాపహరణ మొకటి. సరసమగు నీప్రబంధమున సహృదయులు స్వయంకృషి సన్నియెన్నియేని అపూర్వవిషయములను బయలుపలుపవచ్చును.

పారిజాతాపహరణమునకుఁ బ్రాచీనములగు వ్యాఖ్యానము లలభ్యములు ఈనమమనే శ్రీనాగపూడి కుప్పుస్వామయ్యగారు (బి. ఏ.) 'పరిమళోల్లాస' మను వ్యాఖ్యను రచించి కొన్ని కవిహృదయముల నందు నెల్లడించెడియన్నార. ఈ 'సురభి' యందును, మఱి కొన్ని విశేషములు ఎక్కువగఁ గూర్చబడియున్నవి. విపులముగనున్న వ్యాకరణవిశేషములును, విశేషార్థములును వ్యాఖ్యకు వచ్చెఁగూర్చుచున్నవి. శ్రీతామ్రీగారు అలంకారములనుగూడ లక్షణసమన్వయపూర్వకముగ వివరించినచో నింకను మిక్కిలి శోభ వాటిల్లి యుండెడిది.

ఈ గ్రంథమందలి నాయకుఁ డగు శ్రీ కృష్ణుడు ధీరోద్ధతుఁడని "భూమిక" యందుఁ గలను. కాని

యందులకుఁ దగిన ఆధారములు లేవు. ధీరోద్ధతగుణములగు వర్ష, మాతృర్య, చండవృత్తి, వికత్తనత్య, అహంకారము లిందు మృగ్యములు. ఇంక సిద్ధింపత, కళాసక్తత, సుఖము; మార్దవము మొదలగు గుణములే కాన వచ్చుటచే శ్రీకృష్ణుడు ధీరలలితుఁ డనుట ఉచితము. ఇట్లే యిందలి నాయకుయగు సత్యభామ ధీరాధీర అనుటకంటె ధీరయనుటయే లెస్స. ఆమెయొక్క అధీరత యందుఁ గానరావచ్చును. ఆమెయేమైనను టక్కరితనము, ఈసు కారణములు కాని యధైర్యము కాదు. "సరిగమపధనిససంజ్ఞస్వకంబుల" [౧-౪౪] అనుదాని వ్యాఖ్య "స, రి, గ, మ, ప, ధ, ని, స అనుసంజ్ఞలుగల స్వరములచేత" అని కలదు. స, రి, గ, మ, ప, ధ, ని అని స్వరము లేమమాత్రమే కలవు. "స, రి, గ, మ, ప, ధ, ని, ససంజ్ఞ స్వరంబుల" అని మూలము నర్థముచేసి కొనవలెను. అటుబుకాక స, రి, గ, మ, ప, ధ, ని, స సంజ్ఞ స్వరంబులు" అని పదవిభాగమునానర్పించో వేటొక "స" స్వరము నంగీకరింపవలసివచ్చును.

క. పూనుకొని మేలుకీర్తకు

లోనయు విహరించువారి లోక మెటుగదో

యానరకాసురదమనుడు

తా నెటుగదో భోజన్య తా నెటుగదో.

[౧-౯౧]

"ఇందలి 'తాను' పదములు నామ పునర్లహణంబున నామకుఁ బరముగ నభిహితంబులయ్యె" నని సురభి. కాని యిచ్చట నవి సార్థకములే. వీనివలననే ఎత్తి పొడుపు వ్యక్తమగుచున్నది. మఱియు భీష్మకరాజ పుత్రియగు రుక్మిణి కుత్రియరమణి వుచితమునరీతిని ప్రవర్తింపలేకపోయిన దనునర్థ మీ "తాను" పదము వల్లనే ద్యోతితమగుచున్నది.

"మఱచెనోకాక రుక్మిణీమాయదగలి" [౧-౯౫]

"రుక్మిణీమాయన్ = రుక్మిణిసంబంధముగు మాయ యందు" అని సురభి. ఇచ్చట దత్పురుషకంటె గర్భధారయమే రసానుగుణము. రుక్మిణియను మాయ అని యాపకము నంగీకరించుటే ఉచితము. "కార్కాన్న

కటికిచీకటిమొగు ల్కొత్తంటు సురిసినవడగండ్లసంపు
లనఁగ" [౨-౩౭] అనుపద్యమున ఉచ్చేత్తోల్లేఖము
లలంకారములని వ్యాఖ్య. ఇచ్చట ఉచ్చేత్తలే కాని
ఉల్లేఖములు లేవు. ఇచ్చటి "అనఁగ" పదము లుచ్చేత్తో
వాచకములు. అని లేనిచో నిచ్చట ఉల్లేఖ ముండ
వచ్చును. అందు ఉపమానోపమేయములకు అభేద
ముండును. "అనఁగ" కు మాటుగ "అగుచు" అని
యున్న నిది యుల్లేఖము కాఁగలను. ఇట్టిని అందందు
మిక్కిలిస్వల్పముగఁ గలవు. ప్రహదపతితములగు నట్టి
వానిని శ్రీశాస్త్రిగారు ద్వితీయముద్రణమునఁ జక్క
చేసికొనఁదగును.

శ్రీ రామమూర్తిశాస్త్రిగారు యువకులైనను
పాండిత్యమునఁ బ్రఖితులు. ఈ "సురభి" నారి పాండి
త్యమును పరిమళింపఁజేసినది. వ్యాఖ్యయందలి విశేష
ములు పండితులగువారికిని బహుపాకారకములు.

మూలము నర్థభావవిశేషములను అనాఁగూస
ముగఁ దెలిసికొనుటకు మిక్కిలి ఉపయోగించు నీ
"సురభి" వ్యాఖ్యను, వాఙ్మయాభిమానులగు పండితు
లును, విద్యార్థులును పఠించి శ్రీశాస్త్రిగారి పరిశ్రమకు
సమగ్రముగు సాఫల్యమును కూర్చుట ఎంతయు సుచి
తము. శ్రీశాస్త్రిగారు తక్కినప్రాచీనప్రబంధములకుఁ
గూడ నిట్లే వ్యాఖ్యలను రచించి భాషామోక్షయోగఁ
గలభక్తిని వెల్లడింతురుగాక!

—బులును వేంకటరమణయ్య

పూలమాల

రాయలుపైజా, ౪౦ పుటలు. వెల రు. ౦-౬-౦ లు;
గ్రంథకర్త: శ్రీమతి స్థానాపతి రుక్మిణమ్మగారు,
మెయికోరోడ్డు, విశాఖపట్టణము.

అభినవాండ్రకవిత్వపద్ధతులును, ఖండకావ్యరస
నావిధానములును యువతీమణులనుమాడ నాకర్షించి
వారిచే చక్కనిభావములతో గూడినపద్యములను రచింప
జేయుచున్నవనుట కిది ప్రబలినిదర్శనము. విశుద్ధగ్రాంథిక

వైలిలో మనోహరభావము లీపద్యములయందు దొలు
కానుచున్నవి. కాత్యాయని, చండిమామ, లక్ష్మి,
గుమ్మప, కవిత, ఆంధ్రధూమి మొదలగుసంశయాల
మీద సుందరములగు పద్యము లిందు గానవగును.
శ్రీయుత అబ్బూరిరామకృష్ణరావుగారు దీనికి శీఘ్రప్రాస
ఎంతయు ప్రశంసించినారు. —గ. స.

వివేకానందసందేశము

క్రాసుపైజా, ౩౦ పుటలు. వెల రు. ౦-౨-౦,
గ్రంథకర్త: శ్రీయుత మాచి నరసింహంపంతులుగారు.

వివేకానంద స్వాములవారు అభినవభారతయువ
కుల కుపదేశించిననీచు లిందు సుందరవ్యాసములో
సంతేషముగ తెలుపబడినవి. పాశ్చాత్యవ్యామోహ
మును వీధి భరతఖండమునకు ప్రఖ్యాతి గూర్చుచు
రెల్లరును దీనిని పఠించితోవలెను. వైలి పామరులకు
గూడ సులభమైనది. విశాఖపట్టణముజిల్లా యలమంచిలి
దరి మేలుపాకయందలి వ్యాసకుమారమువారు దీనిని
ప్రకటించినారు. —గ. స.

గ్రంథ స్వీకారము

స్వగతము (ఆత్మపరీక్ష)

అనువాదకులు: ఎర్నేని సుబ్రహ్మణ్యముగారు,
అంగలూరు, క్రాసు ౧౦౦ పుటలు, వెల రు. ౦-౪-౦.

జీవరసాయన చికిత్సావిధానము

(ప్రథమభాగము)

గ్రంథకర్త: తోలేటిశేత్రాజుగారు, నర్సాపురం,
క్రాసు ౧౫౧ పుటలు, వెల రు. ౧-౦-౦.

సహకారవస్తు నిలయోద్యమము

గ్రంథకర్త: దిగగల్లి వేంకటశివరావుగారు, బెజ
వాడ, క్రాసు ౬౭ పుటలు, వెల రు. ౧-౦-౦.

తేనెపట్టు

(పాలవెల్లితో బుట్టువు)

మండపాక పార్వతీశ్వరశాస్త్రి రచితము, ప్రకాశకులు: డేవరాజు వేంకటకృష్ణారావుగారు, బరంపురము (గంజాము). క్రాసు నైజు, పుటలు ౪౮, వెల ౮ అణాలు.

టాలుస్తాయికథలు

క్రాసు నైజు, పుటలు ౮౬, వెల ౮ అణాలు. గ్రంథకర్త: టి. లక్ష్మీపతిగారు, బి. ఏ., యల్. టి. ధర్మవరము.

రంతిదేవుడు (వచనము)

క్రాసు, ౧౧౪ పుటలు. వెల. ౦-౮-౦. గ్రంథకర్త: శ్రీబూమారు రామానుజులు రెడ్డిగారు, తెలుగుపండితుడు, బోర్డు హైస్కూలు, తిరుత్తనీ.

ప్రకాశకులు: ఏ. యస్. వెంకటేశ్వర్ ఆంధ్రుబ్రహ్మ, ఎడ్యుకేషనల్ పబ్లిషర్స్, తిరువల్లిక్కేణి, మదరాసు.

సతీసక్కుబాయి

(నాటకము)

గ్రంథకర్త: సోమరాజు రామానుజరావుగారు ప్రకటనకర్త: కురుమూరి సుబ్బారావుగారు, సరస్వతీ బుక్స్ డిపో, బెజవాడ, డెమ్మి ౧౧౭ పుటలు, వెల రు. ౦-౧౨-౦ లు.

దూదేకుడు

గ్రంథకర్త: ఆలపాటి కామేశ్వరరావుగారు, సుబ్రహ్మణ్యముపేట, విజయనగరము, క్రాసు ౯౨ పుటలు, వెల రు. ౧-౦-౦.

మహర్షి దేవేంద్రనాథతాకురిగారిజీవితచరిత్ర

అనువాదకుడు: ఆకురాతి చలమయ్యగారు, పితాపురము, క్రాసు ౩౬ పుటలు, వెల రు. ౦-౮-౦.

ఏకాదశీ మహిమా సర్వస్వము

గ్రంథకర్త: కేసిరాజు వేంకటసుబ్బరాయకవిగారు, రాజమహేంద్రవరము, క్రాసు ౯౨ పుటలు, వెల రు. ౦-౫-౦.

సూతపురాణము-చతుర్థాశ్వాసము

శ్రీ కృష్ణజీవితము

కృతికర్త: త్రిపురనేని రామస్వామిచౌదరిగారు, సూతాశ్రమము, తెనాలి, డెమ్మి ౧౪౨ పుటలు, వెల రు. ౧-౦-౦.

ఉత్తరరామ చరిత్రము

అనువాదకులు: కీ. శే. వావిలాల వాసుదేవశాస్త్రిగారు, వావిలాల వేంకటశివావధాని (మచిలీపట్టణము) గారిచే బ్రకటితము. డెమ్మి ౧౪౦ పుటలు, వెల రు. ౧-౦-౦.

కవిత్రయ కవితా విమర్శనము

గ్రంథకర్త: నుజ్జిము వేంకట సుబ్బరామయ్యగారు, నెల్లూరు, క్రాసు ౧౯౯ పుటలు, వెల రు. ౧-౦-౦.

(౧) కవితాకాంతా విహారము

(౨) చిత్రప్రశంస

గ్రంథకర్త: వాజపేయయాజుల రామసుబ్బా
రాయుడుగారు, కొల్లాపురం, జబ్బిప్రోలు సంస్థానము,
కర్నూలుజిల్లా, డెమ్మి ౧౨ ఫుటలు, వెల తెలియదు.

రామాయణసంగ్రహము

గ్రంథకర్త: పత్రివిశ్వేశ్వరకాస్త్రిగారు, కొల్లా
పురం, జబ్బిప్రోలుసంస్థానం, కర్నూలుజిల్లా, డెమ్మి
౨౪ ఫుటలు, వెల రు. ౦-౪-౦.

సత్యహరిశ్చంద్రచరిత్రము

గ్రంథకర్త: కాదపల్లి శివరామదాసుగారు, కల
మంగలంపొట్ట, నేలంజిల్లా, డెమ్మి ౬౫ ఫుటలు,
వెల రు. ౦-౧౨-౦.

రామాయణకథాసంగ్రహము

కంచనపల్లి కనకమ్మగారిచే విరచితము. క్వీన్
మేరీకళాశాల, మదరాసు, క్రాసు ౨౬ ఫుటలు, వెల
రు. ౦-౬-౦.

వ్యవహారికోశము

(ఇంగ్లీషు తెలుగు పారిభాషిక నిఘంటువు)

కర్త: డిగవల్లి వేంకటేశ్వరరావుగారు, బెజవాడ.
క్రాసుసైజులో ౨౭౦ పేజీలు, వెల రు. ౧-౪-౦.

భాసకవి

(కవి, కావ్యనిచారాత్మకమైన కన్నడగ్రంథము)

రచయిత: ఎ. ఆర్. కృష్ణశాస్త్రిగారు, యం.సి.

ప్రకాశకులు: కర్ణాటక సంఘము, సెంట్రల్
కాలేజి, బెంగళూరు. క్రాసు ౧౬౫ ఫుటలు, ఆంటిక్
కాగితములు, చక్కని అచ్చు, క్యాలికోబైండు.

పత్రికలు

చంద్రిక

(సచిత్ర మాసపత్రిక)

ప్రతినెల ౧౫ - వ రేడిని వెలువడును.
చందా సంవత్సరమునకు రు. ౪. చెన్నపురి ఆర్.
వెంకటేశ్వర అండుకం పెనీవారి యాజమాన్యమున వెలు
వడుచున్నది. విఖ్యాతలేఖకుల వ్యాసములును, త్రివర్ణ,
ఏకవర్ణచిత్రములును వెలయు ప్రథమసంచిక భావ సంప
త్సరాదిని ఆరంభమయినది.

సన్వలరాణి

(హాస్యరస మాసపత్రిక)

సంపాదకులు, ప్రకాశకులు: కొల్లిపర కోటిశ్వర
లింగంగారు, రాబర్ట్స్ కౌంటీ, మచిలీపట్టణము. ఏడాది
చందా ఒకరూపాయి. ప్రతినెల ౧౫-వ రేడికి వెలు
వడును.

మాధురి

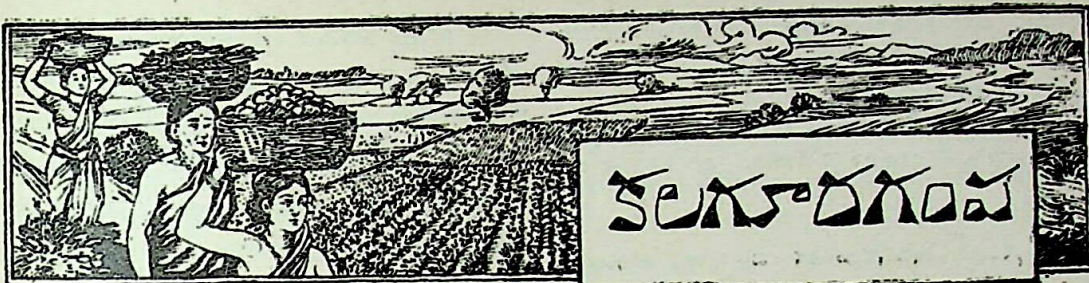
(మాసపత్రిక)

సంపాదకులు, ప్రకాశకులు: పి. వెంకటరామ
య్యగారు, తెనాలి. సంవత్సరానికి ౧౧ ఆణాలచందా.
డిటెక్టివు, హాస్యరచనలకు ఈపత్రిక తావొసంగును.
పద్యములకు తావులేదు.

హరిజన

(మూలమాదిగలపక్షమున వెలువడు మాసపత్రిక)

సంపాదకులు: యు. సుబ్బారావుగారు. హరి
జనుల నైతిక, ఆర్థిక, సారస్వత, సాంఘికాభివృద్ధి
కి నువనవ్యాసములు, అస్పృశ్యతానివారణవిషయక
వ్యాసములు ప్రచురింపబడును. సంవత్సరమునకు చందా
రు ౧-౪-౦.

కలగూరగంప

భూకంపము - హైందవవైజ్ఞానికులు

వరాహమిహిరుడు రచించిన బృహత్సంహితయందు భూకంపవిషయ ప్రస్తావన చటన చట కలదు. అందు 32-వ అధ్యాయమున విశేషముగ నున్నది. వరాహమిహిరుడు క్రీ.శ. 52-వ సంవత్సరమువరకు జీవించినాడు. ఇతని రచనము విజ్ఞానకోశము. తత్సర్వవైజ్ఞానికులు భూకంపమును గూర్చి పేర్కొనినవిషయముల నాతడందు సంధానించినాడు. తద్వ్యాఖ్యాత, భట్టోత్పలుడు ఆయా గ్రంథకర్తల వాక్యములనే యుద్ధరించి వివరించినాడు. దానిననుసరించి కే. పి. జయస్వామిగారు మాడ రక్షరిత్రా (మార్చిసంచికలో) నిట్లు వ్రాసిరి:

“భూకంపములకు పౌరాణికులు పేర్కొనిన కారణముల కాక వైజ్ఞానికులు పేర్కొనినవి కొన్ని కలవు.

౧. నాయుసంఘట్టనము : నాయుమండలముల పరస్పరసంఘర్షణముచే భూకంపము భయంకరధ్వనముతో సంభవించును.

‘అనిలో 2ని లేన నిహతః

క్షితౌ పతన్ సస్వసం కరో త్యన్యే’

(బృహత్సంహిత, 32, ౨.)

ఇది వసిష్ఠనిమతము.

తద్వాక్యములు :

‘యదాతు బలవాన్వాయు

రంతరియోనిలాహతః ;

పత త్యాకు సనిర్ఘాతో

భవే దనిలసంభవః.

తస్య యోగా న్నిపతత

శ్వల త్యన్య హతా క్షితిః ;

సోఽభిఘాతసముత్థ స్సన్ధి

సన్నిరూతమహిచలః.

(భట్టోత్పలుడు)

౨. పరాశరమతము కేవలము విభిన్నము. తస్య తానుసారము గ్రహాకర్షణసంచరణవైపరీత్యములు భూకంపకారణములు.

“అర్కచంద్రగ్రహణః, గ్రహవికృతచారజాంశ్చ కంపా నాహుః”

౩. భూగర్భమునందలి అగ్నివేగము కారణమని అందరు నొప్పుకొనుచున్నారు.

౪. అతివృష్టివలనను కలుగునని సర్వసమ్మతము.

౫. భూగర్భజలవేగమును కారణ మగును.

ఇట్లు సంప్రాప్తమున భూకంపముల నాలుగు రకములుగ హైందవవైజ్ఞానికులు విభజించినారు.

౧. నాయవ్యయము : పరాశరు డిట్టికంపము గ్రహాకర్షణవైపరీత్యమువలన గలుగునని చెప్పినాడు. ఇతరులు నాయుసంఘట్టనమువలన నని యనిరి. కాలము,

దేశము; హాని-హినిపరిమితినిబట్టి యది మిగుల నపాయకరము.

౨. హాతాశ (ఆగ్నేయ)ము :— భూగర్భము నందలి యగ్నివేగమువలన నైనయది. ఇదియనపాయకరము.

౩, ౪. ఇవి క్రమముగ వింద్రము, వారుణము ననునాములు గలవి; అతివృష్టి, ఆంతర జలవేగము వలన నయ్యెడివి.

ఇందు కడపటిది- వారుణము - శుభసూచకము. తక్కినవి అశుభసూచకములు.

వాయవ్యము : ఇది విడువక్షత్రములయందు కలుగును.

“చత్వార్యర్యస్థాద్యా
న్యదిత్యం మృగశిరోఽశ్వయుక్త్యతి,
మండల మేత ద్వావ
వ్యవస్థ రూపాణి సప్తాహాత్.”
(౩౨—౮.)

దానిలక్షణములు సుమారు ఏడుదినముల ముందు నుండియే కనుపడును. ఆకాశము భూమ్రవర్ణ మగును. అంతరాళము దుమ్ముతో నిండును. చెట్లను పడద్రోయు సుడిగాలులు వీచును. సూర్యకిరణములు కాంతిహీనములు, దుర్బలములు నగును (రవిరపటుకరావభాసీన).

ఇట్టికంపము పంటలను, నీటిని, అడవులను, తోటలను ధ్వంసముచేయును. వాపులు, శ్వాసరోగములు, సిచ్చి, జ్వరములు మొదలగువ్యాధులు కలుగును. ధనాభావము సంప్రాప్త మగును (వణిక్పీడా-వణిజాం క్రయవిక్రయజీవనాంచ, వ్యథా పీడా) లలితకళలు, పరిశ్రమలు పాడువారును

ఇది (సామాన్యముగా) కథియావాసు (సౌరాష్ట్ర), ఢిల్లీ (కురు), దక్షిణబీహారు (మగధ), బుండేలు ఖండ (దశార్ణ), ఆగ్రాప్రాంతముల (మత్స్య) యందు కలుగును.

కొందరమతమున ఉల్కాపాతములు, సూర్య పరివేషములు మొదలగు దుర్లక్షణములు అంతర్దేశము, రాజకీయ ఉపద్రవముల కుపలక్షణములు.

భయంకరభూకంపమువలన గలిగిన బాధలు సంపూర్ణముగ తొలగుట కారు నెలకాల మగును. వాయవ్యమునకు నాలుగుపక్షము లగును. వాయవ్యకంపము రెండువందలమోజనములు (౧౬౦౦ మైళ్లు) వ్యాపించును.

ఆగ్నేయము : ఇది సంభవించు నక్షత్రములు

“పుష్యగ్నేయవిశాఖా
భరణీషిత్రాజభాగ్యసంజ్ఞాని,
వర్గో హాతభుజోఽయం
కరోతి రూపాణ్యశ్చైతాని.”

(౩౨ - ౧౨).

ఉల్కాపాతము, దిద్దాహము, మంటలతో కూడిన సుడిగాలులు దీనికి సూచకములు. దీనివలన అనావృష్టి, బలభావము, అంతర్జాతీయచైతన్యము, చర్మరోగములు, కామెల మొదలగునవి సంప్రాప్తము లగు.

ఇది భగల్పురము, మాంఘీర్ (అంగ), బాక్టీయా, బరీనాథమండలము (టంగణ), ఒరిస్సా(కళింగ), బెంగాల్ (వంగ), ద్రావిడదేశము, ఒరిస్సా ఏజెన్సీ (సవర), అశ్మకము లనుదేశముల గలుగును.

బౌడ (ఇక్ష్వాకు), కుల్లు (కులూత), పామిర్స్ (తుఖర), బెలూచిస్థాన్ (శిబి), జలంధర్ కాంగ్రా (గ్రోగర్త), ఉత్తరబీహారు (విదేహ) మొదలగు దేశముల కూడ కలుగునని పరాశరు డనుచున్నాడు : ఇది ౧౧౦ మోజనములు (౮౮౦ మైళ్లు) వ్యాపించును.

వింద్రము (అతివృష్టివలన గలుగునది), వారుణము (భూగర్భజలవేగమువలన గలుగునది) : వీనిని గూర్చిన వివరములను పేర్కొనను. (౩౨-౧౬ మొ. ౨౨ వరకు) ఇది కలుగుదేశములలో ఉత్తరబీహారుకూడ కలియునని గుర్తింపవలెను.

మిశ్రకంపములును గలవని వృద్ధగార్హ్యము లనిరి. దివారాత్రముల నియతవేళలయం దవి కలుగును.

దివారాత్రముల పూర్వభాగమున వాయవ్యము, రెండవ భాగమున ఆగ్నేయము, చూడవభాగమున నైఋత్యము, నాలవభాగమున వాయవ్యము కలుగును. ప్రమాణబద్ధము కాదని పరాశరు డీమతమును నిరాకరించెను.

హైంశవవైజ్ఞానికుల (ముఖ్యముగ పరాశరుడు, తదనుచూయుల) మతానుసారము భారతదేశమున భయంకరములగు భూకంపములు గలుగుచుండెడివి. పర్వతములు పై కుబుజులయ్యు, క్రుంగుటయు తత్ఫలములు. పురాణములు పేర్కొనుచున్న పర్వతముల ఉత్పత్తినామము భూకంపములవలన గలిగినవని పరాశరులు చెప్పిరి."

జయస్వాలుగారు చెప్పినట్లు లీ విషయము వైజ్ఞానికుల విశేష పరిశోధనమునకు గురి కావలసి యున్నది.

ప్రాకృతజన విద్యాలయములు

శ్రీమతి కిరణబోసు యూరపునందలి దేశముల వెక్కిరింప సంఘారముచేసి అచ్చటి విద్యాలయముల వివరములను సంపూర్ణముగ సంపాదించినది. ఆమె డెన్మార్కునందలి ప్రాకృతజన - ఉన్నతవిద్యాలయము (Folk High School)ను గూర్చి 'ఇండియా అండ్ ది వరల్డ్' అనుపత్రికయందు దిట్లు వ్రాసినది :

"ఈవిద్యాలయము డెన్మార్కుప్రాకృతప్రజల కొరకు స్థాపితమునది. ౧౮౦౭-౧౮ సంవత్సరముల జరిగిన యుద్ధమువలన డెన్మార్కు దివాలాతీయుస్థితికి వచ్చినది. ప్రజలు మిగుల దరిద్రులు, దీనులు నయిరి. మత గురువు, కవి, గొప్పవిద్యావిషయసంస్కర్త యగు గ్రండ్విగ్ అనునాయన అన్యోన్యసాహచర్యములమున జాతీయాధ్యాత్మికప్రవృత్తు లభివృద్ధి నొందుట కుపకరించు నొక విద్యాలయముద్వారమున

యువకుల ప్రబోధమును గావింప గోరినాడు. గురువు - పెద్ద - విద్యాలయముననే నివసించి విద్యార్థుల నిరంతర సాహచర్యము కలిగియుండెను. విద్యాలయప్రతిష్ఠాపకుడు విద్యార్థులు మరణ(పర)ముకంటె జీవిత(ఇహ)మునురించియే విశేషము గనెరుగవలయునను గట్టినియమును నేరుపరిచినాడు. విద్యాలయజీవనము గృహజీవనమువలె నుండినది. పడునెనిమిదేడుల మొదలు వయసుగల బాలబాలిక లందు గలరు. శిశుకాలమున నైదు నెలలు బాలురును, గ్రీష్మకాలమున నాలుగు నెలలు బాలికలును చదువుదురు. వారికి చేతిపనులు నేర్పబడు చున్నవి. ప్రపంచవ్యవహారముల పరిచయమును, జీవితవిషయములయందు చక్కని జ్ఞానమునలవడుటకు చారిత్రకవిషయములును బోధింపబడును. ఇదే పద్ధతుల ననుసరించిన విద్యాలయములు డెన్మార్కునందు చురుకులు అనేకము లున్నవి.

ఈవిద్యాలయములు క్రమముగ డెన్మార్కు ప్రజలను సకలవిధముల సుత్తములగు నొనరించినవి. నిఖిలప్రపంచముమెప్పుడు వారు మారగొనిరి. ఆదికాలమున డెన్మార్కు ప్రాకృతజనుకు మిక్కిలి వెనుకబడి యుండినవాడు; పిరికివాడు; ముడుపునూలివాడు; కలుపుగోలతనము నెరుగనివాడు. నేవట్లుకాదు, ముందు మాపుగలవాడు; నిత్యోల్లాసము గలవాడు; విజ్ఞాన హృదయుడు; కార్యకాశలము గలవాడు; కలుపుగోలు దనము గలవాడు. ఈవిద్యాలయములవలన వారు శక్తి సంపన్నులగుచున్నారు. స్వయంకృషి వారి ఆదర్శ మగుచున్నది; జ్ఞానసంపాదనమునను, పనిపాటలయందును వారి కాసక్తి నీవిద్యాలయములు పుట్టించుచున్నవి.

విద్యాలయవరణమున వారు పెద్ద (బోగి)మంట ను వైచిరి. డెన్మార్కువారు నగరమున నన్నిచోట్లను గ్రీష్మకాల మగ్ధ్యధును రాత్రమున ఈ పండువును జరుపుదురు.

వెలుగును, ఉష్ణమును, పుష్పములను, పంటలను, కూరగాయలను ప్రసాదించుచున్నందున సూర్యుని కిది పూజనము; నాటినుండి హ్రస్వములుగా నున్న పవిత్ర

దీర్ఘ నిశలపోకకు బావలారూపమును ప్రస్థానమంగళమును; మరియు శీతప్రజలములు, అంగకారబంధురములు నగు నిశలుగని శీతకాలమునారంభమునకును సూచకము. ”

ప్రపంచ మంతయు విజ్ఞానసంపన్నము, విశేషాభ్యుదయోన్ముఖము నయియున్న ఈ యిరువదవ శతాబ్దమున భారతదేశము ప్రాకృతప్రజలు వెనుకటి డెన్మార్కుప్రజల స్థితియందె యున్నారు. భారతీయులలో పదు నారవవంతుమాత్రమే విద్యావంతులు. వారి లోను విజ్ఞానసంస్కారములు గలవారు చాల తక్కువ. ప్రాకృతజనులెల్లరు విద్యావిహీనులలో జేరినవారే. వారు విద్యావంతులు, విజ్ఞానసంపన్నులు, స్వయంకృషిపరాయణులు, కార్యశూరులు గాక దేశాభ్యుదయమున కిసుమంతయైన నవకాశము కలుగదు. విజాతీయప్రభుత్వ మిందు కుపకరింపమి అనుభవ సిద్ధము. ప్రజలయినను డెన్మార్కువిద్యాలయములపద్ధతిని భారతదేశమునం దంతటను విద్యాలయముల ననేకముల నెలకొలిపి ప్రాకృతప్రజలకు విద్యావిజ్ఞానము లలవడజేసి తన్మూలమున దేశాభ్యుదయమునకు దారి దీయు టురవు.

గ్రామభోనుగతి

చిత్రకుడు తన రచనను పటరూపమున లోకమున నెలకొల్పుచున్నాడు. మరియు నద్దమున తన రూపమును జూచికొని యాకున దాని లిఖించికొని లోకమున కొనంగుచున్నాడు. శిల్పి దారువున, లోహమున, పాషాణమునగూడ తన చాకచక్యమునకు సిరత నొనంగుచున్నాడు. మరియు నాతడు తన నీడ

జూచికొని స్వరూపశిల్పము నొనరించికొని సంతృప్తుడగుచున్నాడు. కవి తన చాకచక్యము నక్షరరూపమున వెలయించుచున్నాడు. కావ్యరూపమున దానికి లోకమున స్థిరత గల్పించుచున్నాడు. తన హృదయమునే కలముమునతో జెక్కి కలకాలము లోకమున నెలకొల్పుచున్నాడు. వీరు మువ్వురు నెక్కడనున్నను వీరి ప్రతిభ రవికాంతివలె ప్రపంచవ్యాప్తి నందుచున్నది. వీరి రూపము లద్దమునవలె జగత్తున ప్రతిఫలించుచున్నవి. అందువలన వీరు కాలమునుగడచిన దిట్టలయినారు; దేశమును గ్రమ్మిన ధీరు లయినారు. ఏనాటనో వారి వేళ్ల గడచిన కదలికలు నేటికిని లోకమున సజీవములయి చలించుచున్నవి. నేటి సభాభవనముల నాటి చిత్రకు లున్నారు. నేటి పట్టణముల నాటి శిల్పి లున్నారు. నేటి పుస్తకాగారముల నాటి కవు లున్నారు. ఏదీ నాటి గాయపలు? నాడు కరగిన రాలు ఘనీభవించినవి. నాడు చివురించిన మ్రాకులు నేలగలసినవి. నా డల్లికొన్న గాలితరగలు కడలి మ్రోత గలసిపోయినవి. వారు నామమాత్రావశిష్టై యట్టై యంటుకొనిపోయినారు. కాలప్రవాహమున గలసిపోయినారు. మరవున మాటుపడుచున్నారు.

చిత్రకుడు వారి రూపములను చిత్రించి లోకమున కొనంగు గాక, శిల్పి వారి రూపములను జెక్కి జగమున నిలుపునుగాక, కవి వారి రూపములను తీయని పలుకున తిన్నని కలముమొన దీరిచి విడుచుగాక, ఏదీ వారి చాకచక్యము, వారి బాహ్యగుర్యము, వారి గళసౌలభ్యము, వారి కళాజ్ఞానప్రశస్తి? వారి పట్ల, చేజారిన వస్తువునకై విలపించు బాలకునట్లు, లోకము వృథగా చింతించుచు నిలువవలసివచ్చినది.

త్యాగరాజులోని కవి నెలుగుదుము గాని గాయకు నెలుగము. నారాయణదీక్షితునిలోని కవి నెలుగుదుము గాని గాయకు నెలుగము. ఈ కృతులే, ఈ తరంగములే వారివారి నోళ్ల వెడలుట మనము వినియుండిన మన మెంత యానందింతుమో! ఎంత విరియుదుమో! ఎంత పులకించియుందుమో! ఎంత

కరగియుంచుమో! ఇట్టి గానమాధుర్యము పుష్పసార
భము వలె నాటి గాలికెరటాల దొరలపోయినది.

పూర్వపు రాజులు తీయని వాసనల వెడలనిడమ
రోజుపూల వేలకొలది సంతరించి ఎంతో ప్రయాస
మున కోర్చి నానిలోని సారమును ఒకటో రెండో
చుక్కల గ్రహించి ఆకాలమున దత్సారభ మామ్రూ
ణించి యానందించెడివారు. ఆ పుష్పసారములే
నానాట నత్తరువులుగ లోకమున వెలసి యపురూపము
లయిన పూల తావులు గూడ మన మన్నివేళల సమభ
వింప నవకాశ మొసంగుచున్నవి. కాని యారాజసభల
నానాట జల్లిన గానసారమేదీ? ఆ పాటయత్తరువేదీ?
అచటనే ఒలికిపోయినది. అచటనే ఇంకిపోయినది.

తావుల గ్రహించి వలయునప్పుడు వెడలనిడమ
సాధనము మనకు లభించినప్పుడు శబ్దలేశమును జిక్కి
బట్టి వెడల విడచు నుపాయ ముండరాదా యని నానాట
బుద్ధిమంతులగు శాస్త్రవేత్త లాలోచించి యాలోచించి
తమ జీవితముల వెచ్చించి వెచ్చించి, వెడలిపోవ నంత
ససమాప్తప్రతిభావంతుడయిన “ ఎడిసన్ ” మహనీయుడు
చిన్న సాధనము గనిపెట్టి, కుతుక వెడలినశబ్దలేశమునకు
నైతము స్థిరత నొసంగినాడు. అది ‘ గ్రామోఫోను ’
అనుపేర లోకమునవెలసి వ్యాప్తిచేయుచున్నది. ఈ గ్రామ
ఫోనుమూలముననే గదా, అప్పుడే అంతరించిపోయిన
రాచపు గంభీరగళనిస్వరము మనము నేకు మనయంగణ
మున వినగల్గుచున్నాము! దీనివలన తక్కిన మనోజ్ఞకళా
ప్రతిభావంతులతో బాటు గాయకుడుగూడ స్థిరుడై,
నిత్యశీవుడై లోకమున నిలువ గలుగుచున్నాడు. అత్త
రువులోని పుష్పసారభమువలె గ్రామోఫోనులోని
గాయకుని చాకచక్యము మన కందుబాటులోనికి వచ్చి
నది. ఏయే దేశముల నెట్టిగాయకులు గలరో, వారి వారి
ప్రజ్ఞ రెట్లుండునో మనకు తెలియుచున్నది. ఇది యను
భవమునకే గాక గానకళాభివృద్ధికిని మిక్కిలిగ తోడ్ప
డుచున్నది.

కొందరు శబ్దశాస్త్రవేత్తలు గ్రామోఫోనుయంత్ర
మునకు సహజత్వము చాల దని సజుగుచున్నారు;

కొరంత గలదని గొణుగుచున్నారు. అత్తరువున నిలచిన
పుష్పసారభమున కెంత సహజత్వ మున్నదో గ్రామోఫో
నున గానమునకును అంతటి సహజత్వము లేకపోలేదు.
ఇప్పుడిప్పుడు దీని శబ్దయంత్రముగూడ నభివృద్ధి నందు
చున్నది. కాలక్రమమున నిందలి లోపము లన్నిటిని
సవరింపగల శాస్త్రవేత్తలు గలుగకపోరు.

ఈ సందర్భమున నొక్క యంశము చెప్పవలసి
యున్నది. ఇప్పుడుగల గ్రామోఫోనుస్టేటుల నిర్మాణా
గారాధికారులు గానకళాభివృద్ధికి తోడ్పడుటమాని దీని
నొక వ్యావహారికవ్యవస్థగ మార్చికొని విన నసహ్యము
లయిన మాటలను, పాటలను గూడ మారు మ్రోగించు
చున్నారు. ముగ్ధులై మోటుపలుకుల విని యెటుగని
తెలుగుమునుదలచెవులలో నీబూతుపాటలు బూరాలయి
వినచుచున్నవి. ఇందు పాటకు ప్రాధాన్యము తగ్గి మాటకు
మొదటి చోటు వచ్చుచున్నది. మర్యాదకు మార్దవము
నకు, నాగరికతకు, నడవడికి పేరెన్నికగన్న యాంధ్రుల
పడుకటింటిలో పందిటికట్టులో కచ్చేరిసావడిలో గడప
ముంగిటిలో నిట్టి వికారపుపాటలు, ఇట్టి వెగటు మాటలు
వినబడుట యాంధ్రులకు గౌరవహాపముగాదా! ఇందు
లకు గ్రామోఫోనుకంపెనీనా రెడమిచ్చి తెలుగునాడునకు
వట్టియపకీరి గట్టిపెట్టుచున్నారు. ఇట్టి చెట్టపాటల
గ్రామోఫోనున బలికిన యాంధ్రులు ఆంధ్రజాతికంతకును
కళంకము దెచ్చుచున్నారు. ఈపాటనే మనతల్లులకడ,
మన యక్కసెల్లెండ కడ మనము జంకు కొంకులేక
పాడగలమా? అంతయేల? ఈ పదములు గ్రామోఫోనున
మ్రోగునప్పుడు మనము తలలెత్తి యెదుటివారి మొగ
ముల నయిన జూడగలమా! గ్రామోఫోనులు నానాట నిట్టి
బూతులబుంగలయి వాని గౌరవమును పోగొట్టుకొను
చున్నవి.

ధీమంతులయి వెలయు తెలుగుసోదరులారా, మీ
రందరును దోడ్పడినగాని గ్రామోఫోనునుండి యీదొర్నా
గ్యమును మనము పారదోలలేము. వెంకటస్వామి
నాయుడుగారి ఫిడేలువాయిద్యమువలె మన కీ బూతు
హత లపురూపము లయినవి కావుగదా! ఏ సంత బయ

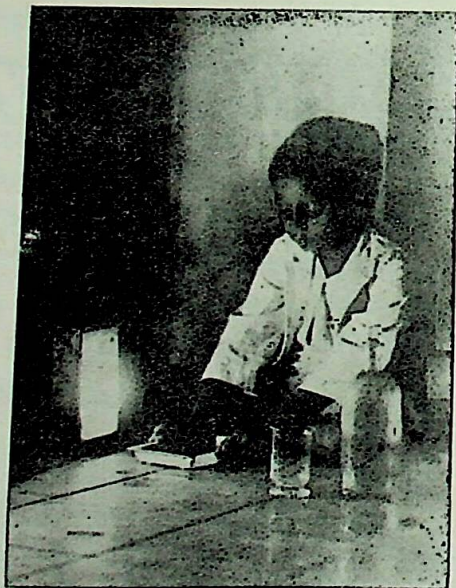
టనో, ఏ పెంటకయ్యముననో ఏ నీతిబాహ్యుల నిలయములనో అవి వినబడుచునే యుండును. అట్లవి వినబడినప్పుడే మనము చెవుల మూసికొని మారముగ దొంగవలసినదే. అట్టియెడ వానికి స్థిరత నొసంగి వానిని సంగీతమునువలె ననుభవించుమా? ఆంగ్లం రెల్లరు నాచిత్యమెరిగి ఇట్టి పాటల స్లేటులను కొనకుందురుగాక! ఇప్పుటికే కొనియుండిన వానిని వెంటనే పగులగొట్టి తెలుగు లోకమునకు మహోపకార మొనరించినవా రగుదురుగాక!

కవి కొకమాట. జానపదుల శృంగారము వర్ణనీయమే. కాని దానిని వర్ణించు కవి సరళహృదయుడయి తన హృదయమున జాతిగౌరవము నిడికొని మరియు నట్టి పదముల రచింపవలెను. భాషకు మార్దవమే ప్రాణము; గానమునకు మార్దవమే ప్రాణము. మార్దవబాహ్యులులయిన పదములు నీచములు; నింద్యములు. ఇది యెరిగి కవి పదము లల్లినగాని లోకమున కపకారమును జేసినవా డగుచున్నాడు.

గ్రామఫోనుకం పెనీవారి మూలమున గ్రామఫోను గొప్ప చేసినది. సంగీత సౌఖ్యమార్గ మడుగంటుచున్నది. గ్రామఫో నన రొడీషేరు స్ఫురణకు వచ్చుచున్నది. ఇది యంతయు నీబూతుపాటల మూలముననే. వీని ప్రచురణమువలన కంపెనీవారికి లాభభేద ముండిన సుండుగాక! దాని కాసపడి వా రిట్లు క్రిందికి దిగుట యసమంజసము. ఇట్టిపాటల కెడమిచ్చి యా కంపెనీ వారు పెద్దగాయకులనుగూడ త్రోసిపుచ్చుచున్నారు. వారింనుక గానకళాభిమానము గలవారై తదభివృద్ధికి దోడ్పడవలయునే గాని, బూతుబుంగ తల చెట్టికొని యమ్మికొన జూడగూడదు. వారికిని దేశమునకును శాశ్వతలాభము, శాశ్వతౌన్నత్యము గలుగవలెనన్న వారు గానకళాసక్తి గలిగి మనుట మంచిది.

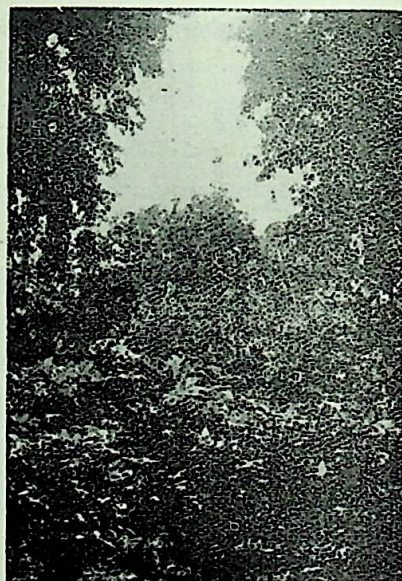
అచిరకాలమున గ్రామఫోను నిష్కళంకమై, కళాభివృద్ధికి సాధనమై ప్రవర్ధిల్లు గాక యని కోరుచున్నాను.

పూడిపెద్ది వెంకటరమణయ్య

డార్క్ రూము

—పి. రాఘవరావు.

పొదరిల్లు

—కే. కృష్ణమూర్తి.

మ న వి మా ట లు

వ్యాససంగ్రహము మున వారి మిత్రులూ, అభిమానులూ, శిష్యులూ సమర్పించిన వివిధవిషయక వ్యాససంగ్రహము' ప్రధానమయింది. తెలుగుదేశానికి శ్రీ గిడుగు వెంకటరామమూర్తిపంతులు లూ సమర్పించిన వివిధవిషయక వ్యాససంగ్రహము' ప్రధానమయింది. తెలుగుదేశానికి గారి సత్తతిమ జన్మదినోత్సవప్రచురణము

శ్రీ గిడుగు వేంకట రామమూర్తి పంతులుగారు

లయిందింటిలో 'వారి వ్యావహారిక భాషాభి కొత్తదిన్నీ. తక్కిననాలుగూ పంతులుగా రప్ప మానముగురించి వారి సత్తతిమజన్మవాసర టప్పటా, తెలుగునా, ఇంగ్లీషునా ప్రకటించిన

వ్యాసాలే. వాటిలో విషయంతా అందరికీ యిదివరకే తెలిసిందే. వాటివిశేషం-మరి అవన్నీ ఒక్కచోట ఒక్కమారు అంద మయినపుస్తకాలుగా దొరకడమే.

‘వ్యాససంగ్రహం’ అట్లాంటిది కాదు; అన్నివిధాలా కొత్తదనం కలది. దాంట్లో మొదటి నూటఅరవయినాలుగుపుటల్లో ఇంగ్లీషువ్యాసాలు పదాలుగూ, తర్వాత మున్నూటడభయిఒక్కపుటల్లో తెలుగు వ్యాసాలు ముప్పయిమూడూ ఉన్నవి. అంతు కాగితమూ, అచ్చు, బైండ్, పరిమాణమూ అన్నీకలిసి సంపుటం బాహ్యస్వరూపం అందంగా, ఘనంగా, ఉద్దేశించినకార్యానికి తగిందిగా ఉంది.

శ్రీ పంతులుగారు ‘గ్రాంథిక భాషాభిమానులు తప్పతోవను ప్రవేశపెట్టి అదే సంప్రదాయసిద్ధమైన ఋజుమార్గమనే భ్రమతో పెరిపరుగు తెత్తిస్తూఉన్న భాషాస్రవంతిని ప్రజాసమ్మతమై, సహజమై, సరళమై ఉండేమార్గములో పెట్టడానికి భగీరథప్రయత్నము చేసి తమ ఉద్యమము తమకళ్లయెదుటనే విజయముపొందే భాగ్యమును పొందిన’ వారు. వారు దానివలననే ఆంధ్రహృదయమున, ఆంధ్రవాఙ్మయమున, ఆంధ్రచరిత్రయందు లబ్ధప్రతిష్ఠలయినారు. వారినామం తదుద్యమానుకూల ప్రతికూల పక్షములవారి కుభయులకూ నిరంతరమూ స్మర్తవ్యమూ, మంతవ్యమూ అయింది సురాసురులకు విష్ణు

దేవుని నామవలె. అయినా, ఈ ‘వ్యాస సంగ్రహము’ ‘వర్తమానాంధ్ర (వ్యావహారికాంధ్ర)భాషాభిమానులూ’, ‘ప్రతిభాపంతులూ’ ‘ఐన పరిశోధకులూ, విద్వాంసులూ, పండితులూ, కవులూ వివిధవిషయములను గూర్చి రచించి ఆదరానురాగములతోను, భక్తిగౌరవములతోనూ’ ‘శ్రీపంతులుగారి కృషిని అభినందిస్తూ’ ‘ఏకముఖముగా వారికి సమర్పించినకాన్కాబట్టి ‘తాకిక భాషాదేవికి అమూల్యాలంకార’మైన ఇది వారికృషికి ఒక పాటి ‘విజయధ్వజముకూడా’ అవుతుంది. ‘భక్తితోనిడిన ప్రతపుష్పలతోయాలు ప్రశస్తా’ లనికదా గీతావాక్యము.

మహాపురుషుల విజయ ‘స్మృతిచిహ్నం’ లగు ఇటువంటి సంపుటలలో ప్రకటించే వ్యాసాలు, సంపుటము ఎవరికి సంబంధించిందో వారొనరించిన కార్యాలయందలి గుణదోషాలను చర్చించి వాటి గొప్పతనాన్ని బయలుపెట్టే విగా ఉండడం ప్రశస్తం. అట్లాటి సంపుటం ఆమహాపురుషుని నిజమయిన స్మారకచిహ్నం అవుతుంది. కాక వ్యాసాలు వారు ‘ఏయేవిషయములలో పరిశ్రమ చేసినారో వాటికి సంబంధించేట్లు ఉండేవి’ అయితే కొంత కొంతమేలే. కాని యీసంపుటలో వైరొంకు రకాలూకాని వ్యాసాలున్నవి.

ఈసంపుటంలో ఇంగ్లీషువ్యాసాలు ముదుగాఉన్నవి. ఇది సముచితంకాదు. శ్రీపంతులుగారు తెలుగు నుజ్జీవింపజేశారు. దానివల్ల

తెలుగువాఙ్మయానికి వికాసం కలిగే అవకాశం ఏర్పడింది. దాన్ని పురస్కరించుకునే యీ సంపుటం పుట్టింది. కాబట్టి దీంట్లో తెలుగు వ్యాసాలకే అగ్రస్థానం ఉండవలెను. తక్కిన భాషలవాటికి స్థానం తర్వాత. అసలు ఇంగ్లీషు వ్యాసాలు ప్రత్యేకం సంపుటంగా ప్రకటించ వలసినవి. మరిన్ని తెలుగువారు కొందరు, తెలుగు మొగమే ఎరుగనివారివలె, ఇంగ్లీషు లోనే వ్యాసాలు వ్రాసి ఊరకుండి పోయి నారు. ఇద్దరు మాత్రం తెలుగులో కూడా వ్రాసి అది కూడా తెలుసు ననిపించుకొన్నారు. తెలుగువారు తెలుగును గూర్చిన వ్యాసాలు తెలుగులోనే వ్రాయవలెను. ఇంగ్లీషులో వ్రాస్తే ఇంగ్లీషురాని తెలుగువారి కేమి తెలుస్తుంది? ఈ చర్చవల్ల ఇపుడు లాభం లేదు. ఉన్నవాటి సంగతిని ఇక చూచుకోవలెను.

తెలుగుభాషలోని 33 వ్యాసాల్లో ౪ పద్యవ్యాసాలూ, ౨౯ గద్యవ్యాసాలూను. గద్యవ్యాసాల్లో, శ్రీ రామమూర్తి పంతులు గారి కృషిని ప్రశంసించేది ౧, సందేశం ౧, నాటిక ౧, ప్రహసనం ౧, కథ ౧, చారిత్రకాలు ౨, వైజ్ఞానికాలు ౨. తక్కినవి భాషాసాహిత్యాలకు సంబంధించినవి. ఈ వ్యాసాల్లో అగ్రస్థానం పంతులుగారి కృషిని ప్రశంసించేది కాబట్టి, 'శ్రీ రామమూర్తికి తొలిజోహారు'ది. పద్యవ్యాసాల్లో పంతులుగారిని ప్రశంసించే

వి 3. తక్కింది, పంతులుగారి కృషికి సంబంధించింది కాకపోయినా, చాలా హృదయంగమంగా ఉంది. ఇది 'కాంక్ష' అనేది. ఇంగ్లీషు భాగంలోని ౧౪ వ్యాసాల్లో (వీట్లో నాలుగు విదేశీయులవి.) పంతులుగారి కృషిని ప్రశంసించేవి ౨, చారిత్రకాలు 3, బౌద్ధశిల్పానికి సంబంధించింది ౧. తక్కినవి భాషావాఙ్మయాలకు సంబంధించినవి. సంపుటంలో వ్యాసాలన్నీ పేరుగల పెద్దలు వ్రాశినవే. వ్యాసాలకూ, సంపుటానికి పరస్పరం గౌరవప్రతిష్ఠలు బాగా ఏర్పడ్డవి.*

తెలుగుతల్లి చిరకాలదాస్యాన్ని తొలగించిన మహాపురుషుణ్ణి, శ్రీ రామమూర్తి పంతులుగారిని, ఈవిధంగా పూజించినవారు ధన్యులు. ఇతరులకూడా అమూల్యమయిన ఈ 'వ్యాససంగ్రహము'ను నిర్ణయింపబడిన స్వల్పమూల్యానికి విలిచి తద్వారా శ్రీ పంతులుగారిని యథాశక్తి పూజించి ధన్యులు కావలెను. ఇది పునఃపూజ. శ్రీ పంతులుగారు రుద్దరించి నెలకొల్పిన వ్యావహారికపు తెలుగును అందరు ఆదరించి దానికి స్థైర్యాన్నీ, వ్యాప్తిని సంపాదించడమే ఆయనకు తొలిపూజ. అయినా తొలిపూజతోపాటు పునఃపూజా విధిగా చేయవలసిందే. అది లోకాచారం కూడాను.

* ఈ సంపుటంలో అమూల్యమయిన వ్యాసాలు అనేకాలు. వాటివివరాలూ, విలువ ప్రత్యేకంగా తెలుసుకోవలసినవి, అవని మరొకమారు. — సం. భారతి.

క్రీడికాయలు

కపిస్థలము కృష్ణమాచార్యులుగారు

పండిత వంశమున, పండిత గ్రామణి రంగాచార్యులకు తనూజులై, స్వయము పండితులై మించిన యీ మహాయశుని యతర్కితోడనత మరణవార్త ఆంధ్రప్రపంచమునకు

కీ. శే. కపిస్థలము కృష్ణమాచార్యులుగారు

హృదయవిదారణమగుచు వినవచ్చినది. ఈ భాషానేవకునికయి యిప్పట్లు మనసు కలగని భాషానేవకు డుండడు.

కృష్ణమాచార్యులు గారు ఆంగ్లాంధ్ర గీర్వాణములయందు ఆరితేరినవారు. బాల్యముననే వీరిని సరస కవితాకామిని వలచి చేపట్టినది. రసార్ణవతరంగభాణము, విలాప తరంగిణియు వీరి సరసకవితామాధురిని

నిరూపింపజాలును. మందారవతి వీరి చంపూ రచనము. ఈకావ్యములందు వీరి కవితాప్రతిభలు ప్రతిబింబించుచున్నవి. జ్యోతిశ్శాస్త్రమునను వీరు గట్టుదాకిరి. భారతి, ఆంధ్ర ప్రతిక సంవత్సరాదిసంచిక, ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్ప్రతికలమూలమున వీరి పాండిత్య ప్రకర్షను తెలుగుదేశ మెరిగి యున్నది.

తొలినుండియు వీరికి విద్యార్థిమండలితో పరిచయ మెక్కువ. వీరి శిక్షణమున పలువురు సంస్కృతాంగ్ల విద్యార్థులు వన్నెమీరిరి. విద్యార్థులపై ఆచార్యులుగారి కెక్కుడాదరము. విద్యార్థులలో విద్యార్థిమై అనారతము వారిమేలునే కోరుచు, వారి భక్త్యాదరములను చూరగొనిరి.

ప్రవచన, రచనల పలురీతుల నిట్లు భాషానేవ యొనరించి, దేహము చాలించిన యీ మహాయశునికై భాషానేవక ప్రపంచము మిక్కిలిగ వ్యసనపడగలదు.

పుట్టినవానికి గిట్టుట తప్పదు. గిట్టినవానికి పుట్టుకయు తప్పదు. అగుట నీ యపరిహార్యార్థమున కూరడిల్లుట పాడి.

భగవంతు డాచార్యులుగారి యాత్మకు శాంతి నొడగూర్పు గాత !

పాతపాటలూ, పిట్టకథలూ

కొంతకాలంనుంచీ భారతిలో ప్రకటించడం మానివేళిన పాతపాటలూ, పిట్టకథలూ మరల ప్రకటించడం ఆవశ్యకమని

‘ఆమధ్య భారతిలో చిన్నపిల్లలపాటలూ, కథలూ వేశారు. ఈవిధముగానే నా ఇవి ఉద్ధరింపబడుతున్నవని సంకోషిస్తుంటే ఏకారణంవల్లనో వారు వాటిని ప్రకటించడం విరమించుకొన్నారు. భారతి వంటిపత్రికలోనే ప్రాచీనపద్యాలకూ కథలకూ చోటు లేకుండా పోయిందికదా అని విచారించవలసిఉన్నది.’

అని శ్రీ చింతాదీక్షితులుగారున్నా¹

‘ఈమధ్య భారతివారు యీ (పాత) పాటలను భారతిలో ప్రకటించడం మానేసేరు. దీనివల్ల సాంప్రదాయికవిజ్ఞానానికి కలిగిననష్ట మింత అని చెప్పలేము. భారతివారు తిరిగి వీటినిప్రకటించి భాషాసేవ చేస్తారని నమ్ముచున్నాను’

అని శ్రీ తేనుమల్ల కామేశ్వరరావు గారున్నా²

వార్తారూపంగా శ్రీ గిడుగు వెంకట రామమూర్తిపంతులుగారున్నా³ తమ అభిప్రాయాన్ని ప్రకటించారు.

భారతి అభిప్రాయమున్నూ అట్టిదే. అందుకనే ఆవాఙ్మయాన్ని భారతిప్రకటిస్తూ వచ్చింది. కాని రానురానూ ఆపేరిట అనుకరణలూ, కల్పితాలూకూడా బయలుదేరడం మొదలు పెట్టినవి. దాంట్లో అసలువేవో, కాని వేవో గుర్తించడానికి వీలులేకుండా పోయింది. అందుచేతనే ప్రకటితంఅయినదాంట్లో కలితీ ఏర్పడింది

కూడా. ప్రాచీనం ప్రాచీనంగానూ, నవీనం నవీనంగానూ ఉండవలెనుగాని, రెండు కలితీ అయిపోతే వాఙ్మయానికి, దానిచరిత్రకూ, ప్రకృతం అంతగా కాకున్నా, భావికాలాన తీరనిహాని కలుగక తప్పదు. కనుక వాటిప్రకటనం విరమింపబడింది.

వాగ్రూపాన్నే పొందియున్న ఆప్రాచీన వాఙ్మయాన్ని సేకరించడం సులువయిన పని కాదు. దానికి వ్యయప్రయాస లభికం. చాల కాలం నడుతుంది కూడాను. దానికోసం దేశ దేశమూ తిరిగి, ఆనోటానోటా ఉన్న దున్నట్టుగా విన్నది విన్నట్టుగా ఉద్ధరించి పోగుచేసి, నికరం అయినవాటిని తేల్చి, ప్రకటితాలయినవాటిని కడగాదీసి, తక్కినఅప్రకటితాలను ప్రకటించ వలెను. ఇంతపని సాధ్యం కానప్పుడు ఊరకుండడం ఉత్తమం. కానిపనికి పూని వాఙ్మయానికి హానిలేవడం అప్రశస్తం.

ప్రకృతం ఈ వాఙ్మయాన్ని ప్రకటించడానికి సలహా లిచ్చిన పెద్దలు చిరకాలాన్నుండి ప్రయాసతో ప్రాచీన వాఙ్మయోద్ధరణానికి నడుముకట్టినవారు. వారు సేకరించి ప్రకటనార్హతను నిశ్చయించి సంపేయెడల, వారిపూచీపయిన భారతి మరల ఆ వాఙ్మ

౧. శ్రీ గిడుగు రామమూర్తి పంతులుగారి సప్తతితమ జన్మదినోత్సవ ప్రచురణములలో మొదటిదగు ‘వ్యాససంగ్రహము’ నందలి ‘స్త్రీలసారస్వతం’ అనే ఉత్తమశ్రేణివ్యాసం (పు. ౨౫౫) లో.

౨. భారతి పదపసంపుటం, పండ్రెండవ సంచికయందలి ‘సాంప్రదాయికవిజ్ఞానం’ అనేవ్యాసం (పు. ౨౫౫) లో.

౩. తమ మిత్రులు శ్రీ మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారికి వ్రాసిన ఉత్తరంద్వారా.

యాన్ని తప్పక ప్రకటింపగలదు. ఈముగ్గురే నారు. అందచందములయం దవి వెనుకటి కాదు, ఇతరులైనాసరే, తగినంత జబాబు వానికంటె ఏపాటియును తీసిపోవునవి కావు. దారీ పుచ్చుకునేవారైతే సరి, నేకరించి సంప భారతియందు వెనుకటిసంచికలోను, ఈ వచ్చును. సంచికలోను ప్రకటితములయినవి కాక

చెన్నపురి చిత్రములు *

“కోమాఫోటో సర్వీసు” వారు మరి క్రొత్తవి మఱికొన్నివీనిలో కలవు. ఇవియు ‘ఆల్బముల’ కొరకు నేకరించుకొనదగినవి. కొన్ని చెన్నపురి చిత్రములను తయారుచేసి మొత్తము వీ రిరువదినాలుగు చిత్రములను తయారుచేసినారు.

మా య

కీ. శే. బసవరాజు అప్పారావు

క్రన్నులకప్పే మబ్బుజూచితే
కవి నేను కానని తెలిసింది.

చేతుల జరిగేకలము జూచితే
చెప్పేది నీవని తెలిసింది.

తేనెలు వొలికే పాటలు వింటే
దివ్యగానమని తెలిసింది.

నాట్యము జేసే మూర్తుల గంటే
నాక కన్నెలని తెలిసింది.

* “Koma Photo Service” నెం. ౮, బండ్రి వెంకటేశనాయకవీధి, తిరువల్లిక్కోడి, మదరాసు, నిడివి అం. ౪, వెబ్బు అం. 3, సైబాగల పండ్రిండేసి ఫోటోల వెల రు. ౧.

సాభిషాయ

విశేషములు

పునర్నిర్మాణము

ప పంచ మంతయును నిర్మాణము, పునర్నిర్మాణము, పునరుద్ధరణము ఘోషలతో ప్రతిధ్వనిల్లుచున్న సమయము నందు వ్యక్తులకు, సంఘములకు, జాతులకు స్వాత్మానలోకన మవసరమగుచున్నది. వర్తమాన ప్రపంచ పరిస్థితులందు నిర్మాణ మెటులు సాధ్యమో, పునర్నిర్మాణ మెటులు సాధ్యమో జిజ్ఞాసాపాత్రముగ నున్నది. జిజ్ఞాస లేని నిర్మాణ ఘోషలును, అనుకరణములును కార్యసాధనములు కాజాలవు. వర్తమాన కాలమునం దింతకు ముందు లేని పునర్నిర్మాణ ఘోష లేల కలిగినదనియును, పునర్నిర్మాణ మవసరమైనపు డెటులు సాధ్యమగు ననియును వ్యక్తులను, సంఘములను, జాతులను నావరించినది. పునర్నిర్మాణసమస్య ప్రత్యేక వ్యక్తులకును, ప్రత్యేక జాతులకును, దేశములకును సంబంధించిన సమస్య కాకను సకలజనులకును, వివిధ జాతులకును, నానారాజ్యములకును, విశ్వమునకును సంబంధమును కలిగిన మహాసమస్యయై యున్నది. పునర్నిర్మాణము

విశ్వావృత్తమైన ధర్మము. చైతన్య శక్తికి పునర్నిర్మాణము సహజ ధర్మము. చరాచర ప్రపంచ మంతయును సనవరతము పునర్నిర్మాణమును పొందుచున్నను సహజమైన విషయమునందు జిజ్ఞాస కలుగకున్నది. అభ్యాసములైన వ్యవహారము లన్నియును నవీనములైనను మార్పులు గనుపడవు.

విశ్వపరిణామమునందు భిన్న త్వము ప్రకృతిధర్మము. ఏకమును, అద్వితీయమునైన సత్తు ప్రకృతియం దనంతములైన నామరూపములను, విశ్వపరిణామమునకు వినియోగపడుచున్నది. పునర్నిర్మాణము నామరూపపరిణామములందు సాధ్యమైనను ధర్మమునందు దుర్లభముగ నున్నది. సకల జీవ జాలములకును “శరీర మాద్యం ఖిలు ధర్మసాధనం” అనెడి ధర్మము పరమార్థముగను పరిణమించినది. పాశ్చాత్యరాజ్యములందు డార్వినుపండితుడు ప్రతిపాదించిన ప్రాణరక్షణసంగ్రంభము (Struggle for Existence) ఉపయుక్త తమపదార్థప్రభవము (Survival of the fittest) సిద్ధాంతములు

పరిపాటియై ప్రపంచమునంతను నావరించి
నవి. శ్వేతజాతు లు త్తమజాతులనియును,
శ్వేతజాతులందును నేజాతి కాజాతి యుత్తమ
మనియును దురభిమానము ప్రబలి ప్రళయ
రూపమును దాల్చుచున్నది.

శ్లో. సహాయజ్ఞాః ప్రజా స్ఫులిప్తైః
పురోఽనాచ ప్రజాపతిః ;

అనేన ప్రసవిష్యగ్య
మేష వోఽస్త్రిష్టిష్టకామగుక్,

శ్లో. యజ్ఞాథాత్ కర్మణోఽన్యత్ర
హోణోఽయం కర్మబంధనః ;

తపర్థం కర్మ కాంశేయ,
ముక్తసంగ స్పృహపర.

పునర్నిర్మాణమునకును, పురోవృద్ధికిని
దైవసంపదయైన యజ్ఞస్థానమును “ఆహార
నిద్రాభయసంగమములు ” ఆక్రమించినవి.
ప్రజాపతి ప్రజలు యజ్ఞములమూలమునను
ప్రవర్ధిల్లవలయునని సంకల్పించినను ప్రజ
లన్నమూలమునను ప్రవర్ధిల్లుటకు బూను
కొనుచున్నారు. అన్నము భూతముల ప్రాణ
పోషణమున కాధారమైనను, మానవధర్మా
భ్యుదయమునకు యజ్ఞమాధారముగ నున్న
ది. జీవమునకు జీవయాత్రాప్రస్థానమునం
దన్నమాధారమైనను, యజ్ఞము మూలా
ధారముగ నున్నది. వర్తమానసమయము
నందు ప్రజాభ్యుదయమునకు ప్రపంచ
లక్ష్యము ప్రధానమైన యజ్ఞమునందుగాకను
అప్రధానములైన అన్నాదులందు లగ్నమగు
చున్నది. మానవధర్మవికాసమునందు నిర్మా

ణవిధానము గడియారమునందలి పెండ్లుల
మునలెను ముందువెనుకల కాడుచుండుట
ప్రకృతి ధర్మము. నిర్మాణమున కాద్యంతము
లను నిర్ణయించుట యసాధ్యము. నిర్మాణ
విధానమునందు బాహ్యసాధనములు వర్త
మానసమయమునందు ప్రపంచలక్ష్యము నా
కర్షించుచున్నటు లాభ్యంతర సాధనము లాక
ర్షింపజాల కున్నవి. ప్రపంచమునం దన్న
వస్త్రాదులు చాలినంతయున్నను అన్న
వస్త్రుఘోష భయంకరరూపమును దాల్చు
చున్నది. ప్రబల జాతులు దుర్బల జాతుల
నాక్రమించి స్వీయవిద్యాబలసంపదలను పున
ర్నిర్మాణవ్యాజమునను పరసంహారమునకు
వినియోగించుచు ప్రపంచమును సంక్షోభ
మయము చేయుచున్న విధమును నిత్య వ్యవ
హారములు తెలుపుచున్నవి. ప్రబల జాతుల
ధర్మములు వర్తమాన కాలపు పురోహితుల
ధర్మములవలెను స్వార్థారాధనమునకును
పరపీడనమునకును వినియోగపడునటులు
ధర్తారాధనమునకును, పరహితార్థమునకును
వినియోగపడకను నిర్మాణము సంహారపరి
ణామమును పొందుచున్నది. స్వార్థపరమైన
స్వజాతీయాభిమానము, స్వధనాభిమానము,
స్వమతాభిమానము, స్వకులాభిమానము,
స్వవర్ణాశ్రమాభిమానము ధర్మప్రపత్తినామ
మునను అధర్మాభ్యుదయమునకును, ధర్మ
నాశనమునకును వినియోగపడుచున్నవి.

* * * *

స్వజాతీయాభిమానము

స్వాభిమానము వ్యక్తులనుండి జాతులకు సంక్రమించుటకు మహాసంరంభములు సంప్రాప్తమైనవి. పీరులు, గురువులు, యోగులు, పండితులు, నాయకులై కులగోత్రాధికారదశలను నిర్మించి భాగ్యభోగాధికారముల నాక్రమించుట పునర్నిర్మాణసంహారములకు మూలకారణము. కులగోత్రదశాధికారదశలను సంహరించి జాతీయాహంకారమును కలుగజేయుటకు సంప్రాప్తమైన మహాసంరంభములు ప్రపంచేతిహాసములందు దారుణాధ్యాయములు. సంక్షోభసాధ్యమైన జాతీయాహంకారము సంకుచితమై కులగోత్రవృత్తిరూపభావావరణములందు పునరావృత్తమైన మానవస్వాతంత్ర్యధర్మపరిణామమును దుర్లభము చేయుచున్న విభమును ప్రపంచవ్యవహారములు బోధించుచున్నవి.

వ్యక్తికిని, సంఘమునకును స్వాతంత్ర్యసిద్ధికి సంరంభము సహజసిద్ధము. మతములు, సంపదలు, వృత్తులు, శాస్త్రములు, కళలు, రాజ్యాంగములు వ్యక్తులకును, సంఘములకును ధర్మావిరుద్ధమైన స్వాతంత్ర్యసిద్ధికి జేసిన ప్రయత్నములు ప్రతిఘటనమునకు పాలైనను మానవస్వాతంత్ర్యవికాసమునకు వినియోగపడిన విభమును ధర్మవిజయములు విశదముచేయుచున్నవి. పూర్వము ఏనుక్రీస్తు, బుద్ధుడు, మహమ్మదు, శంకరుడు ప్రతిపాదించిన మతధర్మములును శ్రీరామ శ్రీకృష్ణాదుల రాజ్య

ధర్మములును మానవధర్మాభ్యుదయమునకు వినియోగపడినరీతిని వర్తమానకాలమునందు దయానంద స్వామి, రామకృష్ణ పరమహంస, వివేకానందస్వామి, అరవింద యోగి, బాల్ గు విను, ముస్సులోని, హిట్లరు, రూజువెల్టుగారులు మొదలుగుమహాపురుషులును మానవస్వాతంత్ర్యధర్మాభ్యుదయమునకు వారి సంస్కారమున కనురూపముగ పనిబూనుచున్న విభమును నిత్యవ్యవహారములు దిగంతములందును చాటుచున్నవి. వర్తమానకాలమునందు ప్రజానాయకులయోగలక్ష్మము యజ్ఞార్థముగాకను స్వార్థపరమై, పరమార్థమునకు బదులు పరమానర్థములకును మూలమగుచున్నది. గతించిన గతికి యేర్పడయందును క్రమవికాసమును బొందిన మానవస్వాతంత్ర్యధర్మము స్వాధీనపరణములందు సంకుచితమగుచున్న విభమును యూరపురాజ్యాంగముల యుదంతము మనోగతము చేయుచున్నది.

* * * *

నాజీ విజృంభణము

జర్మనియం దార్యేతరజాతీయులకు పుట్టుగతులు లేకున్నవి. యూరపునాగరకతకు మూలాధారమైన క్రైస్తవమతధర్మములు ముగించుచున్నది. యూదులు నివాసాధికారములు లేకను దుఃఖవేదన ననుభవించుచున్నారు. యూదులకు సైన్యములందును,

ధనాగారములందును, విద్యాలయము లందు
ను, షరిశ్రమాదులందును స్థానములు దుర్ల
భము లైనవి. సుప్రసిద్ధ శాస్త్రజ్ఞుడు ఏన్
పైనుగారు స్థానభ్రష్టుడై వారి యావదాస్తి
యును ప్రభుత్వమునకు సంక్రమించినది.
హిట్లరు, నిషిగారులు నిర్మింప నమకట్టిన
షరిశుద్ధ మానవధర్మము స్వయంకల్పితావర
ణములందు చైవస్వభావస్వరూపములను గో
ల్పోయి ఆసురస్వభావ స్వరూపములను
దాల్చుట ప్రకృతి ధర్మము. హిట్లరుగారి
సంకల్పము ఆస్వాల్డుమోస్లేగారి సంకల్పము
వలెను స్వాభిమానము, స్వజాతీయాభిమా
నము, సామ్రాజ్యాభిమానము, ఆంగ్లో
సాక్షను జాతీయాభిమానము, శ్వేత జాతీ
యాభిమానము మొదలగు భిన్నావరణము
లందును వృద్ధి క్షయములను పొందుచు
మానవస్వాతంత్ర్య ధర్మము విలయమును
పొందుచున్నది. హిట్లరు, మోస్లే, రూజు
వెల్టుగారులు మొదలగు నాయకుల లక్ష్య
మాసురధర్మపరమైన స్వాధికారాధనమునందు
లగ్నమై యజ్ఞార్థమైన కర్మారాధనము దుర్ల
భము చేయుచున్నది. ప్రజానాయకుల లక్ష్య
ము విశాలమైన మానవ వ్యక్తిస్వాతంత్ర్య
ధర్మమునుండి సంకుచితమైన స్వజాతీయ
ప్రయోజనములందును, స్వీయప్రయోజనము
లందును లగ్నమై స్వాతంత్ర్య ధర్మమహత్త్వ
మును నిరూపము చేయుచు ప్రజాలక్ష్య ప్రపంచమునందు భోగ భాగ్యానుభవము

మును, ప్రపంచలక్ష్యమును నియంతల
మీదను ప్రసరింప జేయుచున్నది.

* * * *

నియంతలు

నిరంకుశసంభవులైన నియంతలు ప్రతిభా
వంతులైనను ధర్మాభ్యుదయమునకు సాధకు
లు గాబాలరు. నిస్సహాయులైన ప్రజలు గొ
ర్రెలమందలువలెను నియంతలను వర్తమాన
కాలమునం దనుసరించుటకు గల కార
ణము ప్రపంచము నావరించిన భయమును,
అజ్ఞానమును కాని జ్ఞాన విశ్వాసములు
కావు. స్వాతంత్ర్యము గల ప్రజలు ఆత్మ
విశ్వాసమును గలిగి చేయగలవనిని, నియం
తలు సమర్థులైనను సఫలము చేయజాలరు.
ఆచారపాశబద్ధమైన ప్రజా సామాన్యమునం
దాత్మవిశ్వాసమును గలుగజేయుటకు స్వాతం
త్ర్యమునకు గల శక్తి పారతంత్ర్యమునకు
గలుగజాలదా. ఫాసిటుధర్మమును నాజీ ధర్మ
మును, వ్యక్తిస్వాతంత్ర్యధర్మప్రయోజనమును
నియంతల స్వభావాభిమానావరణములందు
నిరర్థకముచేయుచున్నవి. సోవిటుధర్మమును,
వ్యక్తిస్వాతంత్ర్య ధర్మమును సిద్ధాంతములం
దంగీకరించు చున్నను, వ్యవహారములందు
నిరర్థకముచేయుచున్నది. నియంతలరాజ్యము
నకుగౌరణము వర్తమాన సందిగ్ధ సమయము
సండుప్రపంచము నావరించినభయభ్రాంతులు
కాని మానవ స్వాతంత్ర్యాభిలాష కాదు.

నకును వైరాగ్యమునకును, నిరంకుశాధికారమునకును ప్రజాస్వామికమునకును, భోగమునకును త్యాగమునకును, స్వార్థమునకును రాజ్యాధికారమునకును, మతాధికారమునకును స్వాతంత్ర్యమునకును, సమన్వయము దుర్లభమైనను చిరకాలము నుండియును నీద్వంద్వధర్మమును సమన్వయము చేయుటకు ప్రపంచము మహాదుఃఖవేదనననుభవించుచున్నది. ధర్మమునకు విజయము సహజమైనను దుఃఖానుభవమనతిక్రమణీయముగ నున్నది. ధర్మారాధనమునకు యజ్ఞపరమైన ఆత్మసాధనమును విస్మరించి స్వార్థపరమైన పరపీడనమును నారాధించుట నియంతలకుసుకరముగ నున్నది. స్వప్రయోజనములకు ధనవంతులకు, బలవంతులకు, విద్యావంతులకు పరపీడనము సుకరముగ నున్నటులు ధర్మప్రయోజనము సుకరము గాకున్నది. సకల మానవులకును వారి తరణోపాయము వారి స్వయంసహాయమునేసాధ్యము. పరులనుండి, వారు మహానియంతలైనను, సాధ్యముకాదు. నియంతలు ధర్మసంస్థాపనమునకు బదులు, ధర్మసంహారమునకు బూనుకొనుట వర్తమానసమయమునందు ప్రపంచమునావరించిన దురదృష్టముగ నున్నది. యూరపు రాజ్యములందు దినదినప్రవర్ధమానులగుచున్న నియంతలయభ్యుదయము ప్రపంచము పరితపించుచున్న శాంతికిని, ధర్మమునకే కాకను,

నియంతల స్వప్రయోజనములకును విఘాతమును గలుగజేయుచున్నది. జర్మనురాజ్యదిగంతములందును, ప్రపంచమునందును నాజివిజయఘోషలు ప్రతిధ్వనిల్లుచున్నను జర్మనువ్యాపారపరిశ్రమలు క్షీణించుచున్నవి. విధమును లెక్కలు తెలుపుచున్నవి. గతవారమునందు ౧౦౦ లక్షల బంగారు మార్కులును, గతసంవత్సరము ౪౦౦౦ లక్షల విదేశముల కరెన్సి చలామణియును తగ్గినవి. జర్మనిప్రయోగించిన ఆర్థికబల శస్త్రాస్త్రములనే యితరరాజ్యములును ప్రయోగించి నాజీవిజయములను నిర్ధక్కుముచేయుచున్నవి.

మానవ స్వాతంత్ర్యధర్మవికాసమునకు పరాక్రమణపరమైన స్వాధారాధనము ప్రతిబంధకమును, పరహిత పరాయణమైన ఆత్మయజ్ఞము సార్థకమును గాగల విధమును ధర్మయూతాపరమైన ప్రపంచేతిహాసముల సంతముఖములను ప్రత్యక్షముచేయుచున్నను పశుప్రవృత్తికి సహజమైన స్వాధారాధనము యజ్ఞార్థమైన కర్మయోగమును దుర్లభమును, కామపరమైన కర్మకలాపమును సులభమును జేయుచున్నది. విషయభోగపరాయణములైన రాజ్యాంగవిధానములును, సాంఘికార్థికమతనిర్ణయములును, వ్యాపారపరిశ్రమ విధానములును నియంతల హస్తములందు ధర్మసంహారమునకు వినియోగపడినటులు, ధర్మసంస్థాపనమునకు వినియోగపడజాలవు.

నియంతల నిరంకుశాచరణములు స్వాతంత్ర్య విలసితములైన గ్రేటుబ్రిటను, ఫ్రాన్సు, అమెరికారాజ్యములందును సమ్మోహమును, సమ్మోహము బుద్ధి నాశనమును గలుగజేయుచున్న విధమును గ్రేటుబ్రిటనునందును ఫాసిటు వ్యాపనము వెల్లడిచేయుచున్నది. ఫాసిటు షక్షములు భిన్నరాజ్యములందును సంకల్పించిన పునర్నిర్మాణవిధానములు ధర్మాధారరహితములై నిరర్థకములగుట సహజము. స్వాతంత్ర్యదేశములకును, జాతులకును సాధ్యమైన స్వార్థపరమైన పునర్నిర్మాణవిధానమైనను పారతంత్ర్యమునందు మునిగియున్న దేశములకును, జాతులకును సాధ్యముగా కున్నది. హిందూస్తానమును సకలవ్యవస్థలందును నావరించిన పారతంత్ర్యము ప్రజానాయకులహృదయమును స్తంభింపజేసిన విధమును దేశవ్యవహారము లన్నియును రుజువు చేయుచున్నవి. పారతంత్ర్య పాశబంధములందును ఆత్మయజ్ఞము సాధ్యముగాగల విధమును వివిధసందర్భములందును గాంధీమహాత్ముని ధర్మయూతాసేవనము ప్రమాణముగ నున్నది.

* * *

గాంధీమహాత్ముడు - ధర్మయూత్రలు

గాంధీమహాత్ముని ధర్మయూత్రలు నియంతలకు స్వాభిమానయూతాసేవనమునకుగాకను ధర్మయూతా సేవనమునకు సాధనములుగ నున్నవి. మానవస్వాతంత్ర్యధర్మాభ్యుదయ

ములకు రాజ్యాంగములందువలెను, సాంఘికార్థికమతరంగములందును గాంధీమహాత్ముని ధర్మయూతాసేవనము హిందూస్తానమునకే కాకను ప్రపంచమున కంతకును మార్గదర్శకముగ నున్నది. గాంధీమహాత్ముడు “అనాసక్త యోగము”నందు పరిస్ఫుటము చేసిన యజ్ఞయూత్రను నిత్యజీవనమునందు సార్థకము చేయుచు నియంతలకును, నాయకులకును, ప్రజలకును యజ్ఞయూతాసేవనమును విశదము చేయుచున్నాడు. గాంధీమహాత్ముడు స్వరాజ్యసంపాదనమునకునిర్ణయించిన త్యాగపరాయణమైన ఆత్మయజ్ఞమునే సాంఘికార్థికమతవ్యవస్థలకును నిర్ణయించుచు వర్తమాన నిస్సహాయస్థితియందు భారతీయులకు పలెను ప్రపంచమునకు తరణోపాయమును విశదము చేయుచున్నాడు. ధర్మనిర్వహణమునకు ప్రయోజనము ధర్మసంస్థాపనముకాని విషయఫలము కాదు. గాంధీమహాత్ముని స్వరాజ్యప్రస్థానము వలెను, ఖద్దరుప్రస్థానమును, హరిజనయూత్రయును, బీహారు భూకంప దుఃఖార్తులపట్ల చేయుచున్న తీర్థయూత్రయును నియంతలకును నాయకులకును నవసరమైన ధర్మయూతావిధానమును నిరూపించుచున్నవి. పరావలంబనమే శరణ్యమైన హిందూస్తానమునందు గాంధీమహాత్ముని యుపదేశాచరణములు, ధర్మానుకూలములైనను, దురారాధ్యము లగుట ప్రకృతిప్రభావము. రాజ్యాంగములందువలెను, సాంఘి

కార్థికనిర్ణయములందును భిన్నపక్షములు వెలయుట ప్రకృతిస్వభావము. రాజ్యాంగములందు శాసనసభలువలెను, సాంఘికార్థిక నిర్ణయములందును సనాతనవర్ణాశ్రమ ధర్మములును యంత్రాలయములును ప్రజానియంతలలత్వము నాకర్షించుట ప్రకృతిస్వభావము. మానవులకు ధర్మారాధనము స్వాతంత్ర్యవికాసమునందు సాధ్యమైనటులు నిర్బంధవిధానమునందు సాధ్యముగాదు. గాంధీమహాత్ముడు కాంగ్రెసు స్వరాజ్యపక్షమునకు జేసిన యాశీర్వాదాధయములనె సనాతనవర్ణాశ్రమ ధర్మపరాయణులకును, యంత్రాలయనిర్వాహకులకును, భూకంపదూఃఖార్తులకును జేయుచున్న విధము ప్రజానాయకుల కనుష్ఠాన యోగ్యముగనున్నది. ధర్మయోగపరాయణమైన సహాయనిరాకరణయోగము, ఖద్దరు దీక్ష, హరిజనయూత్రాదులును, ఆత్మయజ్ఞారాధనవిధానమునకు ప్రమాణములుగ నున్నవి. కాంగ్రెసు స్వరాజ్యపక్షమునకు గాంధీమహాత్ముడు పంపిన యాశీర్వాదములును, సానుభూతియును గాంధీమహాత్ముని ధర్మసంకల్పమును, మానవస్వాతంత్ర్యప్రియత్వమును వెల్లడిచేయుచున్నవి. గాంధీమహాత్ముడు స్వీయధర్మసంరక్షణమును జేసికొనుచు పరులకు స్వాతంత్ర్య ప్రదర్శనమున కవకాశములన గలుగజేయుట వారిమహత్త్వమునకు

నిదర్శనముగ నున్న విధమును డాక్టరు అన్నాది వ్రాసిన లేఖాంశములు వెల్లడిచేయుచున్నవి.

గాంధీమహాత్ముడు కాంగ్రెసు స్వరాజ్యపక్షము నాశీర్వదించినను, స్వరాజ్యపక్ష వ్యవహారములు కాంగ్రెసు సమావేశమై, వ్యవహారవిధానమును నిర్ణయించనంతవరకును కాంగ్రెసువిధానము గాజాలదు. కాంగ్రెసు స్వరాజ్యవిధానమునకు కాంగ్రెసుముద్రను వేయుటవలన నధికతరగౌరవము గలుగునని విశ్వసించుట యనుచితమయి ధర్మప్రయోజనమును నిరర్థకము చేయుచున్నది. హిందూస్తానము నావరించిన సమ్మోహస్థితియందు సకలపక్షములకును స్వధర్మారాధనమును జేయుట కవకాశములు గలవు. యజ్ఞారాధనమున కవకాశములు సకలజనులకును నున్నను, పనిబూనినవారందరును నాయకరూపమునను, నియంతల నామమునను ధర్మాధికారులని తలపోయుట నిరర్థకము. గాంధీమహాత్ముడు స్వధర్మ నిర్వహణము నందును, స్వధర్మాచరణమునందును నితరులకు గలుగజేసిన యవకాశప్రయోజనములనే యితరులును గలుగజేయుట పరార్థమునకు గాక పోయినను స్వాధర్మారాధనమున కైనను ఆత్మావలోకన విశ్వాసములు సాధనములుగ నుండగలవు.

భారతి

సచిత్ర మాసపత్రిక

అధిపతి

కా. నాగేశ్వరరావు

సంపాదకుడు

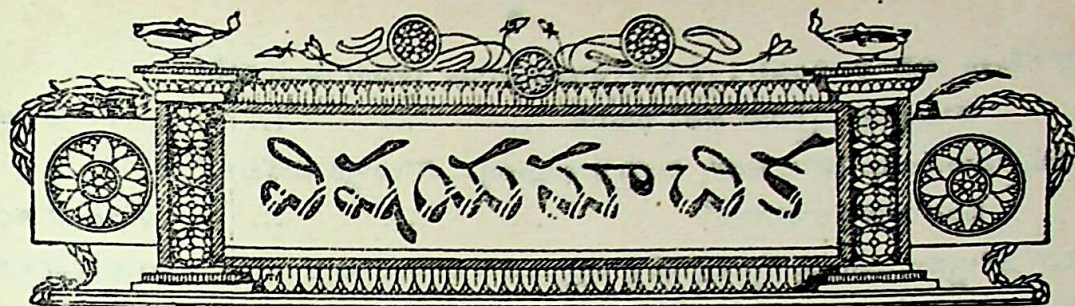
గన్నవరపు సుబ్బరామయ్య

సంపుటము ౧౧, సంచిక ౫

ఆంధ్రపత్రికా ముద్రాలయము, మద్రాసు

౧౯౩౪

Printed at the
ANDHRAPATRIKA PRESS
G. T., Madras.

విశ్వపేమ—కైలాసవాసి జనమంచి వెంకటరామయ్యగారు	౬౨౩-౬౨౪
ఋగ్వేదము—సి. వి. నరసింగరావుగారు	౬౨౫-౬౨౬
లాంఛనములు—మల్లాది రామకృష్ణశాస్త్రిగారు	౬౨౭-౬౨౮
ఆంధ్రక్రియావిశేషములు—ఆకెళ్ల శేషాద్రిగారు	౬౨౯-౬౩౦
ఉమర్ ఖయ్యామ్ కవితాశక్తి—కుందుర్తి నరసింహారావుగారు	౬౩౧-౬౩౩
బొమ్మరిల్లు—మామిడిపూడి వెంకటమ్మగారు	౬౩౪-౬౩౫
సుభాషితము—బొడ్డు బాపిరాజుగారు	౬౩౬-౬౩౭
ఆచారము—వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారు	౬౩౮-౬౩౯
ఘోషా—నందివాడ చిదంబరంగారు	౬౪౦-౬౪౧
జ్ఞానస్వభావసంక్షేపము—పరవస్తు లక్ష్మీనరసింహస్వామిగారు	౬౪౨-౬౪౩
నీలాపనింద—కామేశ్వరమ్మగారు	౬౪౪-౬౪౫
వలసరాజ్యములందు భారతీయశిల్పకళ—తలిశెట్టి రామారావుగారు	౬౪౬-౬౪౭
ఆంధ్రదేశములోని విద్యుచ్ఛక్తి నిర్మాణములు—బ్రూరా లక్ష్మణరావుగారు	౬౪౮-౬౪౯
రేకపల్లి సోమనాథశాస్త్రిగారు—బులుసు పాపయ్యశాస్త్రిగారు	౬౫౦-౬౫౧
తేజోలేఖనము—కే. కృష్ణమూర్తిగారు	౬౫౨-౬౫౩
విరిసెజ్జ—మండపాక పార్వతీశ్వరశాస్త్రిగారు	౬౫౪-౬౫౫
మన యాహారము—గోపీతి జోగిరాజుగారు	౬౫౬-౬౫౭
స్వరాజ్యము—నార్ల వేంకటేశ్వరరావుగారు	౬౫౮-౬౫౯
ప్రపంచదృక్పథము: ఫేసిజమ్—టి. వి. కృష్ణారావుగారు	౬౬౦-౬౬౧
స్త్రీలు-విశ్వవిద్యాలయములు—శేషగిరిరావు పట్నాయక్ గారు	౬౬౨-౬౬౩
పంచాంగబోధ—చివుకుల వెంకటరమణశాస్త్రిగారు	౬౬౪-౬౬౫
ప్రతిఫలం—గిరి	౬౬౬-౬౬౭
మీగడతరకలు—వేశ్యాకులం ఎందుకోసం పుట్టిందీ?	౬౬౮-౬౬౯
కలగూరగంప: తిక్కన చిత్తరువు	౬౭౦-౬౭౧

భారతీయ మహిళామండలి : శ్రీ సీతారామమ్మగారు, శ్రీమతి డి. పార్వతీ				
బాయిగారు, శ్రీమతి ఆల్ఫ్రెడుసతి	౫౧౬			
నక్షత్రమండలము (భావ అధిక, నిజవై శాఖములు)—గొబ్బారి వెంకటా				
నందరాఘవరావుగారు	౫౧౭—౫౨౦			
వినోదశిల్పము—ఇండ్లు కట్టుట, మిద్దె ఇల్లు—కొ. నరసింహాచారిగారు	౫౨౨—౫౨౪			
విమర్శనము—	౫౨౫—౫౨౮			
మనవిమాటలు : ఆంధ్రనరస్వతీ గ్రంథమాల; రావుస్ టైప్ రైటర్				
మెకానిజమ్; వి. ఆర్. చిత్రగారి క్రొత్తనమూనా కర్ర				
సామానులు; తిక్కన చిత్రము	౫౨౯—౫౩౪			
సాభిప్రాయ విశేషములు—	౫౩౫—౫౪౦			

చిత్రములు

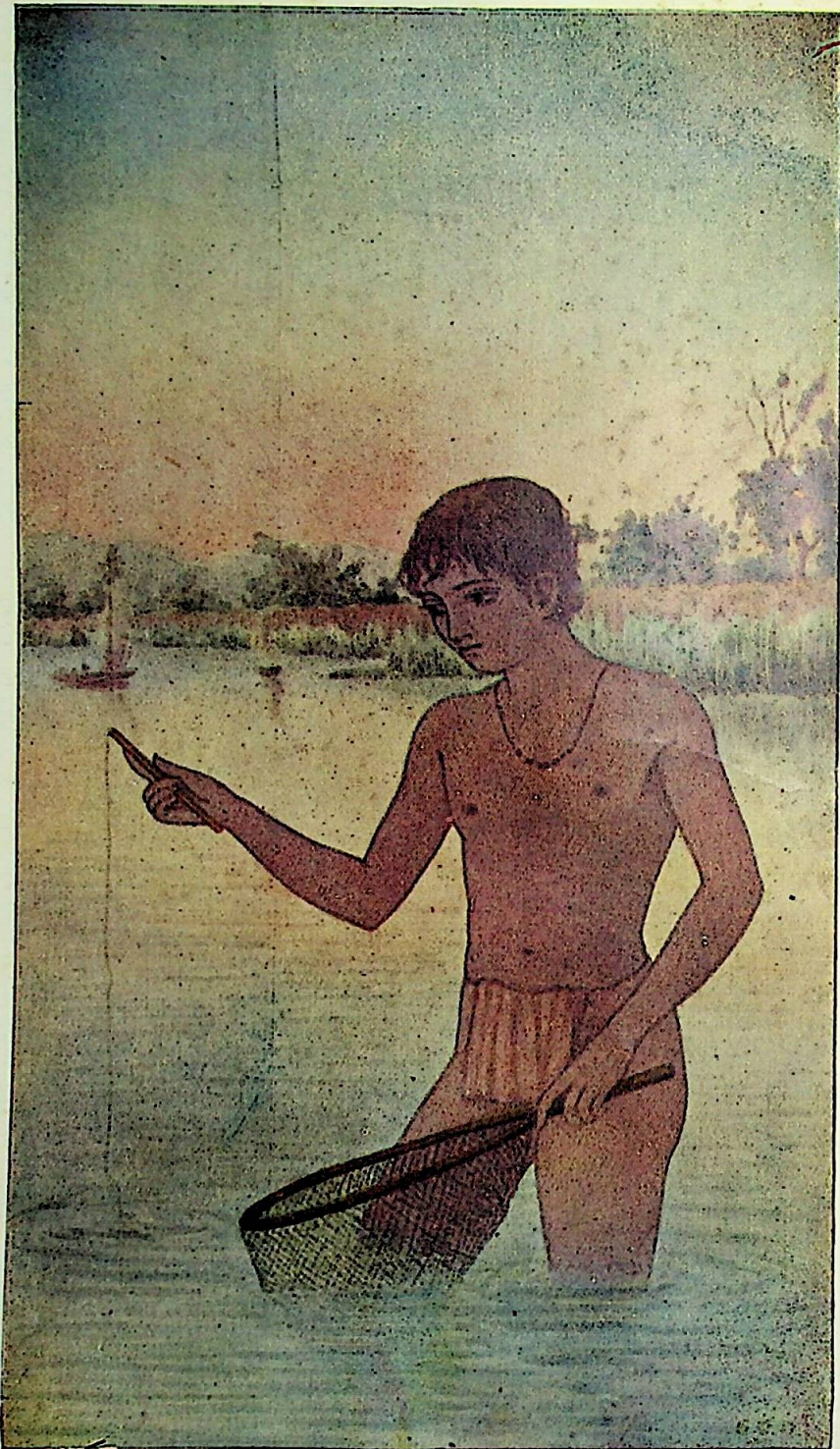
వర్ణచిత్రములు :—జాలరి; మాఘము; ఫాల్గునము.

సాధారణచిత్రములు :—అభినవప్రపరాఘ్యుడు; జి. యస్. ఏ. చిత్రములు ౪; వెన్నెల రేయి; ఉద్యానములోపల; తీర్థస్నానము; పాతకొత్తలు; చాకిరేవు; బల్లారి కోట; తగని దప్పిక; తల్లితనము; కర్రసామాను చిత్రములు; కచ దేవయానలు; బిచ్చగాడు; హిమాలయర్షురి; శ్రీకాళహస్తి; చెరువునుండి; ప్రతిబింబము; పాపనాశనతీర్థము, తిరుపతి; మిశ్రప్రకృతి; సూర్యోదయము; పొగమంచు; కపిలతీర్థము, తిరుపతి; ఏతాలు; అద్దాల ఇల్లు పుదుచ్చేరి; వైశాఖపూజ వ్యంగ్యచిత్రములు; ఇతర చిత్రములును.

సవరణలు

భారతి ఏప్రిల్ (౧౯౩౪) సంచికయందు ముద్రిత మయిన 'దీపారాధన' అను ఛాయా చిత్రము (శ్రీ) పి. యస్. అనవరత్ గారు తీసినది; పి. ఆర్. కృష్ణారావువేర పొరపాటున ముద్రిత మయినది. ఇందుకు విచారించుచున్నాము.

౧౯౩౪ సంవత్సరము మార్చి భారతీయందు ముద్రించిన 'పద్మిని' అను త్రివర్ణ చిత్రము (శ్రీ) ముడుంబ నరసింహాచార్యులుగారు చిత్రించినదికాని అందు ముద్రితమయినట్లు చండ్లుపట్ల రామరావుగారు చిత్రించినది కాదు. అట్లు ముద్రితమగుట పొరపాటుని మనవి.

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

సంపు. ౧౧

భావసంవత్సరము, వైశాఖమాసము (మే ౧౯౩౪)

సంఖ్య ౫

వి శ్వ ప్రే మ

కైలాసవాసి జనమంచి వేంకటరామయ్య

౧

త్రన్న తా నిచ్చుకొనుటయే త్యాగమయ్య
త్యాగమే సృష్టితోఁ బుట్టి యజ్ఞమయ్య
ఎవఁడు నెఱుంగడు సృష్ట్యాది యెఱుఁగె; కలఁడె
తనదు పుట్టుక తా నెఱింగిన జనుండు ?

ఉన్న దొక్కటె బ్రహ్మమం చెన్ను శ్రుతులు
ఒకటె పెక్కయ్యె నొంటిమై నుండలేక
తల్లియెడఁ బట్టఁజాలక పెల్లుబుకుచుఁ
భొంగి పాతెడి స్తన్యంబుపోల్కిఁ గనుచు.

నిష్పనెర సెట్లు పుట్టెనో గుష్పమనియె
మెండుకొని మండె, జగమెల్ల నిండె నొక్క
భవ్య మగు దివ్యతేజంబు పాలకడలి
మీఁది నునుజిడ్డుతరఁగల మిసిమివోలె.

ప్రేమ యాథాతహ్యదయంబె వోయ్యమ మయ్యె
దాని యుచ్చస్వసితమః జగత్ప్రాణమయ్యె
ఊర్పుటావియె తేజమై యుజ్జ్వలించె
నంబు వయ్యెను బాష్పకణంబె యగును.

వ్యక్తమయిన ప్రేమరసార్ణవంబునందు
కాల కర్మ స్వభావయోగమునఁ జేసి
కరడుగట్టిన పయిపాటు గట్టిపడఁగ
ధాత్రియయ్యెను జగ దేకధాత్రి ప్రేమ.

* * *

౨

వివిధమార్గంబులను బట్టి ప్రేమలక్ష్మీ
విశ్వమయతను నిటులొందె విశ్వమయుని
తోడ నతఁ డెట్టులాడిన నాడు చల్లె
సూదితో దారమ ట్లనుసూత్రగతిని.

కలువతోడ తఁ డయినఁ దాఁ గాంతియగును,
సూన మతఁ డైనఁ దాఁ దేనెసోన యగును,
జలద మతఁ డైనఁ దాను క్రొంజలువ యగును,
తల్లి యతఁ డైనఁ దాను దత్ స్తన్యమగును.

ప్రేమసామ్రాజ్యవై భవం బేమి సెప్ప ?
అన్నియును జుట్టుకొనెడు — బేరాస కాదు
అన్నియును మ్రింగు — లయకాలయముఁడు గాదు
కడుపులోఁ బెట్టుకొనుఁ బ్రేమ — కన్నతల్లి.

ఆవరించును భువి జగత్ప్రాణమట్లు
దివియు భువియుఁ ద్రివిక్రమదేవునట్లు;
చేతులను జూచుఁ గౌగిటఁ జేర్చుకొఱకె
పుచ్చుకొనుటకుఁ గా దింక నిచ్చుకొఱకె.

ఋగ్వేదము

ఉత్పత్తి-స్వరూపము

సి. వి. నరసింగరావు, బి. యే., బి. యల్.

మన హిందువులు ముఖ్యముగ అనుష్ఠించు మతము వైదికమత మనబడును. వైదికమత మనగా, వేదమునందు పుట్టిన మతమని యర్థము. వేదములు నాలుగు: ఋగ్వేదము, యజుర్వేదము, సామవేదము, అథర్వవేదము. ఈనాలుగు వేదములలో ఋగ్వేదమే ప్రథమమును, ముఖ్యమును నై యున్నది. ఋషులు గీతముగ పాడిన దేవతాస్తోత్రముల నెల్ల పది గుళుచ్చంబులుగ ఏర్పరచిన గ్రంథము ఋగ్వేదము. ఆ దేవతలకొరకు చేయు యజ్ఞాదికర్మములను చూపునది యజుర్వేదము. పై ఋగ్వేదమునందు పాడిన గీతములనే రాగము చేర్చి గానముగ పాడునదియే సామవేదము. వైద్యము, దుష్టభూతముల ఆవాహనము, విషర్జనము మొదలగు విషయములను గురించి తెలుపునది అథర్వవేదము. ఈ నాలుగు వేదములలో దేవతలస్తోత్రములను తెలుపు ఋగ్వేదమే మన వైదికమతమునకు మూలాధారము. ఋగ్వేదంబున తెలిసిన విషయములు విపులపరచి ఉపనిషత్తులు తెలిపి యున్నవి. మిక్కిలి గంభీరమగు బ్రహ్మవిద్యను తెలుపు ఉపనిషత్తులకు ఋగ్వేదమే మూలాధారమై యున్నది. ఋగ్వేదమును ఆధారముగా గల వరుసచేత ఉపనిషత్తులు ఋగ్వేదమునకు విరుద్ధమైన విషయంబుల నుపదేశింపజాలవు ఋగ్వేదమును, ఉపనిషత్తులును ఏకమతమునే తెలుపుచున్నవని ధృఢముగ తెలియవలెను.

ఋగ్వేదముయొక్క ఉత్పత్తి

ఋగ్వేదమంతయు శబ్దరూపముగ అనాదిగనుండెనని జ్ఞానలైన ఋషులు చెప్పుదురు. అది సత్యమని నమ్మవలసియున్నది. తదనంతరము, కాలక్రమమున ఆర్యులు పంచనదీతీరంబున కురుదురపడు కాలంబున దాస్యుల నంబడు అనార్యజాతులు, ఆర్యులను చుట్టుముట్టి హింసింపసాగిరి. ఆర్యులు కొద్ది జనసంఖ్య

యగుటచే, అనార్యజనసమూహముతో పోరాడ వారలకు కష్టమయ్యె. ఆకాలంబున ఆర్యరాజులవద్ద మహానీయులగు మహర్షులు, కులగురువులై రాజపోషణవర్గములో జీవించుచుండిరి. ఆమహానీయులు మిక్కిలి ఉత్తమభక్తి కలవారై దేవతలను పిలిచి దేవతలతో స్నేహభావముతో సంభాషించుచు, దేవతలకు సోమపానాది నైవేద్యంబుల నొసంగి, వారి అనుగ్రహము వహిసి, దేవతలనుండి సర్వసహాయంబుల బొంది, ఆదైవబలముచేకొని దాస్యుల నోడించి, ఆర్యరాజులకును, జనులకును క్షేమంబు కలుగచేయుచు పెంపొంది దేవసములై యుండిరి. ఆమహానీయులగు ఋషులు గానముగ పాడి దేవతలను పిలిచిన గీతములే నూక్తము లనంబడును. ఒక్కొక్కనూక్తములో నాలుగు, అయిదు, పది, లేక ఇరువది పద్యంబు లుండును. ఆపద్యములకు ఋక్కులని పేరు. ఈ ఋక్కులచే నిర్మింపబడిన దగుటచేతనే ఈగ్రంథమునకు ఋగ్వేదమని పేరుకలిగె; అనగా ఋక్ + వేదము ఋగ్వేదము. అనేకములగు నూక్తములు చేరి ఒకమండల మేర్పడును. పదిమండలములు చేరి ఋగ్వేదంబను మహాగ్రంథము ఏర్పడి యున్నది. ఋగ్వేదమండలములు ఈవిధముగ నేర్పడి యెను. ఈఋషులలో మిక్కిలి ఘనతకెక్కిన మహర్షుల నూక్తంబులెల్ల ఒకంపుచ్చముగ చేర్చి ఈప్రథమ మండలమును ఏర్పరచిరి. ఇది మిశ్రమండలము; అనగా ఇందలి నూక్తంబులను వచించిన ఋషులు ఒకరికొకరు సంబంధములేనివారై యున్నారు. ఇంగు నూటతొంబమనొకండు నూక్తంబులు కానబడుచున్నవి. ప్రథమమండలమునకు శతార్చిన్ అని పేరిడిరి. రెండవ మండలము గృత్సమదమండలమని పేరుపొందియున్నది. ఈమండలమందలి నూక్తము లన్నియు గృత్సమదముషియు, ఆముషిపుత్రులును, శిష్యులును వచించినవి.

వానినెల్ల చేర్చి ఈమండలము నిర్మింపబడినది. ఇందు నలువదియూడు సూక్తంబులు కానబడుచున్నవి. మూడవమండలము విశ్వామిత్రమండలమని పేర్కొనబడియున్నది. ఇందలి సూక్తంబులెల్ల, విశ్వామిత్ర ఋషియును, ఆఋషిపుత్ర, శిష్యవర్గంబుచే వచింపబడియున్నవి. ఇందు అరువదిరెండు సూక్తంబులు కానబడుచున్నవి. చతుర్థమండలము నామదేవమండలము. ఇందలి సూక్తంబులెల్ల నామదేవఋషియు, ఆమహర్షి సంతతివారూను, శిష్యులును వచించిన సూక్తములే. పంచమమండలము గవిస్థిరమండలము. అత్రిఋషియు ఆఋషిపుంగవుని పుత్రులు, శిష్యులు వచించిన యెను బడియేడు సూక్తంబులను చేర్చి, ఈపంచమమండలము నిర్మింపబడియున్నది. ఆరవమండలము భారద్వాజ మండలమని పేర్కొనబడియున్నది. భరద్వాజమహర్షియు, ఆమహర్షి పుత్రశిష్యవర్గంబును వచించిన డెబ్బదియైదు సూక్తంబులు చేరి షష్ఠమండలమై కానబడుచున్నది. సప్తమమండలము వాసిష్ఠమండలమని పేర్కొనిదియున్నది. ఇందలి సూక్తంబులు వసిష్ఠమహర్షియు, ఆమహర్షి పుత్రులు వచించియున్నారు. అష్టమము ప్రాగాఢమండలమని ఎరుంగబడుచున్నది. కణ్వపు ఋషిపుంగవులును, శిష్యవర్గంబును గానముచేసిన సూక్తంబులుచేరి, ఈమండలంబయ్యె. ఇందు సూక్తంబులు కానబడుచున్నవి. తొమ్మిదవ మండలము మిశ్రమండలము అయిది సోమపవనమండలమని పేర్కొనబడియున్నది. ఎల్ల ఋషులును సోమపవనమందేవత నుద్దేశించి వచించిన సూక్తంబులెల్ల చేర్చి ఈమండలము ఏర్పరచిరి. ఇందు సూక్తంబులు కానబడుచున్నవి. ప్రథమ మండలమువలెనే పదియవమండలముకూడ మిశ్రమండలము. ఇందలి సూక్తంబులెల్ల బరిమియొకండు సూక్తంబుల వచించిన ఋషులు, ఒకరికొకరు సంబంధము లేనివారైయున్నారు.

ఋగ్వేదము - దానిఘనత

ఋగ్వేదము అపౌరుషేయ మని చెప్పుదురు. అనగా ఈవేదము పురుషులచే నిర్మింపబడినది కాదు.

స్వతస్సిద్ధముగనే కలిగినదని భావము. అందువలన ఆ గ్రంథమును అప్రతిహత ప్రమాణమని చెప్పుదురు. ఈ వేదము నిత్యశబ్దంబుగ నున్నను ఆయా ఋషులచే దృష్టింపబడి గీతరూపంబుగ వచింపబడియె. ఈవిషయము తర్కించి సాధించుటకు సాధ్యమై యున్నను, ఆతర్కనిచారమునకు ఈన్యాసము తగునైన రంగము కానేరదు. కాలాతీతముగో నిత్యశబ్దంబుగ పరిణమించుచుండిన ఈవేదము కాలావధిలో ఋషులచే గీతరూపంబుగ పాఠబడినవై మరల లోకమునందు ప్రచురంబయ్యె. ఆకాలంబున వ్రాతలేలియని కారణంబున ఈ చతుర్వేదంబులు ముఖపాఠముగానే అనేకశతాబ్దములు పరిణమించుచుండెను.

ఈఋగ్వేదమునకు ప్రమాణాధిక్యము కలుగుటకు నిత్యశబ్దరూపంబుగ పరిణమించు చుండెనని చెప్పుట యేకాక మరిగొన్ని ప్రత్యక్ష కారణంబులు కానబడుచున్నవి. ఈఋగ్వేదమునందు దైవిక సూక్తంబులు కొన్ని కానబడుచున్నవి. ఆ సూక్తములు ఇంద్రియాతీతవిషయములను తెలుపుచున్నవి. ఆ సూక్తములు దశమమండలమున కానబడుచున్నవి. ఆ సూక్తములలో జగత్సృష్టి తెలుపబడియున్నది. జగత్సృష్టిని గురించి ఇట్లుపైని చర్చించుసందర్భమున ఆవిషయము తెలుపబడును. మరియు ఋషులు సూక్తంబుల గానము చేసినపుడు ఆ మూడేవతలు ప్రత్యక్షులై ఆ ఋషులతో సంభాషించి, వారిచే సోమపానములు గ్రహించి, ఆ ఋషులు వేడిన సహాయంబు లొసరుచుండి రని ఈ ఋగ్వేదసూక్తంబులు స్పష్టంబుగ తెలుపుచున్నవి. మరియు, ఇంద్రాదిదేవతలే ఋషుల ప్రార్థనల నంగీకరించి ప్రత్యక్షులై ఆర్యులను నశింపఘానియొడిన దాస్యుల బలమును భంగపరచి ఆర్యులను కాపాడినట్లు ఋగ్వేదము మనకు తెలుపుచున్నది. మరియు దేవతలను పిలిచి వారలతో స్నేహభావంబుగ మెలగుచుండెడి మహనీయులగు మహర్షులు సత్యముకాని విషయంబులను చెప్పి లోకమును మోసపుచ్చుటకు వారల కెట్టి యుద్దేశ్యము కానరాదు. మరియు ఋగ్వేదము, ఇతరమతముల వలె ఏకపురుషుని వాక్యముగ నిలచియుండలేదు. అనగా,

బౌద్ధమతము బుద్ధునిమాటమీదనే నిలిచియున్నది. జైన మతము మహావీరుని మాటమీదనే నిలిచియున్నది. క్రీస్తు మతము, మహమ్మదీయ మతము, పారసీమతము, చీనా మతము- ఈమతము లన్నియును క్రీస్తు, మహమ్మదు, జోరాస్టరు, కనుభూసియసు అను మతోద్ధారకు లగు వారి ఏకపురుషవాక్యముగనే నిలిచియున్నవి. ఆమతోద్ధారకునిమాట విశ్వసించకపోయిన ఆయా మతములందు గౌరవము నీటియావిరివలె ఎగిరిపోవును. మన ఋగ్వేదమున కట్టి దుర్దశ సంభవింపనేరదు. ఇంచుమించుగ మున్నూటిసంఖ్యకు దగ్గరగనుండు మహర్షులు ఒకరి కొకరు సంబంధములేక, వారందరును ఏకగ్రీవముగ వచ్చించిన వాక్యంబులు ఎల్లవిధంబుల విశ్వసనీయములే గాని నేరువిధము గానేరదు. ఋగ్వేదమునందు మరి యొకవిషయము కానబడుచున్నది. ఇతరమతములలోను, మన పురాణంబులలోనునలె నమ్ముట కసాధ్యమైన విషయ మేమియు కానరాదు. ఏమనుజుడును దేవలోకంబులకు పోయి, అక్కడివిషయము లెల్ల చూచినట్లు నట్లు ఋగ్వేదంబున ఎక్కడను చెప్పబడియుండలేదు. దేవతలు ప్రత్యక్షమగుట నమ్మదగినదేనా యని విచారించిన, ఈ కలియుగమునందు గూడ భద్రాచలరాసు దాసుని మొరాలకించి శ్రీరామచూర్తి తురువక్కప్రభు వను తానీషాకు కానబడి ఆయప్పు తీర్చినసంగతి ఆంధ్ర దేశీయుల కందరికి స్పష్టముగ తెలిసినవిషయమే. దేవతలు ఇట్టి ప్రత్యక్షదర్శనము పలుదేశంబులలో పలుజనులకు చూపియున్నారు. దేవతలు ప్రత్యక్షులగుట నమ్మకమున కసాధ్యము కానేరదని దృఢముగ వక్కాణింపవచ్చును. ఆస్తికులు ఈవిషయము మిక్కిలి సమాజమైన విషయమని నమ్మియే యున్నారు.

ఋగ్వేద దేవతలు

దేవతలు ముప్పదిమూవ్వురని ఋగ్వేదము సామాన్యముగ తెలుపుచున్నది. ఈముప్పదిమూడు అనుసంఖ్యలో ఎల్లప్పుడు ఏకముగ నుండు దేవతల సమాహము ఒకటిగనే గణించినట్లు తెలియుచున్నది. మరుత్తులు నలువదితోమ్మండ్రని నేడమే చెప్పుచున్నది. అగ్నినులు

కవలలు; ఎల్లప్పుడును ఇద్దరు ఏకముగనే యుందురు. ద్యావాపృథివి దేవదంపతులు. వీరును ఎల్లప్పుడు ఏకముగనే యుందురు. ఇట్టిదేవతలను ఏకముగ గణించి ముప్పదిమూడు దేవతలని ఋగ్వేదము తెలుపుచున్నది.

ఈ ముప్పదిమూడు దేవతలలో పదునొకండు గురు స్వర్గాదుర్వహితాకమందును, పదునొకండుగురు అంతరిక్షమను మధ్యమహాకమందును, మరి పదునొకండు గురు భూలోకమందును పాలించుచుండురు. ఈమూడు తరగతులుగ ఏర్పడిన దేవతలు, ఆదిత్యులు, రుద్రులు, వసువులని తెలియబడుచున్నారు. ఈదేవతలలో అధికులు తక్కువవారని తారతమ్యము కలదని ఋగ్వేదము స్పష్టముగ తెలుపుచున్నది. దేవతల గుణములను తెలుపునపుడు ఈ తారతమ్యప్రకారముగ దేవతాస్తోత్రము చేయబడును.

ఈఋగ్వేదదేవతలలో కొందరు దేవతలను ఋషు లెల్లప్పుడు కొనియాడుచు, మరికొందరిని ఒకానొకప్పుడు ప్రశంసించుచుండురు. సాధారణముగ నెల్లప్పుడు కొనియాడబడు దేవతలు అగ్ని, ఇంద్రుడు, సోమడు, ద్యావాపృథివి - విష్ణు, సవిత్తు, వాయు, బృహస్పతి, పూష, రుద్ర, యమ, మరుత్తులు - అగ్ని సులునై యున్నారు. ప్రశంసాధిక్యము లేని దేవతలను గురించి ఇందు విశేషముగ తెలుపబడదు.

పై నుదాహరింపబడిన దేవతలలో అగ్ని, ఇంద్ర, సోమలు సామాన్యముగ నెల్లఋషులచే కొనియాడబడియున్నారు. ఇతరదేవతలలో కొందరు ఋషులు కొందరు దేవతలను విశేషముగ కొనియాడి యున్నారు. అట్లు కొనియాడబడిన దేవతలు ఆఋషుల నిష్టదేవత లని యూహింప నాస్పద మున్నది.

౧. అగ్ని

ఎల్ల దేవతలలో అగ్ని దేవుని ఆర్యులందరును తమ కుటుంబదేవతగ పూజించుచుండిరి. ప్రతిదినము త్రికాలములందును ఈ యగ్ని దేవుని ఆర్యులు ఆరాధించుచుండిరి. ఈపద్ధతి నేటివరకును మిక్కిలి శ్రద్ధకలిగిన వైదికులఇండ్లలో జరుగుచునే యున్నది. సామాన్యముగ నవిన

కాలమందు కూడ ఆర్యుల ఇంద్రులలో ఉపనయన వివాహాది విశేషకార్యములు జరుగునపుడు అగ్ని దేవుని పూజ జరుపుదురు. ఇప్పటి యార్యులు ఆ మహానీయు లగు ఆర్యముఘల సంతతి గారని చెప్పబడు ఈయగ్ని దేవుని పూజ యొకటియే కానబడుచున్నది.

అగ్ని దేవుడు కుటుంబమును తేమముగ కాపాడు దేవుడనియును, ధనధాన్యసంపద లాసంగు దేవుడనియును ఈదేవుని ఆర్యముఘులు కొనియాడి ఆరాధించుచుండిరి. నూటొంబది మూడు నూత్తంబుల అగ్ని దేవుని ఋషులు కొనియాడియున్నారు.

మనయార్యుల భ్రాతృకాఖికు చేరిన పారసీలు, ఇప్పటికిని అగ్ని దేవతయే ముఖ్యదేవతగ మిక్కిలిశ్రద్ధా భక్తులతో ఆరాధించుచున్నవారు. ఆ యగ్ని దేవ ప్రసాదముచేత ఆయార్యకాఖివారు ధన సంపదలతో లోకమందు మిక్కిలి ఘనతపహించియున్నారు. మనహిందూ ఆర్యులు అగ్ని దేవుని పూజ మరది ఇప్పటి దురవస్థ స్థితిలో కుండుచున్నారు.

౨. ఇంద్రుడు

ఋషులు ఇంద్రుని మిక్కిలిగ కొనియాడి యున్నారు. అందరు దేవతలలో ఈ ఇంద్రదేవునే అత్యధికముగ ఋగ్వేదఋషులు కొనియాడియున్నారు. ఋగ్వేదమునందు ఇంద్రుని స్తుతించిన నూత్తములు ఇచ్చుటనలువదిరెండు, ఇంద్రుడు మిక్కిలి బలమును, శౌర్యమును గలదేవత ఆర్యులు పంచదీతీరమందు కుదురుపడుకాలమునా అనార్యులగు దాసులు ఆర్యులను నిర్మూలముచేయ సమకట్టియుండిరి. ఆర్యులకుండు దాసులు బలముకలవారై యుద్ధనైపుణ్యము చక్కగ నెరిగియుండిరి. వారిచే చుట్టబడియుండు ఆర్యులు దైవసహాయము లేక బ్రతుకజాలకుండిరి. కాన యుద్ధ కాలంబులందెల్ల ఋషులు ఇంద్రుని స్తోత్రముచేసి పిలిచి, ఇంద్రునిచే దాసులు నోడించి, ఆదాసులు కోటలును, రాజ్యమును, ధనమును ఆర్యరాజులు గ్రహించి తమ రాజ్యమును పెంపుజేసుకొనుచుండిరి. ఇంద్రుడు యుద్ధదేవత; మిక్కిలి స్తోత్రప్రియుడు.

ఋషులొసంగిన సోమపానంబులు గైకొని, వేడిన వరంబు లొసగి ఆర్యజాతిని కాపాడిన దేవుడు ఇంద్రుడేను. పిలిచినప్పుడెల్ల ప్రత్యక్షుడై, స్వయముగ యుద్ధము జరిపి, దాసులైనవారను రూపుమాపి, దాసులు కోటలను పడగొట్టినట్లు నూత్తంబులు వక్కాణించుచున్నవి. కొన్ని సమయంబుల ఇంద్రునికి సహాయముగ విష్ణువును, బృహస్పతియు, అగ్ని దేవుడును, మరుత్తులును తోడుపడినట్లు ఋగ్వేదము తెలుపుచున్నది. ఇంద్రుడు భక్తులకు విశేషముగ ధనమును, ఐశ్వర్యమును ఇచ్చుదేవత.

ఆర్యజాతిని నోడించుచుండిన దుష్టరాక్షసు లగు వృశ్రుడు, వలుడు, కణారుడు, అర్బునుడు మొంటుగా గల రక్కసులగునూడ రూపుమాపి ఆర్యజాతిని కాపాడిన దేవుడు ఇంద్రుడేను. ఆమహత్తమున ఋగ్వేదకాల మప్పుడు, ఇంద్రుడు కుత్సరాజునకై శుష్కశము అసురుని కోటలను పడగొట్టి కుత్సరాజుచేతనే యా యసురుని చంపించెను. దివోదాసరాజు కొరకు శంబరుడను అసురుని జంపెను. శంబరుడు కొండలపై కోటలను గట్టి దివోదాసరాజ్యమును పాడుచేయుచుండెను. దివోదాసుని కులపురుషు ధర్మదాజ ఋషి ప్రార్థింపగ ఇంద్రుడు ప్రత్యక్షమై శంబరుని కొటలను పడగొట్టి, ఆయసురుని జంపి, అతని భాగ్యమంతయు ఇంద్రుడు దివోదాసున కొసగెను. మరియు, దివోదాసుని కొరకే కరంజ, పర్ణయ యను అసురులను కూడ ఇంద్రుడు సంహరించెను.

మరియు రిశిస్త్వంశను రాజుకొరకు ఇంద్రుడు వంగిడి, పిప్రు, మృగయ యను అసురుల కోటలనేకములు ధూమిచదరముచేసి, ఆ యసురుల రూపుమాపి రిశిస్త్వని రక్షించెను. దధీతియను రాజునకై చుమరి, ధుని యను అసురుల కోటలు ధ్వంసముచేసి ఆయసురులను యమపురికి పంపెను.

పూరురాజునకై దాసుల కోటలను ఇంద్రుడు పడగొట్టెను. మరల పూరుని వంశజుడగు పురుకుత్స రాజు కొరకు కూడ ఇంద్రుడు దాసులు

కోటలను విరుగగొట్టెను. తుజయను రాజును రక్షించు కొరకు ఇంద్రుడు వేతసుతుగ్రయను అసురులను యమ లోకమునకు పంపెను. ఆర్యజాతిని తండ్రివలె ఇట్లు కాపాడిన ఇంద్రదేవుని యారాధనకాలక్రమమున ఆర్యుల సంతతివారు ఉపేక్షించి, ఆమహనీయుడగు దేవుని మరచిరి. ఆవోషముచేతనే ఇటీవల వచ్చిన ఆర్యరాజులు యుద్ధమునందు పరాజితులై పరరాష్ట్ర రాజవశులై, పరరాష్ట్రరాజాజ్ఞకు లోబడినవారై మెలగవలసివచ్చె. ఇంద్రుని ఆరాధించిన ఈదురవస్థ తప్పకపోవును.

3. సోమదేవుడు

ఋగ్వేదఋషు లందఱును సోమని కొనియాడి సూక్తంబుల వనించిరి. సోమదేవుడు చంద్రమండలాధిపతి. సోముడే సస్యముల కధిపతి. సోమరసము నొసగు లతకును “సోమ”మనియే పేరికిరి. వృక్షజాతిలో సోమ రసము నొసగులతయే వృక్షరాజ మని తలచుచుండిరి. చంద్రమండలాధిపతికిని, వృక్షజాతికి రాజుగ నెన్ను బడిన సోమలతకును “సోమ” మను ఏకనామధేయ ముండుటచేత వేదఋషులు సూక్తంబులందు చంద్ర మండలాధిపతికిని, సోమలతకును అభేదంబుగ స్తోత్రంబు చేయుచుండిరి. ఈవిషయము తొమ్మిదవమండల మగు “సోమపవహన” మండలమందు చక్కగ తెలియు చున్నది. నూటపదునాలుగు సోమపవహన సూక్తంబులు కానబడుచున్నవి. ఆయురారోగ్యమును, ధనము, ధాన్యమును, సంతతియు, కీర్తియు నొసంగుదేవు డని సోమదేవుని ఋగ్వేదము తెలుపుచున్నది. సోమదేవుడు అన్నమున కధిపతి యగుటచే సోమదేవుని భజించినవారికి అక్షయముగ అన్నము లభించును.

౪. ద్యౌవా పృథివి

ఆకాశమునకును, భూమండలమునకును ద్యౌవా పృథివిదేవతలు అధిపతులై యున్నారు. ఈ దేవతలు భార్యాభర్తలు. పృథివి, భూదేవి, భార్య; ద్యౌవసుదేవుడు ఆకాశమున కధిపతి; భర్త. ఈ దేవ దంపతులు దేవతల కందరికి మాతాపితలని ఋగ్వేదము తెలుపు

చున్నది. ఆయురారోగ్య సంపదలకొరకును, అన్నము జ్ఞానముకొరకును ఈదేవతలను ఋషులు ఆరాధించుచుండిరి. ఈదేవతలు మిక్కిలి దయాద్రు మనస్కులని కొనియాడియున్నారు.

గి. విష్ణువు

విష్ణువే జగత్కర్తయనియును, జగత్తును మూడంతస్తులుగ విభజించిన దేవుడనియును, ముల్లోకములను కొలచినవాడనియును, ముల్లోకముల కధిపతియనియును ఋగ్వేదము విష్ణువునుగించి తెలిపియున్నది. మరియు, శాశ్వతమగు ఉత్తమలోకనాయకుడు విష్ణువే యనిపూడ ఋగ్వేదము తెలుపుచున్నది. వేదఋషులు శాశ్వతమగు విష్ణులోకమును సొంది అంగు శాశ్వతానందపదమును అనుభవించుకొనుచుండురు. ఈ ఋగ్వేదము ననుసరించియే “తద్విష్ణోః పరమపదం” అని ఉపనిషత్తులు చెప్పుచున్నవి.

విష్ణువును గురించి ఏడు సూక్తములు కానబడుచున్నవి.

ఊ. సవితృ

సూర్యమండలమం దాసీనుడై కొలువుతీరియున్న విష్ణువే సవితృదేవు డని ఋగ్వేదము తెలుపుచున్నది. విష్ణువును వర్ణించిన గుణములనే సవితృనందు కూడ ఋగ్వేదము ఆరోపించుచున్నది. భూమియం దుండు జీవరాసులకు సూర్యమండలమం దున్న సవితృదేవుడే ప్రాణము, బలము, శక్తి నొసంగు దేవుడని ఋగ్వేదము తెలుపుచున్నది. సవితృదేవుడే దేవతల కధిపతియనియు, దేవతలందఱు సవితృని ఆజ్ఞకులోబడి వర్తింతురనియు ఋగ్వేదము స్పష్టముగ తెలుపుచున్నది. ఇప్పుడు మన హిందూదేశమందు ద్వైజులు ప్రతిదినము పఠించుగాయత్ర మంత్రము సవితృదేవునిగురించిన స్తోత్రమేను. సవితృదేవుని గురించి పది సూక్తంబులు కానబడు చున్నవి.

2. వాయుదేవుడు

ఋగ్వేదము వాయుదేవుని మిక్కిలి గొప్పదేవునిగ కొనియాడి యున్నది. దేవతలందరిలో వాయు

దేవుడు ప్రభముననియును, ఆయురారోగ్యమును, ధనమును అమితముగ నిచ్చు దేవుడనియును వాయుదేవుని ఋగ్వేదము కొనియాడుచున్నది. అమృతము నొసంగ శబరదుఘయను కామధేనువు వాయుదేవునివద్దనే యున్నది. వాయుదేవుడు భక్తులను ఈ భూలోకమందును, పరలోకమందును రక్షించు దేవుడని ఋగ్వేదము తెలుపుచున్నది.

ఈ ఋగ్వేదము ననుసరించియే వాయుదేవుడు పంచవాయురూపమున మన శరీరము కాపాడుచున్నాడని ఉపనిషత్తులు తెలుపుచున్నవి.

వాయుదేవునిగురించి పదమాడు సూక్తంబులు ఋగ్వేదంబున కానబడుచున్నవి.

౮. ఆదిత్యులు

కొందరు దేవతలు ఆదిత్యులనబడుదురు. ఆదిత్యులనగా అదితిపుత్రులని యర్థము. అదితిదేవి భర్త దక్షుడు. ఋగ్వేదమునందు ఆదిత్యులని ఏడు లేక ఎనిమిది దేవతలపేర్లు తెలియుచున్నవి. మిత్ర, వరుణ, ఆర్యమణ యను దేవతలు ఆదిత్యులని ఋగ్వేదము పలు సూక్తంబుల చెప్పుచున్నది. మరియు అంశ, భగ, పూష, దక్ష అనికూడ అక్కడక్కడ కానబడుచున్నది. ఈ ఆదిత్యులలో మొదట నుదాహరించిన మువ్వురు దేవతలనే ఋగ్వేదము విశేషముగ కొనియాడియున్నది.

మిత్రుడు భక్తులయందు మిత్రభావము కలిగి రక్షించువాడని ఋగ్వేదము తెలుపుచున్నది.

వరుణుడు దేవరాజనియు, ధర్మనియామకుడనియు, పాపులను శిక్షించుదేవుడనియు, ప్రార్థించు వారలకు పాపము తొలగించి రక్షించువాడనియు ఋగ్వేదము చెప్పుచున్నది. ఆర్యమణుడు ప్రాతఃకాలమునకు అధిపతిదేవత. భజించువారలకు ఆధికముగ లాభము నొసంగు దేవుడు.

౯. పూష

పూష యను దేవుడు ఆదిత్యులలో చేరిన దేవతయైనను, వేదములు ఈదేవుని విశేషభక్తితో ఆరా

ధించుచుండిరి. ఈదేవుడు మార్గంబులను ప్రయాణస్థులను పశ్వాశీవులను, పశువులమేతయగు వీడుధూములను కాపాడుదేవుడు. భజించువారలకు దండిగ అన్న మొసగి పుష్టిని కలిగించు దేవుడు. పూష మేషవాహనుడు దక్ష, భగ, అంశ, మార్తాండులు కూడ ఆదిత్యులలో చేరిన దేవతలేను.

౧౦. బృహస్పతి

ఈదేవుని బ్రహ్మజస్పతియనికూడ నామాంతరముతో పిలుచుచుండిరి. ఋగ్వేదమునందు బృహస్పతియని ఎరుంగబడు దేవుడే పురాణములందు బ్రహ్మ లేక చతుర్ముఖ బ్రహ్మయని ఎరుంగబడుచుండును. బృహస్పతిదేవుని రాణి సూర్యతాదేవి. బృహస్పతి ఇతర దేవతలకును, వేదమునకును తండ్రి యని ఋషులు కొనియాడుచుండిరి. బృహస్పతి భక్తులకు అన్నము, ధనము, ఉత్తమజ్ఞానము నొసంగుదేవుడనియు, ధర్మముగ చరించు వారలకు రక్షకుడనియు ఋగ్వేదము తెలుపుచున్నది.

బృహస్పతిని గురించి తొమ్మిది పూర్ణసూక్తములును, పదునొకండు సూక్తములలో కొన్ని ఋక్కులును వాక్రచ్చుచున్నవి.

౧౧. రుద్రుడు

ఉత్తమకౌషధములకు అధిపతిదేవుడు రుద్రుడని ఋగ్వేదము తెలుపుచున్నది. దేవవైద్యుడు. మిక్కిలి బలిష్ఠుండగు దేవుడు. భక్తులకు ఆయురారోగ్యంబులును, బలమును, సుఖసంతోషంబులను రుద్రదేవుం డొసంగునని ఋగ్వేదము కొనియాడి యున్నది. రుద్రుడు రౌద్రుడుగ నుండుదేవుడగుచే శాంతుడుగ నుండ రుద్రుని ప్రార్థించుచుండిరి.

రుద్రదేవుని రాణి రోదసిదేవి. రుద్రుడు పృథ్వియను దేవినికూడ భార్యగ పొందియుండెను. పృథ్విదేవి గర్భసంజాతులే మరుత్తులు.

ఋగ్వేదమునందు మాడు రుద్రసూక్తములు కానబడుచున్నవి.

౧౨. మరుత్తులు

మరుత్తులు నూనవని తొమ్మిదిగఱు దేవతలు. ఎల్లప్పుడు ఏకసంఘముగనే యుందురు. ఈదేవతలు రుద్రదేవుని పుత్రులు. పృథ్విదేవి మరుత్తుల తల్లి. ఒకానొక సూక్తమందు మరుత్తులు వాయుదేవుని పుత్రు లనికూడ చెప్పబడియున్నది. ఈదేవతలు తుపానులకు ఆధిపతులు. ఆరోగ్యము నొసగు దేవతలు. ఇంద్రుని మిత్రులు. భక్తుల నెల్లప్పుడు కాపాడు దేవతలు. భక్తులకు బలమును, బలిష్ఠులను పుత్రులను, విశేషధనంబును ఒసంగు దేవత లని మరుత్తులు కొనియాడబడియున్నారు. లేళ్లు మరుత్తుల వాహనములు.

౧౩. సూర్యుడు

సూర్యమండలమున కధిపతి సూర్యుడు. ఋగ్వేదమునందు సూర్యుడు రోగనివారకుడనియును, కష్టంబులును, పరాభవంబులును తొలగించువా డనియును చెప్పబడియున్నది. యుద్ధకాలమందు సూర్యుని వేడిన జయము కలుగజేయును. విశ్వరథమును కూడ నొసంగు దేవుడు. పడినూడు సూక్తంబులలో సూర్యుడు స్తుతింపబడియున్నాడు.

౧౪. వైవస్వతుడు (?)

ప్రాతఃకాలమందు సూర్యమండలముం దుండు దేవుడు వైవస్వతుని ప్రార్థించుచుండిరి. ఈవైవస్వదేయముని పిత. అశ్వినులుకూడ వైవస్వతుని పుత్రులేను.

౧౫. యముడు

యముడు వైవస్వతుని కుమారుడు. పితృలోక నాయకుడు. పాపపుణ్యంబులను విచారింపి పాపులను శిక్షించు దేవుడు. పుణ్యాత్ములను పుణ్యలోకంబులకు పంపును.

౧౬. అశ్వినులు

ఈదేవతలు కవలలు; వైవస్వతుని పుత్రులు, యముని తమ్ములు. పితృలప్పుడు ఏకముగనే యుందురు. వీరలు మిక్కిలి రూపవంతులు. సూర్యుని పుత్ర యగు

సూర్యాదేవిని, అశ్విను లిరువురు వివాహమాడి, ఆ సూర్యాదేవినికూడ తమ రథంబున నెక్కించుకొనిపోవుచుందురు. అశ్వినులు భక్తులయందు అత్యంతప్రీతి గలవారు. భక్తులకు సంభవించు కీడులనెల్ల తొలగించుచు, వారలు కోరిన కోరికలెల్ల నెరవేర్చుచుందురు. వేద ఋషులెల్లరును కష్టకాలమందు అశ్వినులనే ప్రార్థించుచుండిరి. ధనధాన్యంబులును, ఆయురారోగ్యంబులును, అశ్వినులు భక్తుల కొసంగుచుండిరి. ఈ దేవతలు చేసిన అనే కోపకారంబులను ఋషులు అనేకసూక్తంబులంగు తెలుపుచు అశ్వినులను స్తోత్రముచేసి యున్నారు. భుజ్య, కర్కండు, అత్రి, పురుకుత్సుడు, వసిష్ఠుడు, సృతార్థుడు, దీర్ఘతమశు, దీర్ఘశ్రవశుడు, కాశీవాసుడు, అంతకుడు, వయ్య, సుచంతి, దివోదాసాది-అనేక రాజులకు, ఇంక అనేకులకు ప్రత్యక్షమై అశ్వినులు వారి వారి కష్టంబుల తొలగించి, వారివారి కోరికల నొసంగి రక్షించుచుండిరి. ఎల్లరు ఋషులును అశ్వినుల నారాధించి, వారివలన మేలును పొందియే యున్నారు. ఈ దేవతలు చేసిన యుపకారంబుల నెల్ల తెలుప ఇక్కడ నవకాశము లేనందున ఇంతిటితో ఈవిషయము ముగింపబడుచున్నది.

౧౭. మరికొందరు

మరికొందరుదేవతలనుకూడ ఋగ్వేదము తెలుపుచున్నది. పర్జన్యుడు ఇంద్రుని తమ్ముడు; వర్షముల కధిపతి దేవత.

త్యష్టదేవశిర్షి. బృహద్దివాదేవి త్యష్టదేవునిదేవి. భారతిదేవి త్యష్ట కూతురు. వాయుదేవుడు త్యష్ట అల్లుడు. ఈదేవుడు గర్భమందుండు పిండమును కాపాడును.

అహిబుద్ధియ యను దేవుడు సముద్రంబున నుండు దేవత. వనస్పతి దేవత వృక్షజాతిని కాపాడు దేవత.

పరవ్రతయనుదేవుడు పరవ్రతముల కధిపతి.

(సశేషము.)

౧. ప్రియావిరహకవి :

(అసలుపేరు సాహసాంకుషని సమక్తికర్ణామృతమువలన తెలుస్తూఉన్నది. చక్రవాకవిరహవర్ణనమున ఈ లాంఛనము అమరికొండవచ్చునని తోచుచున్నది.)

ద్రి

నం కాతి నిరీక్ష్య తత్ర సవిశు
ర్హింబం సముతో ముహు
శ్చంచా మార్తి పురఃస్థితాం సహచరీం
దుఃఖేన మంవోద్యమామ్,
అస్తం యాస్యతి భాస్కరోఽయ ముదయా
దిత్యాకుల శ్చేతసా
చక్రాహ్వో నసుఖం దివాపి లభతే
ధి స్తుభితాన్ కామినః.
పక్షా వృత్తిపతి శ్చితా నిపతతి
క్రోడం నభై రుల్లిఖ
మృద్వాప్సేణచ చతుషా సహచరీం
ధ్యాయ మృహు ర్విక్షుతే,
చక్రాహ్వో దివసావసానసమయే
తత్ర తక్కరో మృన్మనా
యేనాలోహిత మండలోఽపి
కృపయా నాస్తం రవి ర్గచ్ఛతి.
(సుభాషితావళి ౧౯౨౦, ౨౧)

౨. వృద్ధి (వృద్ధకవి?)

నారేనేవ స్థితా
పాదేనై కేన కుంచితగ్రీవమ్,
జనయతి కుముదభ్రాంతిం
వృద్ధబకో బాలమత్స్యానామ్.
(కార్జునరపద్ధతి ౧౦౯)

(ఈ పద్యము సుభాషితావళిలోకూడ ఉదహరింపబడినది. 'వృద్ధబకీ' అని ఆఫ్రేట్ పండితుని పాఠము:—ఉత్తరాద్ధాన్ని చాలావ్యాకరణగ్రంథములు

ఉపయోగించుకున్నవి:— సంక్షిప్తసారం vii-౭౨; దుర్బటవృత్తి ii-౧-౬౫; శబ్దకాస్తుభం, పే. ౬౨౩;—కాని అన్నిటిలోనూ 'సూర్యబకః' అన్న పాఠము కనబడతూన్నది :

3. జఘనస్థలీఘటకుడు (అర్గతాచార్యుడు)
వపు రమపమం నాభేరూర్ధ్వం విధాయ మృగీదృశో
లలితలలితై రంగన్యాసైః పురా రభసాదిన,
తదను సహసా భిన్నేనేవ ప్రబాపతిసా భృశం
పృగులపృగులా స్థూలస్థూలా కృతా జఘనస్థలీ.

(నమిసాధువు, రుద్రబుకన్యాబంకారటికలో ఈపద్యాన్ని ఉదాహరించినాడు. XI-౭.)

౪. రుదతీపండితుడు.

విశ్రాంతో దివస స్తటి మయ మట
త్యస్తాచల స్యాంకుమాన్
సంప్ర త్యంకురితాంధకారపటలైః
లంబాలకా ద్యౌ రభూత్,
ఏ హ్యస్తర్విశ వేశ్యనః శశిముఖ
ద్వారస్థలీతోరణ
స్తం భాలంబితబాహువల్లి రుదతీ
కిం త్వం పశ్యః పశ్యసి.

(నద్యుత్పత్తి (పా. ౫-౪-౧౫౩) అన్న సూత్రాన్ని అనుసరించి విధిగా కప్రత్యయము చేరి- స్తంభాలంబిత బాహువల్లికే-కానాలిసింది. కాని - సమాసాంతవిధి రనిత్యః- అనేపరిభాష ఆసలాతో సరిపోతుంది అని శ్రీమతి మాలతీనేన్, ఎం. ఎ. అభిప్రాయం. ద్వారస్థలీతోరణ రెండుమాటలకీ అర్థం సమానమే. మరి, ఈ సమాసవిధానాన్ని ఏలా సమర్థించాలి?)

౫. నేత్రత్రిభాగయశనామి

ప్రిడాయోగా న్నతవదనయా సన్నిపాతే గురుణాం
బద్ధోత్కంపం స్తనకలశమో ర్మమ్య మంతర్నియమ్య,

తిష్ఠేష్యుక్తం కిమివ నతయా యత్ సముత్స్పృజ్య బాష్పం
మ య్యాసక్త శ్చ కితహరిణీహరిణీత్ర త్రిభాగః

౬. చంద్ర (హిమకరకర) కవి

జలధర జలభరనకరై
రవహర పరితాప ముద్ధుతం జగతః,
నోచే దపసర చూరం
హిమకరకర చర్యనం వితర.

౭. కపోలకవి

ద్విధా విధాయ శీతాంతుం
కపాలా కృతనాన్ విధిః
తన్వ్యాః తద్రసనివ్యం ద
బింబనో రచనావరీ.

౮. కర్ణోత్పలుడు

అంసాకృష్టదుహలయా సరభసం
గూఢౌ భుజాభ్యాం స్తనా
వాకృష్టే ఓఘనాంకుకే కృత మధః
సంసక్త మూరుద్వయమ్,
నాభీనూలనిబద్ధచతుషి తయా
ప్రీడానతాంగా ప్రయే
దీపః ఘాత్యైవైతావేషితశిఖః
కర్ణోత్పలే నాహతః.

౯. అపిదేవుడు

కృచిదవ రవి ర్జ్వాప్యచ్ఛేది కృచిత్ ప్రమరాచిర
ద్వ్యుతిరవ చమత్కారి క్వాపి త్పాకరవ స్మృదు,
శిఖివ దన్మజా క్వాపి క్వాపి ప్రదీపవ సుజ్వలం
విజయి కిమపి శోభితః సారస్వతం త దుపాస్మహే.

౧౦. నవకరకవి (నవీన ?)

నిరానందాః కాంచే మధుని పరిభుక్తోజ్జ్వితరసే
వనే వ్యంభోబానా మనికృతసుఖేషు ప్రతిహతాః,
ఇదానీం చూతానాం ముకుళమధుషు ప్రేమసరసా
నవీనే హ్విహతం దగతి పరిగాఢం మధులిహః.

౧౧. పికనికరకవి

వసంతాగ్నా మగ్నా చిరవిరహదుగ్ధా సహచరీ
యది ప్రాణాన్ మంచే త్తదిహ వగ భాగీ భవతు కః
రయోవా స్నేహోవా కుసుమసమయోవేతి విమృశ
స్తుహీతి ప్రవృత్తం పికనికర ఝంకార మశృణోత్.

౧౨. భవభీతుడు

మహాశయ్యా భూమి ర్మృస్పృణ మపధానం భుజలతా
వితానం చాకాశం వ్యజన మనుహలోఽయ మనిలః,
స్ఫురదీప శ్చంద్రః సురభివనితాసంగమదితః
సుఖం శాంతః శేతే నమచ భవభీతో నృపఇవ.

౧౩. భేరీభ్రమరకవి

రంభోరు షీప లోచనార్ధ మభివో
బాణాన్ వృధా మన్యః
సంధతాం ధను రుజ్జుతు త్తాణ మివో
భ్రూవల్లి మల్లాసయ,
కిం చాంతర్నిహితానురాగమధురా
మవ్యక్తవర్ణక్రమాం
ముగ్ధే వాచ ముదీరయాస్తు జగతో
వీణాసు భేరీభ్రమః.
(సదుక్తికర్ణమృతం ౨-౪౯-౧)

౧౪. మలయజకవి

కృచ మలయజతటిజన్మస్థానం కృవ లేచ వానేచరాః
కృఖిలు పరకుచ్ఛేదః క్వాసా దిగంతరసంగతిః,
కృచ ఖిరశిలాపట్టే ఘృష్టిః కృవ పంకసరూపతా
మలయజసఖే మాగాః ఖేదం గుణా స్తవ వైరిణః.

౧౫. వాగీణాచార్యుడు :

ఆతంత్రీ వ్యాగీణా స్తనయుగళమగ్రీవ కలకా
వనజ్జం దృష్ణీలోత్పలజళ మపత్రోరుకదరీ,
అకాండా దోర్వల్లి వదన మకలంకః శశధర
స్తదస్యా సారూప్యం భువనవిపరీతం ఘటయతి.

౧౬. మార్జారకవి

ప్రత్యుషే గురుసన్నిధౌ గృహశుశ్చ
తత్త ద్రహోజల్పితమ్
ప్రస్తోతుం పరిహాసకారిణి పదై
రద్ధోద్ధితై రుద్యతే,
శ్రోడాశారికయా నిలీయ నిభృతం
త్రాతుం భయార్తా వధూం
ప్రారబ్ధః సహవైవ సంభ్రమకరో
మార్జారగర్జారవః.

౧౭. లోపాముద్రకవి

తావద్వేలావిషమసలిలావర్తనాభీనికుంజ
శ్రోడాభ్రామ్యన్మకరశిఖరిగ్రావరౌద్రః సముద్రః,
దృష్టా యావత్సఖియ చుకుశీభూతనిష్పందమూర్తిః
లోపాముద్రాసహచరకరస్వప్తికోశ్సంగవర్తి.

౧౮. ప్రియముఖ్యుడు

(పద్యగతమైన భావానికి అనుగుణ్యంగా ఈ
పేరు వచ్చిఉంటుందని ప్రా. వేనీస్ అభిప్రాయము).

ఛాయా మంభసి విప్రయోగకృపణః
స్వాం మశ్యమానా ప్రియాం
చక్రాహోవ వచనాత్ బిసాంకుర మభి
ప్రేర్యాననేఽస్యా స్తతః,
దృష్ట్యాం పుత్ర మేత యేరితమితి
ప్రీత స్తమే వాదశ

ద్యౌయూధః పరమార్థవ సుతరాం
లోకః సుఖీ శేతరః.

౧౯. నీలకవి

మంఃం నిధేహి చరణౌ పరిధేహి నీలం
నాసః పిధేహి వలగూవలిమంచలేన,
మాజల్ప సాహసీని శారదచంద్రకాంత
దంతాంశవ స్తవ తమాంసి సమాపయంతి.

[భారతి, శ్రీముఖత్రావణసంచికలో కొందరు
మహాకవుల లాంఛనములను, వానికి సంబంధించిన పద్య
ములను ప్రకటించుటకు వీలయినది. పరిశిష్టప్రకరణ
మున, తరువాత లభించిన పద్యములను ప్రకటిస్తూ
ఉన్నాను. పైన ఉదహరించిన కవులను కొందరిని
గూర్చి, శ్రీమతి మాలతీసేన్ ఎం. ఎ. (కలకత్తా)
నాకు తెలియజేసినందున కృతజ్ఞుణ్ణి.

ఘనశ్యాముడు (దశకుమారచరిత్రటికలో) దం
డికి, ఆ ఆభిధానం-లాంఛనం - పూర్వశీతికాప్రారంభ
మందున్న 'బ్రహ్మాండః ధ్రువదండః...' అన్న పద్యంవలన
వచ్చిఉంటుందని అభిప్రాయపడినాడు. కాని అసలు
పేరేమిటో చెప్పలేదు.

భవభూతితలస్పర్శినివ్యాఖ్యలో వీరరాఘవుడు
'కులచలేంద్రాదపి కోటిసారః -' అన్న కోటిసారకవి
పద్యభాగాన్ని ఉదాహరించినాడు. పద్యమంతా
ఎక్కడా లభించలేదు.]

త్రైనుగుభాషలో వండుచున్నాడు మొదలగు నవి వర్తమానార్థములు. వండుగలడు మొదలగునవి భవిష్యదర్థములు.

అందు వండుచున్నాడు మొదలగు వర్తమానార్థరూపములు చిన్నయసూరిబాలవ్యాకరణమునుబట్టి యీక్రిందఁ జెప్పబోవు రెండురీతులుగా నేర్పడుచున్నవి.

౧. వండుధాతువునకుంటే “వర్తమానంబున లట్టు” (బాలవ్యా. క్రియా. పరి. ౨. స్థా.) అను నూత్రముచే లట్లు వచ్చును. ‘ఉదంతంబునకు లట్లు పరంబగునపు డున్నానుబంధం బు’ (క్రి. ప. ౧౩.) అనునూత్రముచే నున్నానుబంధము రాఁగా ‘వండు + ఉన్న + లట్’ అని యుండును. ‘ఉన్న శబ్దంబు పరంబగునపుడు చువర్ణకం బు’ (క్రి. ప. ౧౪) అనునూత్రముచే ధాతువునకు ‘చు’ వర్ణకమును, ‘ఉత్తున కచ్చు’ పరంబగునపుడు సంధి యగు’ (సంధి. ప. ౧) అను నూత్రముచే ‘చు’ వర్ణకోన్నానుబంధముల యుకారములకు సంధియు రాఁగా ‘వండుచున్న + లట్’ అని యగును. లట్టుయొక్క స్థానంబున ‘లకారంబునకు డుక్తువురునుముష్ణగు’ (క్రి. ప. ౮) అనునూత్రముచే నాటుప్రత్యయములును వచ్చును. ‘అందు వరుసను రెండేసి ప్రథమమధ్యమోత్తమంబు లనంబు’ (క్రి. ప. ౯), ‘వానిలో గుములు బహువచనంబులు పెరి లేక వచనంబులు’ (క్రి. ప. ౧౦) అను రెండునూత్రముల సహాయముచే యుష్మదస్మదతిరిక్త నామార్థంబున ‘నామయుష్మదస్మదర్థంబులందుం బ్రథమ మధ్యమోత్తమంబు లు’ (క్రి. ౧౧) అనునూత్రముచే బ్రథమ పురుషైకవచన ము ‘డుక్’ వచ్చును. (ఇట్ల సంస్కృత వ్యాకరణమర్యాదచే జకారంబున కిత్సంజ్ఞాలోపంబులు వచ్చును.) ఇప్పుడు ‘వండుచున్న + డు’ అని

యుండఁగా ‘దివీతరంబగు డుష్టు పరంబగునపు డున్నానుబంధంబునకు దీర్ఘంబు’ (క్రి. ప. ౧౫) అనునూత్రముచే దీర్ఘమును ‘జిత్తు బింగుపూర్వకం బు’ (తత్స. ప. ౧౯) అనునూత్రముచే నర్థబింగువును రాఁగా ‘వండుచున్నాడు’ అను రూపము సిద్ధమగును. ఇట్లే ‘వారు వండుచున్నారు, నీవు వండుచున్నావు, మీరు వండుచున్నారు, నేను వండుచున్నాను, మేము వండుచున్నాము’ అనురూపములకును బ్రక్రియజేయవచ్చును. మఱియుఁ బ్రథమపురుషమునందు ‘అనుహదర్థమునందు డుక్తులకు దువులగు నున్నానుబంధంబువూద దివియగు’ (క్రి. ప. ౧౨) అనునూత్రముచే ననుహదర్థమున ‘అది వండుచున్నది, అవి వండుచున్నవి, ఆమె వండుచున్నది’ (దివీతరం బనుటచే నున్నానుబంధమునకు దీర్ఘము లేదు.) అనియు, మహత్కర్థబహువచనమందు మాత్రము ‘సర్వనామక్రియాపదంబుల బహువచనంబు మహత్తునకుంబోలె మహతి కగు’ (ఆచ్చి. ప. ౨౬.) అనునూత్రముచే ‘రు’ వర్ణకము రాఁగా, ‘ఆస్త్రీలు వండుచున్నారు’ అనియు నగును.

౨. ఉండుధాతువుకంటే వర్తమానార్థలకారమును, డుక్తుడేకోన్నానుబంధదీర్ఘములును రాఁగా ‘ఉండు + ఉన్నాడు’ అని యుండఁగా ‘ఉన్న శబ్దంబు పరంబగునపు డుండుధాతువునకు లోపం బు’ (క్రి. ప. ౫౬.) అనునూత్రముచే నుండునకు లోపంబును రాఁగా ‘ఉన్నాడు’ మొదలగు రూపములు సిద్ధించును.

వండుధాతువుకంటే వర్తమానార్థంబున ‘చువర్ణకంబు ద్రుతాంతంబు క్రియాన్వయంబున శత్రర్థంబునం దు’ (క్రి. ప. ౪౩.) అనునూత్రముచే ‘చు’ వర్ణకము రాఁగా ‘వండుచున్’ అని యగు నసమాపక క్రియతోఁ బైఁజెప్పిన ‘ఉన్నాడు’ మొదలయిన లడం

తములగు సుండుధాతువులను జేర్చగా 'వంశుచున్ + ఉన్నాడు' అని యుష్మష్టుకు 'ప్రథమేతరవిభక్తి శత్రువువర్ణములందున్న యుకారమునకు సంధి వైకల్పికముగా 'ననుసు' (సంధి. ప. ౨.) అనుసూత్రముచే 'వాడు వంశుచున్నాడు, వాడు వంశుచునున్నాడు' అని రెండురూపము లగును. ఇట్లే 'వారు వంశుచున్నారు, వారు వంశుచునున్నారు' మొదలగునవి రెండేసి యగును.

పైవఁ జెప్పినరీతులలో నేవిధముగానైనను, 'వంశుచున్నాడు' మొదలగు రూపము లేర్పడుచున్నవి. అందులో మొదటివి లక్షంతములగు వంశుధాతువులు. తక్కినవి శత్రంతములగు వంశుధాతువులతో లక్షంతములగు సుండుధాతువులను జేర్చగా నేర్పడిన రూపములు. ఈశబ్దముల నిట్లు సాధించుటలో భేదమున్నను సర్థములోమాత్రము భేద మించుకైనను గానరాదు రాముఁడన్నచు వంశుచున్నాడు' అన్నను, రాముఁడన్నచు వంశుచున్ ఉన్నాడు' అన్నను సర్థభేదము గాన్పించుటలేదుగాదా!

కాఁగా మన మిచట గమనింపఁబడిన విషయ మొక్కటి కలదు. 'వంశుచున్, దినుచున్నాడు' మొదలగు రూపములకొఱకు శత్రువునకు 'చు' వర్ణకమును, 'వాడు పాలములో నున్నాడు' మొదలగు రూపములకొఱకు లక్షంతములగు సుండుధాతువులను బ్రక్రియచేయుట యావశ్యక మైయుండఁగా శత్రంతమును, సుండుధాతుజన్యసమాపకక్రియయును జేర్చగా 'వంశుచున్నాడు, వంశుచునున్నాడు' మొదలగు రూపము లేర్పడుచుండుటచే నట్టిరూపములకొఱకై లక్షంతములగు వంశుమొదలగు ధాతువుల ప్రక్రియ యనవసరము. అనఁగా 'ఉధంతంబునకు లట్టు పరంబునపుడున్నానుబంధం బు' (క్రి. ప. ౧౩.) 'ఉన్నశబ్దంబు పరంబునపుడు చువర్ణకం బు' (క్రి. ప. ౧౪.) అను సున్నానుబంధదుర్లభవిధాయకసూత్రములు చెప్పకపోయినను నష్టములేదు.

భాషాప్రపంచమందలి పదజాలమునంతటిని సాధింపయత్నించు నై యాకరణుల కెంతలాఘవమును లేర్పడగలవు.

నంతమేలుకదా! "ఏకమాత్రాలాఘవం పుత్రోత్సవం మన్యస్తే నై యాకరణాః." అట్టిరీతి ననావశ్యకములగు రెండుసూత్రములను, నింతప్రక్రియను నై యాకరణులేల తగ్గింపఁగూడదు?

ఉన్నానుబంధవిధియే లేనిదో 'ఉన్నాడు' మొదలగు రూపము లేర్పేర్పడునని శంకింపవసరము లేదు. ఎట్లన, మన మిదివఱకు సుండుధాతువునకున్నానుబంధము చేసికొని, క్రియాపరిచ్ఛేదములోని ౫౬-వ సూత్రముచే సుండుధాతువునకు లోపముచేసికొని 'ఉన్నాడు' మొదలగు రూపములను సాధించుకొనుచున్నాము. ఇప్పుడు (ఉన్నానుబంధవిధి లేనప్పుడు ఉండుధాతువునకే యున్నాదేశము విధించుకొందము).

ఇట్లే వండగలఁడు మొదలగు భవిష్యత్కర్మములు కూడ రెండురకములుగా నేర్పడుచున్నవి.

౧. వంశుధాతువుకంటె 'భావిని లృట్టు' (క్రి. ప. ౪.) అనుసూత్రముచే లృట్టును, దానిసానమున దుఁజుచును, లృట్టు పరమగుఁడుండఁగా 'కలజ్యనుబంధంబు లృట్టు పరంబునపుడు' (క్రి. ప. ౧౯.) అనుసూత్రముచే 'కలానుబంధము' ను, కలానుబంధము జీత్తునచే 'జిత్తు పరంబునపుడుత్వంబున కత్వంబు' (క్రి. ప. ౨౦.) అనుసూత్రముచే ధాతుకారమున కత్వంబును, 'కలజిహ్వజులు పరంబులగునపుడు నుగాగమం బు' (క్రి. ప. ౨౧.) అనుసూత్రముచే ధాతువునకు నుగాగమంబును, దానికి ద్రుతత్వప్రయుక్తబిందుసంశ్లేషములును రాఁగా 'వండగలఁడు, వండంగలఁడు, వండన్గలఁడు' మొదలగు రూపములు సిద్ధించుచున్నవి.

౨. 'కలుగున కస్త్యర్థంబునందు లట్టు పరంబునపుడు కలయు' (క్రి. ప. ౧౦౪.) అనుసూత్రముచే 'కలుగు' ధాతువునకు 'కలఁడు' మొదలగు రూపము లగును. అట్టిక్రియలను తుమర్థనుజ్యంతమున 'వండన్' అను ససమాపకక్రియతో జేర్చినచో ద్రుతకార్యములును రాఁగా 'వండగలఁడు' మొదలగు రూపము

ఈవిధముగా రెండుపదములచే నేర్పడిన 'వండు' గలఁడు' మొదలగు శబ్దములకును, లృఙంతములకును స్వరూపములో భేదములేదు. అర్థములోఁగూడ భేదము కాన్పించుటలేదు. వండున్ = వండుటకు, కలఁడు = ఉన్నాఁడు. అనఁగా నీతఁడు వండుటకై యున్నాఁడు, వండుబోవునని యర్థము.

ఇట్లే 'రానున్న రాత్రి, రాఁగల రాత్రి; విక సింపనున్న పుష్పము, వికసింపఁగల పుష్పము; రానున్న సంవత్సరము, రాఁగల సంవత్సరము' అను మొదలగు చోట్ల నర్థభేదము కాన్పించుటలేదు.

పైయుదాహరణములలోఁ గొన్నిచోట్ల నించుక యర్థభేదము సూక్ష్మముగా గోచరించుచున్నను, వాడు కలో నుండు భావయందలి శబ్దములు నర్థములునుగూడఁ గాలక్రమమున వ్యవహారముచే మారుచుండుట స్వభావ సిద్ధమయియుండుటచే నర్థములో నట్టి చిన్నమార్పు కలిగియుండెనని యూహించుట కవకాశముండుట చేతను, రెండురూపములకును స్వరూపములోఁగాని, కాలములోఁగాని భేద మగపడకపోవుటచేతను, నీరూప ములు రెండేసిపదములచే నివృన్నము లయినచేమోయను నూహకు పీలుచుకొనున్నది.

మఱియుఁ జింతామణిలో,

శ్లో. "తద్ధర్మవర్తమానా
తీతాగామ్యర్థకాః క్రియా జ్ఞేయాః,
తత్ర ద్వితీయతుర్యై
యాతా స్త స్సానుబంధకా వేవ.
వసతి రనుబంధకః స్వా
ద్యత్రలక్షణో వివక్షిత స్తత్ర,
అస్తి రనుబంధకః స్వా
ద్యత్రలక్షణో వివక్షితో ధాతోః."

అని చెప్పబడియున్నది. క్రియలు, 'తద్ధర్మార్థకములు, వర్తమానార్థకములు, తీతార్థకములు, ఆగామ్యర్థకములు' అని నాలుగురకములనియు, నందు వర్తమానాగామ్యర్థకములు రెండు ననుబంధములతోఁ గూడియే యుండుననియు, వర్తమానార్థమందు ధాతువునకు

'ఉన్నాఁడు' మొదలగు నుండుధాతుజన్యక్రియలును, భవిష్యదర్థమందు 'కలఁడు' మొదలగు కలుగుధాతుజన్యములు ననుబంధము లగుననియుఁ బైశ్లోకముల కర్థము.

ఇ చట బాలసరస్వత్యహోబలపండితాదులు కొందఱు 'వసతి' అనుమాటకు 'ఉన్న' అనుశబ్ద మనియు, 'అస్తి' అనుపదమునకు 'కల' యను శబ్ద మనియు వ్యాఖ్యానముచేసియున్నారు. అట్లే చిన్నయ సూరిగూడ బాలవ్యాకరణమున సూత్రముల నేర్పఱచి యున్నాఁడు. కాని యట్లు వ్యాఖ్యానముచేయుట వ్యాకరణసంప్రదాయము కాదు. 'అన్, వన్' ధాతు నలకు 'తి' (శ్రిక్) ప్రత్యయమును జేర్చి యుచ్చరించి నచో నాయాధాతువని యర్థము వచ్చును. చూడుఁడు,

"ఇక్ శ్రిపా ధాతునిర్దేశే" (పాణిని. అష్టాధ్యాయి.) ఇక్, శ్రిప్ అను రెండుప్రత్యయములచేతను ధాతువు నిర్దేశింపబడును. అందుచే 'వసతి, అస్తి' శబ్దములకు 'ఉండు, కలుగు' ధాతువులని యర్థమువచ్చును గాని 'ఉన్న, కల' యనుశబ్దములని యర్థము రాదు.

కాబట్టి బాలసరస్వత్యుల వ్యాఖ్యాన మంగీకరించునెడల 'వసతి, అస్తి' అను శ్రిబంతనిర్దేశముల కనుపపత్తి వాటిల్లును.

ఇంకేకాక 'ఉన్న, కల' శబ్దములే యనుబంధకము లగునెడల నాశబ్దములతరువాత 'లక్, లృక్' లావశ్యకము లగుటచే లకారములు పరము లగుచుండఁ గనే యనుబంధములను విధింపవలెను. అట్లుచేయక లడర్థము (వర్తమానార్థము) ఎచ్చట వివక్షితమగునో, లృడర్థము (భవిష్యదర్థము) ఎచ్చట వివక్షితమగునోయచ్చట నీయనుబంధకములు వచ్చునని చెప్పుట కేమైన స్వారస్యముండవలెను గదా! కాన వర్తమానార్థమందుఁ బ్రతి ధాతువునకు 'ఉండు' ధాతువును, భవిష్యదర్థమందుఁ బ్రతిధాతువునకు 'కలుగు' ధాతువు ననుబంధము లగునని యర్థము చేయవలసి యున్నది. తరువాత "నకేవలా ప్రకృతిః ప్రయోక్తవ్యా, నాఽపి కేవలః ప్రత్యయః" అని పాలంజలమహాభాష్యసమ్మతినిబట్టి కేవల ధాతువు లగు నీ యనుబంధములకుఁ బ్రయోగార్హత లేకపోవుటచే

నీధాతువులు లక్షంతములు కావలెనని వాగమశాసనని యాశయమైనట్లు పొడగట్టుచున్నది.

కాఁగా వర్తమానార్థమందు ధాతువునకు 'ఉన్నాడు' మొదలగు క్రియలును, భావ్యర్థమందు 'కలడు' మొదలగు క్రియలును ననుబంధము లగునని యెఱుంగునది.

చింతామణి ప్రధానముగాఁ దత్సమ పదములను సంస్కరించునదగుచే దేశ్యక్రియలగు 'ఉన్నాడు', 'కలడు' మొదలగు రూపములను సాధింపలేదు. అందుచే న్యవ్యాకరణాసాధ్యములగు క్రియల ననుబంధకములుగా నన్నయభట్టైల చెప్పనని శంకింపఁబనిలేదు.

మఱియు "తత్ర ద్వితీయశుర్యో యా తాస్యః సానుబంధకా వేవ" అను కారికలోని 'ఏవ'శబ్దస్వార్థస్య ముచే "వర్తమానాగామ్యర్థకక్రియ లెల్లప్పుడు ననుబంధ సహితములే, యనఁగా 'ఉన్నాడు' మొదలగు క్రియ లతోఁ గూడియే యుండును. అంతేకాని ప్రతిధాతువు నకు నీ రెండర్థములందును బ్రత్యేకముగా లకారము లుండఁజాలవు" అనిపూజ బోధింపఁబడుచున్నది.

కాని, చింతామణినిబట్టి యీక్రియలు రెండుపద ములనుండి యుత్పన్నము లయినవని గోచరించుటలేదు. అయినను బ్రక్రియాభివ్యక్తియనుబట్టి, యీరెండుక్రియ లును రెండేసిపదములచే నిష్పన్నములైనవని వ్యాకరణ ములు వ్రాసిన బాగుండెడిది. వేఱువేఱుగా సాధించిన రెండుశబ్దములు కలసి యొకయర్థమును జెప్పుచుండఁగా నట్టియర్థమును బోధించుటకై మఱియొకశబ్ద మేల కావ లసి వచ్చెను?

కాన నీక్రియలు రెండేసిపదములచే నేర్పడిన వనియు, వానిని సాధించు వైయాకరణు లేకపదము లుగా నభిప్రాయపడిరనియు మన మూహింపవచ్చును.

ఇట్లే సంస్కృతవైయాకరణులుకూడ రెండు పదముల నొకపదముగా సంస్కరించిరట! సంస్కృతమున ననద్యతనభివ్యధర్థమందు 'లుట్' అను లకారము కలదు. ఆలకారమున 'కృ' (దుకృష్) = కరణే అనుధాతువురూపముల గమనింపుడు :

	ఏక	ద్వివచ	బహు
	వచనము	నము	వచనము
ప్రథమపురుషము	కర్తా	కర్తారౌ	కర్తారః
మగ్యమపురుషము	కర్తాసి	కర్తాస్యః	కర్తాస్థ
ఉత్తమపురుషము	కర్తాస్మి	కర్తాస్యః	కర్తాస్థః

వైయాకరణములలో మగ్యమోత్తమైకవచనములు 'కర్తా' అనుతృజంతమునకు 'అసి, అస్మి' అను క్రియలు చేర్చినచో నేర్పడినట్లు తెలియుచున్నదికదా! అర్థములోఁగూడ భేదములేదు. కర్తా = చేయఁగలవాడనై, అసి = ఉన్నావు, కర్తా = చేయఁగలవాడనగా, అస్మి = ఉన్నాను అని యర్థము. లుక్షస్తమని వైయాకరణులు సాధించినరీతిని భిన్నవ్యధర్థక్రియయగుటచే 'చేయఁగలవు, చేయఁగలను' అని యర్థము.

ఇట్లే మగ్యమోత్తమద్విబహువచనములలో ద్విబహువచనాస్తములగు కర్తృశబ్దములకే 'స్థః, స్థ, స్థ్యః, స్థ్యః' అను 'అస్' ధాతురూపములు చేర్చి మొదట 'కర్తారాస్థః, కర్తారస్థ, కర్తారాస్థ్యః, కర్తారస్థ్యః' అని వాడుచుండిరనియు, నట్టిరూపము లిప్పటికిని వైదిక గ్రంథములలో నగపడుచున్నవనియు, గాలక్రమమున భావ మారి, 'కర్తాస్థః, కర్తాస్థ' మొదలగురూపము లేర్పడినవనియు, బ్రథమపురుషములో 'అస్' ధాతువు ననుబంధింపకయే 'కర్తా, కర్తారౌ, కర్తారః' అని కేవల తృజస్తములే వాడుచుండిరనియు, నిట్టికారణములచే సంస్కృతములోని 'లుట్' లకారము భాషాసంప్రదాయముతెలియని వైయాకరణులచే వ్యర్థముగా నుత్పాదితమైనదయి, విచిత్రముగాఁ బ్రక్రియచేయఁ బడినదనియు సంస్కృతభాషాస్త్రోతత్వవేత్తల యభిప్రాయమైయున్నది.

ఇతరము లగు మఱికొన్ని భాషలలోఁగూడ వర్తమానార్థబోధనమునకై శత్రర్థమున, 'అస్తి' క్రియ యు వాడఁబడుచున్నది. చూడుడు :

౧. ద్రావిడములో 'ఇరిక్కిరాన్' అనఁగా 'ఉన్నాడు' అనియర్థము. ('రామన్ ఇరిక్కిరాన్' = రాముఁ డున్నాడు.) 'వందు (కొండు)' అనఁగా

‘వచ్చుచు’ నని యర్థము. (వండుకొందు) తింగ్రు కొందు ఇరిక్కిరాన్=వచ్చుచుఁ దినుచున్నాఁడు. ఈరెండుపదములను గలిపినచో ‘వచ్చుచున్నాఁడు’ అని యర్థము వచ్చును. (రామన్ వండుకొందు ఇరిక్కిరాన్ = రాముఁడు వచ్చుచున్నాఁడు.)

౨. ఇట్లే కన్నడములో ‘ఇద్దానే’ అనఁగా ‘ఉన్నాఁడు’ అని యర్థము. (రామన్ ఇద్దానే=రాముఁడున్నాఁడు). ‘అడిగెమాడుతై’ అనఁగా ‘వండుచు’ అని యర్థము. (అడిగె మాడుతై తిన్నతై ఇద్దానే=వండుచుఁ దినుచున్నాఁడు.) ఈరెండుపదములు కలిపినచో ‘వండుచున్నాఁడు’ అని యర్థము వచ్చును. (రామన్ అడిగె మాడుతై ఇద్దానే=రాముఁడు వండుచున్నాఁడు.)

౩. మఱియు నోడ్రములో ‘ఒఛొంతి’ అనఁగా ‘ఉన్నాఁడు’ అని యర్థము. (రామొ ఒఛొంతి=రాముఁడున్నాఁడు). ‘రంధి’ అనఁగా ‘వండుచు’ నని యర్థము. (రంధి ఖాత ఒఛొంతి=వండుచుఁ దినుచున్నాఁడు.) ‘రం ధొఛొంతి’ అని రెండుపదములను గలిపినచో ‘వండుచున్నాఁడు’ అని యర్థము.

౪. ఇంగ్లీషులో, ‘Is’ అనఁగా ఉన్నాఁడు అని యర్థము. (Here is a boy = ఇక్కడ నొకపిల్లవాఁడున్నాఁడు.) ‘Going’ అనఁగా ‘వెళ్లుచు’ననియర్థము. (He fell down, going to the river = వాఁడు నడికి వెళ్లుచుఁ గ్రిందఁబడెను.) ఈ రెండు పదములను గలిపినచో ‘వెళ్లుచున్నాఁడు’ అను నర్థ మిచ్చును. (Rama is going=రాముఁడు వెళ్లుచున్నాఁడు.)

౫. ఇట్లే హిందీ భాషలో, ‘है’ అనఁగా ‘ఉన్నాఁడు’ అని యర్థము. (एक लड़का है = ఒక పిల్లవాఁడున్నాఁడు). ‘खाता’ అనఁగా ‘తినుచు’ అని యర్థము. (खाता खाता पढता है = తినుచుఁ దినుచుఁ జదువుచున్నాఁడు.) ఈరెండు పదములను గలిపిన ‘తినుచున్నాఁడు’ అని యర్థము. (राम खाता है రాముఁడు తినుచున్నాఁడు.)

౬. మఱియు మహారాష్ట్రభాషలో ‘आहे’ అనఁగా ‘ఉన్నాఁడు’ అని యర్థము. (एक मुलगा आहे = ఒక పిల్లవాఁడున్నాఁడు.)

आहे = ఒకపిల్లవాఁడున్నాఁడు.) ‘खात’ అనఁగా ‘తినుచు’ నని యర్థము (खात खात आहे=తినుచుఁ జదువుచున్నాఁడు.) రెండు మాటలును గలిపి ‘తినుచున్నాఁడు’ని యర్థమిచ్చును. (मुलगा खात आहे = పిల్లవాఁడు తినుచున్నాఁడు.)

ఇట్లే తెనుఁగులోని ‘వండుచున్నాఁడు’ మొదలగు పదములుమాడ రెండు పదములచే నిష్పన్నములు కావచ్చును. అయిన నీయాంధ్రవ్యాకరణకర్తలు తాము వ్యాకరణము వ్రాయునపుడు విశేషముగా సంస్కృత వ్యాకరణము ననుసరించినవా రగుటచే సంస్కృతాకారములు పదద్వయజన్యము లనుటకు నిశ్చిత ప్రమాణము దొరకనందున నీ వ్యాకరణమునఁ గూడ నీ క్రియలను స్వతంత్రైకపదములుగా సంస్కరించియుండురు.

ఇంతేకాక కేతన, తన యాంధ్రభాషాభూషణమున ‘వండెనును, వండెదరు’ మొదలగు తద్ధర్మార్థక క్రియలను వర్తమానార్థకములనుగాఁ జెప్పెను. చూడుఁడు :—

“మను, దిరు లూరులకు నెదిరికి
దనరంగా దు, దవు, దిరులు తనకు దను దముకొ,
జను నేకబహువచనములు
మనునన్నిభ క్రియల వర్తమానార్థంబుల్.
అడిగెడు నడిగెద రనఁగా
నడిగె దడిగెదవు ధనంబు నడిగెద రనఁగా
నడిగెద నడిగెదమనఁ బొ
ల్పడరంగా వరుసతో నుదాహరణంబుల్.”

అంతేకాని వండుచున్నాఁడు మొదలగు క్రియలను వర్తమానార్థకములుగాఁ జెప్పలేదు. అందుచే వాని కాలమునాటికి ‘వండెనును, వండెదరు’ మొదలగు క్రియలను వర్తమానార్థకములనుగా వాడుచుండిరనియు, “వండుచుండెను, వండుచుండును, వండుచుండెనును” మొదలగు రూపములవలె ‘వండుచున్నాఁడు’ మొదలగు నవిమాడ రెండుపదములచే నిష్పన్నములయినవను నిశ్చయ ముండుటచే నాతఁ డేకపదములుగా వ్రాయలే

వ్యవహారములో నుండు భాషలోని శబ్దార్థములు మారుట సహజమైయుండుటచే నిటీవల 'వండెడును' మొదలగు క్రియలకు వర్తమానార్థకత్వము పోవుచు, 'వండుచున్నాడు' మొదలగు పదసమూహముల నాశ్రయించియుండును.

మఱియు నీకేతన 'వండెగలడు' మొదలగు క్రియలమార్పుయే యెల్లక 'వండును, వండుచును' మొదలగు క్రియలు భావ్యర్థకములని చెప్పియున్నాడు. చూడుడు:—

"ఉను, దురు లూరులకుఁ జెప్పను,
చనరగ దువుచురు లెదిరికిఁ దనకు దునుచుమున్
చనరగ నివి యేకబహువ
చనములగు భవిష్యదర్థసంసూచకముల్.
పలుకును పలుకుదు రనఁగాఁ
బలుకుదువు పలుకుదు రనఁగఁ బలుకుదు నర్థిన్,
బలుకుదుమనఁగా నిన్నియు
నలఘుమతీ, వరుసతో నుదాహరణంబున్."

ఇట్లు చెప్పుటవలన వానికాలమునాటి కిదియే భవిష్యదర్థకములనియుఁ గ్రమముగా వీని కీయర్థము పోవుచు 'వండెగలడు' మొదలగు పదసంఘాతములమీద రూఢమైనదనియు నూహింపవచ్చును.

ఇట్లు కాలక్రమమున 'వండుచున్నాడు' మొదలగు రూపములకు వర్తమానార్థకత్వమును, 'వండెగలడు' మొదలగు రూపములకు భవిష్యదర్థమును రూఢముకాఁగా 'వండెను, వండును, వండెడును' మొదలగు క్రియలవలె నివివూడఁ బ్రత్యేకపదములే యని తలచి కాబోలు బాలవ్యాకరణమునను, జింతామణియందును నేతద్వర్తమానభావ్యర్థకముల నేకపదములనుగాఁ జెప్పియున్నారు.

ఈక్రియలను కేతన సాధింపకపోవుటచేతనే గాక, వైవిధ్యముగా నింగ్లీషు, హిందీ మొదలగు 'ఇండో-యూరపియన్' (Indo-European) భాషాకుటుంబములోని భాషలలోను, అరవము, కన్నడము మొదలగు ద్రావిడభాషాకుటుంబములోని భాషలలోను నీక్రియార్థమును బోధించుటకై రెండురెండుపదములను వాడుచువచ్చినట్లు కాన్పించుచుండెను. భాషలోఁ గూడ నట్లే యుండియుండుననియు, నట్టివో నొకేపదముగా నాంధ్రవ్యాకరణకర్తలు సాధించుట భాషాశాస్త్రసంప్రదాయము కాదేమోయనునందేహముచే నీ సంశయమును భాషాతత్వవిమర్శకులగు పండితులవలనఁ జెలిపికొనుటకై యిట్లు వ్రాసితినిగాని వేరొండుగాదని పాఠకముహూళయులకు విన్నవించుచు నింతటితో విరమించుచున్నాను.

ప్రార్థన గీతావళి

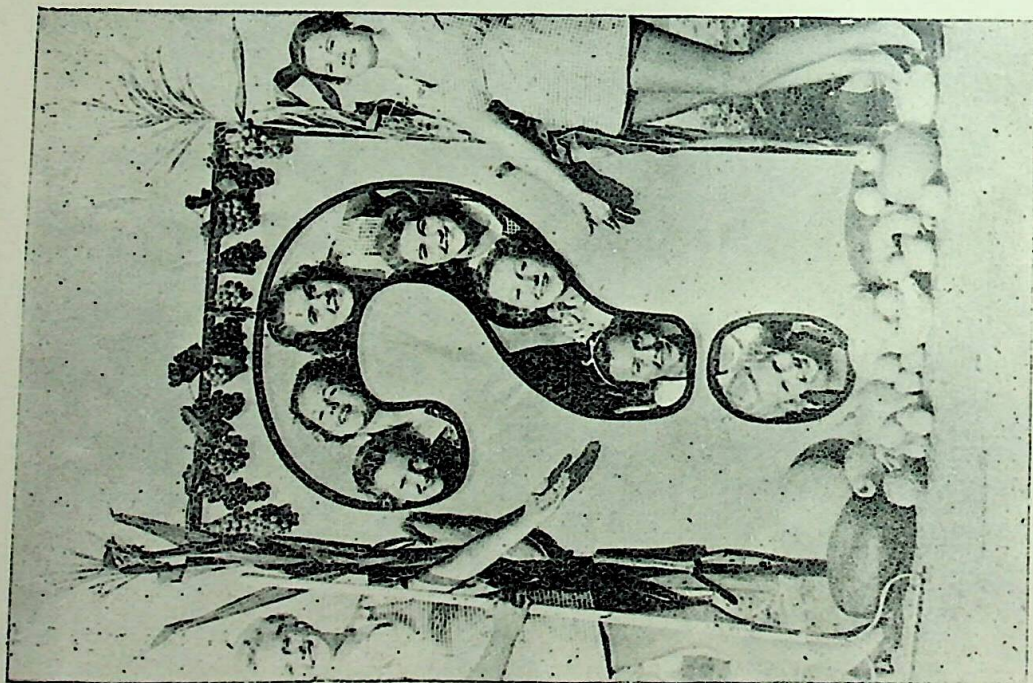
సబర్హతీ ఆశ్రమమునందు నిత్యపారాయణమునకు మహాత్ముడు అనుమోదించిన ప్రార్థనగీతములు తెలుగు తాత్పర్యముతోనహా ఇందు గలవు. ఆధ్యాత్మికసారమయిన ఈ గీతములను ప్రతివారు నిత్యము పారాయణము చేయుట శ్రేయోజ్ఞానదాయకము. కొలది ప్రతులే కలవు.

ఆంధ్రగంధమాల; 2, తంబుకెటివీధి, చెన్నపురి.

అభినవ ప్రవరాఖ్యుడు

—జి. వి. సుబ్బారావు, బి. ఏ.

౧. ప్రశ్న

౨. సేద్యపురాణి

ఈమె 'మాలెను కాళ్ళ కన్న'

(కాలిఫోర్నియాలో జరిగిన వ్యవసాయ ప్రదర్శనమున) — జి. ఎస్. ఎ.

కాలిఫోర్నియాలో నొక ఉత్సవమున కిందు గల సుందరములలో నెవడై భాజిగా నుండవలెను అనునది.

అమెను ప్రజలు ఎన్నుకొవలెను.

‘వెండిలాంతరు వెలిగించి వెడలె రజని’ అనిన రాయప్రోలు కవిమాట విసునప్పటికి ఉమర్ ఖయ్యామ్ ఒకచోట చేసిన సూర్యబింబవర్ణనము నాకు జ్ఞప్తికి వచ్చినది:

‘ఇది సమస్త మొకనిచేతి యింద్రజాల
మై నడచుచుండె పదిదిక్కు లావరించి
వింతపేటికలోఁ దీన వెలుగుదివ్వ
తరణియై త్రోవచూపించు తిరుగు మనకు.’

—ఫీట్ జెర్లాల్, ౪౬.

అప్రయత్నముగ వచ్చుచుండు నిట్టి యలంకారసాదృశ్యము లోకమునందలి కవులలో నచ్చటచ్చట గనిపించుచుండును. వివిధదేశములవారై, వివిధకాలములవారైనను మహాకవి పులగువారలకు సమానముగా నుండు—ఉండవలసిన—గుణవిశేషములు కొన్నియున్నవి. వానిలో నిట్టి యాహాశక్తి ప్రధానమైనది. దీనికి తోడుగ విజ్ఞానము, సాహసము, స్వతంత్రత, ఉన్నతమైన హాస్యము, ఒక ప్రత్యేకతత్వము, శబ్దమాధుర్యము నలవడియున్నచో నిక ఆకవి చిరంజీవియగుట కెట్టియాటంకము నుండదు. కాని భాషాబాలిత్యముచేతను, శబ్దమాధుర్యముచేతను స్వదేశియులను శీఘ్రముగ నాకర్షించి పేరు గాంచుకవి ప్రపంచమునకు బనికిరాడు. కేవలదేశసౌందర్యమే కలవ్యక్తి స్వగుటుంబమున కేమైన పనికివచ్చునేమో కాని యితరుల కేమి యుపయోగించును? లోకమునకు ప్రయోజనకారి కావలెనన్నచో ఆత్మహృదయసౌందర్యము ప్రధానముగదా: అట్లే, కావ్యమునం దంతర్గతములై యుండు భావాన్నత్యాది విశేషగుణముల చేతనే యితరభావలవా రాకర్షింపబడి దాని ననువదించుకొనుచుందురు.

కావున కవులగువా రిట్లు రెండుజాతులుగా నుందురు. ఒకరు కేవలము తమదేశమునకుమాత్రమే

పనికివచ్చువారు. ఆంగ్లవాఙ్మయమునందు మిల్టన్ కవి యందున తుదాహరణము. జలదస్యనగంభీరమైన యాతని పదప్రయోగముచే ముగ్ధులై యాంగ్లకవిశేఖరులెల్ల రాతనికి మోడ్పుగే లెత్తిరి. ఇక రెండవజాతికవు లత్యంత స్వేచ్ఛాజీవులై భావవిన్యాసమునకే ప్రాధాన్య మిచ్చి అందర కన్నిరూపులై సర్వకాస్త్రుతత్వములందును సమానపాండిత్యమును ప్రకటించుచు లోకము నాశ్చర్య తరంగములలో ముంచువారు. ఇట్టివాడు షేక్స్పియరు. ఉమర్ ఖయ్యాము గూడ నీరెండవజాతికి చెందినవాడే, మానవజాతినంతటి నాకర్షించు నిట్టికావ్యగుణము లీ పారశీకకవిశేఖరునిలో నెంతవరకున్నవో నూదించుటయే యీ వ్యాసప్రయోజనము.

సాహసము :

నిర్భయత్వ ముననది యీతని సహజగుణము. ఇతడుచెప్పు ప్రతివాక్యమును క్లిప్తతలేక నూటిగా హృదయమును తాకునట్లుండును. అందుచే, తనకు తోచినదానిని జంకులేక లోకులకు వెల్లడింపవలె నని యీతని యుద్దేశ మైనట్లు స్పష్టము. అట్టి సాహసమే యీతని కవిత్యమునకు ముఖ్యాంగమై యున్నది. పారశీకపండితు లెందరో తొలుదొల్ల నితనిని తిరస్కరించెడివారు. కాని సామాన్యజనులు కాపులు, యుద్ధవీరులు, రాజులుగూడ నీతని పద్యముల నెల్లచోట్లను ముక్తకంఠమున బాడుచు నానందపరవకు లగుచుండెడివారు. ఇందులకు కారణము లనేకములు. ఇతని కవిత యందు గోచరించు విషయమెల్ల నాగరకమానవుని సుఖదుఃఖములే; అందును, ‘మానవజీవితమున కర్థమేమి, అంతమేమి? అని యిత డాందోళనపడుచోట్ల ప్రతిమానవుడును చెవియొగ్గి వినకమానడు; ఇట్టిప్రశ్నలు ప్రతివిద్యావంతుని హృదయమును వీనాడో యొకనాడు కలచివైచినవే. దీనిని చర్చించునప్పు డితడు చూపు

పట్టుదల, సర్వంకవపాండిత్యము, సహేతుకవాదము, ఆవేగము, న్యాయదృష్టి, నిష్పక్షత అనన్యసామాన్యములు. తోచినది తత్ తుణమే జంకులేక స్పష్టముగా చెప్పుటలో నీతనికి గల శక్తి యీపద్యమువలన తేటతెల్ల మగును :

‘నన్ను గొనివచ్చి యిటు దింపినాడు, కనులు
విచ్చిచూడ నద్భుతము జీవితపు తలపు;
పోదు—రానేల? మననేల? పోవనేల?
ప్రశ్న లేకాని, ప్రత్యుత్తరంబు లేదు.’

—విక్ షేల్డ్.

ఉహాశక్తి :

ఇతని వర్ణనలయందెల్ల నిది యపూర్వమై గోచరించుచుండును. ప్రాచ్యులకు చిరపరిచితములైన వస్తువులకే యితడు క్రొత్తరంగులు వేసి తన ‘నవీనగుణముల’ ప్రదర్శించియున్నాడు. బుల్ బుల్, గులాబీ, చదరంగము, సూర్యోదయము—ఇట్టివస్తువులు కవులెల్లరు వర్ణించినవే. ‘ఉవిదలేనును జెక్కు గులాబీవలె నున్న’దనున సామాన్యకవి; ఉహార్ ఆగులాబీకే తీవము వోసి మానససాధ్యములు కాని మహాతత్త్వవిషయములను దానిచే జెప్పించుచున్నాడు:

‘ఏనుము వికసించు నీగులాబీ రహస్య
మతివ! యే మనుచున్నదో: “ హాసిత వదన
నై జనించితి, నీ మహాద్భావమునకు
చిటుకలో నాధనము విరజిమ్ముచుంటి.”’

—ఫీట్ జెరార్డు, ౧౩.

ధైర్యము :

తాను చెప్పనది తప్పు కావచ్చును, ఓప్పు కావచ్చును; తత్వజ్ఞుల కది రుచింపవచ్చును, రుచింపక పోవచ్చును; కాని తన నిశ్చితాభిప్రాయమును లోకమునకు వెల్లడించుటలో నతని శరవేగము చూడుడు:

‘రంభ యుండె సుధాపూర్ణకుంభ ముండె
స్వర్గమున నంచు శాస్త్రులవార లనిరి:
ముందు వచ్చు మహాలోకముననె కలుగ,
ఇప్పు డట్టివి కోరగా తప్పువచ్చె!’

—విక్ షేల్డ్, ౧౮౫౮.

కవి కిట్టి స్పష్టత ప్రధానముగా నుండవలసినది. ఈనాటి మన భావకవులనబడువారిలో నిది కొంత లోపించియుండుటచేతనే వారిభావము లర్థ మగుట లేదను నపవాదము వచ్చినది.

ఇతనిధైర్య మెంతవరకు బోయినదో చూడుడు

‘మనకు వశమైన, ప్రేయసీ! మానవ ప్ర
పంచమును నేను పిండిగానించి, మరల
ఈ వికృతస్పృష్టిబములు నిర్మించలేనె
హృదయసంతృప్తియిను నవ్యస్పృష్టి యొకటి?’

—ఫీట్ జెరార్డు, ౨౩.

హాస్యము :

ప్రాచ్యులకుకవుల కిది సహజమైనది కాదు. దీనికై యెవ్వరు సంతగా ప్రయత్నింపనులేదు. ప్రయత్నించినవా రసభ్యురచనల కారంభించిరి. సాధారణముగ నీదేశముల కవులు ప్రాపంచికవిషయములను తృణీకరించి యాధ్యాత్మికానందమునందే మనస్సుంచుట దీనికి హేతువైయుండును. కాని ఉమర్ ఆ ఆధ్యాత్మికానందాన్వేషణమునందే హాస్యరసము నిటికించినాడు. అతని హాస్యము నాటకములలోనిదానివలె తుణికిమైనది కాదు, సులభగ్రాహ్యమైనదికూడ కాదు — దుఃఖము నుండి పిండిన హాస్యము; దుఃఖము వ్యర్థము పుటచే, కష్టానుభవము తప్పనిదగుటచే, జీవనమరణరహస్యములు గ్రహింపరాని వగుటచే, చేయునదిలేని మానవాశక్తితను జూచి గంభీరముగా నొనర్చు పరిహాసము. దానితో దుఃఖమంతయు మరచిపోవలెనని యాతని యూహము!

‘రెండురోజుల బ్రతు కిది, రెప్పపాటు

లో నశించు నెడారితుపానువోలె:

ఈయనంతకాలమున రెండేదిపాలు

మరచెదను ‘నిన్న’ ‘ఈ’ పన్నుమాట లేను!’

—విక్ షేల్డ్, ౨౬.

‘నరుని శక్తి యద్భుతమగుట న్నాడు వాడు,

నాకు స్వర్గము మధురమన్నాడు వీడు—

చేతనున్న రొక్కము ముందు స్వీకరింపు—

దురమం దల్లె యేడ్చు భేరిరవంబు!’

—ఫీట్ జెరార్డు, ౧౭.

విజ్ఞానవిషయము :

సర్వప్రయత్నములును వ్యర్థములని యీతని యభిప్రాయము ! నీతినిగూర్చియు, విజ్ఞానమును గూర్చియు నిత డెంతయో తేలికగా మాటలాడును: అయినను ప్రతివాక్యమును స్వానుభవమునుండి వచ్చినదే ; పొట్లు మాట యొక్కటియు లేదు :

‘ఏనుమాత్రము చిన్న నా డెన్ని పాట్లు పడగ లేదు తత్వరహస్యపాఠములకు ! పండితులతోడ వాదించి, వల్లచేసి, వదలి, తుదకు వచ్చినత్రోవె పట్టవలసె— ఆశతో జ్ఞానభీజము నపుడు నాటి పెంచితిని చేతులార, లాభించు ననుచు : కోసిలేచ్చిన ఫల మినుగో ! “ఒకండ్ల వరదవలె వచ్చి గాలినై సురిపోడు”’

—ఫీల్డెర్లా, ౨౭, ౨౮.

అంతయు నిష్ఫలముని అతని నిర్వేదము. మరణముతో నిది యంతయు నాశనమే కదా. తరువాత నేమి? ఈజ్ఞాన మంతయు మన కేమిచ్చినది?—“ప్రశ్న లేకాని ప్రత్యుత్తరంబు లేదు” అని మొదటనే చెప్పినాడు.

సుఖాభిలాష-ప్రత్యేక తత్త్వము

ఇక నీతిని కవితవ్యము పాశ్చాత్యుల నంతగా ఆకర్షించుటకును, ప్రాచ్యఖండములవారికి రుచింపక పోవుటకును కారణ మితిని సుఖాభిలాషయే. ఇతడు యోజించి యోజించి, తన తర్కశాస్త్ర పాండిత్యము నంతను ప్రయోగించి, ప్రకృతిచర్యల కర్థము కనిపెట్టలేకపోయినాడు. సౌందర్యమనందు ప్రేమ యున్నదని, ప్రేమలో సుఖ మున్నదని, ఆప్రేమనే ఒక మూర్తిగా భావించి భగవంతు డనుచున్నారని యత దూహించినాడు. అయిన నట్టిమూర్తిలో నందరును తుదకు లీనమై

పోవుచో నిచ్చట సుఖదుఃఖములు, ధర్మాధర్మములు నెందుకుండవలెను? ఇట్టి తర్కముతో నతడు పాప మనుదానిని బట్టుకొని జాడించి వదలిపెట్టినాడు—కాదు భగవంతునే:

‘ఎవడురా యిటు పాపమే యెటుగనట్టి ప్రాణి? పాపమే యెటుగక బరికె నెట్లు? తప్పొనర్చు నకొ దండించి తప్పొనర్చు నీకు నాకు భేదం బేము నీనె చెప్పు!’

—లిన్ ఫీల్డ్, ౩౯౦.

కాని యెట్లులైన నేమి, నడవిపోవుచున్న ప్రపంచమువంక నొకసారి చూడగా వీరెల్లదను‘అతని’ చేతిలోని బొమ్మలే యని యతడు గ్రహించినాడు. ఒక్క నికిని స్వతంత్రత లేదు. అట్టిచో నిక వీనియందు బాధ్యత యేమున్నది? ఇతని యోదార్పు చూడుడు :

‘భయము లేదు, విచారింపవలదు, తనయ !

పాతక మొనర్చితి నటంచు భంగపడకు—

పుణ్యులగువారి కెన్నోట పుట్టిపోని

కరుణయన్నని పాపులకొరకుగాదె ?’

తుట్టకుద కీమహాకవి మానవుల కొసంసు సందేశ మేమనగా :

‘రమ్మ! మధుపాత్ర నింపును—రాని ‘శీపు’

చచ్చిపోయిన ‘నిన్న’—చూచన లవేల?

మధురమైయున్న యీనాటి మాట చూడు—

కాలము గతించుచున్నది కనులు గప్పి.’

—ఫీల్డెర్లా, ౩౭.

ఇతని ‘నీతి’ ఆస్తికమతములకెల్ల విరుద్ధమైనది. వేదాంత మితిని ప్రశ్నలకెల్ల చక్కగా జవాబు టయ గలదు. కాని, యతని కా యవృష్టము లేకపోయినది పాపము !

[బొమ్మరిల్లు అన్న కథను 'యిబ్బక' మహాకవి (౧౮౨౮-౧౯౦౬) వ్రాసెను. అతడు నాన్వే దేశస్థుడు. ఈ కథను వ్రాసినప్పుడు అతనియొక్క వయస్సు ౫౦ సంవత్సరములు దాటెను. ఈ కథను వ్రాసిన తర్వాతనే అతనియొక్క కీర్తి నల్లడల వ్యాపించెను. స్త్రీల స్వభావమునుగురించి యిబ్బక గ్రహించినట్లు మరియొకవియు గ్రహించియుండలేదు. ఈనాటకమునందు స్త్రీల స్వాతంత్ర్యమునుగురించి యెక్కువగా చెప్పబడియుండుటచేత దీని మూలమున తమ సంఘము చెడిపోవుననియు, పురుషులకు స్వేచ్ఛ తగ్గిపోవుననియు అనేకులు భయపడుచుండెడివారు. ఇంగ్లండుదేశములో ఈనాటకమును ప్రదర్శించుటకు ఈ కారణములచేత అనేకులు ఒప్పుకొనలేదు కాని ఏలాగో ౧౮౮౯ లో దీనిని లండన్ పట్టణముందు ప్రదర్శించిరి. అది మొదలు అన్ని దేశములయందును దీనికి గొప్పప్రఖ్యాతి కలిగెను. ఇందులోని ముఖ్యపాత్రలు "టార్ వాల్డు హెల్మర్", అతని భార్య "నోరా". "మిసెస్ లిండ" అనునామె నోరాయొక్క స్నేహితురాలు. "క్రాగ్ స్టాడ్" అను వాడు ఒక బాంకిలో నుమాస్తా. ఆ బాంకికి "హెల్మర్" అధికారి. అతడు క్రాగ్ స్టాడును ఉద్యోగమునుండి తీసి వేసి ఆయుద్యోగమును మిసెస్ లిండకు ఇచ్చెను. అందుచేత క్రాగ్ స్టాడుకు కోపము వచ్చి, నోరాకు సంబంధించిన రహస్యము నొకదానిని బయల్పరచెను.

సంసారవిషయములో పురుషులు స్త్రీల యెడ ఎట్లు ప్రవర్తించునది "నోరా" బాగుగ గ్రహించి, సంసారము కేవలము బొమ్మరిల్లుని నిర్ధారణచేసెను.]

క్రాగ్ స్టాడు—మంచి కెప్పుడు కాలం లేనే లేదు. అంతన్నే హమగ వుండేవారంకద. తనకు గొప్ప పుద్యోగం రావడంతోనే నన్ను లాగిపారేశాడు. పోనీ గానీ నీవు చెప్పకూడమా. నీకు అంతసహాయము చేశానుకద.

నోరా—ఆది ఆఫీసుపని. ఇది రహస్యంగ యింట్లో జరిగింది. దీనికి దానికి ముడిపెడితే యేలాగా?

క్రాగ్—నాకు రేపటినుండి తిండి యేలాగ? ఉన్నట్టుండి పొమ్మన్నారగుదా?

నోరా—నాకూగూడ చాలవిచారంగానే వుంది. నే చెప్తే వింటారా. నన్ను ప్రాణంలేని బొమ్మలా ఆడిస్తున్నారుకద. ఒకవేళ చెప్తాననుకో. నీ కేం తెలుసు? ఇదంతా నీకెందుకు? నీవు నా చిన్నబంగారు బొమ్మవుగదా. నీకు కావలసినదానినికూడ నేనే తెచ్చి యిస్తానుగదా. నీకెందుకు అదంతా అని అంటారు. నే నేం చేసేది?

క్రాగ్—పోనీ, నే నడిగినంత డబ్బు యిస్తే మరెవరికీ యెప్పటికీ చెప్పను. లేకపోతే—

నోరా—ఏమిటి చెప్పవు?

క్రాగ్—ఆలాగా! అవసరం తీరింది; మరిచి పోయావు. నాకు బాగా జ్ఞాపకంవుంది. పోనీగాని మీనాన్న యెప్పుడు చచ్చిపోయారు.

నోరా—ఏప్రిల్ ౨౯-వ తేదీని.

క్రాగ్—ఇదిగో యీకాగితం చూచావా. మే నెల ౩-వ తేదీని సంతకం వున్నాది.

నోరా—ఔను, ఏప్రిల్ ౨౯-వ తేదీని చచ్చి పోతే మే నెల ౩-వ తేదీని యేలాసంతకం చేస్తారు?

క్రాగ్—ఇప్పుడు తెలిసిందా. తప్పక నీవే చేశావని తెలుస్తుంది. మరి జాగ్రత్త. తక్కిందంతా జ్ఞాపకానికి వచ్చిందా.

నోరా—అయితే యిప్పుడేమంటావు? ఏమి చేసినా, యేలాచేసినా అంతా ఆయనక్రిందే ఖర్చు పెట్టాను. తెలిసినా పరవాలేదు. నన్ను తెదిరించ

నక్కలేదు. నీయిష్టం వచ్చినట్టు చేసుకో. ఏం జరుగుతుందో చూస్తా.

(క్రాగ్ ప్లాడు వెల్లిపోవును.)

(నో రాయొక్క బాల్యస్నేహితురాలు మిసెన్ లిండు ప్రవేశించును)

నోరా—ఓహో యెంతకాలానికి. ఓయ్యమ్మ యెన్నాళ్లయింది. తిరిగి నిన్ను చూస్తాననిమాడ అనుకోలేదు. ఎప్పుడొచ్చావు? ఇన్నిరోజులూ యెక్కడున్నావు?

మిసెన్ లిండు—ఎక్కడా. అన్నిచోట్ల నావే. నేతిగని చోటే లేదు. తిరిగితిరిగి యెక్కడ యేమి లేక మాటికి గుడ్డకు కరవై ఒకరోజు తింటే నాలుగు రోజులు పస్తుండి బాధపడి ఆఖరుకి యీవూరు వచ్చాను. చాలీచాలనిదానికి మాఅమ్మ నాతమ్ముళ్లుమాడాను.

నోరా—వాళ్లెందుకు నీవెంటబడ్డారు?

మి. —నాభర్త తరిమేసింతర్వాత మా అమ్మగారిపూరికి వెళ్లాను. మానాన్న చాల సుస్థిగా యుండి నేవెల్లాక చచ్చిపోయారు. నాతమ్ముళ్లిద్దరూ బొత్తుగ చిన్నవాళ్ళే. మాఅమ్మ ఒకరై పెద్దదీ. మరి వాళ్ళకి సహాయానికి యెవ్వరూ లేరు. అంతా నాకు తగులుతుంది. దరిద్రుడు తలగడగపోతే వడగండ్లవాన వచ్చిందన్నట్టు నాదరిద్రం నాతోటే వచ్చింది.

నో—అనిక్కు యేం చేశావు?

మి—ఆవూళ్లో కొన్నిరోజు లుండి అక్కడ కాలం గడవడం కష్టమయి గంతాబంతా గాడిదంతబరు వన్నట్టు పీళ్లనీహాడ వెంటపెట్టుకొని తిరిగాను. పాపం మాఅమ్మ ముసల్దీ. కష్టానికి ఓర్వలేదు. ఇక నా కష్టం అడగాలీ. ఇందాక చెప్పానే, ఒకరోజు తింటే నాలుగు రోజులు పస్తనీ. ఇక మా అమ్మ “మనదేశం వెళ్దాం. చచ్చినా బతికానా మనదేశం పాటి రాదు; మన బంధువులదగ్గర వుండా”మని మొదలెట్టింది. సరే, నేను మాడ యీపస్తు మన కెక్కడ జరగదూ అని బయల్దేరాను. ఇక్కడికి మొన్ననే వచ్చాను. నిన్న బ్యాంకిలోకి

వెళ్లాను. బ్యాంకిలో నీభర్త మేనేజరు. అక్కడికి వెళ్లింతర్వాత తెలిసింది. ఆయన్ని చూడంతోటే నాకు ప్రాణం వచ్చిందనుకో. ఆయనతో నా గాడ వంతా చెప్పుకొన్నాను. పాపం ఆయనకు చాల జాలి వేసింది. నాకోసరం చాల విచారించాడు.

నో—ఏం అన్నా రేమిటి? ఏమని చెప్పావు?

మి—మనం చిన్నవాళ్లుగా వున్నప్పుడు ప్రతి రోజూ ఆడుకూనేవాళ్లం. ఇద్దరు ప్రాణస్నేహముగ వుండేవారం. ఒకనిమిమయిన ఒకర్నివిడిచి ఒకరు వుండియెరుగం అని చిన్ననాటి మచ్చటలు చెప్పాను. చెప్పేసరికి నీస్నేహితురాలి గనా అని జాలివేసి నీ అదృష్టం బాగుంది. ఇప్పుడే ఒకపని ఖాళీ అయింది. అందులో నిన్ను వేస్తాను అని చెప్పాను.

నో—అలాగా. వాడ్ని తీసి నిన్ను వేస్తాడు కాబోలు.

మి—ఎవ రతనా?

నో—ఎవరూ. క్రాగ్ ప్లాడని ఒకడున్నాడులే. నీకేమిటి తెలుస్తుంది? నీ విప్పుడే వచ్చావు.

మి—సరేసరి. నాకు తెలియకేం. అతనా.

నో—ఏం ఆలా అంటున్నావ్?

మి—పదేం డ్లయింది. అంతా మరిచిపోయి యుంటాడు. ఏలాగయిన బతిమాలుకోని యథాస్థానం చేరుకుందాం అని అనుకొన్నాను. నాగ్రహచారం—

నో—ఎందు కాలాగ అంటున్నావు? నా కేం బోధకాలేదే.

మి—అతను నాభర్త. ఒకమాటు కోపంచేత నన్ను తరిమేశాడు. మరిరావద్దన్నాడు. నాకూ ప్రాణం విసిగి వద్దన్నప్పుడు అంత బతిమాలుకోడం యెందుకని వెల్లిపోయాను. కానీ, పాపం యిప్పుడు చాల విచారిస్తున్నాడట. నిన్న యెవరో నాతో చెప్పారు. ఏలాగూ వెళ్లేపోయాము. ముందు యేదయిన బ్రతుకుడెరవు చూచుకోనీ, అనిక్కు ఆయనదగ్గరకు వెళ్దాం అనుకొ

న్నాను. కానీ యీమాట వింటే దగ్గరకైనా చేరనిస్తాడా. అయ్యో యెంతదరిద్రం. నాదరిద్రం నాతో కూడనే వచ్చిందన్నమాట.

నోరా—నేచెప్పింది వినీ నీవు భయపడవద్దు. నీవనుకున్నట్టు ఆయనదగ్గరకు వెళ్లు. అయితే ముందు దీనినిగురించి చెప్పవద్దు. అతనుకూడ నాతో యెన్ని మాట్లాడేవాడు. ఇంట్లో చాల చీకాకుపడిపోతున్నాడట. పిల్లలను చూచుకోడం చాలకష్టంగా వున్నాడట. అతను బయటవెళ్తే, ఇంట్లో పిల్లలని చూచేవాళ్లు లేరట. కాబట్టి నీవు వెళ్లు. మరేం పరనాలేదు.

మి—నాకు భయంవేస్తుంది. మరి ఆలోచించాలిసుమా. తొందరపడితే లాభంలేదు.

నోరా—నీవు సమయానికి వచ్చావు. నాకష్టం తీరిందనుకొన్నాను.

మి—నీకేమి కష్టం వుంది నోరా. నీభర్తకి యిప్పుడే పెద్దవుద్యోగం అయిందిగదా. హాయిగ వుండవచ్చుగదా.

నోరా—నీవు చెప్పినమాట నిజమేకాని, నేనొక గొప్ప తప్పుపని చేశాను. అందుకు—

మి—ఏమిటది?

నోరా—నేను వచ్చినకొత్తలో నాభర్తకి చాల జబ్బుచేసింది. అప్పుడు డాక్టరు వూరుమూర్చి గాలిమారినై శీఘ్రంలో నిమ్మళిస్తుండని చెప్పారు. మా ఆయన, దగ్గర డబ్బులేదని, ప్రయాణానికి వొప్పుకోలేదు. నేను రెండు మూడుమాట్లు చెప్పాను యేలాగయిన వెళ్దాం అని. ఆయన కోపంచేసుకొన్నాడు. అప్పుడు భోర్జరీచేసి బాంకిలోంచి సొమ్ము ౨౫౦ పాస్టు తెప్పించాను. అది యీక్రాక్ స్టాడుకు తప్ప మరెవరికీ తెలియదు. ఇప్పుడు అతని వుద్యోగం తీసివేశారు. నాదగ్గరకు వచ్చి, నే నడిగినంత సొమ్ము యిస్తానా, లేక నీభర్తకు వుత్తరం రానేదా? అంటేకాదు వూళ్లో అందరికికూడ చెప్తా నన్నాడు.

మి—ఆమీద యేం చేశావు. అతను అంత సొమ్ము యేలా వచ్చిందో నిన్ను అడగలేదు?

నో—మానాన్నగారు యిచ్చారని చెప్పాను. ఇద్దరంకలిసి ఆవూరు వెళ్లాము. ఆనిక్క వచ్చాము. మరి నేనెప్పుడు ఆయనతో చెప్పలేదు.

మి—ఎప్పటికయిన యీ రహస్యం ఆయనకు తెలియడమే మంచిదికానీ నీవు చేసినది మాత్రం చాల తప్పుసుమా.

నో—ఈమాటకా నీతో చెప్పింది. నీవేమో సహాయం చేస్తావనికామా. తప్పని నీవు చెప్పాలా. నాకు తెలియడేమిటి?

మి—అయితే యిప్పుడు నన్ను యేమి చేయమన్నావు?

నో—అతను వుత్తరం వ్రాసి ఆయన వుత్తరాల పెట్టెలో వేసి వెళ్లిపోయాడు. తన వుత్తరం తన కియ్యమని అడిగితే చాలు, ఇచ్చివేస్తాడు.

మి—ఇది సులభంగా జరిగేపనా? ముందు అతనికి నేనే కొత్త. ముందు నాగొడవ చెప్పుకోని నాది కుదిరితే యిక నీమాటనిగురించి చెప్పాలి. సరే, చేతనయినంతవరకు చూస్తాను.

నో—చూస్తానంటే కాదు. ఉత్తరం చదువుకోకముందరే యిది జరగాలీ. ఇంకా ఒకరోజంతా వ్యవధి వుంది. రాత్రి ౧౦ గంటలకు నీరుబాటుగ కూర్చోని వుత్తరాలు చూచుకుంటారు. ఈలోపల నీవు సర్దాలి.

మి—ఇప్పుడే వెళ్తానుకాని నీవన్నట్టు ౧౦ గంటలదాక పోస్టుదగ్గరకు వెళ్లనీయకు. ఏదో కాలక్షేపం చేయించు. ఇదిగో నే వెళ్తున్నా. ఇప్పుడే వుత్తరం రాస్తా.

(క్రాక్ స్టాడు ఉత్తరం చదువుకోని మిసెస్ లిండున్న బసకు వస్తాడు. మిసెస్ లిండు క్రిందపాములో కూర్చోని యేదో ఆలోచించుకుంటూ యుంటుంది. క్రాక్ స్టాడును చూచి, రమ్మని పిలుస్తుంది. రహస్యంగా మాట్లాడమని చెప్పుతుంది.)

క్రాక్—ఎందుకు నన్ను రమ్మని రాశావు?

లిండు — ఎందుకేమిటి? ఇంకా ఆలాగే వున్నారా?

క్రాగ్ — నీకు నాకు సంబంధం వీడి పదేండ్లయిందా?

లిండు — మీరు వదులుకుంటే వీడిపోతుందీ?

క్రాగ్ — పోలేదా?

లిండు — మీరు పొమ్మంటే నే పొయ్యాను కాని నేనై నేను వెళ్లలేదే. ఎప్పటికైనా దయ వస్తుందేమో అని కనిపెట్టుకున్నాను. పోనీ నేనే బతిమాలుకొందాం అని నిశ్చయం చేసుకొన్నాను. మీకు యికా నామీద కోపమేనా.

క్రాగ్ — నీకు మాత్రం లేదేమిటి?

లిండు — కోపంవుంటే బతిమాలుకుంటూ వుత్తరం వ్రాస్తాను. తరిమితే వెళ్లానుకాని నాక్కోప మేమిటి. ఏలాగో దయయించి వచ్చారు. ఎప్పటికైనా దేవుడికి నాయందు దయవుట్టదా.

క్రాగ్ — సరే బాగుందిగానీ యిప్పుడు హాయిగ వున్నావుకాదా. ఎందుకు వుత్తరం రాశావు చెప్తావ్ కొంచెం.

లిండు — మీరు యిప్పుడు స్వేచ్ఛగ వున్నారు. అందుకోసం ఆలాగుంటున్నారు. ఉత్తరం యెందుకు రాస్తాను? అది ఒకమాటా. మీతో చెప్పుకొని యేడు దాసుని. మీదగ్గరనుంచి వెళ్లి సతర్వాత మావూరికి వెళ్లాను. అక్కడ నే వెళ్లగానే మానాన్న కూడ చచ్చి పోయారు. నాతమ్మగ్లనీ, మాఅమ్మనీ తీసుకోని మారంగా వెళ్లిపోయాను. అక్కడ యెంతకష్టపడ్డా భోజనమయినా గడిచిందికాదు. నానాబాధలూ పడ్డాయి. ఆఖరుకి మా అమ్మ స్వదేశానికి వెళ్తే చచ్చిందీ బతికిందైనా మన నాళ్లకి తెలుస్తుందని మొదలుపెట్టింది. సరేనని బయలుదేరి 3-4 రోజులక్రితము యిక్కడికి వచ్చాము. ఏలాగో బతిమాలుకోని, పిల్లలను చూచేదాన్ని కూడ యెవ్వరూ లేరుకదా యిప్పటికయినా దయవుట్టదా అని వుత్తరం రాశాను.

క్రాగ్ — నీకష్టం చెప్పావా. ఇక నేను చేసినది తప్పని యెన్నిమాట్లో అనుకొన్నాను. విచారించాను. నీకోసం వెతికించాను; నీవు మనదేశంలోనే లేవుగదా. మరి నిరాశచేసుకొన్నాను. బయటికి వెళ్తేనేకాని యింట్లో తిండికి జరగదు. వెళ్తే యింట్లో పిల్లలు అంతా కుర్రజట్టై. మరి చెప్పాలి. ఇంటికి వచ్చేసరికి సరకంలా వుంటుంది. మరి వెల్లెత్తిన ట్టయిపోతుంది. కానీ యేదో జరిగిపోయిందీ. ఇకనైనా —

లిండు — ఇన్నిరోజులూ యెప్పటికైనా మీకు నామీద దయపుస్తుందేమో అనిగా నా తపస్సు. ఇక నాకు మరి కావలసిందేమిటి యంతకంటే మాన్నే హితురాలు నోరా మేడమీద డాన్సుచేస్తున్నారు. నాళ్లతో చెప్పి మరి వస్తా. పాపం వాళ్లు నాకు అంతసహాయం చేశారు.

క్రాగ్ — నీమిటి సహాయం.

లిండు — ఈగొడవలో మరిచిపోయాను. మీరు నాన్నే హితురాలికి గొప్పసహాయం చేయాలి.

క్రాగ్ — ఆసహాయ మేమిటో చెప్పు.

లిండు — మీరు సహాయం చేస్తానంటే —

క్రాగ్ — చేయక మరేం చేస్తాను. అదేమిటో చెప్పు.

లిండు — నాకష్ట మంత చెప్పుకొన్నాను. వాని భార్యన్నే హితురాలిగదా అని నాకు యిప్పు డిప్పుడే ఖాళీఅయినదని ఆపనిలో నన్ను వేస్తానని చెప్పాను. ఆర్డరు వచ్చినట్లే.

క్రా — మరేం. ఇక నా దగ్గర యెందుకు వుంటావు. నీ అవసరము తీరింతర్వాత మరి నన్ను తలపెట్టుతావా. అదీగాక నన్ను తీసేసి నిన్ను వేశారు.

లిండు — అయ్యో! అది నాకు యిప్పుడే తెలిసింది. ఎంతో విచారించాను. మీరు ఆలా అంటారనే ముందుగా మీదగ్గర ఆలా ఒప్పించాను.

క్రా — ఇంతలా చెప్పుచున్నావుగదా. నా పని నాకిచ్చివేయకూడదు? నీవు మానుకోకూడమా?

లిం—నేను మానుకోడమే తప్ప మరేం లాభం లేదు. ఎవరికీ లేకపోతే మన కేం లాభం? ముందు ప్రవేశించి ఆమీద యేలాగయిన సర్దుకోవచ్చు.

క్రా—నాపనని నీ కేలా తెలిసింది?

లిం—నోరా వ్రాపించి చెప్పింది. ఆమె వ్యవహారం మీకేమీ తెలుసుటకాదు. నాకు ఆయనసాఖరీ యిచ్చారని చెప్పగానే మీసాఖరీ పోయిందని యెంతో విచారించింది పాపం. అయినా నాకు యిచ్చినందుకూ, మన సంబంధం తెలుసుకున్నందుకూ చాలా సంతోషించి మీరేమీ ఆయనకు ఒక వుత్తరం రాసిపడేశారట కాదు, ఆవుత్తరాన్ని ఆయన చదువుకునేదానికి ముందే మిమ్మల్ని అడిగితీసికొనునీ నన్ను మరీమరీ బ్రతిమాలి చెప్పింది. మీరు యేలాగో దయయుంచి వచ్చారు. చాలా సంతోషించాను.

క్రా—అయితే ఆవుత్తరం అడిగి తీసుకోమన్నావా?

లిం—కాదు కాదు పిలిపించిందేమీ అందుకే కానీ, యెప్పటికైనా ఆరహస్యం ఆయనకు తెలియడమే మంచిదని నా అభిప్రాయం—

(గడియారము చూచును.) వాళ్లు వస్తున్నారు. మీరు యిక్కడినుండి వేగము వెళ్లిపొండి. లేకపోతే అనుమాన పడుతారు. (క్రాగ్ స్టాడు వెళ్లిపోవును.)

(“హెల్మర్” నోరాభర్త. ఆఫీసునుండి వచ్చుచున్నాడు.)

నో—ఏమి ఆలా వున్నారు.

హె—మారంనుంచి రావడంచేత ఆలాగున్నానే కాని మామూలుగానే యున్నాను. ఇంకా నువ్వే ఒకమోస్తరుగా వున్నావు. యేంటి కబుర్లు.

నో—ఏమిటుంది కబుర్లకీ. మీరు వస్తే యిద్దరము డాన్సుచేద్దామని కనిపెట్టుకొని యున్నాను.

హె—దానికేం, తయార్. కానీ ఒకఅరగంట. ఫోదాంపద, మేడమిదికి.

నో—అరగంట చాలదు. నేను చాలనేంత వర్కు.

హె—ఓ మహాఅంటే మరొక అరగంట అయ్యేను. కానీ, నీవలసిపోతావేమీ అని—

నో—నేనా, యెప్పుడు అట్లా జరగదు. మీకు విసిగిపోకుండావుంటే అంతే చాలు.

హె—నోరా యేమది. అలసేపోవా. అబలవు కదా. సుకుమారివికదా. నడిస్తేనే పాదములు అరిగిపోవునుగదా. చిన్నదానవు, డాన్సుయందు నీకు అంత యిష్టము, అందుచేత అంటున్నావు కానీ అలిసిపోవా.

(ఇక హెల్మర్ యొక్క స్వభావము—తన భార్యవచ్చి యిప్పటికి ౮, ౧౦ సంవత్సరము లయినప్పటికిని వచ్చిననాటికంటే కొంచెముయిన పెద్దదయినదని కాని, కొంత జ్ఞాన మున్నదనికాని, ఆమెకు యిష్టము అయిష్టము అన్న గుణములు వున్నవనికాని తెలుసుకొనుటలేదు. మన మొక కర్రబొమ్మను యింట్లోవుంచుకుంటే దానికి పెరుగుటకాని, మనుష్యునికి వున్నతక్కిన లక్షణములుకాని దానియందు లేనట్లే. ఈ భార్యనుకూడ ఒక కర్రబొమ్మమోస్తరుగ చూచేవాడు. సరే, యేలాగో యారోజు డాన్సుకు పిలుచుట, తాను వెళ్లుట జరిగినది. ఇద్దరు మేడమిదికి వెళ్లి డాన్సుచేసిచేసి, యెన్ని మాట్లు చాలన్నను ఒప్పుకొనక ఆఖరుకు రాత్రి ౧౦ గంటలకు ముగించి క్రిందికి వచ్చారు. క్రిందహాలులో మిసెస్ లిండు కూర్చోని యున్నది.)

నో—నీవు వచ్చి చాలనేపయిందా.

మి—దగ్గరదగ్గర అరగంట అవుతుంది.

నో—నేను చెప్పినపని చేశావా.

మి—అతనికి నీ వుండగానే వుత్తరం రాసాను గానూ.

నో—ఏమిటుయింది.

మి—ఆతను రేపు సాయంత్రానికిగాని రాడట.

నో—పోనీ, మరేం చేస్తాం. ఏలా జరగవలసివుంటే ఆలా జరుగుతుంది.

దివ్య వేణుగానము

—యస్. యస్. చామకూర్.

ఆవేదన

—పి. బ్రహ్మము.

మి—ఎందు కింతభయం. ఇంక నీ భర్తకు తెలిస్తే యెంతో సంతోషిస్తాడు. ఏంచేసినా అతని కిందేకదా ఖర్చుపెట్టావు. మరేం పరవాలేదు. మరేం పరవాలేదులే. ఎప్పటికైనా అతనికి తెలియడమే మంచిది. నీకేం పరవాలేదు. అడిగితే జరిగిందిజరిగినట్టు చెప్పేయి. నే వెళ్లిస్తాను.

హె—ఏం అప్పుడే వెళ్తున్నావ్.

మి—నేవచ్చి అప్పుడే చాలసేపయింది. ఏలాగూ వచ్చుకుంద అని ఊర్చున్నా. ఎప్పటికీ రాలేదు. నా స్నేహితురాతితో మాట్లాడి వెళ్దాం అని. రేపు వేళవుండగా నేవచ్చి సరదాతీరా ఊర్చుంటాను. మరేం అనుకోకు.

హె—ఏలా యింతసేపు వున్నావు. మరి అయిదునిమిషాలు వుండగూడదు. అక్కడ నా స్నేహితుడు వస్తే వాడితో గం నిమిషాలు అయిపోయింది.

నో—వెళ్లనిస్తురూ, పాపం, చాలాసేపయింది. రాత్రిపూడానూ. వచ్చింది మొదలు పాపం యెదో మాట్లాడుతూనే వుంది. రేపు వస్తుందిలేండి.

హె—నీ స్నేహితురాలు నోరా బంగారుబిళక, యెలాగ టూరకటిల్లాడాన్ను చేసిందో అడిగావా? నా బంగారుబొమ్మను బాగా స్తోత్రంచేశావా? నాచక్కని చిలుకను చూచావా యేలా అలిసిపోయిందో! నీ స్నేహితురాలు వెళ్లమని తెలిపిచ్చించిదిగా. మరేం. వెళ్లిరా.

మి—శలవు. అమ్మా పోయినస్తాను. వెళ్లి హాయిగ పడుకో.

హె—నోరా ఆడిఆడీ ఆలిసిపోయ్యవు. వెళ్లి పడుకో. నేను పోస్తుచూచుకొంటాను. ఇప్పటికే చాల రాత్రి అయినది.

(నోరా వెళ్లి పడుకుంది. హెల్మర్ వుత్తరము లన్నీ చూచి ఒకవుత్తరం తీసుకొని) నోరా నోరా యేమి టీవుత్తరం.

నో—ఉత్తరం చూచి, నోరా యేమి టీవుత్తరం అంటే, రోజుకీ యెన్నో వస్తుంటాయి కదా నాకేం తెలుసు.

హె—చీ ఛీ నీకు తెలియదా. ఇన్ని రోజు లల్లాకాదు మోసపోడానికి—

నో—రోజుకంటె యీవా శేం యెక్కువ?

హె—చాల్లే నీచమత్కారమూ నీవును. కట్టి పెట్టు. అడిగిందేమిటో సమంగ జవాబుచెప్పు. ఎంత ద్రోహం.

నో—ద్రోహమా యేమిటి. బాగా చెప్పండి. చెప్పండి నా కేలా తెలుస్తుంది.

హె—నీలియ్యనిమాటలే నన్నింతకు తెచ్చింది. నాపరువుపోయేపని చేశావు. మరి యింతకంటె యేం కావాలి. నే నేలాగా రేపటినుంచి నలుగురిలో తలెత్తుకొనితిరగడం? నీకు తెలియదంటె నమ్ముతానా? నీకు తెలియదా? దుర్మార్గి? నిన్ను మాయంటికి పిల్చుకొనివచ్చినదిమొదలు నీకు యెంతచేశాను. ఆడుకొనే చిన్నబిడ్డమోస్తరు చూచుకొన్నాను. సంరక్షణచేశాను. నీవు యాలాంటిదాని వని తెలిసంటేనా. నాకు తెలిసిందే కాదు. అయ్యో యెంతముద్దుగ చూచుకొన్నాను. నీలిండికిగాని, ముస్తాగుకుగాని, నీఆటలకుగాని యెంతసదుపాయం చేసేవాడిన్ని! ఇంతకష్టపడ్డందుకు బాగా బుద్ధిచెప్పావు.

నో—ఎందు కింతకోపం. ఇంతకోపానికి నే నేం అంతతప్పు చేయలేదే.

హె—చేయలేదా. చాల్లే, నీమాయమాటలూ నీవును. ఇన్నిరోజులూ విన్నాను చాలమా. ఆ విని వినే యింతమట్టు కొచ్చింది. నిన్నంటే యేమిలాభము. అచ్చం నీకుపుట్టిందయితేసరే. నీతండ్రితాతలదగ్గరనుంచీ వచ్చింది. నే నెరగనా యేమిటి. మీఅమ్మ నీకు వున్న పాతతో కరిగించి పోగిందికామా. నీమాయలో పడి మోసపోయాను. ఇదే ఆఖరుమాట. అంతసామ్మ యేం జేశావు. ఫార్జరీచేశావా లేదా? ఎందుకు చేశావు?

నో—ఇంతకోపంగా వున్నారగద నే చెప్పే దేమయిన మీకు వినిపిస్తుందీ. వృధాగా యెందుకు? నాదే బుద్ధితక్కువ.

హె—నీది బుద్ధితక్కువా? ఇంకా యేం చెయ్యాలి? ఇంకా యిప్పుడు చేసింది చాలదంటున్నావా. ఇంకా నాకు వినిపించడంలేదు. వినిపించేలా చెప్పావుగా. ఈలాంటి పాపాత్మురాలిని యేంచేసినా పాపంలేదు. చండాలురాలా, దుర్మార్గురాలా, అయ్యయ్యో, నిన్ను నమ్మి పిల్లలను నీవగ్గరే వదిలిపెట్టే మరేం అక్కర్లేదు, నీయంత చేసి వదిలేస్తావు. అసలు తెలిసితెలిసి వదలడం యేలాగా. మరి ఒక్కనిమిషం వుంటావంటేనే భయంవస్తుంది. ఛీఛీ పాపి. నిన్ను చూస్తూన్న కొద్దికి ఒళ్లు మండిపోతుంది. ఎంతముద్దుగా చూచుకొన్నాను ఇన్నాళ్లు. ఏలా దాచావు. ఇప్పటికైనా చెప్పలేదుకదా. నీకు నిండా మాటలైన రావనిన్నీ, చిన్నపిల్లవనిన్నీ, ఆసుకొనే బొమ్మవనికూడ అనుకొన్నాను. ఛీ, మరి నల్లిపో. మరి తాకు. ఎప్పటికీ రాకు. పోపో. తిరిగి చూడకు.

దానీది—బాబూ, అమ్మగారికోసరము యెవరో కచ్చారు.

హె—(తలుపుదగ్గరకేసి) ఎవరు?

బంట్లోతు—ఇదిగో అమ్మగారికి పుత్తరం.

హె—నేనే చదువుతా (లోపలికివచ్చి) అమ్మగారూ లేదు గిమ్మగారూ లేదు. (పుత్తరం చించుతాడు) నేనే చదువుకుంటా.

నో—అలాగే చదవండి. ఎవరి క్కానారీ యిగొడబ.

హె—నోరా నోరా యేమిది. ఏంచేశావు? ఈ పుత్తరం రాకపోతే నాకు యెంతకష్టం వచ్చివుండేది. ఇప్పుడైనా చెప్పావు. ఎంత తొందరపడ్డాను. ఎంత కోబ్బడ్డాను. (ఆరసీను మంటలో పారేసి) ఇక నన్ను యెవ్వరూ యేంచెయ్యలేరు. ఏదో కోపంమీద ఆలా గన్నాను కానీ, మరేం అనుకోనూ. మంచిసమయానికే వచ్చింది యీపుత్తరం.

నో—అదేమిటి ఆ పుత్తరం రావడంతోపే ఆలా యెగిరెగిరి పడ్డారు. ఈపుత్తరం రావడం తోపే

యీలా మొదలెట్టారు. ఈలాచూస్తే అంతా చెల్లెలా వుంది. ఒక్కనిమిషంబో బ్రహ్మాండమయిన కోపం. అమ్మయ్యో నన్ను మింగేంతకోపం. అంతలో విపరీతమయిన శాంతం. బుజ్జించడం బ్రతిమాలుకోడం. ఇదంత చూస్తే యిదొక నాటకంలా వుంది.

హె—నీ వన్నమాట నిజమే. ఇదంత కల అనుకో. ఏదో జరిగిపోయింది. లే, చాలనే పయింది. ఏమిటి యీలా వున్నావు. మరేం లేదని చెప్పావు కానూ. మరి నే నామాటే తలపెట్టను. నీవుమాడ మరిచిపో. ఆకాగితముమాడ కాలేకానుగా.

నో—చూచులుగ, నే నేలా వుంటా. మీకు అపకీర్తి. మరి పిల్లలు నాదగ్గర వుంటే చెడిపోతారు. ఏలాగో నాలా తయారవుతారు అనీ యిప్పు డిప్పుడు మీ రన్నరుగమా. మాతాతల తండ్రులగుణాలు, మా తాతల గుణాలు అన్నీ మీరు బాగా యెరుగుదురుగా. ఆగుణాలే నా కొచ్చాయి అనీమాడ అన్నారే.

హె—నోరా, యిందాక నే నేం చెప్పాను? ఒకటి వినిపించుకోవూ! ఇదిగో తిన్నగా తలెత్తి చూడు. మరి నిన్నేమి అనను. అప్పు డేవోకోపంమీద అన్నాను కాని అదంత మరిచిపో. నిన్ను త్నమించాను చూచావా. నీవన్నట్టు దేవుని దయవల్ల కష్టం గడిచి పోయింది.

నో—ఎవరికి?

హె—నాకు.

నో—నాకో?

హె—అదా, నాకు తెలిసిందేకాదు. ఇద్దరికీ గడిచిందన్నమాటే. ఇక మనల్ని యెవ్వరూ యేమీ చేయలేరు. ఏలాగో మనం తప్పించుకొన్నాం. కానీ మనము యిక దానిని తలపెట్టేవద్దు. మరి, నీవుమాడా యేమీ జరగలేదని అనుకో. నిజంగానే యేం జరగలా. ఏమిటయింది యిప్పుడు? జరగలేదనుకొంటే సరి. మరి, జ్ఞాపకమువచ్చిందనుకో. చెడ్డకల వచ్చిందనుకో. ఆరెండుపుత్తరాలు చింపేశానా. మరి జ్ఞాప

కానికి రానేరాదు. మరి రానేరాదు. అబ్బా, యిప్పుటికి హాయిగ వుండాము.

నో—మీకు హాయిగ వుంటే నాకుమాడ హాయే. ఎందుచేతనంటే నాకు కష్టము సుఖమూ అన్నది లేనే లేదు. అందువల్ల.

హె—నీమీ, నాకుమాత్రం తెలియదా, ఈ రెండుమాడురోజులు యెంతో బాధ పడియుంటావని.

నో—కష్టంకాదు. యద్ధంచేకా ననండి. ఇప్పుటికి పూర్తిఅయిందనండి.

హె—అంతే. పదా నెల్లి పడుకుందాము. చాలరాత్రి అయిపోయింది.

నో—ఈరాత్రి మరి నిద్ర. ఇంతటితో సరి. పూర్తిగ తుమించానని అన్నారకూ.

హె—నిజంగానే. ఒట్టుపెట్టుకొనిమాడ చెప్తాను. సరా తుమించానని.

నో—సరే. నాకు చాలసంతోషం. అందుకే యీజామాయి నిలబడ్డది. ఇదిగో, వెల్లిపోతున్నాను. (తనబట్టలు మూటకట్టును).

హె—అదేమిటి యెక్కడికి వెళ్తావు. వెర్రెత్తిందా యేమిటి. నీకు మతి చెడిపోయినట్లున్నది.

నో—ఈరాత్రి నాకు యెంతో తెలివి వచ్చిందనండి. నాకు మీరు మంచిబుద్ధి చెప్పారు. నన్ను తుమించానని అన్నారగునక యిదే వెల్లిపోతున్నాను. ఎక్కడికి వెళ్తున్నావు అని అడిగారు. ఒక్క నిమిషం కూర్చుంటే అంతా చెప్పివెళ్తా.

హె—అదేమిటో చెప్పు వింటానుకాని వెళ్లకు. (కూర్చుంటాడు).

నో—(కూర్చోని) మనకు పెండ్లయి యెనిమిదేం డ్లయిందిగా. నే చెప్పిందంతా వినండి. ఆఖరున జబాబు.

హె—నీమిటో నీవు చెప్పడం, నీ వునికి చూస్తే నాకు భయమేస్తున్నది. నా కేం బోధపడ్డం లేదు.

నో—ఒక్కరోజయిన యిద్దరం కలిసి ఒక్క చోటకూర్చోని దేనినిగురించిగాని విచారించామా. ఈలా కూర్చోనయిన కూర్చున్నామా. మీరే తిన్నగ జ్ఞాపకము తెచ్చుకోండి. మీరు భర్త, నేను భార్యనీ. ఇన్నేండ్లు మనము కలిసియుంటే ఒకరోజు యేమివుండదా.

హె—నీమి టుందీ అంతలా నీవూ నేనూ కూర్చోని కలిసి ఆలోచించేదానిగ్గి. నా కష్టమంత నీతో చెప్పి నిన్ను కలవర పెడితే నీకువచ్చిన లాభమేమిటి. నావ్యవహారం నాజోలీ నీకుచెప్పి యేంలాభం.

నో—మీ వ్యవహారంగురించికాదు. మిమ్ములను గురించికాదు. ఎంతసేపయిన మీకష్టాలూ, మీ సుఖాలు యింతేనా? మరేమీ లేమా? నే. మాత్రం మీలాటి దానినికానా. నన్నుగురించి మీ రెప్పుడయినా విచారించారూ? నాయొక్క అభిప్రాయం అడిగారూ? నా సుఖంగురించి విచారించారా? ఆఫీసుకు వెళ్లడం, యింటికి రావడం, ఆడాలని తోస్తే ఆడడం, పాడాలని తోస్తే పాడడం, యెక్కడికయినా వెళ్లాలని తోస్తే వెళ్లడం. అంతేకాని ఒక్కనాడైన ఒక్క నిమిషమయిన నన్నుగురించి నాస్థితేమొ గతేమొ విచారించారా. ఇంతెందుకు, చిన్నప్పుడు నాతండ్రివల్లన, యిప్పుడు మీవల్లన యీలా అన్యాయమయిపోయాను.

హె—నేనయితే సరే, నీతండ్రిమాడ ద్రోహం చేశాడా.

నో—సందేహ మేమి. మానాన్నగ్గరున్నప్పుడు యెంతసేపూ ఆయన చెప్పినట్టు నడుచుకుంటూ వింటావుంటే తప్ప వొప్పేవాడు కాక. దానికి మరే మయినా చెప్పానా 'నీ కేం తెలుసు. నీ కేం తెలియదు. నీవు పశిల్లవుకదా.' అని నేచెప్పినది యెంతమంచి దయనా మరిపించి బొమ్మను ఆడించినట్టు ఆడించే వాడు. కాని నేచెప్పినదాంట్లోమాడ కొంతఅర్థ ముం దనుకునేవారు కారు. నేనుమాత్రం నాబొమ్మలను నా యిష్టం వచ్చినట్టు శృంగారించి వాల్లతో ఆడుకొనే దాననుగానా. నేను ప్రాణంలేని బొమ్మను ఆడిస్తే వారు ప్రాణంవున్న బొమ్మను ఆడించారన్నమాట.

హె—అలా అంటావే, మనం పెండ్లిచేసుకోలేదా. పెండ్లంటే యేమిటో తెలిసిందా. ఆనాడు యేమి చెప్పారో తెలిసిందా.

నో—తెలియకేం—ఆయనచేతిలో వున్న బొమ్మను మీకు ఒప్పచెప్పా రన్నమాట. ఇక మీయిష్టంవచ్చినట్లు నాకుకోవచ్చు నన్నమాట. మాటేమిటి. మీరూ ఆలాగే చేయుచున్నారన్నమాట మీకుమాత్రం తెలియదా. ఏయేకోజూ నేను యేలావుండాలో ఆలాగా మీయిష్టానుసారం నేను చిన్నతనంలో నాఅటబొమ్మను వుంచుకొన్నట్లు మీరు తయారుచేసేవా రన్నమాట. నాకు యిష్టమున్నదో లేదో ఒకరోజయిన అడిగారా.

నేను దీనిని గ్రహించి నేనుకూడను మీకేది యిష్టమో అదే చేసేదానిని. కాని నన్నుగురించికాని, నా యిష్టమునుగురించికానీ ఒకరోజయిన ఆలోచించడమే లేదు. నాజన్మం యెప్పుడూ అక్కడ కొద్దిరోజులూ యిక్కడ కొంతకాలం చిత్తం చిత్తం అంటూ కాలక్షేపం చేశాను. నేను పుట్టింది యిందుకేనా. నన్నుగురించి, నా జన్మాన్నిగురించి ఒకమాట అనుకోవద్దా. ఇంతకంటే ఘోరం ప్రపంచంలో వుండా.

హె—ఎంత కృతఘ్నురాలివి. ఇక్కడ నీకు సుఖం లేదా. చేసిందంతా చేయించుకొని ఆఖరుకి యీలా అన్నావు.

నో—నా కోసరం చేశారా? మీ సరదాకు చేసుకొన్నారు. నేనుకూడ యిక్కడ వుండి యింతకంటే మరేమి చేయలేనని మీసంతోషమునకై యేమిటేమిటి కావాలో చేసేదాన్ని. కష్టపడ్డానని చెప్పలేదు. బ్రతికినంతకాలం ఆనుకోడంతోటే సరిపోలే, పుట్టి యేం లాభం. కాబట్టి యికమీదట యీలావుండడం నాకు యిష్టములేదు. ఇక్కడ వుంటే మరి లాభం లేదు. వెళ్లి యిహపరసాధనమయినదానిని గురించి నేర్చుకుంటాను. మీరు తమించారు గనుక నిశ్చింతగ వెళ్తాను.

హె—ఆచదువేమిటో ఆసాధన మేమిటో నే చెప్పలేనా. నాదగ్గర నేర్చుకోవడదూ.

నో—మీదగ్గర కుదరదు. మీరు నాకు చెప్పనూ లేరు. ముందు ఒకమోస్తరుగ వుండి యిప్పుడు మరొక మోస్తరుగ వుండలేము. కాబట్టి మరి అడ్డు చెప్పకండి. నే వెళ్లిపోతా. మీరు యెంత బ్రతిమాలిన లాభం లేదు.

హె—నీవు యింత గట్టిగ చెప్పివస్తువు, నీకు ఒకటి జ్ఞాపకము చేయవలసివున్నది. మన పెండ్లిలో మనము ప్రమాణంచేశాము. ఏమని చేశాము జ్ఞాపకముండా. భర్త ఆజ్ఞ మీరకూడదనీ పిల్లలను పెంచుటనిధి అని.

నో—పెండ్లినాటిమాట నాకేమి తెలియదు. అది మీకే తెలుసును. మీకు తెలిసి మీరే ఆనిధిని చెల్లించలేకపోయారు. ఆవుత్తరం రాకపోతే ఆయొక్క ప్రమాణం యేం అయివుండేది? నా గతేమి? తిన్నగ నెత్తి మీద నుడ్డవేసుకొని వెళ్ళవలసిందేగా? వెళ్ళమన్నారే, తరిమేశారే. తిరిగి మాడవద్దన్నారే ఎక్కడికి వెళ్తాననుకొన్నారు. మీకష్టం గడవగానే, మరిచిపోమున్నారు. చెడ్డకలకన్నా ననుకోమన్నారు తలపెట్టేవద్దన్నారు. పెండ్లినాటిమాట జ్ఞాపకం తెచ్చుకొమ్మన్నారు. మీరు నాకు మంచిపాపమే చెప్పారు. ప్రాణంలేని బొమ్మలతో చిన్నప్పుడు ఆనుకొన్నాను కానూ. ఇప్పుడవి లేవని విచారిస్తున్నానా. ఆలాగే యీమెట్టుగడిచినప్పుడుకూడ ఆలాగే వుంటుంది. ఆయొక్కని మిషంలో ఆక్రేమ, ఆదయ, ఆముద్దు, ఆముచ్చట, మీకు పటాపంచలయిపోయింది గాదూ. ఇక నేమి చెప్పిననూ లాభంలేదు కాబట్టి యిదో వెళ్లిపోతున్నా. వీధి నావుంగరం. ఇదిగో మీ వుంగరం.

హె—ఉంగరంకూడ యిమ్మంటావా. ఉండవోనోరా, నోరా, యొక్కడికి వెళ్తావు. అడయనచెప్పవా. నీకేమయిన డబ్బు పంపిస్తా.

నో—మీరు వుత్తరంవ్రాయవద్దు. నాకు డబ్బా పంపవద్దు. మరి నామాటే తలపెట్టవద్దా. (వెళ్లిపోవును).

హె—(హెల్మర్ కుర్చీమీద కూర్చోని యేడ్పుచూ) నోరా, నోరా, నోరా, వెళ్లిపోయావా, వెళ్లిపోయావా.

ఏమోయీ సాగర ! మన-లో మనమాటయెసుమా తెలుపగావల దీ
సామాన్యమానవుల కది-యేమని తెలిసినను నష్టమేలేదుగదా !

రేగినగాలిదుమ్మునకె రెప్పలు గుప్పన నప్పళించు మే
మే గరువమ్ము రొమ్మువిరిపింపగ దేశముకానిదేశ మూ
రేగుచు పుట్టినట్టినెల వింతయు చింతననేయకుండ నీ
లాగున నెన్నియోయుగములం దొరలించుచునున్నవాడవే !

ఎవడోయీ ! నిను నాజ్ఞ నేయగలవా డిన్నాళ్లు ? నీకంతతే
కువ లేకున్నదిగాక, బెగ్గటిలి గగ్గోలాంది యువ్వెత్తువె
ల్లువలోనం దలమున్న-లై గడియలో లోకమ్ము లల్లాడు ని
క్కువ మీ వొక్క-పదమ్ము ముందునకు కోర్కు-ల్సాగ సాగించినన్.

నిన్నుంగన్న నెడంద జాలివొడమున్ నిర్విర్యు డెవ్వండో దా
నెన్నేవైన సహించియుండదగుగానీ, సత్వసంపన్న ! నీ
కు న్నేలోటది ? ఎవ్వ డడ్డగలడో యుష్పొంగుమా చూత మీ
మన్నున్ మిన్నులుగూడుచోట నివసింపన్ నీకు ప్రారభమే ?

ఏనా డీచెరవీడిరాగలుగునోయీ ! వేడికన్నీళ్లతో
యీనీజీవనమెల్ల యుష్పరిసిపోయెన్;- ఎంతగా నీవు లో
లోనం ఘూర్ణిలినం బ్రయోజనము పొల్లుంగాక పైపెచ్చు నీ
నానాదుస్థిస్థిమూలముం దలచుకొన్నం గుండె నీరయ్యెబో !

వెలబెట్టించిన గవ్వనేయని మహావిద్వాంసులే నేడు ర
చ్చలలోనం దలలెత్తినారు; జగ మిచ్చాప్యాప్యతిక్ మిరి మే
రలకొమ్ముల్ మొలిపించుకొన్నదకటా ! రత్నాకరుం డన్నకీ
ర్తులు మ్రోయించిననీవె కాల్ గదుప వేదో ముగ్ధ నున్నట్లుగా !

దొరికినతావుకై నిలువుదోపిడియిత్తురు పుంతత్రోవ ల
బ్బరముగ చేలలో కలసిపోయి సుకమ్మున నున్నవన్న నె

వ్వరు మడిగట్టియుండి రిదె పల్కుము వ్రేల్చడువంగ; తేరగా
దొరికిన పోవనీయరుగదోయి! తటస్థల మాక్రమింపుమా!

అదియె ప్రపంచధర్మమగునయ్య! మహామహాలెల్ల సీతికో
విదులె పరాయివారి చదివించెడిచో; తమపట్ల నెప్పు డె
య్యది యనుకూలమో యరయునట్టిరె మాయజగమ్మునందు వా
రిదె కలపేరు నీవలె వరించినపీఠము విప్పకుందురే!

ఎవడొ కలండు దేవుడని యింతకు జంకెదవేమొ? తెల్విత
క్కునయని యెందరెందరినొ కోరినవారిని సాక్ష్యమిత్తు; మా
నవులము మేమె నమ్మమనినన్ భయమేటికి నీకు? ఉన్నచో
నెవరికి లెక్క? పిచ్చివిడు మింతకు దేవుని గీవునిక నభా!

కాలము మారిపోయినది కాగలవారికి నేడు రోజు లే
గోలయు లేక యుండ మనుకొన్నది సాగదు; లెమ్ము! నేటి
వేల యతిక్రమింపగదవే! గుదులెక్కినకాళ్ల కింతసం
చాలనముం ఘటింపుము విచారము నేయగవచ్చు పిమ్మటన్.

నీదరినుండి సంజ పయనించెడివేళల హోరుమంచు నా
పాదము లంటిపోయితివి బాగుపడంగలవంచు నెంచి నే
నేదియుకోర కూరకె వచించితి పున్నెమటంచు, నచ్చినం
గాదనకుండ నేయు మటుగానియెడన్ వినిపింప కేరికిన్!

లోక మిది పలుగాకి చీకాకువరచు-కోరి చూడలే దొరుడు బాగుపడుచున్న
నీశుభము నెంచి చెప్పితి నీవు తెలియ - నేరకుండిన నాకేమి? నీదుకర్మ!

ఆచారము యుగయుగాంతరములనుండి అనేకమహాత్ములనుండి మానవున కయీ చితముగా సంక్రమించిన ఐశ్వర్యము. ఆచారము లేనిచో జను లందఱును జంతువు లయి పోయి యుందురు.

ఆచార మనఁగా అలవాటు. అలవాటులలో మంచివియుఁ గలవు, చెడ్డవియుఁ గలవు. మహాత్ములగు మనపెద్దల మంచితలవాటులే 'ఆచారముల'యి అనుష్ఠింపఁబడుచున్నవి.

ఒకకుటుంబమునందలి యింటిపెద్ద మాటలను, పనులను వానిపిల్ల లనుకరింతురు. పలుకు బల్లను బట్టకట్టులను ఉనికినిగూడ తలపని తలంపుగా అనుకరించుటమన మెఱుఁగుదుము. 'అనుకరింపవలయును గాఁబోలు'నని అనఁగా అది విధి యని అనుకరించువారినిగూడ మన మెఱుఁగుదుము. ఇట్టి యనుకరణమును ఎగ తాళిచేయుటకు మనదేశమున నొక కథ వాడుకలో నున్నది. అప్పయ్యదీక్షితులవారు కావేరీతీరమున వార్పుచుండి రఁట. ధ్యానపు బిగిచేఁ గాఁబోలు వారిగోఁచి యూడెనఁట. వారి కిరువాగుల వార్పుచున్న బ్రాహ్మణు లందఱును గోఁచు లూడఁ దీసికొని కూర్చుండిరఁట!

తెలివిమాలిన అనుకరణములవలన ఇట్టితిప్పలు కలుగును. ఇవియే దురాచారములకు దారులు. తెలివిమాలినవారికిని, తెలివిని ఉపయోగిం

పని వారికిని ఈయనుకరణమే శరణము. అది యే వారికి ఆచార మగును. క్రమముగా వారి కది విధిగను, తుదకు ధర్మముగను మూర్తీభవించును. తెలుఁగులకు ఎడమపైఁట, అటవలకు కుడిపైఁట. ఏల? వీలునుబట్టి అట్టి యాచార మందమా? ఒకరికి వీలయిన దింకొకరి కేల కాదు? తెలుఁగులలోనే ద్విజేతరులందు ఇరుపయ్యుంటలును గలవు. కావున నిది వాడుక. అనఁగా ఆచారము. క్రమముగా నిది వారివారికి స్థిరముగా నెలకొని ధర్మనీమలోఁ జూఁబడెను.

బ్రాహ్మముహూర్తమున లేచి కడుపు రిత్త చేసికొని పలుదోముట మంచి యలవాటు. దీని నందఱును అలవఱిచికొందురు. కాఁగా ఇది విధి. ఇదియే క్రమముగా ధర్మమాయెను. ఇటులు చేయకుండుట అధర్మమై పాపనీమ లోనికి పరుగిడెను.

కుర్రఁడు తండ్రిని అనుకరించినచందముగనే తండ్రియు గ్రామమునందలి శిష్టుని అనుకరించును. అతఁడును దేశమునందలి శిష్టులను అనుకరించును. ఈరీతిగా దేశమునందున్న గొప్పగొప్పవారి మంచిపనులును, మంచిగుణములును లోకులచే అనుకరింపఁబడి అనుష్ఠింపఁబడి ఆచారము లాయెను. ఒకానొకపుడు ఆర్యావర్తము హిందూదేశమున కెల్లయు నాగరికత కెల్లగా నుండెను.

అచటి శిష్టులే ఎల్లరకును అనుకరణీయులుగా నుండిరి. మనువు మొదలగు స్మర్తలును, పతంజలి¹ మొదలయిన వాఙ్మయవేదులును ఆచారములకును భాషకును ఆర్యావర్తమునే ఒరవడిగాఁ జెప్పిరి. గౌడద్రావిడ భేదములేక హిందూదేశమునందలి ద్విజు లందఱును నేటికిని గంగాయమునల నడుమ నున్న ఋషులకు² ముప్పొద్దులును మ్రొక్కుచు న్నారు. ఈరీతిగా ఆర్యావర్తమునందలి మంచి యలవాటు లన్నియు నేటికిని శిష్టుల గృహములలో నడచుచున్నవి. ఇవి సదాచారములు. గృహ్యసూత్రములును, స్మృతులును ఈయాచారముల కవితకట్టలే.

కొన్ని దేశములందు శిష్టులలో పరస్పర విరుద్ధములగు నాచారము లున్నవి; దేశాచారములును ఉన్నవి. ఆర్యావర్తమునందలి ఆచారములకును విరుద్ధములగునాచారములున్నవి. తొల్లిటి మాంసాహారము కొంచెము సంస్కారము చెంది అనఁగా చేఁపలవఱకు వచ్చి గౌడులలో నేటికిని నిలిచియున్నది; ద్రావిడులలో లేదు. ఆర్యావర్తమునందలి నాటి ప్రాతయాచారములు కొన్ని విసర్జింపఁబడెను; కొన్ని సంస్కరింపఁబడెను.

ఆచారముల పునాదులను త్రవ్వియెత్తినచో వ్యక్తికిని సంఘమునకును గల మేలుగీళ్లు

బయటఁబడును. తర్కపు పూడిక తీయుచో నొకగుట్ట యగును. కాని ప్రాచీనాచార పరాయణుల మనుకొను ఛాందసులు ఆచారమునకును తర్కమునకును గల లంకెను తెరిపివయిరి. దానివలననే ప్రాచీనులకును నవీనులకును మార్గము భేదించెను. తర్కము వీడిన యాచారమునకు రాక్షసబలము కలుగుటలో వింతయేమి?

“తర్కము ఆచారమునకు - అనఁగా ధర్మమునకు ఎంతవఱకు సాయపడును? తర్కమునకు అందని ధర్మము లేదా?” అని ప్రశ్న కలుగవచ్చును. నిక్కమే. అపుడు ఆప్తవాక్యము ప్రమాణము.

తెలుఁగునాటి పల్లియలయందు శ్రుతపాండిత్యము కల మగవారును, ఆఁడువారును పలువురు కలరు. “అంటు ఇంటఁ గలుపుదు వేమో; ధర్మదేవత చూరులోనుండి తొంగి చూచుచుండును జుమి” యని వీరు తమ బాలబాలికల నాచారమునం దాసక్తలఁగావించుచుందురు.

శాస్త్రము లన్నిటికన్న ధర్మశాస్త్రమున కెక్కువ బూజు పట్టెను. దానికి పఠన పాఠనములు లేవు. యాజ్ఞవల్క్యుఁ డొకఁడు లాకాలేజీలలో నక్కియున్నాఁడు.

౧. మనుస్మృతి. ౧. ౨. అథ్యా చూచునది.

౨. పృథోదరాది సూత్రభాష్యమును చూచునది.

౩. ‘గంగాయమునయొక్కదేయే వసంతి, తే మేప్రసన్నాత్మాన శ్చిరం జీవితం వర్ధయన్తి...గంగా యమున యొక్కనిభ్యశ్చ నమః.’

3. పందినిపట్టి మింగుచున్న కొండజలగ

ర. తప్పిన గొప్ప ప్రమాదము

మొదట బాలబట్టలు కొండపయినుండి జారి నాలుగువందల అడుగుల ఎత్తున సన్నని రాతి అంచున (కడియం) రెండురోజులు ఉండిరి. త్రాళ్ల సాయమున వారిని క్రిందికి దించిరి. — జి. ఎస్. ఎ.

తెలుఁగుదేశమున కొన్నికొన్ని పల్లియలలో ధర్మరహస్యములు ఉద్ఘోషించుటకు ఒక రిద్దలు ఆరిందా లున్నారు. ప్రతివిషయము నందును వారి యిరువురకును మతభేద ముండును. 'మహాఋషీణాం మతయశ్చ భిన్నాః' వారిచీలికచే గ్రామములో చీలిక యేర్పడును.

పురుడు మైలులు ప్రవచించుటకు వీరధికారులు. చిల్లరధర్మములకుఁగూడ వీరు పెద్దలు. వీరికి పాండిత్యముగాని, శ్రుతపాండిత్యముగానిను న్న; చాటున తెలుఁగుటీకలు చూచుకొని సీటున ఖండకారికల నుపన్యసించురు; తెలియ దని యూరకుండరు. ఇది వారిధర్మము. బాలురు ఇంగ్లీషుచదువులకుఁ బోదోడఁగినపిదప ఈఆరిందాలు కొలఁదికొలఁదిగా తగ్గుచు న్నారు. ధర్మశాస్త్ర మెఱిగినవారు లేకున్న మానెఁగాని యీకుహనాధర్మజ్ఞుల నంతరింపఁ జేయుటకు విప్లవము కలుగవలెను.

ఆచారము శరీరమునకును, మనస్సునకును సంస్కారకము. శరీరమును పవిత్రముగను, బలిష్ఠముగను, సుందరముగనుజేయుటకు ఆచారము పెద్ద లొనఁగిన ఓషధి; అంగరక్ష; గురుప్రసాదము. సత్పురుషుఁ డీయాచారము చేతనే తనజీవితమును ముక్తి కనుకూలముఁ గావించుకొనెను. సజ్జనులకు ధర్మశాసనము ముందు, రాజశాసనము వెనుక.

జనసామాన్యమునందుగూడ మొనమొన్నటి వఱకును, కొన్నియెడల నేటికినిగూడ రాజ

శాసనముకన్న ధర్మశాసనమే సాగి సాగుచున్నది. గ్రామములందలి శిష్టులు, శిష్టబ్రువులు మొదలుకొని శంకరపీఠమువఱకును ప్రాయశ్చిత్తాయధములతో సంఘమును నిరంకుశముగా శాసించిరి; శాసించుచున్నారు. చాకల, మంగల, యెలుకల, యేనాదుల మొదలగు జాతులవారు వారి కుల-పెద్దలచే శాసించఁబడుచున్నారు. వారికి కల్లు కప్ప మిచ్చుచున్నారు. సీమడినును వచ్చి పడిన తరువాత వీరివీరిప్రభావము చాలవఱకు సన్నగిలుచున్నది.

సంఘముయొక్క తెలివితేటలు, ధైర్యసాహసములు ప్రాచీనతాపరిశుద్ధతలు, మొదలగు చరిత్రమంతయు ఆచారమువలన మనము తెలిసికొనఁగలము. ఉల్లి తినని వారు కలరు- 'న పలాండుం భక్షయేత్.' 'ఉల్లిచేయు మేలు తల్లియుఁ జేయ' దనువాచను గలరు. ఉల్లిని, చేఁపలను తినువారు కలరు. ఉల్లిని, చేఁపలను, మాంసమును తినువారు కలరు. ఈ యాచారము నాలుగు సంఘములకును గల భిక్షాభిక్ష్య వివేకమునకును, అహింసకును సాక్షి. కొన్ని దేశములలో దృష్టిదోషము లేదు. తెలుఁగునాడు, అఱవనాడులలో దృష్టిదోషము మొండు. ఈ రెండుదేశములందును ఆచారమునకు కొమ్ములు మొలిచెను. ఇందలి శిష్టులు సాపడినపిదప నెంగిలిచేతులు కడుగుకొనుతఱి కర్మము చాలక శూద్రదర్శన మగుచో స్నానము చేసియో, తడి

గుడ్డ కట్టుకొనియో ఆచమన మొనరించి మనశ్శాంతి వడయుదురు.

“మే మాచారపరుల మనిన మే మాచార పరుల మని” తెలుగులును అఱవలును కీచు లాడుదురు. రాత్రి ఆఱవయించిన వస్త్రము అఱవకుమడి; తెలుగునకు మైల. అఱవకుప్రాద్దునఁ గట్టిన మడుగు భుజించినంతదనుక మడి. అఱవపల్లియల బాపనసందులలో శూద్రులు నడవరు. సంపర్కదోషము లేదుగాన వారి కది మడి; తెలుగువాని కది మకిల.

ఈమడి అనంతము. ఈమడి ఆడువారిలో, విశేషించి విధవలలో, ఇనుమడి. ఆడువారు తడిబట్ట గట్టుకొని కుండనుండి ఊరఁగాయ బయటికిఁ దీసి యుంచుకొందురు; ఆఱవయి చిన బట్టతో ఆకుండను అంటుకొనరు. ఏల? కుండ మడి గాదు. ఆకుండనుండియే బయటికిఁ దీసియుంచిన ఆమూరగాయ మడి!

వెలనాటివిధవ చేసిన వంటకము వేగినాటి తెలుగునాటి నియోగివిధవలకు పనికిరాదు. వీరివంటకము వారికిని పనికిరాదు. ‘కంసాలి పోయులు’ అనుసామెత ఉండనే యున్నది.

వైశ్వదేవ మొనరించిన వెలనాటి శిష్టుఁడు బలులు వేసినచో మఱియొకనాటిది వానిని ఎత్తదు. వేగినాటివాఁడుగాని, తెలుగునాటి వాఁడుగాని, నియోగిగాని కర్మము చాలక వేఱునాటివానియింటి కేగవలసి అచట బలులు వేయుచో వారును ఎత్తరు. కృష్ణా గోదావరి గుంటూరు జిల్లాలుగాక మిగులు

జిల్లాలలో నియోగివైదిక భేద మంతగాలేదు. అచటినియోగులలో అనూచాన మయిన శిష్టత భ్రష్టము కాలేదు. ఈజిల్లాలలో ఈ నడుమ నియోగులును వైశ్వదేవ మొనరించి యీగడబిడలను మఱికొంచె మెక్కువచేసిరి. మహారాష్ట్రదేశ మేగి వచ్చిన నామిత్తుఁ డొకఁడు మఱియనుపదమున కొక యర్థము చెప్పెను. “మహారాష్ట్రులలో దృష్టిదోషము లేదు. భోజనవేళలో ప్రతివానిచుట్టును వేలి మరుగువలె అరయంగుళ మెత్తుగా కట్టఁ బడిన మడియొకటి యుండును. మహారాష్ట్రులు ద్రావిడంతఃపాతులు కావున వారిమడి సజాతీయులగు ఆంధ్రులలో సంక్రమించి శుచ్యర్థక మాయెను.”

ఇది విపరీతకల్పన. మడుగు, మడికాసు, మడియాలు (మడేలు) మొదలగుపదములలో మడిపదము శుచ్యర్థకము. వరిమడిలోని మడి వంటి మడి యని సదార్థలక్షణతో నిటఁ బనిలేదు.

దేహశుద్ధికిని, పాకశుద్ధికిని అవలంబనీయము లగు నాచారములనే పరమార్థముగాఁ జెట్టు కొని పలువురు వంటకుండనే పరబ్రహ్మముగను, తత్త్వమసినే కుండమసిగను జేసి వయించినారు. ఆచార మొకసాధనముగాని సాధ్యము గాదు. ఆచారము ఉపాయము గాని ఉపేయము కాదు. సాధనముగా నున్న యంతవలకే, ఉపాయముగానున్న యంత వలకే దానియుపయోగము.

గుణకర్మలచేతను, ఆహారవిహారములచేతను కొందఱు కొందఱు తొకొకగుంపుగాఁ జేరుదురు. బాషనవారిలోఁగూడ కొందఱు తమ తమకర్మలచే వైదికులును కరణములును అయిపోయిరి. వారివారికర్మచే వారివారి యాహారముగూడ మాత్రము. లోకీకకర్మ కల వాటుపడిన నియోగులును వైదికులునుగూడ ఉల్లి తినుచున్నారు; పొగఁ బీల్చుచున్నారు; శిష్టు లగు నియోగులుగూడ తెలుఁగునాడున వైదికులకు వేఱయిరి; ఇప్పుడు తిరుగఁబడి పోయిరి. వైదికులకు నియోగులకు వేటిమి వేరుతన్నెను. వైదికులు శిష్టులగు నియోగుల నేని నిమంత్రింపరు. ఆచారభేదమువలన, ఆగ్రహమువలన వీరిలో వీరు పరస్పరము రాక్షసులుగాఁ జూచుకొనిన కాలము గడఁచెను. కొన్నిచోటుల నింకను గడఁచుచున్నది.

మూఢమగు సంఘమును ఆచారము వేఱు పఱచును; లేనిభేదమును కల్పించుటయేకాక దానిని చిరస్థాయిఁ జేయును.

ఆచారభేదము విస్తవమునకు గణేశపూజ. నేఁడు వెంట్రుకలలో నున్న విస్తవము మఱి దేనియందును లేదు. తలమీఁదికి కత్తెర పోవఁగనే 'వెనుకకా, లేక ముందులకా, మఱి యడుగునకా?'యను సంకల్పవికల్పము లనే కములు. మంగలవానిని జూడఁగనే తలలో ప్రళయము కలుగును.

ఆర్యావర్తపు బ్రాహ్మణుఁడు గోపాదమంత సిగతాల్పేడివాఁడు. అతనికి మీసలు కలవు;

విదపఁ బిదప లేవు; నేటికిని మహారాష్ట్ర నకుఁ గలవు; క్షత్రియుఁడు జలపా లుంచు కొనెను. గుణకర్మలకును, దేశకాలముల కును అనుగుణముగా ఈయాచారము పుట్టి మాటుచు వచ్చెను.

కేశములు కత్తిరించుకొని మీస లుంచుకొను వానికి శిష్టులలో గౌరవము లేదు. సిగ తాల్చి మీసలు గొఱిగించుకొనిన అపండి తుఁడుగాని, బ్రాహ్మణబ్రువుఁడుగాని శిష్టు లలో సులభముగాఁ జేరఁగలఁడు. అది బాహ్యవేషమువలనఁ గలుగు నుపకారము. సీమలో తెల్లవాఁ డొకఁడు బ్రహ్మశిఖ పెట్టు కొని కొల్లాయ కట్టుకొనినచో వానికి సంఘ ప్రవేశ ముండునా? దానఁజేసియే నన్న పాఠ్యుఁడు 'స్వస్థానవేషభాషాభిమానము' చూపెను. మఱియు కేవలబాహ్యవేషమును మల్లి నాథుఁడు ఇటులు నిరసించెను:

‘కిమ్ దారుణా వంకరటింకరేణ

కిమ్ వానసా చీకిరిబాకిరేణ;

సర్వజ్ఞభూపాల విలోకనార్థమ్

వైదుష్య మేకం విదుషాం సహాయః.’

కేశములు ప్రకృతిపెట్టినకవచము. అక్కఱ కలచోట నవి అంగరక్ష. ఆహారవిహారముల యందు మానవప్రకృతికి ఎదురుగా నడవని వాఁడు వానిని గొఱిగించుకొనవలసిన పని లేదు. కావుననే బ్రహ్మచారులకును, వాన ప్రస్థులకును ఔరముతోఁబని లేదని ధర్మ శాస్త్రజ్ఞ లూహించిరి. కాని మానవుఁ

డిప్పుడు వా రూపించిన దేశకాలములను, ఆహారవిహారములను అతిక్రమించెను. రోజుకు కనీసము రెండుమాటులయినను గడ్డము చేసి కొనవలసిన కాల మిది !

ప్రకృతి సహజసుందరి. కేశములు మానవున కును, వానికి సోదరమయిన జంతువునకును ప్రకృతిదేవత నేసి యిచ్చుచున్న నిష్ప్రవాణి ఆడుదానికి గాని, మగవానికిగాని కేశపాశము చక్రవర్తియు చేయించుకొనఁ జాలని కిరీటము. సింగమునకు జూలు రాజచిహ్నమగుచామరము. గొఱియకు త్రుప్పుడు బక ఉన్నిచొక్కా. అడవిరాణియగు నెమలికి పించియ మొక నవరత్న పతకము. ఈ కేశములలో ఉపయోగము కలదు; శిల్పము కలదు; సౌందర్యము కలదు; ఆనందము కలదు.

కర్మిష్ఠి కిది యంతయు ఇబ్బంది. ఆచమనముచేయు నీరు మీసములకుఁ దాఁక నేని యదికల్లు. సిగలేనియెడల 'శిఖాయ వాషట్' అనుటకు వీలులేదుగాన సిగ దిగ గొఱి గించుకొనఁగూడదు. తలయంతయు జుట్ట గుచో నిత్యస్నానములచే శిరోభారమును కొనితెచ్చికొనినటు లగును. కావున నతఁడు ముప్పాతికమువీసము గొఱిగించుకొనఁదొడఁగెను. గుణకర్మలు పెక్కు, వానినిబట్టి యాచారములును పెక్కు. కావున ఔర మొక్కొక్కదేశమున నొక్కొక్క రీతిగానున్నది.

ఒకొకయాచారము వెనువెనుక కేపోయిచూచి నయెడల నది యెన్నిసారులు సంఘముచే స్వీకరింపఁబడెనో, యెన్నిసారులు విసర్జింపఁబడెనో, దాన నెన్ని మేలుగీళ్లు చేకూరెనో, దాన నెంత సంఘవిప్లవము జటిగెనో కొంత తెలియఁగలము; ఒక్కవివాహమును పరిశీలించినచో ననంతములగు దానిభేదము లారయఁగలము; శిశువివాహము మొదలుకొని వృద్ధవివాహమువఱకును, గాంధర్వవివాహము మొదలుకొని రాక్షసవివాహము వఱకును గల పలవలు చిలవలు తెలియఁగలము; వివాహమున ప్రేమయు, ప్రయోజనమును, అధికారమును, అక్కటయును గల పని గ్రహింపఁగలము; బాల్యవివాహములవలన చేటు కలుగఁగనే రజస్వలావివాహములు స్వీకరింపఁబడెనని సిద్ధాంతము చేయఁగలము; ఇట్టిమార్పు లానాఁటి ధర్మశాస్త్రము లంగీకరించుటజేసి అవి తర్కదూరము కాలేదని నిర్ణయింపఁగలము; తర్కమేకాక తెలివియు మేలుగీళ్లును అవి ఆలోచించి యుండె నని నిర్వచింపఁగలము; అక్కటను బట్టి దేవరన్యాయములు, విధవావివాహములు, ప్రేమవివాహములు కావలసినచ్చె ననియు, వెంటనే యీసడింపఁబడుచు వచ్చెననియు నేటి సంస్కారవాదులు ఘోషించు నాచారములును, వానితలదన్నిన సంస్కరణములును తొల్లి జరిగియుండెననియు కనుఁగొనఁగలము; జరిగిన సంస్కరణములవలన కీడు గలుగఁ

గనే తొల్లిటి యాచారములే మరల అమలు లోనికి వచ్చెననియు ఎఱుగఁగలము; ఈ మార్పులవలనను కూర్పులవలనను సంఘ విప్లవము, న్యక్తుల పతనము ఎంత జరిగెనో ఊహింపఁగలము.

నేటి పెండ్లిలో “నోటితోఁ జెప్పమంత్రము వేరు; చేతితోఁ జేయు పని వేరు” అని పురోహితునకే తెలియదు. ఇల్లు గుల్ల యగుచున్నను, ఒడలు విఱుగుచున్నను బాహ్యచార పరాయణున కది గోచరింపదు. మంత్రముల కర్థమే లేదనియు, అవి ఉచ్చారణమాత్ర మహిమము లనియు వాదించువారు నేటి ‘సనాతనమతసంఘమున’ అచ్చాణిముత్తైములు కలరు.

“పెండ్లిగాని, చావుగాని ఒకతూరియే” అని మను వనెను. ప్రేమైకదృష్టితో మధురమగు ఈభావనను అతఁడు గాన మొనరించెను.

పలుమాఱులు పెండ్లిండ్లు చేయించినట్టియు చేసికొనినట్టియు ఋషులును విధవలకు పుస్తైలుకట్టించినట్టియు కట్టుకొనినట్టియు ఋషులును ఆర్యావర్తమునఁ గలరు. ఇట్టి వివాహములలో కొన్నిట అక్కఱయును, కొన్నిట ప్రేమమును మఱికొన్నిట రెండును కనుపట్టును.

మనుజు లందఱకును పెండ్లియెడ ప్రేమ మొకటియే ముఖ్యవస్తువు కాదు. మహారాజునకుఁగాని, మహాధనికునకుఁగాని ప్రేమోన్మాదికిఁగాని కానగును. వివాహసామాన్య

మునందు ప్రేమతోపాటు అక్కఱయు ఫలమును మిళితములయి యున్నవి. ఇందు ఒకానొకనికి ప్రేమయే ముఖ్యము కావచ్చును; ఒకానొకనికి అక్కఱయే ముఖ్యము కావచ్చును; ఒకానొకనికి ఫలమే కావచ్చును; కాని ప్రేమలేనిపెండ్లి కూలిపెండ్లి యని అందఱును ఒప్పుకొందురు. అట్టిపెండ్లి నేడు జరిగినను రేపు విడాకులకు ఎదురుచూచుచునే యుండును. ప్రేమప్రయోజనముల ప్రాధాన్యమునుబట్టియు, వానిమేలుగీళ్లునుబట్టియు, సంఘముమొత్తముమీఁదఁ గల తెలివినబట్టియు వివాహము అనంతశాఖమయి ఉపాదేయమయియు, కొంతకాలమునకు అనుపాదేయమయియు అనేకావతారములను ఎత్తెను.

ఆచార మనేకవిధము. ఇది అనేకార్థకము. కావుననే దీని కనేకనామధేయములు. ఇది బహురూపి, బహుభాషి. దీనికిఁ గల గౌరవ మపారము. మాలఁడు మొదలు బావనయ్య వఱకును దీనిని పూజించును.

ఆచారము ముమ్మొదట చేతనము. పదఁపడి జడము. అది మొదట ధర్మమునకు పునాది—‘ఆచారానుగతో ధర్మః’.

పెండ్లి యను నాచారము ధర్మమయి దానముగా పరిణమించుట కెన్నియుగములు పట్టెనో యెవరు లెక్కచూపఁగలరు? కన్యాదానములో నెంత పరమార్థము కలదో యెవరు పరిష్కరింపఁగలరు?

కన్యాదానమును గుఱించి సామాన్యముగా ఈప్రశ్నలు దయించును. ఒకజీవిని దానము చేయుటకు ఎవనికేని అధికార మనునది యుండనగునా? అది బానిస—అమ్మకము వంటిదికాదా? నరమేధమునకు కుమారులను అమ్ముటకును, దీనికిని ఎట్టిభేదము?

కన్యకోరునది రూపము, తల్లికోరునది డబ్బు, తండ్రి కోరునది చదువు, బంధుగులు కోరునది కులము, ఇతరులు కోరునది పప్పున్నము^౧ అనికదా పెండ్లియెడ కోరిక. ఈకోరికలలో ముఖ్య మాకన్యకోరిక. దానము చేయవలసిన కన్యవయసా ఏడేండ్లు. ఆకన్యకు రూపము నెఱుంగఁగల వివేక మపు డెట్లు లుదయించును? మనోజుఁ డింకను పుట్టలేదు. పెండ్లికి ముఖ్యము ప్రేమ. ప్రేమ లేని పెండ్లి యేమిపెండ్లి? ఇది గ్రుడ్డిపెండ్లి కాదా? తలిదండ్రులు వేయించిన శృంగార రసప్రధాన మగు నీ పెండ్లినాటకము కొలఁది యేండ్లలో కరుణరసప్రధానముకాదా?

అగును. లోకమంతయు రూపవంతముకాదు. కురూపియు రూపమునే కోరును. రూపమును ప్రేమయు పెండ్లికి పెత్తందారులు. ప్రేమ అసలు మనోధర్మము. రూపముగాని, గుణముగాని గుణరూపములుగాని ఈయున్నప్రేమకు ఉద్బోధకములు.

ఈప్రేమ సఖ్యభక్తి యను మానససరోవరమునుండి ప్రవహించు పిల్లకాలువ. ఇది

యొకానొకపుడు ఇర్రెంకు లింకును. ఒకానొకపుడు ఆమానససరోవరమునకే మరలును. కావున ఇది అనిత్యము.

అనిత్యతనుండి నిత్యతకుఁ బోవుటకే ఆర్యుని ప్రయత్నము. ఈప్రేమను ఆమానససరోవరమునకు మరల్చుటకే ఆర్యుఁడు ప్రయత్నించెను. దానికి ఫలితమే ఈకన్యాదానము. దీని రూపము ప్రధానముకాదు. ప్రధానమయినది కర్మ,—తపస్సు,—సంఘశ్రేయము.

కన్యాదానము తురుష్కదండయాత్రల అపాయరక్షణమునకుఁ బుట్టినదని కొందఱుందురుగాని అది కల్ల. మోక్షమును, లోకకల్యాణమును చరమార్థమని కనుఁగొనిన ఆర్యుడు దీనికి ఉపజ్ఞము. కన్యయు వగుఁడును దాని నెఱుంగక రూపప్రేమలనే పాటించినచో ఆ కన్యాదానము బూడిదలోఁ బోసిన నేయి. దీనియుద్దేశమును నిర్వహింపఁజాలక యీవివాహమునే అంటిపెట్టుకొనినందువలన సంఘశ్రేయమునకు బదులు సంఘ విప్లవము కలుగును, కలిగెను.

సంఘము చాలకాలముక్రిందనే పతితమాయెను. మన తలిదండ్రులు మనలను ఆర్యులుచూపినబాటలో నడిపింపలేదు. వారితలిదండ్రులును వారల నటు నడిపింపలేదు. గాలికిఁ బుట్టి గాలికిఁ బెరుఁగుచున్నామో లేక ధనమునకుఁ బుట్టి ధనముకొఱకే పెరుఁగుచున్నామో! సంఘము శ్రేయమువిడిచి ప్రేయమునే

౧. కన్యా వరయతే రూపం మాతా విత్తమ్ పితా శ్రుతమ్, బాంధవాః కులమిచ్ఛన్తి మృష్టాన్మ మితరే జనాః,

కోరెను. త్యాగమువిడిచి భోగమునే చేకొనెను. ఎఱుకకు బదులు చిల్లరతెలివితో గర్విం చెను. ఇట్టి స్థితిగతులలో ప్రేమసౌందర్యములకే అగ్రతాంబూలముకదా! కన్యాదాన మెందు లకుఁ బుట్టెనో ఆస్థితి యిపు డేది? “అతి దీర్ఘమగుజీవితమున ఎవనికి సంతోషముండును?” అనునచి కేతుఁ డిపు డేడ? “అయ్యా! ఈభూమి సంతయు నాకు చెందఁజేయుదు వనుకొనుము, దాన నాకు అమృతత్వము కలుగునా?—” అని యడుగు మైత్రేయి యిపు డేడ? కాని కన్యాదానమే అమలులో నున్నది. శుల్కమును రూపమును ప్రేమమును ముఖ్యము లయినపుడు రజస్వలావివాహములు కావలసివచ్చెను. అట్టితఱి సంఘము రజస్వలావివాహము లొనరించెను—కొన్ని శతాబ్దాలక్రిందట వానిని స్మృతు లంగీకరించెను. నేడు స్త్రీలు “బి-యే”లు చదువుచున్నారు, “విద్యాప్రవీణ”లు చదువుచున్నారు; ఉద్యోగముల కుఱుకుచున్నారు. రజస్వలావివాహము లిపుడు కానిచో మఱి యెపుడు?

ప్రేమవివాహ మనఁబడు రజస్వలావివాహమునమాత్రము కీడు లేదా ఉన్నచో నెటులు? కీడు లేని దేది? నిక్కమున కేవివాహమునందును కీడులేదు. పెండ్లి యనునది మేలు కొఱకుఁగాని కీడుకొఱకుఁ గాదుకదా! గురువు

లచేశిక్షితుఁడు కాని మానవుని ప్రేమమునందున్నదా గాడు! అట్టి ప్రేమకు నిలుకడ యేడ? ఇట్టి వివాహము కొన్నాళ్ల కొక కట్టుబాటు. తాళికట్టుటలోనే కట్టుబాటు ఇమిడియున్నది. సంఘవిస్లవము తెచ్చిన బాల్యవివాహమునకు హరవిలాసుని చట్టము. రజస్వలావివాహము తీసికొనివచ్చు విస్లవమునకు ఏ వెంకమాంబదో విడకుల చట్టము! కొన్ని స్మృతులు కన్యాదానమును శాసించెను. కొన్ని రజస్వలావివాహ మంగీకరించెను. కొన్ని మరల కన్యాదానమును శాసించెను. ఈరీతిగా కొన్నికొన్ని యాచారములు కొన్నికొన్ని కాలములలో పాటింపఁబడెను. పిమ్మటఁ బిమ్మట నిషేధింపఁబడెను. ఈవిధినిషేధము లాయాకాలమందలి సంఘ కల్యాణము ననుసరించియుండె ననుట నిర్వివాదము. జగత్తునందు ద్వంద్వములకు ద్వంద్వయుద్ధము జరుగుచునే యుండు ననుటయు నిర్వివాదము.

ఆచారము ముమ్మొదట తెలివితేటలతో పుట్టుకొని వచ్చును. దానికి క్రమక్రమముగా బలము కలుగును. కొన్నాళ్లకు పాఠకుకొని పోవును. ఆబల మనంతము. చూపినంత నది యంటుతోక్కును. అది వాయువువలె వ్యాపి. యుగయుగాంతరములనుండి తరతరముల

౧. అతిదీర్ఘ జీవితే కోరమేత? కశ-౧-౨౮.

౨. సా హోవాచ మైత్రేయా: యన్నమఇయం భగోః సర్వా ఇయం పృథివీ విత్తేన వ్రాహ్మ స్యాత్ కథం తే నా మృతా స్యామ్? బృహ. ౨-౪-౨.

నుండి అది ప్రవహించుచువచ్చును. కలకాలము ప్రవహించుచు బోవును.

నూతనాచార మొకటి ప్రవహింపఁదొడఁగఁగనే సంఘవృక్షము ఆమూలగ్రము చలించును. ప్రవాహమున కది యెదురు తిరుగును. అది నిట్ట పొడవఁగనే ప్రాతవేరులన్నియు కుల్లి పోవును. ఇది నూతనముగా నెలకొని తూరుపునుండి పడమటికిని పడమటి నుండి తూరుపునకును కొమ్మలు చాచును.

ఆచారప్రవాహమున ఎన్ని దేశము లెన్ని చరిత్రము లెన్ని సంఘము లెన్ని జీవులవలీలగాఁ గొట్టుకొనిపోయెనో యెన్ని దానియడుగునఁ బడి పూడిపోయెనో యెవ రెఱుఁగుదురు? లెక్కపెట్టఁజాలనన్ని సరస్వతీనదు లం దిగిరి పోయెను. వానిని త్రవ్వి చూడ నెత్తిన షలుగులెన్ని యో విఱిగిపోయెను.

దేశకాలము లాచారమునకు గురువులు. వీరులు దాని నారాధించి మూలమూలలకుఁ గొంపోయి ప్రతిష్ఠింతురు. ఆచార మెల్లప్పుడును తర్కవిత్తర్కములతో అనుభవముతో సత్ ఫలముతోఁ బ్రవేశించి పోరానిచుట్టమయి కూరుచుండును. పిమ్మట ఆతర్కవిత్తర్కములు, ఆయనుభవము మాయమయిపోవును. ఆచారము పరుసవేది. దానితాఁకుచే జడము చేతన మగును. దుఃఖము సుఖమగును. చెడుగుగాఁ గానిపించినది మంచి దనిపించును. చక్రము సక్రమముగాఁ దిరిగివచ్చును.

ఒకానొక యాచారము పాఠుకొని బిగిసి పోవును. దాని వీణాదండము తమఃసిహిత మగును. అపు డది నృగునివలె అజగరమయి పడియుండును. అపు డది కేవల మాచార మాచారము. దానిని మేలుకొలుపుట కేధర్మ రాజో అవతరించును.

జగతికి గమనము కలదు—‘గచ్ఛతీతి జగత్’ ఆచార మాగమనములో నలుఁగును. ఆగమ నానుభూతి దానికి లెస్సతెలియును. హిమాలయమంత పెద్దవయినను దానిగడ్డలు కొన్ని విశ్వచక్రము క్రిందఁబడి దుమ్ము గుమ్మయి పోవును. తుదకు గాలి కెగిరిపోవును. ఆచార మపు డావేదనకు తాళఁజాలదు. ఇట్టివేదన ననుభవించుచున్నను ఆ ప్రాతయాచార మొక్కతూరి నిలువఁబడి—ఓరి సంస్కర్తా! నీవేమి ఆప స్తంబుఁడవా? గౌతముఁడవా? పరాశరుఁడవా? యని యధిక్షేపించును. ఆసంస్కర్తయు జంకక “నే నాప స్తంబుఁడఁ గాను గౌతముఁడనుగాను పరాశరుఁడనుగాను; వారి దాసానుదాసుఁడను. లోకమునకు మేలు కలుగుచో ఈసంస్కారమును గ్రహింపుఁడు” అని విన్నవించును. ఆచారము ఆయిరువురను జూచి నవ్వుకొనును. దేశకాలముల ననుసరించి, తనకాల మానము ననుసరించి హెచ్చుదగ్గుల సమీకరించి యెంతకావలయునో అది అంత మాటును. దాని కొకరియడ్డములేదు. అడ్డములన్నియు క్రమక్రమముగా నంతరించును.

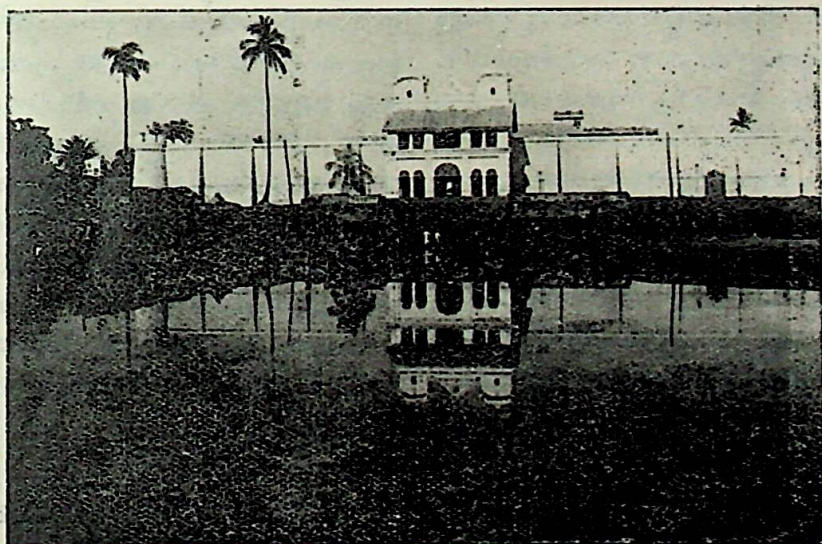
మెల్ల మెల్లగా నీయాచారచక్రము తిరుగును. క్రిందియాకు మీదికి వచ్చును.

ప్రాచీనాచారపరాయణులకును, సంస్కార పరాయణులకును ఎన్నటికిని కలహమే. ఏల నఁగా ఉన్నదానితో తృప్తి మొదటివారికి. వారి చూ పెన్నటికిని వెనుకకు. అక్కఱతో పని రెండవవారికి. వారిచూ పెన్నటికిని ముందుకు. ప్రాచీనాచారపరాయణుఁడెంతకొట్టుకొనినను ఆచారము జడముగా నుండఁజాలదు. సంస్కార పరాయణుఁడు నిష్ప్రయోజనముగా నెంత యల్పసంస్కారము తేజూచినను అది రాదు. దేశకాలములును అక్కఱయును ఆచారము

నందలి లోపములను చేయెత్తి చూపును. ప్రాచీనాచారపరాయణుఁడు ముఖము త్రిష్టను. సంస్కారపరాయణుఁ డెదురుగాఁ బరు గిడును.

అక్కఱయే యాచారమునందలి లోపమును పూరించును. అక్కఱయే అత్యాచారమును తగ్గించును. ఈరీతిగా సామ్యము సిద్ధింపనిచో సాంఘికయుద్ధము జరుగుచునే యుండును.

ఇహళరలోకములకుఁ బనికివచ్చు నాచారమే యాచారము. లోకకల్యాణమునకుఁ బనికి వచ్చు నాచారమే యాచారము. మిగిలినది దురాచారము.

ప్రతిబింబము

—మొదలిరామమూర్తి.

పోకులు

నందివాడ చిగంబరం, బి. ఏ., బి. యల్.

(ఇది 18-2-34 తేదీని, సు-రా-రా-శ్రీ ఎ. టి. త్యాగరాజన్ M. A., I. C. S, గారి అధ్యక్షతక్రింద జరుపబడిన రాజమండ్రి ఆర్ట్స్ కాలేజీ ప్రాథమిద్యార్థి సంఘముయొక్క వార్షికోత్సవసందర్భమున వ్యాసకర్తచే సమర్పించబడినది.)

“పోకు” అనేపదం అసలు ఏభాషకు చెందినదా, దాని అర్థం మాత్రం సర్వజనులకూ తెలియును. అయితే, అర్థం బోధపడజేయరానిదే, నిర్వచనం లేకుండానుంటే, అది ఒకపట్టాన ఘటించినదా. అందుచేత నిర్వచనభారం ప్రయోజనం లేని వాగ్వాదములతో కాలయాపనచేయు రౌండు టేబుల్ ప్రతినిధులకు వదిలి, అసలు పోకు అనే దాని యొక్క నిజస్వరూపం కనుక్కొనుటకు ప్రయత్నిద్దాం.

పోకులు లోకప్రఖ్యాతములు. పోకు లేని లోకమూలేదు; పోకులేని తానూలేదు. పోకులేని సమయమూ లేదు; పోకులేని సందర్భమూ లేదు. నడక లోనూ పోకే; నవ్వులోనూ పోకే; వేషంలోనూ పోకే, పెంటుకలలోనూ పోకే. బొట్టులోనూ పోకే; భోజనం లోనూ పోకే; నూటల్లోనూ పోకే; మెదిలితేనూ పోకే. అందులో చిత్రం ఏమిటంటే, పురుషులనూ పోకు కావాలి; స్త్రీలనూ పోకు కావాలి. అదేమటా గాని, అది చిన్నలనూ అవసరం లేకపోలేదు; అది పెద్దలనూ నిషేధంగాదు... ఈ పోకు అనేది అహంభావజనితమైనదా, లేక, మానవసౌఖ్యములలో బయలుదేరినదా? ఇది వ్యసనములలో చేరినదా, లేక కళాభిమానుల యొక్క ఉన్మాదములలో నుష్కించినదా? ఇది నిరుద్యోగులచేకని పెట్టబడినదా, లేక రిజాలమనుష్యులేదీనికి బ్రహ్మలా? ఇది ప్రణయ ఉన్మాదమును పురికొల్పినదా, లేక పతివ్రతల జారిణులచేయు మంత్రశక్తియా?

ప్రజలకు దీనివిషయమై చిత్రమైనసంశయాల కలుగుచున్నాయి. ఈపోకుకు ఏదన్నా “కాలత, మానం” ఉన్నదా, అని ఈమధ్య ఒకసర్వేక్షణీయరూ అడిగాడట. గవర్నమెంటులేఖలో “మానం” అన్న

దేవుని ఈవిషయమై లేదనిన్ని, ఎవరిమానం వారే గుర్రెరగాలి అనిన్ని, ‘పోకు మార్తాండు’ మెడికల్ కాలేజివిద్యార్థి జవాబిచ్చాడట. కొందరు, “పోకు” అనేది పుంలింగమా, స్త్రీలింగమా, నపుంసకలింగమా అనిసం దేహపడుతున్నారు, మితవాది అనేవ్యక్తి నపుంసకలింగం అవునాకాదా అని కొందరు సందేహపడి నట్టు. పోకును బ్రాహ్మణులక్రింద చూపుతారా, అ బ్రాహ్మణులక్రింద చూపుతారా అని కొందరు అడుగు చున్నారు.

మొత్తంమీద “పోకు” అంటే నిర్వచనం సరిగా చెప్పలేక, చాలమంది Negative వర్ణనలు మొదలెట్టు చున్నారు. విద్యార్థికినేన ప్రశ్నకు సరిగా జవాబుతెలియని సందర్భంలో, ఉపాధ్యాయుడు Negative జవాబులు గుఱికిబారెసుమారంగా చెప్పి, తన అజ్ఞానమును మధ్య పుచ్చినట్టు. ఈపోకు అనేది విలంబపుమాత్రం కాదని కొందరూ—అది స్కూలుమేధ్యులమట్టుకు కాదని కొందరూ—అది రెవెన్యూ డిపార్టుమెంటు నౌకరు మాత్రం కాదని కొందరూ—అది షేలయిన విద్యార్థి మొహంమాత్రం కాదని కొందరూ—వైద్యవోగ్ని సమక్షమున నున్న క్రింద ఉద్యోగిమాత్రం కాదని కొందరూ,—నిర్మయింపబడిన కేటికీ ఔపోసనం ఆగినసందర్భంలోని యువకుడుమాత్రం కాదని కొందరూ,—యిలా చెప్తున్నారు. అందువలన యిది ప్రత్యక్షమైన సందర్భాలు తెలిసికోవాలి.

అసలుపోకు అనాదినుండి వర్ధిల్లుతూ ఉన్నట్టు పురాణములవల్ల తెలుస్తూనేఉంది. సత్యభామామణి శ్రీమహావిష్ణువును ఎడమకాలితో తన్నుటలో చూపిన శృంగారపుపోకు, అసల్యాజారుడైన దేవేంద్రుడు

దుక్కుటరూపము దాల్చుటలో హోకు, కాసనసభలలో నామినే పెడే సభ్యుడు మాపినవిధంగా కుచేలుడు శ్రుకృష్ణునియింటి మాపినహోకులు, దేవేంద్రుని అర్ధాసనం ఎక్కటలో ఆర్జునుడు మాపిన అర్ధహోకు, క్రౌపదికి ఒక్కమాటే అయిదుభర్తలహోకు, దశరథమహారాజు బహుభార్యయుతుడగుటలో హోకు—ఆయన భార్యలంతా కలిసి సెక్రటేరియేటు ఆఫీసులోని సమాప్తాలంతమంది ఉండేవారట—సరుపత్నియైన తారంగిరళికాంకునిహోకు, కన్యతో నూర్చునిహోకుకు కర్ణ డుచ్చ వించుటలో యిప్పటికా లేజినిద్యార్థులహోకును మించిన హోకు, గర్భరాజుకు యముడు తండ్రియై, భీమునకు వాయువు తండ్రియై, ఆర్జునునకు దేవేంద్రుడు తండ్రియై యుండు పాండురాజు భీమార్జునయుధిష్ఠరుల భారీపాల పీఠలలిదకు తండ్రినని హోజరవడంలో హోకు, విశ్వరూపప్రదర్శనంలోని హోకు, క్రౌపదికి చీరలు అత్యయ మునుటలో హోకు, మిల్లినోటిలో పదునాల్గుభువనములు కనబడవడంలో హోకు, రాతినితన్ని తే నాతిఅనుటలో హోకు, ఎప్పుడూ ఎదుగుపాదుగులేని హిందువుల ఆశయములవలె నుండు మరుగుజ్జు వామనునిహోకు అందరూ ఎరుగనివి కావు.

హోకుఅనేది భగవత్సంభూతమైనదిని కొందరు అంటున్నారు. ఎందుకంటే, ఈ హోకుగూడ అరవ కాఫీహోకులవలె సర్వవ్యాప్తియై సర్వలోకములలోనూ దనరారుచున్నది. ఈహోకు మానవుడుజన్మించినదాదియూ ఉగ్గుపాలతోనే పెరుగుచున్నది. శిశూదయమయి, స్నానం అవగానే, ముందు ఫ్రెంచి టాయిలెటు పొడరు పిల్లవాని మొహానికి రెండు కోటాలు కొట్టి, శిశువు యొక్క అసలురంగు కొంతనేపటివరకు ఎవరికీ గోచర మవకుండా చేసి, శిశువు అసలు తండ్రిపోలిక అయిందీ తల్లిపోలిక అయిందీ, యిరుగుపొరుగ్గల్గ వాళ్ల పోలిక అయిందీ నెంటనే తేలకుండా చేసేస్తూ, టాయిలెటు హోకును చూపుచున్నారు. ముందు టాయిలెటు అయి తేనేగాని పాల ప్రమేయంగాని, ఆమడంప్రమేయం గాని తలపెట్టేవారే లేరు. టాయిలెటుహోకుతరువాత కాఫీహోకు. తల్లి పిల్లలకు పాలివ్వడం కేవలం అనాగరకత

అవడంవల్ల నై తేనేం, అట్లు పాలివ్వడంవల్ల తల్లి కృశిస్తుందని మొగజంతువులు భావించడంవల్ల నై తే నేమి, యిప్పుడు పసిపిల్లలను పుట్టినచెంటనే కాఫీ మత స్తులక్రింద చేసేస్తున్నారు. ఇట్లు చిరుతప్రాయమునం నుండీ, ఉగ్గుపాలతోనే మొదలుపెట్టిన కాఫీహోకు మీద యిచ్చ వయస్సు ముదిరిన కొద్దీ యింకా ఎక్కువను తుందిగాని తగ్గుతుందా? బోర్డు ప్రెసిడెంటు అయిన మరుసటి రోజునుండీ కంట్రాక్టులలో లంచాలు స్వీకరించే ఆసామికి నెలలు గడచినకొలదీ ధనేచ్చ ఎక్కువనుతుందికాని తక్కువ అనుతుందా?

స్వల్ప విషయాలలో గూడా హోకు కొరకు మానవప్రయత్నం కనపడుతోంది. బొట్టు పెట్టుకొనుట హిందూదేశంలో నియమం అయినా, దొరలు బొట్టును ధరించక పోవడంవల్ల, వచ్చీరాని యింగ్లీషుముక్కులు నాలుగు పట్టుకున్న కొందఱు హిందువులు, బొట్టును ధరించుట అనాగరకత క్రింద పరిగణిస్తున్నారు. కాలేజి విద్యార్థులు భోజనసమయంలో పట్టుబట్టని బహిష్కరించినట్లు, బొట్టునుకూడా బహిష్కరిస్తున్నారు. కొందరువిద్యార్థులుమాత్రం కాస్తపరీక్ష రోజుల్లోనూ, పండుగ రోజుల్లోనూ, ఏభాం టెనుకలంబొట్టో, ఒకూటి, దుర్గిణీ యంత్రంలోమాత్రమే గోచరమయ్యేదానిని, ఉంచుచున్నారు. అందులో నూటు ధరించేవారు బొట్టుపెడతే తాము ఒట్టిహిందువులవలె కనబడిపోతారేమో అని భయపడి, బొట్టును విస్మరిస్తున్నారు. అయితే, అరవ సోదరులుమాత్రం అలాగాకుండా నూటుమీదకూడా బొట్టుపెడుతున్నారు. ఏమంటే, వారు నూటుధరించేటప్పుడుగూడ, కాస్త గ్రాతావస్థలో ఉంటూఉండడంవల్ల, ఎప్పటికప్పుడు వారికి తమలొగులోనున్న వడుగు నాటి కాపీనమున్నూ, బొక్కుముల్లతలపాగాలో దూరి కాపురంచేస్తూఉన్న తమతాలూకు జుట్టుముడిన్నీ, సర్వదా తమమనోవిధిని కనబరుస్తూఉండి, తమహౌదవతను తరుచు జ్ఞప్తికి తెస్తూనేఉంటాయి. ఈబొట్టులో హోకుకు మే మెందుకు అర్హులము గామని సమాన హక్కులకై పోరాడుచున్న స్త్రీలుగూడా బొట్టులో హోకు చూపుచున్నారు. పూర్వకాలంలో పువీస్త్రీలు,

మొహాన్ని అర్థణాకాశంత కుంకుమను ధరించి, తమ అయిదువలనమును అరఫర్లాంగురూరాన్నించే యితరులకు తెలియచేసేవారు. ఇప్పటి పునిస్త్రీలలో, విద్యార్థినులైతే పాపం వారిని అంతగా బొట్టుపట్టింపు బాధ పెట్టడం లేదు—రవికలకు చేతులుండాలన్న పట్టింపు బాధ పెట్టనట్లు—భర్త దగ్గరకువచ్చినపుడు లేచి గౌరవించవలెనన్న పట్టింపు బాధ పెట్టనట్లున్నా. విద్యార్థినులు కానీ పునిస్త్రీలుగూడా యిప్పుడు ఏమంటున్నారంటే “ఆ—ఒక్క మొగుడికోసం, పెద్ద, అర్థణాకాశంత బొట్టుపెట్టమా, ఒక్క మొగుడైతే ఈడబ్బుయిబ్బంది కోజుల్లో దమ్మిడికాశంత కుంకుమబొట్టుగూడా చాలా ఎక్కువే” అని చెప్పి, సిసిలుగా పెసరగింజంతబొట్టును ధరించి, బొట్టరివాజుమాత్రం తీశేయకుండా, కాస్త ఆత్మగార్లను సంతోష పెట్టుటకు ఉంచుతున్నారు.

ఇప్పుడు బొట్టులో షోకుకన్న జాట్టులోషోకు జోరుగాఉంది. బొట్టులో షోకు నూత్న పరిశీలనమీద గాని తేలదు—కంటకల దొంగతనం నూత్న పరిశీలనమీదగాని తేలనట్లు. జాట్టుషోకును గురించి తెలిసికొనునపుడు కేశములయొక్క ప్రాముఖ్యమును గురించి గూడా తెలిసికొనుట అవుసరం. స్త్రీలకేమి, పురుషులకేమి, కేశములే అన్నిటికన్న అగ్రభాగము నధిష్ఠించి యుండుట అందరూ తెలిసినసంగతి. వడ్డీ ఎదిగినట్టూ పాపం బెరిగినట్టూ వెండ్రుకలుగూడ సర్వకాలములలోనూ గూడ ఎదుగుచుండును గాని, ఒక్కనిముషమైనా ఎదుగూ పొదుగూ లేకుండా, మా స్నేహితుని అల్లుడు 1920 మొదలు 1934 వరకు ఒహాలేక్లాసులో అట్టే ఉన్నట్టు, అట్టేవుండవు. మరియొక్క విషయము. ఆత్మకు నాశనము లేనట్లు యీ వెండ్రుకలకు గూడ నాశనమున్నట్టు కనబడదు. ఏలనన, వెంట్రుకలను ఈకోజున మొదలంటా నిర్మూలించి, అయ్యంగార్లు పెట్టించినట్టు బుర్రకు గచ్చకాయమెరుగు పెట్టినా గూడ, అవి “ఉన్నా” అంటూ మల్లీ మరునాడే తయారవుతూ ఉంటాయి—ఉద్యోగం ఖాలీలేదు, రావద్దు రావద్దు అంటూన్నా మల్లీ మరునాడే నిరుద్యోగపు బి. ఎ. ఉద్యోగ—ఆశ్రయంపుకు తయారయినట్లు.

ఈ వెండ్రుకలు అనేని ఎల్లప్పుడూ యజమానిహక్కు భుక్తములలో నుండుటవల్ల, వీటి విషయమై యజమానికి వారసులవల్ల భుక్తంకొరకు (Possession) దావా భయం లేదు. వీటి విషయమై వ్యతిరేకభుక్తం గూడా (Advers Possession) ఏడ్డడూ వాదించడానికి వీలులేదు. యజమానిన్నీ వానివెంట్రుకలన్నూ సగోత్రీకులేనని యిటీవల కొందరు బుద్ధిమంతులు స్థిరపరచారు. అందువలననే తురకర్మ అనంతరం స్నానం చేయడం, సగోత్రీకులయిన వెండ్రుకల నిర్మూలనానంతరం ఏర్పడిన మైలస్నానం అని బుధులు చెప్తున్నారు. ఇంతప్రాముఖ్యం ఉండిననూ, ఉద్యోగస్థులకు ఆవస్థా భేదమువలన గౌరవాగౌరవములు ఎట్లు మారుచుండునో, అట్లే, యీ కేశములకుగూడ స్థానభేదమువలన గౌరవాగౌరవములు మారుచుండును.

భగవంతుడు ప్రసాదించిన కేశములను వాటి యొక్క సహజ లావణ్యమును జూపనీయక, వాటి గమ్యస్థానమునకు వాటిని బోనియ్యక, పవిత్ర కృష్ణా, గోదావరీనదులకు మానవుడు ఆనకట్టలుగట్టి వాటికి తిప్పలుదెచ్చి తిప్పలు బెట్టినట్టు, మిడిమేలపు మంగలి వానిచే మాటిమాటికి కేశములను నరికించుచూ, సహజ సౌందర్యమును యినుమడించేయుటకై మానవుడు చేయు వెట్టి ప్రయత్నములు అందరెరుగనివిగావు. అందువలన జాట్టులోని షోకు కత్రింపునుబట్టికూడా ఉంటుంది. కత్రింపులలో క్రాపు, నాన్ క్రాపు అని ద్వివిధములు. అందు నాన్ క్రాపుకు చెందిన ముచ్చటముడి, వసారా, పాయియి, పిలక, గిరజా వర్తరాలు అనాగరకతకు యిప్పుడు ఆనవాళ్లయి, ఒట్టి వీధిసాటకములవలె, తోలు బొమ్మలవలె, సెకండుగేడు స్పీడరువలె, వెనక కత్రింపు గల కోటువలె, జేబు గడియారములవలె, అడ్డబాసవలె, వాడకములో ప్రస్తుతము తగ్గి ఊర్చున్నాయి. ఇహ క్రాపుపేరట వర్ధిల్లెడి షోకేలా జాట్టులలో పక్కపాపిడి, మధ్యపాపిడి, అసలు పాపిడి లేక షోవడం (Oxford crop) అని మూడు రకములు. మధ్యపాపిడి మనిషి సాధారణంగా మితవాదివలె నుండి; వివిషయం

మీదనూ పూరా సానుభూతి చూపక; ఉన్న మట్టులో ముక్కుకు నూటిగా, లంచములు తినని మేజష్ట్రీలు వలె నిదానంగా పోవుచుండును. ప్రక్క పాపిడిమనిషి, వక్రపు ప్రవర్తనలలోకి దిగినా, కాస్త తప్పుకుని; ప్రక్క ప్రక్కనే నడుస్తూ, విమర్శకు దొరకకుండా గౌరవము కాపాడుకుంటూ సంసారంచేసెడి జారిణుల వలె సంచరించుచుండును. అసలు పాపిడి లేక చెంద్రు కలను వెనక్కి దువ్వే ఆహమి, కేవలం ఒట్టి మొండి మనిషి అయి, అన్నిటికీ తెగించి, విశ్వాసరాహిత్య తీర్మానం ప్యాసుచేసినా పదిని వదలని మ్యునిసిపల్ డైరెక్టువలెనూ, ప్రజాభిప్రాయమును ధిక్కరించెడి శత-మొండి వలెనూ ప్రవర్తించుచుండును. ఎందుకంటే, పాపిడి అనే బాట వీని మెదడుమీద లేనందున, సదరు మానవునికి, ఏ వ్యవహారములలోనూ గూడ ఒహతెన్నూ, దారీ ఉండదు.

పోకులలో జాట్లు, బొట్టు అయినతరువాత, కట్టులో పోకుగూడ తెలిసికొనవలసినదే. పురుషులకు పూర్వకాలంలో కోట్లు మోకాలివరకు ఉండేవి—మరి, పూర్వీకులు అప్పుడు పంచ అనేదానిని అసలు ధరించేవారో లేనో—ఇప్పుడు విక్టోరియాహస్తలు విద్యార్థులు పాట్టికోట్లులో పసందు కనిపెట్టుచేత, యువకులు తాహడా, తమకోట్లను పిరుదులపైదాకా మాత్రం ఉంచునట్లు సుట్టిస్తూ, భగవంతుడు ప్రసాదించిన పిరుదుపటుత్వమును చూపరులకు దాచుట అధర్మమని స్థిరపరచారు—పార్శ్వస్త్రీలు వల్లెవాటువేయుటలో దేవదేవుడు తమకు దయచేసిన అంగసౌష్ఠ్యమును చూపరులకు దాచుట అధర్మమని స్థిరపరచినట్లు. అయితే, అసలు మొగవారు పాట్టికోట్లను అమలులో పెట్టడం ఆడవాళ్ల బాక్సయొక్క పాటిచేతులను చూచి నతరువాతనేనట. అందువలన ఆంగ్లోయిండియన్ స్త్రీల గౌనులచివరంచు మోకాలిపైకి మారెడు తరిమివేయడం చూచి ఇంక పురుషులుగూడా స్త్రీల ననుకరించే ఆ సక్తితో తమపంట్లములనుమాడా పైకి క్రమంగా ఎత్తేస్తారేమో అని, కొందరు పూర్వకాలపుస్త్రీలు భయపడుతున్నారు. పురుషులు పంచకట్టుడంలో రక

రకాలపోకులు ఉన్నాయి. అందులో మొదటిపోకు బిళ్లగోచీపెట్టి పంచను కట్టుట. పంచకట్టుడంలో దీని పేరు ముందుచెప్పి, తరువాత మరొకదానిపేరు చెప్పాలి—కాఫీహోటల్సు ప్రమేయం వచ్చినపుడు, అరవ సోదరులమాట ముందు చెప్పి, తరువాత మరొకరి మాట చెప్పినట్లు. ఏది ఎలాగున్నా, యాకట్టు ఆనాది సిద్ధంగా, హిందూదేశమండంతట గూడ ఉండటంవల్ల వయోవృద్ధులు దీనిని మిక్కిలి మన్నిస్తారు. అయితే బిళ్లగోచీలోనే చాలపెద్దమనిషితనం ఉందని చాలమంది పొరబడుతున్నారు కుండనాలు ధరించి, కాలువ వెయ్యగానే ఆమానవుడు గొప్పపండితుడని చాలమంది పొరబడినట్లు—జడ్డీపదవిలోకి రాగానే ప్రతీమాన వుమా అమాంతంగా నిమ్మకపాతచేరస్కు డైపోతా డని చాలమంది పొరబడినట్లు. ఈ బిళ్లగోచీలో ఉన్నది పెద్దమనిషితనం అయితే ఏం, మరొకటి అయితే ఏం, మొత్తంమీద యిది (Ventilation principle) గాలివెల్తుర్లు బాహుంగా సప్లయ అగుననే ఉద్దేశ్యంమీద ఆధారపడి ఉన్నది. బహుశః దీనిని ఆరోగ్య శాఖయొక్క ఏడైరెక్టరువారో లోగడ కనిపెట్టిఉంటారు—నేరే ఏపని లేక. రెండవది గూడకట్టుపోకు. దీనినే “సాం బారు కట్టు” అని కొందరూ, “కుంభకోణం కట్టు” అని కొందరూ ముద్దుపేర్లతో పిలుస్తారు. ఈగూడకట్టువారు అఖిల భారత Sack Race పోటీలో అవలీలగా ఘస్టుగా రాగలరని కొందరిపోహ. అయితే ఈసాంబారుకట్టువారు బొత్తిగా గ్లాస్టోమల్లుపంచవంటిదిగాక, కాస్త ముతక గుడ్డను ధరిస్తూవస్తే, ప్రపంచక్షేమానికి గాంధీగారికంటె ఎక్కువ తోడ్పడెదరని ఆంగ్లల నిశ్చయము. ఏది ఎట్లున్ననూ, ఈగూడకట్టువారు, సదరుకట్టుతో స్త్రీలు మసిలేడి ప్రాంతమున లైసికలు ఎక్కుటగాని, త్రొక్కుటగాని జరిగించినచో ఇండియన్ పీసెంకోడు 3౫౪ పెక్కుమక్రింద, నేరము చేయగలరని, ఇటీవలనే సమావేశమయిన మహిళామండలివారు గుర్రెరిగి, సదరు సాంబారుకట్టుధారులను పైకిట్లు త్రొక్కుచూ ఎక్కడనూ స్త్రీలకు ఎదురురావలదని వినయపూర్వకముగా

ఒకతీర్మానముతో హెచ్చరించియున్నారు. చూడవది నైకిలుకట్టుపోకు. ఈకట్టువల్ల గాలివెల్తురును పూరాగా నిషేధించడమును. చిరిగినపంచను చిరుగుకనుపింపకుండా కట్టుటకు ఈఫక్కి శ్రీరామరక్ష. కాలికి చర్యన్యాయులంటే, అవి దాచుటకు ఏర్పడిన తోడు దొంగ ఈనైకిలుకట్టు. అనాదీని ఈకట్టు బైసికిల్ త్రొక్కువారికి వీలుగా ఉండునని ఏర్పర్చారు. ఇప్పుడు బైసికిల్ ఎక్కలేనివారుగూడా ఈపద్ధతిని కట్టుచున్నారు.—పోలోఆట ఎరుగనివారు సహితం పోలోకాలరు వర్త్యు తొడిగినట్టు.

పోకులు స్త్రీపురుషులందరూ ఉండినను, అందుకొన్ని ప్రత్యేకముగా పురుషులవేనని చెప్పకతప్పదు. 'చేతికట్ట' అనునది అనాదీనుండియు వయోవృద్ధులచే ఊతకొరకై వాడబడుచున్నది. కాని యిప్పుడు అది పోకులలో నొకటిగా పరిగణించుటవల్ల, ప్రతివాడూ, కాస్త మిశ్రకట్టు రాగానే, కట్ట చేతులోపుచ్చుకొని తిరుగుచున్నాడు. కట్టపోకుకు ప్రత్యేకలాభములు గూడ లేకపోలేదు. బోగం మేళాలలోనూ, మీటింగులలోనూ, ఆలస్యంగా వెళ్లిన సందర్భంలో, చేతిలో గనక కట్ట ఒహటి ఉన్నట్టుంటే, అది విసరుకుంటూ వెళ్లేవాడు ముందు సీటుకు సులభంగా చేరుకోవచ్చు. ఈ చేతికట్ట వాడు టిక్కెట్టులేకుండా రైలుదీగినా, చిరునవ్వు నవ్వుతూ కట్టగనక విసరుకుంటూ టిక్కెట్టు కలెక్టరుని తోసుకుంటూ పోయినా, టిక్కెట్టుకలెక్టరు ఏమీ అనలేడు. ఒకవేళ స్లాటుఫారముమీదకు ఏదోపనిమీద వచ్చిన పెద్దమనిషి అనుకొని కాఫీహోటలునకు వెళ్లి, కావలసిన యిడ్డెస్టు, పెసరట్లూ వగైరా తినేసి, డబ్బివ్వ వలసిన దుర్బుహూర్తంలో మాత్రం, కాస్త, జేబును మాటవరుసకి ఓహటు ఆడించి చూచి, "అరే, పర్స మర్చిపోయాను లాగుండి" అని, లేచిచిరునవ్వు తెచ్చుకొని "తరువాత పంపిస్తా సార్" అని దబాయించుకు ఈవలకు కొట్టుకొచ్చినా, ఆట్టే తగాయిదా ఉండును. తెలివితేటలు అవుసరంలేని ఒట్టి కట్టపెత్తనం మాత్రమే అవుసరమైన నూకల్ల యిస్సెక్టర్లు, బోర్డు ప్రెసి డెంట్లు వగైరాలకు, కట్టపెత్తనమునకై ముఖ్యముగా

కట్ట అవుసరం. ఎందుకంటే, సదరు ఉద్యోగానికి బుట్ట కంటే కట్ట అవుసరం. ఈ చేతికట్టమో ఎంతవరకు వెల్లించంటే, రెండురూపాయల కట్టకొరకై యిరవై రూపాయలు వెచ్చించి పట్టువెళ్లి నచ్చినకట్టను ఏరుకొని వస్తున్నారు—వెనకటికి మా స్నేహితుడొకడు 4 గజాల పోలూరు చెక్కుగుడ్డ కొనడానికి చవుకగా దొరకుతుందిగదా అనే ఉద్దేశంతో, ఏలూరునుండి పోలాపూరుకు వెళ్లి నట్టు. ఇంకొకచిత్రం ఏమిటంటే, చేతికట్ట లేనివారు తమగొడుగునే మనస్సులో చేతికట్టయని భావించుకొని చేతికట్టను పోకుగా ఊపినట్టే గొడుగునుగూడా ఊపుకుంటూ నడచుచూ, చేతికట్టపోకు చూపుతున్నాంగా అని అనవసరంగా ఆనంద పరవశులై పోతున్నారు—వెనకటికి మా స్నేహితుడొకడు సినిమాతెరమీద నటించి చూచి, నిజమైనస్త్రీ ఆక్కడకు వచ్చిందని భ్రమించి, కనుపైగ చేసి ఆనంద పరవశుడైనట్టు.

చేతికట్టపోకు తరువాత కళ్లజోడు పోకును గురించి తెలిసికోవాలి. అసలు కళ్లజోడు బాగా కళ్లు చూపులేనివారికొరకేర్పడింది. కాని, యిప్పుడు కళ్లజోడును చూపు సరిగా ఉన్నవారు కూడా పోకు ఆరాధనకొరకై వాడుచున్నారు. ఈ కళ్లజోడు పోకుకై పురుషులెంత పాకులాడుచున్నారో, స్త్రీలూ అంతే. సరదాపడుచున్నారు. అంచేత స్త్రీలకు గూడా, పురుషులవలెనే కళ్లకి జోడుగావాలి, కాళ్లకి జోడుగావాలి, తమకీ జోడుగావాలి. అందులో 16 సం॥ ములవయస్సు దాటితే వైయూమా అర్జంటే—లోకల్ బోర్డు ప్రెసి డెంట్లు అయిన తక్షణం కంట్రాక్టుల విషయము ముందు అర్జంటే అయినట్టు. కళ్లజోడుధారులలో చాలమంది తాము స్ఫురద్రూపులని పొరబడుతున్నారు. కళ్లజోడు తీనేసినప్పుడు వారి సహజ సౌందర్యం గురించి యింట్లో ఆడవాళ్లు రోజూ అసహ్యించు కుంటూ ఉన్నప్పటికీ గూడా, మొహంలోని వర్మస్సు కళ్లజోడు యొక్క బంగారపు బ్రష్లు చుట్టముదిగాని తమ తాలూకుదిగాదని జ్ఞానోదయం కలుగటం లేదని, యిరుగు పొరుగుగళ్ల ఆడవాళ్లు చెప్పుకుంటున్నారు. ఏది ఏలా

గున్ననూ, కళ్లజోడుద్వారా పరాయిస్త్రీని పరకాయించి చూచినా గూడా, సదరు దృష్టికోశము నూడో వెధవలకి తెలియని కారణముచే, రహస్య ప్రణయదృష్టి, జోళ్ల వానభయములేకయే, ప్రసరింప చేయుటకు సావకాశం ఏర్పడుతోంది.

పోతులలో చేతిగడియారంపోతును మించిన పోకే లేదు. స్త్రీలచేతులకు బంగారపుగాజులు అందమయితే, పురుషులకిగూడా ఏదో ఉండాలి అనిచెప్పి, అనాదిని, చేతిగడియారం కనిపెట్టారు, అయితే స్త్రీలుగూడా—అందులో విద్యాధికులు—యిప్పుడు చేతిగడియారము మీద ఎక్కువ మోజుపడుచున్నారు చేతిగడియారంమీద వారికున్న మోజులో, మంగళ సూత్రంమీద సహం లేదని, ముసిలి ఆడవాళ్లు చెప్పుకుంటున్నారట అయితే స్త్రీలు, చేతిగడియారం గనుక ధరించడంవస్తే, మరిఆచేతికి యింక గాజులు పనికిరావట—నూటు ధరిస్తే బొట్టు పనికిరాదన్నట్టు. అది పోతుకు వ్యతిరేకము. “అలా ఒకచేతిగాజులు తీసేయడంవల్ల భర్తకు మొప్పు” అని పెద్ద ఆడవాళ్లు అంటే, వారికి చేతిగడియారపుస్త్రీలు ఏమంటున్నారంటే “ఒక్కచేతిగాజులు తీస్తేనే అయిదువతనం పోయేట్లుబ్బయితే, అలాంటి అయిదువతనం ఉంటేనేం, పోలేనేం” అంటున్నారు. మరియొకచేతిగడియారపుస్త్రీ అంటితా, “రిప్టువాచీచేతికి, స్త్రీలు గాజులు తీసేయడంవల్ల సగంఅయిదువతనం పోయినాసరే, సగం మొగుకుపోయినాసరే, స్త్రీ ఆట్టే లక్ష్యపెట్టకూడదు” అంది. డిమ్మిడిపనిలేనివాడుగూడా పరాయివాడితో మాట్లాడేప్పుడు, సంభాషణ ముగించుటకుపూర్వం, మహామించిపోయేపని తనకు ఉన్నట్టు, రిప్టువాచీకేసి ఓపర్యాయం చూచి, “శెలవుపుచ్చుకుంటానంకి, టైము చాలాఅయింది” అని, చేతిగడియారపుపోతు చూపుచున్నాడు. కొందరు రిప్టువాచిలేనివారుగూడా, పరాయివాళ్ల సమక్షంలో, అప్పుడప్పుడు సందర్భానుసారంగా చేతిమణికట్టువైపు చూచినా “ఓ” అని, ఆశ్చర్యం నటిస్తూ, రోజూ మహారిప్టువాచీ ధరించేట్లున్నూ—ఆరోజునమాత్రం ఏదోకాలవకాత్తు మరచినట్లున్నూ

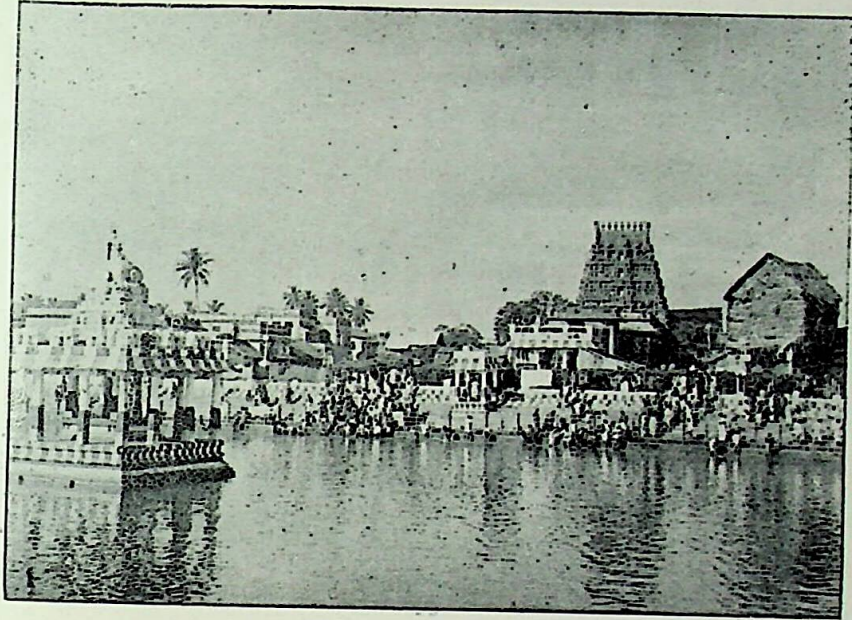
అభినయించుచూ, రిప్టువాచి లేనిదే, రిప్టువాచిపోతును చూపుచున్నారు.

స్త్రీల పోతులలో మంగళసూత్రంపోతు మూడా ఒకటి. మంగళసూత్రమును విద్యాధికులైనస్త్రీలు గూడా, “ఉంటే అదిమాత్రం దేనికి అడ్డం” అనిచెప్పి దానిని పోతుకు విరోధిగా ఎంచడం మానివేసారు. అట్లయ్యుమాగూడ, మళ్లీ మంగళసూత్రం తాలీకు బిళ్లలు, సైజులోమాత్రం చిన్నవిగా ఉండడం కాస్త పోతుక్రింద పరిగణింపబడుతోంది. ఎందువల్ల చిన్న సూత్రములమీద మోజు అని అడిగితే, ఒకటి అని “మొగుడే ఆడజన్మకి బోలెడు బరువు అనుకుంటాంటే, యింకా మెడలోగూడ పెద్దబంగారపుసూత్రాలబరువు ఎందుకూ” అని అనినదట. ఇంకొకటి “పెద్దసైజు గలభర్తలు పెద్దసూత్రాలు చేయించాలి, పొట్టిభర్తలయితే డిమ్మిడికాసంతబిళ్లలు చేయించాలిగాని, పొడుగుభర్తలవలె పొట్టిభర్తలుగూడా పెద్దసూత్రాలే అనుకోరించడం ఏం పొయ్యేకాలం” అంటే—పాపం ఆమెపొట్టిభర్త అవిడకి బండిచక్రంఅంతసూత్రాలు చేయించి మెడలో కట్టాడులూగుంది.

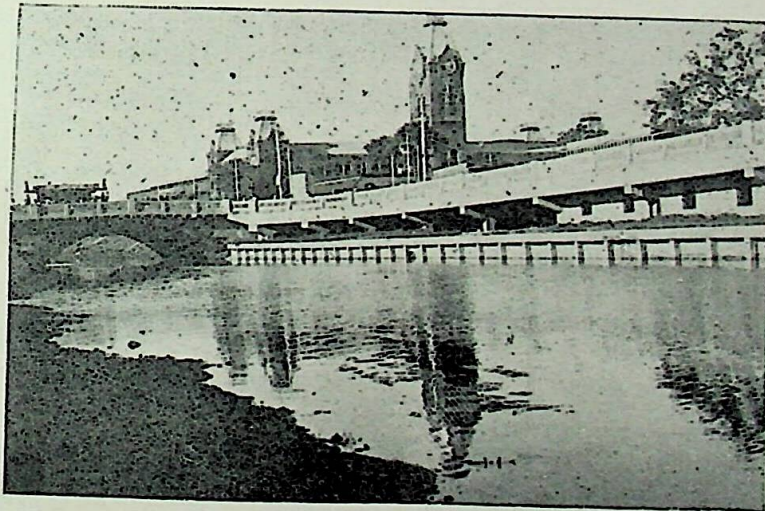
స్లీడరుగూడా పోతును ఆరాధించేవారే. అయితే కాలమునుబట్టి పోతులుగూడా మారుచున్నాయి. నా చిన్నతనంలో బోగందిలేని స్లీడరుని వాటిబోడిస్లీడరు అనేవారు. అనగా, స్లీడరీపోతుకు తనమాత్రంగా, ఒక్కబోగందెన్నా శృంగారంపోషించేందుకు ఉండాలని ప్రజలనేవారు. ఇప్పటిస్లీడరు, ఆపోతులో యితరులకి తీసిపోవడంవల్ల, వీరు ఇతరవిషయములలో ఎక్కువపోతు చూపుచున్నారు. ఇప్పటిస్లీడరుకి వానానంపోతు ఒకటి అవసరంఅయి ఊరుకొంది—స్వంత బండిఅవనీయండి, న్నేహితులబండి అవనీయండి. ఇంటి నుంచి కోర్టు ఫర్లాంసుమారమైననుసరే, స్లీడరుగారికి వాహనమొగ్యత కలుగవలసినదే. రాబడి తక్కువైనా, భోజనమెన్నా మాని, బండిఎక్కివలసిందే కాని కాలి నడక లంకించుకొనడానికి ఎంతమాత్రం పిలులేదు. వీధులకి వెడితే, విలువైనచేతికర్ర లేనిదే, కదలడా

నికి అసలే వీలులేదు—జడ్డిగారు వీధులోకి నడవాలంటే, ఉన్నదారు లేకుండా కదలడానికి వీలులేనట్లు. కానీపెట్టి రెండుఅరటికాయలు కొనినా, అవి బజారు నుంచి చేతితో పట్టికుగా తీసుకురావడానికి అంత కన్నా వీలులేదు. ఏమాలివాడినో పెట్టితీరాలి. లేని యెడల సవరుస్థి డరుగారు తమగౌరవంతో రాజీచేసుకోవడం అనునని వారిభయం అయితే ఆఅరటికాయలు రెండు, చెరియొకజేబులోనూ పడేసి, మీసాలు దువ్వుకుంటూ చక్కాపోయినా, అందులో స్థిడరీ షోకుకు ఏమీ భంగం లేదు—లోపల వర్షు చిరిగినా, దాబుగా పైన కోటుధరించి, మెడలో నేకపై యుతుండే యున్నప్పుడు, తన స్థిడరీషోకుకు కించిత్తు హాని లేనట్లు. స్థిడరుపదవికి అవసరమైనషోకులలో చేతికర్ర, కళ్లజోడు, కాలికిజోడు, కొన్ని స్ట్రెలు ఉండవలసియండి, లేకపోవలసియండి గుమాస్తాఅనేవాడు కూడా ఒకాడు షోకుకు అవుసరమే - స్త్రీకి ప్రేమ అనేది భర్తమీద ఉండవలసియండి, లేకపోవలసియండి, భర్తఅనేవాడు అసలు ఒకాడు ఇంట్లోఉండడం అవు సరమైనట్లు. అందులో కొత్తస్థిడరు సాలుకు ఒక స్కాలుకాజు వ్రాసిపడేస్తాడో లేనోకాని, జేబులో మాత్రం పదిహేనురూపాయల “పార్కర్” కలములు రెండుంటాయి, ఒకటి నల్లసిరాకిన్నీ రెండవది ఎఱ్ఱ సిరాకిన్నీ—గుడ్డివానికి నేత్రములు, విశాలములైనవి రెండున్నట్లు. రైలుప్రయాణం చేయవలసివస్తే తాహు ఉండవలసియండి, లేకపోవలసియండి, స్థిడరన్నవాడు, కనీసం ఇంటరులో నెన్నా వెళ్లాలిగాని, మార్గంగా మూడోక్లాసులో ప్రయాణంచేయడానికి వీలులేదు. అయితే వీరిలో కొందరు రాత్రిప్రయాణములలో మాత్రం, కాస్త ముసుగేసుకొని, మూడోక్లాసులోనే ఏమూలో యిరికి ఆనాలుగుఘట్టా కాలక్షేపంచేసి, రైలుదిగి అవతలపడ్డాకమాత్రం, తీవీగా, మీసాలు దువ్వుతూ “అచ్చే! యింటరుక్లాసు బొత్తిగా యిరు కుగా ఉంటోంది, మహాయెబ్బంది పడిపోయాము” అని క్లయింట్లు వినేనిమిత్రం అంటాఉండడం రివాజు. అదికాదు, యాస్థిడరీషోకు స్థిడరిగారితో

ఆగుట లేదు. పాపం, ఆషోకు మాపవలసినబాధ్యత స్థిడరుగారి భార్యచూచిమీద కూడా పడుతోంది! మొగుడు స్థిడరుఅయిందాకా, ఎక్కడికి పడితే అక్కడికి, శోగిరావులా పోయే ప్రతీస్త్రీకూడా, మొగుడు స్థిడరీపట్టా చేతపట్టగానే, జట్కానికిగాని ఎక్కడికి కదలడానికి వీలులేదుగదా! కొంచెం, క్లుప్తభాషి అవవలసివస్తోందిగదా! అవతలస్త్రీ ఏంచెప్పినాకూడా “అందులో ఏముంది” అని తృణీకరించుచూ సర్వ జ్ఞత్వం వహించవలసివస్తోంది గదా! తాను ఎప్పుడు మాట్లాడినా, ఎంతనేపూ జడ్డిలభార్యలనుగించి, కరె క్టర్లభార్యలనుగించి తప్పు, మామూలురకం మనుష్యులను గురించి మాట్లాడకూడదుగదా! డబ్బులేక చతుక రకం చీరగట్టినా, దానినే, కాస్త పిమ్మలు గిమ్మలు పెట్టి, షోకుగా ఉండేట్లు తయారుచేయాలిగదా! మొహంలో మెరుగు లేకపోయినా స్వభావోనూ, పాడరుతోనూ మెరుగు తెచ్చినట్లు. ఇంకొకచిత్రం! మొగుడు కోర్టులో వాదనచేసినట్టూ, క్రాసుపరిక్ష చేసి నట్టూ తనుగూడా కొత్తివారిదానితో జేరంలోనూ, అంట్లుతోమే అప్పితోనూ, ఆలస్యంగా బట్టలుతెచ్చిన చాకలిదానితోనూ, ముసలిఅత్తగారితోనూ తర్కం మొదలెట్టాలిగదా! మొగుడు ముప్పుయితేస్తే మాడు వందలు అని ముచ్చటగా చెప్తూ మురిసిపోతూంటుంది గదా! ఇలా బోలెడుషోకు స్థిడరుగారి ప్రియురాలగూడా మాపవలసివస్తోంది. డాక్టర్లుగూడా షోకుమీద మోజుకలవారే. అయితే డాక్టర్లషోకు చాలవరకు విద్యార్థిసత్యోనూ, కొత్తగా వచ్చిన ఒకటి రెండేళ్లలోనూ అయిపోతుంది. ఆషోకురోజుల్లో పంట్లాముకు మడతలు పనికిరావు; పళ్లకు రంగు పనికి రానందున కిల్లి విసర్జించాలి; నవ్వితే పెదవులు ఆట్టే వెడల్పు అవకుండానే చిరునవ్వు నవ్వాలి; మాట్లాడిన కరాఖండిగానూ, క్లుప్తంగానూ మాట్లాడాలి; శుభ్రత విషయంలో ప్రత్యేకజాగ్రత్తతీసుకొని నిమిషానికి ఒకమాటు సబ్బువాడాలి. నాలుగేళ్ల యినతరువాత వైద్యుడు ఈఅవతారంచాలించి, బట్టలు మారినా సరే, నూటుకాక ధోవతీఅయినాసరే, చిరిగిన చొక్కా

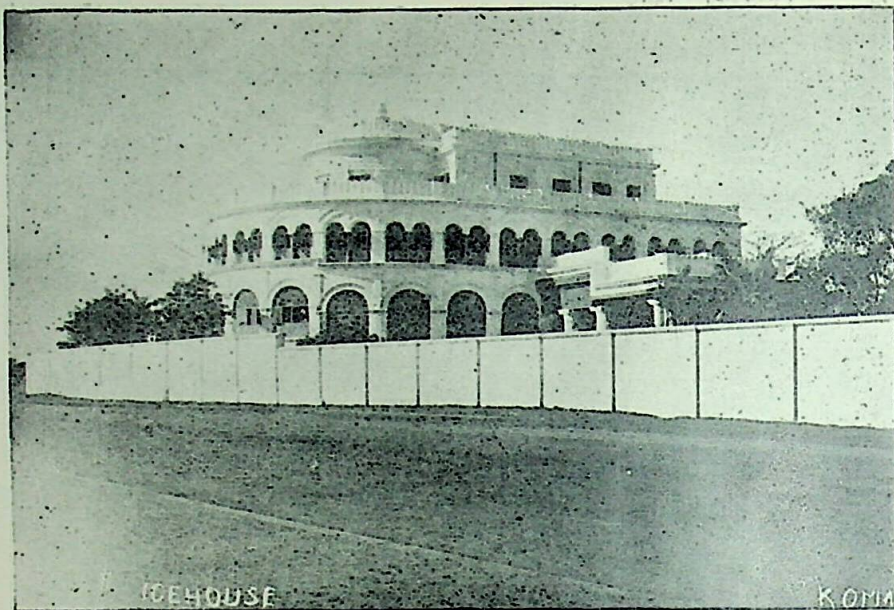

3. తీర్థస్నానము

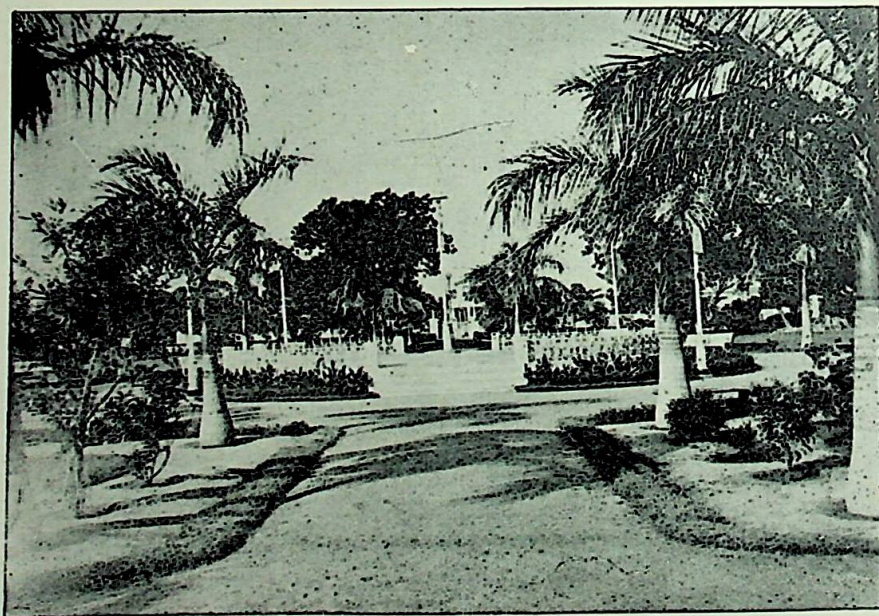

౪. పాతకొత్తలు

—కె. పి. ఎస్.

౧. వెన్నెలరేయి

౨. ఉద్యానములోపల

అయినాసరే, లెక్కలేకుండా బోతూ, పోతుల వేదాంతం గ్రహించి, తమగొప్పతనం పోతుల మాత్రం లేదని తక్కిన వాళ్లకంటే, కాస్త పెందరాళే తెలిసి కంటాడు. పైపోతులు పెందరాళే అంతరించినా, అసలు పోతుకు డాక్టరు విశేషిగావనిమాత్రం ఒప్పు కునితీరాలి. ఆహవాళ్లకి గుడిజబ్బు ప్రవేశిస్తే డాక్టరు గారు ఎంతకీ ఆజబ్బును పెందరాళే కుదరనియ్యరని ప్రతీతి. దీనికి, పోతుకూ ఏమీసంబంధములేదని డాక్టర్లు ఒట్టేసిచెప్పినా, జమిందారులు నమ్మడం లేదు. కొందరు డాక్టర్లు తమ క్లయింట్లయింటికి జబ్బున్న వారెవరూ లేకపోయినా, రాకపోకలు సాగిస్తోనే ఉంటారని డాక్టర్లవిరోధులు అంటున్నారు. “దీనిభావమేమి తిరుమలేకా” అని చాలమంది గుసగుసలుగూడా మొదలెత్తున్నారు.

వర్తకులుగూడా పోతులారే. వర్తకులలో పెక్కుమంది వైశ్యులగుటచే, వైశ్యులపోతులను గురించి తెలిసికోవాలి. ఎవరేమన్నా మొత్తముమీద వైశ్యులలోగూడా అందమైనవారు లేకపోలేదు. శ్రీ కృష్ణునిజూసినా చూడకపోయినా, శ్రీ కృష్ణుని ఛాయయూ, వైశ్యులఛాయయూ ఒకటేనని కోమటి స్త్రీడర్లు వాదిస్తున్నారు. — నేరం చూచినా చూడక పోయినా చూశాం అని కొందరు సాక్షులు చెప్పి నట్లు. “శ్రీకృష్ణునిది నీలమేఘచ్ఛాయ అగునో కాదో గాని, వైశ్యులదిమాత్రం నల్ల మేఘచ్ఛాయ” అని ఘంటాపథంగా చెప్పగలమని బోగంస్త్రీలు కోమటి స్త్రీడర్లను సవాలుచేసి చెప్తున్నారు. ఏది ఎట్లున్ననూ సహజసౌందర్యం మీదకన్న, స్వప్రయోజకత్వంవల్ల మానవుడు తెచ్చిపెట్టుకునే అందంమీదనే వీరికి నమ్మకంఉంది. స్త్రీయొక్క అందం, అందువల్లనే, కట్టినచీరలోనూ, తొడిగిన రవికలోనూ, చవికకుట్టిన ధర్మీపనివాడి నేర్పరితనంలోనూ, దారంయొక్క నాణ్యంలోనూ ఉన్నదని వీరి అభిప్రాయము. వీరు అత్తరువు వ్రాసుకొనుటగూడా అందమును యినుము డింపచేయుటకేనని చాలమంది ఫోటోగ్రాఫరులు సాక్ష్య మిచ్చుటకు సంసిద్ధులయి ఉన్నారు. కళ్లశోడు

గూడా అందమును యినుముడించుటకై ఏర్పడిన అలంకారముని వీరియూహ. టౌపోసనమునకు కళ్లశోడు లేనిదే బయలుదేరకూడదని వీరిలో చాలమంది అభిప్రాయపడుతున్నారు. చేతికట్టి పోతులో నిజంగా గోటుందని వీరు నమ్ముతారు. కాని ఎవరెన్నా విరోధులు వీరిని కొట్టడానికి వస్తున్నారని తెలిస్తేముట్టుకు, ఆచేతిలోనున్న కట్టనుగూడ ఆవరల పారేసి, సాత్వీకం లోనే ధైర్యధైర్యములను చూపెడతారు.

ఉద్యోగస్థుల పోతులుగూడా మజాఅయినవే కాని, వాటినిచూపుటకు ప్రత్యేకస్థలములు ఉన్నాయి. పైఉద్యోగి పదిహేనుగజాల మారంలోకి వచ్చేసరికి, క్రిందఉద్యోగి, అదివరలోదాకా చూపెడిపోతుకు అమాంతంగా గ్రహణంబట్టి, అప్పటిదాకా ఉండిఉన్న తీవ్ర టక్కున ఆగి ఊర్చుంటుంది. పైఉద్యోగి సమ తుమలోనున్న క్రిందఉద్యోగి తాత్కాలికంగా ఉన్న దారు అవతారం స్వీకరించి, చేతులను వాటిదారిని అలావదలివేయకుండా, కాస్త రెంటిని జోడించి, పై ఉద్యోగి ఏమంటే దానికి తాళంచేస్తూ, ఆత్మగౌరవ మును అంజమాన్సుకు తోలేస్తూ ఉంటాడు. ఈమధ్యే ఒక పైఉద్యోగి క్రిందఉద్యోగిగనునితో “నాకు మొన్న కవలపిల్లలు కలిగేరయ్యా” అని అనగా, క్రిందఉద్యోగి “చిత్తం. తమరికి కాబట్టి రెండుపంటలూ ఒక్కమాటే అలాసంప్రాప్తమయినాయి, ఎన్నిగ్రంథాలు చదివికీ మాత్రం, అందరకూ ఆకలికం బోధపడుతుందాం” అని జవాబుయిచ్చాడు. ఉద్యోగి సాధారణంగా పోతును తనగుమాస్తాలవద్దనూ, బంట్రోతులవద్దనూ, స్వంత భార్యవద్దనున్నా, తనతో పనిఉండివచ్చినవారివద్దనూ చూపెడ్తూ ఉంటాడు. తన కచ్చేరి అయితే, పాగా బల్లమీదబెట్టి బోడిబుర్రతోనే కుర్చీని అలంకరించడం, కిల్లినములుతో కేసులు విచారించడం, డిప్టీకలెక్టరుగారైతే, క్యాంపులో గూడకట్టూ హాఫారమ్ మాత్రం ధరించి, అవే యావత్తూడ్రెస్సునూ చిహ్నా అని (Part put for the whole) అనే యింగ్లీషు Synecdoche అలంకారంక్రింద భావించమని స్త్రీడర్లకు నూచన వదిలేస్తూ కేసులు విచారించడం వల్ల

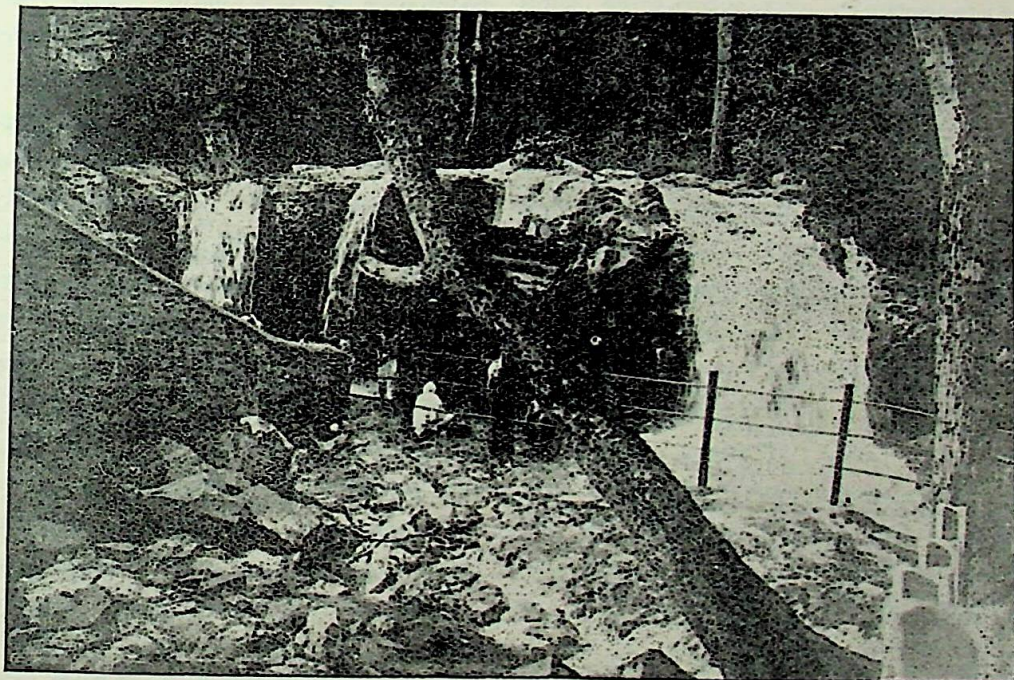
రాలు షోకులలో చేరినవే. గుమాస్తాలని అందరిమందూ కసరడంలో షోకు, సాక్షులమీద ఎగరడంలో షోకు, బంట్లోతుని పిలవడముకు ఉంచినగంటను నొక్కడంలో షోకు నిత్యమూ జరుగవలసినవే. ఇంటిదగ్గర, రాత్రుల్లు, కానీ విసంకట్టతో భార్యమణికి తానువినరుతూ మార్చున్నా పగలుమాత్రం, శీతాకాలం అవనియ్యంకి, వానాకాలం అవనియ్యంకి, చేతులు పడిపోయేట్టు, బంట్లోతు అస్తమానం తనకు విసంకలసిందే. అందులో కొందరు బంట్లోతుషోకును తమ యింట్లోమాడా చూపుతారు. ఎంతమంది నొక్కరున్నా, అమృతగారిదయవల్ల అందరికీ ఉక్కిరి బిక్కిరి అయ్యే అంతపని ఉంటుందని నొక్కరులు గోలచెట్టడం రివాజు. అదిగాక ఉద్యోగి తనపనియందు నొక్కరు అశ్రద్ధచూపితే ఊర్కుంటాడగాని, అమృతగారిపనిలో లోటు వస్తే డిస్మిసు అని వెంటనే గోక్షస్తామ — లేకపోతే ఆరోజున యింట్లోభోజనం దొరకదని భయమేమో తెలియదు. ఫోటోగ్రాఫుషోకులుగూడా చాలారకములు గలవు. కొందరు భూరిదరిద్రులుసహితం అప్పుచేసి, ఎరువునుస్తులతో పెద్దఫోటోగ్రాఫరువద్దకు బోయి, మామూలుగా చాపకుమించి టికాణాలేక పోయినా, అక్కడ సోఫాలో కూర్చుని ఫోటోదీయించుకొని వెట్టిమిథ్యానందం పొందుచున్నారు. ఈసందర్భంలో తాను ఎరువునుస్తులనూ, ఎరువుసోఫాలనూ వాడకంచేసేసంగతిని చిరస్థాయిగా భూమిమీద నిల్చి ఉండునట్లు చేస్తూన్న సంగతిని మర్చిపోతున్నాడు. కొందరు నల్లనిపెల్లి మాతుల్లు, తమ నల్లనిరంగు ఫోటోలో ప్రత్యేకించి పడదనేదైర్ఘ్యంతో, ఫోటోలు దీయించి వరులకు పంపించి రంగునివయ్యం దగాచేస్తూ, తరువాత తాము చిక్కుల్లోకి దిగుచున్నారు. కొందరు మోటారు లేనివారు, ఫోటోగ్రాఫరుని వెంటచెట్టుకుపోయి, రోడ్డుమీద రికామిగా ఆగిఉన్న కారుదగ్గరకు చేరి, ఆకారుమీద ఒకచేయిచేసి, రెండవచేతితో మీసమును మెలిపెడుతూ తనే యజమానివలె నటించుచు ఫోటో దీయుస్తూ కారుషోకు అనుభవిస్తున్నారు. కొందరు పెద్దపెద్దమీటింగులవద్దనున్న రైలుస్టేషనువద్ద ఉద

యం మెయిలుటైముకిన్నీ, మంచినీస్తులతో హాజరగుతూ, పెస్సఫోటోదీరువావారు తీసే ఫోటోసమయమునకు, ఎలాగో ఫోటోలో దిగవలసిన ముఖ్యమైన నాయకునిప్రక్కకు చేరుకుని, తప్పకుండా వార్తాపత్రికలలో పడే ఫోటోల్లో పడుచూ, కాని కిచ్చలేకుండా ప్రాముఖ్యానికి వస్తున్నారు. కొందరు భార్యభర్తలకి అనుమలదాంపత్యం లేక రోజూ పోట్లాడుకు చున్నా, యిద్దరుకలిసి ఫోటో ఎలాగో ఒహాటి దీయించుకుని, పైచాళ్లకి దానిని చూపి, తాము ఎంతో అనోన్యంగా కాపుగంఅనుకోరిస్తున్నట్లు దబాయించుకొస్తున్నారు — నన్నడిగితే చాలవాటిలో యిద్దరు కలిసిమెలసి ఉంటే ఆఫోటోలో ఒక్క పర్యాయమే.

ఇటువంటి షోకులు ఆలా ఉంచగా, చాలమంది మాటల్లో గిరిశములవలె షోకు చేస్తున్నారు. ప్రతీవాడికి ఎంతనేపూ, తన గొప్పతనం, పరాయవాడిలోటులూ ఎంచడం తప్ప వేరేపని లేదు. కర్మచాలకవాడు ఏ మద్రాసో, ఏ కలకత్తా నగరమో వెళ్లడం గట్టిస్తే, ఆసంగతి ఎలాగో అలాగు సందర్భం సృష్టించి, యితరులకు చెప్పి ఆగొప్పకు ఆనందించడం అలవాటైంది - కొత్తజేడరు, కర్మచాలక, ఏ ఒక కేసులోనే తాను గెలిస్తే, ఆకేసుగురించి, యింట్లోనాళ్లకి, ఊల్లోనాళ్లకి, యిరుగింటి వాళ్లకి పొరుగింటివాళ్లకి, స్వంతజ్జయింట్లనూ పరాయి జ్జయింట్లనూ, సందర్భం సృష్టించి సతాయించినట్టు. అందులో కొందరు కళ్లజోడుపెట్టి, చేతిలో కట్టి ధరించినంతమాత్రాన, తాము మహా ఘరానా మనుష్యులనిన్నీ, తాము యటటవానిని “ఏమండీ” అంటే తమ గౌరవమునకు లోటు అనిన్ని వెట్టి అసాంభావంతో బాధపడుతూ, ఎదటవానిని మళ్లీ “నువ్వు” అని ఏకవచనం ప్రయోగిస్తే జోడు చెబ్బలు బహువచనంలో తగులుననే భయంతో, ముభావంగా, అంత్యభాగము ఏకవచనమూగాకుండా, బహువచనమూగాకుండా పిలుస్తూ వ్యవహారాలు పైసలు చేసుకొస్తున్నారు — కొందరు పొలిటిషియన్లు, తాము మితవాది అయినదీ ఆతివాది అయినదీ లేలకుండా వ్యగ్రహారాలు

పైసలు చేసుకొన్నట్లు. అందుచేత, పోకులవిషయం
యిలాచూస్తూవస్తే, వాటికి ఆదీ, అంతూ, ఉండదు—
కొందరి ఉపన్యాసములకు ఆదీ అంతూ ఉండనట్లు—
రికార్డు నదవని కేసులో ప్లేడరుగారు చెప్పే ఆర్గ్యు
మెంట్సుకు ఆదీ అంతూ ఉండనట్లు. ఎందువల్లననగా,
పైన చెప్పిన పోకులుగాక యింకా కావలసినన్ని
పోకు లున్నాయి. బోగంమేళాలవద్ద చిట్టి మీసాల
మెలిపెట్టడంలో పోకు, నాటకములో బ్యాటరీలైట్ల
సమేతులయి, ఆడవారి బ్లాకుకు చేరువగానుండు విటుల
హడావిడిలోని పోకు, కూలిదాని తలమీది హారలగంప
దింపడంలో వయ్యారపు క్రిగంటి పోకు, కాఫీహోట

ల్లో చిల్లిగవ్వ చెయ్యనివాడు సహితం పెద్ద జమీం
దారీ నటన చూపుటలోపోకు, చెమిటివారు వినపడనిదే
వినపడట్లు నటించడంలో పోకు, భావకవులు బొచ్చు
పెంచుటలో పోకు, కొత్తప్లేడర్లు క్లయింట్ల దగ్గరనూ,
కోర్టు వసారాల్లోనూ చేసేపోకు, కోతలకోజుల్లో
కమ్యూవారి పోకులు, అత్తవారింట్లోని అల్లుళ్ళపోకు, తీర్థ
ములలో ప్రజలపోకులు మొనలైన పోకులు ఎన్నెన్నో
ఉన్నాయి. అంతులేని విషయంమీద ఎంతమాట్లాడు
కున్నా తనివితీరదు. మొత్తంమీద పోకుచూస్తేమహా
లేదు, పోకుచేస్తే మహా ఉందిగాని.

పాపనాశన తీర్థము-తిరుపతి

—5. ఆర్. వి. ఈశ్వర.

జ్ఞానస్వభావ సంక్షేపము*

(శ్రీ) పరవస్తు లక్ష్మీనరసింహస్వామి అయ్యవార్లంగారు

శ్రీ యః పదసాధనమునకు ముఖ్యసహకారి జ్ఞానము. దీనినే బుద్ధియని మాడ వ్యవహరింతుము. బుద్ధి యొక్క మహిమ మన మేమని చెప్పగలము.

“ శ్రీయః ప్రదుగ్ధే, విపదో రుణధి,
యశాంసి మాతే, మలినం ప్రమాత్రి;
సంస్కారశాచేన పరం పునీతే,
శుద్ధాహి బుద్ధిః కిల కామధేమః. ”

ప్రస్తుతము మనము ముచ్చటించ దలచిన యీ యుపన్యాసముద్వారా యీ బుద్ధిసామ్రాజ్య మెంత వరకు వ్యాపించియున్నదో స్థూలదృష్టినిం బరికిలించి దాని స్వభావమును వ్యాసంగముచేసి దాని విస్తీర్ణతను, దాని బాహుళ్యమును, దాని యవధులను పరీక్షించి మంగుగ బుద్ధివలన మనకు దెలియదగినదేదీయో, యనంతర మట్లు తెలిసికొనుట కుపచరించు సాధనసామగ్రు లెవ్వయో నుద కట్లు కష్టపడి సంపాదించి పెంచిన జ్ఞానమునకు యథార్థ మైనట్టియు, యశోచితమైనట్టియు వినియోగ మెట్లో యను నీ మొదలగు సంగతులం దెలిసి కొండము. అట్లు తెలిసికొనిననే మన మాడుమాటల కర్థమును, అర్థమందు యాధార్థ్యమును, యాధార్థ్యమున గౌరవమును, గౌరవమున స్వోత్కృష్టతయు, స్వోత్కృష్టతను యిహసౌఖ్యంబును పరంబున శ్రేయస్సును సత్తోత్తరవృద్ధిగ ఫలించును. ఇట్టి పరికిలనా వ్యాసంగమువలన యథార్థజ్ఞాన సంపన్నుల మగుటయే కాక యట్టి యుత్కృష్టగుణసంపాదనకుం గల ప్రతిబంధకము లెవ్వయో, యా ప్రతిబంధకముల నివర్తించుటకు నూటియైన ప్రతిక్రియ లెవ్వయో, తదుత్కృష్టగుణాభివృద్ధి మార్గంబులెవ్వయో, తస్మాద్గ్రంథసాధ

కంబు లెవ్వయో యను నీయంశములంగూడ నవగాహనము చేసికొనినవా రగుదుము.

ఈబుద్ధియే జంతుకోటిలో నన్యత్వముండునమనుజునకు దానియంతటిలోను శ్రేష్ఠత్వమున నగ్రగణ్యతనుపపాదించుటకు కారణమగుచున్నది. దీనివలననే మానవుండు ప్రత్యక్షానుభవమునుం బడలి ధారణాశక్తిచే దానినిచ్చునచ్చినప్పుడెల్ల స్మరించగలవాడగుచు వీటి యన్యోన్యవ్యసహాయతను క్రొత్త యూహాహేతుల సిద్ధాంతరీంచుచు తన లోకయాత్రావ్యవహారంబుల సవనస్థితేచనా సామర్థ్యతను జూపు శక్తిమంతు డగుచున్నాడు. ఈ సద సద్వివేచనా చాతుర్యమే విలక్షణమున సంఘజీవనమునకు ముఖ్యోద్దిష్ట సహకారి యగుటను మనుష్యుల కలవడిన యీసంఘైకజీవన మిట్లు బుద్ధికి లక్షణమగుచున్నది. ఈ విలక్షణ లక్షణమే మనుజుని తదితర జంతుకోటినుండి ప్రత్యేకించు నుపలక్షణము మాడ నగుచున్నది. మనుష్యుని యితరజాతి జంతువర్గములతో తైపారువేసి చూచినయెడ నీతనియందు తదితర జంతువర్గములకంటె విలక్షణైకలక్షణ మగునట్టియు సంఘజీవన మాలంకరముగనట్టియు ప్రాజ్ఞత కానవచ్చును. జీవరాసులయందగ్రస్థానము నొసంగబూనిన యీ ప్రాజ్ఞతాసాధనపాలనములందగ్రదృష్టింపించునేని మనుజుడు తనవిధిక్రత్యమందనాదరతను పాలకుండగుటయే కాక తనమార్గతమ పశుప్రాయుండు మాడ నగును. అట్లుకాక దానికిం బలువిధంబుల దోహదముచేసి దానిందనలో విజృంభింపజేసినచో తాను కుశాగ్రబుద్ధి కలవాడై తాను సుఖించుటయే కాక పరుల కుపకరించుటను సంఘసత్కారమును గూడ బడయును. సత్పురుషుని గుణంబు లెట్లన్న—

[* ఆంధ్రవిశ్వకళాపరిషత్కళాశాలా తెనుగుసంఘమునకు 30-౮-33 తేదీ నీయబడిన యుపన్యాసము,]

“శ్లో. సప్రక్షేప్తోన్నమస్తః పరగుణకథనైః
 స్వాకానుజాకా ఖ్యాతయస్తః,
 స్వార్థాకా సంపాదయంతో వితతబహుతరా
 రంభయత్నైః పరాధే,
 తైస్త్యైవాత్మేపరూప్యైశ్చరముఖరముఖాకై
 దుర్జనాకై దుఃఖయస్తః,
 సస్తః సాత్వర్యచర్యా జగతి బహుమతాః
 కస్య వాభ్యర్థనీయాః.”

ఇంతకన్న మనుష్యశీలితమునకు వేరుసాఫల్య మేమున్నది. కాన ప్రజ్ఞాస్వరూపస్వభావవివేచనము మన కందరకును ముఖ్యతము కృత్య మగుచున్నది.

జంతుసామ్యామనుషి ప్రక్షేపించి యింతయుత్కృష్టపదవి నిచ్చు యీబుద్ధి యననేమో, దాని ప్రవిభాగము తెట్లీ, దాని శాఖోపశాఖ తెట్లు ప్రసరించునో, తత్సంపాదనోపాయంబు తెవ్వయో, తద్వినియోగం తెట్టివో, తపధికారు తెవ్వవో అను నీ మొదలగు విషయములంగూర్చి కొంత చర్చించి యందలి సత్యాన్వేషణమునకు కొంత ప్రయత్నింతము. ఇంతకును విషయబాహుళ్యతనుగూర్చి మనము భయపడనవసరము లేదు.

శ్లో. ప్రయోజనం యస్య సు యావదేవ
 తావత్స గృహ్లాతి యథాంబు ఖాపాత్.

అను న్యామనుసారమున విషయగ్రహణము స్వప్రయోజనానుగుణ మగుటను తత్తదనుహలవిషయవిన్యాసముననే తన్నిర్బంధవిమోచనము సులభసాధ్యమే. అయినను అభింజోపాధిచుంతమగు కాలమునకు అవధికల్పించుటయే అనన్యోపాయసాధనం బగుటను గొంతనిర్బంధతను గలిగించును. దరిద్రుని ధనకాంక్షనుంబోలె యీ విషయముననే మనస్సు కొంత పెనసలాడినను అప్రతిహతరాజశాసనమునుంబోలె యనన్యగతిక మగుటయే యేతన్నిర్బంధనివర్తకమని సమాధానమున తృప్తింబడయుదుము.

మనుష్యజన్మ మెత్తిన శ్రతివృత్తికిని ప్రథమ కృతోర్విదిష్టమును యీజ్ఞానమన నేమి యను ప్రశ్నకు

సమాధానము నిష్పన్ను వివేకించుము. జ్ఞానము మనుష్యుని గుణగణములలో నొకటియని శాస్త్రజ్ఞులు చెప్పుచున్నారు. ఇది మన మాచరించు సమస్తవ్యవహారంబులకును హేతుధూతము. దీనిశీలిక వాక్కు. వాగ్రూపశూన్యమును జ్ఞానముయొక్క యుపయోగ మత్యంతము స్వల్పము. జ్ఞానశబ్దము అన్వయవ్యతిరేకార్థమల రెంటును వదంపబడుటను అది కొంత ప్రమాదజనకముకూడ నగును. యథార్థజ్ఞానవాచక మగునెడ నది యన్వయబోధకం బగును. వ్యతిరేకబోధకం బగుచో నయథార్థజ్ఞానజనకం బగు. ఇదియే ధ్రువ. కాని యయథార్థజ్ఞానముకూడ జ్ఞానమున కవాంతరభాగ మెట్లని తోచును. అచ్చట జ్ఞానహేతువునందు దోషముండుటచే విరుద్ధానుభవము కలుగును. ఇచ్చటకూడ అనుభవముండుటచే నిదియు జ్ఞానముకాక తప్పదు. ఆయనుభవమయథార్థ మందురా కానిండు. హేతువున దోషముండుటచే నాయనుభవ మట్టి వైలక్షణ్యము కలదాయెను. ఒకయుదాహరణమును వినును : సదా ధవలము శంఖము. ధూయిష్ఠపైత్యరోగాక్రాంచుని నేత్రములకు స్వేంద్రియరోషమున నది సీతవర్ణము గలదిగ గోచరించును. అంతమాత్రమున శంఖము సీతవర్ణము కలదనునా ? సీతవర్ణానుభవము పైత్యరోగియను శేవలైకదేశమున నియమిత మగుటయు, తన్నియముకూడ కాలభేదమున తదేకదేశమునంగూడ నెఱిచుటయు మనకు విదితాంశమే.

ఈదైవవిగ్యమును యథార్థాయథార్థ జ్ఞానమును చక్కగ పరిశీలించినచో మరియు రెండువిధము లేర్పడును. మనము నేరుగ ప్రపంచకమనందలి వస్తువులను భవించుటచే గలుగుజ్ఞాన మొకవిధము. అట్టి పూర్వానుభవమును స్మరణపూర్వకముగ నుపయోగించుట రెండవ విధము. ఇదియే స్మృతి. శాస్త్రజ్ఞులు స్మృతిభిన్నమగు జ్ఞానమంతయు యనుభవమనియె చెప్పుదురు. కాబట్టి మనుష్యునికి కలుగు జ్ఞానమంతయు స్మృతిరూపక మొండె, యనుభవరూపకమొండె మాత్రము కావలయును. ఈరెంటికన్న మరి మూడవవిధమగు జ్ఞానము లేదని సిద్ధాంతమగుచున్నది.

స్మృతినిం గూర్చి మనము నేర్చుకొనవలసిన విషయ మత్యల్పము. స్మృతి సంస్కారము వలన జనించునని చెప్పుదురు. సంస్కార మనగా పూర్వానుభవ ఫలితము. స్మృతిజ్ఞానమును గూర్చి రెండు విశేషాంశములను మనము గమనించవలెను. పూర్వానుభూతవస్తువు లేకున్నను తడనుభవ స్మరణము కలుగును. మరియు నీస్మరణరూపజ్ఞానము మన కెన్నిసార్లులు కావలెనన్నను, యెప్పుడు కావలెనన్నను కలుగును. ఈస్మరణబలము దాని సంస్కార బలము ననుసరించియుండునని చెప్పుదురు. తీక్షణ సంస్కారవశమున తీక్షణస్మృతియు లేకసంస్కారవశమున లేకస్మృతియు గలుగును. తదనాస్తరసంస్కార బలమున తడనుగుణస్మృతి కలుగునని ఫలితార్థము. వ్యతిరేకబోధకి మనునెడ జ్ఞానము స్మృతియందుకూడ నయథార్థత కలుగును. దీనికి కారణము స్మృతిహేతు వగు సంస్కారము దోషాక్రాంత ముండుటయే.

ఇంక ననుభవజ్ఞానముయొక్క స్వరూపస్వభావము లన్ననో ఇందుకూడ జ్ఞానహేతువు దోషాక్రాంతమైన దానందుట్టు ననుభవజ్ఞానముకూడ అయథార్థమగును. శీతశంఖానుభవమున దీనివ్యక్తతనం జూచియేయున్నాము. కేవల ప్రత్యక్షజ్ఞానముననే కాక మన మూహ పోహల నిర్ణయించు సిద్ధాంతములందుగూడ హేతువు ఆభాసమును పొందుటచే దానివలన ఫలించు సిద్ధాంత మయథార్థ మగుటకూడ తలపించును. జలము స్ఫుర్ణవంత మనుకారణమున అది యుష్ణస్ఫుర్ణము కలడనుట. ఇచ్చట హేతువునం దాభాసమేమన్న స్ఫుర్ణవంతములగు వస్తువు లన్నియు వేగిగ నుండ నవసరము లేదు. కాన ఉష్ణముగ నుండుటకు స్ఫుర్ణవత్త్వము కారణము కానేరదు. ఉష్ణత్వమున కగ్నితాపము కాని, ఆతపతాపము కాని కారణమన్న యాభాస ముండను. ఇట్టి విరుద్ధకారణములకు హేత్వాభాసములని శాస్త్రజ్ఞులు నామమిడిరి. ఇం దనేకభేదము లున్నవి. వీటిని గూర్చి మునుముందు పరిస్తరముగ పరిశీలింతము.

ఇప్పుడు మనముభోగ్యదిష్టవిషయమగు యథార్థానుభవజ్ఞానమును వివేకింప సాధనముల మగుదుము. ఈ

యథార్థానుభవమునే ప్రమయను సారవంతమున చిహ్న కబ్బముతో వ్యవహరింతురు. ప్రమ పుట్టుటకు రెండంశములు ముఖ్యములు. అం దొకటి మన మనుభవించు వస్తువు నిజమైయుండవలెను. అనగా మన మనుభవించు దలచిన వస్తువు పుస్తకమైన అది నిజముగ పుస్తకమైయుండవలెననుట. రెండవది సరియైన కారణమున మనకు పుస్తకమును జ్ఞానముకూడ పుట్టుట. ఈరెండువిషయములందును యెందు దోష ముండినను యథార్థానుభవము పుట్టదు అనగా ప్రమ కలుగదు. కాబట్టి ప్రమ కలుగుటకు ఒకవస్తువు వాస్తవమగుటయు, ఆవస్తుప్రకార జ్ఞానము పుట్టుటయు ననునవి నిర్ణీతాంశంబులు. వెండిని జూచునప్పుడు అది నిజమైన వెండియై యుండుటచేతను, అట్టిదానిని చూచునప్పుడు వెండియొక్క జ్ఞానమే మనకు పుట్టుటచేతను, అది వెండియను యథార్థజ్ఞానము మనకు పుట్టును. అది నిజమైన వెండి కాకపోయినను కూడ మనకు వెండియను జ్ఞానము పుట్టిన ఆజ్ఞానము యథార్థము కానేరదు. అది నిజమైన వెండియే యైనను మనకుమాత్రము వెండియను జ్ఞానము కలుగక తద్గిన్న మగు మరియొక జ్ఞానము కలిగినను ఆజ్ఞానము యథార్థజ్ఞానము కానేరదు. ఈదశయందు మన కొక క్రొత్త సంశయమున కవకాశము కలుగుచున్నది. అది సంశయ విషయమే. సంశయము యథార్థజ్ఞానమగు ప్రమయగునా, లేక అయథార్థజ్ఞాన మగు అప్రమయా. సంశయమన యథార్థాయథార్థముల సంకరమని నిశ్చయించిరి. కాన స్వరితస్వర ముదాత్మానుదాత్తస్వరముల సంకరముంబోలే నిదియు ప్రమాప్రమల సంకరమగుచున్నది. నిశ్చయజ్ఞానభాగము ప్రమ. అనిశ్చయజ్ఞానభాగ మప్రమ. కాబట్టి సంశయము జ్ఞానాభివృద్ధికి తోడ్పడనేరదని ఫలితాంశము.

ఈ యథార్థానుభవరూపమగు ప్రమ యెన్నివిధములు, వాటికి ముఖ్యకారణము లేవే? వాటి సాధన సామగ్రి లేవే? అవి యెట్లుకలుగును? ఈప్రమమ మూడువిధములుగ వివేకింపవచ్చును. అందు మొదటి విధము మనయింద్రియములద్వారా మన మనుభవించు అన్యయజ్ఞానము. ఇంద్రియములనేత్రశ్రోత్రములు. ఇవి

మనోతిరిక్తంబులు అయిదు. సేత్రము అనగా కన్ను; శ్రోత్రము అనగా చెవి; రసనము అనగా నాలుక; స్పృశము అనగా ముక్కు; తత్త్వము అనగా చర్మము. ఈ యింద్రియముల సహాయమున మన కొక్కరిగఁగలదు ననుభవము సిద్ధించును. ఈయనుభవమునకు ప్రత్యక్షమని పేరు. ఇది యొకవిధమున ప్రమ. ఇంక నొకదానియందు నొకానొక కారణమునుంబట్టి ఆకారణముతో నిత్యసంబంధముకల మరియొక విశేషమును సాధింతుము. పరవ్రతమున ధూమమును జూచి వచ్చు ధూమములకు గల సంబంధజ్ఞానసహాయమున పరవ్రతమునందు వచ్చి (అగ్నిహోత్రము) యున్నదని సాధించుము. ఇట్లు సాధించిన జ్ఞానముహూత ప్రమయే. ఇది మరియొక విధమున ప్రమ. దీనికి ఆనుమతియని పేరు. ఈ రెండు విధములకంటె వేరగు మరియొకహర్షమునం గూడ జ్ఞానమును సంపాదించవచ్చును. ఈ గూఢవ విధమునకు శాబ్దమని పేరు. శాబ్దమునగా శబ్దమువలన కలిగింది. శబ్దమునగా నాప్తవాక్యమని యర్థము. ఆప్తజనగా యథార్థవక్త. ఈ యథార్థవక్త తత్త్వనిర్ణయము మన మనోనిశ్చితాకృతిమనిర్ణయము ఇట్లు ప్రమ మూడుతెరంగుల మనచే సాధించబడును.

ఇందు శాబ్దము ప్రమయగునా యను సంశయము కొందరకుం గలుగును. ఈ సంశయమునకు బీజము యథార్థవక్తల నిర్ణయించుటయందలి సంశయజ్ఞానమే. కాని శాబ్దము ప్రమయని యంగీకరించుటయేకాక మనము తెచ్చుక జాగరూకతతో విమర్శించినయెడ మనము చేయు జ్ఞానసంపాదనమునందు సగటున నూటికి తొంబదిపాళ్లు శాబ్దమయ్యే యున్నదనిమాడ మన మంగీకరించవలసియుండును. దైనందినమునను మన మభ్యసించు విద్య తంతయును గ్రంథస్మయైయున్నది. దానికి సహకారి యుపాధ్యాయుపదేశకంబులు. ఉపాధ్యాయుపదేశకంబులేని స్వతంత్రవ్యాసంగి కన్ననో యింక నితరగ్రంథసహాయము. కాబట్టి యీగ్రంథకర్తలును, ఉపాధ్యాయులును మనకాప్తులు. వారి వాక్యరూపంబులగు గ్రంథోపదేశకంబులె ఆప్తవాక్యంబులు. వాటివలననే మనకు జ్ఞానము కలుగుటను మనజ్ఞానమున

చాలభాగము శాబ్దమే. ఇదికాక మరొక డాహోచించుడు. మనప్రాచీనపురుషులు స్వానుభవముచే కొంత జ్ఞానార్జనము చేసిరి. అద్వాని వారు తమ తరువాతి తరమువారికి నొసంగ తత్త్వసహాయమున వీరు స్వానుభవమున ఆపూర్వజ్ఞానమును కొంతయభివృద్ధి చేసిరి. ఇట్లు తరతరములవారును పూర్వసంచితజ్ఞానసహాయమున స్వానుభవమున తరతరాభివృద్ధిగ జ్ఞానసంపాదనముం జేయుట నై సర్దికము. అట్లు కానియెడల యేతరమనారాతరముననే జ్ఞానసర్వస్వమును స్వానుభవముచే సంపాదించి పరకృతమునా? శతాబ్దముల తరబడి యభివృద్ధి పొందుచున్న జ్ఞానమునంతయు స్వచ్ఛాయద్వాయులగు మనుష్యులు తమ ఒక్కజీవితములో సంచితము చేయ స్వప్నమునందైనను శక్యమగునా? మనుష్యుని ఆయుర్దాయమందుమాడ నెంత నిరుపయోగకాల మున్నదో చూడుడు :

“ఆయుర్వర్షశతం నృణాం పరిమితం, రాత్రౌ తదర్థం గతం, తస్మిన్మధ్యే పరస్య చార్థమపరం బాలత్వ వృద్ధత్వయోః; శేషం వ్యాధివియోగద్యుపసహితం నేనాదిభి ర్మియతే.”

ఇది నిర్దుష్టాభివృద్ధి విషయము. కాని ప్రపంచమునందలి ప్రతిదేశస్థులును యిట్టి యభివృద్ధి నిశ్చయముగ గలవారని మనము చెప్పలేము. అభివృద్ధిహేతువులు దోషాక్రాంతములయిన యీ జ్ఞానాభివృద్ధి కలుగ నేరదు. హేతువు యెంత నిర్దుష్టమైన అభివృద్ధియు లేదనుటయుగ నుండుట సహజము కదా. కాబట్టి శలితాంశమేమన్నను: శాబ్దముమాడ ప్రమ యనియే మన మంగీకరించవలసి యున్నది. ఒక చిన్న యుదాహరణము. తన జీవితమునం దెన్నడును అంగ దేశమునుచూడ నుపపత్తిలేనివాడు శ్రీబాద్రి సార్వభౌమును లండన్నగరమున నప్రతిహతరాజ్యతంత్రమును నిర్వహించుచున్నాడను జ్ఞానమును ఆప్తోపదేశపూర్వక శబ్దప్రమాణమున దప్ప మరొకవిధమున నెట్లు సంపాదించగలడు.

ప్రమ మూడుతెరంగు లగుటయు ఆ విధంబుల స్వభావములను నిర్వచించితిమి. జగత్తున యేకార్థమేని

కారణము లేకుండు సంభవింపదుగాదా. ఈ ప్రమాదము యథార్థానుభవమునకు మాత్రము ముఖ్యకారణ ముండవలెను. ఇట్టి ముఖ్యకారణమునే కరణమని కాస్త్రజ్ఞులు వ్యవహరించురు. ప్రత్యక్షప్రమ ప్రత్యక్షమును కరణమువల్లను, అనుమితప్రమ అనుమానమును కరణమువల్లను, కాబట్టి ప్రమ శబ్దమును కరణమువల్లను కలుగునని సిద్ధాంతీకరించిరి. సామాన్యముగ ప్రమకు కరణమనగా ముఖ్య కారణము ప్రమాణము. కాబట్టి ప్రత్యక్షమనునానశబ్దంబులను ప్రమాణంబులని చెప్పుదురు. ఇందువలన ప్రమాణ మనగా యథార్థజ్ఞానమగు ప్రమ కలుగుటకు ముఖ్యకారణ మని స్పష్టమగుచున్నది.

ఇంక నొక్కొక ప్రమాణమును గూర్చి కొన్ని ముఖ్యాంశములం దెలిసికొందము. ప్రత్యక్ష ప్రమాణ మనగా విషయేంద్రియసన్నికర్షము. ఇంద్రియములు మనోతిరిక్తంబులు నేత్ర శ్రోత్రాదులని తెలిసికొని యున్నాము. వస్తువులు ఘన ద్రవ వాయువ్యతమ రూపంబు జగత్తున లభించు పంచధాతంబుల వికృతులు. వీటికి విషయము లనిమాత్రం పేరు. వీటిని మన యింద్రియముల సహాయమున తెలిసికొని ప్రపంచమును యథార్థముగ ననుభవించ గలుగుచున్నాము. కాని యింద్రియములు అత్యల్పము లై యల్పమగు మన శరీరమున నిమగ్నబడియున్నవి. ప్రపంచమున్ననో ఆవ్యంతములు కానరాకుండు దశదిశలను అనంతముగ వ్యాపించియున్నది. అనిర్వచనీయమగు నింతగొప్పప్రపంచమును నూత్నములగు యింద్రియము లెట్లు గ్రహించగలవు, వాటికి జ్ఞాతృజ్ఞేయత్వ సంబంధ మెట్లు సిద్ధించునను శంకలు పొడముట సహజము. ఈ యింద్రియగ్రహణశక్తి సర్వకర్షణంబులను ఒకానొకవిధమగు సంబంధముచే గలుగునని నిర్ణయించిరి. ఈ విషయేంద్రియసన్నికర్షణంబుల ముఖ్యములైనవి మూడు :

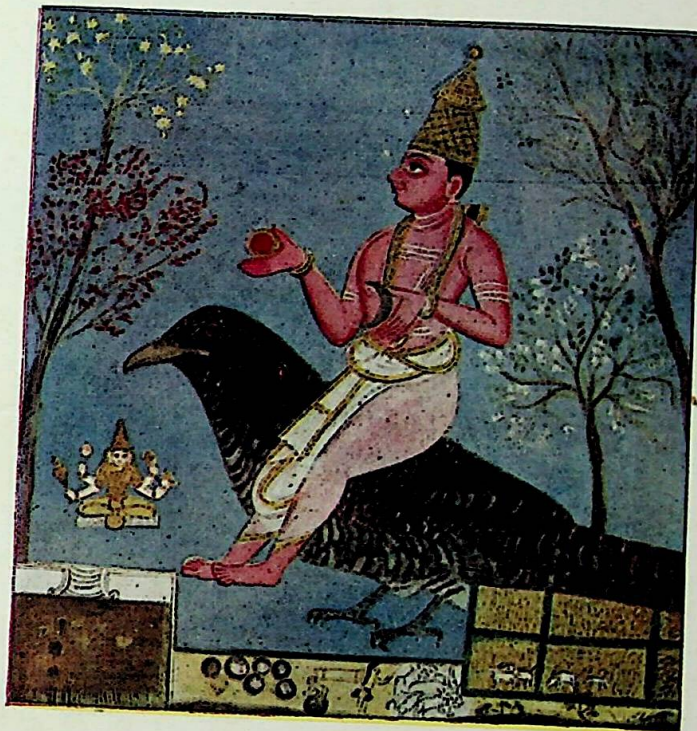
సంయోగసంబంధము — దీనివలన వస్తుప్రత్యక్షము కలుగును.

సంయుక్తసమవాయ సంబంధము — దీనివలన వస్తురూపము తెలియును.

సమవాయసంబంధము — దీనిచే న్నవి (శబ్దము) తెలుపబడును.

చక్షురింద్రియమునకుమాత్రము యీసన్నికర్షముతోబాటు ఆలోకము అనగా వెలుతురుమాత్రం సహకారి కావలయును. ఆలోకసహకారిత్వము లేనియెడల చక్షుస్స, వస్తువులనుగాని, వాటి రూపములనుగాని గ్రహించలేదు. ఇందువలననే అంగకారమున అనగా చీకటిలో మనము వస్తువులను చూడలేము. చీకటియనగా వెలుతురులేకుండుటయే కాదా.

ఇంక ననుమానప్రమాణము - ఈయనుమానశబ్దార్థమున నొక చిన్న విశేషము మనము గమనించవలెను. ఈశబ్ద మాంగ్రభాషయందు మాత్రం వ్యవహరింపబడుచున్నది. ఆంగ్రభాషను దీనికి సంబోధార్థమున ప్రయోగములు కలవు. కాని సంస్కృతభాష నీయర్థము లేదు. ఇట్టిశబ్దంబు లాంగ్రభాషను మరికొన్ని మాత్రం కలవు. వీటి వ్యుత్పత్తు లింకను విమర్శనీయంబులు. అనుమానమనగా జ్ఞానవిషయమున అనుమతి యను నొక విధమగు ప్రమకు (యథార్థానుభవజ్ఞానమునకు) ముఖ్యకారణము, లేక కరణమని యర్థము. ఈ యనుమానమును స్వార్థప్రయోజనము కలదానినిగా గాని, పరార్థప్రయోజనము కలదానినిగా గాని మనము వివేకింపవచ్చును. స్వార్థంబున అనుమానము స్వమనోనిష్ఠితం బగుటను అవయవవాక్యశుద్ధి సంపూర్ణతలేనిది యగును. పరార్థంబున నన్ననో తానొకనికిం జెప్పవలసిన దగుటచే నందు అవయవవాక్యంబు లయియును సంపూర్ణముగ నుండవలెను. పరునికై యుద్దేశించిన అవయవసంపూర్ణతగల అనుమానమునకే న్యాయమని పేరు. ఈ న్యాయమునకు అయిదు అవయవములను భాగము లుండును. మొదటిది - మనమీ న్యాయమూలమున నేవిషయమును సిద్ధాంతీకరించ దలచితిమో దానిం దెలుపు వాక్యము. దీనికి ప్రతిజ్ఞ యని పేరు. రెండవది - మనము చేయదలసిన సిద్ధాంతమునకు కారణమునుం దెలుపు వాక్యము. దీనికి హేతుమని పేరు. మూడవది - ఇది మనము సాధించదలచినదానిని, హేతువునకును గల నిత్యసంబంధమును సోదాహరణముగ తెలుపువాక్యము. దీనికి ఉదాహరణ

ఫాల్గుణమాసము
(శ్రీ కాశీనాథరావుగారి ప్రాచీనచిత్రసంగ్రహమునుండి)

మని పేరు. నాల్గవది-అట్టి సంబంధము మనము సాధించబోవు స్థలమునందుమాడ గలదను వాక్యము. దీనికి ఉపనయనమని పేరు. అయిదవది-మనము సాధించవలసినది యీ స్థలమందుమాడ గలదనుచు ప్రతిజ్ఞావాక్యమును సిద్ధాంతముచేయువాక్యము. దీనికి నిగమనమని పేరు. ఇట్టి పంచావయవగ్రాంత గలిగిన న్యాయమునకు ఒక యువాహరణమును వినుచు.

౧. పర్వతము అన్నిచోత్రము కలది-ప్రతిజ్ఞ.

౨. ధూమము కలిగియుండుటచే-హేతువు.

౩. ఎచ్చటెచ్చట ధూమముండునో యచ్చటెచ్చట అగ్నియుండును - వంటయింటియందువలె - ఉదాహరణము.

౪. ఆప్రకారముగానే పర్వతమందును - ఉపనయము.

౫. కాబట్టి పర్వతము అన్నింగలది-నిగమనము. ప్రతిన్యాయమునను యీ అయిదుభాగము లుండవలెనని తాత్పర్యము నిర్ణయించిరి.

న్యాయమునకు ప్రాణమువంటిది హేతువు. హేతువనగా కారణము. కారణమునందు దోషముండిన నిగమనము యథార్థము కానేరదు. ఈ హేతు దోషములకే హేత్వాభాసంబులని పేరని పైన తెలిసికొనియున్నాము. ఈ హేతుహేత్వాభాసంబుల ప్రపంచమందలి సుఖార్థంశము లేవనగా :-కారణము అన్యథా సిద్ధిశూన్యమై నియతపూర్వవృత్తిత్వము కలిగియుండుట; అన్యథిభాధి యనగా మనము కారణముగా చెప్పునది మరియొకమోస్తరమునను కార్యము సిద్ధించునటు. ఇట్టిస్థితి లేకపోవుట యన్యథాసిద్ధిశూన్యత యనబడును. కారణ మగుటకు ఇది యొక ముఖ్యగుణము. ఇట్లనే కార్యము కలిగినప్పుడెల్ల కారణము దానికి పూర్వవర్తియై యుండవలెను. ఇదియే నియతపూర్వవృత్తిత్వము. ఇదిహూడ కారణమగుటకు ముఖ్యగుణమే. ఇట్టిగుణములు కల కారణము నూడువిధములై యుండును. సమవాయి కారణమనియు, అసమవాయికారణమనియు, నిమిత్త కారణమనియు. ఏద్రవ్యములు ఒకకార్యము కలుగుటకు

కారణము లగునో అవి సమవాయికారణము లగును. ఆ ద్రవ్యములందలి గుణములును, కర్మలును అసమవాయి కారణము లగును. ఈ రెంటికన్న భిన్నమైన కారణము నిమిత్తకారణము. ఇందుల కుదాహరణము - బట్టకు తంతువులు సమవాయికారణము. అనుభవ హాడిక (అనగా నిలుపుగను అడ్డముగను ఒకదాని పై నుండియు మరియొకదాని క్రిందనుండియు కలియుట) అసమవాయి కారణము. ఇంక మగ్గము, నేతగాడు, మొదలగునవి నిమిత్తకారణములు. ఇ దంతయు సాధారణముగు కారణము. ఈశ్వరుడు, అదృష్టము మొదలగునవి యసాధారణకారణము లంగరు. ఇవి యన్ని కార్యములకు సమానమే. ఇవి యంత ముఖ్యములు కావు.

అన్యథాసిద్ధులు అనేకవిధముల నుండును. కుండ విషయమున కపాలత్వమును, దండత్వమును, ఒక అన్యథాసిద్ధి. దండరూపము మరియొక అన్యథాసిద్ధి. ఆకాశము మరియొకవిధము. ఆకుండ చేయు కుమ్మరివాని తండ్రి ఒకయన్యథాసిద్ధి. కుండను చేయుచుండగా ఆ సమీపమున యుండిన గాడిదె మరియొక అన్యథాసిద్ధి. ఇందొక్కటి మరియొకవిధముగ మారినను మన కార్యరూపముగు కుండ కలుగుటకు యాటంకముండదు. కావుననే యిది యన్యథాసిద్ధు లనబడుచున్నది.

ఇంక హేత్వాభాసంబులు. కారణము గోషాక్రాంతమైన హేత్వాభాసము పుట్టును కదా. హేత్వాభాసంబులు వాటి యవాంతరభేదంబులతో కలసి యనేకవిధంబులగుండు. కారణము సాధ్యాభావమందు (అనగా సాధించవలసినది యుండకూడనిదనియందు) హూడ వర్తించుట ఒక హేత్వాభాసము. పర్వతము గోచరించు పదార్థమగుటచే దానియందగ్ని యున్నదనుట. ఈగోచరించుట యను కారణము అగ్నియుండకూడని జలమందుకూడ వర్తించుచున్నది. కాన గోచరించుటయను కారణ మిచ్చట హేత్వాభాసము. ఒక్కదానియందుమాత్రము వర్తించునది దానికి కారణము కానేరదు. శబ్దము నిత్యము శబ్దమగుటచే. ఇచ్చట శబ్దమగుట ఒకశబ్దముండే వుంటుచే అది దానికి కారణము కానేరదు. సజాతీయమైనగాని, విజాతీయమైన గాని

దృష్టాంతమున కవకాశములేనిది కారణము కానేరదు. సర్వమును అనిత్యము మనచే తెలిసికొనదగిన వగుటచే. ఇచ్చట సమస్తము పక్షమగుటచే దృష్టాంతమునకుకూడ వేరొకటి లేదు. కాన నిచ్చట కారణము సిద్ధించనేరదు. ఇట్టి హేత్వాభాసంబులు ఒకవిధము. ఇట్టివానికి సవ్య భిచారములని నామము. సాధించవలసినదానిని కలదాని యందు కారణము లేకపోవుట హేత్వాభాసము. శబ్దము గుణము. అది కంటికగబడునదవుటచే. కంటి కగపడుట యను కారణము శబ్దమునందు లేదు. కాబట్టి గుణమగు టకు కారణము కానేరదు. సాధించవలసినదానియందు తదాశ్రయవిశేషము లేకుండుటను హేతువు నిరర్థక మును. గగనారవిందము. వాసనగలది అరవింద మగు టచే. ఇచ్చట యరవిందము ఆకాశమందు పుట్టుట యను నది అసంభవము. కాబట్టి తన యాశ్రయమే అయథార్థము కాగా ఇంక సురభిత్యమును కారణమెట్లు? ఇట్టి హేత్వాభాసంబులు మరొకవిధము. వీటికి అసిద్ధులని నామము. ఇంకను మరికొన్ని విధములను హేత్వాభాస ములు కలవు. మార్గప్రదర్శనార్థ మిట్లు చూపించితిని.

ఇంక శబ్దప్రమాణమునందలి విశేషాంశంబు లేమన్నను, శబ్దప్రమాణము శాబ్దప్రమకు కరణము. శబ్దమున యాప్తవాక్యము. వాక్యమున పదసమాహమము. పదము నకు అర్థము శక్తివలన కలుగును. శక్తి అభిధా లక్షణా యాపంబుల రెండు విధములయి యుండును. సంకేతి తార్థము అభిధవల్లను సంబంధార్థము లక్షణవల్లను కలుగును. ఉదాహరణములు:

ఆవు, కుంజ, నీరు మొదలగు శబ్దములకు అర్థము కేవల సంకేతమువలన కలిగినది. ఈసంకేతమును మొట్ట మొదట యిడినవాడు యీశ్వరుడే యని చెప్పవలె నందురు. ఇంక రెండవదాని కుదాహరణము. యమున యందు గొల్లపల్లెయను వాక్యమునందు జలప్రవాహ రూపమగు యమునానదియందు గొల్లపల్లె యుండుట యసంభవ మగుటచే యమునయందు దనుపదమునకు తత్సంబంధమగు తీర్థార్థమును కల్పించి యమునాతీరమందు దను యర్థమును చెప్పవలయును. పదములయొక్క యర్థమునుబట్టి వాక్యమునకు సముదాయార్థము చెప్పబడును.

ఈ సముదాయార్థరచన అన్వయానుగుణముగ నుండ వలెను. అనగా నొకపదముయొక్క యర్థమునకును మరియొకపదముయొక్క యర్థమునకును సంబంధ ముండవలయును. దీనికే యాకాంత్యమని పేరు. ఆవు గుర్రము మనుష్యుడు నయ్యి అనునది యర్థముకల వాక్యము కానేరదు. ఇట్టి వాక్యమువలన యథార్థానుభవము మనకు కలుగదు. వాక్యమునకు సముదాయార్థ కల్పనయందు ఒకపదముయొక్క యర్థమునకు మరియొక పదముయొక్క యర్థము బాధకము కాకుండు నుండ వలెను. ఇట్టి బాధకము లేకుండుటకు యోగ్యత యని పేరు. అగ్నితో తడుపుము యను వాక్యమున 'తడుపు' యను ధాతువు చల్లార్చుట యను అగ్ని బాధకరమును యర్థము కలవగుటచే యీ వాక్యమునందు యోగ్యత లేదు. కాబట్టి అగ్నితో తడుపు మనునది యర్థము కల వాక్యము కానేరదు. ఇట్టి యోగ్యతలేని వాక్యమువలన యథార్థానుభవము కలుగనేరదు. మరియు, వాక్యము నకు సముదాయార్థము కలుగుటకు పదోచ్ఛారణయందు కాలవిలంబ ముండకూడదు. అనగా వాక్యములో ఒక పదమును యిప్పు డుచ్చరించి మరియొక పదమును మరి రెండుజాముల యనంతరమును, అటుతరువాతి పదమును అటుతరువాత మరిరెండుజాముల యనంతరమును నుచ్చ రించనేరదు. విలంబములేక యుచ్చరించుటనే ఆసత్తి యందురు. కాబట్టి యాసత్తికూడ వాక్యార్థహేతువు. ఇట్లు ఆకాంత్యయోగ్యతాసత్తులుగలవాక్యములే శబ్ద ప్రమాణము లగుచున్నవి. ఇతి యథార్థవక్త యగు యావునిచే చెప్పబడినవికూడ కావలెనని మన మిదివరకే తెలిసికొనియున్నాము. ఇంతటితో త్రివిధప్రమాణము లగు ప్రత్యక్షానుమానశబ్దములం గూర్చి ముఖ్యాంశములం బరిశీలించి వ్యాసంగము చేసితిమి. యథార్థజ్ఞానస్వరూ పంబును, దాని త్రైవిధ్యమును, దానికరణంబు లను ముఖ్యకారణంబులు, దాని సాధనసంపత్తియు, దాని ప్రవృత్తిమార్గంబులును బరిశీలించి వ్యాసంగము చేసితిమని ఫలితార్థ మేర్పడుచున్నది.

ఇంతటితో జ్ఞానస్వరూపవిభాగంబుల చర్చనం

జాలించి ఇంక దాని ప్రస్తుత కాలీన సాధనోపాయంబు

లందిలి మంచిచెడ్డలను, తద్వియోగమునందలి సద సన్మార్గవివేచనములును పరిశీలించెను. ఈవిషయములు రెండును జ్ఞానస్వరూప విషయముకంటె తదాచరణ మార్గబోధకంబులగుటను అంతకంటె ప్రాధాన్యములు. ప్రతిమనుజునకును అనగా మానుషసృష్టియందలి అట్ట డుగు సోపానస్థులను గొండకొడు జాతివాడు మొదలు ఆత్మగ్నత సోపానస్థు డగు ఆర్యుని వరకును తన జీవ యాత్రను సారవంతముగను జయప్రదముగను జరుపవలె ననియు, దీనిముఖ్యసహకారి జ్ఞానమనియు, తద్దార్జనము మనుష్యశీలితముఖ్యకృత్యంబుల నన్యతమ మనియు తెలిసి తత్కుతూహలముకలవాడై అందుననే తనసంతా నమునకు బాల్యమునుండియు విద్యాభ్యాసము చేయించ వలయునని ప్రయత్నించుట సహజధర్మమై యుండుట మనము చూచుచున్నాము. ఈ విద్యాభ్యాస ప్రయ త్నంబున కనుగుణసహకారమార్గంబు లేచి, వాటి పార్థ కత యెట్టిది, యెంతవరకు? ఈవిషయికంబు లగు ప్రాచీనకాలమార్గంబులు ప్రస్తుతానుపయోగంబులగుటను తద్విద్యాసము కేవలలేతిహాసిక కుతూహలైక ప్రయోజ నంబులని దానిని ప్రస్తుతము విడచిపెట్టుదుము. ప్రస్తు తోపయోగంబులగు ప్రస్తుతమార్గంబులం గొంత విమ ర్శించి వాటి మంచిచెడ్డలం దెలిసికొందము. ప్రస్తుత కాలమున విద్యాదాయకంబులు పాఠశాలలు కదా. ఇవి ప్రారంభపాఠశాలలనియు, మాధ్యమికపాఠశాల లనియు, ఉన్నతపాఠశాలలనియు, కళాశాలలనియు, విశ్వవిద్యా లయములనియు వివిధములుగ యథానుసూలంబులను నూహతో నిర్వహింపబడుచున్నవి. వీటియందే మను ష్యుని జ్ఞానకాండేశ్వరశీల (అనగా చలువరాయి) తనఖనిజజనితవిరూపతను పోగొట్టుకొని తనకు రూప కల్పనముంజేయ తాను సానపెట్టబడి లేబోవంతమును తాళతళ్ళమును బడయనున్నది. కాని యిట్టి తాళతళ్ళము మాత్రము మనకు దృగ్గోచరముగుట కానరాకున్నది. ఈవిశాలశాలకుం జని మనము ప్రశ్నించితమేని అం దుండు భృతకవర్గమువారు జ్ఞానమన్న భాషావతార మందురు. ఇంక పురాణము, జ్యోతిషము, వైద్యకము, గణితము, వేదాంతము మొదలగు గంభీర శబ్దముల

నెన్నియో మనశ్రోత్రపథమున ధ్వనింతురు. ఇవన్నియు బాలరధ్యయనము చేసినం— (వాటి యుపయోగ మినుమంతయైనను అధ్యయితాధ్యైత లభయులును తెలి సియో తెలియకయో)—బాండిత్య పూర్ణత వహించు రందురు. ఇంతకును తచ్ఛాస్త్రముల కృత్యసమక్షోప యోగముల దెలసినవా రెవరును గానరాకున్నారు. లేకమైనను తచ్ఛాస్త్రముల యభివృద్ధిం జేసినవారు కాని కనీసము అం దభిలాషనుం జూపువారుకాని కానరాకున్నారు. వీరి పాండిత్య పూర్ణతయొక్క నిర్వ హణత యేమో యగమ్యగోచరముగా నున్నది. తన జీవితకాలమున తనలోకయాత్ర సుతక్రొవ్వుముగను, యశోవంతముగను, మార్గదర్శిగను జేయంబాలని విద్యా కృషిని జ్ఞానసంపాదనమని వచించుటకు మనము సంకోచపడవలదా? ఈ జ్ఞానప్రళయమునకు కారణము లేకపోలేదు. ఇందు దోషము తత్త్వాపక తత్పరిపాలక బృందాశ్రితమై యుండును. ఎంతకాలమువరకు ప్రపంచ కములోని మనుష్యజాతి కంతకును ఇహపరైకసాధన భూతమగునట్టియు, నీ యత్మత్కృష్టం బగునట్టియు జ్ఞానముయొక్క అభ్యాసాధి ప్రజాప్రాతినిధ్యనిర్వహ ణమునకు నదైగాండ్రు నేతనోపకీవుల (వారు గ్రంథ కర్తలేకానిండు, శాస్త్రవేత్తలేకానిండు, శాస్త్రోపా ధ్యాయులే కానిండు, రాజ్యతంత్రనిర్వాహకులే కానిండు, పత్రికాప్రకాశకులే కానిండు, మతబోధకులే కానిండు యెవరేనికానిండు.) యధీనమై యుండునో అంతవరకు నీదుర్దశకు మోక్షోపాయ ముండులేదు. వారి జీవనోపాధి భంగముననము పెనుభూతమై వారిని సర్వకాల సర్వావస్థలయందును ఆశ్రయించియుండు. కాన వారు స్వాభిప్రాయకులేలు లేన్నటికిని కానేరరు. ఎప్పుడు వారు పరప్రత్యయనేయబుద్ధు లగుదురో, వారియొక్కయు, వారిబుద్ధియొక్కయు యోగ్యత విషయమై చెప్పవలసిన దేమున్నది? దేశక్షేమ ప్రజా క్షేమోపాయ మననముకంటె వారికి ప్రజానునయ ప్రజారంక మననములే ముఖ్యోద్దిష్టములై యుండును. లేనిచో వారు తిరిగియు యశోత్సాహం(?)ప్రాప్తు లగుట దుర్లభముకదా! దాని ఫలితములుకూడ తదనుగు

యోగ్యములుగనే యుండును. కెమెష్ట్రీపండితుడు రాజకీయ-అకాంటెంటు ఉద్యోగము, లాపండితుడు పాఠశాల సహాయోపాధ్యాయుడుగను, మేళమేటిక్కు పండితుడు హిస్టరీ రిసెర్చ్ వర్క్ నందు ప్రముఖుడుగను నుండుట సర్వసులభముగ నుండును. ఈవిషయమున నెంతేనియుం జెప్పవచ్చును గాని మార్గప్రదర్శకముగ నిట్లు చూపితిని. కాలవిలంబమున కవకాశము లేనందున యింక జ్ఞానసంపాదనమునకు అధికారు లెవరో అందలి నియమము లేవియో యను విషయమునకు మన యీ వ్యాసంగమును ముగింతుము.

మానవసృష్టియందుమాడ యితరసృష్టియందంతను వలె నైసర్గికదైవికము కలదు. ప్రకృతివిశేషమున స్త్రీపురుషవ్యక్తులు రెండుకదా. ఈ వ్యక్తిత్వము నందును స్వభావవర్ధమున న్యూనాధికత లేదు. ఈ విషయమును సృష్టియొక్క నిర్మలనిష్ఠక్షపాతత్వమే సహస్రముఖముల చాటుచున్నది. స్త్రీ పురుష ధర్మ నిర్ణయములను మనము బాగుగ పరిశీలించినచో పురుషుని ధర్మంబులం దొక్కొకదానికిని సహకారి యగు తుల్యధర్మము స్త్రీధర్మములందు మాడ మరము చూతుము. కాని పురుషునకు దేనిదేనియం దధికారముకలదో స్త్రీకినిమాడ వాటివాటియందు సమానాధికారమున్నది. ఇది నై సర్గికము. కాబట్టి స్త్రీకిమాడ విద్యాభ్యాస జ్ఞాన సంపాదనములందు పురుషునితో తుల్యమున నధికారము కలవనుటకు సుదేహమువలదు. ఇట్టియెడ వారికి కొంత పక్షపాతము ప్రస్తుతకాలానుభవములను బట్టి కొంతకాలమునుండి జరుగుచున్నదని చెప్పకతప్పదు. ఇట్టిపక్షపాత మీ యబలాజనమునకే కాకుండ పురుషులలో మాడ అత్యల్పసంఖ్యాకులుకాక మిగిలిన ప్రజాబాహుళ్యమున కంతటికిమాడ బహుకాలమునుండియు ప్రాప్తించి యున్నది. ఇందుకు హేతువులను అనేకులనేక విధంబుల వివ్యాసము చేయుదురు. నావినయశ్రావ్యకాభిప్రాయ మేమన్నను ఆపక్షపాతము కాలానుగుణమనియు, అప్పటి స్థితిగతులకు ఊహాపోహలకును అనుగుణమగుటను ఆకాలమున నావ్యవధేశముకాని తద్వ్యవసాపకులుగాని నిందుకు హేతులు కాలేరని మనము

చెప్పవలసియుండును. ఈమనకాలములోని నిరుపదవ శతాబ్దములోనే వర్ణవ్యవస్థ చారిత్రనైర్మల్యము నగు ద్రోక్కి- పుట్టుకనుబట్టి నిర్ణీతవ్యవస్థకల దగుచుండగా అట్టి ప్రాచీనకాలమున స్వాతిశయమే గౌరవహేతువను సిద్ధాంతముతో మెలగుచుండినవారు నిందార్హులెట్లగుదురు? ఆకాలమున సంఘమున్న తన రక్షమునకు సజాతీయముగు రక్షము శరీరమునం గలవారిహృదికయనియే యభిప్రాయపడుచుండిరి. అట్టియెడ స్త్రీతర వర్ణంబువారలం దమతో తుల్యముగ పరిహరించుట కవకాశమెట్లుండు? కాలక్రమమునం దదభిప్రాయము కిరళమగుటను సర్వసమత్వమే పరమధర్మముగా నాచరించు మనకాలమున నది పక్షపాతవ్యవధేశ మని తోచక మానదు. కాన మానము ఆత్యల్పసంఖ్యాకులను నిందింపజనదు. అయినను వీరు రెండవవిషయమున ననగా స్త్రీ విద్యవిషయమున నిట్టి క్షమాపణకు అర్హుల కానేరరు. వీరి దౌర్జన్య మచ్చటమాత్రము నుప్రసిద్ధము. జన్మము చేతను, బుద్ధిచేతను, సత్వముచేతను, కర్మచేతను, ప్రవర్తనముచేతను, ఆచార వ్యవస్థచేతను, సంఘజీవనానుగుణ్యతచేతను, యింక ననేక విధములచేతను మన కర్థాంగులనదగిన వీరి నింత యధోగతిని నుండునట్లు వర్ణాశ్రమధర్మముల మార్చివేయుట కేవలము పురుషుల మహాపాతకబుద్ధి యనకతప్పదు. వారు మాతృదేవత లను మిషను కల్పించినమాత్రమున వారు తమకుం బానిసలు కావలెనే. తమ సదసద్వివేచనాహీన మగు నాక్కులను వారు శిరసావహించవలెనే తా మెంత మూర్ఖులైనను వా రెంతబుద్ధిమంతులయినను, వారు తమ మూర్ఖతను పూజించవలెనే. ఈ చర్యలయందు యిసుమంతయైనను వివేక మున్నదని చెప్ప సాహసంపగలమే.

కాబట్టి స్త్రీలనుంగూడ పురుషులతో సమానముగ విద్యాభ్యాసప్రయత్నంబుల నిర్మించుటయే బుద్ధికి లక్షణమై యున్నది. ఇంక నెన్నియో దోషాదోషంబులు యీ స్త్రీవిద్యాధికార విషయమై చెప్పుదురు. కాని విద్య యొకరికి మంచి నొసంగి మరియొకరికి చెడుగునొసంగునే. ఇట్లుకొనుట యవివేకము-కాదా? పక్షేక్షము విమర్శించదగిన స్వతంత్రవిషయ మగు నీ

చర్చ నింతటితో ముగించి యింక మన న్యాయసంగమము నుపసంహరించెదము.

ఈ యుపన్యాసము నుపసంహరించుటకు ప్రార్థన జ్ఞానవిషయకమన నొక చిన్న విషయమును జెప్పి మరియు నుపసంహరించెదము. ఇదియే మతవిషయజ్ఞానము. మతమునుగూర్చి జ్ఞానము యథార్థమన నా లేదా యను విషయమున Francis Wright అను నానాంతరము కల ఆమెరికాఖండముగోని సూయుక్త రాష్ట్రమువారిల నొక విమర్శిచుచియుక్కనాక్యములనే

చదివి వినిపించుట నానోటిమంటలకన్న యత్యుత్కృష్టముగ నుండునను నుద్దేశముతో నీక్రింద నా జ్ఞానశాలి యొక్క నాక్యములనే పొందుపరచెదము.

1 “మీ మతాచార్యులనుండి మీరు సంపాదించు జ్ఞాన మెట్టిదని వారిని ప్రశ్నింప వేడెదము. ఆ జ్ఞానము విశ్వాసరూప మైనదని నాకు సమాధానము చెప్పుదురు. విశ్వాస మనగా యగోచరపదార్థవిషయక జ్ఞానమని హావ నా రనెదరు. అట్టిజ్ఞాన ముంకగలదా యని విచారింపుము. జ్ఞాన మనుభవమని మన మొప్పుకొంటిమి.

1. I must entreat you to inquire what the knowledge is that you learn from your spiritual teachers. “The knowledge is faith” they will answer for you. “And faith” they will add “is the knowledge of things unseen.” Can there be any such knowledge? I put it to your reason. Knowledge we have shown to be ascertained facts. Things unseen! Can human understanding know anything about them? More will I ask, could it be of any utility were even such knowledge possible? And do you hire teachers to teach you non-existent knowledge, impossible knowledge, and knowledge, which even under the supposition of its possibility could serve no conceivable purpose? We are on earth and they tell us of heaven; we are human beings and tell us of angels and devils; we are matter and they tell us of spirit; we have five senses whereby to admit truths and a reasoning faculty by which to build our belief upon them, and they tell us of dreams dreamed thousands of years ago which all our experience flatly contradicts.

* * *

Now let us see where, in the table of knowledge, we may class religion. Of what part or division of nature or material existence does it treat? What bodies or what properties of tangible bodies does it place in contact with our senses and bring home to the perception of our faculties?

It clearly appertains not to the table of human knowledge, for it treats not of object discoverable within the field of human observation. “No,” will you say, “but its knowledge is superhuman, unearthly—its field is in heaven.”

My friends, the knowledge which is not human is of slippery foundation to us, human creatures. Things known constitute knowledge; and here is a science treating of things unseen, unfelt, incomprehended! Such cannot be knowledge. What, then, is it? Probability? Possibility? Theory hypothesis? tradition? written? spoken? by whom? when? where? Let its teachers —nay, let all earth reply!

* * *

But, what sights, oh humankind, appeal the heart! The rivers of earth run blood! Nation set against nation; brother against brother! Man against companion of his bosom; and that soft companion, maddened with the frenzy of insane remorse for imaginary crimes, fired with the rage of infatuated bigotry or subdued to diseased helplessness and mental fatuity, renounces kindred, flies from social converse and pines away a useless or mischievous existence in sighings and tremblings, spectral fears, uncharitable feelings and bitter denunciations! Such are thy doings, oh religion.

అగోచరపదార్థములు మనుష్యబుద్ధికి విషయము కా
గలవా? మరియు నట్టిజ్ఞానము సంపాదించు శక్యమైనను
మనకెట్లుపకరించును. అట్టి మిథ్యాజ్ఞానమును, సంపా
దించుట కవకాశము లేని జ్ఞానమును పొందగలిగినను
నిరుపయోగకరమైనట్టి జ్ఞానమును బోధించుట కుపా
ధ్యాయుల సేర్పాటుచేయుట న్యాయమా? మనము
భూలోకమున నున్నారము, వారు స్వర్గలోకమును
గురించి బోధించెదరు. మనము మనుష్యమాత్రులము;
వారు దేవాసురులను గురించి బోధించెదరు. మనము
ప్రకృత్యంతర్భాగములము, వారు జీవమును గురించి
బోధించెదరు. మనము ప్రమాకరణములను నిందియ
ములను వాటి నాధారముగా జేసికొని సిద్ధాంతముల
సేర్పరచుటకు బుద్ధిని గలిగియున్నాము, వారనేకవేల
సంవత్సరములకుపూర్వ మనుభవింపబడి మన యనుభవ
ములకు విరుద్ధములైన స్వప్నములనుగురించి యుపదేశిం
చెదరు.

* * * *

జ్ఞానవిభాగమున మతమును మన మెచ్చుట
చేర్చగలమా యొకింత యాలోచించి చూతము.
ప్రకృతియొక్క యేభాగము దానికి విషయము?
వీపదార్థములను లేక గుణములను అది మనకు
యింద్రియగోచరముచేసి జ్ఞానవిషయము చేయుచున్నది.

అది జ్ఞానవిభాగమున చేరునది కాదు. మానవుల
యనుభవవిషయములను పదార్థములను విషయముగా
కలది కాకపోవుటయే దీనికి కారణము. “అవును,
ఆజ్ఞాన మమానుషము, ప్రపంచాతీతము, పారలౌకిక
మ”ని మీ రందురు.

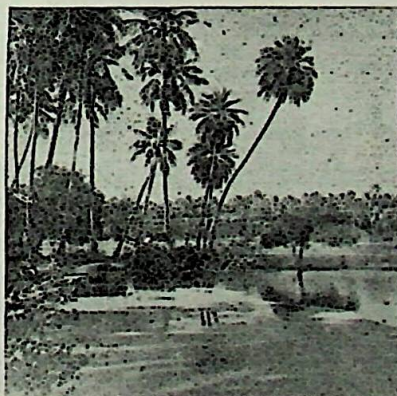
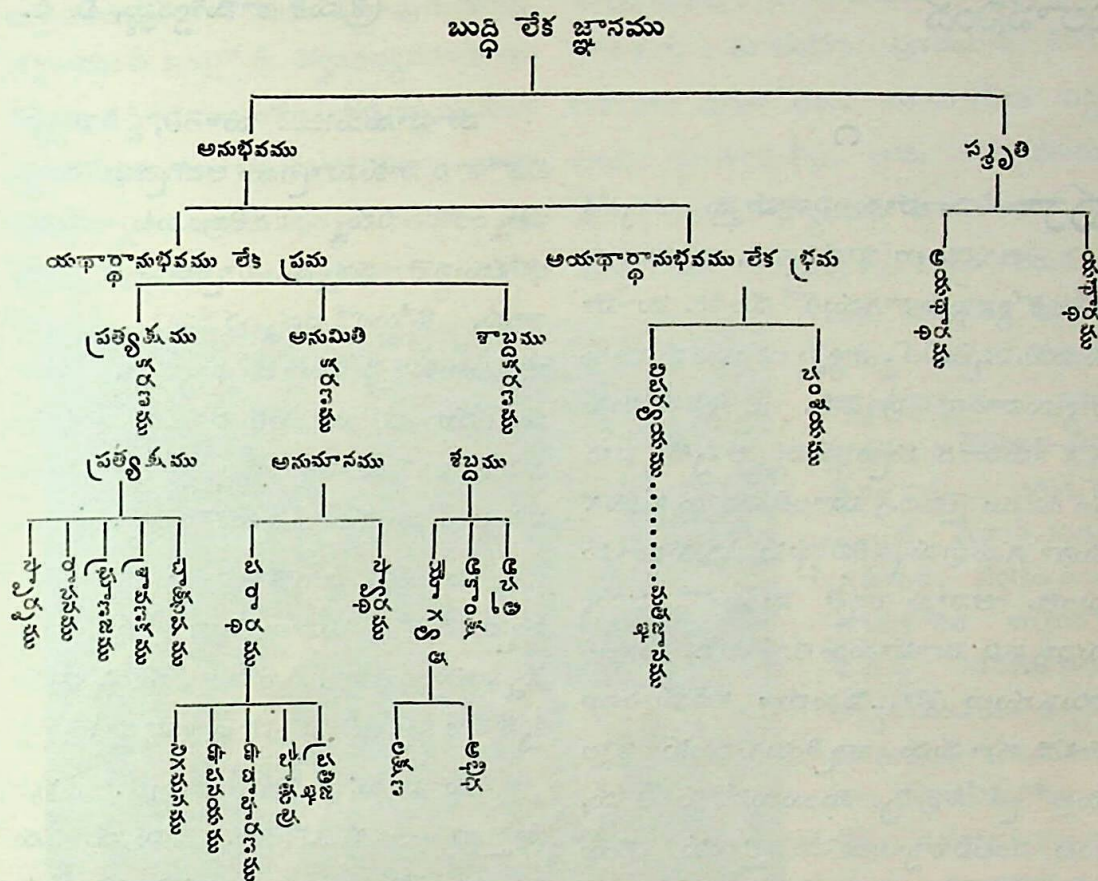
అమానుషగుగు జ్ఞానము మనుష్యులకు నిరుప
యోగము. ఇంద్రియగోచరములను పదార్థములే జ్ఞాన
మనబడుచున్నవి. ఈశాస్త్రము (మతము) అగోచర
పదార్థవిషయకము. ఇట్టిది జ్ఞాన మనుసించుకొనదు.
అట్లయిన నిదేమి యందురా—సంభావ్యము? కల్పన?
ఊహ? సంప్రదాయము? లిఖితము? ఉచ్చారితము?
ఎవరిచే? ఎప్పుడు? ఎక్కడ? తత్ప్రవర్తకులు, లేక
ప్రపంచమునం దెవరైనను ప్రత్యుత్తర మిత్తురుగాక.

* * * *

ఓ మానవులారా, యెట్టి దృశ్యములు మన
హృదయములను భేదించుచున్నవి! రక్తము మనుగులు
కట్టుచున్నది! ఒకజాతి మరియొకజాతి నెగుర్చు
చున్నది; సహోదరుడు సహోదరునితో పోరాడు
చున్నాడు! మనుష్యుడు తన ప్రేయసి నెగుర్చు
చున్నాడు; ఇది కృతకపాపపశ్చాత్తాపోనృత్యమే మూఢ
విశ్వాసముచే నసహాయయై బంధువులను విడిచి సంఘసం
వ్యవహారమును విడచి తన కీవనమును నిరర్థకపరచి,
విచారమువలనను, భయమువలనను తనకు తగని తలంపుల
వలనను నిజనిందవలనను క్షీణించును. ఓచుతమా, నీచేష్ట
లిట్టివి!”

ఇంతటితో మీన యీజ్ఞానవిషయకవ్యాసంగము
పరిసమాప్తము. ఇందుండు గుణములను గ్రహించుటయే
కాక వాటిని ఆచరణయందుంచుచు మన యీవ్యాసం
గమును ఫలవంతముగను యథార్థతగలదానిగం జేయు
దురుకాక! యథార్థతయే సత్యస్వరూపముగదా!

సత్యమే జయప్రదము. సత్యమే జయప్రదము.

మిత్రప్రకృతి

—యన్. శంకర సుబ్రహ్మణ్యము.

౧

మూలతీమోహనులవివాహమై అప్పటికి

ఆరునెలలు కావచ్చినది. వారిరువురు అతిఅన్యోన్యముగాగముతో నుండిరి. మోహనుడు బి.ఏ., బి.ఎల్. ప్యాపై బరంపురమునందు న్యాయవాదిగా వుండెను. అత్యవసరమగు నొక కేసుమీద మద్రాసు వెళ్లి అప్పటికి వారము దినము లైనది. మూలతీ దినమొకయుగముగా గడుపుచు ప్రతిపోవుకు ఎదురుచూచుచుండె. ఆనాడు రాత్రి మెయిల్లో వచ్చుచున్నానని మోహనుడు తంతిపంపె. మూలతీ నిమిషములు లెక్కపెడుచూ గడియారము వంకనె చూచుచు రాత్రియగువఱకు కాలమెట్లో త్రోసిపుచ్చి మెయిలువేళకు తాను, ఇంట వంటపర్వాటులుచేసి రైలుకు పోయినది. సిగ్నల్ ఇచ్చిరి. మూలతీకి గుండె తటతట కొట్టుకొనసాగె. ఆత్రమెచ్చెను. ఇంతలో రైలు దుముకుచు ప్లాటుఫారంమీదకు వచ్చి నిలచెను. వెతుకుకొనకుండగనే మోహనుడు ఆమె కెదురుగ నిలచినపెట్టెలోనె తలుపు తెఱచుకు నిలబడి, రైలు ఆగినతక్షణం వురికి భార్యబుజము తట్టినాడు. ఇద్దరకూ అఱిమితానందము కల్గి, సామానులు తీసుకుని కారెక్కి ఇల్లు చేరిరి.

భోజనము సల్పినపిమ్మట ఇద్దరు డ్రాయింగుహాలులో కూర్చొనిరి.

మోహనుడు:— మూలతీ, నీవెట్లుంటివోకాని నాకుమాత్రము ఆదరిద్రపు చెన్నపట్నంలో నిన్ను నదలిస్తుంటు యమలోకమువలె వున్నది. రాత్రిఅయితే నిద్రరాదు. కోర్టులో వున్నంతసేపూ ఏమో, హోటలుకువస్తే నీమీదే ధ్యాన్నం. మనమిద్దరమూ పోయిన ఎంత చక్కగా కాలము గడపెడివాళ్లమోను. ఇన్నాళ్లు వుండవలసి పచ్చునని మొదట నే ననుకొనలేదు.

మూలతీ:—అంతా దొంగమాటలే. మద్రాసులో సినీమాలులేవా, బీచ్ లేదా, స్నేహితులులేరా? రోజూ ముందులాగు క్లీన్ మేరీ కాలేజీబీచికి పోయ్యేవారా?

మోహను:—చెబితే నమ్మవు. ఒక్కసారైనా ఆచక్కపోలేదు. ఏమి చూడను ఇష్టము లేకపోయినది. ఇంకమీద వంటరిగా పోగూడదు. మనమిద్దరము పోవలెను. అయితే మీవాళ్లూ మానాన్నా అంతా ఊమమా? నీవెందు కింతచిక్కివున్నావు?

మూలతీ:—మీకంటేనా? షరడేశమెళ్లి! హోటలులిండి తిని మీరు చిక్కివున్నారగాని నా కేమీ, లెండి, ప్రొద్దుపోయింది నిద్రవస్తోన్నట్లున్నది.

౨

నరసింహారావుగారు ఆవూరిలో చాల

సంవత్సరములు లాయరుగావుండి బాగా

ఆస్తిసంపాదించి కొడుకు పట్టాపుచ్చుకొన్న దగ్గఱనుంచీ ఇంట్లోనే స్వంతవ్యవహారాలు, వడ్డీలు, సడ్డీలు చూసుకుంటూవున్నాడు. సింగ రాజు లింగరాజులాగు మహాపసినారి. నాలిక పీక్కున్నా దానం ధర్మం లేదు. అతి కోపిష్టి. స్వలాభి ఆయనకు భార్య చాల

కాలంక్రిందటనే కాలంచేసింది. అయితే ఒక కొడుకూ, కూతురూ వుండుటచే తిరిగి వివాహం చేసుకోలేదు. మోహనుడు పెద్ద వాడు. కూతురు లీల. ఆమె కొంతవఱకు చదివి, తన ఉపాధ్యాయుని వలచి ఆయనను పెండ్లిచేసుకోదలచినపుడు, తండ్రి వేరుకుల

“అయితే మీవాళ్లు.....నీనెందు కింత చిక్కివున్నావు?”

మని కూతురికి పెండ్లికి అనుజ్ఞ ఇవ్వక చాలా తిప్పలుపెట్టెను. కాని జ్ఞానము తెలిసిన బిడ్డ ధైర్యశాలి అగుటచే తండ్రి మూర్ఖత్వము గ్రహించి, స్వతంత్రించి తానుకోరిన ఆయననే పెండ్లి చేసుకొనెను. అప్పటినుండియు తండ్రికి కూతురుకు కంటచూపు గాని నోట మాటగాని లేదు. తరువాత మోహ నుని వివాహమునకు మాత్రము అంత ఎక్కువ ఆటంకపెట్టలేదు.

మరునాడు ఉదయ ము మోహనుడు కాఫీ తాగి తండ్రినిచూచుటకు వెళ్లెను. ఇద్దరూ చాలానే పుమాట్లాడుకొనిరి. కొంత తడవైన వెనుకమోహను నిముఖవైఖరి మారి కలత చెందినట్లుండె. పెంటనే తిరిగి ఇంటికివచ్చె.

మాలతి కారుచప్పుడు విని ఎప్పటిఅల్లు ఎదురుగా రాగా, మోహను డామెవంకకూడ చూడక చివాలున తనగదిలోనికి పోయెను. మాలతికి భయము ఆశ్చర్యము కలిగి మెల్లిగా భర్తవద్దకు పోయి, ఎందులకట్లుండెనని అడిగె.

మో:—నీవు నాదగ్గట ఆటలాడుచున్నావా? నీవు నే నూరలేనపుడు చేసిన దొంగపని బయల్పడినది. ఇంతతుంటరివని ఎన్నడును అనుకొనలేదు. చదువుకొన్నవాళ్ల కిల్లాంటిబుద్ధివుంద నని పూరికే నానా ప్రజలు చెప్పుకొనేది. నేటితో మనస్సేహము సరి. నీవిక మీతలితండ్రులవద్దకు పొమ్ము.'

అని చివాలున లేచి మాట్లాడ ప్రయత్నించిన భార్యను విదిలించికొట్టి మోటారు తెమ్మని ఆజ్ఞాపించె. మాలతి నిశ్చేష్టయై అట్లే స్వహతస్పి పడిపోయెను. ఆమె నల్ల కారులో వేసి అచటికి ౧౦ మైళ్లలో వున్న ఆమెపితృగృహమునకు తీసుకుపోమ్మని డ్రైవరుకు చెప్పి కారు పంపివేసెను. మాలతి ప్రేమయే లేనపుడు తనకు జీవిత మెందులకు. ఇంక సుఖమెక్కడిదని తానును నౌకసులను పంపివేసి ఇల్లు తాళమువేసి, కాళీకి లేచి పోయెను.

3

మాలతి మధుసూదనరావు, అచ్చ మాంబగార్ల ఏకపుత్రు. లేకలేక కలిగినబిడ్డను అతిగారాబముతో పెంచి మంచివిద్యాబుద్ధులు గలిపిరి. చిన్నతనముననే పెండ్లిచెయ్యక

ఇంటర్మిడియట్ వఱకూ చదివినవెనుక, ఆమె కోరికపై మోహనున కిచ్చి మహావైభవముతో పెండ్లిచేసిరి.

మధుసూదనరావుగారు వ్యాసరచయితలు; బాగాచదివినవారు. ఆయన కూర్చోని ఏమో వ్రాసుకొనుచుండగా మోటారు నిలచినశబ్దము విని బయటకువచ్చి స్వహతస్పి వున్నకూతును చేతులలో వేసుకు లోనికి తీసుకువెళ్లిరి. ఉపచర్యలు చేయగా కొంతతడవుకు ఆమెమేల్కొంచి ఎక్కువగానగవ నారంభించెను.

తలితండ్రులు ఓదార్పుచు, మెల్లిగా అల్లుడు భార్యప్రవర్తనయం దనుమానపడి ఇల్లు పంపెనని తెలుసుకొని, తా నంతయు చక్కజేసెదనని, ఏమియు భయపడనవసరము లేదని కూతురును తండ్రి ఓదార్చి ధైర్యము చెప్పెను.

ఒకప్రక్క కూతునోదార్పుచున్నప్పటికీ మధుసూదనరావుకు అల్లునిపై అశరమితమైన ఆగ్రహము కలిగెను. అల్లునిచూచి బాగా చీవాట్లుపెట్టవలెనని అతనిఇంటికి పోగా ఇల్లు తాళమువేసివుండెను. వియ్యంకునితోనైనా చెప్పి చీవాట్లుపెట్టించవలెనని పోగా ఆయన పెడమొగముపెట్టుకు ఆహ్వానమే చేయలేదు. కాని మధుసూదనరావు చాలాశాంత స్వభావము గలవాడు. మంచి నిదానము. కుశలప్రశ్న వేసి మోహను డెక్కడున్నాడని ప్రశ్నించెను.

నరసింహారావు:—మీపుణ్యమా అని నాకొడుకుకు పిచ్చిఎత్తించినారు. చెప్పకనే ఎక్కడకో లేచిపోయినాడు. గుడిసేటిపెండ్లా ముతోపున్న ముప్పుకాక ఇంకేమి? మొదటనుంచీ నేను చదువుకున్నపిల్ల వద్దు, వాళ్ల నడత తిన్నగా వుండ దనిచెప్పతోనే వున్నాను. కాని అప్పుడు నామాటలు నచ్చలేదు.

మధు:—ఆర్యా, మీరాట్టే సింద చేయక మాపిల్ల ఏమిత్తప్పుడునడత నడచినది కొంత తెలుస్తార్థం—తప్పున్న నేనే శిక్షించెద.

నర:—తప్పుకేమి? సానితనముకన్నా నా? మొన్న మావాడు పూరలేనప్పుడు ఎవడో వచ్చి రెండునాళ్లు మేడమీద మకాం వేశాడట. అది చుట్టుపక్కలవాళ్లంతా చూచి నాతో చెప్పిరి. ఇంతకంటె అనర్థం కావాలే!

మ:—ఒకపురుషుడు వచ్చి ఇంట బస చెయ్యగానే రంకుతనమా! అతనిన్నేహితు లెవరైనా వచ్చినారేమో, సంగతిసందర్భాలు సరిగా కనుక్కొని పంచాయితీ పెట్టి తప్పుబప్పు నిర్ణయించవలెను.

నర:—చాలుచాలు, ఈఅవమానానికి తోడు పంచాయితీకూడానా! తమరు నాతో సీప్రసంగంమాని దయచెయ్యవలసినదని కోరుచున్నాను.

మ:—మీరుపెద్దలు. పిన్నవాండ్రలో తప్పులున్న చీవాట్లుపెట్టి సంసారాలు పొత్తు

చేయించవలెను. ఇంతకూ మాపిల్ల నిరపరాధని నేను చెప్పగలను.

నర:—ఆ, ఆలాగె. కొంపలు తీసే కొరివి. మావాడికి ఇంకొకపెండ్లైనా చేసేదనుకాని మీపిల్లతోమాత్రము సంసారము పొసగదు.

మ:—మాబిడ్డ మాఇంటనే వుండుట మాకేమీ భారము కాదు. సత్యశీల; నిరపరాధిని. అట్టిదానిపై ఇట్టిఘోరనింద మోపి కాపురానికి నీళ్లువదలించుటమాత్రము పాపమని చెప్పచున్నానని చెప్పి, లేచి ఇంటికి వచ్చెను.

౪

మాలతి తండ్రివద్దనుంచి సంగతంతా విని విధిని నిందించుచూ మహాదుఃఖముతో మునిగిపోయెను. ఒకప్రక్కభర్తృవియోగము, మరొకప్రక్క అకారణమైన నింద వచ్చి తలపైబడినది. ఈబాధలచే అన్నము మాని కృశించిపోవుచుండెను—ఎన్నటికైనా తాను నిర్దోషియని గ్రహించి తనమోహనుడు తన కండ్లబడునా యని వాపోవుచుండె. అప్పటి కామె మూడునెలలు గర్భిణి. తల్లి ఎన్నో విధముల ఓదార్చి ఆహారము నివ్వ ఆమె దానిని ముట్టదు. ఒకనాడు పోవువా డొక ఉత్తరమునిచ్చె. అది మోహనుని, దస్తారీతో ఉండ అతిఆత్రముగా విప్పి చదువగా తాను తిరిగి వివాహము చేసుకొనుచున్నానని ఇంక తమకు పొత్తుకుదురునన్నది వట్టిభ్రమ అని

వ్రాసెను. అది చదివి ఆమె అట్లే మొదలు నరికిన చెట్టువలె నేలగుాలె. ఇంతవఱకు కొంతైనా ఆశవుండెడిది. అదికూడ విచ్చిన్నమైనదే అని హృదయము పగులునట్లు ఏడ్చి ఏడ్చి, ఆరాత్రి భోజనములేకనే పరుండెను.

రాత్రి పండెండుగంటలలో ఎవరో మూలిగినట్లు వినపడగా, మధుసూదనరావు గారు మేల్కొని కూతురుగదికి పోయిచూచిరి. అచట మాలతి స్వహతస్థి నేలపై పడి వుండె. రెండుభుజములనుండి రక్తము ధారగా నేలపై కారుచుండె. తండ్రి భయకంపితుడై గడగడ వణకు కాళ్లతో తొట్టుపాటుతో భార్యను లేపి డాక్టరును రప్పించెను. ఏమున్నది? మాలతి ఈలోకము వదలి పరలోకములో వున్నది. ప్రక్కలో కత్తికూడ అట్లే పడివున్నది. ఒకచీటికూడ ప్రక్కనే వున్నది. అందు,

“నాజీవితము దౌర్భాగ్యజీవితము. నాకు జీవించుటకు అర్హత లేదు. నామోహనుని ప్రేమయే నాకు లేనపుడు నాకీ ప్రాణము లేల? నాయం దెట్టినిందయు లేదని భగవంతుని ఎదుట ప్రమాణము చేయుచున్నాను. కాని ఒకపురుషుడు వచ్చి నా ఇంట బస చేసినది వాస్తవము. నేను నిష్కళంకను. ఆపురుషుడు లీలయొక్క భర్త. నామామకు తెలియకుండ వారిద్దరూ నావద్ద బస చేసి రాత్రిళ్లలో తిరుగుచుండెడివారు. అది ఇరుగు పొరుగువారు చూచి నేనని భ్రమించివుండవచ్చు. పుణ్యమునకు భోవ పాప మెదురయ్యె నాకు. నా

భర్త కొంతసావధానముతో నన్నడిగిన స్వప్న పరిచివుండెడిదానను. ఇది నాఖర్మము. నాతలి తండ్రులకు ఏకపుత్రినై ఇట్లు వారిని దుఃఖ సాగరమున ముంచుచున్నందులకుమాత్రము విచారము. ఇకమీదనైనా పురుషులు స్త్రీలతో మాట్లాడిన తప్పనే భావము పోయి, విశాలమైనదృష్టితో చూచెదరుగాక! పరస్త్రీలు పరపురుషులతో మాట్లాడిననే పవిత్రత పోవునా? నాసోదరీమణులకైన నా ఖర్మము పట్టకుండుగాక!”

తలితండ్రు రాలేఖను చదివి వాపోయి కూతురికి దహనక్రియలు సల్పిరి.

౫

కొన్ని దినములైన వెనుక, ఒకనాటి మధ్యాహ్నము మధుసూదనరావుగారి వాకిలి ఎవరో తట్టిరి. తలుపు తెలువగానే మోహనుడు చిక్కి శల్యమైనట్లు బడి, పిచ్చివానివలె వచ్చి మామగారి చేతులు పట్టుకుని “నామాలతి ఎక్కడ. నేని న్నిదినము లామెను నిష్కారణముగా కష్టపెట్టితిని. నేను మహాపరాధిని. ఆమె క్షమార్పణ కోరుకొనుటకై వస్తాని.” అని వలవల ఏడ్వదొడంగె.

మ:—సీపు తిరిగి వివాహముచేసుకొనెదనని వ్రాస్తవిగదా?

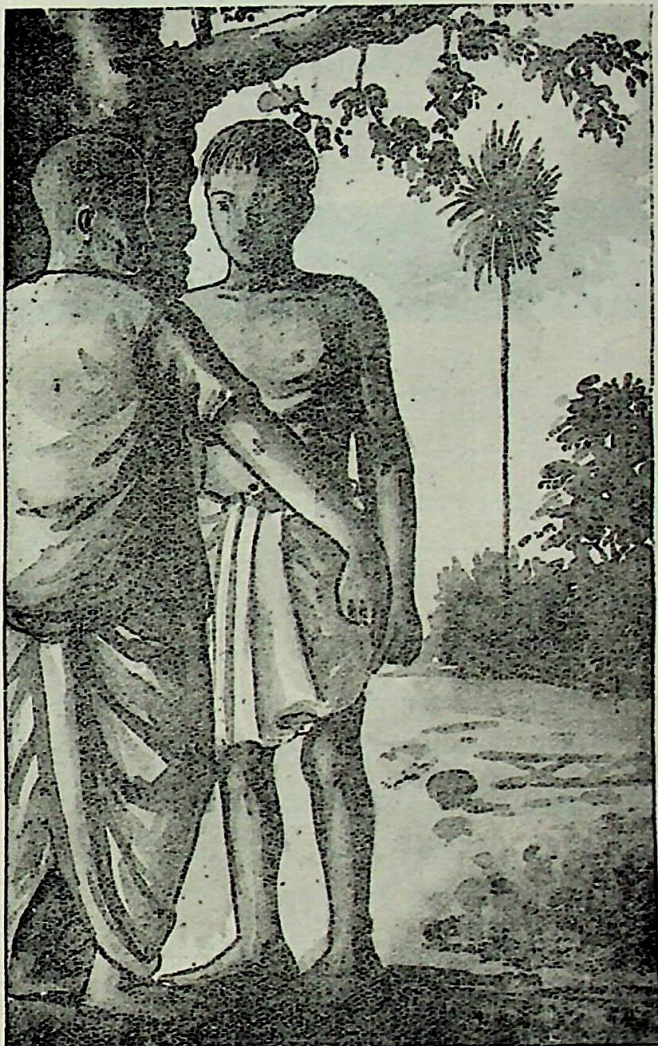
మో:—నే నెవ్వరికి ఏమీ వ్రాయలేదు. హిమాలయపర్వతాలలో పడి తిరుగుచున్నాను. ఆసంగతి నాకేమీ తెలియదు.

మ:—బహుశః నీతండ్రి
వ్రాసివుండవచ్చు.

మో:—నాతండ్రి! అతను
హంతకుడు. నా కాతనిమాట
చెప్పవద్దు. నామాలతిని పిలు
వుడు—ఆమెకాళ్లపై బడి బ్రతి
మాలుకొన్నగాని నాకుమనస్సు
కునుటబడదు.

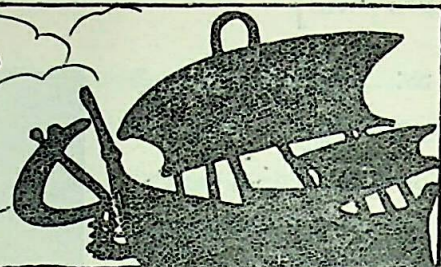
మధుసూదనరావు పొంగి
పొంగి వచ్చు దఃఖము నాపు
కొని మాలతివద్దకు తీసుకు
వెళ్లెద నని తిన్నగా శ్మశాన
భూమికి పిల్చుకుపోయి మాల
తిని దహనము చేసినచోటు
చూపి తాను వెడలిపోయెను.
మోహను డట్లే క్రింద పడి
దొర్లి దొర్లి ఏడ్చుచూ, చీకటి
పడునంతవఱకూ అచటనే
వుండెను.

మరునాటి ఉదయము
మోహనునిశవము ఆచోటులో
పడివుండెను. ఊరంతయు
మోహనుడు ఆత్మహత్య చేసు
కొనెనని గగ్గోలైనది.

“తిన్నగా శ్మశానభూమికి.....దహనముచేసినచోటు చూపి”

వలసరాజ్యములందు భారతీయ శిల్పకళ

చరిత్ర రాయరాజు

౧. హైందవసామ్రాజ్యము

క్రీ. శ. సుమా రెనిమిదవశతాబ్దము వరకు భారతభూమి స్వతంత్రదేశముగ నకలైశ్వర్యముల కాలవాలమైయుండెను. తమ యసమానమైననాగరికతను భారతపుత్రులు తురుష్కస్థానము, తిబెత్తు, చైనా, జపాను, చంపా (ఇప్పటిఅన్నాము), కాంభోజము (కంబోడియా), శ్యామదేశము (సయ్యాము), బ్రహ్మదేశము (బర్మా=సువర్ణభూమి?), జావా (యవద్వీపము), సుమిత్ర, బలి, బార్నియో, సింహళము మొదలగుదేశములకు గొనిపోయి, యాదేశజాల కాధ్యాత్మికజ్ఞానమును, మనోజ్ఞకళలను నేర్పి, వారియొక్క దైనికజీవనమునందు వాంఛనీయములగు మార్పుల ననేకములను బ్రవేశపెట్టి, మన్ననలకు బాత్రులగుచుండిరి. హిందూశాస్త్రమతములను బ్రచారముచేయుటకేకాక వాణిజ్యమునకు, రాజ్యస్థాపనమునకుగూడ నాకాలమున నిటుల మనవా రాదూరదేశములకు బోవుచుండిరి. మొదట హిందువులును, తరువాత నశోకుడు మొదలగు చక్రవర్తుల ప్రోత్సాహమువలన బాధ్యులును బోవుటయు, వీ రాదేశములవార్తలను జెప్ప వినినతరువాత రాజులును వెళ్లుటయు సంభవించినటుల కానవచ్చును. మతప్రచారమునకై బాధ్యులు వెళ్లిరి కాని హిందువులు వెళ్లుటకు వాణిజ్యము ముఖ్యమైనకారణమై యుండవలెను. ఆప్రాంతములతో పరిచయము కలిగినపిమ్మట కొంద రచ్చటనే కాపుర మేర్పరచుకొనుటయు కలిగినది.

ఆకాలమున గాంధార (ఇప్పటి ఆఫ్ఘనిస్తానమునం దధికభాగము), కాశ్మీర, తురుష్కస్థాన (Asiatic Turkistan) ములు హైందవులదేశములై యుండినవి. తిబెత్తు, చైనా, జపానుదేశము లప్పటిప్రచారమువలన బాధ్యమతమును బూర్తిగ స్వీకరించినవి. చంపా, కాంభోజము, శ్యామదేశము, బ్రహ్మదేశము, యవద్వీపము, సుమిత్ర, బలి, బార్నియో మొదలగునవి హిందూరాజులపాలనముక్రింద వెలయుచుండినవి. ఈ దేశములందు ప్రజలందరు కాకపోయినను అధికసంఖ్యాకులు

మువలన బాధ్యులును బోవుటయు, వీ రాదేశములవార్తలను జెప్ప వినినతరువాత రాజులును వెళ్లుటయు సంభవించినటుల కానవచ్చును. మతప్రచారమునకై బాధ్యులు వెళ్లిరి కాని హిందువులు వెళ్లుటకు వాణిజ్యము ముఖ్యమైనకారణమై యుండవలెను. ఆప్రాంతములతో పరిచయము కలిగినపిమ్మట కొంద రచ్చటనే కాపుర మేర్పరచుకొనుటయు కలిగినది.

హిందూమతమునో, జౌద్ధమతమునో స్వీకరించియుండిరి.

చంపా, జానా మొదలగు దేశములను బాలించుచుండిన రాజులు హిందువులైనను, భారత దేశమును బాలించువారికి సామంతులై యుండలేదు. భారతీయ ప్రభువులు సైన్యములను గొనిపోయి యా దేశములను బలాత్కారముగ జయించినటుల నెచ్చటను నిదర్శనములు ప్రబలమైనవి కానరాలేదు. చైనా, జపానులందు వీరు రాజ్యాధికారమును వహింపలేదు కనుకను, జౌద్ధమతవ్యాప్తికిమాత్రమెచ్చటకు హిందూదేశపుచక్రవర్తులు ప్రచారకులను బంపుచు వచ్చుచుండిరి కనుకను మొదట నా దేశములందు రాజ్యములను స్థాపించుట కెట్టియుద్ధములను మనవారు చేయలేదనుట నిశ్చయము. మతప్రచారమునకును, వాణిజ్యమునకును వలసపోయిన భారతీయులు పలుకుబడి కలిగించుకొనినతరువాత చంపా మొదలగు ప్రాదేశములను పూర్తిగ వశము చేసుకొనినటుల కానవచ్చును. ఇటుల సాధారణముగ జరుగుట చరిత్రప్రసిద్ధము.

ఆర్యులే యుత్తరధ్రువప్రాంతములనుండియో, మధ్యఆసియానుండియో, కాస్పియను సముద్రతీరమునుండియో భారత దేశమునకు వచ్చి, వింధ్యకృత్తరమున నుండు ప్రదేశముల నాక్రమించినపిమ్మట కొందరు దక్షిణానభమునకును, మరికొందరు బర్మా, సయ్యాము, చంపా, జానా మొదలగు దేశములకు బోయి

రనియు చెప్పట కలదు. ఆర్యులు పరదేశముల నుండి రాలేదనియు, భారత దేశీయులే తూర్పు దేశమున కేకాక ఉత్తర, పశ్చిమ దేశములకు బోయి, తమవిజ్ఞానమును వెదజల్లిననియు మరి కొందరు చెప్పెదరు. ఈసమస్య పరిష్కారమగుటకు కొంతకాలము పట్టును. నిజమెటులున్నను, హిందూదేశమునందు ప్రత్యేకముగ పెరిగిన విజ్ఞానచిహ్నములు ఆయా దేశములందన్నిటి యందును కనబడుచున్నవి. పండితులారా దేశములను వెదకిచూచినకొలది యీ విషయమునుగూర్చి యద్భుతమైన నిదర్శనములు కానవచ్చుచున్నవి. తత్కారణమున ముఖ్యముగ తూర్పుదేశములు “హిందూ సామ్రాజ్యము”నకు గౌరవమైన యంగములుగ నుండినవని చెప్పవచ్చును.

తొలుదొలుత భారతీయ లీతూర్పుదేశములకు నావలమీదను, భూమిమీదను ప్రయాణము చేసినని చరిత్రకారుల పరిశోధనలు తెలుపుచున్నవి. అప్పటినుండియు భారతీయులనేకు లెడతెగకుండ పోవుచుండిరి. సుమారు క్రీ. పూ. 700 (?) సంవత్సరముల కాలమునాడు చైనాప్రాంతములనుండియు, తిబెత్తునుండియు మంగోలుజాతివారు (?) వచ్చి కేంబోడియా, సయ్యాము మొదలగు దేశముల నాక్రమించి, నివాసము నేర్పరచుకొనిరి. వీరి నిష్ఠుడు మాన్ ట్మేరులు (Mon-khmers), మలయ దేశీయులు (Malays) అని పిలుచుచున్నారు. ఆనాటికే హిందువులెచ్చట నుండిరో లేరో తెలియదుకాని కొలదికాలము

నకే యీనూతనముగ వచ్చినవారును హిందూవిజ్ఞానముయొక్క యాధిక్యమును స్వీకరించిరి.

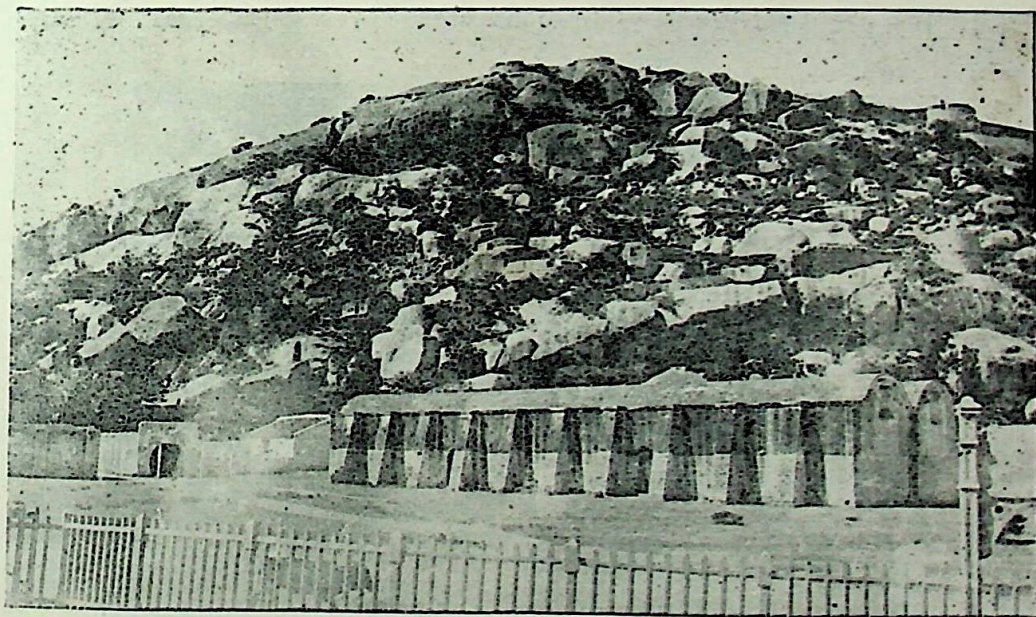
ఆదియుగములందు వెడలిన భారతీయులు కాక మరల రాజ్యస్థాపనమునకును, విజ్ఞానప్రచారమునకును బోయిన హిందువు లాదేశముల కెప్పుడు వెళ్లుట ప్రారంభించిరో చెప్పటకు చరిత్రాధారములు విశేషముగ లేవు. కాని యాదేశములందు ప్రజలిప్సటికిని చెప్పకొనుకథలు కొన్ని చాలాకాలమునకుపూర్వమే భారతీయులచుట్టికి వెళ్లిరని సూచించుచున్నవి. గౌతమబుద్ధుడు జన్మింపకపూర్వము శాక్యవంశపురాజు కపిలవస్తునుండి యొకపైన్యమును దెచ్చి బర్మాయందు రాజ్యమేర్పరచుకొని, ముప్పదియొకతరములవరకు పాలింపగలిగిన రాజ్యవంశమునకు మూలపురుషుడయ్యెననియు, ఆపిమ్మట గంగానదీప్రాంతములనుండి క్షత్రియరాజుకడు వచ్చి, తొలివంశపు శాక్యరాకుమార్తెను పెండ్లాడి కొత్త రాజ్యమును స్థాపించెననియు బర్మాదేశీయులు చెప్పకొందురు. ఇంద్రప్రస్థపురపురాజైన ఆదిత్యవంశుడు కోక్ థ్లోక్ (Kok Thlok) అను దేశమునకు వచ్చి యాదేశపురాజును చంపెననియు, ఒకనాడీత డినుకతిన్నెలపై విహారముచేయుచుండ నాగకన్యకను జూచి మోహించెననియు, ఆమెతండ్రియగు నాగరాజు తనయల్లుని రాజ్యము నధికారచుటకు జలమునంతను త్రాగివైచి యంతకుపూర్వము జలావృతమైయున్న ప్రదేశమును వాసయోగ్య

ముగ జేసెననియు, అదియే కాంభోజదేశమయ్యెననియు కాంభోజదేశీయులు చెప్పకొందురు. ద్రోణునికుమారుడగు అశ్వత్థామ వద్దనుండి యార్జించిన బలైమును కొండిన్యడనుబ్రాహ్మణు డొకచోట బాతి యాదేశపు సోముడను నాగరాజుయొక్క కుమార్తెను బరిణయమాడి రాజ్యమును స్థాపించెనని మరియొకకథ కలదు.

కై (Ki) అనుదేశమునబుట్టిన హుయెన్ తుయెన్ (Houen-t'ien) న కొకదివ్యపురుషుడు బాణము నిచ్చి పడవమీద నముద్రయానము చేయుమని చెప్పినటుల కలవచ్చెననియు, మరుచటిదినమున నాతని కొకదేవాలయముచెంత విల్లు లభింపగా పడవనెక్కి ఫునాన్ (Fou-nan) అనుదేశమును జేరెననియు ఆదేశపురాణియగు లియెయి-ఎ (Lieou-ye) యీతని నెదిరించి, పరాజితమై భార్య యయ్యెననియు చైనాగ్రంథములందు దొకకథ కలదు. హుయెన్ టియెన్ అనగా చైనాభాషయందు కొండిన్యడని యర్థము. కాంబోడియా రాజులు సోమ కొండిన్యవంశజులనియు, సోమవంశజులనియు, సూర్యవంశజులనియు చెప్పకొనుట చరిత్రప్రసిద్ధము. కాన నీకథ లుత్తపుక్కి-డిపురాణములు కావు. అనేకతాబ్దముల క్రిందటనే భారతీయు లాదేశమున రాజులైనటుల నిశ్చయము.

౧. చాకిరేవు

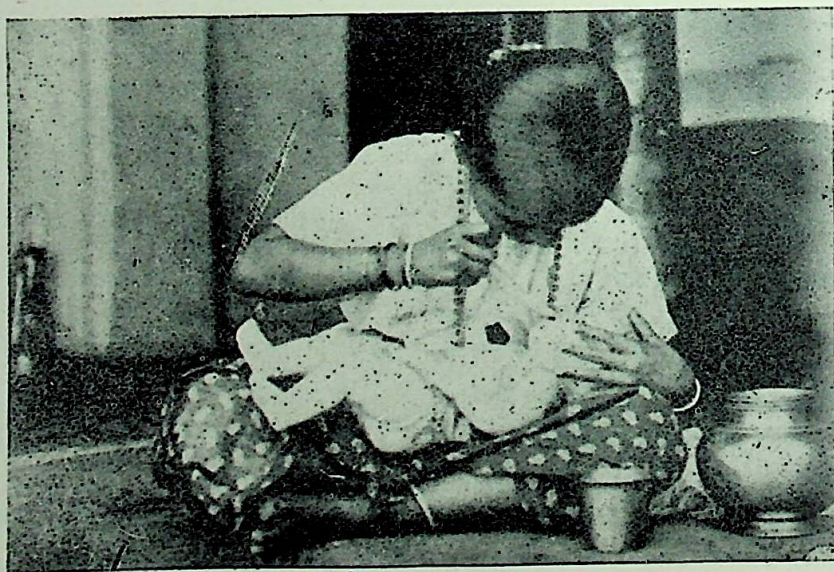
౨. బళ్లారి కోట

—మార్చి.

తగని దప్పిక

—పి. ఆర్. కె. రావు.

వైన పేర్కొనిన మాన్ డ్యేరులు, మలయులు “యున్నను” (Yunnan) దేశము నుండి వచ్చిరట. అశోకుని మూడవకుమారునకు తొమ్మిడుగురు మనుమలుండిరినియు, వీరే నాన్చో (Nan-chao) తిబెత్తు, చైనా, అన్నాము మొదలైన దేశీయుల యుద్భవమునకు కారకులనియు నొక కథ కలదు. “యున్నను” దేశపురాజులు “మహారాజ” బిరుదాంకితులై యుండిరి. తత్కారణమున నీతూర్పు దేశీయులందరు నాదినుండియు భారతీయులని చెప్పట నిరాధారము కాదు.

టోలోమి (Ptolemy) రెండవశతాబ్దమున నీదేశములను గూర్చి వ్రాయుచు సంస్కృతభవములైన యనేకపదములను వాడెను. వోకాన్హ (Vo-chanh) వద్ద దొరకిన క్రీ. త. రెండవశతాబ్దమునాటి శిలాశాసనము చక్కని సంస్కృతభాషయందు కలదు. అప్పటికే యాదేశము హిందూరాజుల యేలుబడి క్రింద నుండెను. చంపారాజ్యము క్రీ. త. ౧౩౨-వ సంవత్సరమున స్థాపింపబడెనని చైనాగ్రంథములవలన తెలియుచున్నది. శాక్య నృపు డొకడు క్రీ. త. ౭౯-వ శతాబ్దమున జావాకు వచ్చెనని చెప్పెదరు.

దొరకిన శాసనములందుగల కాలమునుండి యే యాదేశముయొక్క చరిత్రము ప్రారంభమైనటుల చెప్పట మనవారి కొక వైరియల వాటైనది. రాజ్యమున సుస్థిరత యేర్పడిన తరువాత శాసనములు నిర్మితమగును. అంతకు

పూర్వమాదేశములకు బోవుట, యుద్ధములు చేయుట మొదలగునవి జరిగినపిమ్మటనే రాజ్యము స్థాపితమగును. టోలోమినాటికే సంస్కృతము చంపాయందు ప్రచారమున నుండెను. భారతీయులు మొదటనే చంపా జావాలవంటి దూరదేశములను జయింపగల యంతటి పెద్ద సైన్యములను పడవలమీద గొనిపోగల సౌకర్యము లానా దుండినవో లేవో తెలియదు. అటులుగానియెడల జీవనోపాధికారకో, వర్తకముకొరకో, మత ప్రచారముకొరకో ప్రజలు క్రమేపి యాదేశములకు బోయి వాసమున కనువుగ నుండినందువలన యచ్చటనే కాపురము నేర్పరచుకొనినపిమ్మట దేశమున కధిపతులు కాగలిగినంతటి బలమును చేకూర్చుకొని యుండవలెను. ఇటుల జరుగుటకు కొన్ని వందల వేలసంవత్సరములు పట్టును. వైని వ్రాసినకథలను బట్టి చూడక్రీ. పూ. అనేక శతాబ్దములనుండియు వలసపోవుట ప్రారంభమైనదని తోచుచున్నది. ఆదినుండియు నీ సంపర్కముండుటయు కడుసంభవము.

ఉత్తరహిందూదేశమునుండి, ముఖ్యముగ పంగదేశప్రాంతములనుండి బర్మాలో కొన్ని భాగములకును, “యున్నను” నకును భారతీయులు భూమిపైని ప్రయాణముచేసి చేరుకొనినటుల గానవచ్చుచున్నది. కాని యాతూర్పుదేశములకు ముఖ్యముగ సముద్రయానమువలననే ప్రయాణము సాగుచుండెననుట

కనేకములగు నిదర్శనములు కానవచ్చుచున్నవి.

గుజరాతు దేశపు రాజకుమారుడొకడు జావా చేరుకొని యచ్చట రాజ్యమును స్థాపించెనని యొకకథ కలదు. అశోకునివంశపు రాజు మగధనుండి పలాయనమై దంతపురము వద్ద పడవ నెక్కి మలయ దేశమును చేరుకొనెనని యొకకథకలదు. వో-కాన్స్ వద్ద దొరకిన శిలాశాసనమునందలి యక్షరములు గిరినారు వద్ద దొరకిన రుద్రవర్మని శిలాశాసనము యొక్క యక్షరములను బోలియున్నవి. ఈ కారణములవలన హిందూదేశపు పశ్చిమతీరమునుండి ప్రజల దేశములకు వలసపోయిన యూహింపబడెను. కాని పరిశోధనా ఫలితమువలన నీయూహసరియైనది కాదని నిర్ణయమైనది.

మలయ దేశపువారిని ఒరాంగుక్లింగులని పిలచెదరు. ఈనామమువలన వీరు కళింగుల సంతతివారని తెలియుచున్నది. గూడూరు (కోడూరు) వద్దనుండి ప్రజలు వలసపోవుచుండిరని టోలోమి వ్రాసెను; బందరు వద్దనుండిన మూడు(?) రేవుపట్టణములవద్ద నావల నెక్కి పోవుచుండిరనుటకు నిదర్శనములు కలవు. ఆ దేశపు చరిత్రలను బరిశీలించినయెడల నృపుల యాచారము శ్రీప్రాంతములవే యని తేలుచున్నది. అచ్చటి శాసనముల భాషవలనను, దొరకిన పురాతనవస్తువుల పోలికవలనను ఈ ప్రాంతముల సంపర్కము చాలా కాలమువరకు

నుండినటుల కానవచ్చుచున్నది. అచ్చటి శిల్ప చిత్రములు మధ్యహిందూదేశమున జరిగిన గుప్తుల, దక్షిణమున జరిగిన చాళుక్యుల రచనావిధానము ననుకరించియున్నవి. కనుక ఆంధ్ర, కళింగ దేశములనుండి యధికసంఖ్యాకు లిచ్చటికి బోవుచుండిరని చరిత్రకారులు నిర్ణయించిరి.

నలందానుండియు కొంతమంది వెళ్లి నటుల కానవచ్చును. సయ్యామునందు కొన్ని తమిళ శాసనములు లభించినవి. పల్లవుల శిలా శాసనములను బోలునవి కొన్ని దొరకినవి. అగస్త్యవిగ్రహములు కొన్ని జావాయందు గలవు. అగస్త్యబుష్టి దక్షిణ దేశమున విశేషముగ పూజింపబడుట ప్రసిద్ధము. ఆంధ్రులు, కళింగులు తూర్పు దేశముల నాక్రమించిన పిమ్మట, తమిళులు, తదితర ప్రాంతములవారు నచ్చటికి బోవుచుండిరనుట కీనిదర్శనము లాధారములు.

ఇటుల వలసపోయిన భారతపుత్రులు బ్రహ్మపుత్రనదినుండి పసిఫిక్కు మహాసముద్రమువరకు ననేకములగు రాజ్యములను స్థాపించుకొని యనేకశతాబ్దము లేలిరి. ఈ రాజ్యములలో ముఖ్యమైనవి పేర్కొనిన చాలును.

౧. యవన దేశము: ఇప్పుడు మేకాంగు నది ననుసరించియున్న యుత్తరప్రదేశము. దీనికి సుదామనగరము ముఖ్యపట్టణము.

ఇచ్చట భారతీయులకు పలుకుబడి త్వర
లోనే తక్కువయయ్యెను.

౨. చంపాదేశము. ఇప్పటి అన్నాము.
చంపాపురము ముఖ్యపట్టణము.

3. కాంభోజ దేశము. ఇప్పటి కాంబో . . . ౫. రమన్య దేశము. సయ్యాములో
డియా. కొంతభాగము. హరిపుణ్యపురము (Lamp-
ర. శ్యామ దేశము. ఇప్పటిసయ్యాము. hun) ముఖ్యపట్టణములలో నొకటి.

౬. మలయ దేశము. (మలే)

౭. సుమిత్ర. సుమత్ర.

౮. యవద్వీపము. జావా.

౯. మధుర.

౧౦. బలి.

౧౧. సంభవ.

ఆభారతకుమారులు రాజ్యములను స్థాపించుటయేకాక సంస్కృతమును బ్రవేశ పెట్టి, భారతీయసనాతనగ్రంథముల పఠనము నేర్పరచి, హిందూవిజ్ఞానమును, మతమును ప్రజలలో ప్రతిష్ఠించి, మహానిర్మాణములను భారతీయవైలిని నిర్మించి, తమ మాతృభూమి యొక్కకీర్తిని వ్యాపింపజేసి, నిజమగు భారత పుత్రులుగ నుండిరి. వీరు మైసూను, నాభోము, బోరొబుదరులవద్ద నిర్మింపజేసిన మహాలయములు ప్రపంచమునంతను విస్మితముగ జేసి, భారతదేశపు పూర్వపుగొప్పతనమును స్మరింపజేయుచున్నవి.

భారతీయవిజ్ఞానమునం దిట్టిసంఘటనమును గూర్చి మనపూర్వులు విశేషముగ వ్రాయకుండుట యాశ్చర్యకరము. యన, సువర్ణద్వీపములను రామాయణమును, మహావంశము, జాతకకథలు, విలీందపస్తములు మరికొన్ని దేశములను మాత్రము పేర్కొనినవి. పాశ్చాత్యులు మరల ఆదేశములనుగూర్చి వ్రాయగా మనకు తెలియుచున్నది. కాని వీరు రచించుగ్రంథములలో నధికములు ఫ్రెంచి

భాషయందుండుటచే మన కంతగా నుపయోగకరములుగ లేవు.

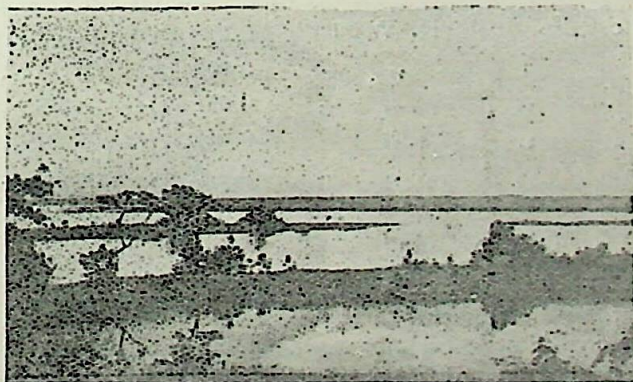
పదునేడవ శతాబ్దమున క్రైస్తవమత బోధకు లీవిషయమై కొంతయభిసూచిని కలుగజేసుకొనిరి. క్రీ. త. ౧౬౫౧-వ సంవత్సరమున అలెగ్జాండురు డిరోడ్డు (Alexandre de Rhodes) అనునత డీప్రాంతములందలి పురాతనకట్టడములనుగూర్చి చక్కనిగ్రంథమును ప్రచురించి యితరులకు మార్గదర్శకుడయ్యెను. ౧౮౫౮-వ సంవత్సరమున హెన్రీ మూహత్ (Henry Mouhot) అను ఫ్రెంచి శాస్త్రజ్ఞుడు అంకోరు దేవాలయమును గనుగొని, విస్తీర్ణము, దానిని వర్ణించి యనేకుల కీదేశచారిత్రములపై నభిరుచిని కలుగజేసెను. ౧౮౮౫లో డూడార్టుడిలెగ్రీ (Doudart de Lagree), ఫ్రాన్సిస్ గార్నియరు (Francis Garnier), డెలాపోర్టీ (Delaporte) అను వారు శిలాశాసనములను సంగ్రహించిరి. తరువాత హార్మండు (Dr. Harmand) వీరితో కలసి పాటుపడెను. అయిమోనియరు (Aymonier) ౧౮౮౨ సంవత్సరములో కాంభోజము, లెయోసు, అన్నాములందు సంచారముచేసి యనేకములగు నూతనవిషయములను చేకూర్చెను. పావీ (Pavie) నలువది మందిసహాయమున ౧౮౭౯-౧౮౯౫ వరకు ననేకాంశములను నేకరించి, యాదేశముల పటములను వ్రాసి, మహాపకారమును చేసెను. ఇప్పుడు బర్మా, హూనోయి, జావా,

సయ్యాము ఆర్కియాలజికలు డిపార్టుమెంటు లవారు పరిశోధనలను సల్పుచున్నారు. ఇంక ను బాగుగ పరిశోధనలను చేసి, క్రొత్తవిషయములను కనిపెట్టినయెడల భారతదేశపు సనాతననాగరికతనుగూర్చి బాగుగ వెల్లడి కాగలదు.

ఇంతటి నాగరికతయు కాలగర్భమున లీనమైపోయినది. హిందూరాజ్యములు పరాధీనములైనవి. ప్రజలు జాధ్య, మహమ్మదీయమతములను స్వీకరించిరి. కాని యిప్పటికి నాదేశములవారు పూర్వపు హైందవాచారముల సనేకములను విడువకయున్నారు. జావాయందు హిందూనాట్యము చూడగలము; హిందూపురాణములందలి కథలను చెప్పుకొనుటను, భగవద్గీతను చదువుటను వినగలము. బలిద్వీపవాసు లిప్పటికిని హిందువులు; కొలదికాలము క్రిందటనే యొక మహా

యజ్ఞమును చేసెరట! కాంభోజరాజగృహమున హిందూలర్చకు లిప్పటికిని ఇంద్రుని ఖడ్గమును బూజజేయుచుందురు. సయ్యాము దర్బారున హిందువులు పురోహితులుగ నున్నారు.

మాతృదేశమగు భారతభూమి పరుల యధీనమునబడి, గౌరవమును గోల్పోయిన వెంటనే యీదేశములు పరులహస్తగతము లగుటయు, హిందూత్వము క్షీణించుటయు కలిగినది. మనవా రీదేశములగూర్చి పూర్తిగ మరచిరి. మరల సీప్రాంతములందు మన నాగరికతను పునరుద్ధరించుట కసమర్థులమైనను, మనపూర్వు లచ్చటచేసిన మహాకార్యములనుగూర్చి నేర్చుకొని, జన్మభూమి యొక్క యాన్నత్యమును స్మరించినయెడల, నిర్వీర్యులమై యున్న మనకు కొంతయుత్సాహమైనను బుట్టగలదు.

సూర్యోదయము

—యస్. శంకరసుబ్రహ్మణ్యము

ఆంధ్ర దేశములోని విద్యుచ్ఛక్తి నిర్మాణములు

(తయారుఖర్చులు-అమ్మకపుధరలు)

(Some problems of Town-Electrification in Andhra Desa.)

జుర్రా లక్ష్మణరావు, L. E., B. T. S.

మన ఆంధ్రదేశములో ప్రస్తుతము నిర్మింపబడినట్టి విద్యుచ్ఛక్తినిర్మాణముల పరిశీలించినయెడల రెండు విషయములు ముందుగా పొడగట్టకమానవు. అవి యేవనగా:—(1) విద్యుచ్ఛక్తియొక్క అమ్మకపుధరలు యితరదేశములలో కంటే నెక్కువగా నుండుట, (2) విద్యుచ్ఛక్తి జనకాలయములు క్రమముగా లాభకరములు గా ననువకుండుట. ఈ రెండువిషయములును ఒకదానిపై నొకటి యాధారపడియున్నవి. ఎట్లనగా: తయారు కాబడుచున్నటువంటి విద్యుచ్ఛక్తియొక్క మొత్తములో నెంత యెక్కువభాగము వాడబడుచున్న దాని ననుస

రించి విద్యుచ్ఛక్తియొక్క తయారు ఖర్చులు (Generating Costs) అంతవరకు తగ్గించుండును. ఒకప్రదేశములో వాడబడుచున్న విద్యుచ్ఛక్తి మొత్తమునకును ఆప్రదేశమునకు విద్యుచ్ఛక్తిని సప్లయిచేయుటకుగాని నిర్మింపబడినవిద్యుచ్ఛక్తిజనకాలయము యొక్క నిర్మాణపు శక్తి మొత్తమునకును గల నిష్పత్తిని, (Load factor) అందురు. ఈ Load factor యెక్కువైనకొలది విద్యుచ్ఛక్తియొక్క తయారుఖర్చులు, వాటి ననుసరించి అమ్మకపుధరలు తగ్గించుండును. ఈ విషయము క్రింద నుదహరించిన జాబితావలన విశదము కాగలదు:

నిర్మాణపుశక్తి మొత్తము (installed Capacity)	37,000 K. W.		
తయారు కాగలకత్తి మొత్తము (Maximum Capacity)	30,000 K. W.		
	Lard Factor		
	20%	40%	60%
ఒక సంవత్సరములో తయారైన యూనిట్లు	5 కో. 25 ల.	10 కో. 50 ల.	15 కో. 75 ల.
వడ్డీ, Sinking fund etc. యూనిట్లు (K. W) 1-కి	0.212 అణా	0.106 అణా	0.171 అణా
బొగ్గు	0.204 ,,	0.172 ,,	0.161 ,,
జీతములు, కూలీ	0.091 ,,	0.046 ,,	0.300 ,,
మరమ్మత్తులు	0.046 ,,	0.027 ,,	0.022 ,,
తరుగు, నూనె, పనిముట్లు	0.008 ,,	0.005 ,,	0.004 ,,
మొత్తము...	0.561 అణా.	0.356 అణా	0.288 అణా.

ఇది యిటుండగా, విద్యుచ్ఛక్తియొక్క అమ్మకపు ధరలు (Tariff) యెక్కువైనకొలది కొనుబడిమొత్తము అనగా Load factor క్షీణించిపోవును. అమ్మకపుధరలు తగ్గించుట కష్టము. ఈలాగున నీవిష

1. "Power Station Operation", "Mechanical World and Engineering record, one is taken as equivalent to Rs. 15.

చక్రము తిరుగుచునేయుండును. కనుక నీచిక్కు దాట వలెనన్న మొదటిలోనే తయారుఖర్చులు తగ్గించగల మార్గముల నన్వేషించి వాడవలయును. ఇతరదేశము లలోకంటె మనవిషయొక్క సంవత్సరపుఆదాయము వేయిమడుగులు తక్కువగా నున్న మనదేశములో నీవిషయము ముఖ్యముగా గమనింపవలసియున్నది. మైకరామొదలగు జలపాతజవిద్యుచ్ఛక్తినిర్మాణములు చాలవర కీచిక్కుల దాటించుచున్నవి. అట్టిజలపాతజ విద్యుచ్ఛక్తి నిర్మాణముల స్థాపించుటకు మనఆంధ్రదేశ ములోగూడ అవకాశములు కలవని మద్రాసుగవర్న మెంటువారి విద్యుచ్ఛక్తియొక్క పరిశోధనలవలన స్థిరమైనది. ఆయవకాశముల ఫలోన్మృఖము చేయుట గవర్న మెంటువారిపైనను, తద్వ్యవయమున ఆంధ్రదేశపు ప్రజలుచూపు ఉత్సాహముపైనను ఆధారపడియున్నది. అయితే మన మొక్క జలపాతజ విద్యుచ్ఛక్తి విధాన ములపైననే యాధారపడియుండువలసిన యవసరము లేదు. అట్లాధారపడుటయు మంచిది కాదు. ఎందు చేతననగా నీ జలపాతజ విద్యుచ్ఛక్తి నిర్మాణముల, అవకాశములున్నంతమాత్రమున, స్థాపించుటకు, కాన్స్ట్రీ కముగాను, ముఖ్యముగా నార్థికముగాను యెన్నో నిర్బంధనలు కలవు. కావున యితర విధానముల గూడ అనువచనంతవరకు సుపయోగించవలసియే యుండును. అట్టిపుడు ఉపయోగింపబడుచునే యున్నవి. కాని యట్టివృ డనుగమింపబడుచున్న విధానములలో నూతన పరిశోధనల ననుసరించి కొన్నిచూర్పు లవసరమై యున్నవి.

విద్యుచ్ఛక్తియొక్క నాడుక విషయములలో పశ్చిమ దేశములతో పోల్చి చూచినయెడల మనమింకను మొదటిమెట్టయినను దాటలేదని వేరే చెప్పనక్కరలేదు. అపారమగు విద్యుచ్ఛక్తిని ఆయాదేశములలో, పరిశ్రమల లోను, గృహములలోను వాడుచున్నారు. విశేషధన మును వెచ్చించి యింకను నూతన విద్యుచ్ఛక్తి జననాలయ ముల నిర్మించుచునే యున్నారు. వారి విధానములలోని

పోకడల నుర్తించినయెడల మన విధానములలోని లోటుపాట్లరయవచ్చును. వాటి కనుగుణముగ మార్పుల చేయవచ్చును. 1914-వ సంవత్సరములో జరిగిన ప్రపంచ యుద్ధమునకు కొన్ని సంవత్సరములకు ముందునుండియు యిప్పటివరకును ఇంగ్లాండు దేశములో విద్యుచ్ఛక్తి జనకాలయములయొక్క ప్రవృద్ధి (Development)ని క్రింద నుదహరించుచున్నాను:

1 1899 - 1904—పెద్దపెద్ద Water-tube బాయిలర్లు, Slow speed ఇంజన్లు, ఏకమార్గ విద్యుత్ప్రవాహము సుదృఢవింపజేయు విద్యుచ్ఛక్తియంత్రములు (Direct current generators) జనక కాలయొక్క మొత్తపుశక్తి సామర్థ్యము సాధారణముగా 3,000 K. W.

1904-1914—పెద్దపెద్ద Water-tube బాయిలర్లు, Turbo generators, ద్విచలితమార్గ విద్యుత్ప్రవాహము సుదృఢవింపజేయు విద్యుచ్ఛక్తి యంత్రములు (3 Phase Alternating current Turbo generators) జనకకాల శక్తి సామర్థ్యము సామాన్యముగా 10,000 K. W.

1914-1927.—పెద్దపెద్ద Water tube బాయిలర్లు, బాయిలర్లలోని ఆవిరియెత్తి-350 15/0 ఆంగుళము. Super heat Temperature 750 Turbo-generators, (A. C. 3. Phase, జనకాలయముల యొక్క శక్తి సామర్థ్యము సాధారణముగా 20,000—40,000 K. W.

ఈ జాబితాను బట్టి కేలు సారాంశము లేవనగా (1) విద్యుచ్ఛక్తిజనకాలయముల యొక్క మొత్తపు శక్తి సామర్థ్యములు రాసురాసు హెచ్చింపబడినవి. (2) అమిత ప్రమాణముగల విద్యుత్ప్రేషనములతో ద్విచలిత మార్గ విద్యుత్ప్రవాహమును (alternating Current) సామాన్య విద్యుత్ప్రేషన (Electrical pressure or voltage) ప్రమాణములతో నిడివరకు సామాన్యముగ

నుపయోగించుచున్న ఏక మార్గ విద్యుత్ప్రవాహక విధానమునకు బదులుగా నుపయోగించుట, (3) బాయిలర్ల విశేషణముల యొక్క (అనగా ఆవిరియొత్తిడి, కొలతలు, సామర్థ్యములు (Capacities) మొదలైనవి) ప్రమాణములు హెచ్చింపబడుట, (4) అపారమగు విద్యుచ్ఛక్తిని ప్రధాన విద్యుచ్ఛక్తి జనకాలయములలో (Main Central Electricity generating Stations) తయారుచేసి ప్రసరణాలయముల (Distributing Stations or Sub-Stations) ద్వారా వివిధస్థలముల కి శక్తిని ప్రసరింపజేయుట. అయితే ఈ మార్పు తెట్టి లాభములు కూగజేసినవో యిందుక విచారించు:-

(1) విద్యుచ్ఛక్తి జనకాలయముయొక్క మొత్తపు శక్తిసామర్థ్యము హెచ్చినకొలది యూనిటు ఒక్కంటికి (per K. W.) అనునిర్మాణపు ఖర్చు తగ్గును. ఉదాహరణముగా నీ క్రింద జాబితా చూడుడు:1

విద్యుచ్ఛక్తి జనకాలయపు శక్తిసామర్థ్యము (Total K. W. Capacity)	యూనిటు, 1-కి అగు నిర్మాణపు ఖర్చు (Capital Cost)	రిమార్కులు:
50- 100 K. W.	రూ. 600-900	చిన్న చిన్న జనకాలయములు.
5000. K. W.	రూ. 360	విద్యుత్తును వినియోగించుటకు
50,000 K. W. and above }	రూ. 210	

విద్యుచ్ఛక్తి జనకాలయములలో తయారు ఖర్చులలో ముఖ్యమైనది మూలశక్తి జనితమున బొగ్గున కగు ఖర్చు. జనకాలయములయొక్క శక్తిసామర్థ్యముల హెచ్చించుటవలన యూనిటువక్కంటికి వ్యయముగ బొగ్గు యెంతవరకు తగ్గిపోవునో క్రింద నుదాహరించిన జాబితావలన2 తెలియగలదు—

విద్యుచ్ఛక్తి జనకాలయముయొక్క మొత్తపు శక్తి సామర్థ్యము (Total Capacity)	K. W. 1 కి వ్యయమైనవేడిమి ప్రమాణము (B .th. u.)	ఈవేడిమి నీయగల బొగ్గు ప్రమాణము	రిమార్కులు.
చిన్న చిన్న నిర్మాణములు (100 K.W.etc.)	34,000 B. Th. u.	3 lbs	నవీనప్రధాన విద్యుచ్ఛక్తి జనకాలయము.
5,000 K. W. —	23,000 „	1. 6 lbs	
15,000 K. W. —	15,000 „	1. 1 lbs	
50,000 K. W. —	12,000 „	1. 0 lbs	

(2) సామాన్యముగ నొకతీగమార్గముగుండా ఒక విద్యుచ్ఛక్తి జనకాలయమునుండి విద్యుత్ప్రవాహమును (Electric Current) దూరప్రదేశములకు పంపుటలో, జనకాలయమునుండి దూరముగపోవుచున్న కొలది విద్యుత్ప్రేషనము (Electrical pressure) తగ్గిపోవుచుండును. విద్యుత్ప్రేషనప్రమాణమును విద్యుత్

ప్రవాహప్రమాణముచే గుణించగా వచ్చిన మొత్తమే విద్యుచ్ఛక్తి ప్రమాణ మునుచున్నది గనుక విద్యుత్ప్రేషన ప్రమాణము తగ్గిపోయినపుడు విద్యుచ్ఛక్తి ప్రమాణము గూడ తగ్గిపోవును. అందువలన జనకాలయమునకు దూరముగనున్న విద్యుద్దీపములయొక్క ప్రకాశము తగ్గిపోవును. ఈపరిస్థితులు దాటుటకై జనకాలయముయొక్క విద్యుత్ప్రేషనప్రమాణమునైన హెచ్చింప

1. "Power Station operation", Mec-hanical World and Engineering Record.

2. Mechanical World and Engineering Record.

వలెను; లేదా విద్యుత్ప్రవాహప్రమాణమునైన హెచ్చింప వలెను. విద్యుత్ప్రవాహప్రమాణము హెచ్చించినకొలది వాహకములను తీగలయొక్కకొలతలు పెరిగిపోవును. దానివలన తీగలయొక్కభారము చాల యెక్కువగును. ఈ తీగలభారము సామాన్యముగ నొక్కొక్కప్పుడు జన కాలయమున కను భారమును మించిపోవు ననుసంగతి గురుతించినప్పుడు విద్యుత్ప్రవాహముయొక్క ప్రమాణము నమితముగా హెచ్చించుటకు వలనుపడదని వేరే చెప్పవలసినది. కనుక రెండవమార్గమే, అనగా విద్యుత్ప్రవాహప్రమాణమును హెచ్చించుటయే అనుగ మింపదగినది. అనుగమింపబడినది. నీకమార్గవిద్యుత్ప్రవాహకవిధానమునందు (Direct Current System) ఇట్లు విద్యుత్ప్రవాహమును అమితముగా హెచ్చించుటకు చాలదిక్కులున్నవి. మరియు నీవిధానమునం దొక మారు అధికప్రమాణముగల విద్యుత్ప్రవాహములను ప్రయోగించినప్పుడు, పట్టణములలో నిట్టి విద్యుచ్ఛక్తిని ప్రసరింపజేయునపుడు ప్రమాదములు కలుగకుండు

నీవిద్యుత్ప్రవాహప్రమాణముల తగ్గించుటవలన మిక్కిలి అధికమైనటువంటి వ్యయప్రయాసములకు లోనగుదుము. అపారముగనే ఊరక వ్యయమైపోవును. అందువలన అంతకంటె సులభసాధ్యమును ద్వితీయతమార్గవిద్యుత్ప్రవాహకవిధానమును (Alternating Current System) వాడుచు, విశేషప్రమాణముగల విద్యుత్ప్రవాహములను, దూరప్రదేశములకు విద్యుచ్ఛక్తిని పంపవలసినవచ్చినపు డెల్ల, ఉపయోగించుచున్నారు. మరియు నీవిధానములో సేప్రమాణపువిద్యుత్ప్రవాహమునైనను మరి యేప్రమాణమునకైన అతిసులభముగను, చౌకగను Trans-formers గుండా మార్చవచ్చును. ఇదియే యీవిధానముయొక్క ముఖ్యమైనగుణము.

(3) బాయిలర్ల విశేషములయొక్క ప్రమాణము హెచ్చించుటవలనను, బాయిలర్ల నడుపుటలో తదితరమైన సహాయకయంత్రములను, విధానములను ఉపయోగించుటవలనను ఎట్టిలాభములు చేహరునో క్రింద జాబితా (1) తెలియజేయగలదు:

మూలరేఖ (Datum line):— ఒక పానుబొగ్గు 14500 B. Th. U. వేడిమి నీయగలదు. 1918 సంవత్సరములో ఒకనుందివిద్యుచ్ఛక్తి జనకాలయములో (5000 K. W) K. W. H. 1-కి 23000 B. Th. U. వేడిమి భర్తయినది. ఆవేడిమి నీయగలబొగ్గు ప్రమాణము — 1.6 పానులు.

తగ్గువలకు కార. మలు		నేటివలనపరిస్థితులలో కలిగినటువంటితగ్గుదలలు
1	అవిరియొక్క ఒత్తిడి నెక్కువ చేయుటవలన (Higher steam pressure)	0.097 పానులు
2	అవిరియొక్క Super heat temperature యెక్కువచేయుటవలన	0.087 ,,
3	పెద్ద Combustion chambers, air pre-heaters ఉపయోగించుటవలన	0.110 ,,
4	Turbines యొక్క lower stages నుండి అవిరిని పైకి తీసి దానిని బాయిలర్ లోనికి పంపేనీటిని వేడిచేయుటకుగా నుపయోగించుటవలన	0.067 ,,
5	అవిరిచే నడుపబడుచున్న సహాయకయంత్రముల విద్యుచ్ఛక్తిచే నడుపుటవలన	0.024 ,,
6	Improved surface condensers సహాయకయంత్రములు, వాడుటవలన	0.025 ,,
7	Better combustion due to pulverised fuel firing)	0.017 ,,
8	విద్యుచ్ఛక్తియంత్రములయొక్క air coolers నుండియు, oil coolers నుండియు వచ్చే hot wells గుండా ఉపయోగించుటవలన	0.008 ,,
9	Turbines Steam Cycle లో గలిగిన అభివృద్ధివలన	0.005 ,,
10	Boiler యొక్క నడవడిలో గలిగిన అభివృద్ధివలన	0.055 ,,
మొత్తము...		0.600 పానులు

* Whittaker's Electrical Engineers Pocket Book.

దీనివలన తేలిసదేవునగా నవీనప్రధానవిద్యుచ్ఛక్తిజనకాలయములలో ఒక K. W. H మొత్తము గల విద్యుచ్ఛక్తిని తయారుచేయుటకు ఒక పానుబొంబ మాత్రము ఖర్చుపన్నమాట. మరియొకవిశేష మేమనగా నీతైత్తెన్గనలపొందుటకు వేర్వేరుసహాయకయంత్రము లవసరమగుచున్నవి. ఈసహాయకయంత్రములకై విశేషధనము చెచ్చింపవలసియుండును. అందువలన పెట్టుబడిఖర్చు (Initial costs) పెరిగిపోవును. ఈ పెట్టుబడిఖర్చులలో గలుగు పెరుగు వలస భరించగలకై సామర్థ్యము మనవిద్యుచ్ఛక్తిజనకాలయమున కుండవలయును. లేదని ఈసహాయకయంత్రములయొక్క ఖర్చు అసలుప్రధానయంత్రములఖర్చును మించిపోవును. అందువలన నష్టము కలుగును.

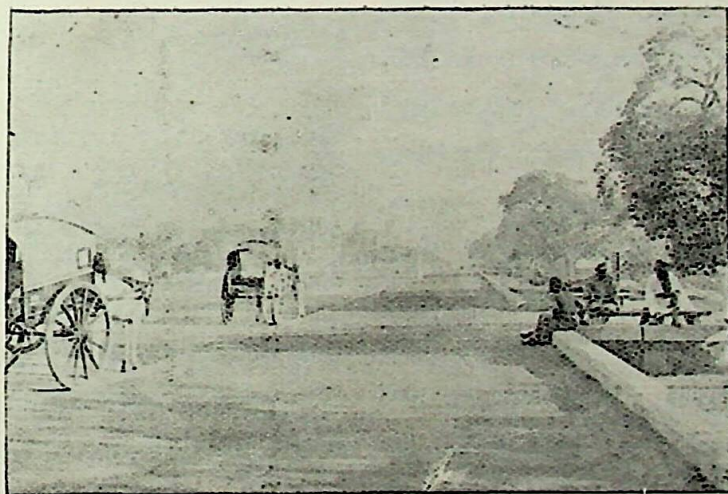
(4) ఒక్కొక్క ప్రదేశమున కొక్కొక్క విద్యుచ్ఛక్తిజనకాలయము వేర్వేరుగ నిర్మింపబడుటకుండు కొన్ని ప్రదేశములకు కలిపి యొక ప్రధానవిద్యుచ్ఛక్తిజనకాలయముని నిర్మించి వాటంతట నవే ననువగల విద్యుచ్ఛక్తిప్రసరణాలయముల (Automatic substations) నుండా విద్యుచ్ఛక్తి నాయాప్రదేశములకు పంచిపెట్టుట చాలాభారము. ఎందుచేతననగా వేర్వేరు జనకాలయములకు వేర్వేరుగ నవసరమగు ఉద్యోగస్థుల సంఖ్య తగ్గిపోవును. అవసరమగువ్యయము తగ్గిపోవును. మరియు నీవేర్వేరుప్రదేశములలో నొకేసమయమున ఆయాప్రదేశములకు వలయుకై మొత్తములు (Maximum demand) వాడబడవు. అందుచే మనప్రధాన విద్యుచ్ఛక్తిజనకాలయముపైబడు డిమాండు ఈవేర్వేరు ప్రదేశములయొక్క మొత్తపుతైత్తెన్గ ప్రమాణములయొక్క మొత్తముకంటె తక్కువగా నుండును. అందువలన మనప్రధానవిద్యుచ్ఛక్తి యంత్రాలయము ఈతక్కువ సామర్థ్యముగలదిగానే నిర్మింపవచ్చును. ఇందువలన లాభముగలుగుచున్నదని నేరే చెప్పనక్కరలేదు.

ఈపైవిషయముల నరసినయెడల యుఖ్యముగా నొకసంగతి బయల్పడగలను. ఏమనగా ఒకవిద్యుచ్ఛక్తిజనకాలయము, నవీనపరిస్థితుల ననుసరించి ఆర్థికముగా

లాభకరముగా ననువవలెనన్న అది ఒకనిర్దేశిత ఆర్థిక శక్తిసామర్థ్యము (A certain economic capacity) కలిగియుండవలెను. ఆసామర్థ్యము చాలవరకు తగ్గిపోయినయెడల తయారుఖర్చులు తగ్గించగలవారుల నొందజేయుట కష్టతరమగును. అందువలన విద్యుచ్ఛక్తిని తక్కువధరలకు పంచిపెట్టగలయవకాశము లుండవు. అందువలన ప్రజల కిప్పుకిప్పుడు విద్యుచ్ఛక్తిపై గలుగుచున్నటువంటి యుత్సాహము, విద్యుచ్ఛక్తి నిర్మాణములపైగల విశ్వాసము తీణింపగలవు. అట్లు కవేళ తీణించుచున్న వేమోనన్న యనుమానములకు తగు నివర్తనము లప్పుడే మనయాంగ్రదేశములో ననుపడుచున్నవి. విశాఖపట్టణమునకు విద్యుచ్ఛక్తిని సప్లయి చేయుటకు నిశ్చయింపబడి అప్పుడే రెండు మాడుసంవత్సరములైనది. నావినికీప్రకారము, ఒకకం పెన్ స్థాపించి ప్రజలలో పేర్లుపుచ్చుకొనమని కోరగా చాలమంది ఆర్థికవిషయములలో అనుమానమును, జంకును నెలిపుచ్చినారు. ఆఖరుకు హార్బరువారు సప్లయిచేయుటకును, ఆంగ్రంజనీరింగుకంపెనీవారి ప్రసరింపజేయుటకును (distribution) నిశ్చయింపబడినది. మావిజయనగరములో విద్యుచ్ఛక్తి సప్లయిచేయుటకు మాడువత్సరములక్రితమే గవర్నమెంటువారినుండి లైసెన్సు మ్యునిసిపాలిటీవారిచే తీసికొనబడినది. కాని బహుశా యీ అనుమానము జంకేవారిని నెనుద్రొక్కుచున్నదని యీ కొనుచున్నాము. అయితే అన్నిప్రదేశములలోను యీలాగున్నదని చెప్పుటలేదు. కాని యీయుదాహరణలు తప్పక ప్రజలలో నింకనుగల యవిశ్వాసమును మాత్రము తెలుపుచున్నవని చెప్పవలెను. అందువలన మనదేశము యొక్క భాగ్యదయును కోరువారెల్ల విద్యుచ్ఛక్తిని సాధ్యమైనంతతగ్గధరలకు యెట్లయిన నిష్పానున్నవాటిలో నున్నారు సగముధరలకు పంచిపెట్టగలవారగుల నన్వేషింపవలెను. ఎట్లయిన మన ఆంగ్రదేశములోని విద్యుచ్ఛక్తిజనకాలయములలో, ప్రైవేట్ముల ననుసరించుటకుగాను, ఒక్కటియు తగినంతశక్తిసామర్థ్యముగలదిగా లేదు. పైచెప్పినట్లు ఆర్థికముగా, అమ్మెడివారలకును, కొనెడివారికినిగూడ లాభకరముగా నుండ

వలెనన్న కడకు నూతనముగ స్థాపింపబడునవియైన ఈ పరిస్థితుల నాలోచించి, తగినంతశక్తిమంతములుగ నుండునటుల చేయవలెను. అయితే ఆర్థికశక్తిసామర్థ్యము (Economic capacity) ఎంతయుండువలెను అనువిషయము ఏయేధములలో నట్టివిద్యుచ్ఛక్తిజనకాలయములు నిర్మింపబడగలవో ఆయాస్థలములయొక్క ప్రత్యేకపరిస్థితులబట్టి మారవచ్చును. ప్రస్తుతము మనపట్టణములలోవలె యేయూరి కాయూ రొకప్రత్యేక విద్యుచ్ఛక్తిజనకాలయము నెలకొల్పుటకంటె కొన్ని పట్టణములయొక్కయు, పల్లెలయొక్కయు సమాహ

మునకు ఒకప్రధానవిద్యుచ్ఛక్తిజనకాలయము నెలకొల్పి వేరేవారు ప్రసరణాలయములగుండా ఆయాప్రదేశములకు విద్యుచ్ఛక్తిని ప్రసరింపజేయుటయే లాభకరముగా నుండునని నాయూహ. మరియు మనము గమ్యస్థానముగా పెట్టుకొన్న గ్రామవిద్యుద్దీపనమునకును (Rural electrification) గ్రామపునస్సృజనమునకును, అనువనమార్గ మిది యొక్కటియే అని తోచుచున్నది. పండితు లీవిషయముల పరిశీలించి ఆంధ్రదేశముయొక్క విద్యుద్దీపనమునకు మిక్కిలియనువనమార్గముల చూపుచురుగాక.

పొగమంచు

పి. తి. ఎస్.

రేకపల్లి సోమనాథశాస్త్రిగారు

బులుసు పాపయ్యశాస్త్రి

ఈ సోమనాథశాస్త్రిగారి వాడుకపేరు సోమప్పశాస్త్రిగారు. ఈయన తండ్రి సూర్యనారాయణ సోమయాజిగారు. సోమనాథశాస్త్రిగారికి ఇంచుమించు 30 సంవత్సరములవయస్సు ఉన్నప్పుడు వీరికుటుంబము తాళ్లపూడినుండి సత్యవరము చేరెను.

సత్యవరము విశాఖపట్నంజిల్లాలో తాండవీనదిబడ్డన తునిగ్రామముకు రెండు మూడు మయిళ్లదూరాన ఉన్నది. అది యిప్పుడు చెడిపోయి చిన్నఊరు అయి ఉన్నదిగాని, సోమనాథశాస్త్రిగారినాడు అది కాకరలపూడివారికి రాజధాని అయిఉండెను. గోదావరిజిల్లాలోని రామచంద్రపురములో రాజ్యముచేస్తూ ఉండిన కాకరలపూడివారి కుటుంబములోనివారు ముగ్గురు విశాఖ పట్నంజిల్లాలో చిన్నచిన్నరాజ్యాలు సంపాదించుకుని, ఒకటే సత్యవరములోను, మరొకరు అనకాపల్లిలోను, తక్కినవారు మెళుపాకలోను కోటలు కట్టుకుని తమతమ రాజ్యాలు ఏలుకుంటూ ఉండేవారు. ఈ మూడురాజ్యాలలోనూ సత్యవరరాజ్యమే ప్రబలముగా ఉండినట్టు కనుపడుతుంది. ఆరాజ్యము ఏలేరాజుగారికి ఆయనధైర్యశౌర్యాదులు మెచ్చి నిజాంవారు “పాయకరావు” అనేబిరుదు ఇచ్చిరి.

రేకపల్లివారు సత్యవరము చేరినప్పుడు అక్కడ రాజ్యముచేస్తూఉండిన రాజుగారు (శ్రీ) కాకరలపూడి అప్పలపాయకరాయనింగారు. ఆయన మనసోమప్పశాస్త్రిగారి విద్యాభిశయము చూచి ఆపండితుడికి ఆశ్రయమిచ్చి మాన్యాలిచ్చి సత్యవరములో నిలిపిరి. అప్పటికి సోమప్పశాస్త్రిగారికి వేదమున్నూ, తర్కాదిశాస్త్రములున్నూ బాగా వచ్చి ఉండెను. ఆయన సంస్కృతమున కవిత్యము చెప్పేవారు. రాజుగారు ఆయనను ఆస్థాన పండితుడుగా ఉంచిరి. రాజుగారికి తెనుగు కవిత్యమందు ఆదరము ఉండడము చూచి సోమప్పశాస్త్రిగారు వెలువలి గౌతరాజు అనే తెనుగుకవిగారివద్ద తెనుగు ప్రబంధాలూ, తెనుగువ్యాకరణమూ, ఛందస్సూ చదివి తెనుగునకూడా కవిత్యము చెప్పడము అలవాటు చేసుకున్నారు.

అంతట సత్యవరసంస్థానంలో ఆస్థాన కవిగా ఉంటూఉండిన శానంపూడి తిమ్మకవిగారు కాలంచేసిరి. ఆయనకుటుంబములో ఎవరున్న కవిపదముకు అద్భులయినవారు లేకపోయిరి. అందుచేత, అప్పటికి, తెనుగుకవిత్యము అలవాటుచేసుకునిఉండిన సోమప్పశాస్త్రిగారినే రాజుగారు ఆస్థానకవిగా నియమించి, తిమ్మకవిగారికి అంతకుమునుపు ఇచ్చి

ఉండిన 'దోసలపాడు' అనే అగ్రహారము సోమ ప్పశాస్త్రిగారికి ఇచ్చిరి. ఆ అగ్రహారము మొన్న మొన్నటివరకూ సోమప్పశాస్త్రిగారి కుటుంబమువారే అనుభవిస్తూఉండిరి. ఆయన మాన్యాలు ఇప్పుడున్నూ ఆయనవారసులే అనుభవిస్తూఉన్నారు.

సోమప్పశాస్త్రిగారు సంస్కృతమున 'ప్రద్యుమ్నాభ్యుదయము' అనే కావ్యము న్నూ, తెనుగున 'రుక్మవతీపరిణయము' అనే ప్రబంధమున్నూ రచించిరి. ఆగ్రంథమును అప్పటిప్రభువయిన శ్రీగోపాలపాయకరాయ నింగారికి అంకితము చేసిరి.

ఒకప్పుడు ఆయన విజయనగరంవెళ్లి మహారాజులుంగారి దర్శనము చేసిరట. నాడు శ్రావణపౌర్ణమి అయినందున మహారాజులుంగారు పండితసభ చేసి బ్రాహ్మణాశీర్వచనము పొందుతూ ఉండిరట. ఆసభలో వేదశాస్త్ర వేత్తలను కుడిప్రక్కనున్న, కవులను ఎడమప్రక్కనున్న కూర్చుండబెట్టి రట. సోమప్పశాస్త్రిగారు సత్యవరంలో ఆస్థానకవిగా ఉండి వెళ్లినవారుగనుక ఆయనను ఎడమప్రక్కకవులలో కూర్చుండబెట్టిరట. ముందు వేదవేత్తలు వేదమంత్రములతో ఆశీర్వదించిరట. తరువాత కవులు పద్యాలతో ఆశీర్వదిస్తూ ఉండిరట. సోమప్పశాస్త్రిగారివంతు వచ్చినప్పుడు ఆయన వేదమంత్రముతో దానికి స్పష్టముగా అర్థముచెప్పతూ ఆశీర్వదించిరట. మహారాజులుంగారు విని ఆనందించి

ఆయనను వేదవేత్తలబారులో కూర్చుండబెట్టి సత్కరించి శాలుజోడాలు మొదలయినవి బహుమతిచేసిరట.

సభ చాలించినతరువాత సోమప్పశాస్త్రిగారు బసకు వెళ్లుతూఉన్నప్పుడు కోట గుమ్మమువద్ద బ్రాహ్మకడు

“అప్పా, రేకపల్లిసో

మప్పా, విబుధాళిపాలి యమృతపులప్పా, ఒప్పల నీకవితలు వె [లన్.”

న్నప్పాలకు సాటివచ్చు-నా, బళి! రుచు అని చదివెనట. సోమప్పశాస్త్రిగారు నాటి సభలో మహారాజులుంగారు తమకు దయ చేసిన శాలుజోడా ఆబ్రూజుకు ఇచ్చివేసిరట. మహారాజులుంగారు ఆమాటవిని మర్నాటి సభలో, “సోమప్పశాస్త్రి, మేమిచ్చినశాలుజోడా కోటదాటలేదట?” అనిరట. “మహాప్రభూ, తమయీవి కోటేకాదు సత్తనము ద్రాలూ దాటినది.” అని సోమప్పశాస్త్రిగారు జవాబు చెప్పిరట. మహారాజులుంగారు ఆమాట చమత్కారముకు సంతోషించి మరొకశాలుజోడా బహుమానము చేసిరట.

సోమప్పశాస్త్రిగారు తిరిగి సత్యవరము చేరి ఆ మరణమున్ను అక్కడనే ఉండిరి. ఆయన ౯౦ సంవత్సరాలు జీవించిరట. ఆయనకు మూడువివాహాలు అయ్యెను. మూడో వివాహము లరవైయోయేట అయ్యెను. ఆ పెళ్లి కాగానే ఆయన పెళ్లికూతురుని తీసుకుని రాజదర్శనానికి కోటలోకి వెళ్లిరట.

అక్కడ రాణీగారు, “తాతగారూ, పెళ్లి కూతురిపే రెవరండీ?” అని అడిగిరట. పెళ్లి కూతురిపేరు పాపమ్మట. సోమప్పశాస్త్రిగారు “పెళ్లికూతురిపేరు చెప్పితే పాపమా?” అనిరట. రాణీగారు తములపాకులూ చెక్కలూ తెప్పించి పెళ్లికూతురిచేత చిలుకలు చుట్టించి సోమప్పశాస్త్రిగారికి ఇప్పించి తాంబూలము వేసుకొమ్మనిరట. అప్పటికే పళ్లుడిపోయి బోసి నోటివాడయిఉన్న శాస్త్రిగారు చెక్కలు నమలలేక దిక్కులు చూస్తూఉండిరట. రాణీగారు చూచి, “తాతగారూ, నూరిప్పిస్తుమా?” అనిరట. “ఏలినవారు నూరిప్పిస్తే కడమ పదారూ ఎవరిప్పిస్తారు అమ్మగారూ?” అని సోమప్పశాస్త్రిగారు అని రట. రాణీగారు నవ్వుకుని నూటపదారు లిచ్చిరట.

సోమప్ప శాస్త్రిగారున్నా అడిదము సూరకవిగారున్నా సమకాలీనులు. వారు పరస్పరమూ ఈర్ష్యగలిగి ఉన్నట్లు కనపడుతుంది. వారు ఒకరినొకరు ఎత్తిపొడుచుకుంటూ చెప్పినపద్యాలు కొన్ని యీదిగువ వ్రాస్తున్నాను.

సూరకవిగారు

కం. తెలుఁగుకవిత్వపుమర్మము
కల నెఱుఁగని శుష్క-తర్క-కర్క-శమతికిఁ,
దెలిసె నొకయింతుకించుక
వెలువలిగొతన్నకృపఁ గవిత్వపుజాడల్.

సోమప్పశాస్త్రిగారు

గీ. తర్క-కర్క-శబ్దధృతై తగినవారి
కేమసాధ్యమటంచు నూహింపరాదె?

తెనుఁగుముక్కలు నాల్గైదు తెలిసి తాము
కవుల మనుకొన్న వెతిపాడెగట్లు మదిని.

సూరకవిగారు

కం. ఏమేమో శాస్త్రంబులు
తా మిక్కిలిసతికినఁ సతకనీ, కవితా,
సామర్థ్యంబున నెన్నఁగ
సోముని జృంభణముగలదె సూరునియెదుటన్.

సోమప్పశాస్త్రిగారు

గీ సోమశబ్దార్థ మెఱుఁగని శుంతవగుట
వదరితివిగాని సూరుని రదనపాలి,
రాలఁ దన్నినసోముని లీలఁ దెలియ
వైతి నీగుట్టు బయలగుననుచుఁ గుకవి.

సోమప్పశాస్త్రిగారు బ్రతికిఉండగానే, ఆయనవల్ల రుక్మవతీపరిణయము కృతిపొందిన గోపాలపాయకరాయనింగారున్నా, ఆయన సోదరుడు రామభద్రపాయకరాయనింగారున్నా, తరువాత ఆరాజ్యము ఏలిన అప్పలపాయకరాయనింగారున్నా గతించిరి. రాణులు అత్తకోడల్లు మరికొన్నాల్లు కోటలో ఉండిరిగాని ఆరాజ్యము కొన్నాల్లకు విజయ నగరమువారికి దక్కినను.

సోమప్పశాస్త్రిగారు సన్నయిసింది రెండేళ్లు బ్రతికి సిద్ధిపొందిరి. ఆయనకవితా ధోరణి తెలుపుటకు కొన్ని పద్యాలు రుక్మవతీ పరిణయమునుండి యీదిగువ వ్రాస్తున్నాను:

సీ. ఘనతరామీరవా హినులకు జీవన
ప్రదమయ్యె నెవ్వని భవ్యశరధి

వీరవజీరు తే జోరాశికి సహాయ

మై యొప్పె నెవ్వాని యాశుగంబు

తతనిజామాభీల చతురంగబలసము

ధారకం బెవ్వాని భూరిశక్తి

ఖానసంగతరణ క్రమ సాహసస్థితి

దనరిన బెవ్వాని ధర్మకలన

మని మహమ్మదుకుదుపుశా హాశ్వపతికి

బ్రాణధార యెవ్వాని కృపాణధార

యతని నుతియుండు దరమే మాధ్యమికలోక

రక్షు సప్తలపాయకరాయఘనుని. ౧-౮.

ఉద్యబ్బలదివాకరప్రతిముఁ బ్ర

ద్యుమ్నాఖ్య నిబ్బలకుఁ

సద్యోజాతశివేక్షణానలశిఖా

సంత్యక్తపూర్వాంగుఁ డే

తద్యోగాంతనవీనవిగ్రహుఁడు కం

దర్పండు వీడంచు దు

జ్ఞోద్యోగంబున శంబరాఖ్యదనుజుం

ఊహించి మాయాగతిన్. ౨-౮.

ఆపురిదివ్యసాధనిక

రాంచితకాంచనపుత్రికల్ కర

స్థాపితరాజరత్నకల

శంబులచే ననిశంబుఁ దత్పుర

స్త్రీపరిశోభిరూపముల

రీతికి నోడి జలాహృత్తిక్రియా

వ్యాప్యతిఁ దాల్చియున్నయమ

రాంగన లచ్చటనుంటఁ బెల్చెడున్.

ఆంధ్రవాఙ్మయ సూచిక

(ముద్రితాముద్రితగ్రంథముల పట్టికలు)

ఈ పుస్తకమున ౧౯౨౭-వ సంవత్సరము చివరవరకు అచ్చయిన తెలుగుపుస్తకములపట్టిక ఒకటి, ఆపుస్తకములను వ్రాసినవారి పట్టిక ఒకటి, విషయమునుబట్టి విభాగించి ఆయా విభాగములక్రింద వచ్చిన పుస్తకముల పట్టికలు, ఇంకా కాకినాడ ఆంగ్రెసాపీఠ్యపరిషత్తు లైబ్రరీలోను, రంజాపూరు సరస్వతీ లైబ్రరీలోను, చెన్నపురమున ఓరియంటల్ లైబ్రరీలోను ఉండే వ్రాతపుస్తకములలో ఇప్పటికి అచ్చుకాకుండ ఉన్న తెలుగు పుస్తకముల పట్టికలును, ప్రత్యేకము అకారాదిగా ఉన్నవి. ఆంధ్రవాఙ్మయవిమర్శనరూపమయిన ప్రకాశకుల శీతిక ౧౦౮ పుటల పరిమితిగలది యీ పుస్తకమున ఉన్నది.

తెలుగుభాషలో పుట్టిన పుస్తకములను, వానిలో, ఈపుస్తకము ముగియునప్పటికి అచ్చయినవానినీ, కాని వానినీ తెలిసికొనుటకు ఈ సూచిక చాల ఉపయోగకరము.

భారతీసైజు పుస్తకము, పుటలు ౬౨౦, మంచికాగితములు వెల రు. ౧-౦-౦ మాత్రమే.

మేనేజరు, ఆంధ్రగ్రంథమాల, నెం. 7, తంబుశెట్టివీధి, మద్రాసు.

తేజోలేఖనము (PHOTOGRAPHY)

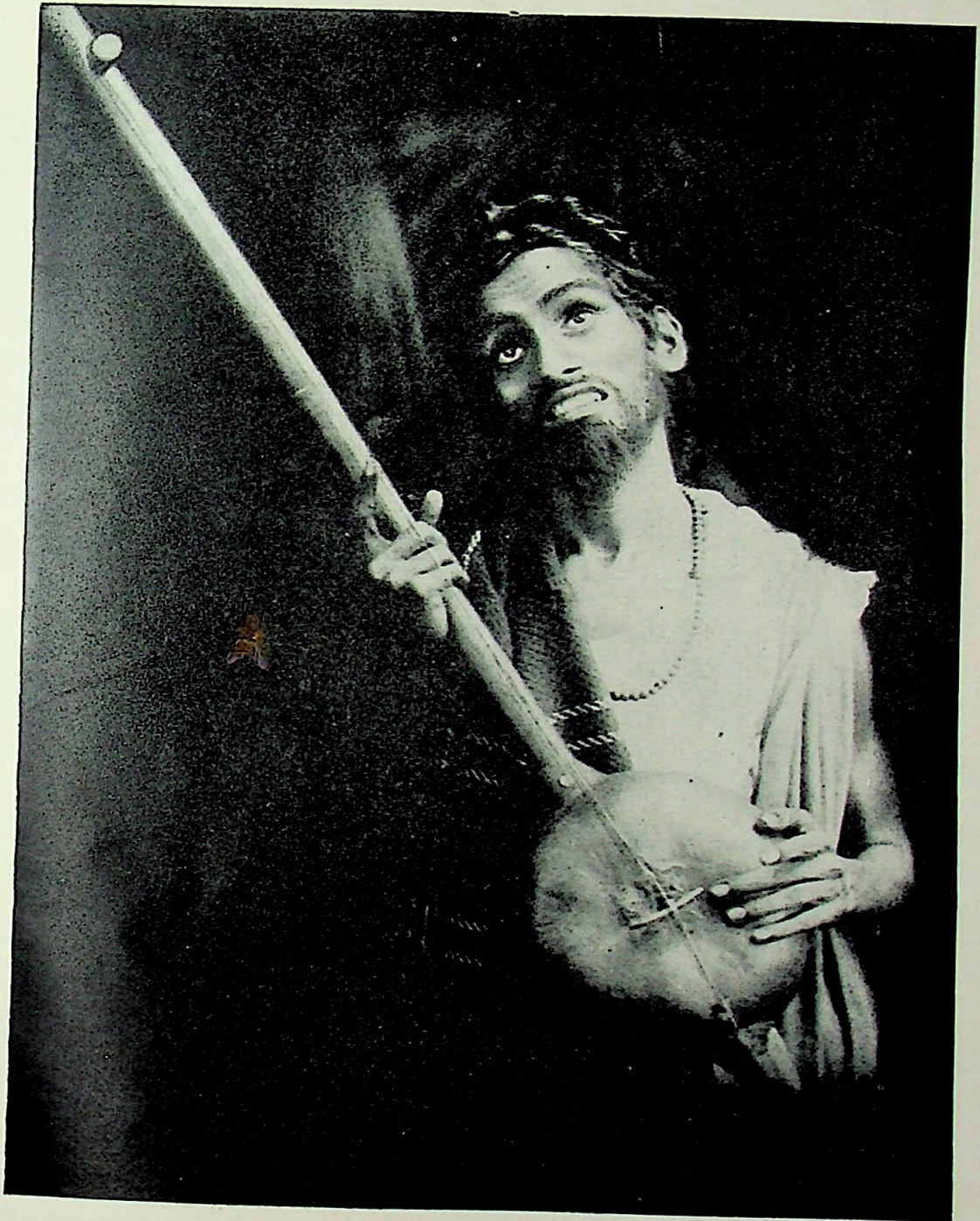
కే. కృష్ణమూర్తి

ఈ వ్యాసములో ఉండేవిషయాలు దీనియందు అభిరుచి ఉండే ప్రతివ్యక్తికి తెలిసి ఉంటవి. కొంతమంది “ఇదేమిటా మీకు అందరికీ తెలిసిన విషయాలే రాస్తున్నాడే!” అని ఆశ్చర్యపడవచ్చు. (ఒక నాటకాన్ని పేజీలతరబడి విమర్శిస్తూ ఒకాయన చివరకు దాన్ని నాటకమని తేల్చాడు! మరొకాయన డు, ము, వు, లు ప్రధమావిభక్తి అన్నాడు పదిపేజీలైన తర్వాత!) మరికొంతమంది “ఇది బాగానే ఉన్నది. కాని ఇటువంటిదే ఈమధ్య ఒకాయన రాశాడు.” అనుకోవచ్చు. కాని ఈవిషయాలనుగురించే మరియొకవ్యాసం బయలుదేరాల్సివస్తుంది. ఇటువంటివి తప్పవు.

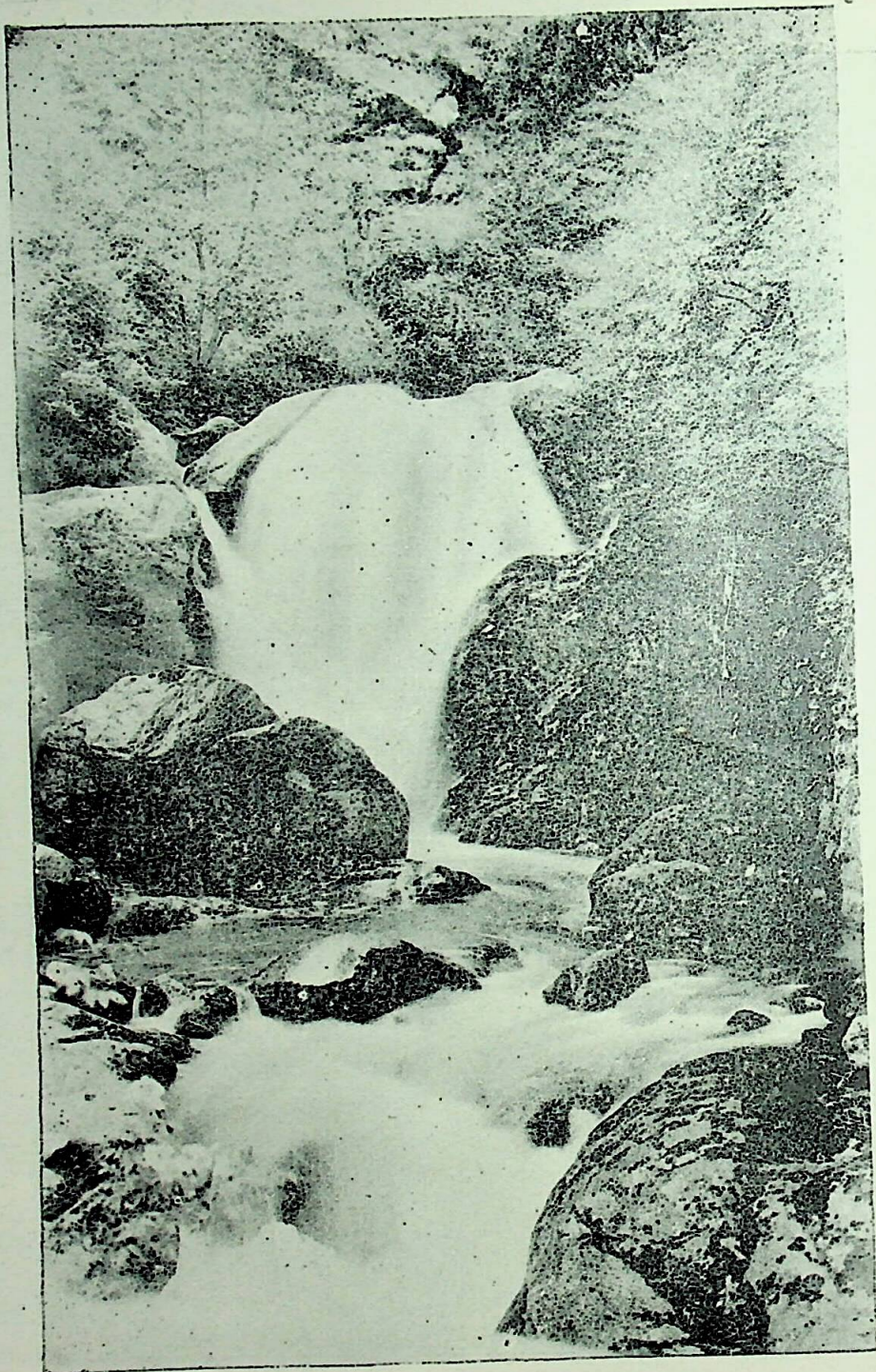
హిందూదేశంలో దీనివిషయం తెలిసినవాళ్లు చాలతక్కువమంది ఉన్నారు. ఇతరదేశాలలో పోల్చి చూస్తే కొంచెము తెలిసినవాళ్లు బొంబాయిపైడున ఉన్నారు. ఇక ఆంగ్లదేశంలో అసలు లేరేమో! ఇతరదేశాలలో దీనిమీదనే జీవిస్తున్న వాళ్లున్నారు. Professional Photographers విషయం గాదు నేను చెప్పేది.

కొంతకాలంక్రింద Photography అంటే చాల గొప్పవిషయముగా ఉంటుండేది. కాని ఈమధ్య దీనియందు చాలమందికి అభిరుచి కలిగింది. దీనికి కారణం మంచి కేమేరాలు తక్కువఖరీదులో రావటం, మంచి ఫిలిమ్మరాలవటం. ౧౯౩౧, ౩౨, ౩౩ సంవత్సరాలలో Photography ఎంతన్నా వృద్ధిపొందింది. రకరకాల కేమేరాలు వచ్చినయి. ప్రతిపనికి పనికొచ్చే కేమేరాలున్నయి. Photography సులభమయింది. ఇదివరకంతశ్రమ పడనక్కరలేదు. వీటి నన్నిటిని గమనించి మనదేశంలోఉన్న Photographers వీటి advantage తీసుకుంటున్నారా? నా కనుమానం.

ఈ Photography ని గురించి జనానికి ఎన్ని దురభిప్రాయాలుండాలో అన్నీ ఉన్నయి. కొంతమంది ఉద్దేశ్యం కేమేరను చేత్తోపట్టుకుని ఒత్తితే దిగుతుంది బొమ్మ అని. వీళ్లని “Button pressers” అంటారు. కాస్త్రుజ్ఞులు తయారుచేసిన ఫిలింమీద బొమ్మ తీయటం వీళ్ల పని. నాలుగుబొమ్మలు తీయటం చేతకాగానే మామూ Photography విషయం తెలుసునని మురిసేవాళ్లకి దానివిషయం ఏమీ తెలియదు. వీళ్లు అదృష్టంవల్ల మంచిబొమ్మలే తీయ్యచ్చు కాని వీటిలో జీవం ఉండదు. పైగా బొమ్మ సరిగా వస్తుందో రాదో సమ్యక్ం లేదు. వీటిని చూచే తృప్తిపడేవాళ్లు సో బ్రాహ్మణులు ౩౫ రూపాయల ఉద్యోగంతో సంతోషించేవాళ్లు. వున్నవూరు చాటనివాళ్లు. మంచి విషయాలను మన కక్కరలేనప్పుడు తెలుసుకోటం అనవసరమనేవాళ్లు. Professional Photographers ను చూడండి. వాళ్ల ఫోటోలు ఎంత అందంగా ఉంటుయ్యో! P. O. P. పేపరు మీద Print, పూజల Mount, ఓ కావలసినంత Artistic గా ఉంటుంది! మావా డొకడు ఫోటో తీయించుకుంటే వాడిచుట్టును retouch చేసి Boot polish చేసినట్టు చేశాడు. Oliver Cromwell దగ్గరికి ఒకడొచ్చితన్నీ Paint చేస్తానన్నాడు. “Paint me as I am or I will not give you a penny” అన్నాడు. Cromwell దొర. ఆయన వంటినిండా ఎక్కడ చూచినా కత్తిపోట్లే! Natural గా ఉంటే ఎంత అందంగా ఉంటుందో ఊహించుకోండి. కాలేజీలో ఒక లేడీ మూడంటునిండా Face powder కొట్టుకుని వచ్చేది తెల్లగా. మళ్లీ ఇంటి కెళ్లేటప్పుడు నల్లగా ఉండేది. నాకు మటుకు ఇంటి కెళ్లేటప్పుడే బాగుండేది. Artificial beauty ఏమీ బాగుండు. Professional photo-

బిచ్చగాడు.

హిమాలయర్పురి

graphers కు వాళ్ల గురువులు ఈ plate వాడు, ఈ Exposure ఇయ్యి అని చెప్పినట్లు తోస్తుంది, మన పెద్దవాళ్లు 'అబ్బాయి' పిల్ల సమర్థాడక మనుషే పెళ్లి చెయ్యి; లేకపోతే కృష్ణలో ఇల్లు కట్టుకోవలిసాస్తుంది, అని చెప్పినట్లు. లేకపోతే వీళ్లకి ఇంకో Camera, ఇంకో స్టేటూ ఇస్తే కళ్లు ధైరవులు ఎందుకు కమ్మరి? కాల్గెందుకు వణకాలి? అయితే వీళ్లలోనూ గొప్పవాళ్లు లేకపోలేదు.

Photography లేకపోతే ప్రపంచం సాగదు. ఇది ప్రతి డిపార్టుమెంటుకూ అవసరం. డాక్టర్లకు X-ray photography కావాలి. స్టేజర్లకు అవతలి పార్టీవాళ్లు ఇద్దరు మాట్లాడుకున్నట్టు సాక్ష్యానికి ఫోటో ఉంటే కేసు గెలుస్తుంది. తోటలు చెట్లు పీకితే క్రిమిన తగా ప్రాసీసు కావటానికి Photograph కావాలి. బజార్ల వెంటచెళ్లే ఆడవాళ్లని ఫోటోలు తియ్యాలి. మేడలెక్కి దొడ్లోవాళ్లని ఫోటో తియ్యాలి. దస్తా వేజాలని ఫోటో తియ్యాలిసాస్తుంది. వర్తకులకు Magazines లోనూ, పత్రికలలోనూ advertise చెయ్యటానికి ఫోటోలు కావాలి. వారు రనసేల, ప్రతి వారికీ ఫోటో అవసరం.

ఈఫోటో గ్రాఫీని నేర్చుకుంటున్నవాళ్ల ఆలోచనలు చాల తమాషాగా ఉంటాయి. వీళ్లు ఆ కేమెరాతో వచ్చే Instructions చదవలేమా ననిపిస్తుంది. కొంచెము తెలిసినవాణ్ణి పక్కన పెట్టుకుంటే ఏమీ తెలియకుండానే ౧౨ బొమ్మలకు ౧౨ మంచిబొమ్మలు తియ్యచ్చు. ఇది కొందరికి నామర్దా. వాళ్లు గొప్పవాళ్లయినతర్వాత తమకు గురువని వొప్పుకోవలసి వస్తుందేమా! అటువంటిభయ ముక్కలేదు. నామటుకు నాకు ఎవ్వరూ తెలిసినవాళ్లు లేకపోవటంవల్లనూ, ఒకవేళ ఉన్నా వాళ్లకోసం తిరిగి వెతకలేక చాలడబ్బు తగలే కాను. మంచిబొమ్మలు నమ్మకంగా తీసేటప్పటికి చాల కాలం పట్టింది. ఎన్నిసార్లు చంద్రుణ్ణి ఫోటో తీసినారా లేదు. దక్షిణాఫ్రికాలో ఒకడు ఫోటోతీసి Film ను ఆపన్న ఎండలో తీసిమాస్తే పచ్చగాఉంది. వాడు

వెంటనే దాన్ని అమ్మినవాడిదగ్గరికి పరిగెత్తి తీసుకెళ్లి తను నల్లనిఫోటోలను స్వయంగా చూచాననీ తన్ను వాడు మోసం చేశాడనీ గోలచేశాడు!

మావా డొకడు ఫోటోలు తియ్యటం నేర్చుకుందా మనుకున్నాడు. అయితే వాడికి ఎవరినీ అడగటం ఇష్టంలేదు. ఎట్లాగురా మరి అన్నాను. వాడు చెప్పాడు: "పదిరూపాయలు ఖర్చుపెడితే అదే చేతవుతుంది. (నలుగురిని చంపితే వైద్యుడయినట్లు) ఒకసారి ఫోటోతీసి చూచేది. Out of focus అయితే ఈతడవ కొంచెము దగ్గరపెట్టితియ్యాలి, మరి దగ్గరయితే కొంచెము దూరంపెట్టి తియ్యాలి; Under exposure అయితే ఈతడవ కొంచెము Exposure ఎక్కువ తియ్యాలి; Over exposure అయితే కొంచెము ఈ తడవ తగ్గించాలి; ఎట్లాగంటే అన్నం బిరునెతే కొంచెము నీళ్లు ఎక్కువ పొయ్యాలి. మరి మెత్తనెతే కొంచెము నీళ్లు తగ్గించాలి". అట్లా ఫోటోలు తీస్తాడు! కేవలం అట్లాకాకుండా తెలిసినవాళ్లని రెండుమాడు సార్ల దాకా దగ్గి రట్టేపెట్టుకోటం మంచిది.

ఇక ఫోటోలు తియ్యటం నేర్చుకున్న తరువాత వచ్చే ఆలోచనలు మరి తమాషాగా ఉంటాయి. వీచి వొడ్డున నూర్యోదయం చాల బాగుంటుంది మరి. ప్రక్కన ఒకపడవ ఉంటుంది వీడి ప్రాణానికి. కొంచెము దూరంలో చేపలుపడుతూ ఉంటారు కొంత మంది. ఈచూడు విడివిడిగా తీస్తే బాగానే ఉంటువి, నాటకంలో ప్రతివాడిపార్టూ బాగున్నట్టు (మంచి యాక్టర్లున్న నాటకంలో) కాని ఈచూడు కలిపి తీస్తే బాగుండదు. ఈచూడు ఉన్న ఫోటో అర్థం కాదు. కన్ను ప్రతిదానిమీదికీ తిరుగుతుంది. అసలుఫోటోలో ఏమన్నాఉన్నదేమా నని దేనికోసమా వెతుకుతుంది. బహుశా నాలుగోదానికోసమేమా! ఇటువంటివి పనికిరావు.

మంగళగిరి గాలిగోపురం తీస్తే బాగానే ఉంటుంది. కాని అది బొమ్మలో కుక్కువమినార్ అల్లే ఉంటుంది! బొమ్మచివర డయగ్నల్ గా ఒక పాకా

బొంగో ఒక ఎలక్ట్రిక్ దీపమో ఉంటుంది! తర్వాత బొమ్మలో ఒకవైపున ఎత్తాటిచెట్టుకాని మరొకవైపునాగాని ఉంటే రెండోవేపు కూడా అంత ఉండక్కర్లేదు. ఎదన్నా ఉంటే బాగుంటుంది. లేకపోతే తిరపతిలో చుక్కలపర్వతంమీద ఉన్న దోరీఅల్లే ఉంటుంది బొమ్మ! నదులుగాని, సముద్రంగాని, ఏదన్నా సీక్ గాని తీసేటప్పుడు Horizon అంతమధ్యగా ఉంచకుండా కొంచెము పైకో కొంచెము కిందికో వచ్చేటట్టు చేయటం మంచిది. ఇటువంటివి రెండుమూడు చిన్నవిషయాలు గమనిస్తే మంచిబొమ్మలు తియ్యచ్చు.

ఇక బొమ్మలను Competitions కు సంపించటం. వీటినిగురించి కొన్ని Magazines లోనూ, పుస్తకాలలోనూ సలహా లున్నవి. మనకు బహుమతులు రానప్పుడు 'బహుమతులు అన్నీ పెద్దవాళ్ళకే పోయినవి. అభిమానం జూపారు.' అని మనం ఆనటం సహజం. అట్లా ఆనవద్దు, నీవగ్గిర Merit ఉంటే తప్పక వస్తుంది అని ఒక Magazine అంటుంది. కాని నా అభిప్రాయం ఈరెండింటిలోనూ నిజమందని. ఒక్కసారి పంపితే బహుమతి రాకపోతే పంపటం మానవద్దు. Try Try again is the motto of the genuine amateur. ముఖ్యంగా పంపేటప్పుడు బహుమానం Expect చెయ్యద్దు. తప్పుకుండా disappointment కలుగుతుంది. ఇది నాస్వానుభవం. మూడేళ్లనుంచి ఒక weekly కి బొమ్మలుపంపిస్తూ ఇంతవరకు నాలిగింటిని publish చేయించగలిగాను. ఇప్పుడు బొమ్మ పంపితే అది ఎప్పుడు తిరిగివస్తుందా అని కనిపెట్టుకుంటాను.

౨

కళలో జీవితం ఉంది. కళే జీవిత మనవచ్చు. చాలమంది కళను గుర్తిస్తారు. కొంతమంది అర్థంచేసుకుంటారు. కాని చాల కొద్దిమంది అర్థంచేసుకుంటారు, గుర్తిస్తారు. కళలో కళోపాసకుని భావంగాని, ఉద్దేశ్యంగాని కనపడకపోతే అసహ్యంగా ఉంటుంది. "It is an expression of one soul talking to another and precious according to the

greatness of the soul that utters it (Ruskin)" ఒక గ్రంథకర్త పుస్తకాలు చదివితే వాడు చెప్పేవిషయాలు సేర్పుకోవాలి; వాటిని గమనించాలి. అవిషయాలనుబట్టి ఆవ్యక్తిని మనస్సులో సృష్టింపచేసుకొనేటట్టుండా లా పుస్తకాలు. లోకానికి message ఇయ్యలేని గ్రంథకర్తల జీవితం వ్యర్థం. కాగ్లయిలు Abbot sampson రాశాడంటే ఎలెక్షన్లంటే తన అభిప్రాయం వెలిపుచ్చాడు. కళోపాసకుని ఉద్దేశ్యమెప్పుడూ ఇతరులకు తన అభిప్రాయాలను కళవ్వారా transfer చెయ్యటం అయిఉండాలి. అట్లా చేసినవాడే ధన్యుడు. "Intelligent and enthusiastic search for beauty in nature interrupted by beauty in art is the worthiest of all pastimes." (F. C. Tilney)

Photography కళ అవునా కాదా అని ప్రశ్న. ఇదివరకు చెప్పినట్టు దీన్ని గురించి చాల దురభిప్రాయాలున్నవి. అట్లా బొమ్మలు తియ్యచ్చు కాని వాటిలో జీవంగాని కళగాని లేదని మరచిపోవద్దు. Photo artist ఉద్దేశ్యం తన అభిప్రాయాలను, Emotions ను తన బొమ్మలయందు ప్రతిబింబించి చూచేవారిచేత వాటిని గుర్తించేయాలి. ఆబొమ్మ నది కానీయండి, కొండకానీయండి, పూరిపాకా కానీయండి ఎదైనా కానీయండి. మనుష్యుని గుర్తుపట్టగలిగేటందుకే పనికొచ్చే బొమ్మలలో కళ లేదు. ఇటువంటి వాటివల్ల కళయొక్క ఉద్దేశ్యం, గౌరవం పోతుంది.

మనిషి ఎప్పుడూ ఒకరిని అనుసరించి కాని పైకి రాలేదు. స్వతంత్రంగాకన్న అనుసరించే మన మేది సేర్పుకున్నా. తెలిసో తెలికో ఇంతమటుకు Photography ని Mechanical art అనుకుంటున్నవారి నందరినీ వారి ఉద్దేశ్యానికి కొంచెము పక్కకు తిప్పమని కోరుతున్నాను.

ప్రపంచకంలో ప్రతిమనిషికి కొంచెము కాకపోతే కొంచెమున్నా తెలివి, కళాజ్ఞానం ఉంటుంది. ఎంత అసహ్యంగా సంగీతం పాడేవాడికైనా ఒకమంచి

సంగతి పడితీరుతుంది. వీటిని వృద్ధి చేసుకోకపోవటం మనది తప్పు. కొంతమంది క్షిణానం చాల ఎక్కువగా ఉంటుంది. అసలు నిజమైన Art మెల్లిగాను, తెలివిగాను అలవాటు చేస్తేనేగాని రాదు. ప్రపంచంలో ఇంతమటుకు అప్పటికప్పుడు పుట్టే శక్తి చాల వైకి తీసుకొచ్చినవాడు లేడు. Art for art's sake అన్నారు. కనక మనం photography ని practise చేస్తే తప్పకుండా succeed అవుతాం.

Pictorial photography చాల కష్టమనికాని, అర్థం కావనికాని మనం ఎన్నడూ అనుకోవూడదు. మామూలు photo లను చూచి ఆనందించేవాళ్లు, నాటకాలలో లల్లాయిపదాలను విని సంతోషించేవాళ్లు ఒకటేజాతి. వీళ్లకు మంచి సంగీతంలో ఆనందం లేదు! మంచిసంగీతం అర్థంకానట్టు లల్లాయిపదా లర్థమయినట్టు! photography కి కావలసిన వస్తువులను గురించి సంతృప్తంగా ముందర ముఖ్యంగా తెలుసుకోవాలి. వాటితో ఎటువంటి effects కలుగుతవో తెలియాలి. కామేరాతియ్యగలిగిన బొమ్మ మన కవసరం కాదు. మనకు కావలసినబొమ్మ మనం తయారు చెయ్యాలి. ముఖ్యంగా మంచిబొమ్మలను చూచి ఆనందించగలగాలి; విమర్శ చెయ్యాలి. Picture కి record on Sensitive material కు భేదం కనిపెట్టాలి. వీటిని గురించి ముఖ్యంగా చదవాలి. తన బొమ్మలను తనే విమర్శించుకోవాలి. కళమీద పుస్తకాలు చదవాలి (వాటిలో photography విషయం లేకపోయినా సరే). ఇవన్నీ చేస్తే కళాజ్ఞానం, instinct for sound composition వ్యక్తిలో తప్పకుండా కలుగుతవి. దేనినైనా చూడగానే దాన్ని గుర్తిస్తాడు.

ఈ instinct ప్రకృతిలో ఉన్న చిత్రములను చూసి అర్థంచేసుకుని ఆనందిస్తున్నాడీ పెరిగి ఇది వరకు తాను చూచి ఆనందించలేని వాటిల్లో గొప్ప గొప్ప విషయాలు గోచరిస్తవి. తాను ఇదివరకు మెచ్చుకున్న వాటిలో అసహ్యమైనవి ఎన్నో కనబడతవి. వ్యక్తి

మారుతాడు. హుక్కాపీల్చినతర్వాత సిగరెట్టు కాల్చినట్లుంటుంది! ఇవన్నీ కాగానే Photography కులాసాగా తీసి ఆడవల్లకు చూపి ఆనందించటానికే కాదు నిన్నీ దీని ఆధారంగా చేసుకుని దాని ద్వారా తన సంతోషాన్ని, దుఃఖాన్ని లోకానికి తెలియపరచవచ్చుననీ గమనిస్తాడు. కళంటే ఏమిటి? భావాన్ని చిత్రించటమేకదా!

నాఉద్దేశ్యం దీన్ని అందరూ గమనించి మన దేశంలోకూడా Photography అంటే ఏమిటో తెలిసికొని ఆనందించి దాన్ని వైకి తేవలసినదని కోరుతున్నాను. తెలుగులో దీన్నిగురించి పుస్తకాలు లేవు. పత్రికలు లేవు. అసలు దీనికి విలువే లేదు. ఇవన్నీ కావాలి. Photographic exhibitions పెడితేగాని అందరూ దీన్ని చూచి దానిలో ఉన్న కళను గుర్తించరు. ఒక ఊళ్లో ఇద్దరు Photographers ఉంటే ఎవరు బొమ్మలు బాగా తీస్తారని వాదన వద్దు.

ఇద్దరిబొమ్మల్లో ఏవి బాగున్నవి ఏవి బాగా లేవు అని విమర్శించుకోండి. ఒకళ్ల కొకళ్లు సహాయ పడండి. ఒకళ్ల Camera లు ఒకళ్లకు ఇయ్యచ్చు. ప్రాణంపోదు. నలుగురూ కలిసి ఒక ఎసోసియేషన్ గా తయారయి పత్రికలూ, పుస్తకాలూ తెప్పించి చదివి, జ్ఞానాన్ని వృద్ధిచేసుకుని ఆంధ్రదేశంలో కూడా Photographic art ను వైకి తీసుకురండి.

ఈఉద్దేశ్యంతోనే బొంబాయిలో కొంతమంది కలిసి First All India saloon of photography ని నవంబరు ౧౯౩౩ లో Exhibit చేశారు. హిందూ దేశంలో ఇటువంటి విషయాల్లో ఇదే మొదటిది. ఈ బొమ్మలను చూచి inspiration కలిగి కొన్నివేల మందిలో ఇద్దరు మంచి artist లు తయారయినా వీటి aim succeed అవుతుంది. దీనికొచ్చిన బొమ్మలలో కొన్ని చాల బాగున్నవి. ఆబొమ్మలలో సంగబొమ్మలు విదేశాలలో జరిగే Exhibition లోకి కూడా తీసుకుంటారని బొంబాయిలో వాళ్లు చెప్పారు.

గొప్పవా రవవచ్చు కాని

౨

ఓం-జాగ్రత్సమస్తాకృతదక్షిణవామభాగాం
స్వప్నస్వభావపరిక్షస్తజఘన్యభాగాం,
తుర్యాతితుర్యఘటితాననహృత్ప్రదేశాం
ప్రాణేశ్వరీం పరశివస్య పరామృశామః.

శ్రీమాతృకాచక్రవివేకః

నిదురవలె, నిదురలో నొదవుస్వప్నమ్మువలె,
అడుగునడి లేక న న్నావరించెదవు;
గాలివలె, గాలిలో తూలుసారభమువలె,
చూచాయకొలుపకే సురిగిపోయెదవు;
ఎపుడో నీయాగమన, ఎపుడో నీనిష్క్రమణ.

(శ్రీ) (శ్రీ)

* * * *

కనిపెట్టుకొనియుంటిఁ గాంతను జూడఁ
గాంతఁ గౌఁగిటఁ జేర్చఁ గనిపెట్టుకొంటి.

* * * *

* * * *

జాజులు మల్లెలు, సంపెంగపూలు,
పారిజాతములు గన్నేరుపూవులును,
చెంబేలి, దిరిసెన, చేమంతివిరులు,
బంతిబంతులుగాఁగ, నింతలింతలుగ,
వింతలవింతల బంతులఁ దార్చి,
సెజ్జగాఁ గూర్చి, పేర్చి, వెలార్చి, యోర్చి,
కనిపెట్టుకొనియుంటిఁ గాంతను జూడ.

* * * *

ఆకులతోడ వియ్యంబు లందుచును,
గారుచీకట్లు నల్లడఁ గ్రమ్మి యొప్పె.
అలరుగుత్తులతోడ నాటలాడుచును,
నలరుచుక్కలు తళత్తళ లీనుచుండె.

ఆటలఁ బాటల మేటితనమ్ము
కొమ్మలకును నేర్చి, కూడి పాడుచును,
నాడుచుఁ జిఱుగాలి యందముల్ గొల్పె.

* * * *

దూరాన నొకవెల్గు తోఁచుచునుండె,
వెలుగులో నొకమేడ వెలుగుచునుండె .

అచట, మూడంతస్తు లావలిక్రేవ
నాల్గవయంతస్తునం గనంబడియె
మెఱపట్లు మెఱయునెమ్మేనికాంశాలను
గ్రొందఱ్ఱు లీనుచు సుందరి యొకతె.

అందు మూడంతస్తు లందునుగూడఁ
గల రెందరెందతో తలిరుఁబోండ్లైన
నాల్గవయంతస్తునం గనంబడ్డ
సుందరియే మది చూటలుగొనియె.

లోకంబు మఱపించి లో నన్నుఁ గూడె,
కాని, యావెంటనే కానరాకుండె.
మేడతో నింతులు నేడకో చనిరి.

అరయుచు నొక్కండ నటఁ గూరుచుంటి;
నామది చూఱగొన్నమనోహరాంగి
నాదుచెంతకు వచ్చి ననుఁ బ్రోచు ననుచు,
విరిసెజ్జ సరిచేసి వేచి యుండితిని.

కాంతను జూడంగఁ గనిపెట్టుకొంటి.

* * * *
విరులతోఁ జక్కలు వియ్యంబు వేడె,
గాలి కొమ్మలఁ గూడి మేలంబులాడె,
చీకటి, యాకులు, చెలిమిని గూడె;

* * * *
తారుచుఁ దక్కుచు, దరిదరిగాఁగ
దవ్వుదవ్వులనుండి తరుణి యొక్కర్తు
నాదుచెంతకు వచ్చి నామ్రోల నిలిచె;
క్రొత్తరంగులతోడఁ గ్రొత్తదనంబు
క్రొత్తక్రొత్తగఁ జూపి, కోర్కీ మీఱంగ,
నెదుట నిల్చినకాంత నీక్షించుచుంటిఁ
గాని చిత్తంబు లగ్నంబు కాదయ్యె.

పలుకరించితిఁ గాంతఁ బలుకాడ వింటిఁ
జిత్త మాకర్నించుచెల్లు లేకుండె;
సహజంపుఁబలు కాడుశక్తి లేకుండె.

నిలువదు చిత్తంబు నీపైని నాకు,
లేదు రంగులపైని లేదు నాకాశ
మేడపైఁ జూచిన మెలఁతపు కాపు;
కాదు నావిరిసెజ్జ కాదు నీ కింక
వెడలిపొ మ్మిటనుండి వెడలి పొమ్మనుచు
నాయింతి నటనుండి యంపివైచితిని.

కనిపెట్టియుంటి నింకను గొంత నేపు.
నామ్రోల కేతెంచె నాతి యొక్కర్తు.

ముస్తీబులోఁ గ్రొత్తమురిపెంబు లేదు
కాని, మాటలు మేటిగా నాడుచుండె;
చకచకపలుకులు సాగించుచుండె;
విరసాలు, సరసాలు, వెడలుచునుండె.

మాటలతేటకు మన సొప్పలేదు.

చిత్త మానాతిపైఁ జేరఁగాలేదు.
కాదు నావిరిసెజ్జ కాదు నీ కింక
వెడలిపొ మ్మనిచెప్పి వెనుకమో మైతి.
ఆనాతి యటనుండి యరిగె నెయ్యెడకొ,
ఇంతలో నొకయింతి యేతెంచె నటకు.
ముస్తీబులోఁ గొంత ముచ్చట కలదు;
కాదంతప్రాతది; కాదంత క్రొత్త;
గాని, మాటలలోనఁ గనవచ్చె లోఁతు.

లోఁతైనమాటలు, లోలోన రసము,
కొంతకొంతముదంబుఁ గూర్చె నామదికి.
క్షణకాల మాయితఁ గనుఁగొనుచుంటిఁ
గాని, చిత్తంబు లగ్నంబు కాదయ్యె
చేసినముస్తీబుచెయ్యలం జూచి,
తెచ్చినయందంబుతెన్నులం జూచి,
కొనితెచ్చుమాటల కొలఁదలఁ జూచి,
చిత్త మానందంబుఁ జెందకయుండె.

కాదు నావిరిసెజ్జ కాదు నీ కనుచు,
నాయింతి నటనుండి యంపివైచితిని.

మనసున కానందమును గూర్చఁగల్గి,
విరిసెజ్జపై నిల్చి, కర మనురక్తి
ననుఁగూడఁగలకాంత కనఁబడదొక్కొ-
యంచు నిరాశతో సరయుచునుండఁ
దళుకుతళుక్కను తనుకాంతితోడ
నెదుటఁ గన్పడె నొక్కయింతి యాక్షణమ.

* * * *
* * * *
* * * *

దూరాన, మేడపై, గారాము మీర
నాల్గవయంతస్తునను గనంబడ్డ
యాచిగురుంబోడి, యామోహనాంగి,
యెదుటఁ గన్నడ నాకు ముదముగొల్పుచును.
అరవీడినగులాబియందంబువోలె,
సహజమై యొప్పారె సతిచక్కఁదనము.

గాలి కాడెడుకొమ్మమేలిపాటట్లు
సహజమై యొప్పారె సతిపాడుపాట.

విరిసినమల్లియ విరితావిరీతి,
సహజమైయొప్పారె సతితేటమాట.

కపట మింతయులేదు; కల్లయు లేదు;
తెచ్చినయందంపుఁ దీరును లేదు;
తెచ్చినమాటలతీరును లేదు;
ముద్దుఁజూపులతోడ ముద్దులుగూర్చి,
ముద్దుమాటలతోడ ముద్దులుగూర్చి,
విరిసెజ్జచందాన వింతలంగొల్పె.

ఆయింతిపైని నాస్వాంతంబు నిల్పె.

చేసాపి, యాయంతిఁ జేంతఁ జేర్చితిని;
చేర్చితిఁ గాఁగింటఁ జేర్చితి నంత
విరిసెజ్జపైఁ జేర్చి, మఱచితిఁ దనువు.

* * * *
* * * *

విరిసెజ్జపై నిల్చి విరిబోణి నైతి;
విరిబోణితోఁ గూడి విరిబోణి నైతి;
విరిసెజ్జపై నేను విరిబోణి నౌచు
నద్వయానందంబు ననుభవించితిని.

* * * *

దూరాన వెలుఁగులోఁ దోచియున్నట్టి
యామేడపైని, మూఁడంతస్తులవల
నాల్గవయంతస్తునం గాంతఁ గూడి,
విరిసెజ్జపై నిల్చి, విరిబోణి నౌచు,
నద్వయానందంబు నందుచునుంటి

* * * *

విరిబోణితోఁ గూడి విరిబోణి నౌచు,
విరిసెజ్జపై నిల్చి విరిసిల్లువేళ
నాల్గవయంతస్తు నను గాదు నిల్చు
తైదవయంతస్తు నంది యందుంటి.

ఏమయియుంటినో యెఱుఁగను నేను,
నేను నేనైయున్న నెనరుకన్నట్టె.

ఎంతనే శుంటినో యెఱుఁగను నేను,
నేను నేనైనచందానఁ గన్నట్టె.

* * * *
* * * *
* * * *

తెలివినచ్చెను, జట్టుఁ దేరిచూచితిని,
విరిసెజ్జచెంతనే యరయుచునుంటి.

నాల్గవయంతస్తునకుఁ గొనిపోయి,
యైదవయంతస్తునందు నన్నుంచి,
తలరించి, యలరించి, తలిరాకుఁబోణి,
మాయమైపోయినమాడ్కి నెంచుచును,
వెలవెలఁబాటుచుఁ దలఁచుకొంచుంటి.

* * * *
* * * *

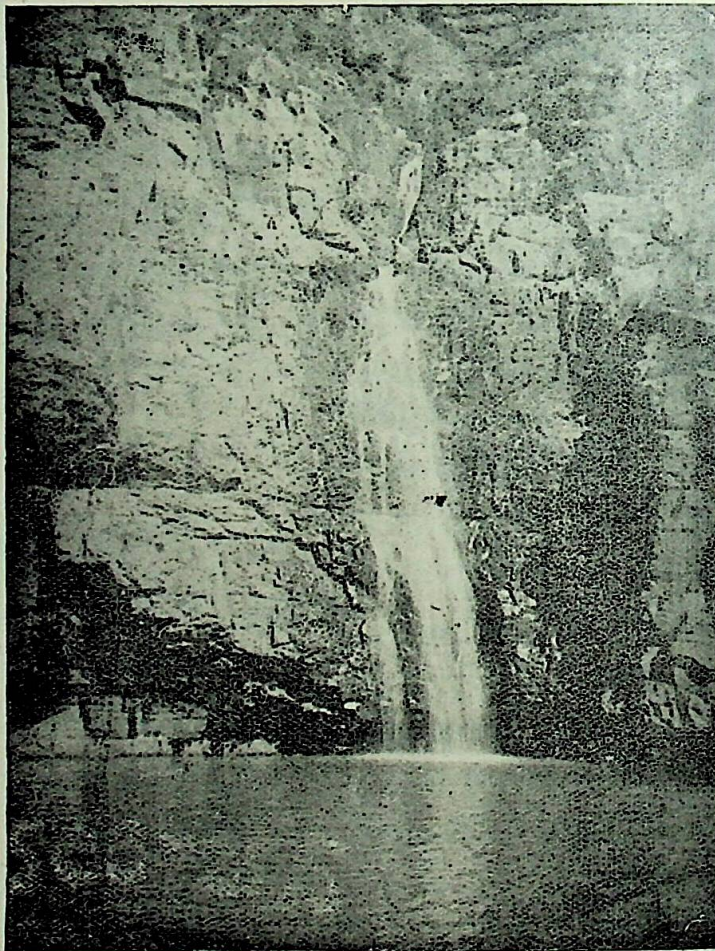
ఆకులుఁ జీకట్లు సరయుచునుండె;
 చుక్కలు విరులును జూచుచునుండె;
 గాలియుఁ గొమ్మలు గనుఁగొనుచుండె;
 విరిసెజ్జకడ నేను వేచియుండితిని

* * * *
 * * * *
 * * * *

కనిపెట్టుకొనియుంటిఁ గాంతనుజూడ.

* * * *
 * * * *
 * * * *
 * * * *

కాంతఁ గాఁగిటఁ జేర్చుఁ గనిపెట్టుకొంటి.

కపిఠా తీర్థము-తిరుపతి

—వ. ఆర్. వి. ఈశ్వర

శ్రీ ముఖి సంవత్సర పుష్యమాస సంచికయందలి పై శీర్షికగల 3-వ వ్యాసమునందు బియ్యము (Rice) యొక్క ఆహారయోగ్యతను గురించి వ్రాయబడినది. ఇనట గోధుమల యాహారయోగ్యతను గురించి చెప్పింపబడును.

౧. గోధుమలు

గోధుమలు దక్షిణ హిందూదేశమునం దంతగా పండింపబడకపోయినను ఉత్తరహిందూదేశమునను, అనేక ఇతరదేశములందును విరివిగ పండింపబడి యాహారముగ నుపయోగింపబడుచున్నవి. ప్రపంచమందలి సస్యములలో నిదియే హెచ్చుచిస్తీర్లము నాక్రమించుకొనుచున్నది.

గోధుమలం దితరతృణాభ్యాములందుకంటె మాంసకృత్తులు హెచ్చుగ గలవు. కాని యిందలి మాంసకృత్తులు మానవశరీరమునకు బియ్యము (Rice) నందలి మాంసకృత్తులంత అనుపూలములయినవి కావని యెంచబడుచున్నవి.

గోధుమలలో చాలరకములు గలవు. అందు నాల్గు ముఖ్యములైనరకముల పృక్కరణము క్రింది పట్టికయందు చూపబడినది. తెల్లగోధుమలలోకంటె నెత్తిగోధుమలలో మాంసకృత్తులు హెచ్చుగ గలవు. సామాన్యముగ తవ్వెడు (౨౦ బౌన్సుల) బియ్యపు టన్నుమును దినుటవలన లభించు మాంసకృత్తులు అందు ౨ వంతు గోధుమయన్నమునుమాత్రము దినుటవలన లభించును. కావున గోధుమను తినువారు తక్కువగ దినవలెను. లేక పప్పుదినుసులను తగ్గించవలెను. ౧౪౦ పౌనుల తూనికగలిగి దినమునకు 3-౪ గంటల లఘువ్యాయము (నడక) గల మనుష్యుడు దినమునకు పావుసేరు (౧౦ బౌన్సులు = ౨౫ తుల

ములు) గోధుమను, 3 బౌన్సుల పప్పుదినుసులను, ౧౨ బౌన్సుల హరగాయలను, ఆకుగూరలను, ౨ బౌన్సుల నేతిని, ౧౬ బౌన్సుల పాలను, లేక వానినుండి చేసిన పెరుగును లేక మజ్జిగను, ౪ అరటిపండ్లను (౧౨ బౌన్సులు) లేక యిందుకు సమమును నితరపండ్లను పుచ్చుకొనిన ఆరోగ్యకరమును, పుష్టికరమును నగు నాహార మనును. దీనివలన ౨,౬౦౦ కాలరీల యింధన శక్తి గలుగును. వలయు మాంసకృత్తులును, చమురును, కర్బనోదజనితములును లభించును. ఖనిజద్రవ్యములును, విటమినులును లోటులేకుండును. గోధుమతినిన వేడి చేయు తత్త్వముగలవారు కొంతగోధుమను, కొంత వరియన్నమును దినవచ్చును. లేక కొంత గోధుమను తగ్గించి అట్లు తగ్గించిన ప్రతిబౌన్సునకును అరటిపండు (3 బౌన్సులు) అదనముగ పుచ్చుకొనవచ్చును. తక్కిన పండ్లను (నారింజ, బత్తయినారింజ, సీమవంగ మొదలగువానిని) అరటిపండునకు రెట్టింపు మొదలు నాల్గురెట్ల వరకు పుచ్చుకొనవచ్చును. (మొదటి వ్యాసమునందలి ౧-వ యనుబంధము చూడుడు.)

గోధుమను గింజ రెండు. చూడు ముక్కలగునట్లు విసరి తగినంత నీటితో నత్తెసరగునట్లుడికించి యాయన్నమును వరియన్నమువలెనే తినవచ్చును. అంతకంటె నిది తీయగను, కమ్మగను నుండును. కావున దీనిని దినుటకు వ్యంజనము లంతగా నవసరము లేదు. కాని కొంతనేతిని జేర్చిన తినుటకు మరింత హితవుగ నుండును. బాగుగ నమలి తినవలయును.

గోధుమయన్నమును ఆవిరిమీదకూడ నుడికించవచ్చును. ఇట్లుడికించుచో దీనితో పప్పుదినుసులను, కూరనుకూడ కలిపి యుడికించవచ్చును. మొదటి వ్యాసమునందలి 3, ౪ పట్టికలను చూడుడు.

ఆయా రకముల గోధుములయొక్కయు, కొన్ని యితర తృణాధాన్యములయొక్కయు సంఘట్టనమును దెలుపు పట్టిక.

తృణాధాన్యపు పేరు - రకము	ఖనిజములు		మంసకృత్తులు	శానపదార్థములు	చమురు	కొన్ని ఖనిజనితములు	మ.రా.
	ద్రావణీయములు	అద్రావణీయములు					
౧. తెల్ల గోధుమ - మెత్తనిది	౨.౬౯	౦.౭౮	౧౧.౨౩	౨.౪౨	౨.౦౪	౧౦.౯౬	ఈ ప్రమాణములు లేమను మినహాయించి లెక్కగట్టబడినవి.
౨. ,, గట్టిది	౧.౯౯	౦.౦౬	౧౦.౨౭	౧.౬౬	౧.౬౬	౮౪.౩౪	
౩. ఎర్రగోధుమ - మెత్తనిది	౨.౩౭	౦.౩౮	౧౨.౩౮	౨.౮౪	౨.౧౩	౭౮.౯౪	
౪. ,, గట్టిది	౨.౫౩	౦.౩౧	౧౨.౫౬	౩.౦౧	౧.౮౪	౭౯.౪౯	
సగటు...	౨.౪౦	౦.౩౮	౧౧.౬౧	౨.౪౮	౧.౯౨	౮౧.౯౩	
౫. బియ్యము (Rice) ౪౩ రకముల సగటు	౧.౧౧		౮.౫౦	౦.౩౭	౧.౧౨	౮౮.౮౭	
౬. జొన్న	౧.౭౨		౧౦.౮౮	౨.౨౯	౪.౧౩	౮౦.౯౮	
౭. మొక్కజొన్న	౨.౧౪		౧౦.౮౦	౧.౫౯	౫.౩౮	౮౦.౦౬	
౮. గంటె	౨.౨౫		౧౦.౩౨	౦.౮౪	౫.౭౭	౭౯.౭౧	
౯. చోడి	౮.౬౩		౧౦.౬౪	౭.౩౯	౫.౫౬	౬౭.౭౮	

ఉత్తరహింమాద్ధానమున గోధుమలను పండిగా విసరి వానితో రొట్టెనుగాని, చపాతీలను గాని చేసి తిందురు. వీనిని చేయున కనేక విధానములు గలవు. సామాన్యముగ చమురు చేర్చక పెనముపై గాని, నిష్ఠా సెగనుగాని కాల్చినది చపాతీయనియు, చమురు(సామాన్యముగ నేతి)తో కలిపిగాని, చమురు పెనముపైవేసిగాని కాల్చినది రొట్టెయనియు భావింపవచ్చును. ఈరెంటిలో చపాతీ సులభముగ జీర్ణమగును. రొట్టె అంతకంటె ఆలస్యముగ జీర్ణమగును. ఈరెండును గూడ గోధుమ యన్నముకంటె నమలుట కెక్కువ వీలుగ నుండును అంతకంటె రుచిగను నుండును. కాని అంతకంటె (ముఖ్యముగ రొట్టె) హెచ్చువేడిచేయును.

పాశ్చాత్యదేశములందు గోధుమసింకితో పొంగు రొట్టెను, లేక నానురొట్టెను చేసి యుపయోగించుట సామాన్యము. ఇపు డిది యాదేశమునందుగూడ చాల నుందిచే దినబడుచున్నది. ఇది చపాతీలకంటెను, రొట్టెకంటెను మృదువుగ నుండి కొంతసులభముగ జీర్ణమయినను, అంత ఆరోగ్యకరమైనది కాదు. మలబద్ధము చేయును. మరియు, సామాన్యముగ నెవరికి గావలసిన రొట్టెను వారు చేసికొనవీలులేక ఇతరులచే జేయబడి కొద్దిగొప్ప నిల్వ యుండి, యీగలు మొదలగువాని యొక్కయు, దుమ్ముయొక్కయు సంపర్కము గలుగుట కవకాశముండుటచేగూడ నీ పొంగురొట్టె అంత నిరపాయమైనది కాదు.

౨. ఈయంకెలు Wood's facts and figures నందును, ఇతర ప్రచురములయందును గల యంకెలనుండి లేమను మినహాయించి లెక్కింపబడినవి.

చపాతీలును, పైని చెప్పిన రెండువిధములగు రొట్టెలును కాక, గోధుమతో చాలపిండివంటలు చేసి యుపయోగింపబడుచున్నవి. కాని సామాన్యముగ నివి ముఖ్య హారములుగ గాక అల్పహారములుగ నుపయోగింపబడుచుండును.

గోధుమతోచేసిన నానురొట్టెలును, దేశహాళి రొట్టెలును వరియన్నము, గోధుమయన్నమువలెగాక కొన్ని దినములు నిల్వయుండును. కొన్ని పిండివంటలు గూడ నిశ్చే నిల్వయుండును. కాని చిరకాలము నిల్వయుండుటకుగాను గోధుమలతో పలురకముల బిస్కెట్లు తయారుచేయబడుచున్నవి. ఇవి నెలలతరబడిని, గాలి తగులకుండు సుందినచో సంవత్సరములతరబడిని నిల్వయుండును. ఇవి పర్యటనము చేయువారికిని, శ్రమ లేకుండు కాఫీలీలతో అల్పహారముగ నుపయోగించుటకును వీలుగ నుండును. ఇందు కొన్ని పిలువగల రకములు సులభముగ జీర్ణమయినను, మొత్తముమీద సంత

సులభముగ జీర్ణముకాని యాహారముగ నెంచవచ్చును. నెలయు నధికముగుటచే నరుడుగ నుపయోగింపదగినవి.

వీనికి బదులు గోధుమలను నానబెట్టి చురుకుగ వేచి, సరియయిన పదునైన అటుకులుగ నొట్టి నిల్వయుంచుకొనవచ్చును. కాని యాయటుకులు అంత మృదువుగ నుండవు.

గోధుమలను విసరి పొడిచేయుచో అందు పొట్టు, నూక, పిండి యను మూడు భాగములు జేరియుండును. సామాన్యముగ విసరకమునుపు గోధుమలను తడిపి దంపి పొట్టును చాలవరకు దీసివేయుదురు. కాని యింకను కొంత గింజల నంటియుండును. గింజలలో పొట్టునకు క్రిందనుండు మధ్యపారలోని పొరకంటె కఠినముగ నుండుటచే నిది చాలవరకు నూకగ నేర్పడును. లోని భాగము చాలవరకు మృదువగు పిండిగ నేర్పడును. పొట్టునకును, నూకకును, పిండికిని గల సంఘట్టనతారతమ్య లీక్రింద జూపబడును.

వివరములు	పొట్టు	నూక	పిండి	మరా
౧ టౌన్నులోగల ద్రవ్యపరిమితి				
మాంసకృత్తులు—గ్రాములు	3.౨3	3.౯౦	3.౧౪	
చమురు	౦.౫౬	౦.౫౪	౦.౨౭	
కర్బనోదజనితములు	౧౮.౭౫	౨౦.3౫	౨౧.౫౪	
మొత్తపు యింధనశక్తి (కాలరీలు)	౯౦	౧౦౨	౧౦౨	
విటమిను A	స్వల్పము	స్వల్పము	శూన్యము	
,, B	మధ్యమము	మధ్యమము	స్వల్పము	
,, C	శూన్యము	శూన్యము	శూన్యము	

పిండిలోకంటె నూకలో కొంచెము మాంసకృత్తులు హెచ్చుగ గలవు. చమురు రెట్టింపు గలదు. విటమిను A, B లు పిండిలో మిగుల తక్కువ. నూకలోను, పొట్టులోను తగుమాత్ర మున్నవి. ఖనిజద్రవ్యములు పొట్టులో విస్తారమున్నవి నూకలోను పిండిలోను గల ఖనిజముల పరిమితిని తెలుపు అంకెలు లభింపలేదు.

కాని ముడిగోధుమలలోను, పొట్టులోను పిండితోచేసిన తెల్ల నానురొట్టిలోను, నూక పిండి కలిపి చేసిన రొట్టెలోను, పొట్టుతోసహా విసరిన పిండినూకతో చేసిన రొట్టెలోను గల ముఖ్యఖనిజముల పరిమితి యీక్రింద జూపబడెను.

	౧౦౦ పౌనుల తౌనిక గల మనుష్యునికి వలయు ఖనిజ ద్రవ్యముల పరిమితిలో ౧౦౦ కాలరీల యింధనశక్తి నిచ్చు పదార్థములలో గల ఆయాఖనిజద్రవ్య ప్రమాణము.		
	సున్నము	స్ఫురము	ఇసుము
ముడిగోధుమలు	3.2	౮.౯	౮.౯
గోధుమపొట్టు	౮.3	౪౨.౨	౨3.౯
పిండితోచేసినరొట్టె	౨.౬	3.౬	3.౪
నూక, పిండితోచేసినరొట్టె	3.౮	౫.౫	౫.౦
పొట్టు, నూక, పిండితోచేసిన రొట్టె	౧౧.౮	౮.2	౧౧.౯

పైయంకలనుబట్టి గోధుమయన్నమును దినినను, లేక గోధుమతో చపాతీగాని, రొట్టెగాని చేసినను, అందు పొట్టును, నూకయు మాడ జేరియుండునట్లు చూడవలసిన యావశ్యకత గోచరించును. కేవలము పిండి తోనే చేయువస్తువులందు తెల్ల బియ్యపు అన్నమునందు వలెనే, విస్తారము కర్బనోదజనితములు ఉన్నను, మాంస కృత్తులును, చమరున, ఖనిజములును, విటమినులును లోటుగ నుండును. ఇంతవరకు పొట్టును ఎంతసమగ్రము గ దీసివేసిన నంత శ్రేష్ఠమని యెంచబడుచుండెడిది. కాని యిటీవల పొట్టుయొక్క శ్రేష్ఠత గ్రహింపబడి కొంతమంతచేత పొట్టుతీసివేయకుండు విసరిన పిండితో చేయబడిన రొట్టెయే తినబడుచున్నది. కాని యింకను ఈవిషయము తెలియని ప్రజలు చాలమంది గలరు. అందరి కిని దెలియునట్లు ప్రచారము జరుగవలెను.

పొట్టుతో చేరిన పిండితో చేయబడిన నాను రొట్టెయేగాక పొట్టుతోసహా చేయబడిన బిస్కట్లు (Vita-wheat biscuits) గోధుమ పీచు (Shredded wheat) మొదలగు వస్తువులు విక్రయింపబడుచున్నవి. కాని విస్తారము డబ్బిచ్చి వీనిని గొనుటకంటె, పొట్టుతో గూడిన పిండితో చపాతీలను రొట్టెలను జేసికొని తినుటయే మంచిది.

గోధుమలను నీటిలో నాన నిచ్చి, మొలక కట్టి గూడ తినవచ్చును. ఇట్లు తినుచో నుడికించుటవలన B విటమినునకు గలుగు కొంతనష్టము లేకపోగా, అం దిది వరకు జేని C విటమిను కొంతవర కుష్టమిచ్చును. ఇట్లు మొక్కకట్టి తినుటవలన నది కొంతవరకు సులభముగ జీర్ణముమాడ అగును. బాగుగ నమిలి తినవలెను. అప క్యాహార దీక్షగలవారి కీపద్ధతి యనుహలముగ నుండును. కాని క్రమముగ నలవాటు చేసికొనవలెను.

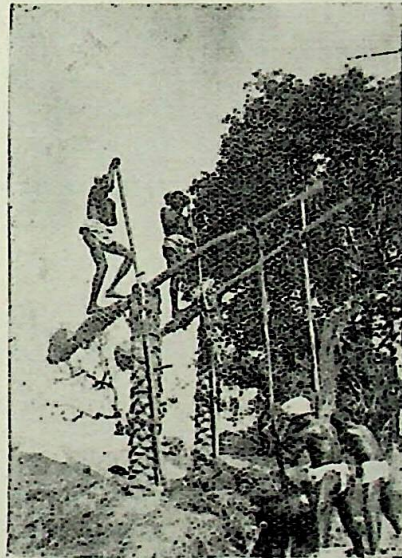
అనారోగ్యదశలో నన్నము దిన పీలు లేనపుడు సామాన్యముగ జావను పళ్ళముగ నిత్తురు. ఇందుకు గోధుమచూక మిగుల అనుహలమైనది.

ఉబ్బురోగము గలవారికి గోధుమ యాహారము మంచిపనిచేయును. వరియన్నముకంటె విరేచనకారి యగుటచే మలబద్ధమును తొలగించి మంటియందలి చెడ్డ నీటిని దీసివేయును.

అతిమాత్ర వ్యాధిగలవారికి గూడ తరుచు వైద్యులు గోధుమయన్నమునుగాని, రొట్టెనుగాని పళ్ళముగ పురమాయితరు. కాని గోధుమలలో బియ్యము నందుకంటె కర్బనోదజనితములు కొంత తక్కువగ నున్నను విస్తారభేదము లేదు. అయినను శరీరమునకు వలయు మాంసకృత్తులు సమమార్బుటకు గోధుమఅన్నము తినునెడల వలయు సరిమితి వరియన్నము దినునెడల గావలయు పరిమితిలో సుమారు 2/3 వంతు మాత్రమే కావలసియుండుటచే, మొత్తపుపరిమితి తగ్గి అందుమూలమున కర్బనోదజనితముల పరిమితియు తగ్గును. తన్వేషు బియ్యపు అన్నముతో కరకట గ్రాముల కర్బనోదజనితములు లోనికి బోవును. ఇందుగల మాంసకృత్తుల నిచ్చుటకు జాలియుండు మాడర్థపావుల గోధుమల యన్నమును దినుచో 3౦౬ గ్రాముల కర్బనోదజనితములు లోనికి బోవును. ఇందువలన కొంతమేలు గలిగినను, తీవ్రమను అతిమాత్రవ్యాధిగలవారి కీమార్పు చాలదు. కర్బనోదజనితముల పరిమితి దినమునకు ౧౦౦ గ్రాములకు గాని అవసరమునచో నింకను గాని తగ్గింపవలసి

యుండును. ఇట్లు తగ్గించుటకు తృణధాన్యములను పూర్తిగా మాని, వేరుసెనగగింజలు, బాదంపప్పు, తీడి పప్పు, పాలు, మజ్జిగ, చెన్న, నేయి మొదలగువానితో కాలము గడపవలసియుండును.

గోధుమ నాహారముగ నొను నాడువాండ్రలో నెలతక్కువపిల్లలుగాని బలహీనపు పిల్లలుగాని పుట్టుట వరియన్నము తినువారిలోకంటె తక్కువ యని బొం బాయిలో జరిగిన పరిశోధనమువలన దేలెను.1

వ తాలు

—కే. గోపాలు.

అతిశయోక్తి కాదేమో, ఈసువిశాలభారతవర్షమున 'స్వరాజ్య'మనుపదము తెలియనిప్రాంతము లేదనిన! అత్యుక్తివోషము పట్టదేమో, ఈశ్రీంశతోటి భారతసంతతిలో స్వరాజ్య మనునది నెరుగనివ్యక్తి లేదనిన!! అంతగ వ్యాప్తి గాంచినది, ఆచిన్నిమాట!!!

కేవలము నలుగడల వ్యాపించుటయే కాక అది ప్రజాహృదయము నాకర్షించినది. స్వరాజ్య మనుమాటను విననంతనే గతస్వాతంత్ర్యమును సంస్మరించి, వేడినిట్టూర్పును నినుప్పనివాడెవడు? — ప్రస్తుతదౌర్భాగ్యస్థితిని తలచుకొని, అశాంతిని బొందనివాడెవడు? — స్వతంత్రభారతీదేవి దివ్యరూపమును కల్పించుకొని ఆనందపరవశుడు గానివాడెవడు? ఇమిడియున్న దామాటలో అంతశక్తి, అంతమాధుర్యము, అంత.....

కాని స్వరాజ్యమునుగూర్చి స్పష్టమైన అభిప్రాయములు ప్రజాబాహుళ్యమున కున్నట్లు లోచనము. ఇది కడు శోచనీయము. స్వరాజ్యమునుగూర్చి కేవలము కలుగునది నములు గడచిపోయినవి. ఇప్పుడు మనము దానికై — అపూర్వముగ, అద్వితీయముగ, అపరిమితముగ కృషిసలుపుచున్నాము. ఇట్టియెడ స్వరాజ్యమును గూర్చి స్పష్టమైన అభిప్రాయములు లేకుండుట, తత్స్పృహ దిక్ జరుగుచున్న కృషికే హానికరము!

స్వరాజ్యమునిన తెల్లదొరలుపోయి నల్లదొరలు వచ్చుట యని కొందరు భావించుచున్నారు. ఇది పూర్తిగ పొరపాటు! నేడు విల్లింగ్డన్ ప్రభువుగారి సానమును సర్ సి. పి. గారు ఆక్రమించినను, సర్ థానీగారి హోదాను ఉస్మాన్ సాహెబుగారు పుచ్చుకొనినను మనదాస్యస్థితి యథాతథముగ నుండును. ఇట్టి

రంసుమాగు స్వరాజ్యము కాదు; కానేరదు. ఇది కేవలము మూలమునుదింపి దుంగ నెత్తుకొనుటయే!

స్వరాజ్యమునిన సత్పరిపాలనమని మఱికొందరు తలచుచున్నారు. ఇదియును కొంతవఱకు పొరపాటే! స్వరాజ్యముగల దేశమున సత్పరిపాలన లేకపోవచ్చును. ఇట్లే సత్పరిపాలనగలిగియు దేశము దాస్యశృంఖలా బద్ధము గావచ్చును. స్వరాజ్యమున్నచో సత్పరిపాలన ముండుట సహజము. సత్పరిపాలన యున్నచో స్వరాజ్యకాంక్ష ప్రబలముగ నుండుకపోవుటయు కద్దు. కాని యింతమాత్రమున సర్ మెన్రీకేంప్ బెల్ బెన్నర్ మన్ గా రనినట్లు "స్వరాజ్యము స్వరాజ్యమునకు ప్రత్యేక్షమయము కాదు" * స్వరాజ్యమును సత్పరిపాలనయు భిన్నములు. వీనిలో సత్పరిపాలనముకన్న స్వరాజ్యమే కోరదగినది హడ! స్వర్గలోకమున — అతడెవడో యనినరీతిని — "స్వర్గమున పరిపాలకునివలె నుండుటకంటె యుభయలోకమున పరిపాలకుడై యుండుట మంచిది!" *

నిర్విబద్ధముగ స్వేచ్ఛానువర్తులై సంపరించుటకు అవకాశము కలుగజేయునదే స్వరాజ్యముని ఇంకొకొందరు ఊహించుచున్నారు. ఇది కేవలము అజ్ఞానజనితమైన నెట్టియూహ! కనుక గీనినిగూర్చి పర్యాలోచింపవలసిన యగత్యమే లేదు.

ఐనచో నిక స్వరాజ్యమునిన నేమి? ఈప్రశ్నకు ప్రత్యుత్తరమొసగుటకు ముందు స్వరాజ్య మనుపదము యొక్క పుట్టుపూర్వోత్తరములను — సంగ్రహముగా నైనను — చర్చించుట మంచిది.

౧౯౦౬-వ సం.మున కలకత్తాలో జరిగిన కాంగ్రెసు మహాసభ అధ్యక్షోపన్యాసములో కీ. శే. దాదాభాయి

* "Good Government is no substitute for self-Government"

* "It is better to be a ruler in hell than to be ruled in heaven."

సాక్షాత్తి గారు ఈపదమును తొలుద్ ల మపయోగించిరి. అప్పుడు వారు దానిని కడుసంకుచితమైన అర్థముతో వాడిరి. దాదాభాయిగారి దృష్టిలో స్వరాజ్యమన సామ్రాజ్యంతర్గతమైన బాధ్యతాయుతస్వపరిపాలనము. అదియైనను సంపూర్ణ బాధ్యతాయుత స్వపరిపాలనము కాదు, ఏదో యొకమాదిరి బాధ్యతగలది మాత్రమే!

పిమ్మట ౧౯౨౦-వ సంవత్సరములో గాంధీ మహాత్ముడు-నాగపూరు కాంగ్రెసుసందర్శమున-దానికి పూర్వముకంటె కొంచెము విపులమైన అర్థమును చెప్పెను. కాని స్వరాజ్యము అనిర్వచనీయమైనదనియు, దాని నసలు నిర్వచింప నగత్యమే లేదనియు వారి వాదము. ఏదైన గమ్యము నేర్పరచుకొనునపుడు దానినిగూర్చి స్పష్టమైన యభిప్రాయములను సయిత మేర్పరుచుకొనవలెను. లేనిచో మార్గమున చాల యిబ్బందులను పడవలసివచ్చును. దీనివలన ఒక్కొక్కప్పుడు గమ్యము నసలుచేరుకొనుటమాడ దుస్సాధ్యము కావచ్చును. అందుచే స్వరాజ్యము అనిర్వచనీయ మనుటలోగాని, దాని నసలు నిర్వచింపవలసిన యగత్యమే లేదనుటలోగాని అర్థమున్నట్లు తోచదు.

ఈనాగపూరు కాంగ్రెసులోనే స్వరాజ్యసంపాదనము కాంగ్రెసు నాదర్శముగా నొనర్పబడెను. తదుపరి ౧౯౩౦ - వ సంవత్సరమున లాహోరులో జరిగిన కాంగ్రెసుమహాసభయందు స్వరాజ్యమన బ్రిటిషు సామ్రాజ్యముతో సంబంధములేని సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యమని నిర్ణయింపబడెను.

ఇదియే స్వరాజ్య మనుపదముయొక్క సంగ్రహ చరిత్ర. ఈచరిత్రవలన కాంగ్రెసుప్రయత్నములే సిద్ధించినచో భారతదేశమునకు బ్రిటిషుసామ్రాజ్యముతో సంబంధములేని స్వతంత్రప్రభుత్వము సిద్ధించుననిమాత్రమే తెలియుచున్నది. అనగా దీనివలన స్వరాజ్యమను పదమునకు రాజకీయదృష్టిలోగల ప్రాముఖ్యముమాత్రమే స్పష్టపడుచున్నది. కాని నిజమునకు స్వరాజ్యమనుపదమునకు రాజకీయముగనేకాక, ఆర్థికముగ, సాంఘికముగ, వైజ్ఞానికముగ యిట్లే మరి పెక్కురీతుల చాల ప్రాముఖ్యమున్నది.!

అన్ని రీతుల స్వరాజ్యమునకు గల ప్రాముఖ్యమును విపులముగ చర్చించుటకు ఈవిన్నివ్యాసమున వలను పడదు. అందుచే స్వరాజ్యము సిద్ధించుటవలన ప్రజలకు లభించు కొన్ని హక్కులను, స్వాతంత్ర్యములను, సౌకర్యములనుమాత్రమే క్రింద పేర్కొనుచున్నాను:

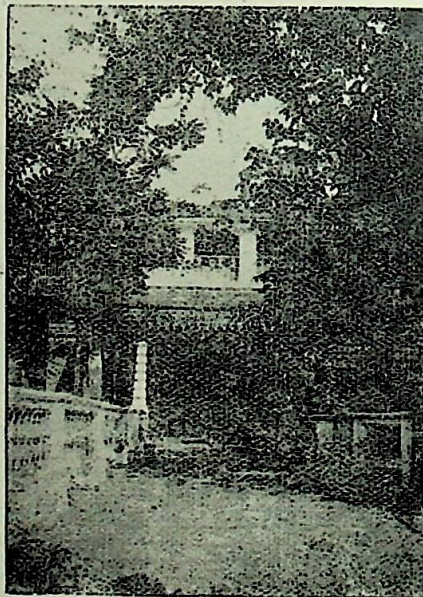
౧. ఎన్నికహక్కు
 ౨. వాక్స్వాతంత్ర్యము
 ౩. పత్రికాస్వాతంత్ర్యము
 ౪. సమావేశ స్వాతంత్ర్యము
 ౫. నిర్బంధోచితప్రాథమిక విద్య
 ౬. ఉచితవైద్యసహాయము
 ౭. పరిశ్రమాగారములలో పనిచేయవలసిన కాల నిర్ణయము.
 ౮. నిరుద్యోగులకు సహాయము.
 ౯. వృద్ధాప్యమున భృతి.
 ౧౦. ప్రజాభిప్రాయము ననుసరించియే శిక్షుల నిర్ణయము.
 ౧౧. ఉష్ణపన్ను రద్దు.
 ౧౨. వైనికవ్యయములలో తగ్గింపు.
 ౧౩. దేశీయపరిశ్రమలకు పరిపూర్ణమైన ప్రభుత్వ ప్రోత్సాహము.
 ౧౪. ఉరిశిక్షను తొలగించుట.
 ౧౫. వలసపోయిన భారతీయుల హక్కులకు రక్షణము.
 ౧౬. మూఢాచారములను రూపుమాపుట.
 ౧౭. వడ్డీనిర్ణయము.
 ౧౮. వ్యవసాయపురుచ్చలకు ప్రభుత్వము ఋణముల నొసగుట.
- ఇట్లే మరి పెక్కులున్నవి. వానినన్నిటి పేర్కొనుట దుస్సాధ్యము. కొంతవరకు అనవసరముకూడ,

ఈసందర్భములో నొక ముఖ్యమైనసూత్రమును జ్ఞాపకముంచుకొనిన చాలును. నేటి ప్రభుత్వదృష్టిలో కేవలము ప్రజాక్షేమమే ప్రధానముగ నెంచబడుచున్నట్లు తోచదు. కాని స్వరాజ్యప్రభుత్వ మేర్పడినచో ప్రజాక్షేమము దప్ప నురేదియు ఏసందర్భమునందును పరిగణింపబడదు.

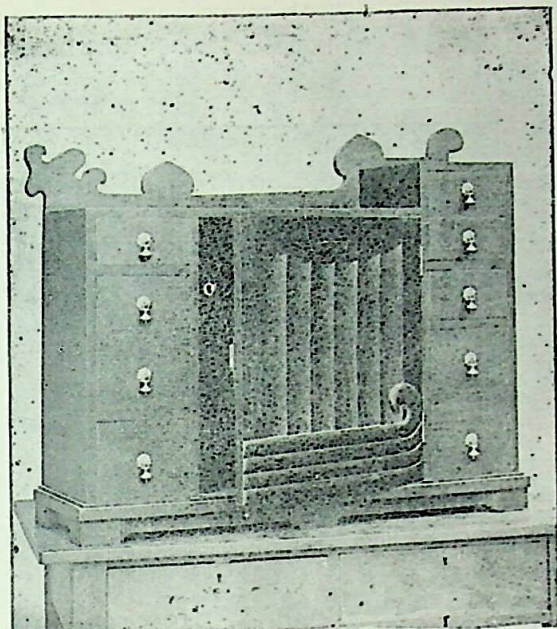
అమెరికా, ఇంగ్లండు, ఫ్రాన్సు, జర్మనీ, ఇటలీ, ఆస్ట్రీయా, జపాను మున్నగు పెక్కుదేశములలో స్వరాజ్యమున్నను రాజ్యాధికారమంతయు-నిజమునకు- ఏకొలదిమంది శ్రీమంతులచేతులలోనో చిక్కుటవలన ప్రజాబాహుళ్యపు కోర్కెలుగాని, క్షేమముగాని

సిద్ధించుట లేదు. మనదేశములోగూడ నట్టివిపత్తు సంఘటించు నూచన లున్నవి. దీనినుండి - ముందుగానే జాగ్రత్తపడి - తప్పించుకొనకపోయినచో స్వరాజ్యము పరాధీనతకన్న అధ్వాన్నమై పోగలదు !!

ప్రజలే ప్రజాక్షేమముకొరకు రాజ్యభారమును వహించుటయే స్వరాజ్యము!!! దాని నొకజాతి మతొకజాతికి ప్రసాదించలేదు. నేను ప్రసాదలబ్ధమైన స్వరాజ్యము రేపటికే ఊడిపోగలదు. ఏజాతి కాజాతి దానిని స్వశక్తిపై సంపాదించుకొనవలెను! స్వశక్తిపైననే నిలబెట్టుకొనవలెను !!

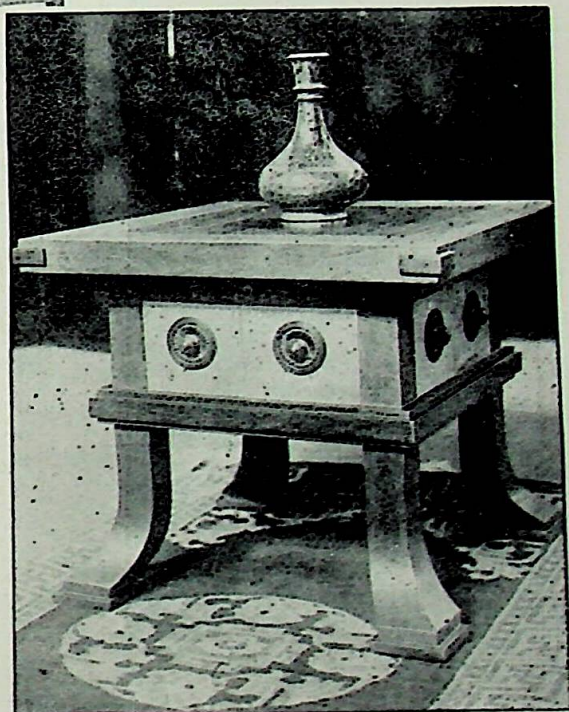

అద్దాల ఇల్లు, పుదుచ్చేరి

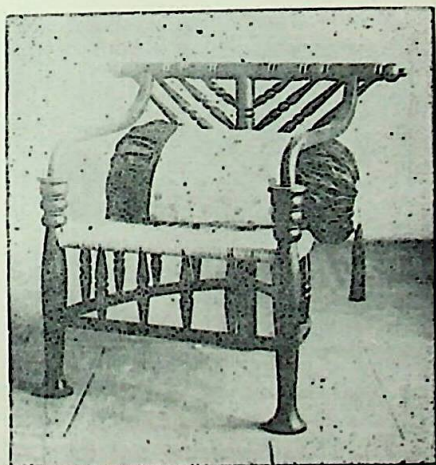

కర్త సామాను
చిత్రములు

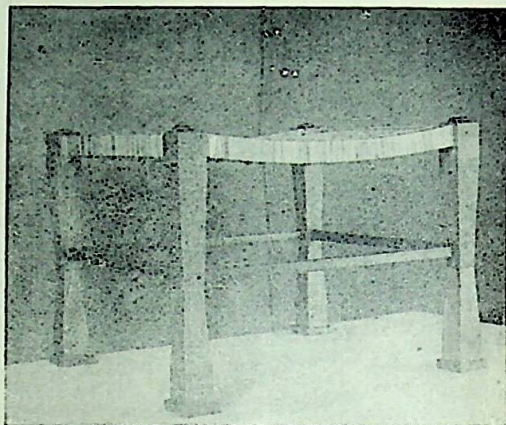
౧. సోరుగుల చిన్న బీరువా

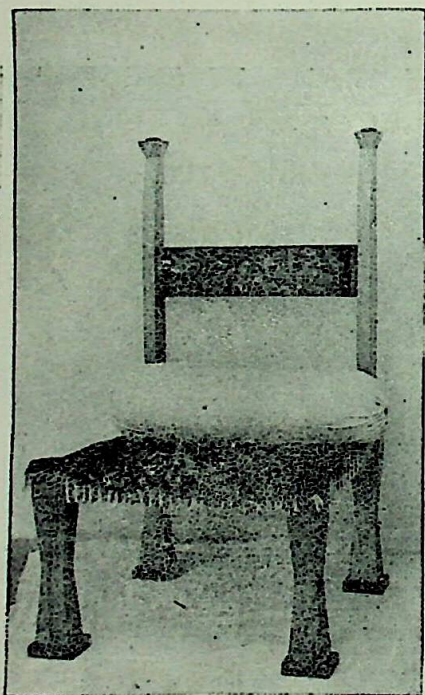
౨. సోరుగుల బల్ల
(కూటమన నుంచుకొనునది.)

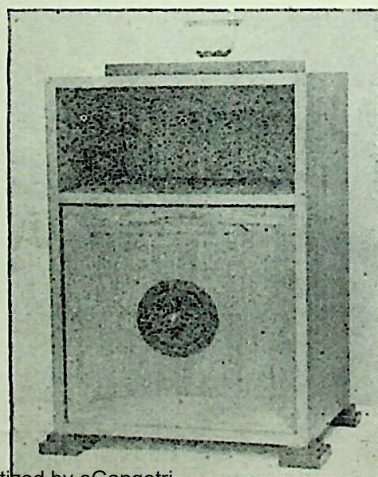
౩. కుర్చీ
(కూటమన కొనుగోనునది.)

ర. పడకటింటిబల్ల
(నవారా అల్లి నది)

గి. పడకటింటి కుర్చీ

జి. పడకటింటి అరలపెట్టె

ఇంగ్లండు దేశమునందలి స్త్రీ ఫేసిస్టుసంఘములు లెక్కకు మిక్కుటమైన సభ్యరాండ్రను కలిగియున్నవి. జపాను ఫేసిస్టుయువకసంఘముల నతిఉత్సాహముతో స్థాపించుచున్నది. సర్వసాధారణముగా ఇతర దేశములసంస్థలతో జోక్యముకల్గించుకొన నేవగించు అమెరికా ఫేసిజమ్ ను గుఱించి భయభక్తులతో ప్రసంగించుచున్నది. వేయేల? నేటి అమెరికన్ ప్రసిడెంటుగు రూజువెల్టు మూడువంతులు డిక్టేటరుపదవి చెలాయించుచున్నాడు. నిరంకుశాధికారమునకు అమెరికనులు జోహారొనర్చుటకు సంసిద్ధులైయున్నారు. జర్మనీలోని “హిట్లర్ జిమ్” ఇటలీ దేశపు ఫేసిజమ్ యొక్క మారుహామయగుచు అందందు హిట్లర్ యొక్క నైజభావములను వ్యక్తమొనరించుచున్నది. అంతయేల? చిరకాలము ఫేసిజమ్ మీద కత్తికట్టి శత్రుత్వమును సాధించిన రష్యా—కమ్యూనిజమ్ ఉద్ధరణకారకు కంకణము ధరించిన రష్యా యే—ఫేసిస్టునాయకుడగు ముస్సోలినీతో సమాలోచనల నర్చుటకు లిట్వినాఫ్ గారిని పంపినది. పార్లమెంటు ప్రభుత్వమున కాదట యనబడు ఇంగ్లండు సర్. జాన్ సైమన్ గారిని రాయబార మొనర్చుటకు ఇటలీకి ప్రయాణముకట్టించినది.

ఇరుపదిసంవత్సరములకు పూర్వము కనివినియెటుంగని “ఫేసిజమ్” అని పిలువబడు

యీ నూతన రాజకీయ సంస్థ నేడు ప్రపంచపరిణామ మొనర్చుచు దిగంతవిఖ్యాతి నొందుటకు హేతువేమి? ఇంత స్వల్పకాలములో నిట్టి పలుకుబడి సంపాదించిన దీని కలరూపును, గుణగుణములను, దాని ఉత్పత్తికాలమునాటి పరిస్థితులును, భవిష్యత్తును సత్యాన్వేషణ పరులు గమనించుట సమంజసము.

నామమాత్రముననే ఐహికాతీత మగు వింతభావముల తోపింపజేయు దేశము ఇటలీ. హోమరునాటినుండి నేటివరకు జనబాహుళ్య మట్టులుచాచి మనోవికాసతకొఱ కీ దేశము వంక చూచుచునే యున్నది. ట్రోజన్లు, ఫోనీషియన్లు, గ్రీకులు, ఉత్తర దేశపు మోటు తెగవారలు—వీరందరు కృతాంజలులై ఇటలీ నుండి నాగరికతాభిక్ష గైకొన్న వారే! అనేక శతాబ్దములనుండి ఐరోపాఖండము నాగరికత కాటపట్టయి మనోవికాసము కల్గించుటలో మార్గదర్శకమై యున్నది. మఱియు, వర్తక వ్యాపారమందును నౌకా దిగ్విజయములందును, ఖగోళ భౌతిక నైతిక శాస్త్రములందును ముందంజవేసినది ఇటలీ. వర్తమానకా లమునందు, ఫేసిజమ్ నెడి జెండా పూని అఖిల ప్రపంచమును నూతన రాజకీయసాంఘికనిర్మాణమునందు నడపుచున్నది.

నూతనోదయమైన ఏసంస్థయైనను నాయకుని వర్చస్సు, ఆత్మపరిశుద్ధత మున్నగు గుణ

ములపై ఎక్కువ ఆధారపడును. నాయకుడు తన అనంత అసమానవాగ్ధోరణ్యాదికౌశల్యములచే ప్రజాసామాన్యమును మాంత్రికబలముతో వశపర్చుటగా జేసికొనును. అట్టి అదృష్టశాలియగు నాయకోత్తముడే బెనిటో ముస్సోలినీ మహాశయుడు; ఫేసిజమ్ కు ప్రాణముపోసిన దిట్ట. లేబ్రాయమునుండి రష్యను సాంఘికత్వమును, లిఖితరూపముననుండి ఆచరణకత్తెమగుదానిసూత్రములను, ఇటలీలో అద్విపవేశించినపిమ్మట స్వదేశమున కదియొనర్చినయెగ్గును ముస్సోలినీ కడుటపికతో గమనించెను. అదనుకై వేచియుండి, సమయమేతెంచినప్పుడు సంసిద్ధుడై తన భీమముష్టి ఘాతమును పిడుగువలె తాకించెను.

యుద్ధానంతరము ఇటలీలోని దుర్బల రాజకీయపరిస్థితులు, దారిద్ర్యపీడ, పెట్టుబడి దారులకును, పనివాండ్రకును కలెడికక్షలు దానివలన జనించిన వ్యాపారమాంద్యము, అప్పటి నిట్టిపరిపాలనసమర్థత, — యీపరిస్థితులయందే ఫేసిజమ్ తన ప్రవేశమును పొంది కొల్పినది. దేశభక్తిపూరితులగు ఇటలీయువక యోధులు దేశదారిద్ర్యవస్థకు దురపిల్లి, వ్యయప్రచూసల కిసుమంతయు వెలువక దేశ విముక్తికొఱ కెట్టిసాహసకార్యమైన చేయుటకు నడుముకట్టి సంసిద్ధులై దేశమునందచ్చటచ్చట ఫేసిస్టుసంఘములను స్థాపించిరి. నానాటికి నాయకుడగు ముస్సోలినీవాక్చాతుర్యములెక్కలేనిదేశభక్తులను వృద్ధసైనికయోధులను ఫేసిజముకు దాసుల చేసెను. ఫ్యాక్టరీ

(కర్మాగారపు) పనివాండ్రు అనర్థకసమ్మెలచే కల్లువ్యాపారమాంద్యమును నిట్టి ప్రభుత్వము పాపలేక మిన్నకున్నప్పుడు, ముస్సోలినీ సమ్మెదారులను బలవంతముగ పనిలో చేర్పించెను. దేశదుర్భిక్షము తొలగిపోయెను. ఫేసిస్టులనిన భయభక్తిగౌరవములు మెండ్లాయెను. ద్విగుణీకృత తాహముతో మార్చి 28, 1922 లో, ఫేసిస్టుయోధులు నల్లచొక్కాలతో రోమునగరముమీద దాడివెడలి, యేకప్రమును లేకయే జయలక్ష్మిని గైకొనిరి. పూర్వపు రాజుస్థానే ముస్సోలినీ వచ్చెను. పూర్వప్రభుత్వము పోయి ఫేసిస్టుగ్రాండు కౌన్సిలు యేర్పడెను. ఫేసిజమ్ కు యీసందిగ్ధ సమయమే కడుకష్టకాలము. ఇట్టికాలములో ఎందరు తమప్రాణములను తృణప్రాయముగ ధారవోసిరో, మఱెందరు దేశభక్తులు అఖండ త్యాగములు సల్పిరో ఇచ్చట పేర్వేర పేర్కొనచూచుట అసాధ్యమగుపని.

కాని పూర్వపరిపాలన విధ్వంస మొనరించినంతనే ఫేసిజమ్ తన కార్యభారము వదలెనుకదా యని చంకలు కొట్టుకొనలేదు. బలమైన పునఃప్రభుత్వప్రతిష్ఠ, శాంతిస్థాపనము అత్యవసరమగు కార్యక్రమము. రష్యన్ సాంఘికత్వము ఇటలీదేశస్థులకు రుచించక పోవుటకు కారణములు లేకపోలేదు. వారి స్వభావాభిరుచులకు అది నిర్మింపబడలేదు. ఇటలీవారు ఆస్తివంశగౌరవములందు అభిమానము కలిగి నాయకత్వమునకు శిరస్సొగ్గెడినైజ స్వభావమును కలిగియున్నారు. డాంటి,

మైకపెల్లి, హోమర్ మున్నగుదివ్యరాజనీతి పదులకన్న యశస్వి తమ దేశమాతయనియు, రాజ్యతంత్రముల పన్నుటయందు తమవిధానములే శ్రేయస్కరమైనవనియు, భావికార్యనిర్మాణమును ప్రవేశపెట్టుటకు తమకుతప్ప అన్యులకు సమర్థత లేదనియు నమ్ముదేశభక్తులు. ఇట్టిపరిస్థితులలో సాంఘికవాదనూ త్రములనెడి శీలలతో రష్యాపెట్టు సమ్మెట పెట్టులను ఇటాలియన్లు సహించకపోవుట ఆశ్చర్యకారణము కాదు. దూరదృష్టికల ముస్సోలినీ, ఇటాలియన్ హావభావముల కను వగురీతి తన ఫేసిజమ్ ను నిర్మించుటకు తగు శ్రద్ధ తీసుకొనెను. ఉత్తిత్తిశాస్త్రవిమర్శలతోను, కార్యక్రమములతోను ఫేసిజమ్ కాలము వెళ్లపుచ్చలేదు. సమస్యలను వచ్చినవి వచ్చిన ట్లెడుర్కొని విముక్తివిధానముల చర్చించుటయే ఫేసిజమ్ ముఖ్యద్దేశము. పూర్వాచారసిద్ధాంతముల నొక్కపెట్టున విధ్వంసమొనర్చి “నూతనత్వము, నవీనము” అని ఉట్టి కెగురకపూర్వమే స్వర్గారోహణకు ఫేసిజమ్ ప్రయత్నించదు. మీదుమిక్కిలి పూర్వాచారములను పోషించుటకును, కాతలిక్ సూత్రముల దృశ్యమునం దుంచుకొని పూర్వికుల దివ్యవాసన కల్గియుండుటకును ఫేసిజమ్ పాటుపడును. మైకపెల్లియొక్క ఆదర్శములను, మేజనీయొక్క దేశభక్తిని, గారిబాల్డియొక్క ధైర్యస్థైర్యములను కలిగిన ఫేసిజమ్ యెటుప్రక్కకు మ్రొగ్గక

సరిగా ముల్లు చూపుచున్నది. దేశభక్తయమే ఆదర్శముగాగలిగి, సంఘవాదములకు గాని తెగలకక్షలకుగాని ఎడమియక, సంఘతారతమ్యములు కలవనియు, నైతికతారతమ్యము లుండుటచే వ్యక్తిత్వతారతమ్యము లుండకతప్ప దనియు దాని సిద్ధాంతము. కావుననే ప్రజల ఆస్తి వివరణమునందు ప్రభుత్వము జోక్యము కల్పించుకొనకూడదనియు, ఆస్తిని సమానవిభజనము చేయుట మున్నగు సాంఘికవాదుల సలహాలు అక్రమములనియు ఫేసిజమ్ గాఢతరనమ్మకము. దేశగౌరవమును కాపాడుటకు ప్రజ యెంతత్యాగమేని చేయ సిద్ధమై యుండవలెననియు, మఱియు ప్రజను సక్రమ మార్గమున నడపించుటకు నుక్కానివలె నాయకు డొక డుండక తప్పదనియు నిర్ణయించినది. కావుననే డిక్టేటర్ ముస్సోలినీ నిరంకుశాధికారమునకు ఇటాలియన్లు తల లొగ్గిరి. కారణము వారినైజమున కెంతయు అట్టి అనుభవము తగియుండుటయే. ఆస్తి విభజనమునందు ప్రభుత్వజోక్యము లేనందున, ఆస్తి-గౌరవపూరితమనస్కులగు ఇటలీ వారల కది ముదావహము. కాని దీనిని పట్టి, ఫేసిజమ్ ధనవంతులతరగతికి పక్షపాతము చూపినదని తలంపరాదు. పన్నుల విధించుటయందును, యితరఅవసరపరిపాలనా కఠినవిధానములందును ధనవంతుల తరగతి మొగమాటములేక వ్యవహరించబడెను. అందుచేత పాటుపడువారికి పెట్టుబడిదారుల

యందును, ధనికులయెడలను మత్సరముండుటకు తావు లేకుండ చేయబడినది. విప్లవములను, కక్షలను అడంచుటకు వీలైన ఎడల దౌర్జన్యవిధానమును వహించుటలో ఘేసిజమ్ కరుణచూపదు. “తస్కరుని అభిమతమును నిరసించుటకు దౌర్జన్య మెంతవశ్యకమో దేశములో శాంతిస్థాపనార్థము మాపవిత్రదౌర్జన్యమును అంతఅవసరమే” నని ముస్సోలినీగారు చెప్పిరి. పూర్వ పాశ్చాత్య నాగరికతయందు నమ్మకముంచుటచే ఘేసిజమ్ భూతవర్తమానములను సమన్వయించినది. ఇట్టికలయిక నేర్పునందే ఘేసిజమ్ పునాది గట్టిగ నాటవడియున్నది. ఒక్క పెట్టున ఆచారవ్యవహారములను తారుమాతొనర్చక, మెట్టుమెట్టుగా పునర్నిర్మాణముకు పూనకడంగుటచే, పురాతన సిద్ధాంతముల బ్రోచు ఘేసిజమ్ వెగటు తోపనీయదు. స్వదేశమునం దైకమత్యము నుద్బోధించుచు, అంతర్జాతీయసమస్యల విడదీయుటలో సహకార మపేక్షించుచున్నది.

మాతృదేశమునందు జాతీయతాభావము నెలకొల్పుచు, మఱియొకచక్కి ఉచితవ్యాపారము అంతర్జాతీయభావిజౌన్నత్యమునకు కారణభూతమని వాపోవుచున్నది. టారిఫ్ గోడల బలీయముగా నిర్మించి “సంరక్షణవిధి” యని అనదు. ఒండొరులలో నానాజాతులు సహాయసహకార విశ్వాసములుంచుట ఐకమత్యఆదర్శమున కెంతోకాంక్షణీయమనును. ఇట్టిసుపక్తాభిమతమును కల్గియుం

టచేతనే ఘేసిజమ్ విదేశజాతుల మానసములకూడ చూరకొన్నది. హిట్లరిజమ్ నకును దీనికిని గలభేద మిదియే. ఒకవంక నిరంకుశాధికారమును గౌరవించుచూ, మఱియొకతెన్నున ప్రజాపరిపాలనను సమర్థించును.

ఇటలీ దేశము దారిద్ర్యవస్థయందుచిక్కియున్నతఱి, అప్పటిప్రభుత్వ మరాజకమై దేశపీడ తొలగించు నుపాయము లన్వేషింప అసమర్థత కనబరచినసమయమున, ఘేసిజమ్ దేశములోని కంటకముల నామూలము పెకలించి ఎల్లెడల శాంతిస్థాపన మొనర్చెను. మఱియు ప్రజల మోదమొసంగురీతి వారి దేశకాలనైజములు పరిశీలించి పునర్నిర్మాణమునకు గడంగెను. సాంఘికత్వము, ప్రజాస్వామికత్వము, శాంతిస్థాపన మొనర్చుటకు విముఖులై వెనుకాడి అసమర్థత ప్రకటించినపుడు, ధైర్యసాహసములతో అనంతత్యాగ మొనర్చి శాంతిదాంతుల చిరస్థాయిగ దేశమున నెలకొల్పినది. మఱియు దేశభావిభాగ్యోన్నతికిని, స్వజాతీయతాభిమతమును పెంపొందించుటకును అనువగు బ్రహ్మాండమైన సంస్థల నెల్లెడల స్థాపించి ఉచితరీతి దేశక్షేమకార్యనిర్వహణ మొనరించినది. కళ, సంగీతసాహిత్యములు, వ్యాయామప్రయాణవసతులు, ప్రజాసామాన్యమునకును అందులో పాటుపడి జీవించుతెగలవారికిని సులభముగ అందుబాటులో నుండునట్లు ఏర్పాటులు చేసినది. ప్రజోపయోగార్థము పెక్కుగ్రంథాలయములు స్థాపింపబడినవి. బాలింతల

శరణాలయములు, తల్లితండ్రులులేని బాల బాలికల శరణాలయములు ప్రతిచోటను నెలకొల్పబడినవి. నిరుద్యోగసమస్య తొలగించుటకు ప్రభుత్వ మన్నివిధముల పాటుపడుచున్నది. తరగతికక్షలు (Class struggles) రూపుమాపబడినకమత్వము(Co-operation) వానిస్థానే ప్రవేశపెట్టబడినది. ఇటలీకి ఫేసిజ మొనర్చినమేల్లిట్టివి యెన్నియోకలవు.

ఇటలీ ఆర్థికపరిస్థితు లిప్పటికిని పూర్తిగ చక్కబడకపోయినను ఇటలీవాసులు వానిని ఎంతక్లిష్టముగనున్న అంతసాహసోత్సాహములతో నెదుర్కొనుటకు సంసిద్ధులుగ నున్నారు. వారి కిట్టిబలమును, స్వశక్తివిశ్వాసమును సుగుణోపేతమగు దేశభక్తిని కల్పించినది ఫేసిజమ్. ఇటాలియనుల మాతృదేశభక్తి గాంచుచో, వారి త్యాగదృష్టిని పరిగణించుచో ఫేసిజమ్ చిరస్థాయిగ నుండిపోగలదని నమ్మకమును కల్పించుచున్నది.

మైకవెల్లి, మాజినీ, ముస్సోలినీ మువ్వరునూ ఇటాలియన్ జాతీయత్వమునకు జీవితములను ధారపోసినవారే. అదృష్టహీనుడగు మైకవెల్లి కడుబికారిగా మరణించెను. తన నామము చిరస్థాయిగ ఇటలీదేశచారిత్రమునందు సువర్ణాక్షరములచే చెక్కబడునని అతడు కలలోనైన తలచియుండలేదు. మేజినీసైత మట్టిఅవస్థలోనే అజ్ఞాతవాసములో నంతరించెను. కాని ముస్సోలినీయన్ననో దిగంతవిఖ్యాతివెదచల్లుచూ ఇటలీనిర్మాణమున

మాత్రమేకాక అఖిలప్రాపంచికనిర్మాణమునందే పాల్గొనుచూ కృతకృత్యుడై ఇటలీరథ సారథియై అంతర్జాతీయవ్యూహములో జయశీలు డగుచున్నాడు. దేశభక్తులలోనేకాక కార్యకుశలులలోకూడ శిరోభూషణ మనదగిన అదృష్టశాలి.

అయినను ఫేసిజమ్ ప్రచండవిమర్శనా ఘాతములనుండి తప్పించుకొనలేదు. భావి కార్యక్రమము లిఖితరూపముగ లేకుండుట క్లిష్టసమయములలో సత్వరముగ కార్యరంగమునకు గడంగుట కాటంకమనువిమర్శన. బలవత్తరమైన కార్యక్రమముల గోడలతో నూతనసంస్థాభివృద్ధిని అరికట్టజూచుట శ్రేయస్కరము కానేరదు.

ఇటాలియన్లు స్వరాజ్యమున కనర్హులగుటచే ఫేసిజమ్ యొక్క నిరంకుశవిధానములకు మోకరిలియున్నారనియు, ఏనాడు వారు స్వరాజ్యపదమున కర్హులగుదురో ఆనాడే ఫేసిజమ్ న కుద్వాసన మొనగుదురనియు రెండవవాదము. స్వరాజ్యపదమున కన్నివిధముల అర్హులగుదేశీయులే ఏల్లాదిగ అమలులోనున్న ప్రజాస్వామికప్రభుత్వమును నిరసించి విసర్జించు యీ ఇరుపదవశతాబ్దములో ఇట్టి నెపము నారోపించుట భావ్యముకాదు. మానవస్వభావము ఏచరిత్రయందైనను ఒక్కరితిగనే యున్నది. ప్రజాస్వామికప్రభుత్వము నందుకూడ కొందరు నడపువారును మరికొందరును సరించువారును కలరు. అధికారము

వహించుట కెంతకుతూహలమును కల్గియున్నదో అనునరించుటకుకూడ మానవస్వభావమంతటి ఉత్సాహమునే కనుపర్చుచున్నది.

తరగతికక్ష లంతగాలేకపోయినను గోరంతను కొండంతచేసి రాజకీయపరికరము క్రింద ఫేసిజమ్ ఉపయోగించినదని మఱియొకనిండ. అట్లొకవేళ ఉపయోగించినను కక్షలన్నిటిని రూపుమాపి ఐకమత్యస్థాపన మొనర్చిన ఫేసిజమ్ అంత్యమున ధన్యవాదమునకే అర్హమయినదనవచ్చును.

చట్ట-నిబంధనములు కఠినములనియు అందలికూరత్వము గర్హ్యమనియు యింకొక విమర్శ. ఒకానొక నూతనప్రభుత్వము ప్రతిష్ఠించినప్పుడు, అది కాలూదినిలచుపూర్వము అద్దాని నంరక్షణార్థము క్రూరప్రకటన కొంత అవసరమేయగును. క్రమేపి కఠినవిధానమంతరించనగును.

ఫేసిజమ్లో మేధావంతులకు స్థాన మొసగబడలేదనియు, లలిత శాబ్దగిణవనియు,

కళాకోవిదులు అన్యదేశములకు వలసపోయిరనియు మఱియొక అపవాద కలదు.

దేశ మరాజకముగనుండి ఆందోళన కాలవాలమైనతఱి లలితకళలు సన్నగిల్లుట సర్వసామాన్యమే అయినను ముస్సోలినీగారు ప్రాక్ దేశీయవిద్యార్థుల కాహ్వానమంపుట, “మనకళను మనమే సృష్టించవలెను. ఫేసిస్టుకళ నూతనత్వముతో శోభిల్లవలెను” అని తెలుపుట, వీనినిబట్టి ప్రమాదావస్థ తొలగినదనియే తలపనగును.

ఇటలీయందలి దుర్భిక్షదినములలో ఫేసిజమ్ తలయెత్తినదినియు, శాంతినెలకొన్న పిమ్మట ప్రజాస్వామికప్రభుత్వము పునఃప్రవేశమగుననియు మఱికొందరివిమర్శకుల మతము. దుర్భిక్షును తొలగించి శాంతిస్థాపన మొనర్చుటలో ఫేసిజమ్ పడినపాటు సువిదితమే. అట్లు శాంతిస్థాపనమే దాని సుగుణపుంజమై, క్రమేణ విజాతీయులనుకూడ తనమతములోని కాకర్షించగల నూత్నశక్తిని పొందునని ఏల తలపరాదు?

స్త్రీలు - విశ్వవిద్యాలయములు

శేషగిరిరావు పట్నాయక్, బి. యే.

భారతదేశమున స్త్రీవిద్యాప్రచారములు సల్పు
 రోజు లంతరించినవి. దేశమున నన్నిదిశలను,
 స్త్రీవిద్యాశాలలు, సారస్వతసమాజములు, స్త్రీసౌత్వే
 సిణీసమేళనములు ప్రబలి మహిళోన్నతిని సూచించుట
 మోదావహము. పురుషులతోబాటు స్త్రీలకును,
 రాజకీయ, ఆర్థిక, మత, సాంఘికచర్చలలో సమానావ
 సరము కల్గినదని మహిళాలోకము నేకు గ్రహింపగల్గు
 టకు వారు నేటివరకు సమసాధించిన విజ్ఞానమే చైత
 న్యమునుగూర్చినది ఎంచవలెను. పరిణామశక్తి, తన్మా
 ర్గదర్శినియు నగు కాలచక్రచలనము ఈమార్పునకు కార
 ణమని కాలతత్వజ్ఞులు నిరూపించినను, కొంతవరకైనను
 నిదీ విద్యావిజ్ఞానసంజనిత "స్మృతి" (Conscious-
 ness) యని మన మెంచవలెను.

విద్యావిధానము కాలగతిచే జరించు శక్తికిని
 (Time-Spirit) క్రమచలనమైన జము గలిగిన మూర్తి
 మత్త్వమునకును (Personality) అనుగుణముగను,
 అనుసరణముగను నేర్పడిననేకాని, విద్యయొక్క
 ప్రయోజనమును మనము బడయజాలము. పురుషుని
 యొక్కకాని, స్త్రీయొక్కకాని, విద్యావిధానరూప
 మను జిత్రించుచో మొదటనే మన మా'విధానమును'
 శాఖలుగా విభజించి, ఒక్కొక్క తరగతి (Stage)
 పైతరగతికి జేరి, తుదిని, మూర్తిమత్త్వమును శోభా
 యమాన మొనర్చునట్లు నిర్దేశించవలెను.

సహజముగ నలవడు స్త్రీయొక్క కార్యనిర్వ
 హణశక్తి, చాకచక్యము తననిజగ్రహోపరణమును దాటి
 వేర్వేరుదిశలకు ప్రసరింపజేయుట వర్తమానయుగమునకు
 ముఖ్యవసరమై యున్నది. జీవితసందిగ్ధసమస్యలలో
 వారిని కార్యస్ఫూర్తిలగు నొనరిచి, కష్టపరంపరలలో
 వలయు సహనశక్తుల నొసంగి ఆదర్శప్రాయలగు సౌఖీ
 ల్యవతులనుగ జేయుట, వారుపొందు విద్యయొక్క

ప్రధానకర్తవ్యము. మానవుని బాహ్యజీవితమున కనుబం
 ధించిన వివిధరంగములందును స్త్రీవ్యక్తిని పాల్గొన
 నిచ్చినచో అందు వినియోగింపబడు కార్యపరతంత్రత,
 కార్యదీక్ష, పురుషప్రజ్ఞాతుల్యము లగుననుట కెట్టిసంది
 యము లేదు. పురుషప్రయత్నమునకు చేదోడువాదోడై
 కార్యకృత్యములకు స్త్రీ పరిపూర్తియొసంగుచుండును.
 పుట్టుకవలనను, గుణములవలనను స్త్రీ కొన్నిసందర్భ
 ములలో వేర్వేరుపరిస్థితుల కనుకూలముగ ననుపడినను,
 జీవితరంగమునమాత్రము స్త్రీ వ్యక్తిత్వము పురుష
 తుల్యముగ రాణించుననుట సత్యమారము కాదు. భావి
 కాలమున స్త్రీ లింకను విరిచి, విశాలములు నైన విషమ
 సమస్యల నెదుర్కొనవలసియున్నది. వెలుపలికి వచ్చి
 బాహ్యప్రపంచమున వారుచేయవలసిన కార్యములు
 చాలగలవు. కాన కష్టనిష్ఠురమైన ఆసౌఖ్యజీవితమునకు
 వెనుదీయక, దీర్ఘములై వచ్చువిషమసమస్యల నెదు
 ర్కొనుచు, సర్వకార్యస్ఫూర్తిలై ఆవసరక్షణమునకు
 వారు తగియుండవలెను. విశ్వవిద్యాలయములలో స్త్రీ
 లకు ప్రత్యేకప్రణాళిక లేర్పడుట ఉచితమా లేక,
 పురుషవిద్యావిధానమునకే వారినిగట్టుటయా" అనువిష
 యము చాలకాలమునుండి తీవ్రతరముగ వాదోపవాదము
 లకు గుఱియై ఇప్పటికిని స్థిరపడకున్నది. అసలువిద్యా
 ప్రణాళికలే పూర్తిగ పరివర్తింపబడవలయునని సర్వజ
 నాభిప్రాయము సూచించుచున్నది. ప్రణాళికలు పరివ
 ర్తింపబడినను స్త్రీలకు ప్రత్యేకవిధుల నేర్పరచి, తదను
 సారముగ విద్య నొసంగవలెనని కొందరియభిప్రాయము.
 పురుషసమానలై స్త్రీలు, అన్నిహక్కులను గలిగి
 యుండ, వారికి ప్రత్యేకవిధాన మనవసరమనియు,
 పురుషవిద్యావిధులనే విద్యులబడయుదురనియు, స్త్రీ
 శ్రేయోభిలాషుల నూచన, తుదియభిప్రాయము, ఆధు
 నికసంప్రదాయశీలులకు చాలప్రతికూలముగ దోచును.

ప్రాచీనము, నవ్యము అనుపాక్షికము లేక దేశకాలపాత్రల ననుసరించి, విద్యాప్రణాళిక లేర్పడినచో విద్య యొక్క ప్రయోజనము సార్థకమును.

విశ్వవిద్యాలయముయొక్క ఆశయము నాగరక తాభివృద్ధి (Cultural development) అని వివిధ మతములవారు ఒప్పుకొనినదే. నాగరకతకు స్త్రీపురుష భేదము లేదు. కావున దానివలన నీరెండుజాతులవారు బడయు వివిధములగు ప్రయోజనముల తత్వ మొక్క టియే. అగుట, స్త్రీలను ప్రత్యేకవిద్యావిధులకు నియ మించవలె ననుటకు కారణ మగపడదు. విశ్వకలాపరిష్కర ప్రణాళికను కుమ్మర్తులగు బాలబాలికలకు ప్రత్యేకాభి రుచిగల విషయములను చేకొని, వానిలో సామర్థ్యము గాని, పాండిత్యముగాని బడయుటకు తగినంతస్వేచ్ఛ నొసంగుటకు పాఠశాలల ప్రణాళికలు పాటుపడవలెను. వాస్తుశాస్త్రాదిసాంకేతికవిద్యలయం దభిరుచి భారత మహిళల కంతగా లేదు. చరిత్ర, ఆర్థికశాస్త్రము, గణితము, వేదాంతము, శాస్త్రములు (Sciences) మొద లగు సామాన్యవిషయముల (General Subjects) ను చేకొనినచో వ్యక్తియొక్క విద్యాబుద్ధులు సచ్చిలద్యో తకములు, సునిశితములు నగును. సామాన్యవ్యక్తికి ఈ విషయములు జ్ఞానవికాసన మొనరిచి, సంకుచితములగు పూర్వభావముల కసంకుచితపరిణామము నొసంగును. పైవిషయముల నలవరచుకొను పురుషులకును ప్రయోజన ముదయే. స్త్రీలుమాత్రము పురుషవిధానములనే విద్య బడసి అమూల్యములగు అట్టిప్రయోజనములనే ఏల బడయనూడదు?

వృత్తి విద్యలు

వృత్తివిద్యల యాశయము సామాన్యవిద్యవలె గాక భిన్నముగ నుండును. అవి వ్యక్తుల నాయానిశ్చిత వృత్తులకే నియమించి, సంకుచితజ్ఞానులుగ నొనరించును. పారిశ్రామికవిజ్ఞానలేకదేశమున మనదేశమున వృత్తివిద్యల నైన స్త్రీపురుషుడు లిరువైగలవారును వివక్షత లేక అలవరచుకొనుట ముఖ్యావసరము. స్త్రీలు ప్రత్యేక ముగ తమస్వభావార్హతలనుబట్టి ధాత్రివిద్య, పాక

శాస్త్రము, కుట్టుపని మొదలగువాని నభ్యసించుదును. కాని వానిని విశ్వవిద్యాలయ సామాన్యవిషయములతో జేర్చక, పైగా వ్యక్తియొక్కయిష్టమునకు విడువబడి నచో ఆదరింపదును. గుణస్వభావములచే స్త్రీలభ్య సింపదగిన విజ్ఞానవిషయములను చేతివేళ్లతో లెక్కింప వచ్చును. స్త్రీలకొఱకు నూతనవిషయములను సృష్టించు మన్న, నదియు సామాన్యమునది కాదు. అట్టినిర్మాణ మునకు చాలకాలము పట్టును. స్త్రీ విజ్ఞానమున కుప యుక్తమగువిషయము లసలే చాలతక్కువగ నున్నవి; వానిలో లలితకళలు స్త్రీపురుషులిరువురచే నాక్ర మింపబడినవి. చిత్రలేఖనము, సంగీతము స్త్రీస్వభావ మును స్ఫురింపజేయునది. కాన వారిపై జమున కవి ప్రత్యేకానుగుణ్యముగ నుండునని మన మెంచుటయే కాని, ప్రపంచమున చిత్రకళానిపుణులు, కవితాపితా మహులు, సంగీతవిద్వాంసులు పురుషులలోనేకాని, స్త్రీలలో నెట్టిసుప్రసిద్ధులను గానము. కాన సంగీత, చిత్రలేఖనములను స్త్రీలవసరవిషయములని యెంచు టెంతయు సహజము.

గృహ నిర్వహణము

గృహనిర్వహణశాస్త్రమువలననే భావిగృహము లన్నియు, విచిత్రమైన యొకపరిణామమునకు గుఱియగు నని స్త్రీసంస్కారిణులచే అంచనావేయబడుచున్నది. స్త్రీవిద్యలో గృహనిర్వహణముయొక్క స్థాన మెట్టిది? అనుప్రశ్నకు మొదట మనము సమాధాన మొసగవలెను. గృహనిర్వహణము స్త్రీలవరచుకొనదగిన ప్రధానవిష యములలో నొకటి; స్త్రీవిద్యలో దానిస్థాన ముత్త మము: ప్రాథమికము. ప్రాథమికస్థానము నాక్రమించు టచే, దీనిని విశ్వకలవలె ప్రధానపఠనీయాంశముగ ఉన్నతస్థానమున జేర్చుటకంటె పునాది విద్యావిషయ ములలో ప్రధానపఠనీయాంశముగ నుంచు టెంతయు సుకరము. విశ్వవిద్యాలయవిషయములలో దానిని జేర్చినచో మన మనుకొనునంతప్రయోజనమును బడయ జాలకుండుట నిశ్చయము. గృహనిర్వహణశాస్త్రము వ్యక్తియొక్క విజ్ఞానసంపత్తి కింతశాస్త్రములవలె లాభకారి కాజాలదు. విశ్వకలాపరిష్కర్తలను బడసిన

స్త్రీ లేకొందిమందియో ప్రతిసంవత్సరము పైకివచ్చుచుండ, వారాశించు స్వతంత్రతీవన వృత్తులకైనను మహారించుననుట సందేహస్పదము. చాలమందిస్త్రీలు విద్యావత్తులైనను గృహిణులగుటవలన విశ్వవిద్యాలయములలో ప్రవేశింప వీలులేకున్నది. గృహనిర్వహణము విశ్వవిద్యాలయవిషయములలో తేర్చినచో అధికసంఖ్యాకులలవరకుకొనుట కవకాశము గలుగదు. ఇతరశాస్త్రములవలె గృహనిర్వహణవిద్య విపులవిషయము కాకపోవుటచే విశ్వవిద్యాలయప్రణాళికలో జేర్చుట కంతయు తగినయుండదు. కావున నీశాస్త్రముయొక్క పూర్తిప్రయోజనమును బడయవలెనన్న దానిని పూర్వవిశ్వకలాపరిషత్ప్రణాళిక (Pre-university Scheme) లో జేర్చుటయే లాభగోచరమగు మార్గము. గృహనిర్వహణశాస్త్రముక్రింద వచ్చు కుట్టుపని, వస్త్రుపరిశుభ్రవిద్య, (Laundry) పాకనూత్రములు, ఆహారపదార్థవిజ్ఞానము, ఆరోగ్యనూత్రములు నిర్బంధవిషయములుగ మాధ్యమికవిద్యాప్రణాళికలోను, ఉన్నతపాఠశాలవిధానములలోను చేర్చుట శ్రేయము. పూర్వవిశ్వకలాపరిషత్ప్రణాళిక లీవిధముగ పరివర్తించబడినచో, విశ్వవిద్యాలయములకన్న నెక్కువగా నుండు పాఠశాలలోని విద్యార్థినిలలో గృహనిర్వహణవిజ్ఞానము దీర్ఘముగ ప్రచారమొనర్పబడు ననుట కెట్టిమాటకము లేదు. ప్రతిగృహమును నలంకరించు నాకాగృహిణులు సార్థకనామధేయలై గృహసామ్రాజ్యము నేలుట కంతయు తగినయుండురు... శాల్యము ముగియకయే, చాలమంది తమవిద్యాభ్యాసమునకు విఘ్నంబు లొసంగుట మనదేశమున పరిపాటి యైనది కావున, సాధ్యమగునంతవరకు, వారికి యావనదేశ ప్రాపించునోపల ప్రాథమికవిషయములలో నశ్యున్నతచామర్థ్యమును (Maximum efficiency) బడయుటకు వీలగునట్లు ప్రాథమికవిద్యాప్రణాళిక లేర్పడవలెను. విద్యార్థిని ఉన్నతకళాభ్యాసమును గొన నభిలషించుచుచో, తనకు ప్రత్యేకాభిరుచిగల విషయములనే ఎన్నుకొనుట కిట్టి మార్పు గలుగుటవలన సవరకాశముండును.

గృహనిర్వహణశాస్త్రమునకు విజ్ఞానాధిక్యములేక పోయినను, గృహస్థాశ్రమమున కత్యంతోపయోగకారి యగుటచే నావిషయమునకు గౌరవప్రాధాన్యముల నొసంగవలెను. ఉపాధ్యాయములుగ జీవించువారికి, ఉపాధ్యాయుల తర్ఫీదుచేయువారికిని గృహనిర్వహణవిజ్ఞాన మవసరము. ఢిల్లీలో నెలకొల్పబడిన లేడీఇర్విన్ కళాశాలలో పాకము, ధాత్రీవిద్య, వస్త్రశుభ్రవిజ్ఞానము, గణితము మొదలగువిషయములలో ప్రత్యేక శిక్షణ మొసంగి ఏటేట ఉపాధ్యాయుల తర్ఫీదు చేయుచుండుట ప్రతిరాష్ట్రమునకు అవర్కప్రాయము. విశ్వకలాపరిషద్విద్యావిధానముతో సంబంధ మేమియు లేక ఇట్లే, లండన్ నగరమున కింగ్స్ కాలేజీలో గృహనిర్వహణశాస్త్రమున ప్రత్యేకముగ ఉపాధ్యాయనీశ్చి నమునే ఒసంగుచున్నారు. ఈవిషయమున ముఖ్యముగా ఉపాధ్యాయులు, గృహనిర్వహణవృత్తిచే జీవించువారు, ధనికులఇండ్లలోని పరిచారికాబృందము, భోజనశాలలలోని కార్యదర్శిములు పరిశ్రమల నొనరిచి, తనవిధముల తర్ఫీదుల పొందుచుండురు. ఖండంతర దేశములలోనిస్త్రీ లభ్యసించువృత్తివిద్యలలో నీవిద్య ప్రధానమైనది. సంప్రదాయములకు కట్టబడిన మనదేశపు స్త్రీ లిట్టివిద్య నభ్యసించి తమతమ గృహనిర్వహణము ననుమాత్రమే నియోగించుట సవ్యము.

పైనుదహరించిన గృహనిర్వహణవిషయములకు శిశుసంరక్షణ, జంతుదేహధర్మశాస్త్రము (Physiology) మద్యపాననిర్వచనవైద్యశాస్త్రము (Dietetics) మాతృయుక్తి (Mother Craft) అను విపుల విషయములను మాడ జేర్చి గృహిణులుకావోవుప్రతి స్త్రీకి ముఖ్యావసరవిషయముగ పూర్వవిశ్వకలాపరిషత్ప్రణాళికలో పొందుపరచిన భావిసంతతికి జెందిన స్త్రీలు గృహస్థాశ్రమమున కామధేనువు లయ్యెదరనుటతిశయోక్తి గానేరదు. వివిధోపయోగాంశములనమ్మే శనమును నీగృహనీతివిద్య నలవరచుకొనదలచు సుదక్షులకు ఉన్నతపాఠశాల లొసగు భాషాపరిజ్ఞానము చాలును. ఆధునికసంప్రదాయముల ననుసరించి స్త్రీలలో ప్రాధా

విచారములు ప్రారంభింపబడినవి. కాన బాలికలకు యావన మంతురించువరకు (అనగా ౧౨ సంవత్సరముల వరకు) స్త్రీకాతి కుపయుక్తములగు నిట్టిప్రాథమికవిషయములను గఱచుట కవకాశ మొసంగవలెను. ఇట్టిఅవకాశమున కనుగుణముగ ప్రాథమిక, మాధ్యమిక ప్రణాళికలు సవరించి, ఉన్నతవిద్యాభ్యాసకాలపరిమితి స్త్రీల కొరకు పొడిగించినచో చాలమంచిది. గృహనిర్వహణ విషయ సర్వజనాదరణీయమునకు మైందవాచారములకును, సాంఘిక ఆర్థికశీతోష్ణస్థితులకు యుక్తముగ, మాతృభాషలలో స్త్రీసమాజములు, కుటుంబభారములను వహించుచున్న గృహిణులకు పనిపాటులు, కేనిసముయములలో గృహనిర్వహణాది ప్రధానమూత్రమును నేర్చును విరివిగ ప్రచార మొనర్పవలెను.

ల లి త క శ లు

స్త్రీలకు లలితకళల పరిచితి గల్గించుట విశ్వవిద్యాలయముల ముఖ్య బాధ్యత. గృహనిర్వహణ శాస్త్రమువలెకాక, వీనికి విజ్ఞానగౌరవము చాలగలదు. లలితకళలలో చిత్రరేఖనము, సంగీతము కేవలము కృషితోహాసినని కాక, సహజాభిరుచిపై నాధారపడినవి. ఇతరవిషయములవలె నివియు వారమున కొక గంటనేపు అభ్యసించబడినచో పట్టుబడవు. ఇవి విజ్ఞా

నాభివృద్ధికాక, వృత్తిజీవనమునకును సర్వజనులు అభ్యసించదగినవి.

విద్యార్థిధానము వీలగునంతవరకు మత, సాంఘిక, ఆర్థిక స్థితుల ననుసరించి, జాతీయతను స్ఫురింపజేయుచుండవలెను. విద్యాలయములు, తమశక్తికొలది దేశభాషాభివృద్ధికి పాటుపడి, విజ్ఞానవిషయములను సాధ్యమగునంతవరకు విద్యార్థి నులకు తమ మాతృభాషలలోనే బోధించుటకు ప్రయత్నింపవలెను.

వెనుక జెప్పబడిన విశేషములనుబట్టి, స్త్రీపురుషులకు ప్రత్యేకప్రణాళికలు పాఠశాలలోనేకాని, విశ్వవిద్యాలయములలో అసాధ్యములు నిష్ప్రయోజనకరములు అని మనకు తేటతెల్లముగుచున్నది. ఉన్నత కళలలో సహజాభిరుచి గలిగి, వానిలో ప్రత్యేకసామర్థ్యమును బడయు నభిలషించువారికే విశ్వవిద్యాలయములు కాని వానిలో స్త్రీల కొకప్రణాళిక, పురుషుల కొకవిధానము సృష్టించబడుటకు కారణము లగపడకున్నవి. పూర్వవిశ్వకళాపరిషద్విధానముమాత్రము స్త్రీలకు ప్రత్యేకముగ నియమింపబడుట ప్రధానావసరము. కాన, భారతమహిళాగణములకు ప్రత్యేకముగ పాఠశాలాప్రణాళిక లేర్పడజేసి, వారికి విశాలవిజ్ఞాన సముపార్జనమున కవకాశము భగవంతు డనుగ్రహించుగాత!

ప్రార్థన గీతావళి

సబరత్వ ఆశ్రమమునందు నిత్యపారాయణమునకు మహాత్ముడు అనుమోదించిన ప్రార్థనగీతములు తెలుగు తాత్పర్యముతోనహా ఇందు గలవు. ఆధ్యాత్మికసారమయిన ఈ గీతములను ప్రతివారు నిత్యము పారాయణము చేయుట శ్రేయోజ్ఞానదాయకము. కొలది ప్రతులే కలవు.

ఆంధ్రగ్రంథమాల ; 2, తంబుశెట్టిపీఠి, చెన్నపురి.

పంచాంగమనగా అయిన అవయవములు గల ఒకానొకవస్తువు. ఒక గొప్ప వస్తువుయొక్క అనంతరవిభాగములకు అవయవము లని పేరు. మనుష్యునకు ముక్కు, చెవులు మొదలగునవి అవయవములైనట్లే యీ ౫ అవయవములు గల పంచాంగమనబడును. ఈ ౫ అవయవములుగలదే? అవయవములెవ్వి? అనునది విమర్శనీయము.

ఇందు ప్రతిపాద్యము (నర్ణ్యము) కాలము. ఈ కాలము గ్రహనక్షత్రముల చరిత్రచే నేర్పడును. కావున కాలము ౫ అవయవములు గలది అనియు, గ్రహములు ౫ అవయవములు గలవియనియు చెప్పవచ్చును. ఈగ్రహనక్షత్రములన్నియు భూమియందు నివసించువారలకు కాంతిమంతములుగ కానుపించుటచే వీటికి జ్యోతిస్సు లనిపేరు వచ్చెను. ఇట్టి జ్యోతిస్సులగునగుంచి వర్ణించు శాస్త్రమునకు జ్యోతిశ్శాస్త్ర మని (Astronomy) సంజ్ఞ. ఇట్టిజ్యోతిశ్శాస్త్రమే ౫ అవయవములుగలది యని అనేకవిధములుగా విచారింపవచ్చును. ప్రకృతమందు పంచాంగమన నేమో, అందలివిషయముల భావమేమియో వివరముగా తెలియుటకై యీవిమర్శ చేయబడుచున్నది.

ఈక్రింది ౯ రకముల కారణములు పంచాంగమనుపేరును నిరూపించుటకు పవయోగించును.

౧. ఇందు ప్రతిపాద్యమునకాలము ౧. తిథి, ౨. నారము, ౩. నక్షత్రము, ౪. యోగము, ౫. కరణము అను ౫ అవయవములు గలది గావున పంచాంగమనబడును.

౨. కాలనక్షత్రము ౫ అవయవములు గలదిగా విభజింపబడినదిగావున పంచాంగమనబడును.

౩. కాలప్రమాపకమున సంవత్సరము ౧. అయినము, ౨. ఋతువు, ౩. మాసము, ౪. పక్షము, ౫.

తిథి అను ౫ అవయవములు గలదిగాన పంచాంగమనబడును.

౪. కాలప్రమాపకమున సంవత్సరము ౧. పౌరము, ౨. చాంద్రము, ౩. గౌరవము, ౪. సావనము, ౫. నాక్షత్రము అను ౫ భేదములుగలదిగాన పంచాంగమనబడును.

౫. కాలము ౫ మాసములచే కాలవబడుచున్నది. ౧. మనుష్యమాసము, ౨. పితృమాసము, ౩. దేవమాసము, ౪. మనుమాసము, ౫. బ్రహ్మామాసము, అను ౫ మాసములుగలది గావున పంచాంగమనబడుచున్నది.

౬. కాలప్రమాపకమున సంవత్సరము ౫ భేదములు గలది. ౧. సంవత్సరము, ౨. పరివత్సరము, ౩. ఇడావత్సరము, ౪. ఇద్విత్సరము, ౫. వత్సరము అను ౫ అవయవములు గలదిగా వర్ణింపబడినదిగాన పంచాంగమనబడుచున్నది.

౭. కాలమును బోధించుగ్రహములు ౫ రకములు అనగా ౫ అవయవములుగల గ్రహములచే కాలము బోధింపబడుచున్నదిగాన పంచాంగమనబడుచున్నది.

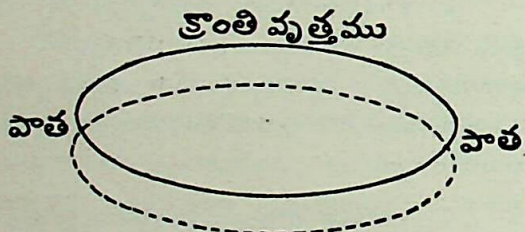
౮. ఈగ్రహములయొక్క ౫ రకములైనస్థితులచే కాలమున్ను, జ్యోతిశ్శాస్త్రమున్ను నిరూపింపబడుచున్నదిగాన పంచాంగమనబడును. ౫ స్థితులనగా ౧. పూర్వాపరాంతరము, ౨. యామ్యోత్తరాంతరము, ౩. గ్రహాయులు, ౪. నక్షత్రగ్రహయోగములు, ౫. ఉదయాస్తమయాదికాలములు.

౯. ఈశాస్త్రమును నిరూపించుటకు ౫ కారణములు : ౧. చక్రుర్లక్షితం, ౨. లేఖ్యము, ౩. గణితము, ౪. యుక్తి, ౫. ఆగమము. ఈ అయిదు హేతువులచే నీశాస్త్రము నిరూపించబడుచున్నది గావున పంచాంగమనబడుచున్నది.

ఈ విధములైన కారణములచేతను క్రమముగా పంచాంగమును, అందలివిషయములను విమర్శింతుము :

I తిథి, వార, నక్షత్ర, యోగ, కరణములను గల అవయవములుగల కాలము పంచాంగము.

౧. తిథియనగా సూర్యచంద్రులకు మధ్యనున్న పూర్వాపరాంతరము. ఇదియే భూచంద్రులమధ్యనున్న పూర్వాపరాంతరమును గావచ్చును. దీనిని సులభముగా నెరుగుటకు ఆకాశమందలి కొంతవృత్తాంతము తెలియ చేయబడుచున్నది. ఆకాశమందు, అశ్వినాదినక్షత్రములకు సమానముగా క్షేత్రవిభాగము చేయబడియు, మేషాదిరాశ్యంకితమును, ఎల్లపుడు సూర్యసంచారమార్గమైనట్టియు (భూసంచారమార్గము) వృత్తాకారమైన ప్రదేశమునకు (The Sun's path in the hea-

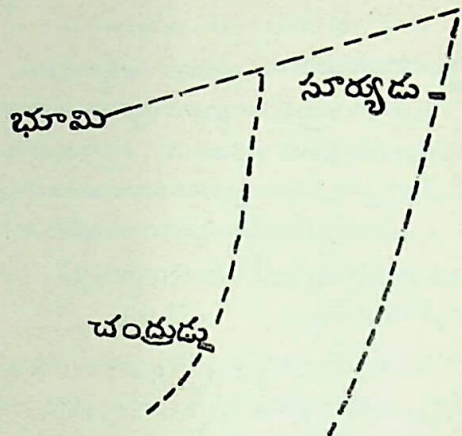

కృత్తిక వృత్తము

vens) క్రాంతివృత్తమని పేరు (Ecliptic). ఇతరములకు చంద్రాదిగ్రహము లిందుతో రేండుస్థలములందుమాత్రమే కలసినట్టియు, దీనికి తిరస్కీపముగా నుండునట్టి తమతమకక్ష్యవృత్తముల (Arbits) లో చరించును. అయినను ఇట్టిచంద్రునిగూడ సూర్యచారమార్గములోనికి మార్చి ఏకజాతీయులగు రవిచంద్రుల కంతరము స్వీకరింపవలెను.

ఇకను భిన్నప్రదేశములోనుండు రవిచంద్రుల దూర మెట్లు కొలవబడవలెనని శంకకు సమాధానము- భూమికి కొంతదూరములో చంద్రుడును, చాలపొచ్చు దూరములో సూర్యుడును ఉండురు. అయినను పేరు తిరుగుమార్గమును ప్రత్యేకముగా 3౬౦ భాగములుగా విభజింపబడి అం దొకస్థిరబిందువుకు అశ్వినాదియని

పేరిడి ప్రతిగ్రహముయొక్క కక్ష్యవృత్తములోను ఏర్పరుపబడినది. ఆబిందువునుంచి ౧౦ భాగలదూర

ములో తనమార్గమందు సూర్యుడునుండే ననుకొనుడు. చంద్రుడు అదియేబిందువుయొక్క తనమార్గములో ౧౦ భాగల (Degree) దూరములో నుండేననుకొనుడు. ఇపు డిద్దరికి మధ్యనున్న సమానదూరము 3౦ భాగలు. ఇదియే తిథి యనబడును.

భూగోళముకు పైన ౧౨ యోజనములవరకు భూవాయువుండును. ఈలోపలనే మేఘములు మొదలైనవి ఉండును. అందుపైని 'ప్రవహ' మనువాయువుండును. ఇది ఎల్లపుడు పశ్చిమభిముఖముగా తిరుగుచుండును. సూర్యచంద్రాదిగ్రహములన్నియు ఈవాయువుతిరుగుమార్గములో నున్నందున, అందుతోపాటు నీగ్రహములుగూడా పశ్చిమముగా తిరుగుచుండును. అట్లు తిరుగుచూ తమశక్తిచే తూర్పునకు నడచును. ఇట్లైనగా, కుమ్మరిచక్రము కుడినుండి ఎడమవైపునకు తిరుగుచుండును. అపుడు ఆచక్రమందున్న ఒకానొకపురుగు ఎడమనుండి కుడివైపునకు నడచు ననుకొనుడు. ఇట్లే గ్రహములున్న తూర్పునకు నడచును.

ఇట్లు తూర్పునకు నడచుటచేతనే గ్రహములు అశ్వినిలోనుండి తూర్పుగానున్న భరణి నక్షత్రములోనికి, అటునుండి తూర్పుగానుండు కృత్తికానక్షత్రములోనికి, నడచుట తటస్థించుచున్నట్లు ప్రత్యేకముగా

చూడబడుచున్నది. ఇకను అశ్వినాదినక్షత్రములలో గ్రహములు ప్రవేశించుటెట్లు? తెలియనివారలకు చంద్రునిచూపునపుడు, “ఈచెట్టుమీద చంద్రుడున్నాడ”ని చెప్పుదుము. అనగా చంద్రుడు చెట్టునున్న మార్గములో (Direction) నుండెననియు, ఆనైపుగా చూచినచో నగుపడుననియు అర్థము. ఇట్లే వాస్తవముగా నక్షత్రములు భూమికి చాలాదూరములో నున్నవి. గ్రహములు అంతకుండు తక్కువదూరములో నున్నవి. కాని నిరాలంబమున ఆకాశములో గ్రహస్థానమును చెప్పుటకు అశ్వినీనక్షత్రమువైపున గ్రహముండెనని పైవలెచెప్పుట సుబోధకముగనున్నది. అందుచే అశ్వినాదినక్షత్రములలో గ్రహములున్నవని చెప్పుట సమంజసము. తమతమ కక్ష్యవృత్తమును సమానమున ౨౭ భాగములుగా విభజించి, అందలివానికి అశ్వినాదినామము లివ్వబడినవి. అశ్వినాదినుండి గ్రహమువరకు గలదూరమును తెలుపుట కీమార్గము వీర్యపబడినది.

ఇట్లు అశ్వినీనక్షత్రముందు సూర్యునిను, భరణీనక్షత్రముందు చంద్రునిను ఉండె ననుకొనుడు. అపుడు సూర్యునికు తూర్పుగా చంద్రునిను, చంద్రునకు పడమరవైపున సూర్యునిను ఉండురు. వీర్ర అంతరమే తిథి యనబడును.

వెనుక చెప్పిన ప్రవహనాయు పశ్చిమభ్రమణముచే నక్షత్రచక్రము గ్రహములతోగూడ దినమున కొక పర్యాయ మొకచుట్టు తిరుగును. గ్రహము లీకాలమున కొంతదూరము తూర్పునకు గడలుచుండును. అందుచే ఈదినమున అశ్వినీనక్షత్రమున్ను, గ్రహమున్ను కలసి, ఒకేసమయముం దుదయించినను మరుదినముం దీసమయముకు అశ్వినీనక్షత్రముమాత్రమే యాదయించును. గ్రహము కొంతతడవాలస్యముగా నుదయించును. ఇదియే గ్రహములప్రాగతి. ఇట్టిప్రాగతిచే దినమునకు సుమారు ౧ భాగదూరము సూర్యునిను, ౧౩ భాగదూరము చంద్రునిను తూర్పుగా నడచెదరు. ఇట్లు ౩౬౦ భాగలు చుట్టుకొలతగలకాలచక్రమును, సూర్యుడొకసంవత్సరకాలములోను, చంద్రుడు ౨౭ దినములలోను చుట్టినట్లురు.

ఈదినమున అశ్వినాదినుండి తమతమ కక్ష్య వృత్తములలో సూర్యచంద్రులిద్దరును ౧ భాగదూరములో నుండె ననుకొనుడు. ఈదినమున వీర్రకు పూర్వాపరాంతరము లేదు. దీనికి అమావాస్య యని పేరు. అనగా సూర్యచంద్రులు కలసియుండుకాలము-మరుదినమున అశ్వినాదినుండి ౨ భాగలు దూరములో తనకక్ష్యయందు సూర్యునిను, ౧౪ భాగలు దూరములో తనకక్ష్యయందు చంద్రునిను ఉండురు. ఇపుడు వీర్ర అంతరము ౧౪ - ౨ = ౧౨ భాగలు. ఇదియే తిథి అమరుదినమందు సూర్యుడు అశ్వినాదినుండి ౩ భాగలుదూరములో తనకక్ష్యలో నుండును. చంద్రుడు ౨౭ భాగలదూరములో తనకక్ష్యయందుండును. ఇపుడు వీర్ర అంతరము ౨౭ - ౩ = ౨౪ భాగలు. ఇదియే తిథి. ఇట్లే క్రమముగా వీర్ర అంతరము పెరుగుచుండును.

కాలచక్రముయొక్క చుట్టుకొలత ౩౬౦ భాగలు. ఇదియే వీర్రపరమాంతరము (Greatest Elongation). దీనిని సమానమైన ౩౦ భాగములుగా విభజించగా ఒక్కొక్కభాగము ౧౨ భాగలు ప్రమాణము గలదయ్యెను. (సూర్యచంద్రు లొకేస్థానమందు బయలుదేరినదిమొదలు, శీఘ్రగతిగల చంద్రుడు అల్పగతిగలసూర్యు నతిక్రమించి ముందుకుపోయి, తిరిగి వచ్చి సూర్యునితో కలియుకాలము సుమారు ౩౦ దినములు గనుక ౩౦ భాగములుగా వీర్ర పరమాంతరము విభజించవడినది.)

ఈ భాగమునకే తిథి యనిపేరు. ఇందు సూర్యునికి తూర్పున చంద్రు డుండుసమయమందు ఈభాగములలో మొదటిభాగముకు పాడ్యమి అనియు, రెండవ భాగముకు విదియయనియు, మూడవభాగముకు తదియయనియు, నాల్గవభాగముకు చవితియనియు, ఐదవభాగముకు పంచమియనియు, ఆరవభాగముకు షష్ఠియనియు, ఏడవభాగముకు సప్తమియనియు, ఎనిమిదవభాగముకు అష్టమియనియు, తొమ్మిదవభాగముకు నవమియనియు, పదియవభాగమునకు దశమియనియు, పదునొకొండవ

భాగమునకు ఏకాదశియనియు, పంచైవభాగముకు ద్వాదశియనియు, పదనూడవభాగముకు త్రయోదశియనియు, పదునాల్గవభాగముకు చతుర్దశియనియు. పదిహేనవభాగముకు పూర్ణిమయనియు పేర్లు. ఈపూర్ణిమాంతకాలమందు, సూర్యచంద్రులు పరస్పరాభిముఖముగా నుండురు. భూమి వీర్లమధ్య నుండును. ఇందు సూర్యునికి తూర్పున చంద్రుడుంటచే దీనికి శుక్లపక్షమని పేర్లు.

ఒకవృత్తములోని పరిధియందు రెండువస్తువులు తిరుగుచున్నపుడు, ఈరెంటికి గూం భాగలకంటె ఎక్కువ అంతరముండుట కవకాశము లేదు. ఒకప్పుడు ౧ బిందువునుండి ౨ బిందువుకు ౨౦౦ భాగలు దూరమున్నను, ౨ బిందువునుండి ౧ బిందువుకు ౧౬౦ భాగలుమాత్రమే దూరముండునుగాన, నీరెంటికి గూం భాగలకంటె ఎక్కువదూర ముండదుట నిర్వినాదము. ఇటులనే రవిచంద్రులకు గూం భాగలకంటె ఎక్కువ అంతర ముండదు.

ఈపరమాంతరమును గూం భాగలుండుదినమే పూర్ణిమ. ఇదిమొదలు సూర్యునకు పడమరవైపున చంద్రుడుండుదూరము క్రమముగ తగ్గుచు, అమావాస్య నాడు వీరయివురు కలియుదురు. ఇట్లు పూర్ణిమమొదలు అంతరము తగ్గనారంభించిన మొదటిభాగముకు పాడ్యమియనియు, రెండవభాగముకు విదియయనియు పేర్లు. ఇట్లే వెనుకటివలెనే ౧౮-వ భాగకు చతుర్దశియని పేరు. అపైని తిరిగి సూర్యచంద్రు లొకచో కలయు కాలముకు అమావాస్య యనిపేరు.

ఈఅమావాస్యదినము పితృదేవతలకు స్మృతికరమైన

- సూర్యుడు దనునార్యోక్తికి హేతువు విమర్శితము. ఈదినమున భూ, సూర్య, చంద్రులొకచో (In the Same Direction) నుండురు. చంద్రమండలముపైని వసించువారలకు పితృదేవతలని సంజ్ఞకలదు. అందుచే వీర్లకు,
- సూర్యుడు
- పితరులు
- చంద్రుడు
- భూమి

సూర్యకత్య ఙ్గస్థభాగముం దుండునుగాన, నీదినమున సూర్యసమసూత్రములో నున్న చంద్రమండలోపరిగతులగు నీవీతరులకు, సూర్యుడు సరిగా ఉచ్చలో (In the Meridian) నుండును (శిరస్సుపైనుండును). అందుచే నీదినము వీర్లకు మధ్యాహ్నము. తీవకోటికి, మధ్యాహ్నము భోజనకాలమగుటచే నీదినము వీర్లకు స్మృతికర మనుట సమంజసము.

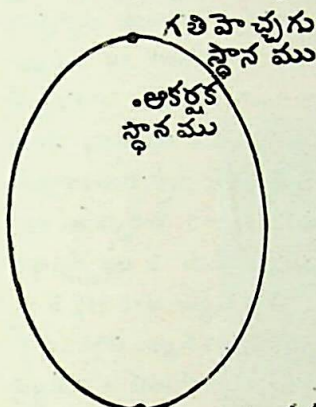
ఇట్టి సూర్యచంద్రాంతరము ఎన్నవతిథిలో (భాగములో) చేరియున్నదో చెప్పుట స్థూలము. అనగా ఒకవృత్తముకు ౨-వ మైలులో మరియొకవృత్తమున్నదని చెప్పుటవలె స్థూలము. రెండవమైలులో ౪-వ ఫర్లాంగులో ౨౪-వ గజములో ౨-వ అడుగులో నున్నదని చెప్పుట సూక్ష్మము. ఇట్లే సూర్యచంద్రుల అంతర (దూరము) ముగూడ, ౧౨-వ తిథిలో, ౧౦-వ భాగలో, ౪-వ లిప్తలో ౧౨-వ విలిప్తలో నున్నదని చెప్పుట సూక్ష్మము. ఇట్లుచెప్పినను ౧౨-వ భాగయగు ద్వాదశి తిథి, ఈదినమున ఘ. ౧౮-౪౫ లకు పూర్తియగునని చెప్పినను ఒకేయర్థము.

ఈ ౧౨ భాగల ప్రమాణముగల రవిచంద్రాంతరదూరము (తిథి) మధ్యమమానముచే (Average rate) ఘమారు ౫౯ ఘడియలకాలములో నేర్పడును. అనగా ఒకదినమందు చంద్రమధ్యగతి సుమారు ౭౯౦ లిప్తలు (Minutes), రవిమధ్యగతి ౫౯ లిప్తలు. ఒకదినములో వీర్ల అంతరము సుమారు ౭౩౧ లిప్తలు. ఇది సుమారు ౫౯ గడియలకాలములో నేర్పడును. దిన ప్రమాణము ౬౦ ఘడియలకు కొంచెముపైగానుండును. గాన దీనిలో తిథిప్రమాణము పోను, కొంతకాలము మిగులును. అనగా నీదినమున తిథి ౫౯ ఘడియలుండును. దీనికి తిథిప్రమాణమును ౫౯ ఘడియలను కలుపగా రేపటిదినమున తిథి ౫౮ ఘ. లు మాత్రమే యుండును. ఇట్లు క్రమముగా తగ్గుచు, చివరకు ఒకదినమున తిథి క్షయించును. దీనికే క్షయతిథి యనిపేరు.*

* దీని శేషము (అవయవము) ప్రతిదినమందును తిథ్యంత సూర్యోదయకాలములమధ్య నుండును.

వాస్తవముగా గ్రహములకు ఎల్లప్పుడు ఒకేరీతి గల గతి (Speed) యుండును. కొంతకాల మెక్కువ గను, కొంతకాలము తక్కువగను ఉండును.

తమ కక్ష్యవృత్తములో ఆకర్షకునకు మిక్కిలి దూరములో (Apogee) గ్రహమున్నపుడు, ఆకర్షణ

గతిస్వల్పముగు స్థానము

నడచునపుడు స్వల్పకాలములోనే, ౧౨ భాగల అంతర మేర్పడును.

ఈప్రకారము గతివేగవశమున తిథి ఎక్కువ, తక్కువకాలములలో పూర్తియగును. ఇదియే తిథి యొక్క వృద్ధిక్షయములకు కారణము.

ఇట్లు ౬౦ ఘడియలపై చిల్లరప్రమాణముగల దినమును మూడుతిథులు సృష్టించినయెడల, దానికి అవమ యనిశేరు. అనగా నీదినమున ఉదయాది ౨ ఘడియలవరకు విదియతిథియు, ఆపైన ౪౪ ఘడియల వరకు తదియతిథియు, ఆపై కాలములో చరితియు నుండును. ఈదినమును మూడుతిథులు సృష్టించినవి గాన దీనికి 'అవమ' యనిశేరు.

ఇట్లే ఒకతిథి మూడుదినములను సృష్టించినపుడు "త్రియ్యస్పృక్" అనిశేరు. అనగా నిన్నటిదినమున చరితి తిథి ౪౮ ఘడియలున్ను, ఈదినమున పంచమి పూర్తిగను, రేపటిదినమున పంచమి ౨ ఘడియలున్ను ఉండు ననుకొనును. ఇచ్చటి పంచమి యను

ఒకేతిథి మూడుదినములను సృష్టించినదిగాన "త్రియ్యస్పృక్" అనబడుచున్నది.

ఈతిథులు మధ్యాహ్నకాలమున కుండుప్రాముఖ్యమునుబట్టి తిథిద్వయమనియు, 'శూన్యతిథి' యనియు సంజ్ఞలుగల్గి యొప్పుచున్నవి. దినప్రమాణము ౫ భాగములుగా విభజింపబడి ౧. ప్రాతఃకాలము, ౨. సంగవకాలము, ౩. మధ్యాహ్నకాలము, ౪. అపరాహ్నకాలము, ౫. సాయంకాలము అనుపేర్లు పెట్టబడినవి. ఇట్టిసాయంకాలము చివరవరకు వ్యాపించి తిథి యుండునపుడు నిర్దిష్టమగును. అట్లుగాక తిథి మధ్యాహ్నపరాహ్నకాలములకు రమారమిగా సమీపములోనున్నపు డీనిర్ణయ మావశ్యకము.

పూర్వతిథి పూర్వదినాపరాహ్నకాలముకును, పరతిథి పరదినాపరాహ్నకాలముకున్ను వ్యాపించియున్నపు డీ మధ్య దినమందలి తిథి 'శూన్యతిథి' యనబడును.

ఉదా:— నిన్నటిదినమున చరితి ౧౭-౨, ఈదినమున పంచమి ౨౨-౨౩, రేపటిదినమున వృషి ౨౭-౨౮. ఇట్లుండగా, నిన్నటిదినమున అపరాహ్నకాలమునకు చరితి వెల్లిపోయి పంచమివచ్చినందున పంచమితిథి నిన్నటిదినమందే యగును. రేపటిదినమున దపరాహ్నకాలము నధికముగా వృషి వ్యాపించియుండుటచే, వృషి తిథి రేపటిదినమందగును. అందుచే నీదినమున శూన్యతిథి యయ్యెను.

ఇట్లే పూర్వతిథి, పూర్వదినము అపరాహ్నకాలమునకు, రాకయుండి పరతిథి పరదినాపరాహ్నకాలమువరకు లేకయుండునపుడు, ఈరెండు తిథులును మధ్యదినమందే యగునుగాన నిండు తిథిద్వయ మగును.

ఉదా:— నిన్నటిదినమున పాడ్యమి ౨౮-౨, ఈదినమున విదియ ౨౨-౪౮, రేపటిదినమున తదియ ౧౭-౦. ఇట్టిస్థితిలో నిన్నటిదినమందలి అపరాహ్నకాలముకు విదియ రాలేదు. రేపటిదినమందలి అపరాహ్నకాలమువరకు తదియ రేదు. ఇందుచే నీవిదియ, తదియ తిథులురెండును ఈదినమందేయుండునుగాన నీదినమున 'తిథిద్వయ' మయ్యెను.

ఇట్లు రవిచంద్రాంతరమువలన నేర్పడినతిథులు భూగోళమందు నివసించువారలకుమాత్రమే యగుపడును. ఇయ్యది చంద్రగోళమందు నివసించువారలకు మరియొక రీతిగను, ఇట్లే ఇతరగ్రహగోళములందు నివసించువారికి వేరువేరురీతులుగ నీతిథి యగుపడును. వాటినిబట్టియే పితృహనము, దేవమానము మొదలైనవి ఏర్పడినవి. అందునుసరించి ముందు ౫ విధములైనమానములు అను విమర్శనద్ద విచారితము.

౧. వారము :— ఒక్కపర్యాయము, సృడేశ ప్రాక్షితిజమందు (భూర్బుదిక్కున భూమ్యాకాశములు రెండును కలసినట్లుగ మనుజువృష్టి కగుపడునది (Easter horizon) సూర్యసంయోగముగలకాలము. ప్రవహవాయు వెల్లపుడు పశ్చిమాభిముఖముగా తిరుగు చుండుటచే, ఆమార్గములో నున్నగ్రహములుగూడ, దానితోపాటు పశ్చిమముగా తిరుగును. అట్లు తిరుగుటచే దినమున కొకమట్టు పూర్తియగును. అపుడు సూర్యుడున్న రోజు కొకమారు భూర్బుక్షితిజమందు కలసుకొన్నట్లుగుపడును. ఈకలయికకే సూర్యోదయమని పేరు. ఇట్టిరెండుసూర్యోదయములమధ్యకాలమునకు 'వార' మనిసంజ్ఞ.

ఇక నవీనయుక్తిచే భూమి, తనమట్టు తను ఒక పర్యాయము తిరుగుకాలమే 'వార' మనబడుచున్నది. ఈవారములు ౭. ఆది, సోమ, మంగళ, బుధ, గురు, శుక్ర, శనివారములని పేర్లుగలవి యని ఎల్లరుఎరిగిన విషయమే. ఈపేర్లు వరుసగా నెట్లు వచ్చెనని విమర్శితము.

మనము నివసించు భూగోళమునకు మిక్కిలి దూరములో నక్షత్రము లుండును. అంతకంటె తక్కువ దూరములో శనిమండలము, అంతకంటె తక్కువదూరములో గురుమండలము, నిట్లే వరుసగా కుజ, సూర్య, శుక్ర, బుధ, చంద్రమండలములు గలవు.

కాలచక్రము ౧౨ రాసులుగా విభజింపబడి యున్నది. ఒక్కొక్కరాసిని రెండుగా విభాగించి దానికి 'హోర' (Hour) యని పేరిడిరి. ఈచక్రము

దినమున కొకమారు తిరుగునుగాన $౧౨ \times ౨ = ౨౪$ హోరలు గడచును. దినమునకు ౨౪ హోరలు (Hours) గల్గుట కిదియే హేతువు.

వెనుకచెప్పినట్లు శని మొదలు చంద్రునివరకు, ఒక దానికొకటి క్రిందుగా గ్రహములకక్ష్యలు గలవు. అట్లు గుటచే హోర కొకకక్ష్యచొప్పున తిరుగును. చక్రభ్రమణము పూర్తియగుసరికి ౨౪ హోరలలో ౨౪ కక్ష్యలు మారవలయును. ఇందుపాఠింపబడినవి ౭ కక్ష్యలే గావున, నీ ౭ కక్ష్యలే మాటిమాటికి తిరుగును, మారుచుండును. ఇట్లు ౨౪ హోరలకుల చక్రభ్రమణకాలము పూర్తియగుసరికి తిరిగి ముడియొకవార మేర్పడును. అట్లు గుటచే నీ ౨౪ హోరలకాలమందు ౩ ఆవృత్తులుగా (మాడుపర్యాయములు నీ ౭ కక్ష్యలు మారగా) $౩ \times ౭ = ౨౧$ హోరలకుమాత్రమే నీకక్ష్యలు తిరిగి యథాస్థానముకు వచ్చెను. మిగిలిన ౩ హోరలకు ౩ కక్ష్యలు మారవలయును. ఇట్లు మారగా ౪-వ కక్ష్య మరుదిన ప్రథమహోరకాలమందలి కక్ష్యయగును. ఈకక్ష్యాధిపతియే వారాధిపతి. గ్రహముపేరుతో వారము ప్రసిద్ధమైనది. అట్లుగుటంచేసి ప్రతిదినమునకున్న, కక్ష్యాక్రమముచే ౪-వ కక్ష్యాధిపతి వారాధిపతిగా మారవలయును.

గ్రహగోళము లన్నిటిలోను గొప్పగోళము గలవాడగుటచేతను, అన్నిగ్రహములకు తేజోదాతయు, ఆకర్షకుడును అగుటచేతను, సూర్యుడు ప్రథమమున వారాధిపతియయ్యెను. అందుచే ఆది (ప్రారంభ) వారమగుటచే ఆదివార మనబరగెను. సృష్ట్యాదియందు ప్రారంభమైనవారముగనుక ఆదివార మనవచ్చును. వెనుకటికక్ష్యాక్రమరీతిచేతను, సృష్ట్యాదియందు చక్రభ్రమణముకు కారణభూతుడగు సూర్యుడే ప్రథమహోరయందు కక్ష్యాధిపతి యయి తీరవలెను. అందుచే ప్రథమవారాధిపతి సూర్యుడు.

ఇది మొదలు రెండవవార ప్రారంభకాలముకు మధ్య ౨౪ హోరలు గలవు. అందు కక్ష్యాక్రమముచే ౭ కక్ష్యలు ౩ ఆవృత్తులు తిరుగగా $౩ \times ౭ = ౨౧$ హోరలు

మాధుమాసము

(శ్రీ కాశీనాథరావుగారి ప్రాచీనచిత్రసంగ్రహమునుండి)

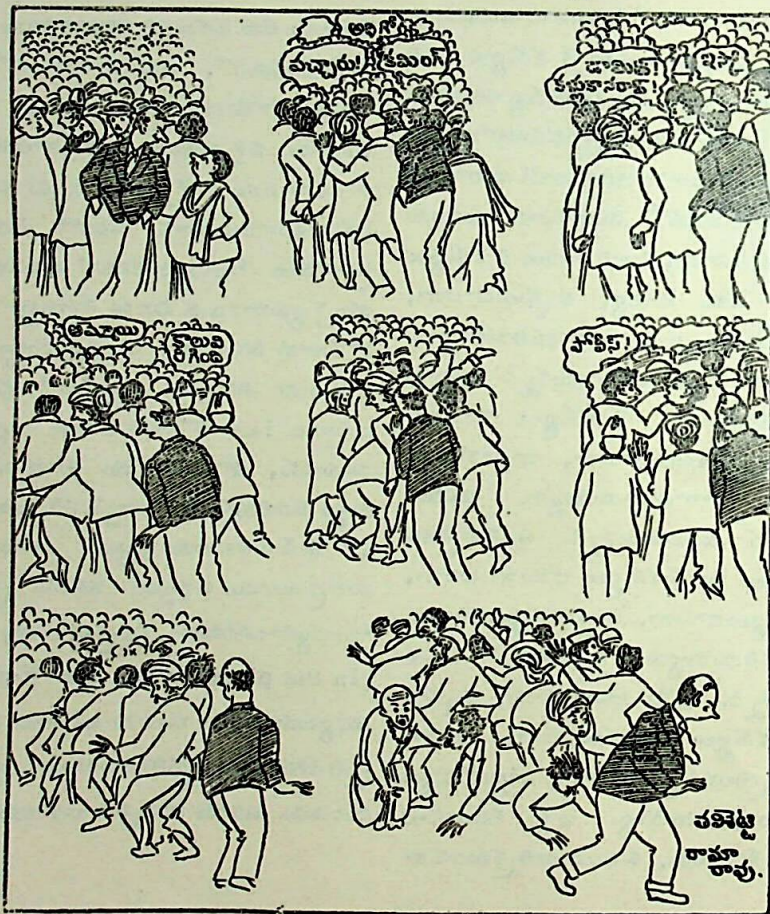
గడచినవెనుకను ప్రథమహారయందలి కక్ష్యాధిపతియే గలడు. అపైని మిగిలిన 3 హారలలో, కక్ష్యాక్రమముచే 3 గ్రహములు, అనగా సూర్యు, శుక్ర, బుధుల యొక్క కక్ష్యలుదాటగా ౪-వది యగు చంద్ర కక్ష్య మరుదినము ప్రథమహారాకాలముకు వచ్చెను. ఈ కక్ష్యాధి పతియే వారాధిపతియైనందున మరుదినమందు చంద్రుడు వారాధిపతియయ్యెను. ఆపేరుచే సోమవార మనబడును. ఇట్లే ఆమరునాడు చంద్రుని మొదలు 3 కక్ష్యలు అతి క్రమించగా, అనగా చంద్ర, శని, గురుకక్ష్య లతిక్రమించగా అనంతరవర్తియగు కుజకక్ష్య ప్రథమహారాకాల మున నుండును. అందుచే కుజుడు ఆమరునాటి వారాధిపతి యయ్యెను. ఆకుజుని పేరుతో మంగళవార మనబడుచున్నది. ఇట్లే ఆమరునాడు, కుజుని మొదలు 3 కక్ష్యలు దాటగా అనగా కుజ, సూర్యు, శుక్రులుదాటగా, నాల్గవకక్ష్యాధిపతియగు బుధుడు వారాధిపతియయ్యెను. ఆబుధుని పేరుతో బుధవార మనబడుచున్నది. ఇట్లే ఆమరునాడు, బుధుని మొదలు 3 కక్ష్యలు దాటగా, అనగా, బుధ, చంద్ర, శనిలుదాటగా, నాల్గవకక్ష్యాధి పతియగు గురుడు వారాధిపతియయ్యెను. ఆగురుని పేరుతో గురువార మనబడుచున్నది. అంతకుపైదిన మున, గురుని మొదలు మూడుకక్ష్యలు దాటగా అనగా, గురు, కుజ, సూర్యులుదాటగా, నాల్గవకక్ష్యాధిపతియగు శుక్రుడు వారాధిపతియయ్యెను. ఇతని పేరుతో శుక్ర వార మనబడుచున్నది. ఇట్లే ఆమరునాడు, శుక్రుని మొదలు మూడుకక్ష్యలు అతిక్రమించగా, అనగా, శుక్ర, బుధ, చంద్రులకక్ష్యలుదాటగా, నాల్గవకక్ష్యాధి పతియగు శని వారాధిపతియయ్యెను. ఇట్లే శని మొదలు మూడుకక్ష్యలగు, శని, గురు, కుజలవి అతిక్రమించగా

నాల్గవకక్ష్యాధిపతియగు సూర్యుడు వారాధిపతియయ్యెను. ఈక్రమమున వారము లేర్పడినవమట సమంజస ముగ నున్నది.

ఇక నీవారమునకు ప్రమాణకాల మెంత? యని విచారితము. ఒకమారు నక్షత్రచక్రము చుట్టివచ్చు కాల మనినచో ౬౦ ఘడియలేయును. ఇదియే భూమి తనచుట్టు తన ఒకమారు తిరుగుకాలము. కాని ఇద్దాని నంగీకరించినచో, ఇది రెండుసూర్యోదయములమధ్య కాలము కానేరదు. ప్రవహనాయువు నక్షత్రచక్రమును ఒకమారు పశ్చిమముగా త్రిప్పుకాలములో సూర్యుడు కొంతదూరము తనశక్తిచే తూర్పుకు గడలును. అందుచే ఆకదలినదూరముగూడ దీనిలో చేరవలెను. దీనినే ప్రాచీనులు 'సూర్యసావనదిన' మందురు. ఇక నవీన యుక్త్యనుసారముగ భూమి తనచుట్టు తాను దినమున కొకమారు తిరుగుమా, సూర్యునిచుట్టు సంవత్సరమున కొకమారు తిరుగును. అట్లుగుటచే భూమి సూర్యుని చుట్టుగల 3౬౦ భాగలదూరమును ఆక్రమించునడకచే, దినమునకు, కొంతదూరము తూర్పుగ నడచును. తన చుట్టు తనుతిరుగుటకు (స్వాక్షపరిభ్రమణముకు) సరిగా ౬౦ ఘడియలకాలము పట్టును ఈరెండును కలిపినచో వారప్రమాణము వచ్చును. ఇదియే ప్రాచీనులు చెప్పు 'సూర్యసావనదినము'. దీనిప్రమాణము, నిరక్షదేశమందు (In the place where the Equator passes) మధ్యమమానముచే సుమారు ౬౦-౧౦ ఘడియలు. ఇది ప్రతిదేశమందును ప్రతిదినమందును స్వల్పముగ మారుచుండును. ఇదియే వారప్రమాణకాలము,

(సశేషము)

నేను గొప్పవానిని చూడడానికి వెళ్ళాను

౧

మోజు అధిపత్యంకింద మొగల్ సైన్యాలు
మరీడ్గిరి కొచ్చాయి. అల్లరి మరీ
హెచ్చింది గోలకొండలో. తానేమిఅంటే గట్టని
నాళ్ళకి మొగల్ సైన్యం దండెత్తిరావలెనంటే హృద
యంలో సంతోషం కలిగినా మరణభీతి వాళ్ళనిమాడా
వొదిలించి కాదు. కాటికి కాళ్ళజాచుకో మాచున్న
చుసలివాళ్ళు తాము చస్తామనేభయంచేతనూ, తమ సంతానం
మడిసిపోతోందనేచింతచేతనూ నిద్రానీళ్ళని
వొదులుకున్నారు. ఇంకా నాలుగుకాలాలు బతికే
వయసువాళ్ళ స్థితి చెప్పనక్కరలేదు. స్త్రీ లోకమంతా
కోరికలన్నిటిలోకి మిన్నగా వుండుకునేవి సాందర్యం,
యవ్వనం. ఆసాందర్యయవ్వనాలే యిప్పుడు వాళ్ళకి
పరమశత్రురూపం దాల్చాయి. అవి వుండి మురిసిన
వాళ్ళే యెక్కువభయపడుతోన్నారు. శత్రుసైన్యం
రాకముందే యేదోశక్తితమని కురూపిణులుగా వృద్ధులుగా
మార్చేస్తే ధన్యుల మనుకుంటోన్నారు. ఏమీ తెలిసి
పసిపిల్లలు యీ అల్లరికంతటికీ కారణమేమిటో బోధ
పడకపోవడంచేత పెద్దలతో బాటు తాముకూడా యేడు
స్తోన్నారు. మళ్ళీ సాయంత్రం యింటిముఖం చూస్తామో
లేదో అనేనమ్మకం లేనిసైనికులు వొదల్లేకవొదల్లేక
యిళ్ళని వొదిలిపోతోన్నారు: పరదాలుదాటి బైటికి
రాని సుందరాంసులు మెరుపులా సాందర్యం మెరిసి
పోగా వొంటిగుడ్డల్నిసైతం లెక్కపెట్టకుండా
వొళ్ళంతా కంటినిళ్ళచేతా, చెమటచేతా. స్నానంచేసి
నట్టయి, పట్టుగుడ్డలు దేహానికి అతుక్కొనిపోగా భర్తల
మెడలకి వేళ్ళాడబడి వీధుల్లో పడుతోన్నారు. అంటి
టూంటి తమపెళ్ళల్ని వీధిసూతిలో తోనేసి వణుకు
తోన్నకాళ్ళతో జారిపోతోన్న తుపాకిని సవరించు

కుంటూ వెనక్కితిరిగి చూడకుండా కచేరీవేపునడిచిపోతో
న్నారు. మరీ అంతర్ధైర్యంలేనివాళ్ళు తమస్త్రీలతో
బాటు వీధుల్లోపడి యేడుస్తాంటే మరీహెచ్చింది
వెనకాల్నుంచి వచ్చి ఆతనితండ్రితాతల పీఠాన్ని
జ్ఞప్తికెచ్చి పొరువపుమాటలు పలికి తుపాకిని చేతి
కందిచ్చి నడిపించుకోపోతోన్నారు. పాదుషా పతా
కాన్ని యెత్తుగా పట్టుకొని గుట్టపురాతుదళం వీధుల
వెంబడి తిరుగుతో భయపడాల్సిన అవసరంలేదనీ, తమ
క్షేమమే తనక్షేమంగా భావించే తానేమిబలం
సామాన్యమైంది కాదనీ, గొంతెత్తి అరుస్తూ ప్రజలకి
ధైర్యం చెబ్బోన్నారు. ఐనా యేడ్పులు లెక్కం లేదు.
మొగడిమరణశయ్యపక్కనమాచూచి యేక్షణాన వైగవ్వ
పిశాచం మీద దుముకుతుందో అని భయపడి యేడ్చే
స్త్రీమల్లే యేడుస్తోంది కిల్లా సాంతం. ఉత్తరపువీధిలో
మసీదుపక్కమంచి రాతుదళం పోతోంటే అమసీదు
మొల్లా ముందుకొచ్చి చేతులు పైకెత్తి “కాఫరులకి
రాజ్యం వొప్పచెప్పి విషయాలొడైనవాడి రాజ్యం
అంతమైంది. అదిగో అలా యెగురోన్న పతాకానికి యిదే
శిఖరిరోజు.” అని అరిచాడు. రాతు తనగుట్టాన్ని
ఆతనిమీద దుమికించి తనచేతిబిచ్చితో వొక్క పాదుపు
పొడిచాడు. ఆమొల్లా వొహచేత్తో నెత్తురుదుమికే
ప్రదేశాన్ని అణిచిపట్టుకొని, “ఇస్లాంరక్షకుడైన
ఔరంగజేబుకి జయనుగుగాక” అని గొంతెత్తి పెద్దగా
అరిచిపడిపోయాడు. రాతు యింకాహాపాదుపుకి ‘అల్లా’
అని చితికిలపడిపోయాడు. వెంటనే మసీదులోంచి నలు
గురు తురకలు బైటికి పరుగెత్తుతోవచ్చారు. రాతులు
గుట్టలదిగి వాళ్ళ రెట్టల్ని వెనక్కివిరిచికట్టి పాదుషా
పతాకం ముందు నడిపిస్తూ కాశీ కచేరీవేపు తీసికెళ్ళారు.

తానేమి పాదుషా, మాదన్న, ఆయన ఆంత
రంగికును, అంగరక్షకుడు, మంత్రి, సర్వంబన విశ్వ

నాథపండితుడు ముగ్ధురూ బాలాహిసారు పైకెక్కి చూస్తోన్నారు. కిల్లాచుట్టూ ఆమడమారంవరకు అవు పడ్డది. మూసీనదివోడ్డున చాలామారంలో విడిసిన మొగతనైన్యం గుడారాలు అవుపడ్డాయి. మాదన్న ముందుగా తనుచూసి పాదుషాకి తనచెయిజాచి చూపించాడు. తరువాత విశ్వనాథపండితుడికిగూడా చూపించాడు.

“మనం అనుకున్నదానికన్న చాలాపెద్దదిగా వున్నట్టు అవుపడ్డోంది నైన్యం” పాదుషా అన్నాడు.

“కాదు. అంత పెద్దదేంకాదు.” వొక్కనిమిషం ఆగి అన్నాడు మాదన్న, “మొన్న నే మననైన్యాన్ని యెదురుపంపి వొచ్చిననైన్యాన్ని వొచ్చినట్టు యెదిరించేట్టు చేస్తే యీ అవస్థంతా తప్పేది. రాజ్యానికి ఇంతముప్పు రాకపోయేది. గోరుతో పోవాల్సింది గొడ్డండ్లతో పోవాల్సివచ్చింది.”

“ఆయుధంపేరిట అంతజనం చస్తోంటే, యీ రాజ్యం, ప్రజాప్రాణాలపూచిని నెత్తిమీద పెట్టుకున్న నేను వుండి యెంచేయను?”

మాదన్న ఆమాటల్ని విననట్టు ఆవేపు చూస్తూ, “దూరమారం విడిసారుకాబట్టి అంత పెద్దగా అవు పడ్డోంది. అదీపోగా ఆతెల్లగా అవుపడేవన్నీ గుడారాలు కావు. గుండ్లూ గుట్టలూమాడా చాలావున్నాయి.” అని నిజమేనా అన్నట్టు విశ్వనాథపండితుడివేపు చూసాడు. ఏదో గొప్ప ఆలోచనలో వున్న పండితుడు చప్పున కనుక్కుని, “అవును; ఆయేనుగలూ, గుట్టలు మల్లె అవుపడేవి చాలాపాదలు. చీకటిమబ్బులో అవు పట్టం లేదు.” అన్నాడు.

అట్లాగే యెడమవేపుకి తిరిగారు. మాదన్న భుజం మీద తనయెడమచెయి వేసి ఆనుకొని నుంచున్నాడు పాదుషా. ఇంకా వస్తోన్నారని జనం పట్టణంనుంచి కిల్లాలోకి ప్రాణాలుకాపాడుకోడానికి. వోహచేత్తో పెళ్లాన్ని వుంకొహచేత్తో పిల్లల్ని పట్టుకొని నోట్లో

శ్వాసలేకుండా పరుగెత్తుతో వస్తోన్నారు పులిసోటి నుంచి తప్పించుకోవోస్తోన్నట్టు. పాదుషావేపు తిరిగి అన్నాడు మాదన్న, “ఇహ కిల్లాగవునులు మూయించాలి. ఏమాత్రం ఆలస్యమైనా కోటలో నిండేవంతా శత్రునైన్యమే.”

“ఆవోచ్చేవాళ్లకి దిక్కవరు?”

“వాళ్ల కోసంచూస్తే మనప్రాణాలకేవోస్తుంది.”

అప్పుడే, భుజంమీద రెండేళ్లకొడుకునెత్తుకొని నిలవటానికిసైతం శక్తిలేని ఆతిసాందర్యవతియైన యిరనైయేళ్ల యువతిని యీడుస్తూ కిల్లావేపు వస్తోన్న పారసీ ఉమ్రావోహాడు వాళ్లందరికీ అవుపడ్డాడు. ఆయువతి స్థితినిచూసి పాదుషాకళ్లకి నీళ్లుకమ్మాయి. ఆవేషే చూస్తూ, “అట్లాంటిస్త్రీలూ పిల్లలూ లేక్క లేకుండా చస్తోంటే వొక్కమనప్రాణాలకే వొచ్చిన భయమేమిటి?”

“లేకపోతే ప్రాణాలు దక్కాయని తమ అండ జేరగలిగినవాళ్లు, వేలకువేలు పిళ్లతోబాటు మనతో బాటు హతమాతారు.”

మాదన్న ముఖంవేపు చూసాడు పాదుషా.

“ఇట్లాంటిస్త్రీలూ, పిల్లలూ యెందరోవున్నా రీకిల్లాలో. వాళ్లప్రాణాలు కాపాడాలి” అన్నాడు మాదన్న.

పాదుషా మాట్లాడక కోటలోని వీధులవేపు చూసాడు.

౨

గవునులు చూసారు. అరబ్బునైన్యాన్నంతా సమభాగాలుచేసి గవునులదగ్గర వుంచారు. వొంతుల చొప్పున రాత్రింబవళ్లు కన్నుమూయక కాచుకో మాచోటాని కేర్పాటైంది. బురుజులమీద నమ్మకమైన మన్నెదొరలు నియమింపబడ్డారు. ఆయాదొరలసిబ్బంది అంతా ఆయుధాలతోగూడా బురుజులమీద కోట

† కిల్లాలో రాజసాధనమీద యెత్తుగా సింహాసనంమల్లెవున్న ప్రదేశం. ఇప్పటికీ వుంది.

గోడలపాడుగూత నిండాను ప్రతిబురుజుమీద గవని మీద పిరంగు లెక్కించి అవసరమైననుండు, మందును సంచుల్లోనింపి సిద్ధంచేసివుంచారు. రాజసౌధంచుట్టూ, రాణివాసంచుట్టూ అక్కన్నమాదన్నలకు మిక్కిలి నమ్మకమైన స్నేహితుల్ని బంధువుల్ని కాపలా వుంచారు. రాజసౌధంపైకి వెళ్లేతోవలోవున్న మసీదు పక్కనే పాదుషాకు మిక్కిలినమ్మకస్తుడైన అబ్దుర్రబాక్ అక్కన్న, పెద్దనైన్యంతో వున్నారు. తక్కిన శురక సేనానాయకులు తమతమ పైన్యాల్తో తాణాలమీద యేర్పాటునారు. పడమరమూలకి యుద్ధమాసన్నమైన పుష్పకు పనికొచ్చేందుకు ఏనుగుల్ని, నుత్తూల్ని, వొంటెల్ని, సిపాయిల్ని, వొక్కనింపంలో సిద్ధమయ్యేట్టు యేర్పాటుచేసారు.

రాత్రంతా నిద్రరాల్లేదు విశ్వనాథపండితుడికి. తెల్లవారక ఆరాత్రి అట్లాగేవుండిపోవాలని కోరుకున్నాడు. మల్లీ ఆలోచించాడు తను ఆమరునాడు చేయబోయే ఘోరకార్యాన్ని సరించి. ఏమైనాకాని అట్లాంటి విశ్వాసపూతకార్యం చేయొద్దనుకున్నాడు. కాని తనుచేయకపోతే యేమవుతుంది? ఆపని యింకా వరిచేసే నా యెట్లాగూ జరుగుతుంది. తప్పదు. పైగా తనవంశానికి మశంధ్వంసం. మరి అట్లాంటిరేపుందాన్ని తనే సెరవేరుస్తే? తనకూ తనవంశపారంపర్యానికి ఉన్నత అధికారం. ఎప్పుడూ తగ్గనివశ్యర్యం. ఎన్నోసంజీహాలు గందరగోళ పెట్టాయి.

పొద్దున్నే రోజుకిమల్లే స్నానసంధ్యాదిఅనుష్ఠానాల్ని తీర్చుకొని తమసావిడీకి వచ్చారు అక్కన్న మాదన్న. గొప్పవిద్వాంసులు, పండితులు, సన్యాసులు, ఆగతానాగత వేదులనిపించుకునేజ్యోతిష్కులు, అంతా వాళ్లని ఆకిర్యదించారు నూరేళ్లు బతకమని, యింకా చాలాకాలం ప్రజాపాలనంచేయమని, సర్వసౌఖ్యాల అనుభవించమని. వాళ్లందరిని దక్షిణతంబూలాదులతో తగినట్టు సన్మానించి పాదుషావారిదర్శనం కోసం బైల్దేరారు. ఆబ్రాహ్మణవచనాలు విన్నాకొద్ది విశ్వనాథపండితుడికి వొళ్లు చెమటలు కమ్మాయి. తన

శక్తులన్నిట్లో నమ్మకం నశించినట్టనిపించింది. నడవలే సేమాకూడా అనుకున్నాడు.

పైకి వెళ్లేతోవకి రెండుపక్కలా యిచ్చుకట్టుల్లో నైన్యంనుంచొని వాళ్లని గౌరవించింది. అక్కడక్కడ సేనానాయకులు ఆచారంప్రకారం వంగి సలాంచేస్తాంటే వాళ్లవాళ్లకి వొప్పగించినపనులని సరించి విచారిస్తూ వెళ్లారు అక్కన్నమాదన్న. పైన మసీదుచెగిర సర్వనైన్యాధికారి అబ్దుర్రబాక్ ముందుకు వచ్చి వంగి సలాంచేసాడు. “పైకివెళ్లి పాదుషావారి దర్శనం చేసుకొని తొందరగా తిరిగివస్తా” నని అబ్దుర్రబాక్ తో చెప్పాడు అక్కన్న. రాజసౌధానికిపక్కనేవున్న దేవాలయంలో దేవుడిదర్శనం చేసుకొని లోపలికెళ్లారు.

మామూలుప్రకారం పట్టుచొక్కాతోడుక్కొని నాజాగ్గా మెత్తకొరిగి మాచున్నాడు తానేషా మస్క ధుడిలాగ. పాదుషావెంబడి పట్టణంనుంచి పరుగెత్తి వచ్చినకవులు, పాటకాళ్లు, పారసీదేశపువృత్తకన్యలు కొలువుదీర్చారు. ఐనా పాదుషాముఖంమీద తాండవమాడే ఆదిరసవృత్త మాయమైంది. మాదన్నవాళ్లు సలాం చేయటంతోతే కూచోమని సంజ్ఞచేసాడు పాదుషా. ఈకొలువుని చూసి మాదన్న కాశ్చర్యమేసింది; అరచేతిలో ప్రాణాలుపెట్టుకున్న యీసమయంలో పాటలువిసటానికి నృత్యంమాడానికి పాదుషాకి గుండె లెట్లావొచ్చాయని. పాదుషాకి చెగిరగా జరిగి, “ఇట్లాంటి క్లిష్టస్థితిలో వీటిలో మీరు సమయం వ్యయపరిస్తే తక్కినముఖ్యమైనకార్యాలు, చావుబతుకులసమస్యలు అట్లాగే వుండిపోతాయి,” అన్నాడు.

దీనంగామాసి, “ఇనేరోజులు మనకి మిగిలినవి. తెల్లారకట్టు గోచరమైంది. మనపతనం తప్పదు. లాభం లేదు.”

“మరి యీప్రయాసంతా యెందుకు?”

మాదన్నముఖంలోని బాధనీ కోపాన్ని చూసాడు తానేషా. చచ్చిపోతోన్నవాడు యీ మాయప్రపంచం మీద నవ్వివట్టు నవ్వి, “ఐనా చేయవలసిందంతా, చేయ

గలిగిందంతా చేస్తూనేవున్నారు మీరు. నేను చేసే దేమిటి వేరే?”

మాదన్న మాట్లాడకుండా వేరువేపు చూసాడు. ఎవరూమాట్లాడాలా రెండునిండులు. అక్కన్న లేచి సలాంచేసి వెళ్లిపోయానాడు. తక్కినవాళ్లంతా తమ తమపనులు చూసుకోటానికి వెళ్లారు. పాదుషా ఆనృత్య కన్యలందరినీ పామ్మని నేవకురాలిని పిలిచి, “కాస్తిర దేశంనుంచి తెప్పించిన కన్యలిద్దరినీ నాశయనాగారం లోకి పంపించు” అంటూ మాదన్నవేపు చూస్తూ లేచాడు. ఆహుటల్ని మాదన్న విని ఆశ్చర్యంతో పాదుషావేపు చూసాడు. మల్లి అదేనవ్వు నవ్వాడాయన. లోపలికి వెళ్దోన్న పాదుషాకి మాదన్న విశ్వనాథ పండితుడు సలాంచేసారు. పాదుషా వెనక్కితిరిగి మాదన్న దగ్గరికి వచ్చి రెండుభుజాలమీద చేతులేసి ముఖంలోకి స్నేహంగా చూస్తూ, “అబద్ధంకాదు, నాకు దృఢంగా తెలిసింది. మనపతనం నిశ్చయం. తప్పదు. ఎవోమహా తర్రమైన శక్తి చెప్పింది నాతో రాత్రి. నిజం.”

మాదన్న కేవల అర్థంకాలేదు. పూరికే పాదుషా ముఖంలోకి చూసాడు.

“అవును. నీ కర్థంకాదు. బహుశా యిదే మనం ఆఖరుసారి కలుసుకోటం.” కళ్ళల్లా నీళ్లు కమ్మాయి.

మాదన్నకు ఆముహూర్తాన్నే పాదుషా కేవలం రాజేకా డన్న ఆయనపూర్వచరిత్రంతా జ్ఞాపకం వచ్చింది. నీళ్లునిండిన ఆకళ్ల వేపు చూడలేక దూరం జరిగి సలాంచేసాడు. పాదుషా చప్పున మాదన్నను కాగించుకొని, “నీకన్న నేనే ముందు చావటం తటస్థిస్తే దిగులాందొద్దు,” అని లోపలి కెల్లిపోయాడు. విశ్వనాథపండితుడు తెల్లమొహమేసి నోరుతెరుచుకో చూస్తూన్నాడు. ఆ బ్రాహ్మణ ఆశీర్వచనాల్ని, పాదుషా మాటల్ని మల్లి స్మరించుకొని యీ ప్రపంచంలో నమ్మదగినవీ, నమ్మదగనివీ తెలిక తర్రపడ్డాడు. మాదన్నని, పాదుషాని, గోలకొండని యేమైనా కాని అని అదృష్టదేవతకి వొదిలేసి యెక్కడికైనా పారిపోదామా యీ మొగల్ వాళ్లకి అవుపడ

కుండా అనుకున్నాడు. పూరికేవొచ్చిన ఆతలంపుని దీర్ఘంగా లోతుగా ఆలోచించాడు నిజంగా అట్లా పారిపోవాలా అని. అవును పీల్ల అదృష్టం యేమైనా ఆపాపకార్యానికి బాధ్యత తననైతిమీద పడదు. తను మొగల్ సైన్యానికి చిక్కుకుండాపోలే చాలు. కాని అప్పుడే ఆమె జ్ఞాపకంవచ్చింది. ఆమె తనకు గాకుండాపోతుంది. లేకపోతే మొగల్ రాజ్యానికి ముఖ్య అవయవంగా వున్న తన అన్న ఇబ్రాహింను మొగల్ సైన్యాన్ని తురకజాతినీ తప్పించుకొని తనవెంబడి అడవుల్లోకి గుట్టల్లోకి రాగలుగుచుందామరి ఆమె! ఆమె లేకపోతే ఆ అడవుల్లో బ్రతికే నేం, యిక్కడ కుక్కమల్లే మొగల్ కత్తికింద చస్తేనేం!

“మధ్యాన్నమైంది చెల్లదాం ద” అన్నాడు మాదన్న.

అక్కన్న కూడా దారిలో కలిసాడు. పాదుషా అన్నమాటల్ని యీతనితో చెప్పాలనుకున్నాడు మాదన్న. కాని దాల్లో చెప్పటం మెండుకు యింటికి వెళ్లిన తరువాత సావకాశంగా చెప్పుకోవచ్చు అనుకొని పూరు కున్నాడు.

పొద్దుటిమల్లేనే దారిపాడుగుతా యిచ్చుకత్తులు ధరించి నుంచుంది సైన్యం. సేనానాయకులు పీల్లకి సలాంచేస్తూన్నారు. రామదాసునుబంధించినచేర దాటి నాలుగడుగులు నడవటంతోటే ఇబ్రాహింఖాన్ అనే సేనానాయకుడు వంగి సలాంచేసాడు. వాళ్లు ఆతన్ని దాటటంతోటే వారిద్దరివెనకాల నడుస్తూన్న విశ్వనాథ పండితుడివేపు బెదిరింపుగా చూసి యేదో సంజ్ఞ చేసాడు ఇబ్రాహిం. విశ్వనాథపండితుడు రెప్పపాటున వొరనున్న కత్తిమాసి వాల్లిద్దరిమీద పడ్డాడు. అదేముహూర్తాన ఇబ్రాహిం ఆతని సైనికులు వాల్లిద్దరిమీద పడ్డారు. అలారక్తంలో మునిగిలేల్తోన్న అక్కన్నమాదన్న, శవాలతలల్ని ఇబ్రాహిం తనకత్తితో కోసాడు.

అలాపరుగెత్తడానికి కారణం లేదు. ఐనా పిచ్చియై త్రినట్టు, నిప్పునుతోకినట్టు వెనక్కితిరిగి పరుగెత్తాడు విశ్వనాథపండితుడు. పైకివెళ్లితే తానేమ

వాళ్లు పట్టుకుంటారనుకున్నాడు. ఎటూ వెళ్లేదానికి తోచక చిన్నతలుపునుండి రాణివాసంలోకి పరుగెత్తాడు. ద్వారం దగ్గర కాపలావున్న సిద్ధికి యేమీ తోచక తనచేతులతోపున్న కుపాకి వెనక భాగంలో తలపై కొట్టాడు.

3

చేలీదేగం ఆమెచిన్నప్పటికే గాదు. ఆమె లాలిత్యం, సామర్యం చూసి కోమలంగా తీగమల్లే పుండలంచేత ఆమె కిముద్దుపేరు పెట్టుకున్నాడు తానేమి. అయిదేళ్లకి పూర్వం గోవానుంచి గుట్టాలని తెచ్చిన పోర్చుగీసువ్యాపారస్తుడు ఆమెనీ ఆమెకుంతమా గుర్రాన్ని వర్ణించిచెప్తే ఆగలక్షలువ్యయపరిచి తెప్పించిన పోర్చుగీసుయువతి ఆమె. ఆమె మొదటితడవ పాడి నప్పుడు తానేమి తనయుడైపోయి వొళ్లుమరిచి నృత్యంచేయటం మొదలెట్టాడు. ఉంకాహతడవ యెండాకాలం నెన్నెల్లో సూచించి ఆమెపాడితే వేలకు వేలుగా పాములన్నీవొచ్చి ఆదాయట. కిల్లాలో వుత్తరంవేపున్న పెద్దపావులలో పన్నీరునిలిపించి తానేమి సాంతంగా పడవనుపుతోంటే నగ్నంగా ఆయనకి వారికిపండుకొని ఆమెపాడినపాట కింద కిల్లాలోని వాళ్లకి వినపడి మూడుగుంటలసేపు క్వాసమాడా పీల్చుకుండా పినుగల్లాగ పడివున్నారని చెప్పుకుంటారు. ఆమె వొచ్చాక మాడునెల్లదాక ఆమెమహల్దాటి బైటికి రాకపోవడమేకాకుండా మాదన్నకూడా దర్శనమివ్వలేదట పాదుషా.

ఆమె అప్పుడే స్నానంచేసి వొహర్తచీరకట్టిస్తోంటే యెండపాలుపుకి నుంచుంది. వ్రైసంతా వొకే తడవ కొల్లుమన్నారు. శత్రుసైన్యం కిల్లాలో జొరబడ్డదని అందరికీ వొకేతడవ తోచింది. రాణివాసంలోని యేబదిరాణులు వాళ్ల సేవకురాండ్రు అంతా వొకేతడవ కెప్పుమన్నారు. ఆచీరను అట్లాగే వొదిలేసి నిల్చులేక వెనకాలనుంచున్న హనేచేతుల్లో పడ్డది చేలీదీ. వాళ్లు చూస్తోండగానే గోడమీదనుంచి జారి జాజిపాదదగ్గర పడిపోయాడు వొహయువకుడు. రక్తంతోతడిసినకత్తి

నాలుగడుగులదూరంలో పడ్డది. నెత్తిలోంచి దుముకు తోన్న నెత్తురు మడుగు కట్టింది. నెత్తురులో తడిసిన అతనిజరీఅంచుతోని మాడ్చుతోంటే చేలేదీ అనుమానం మరీపీరపడ్డది. అట్లాంటిపిండాధీరుణ్ణి పాదుషా నైరులుతప్ప యితరుల కొట్టరు. వాళ్లు కోటచుట్టూవున్న శత్రుసైన్యంగాక వేరేకాదని ఆమెగట్టినమ్మకం. నిదురుచూస్తోన్న పిడుగు పడనేపడ్డ దనుకున్నది.

దానీవొహర్తవొచ్చి, “ఆతడింకా చావలేదు; బతుకుతాడేమో” అంది.

తనూచూస్తానంది చేలీదీ. మెల్లిగా ఆమెను ఆతనిదగ్గరకి తీసికెళ్లారు. ఆతనిచక్కడనం, ధీరత్వం చాటేఆముఖం, పెద్దపాదాను తెలిపేదుస్తులు ఆమెకొహ విధంగా జాలిని కలిగించాయి. తెగిపోయి అడ్డదిడ్డంగా ముత్యాలహారం పడివున్న ఆ వక్షం కొంచంకొంచంగా కదుల్తోంది. తనకు సర్వం విసపాదుషాకోసం ప్రాణాలనిమాడా ధారవోనే యిట్లాంటివాళ్లకి త నెట్లా కృతజ్ఞత చూపించగలదు! పాదుషామీద పడబోతోన్న దెబ్బని తాను తిని ఆయనని రక్షించినట్టు తోచి దామెకి ఆ సమయాన. ఆదానీవేపు చూస్తూ అంది, “ఎక్కడికి పంపుదామిలేన్ని; అంతా ప్రాణాల కోసం పరుగెత్తుతోన్నారు.”

“నాకు కొంచంగా రణనైద్యం వొచ్చు. మనప్రాణాలమీదికి వొచ్చిందాకై నా యితనిప్రాణాలు కాపాడాలం.”

అందరికీ తానేమిఅంటే దైవం. ఆయనశత్రువులు తమశత్రువులు; ఆయనన్నే హితులు తమన్నే హితులు!

“ఏలే లోపలికి తీసికెళ్లండి.”

అల్లరి కాస్త తగ్గింది. సైన్యంలో కొందరు తిరుగబడి యింటికివెళ్తోన్న అక్కన్నమాదన్నల్ని చంపారనీ, తక్షణమే ఖాజాసర్దారు అబ్దుర్రజాక్ వొచ్చి చాలామందిని పట్టుకున్నాడనీ, పారిపోతోన్న యిద్దర్ని అక్కడే చంపాడనీ కిల్లాఅంతా తెలిసి

పోయింది. శత్రువు లింకా బైటనే వున్నారని తెలిసి యిప్పటికైతే దక్కాయికదా ప్రాణాలని కోటలోని వాళ్ల ప్రాణాలు కుదుటపడ్డాయి అప్పటికి.

దాసీనిపిలిచి యెలావుంది ఆతనికని అడిగింది జేరీనీ. “కట్టుకట్టాంకాని యింకా స్పృహ రాలేదు; అప్పుడప్పుడు ‘మాదన్న’ అంటూ కలవరిస్తా” డని చెప్పింది దాసి.

అక్కన్న మాదన్న ల్ని హతమొనర్చిన కత్తివాటు నుంచే తప్పించుకో వొచ్చా డీతడు పాపం అనుకుంది జేరీనీ.

రెండోనాటి వునయం ఆతనికి తెలిసి వొచ్చిందని దాసీవొచ్చి చెప్పింది. చూడటాని కెల్లింది జేరీనీ. మంచం మీద పడుకున్నాడు. వొహ కన్ను ఆవుపడకుండా కట్టు కట్టారు నెత్తికి. ముఖం చాలా యాడ్చుకోపోయింది. దాసీ దగ్గరికెల్లి చూట్టానికి రాణీవొచ్చి డని చెప్పులా చెప్పింది. కన్ను తెరిచి దూరం గానుంచున్న జేరీనీ చూసాడు. అంతభాధలోవున్నా ఆమెసౌందర్యం ఆతనిదృష్టిని తిప్పేయకమానలేదు. ఆమె సౌందర్యాన్ని సురించి యెన్నోసార్లు విన్నాడు కాని యింతఅద్భుతంగా వుంటుం దనుకోలేదు. వొహతడవ కన్ను మూసి తెరిచి మళ్లీ చూసాడు. చేతనితలపైకెత్తి సలాంచేసాడు. దగ్గరగా జరిగింది జేరీనీ.

“ఎలావుంది?”

“నొప్పి.”

“దిగులుపడకు తొంద

రగా నయమవుతుందిలే.”

ఆతడు మాట్లాడక యింకోవేపు చూసాడు.

“మీ వాళ్లవరో చెబ్తే వాళ్ల దగ్గరికి నిన్ను పంపిస్తాం.”

వొక్కనింపంతరువాత యీవేపుతిరిగి రెండు చేతులు జోడించి ఆమెవేపు దీనంగా చూస్తూ, “క్షమించండి నేనెవరో చెప్పను. అనర్హమైన యీప్రాణాన్ని రక్షించాలంటే నన్నిక్కడే వుంచండి.”

“చేతని తలపైకెత్తి సలాంచేసాడు”

చాలాదిగులుపొందా డనుకుండి. అతనివొణికి చేతిమీద చేయివేసి “భయపడకు. పూర్తిగా నయమయేవరకు యిక్కడేవుందువుగాని. నీ కిక్కడేమి భయం లేదు.”

కృతజ్ఞతను సూచించేకళ్లతో ఆమెముఖంలోకి చూసి సలాంచేసాడు. ఆమె వెల్లిపోబోతోంటే, “నే నిక్కడున్నవిషయం యెవరికీ తెలిసేకండి. ఎవరికి గూడా.”

“తెలిదు. ఎవ్వరికీ తెలిసేను.”

ఎక్కడలేలుస్తే శత్రువులాచ్చి చంపుతారో నని భయపడ్తోన్నాడు పాపం అనుకుంటే వెల్లిపోయింది.

౪

నెలలు గడిచిపోయాయి.

మొగల్ సైన్యం అట్లాగేవుండి కిల్లాచుట్టూ, శత్రువులు లోపలికి ప్రవేశించటానికి యెన్నోపన్నుగడులు పన్నారు. ఎన్నోరడవుల కందకంపూడ్చి కిల్లాగోడని ప్రాకప్రయత్నించారు. కాని వొక్కప్రయత్నంకూడా సాగలేదు.

కిల్లాభారమంతా మంత్రులు వహించారు. మియిష్టంవొచ్చినయేర్పాట్లు చేసుకోమన్నాడు పాదుషా. రాత్రింబవళ్లు సంగీతం, నృత్యం, స్త్రీలు యివే ఆయన ప్రపంచం. కిల్లాలో చాలామంది కుట్రదారు లున్న విషయం అందరికీ తెలిసింది. మంత్రులందరూ తమ చేతనైనంతజాగ్రత్తగా మెదుల్తోన్నారు. ఎవరిగురించి యేమాత్రం అనుమానంకలిగినా విచక్షణచేసి దోషిని నడిమిబురుజుదగ్గర కిల్లాంతాఅవువడేట్టు వురినెక్కించారు. కొందరు మోసగాళ్లని ప్రజలందరిముందు చిత్రవధ చేసారు స్వామిద్రోహంకింద. రాత్రంతా దివిటీలు వెలుగించుకొని విచ్చుకుతులసైన్యదళం ఆరుసార్లు గస్తు తిరిగేది. కిల్లాగోడలమీద, బురుజులమీద, గవుసుల దగ్గర కత్తులుమాసినసైన్యం వొంతులువొంతులుగా కాపలాకాస్తోంది.

మొగల్ సైన్యం మరీ యెక్కువోటం చూసి మంత్రులంతా పాదుషాదగ్గరికెల్లి “యిప్పటికైనా అనుజ్ఞయిస్తే వొహమధ్యరాత్రి సైన్యాన్నంతా తుఫాసులాగా మొగల్ సైన్యంమీద దుమికించి బలాబలాలు చూపించుకుందాం, యిట్లా యెన్నాళ్లని హుచోడం” అన్నారు. ఏమైనాకాని యుద్ధం వొద్దన్నాడు. పోలే యేంచేయమంటావన్నారు. మొదటితడవ మాట్లాళ్లేదు పాదుషా. రెండవతడవ మళ్లీ వేడుకున్నప్పుడు చెప్పాడాయన, గోలకొండ పడిపోక తప్పదనీ, యెన్నిపుపాయాలైనా లాభంలేదని తనకు దృఢంగా తెలిసిందని. “ఇదంతా పిచ్చివేదాంతం, అలా నిరాశపడ్డానికి యేమికారణాలు లేవు, మాడునెల్లనుంచి కోటని రక్షించగలిగాం” అన్నారు. యుద్ధంలో జనక్షయంకాకుండా తప్పించాలంటే సంధిచేసుకోవాలని అనేకవిధాలుగా బలవంతపెట్టారు. సరే నాజనాన్ని సురక్షితంగా వుంచితే యేసంధికైనా, యెట్లాంటివరకులకైనా వొప్పుకుంటానన్నాడాయన. చదవటంతోటే రాత్రి సుందెసైతం కరిగిపోయేట్టు వినతిపత్రం సిద్ధం చేసారు మంత్రులంతా కలిసి మోజ్జంకి పంపడానికి. తానేషాకు కానాల్సిన దల్లా ప్రజారక్షణం, కాబట్టి దీనికి మీరువొప్పుకుంటే యేమద్రులకైనా ఆయన వొప్పుకుంటాడని తెలిపారు. ఆపుతరం మోజ్జంచూసి హృదయంకరిగిపోయి మెల్లకిల్లాడు. స్వార్థంకోసం జయలక్ష్మిపేర లక్షలకులక్షలప్రాణాల బలవంతంగా బలియిచ్చేరాజుకాదు తానేషా అని గుర్తించాడు. కాని యింతలోకే ఔరంగజేబు వొచ్చి యింతచిన్నదుర్గాన్ని జయించలేక యిమ్మాడు నెల్లనుంచి మూలుగుతోహుచున్నావా అని తిట్టాడు కొడుకుని. మోజ్జం తానేషాపంపిన వినతిపత్రం ఆయనకి చూపిస్తే మోజ్జం తానేషావొలలో పడ్డాడనీ, తానేషాదగ్గరవున్న కళ్లనితిప్పేసేఅందంకలస్త్రీల కాళపడి అబద్ధం చెబోన్నాడేమోనని అనుమానపడ్డాడు ఔరంగజేబు. ఇది వూహించి కొందరు ఔరంగజేబుదగ్గర మోజ్జంమీద చాడీలు చెప్పారు. లంచం తిన్నాడని దొంగపుత్రురాలని చూపెట్టారు. నాటన్ని

టిని నమ్మాల్నివోచ్చింది ఔరంగజేబు. మోజ్జుని చెర పెట్టి తానే సొంతంగా నేనాధిపత్యం వహించాడు.

రాత్రి చెండురూములైనతరువాత ఆ ఋజుజను కాచేనాయకుడికి లంచమిచ్చి చాకలివాడ కట్టుకున్న కోటగోడని త్రాటినిచ్చెనమూలంగా ప్రాకింది మొగల్ సైన్యం యాభై దాక. చడిచప్పుడు కాకుండా యింకా యెక్కుతోన్నారు. కింద చాకిరి దెగ్గిరవున్నకుక్క

మొరగటం ఆరంభించి జనాన్నంతా ఆవేపు తెచ్చింది. మొగల్ సైనికులు కొందరు భయపడి కందకంలాకి దూకి కాళ్లుచేతులు విరగకొట్టుకున్నారు. తక్కిన వాళ్లని పాదుషా సైన్యం పట్టుకుంది. తెల్లారి ఆకుక్కని పట్టి తెప్పించి కోటని రక్షించినందుకు తన మెడలోని ముత్యాలపట్టెడ తీసి దానిమెడకి కట్టించాడు తానేషా.

“ఓహో! అయితే సుప్రసిద్ధాలాపతివ్రత మన్ననలు.....నీకు నాలి కెట్లా
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

తానేమి జ్ఞాపకంచేస్తే వెళ్లి నాలుగురోజుల దాకా తిరిగి రాలేకపోయింది జేలీ. వచ్చి చూసే అప్పటికి ఆయువకుడిగాయం చీంపొసింది. జ్వరం కూడా వచ్చింది తీవ్రంగా. జేలీ గాభరాపడి పరిచారకురాంజ్రందరినీ తిట్టింది ఆశ్రద్ధచేసారని. రాణులకు వైద్యం చేయడానికిన్న వైద్యురాలి పిలిపించి చూపించింది. ప్రాణం ఆపాయంలోవుంది; మాడు

అడింది? నిజం చెప్పు నా దేవడు, భారేనా? "

రోజులు కన్నుమీద రెప్పేయకుండా శ్రద్ధతీసుకుంటే తరువాత చూద్దామంది. ఆతని దానీలను నమ్మక ఆతనిమంచంపక్కనే కాచుకోకూచుంది జేలీ. ఆతని ముఖం చూస్తే యెట్లాగైనా రక్షించాలనిపించి దామెకి. ఏద్యోగిబంధువో అనిపించింది.

నాలుగోనాటిపుడయం ఆతనిద్యోగికిళ్లి కూచోని ఆముఖంవేపు చూసింది. వెళ్లిగా కళ్లుతెరిచి ఆమె మొఖంవేపు చూసాడు. ఆతనిచూపులో త్రాణ లేనట్టే చూపులోకూడా నీరసత్వం కనబడ్డది. ఆ కళ్లలో నీళ్లు తిరిగి ఆచూపుల్ని మరీ దీనంచేసాయి. చిక్కిపోయిన తనచేత్తో ఆమెచేతిని పట్టుకొని "యెక్కడియం వెళ్లి నువ్వు నా కీజవ్వంలా తీరుస్తాన్నావు? ఎందుకు బతికించావమ్మా యీపాపిని? "

ఆముఖం చూస్తూ ఆచూపుబయింటే ఆమెకుగూడా యేడ్పొచ్చింది. తనపైబయివరతో ఆతనికళ్ల నీళ్లు కూడుస్తూ, "యాడవకు, యాడవకు; మాడురోజులు నేను లేకపోవటంచేత ఆశ్రద్ధ జరిగి యింతబాధ పడ్డావు. ఇహవెళ్లను నిన్నువోదిలి. భయపడకు నయమవుతుంది తొందరగానే. "

"నాకు బతికాలనిలేదమ్మా నిజంగా. బతుకు అవసరమేలేదు. అందుకనే యెట్లాగైనా, తొందరగా చావాలని దానీనాళ్లని బెదిరించుకొని ఆవుపత్తం చేసి మందుపుచ్చుకోక రోగం పెంచుకున్నా. మళ్లీనువ్వు— ఎందుకమ్మా నామీద నీ కింతదయ? "

"అలా బలవంతంగా మరణం తెచ్చుకోటం పాపంకదా? "

"బతికి బైటపడితే ఘోరంగా, మరీఘోరంగా చావాలివోస్తుందికెళ్లీ. "

"భయపడకు యింకా శత్రు సైన్యమంతా బైటనే వుంది. మాదన్ననాళ్లు చస్తేనే తానేమిపున్నంతవరకు మనకు భయంలేదు. "

గట్టిగా మూలిగి కళ్లమంచి మరీకారే ఆనీటిని ఆమె కవుపడకుండా ఆవేపు తిప్పుకున్నాడు తలని.

వొక్కనిమిషంతరువాత మల్లీ యీవేపు తిప్పి స్థిరంగా,
“చెప్పను, చెప్పను చెల్లీ నీతో.”

ఆతన్ని మాట్లాడిస్తే బాధపడతాడని వొంటి
మీదికప్పు సరిచేసి నెమలియికలఫంకాతో విసరడం
మొదలెట్టింది.

రాత్రి తెండుగంటలకి చప్పున మేలుకొచ్చిం
దామెకి. కోటంతా యేమీ వినపడకుండా వొకటే
అల్లరి. పైకెక్కి చూసింది. వొహర్నిపట్టుకుండా
వొహరు యేడుస్తో, దివిటీలు లాంతర్లు పట్టుకో
పరుగెత్తుతోన్నారు. ఎక్కడికో? దానీలు
పరుగెత్తుతోవొచ్చి చెప్పారు మోసకాడెవరో
శత్రువులకి పడమటిగిరిని తెలిచాడనీ, సైన్యమంతా
లోపల జొరబడుతోందని. ఆమెగూడా కెప్పుడుంది.
అంతా ఆయుధమడుపుడుకున్నగదిలోకి పరుగెత్తారు.
వొహచేతిమీద లేచి వీళ్ళవేపు చూస్తో, యేమిటేమి
టన్నాడు. బేరీరీ ఆతనిమంచంపైగిరి కూలబడి ఆతని
మీద చేతులేసి, “అయింది. శత్రువులు.”

లేచి కూచొని ఆమెని లేపి పైకివారిగించుకొని,
“భయపడకు, భయపడకు చెల్లీ” అని యింకా యేమే
మో అన్నాడు ధైర్యంగా ఉత్సాహంగా. కాని
యెవరూ వినిపించుకోలా. అంతా వొహటేగోల.

చేతులో కత్తిపుచ్చుకొని బరిగుట్టించిద
యెక్కి ప్రవాహంలావొచ్చే శత్రుసైన్యాన్ని గవునిలో
అడ్డుపెట్టాడు అబ్దుర్రహ్మాన్. వందలకొద్దీ శత్రుసైని
కుర్చీ నరికిపారేసాడు అద్భుతమైనశౌర్యాన్ని ప్రక
టిస్తో. వొంటినిండన్నీ గాయాలు తగిలాయి. శత్రుసైని
కుడికత్తివాటుకి గుట్టం కల్లెం తెగి ఆతనిస్వాధీనం
తప్పింది. ప్రవాహం నిరాటంకంగా లోపలికివొచ్చింది.

తెల్లారేవరకు కోటంతా జౌరంగజేబుస్వాధీనం
అయింది.

చావంగ • మిగిలినవాళ్ళందరినీ చెరపెట్టారు.
ముఖ్యంగా రాజబంధువుల్ని.

తానేమీన దొలతాబాదు పంపారు.

౫

జౌరంగజేబునేవకులు వొచ్చి వొహరి తరు
వాత వొహర్ని తీసుకెళ్ళుతోన్నారు తానేమీరా
ణుల్ని. బేరీరీవొంతుహడా వొచ్చింది.

మామూలుముతుకనుడ్డ తెల్లఅంగరకా తొడు
క్కిని పెద్దగడ్డంతో మాచున్నాడు జౌరంగజేబు
యెడమచేత్తో గడ్డం పీక్కుంటో. ఆతన్ని చూట్టం
తోటే వొళ్ళు జల్లుమం దామెకి. ఇట్లాంటిపూరమైన
ముఖం మోటుయాపం యిదివర కెప్పుడూచూడలేదామె.
ఎట్లాకన్ననో ఆల్లి!

“ఈమె బేరీరీ. పోర్చుగీసుయువతి” అని
చెప్పాడు జౌరంగజేబుకన్నమాచున్న ముసలిమొల్లా.
ఈమొల్లాకే తానేమీ, తానేమీరాణులు తలవంచి
సలాంచేసి గీవనలు పొందింది. ఈమొల్లానే రెండురోజు
లకిపూర్వం తానేమీను యింకా నూరేళ్ళుబతకమనీ,
ప్రపంచమంతా వొహటేరాజ్యంగా యేలమనీ దీవించింది.

“ఈమెయింట్లోనే తురకజేషంతో వున్న
హిందూ దొరికింది. తనభర్త అంది;” అన్నాడు
యింకొహమొల్లా.

“ఓహో! అయితే నువ్వు చాలాపతివ్రత
వన్నమాట. వాడిని, ఆకాళర్ని అసహ్యం లేక
యింట్లోపెట్టుకొని సిగ్గులేక నాభర్త అనటానికి నీకు,
పతివ్రతమైన యిస్లాంమతందానివైన నీకు నాలి కెట్లా
ఆడింది? నిజంచెప్పు వాడెవడు, భర్తేనా?”

“కాదు.”

“కాదు, కాదు; అంతకుముందు దొంగభర్త,
ఆప్పుడు భర్త, మరియిప్పుడో?”

నిజానికి ఆమెకిగూడా తెలిదు ఆతనెవరో.
అప్పుడు ఆతను హిందూఅంటే పుటిక్కునచంపేస్తారని
తురకజేషం వేసింది. తురక అంది. తురకైతే నీ
కేంకావాలి, భర్తా అని ఆమొల్లాఅంటే అట్లాగైనా
దక్కుతాడేమోనని అవునంది. కాని ముందు యిట్లా

పరిణమిస్తుందనుకోలా. ఇప్పుడు యేవిధంగా సమర్థించబోయినా లాభంలేదని వూరుకుంది మాట్లాడకుండా.

అహిందువును తీసుకోరమ్మన్నాడు ఔరంగజేబు. సంకెళ్లు తవలించి యిద్దరుపట్టుకో తీసికొచ్చారు. తలకి కట్టు అట్లాగేవుంది. మరీ చిక్కిపోయాడు.

అపెద్దమొల్లా అతన్ని మానేమాట్టంతోలే అన్నాడు, “ఓహో, యితడు విశ్వనాథపండితుడు. నాకు బాగాతెలుసు. మాదన్నకు యితడు మంత్రి, అంగరక్షకుడు, స్నేహితుడు, అంతాను.”

ఔరంగజేబుకి సలాంచేసి, “కాని మాదన్నని అక్కన్నని చంపింది నేనే,” విశ్వనాథబట్టు అన్నాడు గట్టిగా.

“అయితే యిదేపనిగా యిక్కడవుండి చివరకి నాళ్ల తలల్ని తెచ్చి నామందు పడేసిన ఇబ్రాహింఖాన్ గడ్డికోసాడు గావును మూడేళ్ల పాటు గోలకొండలో!” నిదానంగా అన్నాడు ఔరంగజేబు.

“అయన్ని రప్పించి అడగండి.”

ఇబ్రాహింఖాన్ వచ్చాడు. అతన్ని అడిగాడు ఔరంగజేబు, “ఈతడు అహిందువులతలల్ని కోసి నీ కిచ్చాడటకదూ నాదగ్గరికి తీసికెళ్లమని?”

“సత్యం ప్రభువులే విచారించాలి. నేనే చెప్పితే ఆత్మస్తోత్రంగా వుంటుంది.” అని వంగి సలాంచేసాడు ఇబ్రాహిం.

ఔరంగజేబు విశ్వనాథపండితుడివేపు చూసాడు. అతను అట్లాగే నిర్విణ్ణుడై చూస్తోన్నాడు.

“అయితే నువ్వు మాకుచేసిన పుపకారానికి యేం బహుమతికావాలంటావు? ఈజేలీ వొక్కర్త చాలా.

“నన్నేమైనా అనండి, చంపండి, చిత్రవధ చేయండి. కాని ఆమెనిమాత్రం అవమానపరుచొద్దు? ఆమె నాచెల్లెసమానం.”

“అవును, అవును; మాఅందరిముందు ఆమె నీచెల్లెలిసమానం. లేకపోతే—”

అంతా నవ్వారు. విశ్వనాథపండితుడు ఉగ్రుడై పోయాడు. కాని యిద్దరు రెండురెట్టల్ని పట్టుకొని కదలనిచ్చారుకారు.

“లేపిపాటికి యీజేలీని నిన్ను జేలీమల్లే అల్లుకుంటే చాలా?”

అంతా నవ్వారు మళ్లీ.

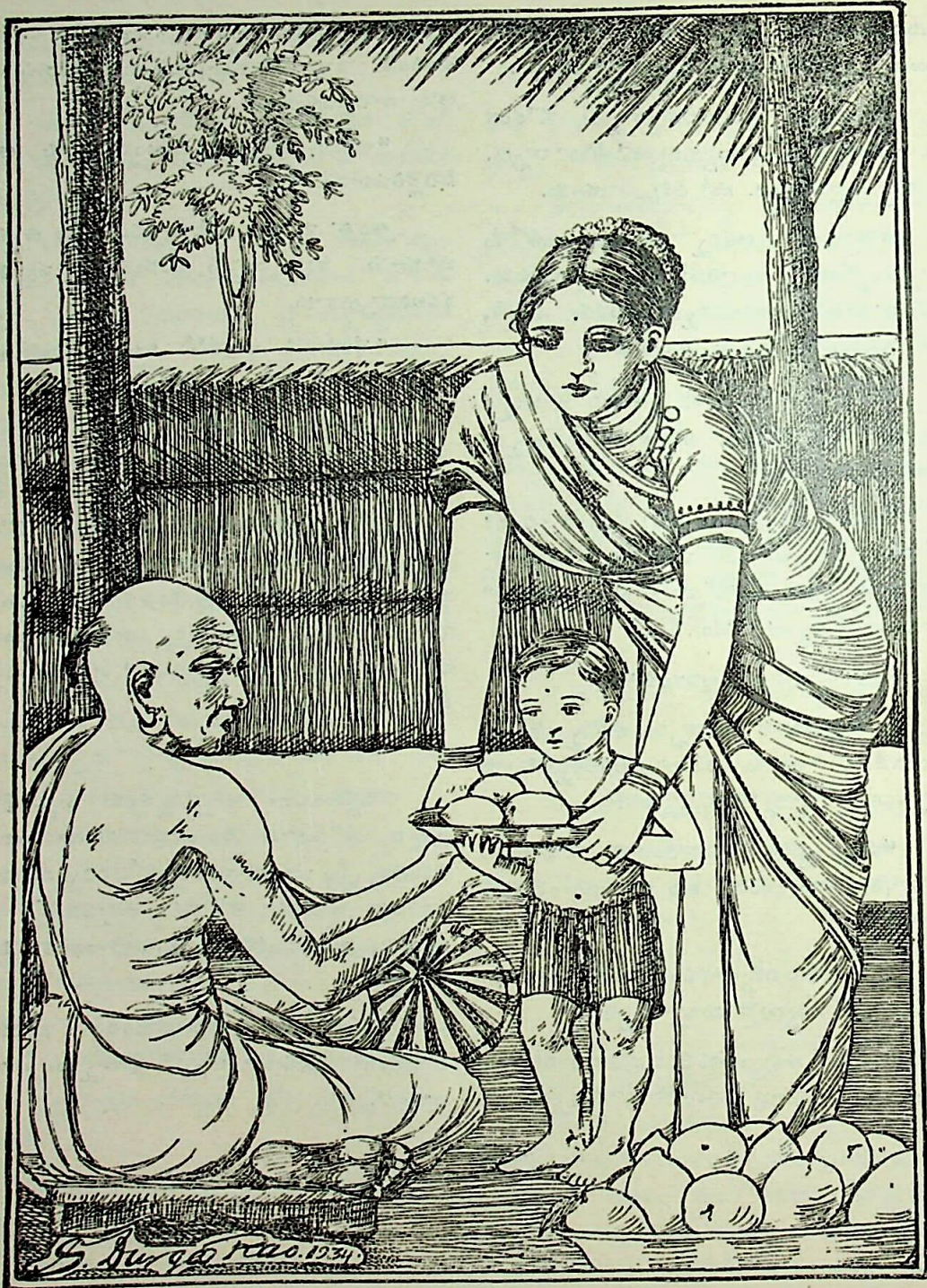
మర్నాటిపుడయం—

జేలీలీ విశ్వనాథపండితుడిని వొహరిమీద వొహరి పడుకోపెట్టి చేతికి చేయి, కాలుకు కాలు, నడుంకు నడుం బిగించి త్రాళ్లతో కట్టి రెండుశరీరాలు వొహలే చేసారు. కట్టెల్ని చితిగా పేర్చి దానిమీద యినప మంచం వుంచి దాంట్లో వీళ్లని పడుకోపెట్టి గొలుసుల్తో బిగించారు.

చితి అంటించారు.

పెద్దమంటగా కాలోన్నప్పుడు చుట్టూవున్న నాళ్లని తోసుకొని దేహంతపువడకుండా బురకా కప్పుకున్నస్త్రీ సరాసరి పరుగెత్తుతోవచ్చి మంటలో దూకింది. ఆబాధకి తాళలేక రేస్తోపడుతో తన ముఖాన్ని యీవేపు తిప్పింది. ఇబ్రాహింఖాన్ కెవ్వు మన్నాడు.

తెల్లారిమాస్తే ఆయినపమంచం దానిమీద వొదులుగా గొలుసులూ అట్లాగే వున్నాయి బూడిద రాసిలో.

వేశ్యాకులం యెందుకోసం పుట్టింది?

ఇప్పుడు వేశ్యాకులానికి చెందిన స్త్రీపురుషులు చిరసంచిత మైన తమ సంప్రదాయాన్ని మార్చుకోడానికి తీవ్రప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు.

తమ కులం పేరు మార్చుకోవా లని గూడా వారు పట్టుదలగా వున్నారు.

ఇదివరకే పడుపువృత్తిలో వున్న యువకులు తమ గంభీర్యంతో స్థిరీకరణం చేసుకోవలసిం దనినీ తీర్మానాలు జరుగుతున్నాయి.

ఇందుకు ఆశ్చర్యం లేదు.

ఆకులాకి చెందిన పురుషులలో ఉన్నతవిద్య పూటాపూటి సడకలతో న్యూపిస్తోంది.

వారిలో అనేకులు బాధ్యత గల పెద్దపెద్ద వుద్యోగాలలో వుండి, అసాధారణశక్తిసామర్థ్యాలు చూపిస్తూ, వోహో అనిపించుకుంటున్నారు.

అనేకులు స్వతంత్రవృత్తులలో గూడా ఉన్నతి పొందుతున్నారు.

సృత్యాభినయాల్లో పేరుమోసిన ఆకులస్త్రీలు గూడా నేటి కథలను చూసి రోతపడుతున్నారు.

ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో వారికి సంస్కృతవృత్తి బల పడుతోం దంటే వింత యేమీ లేదు.

వారి ప్రయత్నాలు చాలా మట్టుకు ఫలోన్ముఖాలవుతున్నాయి.

శాసనసభలో గూడా వారి కనుమాలనిర్ణయాలు జరుగుతున్నాయి.

కొద్దికాలంలో—మన కళ్ల యెడటే బోగం మేకాలు చారిత్రికవిషయా లయిపోతాయి.

‘వేశ్య’ అనే మాట యిక నిఘంటుబోధ్యం అయిపోతుంది.

అయితే :

కొంతకాలం దాకా ప్రజలు వృద్ధురంగా చెప్పుకునే సంగతులు ఇదివర కనేకాలు జరిగాయి.

వాటిలో యిది నీహరలేతం.

మొట్టమొదట వేశ్యాకులంవారికి ఈసంస్కార దృష్టి కలిగించినవారు అగ్రజాతులవారు.

వేశ్యాబహిష్కారాన్ని సుగించి ఆదిలో అగ్ర జాతుల్లోనే తీవ్రప్రచారం జరిగింది.

బ్రాహ్మణులైన వర్ణాశ్రమధర్మాలను చూసే జనులపై పొందినప్పుడు అగ్రజాతుల్లో ఈ విషయం బహుజనసమ్మతం కావడంలో విశేషం యేమీ లేదు.

ముఖ్యంగా ఈవిషయంలో అగ్రజాతులవారికి పాశ్చాత్యసంఘాలు వరకట్ట.

“ప్రపంచంలో యెక్కడా వ్యభిచారంకోసం ప్రత్యేకంగా వొక తెగ కేటాయించబడలేదు. మన దేశంలో అలాంటిది వుండడం మనకి ఆవమానకరం.”

ఇదీ వారి వాదసరళి.

పాశ్చాత్యదేశాలలో ఇలాంటి తెగ లేకపోతే మానింది, ఈతెగవారి వృత్తిని నిర్వహించేవారున్నారా లేరా అని వారు పరిశీలించలేదు.

ఏసంఘ మేనా యితరసంఘాలవారికి గూడా నిర్దుష్టంగా—సర్వాంగసుందరంగా కనపడేది పృథివి మీద ఎక్కడేనా వుందా అని కూడా వారు యోచించలేదు.

వారికి వొకటే నిశ్చయం. “ఇది అసభ్యతకి గుర్తు. అభివృద్ధికి వేరువురుగు, పశుప్రవృత్తికి సన్నిహితం” ఇంతే.

ఏతావతా : దేశంలో వ్యభిచారం కనబడకుండా చేస్తా మంటే — అధనా తగ్గించివేస్తా మంటే మొదటి ప్రశంస నాదీ.

వేశ్యాకులంలో గార్హస్థ్యం ప్రబలితే—పడుపు వృత్తి నిశ్శేషం అయిపోతే మొదటి ధన్యవాదంనాదీ.

అయితే, యిక యీ చర్చ అంతా యెందుకూ అంటే, వేశ్యాకులం యెందుకోసం వుట్టింది?

ఇదీ జిజ్ఞాస.

చూడరాదా అంటే, చూస్తే నిజంగా మంచి స్థితిలో వున్న కులం యిప్పుడేదీ లేదు.

పూర్వ లెర్పరినిన ధర్మప్రవృత్తి మంచిదా చెడ్డదా అనేది వేరే విషయం; కాని అది యిప్పుడెక్కడా సుస్థితిలో లేదు.

ఆనియమాలను ఇప్పుడెవరూ అనుసరించడం లేదు. ఎవరూ గౌరవించడం లేదు.

ఇప్పుడు జరుగుతూ వున్నది ‘ధర్మవిప్లవం’ అన తగిందే కాని ధర్మసంస్కారం కాదు. ధర్మనిర్ణయం అంతకంటే కాదు. కాని యిప్పటి నడతని బట్టి పూర్వ లిలాగే ధర్మనిర్ణయం చేశారంటే యెలాగా?

మనవర్ణాశ్రమధర్మాలకిప్పుడురాజావలంబం లేదు. వాటి కవే మారిపోతున్నాయి.

మార్చేవారికి కూడా నిషేధం లేదు. అటం కాలూ లేవు.

పైగా చాలా ధర్మాలు మార్చవలసిన అవసరమూ వుంది.

కాని యిందుకోసం అసత్యకల్పన చెయ్యనక్కరలేదు.

మార్పడం అవసరమూ కాదా అనే కాని శాస్త్రంలో యేం వుందీ అని కాదు ప్రశ్న.

కాగా, వేశ్యాకులం వ్యభిచారం కోసం వుట్టిందనడం పూర్వలభు చెప్పపెట్టు. ఇలా అనేవారి అజ్ఞానానికి మాయని ముద్ర.

నాస్తవంగా వేశ్యాకులం గణించతగ్గది.

ఏమంటే? అది యేర్పడ్డప్పుడు దానికి నిర్ణయించబడ్డ ధర్మం నాగరికతకి నికమం, కళకి జీవగర్భ.

మన బానిసప్రవృత్తికి అది యిప్పుడు మోటయితే కావచ్చు; కాని ప్రపంచీకం అంతటా దానికి ఆదరం వుంది. గౌరవం వుంది. పూజ్యభావం వుంది. పూజ్యత వుంది.

దానికి ప్రోత్సాహం వుంది. పోషణ వుంది. క్షణక్షణమూ వినియోగమున్నూ వుంది.

జపానులో, చీనాలో, రషియాలో, జర్మనీలో, ఫ్రాన్సులో, బ్రిటిషు దీవులలో, అమెరికాలో—ఎక్కడ చూసినా దానికి అత్యధరం వుంది. అగ్రతాంబూలం ముట్టుతోంది.

ఆధర్మం అంటే పాశ్చాత్యజాతులవారు పడి చచ్చిపోతారు.

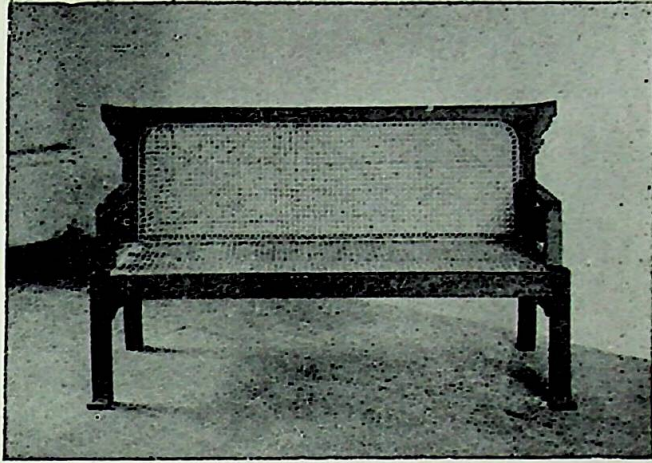
అసభ్యజాతులనారే కాదు, యేనాదులు, చెంచులు, నీగ్రోలు—ఎస్కిమోలున్నూ దానిని నెత్తి మీద పెట్టుకుంటున్నారు.

స్త్రీలకి అంతఃపురంలో సైతం బురకాలను తగిలించే వుంచే వారున్నూ ఆధర్మాన్ని గౌరవించడంలో ఆహారనిద్రలు మరిచిపోతున్నారు.

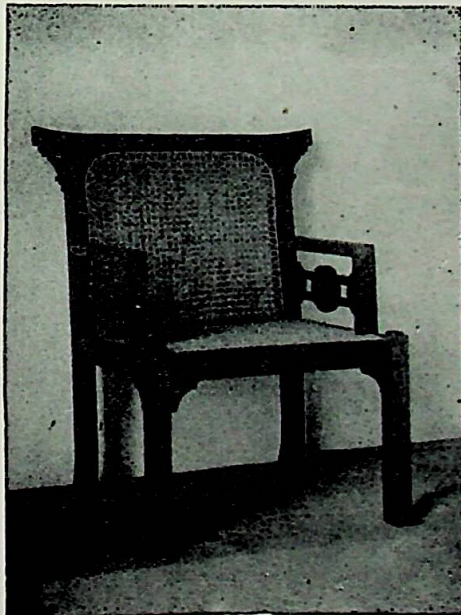
అది అభినయానుబంధ మైన నృత్యం. గానాను ప్రాణిత మైన నాట్యం.

అది లలితకళ అని మాత్రమే అంటే చాలదు.

లలితకళలలో అది లలితలలితం.

౭. సోఫా
(పేము అల్లినది)

౮. కుష్

కచ, దేవయానులు

—వి. బాబారావు

కనక స్త్రీరే దానికి అర్హతకలవాడు.
నిజమే. ఇంతవరకూ యెవరికీ ఆక్షేపణ లేదు.

ఇక వున్న దల్లా ముందే వుంది.

అ దేమి టంపే ? మగనాళ్లకి ఈవిద్యలు వుపా
దేయాలు కావు.

వా రీవిద్యలకు సిద్ధపడడం రసాభాసానికి కూడా
మూలం.

అంచేత దీనికోసం శాశ్వతబ్రహ్మచారిణులు
కావలసివచ్చింది.

కొందరు కన్యలు వివాహం అనే కట్టుబాటుకు
అతీతలుగా వుండిపోవలసివచ్చింది.

కాని, బతికి వున్నంత కాలమూ స్త్రీ కన్యగానే
వుండిపోడానికి మన సంప్రదాయం వొప్పుకోదు.

పెళ్లి చేసుకోని యువతి మన ధర్మా న్నమన
రించి పతిమరాలు. ఆమె తాకరానిది; చెప్పరానిది;
చూడరాని దిన్నీ.

ఇలాగ యీ సూత్రానికీ, సృత్యాభినయాల
కోసం స్త్రీ కన్యగా వుండిపోడానికి విధాయక మైన
సూత్రానికీ విసంవాదం వచ్చింది.

ఇలాగ యివి వొకటి యేటి కీడిస్తే మరొకటి
కోటి కీడ్చింది.

నిజానికి రెండూ బల మైనవే. రెండూ శిరసా
వహించతగ్గవే.

మరి గతి యేమిటి !

ఈభిన్న సూత్రాలకు సమన్వయం కలిగించడంలో
అప్పటి కులపతులకు తోచిన యుక్తి ఈకన్యలను దేవు
డికి ముడిపెట్టడం.

వేశ్య లంటే వీరూ.

దేవదాసీ అనే శబ్దానికి వ్యుత్పత్తి యిదీ.

వేశ్యాకులయొక్క నిష్పత్తిక్రమం యిదీ.

దీనితో యిటు వైవాహికధర్మసూత్రమూ నిర్భా
ధమయింది, అటు భరతమూ అప్రతిహతం అయింది.

సంసారసాగరంలో మునకలు వేసే మానవజాతికి
ఆనందపారవశ్యం కలిగించే యీలలితకళకి ఆలంబం
కావడంవల్ల వేశ్యాకులం రాజాస్థానాల్లో ఉన్నతపదవి
పొందింది.

విహికజీవితానికి సోపానాలూ, అంతరువులూ
అయిన శుభకార్యాలలో ఈవేశ్యలు మంగళదేవత
లై నారు.

మొదట్నుంచీ దేవుని విగ్రహాలూ, దేవుని ఆల
యాలూ, దేవుని రథాలూ, దేవుని ఆభరణాలూ,
దేవుని వుత్సవాలూ కళాబంధురాలు కావడంవల్లనూ,
సహజంగా వేశ్యలు దేవుని ఆస్మీయవర్గంలో చేర్చబడి
నందువల్లనూ దేవతోత్సవాలలో వారికి అగ్రతాం
బూలం యేర్పడింది.

పెళ్లికి బోగంమేళం ; పెట్టడం యిందుకూ.

వేశ్యలు ఆభినయిస్తూ వుంటే మహామహావా
ళ్లంతా యెదట కూచోడం యీ కళామాధుర్యాన్ని
అనుభవించడానికి.

మన ప్రభువులు అవక్రపరాక్రమంతో రాజ్యా
లేలినంతకాలమూ కవులు పూజించబడ్డారు. గాయ
కులు గౌరవించబడ్డారు. చిత్రలేఖకులు ఆదరించ
బడ్డారు. శిల్పులు పోషించబడ్డారు.

వేశ్యలున్నూ బహుశాకరించబడ్డారు.

ఇలాగ వేశ్యల వృత్తి కళాప్రదర్శనం గాని
వ్యభిచారం కాదు.

వేశ్యాకులం వొక గొప్పకళకి పట్టుగొమ్మగా
వుండడానికి గాని వ్యభిచారం కోసం ఏర్పడలేదు.

స్త్రీ చూపు పరపురుషుడి మీద పడడమే సంభ
విస్తే దాన్ని మంగళసూత్రం బంధించలేదు. ఆభిజాత్యం
మల్లించలేదు. మొగుడి పిడికిలి తప్పించలేదు. అత్తగారి
కాపలా ఆటంకపరచలేదు.

అలాగే పురుషుడికి కూడా మనస్సు చలిస్తే దాన్ని వేదాలు సరిచెయ్యలేవు. కాస్త్రాలు దిద్దలేవు. యముడుకూడా యేమీ చెయ్యలేడు.

స్త్రీపురుషులలో ఈపకుప్రవృత్తి ఆదినుంచీ వుంది. అన్ని దేశాల్లోనూ వుంది. మనలోనూ యెక్కువగా వుంది.

ఇందులో వొక విశేషం కూడాను. వేదాలు విప్పండి. పురాణేతిహాసాలు తెరవండి. స్త్రీలకిలాన్ని కాపాడడం కోసం యిప్పుడమల్లో వున్నన్ని కట్టు బాట్లు వెనక వెనక లేవు.

స్త్రీలకి అప్పుడున్నంత స్వేచ్ఛ యిప్పుడులేదు.

ఇప్పుడు పాశ్చాత్యస్త్రీలెంత కళాభిమానవతులుగా వున్నారో మన స్త్రీలుగూడా అప్పుడలావుండే వారని మన వాఙ్మయం ఖంగున ప్రతిపాదిస్తోంది.

చెప్పవచ్చిందేమిటంటే? వర్ణవ్యవస్థ యేర్పడిన ఆకాలంలో పకుప్రవృత్తి తీర్పుకోవాల్సి వున్నప్పుడు పరస్త్రీలు అతిసులభంగా చిక్కివారు.

ఇందుకోసం—వ్యభిచారంకోసం ప్రత్యేకంగా వేశ్యాకులం యేర్పరచవలసిన అగత్యం యేమీ కలగలేదు.

అయితే, యిప్పుడు వేశ్యలు వ్యభిచరించడం లేదా?

నిజమే. వేశ్యలూ వ్యభిచరిస్తున్నారు.

వారిలో ఆది ఆధికంగా వుండుంటే దానికి బలమైన కారణాలూ వున్నాయి.

వొకటి. వేశ్యల శరీరాలు ఇనుముతో నిర్మించబడలేదు.

రెండు. వేశ్యలు కళాకుశలలు. అంటే కళావతులు.

కళ కోసమే వారు ప్రత్యేకించబడ్డారు.

ఇక వాత్సల్యమున్నట్టి అడగండి. అతని ఆనయాయులంతా యేం చెబుతున్నారో వినండి.

కళాకుశల శీలవతిగా వుండలేదు.

కళాకుశలుల ప్రపంచకిం వేరు. వారి మనః ప్రవృత్తి రసజగత్తులో నిత్యతాండవం చేస్తూ వుంటుంది.

సాంఘికనీతులకు వారతీతులై వుంటారు.

వారి దృక్పథమే వేరు.

వారి ఆశలే వేరు.

వారి అనుభవాలే వేరు.

వారి జీవనవిధానమే వేరు.

వారి జీవితపరమావధియే వేరు.

వారి ధర్మాధర్మాలను పరిశీలించడానికి మన మామూలు పద్ధతులు గుడ్డిగవ్వకున్నా మారవు.

ఏవంచ:

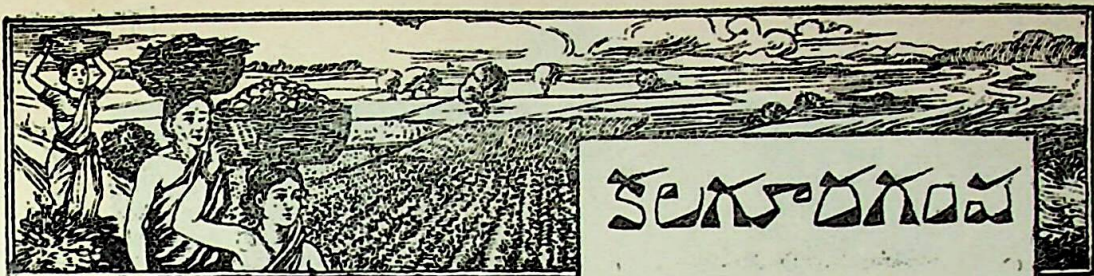
ఇప్పుడు వొక కులంమీద యింకోకులానికి ఆధికారం యేమీ లేదు.

వేశ్యాకులంవారు తమ కులధర్మాలను తమ యిష్టం వచ్చినట్లు నిర్ణయించుకోడానికి పూర్తిగా స్వతంత్రులుగా వున్నారు.

అందుకు వారే ఆర్కులున్ను.

ఇతర కులంవారికి వారిని ఆజ్ఞాపించడానికి, శిక్షించడానికి ఏమీ సత్తా లేదు.

—శాస్త్రి

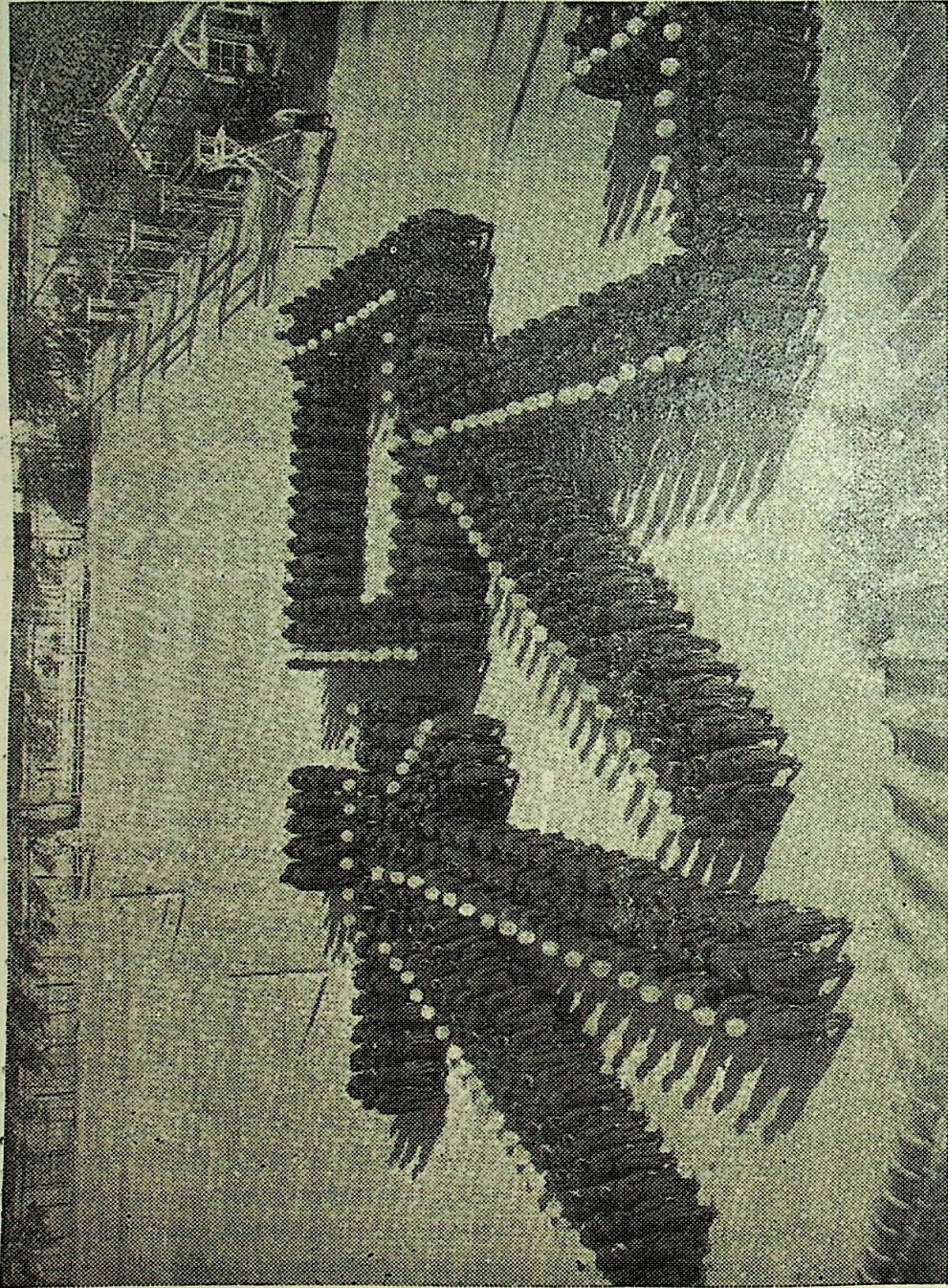
కలగూరగంప

తిక్కన చిత్తరువు !

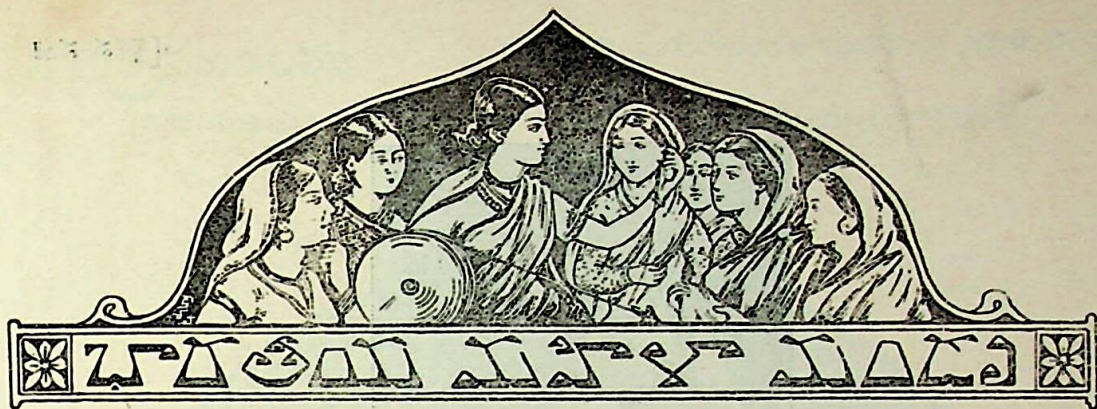
ఆంధ్రవిశ్వకళాపరిషత్తు యొక్క కళాశాల యందలి తెనుగుసంఘమువారు ఆంధ్ర కవిబ్రహ్మయగు తిక్కనగారి చిత్తరువును గీయించుటకై, నూటపదు నారు రూపాయల బహుమతి సేర్పాటుచేసిరి. ఈ బహుమతిని బహుముఖుల తెలుగుదేశముయొక్క వివిధ ప్రాంతములనుండి సుమారు ౧౭ పటములు వచ్చినట్లు తెలియుచున్నది. ఈపటములను బంసిన చిత్రకారుల పేర్లు ప్రకటింపబడలేదు. కాని ఈసకము లేవియు బహుమతి నిర్ణేతలదృష్టికి ఆగినట్లులేదు. అయినను వచ్చినవానిలో వారికి ప్రశస్తములని దోచిన రెండు చిత్తరువులనుబట్టి వానిని రచించిన చిత్రకారులను తిరిగి పోటీకి నిలువబడుడని ఆహ్వానించినట్లు తెలియుచున్నది. ఈశిల్పులలో నొకరు బందరు వేంకటాచార్యులు గారు, వీరు నూనెరంగుల చిత్రకారులు. రెండవవారు భీమవరం బాపిరాజుగారు, వీరు నీటిరంగుల చిత్రకారులు. వీరురువురును ఆంధ్రలోకమున జేరు వడసిన శిల్పులు. కాని వీరువురును నింతవరకు జేసిన కృషికి నెట్టి ప్రతిఫలము నొసగక, తిరిగి క్రొత్త చిత్తరువులను రచించి పరిశోధము పంప మనుట పరిక్షకులకు గాని, పరిక్షితులకు గాని గౌరవప్రదముగ లేదు. రెండవ పరిక్షితులైనను వీరు తీర్చుకొనెట్లు ఎంచుకొనబడెదరని చెప్పుట కెట్టి యవకాశమును లేదు. తిరిగి రచించిన చిత్తరువులకూడ విచారణకర్తల పరిశీలనకు నిలువగల వనుహామీ యొక్కడ? విషయమా మహత్తరమైనది. తిక్కన చిత్తరువు సామాన్యరూపపటము వంటిదికాదు. తిక్కన రూప మిట్లుండునని నిర్ణయించుటకు దగిన చరిత్రాధారములు లేవు. ౧౮-వ శతాబ్దమునాటి మహా పురుషుని రూపమును కేవల మాహాచే గర్వించుకొన దగినదే కాని, నఖిలు వ్రాయుటకు అనువైనదికాదు. తిక్కన గ్రంథములు గాని, కేతన దశకుమారచరిత్ర

మును గాని చదువునప్పుడు, శిల్పికి ఏ దివ్యవ్యక్తి, ఏ యమరనూరి వారి కంటియెరుట తాండవించునో, ఆ బింబమును రేఖలలోను, రంగులలోను దింపవలసి యుండును. ఇక్కడ బరిక్షింపదగినది కేవలము హస్త నైపుణ్యమే కాదు, చిత్రరచనావిన్యాసమే కాదు. భావనాశక్తిని, రూపకల్పనావైదగ్ధ్యమును బ్రదర్శింప వలసియున్నది. అందులో నీ తిక్కన ఒక సామాన్య పురుషుడు కాదు. వీనిని గూర్చిన గాథలనేకములు కలవు. కొన్నికల్పితములు, కొన్ని చరిత్రసिద్ధములు. కల్పితగాథలు చరిత్ర దృష్ట్యా వర్జితములైనను, వాని యడుగున వ్యక్తికి సంబంధించిన విశేష మేమియో యుండియుండును. శిల్పి వీనినన్నిటిని శిల్పద్రవ్యము లుగ సంగ్రహించి మూర్తికల్పన చేయవలసియుండును. అందుపై, తిక్కన జీవితమున కనేక ముఖములు కలవు. శృంగారపురుషుడని ఊహించుటకు ఆస్కారముగలదు. పరాక్రమకాలియని నూచించుటకును ఆధారమున్నది. భాగ్యభోగముల ననుభవించెననుటకు సందియములేదు. రాజనీతి విశారదుడైన అమాత్యుడు. నైస్సికుడైన సోమయాజి. హరిహరనాథుని సేవించిన భక్తుడు. ఆంధ్రాని మోదముంబోరయ సంచమవేదమును తెని గించిన సామ్రాట్ కవిబ్రహ్మ. ఎన్నికళ లీ బింబమున బ్రతిఫలింపవలయునో కనుడు. ఇట్టిచిత్రరచనను గావించుటకు రు ౧౧౬ లు బహుమతి యట! ఇందుకై పరిశోధకాకుల సలహాలను గైకొనుచు తిరిగి తిరిగి చిత్రించుచుండవలెనట. ఇట్టిపోటీ కవిబ్రహ్మకుగాని, విశ్వకళాపరిషత్తుకు గాని గౌరవప్రదముగాదు. శిల్పుల కంతకంటెను కీర్తికరముగాదు. చిత్తరువును గీయుట, కాలతలెచ్చి చాపల నల్లించుట వంటిదని తలపాసిరో, లేక శిల్పులు కూలిచేసికొను ముచ్చివాండ్రని భావించిరో తెలియకున్నది. ఆంధ్రకళాఅక్షియిక కన్నీరు పెట్టుచున్నదనిన, చింతించవలసిన పనియేమి?

౨౧-౪-౧౯౩౪ కృష్ణాపత్రిక.

జపానువిద్యార్థినులు 700 మంది యువరాజు జననోత్సవమునందు “అభినందనములు” చెలువుటకు అక్షరాకారముగ నిలుచుట

(శ్రీ) సీతారామమ్మగారు, బి. ఏ., ఎల్. టి.,

ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయమునుండి గణితశాస్త్రమందు పట్టపరీక్షలో కృతార్థురాలైన మొదటి హిందూ స్త్రీ.
 ఈమె డాక్టరు కనగాల లక్ష్మీనరసింహారావుగారి ప్రథమపుత్రిక. ౨౭-౬-౧౯౧౦ కేదీని జన్మించి ౧౯౩౦
 సంవత్సరములో పట్టపరీక్షయందు కృతార్థురాలై, నాటినుండి గవర్నమెంటు విద్యాశాఖలో పనిచేయుచున్నారు.
 ప్రస్తుతము ఏలూరు గవర్నమెంటు సెకండరీ ట్రేయినింగునుకూలలో ఈమె ప్రథమసహాయోపాధ్యాయిని.

శ్రీమతి డి. పార్వతీబాయిగారు
బహుశిల్ప విద్యాసంఘ సభ్యులుగా నియమింపబడెను.

శ్రీమతి ఆల్ ఫ్రెడెరిక్
కడపలో బెంచి. మేజిస్ట్రేటుగా నియమింపబడెను.

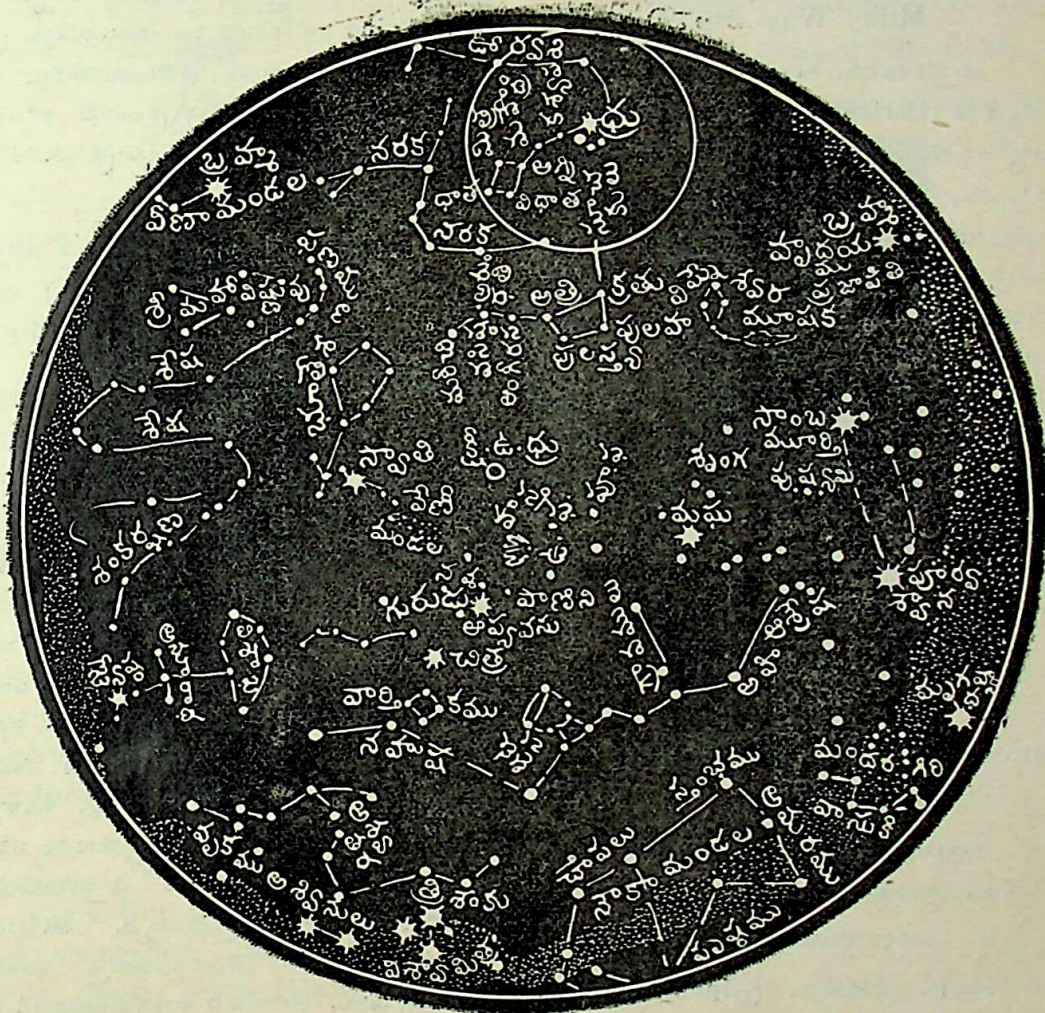
నక్షత్రమండలము

గొబ్బారు వేంకటానందరాఘవరావు (కవితాసమితి)

(భావ సంవత్సర అధికవైశాఖ, నిజవైశాఖ మాసములు మే-జూన్ 1934)

ఉత్తరము

తూర్పు

పడమర

దక్షిణము

[ఈ పటము తలమీదుగా ఆయాదిక్కులు సరిపడునట్లు పట్టుకొని ఖగోళమును పరిశీలించవలెను.]
ఇందు చూపబడినట్లు నక్షత్రాదులు మే నెలలో

8-వ కేదీని రాత్రి	8 గంటల 57 నిమిషములకును,	31-వ కేదీని రాత్రి	7 గంటల 27 నిమిషములకును,
15-వ ,, ,, 8 ,, 29 ,,		జూన్	
22-వ ,, ,, 8 ,, 1 ,,		7-వ ,, ,, 6 ,, 59 ,,	

కనబడును,

ఈ భావసంవత్సర అధికవైశాఖ, నిజవైశాఖ మాసములలో రాత్రితోలిజామన నాకాశమున నగపడు నక్షత్రాదులను గమనింతుము.

Milky Way పాలవెల్లి

ఉత్తరమునను, ఈశాన్యముననుతప్ప శేషించిన దిక్పక్రము (Horizon) మీదనే చుట్టును పాలవెల్లి వ్యాపించియున్నది. అనగా, తూర్పు, ఆగ్నేయము, దక్షిణము, నైఋతి, పశ్చిమము, వాయవ్యము అను నీ దిక్కులను పాలవెల్లి దిక్పక్రమును అంటుచు, క్రమముగా సంకర్షణ, శేష, వృశ్చిక, వృశ్చములను నక్షత్రసమూహములవారనే పోయిపోయి దక్షిణమున అశ్వతర, త్రిశంకు, విశ్వామిత్రులను గడచి, నౌక, మృగవ్యాధ మండలములమీదుగా పూర్వశ్వాస, మిథున, సారథి మండలములనుచుట్టి, క్షితిజమున మనిగిలేలుచున్నట్లు కొంతకనబడి, కొంతకనబడక, గగనసతిధరించిన ఉత్తరీయములాగున చూపట్టుచున్నది.

మిక్కిలి కాంతివంతములైన నక్షత్రములు
(First Magnitude Stars)

౧. మృగవ్యాధుడు. (Sirius)

౨. ౩. అశ్వతర మండలమున అశ్వినలు.
(Alpha-Beta Centaurus)

౪. స్వాతి. (Arcturus)

౫. బ్రహ్మహృదయము. (Capella)

౬. జుహ్వా. (Vega)

౭. పూర్వశ్వాసము. (Procyon)

౮. F. త్రిశంకుడు. (Alpha-Beta-crux)

౧౦. జ్యేష్ఠ. (Antares)

౧౧. చిత్ర. (Spica)

౧౨. సాంబమూర్తి. (Pollux)

౧౩. మఘ. (Regulus)

[అగస్త్యుడు (Canopus) జూన్ నెల ౧ - వ తేదీని అస్తమించును.]

ధ్రువ ప్రాంతములు

ధ్రువునికాంతి మనకు చేరుసరికి సుమారు ౪౪ సంవత్సరములు పట్టును. ధ్రువుడు చిన్నయెలుగు (Ursa Minor) తోకచివర మెరియుచుండును. ధ్రువ రత్నకులైన సభాత, విభాతలు ఆయెలుగుయొక్క కుడి కాలుకడ నున్నవి. ఉత్తర దిక్పక్రమునకు కొంచెము మీదుగా ఊర్వశిధిగున చుక్కలుమాత్ర మగపడుచున్నవి. శిరస్సు కానరాదు.

సప్తఋషిమండలము గగనమధ్యకేళిపై నున్నది. నరకుడు లఘుఋషిమును (చిన్నయెలుగును) చుట్టుకొని ధ్రువక్షితిని అంటియంటుకుండ, రెండుఋషిములమధ్యను కనబడుచున్నాడు.

ఈశాన్యమున

గగనమధ్యకేళికును, ఉత్తరసమీపపు ఈశాన్య దిక్కునకును మధ్య అర్ధచంద్రాకారముగలచుక్కలు కొన్ని మెరియుచున్నవి. పాశ్చాత్యులు ఈచుక్కలను Corona Borealis అనగా ఉత్తరకిరీటము అని చెప్పుదురు. దీనికిని తూర్పుదిక్పక్రమునకును మధ్య విష్ణుమూర్తి ఉదయించినాడు. ఈమాసమునకు మాధవ మాసమని పేరు కలదు. ఈవిష్ణునక్షత్రములు ఈనెల తోలిజామన తూర్పున నుడయమగుటచేతనే ఈమాసమునకు మాధవమాసమని పేరు కలుగనోపు. శేషశాయి యగు ఆమాధవదేవునిపై శేషుడు పట్టియుంచిన పడగల వక్రరూపమునకే పాశ్చాత్యులు ఉత్తరమకుటమని పేరుపెట్టినట్లు ఊహింపవలయున్నది. ఆకిరీటమున మెరియునక్షత్రములే శేషునిఘములపై మెరియు మేటిరత్నములు. ఆమాధవుని నాభికమలమునుండి వెడలినబ్రహ్మయును, ఆబ్రహ్మముఖమున మెరిసెడి సరస్వతీచేతిలోని వీణాదండమును, గమనింపదగియున్నవి.

ఆగ్నేయమున

విష్ణువుతోహడ దక్షిణసమీపపు తూర్పుదిక్కున వృశ్చికరాశి ఉదయించినది. వృశ్చికరాశిలో ముఖ్యమైనది జ్యేష్ఠ నక్షత్రము. ఆనక్షత్రమునకు

అధిదేవత ఇంద్రుడు. ఇంద్రుడును, విష్ణువును ఒక మాటే ఉదయించి, ఒకమాటే వెడలుచుందురు. ఈ యంశము ఋగ్వేదమునందు పెక్కచోట్ల వర్ణింపబడినది. ఇంద్ర, విష్ణువు బుడయించుసరికి వృత్రాసురుడు ఒరయన్ (Orion) కుడుగుడు అస్తమించినాడు.

వాయవ్యదిశను

సారథిమండలమును, అందలి బ్రహ్మహృదయము (Capella) ను, ప్రజాపతిపక్షత్రములును త్వరలో నస్తమింపనై యున్నవి.

పడమర

మిథునమునందలి కొన్నిచుక్కలుమాత్రము కనబడుచున్నవి. పునర్వసునక్షత్రములు విరివివొందిన ముత్యాలహారములాగున ప్రకాశించుచున్నవి. అందున్న చుక్కలలో (Pollux) పోలక్సు అనగా అర్ధనాగీశ్వరుడు (సాంబమూర్తి) యు, పూర్వశ్వానమును మొదటి తరగతికాంతి (First Magnitude Stars) కలిగి మెరియుచున్నవి. పూర్వశ్వానమునకు దిగువను, అనగా పాలవెల్లికి ఆవల నైఋతిదిక్కున మృగవ్యాధుడు (Sirius) మెరియుచున్నాడు. ఇక త్వరలో అస్తమింపనై యున్నాడు. ఆసహపమునందే పాలసముద్రములో వందరగిరి తేలియాడుచున్నది. కవ్యపుత్రాటివలె మందరగిరిని చుట్టుకొని వాసుకి మెరియుచున్నాడు.

నైఋతి దిక్కున

పాలవెల్లిలో వాసుకి దిగువను, నైఋతి దిక్కుగమున నాకామండలము ప్రకాశించుచున్నది. అందలి చాపలు (Vela), స్తంభము (Mast), పృష్ఠభాగము (Keel) ను స్పష్టముగా కాననగుచున్నవి. కాని అమరము (Poop) భాగమునందు చుక్కాణిత్రిషుచున్నట్లు కనబడెడి అగస్త్యునిమాత్రము అస్తమించినాడు.

దక్షిణము

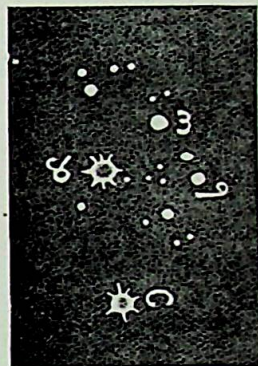
ఈ నాకాపృష్ఠమున కావల దక్షిణమున త్రిశంకుడును, విశ్వామిత్రుడును కానవచ్చుచున్నారు. శిలవ

వంటి ఆకారముగల ఈ చుక్కలను పాశ్చాత్యులు 'Southern Cross' అందురు. అందలిచుక్కలు వివరముగా ప్రక్కపటములో చూపబడినవి.

౧. త్రిశంకుని శిరము, (Alpha Crux).

౨. ,, నడుము, (Delta Crux).

౩. ,, ఊరుప్రదేశము, (Gama Crux)

౧-౨-౩-౪ చేరి ఒక శిలవ. లేక, గాలిపటము వలె నుండును.

౧. ఆల్ఫా—త్రిశంకుని శిరము.

౨. డెల్టా—నడుము.

౩. గామా—కాళ్లు.

౪. విశ్వామిత్రుడు—చీట.

ఇట్లు స్వర్గభ్రష్టుడై తలక్రిందుగా పడుచున్న త్రిశంకుని "తిష్ఠ. తిష్ఠేతి"—"వేదవక నిలువు తారా మార్గాంతరమున నిలువు" మనుచు నిలిపినవిశ్వామిత్రుడు ౪-వ (Beta Crux) చుక్క.

[చూ. వాల్మీకిరామాయణము. బాలకాండము. ౬౦-స్థ. ౨౦ శ్లోకము.

"ఓష మాహారయ త్రీత్రం తిష్ఠతిష్ఠేతి చాబ్ర వీత్; ఋషిమధ్యే స తేజస్వీ ప్రజాపతిరి వాపరః"

శ్లో. ౩౧. వైశ్వానరపథా దృహిః.

శ్లో. ౩౨. నక్షత్రాణి మనిశ్రేష్ఠ,

తేషు జ్యోతిష్షు జాజ్వలన్,

ఈ భావసంకల్పర అధికవైశాఖ, నిజవైశాఖ మాసములలో రాత్రి తొలిజామున నాకాశమున నగపడు నక్షత్రాదులను గమనింతుము.

Milky Way పాలవెల్లి

ఉత్తరమునను, ఈశాన్యముననుతప్ప శేషించిన దిక్పక్రము (Horizon) మీదనే చుట్టును పాలవెల్లి వ్యాపించియున్నది. అనగా, తూర్పు, ఆగ్నేయము, దక్షిణము, నైఋతి, పశ్చిమము, వాయవ్యము అను నీ దిక్కులను పాలవెల్లి దిక్పక్రమును అంటుచు, క్రమముగా సంగర్షణ, శేష, వృశ్చిక, వృశ్చములను నక్షత్రసమూహములవారనే పోయిపోయి దక్షిణమున అశ్వత్థర, త్రిశంకు, విశ్వామిత్రులను గడచి, నౌక, మృగవ్యాగ మండలములమీదుగా పూర్వశ్వాస, మిథున, సారథి మండలములనుచుట్టి, క్షితిజమున మనిగిల్లేచున్నట్లు కొంతకనబడి, కొంతకనబడక, గగనసతిధరించిన ఉత్తరీయములాగున చూపట్టుచున్నది.

మిక్కిలి కాంతివంతములైన నక్షత్రములు (First Magnitude Stars)

౧. మృగవ్యాగుడు. (Sirius)
౨. ౩. అశ్వత్థర మండలమున ఆశ్వినులు. (Alpha-Beta Centaurus)
౪. స్వాతి. (Arcturus)
౫. బ్రహ్మహృదయము. (Capella)
౬. శ్రవ్యా. (Vega)
౭. పూర్వశ్వాసము. (Procyon)
౮. ౯. త్రిశంకుడు. (Alpha-Beta-crux)
౧౦. జ్యేష్ఠ. (Antares)
౧౧. చిత్ర. (Spica)
౧౨. సాంబమూర్తి. (Pollux)
౧౩. మఘ. (Regulus)

[అగస్త్యుడు (Canopus) జూన్ నెల ౧ - వ తేదీని అస్తమించును.]

ధ్రువ ప్రాంతములు

ధ్రువునికాంతి మనకు చేరుసరికి సుమారు ౪౪ సంవత్సరములు పట్టును. ధ్రువుడు చిన్నయెలుగు (Ursa Minor) తోకచివర మెరియుచుండును. ధ్రువ రక్షకులైన నభాత, విభాతలు ఆయెలుగుయొక్క కుడి కాలుకడ నున్నవి. ఉత్తర దిక్పక్రమునకు కొంచెము మీదుగా ఊర్వశిధిగున చుక్కలుమాత్ర మగపడుచున్నవి. శిరస్సు కానరాదు.

సప్తఋషిమండలము గగనమధ్యరేఖపై నున్నది. నరకుడు లఘుఋక్షమును (చిన్నయెలుగును) చుట్టుకొని ధ్రువక్షితిని అంటియంటుకుండ, రెండుఋక్షములమధ్యను కనబడుచున్నాడు.

ఈశాన్యమున

గగనమధ్యరేఖకును, ఉత్తరసమీపపు ఈశాన్య దిక్కునకును మధ్య అర్ధచంద్రాకారముగలచుక్కలు కొన్ని మెరియుచున్నవి. పాశ్చాత్యులు ఈచుక్కలను Corona Borealis అనగా ఉత్తరకిరీటము అని చెప్పుదురు. దీనికిని తూర్పుదిక్పక్రమునకును మధ్య విష్ణుమూర్తి ఉదయించినాడు. ఈమాసమునకు మాధవ మాసమని పేరు కలదు. ఈవిష్ణునక్షత్రములు ఈనెల తొలిజామున తూర్పున నుదయముగుటచేతనే ఈమాసమునకు మాధవమాసమని పేరు కలుగనోవు. శేషశాయి యగు ఆమాధవదేవునిపై శేషుడు పట్టియుంచిన పడగల వక్రరూపమునకే పాశ్చాత్యులు ఉత్తరమకుటమని పేరుపెట్టినట్లు ఊహింపవలెయున్నది. ఆకిరీటమున మెరియునక్షత్రములే శేషునిఘటములపై మెరియు మేటిరత్నములు. ఆమాధవుని నాభీకమలమునుండి వెడలినబ్రహ్మయును, ఆబ్రహ్మముఖమున మెరిసెడి సరస్వతీచేతిలోని వీణాదండమును, గమనింపదగియున్నవి.

ఆగ్నేయమున

విష్ణువుతోకూడ దక్షిణసమీపపు తూర్పుదిక్కున వృశ్చికరాశి ఉదయించినది. వృశ్చికరాశిలో ముఖ్యమైనది జ్యేష్ఠ నక్షత్రము. ఆనక్షత్రమునకు

అధిదేవత ఇంద్రుడు. ఇంద్రుడును, విష్ణువును ఒక మాటే ఉదయించి, ఒకమాటే వెడలుచుండురు. ఈ యంశము ఋగ్వేదమునందు పెక్కుచోట్ల వర్ణింపబడినది. ఇంద్ర, విష్ణువు లుదయించుసరికి వృత్రాసురుడు ఒరయన్ (Orion) మోగుడు అస్తమించినాడు.

వాయవ్యదిశను

సారథిమండలమును, అందలి బ్రహ్మహృదయము (Capella) ను, ప్రజాపతివక్షత్రములును త్వరలో నస్తమింపనై యున్నవి.

పడమర

మిగులమునందలి కొన్ని చుక్కలుమాత్రము కనబడుచున్నవి. పునర్వసునక్షత్రములు విరివినొందిన ముత్యాలహారములాగున ప్రకాశించుచున్నవి. అందున్న చుక్కలలో (Pollux) పోలక్సు అనగా అర్ధనారీశ్వరుడు (సాంబమూర్తి) యు, పూర్వశ్వానమును మొదటి తరగతికాంతి (First Magnitude Stars) కలిగి మెరియుచున్నవి. పూర్వశ్వానమునకు దిగువను, అనగా పాలవెల్లికి ఆవల నైఋతిదిక్కున మృగవ్యాగుడు (Sirius) మెరియుచున్నాడు. ఇక త్వరలో అస్తమింపనై యున్నాడు. ఆసూపమునందే పాలసముద్రములో నుందరగిరి తేలియాడుచున్నది. కవ్వపుత్రాటివలె నుందరగిరిని చుట్టుకొని వాసుకి మెరియుచున్నాడు.

నైఋతి దిక్కున

పాలవెల్లిలో వాసుకి దిగువను, నైఋతి దిక్కుగమున నౌకామండలము ప్రకాశించుచున్నది. అందలి చాపలు (Vela), స్తంభము (Mast), పృష్ఠభాగము (Keel) ను స్పష్టముగా కాననగుచున్నవి. కాని అమరము (Poop) భాగమునందు చుక్కాణిత్రిప్పుచున్నట్లు కనబడెడి అగస్త్యశుమాత్రము అస్తమించినాడు.

దక్షిణము

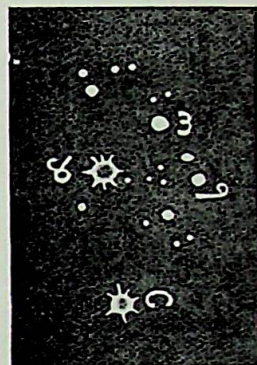
ఈ నౌకాపృష్ఠమున కావల దక్షిణమున త్రిశంకుడును, విశ్వామిత్రుడును కానవచ్చుచున్నారు. శిలువ

వంటి ఆకారముగల ఈ చుక్కలను పాశ్చాత్యులు 'Southern Cross' అందురు. అందలిచుక్కలు వివరముగా ప్రక్కపటములో చూపబడినవి.

౧. త్రిశంకుని శిరము, (Alpha Crux).

౨. ,, నడుము, (Delta Crux).

౩. ,, ఊరుప్రదేశము, (Gamma Crux)

౧-౨-౩-౪ చేరి ఒక శిలువ. లేక, గాలిపటము వలె నుండును.

౧. ఆల్ఫా—త్రిశంకుని శిరము.

౨. డెల్టా—నడుము.

౩. గామా—కాళ్లు.

౪. విశ్వామిత్రుడు—చీట.

ఇట్లు స్వర్గభ్రష్టుడై తలక్రిందుగా పడుచున్న త్రిశంకుని "తిష్ఠ. తిష్ఠేతి"—"నెఱవక నిలుపు తారా మార్గాంతరమున నిలుపు" మనుచు నిలిపినవిశ్వామిత్రుడు ౪-వ (Beta Crux) చుక్క.

[చూ. వాల్మీకిరామాయణము. బాలకాండము. ౬౦-సర్గ. ౨౦ శ్లోకము.

"రోష మాహారయ త్రిత్రం తిష్ఠతిష్ఠేతి చాబ్ర వీత్; ఋషిమధ్యే స తేజస్వీ ప్రజాపతిరి వాపరః"

శ్లో. ౩౧. నైశ్వానరపథా దృహిః.

శ్లో. ౩౨. సక్షత్రాణి మనిశ్రేష్ఠ,

తేషు జ్యోతిష్సు జాజ్వలన్,

అనాళ్ళిరా స్త్రీశబ్దశ్చ
తిష్ఠ త్వమరసన్నిభః.

ఆగ్నేయభాగమునందు

అశ్వత్థరమండలమును, అందు చూడవస్థానము గలిగి మెరియుచున్న అశ్వినులు — కవలవారును, ఉన్నారు. వీరు ఆప్రక్కనున్నవృక్షమునోబ బడకుండ వార్తికపక్షిని కాపాడుచున్నారు. ఈ యంశమును గూర్చిన ఋగ్వేదమంత్రములు ఈసరికే భారతిలో వివరింపబడినవి. ఈయశ్వనులే ద్రౌపదికన్యతో సంబంధముగల నకులసహదేవులు.

మధ్యనక్షత్రములు

పూర్వశ్వానమునకు తూర్పుగను, పువ్వుమికి దిగువను, సర్పదేవతాకమైన ఆశ్రేష కలదు దీనిననుసరించి అహిమండలమును, నహుషమండలమును, ఇంచుమించుగా విశాఖవజ్రమును వ్యాపించియున్నవి. దీర్ఘమైన ఈచుక్కలగుంపున కంతకును, పాశ్చాత్యులు (Hydra) హైడ్రా అని పేరుపెట్టియున్నారు.

మహాభారతములో భీముడు నహుషుడనుసర్పమునకు లోబడినట్లు వర్ణింపబడినది. వాయుదైవత్యమైన స్వాతి నహుషమండలమునకు లోనగుటచేత యీ కథ ఆకాశమున చిత్రింపబడినట్లు భావింపవచ్చును.

పొట్టపూవువంటి పువ్వుమికి తూర్పుగ మహానక్షత్ర మున్నది. మఱుకు తూర్పుగ పూర్వఫల్గుని, ఉత్తిరఫల్గుని నక్షత్రములు రెండేసి కనులవలె ఉన్నవి. ఉత్తిరఫల్గుని రెండుచుక్కలలో దక్షిణమువై పున్న చుక్క హెచ్చుకాంతి గలది. దానిని పాశ్చాత్యులు Denebola అందురు. వీటికి తూర్పుగా ఐదుచేళ్ల వలె హస్తనక్షత్రము ఉన్నది. ఈప్రాంతమందే క్షీరోదపు ఉత్తరధ్రువముకూడ కలదు. ఇదేపటములో క్షీ. ఉ. ధ్రు. అను నక్షరములచే తెలియనగుచున్నది. హస్తకావల వేణీమండలము ఉన్నది. దానికి ఈశాన్య భాగమున భూలేశమండలమునందలి స్వాతి ఎఱ్ఱనికాంతిలో పగడమువలె తేజరిల్లుచున్నది. దక్షిణమున

‘చిత్ర’ ముత్యములాగున ధవళకాంతిలో తేజరిల్లుచున్నది. ఈరెంటిని గడచి, హస్త ౪ - వ పాదములో వక్రగతుడైన గురుడు మెరియుచున్నాడు. ఇంచుమించుగా సమకోణముగల త్రిభుజము (Right angled triangle) యొక్క కర్ణము (Hypotenuse) కొనలందున్నట్లు స్వాతి, చిత్రనక్షత్రములును, సమకోణము (Right angle) కడ గురుడును అద్భుతముగా మెరియుచున్నారు. అఖండలేజముతో వెలుగు వీనిలేజోరూపముల దృశ్యము మెచ్చి యానందింపదగియున్నది.

సప్తఋషులకును, బ్రహ్మహృదయమునకునునుగ్గ మిగునరాశిపైన, మామకసహితుడైన విఘ్నేశ్వరుడు లంబోదరముతో మెరయుచు గాననగుచున్నాడు.

గ్రహములు

గ్రహములలో ఈమాసమునందు గురు డొకడే రాత్రి తొలిజామున కానవచ్చుచున్నాడు. శుక్రుడు, శని, అంగారకుడు లోనగు ఇతర గ్రహములు అపుడు కానరావు.

విశేష విషయములు

మనము ఉత్తరమునకు ౬౯ మైళ్లు సుమారుగా పోవునపుడు ధ్రువుకు ఒకడిగ్రీ మీదికి లేచునట్లు కనబడును. భూమిమీది ధ్రువప్రాంతములందుండి చూచు వారలకు ధ్రువుడనునక్షత్రము చూచువారలశిరములపై గగనమధ్యమున (Over Head) కనబడును. భూమధ్యరేఖాప్రదేశములనుండి ధ్రువునిచూచుచో, ధ్రువనక్షత్రము ఉత్తరదిక్పక్రమును (Northern Horizon) ను అంటుకొనియున్నట్లు కనబడును.

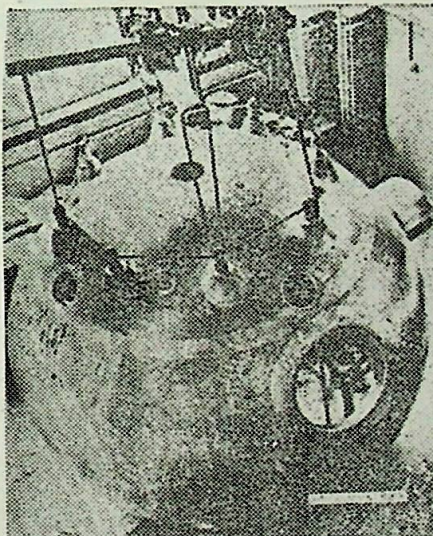
మఱుసమీపమున శృంగనక్షత్రమును గమనింపుడు. దీనిచెంతనుండియే కార్తికమాసములో సుప్రసిద్ధమైన ఉల్కలు (November Meteors) పడిపోవుచుండును.

త్రిశంకుచుక్కలలో మిక్కిలికాంతి గలిగి మెరియునది ౧ అంకవేసి చూపినాము. దీనినుండి

నెలుగు మనకు చేరుసరికి ౬౬ సంవత్సరములు పట్టునని శాస్త్రజ్ఞులు గుణించినారు. ఇంచుమించుగా దిక్చక్రముపైని, చుట్టును వ్యాపించియున్న క్షీరోదము పాల సముద్రముయొక్క ఉత్తరగ్రహము ఇప్పుడు గగనమధ్యమునందు ఉన్నది.

ఉల్కాపాతములు

మేసెల ౭-వ లేదీవరకు కుంభరాశిలో ఉల్కాపాతము కానవచ్చును. మేసెల ౧౯ మొదలు ౨౭ లేదీవరకు విష్ణుమండలమునందును, ౩౧ మొదలు జూన్ ౫-వ లేదీవరకును ప్రోవ్తపదానక్షత్రముల సమీపమునను చిన్న ఉల్కలు రాలును.

బెలూను

బెల్జియను శాస్త్రజ్ఞుడగు కోసిస్సుగారు ఆకాశముపై నిదీవర కెగిరినవా రందరికన్న ఎక్కువ ఎత్తునకు ఎగురుటకు తయారుచేసిన బెలూను. వీ రిదివరకు ప్రాశస్త్యము సీకార్డుగారితో పైకెగిరియుండిరి. ఇప్పటికి ఒకరపి యాదేశియుడు అందరికన్న నెక్కువఎత్తునకు ఎగిరియుండినాడు. ఆతనిని ఓడించిన శత్రుని యీతను యర్పించుచున్నాడు.

G. S. A.

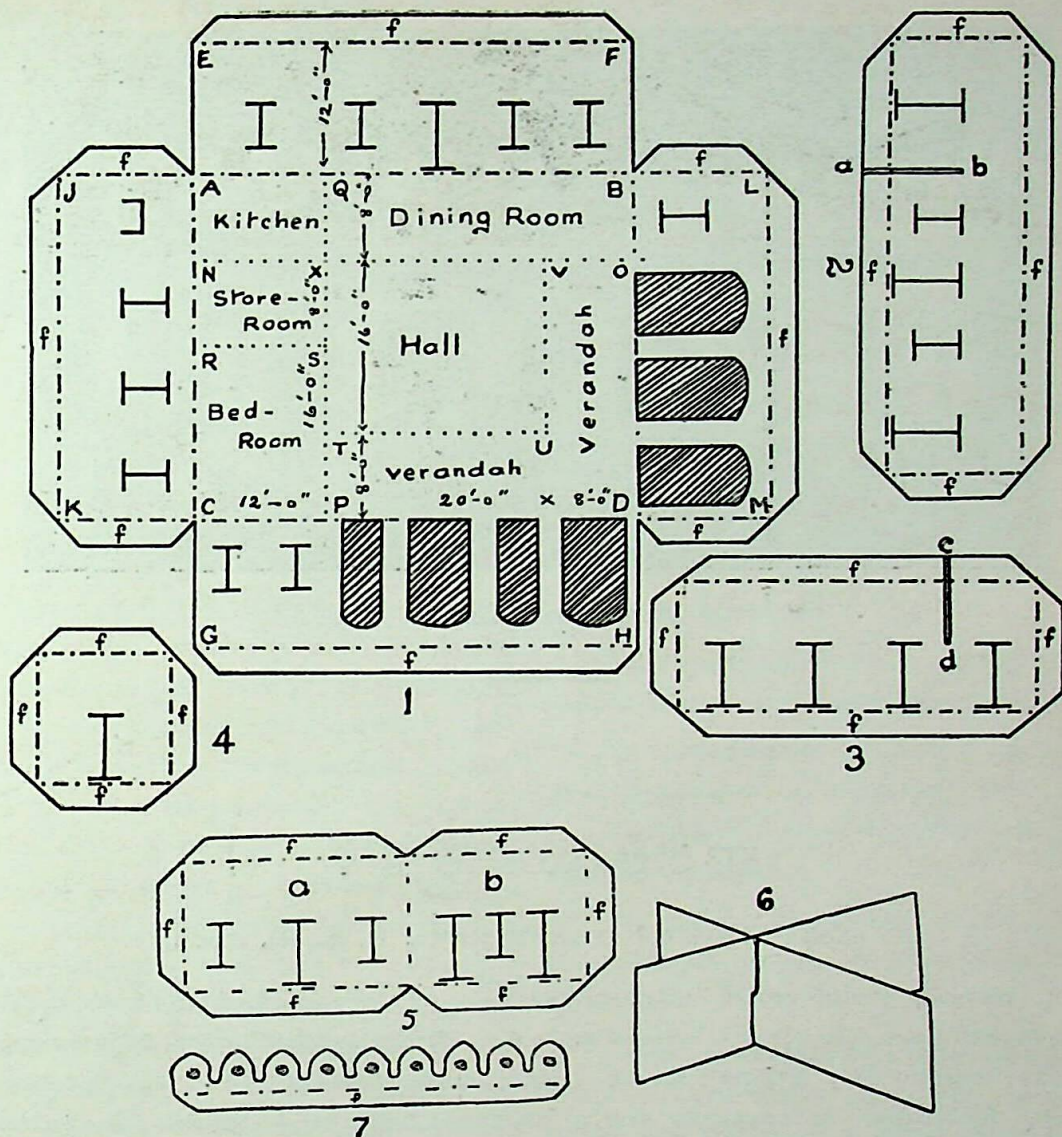

ఇండ్లుకట్టుట - మిద్దె ఇల్లు

కొ. సరసింహాచారి

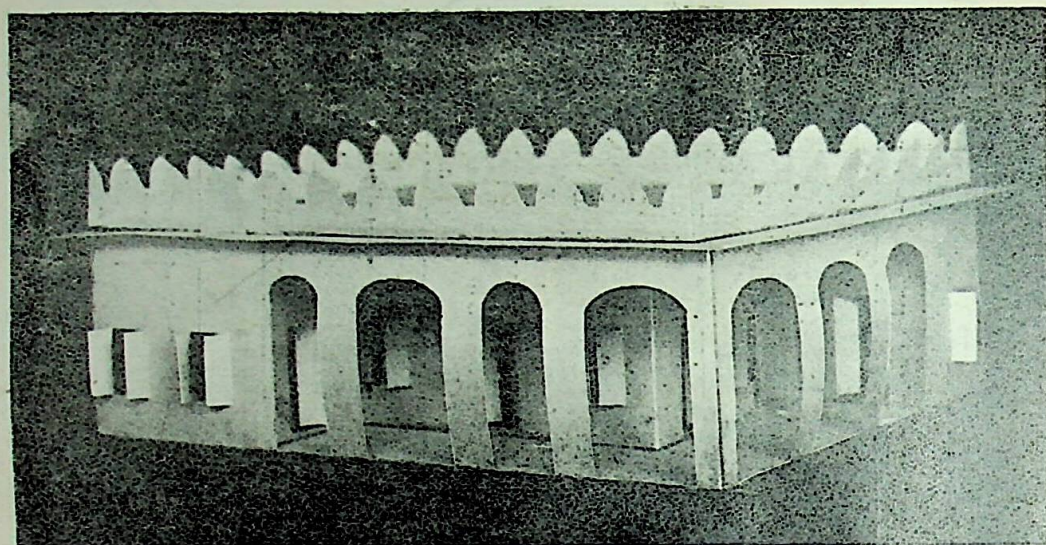
ABCD ఇంటియొక్క నేలభాగపు ప్లాను లేక పరిమితి. ఇందు, ఒకవంటగది AQNX యు, ఒకభోజనగది QBXO యు, ఒకకొట్టు NXRS యు, ఒకపడుకగది RSCP యు, ఒకఊలు XVTU ను, రెండువైపుల వసారాలు TUVODP ను ఏర్పరుపబడి యున్నది. వీటికొలతలు, అడుగులలో చిత్రమునందు గుర్తించబడియున్నవి. గోడల ఎత్తు మిద్దెఇంటియందు ఒకేరీతిగ నుండును. ఇందలి ఇంటిగోడలు 12'0 ఎత్తుగలవి. ABCD అను ప్లానును, దానికి నలువైపుల గల వెలుపటి గోడలు, (1) ABEF, (2) BLDM, (3) CDGH, (4) ACJK ను, ఒకే అట్టముక్కుయందు కోసికొనవలెను. తక్కిన లోపలిగదుల విభాగపుగోడలు (Partition Walls) వేర్వేరుగా కోసికొనవలెను. చిత్రము 2 నందుండు నది ప్లాను (చిత్రము 1) నందలి NO అను విభాగపుగోడ. చిత్రము 3 నందలిది PQ అను విభాగపుగోడ. చిత్రము 4 నందలిది RS అను విభాగపుగోడ. చిత్రము 5 నందలిది TUV అను రెండుప్రక్కల వ్యాపించియుండు (a, b)

విభాగపుగోడ. దీనిని ఒకే ముక్కుయందు కోసి U వద్ద మడిచి అతికించవలెను. అతికించవలసిన ప్రతిభాగమునందును అతుకు తునుకలు f (Flaps) కలవు. NO అను గోడయు, PQ అనుగోడయు X వద్ద నొక దానినొకటి దాటియుండునట్లు చూపబడి యున్నది. ఇందులకు దాటవలసిన భాగము వద్ద ఒకగోడయందు క్రిందియంచునుండి సగ మెత్తువఱకును, రెండవగోడయందు పైయంచునుండి సగము క్రిందికి వఱకును కోసి చిత్రము 6 ను చూపబడినవిధముగా నమర్చవలెను. చుట్టుగోడలను, విభాగపుగోడలను ముందుగా నిలువబెట్టి అతికించుకొని తర్వాత కప్పును అతికించవలెను. ప్లానుపై శాల్యము కన్న (ABCD) కప్పుపై శాల్యము ఎక్కువగా నుండవలెను. అట్లుండినయెడల ఇంటివెలుపటిగోడలకు వెలుపలగూడ కప్పు కొంచెము మిగిలివచ్చియుండును. కప్పును బిగించిన తర్వాత ప్లానుచుట్టుకొలతకు అనగా నాలుగువెలుపలిగోడల సగటుపొడవు (Perimeter) నకు సమానపుపొడవును, ఒకటిరెండం

గుళములు వెడల్పును (ఇంటిపరిమాణము ప్రక్కలకును నిలువబెట్టి అతికించినయెడల నకు తగినవెడల్పును) గల యట్టముక్క పై బొద్దుగోడ (Parapet Wall) అంద యందు చిత్రము 7 నందుండువిధముగా ముగా ఏర్పడును. కత్తిరించి దానిని ఇంటికప్పుపై నాలుగు

(All rights reserved.)

మిదై ఇల్లు-నమూనా.

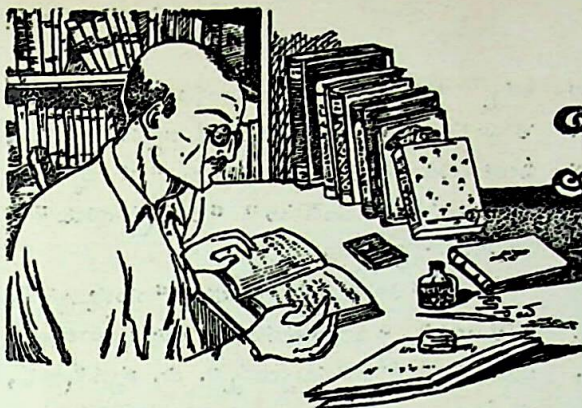
భారతీయ చిత్రకళ

గ్రంథకర్త: తలిశెట్టి రామారావుగారు, బి. ఏ., బి. యల్.,

ఇది ఆంధ్ర గ్రంథమాలయందు పదుమూడవ గ్రంథము. ప్రాచీనకాలమునుండి భారతదేశమున చిత్రకళ పొందుచువచ్చిన మార్పులు, అభివృద్ధి మొదలయిన విషయములు, హైందవ చిత్రలేఖనోదయము, బౌద్ధకాలమునాటి చిత్రకళ, అజంతావిధానము, బాఫ్టవిహారములందలి చిత్రకళ, మొగలు చిత్రకళావిధానము, రాజపుత్ర చిత్రముల వైఖరి, నేటిచిత్రములు మొదలయినవానిని గూర్చిన చరిత్రాదులు వివరముగా నీ గ్రంథమున చర్చింపబడినవి. ఆయాకాలపు చిత్రవిధానమును దెలుపునట్టి త్రివర్ణ-ఏకవర్ణచిత్రములు నలువది ఇందు గలవు. చిత్రకారులు, చిత్ర కళాజిజ్ఞాసువులు, చిత్ర కళాభిమానులు నగు నాంధ్రులెల్లరు తప్పక చదువవలసిన గ్రంథము. ఖె. రు. ౧-౦ ౦.

తపాలా ఖర్చు ప్రత్యేకము.

మేనేజరు, ఆంధ్రగ్రంథమాల, 7, తంబుశెట్టి వీధి, మద్రాసు.

విమర్శనలు

(శ్రీ) ఉభయభాషావాచస్పత్యము

(మచ్చుపదముల పాత్రము)

ఆంధ్రమున నిప్పుటివఱకును వెలువడిన నిఘంటువులు చాల తక్కువ. ఆయ్యవి యసమగ్రములు. భాషావాఙ్మయాభివృద్ధికి నిఘంటువులు మఖ్యాంగములు. కావున నిపుడు తెలుఁగున నిఘంటువులు బయలువెడలుచున్నవి. సూర్యరాక్షాంధ్రనిఘంటువు పితాపురముమహారాజులుం గారి పోషణమునఁ దయారగుచున్నది. వానిశ్చ వా రొక నిఘంటువును ప్రకటింపఁ దలపెట్టినారు. “లక్ష్మీనారాయణీయము” కర్తలగు శ్రీ కొట్ల లక్ష్మీనారాయణాస్త్రిలు గారి పుత్రులును, ఆంధ్రవిద్యావాచస్పతీత్యా డ్యనేకవిరుద విభూషితులును, అగు, శ్రీ శ్యామలకామశాస్త్రిగారును “ఉభయభాషావాచస్పత్యము” అను పేరున నొక “సంస్కృతాంధ్ర ప్రతిపదార్థ పర్యాయపద నిఘంటువు” ను రచించినారు. అందలికొన్ని “మచ్చుపదము” లొక “పాత్రము” రూపున వెలువరించి వారు “పండితులను గ్రంథముపైఁ దమకుఁగలుగు నభిప్రాయములను వ్రాసి పంపుటకు వినయపూర్వకముగఁ బ్రార్థించుచున్నా”రు.

ఈ “నిఘంటుకర్త” గారు “లక్ష్మీనారాయణీయము” శుద్ధాంధ్ర ప్రతిపదార్థపర్యాయపద నిఘంటువును తిరిశేషులగు వారి తండ్రిగారైన లక్ష్మీనారాయణ శాస్త్రిగారి యజ్ఞానుసార మొక్కచేతిమీద వ్రాసి ఖుగించి ముద్రించి ప్రకటించి యాంధ్రలోకమున కర్పించిన

చిన ముక్కాకలుతీరిన యాంధ్రయావనవిద్వాంసులు.” అట్టి యనుభవజ్ఞులు రచించి ప్రకటించు నీప్రస్తుత నిఘంటువు “లక్ష్మీనారాయణీయము” వలెనే యాంధ్ర భాషావాఙ్మయములకు బహుపకారకము కాఁగలదు. “నిఘంటువుమొక్క యావశ్యకత” యొక్కిది విషయములనుబట్టి తెలియనగును.

౧. “ఇందు సుమారు ౫౦,౦౦౦ తత్సమపదములును, ౩౦,౦౦౦ అచ్చతెలుఁగుపదములును గలవు.

౨. ప్రతిపదమునకును భాషాభాగమును, అర్థమును, గూఢపదములకు ప్రయోగములును, నానార్థములును, ప్రత్యర్థమునకును తత్సమ తద్భవదేశ్య గ్రామ్యాది పదములును వ్రాయఁబడినవి.

౩. మఱియు తత్సమములకు తద్భవములును, తద్భవములకు తత్సమములును రూపాంతరములును గనుపరుపఁబడినవి.

౪. పర్యాయపదములు శీర్షికాపదము లైనపుడు పైన వ్రాయఁబడిన వివరణాదులను వ్రాసి పర్యాయపదముల సరిని కనుగొనుటకై తద్గణాద్యపదతదర్థసంఖ్య (చూ) అను గుఱుతుతో సూచింపఁబడినది.

౫. వేట, యుద్ధము మొదలగు వివిధవృత్తులకును, ప్రకృతిశాస్త్రములు, జ్యోతిషము, వైద్యము, భూగోళము, సంజ్ఞావివరణములు, న్యాయములుకూడ వివిధశాస్త్రములకును సంబంధించిన పారిభాషికపదములు అకారాదిగ సాహిత్యపదములతోడ అవసరములగు చిత్రపులతో కలబోసి కూర్పఁబడియున్నవి.”

“ఈనిఘంటువు డేమిటనైజా క్షేజాకాగితముల మీఁద రమారమి ౨౫౦౦ పొరలు కలిగి మూడుభాగములుగ క్యాలికోబయింను చేయబడిన పాత్రముగ వెలువడగలదు.” “నిఘంటుభాగము” లు “౧౯౩౪ సం. రం జూలై ౧ వ తేదీ నుండి ప్రతినెలకును ౧౦౦ పుటలుగా పంపబడుచుండును.”

నిఘంటువునకుఁ గర్త గారు పెట్టిన పేరు “ఉభయ భాషావాచస్పత్యము,” “శ్యామల కామశాస్త్రీయ” మనునది వేఱొకనామము. మఱియు నిది “సంస్కృతాంధ్రప్రతిపదార్థపర్యాయపద నిఘంటువు.” తత్సమములను, అచ్చతెనుఁగుపదములను [తద్భవము లచ్చ తెనుఁగులలోఁ బడియుండు నేమో] నిఘంటువున నున్నట్లు “తొలిపలుకు” నఁ గలదు. తత్సమము లైన పిదప, ఆపదము లాంధ్రపదములగునేగాని సంస్కృత పదములు కాఁజాలవు. సంస్కృతప్రత్యయంతములే సంస్కృతపదములు. ఇది సంస్కృతభావకు నిఘంటువుగాదు. ఇందు “సంజ్ఞావివరణపట్టిక” ను బట్టి “సంస్కృతార్థమును నూచించు గురుతు” లో నిచ్చిన పదములు తత్సమములేగాని సంస్కృతపదములుకావు. అచ్చటచ్చట తత్సమపదముల నడుమ సంస్కృతపదములు కూడఁ గొలదిగనీయఁబడినవి. కాని శీర్షికాపద మొక్కటియు సంస్కృతపదము కానరాదు. ఇంకను ఇందు ఆంగ్లము, అఱవము కన్నడము, హిందూస్థాని మొదలగు భాషాంతరములందలి పదము లుదహరింపఁ బడి యున్నవి. కావున నిఘంటునామైకదేశ మగు “ఉభయభాషా” పదము, నిఘంటువిశేషణైకదేశ మగు “సంస్కృత” పదము సార్థకములు కాఁజాల వని చెప్పవలసి వచ్చుచున్నది.

ఈ “మచ్చుపదములపాత్రము” పది పుటల ప్రమాణము కలది. ఇందు ఆ, ఆ, ఊ, ఎ, క, న, ప, ల, వ, శ, హాకారములకు సంబంధించిన ౨౧ పదముల వివరణము కలదు. వానిలో “అ” ను గూర్చి ౯ $\frac{3}{4}$ పుటలు నిండినవి. తక్కిన ౧౧ $\frac{1}{4}$ పుటలోను, తక్కిన ౨౦ పదములును సచిత్రముగ నిరికింపఁబడినవి. “పండితుల” “అభిప్రాయము” ను గోరు “నిఘంటుకర్త” లు

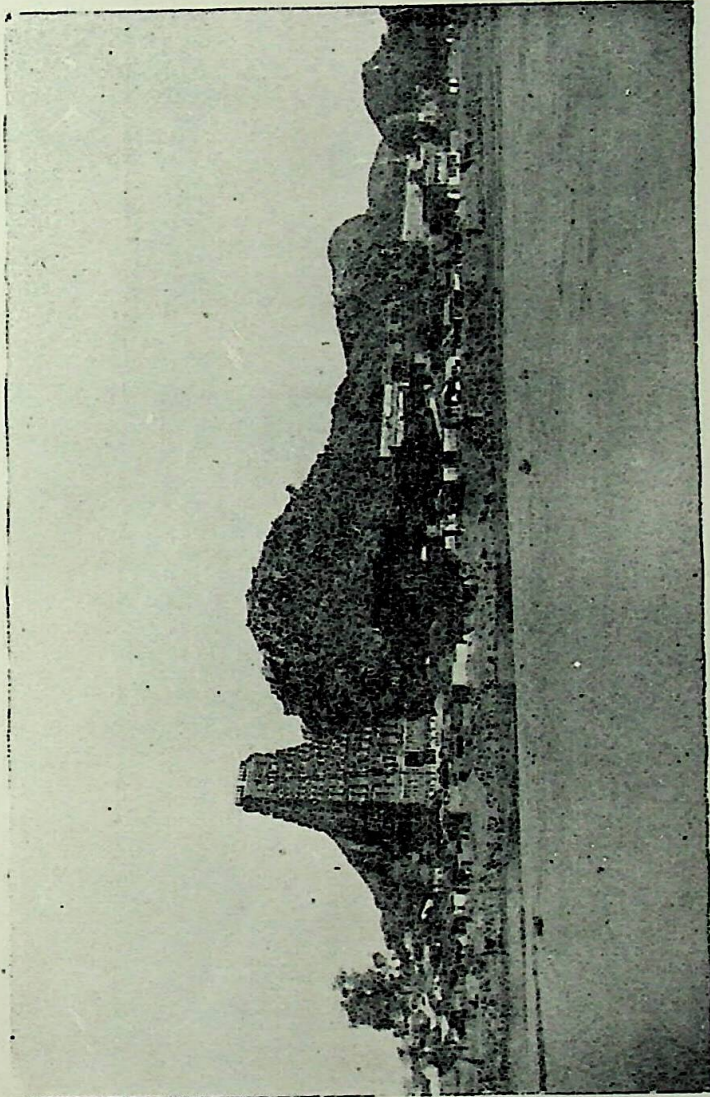
అన్ని యక్షరములకును సంబంధించిన పదములను, తాము కల్పించుకొనిన నియమములకు బద్ధములైనవానిని, ఏబది యఱువది పదములను “మచ్చు” న కిచ్చినచోఁ గొంతవఱకయిన “పండితుల” “యభిప్రాయము” ల నెఱుంగ సాధ్యమగును.

ఈ “పాత్రము” లోఁగల “సంస్కృత”, “తెలుగు” “పర్యాయపదము” లలోఁ జాలవఱకు సమాసపదములే కానవచ్చుచున్నవి. ఉ. వృషశేత్రువు, పదివేసములదిట్ట, పదివేసములసామి మొ. ఇట్టివిపర్యాయ పదములుగ లెక్కించినచో నెన్నింటినైన పదముల నీయ వచ్చును. వృషద్విఘ్నండు, వృషద్విట్ట, వృషవైరి, వృష హంత, పదివేసములవాడు, పదివేసములవేల్పు మొదలగు నట్టివి సంఖ్యాతీతములు కలవు. అవి లేకుండుట నిఘంటువునకు లోపము మాడ. కావున వీలగునంతవఱకు సమస్తపదముల నుజ్జగించి రూఢములును, వ్యస్తములును అగువానినే నిఘంటువునఁజేర్చుట లెస్స.

వాయువుల వివరణము నొసంగుపట్ల ఆవహ - ప్రవహాదులగు సప్తమారుతములను జేర్చుట పాఠకుల కెంతయు నుపయోగకరము.

ఇందచ్చుతప్పు లచ్చటచ్చటఁగలవు. ఈవిషయమై “ఈమచ్చుపదములపాత్రము నొక్కమా రొక్కముద్రాయంత్రముపై ముద్రింప వీలుకలుగనందున.....అచ్చు తప్పు లచ్చటచ్చట నున్నవి.....మచ్చు పదముల పాత్రమందలి చిల్లరతిప్పులను పైరింపుడని పాఠకులను వేడుచున్నాడను” అను నిఘంటుకర్త “వేడికోలు” గమనింపఁదగు. కానియీ “మచ్చుపదములపాత్ర” మేని సుందరముగ, నిర్దుష్టముగ, జనాకర్షకముగనుండిన మునుముందు నిఘంటుప్రచారమునకు మిక్కిలి యనువు కలిగియుండెడిది.

ఏది ఎట్లున్నను, శ్రీ శ్యామల కామశాస్త్రీగారి ప్రయత్నము గొప్పది; కష్టసాధ్యమైనది. విలువ కట్టరానిది. వారు అవసరములగు మార్పులొనరించి నిఘంటువునకు వన్నెగూర్చుకొనిన నాంధ్రవాఙ్మయరమణి కొక యమూల్యాలంకారమును సమర్పించినవారగుదురు బులుసు వేంకటరమణయ్య

— పి. బి. జగన్నాథరావు

(కీ) కాళహస్తి

చెరువునుండి

(కాగితమును కత్తిరించి చేసిన చిత్రము)

—జి. హనుమంతరావు

గ్రంథస్వీకారము

మధుపానవిశాచము

క్రాసునైజా : పు. ౨౦. వెల రు. ౮-౪-౦.

గ్రంథకర్త : బత్తుల సుందరాపు, ప్రకాశకులు:

గ్రంథకర్త, నెం ౧౯౫, ౪౦-వ పీఠి, రంగూను.

ఆధునిక రాజ్యాంగసంస్థలు (రెండుభాగములు)

జాతీయగ్రంథమాల ౪

క్రాసునైజా; పుటలు 330 + ౨30.

వెల రు ౧+౧ = ౨.

గ్రంథకర్త : ఆచార్య రంగా.

ప్రకాశకులు : మేనేజరు, భారతీవిశేషము, కాకినాడ.

సుగుణాకరము

క్రాసునైజా; పుటలు ౧౭౯; వెల రు. ౦-౧౪-౦.

గ్రంథకర్త : ముద్దా విశ్వనాథము, ప్రకాశకులు:

గ్రంథకర్త; వ్యాసమూర్తిరము, మేలుపాక పోస్టు: ఎలమంచిలిదరిని, విశాఖపట్టణముజిల్లా.

౧. ఆంధ్రదేశపుచరిత్రము (భా. ౧.)

ఆంధ్రసరస్వతీ గ్రంథమాల ౨౦.

క్రాసునైజా; పుటలు ౧౫౦; వెల రు. ౨-౦-౦.

గ్రంథకర్త : చిల్లి కె. క్రినివాసరావు, బి. ఏ.

౨. విహంగయానము

(ప్రకృతిశాస్త్రసంబంధియగు నవల)

ఆంధ్రసరస్వతీగ్రంథమాల ౨౧.

క్రాసునైజా; పుటలు ౨౭౦; వెల రు. ౧-౪-౦.

గ్రంథకర్త : టేకుమళ్ల రాజగోపాలరావుగారు, బి. ఏ., యల్. టి.

ప్రకాశకులు : టేకుమళ్ల రాజగోపాలరావు గారు, బి. ఏ., యల్. టి., నెం. ౧౨౪, వెల్లాలపీఠి, పురశవాకము, వేపేరి పోస్టు, చెన్నపురి.

పురుషోత్తమ మాహాత్మ్యము

(అధికమానపురాణము - పద్యకావ్యము)

డిమ్మినైజా; పుట. ౨౨౦. వెల రు ౧-౪-౦.

అనువాదికులు : చివుకుల వేంకటకృష్ణ.

ప్రకాశకులు : గ్రంథకర్త, నెం. ౨౪౩౮, ఇమాంబావుడీ బజారు, సెకింద్రాబాదు, (దక్కన్).

చెన్న బసవపురాణము (వచన కావ్యము).

శ్రీశైవగ్రంథమండలి (ప్రథమగ్రంథము)

డిమ్మినైజా, పుటలు ౧౮౮ వెల రు. ౧-౦-౦.

గ్రంథకర్త : అన్నదేవర నాగభూషణరావు.

ప్రకాశకులు : కాళహస్తి తమ్మారావు అండు సన్న, రాజమండ్రి.

భావతరంగాలు

క్రాసునైజా; పుట ౧౬; వెల ౦-౧-౦.

గ్రంథకర్త : ఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణపంతులు.

ప్రకాశకులు : గ్రంథకర్త, గుంటూరు.

జ్యోతిర్మయి - ఖండ కావ్యసంపుటము

పూల్కుకాప్ నైజా; పుటలు ౨౦; వెల రు. ౦-౨-౦.

గ్రంథకర్త : కెట్టిపల్లి వేంకటరత్నంచాదరి.

ప్రకాశకులు : గ్రంథకర్త; కావ్యలి (పోష్ట),
వీలూరుతాలూకా, ప. గో. జిల్లా.

Vijayanagara
Origin of the City and the Empire
(విజయనగరము, నగరసామ్రాజ్యముల
యుత్పత్తి). (ఆంగ్లము)

రాయలుపైజు; పుటలు ౩౦౦; వెల రు. ౨-౦-౦.

గ్రంథకర్త : డాక్టరు య్. నెంకటరమణయ్య
గారు, యం. ఏ.

ప్రకాశకులు : మదరాసు విశ్వవిద్యాలయము.

కథాకావ్యము (పద్యము)

క్రాసుపైజు : పుట ౧౦౦; వెల రు. ౦-౧౨-౦

గ్రంథకర్త : 'త్యాగి'

ప్రకాశకులు : మేనేజరు, మార్కెటింగు భవ
నము, నరసారావుపేట, నుంటూరుజిల్లా.

కింకిణీమాలా

సంస్కృత. ఖండకావ్యములసంపుటి

క్రాసుపైజు : ౧౦౦ పుటలు. నాగరిలిపి. కాగి
తము, బైండు మేలుగ నున్నది వెల రు. ౨.

గ్రంథకర్త : య. మహాలింగశాస్త్రిగారు, యం.
ఏ., బి. యల్. అడ్వోకేటు., ౩, మాధవపురం,
మైలాపూరు, మదరాసు.

బ స వ పు రాణ ము వెల 2-8-0

గ్రంథకర్త : పాల్కురికి సోమనాథకవి

పరిష్కర్త : వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి గారు

పండ్రెండవ శతాబ్దమున వెలసిన శైవమతప్రతిపాదకమగు ద్విపదకావ్యము. ఇందు శైవమతోద్ధారకు డగు
బసవేశ్వరునియు, తత్పూర్వులు తత్సమకాలీనులు నగు శివభక్తులయు చరిత్రములను సరసముగను, పాశకులు
మనసుకరగి తనదయులగునట్లుగను, కవి వర్ణించినాడు. గ్రంథమున మృదుమధురము లగు జానుదెనుగు పలుకుల
జాలువార్చి రచనమున ముద్దులుగురిపించినాడు. గ్రంథము భిన్నభిన్న మండలములకు జెందిన పెక్కు తాళపత్ర
మాతృకలతో సరిచూచి పరిష్కరింపబడినది. పాఠాంతరములు నూచింపబడినవి. పరిష్కర్త రచించిన
అమూల్యమగు పీఠిక (129 పుటలు) ఇందుగలదు. ఆకాలపుటూర్వసారస్వత చారిత్రక విశేషముల లెక్కకు
మిక్కిలిగ నందు పరిష్కర్త యేర్చిపూర్చినారు. ఆధునిక కవికుమారుల కిదియత్యంతోపకారకము.

మేనేజరు, ఆంధ్రగ్రంథమాల, నెం. 7, తంబుశెట్టివీధి, మద్రాసు.

మ న వి మా ట లు

ఆంధ్రసరస్వతీగ్రంథమాల, (వేపేరి, చెన్నపురి)

విజ్ఞానాభివృద్ధి ప్రపంచాభ్యుదయమునకు మూలము. నేడు ప్రపంచమున విజ్ఞానాభివృద్ధి మనోవేగమున నగుచున్నది. భావికాలమున విజ్ఞానములేక ప్రపంచ మొకక్షణమయిన నిలువజాలదు.

విజ్ఞానవ్యాప్తికి వైజ్ఞానిక వాఙ్మయము ముఖ్యసాధనము. ప్రపంచమున, భారతదేశమున దాష్ట్య, సకలదేశములయందును ఆవాఙ్మయ మపరిమితముగ నుత్పన్నమయి వ్యాప్తిజేందుచున్నది. ఆయాదేశములవారు విశేషవిజ్ఞానసంపదలయి అనేకవిధముల నభివృద్ధిగాంచుచున్నారు. ఆదేశము లొండొంటిని మిగిలి సకలసంపదలతో తులన దూగుచున్నవి.

మున్నొకకాలమున భారతదేశము విజ్ఞాన సంపదల నొప్పురుచు నితరదేశముల నన్నింటిని తలదన్నియుండినది; నేడున్నటికంటె నెన్నియో వెనుకల బడియున్నది. భారతీయుల కొకింత ఆశ్రయములయి భారతదేశమున నక్కడ నక్కడ మనుకుమిను కనుచున్న విజ్ఞానజ్యోతికలు వారి సొంతములు కావు. అవి అన్యదేశీయలవి. వారి ప్రయోజనముకొర కవి మెరయుచున్నవి. వానివెలుగు నుపయోగించుకొన గూడని - చాలని - దీనులు నేటిభారతీయులు.

ఇందుకు పరాధీనత కొంతవరకు కారణము కాదగును. దానిని బురస్కరించుకొని వారి కలవడిన అలసత యంతకంటె గొప్పకారణము. స్వయంకృషి, ఆత్మపరిశీలనము వారికి దూరమయినది. వారు కర్మయోగపరాఙ్ముఖులు; జ్ఞానయోగతత్త్వమును దెలియజాలనివారు. ఇట్లుభయభ్రష్టులయి కూరుచున్నారు వారు.

భగవద్గీత పుట్టిననాటికే కర్మయోగ ప్రాశస్త్య మడుగున బడిపోయినది. కావుననే తదుద్ధరణ మానా డావశ్యకమయినది; దానినే ప్రతిపాదించి, గీత దానికే ప్రాధాన్యము నిచ్చినది. ఐహికవాస్తవముల తత్త్వము నరయజాలనివా రాముష్మికసౌఖ్యమునకు దగ రనునదియే గీతసిద్ధాంతము. భారతీయపవిత్రజీవననౌకకు చుక్కాను భగవద్గీత. వారు దానిని పరమప్రమాణముగా భావించుదురు. అట్టిగ్రంథము ప్రతిపాదించిన సిద్ధాంతమును సైతము లెక్కపెట్టనివారయినారు భారతీయులు. కర్మవిముఖుల కభ్యుదయము గగనకుసుమము. కావున భారతీయులు నిరంతరకర్మయోగనిరతు లయి సౌఖ్యసంపదల బడయవలసియున్నారు; నలుగురిలో నాణెమున మించవలసియున్నారు. విశేషవిజ్ఞానసంపద మానవులకు నిరంతరకర్మయోగార్హతను కలిగించును. తత్సముపార్జన

మునకయి వా రెడతెగక కృషి చేయవలయును. విజ్ఞానాభివృద్ధివిషయమున నాంధ్రులప్పుడప్పుడు తప్పుటడుగులతో మెల్లగా ముందునకు జనుచున్న ఇతర భారతీయులకంటె కొంతమేర వెనుకత్రోవను బడియున్నారు.

ఇటీవల కొన్ని యేండ్లకుపూర్వ మాంధ్ర దేశమున గ్రంథమండలులు, గ్రంథమాలలు కొన్ని తలపడినవి. కథలను, నవలలను, నాటకములను పెక్కింటి నవి ప్రచురించినవి. కాని అవి యిచ్చుమిచ్చుగా నన్నియు అనువాదములు, ననుకరణములు ; ఉపజ్ఞను, ప్రతిభను ప్రకటించునవి కావు. వానివలన నయిన సారస్వతవికాసమేని అత్యల్పము. అపి దేశమున కార్థికముగ కొంత అవకరించినవికూడ. వానిలో నొకవిజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమండలి మాత్రమొక కొన్నిటిని శాస్త్రగ్రంథములను ప్రచురించి తననామమును సార్థకపరుచుకొన్నది. ఇప్పుడదియయిన చేయుపని కానరాదు. ఇంకేవియు విజ్ఞానగ్రంథప్రచురణమునకు పూనినవి కావు.

శ్రీ తేకుమళ్ల రాజగోపాలరావు పంతులు (బి. ఏ., యల్. టి.) గారు ౧౯౦౯-వ సంవత్సరమున నీ ఆంధ్రసరస్వతీగ్రంథమాలను స్థాపించినారు. తరువాత తరువాత 'శరపరంపరలుగా గ్రంథమాలలు వెలయుట' చేనది ౧౯౧౭ లో నిలిచిపోయినది. అవి యన్నియు 'నవలగ్రంథమాలలేకాని, దేశోపయుక్తములగు ప్రకృతిశాస్త్రములు, చరిత్ర

ములు, కృషివాణిజ్యాదులు మున్నగువానికి పూనుకొన్నవి.... కానవచ్చుట లే' దని శ్రీ రాజగోపాలరావుగారు తలచి తనగ్రంథమాలను ౧౯౩౨-వ సంవత్సరమున పునరుద్ధరించి యట్టి శాస్త్రగ్రంథములను ప్రకటింప దలపెట్టిరి. శ్రీ రాజగోపాలరావుగారు జ్ఞానవృద్ధులు ; వయోవృద్ధులు. దేశభ్యుదయకాంక్షులు, విజ్ఞానసంపన్నులు నగు పంతులుగారి కీ కార్యమసాధ్యముకాదు. కాని దీనికి ధన మపారముగ కావలెను. పంతులుగారు గ్రంథమాల నుద్ధరించుట కొక సంవత్సర కాలమున చాదాపు రెండువేలదనుక సాంతసామును వ్యయపరిచిరి. వైజ్ఞానికవాఙ్మయము నావశ్యకమును చాటుకరచిత్రమును వివిధ ప్రకటించి దేశమున పండిపెట్టించిరి. స్వయము వ్యయప్రయాసముల గణించక పెక్కుచోటులకు జనియుపన్యాసముల నిచ్చి ప్రజలను ప్రబోధించిరి. పంతులుగారి యవిరతకృషికి ఫలముగ "జీవశాస్త్రము, క్రిమిశాస్త్రము, వృక్షశాస్త్రము, యాంత్రికవిద్య, రసవాదమునకు చెందిన వివిధ ప్రకరణములు, పరిశ్రమలు, మున్నగు బహుశాస్త్రములరచనకు విద్యాపారంగతులయిన మహాశయులు పూనుకొనిరి." ఈ ప్రయత్నమున తొలుదొలుత శ్రీ చిల్లరిగె శ్రీనివాసరావు పంతులు (బి. ఏ.) గారు వ్రాసిన ఆంధ్రదేశపుచరిత్ర (మొదటిభాగము) వెలువడినది. అప్పటికి ఆంధ్రులలో పంతులుగారు ఎంత ప్రయత్నించినను చందాదారులను ౬౦

మందిని మాత్రమే పోగుచేసికొన గలిగిరి. కాని 'గ్రంథసంఖ్య హెచ్చినకొలదిని, సకాలమునకు గ్రంథములు వెడలినకొలదిని గ్రంథమాల తప్పక జయప్రదమగు' నను సమ్మతముతో పంతులుగారు రుత్సాహమును కోలు పోవక 'విహంగయాసము' అను 'ప్రకృతి శాస్త్రసంబంధమయిన మొట్టమొదటిసవల' ను ప్రచురించిరి. 'ఆహారశాస్త్రము' తరువాతిది; త్వరలో వెలువడనున్నది. ప్రకటితములయిన గ్రంథములు చాల సుందరములు.

సర్వవిధముల సమర్థులగు శ్రీపంతులుగారు ఆంధ్రమున వైజ్ఞానికవాఙ్మయాభివృద్ధికి తమకు 'గలయంతవట్టు', 'తమ' ధనమును విరివిగా నొసగుటకు తాము 'సంసిద్ధు'లయి యుండుటను ఆంధ్రులు గుర్తించి వారికి సహాయము నోపినకొలది నొనరించి - అధమము చందాదారులుగ నయినను జేరి-తామువిజ్ఞాన పంతులయి పురోభివృద్ధిని గనజూచు టావశ్యకము. మరియు సీగ్రంథమాలకు సంవత్సరపు చందా రు. ౬ మాత్రము. అమూల్యమగు విజ్ఞానమును విలుచుట కిది యొక లెక్కగల మూల్యము కాదు. ఆంధ్రుల కీనాటి కిట్టి సదవకాశము లభించినది. దీని నెట్లు వారు సముచితరీతిని వినియోగించుకొని బౌద్ధత్యమును బడయగలరో చూడవలెను.

ఈగ్రంథములు కేవలము శాస్త్రపరిచయమున కేకాక ఆయాశాస్త్రములు మానవుని నిత్యజీవితమున కుపయోగపడున

ట్లుండవలెను. కాకున్నచో వానివలన ప్రయోజనము కలుగబోదు. ఈ విషయమున శ్రీ పంతులుగారు జాగ్రత్తపడగల సమర్థులగుట నిస్సంశయము.

'రావ్స్ టైప్ రైటర్ మెకానిజమ్'

(Rao's Typewriter Mechanism)

యంత్రములతో పనిచేయువారికి తన్ని ర్మాణవిధానము సంపూర్ణముగా, చక్కగా తెలిసియుండు టావశ్యకము. యంత్రములు చెడినపుడు వానిని స్వయముగ చక్కదిద్దుకొనుసామర్థ్యము వారి కుండవలెను. అట్లు కాకున్న యంత్రములు మాటిమాటికి చెడి పోవుచుండును. వానిని చక్కపెట్టుకొనుటకు వ్యయప్రయాసము లత్యధికము. వానిపని ఆగిపోవుటచే నగునష్టమును అధికము. ఇంతే కాదు; శీఘ్రకాలమున వానిమనుగడయు సంతమొందును. ఈబాధ టైపుయంత్రములకు (Typewriters) విశేషము.

టైపుచేయగలవా రీనాగరకప్రపంచమున వేలకువేలుగ నున్నారు. కాని తద్యంత్రనిర్మాణవిధానము నామూలము తెలిసినవారందు శతాంశమేని నుండరు. చాలమంది దానిని తిన్నగా నుపయోగించుకొననయిన తెలియనివారు. టైపుయంత్రము చాలసున్నితమయినది. మిక్కిలి జాగరూకతతో దానిని వాడకున్న నది త్వరలో పాడయిపోవును.

తైపుయంత్రములనేకవిధములు. అన్నింటి నిర్మాణమునకును మూలసూత్ర మొక్కటే యయినను అంగములకూరుపున కొంతభేదము—కొన్నింటి విశేషముగనే— గలదు. ప్రతియంత్రముతాలూకు నిర్మాణ విధానమును క్లృప్తముగా తెలుపుగ్రంథముల నాయాయంత్రనిర్మాతలు ప్రకటించియున్నారు. అధికానుభవములేనివారి కవి యంతగా నుపకరింపవు. కావున అన్నిరకములయంత్రములకు—కాకున్న ఎక్కుడుగ వాడబడుచున్న వానికయిన—నిర్మాణవిధానమును వివరముగ, సుగ్రహముగ తెలుపుగ్రంథ మొక్కటి యావశ్యకము. మరియు, సాధారణముగ నేదోయొకరకము యంత్రమున తైపుచేయనేర్చుకొని పలువురు తరువాత వేరురకములయంత్రముల తైపుచేయవలసియుందురు. వారికిని పైజెప్పినతీరుగ్రంథము చాల నుపకరించును.

అట్టిగ్రంథము నొకదాని నింగ్లీషున తెనాలినివాసులు శ్రీ బి. వి. రంగరావు గారు (F. C. I., Diplomat in Commerce)* రచించినారు. రెండుభాగములు గల యొక్కసంపుటముగ దానిని వారచిరకాలమున ప్రకటింపనున్నారు. అందు మొదటిభాగమున యంత్రముల నుపయోగించు పద్ధతులును, సుందరముగ, యంత్రమున కపాయము కలుగకుండ తైపుచేయుపద్ధతులును విపులముగ వివరింపబడినవి. రెండవ

భాగమున యంత్రనిర్మాణవిధానమును—ముఖ్యముగా ఎక్కుడుగ నుపయోగముననున్న అండర్ వుక్, రెమింగ్టన్ టైప్ రైటరులకు సంబంధించినంతవరకు—చక్కగా, సుబోధముగా, సచ్చిత్రముగా పేర్కొనబడినది. ఇతర యంత్రముల విషయమును వీనితోపోల్చి వివరింపబడినందున వాని నిర్మాణమును అవగతము కాగలదు. ఒక్కొక్క అధ్యాయముచివరను ప్రశ్నోత్తరములు కలవు. గ్రంథమున్నరూపున తైపుచేయనేర్చుకొనువారికి, నేర్చుకొన్నవారికి మిక్కిలి యుపయోగకరముగ నుండును. ఇది పరీక్షాప్రణాళికయందు యంత్రనిర్మాణజ్ఞానమున కయి నియతపాఠ్యగ్రంథముగ చేర్చదగినది.

ఈగ్రంథమున వివిధములగు యంత్రావయవముల వగు చిత్రములు బహుసంఖ్యాకములు చేర్చవలసియున్నవి. ధనబాహుళ్యమున గాని యది సాధ్యముకాదు. శ్రీ రంగరావుగారు రాద్ధులు. కాబట్టి వారికి ధనసాహాయ్య మొనరించి సంపన్నులగు నాంధ్రులు గ్రంథము వెలువడునట్లు మిక్కిలి ప్రోత్సహించుట పాడి. పరీక్షాశాఖవాదనుదీని ప్రాశస్త్యమును గుర్తించి తగినరీతి నుపయోగమునకు దేవలసియున్నారు.

వి. ఆర్. చిత్రగారి

క్రొత్తనమూనా కర్త సామానులు

మదరాసు లలితకళాశాల ఇటీవల

వడంగముపట్ల ఎక్కుడుశ్రద్ధను చూపుచున్న

* వీరు సందలూరు బోర్డు హైస్కూలులో కమర్షియల్ ఇన్ స్పెక్టరుగా పన్నారు.

ది. అచట కర్రసామానులు—కుర్చీలు, సోఫాలు, బల్లలు, మేజాలు, బీరువాలు మొదలయిన వనేకములు—క్రొత్తక్రొత్తనమూనాల వితయా రగుచున్నవి. అవి నేటి నాగరకుల మెప్పును చూరగొనినవి. చౌకదనముతోపాటు వాని కందచందములు నమరినవి. పలువురు వానిని తయారుచేయించి తమగృహముల నలంకరించుకొనుచున్నారు. చౌకగా లభించుచుండు టవలన పరిమితమగు నాదాయముగల సామాన్యసంసారులకును అవి అందుబాటుననున్నవి.

అభినవములగు వానినమూనాలు తత్కళాశాలోపాధ్యాయు లగు శ్రీ వి. ఆర్. చిత్రగారి ప్రతిభకును, కళాకౌశలమునకును ఫలములు. వీరాంధ్రులు; తొలిప్రాయమువారు. వీరి చిత్రకళాకౌశలము ఆంధ్రలోకమునకు పరిచితపూర్వము. ఈకర్రసామాను లీయన శిల్పవైపున ప్రకటింపగలవు. వీనిలో కొన్నిటిచిత్రము లీసంచికయందు ముద్రితము లయినవి.

తిక్కనచిత్రము

ఆంధ్రవిశ్వకళాపరిషత్తు తెనుగుసంఘము తెనుగువాఙ్మయమున గోచరించు తిక్కన స్వరూపమును చక్కగా చిత్రించినచిత్రకారుని నూటపదారుల నొసంగి బహూకరింప ప్రకటించియుండినది. దాని ననుసరించి కొందఱు చిత్రకారులు చిత్రములను చిత్రించి పంపిరి. వానిలో సన్మానార్హమగుదానిని నిర్ణయమును బట్టి నిర్ణయించుట కెట్లును శక్యము కాదు.

యింప నేరుపడిన పరీక్షకులు ఒక్కటికూడ సన్మానార్హము కాదని త్రోసివైచిరి.

తిక్కనస్వరూప మిట్టి దని సంఘము తొలుత ప్రకటింపకుండెను. చిత్రకారుని ప్రతిభకు తన్నిర్ణయము వదలివేయబడెను. కావున వారు చిత్రించిన చిత్రములలో మంచిదానిని సన్మానార్హముగ నిర్ణయించుట పరీక్షకులకు ధర్మము. 'స్థితస్య గతి శ్చింతనీయా' అను న్యాయము ననుసరించి అది యుత్తమ మార్గమును. తమదృష్టి కేదియు నాగనిచో నన్నిటిని ద్రోసివేయవచ్చును. అది మధ్యమమార్గము. తిక్కనను ప్రత్యక్షముగగాని, దివ్యదృష్టిని గాని దర్శించిన మహానుభావులే దాని ననుసరించుట కధికారులు. అట్టివారు నియతముగ కళారహస్యవేత్తలు నయియుందురు. అపుడు వారి యధికారిత మరింత ప్రశస్త మగును. తద్భిన్నులకు, ఆరువందల ఏండ్లకు పూర్వముండిన తిక్కనస్వరూపమును తత్సంబంధి వాఙ్మయమునుబట్టి నిర్ణయించుట కెట్లును శక్యము కాదు.

ప్రకృతము పరీక్షకులు వైరెండుమార్గములగాక తమ కధికారములేని వింతమార్గమున నడచినారు. పరీక్షకులు పరీక్షార్థము తమ కొసంగినవానియందలి గుణదోషముల బరిశీలించి ఉన్నచో సన్మానార్హ మగుదానిని నిర్ణయించవలసినవారుకాని సలహాల నొసంగవలసినవారు కారు. తమనిర్ణయమునకు పోషకము లగు కారణములను వారు పేర్కొ

నిన పేర్కొనవచ్చును. కాని అట్లానర్పక యూరకయుండుటయే లెస్స; గౌరవప్రదము ను. ఇట పరీక్షకులు, వచ్చిన చిత్రములన్నియు పనికిమాలినవే యయినను రెండుచిత్రములు మాత్ర మొకింత బాగుగనున్నవని 'గ్రుడ్డిలో మెల్ల' యనుసామెతగా 'తొలినిర్ణయమును' కావించిరి. 'కవిస్వరూపము సంపూర్ణముగా వచ్చునట్లు వానిని మరల చిత్రింపవలయు'నని తత్కర్తలకు సలహా యిచ్చిరి.

ఈ రెండు చిత్రములను చిత్రించిన వారు మచిలీపట్టణనివాసులు శ్రీ జి. వెంకటాచారి గారు, భీమవరమున న్యాయవాదులు అడివి బాపిరాజుగారును.

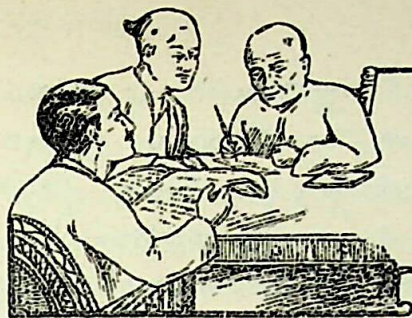
ఈ యిరువుర చిత్రకళా కౌశలము నాంధ్రలోకమునకు క్రొత్తగాదు. వీరు ప్రతిభా వంతులు నని యంగీకరింపక తప్పదు. వీరొకమారు సర్వశక్తులను వినియోగించి చిత్రించిన చిత్రములను మరల చిత్రింపవలెనట! అట్లు చేయుటకు బూర్వము కొన్ని యుపదేశములను పొందుటకు విశాఖపట్టణముననున్న శ్రీ పి. లక్ష్మీకాంతము, (ఎం. ఏ.) గారికడకు పోవలెనట! ఒకరి యుపదేశము వెంట చిత్రింపవలసినచిత్రమున కింతయార్భటమేల? చిత్రకారుల కీయవమానమేల? ఎవరికే నుపదేశించి చిత్రము నే అల్పమూల్యమునకో గుట్టుగ తయారు చేయించుకొని యుండవచ్చునగదా!

ఇక దీనినిగూర్చి తలపెట్టుట చిత్రకారులకు గౌరవప్రదము కాజాలదు.

'తిక్కనరూప మిట్లుండునని నిర్ణయించుట' ఎంత కష్టతరమో* కృష్ణాశ్రమిక్ చక్కగా వివరించి చెప్పినది. దానిని బరికించిన పరీక్షకులసలహాలు నిస్సారము లని స్పష్టము కాగలదు.

ఇటీవల కొన్ని ఏండ్లనుండి ఆంధ్రుల చిత్రకళాకౌశలము వికాసమును గాంచుచున్నది. ఆంధ్రేతరులుగూడ పలువు రీవిషయమున తమయామోదమును ప్రకటించుచున్నారు. ఈతిక్కన చిత్రనిర్ణయమున్ననో దాని సన్యధాకరించుచున్నది. చిత్రకారులేని, ఒండెవిమర్చకులేని(పరీక్షకు లిక్కడ) కళాసభిజ్ఞులయియుండక తప్పదు. ఇం దేదినత్య మనునది సహృదయలోకమునకు తడవుకొనక పొడము సంశయము. ప్రకృతము తెలుగు సంఘము ఇక సీసన్మానముమాటను తలపెట్టక అందినచిత్రముల నన్నిటిని ముద్రించి ప్రచురించినయెడల సీసన్శయమును కళావేత్తలు తీర్చగలుగుదురు. అనాలోచితమగు తనయారంభమువలనఆంధ్రచిత్రకారులకుకలిగిన యలజడి తీరుట కదియే తగిన సమాశ్వాసము. కళాప్రపంచమున కొనరించిన యపచారమున కదియే సముచితమగు క్షమాపణము. ఆంధ్రచిత్రకారు లిట్టి యవజ్జలను లెక్కింపక కళాసంపదను పెంపొందించుకొందురుగాక!

* మా. 'తిక్కనచిత్రము' పుట. ౮౧౩, కలగూరగంపలో.

సాభిప్రాయ విశేషములు

కోపము ముప్పును గర్వము
నాపోవని యునికియును దురభిమానము ని
ర్యాపారత్వము నను నివి
కాపురుషగుణంబు లంద్రు కారవనాథా !

వర్తమానకాలమునందు సంక్షోభపూరితమైన ప్రపంచపరిస్థితులు విదురుడు ధృతరాష్ట్రునకు దెలిపిన నీతివాక్యములను స్మరింపజేయుచున్నవి. స్వాభిమాన స్వాభిప్రాయ స్వార్థపరత్వమైన ప్రపంచపరిస్థితులు పురోహితులు పూజారులు సంకల్పమును అంకురారోపణమును జేసి కర్తను “మమ” అనుకొనుమనునటులున్నవి. ఇంతవరకును మతాచారములకును, విద్యాభ్యాసమునకును, కులవృత్తులకును పరిపాటియై స్థిరమైన పౌరోహిత్యమును గురుత్వమును వర్తమానకాలమునందు రాజకీయసాంఘికవ్యవస్థలకు సంక్రమించినవి. సింహగర్జనములకు నిలయములైన పార్లమెంటుసంస్థలు నక్కతంత్రములకు రంగము లైనవి. కాబ్జెను, బ్రెటు, బర్కు, గ్లాడుస్టెను, నెపోలియను, మాజినిమొదలగు ధీరులకును, వీరులకును జన్మస్థానములైన దేశములు చర్చిలు, మోస్లే, స్ట్రావిస్కి, ముస్సోలిని, హిట్లరు మొదలగు తంత్రజ్ఞులకు జన్మ

భూములయినవి. సంకల్పసిద్ధికి సాధనభూతములైన చతుర్విధోపాయములందును సామదానోపాయము లంతర్ధానములై భేదదండోపాయములు యథేచ్ఛముగ విహారమును జేయుచు సర్వత్రసంక్షోభమును గలుగజేయుచున్నవి. ప్రపంచశాంతికి సంకల్పితములైన నానాజాతినమితివ్యవహారములును, ఆయుధవిసర్జన సభావ్యవహారములును, స్వాభిమాన స్వప్రయోజనపరాయణత్వములు, భేదదండోపాయముల రూపములను గలుగజేయుచున్న మహాసంక్షోభమును చెప్పకను చెప్పుచున్నవి. స్వాభిమానము స్వార్థపరత్వము దురభిమాన పరిణామమును పొందుచు విదురుడు ధృతరాష్ట్రునకు దెలిపిన కాపురుషగుణంబులు ప్రళయతాండవమునకు వినియోగపడుచున్నవి.

సకలరాజ్యములును, ప్రజలన్నాతరులై పరితపించుచున్నను, రాజ్యాదాయమును ప్రళయమూలములైన సంగ్రామ

సన్నాహములకై వినియోగించుచు కాపురుషగుణాభ్యుదయమునకు వినియోగపడుచున్నవి. స్వజాతీయాభిమాన సంపత్తి తములైన కోపావేశములు, గర్వాభిమానములు, రాగద్వేషములు, దంభాహంకారములు పురుషార్థమును నిత్యమైన ధర్మాధారరహితముచేసి, అనిత్యములైన అర్థకామాధారపరము చేయుచున్నవి. వర్తమాన రాజ్యాంగయుగమునం దాసురసంపదకు గల ప్రపత్తి దైవసంపదకు దుర్లభ మైనది. సామ్రాజ్యములకును స్వల్పరాజ్యములకును, సంపన్నరాజ్యములకును దరిద్రరాజ్యములకును, స్వతంత్రరాజ్యములకును పరాధీనరాజ్యములకును, ఆత్మసంరక్షణమున కాత్మావలంబనము గాకను పరాక్రమణము శరణ్యమైనది.

గీతాశాస్త్రమునందు దైవాసుర సంపద్విభాగయోగమునందు దెలిపినటులు ప్రపంచమునం దంతటను ఆసురవిభూతులు ప్రళయతాండవమును జేయుచు మహాసంక్షోభమునకు సాధనము లగుచున్నను ప్రజానాయకులు గ్రహింపకుండుట ప్రపంచమునావరించిన దురదృష్టము. దేశకాలాతీతమైన దుఃఖివేదనానుభవము దేశకాలబద్ధమైన భూకంపాదుల దుఃఖి వేదనానుభవమును వేయిరెట్లు మించియుండును. పురుషార్థమునకును, దుఃఖానుభవమునకును అదృష్టమైన ధర్మమునకు గలప్రతిష్ఠ దృష్టములైన అర్థకామములకు దుర్లభములు. స్వతంత్ర

దేశములందు వ్యాపకమునుగాంచినకాపురుషలక్షణములు వేయిమడుంగులు పరతంత్రదేశములందు వ్యాప్తిని గాంచుట ప్రకృతి ధర్మము. హిందూస్థానవ్యవహారము లీఋమార్గమును రాజకీయసాంఘికార్థికమతాది వ్యవహారములందు దేశావృతమైన జడత్వరూపమునను సువ్యక్తము చేయుచున్నవి. దేశావృతమైన మాంద్యము ప్రగల్భములకును, స్వాభిప్రాయములకును వినియోగపడగల విధమును నిర్మాణకార్య విధానమువలెను, శాసనసభలును, రాంచీసమావేశమును వెల్లడి చేయుచున్నవి.

* * * *

రాంచీ సమావేశము

జైనులకు ధర్మక్షేత్రమైన రాంచీక్షేత్రము వర్తమానకాలమున స్వరాజ్యపక్షమునకు తీర్థక్షేత్రముగను పరిణమించినది. గాంధీమహాత్ముని దీవనలు స్వరాజ్యపక్షమునకు సమకూర్చగల ప్రయోజనములను కాలము సువ్యక్తము చేయగలదు. స్వరాజ్యపక్షము కాంగ్రెసు నిర్ధారణలను శిరసావహించుచు శాసనసభాదివ్యవహారములందు సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యమును గలిగియుండగలదు. స్వరాజ్యపక్షము నిరంకుశప్రభుత్వమువలెనే ద్వివిధకార్యవిధానము ననుసరింపనున్నది. శ్వేతపత్ర తిరస్కారము, నిర్బంధశాసనసంహారము స్వరాజ్యపక్షవిధానమునందు ప్రధానాంశములు. ఈప్రధానాంశములను భారతశాసనసభయందు సంపాదించ

బడనున్నది. కాంగ్రెసు నిర్ణయించిన శాసన సభాబహిష్కారమును తొలగించకుండను శాసనసభాప్రవేశమును నిర్ణయించుట కాంగ్రెసు గౌరవమునకే నారిమనుగారు తెలిపినటులు ప్రతికూల మగును. అఖిలభారత కాంగ్రెసుసంఘమును, కాంగ్రెసుమహాసభయును చేసిన నిర్ణయముల ననుసరించి స్వరాజ్యపక్షము పోవుట న్యాయముకాని స్వరాజ్యపక్షాశయముల ననుసరించి కాంగ్రెసును నడుపుట న్యాయముకాదు. నారిమనుగారు శ్రుతపరచిన యాక్షేపణను సభ్యులు నిరాకరించుట యనుచితము.

స్వరాజ్యపక్షసభ్యులకు శాసనసభలకు పోవుట సుకరమైనను స్వరాజ్యసంపాదనమునకు ప్రత్యక్షముగను వారు చేయగల కార్యములు దురూహములుగ నున్నవి. శాసనోల్లంఘనము విరమింపబడి శాసనసభా ప్రవేశ మంగీకరింపబడినపుడు కాంగ్రెసుపక్షావలంబకు లేల అభ్యర్థులుగను నిలువకూడదో తెలియకున్నది. స్వరాజ్యపక్షమునకును అఖిలభారత కాంగ్రెసు సంఘమునకును సంయోగ సాహచర్యములు సాధ్యముగానంతవరకును స్వరాజ్యపక్షము వలన నుపకృతి గలుగకపోవుటయే కాక నపకృతియును గలుగవచ్చును. సత్యాగ్రహమును గాంధీమహాత్ముడును, రాజకీయములను స్వరాజ్యపక్షమును చేపట్టినపుడు కాంగ్రెసుచేయగల పనియే కనుపడదు. కాంగ్రెసుపక్షమువారు స్వరాజ్యపక్షమునకు,

తమకుగల యవకాశములను విడిచి ఎన్నికలందు సహాయముచేయుట సాధ్యముకాదు. స్వరాజ్యపక్షము, దయదలచి, తాము చేయదలచిన నిర్మాణకార్యవిధానమును, కాంగ్రెసు పక్షవశము చేయుటయును దేశకాలపరిస్థితుల కనుకూలముగ నున్నను ప్రయోజనకరముగాదు.

* * * *

నిర్మాణకార్యవిధానము

నిర్మాణకార్యవిధానమునకును శాసనసభలకును చుట్టపుచూపు సాధ్యమైనను స్థిర ప్రయోజనము సాధ్యముగాదని భారతశాసనసభోదంతము రుజువుచేయుచున్నది. భారత శాసనసభ లీమోడి యొడంబడికలకును, ఇండో-జపాను ఒడంబడికలకును వినియోగపడినటులు ఖద్దరునిర్మాణమునకు వినియోగపడలేదు. మిల్లులయజమానులు స్వరాజ్యపక్షమునకు సమకూర్చెడిద్రవ్య మెన్నికల విజయమునకు వినియోగపడినను ఖద్దరు నిర్మాణవ్యాపకములకు ప్రతికూలముగ నుండగలదు. ఖద్దరువ్యాపనము పరోక్షముగను కాంగ్రెసుబలమున కుపయోగపడినను ప్రత్యక్షముగను కాంగ్రెసుబలమునకు విశేషముగను వినియోగపడుట దుర్లభము. అఖిల భారతచరఖాసంఘము ప్రత్యేకసంస్థగ నేర్పడి ఖద్దరునిర్మాణవ్యాపనములకు పనిజేయుచున్నది. ఈ సంస్థలందు పనిచేయుచున్నకొలది మందికైనను కాంగ్రెసునందు తగిన ప్రమేయము గలుగకున్నది.

అస్పృశ్యతానివారణమునకును ప్రత్యేక సంస్థ లేర్పడి పనిచేయుచున్నది. ఆసంస్థల నిర్వాహకులు రాజకీయములందు విశేషమైన ప్రమేయమును గల్పించుకొనుటయును సంభవముకాదు. అస్పృశ్యతానివారణమునకును, హిందీప్రచారమునకును స్వరాజ్యపక్షమున కన్న సధికముగను పనిచేసెడివారనేకమంది అన్ని పక్షములందును గలరు. ఈకార్యవిధానమునం దన్ని పక్షములవారును, అధికారాసధికారులును, మహారాజులును సామాన్యులును కలిసి పనిచేయుట కెట్టి యభ్యంతరములును నుండవు. గతించిన పదేండ్లయందును నిర్మాణకార్యమునకై కాంగ్రెసువారు చేసిన మహాత్యాగము విఖ్యాతవిషయము. స్వరాజ్యపక్షమితరపక్షములవారికన్నను నీవిషయమునందు చేయగలదియును, చేయదగినదియును నతిస్వల్పమని గతకాలానుభవము విశదము చేయుచున్నది. స్వరాజ్యపక్షము నిర్ణయించిన యంగవిధానమును, నాయకుల ప్రకటనలును సంభ్రమమును గలుగజేయుచు ప్రతికలకును, పాఠకులకును మధురాహారము లభించినది. స్వరాజ్యపక్షనిర్ణయములు గాంధీమహాత్ముని “తథాస్తుల”ను బడసినను అఖిల భారతకాంగ్రెసుసంఘమొదమును బడయుట దుర్లభము.

* * * *

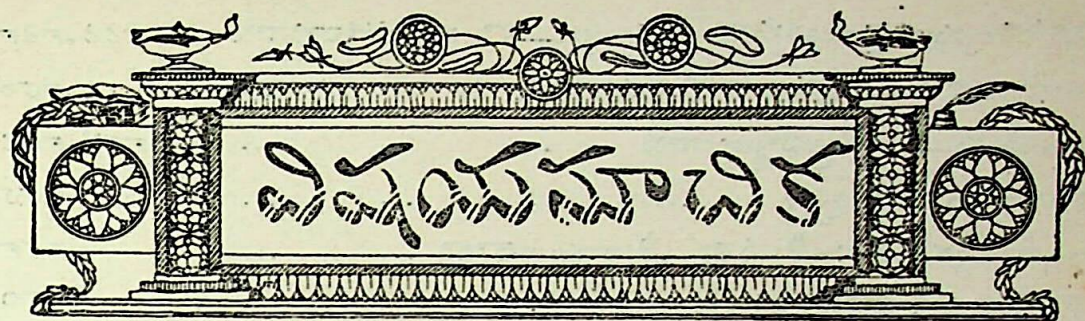
పాట్నా సమావేశము

పాట్నా యందు మెయి ౧౮, ౧౯ తేదీలందు అఖిల భారత కాంగ్రెసుసంఘము

గూడునటులు కార్యదర్శి సయ్యదుమహమదు గారు ప్రకటించిరి. పాట్నా నిర్ణయములమీదను కాంగ్రెసుప్రయోజనప్రతిష్ఠ లాభారపడియున్నది. శాసనోల్లంఘనమును గాంధీమహాత్ముడు కోరునటులు అఖిలభారతకాంగ్రెసుసంఘ ముపసంహరమును జేసిన తరువాతను కాంగ్రెసుచేయవలసిన కార్యమును నిర్ణయించుట దుర్లభముగ నున్నది. శాసనసభలకు స్వరాజ్యపక్షమును, ఖద్దరునకు చరఖాసంఘమును, హిందీకి హిందీప్రచారసంఘమును, అంటరానితనమునకు హరిజన సేవాసంఘమును నేర్పడినవి. ఇకను కాంగ్రెసుసభ్యులు చేయవలసినది స్వరాజ్యపక్షాభ్యర్థులకు ఎన్నికలందు ప్రచారసహాయములు మాత్రమే. ప్రపంచవ్యవహారములందు సాధ్యము కానిపని. కాంగ్రెసు ప్రయోజన ప్రతిష్ఠలను గాపాడుటకును, వృద్ధిచేయుటకును కాంగ్రెసుపక్షమువారే శాసనసభల కభ్యర్థులుగను నిలుచుటయును ధర్మమును ప్రయోజనకరమును. కాంగ్రెసునకును, ప్రజలకును నడుమను ప్రత్యేకముగను స్వరాజ్యపక్ష మేర్పడుటయును కాంగ్రెసు గౌరవప్రతిష్ఠలను మూలచ్ఛేదము చేయుచున్నది. గతమాసాంతమునందు బెజవాడయందుగూడిన ఆంధ్రకాంగ్రెసుపక్షము, గాంధీమహాత్ముడు నిర్ణయించిన సత్యాగ్రహవిరామము నంగీకరించుచు నీవిషయము ప్రత్యేకకాంగ్రెసునం దంగీకరింపబడవలయు ననియును, కాంగ్రెసుపక్షావలంబకులె శాసనసభల కభ్యర్థులుగ నుండ

వలయు సనియును నిర్ణయించినది. కాంగ్రెసు ప్రతిష్ఠను నిలువబెట్టవలసిన భారము పాట్నాయందు గూడనున్న అఖిలభారత కాంగ్రెసు సంఘముమీదను గలదు. గాంధీమహాత్ముడు స్వరాజ్యపక్షాశయములను దీవించినను స్వరాజ్యసంరంభమునంగు మహాత్యాగమును జేసిన కాంగ్రెసుపక్షాశయములను సంరక్షించుటయును, కొనసాగించుటయును పరమావసరమును, ధర్మమును నైయున్నది. ప్రజానాయకులు పాట్నా నిర్ణయములకై యెదురుచూచుట సహజము. ప్రభుత్వాధికారుల లక్ష్యమును పాట్నా సమావేశముమీద నాధారపడి యున్నది. కాంగ్రెసు ప్రభుత్వ బలాబలములను నిర్ణయించుటకు సమయము సంప్రాప్తమైనది. భిన్నపక్షములవారును స్వరాజ్యపక్షమును ప్రతి

ఘటించుట కేర్పాటులు చేయుటయును, ప్రభుత్వసహాయమును బడయుటయును సహజము. సాంఘికవిభేదములును ప్రత్యేకత్వమును స్వరాజ్యపక్షవిజయమును సంశయస్పదము చేయగలవు. స్వరాజ్యపక్షము పాట్నాయందు కాంగ్రెసుపక్షముతో సంయోగమును పొందుట స్వరాజ్యపక్షబలవిజయములకును కాంగ్రెసు ప్రతిష్ఠకును స్వరాజ్యసిద్ధికిని సాధనముగాగలదు. వివిధపక్షముల నాయకులును, వివిధసంఘముల నాయకులును కాపురుషస్వభావమునువిడిచి స్వరాజ్యలక్ష్యమైన కాంగ్రెసు నారాధించి భారతీయ పురుషార్థము నారాధించుటకు భగవదనుగ్రహమునకు పాత్రులగుదురు గాత !

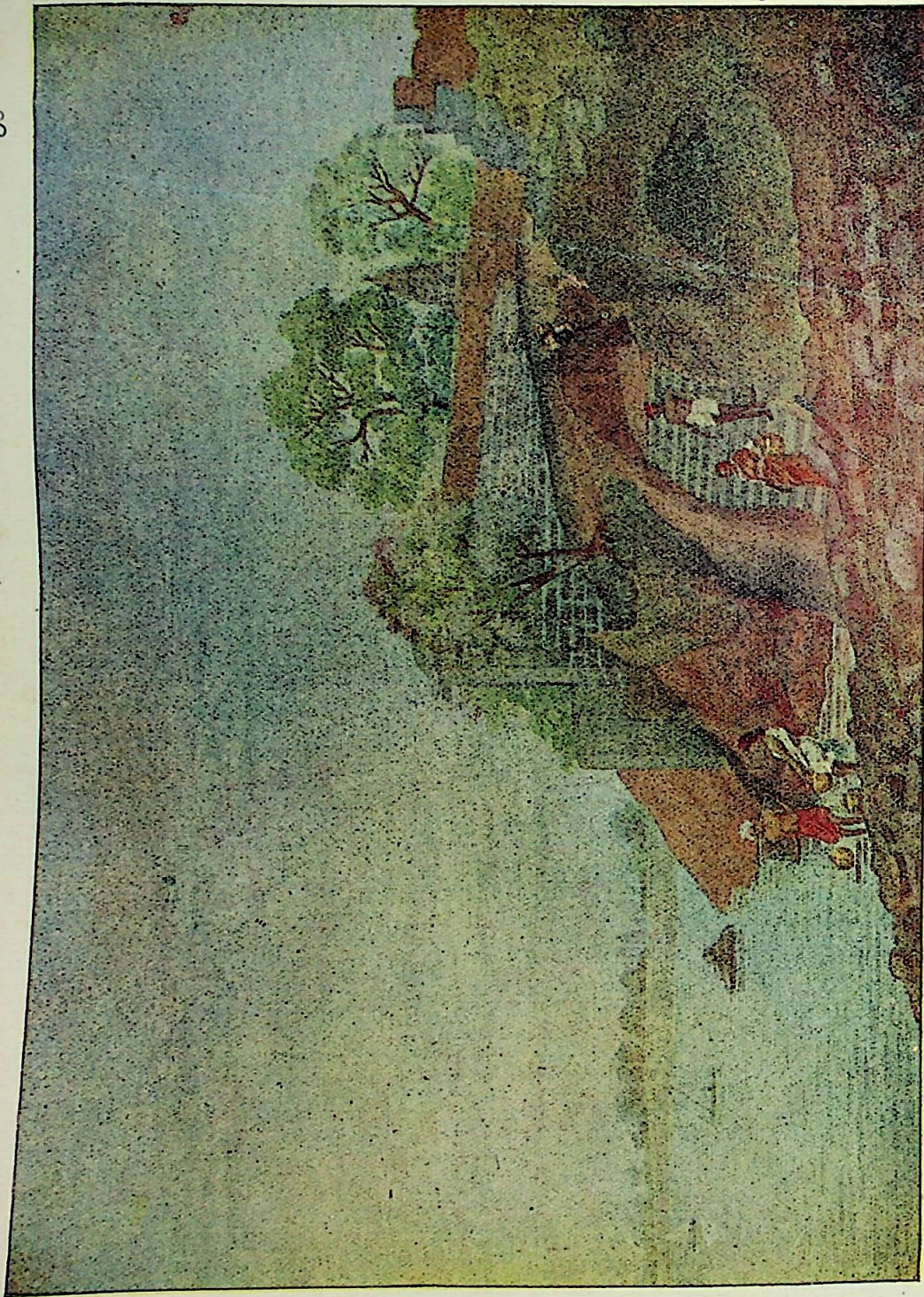

సలనాడు—తుమ్మల సీతారామమూర్తిగారు	౮౪౧-౮౪౨
ఋగ్వేదము—సి. వి. నరసింగరావుగారు	౮౪౩-౮౪౪
కావ్యమున కాత్మయేది?—ది. వేం. అవధానిగారు	౮౪౬-౮౪౭
రామాయణకథాసంవిధానము—మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు	౮౪౩-౮౪౪
కవిత్వము ౩—పాటిబండ మాధవశర్మగారు	౮౪౪-౮౪౫
భామినీవిలాసము—దం. సు. అవధానిగారు	౮౪౬-౮౪౭
నారన్న—కుందుర్తి నరసింహరావుగారు	౮౪౮-౮౪౯
ప్రాయశ్చిత్తం—చంద్రుపట్ల రామరావుగారు	౮౫౦-౮౫౧
తంజావూరునాయకరాజాస్థాన సంస్కృతాంధ్రకవులు ౪—కురుగంటి			
సీతారామయ్యగారు	౮౫౧-౮౫౨
శైవమతము-హరిజనులు—తురగా వెంకటరామయ్యగారు	౮౫౩-౮౫౪
వ్యవసాయము—రైతులకష్టములు—కొమ్మారెడ్డి సూర్యనారాయణగారు	౮౫౫-౮౫౬
నా హంపీ విజయనగరయాత్ర—ముదిగంటి జగ్గన్న శాస్త్రిగారు	౮౫౭-౮౫౮
ధాన్యదేవతలు-వారి యారాధనము—తేకుమళ్ల రామచంద్రరావుగారు	౮౫౯-౮౬౦
పారిశ్రామిక హిందూదేశము—సి. య. వాసుదేవరావుగారు	౮౬౧-౮౬౨
ఆంధ్రగ్రంథములపట్టిక—	౮౬౩-౮౬౪
ఇంద్రజాలము—బుర్రా శేషగిరిరావుగారు	౮౬౫-౮౬౬
కాపయనాయకుని గురజతామ్రశాసనము—నేలటూరి వెంకటరమణయ్యగారు	౮౬౭-౮౬౮
రేనాటికొలుపు—మున్నంగి...శర్మగారు	౮౬౯-౮౭౦
వలసరాజ్యములందు భారతీయశిల్పకళ—తలిశెట్టి రామరావుగారు	౮౭౧-౮౭౨
శ్రీ అరవిందాశ్రమమువారి కుసుమపాదము	౮౭౩-౮౭౪

వినోదశిల్పము :	పైయంతస్తుగల మిద్దెయిల్లు—కొ.	నరసింహాచారిగారు	౯౨౨-౯౨౯
పంచాంగబోధ—	చివుకుల వెంకటరమణశాస్త్రిగారు	...	౯౨౦-౯౨౪
రామసింగు—	బి. సుబ్రహ్మణ్యంగారు	...	౯౨౫-౯౨౭
కలగూరగంప :	తపశ్చర్య	...	౯౨౮
ఆంధ్రాభ్యుదయము :	శ్రీ ఏ శెల్ల శ్రీరాములుచౌదరి	...	౯౨౯
భారతీయ మహిళామండలి :	శ్రీమతి శకుంతలాకన్య, యం. ఏ.	...	౯౯౦
నక్షత్రమండలము (నిజవైశాఖ, జ్యేష్ఠమాసములు)—	గొబ్బూరు		
వేంకటానందరాఘవరావుగారు	౯౯౧-౯౯౪
మిగడతటకలు :	ఆధునికాంధ్రవాఙ్మయము—మండపాక పార్వతీశ్వర		
శాస్త్రిగారు	౯౯౫
విమర్శనము	౯౯౬-౯౯౮

త్రివర్ణ చిత్రములు:—గోదావరి, రాజమండ్రి; శుక్ల తృతీయ; శుక్ల చతుర్థి.

సాధారణ చిత్రములు:—ఉదయ సూర్యకిరణములు; పేదరికము; నరహంతకుడు; బొంబాయి చౌపతీ సముద్రతీరము; పేరాస; బాల్యవార్ధకములు; బడగాయవతి; సరస్వతి; సూర్యకిరణములు, తుపానుకు మొదలు; పార్వతీ షరమేశ్వరులు; నటరాజు; రామేశ్వర దేవాలయము; శివరాత్రి ఉత్సవము, రామేశ్వరము; వేయికాళ్ల మంటపము, లోపలి భాగము, (రామేశ్వరము); తపశ్చర్య, నృత్యము; గుప్తతేజము; సానరాతికట్టడము, చెన్న పురి; పక్షులకు ఆహారము ఇచ్చుట, పక్షిశీర్షము; ఇతర చిత్రములును.

గోదావరి, రాజనుండి

—మర్దకరపు సర్వేశ్వరరావు.

సంపు. ౧౧ భావనంవత్సరము, జ్యేష్ఠమాసము (జూన్ ౧౯౩౮)

సంఖ్య ౬

ప ల నా డు

తుమ్మల సీతారామమూర్తి

నా గార్జునాచార్య నవ్య తేజస్వీ
 చిందుద్రోక్కిన దివ్యచిత్రశాల
 వీర వైష్ణవ మతావిష్టులై తెగలు
 తిరుమణి తీర్చి దిద్దిన పొలంబు
 వెలనాటి బోటితో వియ్యంబులు బిగించి
 కేరింత లాడిన వీరభూమి
 చంద్రభాగాసరిజ్వలశీకరంబులఁ
 జెమ్మగిల్లిన జగా చేవనేల
 ప్రకృతి సౌందర్యలక్ష్మీకి బట్టుఁగొమ్మ
 చిన్ని నా తెగ్గుతల్లికి జీవగట్టు
 పోటుమానిసులం గన్న పోతుగడ్డ
 నాదు పలనాడు మేలిగొనాలగూఁడు.

౧. సుంటూరుమండలము దొకభాగమునకు "వెలనా" డని పేరు. ౧౨-వ శతాబ్దిని దానికి రాజు రాజేంద్రవోరుడు. అతని రాజధాని చందవోలు. అతని కూతురు "ముక్తలవాంబ" ననుగురాజు పెండ్లియాడెను.

శ్రీనాథ కవిరాజ వాణీ విసంచికా
 స్రుతసుధాధార లెచ్చోట నొలికె
 మధురాపురీబుధ స్రవణ దూల్చు సోమన్న
 సాహితీసుమము లెచ్చటను వలచె
 సోమరసంబులో జొనిపి కిపింగళిమంత్రి
 సుకవితారసము నెచ్చోట బంచె
 కాకుమూర్యస్సన్న గంటంపు గజ్జయల్
 గడుసుపోకడల నెక్కడ నదించె
 తెలుగుబిడ్డల చిటు వేడివలుకు నెత్తు
 పేర్లు తుక తుక నుడికి పొంగెత్తి పొరల
 వీరగీతంబు లెచ్చోట వీనుమిగిలె
 నదియె పలనాడు దీని కున్నదియె జోడు?
 చండశాత్రవ శిరఃఖండకాండమ్ముల
 బాలచంద్రుం డెందు బంతులాడె
 గంటంబు నెఱవాలు గరవాలు చేబూని
 రెడ్డినాగమ్మ యేగడ్డ మెఱసె
 హంపీరసింహంబు లయ్యారె! యని మెచ్చ
 ననపోతు రుధిర మే యవనిఁ గార్చె
 శూరనారీశరిత్రాయమానచరిత్ర
 మాంచాల యెచ్చోట మగనిఁ దెలిపె
 నటదుమానాథ మస్తకతట విరాజ
 ద్రభగంగ్రావాహమ్ము నట్లు తెలుగు
 దొరల కీరుతు. లేవేలఁ ద్రుల్లి పడియె
 నదియె పలనాడు చూడరావయ్య లోడు.

౨. ఇతఁ డెప్పుకవిపూర్వులలో నొకఁడు. ఇతఁడు మహాపండితుడై మధురలోని పండితుల శాస్త్రునాదమున నోకించెను.

౩. ఇతఁడు పింగళి సూరన్న పూర్వులలో నొకఁడు ఇతఁడు సజ్జనుఁడు, గవియు నై ప్రసిద్ధికెక్క. ఇతని పేరు గామయ.

ఋగ్వేదము (అనువృత్తము)

సి. వి. నరసింగరావు, బి. ఏ., బి. యల్.,

ఋగ్వేదము పురుషదేవతలసేకాక, స్త్రీదేవతలనుకూడ ప్రశంసించుచున్నది. పురుషదేవతలను గురించి కొంచెముగ తెలిపియున్నాము. ఇదిను స్త్రీదేవతలనుగురించి తెలుపుదము.

అదితి. అదితియను దేవిని గురించి ఋగ్వేదము మిక్కిలి గొప్పగ తెలుపుచున్నది. ఒకనూక్తమునందు అదితి సర్వత్ర వ్యాపించియున్నదని చెప్పబడియున్నది. జగత్ సృష్టికర్తయగు దేవుడు అదితిపతి. ఈదేవతవంశకులగు నక్షత్ర, అదితుల పుత్రులే ఆదిత్యులు. అదితిదేవియే దేవతల మాతయనియు ఋగ్వేదము తెలుపుచున్నది. ఋషులందరును అదితిదేవిని మిక్కిలి భక్తితో నారాధించుచుండిరి.

ఇంద్ర, వరుణ, అగ్నిదేవతల రాణులు ఇంద్రాణి, వరుణాని, అగ్నియని ఋగ్వేదము తెలుపుచున్నది. ఇంద్రునిరాణి శచియనినూడ చెప్పబడియున్నది. రుద్రుని రాణి రోదసి. భాగ్యము, విశ్వర్యము నొసంగుటకై ఈదేవులను ఋషులు ఆరాధించుచుండిరి.

ఇశ, సరస్వతి, మహి, భారతియను దేవులను కుటుంబమును త్రేమముగ నుంచుటకును, విశ్వర్యము లొసగుటకును ఋషులు స్తోత్రముచేసి ఆరాధించుచుండిరి. భక్తులను మిక్కిలి ప్రీతితో ఈదేవులు కాపాడుచుండిరి.

ఉషోదేవి, రాత్రిదేవి అక్కచెల్లెండ్రు; డ్యౌవదేవుని మాతలు. ఉషోదేవి ప్రాతఃకాలమందువయించును. రాత్రిదేవి సాయంకాలమున ఉదయించి రాత్రికాలమందు జీవులను కాపాడును. ఉషోదేవి భక్తులకు ధనము, ఆస్నము, ఆయురారోగ్యములు కలుగజేయును. ఈదేవులు భక్తితో ఆరాధించువారలను త్రేమముగ కాపాడుదురు.

అపదేవి జలాభిమానదేవి; వరుణదేవుని రాణి. అపదేవిని భక్తితో స్తుతించిన ఆరోగ్యమును, బలమును, పూర్ణాయువును కలుగజేయును. స్నానకాలమందు అపదేవిని స్తుతించిన రోగమును, పాపమును పారదోలును. ఈకారణముచేతనే తీర్థస్నానములు నిర్మించియున్నారు.

ఋగ్వేదమునందే పంచనదీదేవులను ఋషులు కొనియాడియున్నారు. విశ్వామిత్రఋషి విపాన, సుదుద్రీనదీదేవులను పిలిచి వారితో సంభాషించి వారి అనుగ్రహము పొంది యున్నాడు. గంగా, యమునా, కృష్ణ (కామూత్ నది) నదీదేవులనుగురించి చెప్పబడియున్నది. మరెన్ని దేవులనుగురించి ఋగ్వేదము ప్రశంసించియున్నది.

ధివజాదేవి విశ్వర్యంబుల నొసంగు దేవి.

పుండ్రీదేవి దండిగ పంటపైరులను, భాగ్యమును కలుగజేయును.

వాగ్దేవి వేదజ్ఞానమును విద్యను కలుగజేయును. ఈదేవి నూన్యతాదేవి యనినూడ స్తోత్రము చేసి యున్నారు. ఈదేవి బృహస్పతిదేవుని రాణి.

సినీవాలియను దేవి స్త్రీలగర్భమును కాపాడుదేవి. గర్భాధానకాలమందు ఈదేవిని ప్రార్థించుచుండిరి. ఈదేవి మెండుగ సంతతి కలుగజేయుతల్లి.

అరమతిదేవి సుజ్ఞానమును కలుగజేయును.

స్వస్తిదేవి విశ్వర్యమును, భాగ్యమును ఒసంగుతల్లి.

మహనీయలగు ఈదేవుల నారాధించి, మన వేద ఋషులు సుఖసౌఖ్యంబులం బొంది, సుజ్ఞానమును తెలిసికొని విహికామష్మిక సుఖంబుల బొందుచుండిరి.

రాక్షసులు, దస్యులు

మన ఆర్యులను రాక్షసులును, రాక్షసులను పూజించు దస్యులును హింసించుచుండిరి. ఋగ్వేదము అట్టి రక్కసులనుగూర్చియు, దస్యులనుగూర్చియు తెలిపియున్నది. ఆరక్కసులును, దస్యులును ఎవరైయుండినో ఈక్రింద తెలుపబడును.

౧. వృత్రుడు వేదమున కానబడు రక్కసుల రాజు. ఈరక్కసుడు ఊర్ణ నాభయును రక్కసుని పుత్రుడు. దను వృత్రుని తల్లి. రక్కసరాజు దనుపుత్రుడగుటంబట్టి రక్కసులకు దానవులని పేరు కలిగె. దేవతలకొరకు ఋషులు యజ్ఞముల చేయునపుడు వృత్రుడు యజ్ఞభంగము చేయుచుండెను. అందునకై ఇంద్రుడు విష్ణుసహాయమును గొంది, మరుత్తులు తోడ్పడఁ ఘోరయుద్ధమునందు వృత్రుని సంహరించెను. మహాబుడగు నీరక్కసుని సంహరించుటచేత వేదఋషులందరును ఇంద్రుని మిక్కిలి అధికముగ కొనియాడియున్నారు. ఇంద్రుడే ఎల్లరక్కసులను, రక్కసులను పూజించు దస్యులను సంహరించిన దేవుడు. కొన్నికొన్ని సమయములందు విష్ణు, అగ్ని, పృథ్వీ, మరుత్తులు ఇంద్రునకు యుద్ధమునందు తోడ్పడినట్లు ఋగ్వేదము చెప్పుచున్నది.

౨. వలుడు, లేక బలుడు అను రక్కసుడు వృత్రాసురుని తమ్ముడు. ఈవలుడు అంగీరసఋషిని మిక్కిలి బాధపెట్టుచు, ఋషుల గోవులను దొంగిలి పోవుచుండును. ఇంద్రుడే ఈవలుని రూపుమాపెను.

౩. కణారు అని మరియొక రక్కసు డుండెను. వాడు వృత్రుని తల్లియగు దనుతో స్నేహముగ నుండువాడు. ఈరక్కసుడుకూడ ఆర్యులను చాల బాధపెట్టుచుండెను. ఇంద్రుడు ఇతనినికూడ బరిహరించెను.

౪. క్రిపియును రక్కసుడు మేఘములందు దాగి వర్షములను కురవనివ్వక ఆర్యులను బాధించుచుండెను. ఇంద్రుడు క్రిపిని చంపి ఆర్యుల బాధ నివారించెను.

౫. నముచియును రక్కసుడు ఔమమును కలుగజేసి ఆర్యులను మిక్కిలి కష్టపెట్టెను. ఆర్యుల దేవుడగు ఇంద్రుడే నముచికిరస్సు ఖండించి చంపెను.

౬. అర్బుదుడను గొప్ప రక్కసుడు ఆకసమున దాగి ఆర్యజనులకు అధికమైన బాధలు కలుగజేసెను. భక్తవత్సలుడగు ఇంద్రుడు ఈరక్కసుని క్రిందపడఁ ద్రోసి, కాళ్లక్రింద త్రొక్కి చంపెను.

౭. రాహిణియును రక్కసుడు స్వర్గలోకమునకు పోయి దేవతలతో పోరాడయత్నించుచుండెను. ఇతనినికూడ ఇంద్రుడే రూపుమాపెను.

౮. వర్చిన్ అనురాక్షసుడు ఇంద్రుని చూపించి ఇంద్రుని భక్తులను ఆర్యులను ద్వేషించుచుండెను. ఇంద్రుడు వర్చిన్ అను అసురుని, అతని పుత్రులను వేయిన్ని అయిదువందల రక్కసులను ధ్వంసముచేసెను.

౯. శుమ్నయును దస్యరాజు కుత్సరాజును బాధపెట్టుచుండెను. కుత్సరాజు ఇంద్రుని ప్రార్థింపగ ఇంద్రుడు ప్రత్యక్షమై శుమ్నని చంపి అతని భాగ్యమంతయు కుత్సన కిచ్చెను.

౧౦. శంబరుడను దస్యరాజు దివోదాసుని రాజ్యమును పాడుచేయఁబెంచి, దివోదాసుని రాజ్యము చుట్టు నూరుకోటలను కట్టి, దివోదాసరాజ్యముపై దండెత్తసాగెను. దస్యులు సహజముగ బలవంతమైన జాతి; యుద్ధనైపుణ్యముకూడ వారికి కలదు. ఈశంబరుని తెరగిరి దివోదాసునకు భీతి కలిగెను. దైవభక్తియే ఆర్యజాతికి మూలబలమని ఎరిగి ఇంద్రుని ప్రార్థింపసాగెను. భక్తులయందు దనురాగముగల ఇంద్రుడు ప్రత్యక్షమై, దివోదాసున కభయమిచ్చి, శంబరునినూరు కోటలను పడఁగొట్టి, ఆదస్యరాజును చంపి ఆరాజ్యము దివోదాసున కిచ్చెను.

౧౧. వంగ్రిద, పిప్పి, మృగయ, యనుదస్యరాజులు రిజిస్వండును ఆర్యరాజుపై విరోధముపూనిరి. ఆముగ్ధులు దస్యులు ఏకీభవించి రిజిస్వుని రాజ్యముచుట్టు కోటలను కట్టసాగిరి. కోటలను కట్టుటయందు మిక్కిలి నైపుణ్యము కలిగియుండిరి. రిజిస్వుడు శత్రుల యుద్ధ

సామగ్రి నెరిగి భీతిజెంది, ఇంద్రుని ప్రార్థింపసాగెను. ఇంద్రుడు దస్యరాజుల కోటల పడగొట్టి, వారలను చంపి, వారి రాజ్యమును రిజిస్ట్రున కిచ్చి ఆర్యులను కాపాడెను.

౧౨. చుమరి, ధుని యను దస్యరాజులు దధీతి యను ఆర్యరాజుపై విరోధము సాగించుచుండిరి. వారుమాడ దధీతిరాజ్యముచుట్టు కోటల నియమించి దధీతిరాజ్యమును పాడుచేయ నారంభించిరి. ఇంద్రుని వేషగ, ఇంద్రుడు ప్రత్యక్షమై చుమరి, ధునికోటలను భూమిచదరముచేసి వారలను చంపి దధీతిని రక్షించెను.

౧౩. వేతసు, కుగ్రయను దస్యులను రూపు మాపి, ఇంద్రుడు శుజియను ఆర్యరాజును కాపాడెను.

౧౪. ఋగ్వేదమునందు స్వర్ణాను అనురక్కనుడు సూర్యున కడ్డపడి సూర్యగ్రహణమును కలుగ జేయు నని చెప్పుబడియున్నది.

పూర్ణములలో మిక్కిలిగ వర్ణింపబడిన రాక్షసుల పేర్లు ఋగ్వేదమున కానబడవు.

ఉపసంహారము

ఋగ్వేదమునందు తెలుపబడిన దేవత లందరు మిక్కిలి సౌమ్యమూర్తులు; భక్తులయెడ మిక్కిలి అనుగ్రహముకల దేవతలు, భక్తితో స్తోత్రముచేసి, నైవేద్యము లిడిన ఈదేవతలు చాలగ సంతసించి, వారు వేడిన వరము లొసగి భక్తులను బిడ్డలవలె కాపాడుచుండువారు. భక్తితో పిలిచిన నిధముగ ప్రత్యక్షమై కోరిన కోర్కె లొసగువారు. భక్తుల కష్టము లెల్ల పోగొట్టువారు. స్త్రీదేవులమాడ మాతృవాత్సల్యముతో భజించువారలకు సర్వకుభము లొసగి కాపాడుచుండు వారు.

ఇట్టిదేవతల నారాధించియే ఆర్యజనులు తమ కంటె బలిష్ఠులును, సంఖ్యాధిక్యముకలవారై యుండి యుద్ధనైపుణ్యముగల దస్యులతో పోరాడి వారల నోడించి పంచదీప్రదేశంబున స్థిరముగ కుదిరినవారైరి.

కాలక్రమమున ఆతలిదండ్రులవంటి దేవతలను ఆర్యులు మరచిరి. అట్లు మరచుటవలననే ఆర్యజనులకు దురవస్థలు సంభవించినవి. కాలక్రమమున నాస్తికమత

ముల నవలంబించి, ఇప్పటి ఊడదశలో కాలము గడుప వలసివచ్చెను. మన ఋగ్వేదమున ప్రశంసింపబడిన దేవతలు మమ్ములను విడిచిపెట్టలేదు. అప్పుడును, ఇప్పుడును ద్యౌన్దేవుడు ఆకాశదేవతలను నేలుచునే యున్నాడు. పృథ్వీదేవి భూమియందు అప్పటివలెనే ఇప్పుడుమాడ పంటపైరుల నిచ్చుచున్నది. గాలియందు వాయుమూర్తి ప్రత్యక్షమైయుండి, మన శరీరమందు కూడపంచవాయురూపముననుండి మనశరీరము కాపాడుచున్నాడు. అగ్నిదేవుడు నిప్పులో ఉండి మన వంటకముల పచనముచేసి, వైశ్వానరరూపమున మన శరీరమందు వేడికలిగించుచు మనలను కాపాడుచున్నవాడు. సూర్యుడు, చంద్రుడు ఆయామండలములందుండి మనలకు ఉష్ణమును, సస్యములకు ప్రాణమును ఒసగి జీవరాశిని కాపాడుచున్నారు. ఇంతియకాదు. పరమాత్మయగు విష్ణుదేవుడు, జడపదార్థమందును, జీవులయందును, దేవతలయందునుమాడ అంతరాత్మయై దాగి ప్రపంచముంతయును ఏలుచున్నవాడు.

మరల మన ఆర్యులు ఈదేవతలను ఋగ్వేదమందు తెలిపినవిధముగ నారాధింప నారంభించిన యెడల, పూర్వమున ఆర్యులు పొందిన ఉత్తమపదమును మరల పొందగలరు. ఇది నిశ్చయము.

దేవతలు ప్రత్యక్షమగుట ఈకాలపు మాట కాదని కొందరు తలచురు కాబోలు. అది సరికాదు. ఈవిషయము ఇంకకుముందు తెలుపబడియున్నది. పునరోక్తి వోషము సంభవించినను ఆవిషయము మరల నొక్కిచెప్పుబడును. మన ఆంధ్రదేశమున భద్రాచల రామదాసుని మొర ఆలకించి శ్రీరామమూర్తి తురుష్కుడగు తానీషకు ప్రత్యక్షమై రామదాసుఅప్పును తీర్చినవిషయము ఆంధ్రుల కందరికి స్పష్టముగ తెలిసినదే. అట్లనే అరవదేశమందును పశ్చిమతీరమున ఉడిపియందును, మహారాష్ట్రదేశమున పండ్రాపురమందును, కాశీపట్టణమందును, బంగాళదేశమందు నవద్వీపమందును దేవతలు ప్రత్యక్షమైరి తెలుయుచున్నది. ఇవన్నియు కల్లకాదు. భక్తితో భజించు వారలకు దేవుని సాన్నిధ్యము శీఘ్రముగ కలుగుచున్నది. ఎంతచెప్పినను నాస్తికులకు నమ్మకము రానేరదు. వారలు తప్పుమార్గముననే పోదురు ఆస్తికులు ఋగ్వేదమార్గము ననుసరించి శుభమును పొందగలరు.

కావ్యమున కాత్మయేది ?

(What is the soul of Poetry)

ఓ. వేం. అవధాని

మానవజీవము సర్వాంగసుందరమయ్యను, నిర్జీవమగుచో దనధర్మమును నిర్వహింపజాలదు. జీవము దానికిఁ బ్రధానము; తక్కిన యంగము లన్నియు నలంకారప్రాయములు. అనఁగా నాంతరమైన జీవము వెలిగా బహిరములైన యంగములు మాత్రము దానికి సౌందర్యమును గూర్చు జాలవనుట. అట్లే కావ్యమునఁగూడఁ బ్రాణభూతమైన ప్రధానవస్తువు లోపించినచో దత్ప్రియోజనమగు రసానందము సిద్ధింపదు. అప్పు డది కావ్యశబ్దవాచ్యమే కాక యొక సీరసపదనముదాయ మనఁబడును. కావ్యాంతరభూతములైన రసాలంకారాదిగుణములలో నేది కావ్యమునకుఁ గావ్యత్వము నాపాదించి, తత్ప్రియోజన మగు రసానందమును గలిగించుటకు సమర్థమై యుండునో, యదియే దానికిఁ బ్రాణము, లేక యాత్మ యనఁదగును. మిగిలిన వన్నియు నుపకారకమాత్రములే కాని ప్రధానములు కానేరవు. అనఁగా నప్రధానములైన యీ బహిరలంకారములు లోపించినపుడుగూడఁ బ్రాణభూత మగు నా ప్రధానవస్తు వొక్కఁడే కావ్యానందము నొసంగి తీరుననుట. కావ్యమున కిట్టి యాత్మ యెద్దియో నిర్దేశించుటలో వివిధమతములు

ప్రబలినవి. వాని నొకటొకటిగా విమర్శించి చూతము.

పాశ్చాత్యులకు Aristotle ఎంతప్రాచీనఁడైన లాక్షణికుఁడో మనకు భరతుఁడంత. ఇతఁడు నాట్యశాస్త్రమును ప్రాసీయం దుదారములైన పెక్కు విషయములను వాక్రుచ్చెను. దానిలోని సూత్రముల నాధారముచేసికొనియే తరువాత క్రమక్రమముగ ననేకశాస్త్రగ్రంథములు వెలసినవి. రసమును, దదనుభవహేతువు లగు సాధనములను బ్రప్రథమమున నిర్వహించి చెప్పినవాఁడు భరతుఁడే. “విభావానుభావవ్యభిచారి సంయోగా ద్రసనిష్పత్తిః” అని యాతఁడు చెప్పిన సూత్రమునుబట్టియే తరువాతి యాలంకారికులు రసస్వరూప నిరూపణము గావింప యత్నించిరి. నాటక ప్రయోగ సమయమున సహృదయుఁ డగు సామాజికుఁ డనుభవించు సాత్త్వికానందమే రసమనియు, నిదియే యెల్ల కావ్యములకును జీవగట్టి యనియు భరతుని మతము.

భరతునికిని, ఆనందవర్ధనునికిని మధ్య కాలములోఁ గావ్యస్వరూపమును నిరూపించుటకుఁ బలువురు పలుతెఱంగులఁ బ్రయత్నించిరి. ఈకాలములో భరతుని

నాట్యశాస్త్రమునకు వ్యాఖ్యానములు పెక్కు వెలువడినను అతని రససిద్ధాంతముమాత్రము తగినంత ప్రాముఖ్యమును బడయలేదు. అప్పటి యాలంకారికులు రీత్యలంకారగుణాచ్ఛాదిత మైన కావ్యముయొక్క బహిస్స్వరూపమునకే యెక్కుడు ప్రాధాన్యము నొసంగిరి. కాని యంతర్జీవ నిరూపణకై ప్రయత్నింపరైరి. రస సిద్ధాంతముయొక్క సామంజస్యమును వారును గుర్తించిరి. కాని తమతమ నూత్నసిద్ధాంత ములఁ బ్రబలీకరించుకొనునాతురతలో దాని కప్రధానస్థానము నొసంగిరి. కాళిదాసాదు లగుకవులుకూడ నానాఁటి విమర్శకుల నీర సాభిరుచిని (Bad taste) గూర్చి తెగడియే యున్నారు. రసస్వరూపమును లెస్సగా నెఱింగిన భవభూతివంటి మహాకవికూడ నా కాలము ననుసరించి శబ్దవైచిత్రి నారాధింప వలసివచ్చినది. ఆ కాలమునాఁటి కావ్యకర్త లిట్టిశబ్దచిత్రసాధనమునకై తమ కావ్యముల లోఁ బ్రత్యేకముగ నొక్కొక్కభాగమును వినియోగించుచుండెడివారు. ఇదియంతయు నప్పుడు వ్యాపించిన నీరసాభిరుచియొక్క ప్రభావము.

అదిగాక భరతుఁడు రసమును కేవల నాటకసంబంధిగాఁ జెప్పటచేతను, ఏరస పోషణకును అవకాశములేని స్వల్పపద్య రచనలో నతని ననుసరించి రసానందసిద్ధి పడయుట దుర్లభ మగుటచేతను తరువాతి యాలంకారికు లతని రససిద్ధాంతమునకు

భిన్నముగాఁ గొన్ని నూత్నమతములను స్థాపించిరి. అం దలంకారమత మొకటి. దీనిని వెలువరించినవాఁడు భామహుఁడు. అలంకారములే కావ్యాంగములలోఁ బ్రధా నములైన వనియు, నవి లోపించినచోఁ గావ్యప్రయోజనము సమగ్రసిద్ధి నందదనియు నితని మతము. స్వప్రతిష్ఠితమైన మతము నకుఁ బ్రాముఖ్యము నొసంగుటకై యితఁడు రసగౌరవమును గించిల్లఘూకరించినను, దాని మహాత్కృష్ట్యము నెఱుంగనివాఁడు కాఁడు. కావుననే ఉత్తమోత్తమరచన యనఁదగిన నాటకమున రసపరిపోషణము విధిగా నుండి తీవలయు నని నొక్కిచెప్పినాఁడు. అది గాక నీతివేదాంతాదికఠినవిషయబోధనము నకుఁగూడ మనోహరరసాత్మకమైన రచనయే యర్హమని యతని యూహ.

‘స్వాదు కావ్యరసోన్మిశ్రం

శాస్త్రమ పుష్పయుంజతే’

కాని యితఁడు రసమును రసవన్నామమున నొక యలంకారభేదముగామాత్ర ముగ్గ డించెను.

రెండవది గుణసిద్ధాంతము. దీని కర్త దండి. ‘ఇష్టార్థవ్యవచ్చిన్నమైన పదావళి’యే కావ్యమని యితని మతము. కావ్యశైలు లలో నుత్తమమైన వైదర్భికి మాధుర్యాది యగు గుణదశకమే ప్రాణమని యితని యూహ.

‘శ్లేషః ప్రసాద స్సమతా
మాధుర్యం సుకుమారతా,
అర్థవ్యక్తి రుదారత్వ
మోజఃకాంతినమాధయః,
ఇతి వైదర్భమార్గస్య
ప్రాణా దశ గుణాః స్మృతాః.’
—కావ్యాదర్శము.

భావాన్నత్యమును, భాషాలలిత్యమును
గూడఁ గావ్యశోభకు ముఖ్యహేతువు లని
యితఁడు సూచించియున్నాఁడు. కావ్యము
నకు జీవాతువులని భామహుఁ డుగ్గడించిన
యలంకారములు కావ్యసౌందర్యోపకారక
ములగు బహిర్ధర్మములు మాత్రమని యితని
యూహ. ఇతఁడుకూడ భామహునివలె
రసము నొక యలంకారముగానే పేర్కొని
నాఁడు. కాని రసమునకుఁ గావ్యమునఁ గల
ప్రాధాన్యమును గుర్తించక పోలేదు. ఇతఁ
డాలంకారికమాత్రుఁడే కాక కవియు నగుట
రసమునకుఁ గూడ గుణాదులతో నించు
మించుగా సమానగౌరవము నొసంగినాఁడు.
మొత్తముమీఁద దండి రససిద్ధాంతమునకు
భామహునియంత విరోధి కాఁడు.

మూఁడవది రీతిమతము. దీని నావిష్క
రించినవాఁడు వామనుఁడు. ఇతని మతమునఁ
గావ్యమునకు రీతియే ప్రాణము. రీతియనఁగా
విశిష్టమైన పదరచన. అది దోషరహిత
మును, గుణభూయిష్ఠమును అయి యుండ
వలయును. ‘రీతి రాత్మా కావ్యస్య, విశిష్టా

పదరచనా రీతిః, విశేషో గుణాత్మా.’ వామ
నుఁడు చాలవఱకు దండితో నేకీభవించి
నాఁడు. గుణములు కూడఁ గావ్య శోభకు
హేతువులే యనియు, నలంకారములు తదతి
శయహేతువు లనియు నితఁడు చెప్పి
యున్నాఁడు. రసవిషయమున వామ
నుఁడు తన పూర్వుల కంటఁ గొంచెము
లోతుగాఁ బరిశీలించిన ట్లగపడుచున్నాఁడు.
భామహుఁడును, దండియు దాని నొకయలం
కారభేదముగామాత్రము చెప్పి దానికిఁ
గావ్యమునఁ దగినంతస్థానమును గల్పించ
రైరి. వామనుఁడు దాని నొకప్రధానకావ్య
లక్షణము గాఁ జెప్పటయేకాక, దానిపోషణ
కనువగు రచన లేవియో విమర్శించి
చూపినాఁడు.

వామనునితరువాతివారును, ఆనందవర్ధ
నునికిఁ బూర్వులును నగు నాలుకారికులలో
నుద్భటుఁడు, రుద్రటుఁడు, రుద్రభట్టును
ముఖ్యులు. వీరిలో నుద్భటుఁడు భామహా
లంకారమునకు వివరము వ్రాసినవాఁడు.
అందుచేఁ జాలవఱకు భామహుని యలం
కారమతమున కనుగామి. భామహాదులవలె
నితఁడుగూడ రసము నొక యలంకారము
గానే పేర్కొన్నను దానినిగూర్చి బాగుగా
విచారించి, తదనుభావసాధనములను గూర్చి
స్ఫుటమైన పరిజ్ఞానమును సంపాదించిన
వాఁడు. ఇతఁడు పై కలంకారమతములోని
వాఁడుగనే కన్నట్టినను రససిద్ధాంతమునకే
మిక్కిలి సన్నిహితుఁడు.

రుద్రటుండును, రుద్రభట్టును రసము నెడఁ దమ పూర్వకంఠె నెక్కు జాదరము గలవారు. రసవిహీనమైన రచన నిష్ప్రయోజనమని రుద్రటుని యాశయము. ఆయా రసపోషణ కనువగునట్లు వివిధరీతుల నుపయోగింపవలె నని చెప్పటలో నతఁడు రీతి కంఠె రసమున కెక్కుడుప్రాధాన్య మిచ్చినట్లు తోచుచున్నది.

“వైదర్భిపాంచాత్యప్రేయసికరుణేభయా నకాద్భుతయోః, లాటీయాగౌడీయే రాద్రే కుర్యా ద్యథౌచిత్యమ్.”

ఆనందవర్ధనుని కర్వాచీనమైన యగ్నిపురాణమున నీపై మతములన్నియుఁ గ్రోడీకరింపఁ బడుటతక్క తత్కర్తకుఁ గావ్యమునెడఁ గల వినిశ్చితాభిప్రాయ మేదియుఁ దేటపఱుపఁ బడలేదు. ఇతఁ డానందవర్ధనుని ధ్వన్యాలోకముతోఁ బరిచయము కలవాఁ డనుటకు ధ్వన్యాదుల కితఁ డిచ్చిన నిర్వచనములే తార్కాణము. మొత్తముమీఁద నితఁ డానందవర్ధనుని ధ్వనిమతమునకుఁ దత్ప్రచుర్యమునకుఁ బూర్వపక్షము వహించినవాఁడని తోచుచున్నది.

ఈమైమతము లన్నియుఁ గావ్యము యొక్క బహిస్తత్త్వమునకే యెక్కుడు ప్రాధాన్యము నిచ్చినవి కాని యందలి యథార్థమైన జీవమును గుర్తించుటకు యత్నించలేదు. కొండఱు రసమునకుఁ గల ప్రాచుర్యమును గుర్తించినను స్వప్రతిష్ఠితములైన మత

ములను స్థిరముగా నెలకొల్పుకొను నాతురతతో దానికిఁ బ్రధానస్థానము నీయరైరి. అందుచేఁ గావ్యాత్మను బరిశీలించుటలో వారెవ్వరును సమగ్రముగఁ గృతకృత్యులు కాలే దనవచ్చును. ఈమతముల నన్నిటిని సమన్వయించి కావ్యముయొక్క జీవమును నిరూపించినవాఁ డానందవర్ధనుఁడు. ఇతని మతము రససిద్ధాంతమునకు వ్యాఖ్యానము వంటిదే కాని తద్వ్యతిరేకి కాదు. కావ్యాంగములైన శబ్దములలో కేవలవాచ్యార్థమే కాక రసభావస్ఫోరకమగు వ్యంగ్యమును నొక విశిష్టమైన శక్తి కలదనియు, ధ్వనినామాంతరమైన యీ శక్తియే కావ్యమునకు జీవమనియు నితనిమతము. కావ్యభాషకు నిసర్గమైన వ్యంజకత్వముచే నుద్వేగితమైన వ్యంగ్యార్థము రసకుల హృదయము నాకర్షించుటకు ముఖ్యసాధనమనియు, నిట్టి ధ్వనిలేని కావ్యము కావ్యమే కాదనియు నితఁడు సూచించియున్నాఁడు. ఈ వ్యంగ్యము రసాదివ్యంగ్య మనియు, నలంకారవ్యంగ్య మనియు, వస్తువ్యంగ్య మనియుఁ ద్రివిధము. రససంబంధులగు సమస్తభావములను స్ఫురింపఁజేయునది రసాదివ్యంగ్యము. అలంకారస్ఫోరక మగునది యలంకారవ్యంగ్యము. వస్తుస్ఫురణ కలిగించునది వస్తువ్యంగ్యము. ఇతనికిఁబూర్వులగు లాక్షణికులలోఁగూడఁ గొందఱు టీధ్వనిసూత్రముసొంత బోయిరిగాని యిదియే కావ్యమునకు మూలాధారమని గుర్తింపలేకపోయిరి. వామనుఁడు చేసిన

వక్రోక్తినిర్వచనములో ధ్వన్యర్థమునకు మిక్కిలి సన్నిహితమైన భావము ధ్వనించుచున్నది. ఐనను దొలుతొలుత నీధ్వని సిద్ధాంతమునకు స్ఫుటమైన యాకృతిని గల్పించినవాఁ డానందవర్ధనుఁడే. ఆనందవర్ధనుఁడు ధ్వని కిచ్చిన నిర్వచన మిది :

“యత్రార్థః శబ్దోవా తమర్థ ముపసర్జనీ
కృతస్వార్థా, వ్యంక్తః కావ్యవిశేషః స
ధ్వనినితి సూరిభిః కథితః.”

అనఁగాఁ గావ్యశబ్దములకు రూఢమైన యర్థముకంటె వానిచే స్ఫురింపఁజేయఁబడు రమ్యమైన వ్యంగ్యార్థమున కెచ్చట ప్రాధాన్యముండునో ఆరచన ధ్వనియని. ఈ ధ్వనిలో రెండు ప్రధానవిభాగములు కలవు—౧. అవి వక్షితవాచ్యము (వాక్యార్థ మిచ్చటఁ బూర్తిగాఁ బరిహరింపఁబడును), ౨. వివక్షితాన్యపరవాచ్యము (ఇచ్చట వ్యక్తమైన వాచ్యార్థము తదన్యమైన మనోహరార్థపరమై యుండును). ఈ ధ్వనియే కావ్యప్రయోజనమును సమగ్రముగా సిద్ధింపఁజేయఁగలదని యితని సిద్ధాంతము.

‘కావ్యాభ్యేక్షలసౌఖ్యధామ్ని విబుధో
ద్యానే ధ్వని ర్దర్శితః సోయం కల్పత
రూపమానమహిమా భోగ్యోఽస్తు భవ్యా
త్మనామ్.’

శృంగారకరుణాదిశబ్దములను వినునంత మాత్రమున మనలో నారసము లుద్భవింపవు. కాని ఆయారసముల కునికిపట్టులైన కావ్య

ఘట్టములను బఠించునప్పుడుగాని, దర్శించునప్పుడుగాని మన మారసము లనుభవింపఁజాలుదుము. ఇట్లు జరుగుటకు హేతువేదియో రసవాదులు నిరూపించలేకపోయిరి. ఆనందవర్ధనుఁడు తనధ్వనిసిద్ధాంతముచే దీనికి సయ్యక్తికమైన కారణమును నిరూపించినాఁడు. అది ఏదన, శృంగారకరుణాశబ్దములు వాక్యార్థమునుమాత్రము స్ఫురింపఁజేయును. కాని తత్తద్రసావిష్టములైన ఘట్టములు, లేక అవస్థలు ఆయారసములను వ్యంజితములఁగాఁజేయును. ఇట్లవస్థలు వాచ్యములు కాక ధ్వనితములైనప్పుడే మనలో రసానుభవ హేతువులగు నావేశము లుద్భవిల్లును.

రసవాదులు వస్తుభావాలంకార ద్యోతకములయ్యును ఏదోయొక రసఽరిపోషణమున కవకాశములేని రచనలు కావ్యశబ్దార్థములు కావని తృణీకరించిరి. ఇది మిక్కిలి సంకుచితమైన యాశయము. ఏదోయొక రసభావమునే కాక రమ్యభావమును గాని, యలంకారమునుగాని స్ఫురింపఁజేయు రచనలుసైతము కావ్యములే యని ధ్వనిమతము స్థాపించెను. దీనివలన నిది రససిద్ధాంతమునకు భిన్నమనుకొనరాదు. ధ్వనికారుఁడు చేసిన దేమన నందలి యల్పదోషములను బరిహరించి దానికి దృఢమైన యాలంబనము నొసంగెను. ఇతఁడు ధ్వనియే కావ్యమునకు జీవమని చెప్పినను రసము నీసడింపక ధ్వనిలో నది ప్రధానాంతర్భాగమని చెప్పెను. అనఁగా రస ధ్వనియే కావ్యమునకుఁ బ్రధానజీవ మని,

తనకుఁ బూర్వములైన సిద్ధాంతములను గూడ నితఁడు తన సిద్ధాంతముతో సమన్వయించెను. గుణాలంకారాదులుకూడఁ గావ్యసౌందర్యవర్ధకములే యయ్యును, రససంబంధులు కానిచో నప్రధానములును, అపరిగణనీయములును నగునని యతఁడు చెప్పియున్నాడు. ఈ ఆనందవర్ధనుని ధ్వనిమతము నేటికిని అతిరస్కృతమై సర్వపండితజనాంగీకృతమై యొప్పుచున్నది. అతని తరువాతివారు కొందఱి మతమునకు భిన్నములైన కొన్ని సిద్ధాంతములను నెలకొల్పిరికాని యవి తత్తత్ప్రతిష్ఠాతలతోనే యంతరించి పోయినవి. వానిలో నీక్రింద నుదాహృతములైనవి ముఖ్యములు :

ఉద్భటుని కావ్యాలంకారసారమునకు వ్యాఖ్యానము వ్రాసిన ప్రతీహారేందురాజు అలంకారమతమునకుఁ జెందినవాడు. ఇతఁడు ధ్వనియును నొకయలంకారభేదమే యనును.

భట్టనాయకుఁడు :—ఇతఁడు ధ్వనిమతమునకుఁ బ్రతిపక్షి యయ్యును రససిద్ధాంతమున కనుచుండు. రసమే కావ్యమునకుఁ బ్రాణము. కాని తదనుభూతికి ధ్వని కారుఁడు చెప్పిన వ్యంగ్యముకాక భావనాభాగములను మఱిరెండుక్రియలు హేతువులని యితని యాశయము.

దశరూపకకర్త యగు ధనంజయుఁడును, దద్వ్యాఖ్యాతయగు ధనికుఁడును భట్టనాయకునివలె రససిద్ధాంతమునకుఁ జెందినవారు.

కావ్యమునకును దజ్జీవమగు రసమునకును గల సంబంధము వ్యంగ్యవ్యంజకభావముకాక భావ్యభావకభావమని వీరి యూహ.

కుంతకుఁడు వక్రోక్తిజీవితమను నొక గ్రంథమును వ్రాసి వక్రోక్తిమతమునకుఁ గారకుఁ డయ్యెను. వక్రోక్తి యనఁగా సాధారణరచనకు భిన్నమును, గావ్యానుగుణమును నగు నొకయాలంకారికరచన (Poetic way of saying). ఇది యలంకారమతమునకు శాఖామాత్రమే కాని ప్రత్యేకస్థితిమతము కాదనియు, వక్రోక్తియే కావ్యమునకుఁ బ్రాణమనుట నిరాధారమనియుఁ బలువురు దీనిని నిరసించిరి.

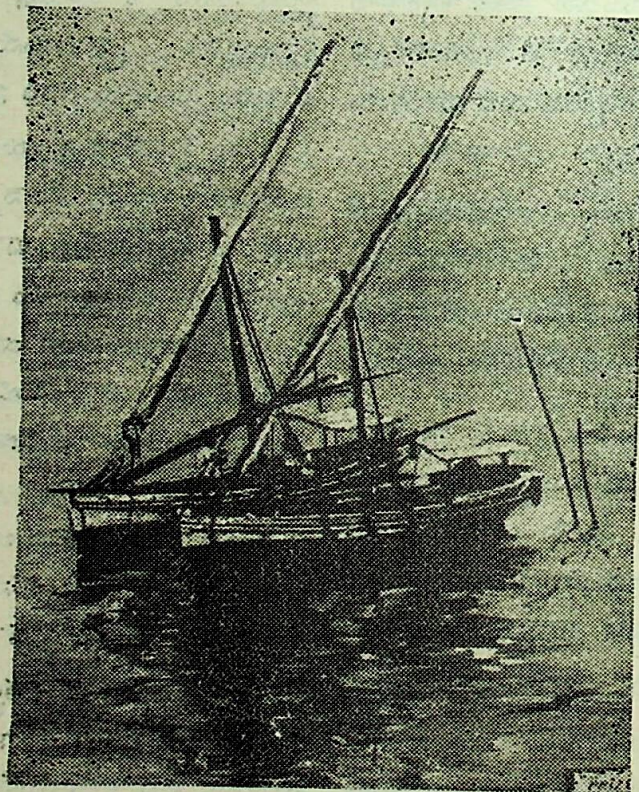
వ్యక్తి వివేకకర్త యగు మహిమభట్టు అనుమితిమతమును లేవనెత్తెను. ఇతని మతమునఁ గావ్యమునకుఁ బ్రాణమైన రస మనుమితమే కాని అభివ్యక్తము కాదు. ఇట్లనుటచే నితఁడు కావ్యమునుండి యంచితమైన రామణీయకమును దొలఁగించినాడు. ఇతఁడు కావ్యానుమితికిని సాధారణానుమితికిని భేదము కల్పించినను, ఇతని మతముప్రకారము కావ్యము వేదాంతాదులవలె శుష్కము (Dry) కావలసివచ్చుచున్నది. అందుచేతనే యీ సిద్ధాంత మతనితోడనే యడుగంటినది.

జై మేంద్రుఁ డౌచిత్యమతమునకుఁ గారకుఁడు. ఔచిత్యమే కావ్యమునకు జీవమనియు, ననౌచిత్యముకంటె రసభంగమునకు వేతొక హేతువు లేదనియు నితని మతము.

“అలంకారా స్త్వలంకారా
 గుణావన గుణా స్సదా,
 ఔచిత్యం రససిద్ధస్య
 స్థిరం కావ్యస్య జీవితమ్.”

— ఔచిత్యవిచార చర్చ
 కాని యీసిద్ధాంతము లేవియు ధ్వని
 మతముముందు నిలువలేదు. రససిద్ధాంతము
 నకు వ్యాఖ్యానప్రాయ మైన ధ్వనిమతము
 నాటికిని నేటికిని సర్వసమ్మతమై యున్నది.

రసమునకును ధ్వనికిని భేదము లేకపోలేదు.
 రసము సహృదయశ్రయము. ధ్వని కావ్యా
 శ్రయము. ఈ భేదమును నిరూపించుటలోనే
 యానందవర్ధనుని మేధావిశేషము వ్యక్తపడు
 చున్నది. సహృదయుని హృదయము నాక
 ర్షించి కవి యుద్దేశించిన యానందము నత
 నిచే ననుభవించజేయు కావ్యగుణమునకే
 ధ్వని యని పేరు. ఇదియే కావ్యమునకు
 జీవము.

“ఉదయ సూర్యకిరణములు”

(జి. యల్. పుల్లవాలాచారి త్రివర్ణచిత్రము నుండి)

రామాయణకథా సంవిధానము

మల్లాది సూర్యనారాయణశాస్త్రి

ఇట్లు రాజవంశమునకు సంబంధించిన యీకథ బహుపురాతనమైనది. సరయూ తీరమందయోధ్యాపురరాజగు దశరథునింటఁ బుట్టినది. ఈకథ వాల్మీకినాటికిఁ బెద్దలవ్లుఁ గర్ణాకర్ణికగా వచ్చినదేకాని, అతనినాటిది కాదని బాలకాండ పంచమసర్గావతారికవల ను, వాల్మీకి యుపయోగించిన యితిహాసా ఖ్యాతశబ్దములవల్లను విదితమగుచున్నది. ఇది యితిహాసము. అనఁగాఁ బురావృత్తము. అయిన నిది సత్యమా, కల్పితమా యని శంక కలుగవచ్చును. కాని, సుశీలుఁడును, శూరాగ్రేసరుఁడును నగు నొక క్షత్రియుని కృత్యములను దెల్పుచున్న యిందలి మూల కథ మానవాతీతము కామిజేసి సత్యమని భరతఖండమున కస్థిగతమైన విశ్వాసమునకు విరుద్ధముగా నిది కల్పితమనఁదగినంత ప్రబల హేతు వేమియుఁ గనరాదు. వాల్మీకియు,

“ఇట్వోకూణా మిదం తేషాం

రాజ్ఞాం వంశే మహాత్మనామ్,

మహా దుత్పన్న మాఖ్యానం

రామాయణ మితి శ్రుతమ్.”

అనుచు నిది సత్యమైన పురావృత్తమనెడి విశ్వాసమునే పెల్లడించెను. ఇదిగాక, ఇట్వో కుల చరితములు ఋగ్వేదాదులందును, ఆవంశమువారి రాజధానియగు నయోధ్య యుత్తర దేశమందును బ్రత్యక్షము లగుచుండ

నవి కల్పితము లనఁజాలముగదా! అట్టియెడ రామచరితముమాత్రము కల్పితమనఁదగునా? ఇకనో, గ్రంథమందలి కొన్ని యద్భుత వర్ణన లట్టి సందేహమున కెడమిచ్చుచున్న వందురేని, వానిని సమర్థించుకొందముగాక.

శుద్ధసత్యప్రసన్న మయ్యుఁ బ్రచండ శౌర్యభాసురమైన శ్రీరాముని చరిత మపూర్వ మసాధారణ మతిపావనము నై యాదినుండి యుఁ బ్రాజ్ఞుల హృదయ మాకర్షించుచు వచ్చి వాల్మీకినాటికి మహామహిమాభిరామ మైన షరమేశ్వరచరితమై ప్రత్యక్షమైనది. కావుననే, అట్టి మహానాయకుఁ డవతార పురుషుఁడు కానోపునని భావించి, శ్రీమహా విష్ణువే శ్రీరాముడై దశరథునింట నవతరించె నని వాల్మీకి కథారంభము గావించెను. అది సముచితమే. ఏదోయొక ఘనకార్యము గావించిన మహాపురుషు లెల్ల నీశ్వరాంశసంభూతు లని కొనియాడఁబడియుండ, నకలనగ్గణ పుంజము సచ్చిదానందమూర్తియు నైన శ్రీరాముఁడు షరమేశ్వరావతారమని భావింపఁ బడుట కబ్బురమేమి?

అందుకే షరమేశ్వరానుగ్రహ శాస్త్రులైన ఋషుల జ్ఞాననేత్రములనుండి వేదము లావిర్భవించినట్లే వేదవేద్యుడైన షరమ పురుషుఁ డవతరించినంత వేదతుల్యమైన రామాయణము ప్రాచేతనమహర్షి నోట నావి ర్భవించెనని తత్వజ్ఞులు తలంచెరి. ఇదియును సంతటి మహానుభావుఁడుగూడ మానవ

సముచితమే. మహాప్రతిభకైన నందని యా
మహావతారపురుషుల యామానుషాతీత
కృత్యములేకదా, భగవంతుఁ డొకఁడున్నాఁ
డని యనుమానప్రమాణముచే సాధించిన
విషయమును బ్రత్యక్షప్రమాణముచే స్థిరపఱచి
చెడి యాస్తికుల కాధారములై యితీహాస
పురాణాదిరూపమున నీజగమెల్ల నాక్రమించి
నవి! లేదేని, ఆ స్థితిమత మేమై యుండునో!
ఇట్లు తొలుందొల్లఁ గథానాయకుఁ డీశ్వరా
వతారమని నిరూపింపఁబడినపిదప నొకఁ
గథలో భగవద్విలాసములుగా నహల్య
శాపవిమోచనాదులగు నద్భుతవిషయములు
కొన్ని వర్ణింపఁబడినవన్న సంగత మేమి!
కావునఁ గథానాయకమహామహిమచిహ్న
ములైన కొన్ని యద్భుతవర్ణన లున్నను,
ఇందలిమూలకథ కల్పితముగాక సత్యమేయని
విశ్వసింప నగును. ఇంక నాంతరవిషయ
మించుక—

పర్యవసానమునుబట్టి దుష్టనిగ్రహము
తోడి శిష్టపరిపాలనమే దీని ముఖ్యోద్దేశమని
తెలియవచ్చును గాని, కథాసంవిధానదృష్టి
తోఁ బరిశీలించినచోఁ గై కేయీవర మీకథకు
బీజ మనకతప్పదు. దాని కంగములుగా
నెన్నేని కారణము లుండుఁగాక, ఆవరమే
లేనిచో రామకథ నీతాకల్యాణముతో సమా
ప్తము కావలసినదే. కై కేయీపాత్రవృత్తము
చూచుట కిసుమంతయైనను, దాని గాఢ
మాత్రము కథ కంతకు నంటినది. హర్ష
విషాదములు సమానముగాఁ జూచు శ్రీరాము
స్వభావమునకు లోనుగాక తప్పక వనవా
సము చేసినన్నాళ్లు నెడనెడ సవతితల్లిమూల

ముగా సంభవించిన మనసులోని నొప్పు
వెలిపుచ్చక మానలేదనుటయే యిందుకు
నిదర్శనము.

సుఖ మున్నదో లేదో, దాని మాట
యటుండనీ! లోకములోఁ గలహమునకుఁ
గానీ, కష్టమునకుఁగానీ స్త్రీయే మూల
మనెడి సిద్ధాంతము నెలకొల్పుటకోయన,
రామమూర్ధాభిషేకమున మెల్లగాఁ గై కేయీ
పాత్రము రంగముఁజొచ్చి దేవాసురయుద్ధ
మున జయకీర్తి గడించిన దశరథుని
వంటి రాజాధిరాజునుగూడ నోరుమూయు
చినది; రాము నడవికిఁ బంపినది; కొనల్య
కడుపునఁ జిచ్చుపెట్టినది; వసిష్ఠ వామ
దేవాదిమహర్షుల నిశ్చేష్టులఁ గావించినది.
ఇంతయేల? ఆదిని రాజును మ్రొంగినది. అంత
మున రావణుని నిర్మూలము గావించినది.
దీని మహిమ యింతేనా? బంగారమువంటి
భరతుని బైరాగిని జేసినది. సీతారామలక్ష్మ
ణులను మెల్లమెల్లగా జనస్థానమునటకు
గెంటుకొనిపోయి, యక్కడఁ జేయూత
యిచ్చి పంచవటీఘట్టము లేవనెత్తి తాను
మఱుఁగున నుండి చూచినది. అది కిష్కింధ
మీఁదుగాఁ బై కెగఁ బ్రాఁకినది. అట్టియఘ
టనఘటనాచతురమైన యీవరముగాక కథా
బీజము మఱేదగునో చూడుఁడు. కై కేయీ
వరమే లేనిచో నయోధ్యాకాండమున
కాహార మేది? అరణ్యకాండమున కవలంబన
మెక్కడిది? కిష్కింధాకాండమునకుఁ గీర్తి
యెట్లు? సుందరకాండముసాగ నెక్కడ?
యుద్ధకాండఁద్రతి యేమి? ఆహా! ఆద్యమహా
కవితారాస్యని కథాసంవిధానవైచిత్రీ!

విశ్వసృష్టికి కావ్యసృష్టికి కొంత భేదము గలదని యెఱిగితిమి. సృష్టిలో నిరర్థకముగా దోచు సర్వము కావ్యమునందు సార్థకము చేయబడుచున్న దనియు తేలినది. ఇంతియకాక లోకమునకు కావ్యమునకు మఱియు వాసి కలదు.

లోకమున భూతము, వర్తమానము, భావి యని కాలము మూడవస్థలలో క్రమముగ నడచుచున్నది. భావిని భూతమురాదు. భూతమున వర్తమానము రాదు. కావ్యమునం దిట్లు కాదు. వర్తమాననిర్దేశముతో నారంభించి కావ్యము భూతముతో ముగియవచ్చును.

రావణజననాదికము రామాయణమునం దుత్తరకాండగూం దిట్లే చెప్పబడినది. రావణజననము, తద్దిగ్విజయయాత్రలు సర్వమును రామాదిజననమునకు పూర్వమే జరిగినవి. కాని కావ్యమునం దని తత్పరమున చెప్పబడినవి. లోకములోని యీకాలవ్యవస్థను కవి తారుమారుచేయుట ప్రయోజనాపేక్షతోడనే. ఉత్తర రామాయణమువల్ల రావణుడు మహాపురుషు డని స్పష్టమగుచున్నది. అతని మహాపురుషలక్షణములు పరితహృదయమున కెక్కినతరువాత సీతాపహరణ మొక నెరసుగామాత్రమే పొడ

కట్టును. రామరావణయుద్ధమునకు, రావణ నాశనమునకు మూలపీఠమగు సీతాపహరణమునకు ప్రాధాన్యము పోయినచో రామాయణకథాబంధమునందు నివిడక్కము కొరవడును. రావణనాశనమునకు కవి తగిన యుపసత్తి చూపలేదు. కనుకనే పూర్వకాండలో సీతాపహరణము క్షుద్రతనృ మనిపించు నుత్తమలక్షణము లేవియు రావణున కాహోపింపబడలేదు. పరితకు రావణుడు హంతవృత్తి డనియే బుద్ధి. కాని రావణుడు లోకుల దృష్టిలో నిట్లు నీచుడైపోవుట కవికి సమ్మతము కాదు. ఏలన అతడు స్వతః మహాపురుషుడు. ఈలక్షణమును కవి దానగోరలేదు. అందుకే ఉత్తరకాండ యవసగమైనది.

ఈవిధముగా లోకమునకు, కావ్యమునకు కాలవ్యవస్థలో గొంతభేదము గలదు. తెలుగుకవులలో పింగళి సూరనార్యుని కళాపూర్ణోదయ మిట్టిది. లోకమునం దెన్ని చరిత్రలు జరుగుచుండుటలేదు? పరితకు వాని యెడ ఉత్కంఠ లేదు. కాని కావ్యమునందలి ఈకథాకాటల్యము పరిత కుత్కంఠమెంచును.

ఇట్టి కాలవ్యవస్థాభేదము కాక లోకవృత్తమునకు కావ్యవృత్తమునకు మఱియొక

విధముగా భేదము గలదు. ఇది పాత్రసంబంధి. కర్ణుడు భారతమునం దొకవిధముగా చిత్రింపబడినాడు. భారతమునం దర్జునునకు ప్రతివీరుడు కర్ణుడు. ప్రతియోగముచేత నాయకగుణములను ప్రకాశింపజేయుటకై ప్రతినాయకుని కళంకమునకు తళుకు పూయుట కవి లోకమర్యాద. యథార్థముగ భారతగాథలోకమున ప్రవర్తితమైనప్పుడు కర్ణుడు మహాపురుషుడే కావలయును. భారతమునం దాతని దుర్గుణములకే ప్రాధాన్యము. లోకమునందు ప్రతివ్యక్తియొక్క వృత్తమును ప్రతి యితర వ్యక్తియొక్క వృత్తమునకు తగుల్పజేయుచును. కనుక ఒక వ్యక్తియొక్క చర్యలకు ఇదమిథమని కారణము నిరూపింపజాలము. కావ్యమునందు వ్యక్తుల సంఖ్య పరిమిత మగుచుండును గనుక ఒక వ్యక్తియొక్క చర్యలకు మూలకారణములు కొంతవఱకు నిరూపించవచ్చును.

కర్ణుడే నాయకుడైన యొక కావ్యమునందు అతని యనుదాత్తగుణములు తిరస్కృతములై యుదాత్తగుణములే భాస్విగలవు. ఆ కావ్యమునందు వర్తించు ఇతర పాత్రల వృత్తములును తదనుగుణముగా నుండును. అసగా మంచిచెడ్డలు ప్రతియోగరూఢములేకాని వ్యక్తికి కేవల నిసర్గములుగావని యొకవిధముగా చెప్పవచ్చును.

భారతము అతివిస్తృతమైన ఇతివృత్తము. అందు కర్ణుని లోకములు వివిధములు.

ములు. భారతమునుండి పృథక్కరించి కర్ణుని చరిత్ర వ్రాయుచో నాతనిలోకములు చాల నట్లు మఱుగుపడి మహాత్ముమాత్రమే ప్రకాశించును. కర్ణుని చరిత్రలో ఇది యొక చిత్రము. చిన్నతనమునందే నేను కర్ణచరిత్ర నాటకము చేసితిని. అందు కర్ణునకు విశ్వరూప సందర్శనము చేయించితిని. కర్ణుడు దాని కర్ణుడని నాకు తోచినది. నానాటకము చదివినప్పుడు మీకును తోచగలదు.

“ఆ, శారతుడౌ సుయోధనుఁ

శంబున కర్ణుని ద్రుంచు శ్రీమనోహరు నధర్మరూఢక మ

హృత్తరధర్మము నాశ్రయించెడన్.”

భారతములోని కర్ణవృత్తమునకు పరిష్కృతీయగు నానాటకమునందు ఇది బీజము. లోకవృత్తమునందు ధర్మలోపము తటస్థించుచున్నప్పుడు కవి దానిని చేపట్టి యీ ధర్మసమన్వయము చేయును. లోకమున కిది విరుద్ధము కావచ్చును. కాని యిదియే సత్యము. కవి సత్యవాదికాని కేవలము యథార్థవాది కాడు.

Poetry aims at the reality of an internal probability.” అని Aristotle పండితుడు.

ఇతరపాత్రల ప్రభావమువల్ల కర్ణుని చరిత్ర యొకవిధముగా పరిణమించినను అనలు దానిపరిణామము భారతమున సత్యసమ్మతముగా నిరూపింపబడలేదు. కవి దానిని చేపట్టి సత్యసమ్మతముగ నిరూపించును. నా

నాటకమునందు నిరూపింపబడిన కర్ణవృత్తపరిణామమునకు అనుకూలములగు శక్తులు అంతర్వాహినిగా భారతమునందే కలవు. కాని ఆ శక్తులకు తగిన అవకాశములు భారతమున లేవని చెప్పవలయును.

జన్మాంతరక్రమమున నొకవ్యక్తి పరిణమించునని కర్మయోగవాదము. ఈసత్యము కావ్యమునందు నిర్వహింపబడును. ఈజన్మమునందలి యొక వ్యక్తి యితీవృత్తమును చేపట్టి కవి దాని యుత్తరజన్మమును కావ్యమున నిరూపించును.

“Poetic truth is fidelity to what may be, not to what is” అని Hudson మహాశయుడు.

ఇట్లు కవిచేయు సృష్టి లోకమునకు ప్రతిబింబముగాను, అనుసరణముగాను, లేదా ప్రతికూలముగాను ఉండవచ్చును.

“Imitation is the test of poetry” అని Aristotle పండితుడు. ఇచ్చట Imitation అనగా అనుకరణము అని చెప్పరాదు. గ్రీకు భాషలో Mimesis అను పదమును అరిష్టాటిలు వాడినాడు. దాని కాంగ్లానువాదము Imitation, అనగా అనుకరణము అని స్పష్టము. కాని గ్రీకులో Mimes అనగా ‘నటుడు’ అని యర్థము. నటుడు చేయు పని అభినయము. Mimesis అనగా అభినయమని చెప్పకొందము. “అవస్థానుకృతి ర్నాట్యమ్” అని భారతమహాముని చెప్పినను

నాట్యము కేవల మనుకరణ మనరాదు. అభినయము లోకము ననుసరించి యుండవచ్చును. లేదా దానికి మెఱుగుపెట్టు సృష్టి కావచ్చును. పురాణకాలమునాటి రామాదుల పాత్రల ప్రదర్శించు నటుడు లోకము ననుసరించుచున్నాడని చెప్పజాలముగదా! భావనాబలముచే నటుడు సృష్టించినవే రామాదుల పాత్రలు. కనుక Mimesis అనగా అనుకరణమని Aristotle భావమని చెప్పజాలము. కవిత్వము Creative, అనగా సృజనశక్తి గల కళ యని ప్రసిద్ధము. ఈ సృష్టి ప్రకృతి ననుసరించికావచ్చును; లేదా ప్రకృతిపరమార్థమును ప్రదర్శించు స్వతంత్ర సృష్టి కావచ్చును.

“We are God's Poem” అని యొక నుడుగు. అనగా మనము భగవంతుని కవిత్వము. సృష్టి భగవంతుని కావ్యమని దీని భావము. కనుక Poet అనుపదము సైతము సృష్టి నే సూచించుచున్నది. ఆర్యులు సైతము ‘కవిబ్రహ్మ’ యనుటలో కవి సృష్టికర్త యనియే కొనియాడిరి. ఈకవిసృష్టి స్వతంత్రమేకాని అనుకరణము కాదు.

“No one merits the name of a creator except God and the Poet.”
—Shelly.

అనగా భగవంతు డెట్టి సృష్టికర్తయూ కవియు నట్టి సృష్టికర్తయే. Plato మహాశయుడు భగవంతుని సృష్టికర్తృత్వమును, తన్మూలమున కవిసృష్టికర్తృత్వమును న్యూనపఱచినాడు.

“Nature is the imperfect expression of the idea.” —Plato.

గుర్తించుకొన లేదు. యథార్థముగా Plato
మంచికవి.

భగవంతుని సంకల్పమునకు అసమగ్ర
మగు రూపమే సృష్టి. ఈసృష్టికి అసమగ్ర
మగు అనుకరణము కావ్యము. కాని స్టేట్‌లో
కవులకు పెద్దవిరోధి. కవిత్వమునకు శత్రువు.
కాని తాను స్వయము మహాకవి యగుట

భగవంతుని సృష్టివంటి దే కవిసృష్టియు.
 “The poet creates another Nature
 and other fortunes as if he were
 another God’ అని Scaliger పండితుడు.
 కావ్యసృష్టి జగత్సృష్టికి భిన్నము, పోషక
 మును అగుచున్నది.

బిరుదు లార్జించుట కొక మంచిమార్గము

అవునో నా కవిత్వా
నికే బిరుదిస్తారా?

సభాధిపతిని ముందే
వారిని తెస్తాను

దీమిట్! నాకు
తెలుసువు

నాకివివ్యాసకే
జరుదిస్తారు
సభకుమారు
పెద్దగా

నాకు పిరుబడివేదు
నారైనా అంగీ
చేయరా

ఉప్పులు వాయిస్తే
నలుగురూ వస్తా
రుకే

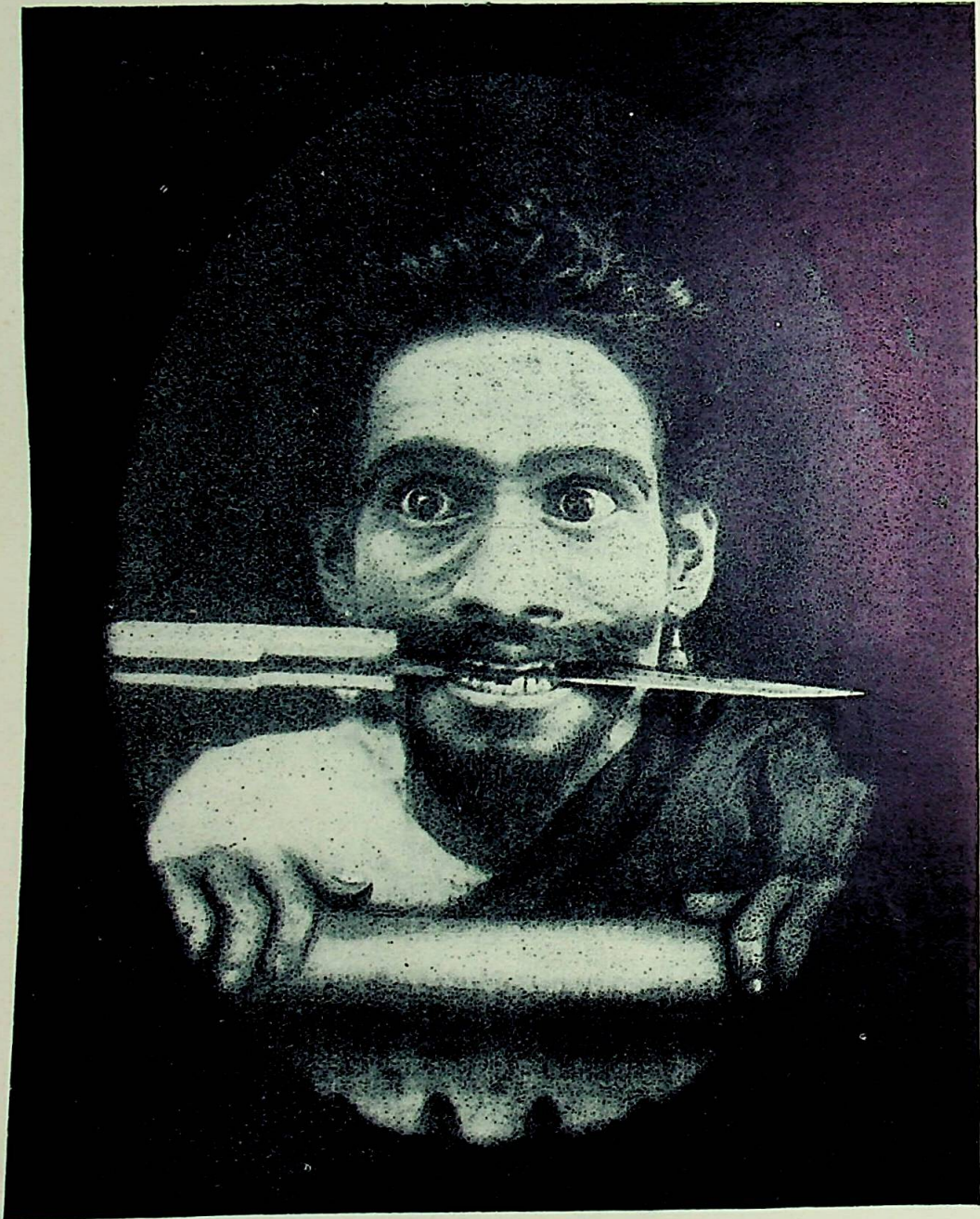
ಎಮಡಿ ಚೆತ್ತು?

విప్రుల విప్లు మహా శివారాధన
మా కవివర

ఉత్తర రామాయ.

౧. పేదరికము

౨. నరహంతకుడు

భామినీవిలాసము

(అనువాదకులు) వైద్యరాజు, డా. డం. సు. అవధాని, యల్. సి. పి. యన్

౧. అన్యోక్త్యల్లాసము

మూ ధుర్యో శరమసీమా సారస్వతజలధిమథనసంభూతా

పిబతా మనల్పసుఖిదా వసుధాయాం మమ సుధాకవితా.

పారంబు శరము రుచులకు - సారస్వతజలధిమథనసంభూతంబు
ధారుణి ద్రావినవారి క-పారముదం బొసంగు నాకవన మమృతంబై.

దిగంతే శ్రూయంతే మదమలినగండాః కరటినః

కరిణ్యః కారుణ్యాస్తద మసమశీలాః ఖలు మృగాః,

ఇదాసీం లోకేఽస్మి న్ననుషమశిఖానాం పున రయం

సఖానాం పాండిత్యం ప్రకటయతు కస్మిన్ మృగవతిః.

మదమాలిన్యకపోల శోభితములౌ మాతంగముల్ దిక్కులం

దుః దుఃదిగ్రాలు నటంచు విందుము కరేణుల్ జాలికి జాలు సా

మృదశక్ జెందవు లేల్లికెందు నిలఁ బ్రఖ్యాతి మృగేంద్రుండు కూ

ర్పఁదగు దీక్షితనఖానిస్తుల మహత్పాండిత్య సంపత్తికి.

పురా సరసి మానసే వికచసారసాలిస్థలత్

పరాగసురభీకృతే సఽది యస్య యాతం నయః,

సఽల్పలజలేఽధునా మిశ్రదనేకభేకాకులే

మరాళకులనాయకః కథయ రే కథం వర్తతామ్.

మును పామానససారసాకరమునన్ పుల్లారవిందంబులం

దునఁ బుష్పిల్లను గమ్మనౌ జలములందున్ బ్రాయ మెవ్వనికి

జనె నాయంచలఁడెందు నేఁ డెటుల నుండవచ్చు నీఽల్పలం

బున నీట బలుకప్ప లొక్కటను గుంపుల్ గట్టి ఘోషింపుచో.

అయి దళదరవిందస్యందమానం మరందం

తవ కిమపి లిహంతో మంజు గుంజుతు భృంగాః,

దిశిదిశి నిరపేక్ష స్తావకీనం వివృణ్వత్
 పరిమళ మయ మన్యో బాంధవో గంధవాహః.

నీవికసించురేకులను నిఃస్రుతమాసటువంటి తేనెలక
 ద్రావిన భృంగరాజి మధురంబుగఁ బల్కు టదేమి వింత, యా,
 నీవలపుల్ వహించి కడు నిఃస్పృహతక దెసలెల్లఁ జల్లు నా
 కేవల మిత్రుఁడౌ పవను కృత్య మనన్యము పుండరీకమా.

తావ త్కోకిలవిరసాన్ యాపయ దివసాన్ వనాంతరే నివసన్,
 యావ నిద్రళదళిమాలః కోఽపి రసాల స్సముల్లసతి.

చాలుగట్టిన నీలభృంగాభిలీల - జాలగాఁ దాల్చు నొక్క రసాల మలరు
 దనుకఁ గోకిల మావనాంతరమునందు - విరసమైనట్టి దివసముల్ జరుపు మెల్లగా.

అయి మలయజమహిమాయం కన్య గిరా మస్తు విషయస్తే,
 ఉద్గిరతో య ద్గరలం ఫణినః పుష్టాసి పరిమలోద్ధారైః.

మలయజమా నీమహిమము - నలవియె పొగడంగ నెవనికైనను, వినముక
 వెలిగ్రక్కెడు ఫణులక బరిమలపవనోద్ధారములను మనిచెద వారా.

పత్రఫలపుష్పలక్ష్మ్యై కదా శృద్ధృప్తం వృతంచ ఖలు శూక్తైః,
 ఉపసర్పేమ భవంతం బర్బర వద కన్య లోభేన.

తుమ్మా, నీకడ నేమి ఫలమ్మా పుష్పమ్మ యాకులా కంటకముల్
 గ్రమ్మిన నీకడ కేమే మిమ్మంచును జేరువారిమే పేరాసక.

ఆరామాధిపతి ర్వివేకవికలో నూనం రసా నీరసా
 వాత్యాభిః పరుషీకృతా దశ దిశ శృండాతపో దుస్సహః,
 ఏవం ధన్వని చంపకన్య సకలే సంహారహేతావపి
 త్వం సింహ న్నమృతేన తోయద కుతో ప్యావిష్కృతో వేధసా.

సుడిగాలిక బిరుసెక్కె దిక్కులు పదిక, శుష్కించె లోకంబు, ప్రా
 జ్ఞుఁడు గాఁడుక వనపాలకుం డినుడనక దుర్వారుఁడై మండు, నె
 ద్దడినేలక సకలంబుఁ జంపుటకునై తార్కొన్న సంపంగి కె
 క్కడ దెచ్చెక విధి నిన్నుఁ దోయదమ, చిల్కక బై సుధాసారముక.

న యత్ర స్థేమానం దధు రతిభయభ్రాంతనయనాః
గలద్దానోదేకభ్రమదళికదంబాః కరటినః,
లుతక్ ముక్తాభారే భవతి పరలోకం గతవతో
హరే రద్య ద్వారే శివశివ శివానాం కలకలః.

భ్రమరంబుల్ గుములై కపోలములఁ బర్వ దానదర్శిధనా
గములు గన్నులు భీతిభ్రాంతమయి చక్క నిల్వలే వెందు, ము
త్యములు బ్రోవయి దొడ్లు నెందునట దేహంతంబు ప్రాప్తింప సిం
గము తద్వారము నక్కటా యిటుల నక్కల్ గూయఁగా నాయెఁగా.

దనదహన జటాలజ్వాలజాలాహతానాం
పరిగళితలతానాం మ్లయతాం భూరుహాణామ్,
అయి జలధర, శైలశ్రేణిశృంగేషు తోయం
వితరసి బహు కోఽయం శ్రీమద స్తావకీనః.

క్రమ్ముచు మంట నలైసలు గాల్చు దవాగ్ని యరణ్యమందు వృ
క్షములఁ దీగెల్ బాదలఁ జాలగ వాడ్చుచునుండ శైలశృంగ
గమ్ములమీఁద నెక్కి వడిగా నటనే బహువారిధారలఁ
జమ్మెదు తోయదంబ యిటు శ్రీమద మేమది నీకుఁ జెప్పమా.

శ్రుణ్వ పురః పరుషగర్జిత మస్య హంత
రే పాంథ విహ్వలమనా నమనాగసి స్యాః,
విశ్వార్థి వారణసమర్చిత జీవనోఽయం
నాకర్ణితః కిమునభే భవ తాంబువాహః.

పరుషముగాఁగ గర్జనము పాంథ వినంబడ మ్రొల నేల కా
తరత యొకించుకేనిగొనఁ దాపము లోకులకెల్లఁ బాపసు
స్థిరమగు దీక్షఁబూని తనజీవన మప్పని కొప్పగించునే
ర్పరి యగు వారివాహుని ప్రభావము మున్వినలేదె మిత్రుఁడా.

పరోపసర్పణాంత చింతానలశిఖాశతైః,
అచుంబితాంతఃకరణాః సాధు జీవంతి పాదపాః.

పరుల నుపసర్పణమునేయు పని ననంత-చింతలను ఘోరదావాగ్ని శిఖలలోన
నెందు నించుక కందని డెందములను-బాదపంబులు చల్లగాఁ బ్రదుకుఁ జూపె.

౨. శృంగారోల్లాసము

నమనాగపి రాహురోషశంకా నకలంకానుగమో నపాండుభావః,
ఉపచీయతపవ కాపి శోభా పరితో భామిని తే ముఖస్య నిత్యమ్.

రాహురోషశంక రవ్యంతయును లేమి - లేమిపాండిమంబు లేమిమచ్చ
నిత్య హార భామినీ నీదు మోమున - వింతకాంతి యొందు వృద్ధిజెందు.

నితరాం పరుషా సరోజమాలా నమృణాలాని విచారపేశలాని,
యది కోమలతా తవాంగకానా మథ కానామ కథాపి పల్ల వానామ్.

కమలమాలయు మిక్కిలి కఠినహాను - దలఁపఁగారాదుగా బిసత్తుపులను,
గోమలత నీదు సంగముల్ కొమరుమిగుల-చిగురుటాకుల ముచ్చట చెప్పనేల?
ముద్దైవ మంతుం పరికల్ప్య గంతుః మృత్యువైవ రోషా దుఃఖజల్పతో మే,
ఉద్రాగ్ర చంచన్నయనా నతాంగీ గిరం నకాం కా మురరీకరోతి.

లేనితప్పును బైమోపిలేని కోప-మూని, పెక్కాడిపోవంగనున్న నన్ను [చె.
నానమితగాత్ర యకట పూర్ణాశ్రనేత్ర-యగుచు నెన్నెన్నో చెప్పుచు ననునయిం
ఆళిషు కేళీరథనేన బాలా ముహుర్ముహు ర్తా ముపలాపయంతీ,
ఆరా దుపాకర్ణ్య గిరం మదీయాం సౌదామినీయాం సుషమా మయాసీత్.

బాల సయ్యాటచెలుల సంబరమునుండి - నాదుముచ్చటలను బ్రొద్దునడుపుచుండి
దవుల నామాట చెవినింత దదిలినంత - మెఱుపుతీగెవిధంబున మెఱసెనదిర.

గురుభిః పరివేల్లి తాపి గండస్థలకంఠాయనచారుకైతవేన,
దరదర్శిత హేమబాహునాళా మయి బాలా నయనాంచలం చకార.

గురుజనులమధ్యనుండియుఁ గువలయాక్షి-గండకంఠాయనము నేయుకరణి హేమ
బాహునాళం బాకించుకఁ బైకి దోఁప - చారువైఖరి నను గనుపైగఁజేసె.

భుజపంజరే గృహీతా నవపరిణీతవరేణ రహసి వధూః,
తత్తాలజాలపతితా బాలకురంగీవ వేపతే నితరామ్.

అదిర పెండ్లింటఁ గేళికాసదనమందు - వరభజాంతర పంజరాంతరసులగ్న
బాల తత్కాలమున వ్యాధజాలపతిత - బాలహరిణంబుపోలికఁ జాల వెదుకు.

యావనోద్గమనితాంతశంకితాః శీలశౌర్యబలకాంతిలోభితాః,
సంకుచంతి వికసంతి రాఘవే జానకీనయననీరజ్జ్రియః.

జవ్వనపు గరువంబున జంకిజంకి - కాంతిబలశీలశౌర్యముల్ గాంక్షఁజేసి
సంకుచించును వికసించు జనకపుత్రి - నయనసారసములు రఘునాథునందు.

విధాయ సా మద్వదనానుకూలం కపోలమూలం హృదయే శయానా,
తస్మి తదానీ మతులాం బలారేః సామ్రాజ్యలక్ష్మీ మధరీచకార.

తనదు కపోలమూలమును దన్వి మదీయముఖానుకూల హా
సనుపునఁ జెట్టి నాహృదయమందు ముదంబునఁ బండుకున్నహా
యినఁ దలపోయ నామది సురేంద్రుని భోగములెల్ల దాని కెం
దును దులఁదూగఁజాలవని నొక్కవచించిన నిక్కమే యగున్.

అకరుణమృషాసింధో విముంచ మమాంచలం
తవ పరిచితఃస్నేహ స్సమ్య జ్ఞయే త్యభిధాయినీమ్,
అవిరళగళద్బాష్పాం తస్మిం నిర స్తవిభూషణాం
క ఇహ భవతీం భద్రే నిద్రే వినా వినివేదయేత్.

నీనెయ్యం బాకవితె, కల్లలకు మున్నీ రౌదు కష్టాత్మ పో
నీనాచెగును వీడుమా యనుచుఁగన్నీ రాఁగకే కార నె
మ్మేనకా భూషలు జారఁ దస్వియగు నమ్మినాక్షి సాక్షాత్తుగా
నోనిద్రా గుణభద్ర యెవ్వఁ డిటు నా కొప్పించు నిన్నుకవినా.

హృదయే కృతజైవలానుషంగీ ముహు రంగాని యత స్తతః క్షీణంతి,
ప్రియనామపరే ముఖే సఖీనా మతిదీనా మియ మాదధాతి దృష్టిమ్.

జైవలావృత హాచువక్షంబుదనర - నంగములు బారిగట్టుకొం చట్టునిట్టు
తనదు ప్రియునామము జపించు, తనదుచెలుల-యాననముదీనదీనయై చాన చూచు.

నయనాంచలావమర్శం నయా కదాచి త్పురా ననేహే,
అలింగితాపి జోషం తస్థా సాగంతుకేన దయితేన.

కన్నుపైగ సోకఁగా పైఁజనోపదు-మున్నదెన్నఁ డట్టికన్నె నేటి
కూరి కేగఁబోవుచున్నట్టి దయితుని-కొఁగిలింతలోనె కఱగిపోయె.

వదనారవిందసారభలోభా దిందీవరేషు నివతత్పు
మ య్యధరాధిని సుదృశో దృశో జయం త్యతిరుషా పరుషాః.

వదధనసారసారభవాంఛఁజేసి-తుమ్మెదల గుంపు పైఁబడి దొమ్మిచేయ
నర మేనర్థిఁ సగోర మృగాక్షికనులు-గెంపు కడుదాల్చియును జాల సొంపునింపు.

[పాత్రలు

౧. సుబ్బావధాని
౨. కృష్ణరావు—అతనికొడుకు
౩. శేషగిరి—కృష్ణరావుమిత్రుడు
౪. రాఘవాచార్యులు
౫. సుభద్ర—రాఘవాచార్యులుగారి మాతలు

ఒకటవ రంగము

[సుబ్బావధానియిల్లు. అరుగుమీద ఒకమూలగా పడకుక్కిలో కృష్ణరావు కూర్చోనివుంటాడు. అరుగు అంచున వాకిలికి చేరుకగా పీటమీద కూర్చోని సుబ్బావధాని విస్తళ్లు కుడుకున్నాడు.]

సుబ్బా—“వేదాహ మేతం పురుషం మహాత్తమ్, ఆదిత్యవర్ణం తమసస్తు పారే, సర్వాణి రూపాణి...” వీటిదుంపతెగ, ఈకుక్కిపిల్లలు పురమారుస్తున్నవి. ఏమిరా, కుంభా, వీటి నన్నిటినీ పెంచకపోలేనా? “...రూపాణి విచిత్ర్య ధీరః, నామాని కృత్యాభివదన్” ఇదిగో, ఏమే! ఆయానకట్టబద్దలు రెం డిట్లా పడవెమ్ “.....వదక్ యదాస్తే, ధాతా.....”

(ఒకయాయవారపు బ్రాహ్మడు వస్తాడు.)

బ్రాహ్మ—శ్రీరామచంద్రపరబ్రహ్మణే నమః. ఇన్వాళా, దశమీసోమవారమండీ, రెండురూములకు వర్జం.....

సుబ్బా—ఇదిగో, యేమే! !

(లోపల) ఏమండీ? మడిలోవున్నాను

చేయి పూరుకోలేదు, పొండుయ్యా యెవరోను.

సుబ్బా—ఛా, నోరుమూసుకో — ఉండుండి స్వామీ! (లోపలికి పోయి సోలతో బియ్యము తెచ్చి వేస్తాడు.)

౬. సుబ్బాడు

౭. నారన్న—సుబ్బానికొడుకు

౮. జానకమ్మ—సుబ్బావధానిభార్య

౯. యాయవారపు బ్రాహ్మడు

ఇద్దరుకొడీలు]

బ్రాహ్మ—కృష్ణారావు మున్ను. (వెళ్లిపోతాడు.)

కృష్ణ—ఇదేమిటి, నాన్నా! మొన్న మనింట్లో శ్రాద్ధానికిగూడా యీనే వచ్చాడే?

సుబ్బా—అవును. ఆది వృత్తి. బ్రాహ్మలకు భిక్షపాత్రే వేదవిహితమైన వృత్తి.

కృ—వేదవిహితం! ఇంట్లో జరిగే కర్మల కన్నిటికీ యీనే వెళ్తాడు, సంభావనాలకు వెళ్తాడు, శవచా.. నానికి వెళ్తాడు, శ్రాద్ధాలకు వెళ్తాడు. ఆయితే యెంతసంపాదించివుండాలి! చేతికొచ్చినదల్లా తీసి కెళుకూ వుంటాడే— బియ్యం, ఉప్పు, ఆకులు, వక్కలు, విస్తళ్లు, అప్పుడప్పుడు చెంబులు—ఇదంతా యేమవుతుంది? ఇంకా బిచ్చమా యాయనకు? ఇటు వంటివెన్నోనా బిచ్చానికి రావాలింది?

సుబ్బా—ఛా! నెగనా—ఉరుకో: నీ కేం తెలుసనీ?

కృష్ణ—అవును నాన్నా, నా కేం తెలేదు ‘వేద విహితం’. కానీ, యిటువంటివాళ్లు బిచ్చానికి రావటం అనవసరమనిమాత్రం తుట్టంగా తెలుసు.

సుబ్బా—నెగవ మాలమాదిగకుంకలకు పెట్టే కంటేప్రాద్దున్నే యిటువంటి పుణ్యబ్రాహ్మలకు పెట్టా మంటే స్వర్గానికి పోతాం. నీ కెందుకురా దుబ్బడి? నీ కామాత్రంశక్తి లేదుగా, ముండలాగా పూచున్నావు బోడిచదువులు చదివి!

కృష్ణ—ఎన్నాళ్లుచదివినా, మా కీవృత్తిమాత్రం నేర్పలా వాళ్లు. వేదాలన్నా నేర్చుకోలా యీవృత్తి రావడానికి! నా కిండుకే ఆశ్చర్యం వేస్తుంది. ఈ బ్రాహ్మణికి పాతికకరాల మాణిక్యంలాంటి మాన్య మేమిటి, యింట్లో పిల్లల కందరికీ యెగాదిగా గంపెడు గంపెడుసామేమిటి, ఈయ నిట్లా అడుక్కుతింటూ కుంటిగ్రుడ్డివాళ్ల నోళ్లలో దుమ్ముగొట్టడ మేమిటి?— అయితే, నాన్నా! కడుపుమాడుతున్నవా డెవడన్నా వస్తే కట్టిపట్టుకు లేస్తావే, మఱి యీనగార్ని 'స్వామి' అని గౌరవించి...

సుబ్బా—ను వి్వంక అరవ్యాక!—చేతావతా గాని చెడవ్వీ...

(నారన్న వస్తాడు. పన్నెండేళ్లు. ప్రక్కయెము కలు కనబడుతుంటుంది. నడుము కొక చీలికలైన పాత గుడ్డమాత్రం వుంటుంది. చేతిలో ఒకమాకుడు.)

నారన్న—(కుడికాలు మెల్లగా నేలమీద తడుతూ)

నా ముద్దా కిష్టయ్యా, నా సిన్నీ కిష్టయ్యా,

భామలతో నీవు, పారిపోవాకయ్యా, నా.....

(కృష్ణ రావు వాడి పాట చెవులు రిక్కి బెట్టుకొని వింటూవుంటాడు. సుబ్బావధాని వాడివంక గ్రుడ్లజీమి చూస్తాడు.)

నార—(కొంచెము హీనస్వరంతో)

యెన్నాముద్దలు మింగి, యెక్కిరించావంట,
గోపెమ్మ నిను జూసి, కొట్టవస్తుండాది...

నాతండ్రీకిష్టయ్యా, నా సిన్నీ కిష్టయ్యా.....
(లమానుసారంగా శరీరమంతా వూపుతుంటాడు.)

సుబ్బా—పోరా, పో—ఎటూ గానివేళ—మల్లీ
వొచ్చావా? గాడిదా, నాలుగురోజులకింద నుపు రాలా?

నార—లేదండీ సామీ, మాఅయ్యకు తేలుగుట్టి
యేడుస్తావుండాడు.

కృష్ణ—(జంకుతూ) అయితే, నాన్నా! ఆ బ్రా
హ్మడు ప్రతిరోజూ వస్తుంటాడు, ప్రతిరోజూ పెడు
తుంటావు.....

సుబ్బా—ఓరినీ—బ్రాహ్మడు చదువుకున్నవా
డూ, కాస్తుర్లవాడూ,— ఆయన్నంటే పురుగుబడి
పోతావు... నాకు వొళ్లుమండుతుంది— నువ్వుగూడా
యిట్లాగే అడుక్కుతింటాపోతావు.

కృష్ణ—అంత అదృష్టమా?

సుబ్బా—(చివాలనలేచి, కొడుకుమీద మాకు
తూ) పో! నువ్వుగూడా వాడినెంబడి పో—ఆమాదిగ
వాళ్లల్లో కలు! వాడి బొచ్చె మోసుకు బతుకు! పో—
నాకు బరువన్నా వదులుతుంది; అసలే మాలచదువు
చదివావు—

కృష్ణ—ఎవరు చదువుతా నన్నాకు? నేను
స్కూలుఫ్రెనల్తో చాలిస్తానంటే, చదువూ చదువూ
అని నువ్వే మెడబట్టి గంటావు—ఊపిరితీశావు.

సుబ్బా—ముండవై కూచున్నావుగా— ఇంత
చదివించినందుకు రెండువేలన్నా పళ్లెంల పోస్తారుగా
అని నే నాశపడితే, దొర్లాన్యడా, నిష్టదరిగ్రుడా—
నాకు వొళ్లుమండుతుంది—'నేను కట్నము తీసు
కొను, నేను పెళ్ల చేసుకోను'—నీసిండాకూడు చేసు
కోవు!—అని నిట్టనీలుతుతావా? చావు, చండా
లుడా! నాకడుపున చెడబుట్టావు నీవు.

నార—(కొంచెం బిగ్గరగా)

రాకాసు లెన్నెన్నో, నీకేసి వొస్తాయి,
యీపూడి పెట్టిస్తా, యేడవుకురా తండ్రీ—

సుబ్బా—(ఘుపట పండ్లుగొలుకుతూ,) నీడిశావు
లేవోయ్! అవతలికి చావు!

కృష్ణ—వాడినెంట పోవటం నిజంగా అదృష్టమే!
వాడి భక్తిపారవశ్యం చూడు! వాడు డేవుడు.

సుబ్బా—ను వ్యోక దయ్యనివి—పామ్మంటే పోవేమిరా? నీకేమన్నా తన్నులు తగలాలా? మాదిగ ముండాకొడకా!

(లోపల) ఉండండి, ఉండండి.

(మడిగట్టుకొనివున్న జానకమ్మ గడపవద్దకు వస్తుంది.)

జాన—ఇరుగో, అబ్బాయి, అబ్బాయి, అరేయ్! ఆగిన్నెలో చదైన్నం వుందిగాని, తీసుకొచ్చి వెయ్యరా వూరికే పారెయటం యెందుకూ—

కృష్ణ—(మహాచదువుతున్నట్టు నటిస్తూ) ఘోవే, నువ్వేసుకోవద్దా, నేను చదువుకోవాలి.

సుబ్బా—ఆయ నిప్పుడు చెప్పినమాట వినే టున్నాడా?

జాన—నాయన, నాయన—నేను మడిగట్టు కున్నారా, తాకగూడదు—ఉండరా, వేస్తాము— ఇరుగో, ఒకసారి లేచిరా లేచా?

నార—వెయ్యండి, అమ్మగోరూ—మా అయ్య అలవటిస్తున్నాడు.

కృష్ణ—నువ్వు తాకనేగూడనిది అత నెట్లా తింటాడేమిటి? రాత్రికి అన్నమా?

సుబ్బా—కాదు, ఇప్పుడిప్పుడు వండి వడ్డించు!

కృష్ణ—దానిమీద మూతకూడా లేదు.

జాన—అబ్బా, పొద్దునే తీశారా పల్లెం, చెంబులుతో మేటప్పుడు—ఏదోఒకటి పడేద్దూ మధాకవళానికి—కుక్కలకు పారేస్తే యేమొస్తుంది.

కృష్ణ—వీడికేస్తే యేమొస్తుంది?—పాపం! మహా పాతకం! పాచిపోయిన ఆపాడుకూడు విషం! ఎలుకలు ఎంగిలిచేసివుంటయ్. అది నాళ్లకు పెడితే వాళ్లు తిని చస్తారు! మానవహత్య చేసిన మహాపాతకం నీకు చుట్టుకుంటుంది; నువ్వు రోజూ తులిశమ్మకు చేసే పూజాఫలమంతా బూడిదైపోతుంది; నువ్వు నరకంలో

పడతావు—కాసినిబియ్యం వెయ్యరామా, పొద్దున బ్రాహ్మడికిలాగానూ?

సుబ్బా—తెలివి, తెలివి, తెలివి! అఖండమైన తెలివి వెలిగిపోతున్నది అయ్యనారికి!—(చివలున లేచి, నారన్నతో) గాడివకొడకా! పోతానా, పోవా? చిందులదొక్కుతున్నావు వొట్లుబలిసి! డొక్క బద్దలు చేస్తాను (అని కట్టికోసం వెతుకుతున్నాడు.)

నార—(భయపడుతూ,) అమ్మగారూ, అమ్మగారూ—ఏదోఒకటి వెయ్యండి, పోతాను—దిక్కులేని పచ్చినండీ అమ్మా—

కృష్ణ—అమ్మా! ఒక సోలెడ బియ్యము తెచ్చి వెయ్యనా?

సుబ్బా—నువ్వు సంపాదించినప్పుడు వెయ్యి. నాయింటో ను న్యమగు పెట్టడానికి వీలులేదు.

కృష్ణ—నే నాపాడుకూడు వెయ్యనే—నాడ్చి పామ్మను.

జాన—మఱీ, రోజుకు రోజుకు—బాగానే వుంది, తండ్రికొడుకునూ—అయిందానికీ కానిదానికీ (ప్రక్కగా గోడవద్దకు పోయి,) అమ్మాయి, సుభద్రా, యిట్లా రామ్మా ఒకసారి.

(అవతల) ఓ, ఎచ్చె, వచ్చె— తలుపుచేసి వస్తున్నాను.

(సుభద్ర వస్తుంది. తలవెంట్రుకలు విరబోస వున్నవి. చేతిలో ఆంధ్రపత్రిక వున్నది. నారన్నను తొలగమనకుండానే ప్రక్కగా తొలిగివస్తుంది.)

సుభ—నీమిటండీ, యేదో పెట్టారు పెటకం!

సుబ్బా—(లేచి నుంచొని, గండరగోళం చేస్తూ) అయ్యయ్యయ్యయ్య! అమ్మాయి, అమ్మాయి, అమ్మాయి! పోమ్మా, పో—అచీరె అదీ విప్పి, స్నానంచెయ్యి—రామరామ! మఱీ యీకాలపు పిల్లకాయలకి—పోరా, పో, మాదిగముండాకొడకా! వొట్లు చీలుస్తాను. వాకిట్లో యెద్దారే నుంచొని అందిట్నీ మైలుడే

స్తావా?—అయ్యో! ఆపిల్ల యిప్పుడే స్నానంచేసి నట్టుంది. ఆశ్చర్యమను కాస్త తొలగమనగూడవచ్చు?— పిశాచంలాగా పొద్దుకినించి పట్టుకున్నాడు...మీనా యనగా రుంటేనా? రామరామ!—ఎందుకు పిలిచావే ఆమె నిప్పుకు?

జాన—ఆ, ఆచద్దెన్నం కాస్త వాడికి వేసి పోతుందని.

సుబ్బా—నీ చద్దెన్నం నువ్వునూ—బండగాడి దెను పక్కలువిరగవన్నక!—పోయి, వంటకానీ, నా కవతల సమంది. (జానకమ్మ లోపలికి పోతుంది) దొంగచెగనా! ఇంక యీచాయలకు వచ్చావంటేనా— కడులూ!—ఉండ, చెప్పా నీవని. (లోపలికి పోతాడు.)

సుభ—(వచ్చి అగునుమీద కూచుంటుంది. పేపరు చదివినట్టుగా విప్పుతుంది.)

కృష్ణ—నెల్లి స్నానంచెయ్యండి. ఆయన అగు స్తాను మల్లీ.

సుభ—అబ్బో! (ఏదో, చెప్పబోయి నవ్వుతుంది.)

కృష్ణ—ఇక్కడ కూచుంటే వూరుకోడు.

సుభ—ఇప్పుడేకదండీ, స్నానంచేసి యీబట్టలు కట్టుకున్నాను. ఇంకా తలన్నా ఆరబెట్టుకోలేదు. నీమిమ్మలో లేండి—ఆలస్యంచేస్తే నడ్డీ పెరుగుతుందని భయంలేదుగదా!—కానీవుండి వదిలించుకుందాం.

కృష్ణ—నీమి వదిలించుకుంటారు?

సుభ—నాకళ్ల కేమీ కనపడటం లేదు. మైలమై లంటారు. సావం, వాళ్లుమాత్రం మనుషులుకారూ?

(లోపల)ఒరే! నాచేతికట్టి కనపడలేదు నీమైందిరా? (నారన్న పారిపోతాడు.)

కృష్ణ—(సుభద్రతో) వాణ్ని కొట్టడానికి కామలి! పగ!! (బిగ్గరగా) దొడ్డిమరుగుమీద వున్నట్టున్నది. పొద్దున మొగంపుల్లలు కొట్టుకుని అక్కడ పడవేశాను. (సుభద్రతో) అయినా, యీమాలమాది గలు సంవత్సరానికిన్నా ఒకసారి స్నానం చెయ్యరు. అందుచేత వాళ్ల వొంటిమీద మలినం పేరుకునివుంటుంది.

సుభ—అదేనా మైల? వాళ్లని పూసుకుంటే అది అంటుతుందిగాని, చేరువగాపోతే యేమి?—అయినా, అదిమాత్రం వాళ్ల తప్పా చెప్పండి! స్నానం ధ్యానం చెయడానికి వాళ్లకు తీరికయిస్తారా? కడుపులో మాడుతుంటుంది. మనలాగా యీశిష్యులలో కూడా... (ఇద్దరూ నవ్వుతారు) ఆ? చెప్పండి. పొద్దుగూకులూ కష్టపడి మీకాళ్లకు జోడుకుట్టిస్తే, ఒక పావలాడబ్బులు చేతులో పెట్టలేరు. ఆపూట గంజికి అది చాలదయ్యా అని అడిగితే, ఆజోడుతోనే, వాడు కుట్టినజోడుతోనే వాణ్ని తంతారు! ఎంత అన్యాయం! పొద్దున లేస్తే మీకు ప్రాణావసరమైన—సరమాసహ్యమైన పాకీపనంతా వాణ్ని చెయ్యమంటారు. నెలపాడుగూతా చేస్తే వాడికి వచ్చేది సున్న. వాడు తింటాడో? పస్తుంటాడో? మీ కక్కరలేదు.—పోనీ, యెప్పుడన్నా ఒళ్లు కడుక్కుందామా అంటే, వాడికి నీళ్లెక్కడ? మీబావులూ, చెరువులూ అన్నీ వాడికి బంతు! భగవంతుడు ప్రపంచానికంతా పూరితే యిచ్చిన నీళ్లూ, నిత్రూ వాడికి కరువు! మాలవాడై పుట్టినందు కది కేడా? మీహిందూజాతిలో ఒకడై పుట్టిన భాగ్యాని కది ఫలనా?—వాణ్ని ఫలనిపని చెయ్యమని నిచూగించింది మీరు. ఆపని చేసినందుకే వాణ్ని మీరు వెలివేస్తారా? రామరామ! వాడి కష్టంలేనిది మీ కొక్కక్షణంగాగూడా గడవజే? మీకివితం దుర్ఘరం అయిపోతుందే?

కృష్ణ—సుభద్రాదేవి—గారూ?

సుభ—(నిష్ఠురంగా) 'గారూ'? (మతిమతి చూస్తుంది.)

కృష్ణ—(నవ్వుతాడు.)

సుభ—నీమి 'గారూ'? చెప్పండి.

కృష్ణ—నామనవి—

సుభ—సావధానంగా చిత్తగిస్తాము—కాని మీరు 'ఋంగీ ఘవారు' కామాలె. తెలుగులో మాట్లాడండి.

కృష్ణ—మీరు హిందీలో జనాబు చెబుతారు కామాతె—సరేకాని, మీ కింత ఆవేశం వుందో, అట్లయితే యివ్వాలి మీరు—మీరు—న్నానంచెయ్యకుండా వుండండి, చూతాము, యిప్పుడు.....

సుభ—మఱి నేను వుంటాను—మీరుకూడా వుండగలరా?

కృష్ణ—నేను మెలపవలెదుగా?

సుభ—నేను పడవేనేదీ?

(నిశ్చలంగా చూస్తారు.)

కృష్ణ—నన్ను తాకుతావా?

సుభ—నీవు యెవరు? నేను యెవరు? కృష్ణా!
(చివాలన లేచిపోయి చేయిపట్టుకుంటుంది.)

(తెరవాలుతుంది)

రెండవరంగము

[బజారులో ఒక వేపచెట్టుకింద సుబ్బుడు మాడ్చుని చెప్పులు కుడుతున్నాడు. శేషగిరి పక్కగా నిలుచుని, వాడిచేత చెప్పులు బాగుచేయిస్తున్నాడు.]

శేష—నీమాయ్, సుబ్బుడా! నీవేరు మాడ్చుకోరామా? ఎవరడిగినా, 'సుబ్బుమా, సుబ్బుడు' అనే చెప్పుకుంటా వేమిటి?

సుబ్బు—మావోళ్లు 'యెంకటసుబ్బయ్య' అని పెట్టారండి—నీదో గొప్పిరియందు—

శేష—నీకొడు క్కేమని పెట్టావు నువ్వు?

సుబ్బు—మీకు తెలేమా?

శేష—అసలు?

సుబ్బు—అసలు 'నారాయణ' అండి. అందరం 'నారన్నా' అంటే, అదే అయిపోయింది.

శేష—అది బాగుండలా. మీవాళ్లందరికీ చెప్పు. మిమ్మల్ని మీరే అంతనీచంగా ఎందుకు చూసుకోవాలి? కారణంగా పిలుచుకోండి. దానికితోడు నేను చెప్పినట్లు విని, మీరు చదువుకున్నారంటే, స్వచ్ఛంగా,

శుభ్రంగా మాట్లాడటం నేర్చుకుంటారు. రాత్రిపూట బతులు పెట్టిస్తున్నాము. మీపల్లెలో పెద్దా చిన్నా అంతా వచ్చేట్లు చూడు.

సుబ్బు—పగలల్లా బండ్లపనులు చేసినోళ్లు చాలా మంది పొద్దుగూళ్లకేరకట్లా నిద్రకు బడతారండి—

శేష—మఱి యెట్లాగు? నుందు కొన్నాళ్లు కష్టపడకతప్పదు. రోజూ రెండుగంటలన్నా చదువుకుంటే గాని కాస్త ప్రపంచజ్ఞానం కలగదు. అదిగాక మీరు పని గూడా తగ్గించేయేర్పాటు చేస్తాము.

సుబ్బు—అయ్యో సామీ! పని తగ్గిస్తే మాకేమి పెట్టా బోసుకుంటామండి?

శేష—అదికానోయ్: మీకిచ్చేవల్లు యెక్కువ చేస్తా మనుకో. అప్పుడు మీరు పొట్టిబోసుకోబండ్లకొసం యిట్లా పొద్దుగూకులూ కష్టపడాలిసిన పని వుండదు. బుద్ధినిగూడా పోషించుకోడానికి మీకు కావలసినంత వ్యవధి దొరుకుతుంది.

సుబ్బు—నీమి చేస్తారో—ఇదుగో, తొడిగి చూడండి బాబూ! సరిపోతదేమో—

శేష—(జోడుతొడిగి పావలాతీసి అతనిచేతిలో పెట్టును.)

సుబ్బు—(ఆనందాశ్రువులతో) సామీ, సామీ! మీపాదదాసులం. (అని కాళ్లకు మొక్కుబోతాడు.)

శేష—(లేవదీసి) అయ్యో! మీరు చాలా అమాయకులు. మీరు అట్లా నమస్కారంచేయటం చాలా తప్పు, అనవసరం. నీవు చేసిన కష్టానికి నీకు రావలసిన డబ్బు అడిగితీసుకోవాలి. ఇది చాలా స్వల్పం. పూటల్లా నీవు శ్రమపడి పనిచేసినందుకు పావలాడబ్బులకే నీవిత పరమానందం పొందుతావే, మేం పెట్టేయితరవృథా ఖర్చులలో యి డెన్నోవంతు? ఒక్కమాట సలహాచెప్పి నందుకు స్తీడరు పదిరూపాయల ఫీజు బల్లమీద పెట్టి కదలమంటాడు. నాడి కాస్త చూడమని అడిగితే వైద్యుడు నాలుగురూపాయలు ముందే చేతిలో వేయించుకుంటాడు. పిచ్చివాడా! మీరు అల్పసంతోషులు.

అందుకనే మిమ్మల్ని మా నే అందరికీ యింత లోకువ.
మిమ్మల్ని యింతనీచంగా చూస్తున్నారు. న్యాయంగా
మీకు రావలసినంత స్వాతంత్ర్యాన్ని కూడా మీరు
పోగొట్టుకోవాకంకి. ఇదంతా అజ్ఞానంబట్టి కలిగింది.
అది పోగొట్టుకోవానికి చదువుకోమంటున్నాను.

సుబ్బ—అయితే, మారాజా! మాకు చదువు
చెప్పటాని కెవరు వప్పుకున్నారు?

శేష—కృష్ణరావు కెరుగునూ నువ్వు?

సుబ్బ—ఆయన వస్తారా? వాళ్ల అయ్యగారు
పూరుకుంటారండీ?

శేష—ఒకవేళ ఆ అయ్యగారినిగూడా వచ్చేట్టు
చెయ్యగలమేమో!

సుబ్బ—మీబోటి మారాజులు తలచుకుంటే
యేదైనా చెయ్యగలరు.

(కృష్ణరావు వస్తాడు.)

శేష—గుడ్ మర్నింగ్!

కృష్ణ—కొంప మునిగిందిరా—వెరి బ్యాడ్
మర్నింగ్.

శేష—ఏం? ఏం జరిగింది?

కృష్ణ—మా నాయన నన్ను యింట్లోంచి వెళ్ల
గొట్టాడు.

శేష—ఆ?

కృష్ణ—‘ఆ’ యేమిటి యింకాను? చావనాట్టే
వాడే యింకాస్తయితే, అదృష్టవంతుణ్ణి యిప్పటికి—
ఆకుట్టాడు లేమా, నిన్న నువ్వు లాక్కొచ్చావే రూముకి.

శేష—వాళ్ల తండ్రి యీన—

కృష్ణ—ఓహో—అతడివల్లనే వచ్చింది
తానూ—

సుబ్బ—అయ్యో మావో డట్లా వోర్ని అనే
వోడు కాదండీ—ఏం చేసామా?

కృష్ణ—అబ్బబ్బ! అత నేం చెయ్యలేడు. అతను,
పాపం, బిచ్చానికి వస్తే, నేను చద్దిహమా అదీ పెట్టి
వద్దన్నారా, దానిమీద పోట్లాడి, నేను బ్రాహ్మణ్ణి
కాననీ, నామా తనమా యేమీ సంబంధం లేదనీ గండిర
గోళం చేసి.....అసలే అదివరకు నాకు కష్టంగా
వుందిలే ఆయనచేతికింద బతకడం! అసగూడగు
గాని, వొత్తి చాచుస్తున్నారా—అందుకుతోడు పక్కనే
ఆచార్యులనా రోకరు దొరికారు.

శేష—చప్పపూ? ఆయనతో నేను మా యేమిటి
మీ అయ్యకు?—నిట్లా కుడిరం దబ్బా యిద్దరికీ?

కృష్ణ—వైకివైకియెట్లావున్నా, లోపలయిద్దరూ
ఒకటిరువారే—ఒకటే మూర్ఖత, గర్వం, చాచుస్తం,
పట్టుదల, కోపం, అజ్ఞానం—

శేష—మఱి బి. యే. ఆవర్స కాంగానే జ్ఞానం
వస్తుందనుకున్నా నేమిటి? ఆచార్యుడు హైకోర్టుతా
మండిస్తున్నా, ప్రపంచంలో యెన్ని ఖండాలో ఆయ
నకు తెలియదు—అడిగిమాడరామా, తెలుస్తుంది—ఇంత
మా అదిగాదు నే ననేది: ఆయనకు విభవమాకురొకతె
వుంటుగా?

కృష్ణ—(తీవ్రంగా) అవునురా, యేంవుంటే?

శేష—(సాశిప్రాయంగా) ఏ—మి—టి?

కృష్ణ—అహం—ఏంటే—ఏమిటో చెప్పు,
వుంటే?

శేష—ఆఅమ్మాయిని హైస్కూల్లో చదివిస్తు
న్నట్టు, జాట్టూ బొట్టూ అన్నీ వుంటవిట—

కృష్ణ—నీమొహం, బొట్టులేదు.

శేష—లేకపోతే వస్తుంది, దాందేమిటి? అటు
వంటివాడికి యింకా ఆచార మేమిటా అని నా ఆశ్చర్యం!

కృష్ణ—ఓరీనీ—స్వవిషయంలో ఆచార మేమి
టోయ్, నీమొహం? అదంతా వేళేసంగతి. వాళ్ల
మాతుళ్ల సంగతీ, కొడుకులసంగతీ నీకెందుకోయ్
అసలు? పిల్లలకు సుఖం కావాలంటే చూపించకలెప్పు

దు—ముందు వాళ్లను చూడు : వాళ్లు బయటి కొచ్చి నప్పుడు చూసే ఆచారం, ఆర్థాటం, అవి చూడు! అంతేకానీ—అసలు నువ్వు దీనికే ఆశ్చర్యపోతావు. మా నాయన ప్రతికోశా యిటువంటి విరుద్ధవిషయాలన్నీ చూపిస్తుండేవాడు. —అయితే, వాళ్లు శాస్త్రం చదువుకున్నవాళ్లు, వాళ్లనుగూర్చి ప్రశ్న వెయ్యకూడదు. నే నొకటి చెప్పేదీ? నేను బహుశాకోడిలు తింటే మానాయన యేమీ అనడు!

శేష—అనలేదు—ఏమంటాడు యెద్దంతకొడుకును బట్టుకోని—?

కృష్ణ—అనలేకంటే, —అదిగాదు. బహుశానా, 'తైలపక్వం సమావృతీ' అని శాస్త్రం వుంది!

శేష—ఓ! సంస్కృతం వస్తే నేను యిటువంటి శాస్త్రాలు నేను రాద్దను.

కృష్ణ—నీకికావు! నువ్వు రాస్తే యేం పనికొస్తుందియో? పూర్వులు రాయాలి. చచ్చిపోయినవాళ్లు రాయాలి. బ్రతికున్నవాళ్లు రాస్తే పనికొస్తుందీ? డొక్క బద్దలుచేస్తారు.

శేష—పోనీ, నేను రాసినవెంటనే చచ్చిపోతాను. నువ్వు అవన్నీ పరాశరులవారి వని ప్రకటించు.

సుబ్బ—అయ్యో, బాబూ! మీరు బతికుండండి—శాశ్వతంగా వుండండి—మారాజులు మా కింత కూడు బెడుదురుగాని, అనాదపచ్చల నిట్లా ఆసుకుంటుందురుగాని—

శేష—చూశావా, వీళ్లెంత అమాయకులూ! నాకు నిజంగా బాలివేస్తున్నదిరా. ఇంత నిష్కల్మష హృదయానికి ఇంత దారిద్ర్యమా! చూచినకొద్దీ, నాకిక ఉపన్యాసాలియ్యటానికీ, మీటింగులు పెట్టడానికీ బుద్ధిపట్టడంలేదు. వీళ్ల యిండ్లమందు కూలబడి నేపచేద్దామని వుంది. వీళ్లు నిజంగా దేవుళ్లురా!

కృష్ణ—అయితే, మన మిక దేవుడుకళ్లకు వెళ్లకల్గలేదు.

శేష—ఒకప్పుడు వెళ్లి చచ్చాంగనక, ఏమిటో—అవునుగాని—

(లోపల) అయ్యా, అయ్యా! లగత్తుపరాయే—

సుబ్బ—ఏందిరా?

(నారన్న పరిగెత్తుకుంటూ వస్తాడు.)

నార—(తండ్రిని కాగింపుకొని) బేగరా, బేగరా, అమ్మయేడుస్తుంది.

సుబ్బ—దేనికెరా?

నార—కుక్కరికిందే అమ్మకు; కండ్లు వూడి పడుతున్నాయి. ఓకో గాందీబోపిలు పెట్టుకున్న వట్టాళ్లు కట్టుగట్టి తీసుకొచ్చి మనింట్లో పడేశారు. యేడుస్తుండే, నాకు బయంగావుంది. రావూ?

సుబ్బ—అమ్మబాబో! వొస్తా పది—సాము లోరికి డిక్టోలు.

శేష—నెళ్లు, పాపం! —ఎవరి కుక్కరా, అబ్బాయ్? ఎందుకు కరిచిందీ?

నార—ఏంవోండి—మా అమ్మ మార్కాటుకు పోయి వొస్తుంటే కిక్కి, నాయుడు గారేమో యింటి మందు కుక్కను పెట్టుకోని ఆసుకుంటున్నారట. మంచంమీద వున్న నారి చిల్లుగుడ్డ గాలికి యెగిరి మా అమ్మమీద పడ్డదిటండీ, దాండుంపతెగ—

సుబ్బ—అయ్యో, హంత తొలిగిరాగూడమా యిది?

నార—తొలిగే వొచ్చిందంట, అంతకీనీ—

కృష్ణ—గాలికి పడితే యెవరేంచేస్తారే?

నార—నాయుడుగారు బూతులుతిట్టి కుక్కను మీదికి వుక్కిలిపాట్టండీ—

కృష్ణ—మొనగాడు!—ఇటువంటివాళ్లున్నాడుట్రా లోకంలో?

శేష—ఎట్లావుం, పోండి పాపం—ఇన్వార్ పనిచేసుకోకపోతేమానెలే—

సుబ్బ—(దణ్ణంపెట్టి) తమ దయవుందిరా, దీనితో యివ్వాలి పొట్టగుడుస్తుంది.

(రాఘవాచార్యులుగారు బెత్తము రూడిస్తూ,
ఒకకాలిచెప్పు చేతితో పట్టుకొని వస్తాడు.)

రాఘ—(చూడగా ఆసి) ఒరే, సుబ్బమా,
సుబ్బమా! ఉండరా; ఇది వెంటనే కుట్టు, బొటన
వేలు వూడింది.

సుబ్బ—వొస్తుందా, సామి—ఆడపడేయ్యండి.
ఇంటికాడికి పోయేస్తాను.

రాఘ—ఏడికావ్! ఇప్పుడు కోర్టుకు పోవాలి.
అభాసుగా దారిలో వూడి ది. కుట్టు ముందర.

నార—ఆనికి రాండి బాబూ! మా అమ్మ సుస్తి
గావుంది.

రాఘ—ఆర! ఒకచేత్తో మోసుకుపోమ్మన్నా
వేంరా, యిది? వొళ్లుసాగరా యేమిటి?—కావాలంటే
కానీ యిసుగో ముందరే పారేస్తాను—తైమైంది కానీ
—(అని చెప్పు వాడిమందు పారేస్తాడు, కానీవోసహా.)

సుబ్బ—(దానిని చెట్టుక్రిందికి నెట్టి) వుండనీండి
స్వామీ! ఇప్పుడే వొస్తా. (వెళ్లిపోతాడు.)

రాఘ—ఆర! ఆర! ఏమిటిగోయ్? ఒళ్లు మడిం
చింది. చెప్పుతీసుకు తంతా, మాదిగవెనా!—వెళ్తా
వేం? ఆర అక్కడ! నాకానీ తీసుకు పరగెత్తుతా
వేంరా?—చావు ముండాకొడకా, ఆసు! (రెండవ
కాలిచెప్పు తీసుకు విసిరివేస్తాడు.)

కృష్ణ—సుభద్ర చెప్పవంతా అయింది!

రాఘ—(అదిరిపడి, ఆతనివంక చూస్తాడు.)

శేష—సుభద్ర యెవరు?

కృష్ణ—(నాలిక కొలుకుక్కిని) చెప్తా, రా!
(చాక్కుపోతాడు.)

రాఘ—ఎవరు, వీళ్లు? ఏమిటి—మా అమ్మాయి
పేరే?...ఫచ్చా! ఎంతమంది వున్నారో—ఈ
కుష్టాల్లాంతా కలిసిలోకాన్ని పాడుచేస్తున్నారు. రామ
రామ! ఏమిలోలు వచ్చినయారా?—చెడవముండ తల

గొరిగిం మకోమంటే అప్పుడు పోరు పెట్టి తప్పించుకుంది.
పోనీ, యీచదువుకోరణిలో పడివుంటుందిగదా అని
స్కూలుకు పంపిస్తే, ఒకవోట పడివుంటేగా? మగరా
యిమలాగా మాడోనాటికి ప్యానై హుంతుంది ప్రతి
క్లామానూ! ఎవడిక్కావాలి దిని చదువునూ.....
పేపర్లు, హిందీ... ఎక్కడవుట్టిందిరా నాకిది! రే
పిపాటికి పిరేళలింగంలోమాడా కలుస్తానంటుందేమో...
అమ్మనాయనో, 'పెళ్లి' అని పేరెత్తితేనా, క్రిరామ
రామ! గొంతు పిసికి పారేస్తానుగాని, పంచమహా
పాఠికాలూ చేసి యీకుతిక్కి వుపెట్టుకుంటాను
గాని...అయ్యో, కడుపున గన్నచని యేదోకాస్త
వునులాడుకున్నాను...ఏంజేస్తా, పాడుకాలం!—
ఏదో బస్తీకాబట్టి యీమాత్రమన్నా బతుకుకున్నాను
...అయ్యో! ఎటువంటిభూమి, వేదభూమి; పిళ్లంతా
దేశభక్తులు, ధ్వంసం చేస్తున్నారు దేశాన్ని. మాలూ
ఒకటేట, మాదిగలూ ఒకటేట—వాళ్లకీ అన్నం
కానాలిట కుక్కల్ని పీక్కుతినేగాడిదకొడుకులకీ—

(చేతిలో పుస్తకాలతో సుభద్ర వస్తుంది.)

సుభ—(తొందరగా) ఎవరు, నాన్నా, యెవరు?

రాఘ—ఏమమ్మా! స్కూలునుంచీ వస్తున్నావా?
పదిన్నరలయిందా యేమిటి?

సుభ—ఇప్పుడా? ఆరఘంటైంది—ఎవరు
కుక్కల్ని పీక్కుతినేసి? (నవ్వుతుంది.)

రాఘ—అయ్యో! పదకొండు? ఆఫీసుకు వెళ్లాలి.
(నవ్వువైపులా చూస్తాడు.) జడ్జీ వస్తాడు. గొంతుగోస్తా
డు—అమ్మాయి! తొందరగా యింటికి పో—ఈ
గాడిదకొడుకు రానేలేదు.

సుభ—ఎవర్ని, నాన్నా, తిడుతున్నావు?

రాఘ—ఈచెడవకీ బోడు బాసజెయ్యమని యి
చ్చాను—పిళ్లకు బాగా వొట్లుబలిసింది. తింటానికి
మాడులేదుగాని—

సుభ—ఎక్కడినించీ వొస్తుంది నాన్నా?
కుక్కల్ని తింటారంటే, గొడ్లని తింటారంటే, వాళ్ల

కుమారత్రం యేంకులాసా? కడుపులో మాడి, ప్రేగులు గోలపెడుతుంటే, బ్రతకలేక, బ్రహ్మదేవుడి జీవానికి, మీదీవానికి పడి యేగుస్తూ...వాట్ని తింటారు కరువు వస్తే, ఎప్పుడో ఒకప్పుడు కాస్తవర్షాలు కురవకపోతే, మనవాళ్లే కన్నబిడ్డల్ని కొరుక్కుతిన్నారట! అట్లాంటప్పుడు, అయ్యో! బ్రతికినన్నాళ్లా కరువై, శరీరమంతా నలగొట్టినా చేరకుంజలు రానప్పుడు, వాళ్ల సేంజెయ్యమంటారు? కడుపులోకి మాడు లేక, ఆకలి బాధకు వోర్చలేక, వాట్ని తింటారు. వాళ్లకుగనుక యింకవుంటే, వాట్ని మీరు తినమన్నా తినరు..... ఆబాధ మీ కేంటెరు! మహామహావిశ్వామిత్రుడి లాంటి అపరబ్రహ్మలైన మహర్షులే ఆకలికి ఓర్వలేక చెయ్యరాని పనులన్నీ చేశారట! వీళ్లు చేశారంటే, చెప్పాలా?—అయినా, మాంసాహారం మానెయ్యవలసిందని వాళ్లందరికీ బోధిస్తూనేవున్నారు కృష్ణుడూ వాళ్లా—

రాఘు—(అదిరిపడి) ఆఁ? ఎవరూ? కృష్ణుడెవరు?

సుభ—(నాలుకకరుచుకుని) ఆఁ, వాళ్ల అబ్బాయిలే...మనవూళ్లో ఒక ప్రచారకుడు—(నిష్క్రమిస్తుంది.)

రాఘు — కొంప - మునిగింది - రోయ్! ... ఇక...దుర్భరం! దుర్భరం!...బాబో!...ఇంతమా, కలెండీ, కలి, కలి, కలి, కలికాలం వచ్చింది మాకొంప మాల్చడానికి—ఆర్యసంప్రదాయాలన్నీ వుద్ధరిద్దామని మే మెంత అఘోరిస్తేమాత్రం.....(వెళ్లిపోతాడు.)

మూడవరంగము

[ప్రక్కప్రక్కగా రెండు ఇండ్లవాకిళ్లు కనబడుతున్నవి.]

తపాలావాడు—కృష్ణరావుగారూ—

(ప్రక్కవాకిటిలోనుంచి సుభద్ర వస్తుంది.)

సుభ—నీమి బడి?

తపా—కృష్ణరావుగారి కేదో పత్రిక వచ్చిందండి.

సుభ—కృష్ణాపత్రిక?—నీదీ యిట్లాయ్యి (అతను ఇచ్చి వెళ్లిపోతాడు.) బలే! పడ్డది—నాకు ముందు చూపించమంటే చూపించలేదు. తగనిభేదియం! ఎక్కడికి వెళ్లివుంటాడు? నిన్నటినుంచీ కనపడటం లేదు. నానుండెలు కొట్టుకుంటున్నవి. ఇంత జీవనాధారం చూసుకుంటే వెళ్లిపోవడం ఇద్దరమూరూ. అబ్బా! జీవితసర్వస్వానికి శాశ్వతానందానికి మాడా శత్రువై మామంటుందిగదా యీజీవనాధారమనేది? (అరుగుమీద కూర్చోని) ఈదారిద్ర్యబాధ యెట్లా తొలుగుతుంది? స్వేచ్ఛావివాహం చేసుకోవడానికి యిది వొక్కటే మాయద్వారం అడ్డుగా వుంది...అయ్యో! కన్నతండ్రికిమాడా నామీద జూరలేదే? ఆగూర్చితే, ఆపట్టా, అది, యెవరినిపుద్ధరించడానికి? సనాతనధర్మమని అంటాడు; పోనీ, దానిపై నా సరిగా అర్థం చేసుకొని సంపూర్ణంగా అవలంబిస్తుంటే అనుకోవచ్చు. అప్పు డాయన్ని ఆన్ల మతోద్ధారకుడని గౌరవించి ఆచరించవచ్చు—అసలు, మతమంటే, సత్యమూ, గర్భమూ, దయా, బౌద్ధార్యమూ,—ఇటువంటివిగాని, యీ పైదాబులన్నీ యెందుకు? తాను పంగనామాలు పెట్టుకుంటే విష్ణుభక్తుడైనాడా? తనకు మోక్ష ద్వారాలు తెరిచి తయారుగావుంటవా? పరాయి నాడు వచ్చి అడిగితే పైసా అప్పుయివ్వడం, ఒకవేళ యిచ్చినా వడ్డీలు కట్టి వాడి కొంపలు మాల్చుతాడు. ...పోనీ, ఆ పైపై ఆచారాలన్నా అన్నీ సరిగా అవలంబిస్తే అనుకోవచ్చు! ఆఫీసుకైదు అయిందని సంగ్య సగంవార్చి వూరుకుంటాడే? అతిపవిత్రమై ఆర్యమత సంప్రదాయసిద్ధమైన ఏకపక్షీవ్రతమును అవలంబిస్తున్నాడా?—అంటే, యివ్వన్నీ, కన్నతండ్రిమీద అనగూడ దంటారు. గర్భరిషయాలు వచ్చినప్పుడు తండ్రి యేమిటి, తల్లి యేమిటి?—వైరాగ్యం నాహు చాలామటుకు వున్నది. ఆమాటవంటే కృష్ణరావు కరవవస్తాడు—ఎక్కడికి వెళ్లాడో...అతణ్ణి తుణం చూడకపోతే యేదో బెంగగా వుంటుంది.

(ప్రక్కతలుపు తీసుకొని సుబ్బావధాని వస్తాడు.)

సుబ్బా—ఎవరు, నేను భోజనంచేస్తున్నప్పుడు పిలిచారు, ఇంతకుముందు?

సుభ—మిమ్మల్ని పిలవలేదు (ఇంతలోనే వురికి పడి) ఆఁ, ఇదిగో, మీ అబ్బాయిగారికి యేదో వచ్చింది.

సుబ్బా—గూఅబ్బాయి? మాకు ఒక అబ్బాయి వున్నామా? ఛండాలను—ఆమాట యిక ఆనగాదు! నాకిది యేదో వచ్చిందీ? రానీ—యేదైనా రానీ. ఇదివరకే వచ్చింది పోయేకాలం! ఇప్పుడు పక్షవాతం వచ్చిందా? వివజ్వరం వచ్చిందా?

సుభ—అయ్యో—

సుబ్బా—ఏమమ్మా, ఏం? నీకు దిరులుగా వుందా వాళ్ళి చూస్తేను? ను న్యెక్కడ దొరికావు మానంసారం గ్వంసంచెయ్యడానికి? పో, అవతలికి పో—చెగవమొగం వేసుకొని!

సుభ—ఏమిటి?

సుబ్బా—ఉన్నమాటంటే యెవరికైనా వుండేదేలే—పో, పో అవతలికి—

సుభ—అవధాన్లుగానూ, మా యింటిముందు మావోటానికి నాకు అధికారం వున్నది.

సుబ్బా—ఉంటుందమ్మా, వుంటుంది. చేసి కై నా వుంటుంది అధికారం. ఆస లివి స్వరాజ్యపు గోజాలు-నిడాకులచట్టం పూరేనకున్నది. శారదాశాసనం చట్టుబండ్లైంది. ఆశవాళ్ళ చదువుకు అభ్యంతరంలేదు. చెగవముండ్ల పెల్లిళ్ళకు విధి విరామం లేదు.—సిగ్గు లేని మొగాళ్ళే యివ్వన్నీ చేయిస్తున్నప్పుడు, ఇక మిమ్మల్ని నలసిన దేమున్నదమ్మా? ఇటువంటి కలి యుగంలో మాబోటి భగవద్భక్తులను పుట్టించినందుకు ఆ బ్రహ్మదేవు ణ్ణనాలిగాని—పోఅమ్మా, పో—ఏదో, యెటొచ్చి మాయంటి కెసరుపెట్టావని నిన్నన్నాను గాని లేకపోతే నాకేమి?

సుభ—ఆఁ, అదేమిటి? మీ రేవో కొంచెం అధికంగా మాట్లాడుతున్నారు. పరిచయగౌరవాన్ని బట్టి పూరుకున్నానుగాని—

సుబ్బా—లేకపోతే దంకిందివుందువు, తల గొట్టి మొలేసివుందువు—అబ్బో! ఎంతదాని వైనావో—ఇంతకీ, యాకిరస్తానీచదువులు చదివినందుకు యేదో వొకటి వుండొద్దూ ఫలము? ఇనీ, ఆయన చదివించడం, నువు చదవటం—అయినా నాకెందుకు పోద్దూ, మీ రసలే వెలిపడ్డవాళ్ళు—

సుభ—ఏమిటి, మేము వెలిపడ్డామా? మా నాయనగారు రానీంకీ, చెబుతాను—

సుబ్బా—చెప్పు. ఏమబ్బో! ఏమి చెపితే? నాకేమీ భయములేదే?—ఇంతమా యాతవచ్చానొగ తింటేగా? లేనిపోని కజ్జాలు పెంచడం, ఇరుగుపొరుగు సంసారాలు పాడుచెయ్యడం అందులో, మీబోటి వాళ్ళకు, చదువువురికిన నీబోటివాళ్ళకు—పనా, పాటా, సంసారమా, పాడా?

(రాఘవాచార్యులు వస్తాడు.)

రాఘ—ఏమిటండో?

సుభ—మాడు నాన్నా! నేనేవో చదువు కుంటుంటే యీనవచ్చి వూరికినే నానామాట లంటున్నాడే. ఏదన్నా కోపముంటే నామీదనా నెళ్ళ గ్రక్కడము?

రాఘ—(నుండిపడుతూ,) ఏకీకాపు, భవనా! పో, యింట్లోకి పో, మాట్లాడకుండాను! నీకులు చెబుతున్నావు?

సుభ—(దిగాలపోయి) ఏమిటి నాన్నా?

రాఘ—అరవకుండా పో! ఇక యెన్నమా బయటికిరాకు—

(సుభద్ర బిక్కమొగంతో, పత్రిక అరుగుమీద పారేసి పోతున్నది.)

రాఘ—అదేవో తీసుకుపో!

సుభ—వాళ్ళదే, వాళ్ళ అబ్బాయిది. (నిష్క్ర.)

రాఘ—ఏమిటి! అవధాన్లుగానూ, ఎవరి దాపేపరు?

సుబ్బా—వాడికి వచ్చిందిగామాలు—(అరుగు మీద స్థిమితంగా కూచోని) ఆచార్యగారూ! ఎక్కడి నుంచి రావటము?

రాఘ—సరేలే, ఏమిటో సంగతి చెప్పండి.

సుబ్బా—ఇట్లా కూచోండి—మితామాయీ చాలా పెద్దదయిందండో!

రాఘ—అంతే?

సుబ్బా—ఆవిడను మీరు కొలచేం బాగర్తగా కాపాడుకోవాలి.

రాఘ—అయ్యో—మీ రిటువంటివంటి అంటారని నే నెన్నడూ అనుకోలేదు. ఏమిటో సంగతంతా సెలవియ్యండి.

సుబ్బా—ఏమి చెప్పును! హృదయపుటభేద కంగా వున్నది. మీరు కోపపడితే లాభంలేదు. నా కొంపమీదికి వచ్చిందికాబట్టి చెప్పాలివచ్చింది. నేను చూసినంతపాపం చెప్పకుండా వుండలేను.—మా దౌర్భాగ్యస్థితి చూశారుగదా! మాకుంకమీద వొట్టమండి, వెళ్ళగొట్టాను.

రాఘ—అయ్యో! (ఆయనపక్కను చేరి మాచుంటాడు.)

సుబ్బా—మీరు నమ్మండి, నమ్మకపోండి.—నాకు చాలా అనుమానంగా వున్నది.

రాఘ—(తలనంచుకొని చేతులతో పట్టుకుని కూచుంటాడు.)

సుబ్బా—నేనుచూసిన సంగతులే చెబుతున్నాను.

రాఘ—(నిట్టూర్పువిడిచి ఆయనవంక చూస్తాడు.)

సుబ్బా—నిన్న పొద్దున మాయింట్లో మీపిల్ల మావాడూ చేతులుచేతులు కలుపుకోని.....

రాఘ—(అరుగుమీదినుంచి దుమికి) ఏమన్నారో? దీన్ని దొక్కబద్దలుచేస్తాను; వుండాభోరుముండ! నన్ను పాడుచేసింది. నావంశాని కపకీర్తి తెచ్చింది.

అయ్యో! నావంశం! వంశం! వంశం! (తలుపు కట్టుకొని పోబోతాడు.)

సుబ్బా—ఉండండి, ఉండండి—తొందరపడవద్దు. పాపపుణ్యాలు మనం నిదానంగా ఆలోచించుకోవాలి. అందులో, యిటువంటి ముఖ్యవిషయాలలో—అసలు శాంతం బ్రాహ్మణికి ప్రధానగుణమయ్యే. అంగులోనూ మనవంటి మహాభక్తులకు—

రాఘ—(హఠాత్తుని) అయ్యో, ఆగోపికాలోలుని దివ్యమంగళవిగ్రహం యెల్లప్పుడూ నాకళ్ళముందర ఆడుతూనే వుంటుందండో!

సుబ్బా—అవును మరి—నాకు సాధారణంగా కలలోగూడా విస్తుంటుంది.

రాఘ—అసలు భక్తులమంటే మనమేనండో—మహాత్ములమంటేమటుకు!—ఏదో గాంధీ అంటారు, గడ్డలంటారు. వాళ్లంతా డబ్బుకోసం చేస్తున్నాడే సత్యాపాలు!

సుబ్బా—ఆ, అసలు వాళ్లకు వైరాగ్యము చెక్కడుందండో? వైరాగ్యం, దయా, దాక్షిణ్యం లేనిది, అసలు మోక్షం రస్తుందో? అసలు భగవంతుడు మన దేహం, భాగ్యం, సర్వం పరమాయివాళ్ల కిచ్చేయ్యమని చెబుతుంటే, స్వరాజ్యంకోసం యెచ్చేవాళ్లకి మఱేమన్నా వుందండో—దానికోసం యీకృత్యార్థంతా పడి, కులం, గౌరవం, వంశం, మర్యాదా అన్నీ భ్రష్టంవేసుకొంటున్నారు.

రాఘ—(తలపట్టుకొని) నావంశం పోయింది! నావంశం! ఈదిక్కుమాలిన పిశాచం నా కెక్కడ పుట్టిందిరా, భగవంతుడా!

సుబ్బా—(తనలో) 'వంశం'? వంశం కల్లకాడైనట్లున్నది! మీవంశంలో యేతాతలు మాలవుద్యోగాలు చేశారు? ఏముత్తాతలు వెదవహతుల్లకు జుట్టువుంచారు? ఏతాతముత్తాతలు మాలచదువులు చెప్పించారు? ఏముత్తాతముత్తాతలు గడపదానిచ్చారు? ఏతాతతాతముత్తాతముత్తాతలు—

రాఘ—అవధాన్లుగారూ! మీ రసలు సంగతి దాటవేశారు—ఏదో పూర్తిగా నశ్చలైట్టండి.

సుబ్బా—ఏదో—ఇప్పటికి పోనీండి—మీరు పోయి భోంచేయండి—అది మిమ్మల్ని చూడ యెందుకు బాధించాలి? నేనే యిప్పటికి కుళ్ళిపోతున్నాను. నావంశం యిదివరకే ధ్వంసమైపోయింది. ఈగాంధి మాట విని మావాడు యిదివరకే మాలవాళ్ళల్లో కలిసి పోయినాడు; వాళ్ళకు నీళ్ళ తోడి వాళ్ళకు వీధులు తుడుస్తున్నాడు; వాళ్ళను దగ్గరికి చేర్చి వాళ్ళకు చదువులు చెప్తున్నాడు. అయ్యో! ఈతుంది, పోతుంది, లోకం పాడైపోతుంది. ఈగాంధి యెక్కడ దాపరించాడో! ఈయనమాట విని వీళ్ళంతా వెనకైపోతున్నారు. రామరామ! కొన్నాళ్ళకు వీళ్ళంతా గాంధీలే అయిపోయేట్టున్నారు; సర్వనాశనమే అయిపోయేట్టుంది!

రాఘ—వీళ్ళకు బుద్ధిచెప్పించాలండీ—

సుబ్బా—మందు మావాడికి చెప్పించాలి—మాదిగగాడివకొడుకు, పెల్లి చేసుకోమంటే చేసుకోక.....అమ్మా!!

రాఘ—ఛీ, ఛీ! ఆనీచుడు నాయంటి కెసరు పెట్టాడా? అవధాన్లుగారూ! మీరు కోపంవచ్చినా సరే. మీవాడ్ని యిక శ్రమించను—ఇదివరకే చాలా అనుమానించాను—

సుబ్బా—ఇంకా మావాడేమిటి? డొక్కబద్దలు చేయించాలి—హాయిగా యేపిల్లను చేసేకున్నా అయినవేలు కట్టు మొచ్చేది; తండ్రికి కప్పుం లేలేని కొడుకు వుండియేమి, వూడియేమి!—అటువంటి వాడ్ని నజీకపారెయ్యాలి.

రాఘ—ఈ మాలపనులు మానమని ఓళ్ళని తన్నిస్తే బాగుండదండీ—

సుబ్బా—తలకాయ పగలగొట్టిస్తే బాగుండు; డొక్కబద్దలుచేస్తే బాగుండు!

రాఘ—నేను చేస్తానుండండి అపని—నామా తురు పాడైపోయింది...బంగారంలాంటి హతురు—వెనకహతురు. నావంశం ధ్వంసమైపోయింది..... అమ్మా!!—కిష్టయ్! నిన్ను నరికేస్తాను; నమిలి మింగేస్తాను! నీకు చూడింది, వింది—ఒసేయ్! దొంగ ముండా! ఇట్లారా, బయటికిరా! నాయిల్లు అప విశ్రం చేస్తున్నావా? పో—నీయిష్టం వచ్చినట్లు పో—నిన్ను మూలవాడిచాత బయటికి యీడిసిస్తాను. కదలవేం? (తలుపునెట్టి నిలుచుంటాడు.)

(నారన్న ప్రవేశం; చూపుచూ, వామానూ)

నారన్న—

గోయింద రాంరాం, గోపాల హరిహరి,

గోయింద రాంరాం, గోపాల హరిహరి...

(తెగగంతులు వేస్తాడు.)

సుబ్బా—(మంకిపడుతూ) మళ్ళీ వచ్చావు? ఇదేదో ఓకాచం! వొడుల్తానా, వొడలనా? పూడ్చి పెడతాను.

రాఘ—ఎవడురా నువ్వు?

నార—అనాదపన్యులం సామీ! రవ్వంత కబళ మెయ్యండి సామీ! (క్రమక్రమంగా క్రుతి పెంచుతూ) గోయింద రాంరాం.....

సుబ్బా—(చెవులు యూసుకొని) అయ్యోయ్యో! అయిపోయింది—ఆనామం అపవిశ్రమైపోయింది. అన్ని నోళ్ళలోనూ పడి మారామనామం అపవిశ్రమైపోయింది. ధ్వంసమైపోయింది; పాడైపోయింది. నేను విన లేను, హరిహరీ!

రాఘ—మీ రెవరు?

నార—చూదిగోళ్ళం సామీ! కబళంసామీ! కడుపు మాడుతుంది సామీ!

సుబ్బా—నీకేం కళ్ళుకనబడటంలేదా? తొలి గిపో—ఇక్కడ యెవరూ పెట్టరు పో, ఇవి బ్రాహ్మణ యిట్లు.

నార—రచ్చించండి సామీ—బ్రాహ్మలైతే మాత్రం పప్పు పెట్టండి సామీ!

సుబ్బా—పప్పుగాదు పరమాన్నం వండిపెడతారు, ఆచార్య గారి నడుగు—నాళ్ల అమ్మయిచాత వండిపెట్టిస్తారు.

రాఘ—ఆ. ఇక దానిగతి అంతే. వాళ్లకు వండి పెట్టాలింటే—సువ్వు బయటికి వస్తావా, రావే?

(లోపల) ఏమిటి, నాన్నా?

రాఘ—‘నాన్న’? నోరుకూసుకో—తక్షణం లేచిపో—బీరే, మాదిగవాడా! దాన్ని బయటికి యిచ్చివెయ్యరా.

(ఏకాంతా సుభద్ర బయటికి వస్తుంది.)

సుభ—అయ్యో! నాన్నా, నాన్నా, ఏమిటిది?

(కొగలించుకుంటుంది)

రాఘ—ఛీ, ఛీ! అవతలికిపో—నీహ నాహ యేమీ సంబంధంలేదు. ఇక నీదారి నీది—మిక్కిలి డగ్గరికి పో—

సుబ్బా—హరి హరీ నేను వినలేను—(నిష్క్రమింప)

రాఘ—బయటికి లాగివెయ్యరా, మాలదాన్ని!

(వెళ్లి, తలుపు వేసుకుంటాడు.)

(నారన్న తటాలున వచ్చి ఒకపుత్తరం ఆమె చేతులో పెట్టి)

నార—కృష్ణరావుగారు పంపారు. అందుకే నేనొచ్చిందసలు—

సుభ—(నాడి రెండుచేతులూ పట్టుకోని) ఏమి రాశాడో సువ్వు విప్పి చూశావా?

నార—నాకు చదువురాదండీ—

సుభ—రాకపోలేయేమి? నేను చెపుతారే యెప్పుడైనా.

నార—నీప్పుడు చెపుతారు—నాకు చదువు కోవాలని వుంది.

సుభ—తప్పకుండా.

నార—నీప్పుడు చెపుతారు?

సుభ—నువు చెప్పుకో యెప్పుడోను?

నార—కృష్ణరావుగారు దొరికితే.....

సుభ—అమ్మా!! (నాన్న కొట్టవస్తుంది. వాడు పరిగెత్తిపోతాడు.)

ఏమిరాకాను నాదేవుడు? (చిప్పి చదువుతుంది)
“సుభద్రాదేవీ! ఈభక్తుడు దేవతకు తృప్తికలిగించగలడో లేడో ముందు తెలుస్తుంది. అయినా, దేవత భక్తున్ని వదిలిపెట్టి మారంగా యెంతకాలం వుండగలదు?—నైవేద్యానికేమి? దొరికితే తింటాను, లేకపోతే లేదు...వీలైనంతత్వరలో సత్రముదగ్గర కలుసుకోవలెను. లోకంలో పడదాము—నమస్కారాలు.

భక్తుడు, కృష్ణ—”

నీవు నావాడివి కృష్ణ! నీకోసం లోకాన్ని పరిత్యజించి వస్తున్నాను. లోక సేవచేసిన నీకు లోక త్యాగినిని లభిస్తున్నాను. నీలో కలిసి మల్లీ లోకం లోనే పడతాను. ఏదీ నీలోక సేవ భారంధర్యము! మన సారా మల్లీ వొకసారి వల్లించుకుంటాను.

(అరుగుమీద వున్న పత్రిక తీసి చదువుతుంది.)

“దీనాలాపము—

‘శ్రీకృష్ణ’”

ఎంతసుద్దుషేరు!

“విశ్వలోకేశ్వరా! జగద్విసుతిగన్న మాపవిత్ర హైందవజాతి మంటగలుపు దారుణపితాచ మస్పృశ్యతాకళంక మింకనైన తొలంగ దీనింపుమయ్య!”

ఆ విశ్వేశ్వరుడికి జాలివుంటే, ఈప్రార్థన వినితీరడా?

నాలుగవ రంగము

[లోకతో ఘండో సత్రము ముందువీధి—ఇద్దరు కాడిలు ప్రవేశము.]

౧. రా—వాడు చస్తే, ఒకవేళ?

౨. రా—చస్తే, స్వర్గానికి పోతాడు.

౧. రా—ఛా, అటువంటివాడు సరకానికి పోతాడురా.

౨. రా—నీమొహం, నరక మేమిటి, మనచేతులూ చస్తే? స్వర్గం చవిచూడాలిసిందే—రాముడి చేతులూ చచ్చిన రాక్షసులంతా మోక్షానికి పోతారట—రాముడికి రాక్షసి భేద మేమిందోయ్?

౧. రా—అవును. వాడిచేతులూ మోక్షానికి పోతే, మనచేతులూ అగమపవనం స్వర్గానికన్నా పోరా, దీందుంపదెగ?

౨. రా—అందులో, యీవూరికంతటికీ నేను చాణ్ణి.

౧. రా—ఏమిశావు, నాకంటేనా?

౨. రా—అబ్బో! నేను పేరాలలో ప్రియంవద యింటికికూడా పోయిచ్చాను. ను వ్యవచేశావు, వూరిభే కొంతలుగోస్తావుగాని—

౧. రా—వెల్లి యేంయేడిశావోయి, దానిచాత తన్నులుతని వచ్చావు, అంటేగా? నాకు తెలేకుండా వుంచేమిటి?

౨. రా—పళ్లుంటుందంతా, ఏమిటిరా అంటావు?

౧. రా—ఒరేయ్, నల్లముంప ద్యామ్యులొకి నింపిందోయ్.

౨. రా—అప్పుడూ, బలే! చెప్పలూ, ఏమట్లా? —నున కనున్నా జతపడేట్టుందా?

౧. రా—ఇక్కడోయ్—గెయిటి. టిక్కెట్టు లేకుండా పోలేను.

౨. రా—ఏం? వలంటిర్లనుంటే పోనీయరు?

౧. రా—నీమొహం! పట్టుకు రంతారు. జైల్లో పెడతారు.

౨. రా—పోనీ, సుబ్బన్న నడిగితే డ్రెస్సు యియడంట్లా? అడిగి తీసుకుందాం చర్బాగా!

౧. రా—పోనీసుడ్రెస్సా?

౨. రా—మిటి యేమమకున్నావు? నీరాగ నేనా? నాకు ఈవూల్లో యెంతసామర్థ్యంవుంటుంది! పలుకుబడివుంది! ఒక్కరాత్రిలో ముప్పైమందిని కొట్టాను—ఆవారే అవధానివోడ్లో మామిడికాయలన్నీ యెట్లా మాయమైన వసుకొన్నావు?

౧. రా—అవునులే, ఇప్పు డిది యేడుదూ— రెండురూపాయలు ముందు గల్లుమంటై.

౨. రా—ఆర, ఒక్కడ్ని కొట్టడం యెంతలో పని?—అవునుగాని, ఆచారి యిస్తాడా, యెగేనే మొహమా? కనుక్కున్నావో లేదో సరిగ్గా.

౧. రా—ఇయ్య కెక్కడికి పోతాడా— కాని, చచ్చేట్టు కొట్టాడన్నాడు రోయ్.

౨. రా—ఆరెంజోదెబ్బ కొట్టిందాకా దమ్ములున్నయిటోయి, యేదో రాంగానే కళ్లుమూసు కుని ఒకసారి కట్టినిసరటం, కాలికి బుద్ధిచెప్పటం— వూరిభే కొయ్యలమేగాని—అసలు యెవడు వప్పు కున్నాడురా యిటువంటిపనికి... అసలు నేను ఆనె వ్వుఫెలోని*—ఏదోయావూట బుడ్డికి లేచని ఆఫోరిం చడమేగాని—ఎవడన్నా దారిన వచ్చాడంటే చావ ముట్లా?

౧. రా—కవర్డ్!† — ఎవడో వస్తున్నట్టే వున్నాడు—తొలిగి నుంవో—

౨. రా—అమ్మో!!—దాక్కో నీమంపదెగ, చచ్చాం!

౧. రా—ఏం జేస్తాడు, అచెట్టుచాటున దా క్కొరా—

౨. రా—నేను దొంగనిట్లా?—నే నసలు Honest fellow ని. ఛా. నేను చర్బాగా పోతాను. (కట్ట అక్కడ పారేస్తాడు.)

* Honest fellow.

† Coward.

(సుబ్బావధాని ప్రవేశం)

సుబ్బా—అభిమానమనేది అట్లా పీక్కుతింటుంది. కడుపున బుట్టిన పీనుగుగాబట్టి నుటుక్కుమంటాడేమో అని గుండె కొట్టుకుంటుంది. దీనితోనైనా రోగం కుదిరి యింట్లో పడతాడేమోనని ఆశ—ఓరి గాడిదా! ఆమండను లేవదీశాడు. ఇద్దరూ పల్లీకుగా పెళ్లిజేసుకొంటారుట! రామరామ! — అటువంటి ఘండాలుణ్ణి యింకా యింట్లో చేరనియ్యడమే? చేరనిస్తే యింకా యేమన్నావుంది? అమాంతంగా పురిబెట్టరే? వైన స్వాములనా రున్నారు, నుగుసేనం వుంది, మెడబట్టుకొని గంటి యేటి వొడ్డున యిల్లు గట్టుకోమంటారు...ఫీఫీ! ఈకొడుకు పోతే వుంకో డోస్తాడు, కులంపోతే వస్తుందా? చావనీ, పీడా వదుల్తుంది...ఈకుంభ లేమన్నా తాగొచ్చారేమో, వొకసారి కదిలించిపోతే బాగుండు—నివరబ్బాయి, ఇక్కడ?

౨. రా—నేను గాదండి, వాడండి—I am a gentleman—

౧. రా—మేము వూడెంటుం రండి—

౨. రా—సినిమా క్లౌస్తున్నాము—ఏంఫీలి మండి, వెగవని!

సుబ్బా—అచార్లుగారు మీతోనేనా మాట్లాడింది?

౨. రా—కాదుకాదండీ, మేం కాదండీ—గోపాల్ కి చట్టిముక్కుండీ కొంచెం!

౧. రా—ఇదుగో, అవధానిగారేనా?

సుబ్బా—అవును—వాళ్లు యీరాత్రి యిక్కడ కలుసుకుంటారుట—ఇద్దరు—గట్టిగా బుద్ధిచెప్పాలి.

౨. రా—(తనలో) ఓహో! మామిడికాయల తాతయ్యా?—సరే...కాయలేమన్నా పండినట్టా?

౧. రా—ఏమంటారు? ఇద్దరెవరు? కృష్ణ రావుబుట్టి బద్దలుగొడితే రెండురూపాయ లిస్తామని అచార్లుగారు చెప్పారు మాకు.

సుబ్బా—(పులికిపడి) అమ్మయ్యా! బుట్టిబద్దలే! ...నేను పోలీసులకు చెబుతాను. నాకొసుకును చంపుతారా, దుర్మార్గుల్లారా?

(మారంగా కృష్ణగారు, నారన్న ప్ర. నారన్న పెద్దగా నవ్వుతాడు.)

కృష్ణ—(నాడి రెండుభుజాలూ పట్టుకొని) నీకు చదువొస్తే యింకా మమ్మల్ని వెక్కిరించేట్టున్నావు!

నార—అన్నట్టు, అమ్మగోరు చదువుచెబుతానందండీ నాకు.

కృష్ణ—ఛ! 'అమ్మగారే' అప్పుడే?—అయితే, అయ్యగా రెవరు?

నార—నాకు తెలేదండీ, అయ్యగారూ! (పెద్దగా నవ్వుతాడు.)

సుబ్బా—(ఘంగూరుగడి) ఆఁ! ఆఁ! అడుక్కున్నే కుంకనే? తాకటమే? కావలించుకోటమే?—అమ్మో, అమ్మో—నాకొడుకు! ఇది ప్రపంచమా వల్లకాడా? ఆరి దేవుడా, యెక్కడ వున్నావురా?—ఇక చచ్చాను, ధ్వంసమైనాము. కొయ్యండి, పగలకొయ్యండి వాడ్ని—నాయనో, నాయనో! ఇంకేమి బ్రాహ్మణీకం! ఇంకేమివైదికం! రామరామ! ఈకళ్లు పొడుచుకోవాలి. ఇంతపాపం మాచాను; ఇక ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకోవాలి...మాలవాడ్నే? తాకటమే? ప్రపంచప్రళయం వుట్టి భూనభోంతరాళాలు మండిపోయి ధ్వంసంకాలే? నరకండి; వాడ్ని నరికి పోసులుపెట్టండి.....అయ్యయ్యయ్యయ్య — (ఏనుస్తూ నిష్క్రమిం.)

౧. రా—కొట్టరా, కొట్టు—

౨. రా—(చెనక్కి జారుతూ) ఉండు, కాస్త యివతలికి రానీ, క్రీనీడలోకి—

కృష్ణ—తమ్మమా! ఆమె యెన్నిగంటుకె వస్తానన్నదీ?

నార—ఆసంగతి నాతోచెప్పులేదండీ...వచ్చేవేళ కావచ్చు—మఱుము అరుగుమోదికి వెళ్లి కూచుంటామా?

కృష్ణ—చీకటిగా వుంది. ఆవెనకవైపున సత్ర పొయ్యి వుంటాడు. బంతర తీసుకురా వొకసారి—

నార—వారు నాకియ్యరండీ—

కృష్ణ—అయినా, అడుగుమా—(నారన్న నిమగ్న.)

౧. రా—నాడివద్దగర కట్టి యేమన్నా వుండేమా చూడరా ముందు.

౧. రా—నిమి లేదు. రాస్కెల్! నువ్వు భయపడుతున్నావు. నీకు దమ్మిడికూడా యియ్యను.

౨. రా—అసలు నీదాకా వస్తేకద! చూమా, అంతా నేనే చేస్తాను. (వెనకగా కృష్ణరావును సమీపిస్తాడు కట్టియెత్తి.)

కృష్ణ—(ఉలికిపడి వెనక్కి తిరిగి) ఎవరు నారు?

౨. రా—దేవుడో...(కట్టి పొరేసి పరిగెత్తి పోతాడు.)

౧ రా—నీకు చూడింది. (కట్టియెత్తును.)

కృష్ణ—ఆ, ఆ, ఎవరు నీవు? ఆను. (ఆతనికట్టి పట్టుకోపోగా, రాడీ అతని తలమీద బంగా కొట్టి పారిపోతాడు.)

కృష్ణ—అబ్బో...(క్రింద పడిపోతాడు.)

(నారన్న ప్రవేశం)

నార—ఎవరు?...కృష్ణరా...అమ్మో! అమ్మో! హత్య, హత్య! చంపారండో...నిట్లా వుండండీ, బాబయ్య, బాబయ్య,...పలకరే?

(సుబ్బావధాని ప్రవేశము)

సుబ్బా—నాతండీ, నాతండీ...హత్యజరిగిందీ? ఏడీ నాతండీ? (దగ్గర నుంచుంటాడు.)

కృష్ణ—(అటూ యిటు పొర్లి, 'దాహ'మని చేయిచూపిస్తాడు.)

సుబ్బా—అయ్యో! దాహము, దాహము— . ఇము వచ్చినదా? నానర్వస్వము! నాశీవగట్టి! నా మానాయనతల పగిలిపోయింది...నీళ్లు బాబూ! ఎవ భాగ్యదేవత!

రవోతండీ, కాసిని నీళ్లు తెచ్చిపెట్టు—మానాయన ప్రాణం నిలబెట్టు—(నారన్న వెంటాడు)

తండీ, బాబూ! నన్ను చూడమూ—నాన్న ను వచ్చాను. నేను నాన్నమరా, తండీ!

(సుభద్ర ముసుగువేసుకుని మెల్లగా వస్తుంది.)

సుబ్బా—ఎవ రావచ్చేది, తల్లీ? మాఅయ్యతల కాయ పగిలింది...పోలీసులను పిలు. నాకొడుకును కొట్టారు!...బాబో, నాకొడుకు!

(సుభద్ర మెల్లగా దగ్గరికి వచ్చి పరిశీలించి చూచుంటుంది.)

సుబ్బా—మాఅయ్యకు రక్త మెట్లా స్రవిస్తుందో...ఆసుపత్రికన్నా పోతే? అమ్మా! అమ్మా ఎవరోతల్లీ నువ్వు! అటు వొకబండినన్నా పిలు. అయ్యో, అయ్యో! రక్తం కారిపోతున్నది.....

(సుభద్ర చీరకొంగు చించి, కృష్ణరావుతలకు కలుతుంది. అతను దాహముచేత నాలుక చప్పరిస్తాడు.)

సుబ్బా—మాతల్లీ, మాతల్లీ! నువ్వెవరో దేవతవు! దాహము, దాహము, నీళ్లు యెక్కడ దొరుకుతవి? (అటూ యిటు దిక్కులకు పరిగెత్తుతాడు.)

(నారన్న చిన్నముంతతో నీళ్లుపట్టుకొని పరిగెత్తుకొస్తాడు.)

సుబ్బా—వచ్చావు, తండీ! నువ్వెవరో దేవుడివి. నీచేతులతోనే పొయ్యి, నాయనా...నాకొడుకింక నాకు ఓక్కుతాడా?—అయ్యో! కన్నుపొడుచుకున్నా కనపట్టం లేదు...

(నారన్న అతని గొంతులో నీళ్లుపోస్తాడు. ఆతను గుటకలువేసి, లేవబోతాడు.)

సుభద్ర—(ఆతని దగ్గరగా వెళ్లి) కృష్ణ—

కృష్ణ—(హఠాత్తుగా లేచి) ఆ! ఆ! నాప్రా

సుభ—ఎట్లా వున్నది?

కృష్ణ—హాయిగా...నారన్న యేడీ?

నార—ఇసుగో, బాబూ! ఇంకా దప్పిక
అవుతున్నదా?

సుబ్బా—(అదిరిపడి) అయ్యో, రామా! కొంప
మునిగింది! నువ్వుటరా? మాదిగముండాకొడకా!—
చీకట్లో కనపడేదు—నీనీళ్లా నాడి గొంతులో పోశావు?

చచ్చాము. అయ్యయ్యో! పోయింది, నాకులం పో
యింది, ప్రపంచం మునిగిపోయింది.....శ్రీరామ
రామ! చచ్చినకీసుగు చావనన్నా చచ్చాడుకాదు...
అమ్మయ్యో! ఇక గంగలో దూకాలి. ప్రాయశ్చిత్తం
చేసుకోవాలి—మాదిగనీళ్లే? తాగటమే? (గుండెలు
బాదుకుంటూ వెళ్లిపోతాడు.)

(తెరపడుతుంది.)

బొంబాయి ఛౌవతీ సముద్రతీరము
(జి. యస్. షర్మ (కలకత్తా) గారి త్రినర్ణచిత్రమునుండి)

౧

చూశారా! విశాలాక్షి, ఆకుజొంపాల్లో ఒదిగి ఉన్న ఆనాఘ్రాతపున్నమా అయింది కాదు; పోనీ, నిష్కల్మష ప్రేమపిపాసి అయిన ఏరసిక సారంగానికో తనువు నప్పగించి, ఆతని బిగువుకాగి లిలో — ఆతను ప్రణయరసాస్వాదన చేస్తూ ఉండగా ఆనందపారవశ్యం పొంది, సాక్షిసోలిన ఏ అస్వాదిత పుష్పమేనా అయిందా! అదీలేదు. పాపం, ఘోర భృంగం నాలీనాలడంతో తొడిమనుంచి జారిపోయిన నిర్భాగ్యకుసుమం!

లోకల దృష్టిలో విశాల వాసుదేవరావుగారి గృహిణి. అధాంగి—ప్రేయసి అవునోకాదు, తెలుసుకోవలసిన అవునర మెరికి! విశాలకి వాసు యజమానిమాత్రం అవును.

“మా అమ్మాయి మొగుడుతో చిలుకలాగా కాపురం చేసుకొంటోంది” అమాత్రం తృప్తిపడుతున్నాడు విశాలతలిదండ్రులు. కానైతే, లోలోపల విశాల నిరంతర - నిర్భరనిరహానలంతో అగ్నిపర్వతంలా ఎంత ఉడుక్కెత్తిపోతోందో తెలియదుగా వాళ్లకి!

వాసుదేవరావు పురుషులకు సంక్రమించిన నడిమంత్రపు టధికారాల నన్నిటిని జబర్దస్తీతో తుంచ తప్పకుండా అమలు జరిపితిరాలనే మతంలోవాడు.

“ఒకతుమ్మెద ఎన్నోపూవులమీద వాలి మకరం దాన్ని గ్రోల్తుంది. అలాగే పురుషుడున్నా” అని ఆతని సిద్ధాంతం.

అయితే, ఒకేపుష్పమీద అనేక తుమ్మెదలు వాలవా?

వాసుదేవరావుకి యావనం, ఇంటిపెత్తనం ఒకే సారి తటస్థించాయి. అదమామించే పెద్దలు మరిలేరు.

ఆతడే సర్వాధికారి. మొదట్లో మొదట్లో నాటకాల కనీ, సినిమాలకనీ పట్టుకాలవెంట తిరిగేవాడు. రాసు రాసు ఏపూటూటింటి పంచనో రెండేసిరోజులవరకూ ఆసిపోయి, చల్లగా సానివాడల్లోకి పికారు నడిచే నాడు. సరి, మరిరెండునెలలకి వాసుదేవరావు సాని పీశిలో తలతిప్పుకొనే రసికశిఖామణి. అంతేకాదు, ఆగ్రామంలో వాసు జగమెరిగిన బ్రాహ్మణుడు.

విశాల కాపురాని కొచ్చి ఏడ్వడమైంది. ఇంత వరకు భర్త ఆమెతో ప్రేమ ఒలికిస్తూ ఒక్కమాట నైనా ఆడలేదు. పోనీ, నిర్మలమైన ఒక్క పీక్షణమైనా, ఆషిరణమెరిసే ఒక్క అలతి నవ్వైనా ఎరగదు విశాల.

భర్త తాటాడకపోయినా, స్త్రీకి అంతకంటే అనమానం, దండనా మరి ఉండదు. హృదయాన్నిచ్చి, ఆతనిలో లీనమైపోవాలని ఒకవంశలోనుంచి వచ్చిన ధర్మపత్ని భర్తచేత నిరాకరింపబడినప్పుడు, అబ్బా, ఎంతదుఃఖం! హృదయం శకలాలుకామా!! ఇంతకూ, విశాలత పేమిటో! ఆమెఅంటే వాసు కింతటి నైమనస్యం ఎందుకో! ఏమీలేదు. విశాల ఎప్పుడో పసి తనంగా ఆతని అనుమతిలేదే కట్టిపెట్టబడినదని. ఆమెకోసం రాత్రింబగళ్లు ఆరాటపడ్డాడా, లేదు. సుఖ మధురస్వప్నాలు కన్నాడా? ఆమెప్రేమాపాంగం కోసం యాచించాడా? తపశుహలాడిపోయాడా? ఏమీలేదే ఆమె భార్య ఎలాఅవుతుంది, ఆతని ఉద్దేశ్యంలో. కాదు.

‘అవశ్యం త్యాగసాదీధ్యానాగ్ం స్వాయాం
తనూగ్ం ఋత్విడే నాధమానాం,
ఉపమా ముచ్యా యువతి ర్భూయాః
ప్రజయా త్వప్రజయా పుత్రకామే’

అంటూ పాణిగ్రహణసమయంలో చేసిన ప్రమాణానికి ఆతను బాధ్యుడా? మనస్సులో ఆప్రమాణాన్ని

అనుభవించి, బుద్ధిపూర్వకంగా, అసురాగళులకితుడై, వధువును తనలో అర్థభాగాన్ని గ్రహించమని కోరి చేసిన వాద్దానమా ఇది? వాద్దానమంటూ, శపథమంటూ చెప్తున్నాననే జ్ఞానం వరుడికి ఉందా అసలు? ఎలా ఉంటుంది! భార్య, భర్త అంటే ఏమిటో, వివాహం అనగా ఏమిటో తెలియని బాల్యవస్థలో వేషకలసి, లాంఛనాలసి ఉబలాటపడి ఏదోతంతు జరిపేవారు పెద్దలు. వరు డేమన్నా ఎరిగి బాసచేశాడా? చేసిన జ్ఞాపకమేనా ఉందా? ఇప్పుడు వాసుదేవరావు ఆకర్మ కంఠటికి బాధ్యుడేలా ఆవుతాడు! అందుచేత విశాలా వాసుదేవరావులు నిజమైన దాంపత్యసూత్రంచేత బంధింపబడలే దన్నమాట.

౨

విశాల సహజంగా అందకత్తె. దానికితోడు యౌవనప్రాగల్భ్యం. ఆమెసర్వాంగాలూ మిసమిస లాడిపోతున్నాయి. కృత్రిమసౌందర్యం, కృత్రిమనాగరి కతా ఎరగని ఆ అమాయకపు సుందరి, పాపం, వాసు హృదయాన్ని అపహరించ లేకపోయింది. ఆటక్కు టాయ్యారాలు, ఆహావభావాలూ, ఆకృత్రిమక్రేమ ప్రకటనలూ, ఆమాయాహాసాలూ, వేశ్యలకుమల్లే విశాల ఎలా చూపగలను? ఈమె సానపెట్టని వజ్రమని వాసు ఊహ. వేశ్యలవల్లా, జారకాంతలవల్లా పొందే ఆనందాన్ని ముగ్ధ అయిన విశాలవల్ల పొందలేనని అను కొంటాడు.

కులసిమొగ్గలా విశాల అతిపవిత్ర. అయితే వాసు మనసు చెడుదారికి పట్టింది. “నేనుచేసిన తప్పేమిటి! ఒక్కమాటకేనా తగని అపరాధం నే నేం చేశాను?” అని విశాల కుమిలికుమిలిపోతుంది. ఆ అవమానానికి తలకొట్టేసినట్లయింది.

వివరకు తెలిసింది, ఒకరోజున వాసుపాదాలమీద వ్రాలి తనహృదయరోదనాన్ని బయలుపెట్టింది. వాసు హృదయం మెత్తపడలేదుసరికదా, మరింత కాకిన్యం దాల్చింది. “విశాల లజ్జలేకుండా, స్త్రీ సహజమైన

మార్దవం, అణువా లేకుండా తన మనోభావాన్ని వెలిబుచ్చింది.” అనుకొని మరింత రోతపడ్డాడు.

ఇక ఉపేక్షవహిస్తే లాభంలేదు. వాసు ఎంత నిరంకుశంగా, ఎంతకఠినంగా ప్రవర్తిస్తున్నాడో, అంత కఠినంగానూ అతన్ని ఎదిరించాలని నిశ్చయించుకొంది విశాల. అయితే, భర్తయెడల అసురాగం, గౌరవం మాత్రం అలాగే నిశ్చలమై ఉన్నాయి.

వాసు, తన ఉంపుమకత్తెఇంటికి మనస్సుగట్టి అర్పించడానికి వెళ్ళినసమయంలో, విశాల ఓఉత్తరం వ్రాసి ఆతనిపేర పొట్టులో వేసి, పుట్టింటికి చక్కా పోయింది. అది ఇది:

“వాసుదేవరావుగారికి

విశాల అనేకనమస్కారములు.

ఇంతటితో మనం నామతఃవహించిన దాంపత్య భావం అంతరించిపోయింది. నాకు నేనే మీకు మీరే. మీ మార్గానికి, మీ ఆశయానికి, మీ ఆనందానికి నేను అడ్డుతగలడానికి హక్కులేదు. అలాగే మీకున్నా. అవునా, మీ లాగానే నాకుపూడా దైమత్తమైన స్వాతంత్ర్యం ఉందికాని లేకపోలేదు. జన్మతః పురుషులైనంతమాత్రం త ఆత్మ్యాచారాలు జరపమనికాదు.

క్రేమడోలికల్లో మిమ్మల్ని ఉంచి-లాలించే ఓక్రేయసిని మీకు సంపాదించుకొన్నాను. క్రేమాను భవం లేకుండా జీవితం నిష్క్రియ మైపోయేట్లు పడి ఉండడానికి ఈశ్వరస్పృష్టిలో ఏజుతువునా విధించి లేదు. నేనున్నా అలాగే తనలో వికల్యంచేసుకోకలిక ప్రణయసూక్తిని అన్వేషించుకొంటూ ఈ రోజునే బయలుదేరాను.

ఈవిధంగా నేను మరోభర్తను పొందడందూవ్యయమంటారా, కాదు. ధర్మశాస్త్రంలో ఇది నిషిద్ధమే కాదు.

‘నష్టే మృతే ప్రవ్రజితే క్లితేచ పతితే పతా, పంచ స్వాపత్ను నారీణాం పతి రన్యో విధీయతే.’

శుక్ల తృతీయ

(శ్రీ కాశీనాథరావుగారి ప్రాచీన చిత్రసంగ్రహమునుండి)

అని పరాశరస్మృతిలో, భర్త మరడేశం పోయినా, మృతుడైనా, సన్న్యసింపినా, సప్తంశకుడైనా, పతికుడైనా, స్త్రీ మరొక్కరి ఆశ్రయించవచ్చునని అధికారం యివ్వబడింది. అదేవిధంగా,

‘అష్టవర్షాణ్యుపేక్షేత బ్రాహ్మణీ ప్రాపితం పతిమ్, అప్రసూతాతు చత్వారి పరతోన్యం సమాశ్రయేత్.’

భర్తచేత విడువబడ్డ బ్రాహ్మణ స్త్రీ సంతానవతి అయితే ఎనిమిదేళ్లు, కాకపోతే నాలుగేళ్లు వేచిఉండి, తరువాత మరొక పురుషుణ్ణి ఆశ్రయించమని పరాశర వాక్కు. అలాగే క్షత్రాణికి ఆరేళ్లు, వైశ్యకాంతికి నాలుగేళ్లు సంతానవతులకి, కాని వారికి మూడేళ్లు, రెండేళ్లు గడుపుమాపించారు. కూడ్రస్త్రీలకు అసలు కాలమే ఏర్పరచలేదు

ఈ అధికారాన్ని బట్టి నేను నాలుగుసంవత్సరాల్లో పునర్వివాహం చేసుకోవలెననుకుంటున్నాను. ఈ నా ప్రయత్నానికి మీరు అడ్డుతగలమాడదు. అథవా, ప్రతిష్ఠకోసం నన్నీ ఉద్యమంలోంచి నిరోధించడంబట్టికంటే, మీరు, ఇక దుష్పథాన్ని నడవననీ, నా సతీత్వాన్ని నిలబెడతాననీ న్యాయస్థానంలో ప్రతిజ్ఞ చేయగలరా? అట్లయితే సరి.

దయఉంచండి,
విశాలాక్షి.”

3

రోజులు గడిచిపోతున్నాయి. వాసుదేవుడయంలో విశాలయాపం పూర్తిగా చెరిగిపోయింది. ఇప్పుడు అతను నిర్విచారి. విశాలవాసిన ఉత్తరాన్ని ముక్కుముక్కుక్రింద చింపిపారేశాడు. హైందవసతికి పునర్వివాహయత్నం కలలోమాట అనుకొన్నాడు. ఇదంతా తెదిరింపని ఒక్కనవ్వు నవ్వాడు. కాకపోతే, మనోవర్తికోసం దావాచేస్తుంది, చేస్తే, అనిమాత్రం అనుకొని ఊరుకొన్నాడు. అంతవరకూమాత్రం ఎందుకు రానియ్యాలని వెంటనే అయిదువందలరూపాయలు మని యార్డరు చేశాడు, విశాలకి, ఏటా అయిదువందల చొప్పున ఇస్తుంటానని కాపనులో వ్రాసి. విశాల అనుకున్నంతా చేస్తుందని అతను నమ్మనేలే దసలు.

విశాలమట్టుకు ఆమనియార్డరు తృప్తికరించి తిప్పేసింది.

నాలుగోసంవత్సరం దాటింది. విశాల లోలోపల విమోగాగ్నికి తపిస్తూనే ఉంది. పడుచుదనపు వేడినెత్తురు వాసులో అలా పొంగుతూనేఉంది. ఆతనికి స్మృతికి తెచ్చుకుందామన్నా విశాల రావడమే లేదు. కాని, విశాల తన ప్రతిజ్ఞ నెరవేర్చుకోవాలని దృఢనిశ్చయం చేసుకుంది. ఆమెకోరికలు ఫలించాయి.

బిందుమాధవరావు నవయువకుడు, శ్రేష్ఠవిపాసి, ఉన్నతమైన ఆదర్శాలు కలవాడున్నా. కొలదిరోజుల్లోనే విశాలాబిందుమాధవుల వివాహం మహావైభవంతో జరిగింది. స్త్రీ పునర్వివాహం అందరికీ కొత్తగానూ, విడ్డూరంగానూ ఉంది. వితంతు వివాహంలో అంతఆశ్చర్యం లేదు. అగ్నిసాక్షిగా పెద్దల ఆగ్వర్యంతో వివాహమాడిన భర్త సశీవుడై ఉండగా, ఈవిడ తిరిగి పెళ్లిచేసుకోవడం ఆశ్చర్యంకామా! వైగా, ఈవివాహం రిజిస్టర్ అయిందిమాడా.

ఇక్కడ వాసుకి ఈసంగతి తెలిసింది. క్రోధానలంతో అతనిశరీరం నఖిఖిపర్యంతమూ మండిపోయింది. తనమా, తన వంశానికి, తన గౌరవానికి మాయనిమిచ్చు ఏర్పడిందనీ, దీని కంతకూ వికారే కారకురాలనీ ఆమె మీద నిప్పుబురిమాడు; శపించాడు; ఎంతో మథనపడ్డాడు. వైగా విశాలమీద పగ, ప్రతీకారం, హృదయంలో తీవ్రయాతన, మహాగర్భం జాగిరిలడం మొదలు పెట్టాయి. అబ్బా! ఎంత అవమానం! దుర్భరం.

మాడండి, తాను అధ్వానిని న్యూనతపరచి, ఖోభపెట్టి, అన్యకాంతతో వ్యభిచరిస్తే తప్పులేదు. నమ్మకొన్న భర్తచేత నిష్కారణంగా, దారుణంగా నిరాకరింపబడినాడా తనభార్య అన్యపురుషుణ్ణి చేసుకున్నందుకు కోడెతాచులాగా పగబట్టాడు. తనతప్పుకు ఆరణ్యం లేవు. స్త్రీ బానిస. ఏమిటి ఈ అహంకారం! ఈ దురాగతం! తన కెంతవ్యభిచారం ఉందో, ఆమెను అవమానపరచినప్పుడు అంతవ్యభిచారం ఆవిడమాత్రం పొందమా! ఆ ఆలోచన అతని కన్న నాడు మరి ఒడుదుడుకులే ఉండవు.

ఇంతవరకూ, విహికభోగాల్లో గ్రుడ్డిగా మునిగి
తేలుతున్నంతసేపూ అరనికి ప్రపంచం ఆనందలీలా
క్షేత్రం. ఇప్పుడో అంధకారమయం, నరకమాపం. తన
ఉంపుమకత్తైన చూచినపుడు స్త్రీహృదయం నవనీల
సుకుమారం, ప్రణయమృతభరితమన్నా. విశాలనుతల్పు
కున్నప్పుడో, శిలాకర్కశం, చంచలం, వివరూపిణి!

పులిమీద పుట. బిందుమాధవరావు, విశాలా
మరికొన్నాళ్లకు ఈపూరే వచ్చి, వాసుమేడకు ఎదు
రుగా ఉన్న మేడలో కాపురం! ఇక వాసుక్రోధానికి
మేరలేదు. గ్రామవాసు లందరూ విశాల నెరుగుదురు.
వాసుతో ఆమె కాపురంచేస్తూఉండగా చూశారు.
ఇప్పుడు బిందుమాధవరావుతో కాపురంచెయ్యడమూ
చూస్తున్నారు. అందరి నాలుకల్లోనూ వాసు నలిగి
పోతున్నాడు. “వాసుకన్నా బిందు అందమైనవాడూ,
చిన్నవాడున్నా. మీనకట్టే రాలేమా” అనుకున్నా
రంతా.

పనికట్టుకుని ఈధూర్తదంపతులు ఈజీరు ఎందు
కొచ్చినట్టు! పైగా ఎదురుగొమ్మమీద కుంపటైత్తి
నట్టు నాకళ్లయెదుట ఈనివాస మేమిటి! అని ఉడికి
పోతున్నాడు వాసు.

రోజూ, విశాలాబిందుమాధవులు తెగించి, నిస్సం
కోచంగా సాయింత్రమప్పుడు సవిలాసంగా విహా
రానికి వెళ్లిపోతున్నారు. వాసు దివాంధరిలాగా పగలు
మేడదాటిరావడమే మానుకున్నాడు.

సోదరున వర్షం కురుస్తోంది. సాయింత్రం
నాలుగుగంటలపుడు. వాసు ఎందుకో కిటికీ తెరి
చాడు. ఎదురుగా ఉన్న మేడమీదకి అప్రయత్నంగా
దృష్టి పరుగెత్తింది. బాల్కనీలో ఇద్దరు వ్యక్తులు
కన్పించారు. చూడలేక వాసు కిటికీతలుపులు బహ
లున వేసేశాడు. కాని, హృదయం తిరిగి ఆవైపుకు
చూడాలనే ఉరకవేసింది. క్రోధం, పగ వెంటనే పడ
గలువిప్పాయి. తలుపు కొంచెం తెరిచి సందులోంచి
చూశాడు. ఏముంది? విశాల బిందుమాధవరావు బాహు

వుల్లో ఒదిగిఉంది. బిందు ఆమెపెదవులమీద.....
.....వాసు కళ్లుమూసుకున్నాడు. క్రోధాగ్ని
నరాల కెక్కిపోయి; ఒళ్లు తెలియక, బోసులోనుంచి
వెలువడ్డ సీంహంలాగా, ఒకలిప్తలో మేడమెట్లు దిగి,
ఆమేడపైకి చేరుకున్నాడు. ద్వారాలన్నీ తెరిచే
ఉన్నాయి. ఇరవీ రాక ఆనూతనదంపతులు చూడ
నట్టే ఉన్నారు. ఇరువురూ అవ్యక్తానందంలో ఉక్కిరి
బిక్కిరై ఉన్నారాయెను.

వాసు ప్రచండవాతూలహతికి చలించిన మహా
వృక్షంలా కదిలిపోయాడు. కళ్లు మందారపువ్వల్లా
గున్నాయి.

అహో! ఒక్కమాకున బిందుమాధవరావు
మీదకు లంఘించాడు. ఇద్దరూ తెప్పిరిలినట్టు లేచారు.
ఎదురుగా మూర్తీభవించిన క్రోధం, వాసు ఘూర్చిలుతూ
నిలబడ్డాడు. విశాల నిర్లక్ష్యంగా నవ్వింది. బిందుమాధవ
రావు “నీకేంపని ఇక్కడ. పో అవతలికి. ఏకాంతప్రదేశం
లోకి రావచ్చా ఇలాగ. బుద్ధిలేమా?” అని గద్దించాడు.

వాసు పిడికిలిబిగించి “చూడు. మీయిద్దర్నీ నలిపి
పారెయ్యడానికే వచ్చా” అంటూ కలియపడ్డాడు
బిందుమీద.

ఈ మల్లయుద్ధంలో బిందు చొక్కా చినికి
పోయింది. అరే! వాసు దూరంగా నిలబడిపోయాడు.
ఇది నిజమా, కలా అనుకొన్నాడు. కళ్లు తిరిగిపోతు
న్నాయి. అలా గోడమీదకి ఆనుకున్నాడు.

బిందుమాధవరావు పురుషుడుకాడు, స్త్రీ. విశాల
మేనల్తమాతురు సత్యవతి. వాసు నిర్విణ్ణుడై నోట
మాటలేకుండా అలా చూస్తున్నాడు.

బిందు, కాదు సత్యవతి “ఏ, రా! జంకి
పోయావే” అని సవాలుచేసింది. వాసు అలా అలా
ఆమెపాదాలమీదకి ఒరిగిపోయాడు.

“ప్రాయశ్చిత్త మైంది. విశాల ఇక నాతన
వులో హత్తుకుపోతుంది. విశాలా, తుమించు”
అన్నాడు, చెమ్మగిలిన నయనాలతో.

తంజావూరు నాయక రాజాస్థాన సంస్కృతాంధ్ర కవులు ౪

కురుగంటి సీతారామయ్య, యం. ఏ.

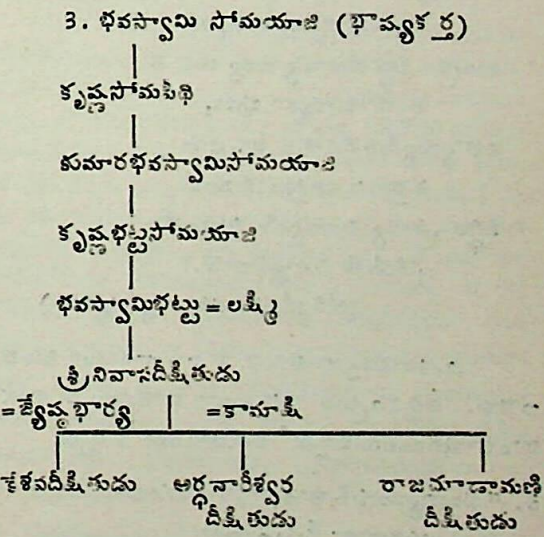
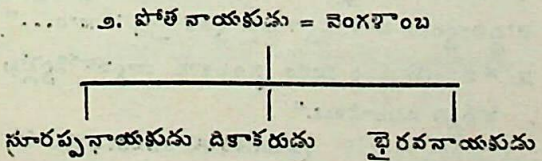
3. రత్నభేట శ్రీనివాసదీక్షితుడు

ఈయన యప్పయ్యదీక్షితుని మామయని చెనుక మనకు తెలియును. విజయనగరసామ్రాజ్యము భిన్నమైనతరువాత దక్షిణహిందూస్థానమునందలి చిన్న రాజ్యము లన్నియు స్వతంత్రములై యవియు సమస్త రాజమర్యాదలతో నుండెను. అట్టి స్వతంత్రరాజ్యము లలో జింజి యొకటి. ఈజింజియు దక్షిణఆర్కాటు జిల్లాలో దక్షిణమున తంజావూరుమండలము సరిహద్దుగా నుండెను. ఈజింజిని క్రీ. శ. ౧౫౫౦ మొదలు ౧౫౭౫ వరకు సూరప్పనాయకు డనునాయన యేలుచుండెను. ఈయనయాస్థానమున శ్రీనివాసదీక్షితుడు కవిశ్వరుడుగా నుండెను. ఈయనయు కొంచెమెచ్చుతల్లగా నప్పయ్యయంతటివాడై సర్వతంత్రస్వతంత్రుడును, కృత విశ్వజిదాదినను స్తయాగుడును అయియుండెను. వీరిద్దరి వంశములును శ్రీ. యస్. కుప్పుస్వామిశాస్త్రిగారు వాణి

విలాసముద్రణాలయముచే ప్రచురింపబడిన రాజమాడా మణిమానందరాఘవముయొక్క పీఠికయం దిచ్చినారు. సూరప్పనాయకుని తండ్రిపేరు పోతనాయకుడు. దివా కర వైద్యరపులను నిద్దరు తమ్ము లీయన కుంజిరి. శ్రీనివాస దీక్షితునిది యప్పయ్యదీక్షితుకుటుంబమువలె మిక్కిలి విద్యకుటుంబమై యాయనపూర్వులు బహుగ్రంథ నిర్ణేత లైయుండిరి.

“భవస్వామిభాష్యకర్తః భవస్వామిసోమయాజిన స్వత్వః, అనవరతాన్నవాయిసః ప్రబంధపరమేశ్వరస్య కృష్ణస్వామిపీఠః పంచముః, అద్వైతచింతామణికర్తః కుమారభవస్వామిసోమయాజినో నప్తా, సోమయాజినః కృష్ణభట్టస్య పాత్రః, వైకుంఠఘంటామణేః పరమభాగవతస్య భవస్వామిభట్టస్య లక్ష్మ్యశ్చ పుత్రః, విశ్వామిత్రనంశముక్తామణిః, శేవపరివ్రాజకార్యచరణారవిందపరిచరణబద్ధనివ్యాధిపత్త్యః.” ౩

౧. ఈయన సాక్షాత్తుగా తంజావూరాస్థానమునకు చెందకపోయినను, చెందిన రాజమాడామణిదీక్షితుని తండ్రియై, యప్పయ్యకు మామయై, చెవ్వప్పచేత పూజింపబడినందున నీయనకూడ నిచ్చట చెప్పవలసిన వాడై యున్నాడు. ఏతచ్ఛాస్త్రపరచమునంగు టి. ఆర్. చింతామణిగారు వ్రాసిన రుక్మిణీపరిణయపీఠికయు, టి. యస్. కుప్పుస్వామిశాస్త్రిగారు రచించిన కమలినీ కలహంసనాటకపీఠికయు నుపకారకము లయ్యెను.

ఈయనదివిశ్వామిత్రగోత్రము, ఈయనకు ముగ్గురు కుమారులండిరి. పెద్దకుమారునికి కేశవదీక్షితుడని తన గురు నామ ముందుకొనెను, రెండవయూడవకుమారులు రెండవ భార్యసంతానము. ఈకుటుంబముయొక్క ప్రళమనినాసము జింజికిపశ్చిమముగా మూడుక్రోసులమారముననున్న సత్యమంగలమును గ్రామము. ఈయన తన గ్రంథములన్నిటిలో సత్యమంగలశ్రీనివాసదీక్షితుడని చెప్పుకొనెను. ఆస్థానకవి యైనచెనుక సూరసముద్రమును సగ్రహారమీయన కొసంగబడెను. అప్పటినుండి వీరి కుటుంబమీనూతనగ్రామము నివాసముగా నేర్పరచుకొనెను. కాని యీయన తన జన్మగ్రామము నెన్నటికిని మరువలేదు. “రత్న ఫేబు” పద మీయనకు పేరుపనామము. ఈయన అలంకార స్ఫూర్తికొరకై యాక్రిందిశ్లోకమున సుపయోగించిన రత్న ఫేబుపద మీయనకు తరువాత చిరుద మయ్యెను.

“అన్యోన్యసమరటిలా

లాలస పూర్వాపరాద్రహారాభ్యామ్,

గృతరత్న ఫేటశంకాం

తన్వాతే సుచాభి పుష్పవ ద్భింబా.” ౩

(భావనాపురుషోత్తమము, అం. ౪).

౧. “యః శ్రీకేశవయోగివర్య చరణా

ద్యం పూర్ణపాత్రాత్మనా

మంత్రం సిద్ధ మనాప్య దివ్య మథ త

త్విద్ధౌ తపస్యకా పునః,

నిత్యాన్యక్షితదేవతాం జగ దిదం

కర్తుంచ హర్తుం క్షమాం

సిద్ధిం ప్రాప్య నిజాన్వయే నిజసుతా

గ్రయేషు తస్యాభినామ్.”

(రుక్మిణీపరిణయ న్యాఖ్యానము)

౨. సూరపునాయకుని పే రాగ్రామమున కుంచబడెను. తల్లిచంద్రుల పేర్లుమాడా పోతసముద్ర వెంకళాంబాపురములను పేర్లతో సగ్రహారముల నిచ్చెను.

౩. “సంధ్యాసంధుక్షితాంభోధర నళికగణా
దుద్రతాన్ సీసఖండాన్

ఈయన కావ్యనాటక ర్తయేకాక పూర్వోత్తరమీమాంసాశాస్త్రములను, అలంకార శాస్త్రమునందును దిట్టయై యనేక గ్రంథముల రచియించెను. ఈయనకు మద్యాపాపాంశిత్యముమాడ కలదు. ఈయనయు మొత్తమున ౧౦౪ గ్రంథములను రచియించెనట. ౪

ఈయన వయసున నప్పయ్యకంటె పెద్దవాడు. గోవిందునికంటె పెద్దవాడని వేర చెప్ప ననావశ్యకము. ముగ్గురు దీక్షితులును మూడాస్థానముల నుండి పేరవారికి ఫీచిగొల్పుచుండిరి. కాని గోవిందుని ప్రేరణమున తంజావూరునవలె జింజివేలూరులందును తదాస్థానపండిత మణేతరపండితులకు గౌరవము లేకపోయెను. ఈయన రచించిన భావనాపురుషోత్తమనాటకమునం దీశ్లోకము కలదు :

“సప్తధారినమే మీనమానే రాకాతిథా విరమ్,

ఉత్తరక్షే రవిదినే సమాప్తం నాటకం పరమ్.”

దీనిని లెక్కవేసిన క్రీ. శ. ౧౮౮౦ సంవత్సరమును. దీనినిబట్టి యప్పటికేరకు శ్రీనివాసుడు బ్రతికియుండెనియు, దీక్షిత్తుల నాటకము వ్రాసినవానిదిగాని రచయితదికాదనియు చెప్పుచున్నారు. అప్పయ్యకంటె

తారాకారాన్ని రోడ్డుం శశిరవికపటా

ద్విభ్రతో రత్న ఫేబా,

అన్యోన్యం యుధ్యమానా వుదయచగమ భూ

భృత్ప్రీతిరా వితి ద్రా

సక్త్యా ఖ్యాతాపరాఖ్యాః క్షీతిపతివచసా

రత్న ఫేబాన్వరీతి.” (రుక్మిణీపరిణయ న్యాఖ్య)

౪. కమలినీకలహంసపీఠిక, పుట ౧. “కర్తా భావనాపురుషోత్తమనాటకా ద్యస్తాదశ రూపకాణాం, నిర్మాతా శతకంధర విజయాదిపష్టి కావ్యానాం, ప్రణేతా సాహిత్యసంబీజన్యాన్యలంకార గ్రంథానాం, ఆధాతా వేదాంత రత్నావళి వాచ తారావళి మధ్యవిధ్యంస జాగ్రత్త్యంసన మణిర్వణ అదైవతాస్తుభాదీనాం...”

౫. “పరంతు పద్య మిదం గ్రంథకార స్యాహోస్యిల్లేఖ కన్యేతి నవిజానీయః.”

(కమలినీకలహంసపీఠిక, పుట ౪)

శ్రీనివాసదీక్షితుడు పదియేండ్లు పెద్దవాడై యుండవలెను. అప్పయ్యకు చిన్నతనములోనే వివాహమైనట్లు మనకు తెలియును. అప్పటి కీయనకు ౩౦ యేండ్లున్నట్లు తలచినను శ్రీ. శ. ౧౫౮౦ నాటి కీయనకు ౭౦ సంవత్సరములుండను. అప్పటికి నాటకమునాయుత్తరీయుండుట కష్టమే కాని గట్టిగా చెప్పుటకు వీలులేదు. కాని ౭౦ సంవత్సరములు వచ్చునరకు బ్రతికియుండెననుమాట నిజమని తోచుచున్నది. ఈయన చనిపోవునప్పటికి రాజమాడముణి దాదాపు ౧౦ సంవత్సరముల పిల్లవాడై యున్నట్లు నాయుచున్నాడు. ఈయన రాజాశ్రయము శ్రీ. శ. ౧౫౭౫ సంవత్సరమున నంతమొంది యుండును. వీలన నాసంవత్సరమున సూరప్ప నాయకుడు చనిపోయెను. తరువాత జింజీకి రాజైన కృష్ణప్పనాయకుడు శ్రీ. శ. ౧౫౭౦ సంవత్సరమున రాజ్యమునకు వచ్చెను. ఈమధ్యకాలములో నెవ్వరేలిరో చెప్పుటకు వీలుగాకున్నది. కృష్ణప్ప బహుశః సూరప్ప తమ్మునివలెనాడు యుండును. కాని యే తమ్ముని కుమారుడో చెప్పజాలము. ఈయన కడుగుర్పూర్ణుడు.

పినతండ్రి గ్రుడ్లు పీకించి తాను రాజ్యమునకు వచ్చినట్లు శ్రీకృష్ణస్వామయ్యంగారు చెప్పుచున్నారు. కావున సూరప్పమరణముతో శ్రీనివాసదీక్షితుని సంస్థానస్థిత్యం తమని మాడా చెప్పునను. తగునాత నీ కుటుంబము తంజావూరువచ్చి చేరినట్లు కన్పట్టును. చెవ్వప్ప యాయననుమాడా పూజించెను. శ్రీనివాసదీక్షితుడు తన తుది దినములు తంజావూరులో గడపియుండును. కాని ఇచ్చట గట్టిగా చెప్పజాలము. ఈయన పెద్దకుమారుడను శేషదీక్షితునిగూర్చి యెక్కువగా తెలియుచు చెండవనాడను నర్థనారీశ్వరుడు పండితుడై మంత్రశాస్త్రప్రణిధుడైనట్లు కన్పట్టును. రాజమాడముణి చిన్నవాడగుటచే నాయనకు విద్యగరపుభారము సోడరుడను నర్థనారీశ్వరునిపై బడెను ౪ ఈయర్థనారీశ్వర దీక్షితుడు కాలిదాస కృతమును “నంబాస్తవము”నకు వ్యాఖ్యానమును వ్రాసినట్లు కన్పట్టును కాని యాగ్రంథ మెచ్చటను లభించుటలేదు. ఈగ్రంథము ఆర్. కృష్ణస్వామిశాస్త్రిగారివద్ద నున్నట్లు చింతామణిగారు తమ దుక్కిణీపరిణయ పీఠికలో వ్రాసినారు. ౫

౧. ఇచ్చట నీక్రింది తన్నాటకమునందలి శ్లోకము వారి యూహను బలపరచుచున్నది :

“తత్రాస్తి కచ్చి త్రుణాగ్ని హోత్రీ
వడ్డర్కనీసాగరపారదృశ్యా,
శతావధానీ త్యపరాభిదాన
శ్రీ శ్రీనివాసాధ్వరిపార్వభౌమః”

కావున నీనాటకము రచించినప్పటికి “తరుణాగ్ని హోత్రీ” యైయుండెను. దీనివలన నెనుకటి “సర్వధారిసమే” యనుశ్లోకము వ్రాయసకానిది యని నిశ్చయము. చింతామణిగారు ౧౬-వ శతాబ్దిపూర్వార్థమును మించి యాయన జీవించియుండడని చెప్పుమాట ను స్వీకరించుటకు వీలులేదు.

౨. Introduction to Rukminiparinaya.
P. XVI.

3. Sources of Vijayanagar History, P. 272.

౪. “అధీత్య నిఖిలం శాస్త్ర మగ్రజా దీశ్వరేష్టినః”
(కావ్యదర్పణము).

౫. “Elder brother and teacher of Raja-chudamani, he (Arthanarisvara) is the author of Ambastavatika. A complete manuscript of this work exists in my family collection. It is a commentary on Ambastava (one of the Pancastavi attributed to Kalidasa.). It is an elaborate work bringing out various aspects of higher Sri Vidya Cult. It may be noted that Ratnakheta was a devotee of Sri Vidya. The information regarding the literary works of Ratnakheta and his ancestors, given in the colophons of Ambastavatika tallies with what is mentioned by Balayajna Vedesvara (Commentator of Rukminiparinaya).”

(Rukminiparinaya Introduction, P. XVI)

శ్రీకృష్ణస్వామికాస్త్రీగారు మానవజీవితములు శాశ్వతములు కావనియు, జ్ఞానమునకు దానము ఫల మనియు నెంచి తత్పుష్కమును తమ పేటికయందుంచు కొని తుదకు చెదపురుగుల కిచ్చుటకంటె ప్రచురించి లోకోపకారము చేయుదురుగాక ! తృతీయకుమారుడగు రాజచూడామణినిగూర్చి ముమ్మందు చెప్పగలను. ఈ శ్రీనివాసదీక్షితునకు “అభినవభవధూతి” యనియు, “కవి వాదిగజకేసరి” యనియు బిరుదులుండెను. ఈయనప్రతి దిన ప్రబంధనిర్మాణదక్షుడై యుండెను. ఈయనకు వెనుక నారవతరమువాడగు భవస్వామినిగూర్చి కొంత వాదము కలదు. భవస్వామి యనుపేరు గలవారు సం స్కృతవాఙ్మయమున నిద్దరు కలరు. ఒకభవస్వామి తైత్తిరీయసంహితకు భాష్యమును రచించినట్లు భట్ట భాస్కరుడు తన భాష్యములో వ్రాసినాడు. ౨ మరి యొకభవస్వామి “బోధాయనశ్రావణాశ్రవివరణము”ను వ్రాసెను. బర్హులు పండితుడు వీరిద్దరు నొకే వ్యక్తియని యభిప్రాయపడినాడు. కాని చింతామణి గారు దీని నను మానించుచున్నారు. వా రనుమానించుట కెట్టికారణ మును చూపుటలేదు. ఈభావస్వామియే మన శ్రీనివా సుని పూర్వుడైయుండునని నాయభిప్రాయము. ఈవంశ మునతప్ప నీపేరితరత్ర యెచ్చటను కానరాదు. మరియు నీపేరివంశమున పరంపరానుగతముగాకూడా యున్నది.

౧. “కవివాదిగజకేసరీ భట్టాచార్యః, ప్రతిదిన ప్రబంధకర్తా, తత్తాదృశకలవిద్యా చమత్కృత వాద వ్యాఖ్యానోపన్యాస కాశలేన చోళవల్లభే నాస్థానీరచిత పత్రావలంబః, షడ్భాషాసార్వభౌమః, సర్వ తంత్ర స్వతంత్రః, శ్రీమదభినవభవధూతి రత్నఫేట శ్రీనివా సాధ్వరీంద్రః.” (భావనాపురుషోత్తమనాటక ప్రస్తావన.)

ఈనాటకము ప్రబోధచంద్రోదయమువంటి యద్వైతసిద్ధాంత ప్రతిపాదక మగు నాటకము. పై యనువాదములోని చోళవల్లభపదము చెవ్వుపును గూర్చి యని మహాలింగకాస్త్రీగారభిప్రాయ పడుచున్నారు.

J. O. R. Madras, Vol III, P. 158.

౨. వాక్యాధికపరాణ్యధీత్య చ భవస్వామ్యాదిభాష్య

తరువాత నీయనముతాతయగు కుమారభావ స్వామి అద్వైతచింతామణియను నద్వైతగ్రంథమును వ్రాసినట్లున్నది. ఈగ్రంథ మెచ్చటను లభించియుండ లేదు. శ్రీనివాసుని తండ్రిబిరుదముమొదలై నవి యాలోచించిన నీయన మారికభకుడాయని తోచు చున్నది. ఈశ్రీనివాసదీక్షితుడు రచించియిచ్చిన గ్రంథము లలో దాదాపు ౧౫ మాత్రము పేరులు మనకు తెలి యును. ౩ వీనిలో భావనాపురుషోత్తమనాటకము తంజా పూరుగ్రంథాలయమున తాళపత్రలిఖితము కలదు. ౪ వేదాంతవాదావళి యనుగ్రంథముయొక్క ప్రతి యొకటి చెన్నపురిప్రాచ్యలిఖితపుస్తకభాండాగారమున కలదు. దానిలోని యాక్రిందిశ్లోకమువలన నవీ యాయనగ్రం థమే యని స్పష్టముగా చెప్పవచ్చును :

“షడ్భాషాసార్వభౌమస్య

శ్రీనివాసస్య యజ్ఞసః,

వాదావళి రియం విద్వ

తర్కర్థుషామయతాం చిరమ్.”

శైష్ఠీపరిణయకావ్యముకూడా చెన్నపురిప్రాచ్య లిఖితగ్రంథాలయమునకలదు. మణిసర్వణమును నొక న్యాయకాస్త్రగ్రంథము తిరువాన్కూరుసంస్కృత గ్రంథావళిలో గాజచూడామణిదిగా ప్రచురింపబడినది.

ణ్యతో, భాష్యం సర్వపథిన మేత దధునా సర్వీయ మారభ్యతే.”

(తైత్తిరీయసంహితాభాష్యము ప్రస్తావన).

3. (౧) అద్వైతకాస్తుభము, (౨) వాదతారా వళి, (౩) మధ్యవిధ్వంసనము, (౪) బౌద్ధతంత్రముభ నము, (౫) వేదాంతవాదావళి, (౬) మణిసర్వణము, (౭) సమయసర్వస్వము, (౮) విధినిర్ణయము, (౯) తత్త్వపరిశుద్ధి, (౧౦) స్మృతిరత్నప్రదీపము, (౧౧) భావనాపురుషోత్తమనాటకము, (౧౨) శితికంఠవిజ యము, (౧౩) సాహిత్యసంజీవనీ, (౧౪) భావోద్బే దము, (౧౫) రసార్ణవము, (౧౬) శైష్ఠీపరిణయము.

౪. Tanjore Skt. Catalogue, Vol. VIII P. 3440.

కాబట్టి యీ పేరున ఆయనకూడా మరియొక గ్రంథమును రచించినట్లు చెప్పవలెను. ఈ రెంటిని పొరపడ గూడదు. మిగిలిన గ్రంథము లిప్పటివరకు నెచ్చటను లభింపలేదు. కాని వాని పేర్ల వలన మీమాంసాశాస్త్రము, ఆలంకారశాస్త్రము, స్మృత్యర్థనిర్ణయము మొదలగు ననే కవిషయములపై ఈయన గ్రంథములను రచించినట్లు తేటపడగలదు. మరియు బౌద్ధాదిమతభింషనములకూడా వ్రాసెను. గ్రంథప్రచురణమున నీయనగ్రంథములకంటె అప్యయ్యగ్రంథము లధికసంఖ్యాకములు ప్రచురింపబడినవి. ఈయనకైలియు మృదుమధురమై యప్యయదాని యంత భావగాంభీర్యము లేకపోయినను నలంకారోప శోభితమై యొప్పారుచున్నది. గోవిందుని ధార యాయ నకవిత్వమందు లేదుగాని గోవిందునికంటె కైలిలో పటుత్వ మెక్కువగా నున్నది." ఈయనకు శ్రీహర్షు డన్న నెక్కుడభిమానముని తోచును. ఏలన నొక్కొక్కచో నాయనయొక్క భావముల నున్నవియున్నట్లు పద్యగర్భితముల చేసినాడు. మాదిరికి రెంటిని చూపుదును :

"మధ్యేకాదుభ మాత్యునః ప్రతిఃపుతిం
దృష్టావ పరాశంకయా
కోపే నానతకంఘరా పదనఖా
దర్శ్య పతిం బింబితమ్,
మత్వాపాదనతం ప్రహృష్టమతుకా
దాశ్లివ్య తజ్జానతీ
సప్రీడాస్మితమానబంధురముఖీ
క్రీరస్తు వ శ్చేయసే." ౨

ఈక్రింది శ్రీహర్ష శ్లోకమును చూడుడు :
"ఘామవ్యాకులదృష్టి రిండుకిరణై
రాహ్లాదితాక్షీపునః

పశ్యంతీ వర ముత్సుకా నతముఖీ
ఘాయో హ్రీయా బ్రహ్మణః,
సేన్ద్యా పాదనభేందుదర్పణ తే
గంగాం దధానే హరే
స్ఫుర్మాదుత్పులకా కరగ్రహవిధౌ
గౌరీ శివామాస్తు వః. " ౩

"సుధారసకిరోగిరః సురభయంతి విశ్వం కవేః
సభాపతి రసౌ నృప స్వహృదయాగ్రణీ మ్నూనపః,
పరిస్ఫురితభావనా భగవతః కథా పావనీ
పచేలిమపరిశ్రమాః పర మమీ వయంనాటకే. ౪

ఈక్రింది శ్రీహర్ష శ్లోకమును పరిశీలింపుడు :

"శ్రీహర్షోనీపుణః కవిః పరిషదశ్చేషానుగ్రాహిణీ
లోకే హరిచ వత్సరాజచరితం నాత్మ్యేచ దక్షా
వయమ్. " ౫

ఇట్టి విద్యర్థునిగుర్చియు, తచ్చక్రిని గుర్చి యు నీక్రిందిచాటుపద్య ముద్భవించుట యొకవింతకాదు:

"విపశ్చితా మపశ్చిమే వివాదకేలినిశ్చరే
సపత్నీజ త్యయత్న మేవ రత్న భేబదీక్షితే,
బృహస్పతిః క్వజల్పతి ప్రసర్వతి క్వసర్పరా
డసహ్యభశ్చ మణ్ముఖ శ్చతుర్ముఖశ్చ దుర్ముఖః "

౪. విజయ్యాంధ్రభిక్షువు

పండ్రిండవ శతాబ్దము వేదాంతశాస్త్ర వ్యాపన మున కత్తుచ్చకాలము. ఇదివరలో శంకరాచార్యస్థాపిత మైన యద్వైతము మీమాంసాసిద్ధాంతమును, బౌద్ధసిద్ధాం తమును జయించి యాసేతుహినుచలమును నేకచ్ఛత్ర ముగ నేలుచుండెను. ఏతద్వ్యాపనము పాపండ్రికైవ నైష్ఠవమలములకు కంటకముగా నుండెను. వీనిలో కైవము నదివరకే నీలకంఠుడు బ్రహ్మసూత్రములకు

౧. ఒక్కొక్కచో నీయనకవిత్వము నారికేళ పాక మనిపించును.

౨. భావనాపురుషోత్తమనాటక ప్రస్తావన.

౩. ప్రియదర్శిక-ప్రస్తావన.

౪. భావనాపురుషోత్తమనాటక ప్రస్తావన.

౫. ప్రియదర్శిక ప్రస్తావన.

భాష్యములను వ్రాసి తన్మతమునకు నైదికమత గౌరవమును తెచ్చెనని కొందరు తెల్పుచున్నారు. ఆగమవైష్ణవముమాత్రమీయదైవతముయొక్క చెబ్బకు తాళజాలకుండేను. ఇంతలో నొక ప్రక్కనుండి రామానుజుడును, మరియొకవంకనుండి మధ్వాచార్యుడును వెడలి యదైవతముపై దండువెడలిరి. ఇద్దరును ౧౨-వ శతాబ్దమునందు వరలినవారే కాని వీరిలో రామానుజునికంటె మధ్వాచార్యుడర్వాచీనుడు. ఈమధ్వాచార్యులుమాత్రమదైవతమునకు గర్భశ్రువు. రామానుజుడు శంకరుని బాద్ధుడన మధ్వాచార్యులాయనను నిత్యబద్ధులలో చేర్చి యాయన కెన్నటికిని నిర్వాణమునునది లేదనియు, నిత్య సరక మనియు చెప్పెను. ఈయన జననము క్రీ. శ. ౧౧౧౮ సంవత్సరమున నని కొందరును, ౧౧౧౯ సంవత్సరమున నని మరికొందరును, ౧౨౩౮ సంవత్సరమున నని యింకొందరును చెప్పుచున్నారు. వీనిలో రెండవతేదికి శాసనాధారములున్నట్లు కనపడును. కాని యీకాలనిర్ణయముతో నిచ్చట మన

కంతగా పనిలేదు. శంకరరామానుజులవలెనే యీయనయు తన మతప్రచారమునకై యొకగురుసీతమును స్థాపించెను. మొదట నీసీత మొక్కటిగానే యుండెను. కాని యీయనతరువాత కొన్నితరముల కిది మూడుగా చీలెను. తన్మతానుయాల సంఖ్య యధికముగుటయు, వారన్నిప్రాంతముల నుండుటయు దీనికి కారణము. అవియు దేశవిభాగముచొప్పున మతాధికారమును చెలాయించుచుండెను. ఇప్పటికిని తత్ప్రత్యయమున్నది. ౩ ఈగురుపరంపరలో మధ్వాచార్యులతరువాత నాయన గ్రంథములకన్నిటికిని జయతీర్థులు వ్యాఖ్యానములను రచియించిన విద్యత్సన్నాని. వ్యాసరాజు, లేక వ్యాస తీర్థమహాదా గొప్పపండితుడే. రెండవమతాధిపతి యుత్తరదేశమును జయించుటచే నాసీతమున కాపేగు వచ్చెనట! మూడవదియును సుమతీంద్రమశగురుపరంపరలోనివాడీవిజయీంద్రభీష్మువు. ఈయనకు విజయీంద్రతీర్థుడనిమాదా పేరు కలదు. ఈయనజయంతి ప్రతివత్సరము జేష్ఠబ. త్రయోదశీతిథిన వచ్చును. ఈయన

౧. కాని యీసందర్భమున టి. ఆర్. చింతామణిగారి వ్యాసములను చూడవచ్చును.

(J. O. R. Madras, Vol. I.)

౨. భండార్కరుగారు క్రీ. శ. ౧౧౧౯-వ సంవత్సరములోనే చనిపోయినట్లు వ్రాసెనుగాని యిది తరువాత సమూలముగా విమర్శింపబడి కాదని నిర్ధారణము చేయబడినది.

Bhandarkar's report 1882-83. Pp 16-19, 202-208.

క్రీ. శ. ౧౨౨౮ ప్రాంతమున శృంగేరిసీతాస్థుడగు విద్యాశంకరుని కీమధ్వాచార్యుడు సమకాలికుడనియు, సంతకంటె చిన్నవాడనియు చెప్పుచున్నారు వీరిద్దరికిని వాగ్వాదము జరిగెనట! మధ్వాచార్యులు వ్రాసిన భారతతత్వరసగ్రహములో తన జన్మదిన మిచ్చియున్నాడు. కాని యీయంశము సిద్ధాంతమైనట్లు చెప్పజాలము.

౩. మధ్వాచార్యులు (ఆనందతీర్థులు)

పద్మనాభతీర్థులు

సరహరితీర్థులు

మాధవతీర్థులు

అక్షోభ్యతీర్థులు

జయతీర్థులు

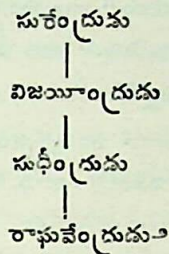
విద్యాధితీర్థులు

వ్యాసరాయ
మతము (౧)

ఉత్తరాది(జ)
మతము (౨)

సుమతీంద్ర
మతము (౩)

గురుశిష్యపరంపరమహాదా కొంతవర క్రింది పాండు పరచుచున్నాను.^౧

ఈయన క్రీ.శ. ౧౫౬౫-వ సంవత్సరమున జరిగిన తాలికోటయుద్ధమున పోరినట్టియు, కృష్ణరాయల యల్లుడైనట్టియు నళియరామరాయలకు సమకాలికుడై యాయనచేత కనకాభిషిక్తుడయ్యెను.² కావున నప్పటికి నయస్సుమీరిన సన్యాసియై యుండవలెను. ఈయన పదనాక్యప్రమాణపారవారపాలిండును, బహుగ్రంథ నిర్ణేతయు నైయుండెను.^౩ ఈయన పాండిత్యమునందును, గ్రంథరచనమునందును నప్పయ్యదీక్షితున కెడమ చేయిగా నండునని చెప్పబడియున్నది కానేరదు. అప్పయ్యదీక్షితునికంటె వయసులో ఏమాత్రమైనకొంచెము పెద్దవాడనిమాదా చెప్పవచ్చునని లోచించుచున్నది. కాని యప్పయ్యకంటె చిన్నవాడు కాదు. విజయాంద్రుడు తంజావూరున పూజింపబడునాటికి విజయనగరమున వెంకటపతిరాయల యన్నయగు శ్రీరంగరాయలు

పాలించుచుండెను. అనగా క్రీ. శ. ౧౫౫౫-వ సంవత్సరమునకు పూర్వమని యర్థము. ఈ శ్రీరంగరాయలు క్రీ. శ. ౧౫౬౪—౧౫౫౫ ల మధ్య రాజ్యముచేసెను. ఈయనకు చెవ్వప్ప గ్రామము దానమిచ్చిన కాసనమున శ్రీరంగరాయల పేరు కలదు. మరియు నది క్రీ. శ. ౧౫౬౬ సంవత్సరమునకు చెందియున్నది.⁴ ఈ సంవత్సరము వరకు చెవ్వప్ప జీవించియుండెనని దీనివలన స్పష్టమగుచున్నది. క్రీ.శ. ౧౫౬౩-వ సంవత్సరమున చెవ్వప్ప తన పోయెనని చెప్పు కొందరుచరిత్రకారుల వ్రాతల నీ విషయము పూర్వపక్షము చేయుచున్నది.⁵ అప్పటికి గోవిందదీక్షిత మంత్రిత్వ నిరూమక మై యుండుడు. కావున నీయతపూజ తంజావూరుసంస్థానముయొక్క సర్వమతసమదృష్టిని తెలియజేయును. ఇంకముందు తంజావూరునకు మందిరినము లున్నవియని యీవిషయము నూచించుచున్నది. విజయనగరరాజ్యమున నళియరామరాయల కాలమున వీరవైష్ణవము కాలుపెట్టెను. దానికి తాలికోటయుద్ధము ఫలము. తిరుమలరాయలు తరువాత మరల సర్వమతసమత్వమును కొంతవరకు నెలకొల్పెను. అందువలననే సామ్రాజ్య మింకను కొలదివత్సరములవరకు మనుటకు కారణమయ్యెను. అప్పయ్య చెవ్వప్పచేత పూజింపబడిన కాలము నిదియే. అళియరామరాయ లీ విజయాంద్రునకు కొన్ని యగ్రహారముల నిచ్చెనట!

౧. “ఇతి శ్రీమత్సరమహాంస పరివ్రాజకాచార్యాణాం శ్రీమత్సురేంద్రతీర్థపూజ్యపాదానాం శిష్యుణ విజయాంద్రభిక్షుణా తిరచిరే.....”

(న్యామూమృతన్యాఖ్యానము.)

౨. ఈరాఘవేంద్రస్వామి తంజావూరున నిద్రి పొందెను. ఆయనసమాధి యాయూర కలదు. యాత్రికులు వచ్చి దర్శనముచేసుకొనుచుందురు. దానిని బృందావన మందురు.

3. Tanjore Skt. Catalogue, P. 6037.

“విద్యద్యోస్తా ద్విజయాంద్రయోగీ
విద్యాసు పౌద్యా స్వతులప్రభావః,

రత్నాభిషేకంకిల రామరాజాత్
ప్రాప్త్యాగ్ర్యుత్పన్నకృతాగ్రహరాత్.”

(రాఘవేంద్రవిజయము. ౨. ౨౧)

౪. “వాక్యే పదే పాదవిలోచననోక్తా
న్యాసీయతాస్తే) చ కృతాకా ప్రబంధాః,
ఆస్తాం బుధః శ్రోతు మశేష మేషా
మాఖ్యా స్సమాఖ్యాద్యతిపండితోఽస్మా.”

(Ibid. 2. 22).

౫. J. O. R. Madras, Vol. III, P. 154.

౬. ఈవిషయమై నా “తంజావూరాంధ్రనాయక రాజచరిత్రము”న విపులముగా చర్చించితిని.

మధ్యగ్రంథములుపరిశీలించిన నీ మధ్యసిద్ధాంతము న్యాయశాస్త్రముపై నాధారపడినట్లు తెలియగలను. వ్యాసతీర్థులనుకొక మధ్యయతి “న్యాయామృతము”ను నొక యదైవతసిద్ధాంత విమర్శనరూపమును గ్రంథమును రచించెను. ఇందు న్యాయశాస్త్ర సిద్ధాంతములను గొని యదైవతప్రతిపాద్యమును నిర్దేశబ్రహ్మ మసంభవ మని సాధింపబడినది. మరియు మోక్ష మనునది నిర్దేశ బ్రహ్మపక్షమున నసాధ్యమని కూడా సాధింపబడినది. ఈ “న్యాయామృతము” మధ్యసిద్ధాంతమున కొక మిక్కిలి పట్టియిన గ్రంథము. తరువాతి మధ్యగ్రంథకర్త లీగ్రంథమును మిక్కిలి కొనియాడుచు దానిపై ననేక వ్యాఖ్యానములను రచించిరి. ఈగ్రంథ మొక పెద్ద వాదగ్రంథవాఙ్మయమునకు బీజభూతమయ్యెను. నైయా యికసిద్ధాంతములనే గొని యదైవతమతప్రచారకులలో నుత్తములలో నొకడగు మధుసూదనసరస్వతియనునొక పండితసన్యాసి “న్యాయామృతము”ను ఖండించుచు “నదైవతసిద్ధి”ని వ్రాసెను. ఈ “యదైవతసిద్ధి” యదైవతసిద్ధాంతమున నొక యధికారపదవి నధిష్ఠించు చున్నది. తరువాత రామాచార్యుడను నొక మధ్య మతానుయాయు యదైవతసిద్ధిని విమర్శించుచు న్యాయా మృతమున కొక వ్యాఖ్యానమును “న్యాయామృత తరంగిణి” యను దానిని రచించెను. అందుపై నాత్తరాహుడుగొడబ్రహ్మనందు డదైవతసిద్ధిని సమర్థించుచు తరంగిణ్యుక్త సిద్ధాంతములను ఖండించుచు “లఘుచంద్రిక” యనుగ్రంథమును రచించెను. దీనినే “గొడబ్రహ్మనందీయ” నుందురు. ఈ గ్రంథమును నదైవతసిద్ధాంతప్రతిపాదక గ్రంథములలో నత్యుత్తమ శ్రేణి నలంకరించును. తదుపరి వరహునిగ్రంథము నొక

యాత్తరాహుడు తరంగిణిని సమర్థించుచు “సారభ” మను గ్రంథమును రచించెను. తరువాత నీ “సార భము”ను పోషించుచు “న్యాయరత్నాకర” మను మరి యొకగ్రంథము వెలసెను. తుద కీనాద మిటీవలివరకు జరుగుచునే యున్నది.

ఈయనకూడా పరశ్శతగ్రంథములను రచించె నని నెనుక చెప్పియుంటిని. కాని తద్గ్రంథములలో పది కంటె షేర్లనుకూడా తెలియము. మదరాసు విద్యా శాఖోద్యోగి యగు శ్రీ. ఆర్. నాగశర్మ యం.ఎ. గా రీవిజయోద్రుని గూర్చి ౧౯౩౨-వ సంవత్సరము జూను నెల ౩౦-వ తేదీ హిందూపత్రికలో నొక వ్యాసమును వ్రాసినారు. అందు క్రింది వివరింపబడిన గ్రంథములు తమకు లభ్యమైనట్లు వ్రాసినారు.

- (౧) న్యాయామృతవ్యాఖ్య-అమోచము
- (౨) మధ్యాధ్యకంటకోద్ధరణము
- (౩) చంద్రికోదాహృతన్యాయనివరణము
- (౪) పరతత్త్వప్రకాశిక
- (౫) మీమాంసానయకాముది

ఇవిగాక “తి త్త్వమచీమాణీక్యదీపిక” యనుగ్రంథమును కూడా వ్రాసినట్లు తెలియుచున్న దని కూడ వ్రాసినారు. మరియు “న్యాయామృతము” నకు “లఘూ మోచము”, “గుర్వామోచము” నను రెండువ్యాఖ్యానము లను రచించుచినట్లున్నదని వ్రాసినారు. వైపట్టికలోని మొదటిగ్రంథమును “లఘూమోచము”గా నభిప్రాయ పడినారు. కాని నాపరిశోధనలవలన వైన చెప్పినట్లు కంటె భిన్నముగా కన్పట్టుచున్నది. “లఘుగుర్వామోచ ములను గూర్చి గట్టిగా నేను చెప్పజాలనుగాని తంజా

౧. “శ్రీ న్యాయామృతదూషణాయ

రచితా యాదైవతసిద్ధిః పురా

తద్భంగాయ తరంగిణీ ప్రవృత్తే

యాతామితాంయా సవ్యభాత్,

బ్రహ్మనందయతి ర్యతింపచమతి

స్వనూపణా యాభునా

కుర్వేహం వనమాలిసారభదీశా

శ్రీన్యాయరత్నాకరమ్.”

(న్యాయరత్నాకరశీతిక)

Triennial Catalogue of the Oriental
Mss. Library 1913-16 Vol. II, P. 2288.

ఈ “సారభము” నకు “న్యాయామృతసాగంధ్య” ము”నికూడా నామాంతర మున్నట్లు కన్పట్టుచున్నది.

వూరున గల పుస్తకమునుబట్టి “కంటకోద్ధార” మనునది కూడా న్యాయామృతవ్యాఖ్యయే యని తోచును.^౧ తంజావూరుపుస్తకపట్టికయందు కర్తృనామము కనబడుటలేదు. కాని మరియొక “కంటకోద్ధార” మితర గ్రంథకర్తచే రచియింపబడినది లేనందునను, నీ పుస్తకమున శ్రీశర్మగారు చెప్పినట్లు నారాయణుడే యుపనిషత్ప్రతిపాద్యమైన బ్రహ్మ మని సిద్ధాంతీకరించుట చేతను, నీగ్రంథము తప్పక విజయ్యాంధ్రునిదేయనియు, నదికూడా న్యాయామృత వ్యాఖ్యానమే యనియు నేను నమ్ముచున్నాను. ఆమోదమునునది కూడా తంజావూరుపుస్తకాలయమున గలదు.^౨ కావున నీరెండు గ్రంథములును శ్రీశర్మగారు చెప్పిన గురులపూర్వమోదములు కావచ్చునని తోచుచున్నది. శ్రీశర్మగారు చెప్ప “మధ్వాధ్యకంటకోద్ధార” మను గ్రంథము పైన వివరింపబడిన “కంటకోద్ధారమే” యనికూడా నాయభిప్రాయము. ఈయన మరియొక “న్యాయాధ్యదీపిక” యను గ్రంథమును రచియించినట్లు చెన్నపురి లిఖితగ్రంథాలయపట్టికయందు గలదు.^౩ శ్రీశర్మగారు “అగ్ర్య” పదమును పైన చెప్పిన గ్రంథమునకు కలుపుట పొరబాటేమోయనియు, వా రీరెండుగ్రంథముల నొకటిగా తలచుచున్నారనియు నాయనుమానము. చంద్రికోదాపూత “న్యాయ వివరణ

ము” కను, “పరతత్త్వ ప్రకాశిక”^౪ యు నీయన రచియించినవి యనుట కంతమాత్రము ననుమానము లేదు. ఈ “పరతత్త్వ ప్రకాశిక”లోని యీ క్రింది శ్లోకము “న్యాయాధ్యదీపిక”లోకూడా కనపడుచున్నది:

“మూకోపి వావమాకేంద్రో
జాయతే యదమగ్రహాత్,
శ్రీసురేంద్రగురో స్తస్య
పాదం నత్వాచిరం భజే.”^౫

ఈ విషయమును సురేంద్రుని కీర్తించుటయు పైయూహను స్పష్టపరచుచున్నవి. “మీమాంసానాయకామది” యీయనదియని స్పష్టముగా శ్రీశర్మగారు చెప్పుచున్నారు. అందులకు శ్రీ ఆర్. కృష్ణస్వామి శాస్త్రిగారినికూడా సాక్ష్యమిచ్చుచున్నారు. కాన నదికూడా యొప్పుకొనవలసినదే. పైగ్రంథములుగాక “న్యాయమాక్తికమాల”, “మగ్యతంత్రముఖభూషణము” నను రెండుగ్రంథములు విజయ్యాంధ్రకృతములుగా మైనూరుపుస్తకపట్టికయందు కలదు.^౬ రెండవది తప్పక యీయనదియని నమ్మవచ్చును. వీలన నీగ్రంథనామము చూచినచెంతనే యది యప్పయ్యదీక్షితరచితమగు “మగ్యతంత్రముఖమర్దన” మనుగ్రంథముయొక్క ఖండన

౧. Tanjore Skt. Catalogue, Vol. XIV. P. 6210.

౫. Catalogue of Skt. Mss. in the library of the India Office, Part IV. P. 800.

మైనూరు లిఖితపుస్తకపట్టిక కూడా యిది న్యాయామృత వ్యాఖ్యయనియే తెల్పుచున్నది.

అప్పయ్య “శివతత్త్వవివేకము”న వుద్దిగానుండు నట్లు దీని నీయననానెను.

(Mysore Govt. Mss. Catalogue, P. 522)

౬. దీనిని విజయ్యాంధ్రకృతముగా మైనూరుపుస్తకపట్టికకూడా చెప్పుచున్నది.

౨. Tanjore Skt. Catalogue, Vol. XIV. P. 6209.

(Mysore Govt. Mss. Catalogue P. 521.)

౩. Madras Oriental Mss. Library Catalogue, Vol. X. P. 3585.

“సురేంద్రమునిశిష్యుణ విజయ్యాంధ్రాఖ్యభిక్షుణా, నృసింహశ్రీతయేఽకారి పరతత్త్వప్రకాశికా.”
(పరతత్త్వప్రకాశికాంత శ్లోకము.)

౪. Tanjore Skt. Catalogue, Vol. XIV. P. 6035.

౭. Mysore Govt. Mss. Catalogue P. 519 and 533.

రూపముని చెప్పక చెప్పుచున్నది. ఇవిగాక మరియొక
 “ప్రణవదర్పణఖండన” మనుగ్రంథము నీయన రచియిం
 చెను.¹ దాదా సీవిజయ్యాంధ్రునకు సమకాలికుడగు
 శ్రీశైలతాతాచార్యకుమారుడగు శ్రీనివాసాచార్యుడు
 రచియించినట్టియు, ప్రణవము బాదరాయణుని
 “అథాతో బ్రహ్మజ్ఞానా” యను ప్రథమ సూత్రము
 నందలి యవయవము కాదని వాదించినట్టియు “ప్రణవ
 దర్పణ” మనుగ్రంథమున కీయన ఖండనరూపముగా నా
 గ్రంథమును రచియించెను. “ఉపసంహారవిజయ” మను
 నొకగ్రంథము కలదు.² కవి సురేంద్రశిష్యుడని గ్రంథము
 పైన వ్రాసియున్నది. ఇట్లు వ్రాసియుండుటయు, దీని
 లోని ప్రథమశ్లోకమును వెనుకచెప్పిన “న్యాయార్థ
 దీపిక” లోని మొదటిశ్లోకమును నొక్కటే యగుటయు,
 “మూర్ఖాపి” యను వెనుకటి శ్లోక మందుమాడా ఉం
 డుటయు సేతద్గ్రంథము నీయనయే రచియించినట్లు
 గట్టిగా తెల్పుచున్నవి. అప్పయ్యదీక్షితుడు “ఉపక్రమ
 పరాక్రమ” మనియు పక్రమప్రాబల్యము నుగ్గడింప తత్ఫం
 డనరూపముగా నప్పయ్య రచియించిన మధ్యసిద్ధాంత

ఖండనమునకు ప్రతిఖండనమును రచియించిన యీయన
 తమపసంహారప్రాబల్యమును సమర్థించుచు దీనిని రచి
 యించెనని స్పష్టమగుచున్నది. కావున శ్రీ శర్మగారు
 చెప్పినవానికంటె నా పరిశోధనములవలన మరియొక
 గ్రంథము లీయనవి బయటపడినవి. శ్రీశర్మగారు తమ
 వ్యాసమున డేర్పొన్న “తత్త్వమణిమాణిక్యదీపిక”
 యనునది పదునొకొండవది. మిగిలినవి యెచ్చటను కాన
 రావు. గ్రంథముల నామములను, నందలి విషయమును
 పరిశీలించిన నీయనకును, నప్పయ్యదీక్షితునికిని
 తత్కాలమున నమితముగా నడచినట్లు చూడగలము.
 “వివాహశ్చ వివాదశ్చ సమయోరేవ శోభతే” యన్న
 ట్టిద్వరికిని డిపడుటచే వాఙ్మయమున కుపకారమయ్యెను.
 ఇరుమతములయందును ననేకగ్రంథములు వెలువడెను.³
 ఇట్టి యీమధ్యసన్యాసికి యరివిలిమంగలగ్రామము నిచ్చి
 పూజించి చెవ్వు తనను గౌరవించుకొనెను. ఈయన
 మొదలుగా చూడుతరములవరకు నీయనతరువాతి మతాధి
 పతులు తంజావూరాస్థానమున పూజనందరి. ౪

౧. Madras Oriental Mss. Library
 Catalogue, Vol. X P. 3588.

౨. Tanjore Skt. Catalogue, Vol. XIV,
 P. 6183.

౩. శైవాద్వైతములను సంరక్షించుట యప్ప
 య్యపై నెట్లు పడెనో యప్పయ్యనుండి మధ్యమతమును
 రక్షించుట యీవిజయ్యాంధ్రునిపై బడెను.

౪. “అప్పయ్య దీక్షితకపోలచడేటిక” యను
 గ్రంథము నీయన రచియించెనని చెప్పుచున్నారు. కాని
 యాగ్రంథ మెచ్చటను లభింపలేదు. ఇది గ్రంథాక్షరముల
 ముద్రితమైనదట!

(Tanjore Skt. Catalogue, Vol. XIII,
 P. 5534).

మదనంత “నామరూపక్రియా నటనాభిరామ”
మగు ప్రపంచము పరమేశ్వరుని లీలావతారము.
అనుక్షణము బహిమించుచుండు శివలీలాతాండవమును
గాంచి యానందహాసురీమహిమాలు డగుటయే మాన
వుని మానవత్వమునకు పరమార్థము. ఆ పరమార్థప్రాప్తికి
సాధనములే మతములు.

“ఆల దక్షిణామూర్తి కాలయం బగుచు
విలసిల్లు శ్రీ వటవృక్షంబునకును
జలము శాంతరసంబు, సద్గోష్ఠి పాదు,
మూల మోంకారంబు, మొదలు వేదములు,
వ్రేలాడు నూడలు విద్యలు, శాఖ
లపనివత్తులు, భక్తి యురుతరఫలము,
అపరిమితానంద మాఢలసార
మది లోనగొన ప్రసాదావధానంబు
మది చింత లుడుగుట మహనీయపదవి.
ఆమట్టమొదల విద్యాశీతి నిలిచి
ప్రేమగొల్పెడు ”

జిజ్ఞాసువునకు నామరూపక్రియానటనాభిరామము
లగు పరమశివుని నిత్యలీలాతాండవపరిణామములయందలి
సత్యము గోచరించును.

సత్యస్వరూపమును ప్రణవముయొక్క అర్థమును
స్ఫురింపజేయు వేదములు ఉపనిషత్ప్రాపమును మహా
యోగమును మానవునకు ప్రసాదించినవి. అదియే భక్తి
యోగము. ఆభక్తియోగమును సాధనముగ గొని విశ్వ
ప్రపంచరహస్యమును గుర్తించి ఆనందమును శివప్రసా
దమును బొంది ధన్యజీవు డగుటకు దగిన మార్గమే శైవ
మతమని యార్థసంప్రదాయమున జేర్చొనబడును.

ఈశైవమతధర్మములును, సిద్ధాంతములును వేద
ములనుండియు, సుపనిషత్తులనుండియు, అగమములను

డియు శిష్టసంప్రదాయానుసారముగ ప్రవర్తిల్లి నవేకాని
ఎవరో ఒక ప్రసిద్ధపురుషుని స్వమతానురూపములు కావు.

వేదముల ప్రత్యక్షార్థబోధితములగు కర్మవాదమత
ములును, గూఢార్థప్రబోధితములగు భక్తిజ్ఞానప్రధానమత
ములును, అగమవిధానవేద్యముగు నారాధనక్రమమునుగూడ
నార్యావర్తమున ప్రాచీనకాలమునుండియు ప్రవర్తిల్ల
చునేయున్నవి. రామరామ మానవహృదయమునకు
సంతుష్టియు, శాంతియు నొసంగ లేనట్టిదియు, సర్వజను
లకు సంబంధింపనిదియు నగు కర్మవాదమును భక్తిజ్ఞాన
యోగములు దిగద్రోక్కి మానవకోటిని స్వాధీనపరచు
కొనజాలినవి.

అట్టి భక్తియోగమతములంగు ప్రాచీనమును,
ప్రధానమును నగునది శైవమతసంప్రదాయము. ఈశైవ
సంప్రదాయము రెండువిధములుగ పరిగణింపబడుచు
న్నది : మొదటిది ఆదిశైవము. అదియే కాశ్మీరశైవమని
కూడ నామాంతరమున బిలువంబడును. రెండవది ఉత్తర
శైవము. అదియే వీరశైవమనియు జేర్చొనబడును.

ఉభయమార్గములకును వేదములును, ఉపనిషత్తు
లును, అగమములును పునాదులు. మానవునియొక్కయు,
ప్రపంచముయొక్కయు, పరమేశ్వరునియొక్కయు
తత్త్వము సమానమే.

మొదటిమార్గమును ఆదిశైవము నైదికకర్మకాండ
కును, భక్తియోగమునకును గూడ తావిచ్చును.

రెండవది యగు ఉత్తరశైవము భక్తియోగము
నకు వ్యతిరేకములగువానిని తీవ్రముగ త్యజించి ఆరాధన
విశ్వాసములకు ప్రాధాన్యముసంగి శివైక్యమునకు బాహా
టమును మార్గమును ప్రబోధించును. ఇదియే వీరశైవము.

ప్రాచీనమును శైవమతమునం దీ మాత్మసంస్కా
రమునకు దాతితీసిన మహానుభావుడు బసవప్రభుడు. ఆ

మహానీయుని సిద్ధాంతములు వేదబోధితములు కావనువారు నాకాలమున లేకపోలేదు. అట్టివారి కాదివ్యప్రభువు

“ఇది శ్రుతిస్మృతిమూలమేకాని యొందు పదకవాదంబని భావింపజనదు”

అని సమాధానము చెప్పటయు జరిగినది.

“ఉమా మాతా పితా రుద్ర ఈశ్వరః కులమేవచ”

అను భగవద్వాణియే శ్రీబసవప్రభుని సిద్ధాంతమనందలి ప్రథమస్వర్ణవాక్యము.

మహాప్రపంచమునందలి వేరి రేణువునందును పరమశివస్వరూపమును గాంచగల్గిన మహాత్ముడు బసవేశ్వరుడు సోదరమానవులను భిన్నమూర్తులుగ, భిన్నజాతులుగ, నీచులుగ, సుత్తములుగ విభాగించి చూడలేక పోయెను.

పరమేశ్వరవిశ్వాసము గల మానవులందరు పరమశివస్వరూపులు, ఆరాధ్యులు నని యాభక్తలోకచక్రవర్తి యారాధింపదొడంగునే భారతీయసాంఘికప్రపంచమున నినుపచట్టములచే నమర్చబడియున్న కర్మనాదమునకు బ్రాహ్మ్యమును కులచట్టము అడ్డమురాకపోలేదు. ఆనందర్థమున “భక్తుల కుల మెత్తి పలుక నని బాస” చేసిన బసవప్రభుని దివ్యవాణి

“బ్రాహ్మ్యంబు భక్తియు బర్కెడుకూడ
బ్రాహ్మ్యంబు వేరెవర్సన మయియుండు
బ్రాహ్మణుడేనియు భక్తు డెట్లును
బ్రాహ్మణు డెట్లును భక్తుడేనియును
కులసలియట్లు నిశ్చలయుక్తిభక్తి
వెలయాలియట్లు లబ్ధిప్రమాదంబు
సహజలింగైక్యస్థి యుక్తిభక్తి
బహుదేవతానేప బ్రాహ్మణపక్షము.

నని భక్తియోగరహస్యమనునట్టిదియు, ఈశ్వరవిశ్వాస జన్యమైనట్టిదియు నగు “శివభక్తు లెల్లను శివు డనుబాస” లేనిదే భక్తియోగమునకు పరమార్థము లేదని నిర్ణయము నొసంగెను. అంతియకాక “నిగమార్థసంవేది” యగు బసవప్రభుని యంతరంగమున “లింగైక్యసౌఖ్యకేళిలో

ల”త్వ మెంతగలదో “జంగమప్రాణానుసంధానశక్తి”యు నంతియే.

“ఉభయప్రసాద సంయోగోపభుక్తి” యే బసవేశ్వరుని దివ్యశీలము.

పరమశివస్వరూపమును జగత్తు నారాధించి లింగైక్యము నందుటయే శైవుని పరమార్థము. జగత్తు నందలి యేభాగముగాని శివభిన్నమును వస్తువుగ భావింపరాదను ప్రేమసిద్ధాంతముమండి జనించిన దగుటచేతనే మానవకోటియందలి విభేదములను పాటించినయెడల ఈశ్వరవిశ్వాసమునకు లోపము వాటిల్లుట కోర్వజాలని బసవేశ్వరుడు “భక్తుల కుల మెత్తి పలుకని” మహాశీలమును ఉత్తరశైవమున బ్రతిపాదించెను.

ఒకమహాభక్తు డగు చాకలినిగురించి రాజుకడ తగవు సంధిల్లిన నా డతని నిర్ణయమును గాంచనగును :

“లేకులు లోకులు కాకటపులకు
జాకి చాకని యేల సందిడించెవవు
చాకియే యతడు సాక్షుల్లింగమూర్తి
కాక యేటికి గనుకని పలికెదవు
కులజాండు నతడె యకులజాండు నతడె
కులము లేకయు నన్ని కులములు నతడె
అనీలగళు నవరావతారంబు
గాన యాతడు సర్వగతు డెట్లులనిన
సరసిజభవు జడల్ జన్మించులుగ
బరగ భిక్షించిన బ్రాహ్మణుం డతడు
మహితాపవర్తనామ్రాజ్యపట్టంబు
సహజంబ పాలించు క్షత్రియుం డతడు
కడగి దుర్భరకర్మఫలహీనాత్రంబు
వడి భవాంబుధి ద్రిప్పు వైశ్యుం డతడు
ఇల సత్త్రియారంభఫలములు గోసి
సాలవక నూర్చెడు శూద్రుండు నతడె

* * * *

ఏకార్థవందైనయెడ నబాచ్యుతుల
జేకొన కుదికెడు చాకియు నతడె”

యని కులప్రపంచరహస్యమును విప్పిచూపి సర్వము శివ మయమని వాదించెను.

మరియు బసవేశ్వరుని మార్గానువర్తియు, ధనికు డును, ఈశ్వరవిశ్వాసియు నగు “కళియంబనైనా” రఘు నతడు తన బానిసయు, హీనజాతిసంభవుడును నగు వాడు శివదీక్షాయుక్తుడైనంతనే శివస్వరూపునిగ భావించి పూజించి వాని పాదోదకమును శివప్రసాదముగ స్వీకరించి యానందించెను. దీనినిబట్టి యాలోచించినచో వృత్తిచేతనైననేమి, పుట్టుకచేతనైననేమి యేర్పడిన కులతారతమ్యములు భక్తిమోగప్రధానముగ మత్తరశైవ మున బాటింపలేదనియు, నట్లు పాటించుట శివద్రోహ ముగ భావించిరనియుగూడ మనము సులభముగ గ్రహించవచ్చును.

బసవేశ్వరుడు జాతినిబట్టి మాలవాడుగ బరిగణింప బడుచున్న శివనాగుమయ్య యను దీక్షాపరునకు బ్రహ్మరథము పట్టుటయు, నానాడు కర్మవాదులగు బ్రాహ్మణుల యవకోధము గొగ్గటయు, బసవేశ్వరుడు వారల నోడించుటయుగూడ జరిగినది. మరియును శివదీక్షకు ముఖ్యమగు మార్గములలో ప్రతిచోట నిది వక్కాణింప బడుచునేయుండును.

“అమరంగ నట్లుగాక నఖిలమర్త్యులకు సమము ధాతువులును సమసిండుములును సమము సూతకములు సమము జన్మములు సమము నిద్రాహారసంగకృత్యములు సమము సూహాభయాభిషంగలోభములు సమ మింద్రియవిషయసముదాయములును సమము లీధూతేపంచకములు నవయ వములును సుఖదుఃఖివాసనతో సమము లదిగాక ధర యేక మఖిలశీవులకు తుద నాకసము పొంతునను స్థమునకు తోయ మొక్కటి జగత్తునకు బ్రాపింప నై యుండు కులభేద మెనలాగెట్లు?”

అని శివదీక్షితుడుగా నున్న శిష్యునకు గురుదేవుడు ప్రబోధించి శివదీక్ష నొసంగును.

దీక్షితుడైనవాని కేకకులమనుటలో నిస్సంశయ మని శైవమతము చెప్పినంత బాహుముగ శేషుతమును చెప్పలేకపోయిన దన్నచో నతిశయోక్తి కాదు. భక్త లోకానుభవసార మనందగు శైవధర్మమునందు

“ధర ‘నుమా మాతా పితా రుద్ర ఈశ్వరః
కులమేవచ’ యనియు గలదుగాన
సద్గురుకారుణ్యసంజాతు లెల్ల స
గోత్రులనక యన్యగోత్రులనక
దగునె యొక్కతల్లిదండ్రుల కుద్భవం
బైన ప్రజలలోన హీనవంశ్యు
లెందు గలుగజోదురే? శివగోత్రన
త్పత్ర! భక్తిసూత్ర పథచరిత్ర!”

యనియు,

“భువిలో శివదీక్షితులగు
శివభక్తుల పూర్వజాతి చింతించుటకా
రవనరకభాజనం బా
శివు బాహుణ్యుగాగ జింతించుక్రియన్.”

యనియుగూడ గలదు.

ఏది యెట్లు చూచినను, ఏమతిసంప్రదాయము ననుసరించి చూచినను పరమేశ్వరు డొక్కడే యనియు, సర్వజగద్వాల్మీకి యనియు స్థూలాభిప్రాయ మేర్పడక పోదు. ఆణువునం దణువుగను, మహాత్మునందు మహాత్ము గను నున్న దీపరమేశ్వరాంశమేయని సర్వవిద్యుల సార మును వ్యక్తీకరించుచునేయున్నది. అయినను ప్రపంచ ప్రవృత్తియందు ప్రతిదేశమునందును సులములపేరుతో నైననేమి, స్థితిగతుల తారతమ్యములను బరస్పరించు కొనియొననేమి, వృత్తులనుబట్టి యొననేమి ఏకరూపముగు మానవకోటియందు భేదములు గన్పట్టుచునేయున్నవి. ఈభేదబుద్ధి నేమాత్రము శైవసిద్ధాంత మొప్పుకొనదు సరేకదా, అజ్ఞానకృతముగు మహాపాతక మనికూడ నిరసింపును.

మహాత్ములు ప్రబోధించిన సత్యసిద్ధాంతములను ఆకాపూరితులును, అధికారలోభులును నగు సామాన్య

జనులు ఆచరించకపోవుటయు, నిరసించుటయు జరుగుచుండును.

నేటి నవయుగమున నవతరించిన శాంతస్వరూపుడగు గాంధీమహాత్మునిదివ్యవాణినికూడా లోకము వినలేకున్నది. వినియు గ్రహింపలేకున్నది. గ్రహించియు నాచరించలేకున్నది. సత్యకరుణామయుడగు మహాత్ముడు భారతవర్షమువంటి తత్త్వప్రధానమగు భూమియందు నేటికిని అస్పృశ్యులుగ పరిగణింపబడుచున్నదీమలగు మానవులుండుట గని కన్నీరునించుచుండుట గాంచియు మానవతత్త్వజేతలగు భారతీయులు లేకుకళంకమును బోగొట్టుకొనలేకున్నారు. ఏమతగ్రంథముంనుండి యుదాహరణములను జూపించినను, ఏసత్యప్రబోధమును జేసినను ఆచారపితాచావిష్టులై ప్రతిబంధకములను బన్నుచునేయున్నారు. అనగా ప్రాచీనకాలమున నేకులచట్టములు సడలనిరోజులలో బసవప్రభునికి అవరోధములు గల్పించినవియు, ఆతని జంపించుటకు యత్నించినవియు అప్పటివారిని మనము గర్హింపబనిలేదు. బసవప్రభుడును, వారి శిష్యులునుగూడ బ్రతివాదులతో,

“కులమును బలము వీడ్చినదగు నంచు
ఫలమేమియును లేకు భావించిమాడ
మర్మజ్ఞులకు పచ్చిమలకులంబు
కూర్మి దేహమునకో? కులము దేహికినో
మేనికి నంటిమా? మేనకుద్ధంబు
గాన దేహమున కెక్కడిది కులంబు
అనయంబు జీవున కంటిమా? కులము
విన మెందు నిరవయవికి కులొక్కర్న
మటుగాన విడువు కులాభిమానంబు
కటకటా ఈయహంకార మేమిటికి.”

మానవుడా నీచే కల్పించుకొనబడిన మాయాపూరితములగు ఈవిభేదములతో కూడుకొన్న కల్మషహృదయముతో నణుమాత్రమైనను భవార్థవమును తరింపజాలవు.

“ఇతరదీక్షులవంటిదే వీరకైవ
స్థుతము సదోగ్యముక్తిమహానీయపదమ!”

అట్టి మహానీయపదము నందుటకు నీహృదయము నాక్రమించుకొనియున్న తుచ్ఛములగు సభికారకాంక్షయు, కులాభిమానమును నశింపవలయును. అంతియేకాదు,

“ప్రాణాభిమానార్థపరమశులైన
ప్రాణుల కంతఃకరణవివశులకు”

భగవల్లీలావిశోదము గోచరింపదని, శరమేశ్వరుని ప్రసాదమును నానందము దొరుకదని,

“మట్టుగా దిది మహామతము దుర్బలము”

నశియు కైవమతము ఘంటాపథముగ వేకోశ్లతో జాటుచున్నది.

“స్వేష్టలింగప్రసాదమేవ చందాలోపివా సజై
వోపభుక్తస్స్యాత్ సచందాలో సభవతి సపుల్కసో న
భవతి కింశు సవీవ కులజ స్సనీర ధన్యః”

అని కైవభావ్య మపనివద్దర్శమును స్పష్టికరించుచున్నది. భారతదేశమున నెట్లెర్పడిరో యూహింపనలగి కాని మాలమాదిగలనుగురించియు, మాలశల్లెలనుగురించియు గూడ కైవభావ్యమన వివరింపబడియున్నది.

“చందాలవాటికాయాంవా శివభక్తః స్థితో యది,
తచ్ఛ్రేణి శ్శివలోక స్స్యాత్ తద్వృతం శివమండర”
మృని కైవాదర్శము ప్రబోధించుచున్నది.

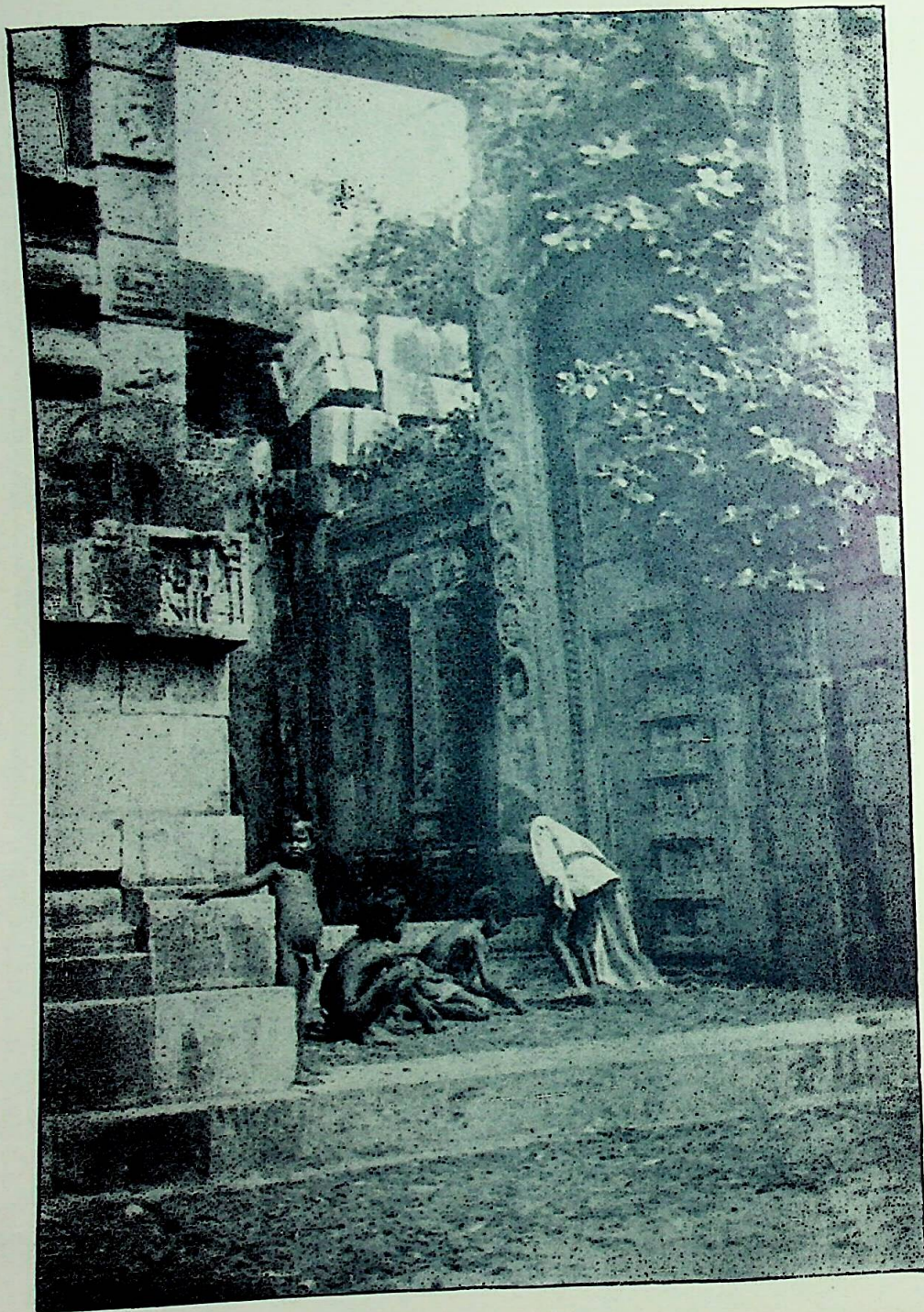
ఈ మహామత మిట్లు ప్రబోధించుచుండగా అర్పారూపుడగు పరమశివుని యాలయములోని కేగి హరిజనుడు దర్శించి శివనిర్మల్యమును ధరించి తరించుటకుగాని, ఆలయప్రాంతముల కేగుటకుగాని వలనుపడదనుట ఏమి న్యాయము? ఈఆధికారము లన్నియు మహాభక్తులగువారికేకాని సామాన్యపరిజనులకు గావనియుకూడ వాదించువా రుండురనియే గురుజీవులూహించి యాసందియమును దొలగించుట చిత్రము!

“శివక్షేత్రసమీపస్థాన్
శివసేవార్థ మాగతాన్,
పతితా నంత్యజా న్వాపి
స్పృహ్యై నన్నాన మాచరేత్.”

3. పేరాస

—కె. ఆర్. రాజరత్నం.

అనిహుడ కాసిందియున్నాడు. ఈధర్మము వీరశైవులకు గాదు. ఏలవనగా వీరశైవచరీతులకు కులవిభేదమే లేని తరి ఈనియము మెందులకు? వర్ణాశ్రమాచారనియతియు, శైవధర్మమునూడ బాటించు నాగార్హస్థబ్రాహ్మణులకును, వారి సంప్రదాయానుయాయులను నితరసవర్ణులకును మాత్రమే ఇది చెప్పియుండుదు. దీనినిబట్టి యాహా చించినచో బ్రాహ్మణ్యమును, శైవమును నిలుపుకొన్న శైవులకునూడ హరిజనుల ఆలయప్రవేశము నుల్లంఘించుట తగనిధర్మ మునున్నది.

పోనీ, శైవభాష్య మిట్లు చెప్పుచున్నను ఆలయనిర్మాణమునకును, లింగప్రతిష్ఠకును ప్రధానములగు నాగములునూడ నొప్పుకొనవలయు నందురేమో. దానికిని సమాధానము భాష్యకర్త యొసంగెను.

“ఇత్యాదిశ్రుతిస్మృతిపురాణాగమ వచనప్రామాణ్యాత్ చండాలపులైనశ్వపచాదయః శిశభక్తియుక్తా శ్చేత్ తదీయప్రసాదోపశీవినశ్చ యే కేచన సంతి తవీవ శ్రేష్ఠాస్తవీవ కులీనాశ్చ తైస్సహ సందర్శన సంభాషణ సహవాస సహభోజనాదికం కార్యమ్. కింతు చతుర్వేదధరా శ్శివభక్తిహీనాశ్చ శివప్రసాదపరాజ్ఞుభాశ్చ యేకేచన సంతి తైస్సహ సందర్శన సంభాషణ సహవాస సహభోజనక్రియా నకర్తవ్యాః”

అనుటయే సుస్పష్టమగు సమాధానము.

నేడు హరిజను డుద్ధరింపబడు కున, సంఘము నందు గౌరవదీవితము నడుపుకొనుటకును మహాత్ముడు నిర్ణయించిన విధానము లింతవిపులముగ లేవనినను అనవచ్చును. భక్తియోగమతప్రదీపకులగు బసవేశ్వరాది మహాత్ములనుండి మనము గ్రహించిన బోధామృతమును మరచియు, గాంధీమహాత్ముని యుపదేశమును ద్రోసి పుచ్చియు మనము సాధించవలచిన మహాకార్య మేమి?

అన్నివిధముల నణగిమణియున్న హరిజనులను మరియు నణగద్రొక్కుటేకదా! దాన మనకు వచ్చు ప్రతిఫలమేమి? నేటివరకు భారతభూమిని బ్రవర్ణింప భక్తియోగమతవిధ్యంసము మనచేతులతోడనే చేసి యాత్మ వంచనము జేసుకొనుట కదా? మన యుపనిషద్ధర్మములను, మన దేవాలయములను మన చేతులతో మనము నిరుపయోగములొనర్చుకొనుట కాదా?

భారతీయులారా, ఆచార్యులని, ఆవతారపురుషులని నమ్మిన మహాత్ములుపదేరించినవాటిలో మనకు ఇష్టమైనవియు, బాధిమైనవియు ఆంగీకరించి యావన్మానవకోటికిని కుభప్రదములును, పరిమేశ్వరప్రీతికరములును ననువాటిని త్రోసిరాజనుటయు నా?

ఈమన అజ్ఞానములకు సురుగ్రోహమేకదా ప్రతిఫలము?

యుగాలవెంబడి కష్టించియు, ధన బలములను గోల్పోయియు భారతమాత గడించిన యాచార్యపీఠమును గోల్పోకుదు.

నేటి హరిజనులయందు సానుభూతిచెంది భక్తి ప్రధానమతదీక్షల నొసంగి ఆలయప్రవేశాది సంస్కారముల నొసంగి సంఘమునందు వారికి స్థానము నొసంగి వారును, మనమును పరమేశ్వరుని విడ్డలమేయని హృదయపూర్వకముగ నొప్పుకొని క్రియాయాపమున జూపించుడు. నేటి యుగమున నాచార్యపురుషుడగు మహాత్మా గాంధీ ననుసరింపుడు. ఇదియే మాప్రార్థనము.

[ఇందుదాహరింపబడిన విషయములును, పద్యములును బసవపురాణము, దీక్షాబోధము, ప్రభులింగలీల, సోమనాథభాష్యములనుండి కైకొనబడినవి.

—గు. వేం.]

బడగాయవతి

—యస్. వి. యస్. రామారావు.

వ్యవసాయము-రైతుల కష్టములు

కోష్ఠాశ్రమీ సూర్యనారాయణ

పూర్వపు శిస్తులు - నేటి శిస్తులు

భారతఖండమున ౧౦౦ కి ౨౦ మందివరకు వ్యవసాయమే ప్రధానవృత్తిగాగలవారై యున్నారు. హిందూదేశసాభాగ్య మంతయును వ్యవసాయాభివృద్ధిమీదనే సూధార పడియున్నది. పూర్వపు రాజులు వ్యవసాయమువల్ల వచ్చు నాదాయమునుండి ధర్మశాస్త్రానుసారము ౬-వ వంతుగాని, ౮-వ వంతుగాని రైతులనుండి గ్రహించుచుండెడివారు. నేటి మన ప్రభుత్వ మన్ననో రైతు ఆదాయమునుండి సగమునకుపైగా వసూలు చేయుచున్నారు. సూర్యభగవాను డేరీతి సముద్ర నదీ తటాకాది జలాధారములనుండి నీటి నాకర్షించి యానీటినే తిరిగి వర్షరూపమున ప్రజలకు ప్రసాదించి భూమి సంతయు సారవంతముగ జేయుచున్నాడో అదేరీతి ప్రజల పరిపాలించు ప్రభువుకూడ ప్రజలనుండి గ్రహించుచున్న ప్రతి పైసయును ప్రజోపయోగకరములగు పనులకుమాత్రమే యేదేశమున వసూలుచేయుచున్న మొత్త మాదేశముననే వ్యయపరచుట ధర్మము. బ్రిటిషువారు ప్రథమమున హిందూ మహమ్మదీయ చక్రవర్తులు వసూలుజేయుచున్న మొత్తములనే వసూలుజేయ మొదలిడి క్రమక్రమముగ హెచ్చుమొత్తముల వసూలుజేయ నారంభించగా అప్పటి రైతులు తీవ్రతరాందోళన

చేయుటచే భూమిపన్నులను కొంతకాలము తగ్గించిరి. ఈవిధముగా తగ్గించినను ధర్మశాస్త్రానుసారము పరిపాలనా సౌకర్యములకు, వ్యవసాయపుసౌకర్యములకు కావలసినధనము కన్న చాలహెచ్చుమొత్తములనే వసూలు చేయుచుండిరి. పూర్వము వ్యవసాయమునకు తోడుగా చేతిపనులు మొదలగు నితర వృత్తులనేకము గలిగియుండుటచే పన్నులు కొంచెము హెచ్చుగా నున్నను చెల్లించుట రైతున కంతకష్టముగా నుండెడిది గాదు. నేడన్ననో యితరవృత్తులన్నియు ప్రభుత్వాదరణ లేక నశించుటచే, కేవలము వ్యవసాయమే యాధారముగా గలిగిన రైతు భూమిపన్ను జెల్లించుటకు తన ఆదాయములో నెంతమాత్రము మిగులకపోవుటచే చివరకు శిస్తులకే కాక కుటుంబధరణమునకు గూడ పాపముకారులవద్దనుండి ధనము నష్టగాగొని క్రమముగా దారుణముగు వడ్డీలపై వడ్డీలతో ఋణగ్రస్తుడై యావదాస్తిని గోల్పోవుట మన దేశమున దినదినమునకు లెక్కకు మిక్కుట మగుచున్నది.

మన దేశమున రైతుల ఋణము ఏయే రాష్ట్రములలో నెంతెంత గలదో యీక్రింది అంకెలవలన గమనింపుడు :

రాష్ట్రము	గ్రామములందలి మొత్తము	హాటెండు	అం
	ఋణభారము	జర్మనీ	3.0
బీహారు, ఒరిస్సా	౧౫' కోట్ల రూ.లు	ఫ్రాన్సు	౪.౮
మద్రాసు	౧౫౦ ,,	ఆస్ట్రీయా	౪.౯
పంజాబు	౧౩౫ ,,	ఇటలీ	౭.౦
సంయుక్తరాష్ట్రములు	౧౨౪ ,,	బ్రిటన్	౮.౩
వంగరాష్ట్రము	౧౦౦ ,,	ఇండియా	౧౫.౦
బొంబాయి (మహారు)	౮౧ ,,		
మధ్యరాష్ట్రములు	౩౬ ,,		
అస్సాము	౨౨ ,,		
మధ్యప్రాంతములు (Central Areas) }	౧౮ ,,		
హద్దు	౩౫ మొ. ౫౦ లక్షల రూ.లు		
బర్మా	(సుమారు) ౫౦-౬౦ కోట్ల రూ.లు		

(From Indian Central Banking Enquiry Committee Report, Vol. I Part. II. Page 31)

ఇతర దేశములలోని భూమిపన్నులు-మనదేశములలోని భూమిపన్నులు

పాడిపంటల కాలవాలమనియు, రత్న గర్భయనియు ప్రపంచమంతట ప్రఖ్యాతి నొందిన భరతఖండమున నేడు బ్రిటిషుప్రభుత్వమున దరిద్రదేవత తాండవమాడుచున్నది. ఈ దేశమందు వసూలుచేయుచున్న భూమి పన్నులను, ఇతర దేశములందు వసూలుచేయుచున్న భూమిపన్నులను ఈక్రిందిఅంకెల పరీక్షించిన ప్రజాక్షేమమున కే పన్నులు వసూలు చేయుచుంటి మను ప్రభుత్వవాద మెంతనిజమో పాఠకులకే తెలియగలదు:

ఆదాయమున భూమిపన్ను
దేశము ౧౦౦ కెంతభాగము గ్రహించ
బడుచున్నది.

౨౮

జెలియం

మనదేశమున వసూలు చేయుచున్న పన్నులలో లోకల్ సెస్సుగాని స్టాంపుఫీజుగాని జేర్చి యుండలేదు. పై దేశములలోని పన్నులలో స్టాంపుఫీజు, లోకల్ సెస్సు జేర్చి యున్నవి. ఇంతకు పరాధీనులమగుటచేతనే పరుల కెవ్వరికిని సాటిలేకుంటిమి.

పన్నుల విధానము

ఇతర దేశములందు బాధ్యతాయుతప్రభుత్వము లేర్పడియుండుటచే నమ స్తవిధములగు శిస్తులను ప్రతివత్సరమునను శాసనసభలలో నేయేశిస్తుల నెంతెంత తగ్గించ వలెనో, లేక హెచ్చుజేయవలెనో చర్చించుచు తగు జాగ్రత్తతో శాసనముల గావించుచుందురు. మన దేశమునందన్ననో భూమిపన్ను నిర్ణయించు నధికారము ప్రజాప్రతినిధుల కేమాత్రము లేదు. కొలది దినముల క్రిందటనే మద్రాసు శాసనసభలో భూమిశిస్తు రేమీషను చర్చకురాగా ప్రభుత్వసభ్యులు, నియమితసభ్యులు రైతు ప్రేలితో రైతు కన్ను పొడువనేర్చిన రైతులచే నెన్నుకోబడిన సభ్యు డొక్కడు తప్ప మిగతాయావన్నందినభ్యులు ప్రస్తుతపురైశాల ఆర్థికపరిస్థితులు కడు హీన

స్థితియం దున్నవనియు, ఋణమును వ్రణము చేతను, పన్నులను పెనుభూతముచేతను రైతు క్రుంగి కృశించుచున్నాడనియు, ఈ వత్సరమునకైనను అధమము ౧౦౦ కి ౨౫ రూ.ల వరకైనను శిస్తు రిమిషన్ యివ్వవలసినదనియు నెంత ఘోషిల్లినను చివరకు అరణ్య రోదన మాయెను. ఎంతకాల మీ ప్రజాప్రతినిధు లీరీతిగా తమ యభిప్రాయముల నెరవేర్చజాలని నామమాత్ర శాసనసభలనుండి బయటకు రా నుద్యుక్తులు గారో అంత కాలము ప్రభుత్వముకూడ మిన్నకుండి యిదే విధమున పరిపాలించ గలదు.

రాజనీతిశాస్త్రజ్ఞులు పన్నులువిధించునధికారము, వసూలుచేసి వ్యయపరచు నధికారము ప్రజాప్రతినిధులకే యుండవలెనని వక్కాణించియున్నారు. ఈవిధముగ నితర దేశము లెల్లడలను నాచరణయం దుండ పరాధీనమగు భరతఖండమునందుమాత్ర మీ సూత్ర మెచ్చోటను గాంచకుంటిమి. హిందూ దేశమును జూడవచ్చిన కొంద రితర దేశస్థులు కూడ నిచ్చట వసూలుచేయు భూమిపన్ను లితర దేశముల దెచ్చోటను గాంచలేదని వ్రాసియున్నారు.

మన దేశమున శిస్తునిర్ణయములు శాశ్వతమైనవి గావు. బంగళాదేశమున, చెన్నరాజధానిలో నాగ్గవవంతున, సంయుక్తపరగణాలలో స్వల్పభాగమునమాత్రము శాశ్వత నిర్ణయము గలిగియున్నది. ఈప్రదేశములలో

నేనాటికిని భూమిపన్నులు వృద్ధిజేయవీలు లేదు. బాంబాయి, సింధు, మధ్యపరగణాలు, మదరాసురాష్ట్రములందు రైతువారీపద్ధతుల నెలకొల్పి ౨౦ సం.లకుగాని, ౩౦ సం.లకుగాని రిశేబట్ మెంటు అనుమితో భూమిశిస్తులను ప్రతిశేబట్ మెంటునను హెచ్చుజేయుచు నేయున్నారు. ధాన్యపుధరలు మూడింటరెండు వంతులవరకును, భూముల ధరలు పూర్తిగను పడిపోయినను ప్రభుత్వము రైతులమొర నాలకింపకయేయున్నది. ఒకప్పుడు, ఇంగ్లండులో కార్మికపక్షనాయకుడుగ నుండి ప్రస్తుతము బ్రిటిష్ ప్రధానమంత్రియగు క్లీరామ్సేమాక్డ్ నాల్డ్ గారు తమ Awakening of India అను గ్రంథములో హైందవుల యార్థికస్థితిగతులనుగురించి యేమని వ్రాసిరో గమనింపుడు: “హిందూదేశములో నాలుగుకోట్ల జను లాహారము చాలకయే జీవించుచున్నారని సర్ విలియంహంటర్ గారు జెప్పిరి. వ్యవసాయదారులలో సగముమంది సంవత్సరాది నుండి సంవత్సరాంతమువర కెన్నడును కడుపునిండ భజించియెరుగరని సర్ చార్లెస్ ఇలియట్ గారు రచనావేసిరి. హిందూదేశమున మూడు, లేక నాలుగుకోట్ల కుటుంబములు రోజునకు ౩ అణాలుమించని యాదాయముతో జీవించుచున్నవి. హిందూదేశము దారిద్ర్య మనుభవించుచున్న దనువిషయము ఊహమాత్రమేకాక యథార్థమే”యని వ్రాసియున్నారు. అట్టిదీనాలాపములతో గ్రంథము నింపిన మహాశయుడే నేడు బ్రిటిషు సామ్రా

జ్యమున కంతటికి ప్రధానమౌతి మై యుండి యుగూడ భారతరైతుల కష్టము లీడేర్పజాల కుండెను.

పన్నుల హెచ్చుదలలు

మదరాసురాజధానిలో కృష్ణాగోదావరి నదుల కానకట్టలు నిర్మించునప్పుడు ఇరి గేజ్ పనులమీద పెట్టిన పెట్టుబడిమీద ౧౦౦ కి ౩ రూపాయలు వడ్డీగిట్టిన చాలు నని అప్పటిలో వ్యవసాయదారుల నొప్పించి శిస్తుల నేర్పరచిన ప్రభుత్వ మీనాడు ఇరి గేజ్ పనులకై వ్యయపరుపబడిన పెట్టుబడి మొత్తమునకు ౧౦౦ కి ౧౬ లగాయతు ౨౧ వరకుకూడ వసూలు చేయుచున్నటుల ఇరి గేజ్ రిపోర్టువలననే తెలియుచున్నది. మొ దటిఅంచనా ౩రూపాయలకును, ఈతరువాత రాబట్టుచున్న మొత్తములకును ఎంతవ్యత్యాస మున్నదో గమనింపుడు. వడ్డీవ్యాపారము జేయు నేపాహుకారుగూడ నింతఅత్యాశా పరుడై, యింత మహాదారుణమునకు లోనుగా సాహసింపజాలడు. ౧౯౩౧లో కృష్ణాడభయ గోదావరిజిల్లాలలో రిశేటిల్ మెంటు చేయించి రు. ౧ కు ౩ అణాలవంతున భూమిపన్నును హెచ్చుజేసిరి. తరములుకూడ పెంచుటచే కొన్నిభూములకు రు. ౧ కు అర్ధరూపాయి వరకుకూడ పెరిగినది. మూడుజిల్లాల హెచ్చు పన్నులవల్ల ౧౯౩౧కి పూర్వపు భూమి రాబడికన్న రూ. ౫౪,౪౭,౧౦౦ వరకు హెచ్చుమొత్తము వచ్చుచున్నది. మనరాజ

ధానిలో అన్ని రాష్ట్రములకన్న ఇదివరలోనే యెక్కువ రేట్లు విధించి వసూలు చేయు చున్నటు లీ క్రింది అంకెలవలన పాఠకులకు తెలియగలదు:

సానుఅయిన పరిమితియేరియాకు

చెన్నరాజధాని	రు. ౨- ౮-౧౧
అమోగ్య	౧-౧౫- ౮
సంయుక్తపరగణాలు	౧-౧౨- ౮
బీహారు ఒరిస్సాలు	౧-౧౨- ౬
పంజాబు	౧- ౮- ౬
బాంబాయి	౧- ౫- ౭
మధ్యరాష్ట్రములు	౦-౧౦- ౦

రైతుసాఖ్యము లెటు బున్నవి?

ఇంత హెచ్చుపన్నులు వసూలుచేయు చున్నప్పటికి రైతుజనుల కేమైనను వ్యవ సాయపు సౌకర్యములుగాని, తదితరసాఖ్యము లుగాని కలుగజేయుచున్నారా యని యన్న అదిమాత్రము సున్న. పంటకాలున లేర్పడి నప్పటినుండి నీటిచే బాటలన్నియు తడసి మార్గావరోధములు గలుగుచున్నను వారి నుండి వసూలుచేయుచున్న మొత్తములో కొంతభాగము వ్యయపరచి మార్గావ రోధముల నివారింప జేయవలసియున్నను రైతుకు కావలసిన సౌకర్యపు సను లేమియు చేయకపోవుటచే రైతులు పొలములనుండి పంటలు తెచ్చుకొనుటకు మార్గములు లేక పడుచున్న కష్టము లింత యని చెప్పవలవిగాదు. మనదేశమున ప్రభుత్వ మునకు హెచ్చుమొత్తములను రైతులగు

పల్లెటూరి ప్రజలే యొసంగుచున్న ను దాదాపు ప్రతిపల్లెయు మురికిగుంటలతోను, బురద రోడ్లతోను తాండవమాడుచుండును. ఆ డబ్బుతో నేమైనను రోడ్లకు ఖర్చుపెట్ట దలంచిన పట్టణములకు పోవు రోడ్లకును, పట్టణములలోని రోడ్లకును వినియోగించుచున్నారే కాని పాపము నోరులేని అమాయకపు పల్లెటూరిరైతుల జూచి ప్రభుత్వము జాలినోంద కున్నది. ఎవరు దినమంతయు కష్టించి స్వప్తి కంతయు ఆహారము నొసంగుచున్నారో, ఎవరు యావద్భారత పరిపాలనాభారమునకు నెక్కువభాగమును భూమిపన్నుల మూలమున నొసంగుచున్నారో, ఎవరు పూటకై నను తిండిచాలక మలమలమాడుచు కడు నిశుమల గుడుచుచు నాస్తిపాస్తుల నమ్మియైనను ప్రభుభక్తిపరాయణులై శిస్తుల రూపమున ప్రభుత్వపు బాక్కనమును నింపుచున్నారో అట్టిరైతులయెడ ప్రభుత్వ ముదాసీనత జెందుట కడు శోచనీయము, విపాదకరము. ప్రజలనుండి యెన్ని దారుణమగు పన్నుల వసూలు చేయుచున్నను ప్రభుత్వమున కేటెట ఆదాయమునకంటె ఖర్చులే యెక్కువగుచున్నవిగాదా! వచ్చు రాబడిలో నెక్కువభాగము సివిల్, మిలిటరీ ఖర్చులకే వినియోగింపబడుచుండ రైతుల కేమి సౌకర్యములు చేయగలరు? ఇతర దేశములలో రైతులకొరకు ప్రభుత్వముచేయు వ్యయము ఈక్రింది అంకెలవలన గమనింపుడు :

దేశము	ఏసంవత్సరపు అంచనా	గంంగంమంది జనసంఖ్యకు ఎన్నిరూ.లు	గంంగం ఎకర మలకు యెన్ని రూ.పాయలు
అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములు	౧౯౧౯-౨౦	౧౦,౨౦	౨౧౦
బ్రిటిషుదీవులు	౧౯౨౧	౯౬౦	౧౩౮౦
జర్మనీ	౧౯౧౦	౯౪౫	౧౮౫
ఇటలీ	౧౯౨౧-౨౬	౨౫౫	౧౮౪
బ్రిటిష్ ఇండియా	౧౯౨౪-౨౫	౩౪	౫౦

ఎంత తక్కువ మొత్తము మన దేశములో వ్యవసాయముకొరకు ఖర్చుపడుచున్నదో చూడుడు.

ఇతర దేశములలోని పెద్ద ఉద్యోగస్థుల కెంత జీతములు? మన దేశమున ఎంత జీతములు?

మన దేశములో పెద్ద ఉద్యోగస్థుల కందరకు నితర దేశములకంటె చాల హెచ్చుమొత్తముల నిచ్చుచుండుటచేతకూడ ప్రభుత్వము ప్రజాసౌకర్యములు చేయజాలకుండెను. దారిద్ర్యముతో మునిగియున్న మన దేశములో నెంతెంత జీతములో నస్త్రైశ్వర్యములతో తులదూగుచున్న యితర దేశములలో నెంతెంత జీతములో యీక్రింది అంకెలవలన తెలుసుకొనుడు :

అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రముల అధ్యక్షునకు	డా.లు	౨౫,౦౦౦
జపాను దేశపు ప్రధాన మంత్రికి	రూ.లు	౨,౨౫,౦౦౦
ఇండియా దేశపు వైస్రాయికి	యె.స్థులు	౧,౨౦,౦౦౦
	రూ.లు	౧,౮౦,౦౦౦
అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములలోని గౌర్యంగము లోని మంత్రిలకు	డా.	౧౨,౦౦౦
	రూ.	౩౬,౦౦౦

జపానుదేశము యె. ౮,౦౦౦ (౧౨,౦౦౦ రూ.)
 ఇండియాదేశపు కేంద్ర ప్రభుత్వము రూ. ౮౦,౦౦౦
 లోని కార్యనిర్వాహకసభ్యునకు
 అమెరికాదేశపురాష్ట్ర ౨,౫౦౦ మొ. ౧౨,౦౦౦ డా. వరకు
 ముల గవర్నరులకు (౩,౫౦౦-౩౬,౦౦౦ రూ.)
 ఇండియాదేశము ౧,౦౦,౦౦౦ మొ. ౧,౨౦,౦౦౦
 రూ.ల వరకు

(From Lajpatrai's England Debt to India Appendix).

నీమలోని ప్రధానమంత్రి సంవత్సరము నకు ౫౦౦౦ పౌ.=2౫౦౦౦ రూ.లు పుచ్చుకొనుచుండగ అతనిచే నియమింపబడినట్టియు, ఆతనికింది యుద్యోగస్థులైనట్టియు మన దేశపు వైస్రాయికి రూ. ౨,౫౦,౦౦౦ ఏటట నర్పింపబడుచున్నవి. ఇందలివివరీతమునకు కారణము ఇంగ్లండు ప్రధానమంత్రి జీతము చెల్లించునది తెల్లవారు. ఇచ్చటి వైస్రాయిజీతము భరించునది నల్లవారు. ఇట్టి వెన్నో లెక్కింపలేనన్ని వ్యత్యాసములు ప్రతితెల్లనల్ల యుద్యోగస్థుల మధ్యను కనబడుచుండును.

రైతు తన కాళ్ల మీదనే తానాధారపడవలెను

ఈకష్టముల నన్నిటి నెదుర్కొని ప్రభుత్వమువారికి విన్నవింపుటకైనను రైతులందరును ఇతరులమీద నాధారపడక తమకాళ్ల మీదనే తా మాధారపడి సంఘీభావము గలిగి రైతుసంఘముల నేర్పరచి వాటి ద్వారా తమ కష్టములను ప్రభుత్వ దృష్టి

లోనికి వచ్చునటుల కొంతశ్రమజేసి ఆందోళన జేసిన ఫలితముండకపోదు. ఇతరదేశములెల్లెడలను రైతులు తమ సంఘములను విరివిగా నెలకొల్పి తమతమ కష్టముల తామే పాపుకొనుచుండ మన దేశమున నింకెంతకాలమీ హానవ్రతము? ౧౯౨౧-వ సం.రములో అమెరికాసంయుక్తరాష్ట్రముల పార్లమెంటు నందు రైతులకు నష్టమైనట్టియు, వ్యాపారులకు లాభకరమైనట్టియు నేవో రెండుశాసనములు చర్చించుటకు తీర్మానించగా అనతికాలములోనే మెటకే ౨౪ గంటలలో నమస్తసంయుక్తరాష్ట్రములనుండి రైతునాయకులు తమ తీవ్రమగు నసంతృప్తిని వెల్లడించుచు వేలకొలది టెలిగ్రాములను పార్లమెంటుపై వర్షింపజేయగా రైతులు పూర్వమువలె అమాయకులు గారని సభ్యులందరు తెలిసికొని శాసనసభవారు భయపడి వారి మాట వినకతప్పదాయెను.

రైతు సోదరులకు విజ్ఞప్తి

ఆంధ్రరైతుసోదరులారా, పై విషయములను గమనించిమైనను మన రైతునాయకులగు శ్రీయుత రంగా మొదలగు వారి మొఱుల నొకింత చెవినిడి సంఘీభావముగలిగి పరస్పర ద్వేషముల విడనాడి గ్రామ, తాలూకా, జిల్లా, రాష్ట్రసంఘముల నెలకొల్పి వాటి ద్వారా తమకష్టములనుండి కృతకృత్యులగు దురని యాశించెడ.

హంపీక్షేత్రము, హంపీ విజయనగరము, విద్యానగరము అనునవి యొక్కపట్టణమునకే నామాంతరములు. ఈపురాతనపట్టణ మీదేరున స్థాపింపబడిన విజయనగర సామ్రాజ్యమునకు రాజధానియై ప్రసిద్ధిచెందెను. ఇది ౧౩౩౬-వ సంవత్సరములో స్థాపించబడి ౧౫౬౫-వ సంవత్సరము తల్లికోట యుద్ధముతో తరలిపోయెను. ఈసామ్రాజ్య వైభవమునుగురించిన వర్ణనములనంతములుగా గలవు. ప్రాచీనులేమి, నవీనులేమి దీనిని వేనోళ్ల బొగగిరి. నీజరు ఘోరకర్కు అనునతడు తన యాత్రలనుగురించి వ్రాయుచు దీనినిగురించి యిట్లు వ్రాసెను: “నేను అనేకరాజులను, రాజభవనములను, రాజసభలను చూచితిని. కాని నంద్యారపురమైన విద్యానగరములోని రాజసౌధమువంటి సౌధము నెందును గాంచలేదు. ఇప్పటికిని మనకు గాన్పించు శిథిలాంగములలో వికోబా దేవాలయము, రాజసౌధము, ఏనుగుశాలలు, రాణివాస స్త్రీల యభ్యంజనమందిరములు మొదలగు కట్టడములన్నియొకలవు. ఇవన్నియు చాలమైళ్ల విస్తీర్ణముగల ప్రదేశములోనుండి యంత్రతంత్ర సాధనసామగ్రి బొత్తుగాలేని యాప్రాచీనకాలమున పర్వతములవంటి రాళ్లు, ఏనుగులకైనను కదపశక్యముకాని లోహకృతములైన దూలములు భూమిపై వందలకొలది యడుగులయెత్తువరకెట్లు మోసికొని పోబడెను? వాటివాటి ప్రదేశములలో నవి గణితకాస్త్రప్రకార మీచణాక్రమము దప్పకుండ నెట్లమర్చబడెను? అను నాలోచనలతో జూపరుల నాశ్చర్యముగ్నమనసుల గావించుచుండును. ఈ జీర్ణ విజయనగరపట్టణమున గంటలకొలది తిరుగాడునపుడు బూర్వ మారాజవీధులు యోధబృందములతోను, బేహేర, వణి, గ్గాయక, సచివ, సామంత్, పట్టణస్త్రీ, పురుష, శిశువుల కోలాహలములతోను ప్రతిద్యనించుచుండ నా మహారాజులు ఛత్రచామరాదులతో భద్రగజారూఢులై

భట్ట, వైతాళిక, నర్తకగణ గానములతో జరుపుచుండు ఉత్సవదృశ్యములు పొడగట్టుటలో నాశ్చర్యములేను.” అని వ్రాసెను. ఈపొగడ్లల నొక్కసారి మరచిపోయి ప్రస్తుత హంపీకి బోదము.

మనము బళ్లారిలో రైలెక్కి హోస్పేట స్టేషనులో దిగవలెను. ఇచ్చటనుండి జట్కాబండిమీదగాని, మోటారుమీదగాని హంపీకి బోవలెను. ఇచ్చటికేడు మైళ్లదూరములో కమలాపురమును కాసార మొకటిగలదు. తుంగభద్రానది దీని కాధారము. దీనిక్రింద సుమారు మూడువేలయకరములు సాగు అగును. కొంచెమించు మించు మనము చూడదగిన దృశ్యము లిచ్చటనుండియే ప్రారంభమగును. కనుక నిచ్చటినుండి పాదచారులమై పోవుటయే శ్రేష్ఠము. ఇచ్చట వాతావరణమంతయు మారి పోవుచున్నది. పూర్వస్మృతిని బురిగొల్పువాసన లేవియో బయలుదేరుచున్నవి. ఇట్లు మన మొకమైలు పోవుసరికి చంద్రశేఖరదేవాలయము పొడగట్టును. చుట్టు నొక యిటుకప్రాకారము, మధ్య నొకరాతికట్టడము. ఈకట్టడము చివరభాగము మాత్రము ఇటుకతోను, సున్నముతోను కట్టబడెను. దేవాలయపుగోడలమీద విగ్రహములున్నవికాని కన్నులేక, కాలులేక, చెయ్యిలేక వికలత నొందియున్నవి. దేవాలయములో దేవుడు లేడు. కాని యిచ్చట గల్పిలములు స్థిరవాసము నేర్పరచుకొనెను.

ఒకటిరెండు ఘణ్టా గులు ముందుకు పోదము. అదిగో! ఆ కాన్పించున దేమి? అదే మహారాణిగారి మజ్జనమందిరము. దానిచుట్టు నొకకందకము కలదు. ఏడుమైళ్ల దూరములో నున్న తుంగభద్రానదీతీరమందుండి యొక రాతికాటవద్వారా దీనికి నీరు సరఫరాచేయబడుచుండెడిది. నీరుపోవుచున్నప్పుడు మాడ గలదు. ఈ మందిరము రెండంతస్తులది. నలువైపుల రెండవ అంతస్తుమీద నాలుగుబురుజులు గలవు. మధ్యనున్న క్రింది అంతస్తు

లోని హోలు పదిఅడుగుల లోతుగలిగి రాతిచపటా చేయబడి తుంగభద్రాతోయములతో నింపబడును. రాణివాసస్త్రీ లిందులో మజ్జవమాడుదురు. ఈమధ్య నున్న రాతిప్రాదముచుట్టు నున్న కుడ్యములలో నమర్చబడు వివిధవిలాసవస్తువుల నిష్పను మన మాహించుకొనవలయునే కాని వర్ణింపజూము. వాటి చిహ్నములుమాత్రము కాన్పించును. ప్రస్తుత మొకపురాతన భూజ మీ మందిరోపరిభాగమున విచారకలుషితయై పత్రములను, పుష్పములను రాల్చుచు తనవిధిని నెరవేర్చుకొనుచున్నది.

మరికొంతమారము ముందుకు పోదము. అల్లదే దర్బారుభవనము. ఇచ్చట విజయనగరచక్రవర్తులు దర్బారు చేసి తమ ప్రజల యిక్కట్టులను, కష్టములను, బాగోగులను విచారించుచుండిరి. ఈభవన మిప్పుడు శిథిలమై దర్బారుచేయు ప్రదేశముమాత్రము నాలుగైదుగుల యెత్తు గలిగి సిమెంటు చేయబడి పాడుపడిపోయిన బియ్యపుఘ్నాక్షరీ కళ్లమువలె కాన్పించును. దానిమీద రాజుగారి ప్రత్యేకమందిరచిహ్నము లిప్పటికిని గాననగును. దీని సమీపముననే భూమి లోపల నొకదేవాలయము గలదు. ఈ ప్రదేశమంతయు రాతితో చపటా చేయబడి మధ్య దేవాలయముచుట్టు నొక ప్రదక్షిణముచేయుచు మార్గమును గలిగియున్నది. మరికొంత ముందుకు పోదము. ఆ యెత్తయిన ప్రదేశము, దానికి గావలియున్న యావికలములైన రాతియేనుగులు రాజసాధముయొక్క చిహ్నములు. దీని దగ్గరనే మఠియొకసాధపు చిహ్నములును గలవు. ఈసాధపుపునాదులచుట్టు నున్న రాతిచెక్కడపుపసులను బరిక్షించుటకు, వర్ణించుటకు నేకొద్దనిమిషములో చూడగలిగిన నావంటివానికి గష్ట సాధ్యమైన పని. గజయాధములు, అశ్వదళములు, ధనుష్పాణియైన భటావళి, కోదండకోవిదులతో గూడిన పటాల-పంక్తులు, ఒంటెల దళములు, నుట్టుముల స్వార్థులు ఏనుగుల పరుగులు, చెలగాటములు, కేరింతలు, ద్వంద్వ యుద్ధములు, కోదండపాణులై వీరవిహారము చేయుచున్న వీరాంగనలు, సహస్రవిధముల నృత్యములు సలుపుచు

భరతశాస్త్రపాఠశాల నంతను చెదచల్లు నర్తకాంగనల కేళికదంబములు—ఆహా! ఇక సంతయని వర్ణింప గలము. మనయెదుట కళ్లకుగట్టినట్లు జీవకళతో నుట్టిపడు నొక యద్భుత, వీర, శృంగార, వైసర్గిక ప్రపంచ మిచ్చట సృజింపబడెను.

రాజసింహాసన మమర్చబడిన యెత్తయిన ప్రదేశ మిప్పటికిని గాననగును. ఈప్రాంత మిప్పుడు త్రోవలలో దప్ప చిరుపాదలతోను, పక్షుల కిలకిలారావములతోను నిండియున్నది. ఈ సమీపమున సుమారు పదునాలుగు గజముల పొడవును, గజములోతును గల రాతితోట్టి యొకటి కలదు. ఇది పశువుల నీటితోట్టి యని చెప్పుదురు. కొంతమోరము పోవుసరికి మీ కట్టెదుట మరియొక దేవాలయము ప్రత్యక్షమగును అదియే హజారు రామచంద్ర దేవాలయము. హజారు అనగా పదివందలు. దీని కొక భావార్థము గలదని చెప్పుదురు. ఈ దేవాలయపు గోడలమీద రామాయణకథ యంతయు సంపూర్ణముగా విగ్రహరూపమున చిత్రింపబడినది. వేయి ఘట్టములతో నిది పూర్తిచేయబడెనని ప్రతీతి. కనుకనే పై నామము దీని కచ్చెనందురు. ఒక నల్లరాతి స్తంభముమీద చెక్కబడిన విగ్రహముల సొంపు, పని తనము, సౌకుమార్యము, నీలంపురుదులు చూడదగినవే కాని వర్ణింపదగినవి కావు. ఈ దేవాలయ మధ్యభాగమున నిట్టివి నాలుగు స్తంభములు గలవు. ఇచ్చట రెండు నిమిషము లాగినచో నాశిల్పము మర్మములకొక దేవతలని తోపకమానదు ఈశిల్పము దమలో భావతరంగములుల్పాంగి పొరలుచుండ, చేతులలో నున్న సున్నితంపు పనిముట్లు పరుగులిడుచుండ, తన్మయత్వముజెంది నీలంపురాతితో చెలగాటమడినట్లు తోపకమానదు.

మరికొంతదప్పు పోవుసరికి జనానాయకవరణమును సమీపింతుము. సుమారెరువదియడుగుల యెత్తు గల రాతిప్రాకార మీ ప్రదేశమంతకును శ్రీరామరక్ష చెట్టుచున్నది.

దీని నాలుగు గోడల మూలలందును నాలుగుబురుజులు గలవు. ఈమావరణములో 'కమలసాధము' అను

పేరుగల సాయంసమయసవిత్వకాంతిని బోలు సౌధ మొకటి గలను. కమలము నీటిలో నుండునట్టిదియును నీటి గోనిర్మింపబడెను. దీనిచుట్టు నొక రాతికాసారము సృష్టింపబడెను. ఈమావరణములోనే మరియొకచోటనున్న జలమందిరమునుండి దీనికి నీరు సరఫరాజేయబడును.

ఈ సౌధముయొక్క బంగారుకాంతి, నుమ్మటముల మార్పు, నుమిలిన నేర్పు నేటికిని చూపరులకు నేత్రపర్వముగ నుండును.

మరికొంతమారమున దూరమునుండియే యెత్తయిన రాతికట్టడము లేవియో కాన్పించుచున్నవి. అవి యేయోనుకూలము. ఇవి యెత్తయిన గొప్ప రాతికట్టడములు. ఇందులో పదికొండు ఏనుగులుండుటకు ప్రశ్యేకములైన గదు లేర్పరుపబడెను. ఒక్కొక్కది యేనుగుజముల చతురముగలిగి సుమారు ముప్పదియడుగుల యెత్తుండును. గదులలో దీపము లుంచుటకు గూళ్లు కలవు. ఈదినములలో నిట్టికట్టడమును కట్టించుట కళముమురెండు లక్ష లగుననుటలో నతిశయోక్తి లేదు.

ఈశాల కతిసమీపములో రక్షణశాల యను రాతికట్టడము కలదు. ఈశాల కతిసమీపముననే కోట వంటి మరియొక కట్టడము కలదు పాడుపడిన యొకటి రెండు బరుజులుమాత్రమే ప్రస్తుతము మనకు కాన్పించుచున్నవి. మరికొంతమారము చురుకుగా పోదము. ఆకాన్పించునది మరియొక ధూగర్భదేవాలయము. ఇది వెనుకటిదానికంటె బాలపెద్దది; పవిత్రముగలది. ఇది యొక పెద్ద రాతిచెరువు. దీనిమధ్య ప్రధానదేవస్థానము కలదు. దీని కిరుప్రక్కలను, యుఖభాగమున రాతిమంటపములు గలవు. ప్రధానదేవాలయము మాడుభాగము లుగలిగి సుమారు నురు నూటయేబది రాతిస్తంభములతో నలరారుచుండును. ఒక నందిమాత్రమే దీని నిప్పుటికిని గాపాడుచున్నది. సమీపములో నుద్ధానవీరభద్రస్వామిదేవాలయము కలదు. ఇందు చూడదగిన దేవియులేదు. కాని దేవుడును, పూజారులును గలరు.

దీనిదగ్గరనే దేవుడులేని చోడేశ్వరిదేవాలయమును నొక పెద్దదేవాలయము కలదు.

చాలదూరము నడచితిమి. హంపిగ్రామము వచ్చుచున్నది. చలచల నడుగిడుదు. అయ్యో! ఆభయంకర రూపము! చాచిన నాలుక; వాడియైనకోటలు, విరిగిన నాసికాహస్తములు; నెత్తిపై నున్న ఖణిఘటాగ్రములు— అది నృసింహవిగ్రహము. సుమా రిరుచియడుగుల శిలను శిల్పు లిట్లు మార్చివేసిరి. దీని దగ్గరనే యొకపెద్ద శివలింగము కలదు.

ఆకాన్పించునది! అది హేమకూటపర్వతము. దానిమీద నున్న పెద్దదేవాలయ మొక జైనదేవాలయము. దాని కసతిమారములో నావగంజ విఘ్నేశ్వరుడును, దానిదగ్గర శనకగాయ విఘ్నేశ్వరుడును, దేవాలయమును గలవు. ఈదేవాలయములో నున్న విగ్రహము చాల పెద్దది. ఇది మాడ వికలము గావించబడినది.

ఆకొండక్రిందభాగముననున్న పూరిండ్లు-వ్రేళ్లమీద లెక్కింపదగినవి- శనకపర్వ, పుడుకులు, పకోడీల దుకాణములు; పాడుపడిపోయిన కట్టరథము; శిర్డవస్త్రధారులై యాత్రీకులకును, చూపరులకును కిరాణి సరుకులను, కట్టెపుల్లలను అమ్మకొనుచు జీవించు కష్టశీవులు; పాడుపడి, పశువుల కొఠారములవలె గాన్పించు జీసరుబారిన విద్వెలు—ఇదియే ప్రస్తుతహంపీ! తల్లీ! విజయనగర సామ్రాజ్యరమాపీఠమా! ఆంధ్రావనీశిరోభూషణమా! ఆంధ్రపౌరుషస్థానమా! ఆంధ్రకళా పారిజాతమా! గ్రీకు, రోమకు, పరివ్యయ సామ్రాజ్యనాగరికతలను మించిన నాగరికత గలిగి

“ ఎదురైనచో దన మదకరింద్రము దిగి,
 కేలాత యొగి యెక్కించుకొనియె
 మనుచరిత్రం బందుకొనువేళ బుర మేగ
 బల్లికి తనకేల బట్టియెత్తె
 బిరుదైన కవిగండపెండేరును కీవె
 తనదని నాడు పాదమున దొడిగె
 గోకటగ్రామావ్యనేకాగ్రహారము
 లడిగిన సీమలయందు నిచ్చె
 నాంధ్రకవితాపితామహ యల్పసాని
 పెద్దన కపింద్రయని నన్ను పిలుచునట్టి.

కృష్ణరాయలతో దివి కేగ లేక
బ్రతికి యున్నాడ జీవచ్ఛవంబ నగుచు "

అని స్తుతింపబడిన చక్రవర్తులతోను, కవి, గాయక, శిల్పి, చిత్రకార, జ్యోతిష, వాస్తుశిల్ప, భరతకాస్త్ర పారీణులతోను, యోగబృందములతోను, రత్నరాసులతోను, సర్వైశ్వర్యములతోను చెన్నారిన నిన్నిటై దిక్కుమాలిన స్థితిలో చూడవలసిన దౌర్భాగ్యము నా కేల తటస్థించెను తల్లీ! నీ చక్రవర్తులు, నీకవికుంజరులు, నీతిమ్మరుసులు, పులిమీసల నుయ్యలలాడిన నీతరమువారు పోయిరని తఱచిపోతివే తల్లీ! రానున్న శతమువారు - కవులు, విద్యాధికులు, పండితులు, జానపదులు, నీక్షత్ర సంతతి - వీరునా రన నేల! అందరను బానిసవృత్తుల నవలంబింతు రనియు, నట్టివారిని పేడివానిని చూడనని శపథముచేసిన మాభీష్మస్మితమహునివలె చూడనని శపథముపట్టి శే తల్లీ!

విచారించిన లాభములేదు. దుఃఖించిన దొరకున దేమియు లేదు. అయినను పొంగిపొంగివచ్చు వేడినిట్టార్పు నాపుకొనుట దుర్లభము!

ఆకాన్పించు పెడకట్టడము, రాతిప్రాకారములు, పడునొకండుంకెత్తుల గోపురము, ముఖమంటపము, ఇరు కలంకుల నున్న మంటపములు, దేవాలయము, శివలింగము - ఇదియే హరిహరపాక్షస్వామిదేవాలయము. యాత్రికు లిచ్చట బసలుచేసి, వండుకొని, శ్రమదీర్చుకొని విచారానందములు ముప్పిరిగొనుచుండ శేషించిన జీర్ణ సామ్రాజ్యవిహ్నములను జూచుటకు దమకపడుచుందురు. తుంగభద్రదానది యీదేవాలయమున కతి సమీపమున బ్రవహించుచున్నది. ఈదేవాలయముచుట్టు నదివరకును పాడుపడియున్న మందిరములు, కట్టడములు, చిహ్నములు అనేకములు గలవు. పురాతన చిత్రలేఖన మొకటి మంటపోపరిభాగమున గాననగును. అందు రామాయణకథలు చిత్రంపబడెను. ఆరంగులు, కనుముక్కుతీరు, భావప్రకటనము పురాతనచిత్రకళా పాటవమును నూచించుచు నిప్పటికిని చెక్కుచెదరక యున్నవి.

ఈదేవాలయములోనే విద్యారణ్యులవారి రాతి విగ్రహము నీలంపునిస్థలను దేలునట్లు చెక్కబడి యొక ముఖ్యప్రదేశములో నుంచబడెను.

మనము మన ప్రస్థానమును మరల సాగింపవలెను. హంపిగ్రామముచుట్టును పర్యవేషలయము పెట్టినిక్కోట వలె నున్నది. సహజములైన ఈకోటలనడుమ నీయూట గ్రామంకీరవ మానాడు గర్జింప శక్తుడు జరముల గుండె లవియుమిందెడి వనుటలో నాశ్చర్య మేమికలదు! మన ముందు రెండుమూడుఫర్లాంగులలో నొక గొప్పనంది విగ్రహము జీవకళతో నుట్టిపడుచు మనల నాహ్వానించుచున్నది. దాని సమీపముననే అచ్యుతరాయదేవాలయము కలదు ఈదేవాలయమును దాటినతరువాత నిరుప్రక్కల నున్న రాతిగుంటపములకించువండ్లియే మనము రెండుమూడుఫర్లాంగులు నడచిపోవలెను. ఇంతలో పర్యవేషముల గుంపు; వాటినుండి భయంకరవేగముతోను, నుడినుండములతోను, హోరుగాలితోను, వెనువ్వునితోను వెలువడు తుంగోత్తుంగతెరంగయగు తుంగ; ఈనదీతోయతుషారనిరంతరాభిషేచనభాగ్యము ననుభవించు రామస్వామిదేవాలయము కాననగును. ఇచ్చట నొక దేవాలయములో యంత్రోద్ధారకుడు చూపబడును. అంజనాదేవికుమారుడైన ఆంజనేయుడు తపోనిష్ఠుల నున్నాడట! ఇచ్చటనే మధ్యాహ్నవిగ్రహము కలదు. ఈదేవాలయమును దాటి ముందుకుపోవము. చూడవలసిన వింకను అనేకములు కలవు.

అవిగో! ఆ కాన్పించు ఎత్తయిన రాతిస్తంభము లమీద నడ్డముగానున్న రాతిచండి, గొల్లెములు; జన గరులో రాజవీధిలో జూపటుల కాశ్చర్యమును గొల్పునట్లు కాన్పించునదియే గులాభారస్థానము. ఇచ్చట విజయనగరరాజు లేటేట బంగారముతో దులతూగి దానినంతను దానముచేయుచుండెడివారట.

దీని సమీపముననే వికో భాదేవాలయము కలదు. ఇది యొక యద్భుతమైన కట్టడము. అంతయు రాతిపని ఇందు సుమారు పన్నెండు మంటపములు, రెండు గోపురములు, నొకరాతి రథమును కలవు. ఇందులోనున్న

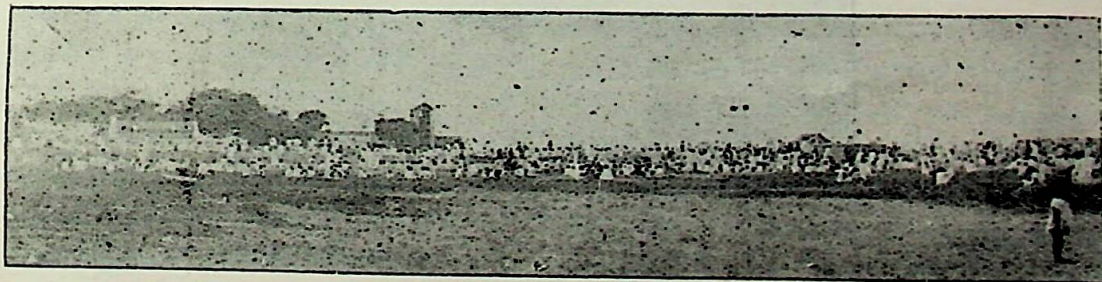
శిల్పము మొదలుగూడ చిగురొత్తజేయును. పనితనము లేని మంటప స్తంభ మొక్కటియును గానరాదు. ఒక స్తంభముమీద నున్న పనితనము మరియొక స్తంభముమీద పొడగట్టును. రాజహంసలు, రామచిలుకలు, కమలములు, నల్ల కలువలు, గజములు, వారువములు, ఋషిచుండలి, దేవతాగణము, నర్తకాంగనలు, వీరసంహారములు దేవ తిర్యక్జ్యోతిషవర్ణము లన్నియును బ్రవర్ణింపబడెను. ఇందలి రాతిరథ మొక యద్భుతవిషయము. ఇరువది యాడుగుల రాతిబండ - చక్రములు, యిరుగులు, స్తంభములు, నీమగులు, విగ్రహములు, అలంకారములు, దానిలోనుండి పుట్టివట్లు చెక్కబడి యొక చిత్రరథముగా తయారుచేయబడి యుద్ధమునకు సిద్ధముగా నున్నట్లు కాన్పించును.

దీని కెదురుగానున్న యాడుగువర మందరమును జూచును. చక్కని గోపురములు, చిక్కని చక్కని విగ్రహములు, చక్కని చెక్కడపుసనులు; అంతయు ముద్దుల నూటగట్టినట్లు జూపట్టును. ప్రశానమైన కట్టడము పాపచేయబడెను. అయినను మిలియున్న శిథిలాంగములే దాని గొప్పతనమును జూటుచున్నవి. భరత శాస్త్ర మిచ్చట మరియొకసారి చిమ్మివేయబడెను. ఆల్పుల చేతులలో శిలులు శిలులుగా మైరపుచుండలయ్యెను. మానవభావములను, ఆశయములను వెదజల్లని రాయిగాని,

స్తంభముగాని యిచ్చట గానరాదు. ఒక స్తంభము పదునారు సున్నితంపు స్తంభములుగా చెక్కబడి లతలతోను, విగ్రహములతోను ముద్దులు మూటగట్టుచుండుటయేగాక నా స్తంభములను వరుసగా నీచేతితోగాని, కర్రతోగాని తట్టుచుబోయినచో పదునారు వివిధస్వరములు బలుకుచుండును. మరియొకచో గజములును, మృగరాజములను దలపకుచుండును.

ఇట్లు మన మెంతనేపు తిరుగాడినను, మన మెన్నిదినములు గడిపినను, మన మనేకనేత్రములతో జూచినను, మనలో నెంతకౌతుకము, ఉత్సాహము గలిగినను మనము చూడజాలని మందిరములు, మంటపములు, గోపురములు, కట్టడములు గొన్ని మిఠులుచునే యుండును.

ఆహా! విజయనగరము నిజముగా విద్యానగరము. పదునాల్గవశతాబ్దములో నుద్భవించి రెండుశతాబ్దములలోనే మహాదైశ్వర్యముల కాలవాలమై, మహోన్నతదశ ననుభవించి, సర్వకళాసీతమై, సర్వశాస్త్రసాగరమై, కవికోకిలగానరసతస్వయత్వము నొంది, మానవశక్తుల యపారత కుదాహరణంబవై భారతరాజతంత్రపాటవమును మరియొకసారి ప్రపంచమునకు జవిజూపి, యనన్యవిజ్ఞానమును వెదజల్లి తల్లికొటతో తొలిపొయిన తల్లి, జోహారు! జోహారు!

సాయంకాల సముద్రతీరము

(తిరువల్లిక్కణి)

పి. రాఘవరావు.

సరస్వతి

చిత్రకారిణి : చామెర్ల సత్యవాణి గారు.

ధాన్యదేవతలు-వారి యారాధనము

తేకుమల్ల రామచంద్రరావు, ఎం. ఏ., బి. ఎల్.

తొలిపలుకు

ప్రపంచమునందలి ముఖ్యవృత్తులలో వ్యవసాయ మతిసులుపుగ ప్రథమస్థానము నాక్రమించుననుటలో సత్యతయొక్క యేమాత్రమును లేదు. ఇప్పటికి సుమారు రెండువల సంవత్సరములనుండిమాత్రమే పారిశ్రామికవృత్తులు ప్రపంచమున నెన్నడును స్థానము నాక్రమించుకొన్నవి. అటులయున్న వ్యవసాయవృత్తిని దాని ప్రథమస్థానమునుండి కదలుప పరిశ్రమల కలవి కాలేదు. అది యెన్నటికిని అలవికాదు. పరిశ్రమలకు నిలయములగు దేశములస్థితినిగూర్చి యాలోచించినప్పుడే సంగతిసందర్భము లీప్రకారము గోచరించుచుండగా వ్యవసాయముపైననే ముఖ్యముగ నాధారపడియున్న చీనా, ఇండియా, రష్యా మొదలగు దేశములందు దీని కున్న ప్రాముఖ్యమునుగూర్చియు, పరిశ్రమల యుద్వృత్తికి లోనుగాకుండిన కాలమునం దన్ని దేశములందును వ్యవసాయమున కుండిన ప్రాముఖ్యమును గూర్చియు విశేషించి వ్రాయుట యనవసరము.

వ్యవసాయముయొక్క ప్రాముఖ్యమును ప్రజలును, ప్రభుత్వమువారును చక్కగ తెలిసికొని, యంగీకరించుచున్నారు. వ్యవసాయాభివృద్ధి కనేకములగు సౌకర్యములను, అనేకములగు పరిశోధనలను, అనేకములగు విజ్ఞానాభివృద్ధికరములైన పనులను గావించుటకు ప్రయత్నించుచున్నారు. ఈవిషయమై నేడేకాక చిరకాలము నుండియు భారత దేశమున ననేకములగు ప్రయత్నములు జరుగుచు వచ్చినవి. చాలమంది రాజులు గొప్ప గొప్ప చెరువులను, తటాకములను, బావులను త్రవ్వించిరి ఆంధ్రచక్రవర్తులలో నొకడగు గౌతమీపుత్రుడు గోదావరినదినుండి యొకపాయను చీలదీయించి వ్యవసాయము

నకు లోడ్చెను.¹ అటులే ఆంధ్రచక్రవర్తులలో మఱి యొకడగు వాసిష్ఠీపుత్రుడు గోదావరినదినుండి మఱి యొకపాయను చీలదీయించి² మఱికొన్ని యూళ్ల క్యవసాయాభివృద్ధికి కారకు డయ్యెను. ఇట్లు వాసీహాపతటా కాదుల ప్రతిష్ఠాపనవలనను, శాఖానదుల సృష్టివలనను, నింకననేకములగు నితరవిధానములవలనను రాజులు ప్రజల సౌఖ్యమునకు పాటుపడుచుండిరి.

ధాన్యదేవతలు

ప్రాపంచికముగ చేయదగిన పనియు, నీలగువిధానములను వా రవలంబించుచువచ్చినను ప్రాచీనకాలమున నిట్టి విధానావలంబనముతోపాటు ప్రకృతి కీతములగు సందర్భములపైన అన్ని దేశములవారును దృష్టి నుంచుచుండెడివారు. ధాన్యదేవతలకు ప్రీతిగలిగించుచో ధాన్యము సమృద్ధిగ పండుననియు, ఆవిషయమై ప్రజలు మిక్కిలి జాగరూకులై యుండవలెననియు మన పూర్వులు విశ్వసించుచుండిరి.

చీనాలో నివసించువారును ధాన్యదేవతాప్రీత్యర్థముక గొప్పవిధుక్తకర్తము నెరవేర్చబడుచుండెను. ప్రతిసంవత్సరమునందును వసంతకాలములో నొకనిర్దిత దినమున చీనాదేశపు చక్రవర్తి స్వయముగ నీవనికి బూసుకొనుచుండెను. చీనాదేశమునకు ముఖ్యపట్టణముగు పెకింగ్ నగరమునకు సమీపమున 'దేవతాక్షేత్రము' అను నొక భూమి కలదు. ఆభూమిని చీనాచక్రవర్తి స్వయముగ తనహస్తములతో దున్ని, నలువది కోట్లమంది ప్రజలపై నధికారముగల తన రెండుచేతులతోను దేవతాక్షేత్రమున ధాన్యమును జల్లుచుండెను. ఆ సందర్భమున చీనాదేశమునందలి గొప్ప గొప్ప రాజకీయోద్యోగిలందఱును నచ్చట హాజరై యుండుట వా

1. Du Brueil: History of the Peccan.

2 Ibid.

డుక. చీనాచక్రవర్తి చల్లినధాన్యము మొలకెత్తికంకులు నేయుసమయమున పెకింగ్ నగరపు గవర్నరు ఆకంకుల నతిభాగరూకతతో పరిశీలించుచుండెను. ఆ పరిశీలన యొక్క ఫలితముగ ధాన్యదేవతలు చక్రవర్తిగారి కృషిని ప్రార్థనను-అంగీకరించి దేశమును సస్యసౌభాగ్యవంత మొనర్తురని యాతడు చెప్పవలసి యుండెను. దేవతా త్కేత్రమును దున్నుటకుముందు మూడుదినములు చీనాచక్రవర్తి ఉపవాసము చేయవలెను. కఠిన శిలమీద నొక్కరుడును రాత్రి శయనించవలెను. చక్రవర్తి గారితో హాజరగు రాజకీయోద్యోగు లందఱును కూడ నట్లే జరుపవలెను. ఆత్మేత్రమున పండినపంట పసుపు పచ్చని రంగుగల బస్తాలలో పోయబడి జుగ్గత్త చేయ బడెడిది. దేవతాప్రీతికరములగు సుత్పవముల సందర్శమున నీధాన్యమే నైవేద్యముగను, నితర విధములుగను నుపయోగింపబడుచుండెను. ఇట్లే చీనాసామ్రాజ్యభాగములగు రాష్ట్రములందు, ఆయా రాష్ట్రముల గవర్నరులు అక్కడి దేవతాత్కేత్రములను ప్రైవకారముగ నేడున్నవలెను. ఇది చీనాదేశీయుల మొదటి నెలలో జరుగు విధ్యుక్తధర్మ మైయున్నది.³

ధాన్యమే ధాన్యదేవతలు

మనపూర్వులు కొండలందు, కొనలందు, చెట్లయందు, పుట్టలయందు, సరిలయనందు, వాయువునందు, మబ్బునందు, మెఱిపునందు, ఉరుమునందు—నేడేల?—ప్రపంచమున మానవునకు దృగ్గోచరమగు నన్ని నస్తువులయందును, అన్ని దృశ్యములందును భగవత్స్వరూపమును గాంచుచుండెడివారు. సృష్టియంతయు వారికి దేవతామయముగ గానబడుచుండెడిది. ఇది మన భారత దేశమునం దొక్కచోటనేకాక యావత్ప్రపంచమునందును ప్రాచీనకాలమున విశ్వసింపబడుచుండిన యభిప్రాయ మైయున్నది. కావున ఆకాలమునందు ప్రాపంచికముగ చేయువలసిన కృషితోపాటు దేవతాప్రీతికరముగగూడ కొంతకృషిని ప్రజలును, రాజులును, పెద్దలును గావించుచుండిరి.

అట్టికృషిని మనము రెండతరగతులుగ భాగించవచ్చును. మొదటిది: పంటలు సమృద్ధిగ పండుటకు చేయుకృషి; రెండవది పండినపంటలు ఎలుకలు, మిడుతలు, పిచ్చుకలు ఇత్యాదులు నాశనముచేయకుండ చేయు కృషి. ఈరెండింటను ప్రాచీనకాలమున దేవతల సుద్దేశించి చేసిన యారాధనాదులలో ప్రపంచమునందలి యనేక భాగములలో నొకదానితో నొకదానికిగల సామరస్యమును నూచించి, విచిత్రసాదృశ్యనిరూపణ మొనర్చుటయే నాయాప్రస్తుతవ్యాసముయొక్క ముఖ్యోద్దేశ మైయున్నది. భగవద్భక్తి మొదలుగాగల విషయజాలమునెడ ప్రస్తుతకాలమున కొండఱు ప్రజ లెట్టి యోరిమియును చూపజూచుటలేదు. కాని యీవ్యాసము చూసవశాస్త్రమునకును, చరిత్రమునకును సంబంధించిన దనుటచే విజ్ఞానాశ్వేషు లగు జను లెల్లఱకును ముదావహము గాకమానదు.

అతి ప్రాచీనకాలమున యావత్ప్రపంచమునను ధాన్యదేవతలను గౌరవించుటలో పంటలు బాగుగపండు ననునుద్దేశము మిళితమైయున్నది. తొలుదొల్ల ధాన్యదేవతలే పంటలరూపమును దాల్తురనియు, పంటలకును, ధాన్యదేవతలకును నేవిధమును భేదమును లేదనియు నమ్ముబడుచుండెను. సృష్టియందలి ప్రతివస్తువునూడభగవద్దత్తమును నొక దివ్యజీవోవిరాజితము కానిచో నది జీవించిన జీవించదని ప్రాచీనుల నమ్మకము. ఆ దివ్యజీవము భగవద్దత్తముమాత్రమే కాదు; అదియే భగవంతుడు. కావున ధాన్యము జీవించుటకు కారణము, ధాన్యము సమృద్ధిగ పండుటకు కారణము, ధాన్యమునందలి భగవంతుడే—అనగా ధాన్యదేవతలే— యని ప్రాచీనుల విశ్వాసము.

ధాన్యదేవతారాధనము

కాని, ఈధాన్యదేవతలను పూజించుట యెట్లు? వారి నారాధించుట యెట్లు? పంటలకును ధాన్యదేవతలకును భేదము లేదు సరిగ్గా కాని, ధాన్యదేవతల

శుక్ల చతుర్థి

(శ్రీ కాశీనాథారావుగారి ప్రాచీన చిత్రసంగ్రహమునుండి)

యాకారమెట్టిది? ఆయాకారమున గదా వారి నారాధించవలెను?

ఈయభిప్రాయారంభకాలమున ప్రైప్రశ్నల కుత్తరము లొసంగుట కష్టమైనపని యైయుండలేదు. దేవతల యాకారము; మానవుల యాకారము నొక్కటే యని గదా ప్రాచీనుల యభిప్రాయము! మనహిందూదేవతలు మనుష్యుల-యాకారముగలవారే. మన ధాన్యాధిష్ఠాన దేవతలగు ఇంద్రుడు, అగ్ని, వరుణుడు, విశ్వదేవతలు పీఠందఱును మానవాకారులే. పలస్థిమదేశమున నివసించుచుండిన యూరుల యభిప్రాయము గూడ నిట్టిదే యైయున్నది భగవంతుడు మానవుని తన స్వరూపమే మచ్చుగ సృష్టించెను! అని వారి యానా.

జంతువులు - మేకధాన్యదేవతలు

ఇట్లు కొంతకాలము గడచినతరువాత మానవ స్వరూపముగల యీదేవతలకు కొన్ని జంతువులతో సహచరత్వముగలయట్లు ఎంచబడెను. గ్రీసుదేశము లోని ధాన్యదేవతలలో డయోనీసన్ ముఖ్యుడు. ఈ డయోనీసన్ తోపాటు పాన్, కాటిర్, సైలెన్యూస్, అనుపేరుగల ఉపదేవతలు సంచించుచుండిరి. ఈ ఉపదేవత లందఱును మేకల యాకారము గలవారని ప్రతీతి. పాన్ దేవుని ముఖము మేకముఖము; కాళ్లు మేక కాళ్లు. కాటిర్ దేవతల కొమ్ములను, తోకలను మేకల కొమ్ములు తోకలు నైయుండెను. చిత్తరువులందును, శిలాప్రతిమలందును వైవిధ్యముగనే యీదేవతలు చిత్రింపబడుచుండిరి.⁴ గ్రీకునాటకములందుగూడ పీఠి పాత్రలును, సైలెన్యూస్ దేవతల పాత్రలును మేకతోట్లు ధరించిన నటకులచే ధరింపబడుచుండెను. ఇటలీదేశపు టస్ దేవతలును, ధాన్యదేవతలును మేకలరూపముననే చిత్రింపబడుచుండినవి.⁵ ఇట్లే రష్యాదేశమునందు జెక్షీ⁶ అనుదేవతలు గలరు. వీరు అడవులకును, పొలములకును

దేవతలు. అడవులందును, పొలములందునుగూడ చెట్లై యుండునుగావున ఈదేవతలకును, ఆదేవతలకును భేదము లేదు వారును వీరును నొక్కరే. రష్యాలోని జెక్షీదేవతలు కొంత మేకరూపమునను; కొంత మనుష్యరూపమునను నున్నట్లు భావింపబడుచుండిరి. కాళ్లు, కొమ్ములు; చెవులు—ఇవి మేకల యవయవములవలెను, మిగిలిన దేహభాగము మనుష్యునిదేహభాగమువలెను జెక్షీదేవతల స్వరూపము చిత్రింపబడుచుండెను.⁸

౨. ఎద్దు

గ్రీకుధాన్యదేవతలగు డయోనీసన్, డెమెటర్, అడోనిస్ వగైరాలలో డయోనీసన్ మేకరూపమునేకాక ఎద్దురూపమునుగూడకలిగియున్నట్లెంచబడుచుండెను. చీనాదేశములోని కృషిదేవతయొక్క తల ఎద్దుతల యైయుండెను. వృషభాననుషన్ నీదేవునకు ప్రతీనవత్సరాది సందర్భమునను ఆరాధనలు జరుగుచుండెడివి. ఈశ్వుదేశములో ప్రాచీనకాలమున ఆసిరిన్ అను నొక ధాన్యదేవత నారాధించుట వాడుక యైయుండెను. ఈ ధాన్యదేవత ఎద్దుయొక్క యాకారము గలదై యుండెనని ప్రాచీనకాలపు రచయితలగు ప్లూటార్చ్, స్ట్రాబో, హెరోడోటస్ మున్నగువారు వ్రాసియున్నారు. ఆ కాలమున 'స్నెవిన్', 'హీలియోఫాలిన్' అను రెండూ శ్లయందలి నందులను ఈశ్వుదేశపు ఆసిరిన్ నంధితో పోల్చుచుండెడువారు. ఈఆసిరిన్ తోపాటు ఐసిన్ అను నొక ధాన్యదేవతయు నుండెడిది. ఈధాన్యదేవత ఆవు ఆకారముగల దేవతగ భావింపబడుచుండెను. భారత దేశమునందువలెనే ప్రాచీనకాలపు టీజ్వుదేశమునగూడ గోవులు గౌరవింపబడుచుండెను. ఆవు కొమ్ములు గల ఐసిన్ దేవతకు ఆవులు సహచారిణులుగ నొసగబడుచుండెను. కొన్ని దేవాలయములకును, మతసంస్థలకును దేవదాసీలను క్షౌంకర్యము చేసినట్లు ఐసిన్ దేవతకు

4. "God made man in his own image"—Genesis.

5. Herodotus ii-46.

6 ఈదేవతలను 'ఫాన్' దేవతలందురు.

7. Zjeschi

8. J. G. Froger : The Golden Bough, Part V. Vol. II. P. 2.

ఆవులు కైంకర్యముచేయబడుచుండెను. ఇట్లే భారత దేశమున ధాన్యమునకును, ఆవునకును చాల దగ్గరిచుట్టటి కము ప్రతిపాదించబడియుండెను. భరణుడు భూమిని ఆవుగమార్చి ఓషధులువగైరాల నాయాఘనుండి క్షీరమును పింశినట్లు పిండి ప్రజలకు సౌఖ్యమొడగూర్చె నని మన పురాణములలో సుప్రసిద్ధమున నొక కథ కలదు. ఇట్లే ధర్మదేవత వ్యవభాకారముగఁ దేవతగ మన పూర్వులచే భావింపబడుచుండెను.

3. గుట్టము

మేకరూపము, ఎద్దురూపము, ఆవురూపమే కాక ఇతరజంతువుల రూపమునగూడ ధాన్యదేవతలు ప్రపంచమున బిగిగించబడినట్లు నిదర్శనములు గలవు. గ్రీక్ దేవతలలో నొక్క దేవతయగు డెమెటర్ గుట్టము యొక్క ముఖము గలిగియుండెను. ఆర్మేడియా రాష్ట్రమునందలి ఫిగేలియానుసూత్రా (స్త్రీ) యాకారపు దేవమును అశ్వయుక్త ముఖమును గలిగిన డెమెటర్ విగ్రహ మొక్కటి కలదు. డెమెటర్ యొక్క కుమార్తెను ప్లాటో అను పేరుగల నరకాధినాథు డెత్తుకొని పోయెను. ఆకుమార్తెను వెదకికొనుచు ధాన్యదేవతయగు డెమెటర్ ప్రపంచమున సంచరించుచుండగా పాసెయ్ డెక్ అను దేవుడు డెమెటర్ ను చూచి మోహపరవశుడై యామెను నిర్బంధించ జొచ్చెను. ఆతని బారినుండి తప్పించు కొనుటకు ధాన్యదేవత ఆకుగుట్టయు యొక్క రూపమును దాల్చి ఫిగేలియాసమీపమున నొక గుహలో దాగికొనెను. ఈ కారణమున పంటలు పండ వయ్యెను. ఎక్కడి పంట లక్కడ మాడిపోజొచ్చినవి. కఱవు దేశము నావరించునట్లుండెను. ఇంతలో 'పాన్' అనుదేవుడు డెమెటర్ ను మంచిమాటలతో గుహను వదలి ప్రపంచము ననుగ్రహించునట్లునర్చెను. ఈకారణముచే ఫిగేలియానుసూత్రా పైన కేగొన్నబడిన ప్రతిమలను గ్రీకుకృషీవలు లంచుచువచ్చిరి. ప్రస్తుతకాలపు టైరోపాఖండంతర్గతములగు దేశములందు సైత మీప్రాచీనాభిప్రాయము వ్యక్తీకృత మగుచున్నది.

ర: వరాహము

ధాన్యదేవత వరాహ (అడవిపంది) రూపమును; సాధారణపు టూరపందిరూపమునుగూడ దాల్చినట్లు భావింపబడుచుండుటయు గలదు. పైన సశ్వముఖిగ వర్ణితమైన డెమెటర్ దేవతకును పందికిని గల సంబంధ మొక్రింద వివరించుచున్నాను. చిత్రగువులందు, పంది సహచారిణిగనో, లేక చేతులందలి శిశువుగనో ఈధాన్యదేవత చిత్రింపబడుచుండెను. కుమార్తెను వెదకికొనుచు పందిరూపమున నామె నరకమును జొచ్చినట్లు గ్రీకుల 'తెస్మోఫోరియా' యను పంతుగ వ్యక్తపరచుచున్నది. ఇట్లే అట్టిన్ అనుదేవత పండియనియే భావింపబడుచుండెను. అట్టిన్ యొక్క ఆరాధనసంస్కృత్యున 'హైస్ అట్టిన్', 'హైస్ అట్టిన్' అని భక్తిపారవశ్యముతో భక్తులరచుట నాడుక. ఇక్కడ 'హైస్' అనుపదమునకు 'పంది' యని యర్థము. ఇట్లే ఆజోనిస్ అను దేవతయు పందియే. సిరిమాదేశములో అడవిపంది దేవతగ భావింపబడుచుండెను. ఇట్లే భారత దేశమున నరాహావతారము విష్ణుని మాడవ యవతారముని మన మంగీకరించుచున్నాము. వరాహమునకు మనదేశము నందువలెనే విదేశములందును గౌరవమును, దేవత్వమును గలదని పై యంశములు స్పష్టపరుచుచున్నవి. కాని మనదేశమున వరాహమునకును ధాన్యము నకును నేమియు సంబంధము లేదు. హిరణ్యాక్షుడు సముద్రమున భూమిని దాచినట్లును, వరాహదేవు డారక్కసుని తుడముట్టించి భూమిని తిరిగి తెచ్చెననియును మన పురాణగాథయై యున్నది. భూమి నిట్లు పునరుద్ధరించుట యనగా సస్యసంభరిత మొనర్పుటయే యని చెప్పవచ్చును. కాని యావిషయమై తగుపరిశోధన యావశ్యకము. ఆపరిశోధనయొక్క ఫలితముగ నీ యంశము తేలువరకును ధాన్యదేవత్వమునకును వరాహదేవునకును సంబంధమున్నట్లు గట్టిగా చెప్పజాల మనియే మనము తలంచుట మంచిది. ప్రాచీనకాలపు ఈజిప్టుదేశమున గూడ ఆసిరిస్ అనుదేవుడు ఎద్దురూపమునే కాక వరాహ రూపమునుగూడ గలిగిన క్లైంచబడుచుండెను. పందిని

చంపినప్పుడు ఆసిరిన్ దేవుడు చనిపోయినాడని ఈజిప్టు దేశీయు లనుచుండెడివా రని యొక ప్రతీతి కలదు. 9 కావున గ్రీకు ధాన్యదేవతలను, ఈజిప్టుధాన్యదేవతలను కొన్ని జంతువులతో తిరుగుచుండిరినియు, వారే కొన్ని జంతువుల రూపమును దాల్చిరినియు స్పష్టపడుచున్నది. కావున మొదట మనుష్యరూపులగు దేవతలు కాలక్రమమున జంతువులుగ మారుట పైదేవతల యారాధనచరిత్రమున మన కగుపడుచున్నది. ఇది పైన పేర్కొనబడిన కొలదిదేశములందేకాక అమెరికా మొదలగు నితరదేశములందు గూడ జరిగిన పరివర్తన మైయున్నట్లు మునుం దీవ్యాసమునమునకు తెలియగలదు.

జంతుబలులు

ధాన్యదేవతలు జంతువులుగ పరిగణింపబడిన పిమ్మట నొక విధిత్రావస్థ యారంభమయ్యెను. డెమోనీ సస్ నగైరాదేవతలు మేకలుగదా? ఒకమేక పాలము లోని ధాన్యమును తినుటకు వచ్చినచో దాని నేమిచేయవలెను? ధాన్యము దేవునివలనగదా ఫలించినది? కాబట్టి దేవునిదేకదా ధాన్యము? అట్టిదేవుని (మేకను, లేక ఎద్దునగైరాలను) తనధాన్యము తాను తినకుండ చేయవచ్చునా? మాడదుగదా!

ఇట్లు స్వల్పకాలము గడచినది. ప్రాచీనుల మనస్సులలో నొక చక్కని యాలోచన ప్రభవించినది. ఏజంతురూపమున నేదేవుడు కొలువబడుచున్నాడో ఆదేవునకును ఆజంతువునకును విరోధ ముండుటచేతనే ఆదేవు డట్లు ఆకారమును దాల్చెనని వారు నిశ్చయించిరి. లేకున్నచో దేవుని ధాన్యము నీజంతువులు తిని పొట్టినపుకొనునా? అట్టిసమయమున దేవునకు నైవేద్యమే లేకుండపోవును. దేవుని భక్తితో నారాధించువారికి జీవనోపాధియే లేకుండ నంతరించునే. కావున ఆయాజంతువులకును ఆయాదేవతలకును నేనో శత్రుత్వ

ముండితీరవలెను. అందువలననే ఆజంతువులు దేవుని ధాన్యమును తినుచున్నవి. అందువలననే దేవుడు సైత మూ జంతువుల రూపమును దాల్చినాడు. 10

ఈ యభిప్రాయము ననుసరించిన వెంటనే పూర్వపుపద్ధతులలో గొప్పమార్పు గలిగినది. ఈ జంతువులను బలియచ్చుటకున ధాన్యదేవతలు సంతసించురనియు, సంతసించి మిక్కిలముగ పంటల నొసంగుదురనియు వారు భావించునాగిరి. ప్రాచీనకాలమునజనుల నాగరికులగుటచే నెత్తురు మాచినచో వారు సంతుష్ట హృదయు లగుచుండిరి. ఇట్లు ప్రాచీనాచారానుసారముగ బలు లర్పించుట క్షోదోయిక సాకు వారికి దొరకగనే వారి సంతోషమునకు మేరయే యుండను కదా? బలియాయబడు జంతువులు దేవునకు ప్రియతమము లగుటచే దేవునిస్వరూపములే యగుటచే బలియాయవలె నని కొందఱును, దేవున కీజంతువులు శత్రువులగుటచే బలియాయవలెనని కొందఱును చెప్పసాగిరి. కారణమేమైన నేమి? ఈ రెండభిప్రాయములవారసు బలియచ్చునాచారము నంగీకరించి పునరుద్ధరించిరి. ఎల్లరును హర్షించిరి.

ప్రాచీనకాలపు గ్రీకులలో 'జాఫోనియా' 11 యను నొక యుత్సవము గలదు. ఈ యుత్సవములో గోధుమలను, యవలను కలిపి జియస్ దేవునియొక్క వధ్యపీఠముపై నుంచెడివారు. ఆ వధ్యపీఠము చుట్టును ఎద్దులను ప్రదక్షిణముచేయించి నిలువజెట్టిన తరువాత కొందఱు కన్యలు తెచ్చిన నీరముతో తడుపబడిన కత్తిని కేలగాని పదునుపెట్టి చంపెడు కఱకునానిచేతి కీయబడుచుండెను. అంతట నొక డాదృద్దుల నొక గొడ్డలితో కొట్టెడువాడు. మఱొకడు కత్తితో వాని గొంతుకల నుత్తరించెడు వాడు. కఱపుగాని, వఱపుగాని రాకుండుట కీ యుత్సవముచేయబడుచుండెను. ఈఉత్సవములో ముఖ్యమగునంత మేమనగా ఎద్దులను చంపిన గొడ్డలిని, కత్తిని

9. Ibid—P. 33.

10. మన యాధునికతర్కముతో, మన యాధునికదృష్టితో ప్రాచీనసమస్యలను విమర్శించబూసరాదు.

ప్రాచీనదృష్టి కీపరివర్తన మతిరమ్యముగ, దైవికముగ, నిశ్చయముగ కనబడును.

11. ఈపదమునకు 'ఎద్దునుచంపుట' అనియర్థము.

వెంటనే అక్కడ పారవైచి హంతకులు పారిపోయెడి వారు. ఆసిమ్మట ఆయెద్దుల మాంసము నందఱును భక్షించి, తోలును జాగ్రత్తచేసి దానిలో గడ్డిని, చెత్తను పెట్టి యొక 'చాలపెయ్య' వంటి యాకారమును తయారుచేసెడివారు. ఈయెద్దులను నాగలికి పూన్చి దున్నుట నభినయించెడివారు. ఆతరువాత రాజుగారు న్యాయస్థానములో గూరుచుండి ఎద్దులను చంపిన హంతకు లెవ్వరని ప్రశ్నించగా నీరమును తెచ్చిన కన్యలు, గొడ్డలిని, కత్తిని పడునుపెట్టినవారు నేరస్థులనియు, వారు కఱకువాండ్రచేతికి వాని నందిచ్చిన వారు నేరస్థులనియు, వారు కఱకువాండ్రు నేరస్థులనియు, కఱకువాండ్రు గొడ్డలియు, కత్తియు నేరము చేసెననియు చెప్పుచుండిరి. గొడ్డలిపైనను, కత్తిపైనను నేరమును మోపి రాజుగారు వానిని సముద్రములో బారవేయుటయే శిక్షగా నిరూపించినవెంటనే యవి సముద్రములో బారవేయబడుచుండెడివి. ఈయంశములను జాగ్రత్తగ పరీక్షించుచో, ఎద్దు దేవుని యపరావతారమగు కారణమున నీవృషభమేధ మొకహత్యగా నేరముగ పరిగణింపబడెనని మనము తెలిసికొనవచ్చును. ఇట్లే 'సోసిపోలిస్' అను నగరమున గూడ నొకవృషభమేధము జరుగుచుండెను. నాట్ల కాలమున నొకయెద్దును దేవునకు ప్రియతమముగ కైంకర్యము గావించురు. ఆయెద్దును ధాన్యము నమ్మునారు ధాన్య మొసంగి మేపుదురు. తుదకు కోతలపందర్భమున పెద్ద యుత్సవము చేసి ఆయెద్దును చంపివేయుదురు. ఈ ప్రాచీనాచారమునుబట్టిహడ ధాన్యదేవతయొక్క అపతారముగ ఎద్దు పరిగణించబడెనని స్పష్టమగుచున్నది.

ఇట్లే ఆఫ్రికాయందలి గినిదేశమున కోతలలో వృషభమేధము జరుగుచుండెను. చీనాలో నాట్ల సము

యమున నొకవింత జరుగుచుండెను. వృషభానను డగు చీనాధాన్యదేవునకు ప్రీతికరముగ బంకమట్టితో నొక పెద్దయెద్దువిగ్రహమునో, ఆవు విగ్రహమునో ప్రజలు తయారుచేయుదురు. ఆవిగ్రహముప్రక్కన నాగలి మొదలగు వ్యవసాయపుననిముట్ల నుంచురు. ఒక గ్రుడ్డి వాడు రంగుకాగితములతో ఆ విగ్రహము నలంకరించవలెను. ప్రజలు దాని నైదురకముల ధాన్యముతో నింపవలెను. ఉత్సవదినమున (సంతకృరాది పండుగనాడు) ప్రజలనేకరంగుల కట్టలతో ఆవిగ్రహమును మోచుదురు. అప్పు డాలయదురకముల ధాన్యము ఆ పగిలిన విగ్రహములోనుండి క్రిందపడును. ఆ పెద్దవిగ్రహము కడుపులో చిన్నచిన్న ఆవువిగ్రహము లుండును. ప్రజల విగ్రహములనుగూడ కట్టలతోమోది ధాన్యమును, ఆ విగ్రహముల ముక్కలను యిండ్లకు తీసికొనిపోయి పోషిచేసి ఆపాడిని తమతమ పొలములలో జల్లుకొందురు. దీనివలన పంటలు బాగుగ పండునని చీనాదేశీయుల యభిప్రాయము¹². అన్నాండేశమునందును, ఖాష్మీర్ లోనుగూడ నిట్టియుత్సవము జరుపబడినట్లు డ్రేజర్ గారు వ్రాయుచున్నారు. పైన పేర్కొనబడిన దేశములందేకాక ప్రాచీనకాలపు ఈజిప్టులో ఎజ్టిరంగుల ఎద్దులను ఆసిరిస్ నకు బలియిచ్చుచుండెడివారు. ఇది కోతలలో జరుగు నాచారమైయుండెను.

గుజ్జిమునుగూడ నిట్లే బలియిచ్చుట కలదు. డెమెటర్ అను గ్రీకుధాన్యదేవతకు ప్రియముగ ఫిగేలి యాగుహయందు గుజ్జిపుప్రతిమలను పెట్టునాచారము గలదని పైన చెప్పియుంటిని. ఈదేవతయేకాక విరిబియస్ యనుపేరుగల మఱొకధాన్యదేవత యుండెను. ఈవిరిబియస్ గుజ్జిముచే చంపబడినట్లు ప్రతీతి యున్నది. విరిబియస్ కు గుజ్జిము లీకారణమున శత్రువయ్యెననియు,

ధేనువృషభములను కలిపురుషుడు తన్నుట కాదనియు, అది పండుగయొక్క ఉత్సాహమనియు, పరిశీల్తుని కీసంగతి తెలియదనియు ననుకొనవచ్చునేమో. చీనాలో నలిప్రాచీనకాలమున గోవృషభముల విగ్రహములనుగాక గోవృషభములనే మోచుటయు నుండిన నుండవచ్చును,

12. ఆంధ్రభాగవతము ప్రథమ స్కంధము రంగు మొదలుగల పద్యములందు కలిపురుషుడు ధర్మదేవతయగు వృషభమును, భూదేవియగు గోవును తన్నుచుండగ చూచి పరీక్షిస్తూహారాజు వారించెనని తెలుపబడియున్నది. దీనికిని పైన తెలుపబడిన చీనాదేశపు పండుగకును గల పోలికను చూచినచో నిది నిజముగ

అందువలన గుట్టములను విరిచియునుకు బలియిస్తుమనియు ప్రాచీనసంప్రదాయములను చెప్పబడియున్నది. ఉన్న యాచారమున కేదో కారణమును కల్పించవలసియుండుటచే కల్పించిన యాలోచనగాని యిది సరియగు కారణము గాదని పాఠకులు గ్రహించురు. ఇప్పుడు మనకు కారణముతో నంతగ పనిలేదు. అట్టియాచార మొక్కటి కలవనుటయే మన ప్రస్తుతపు టంకము. విరిచియిన దేవాలయప్రాంతములకు గుట్టములు రాకూడదు. కాని సంవత్సరమున నొక్కపర్యాయముమాత్రము— అనగా బలి యాయవలసినప్పుడు మాత్రము— అవి రావచ్చును. ఇట్లే రోమ్ నగరమున గూడ ప్రాచీనకాలమున గుట్టములను బలి యిచ్చుటయు, దానివలన పాడియు, పంటయు గలుగుననియు, శేవతలు ప్రీతిం జెందుదురనియు తలంచుటయు నై జమై యుండెను. రోమునగరమున నీయుత్సవము కోతలలో జరుగుచుండెను. ఆసియాఖండమున దున్నుటకు ఎద్దులను పయోగించినట్లే విరోహలో గుట్టములను పయోగించురు. కావున ఎద్దులబడులు గుట్టములు ఆహుతి యగుటలో నాశ్చర్యములేదు ఈభేద మెట్లున్నను యిప్పటికిని యూరోపులో గుట్టపుబలికి సంబంధించిన కొన్ని యాచారము లుండులో నున్నవి. ప్రాచీన భారతదేశమున జరుపబడుచుండిన యశ్వమేధ మను గొప్ప యాగము గుట్టపుబలియే కదా? ఇది హిందూ పురాణ గాథలందును, శాస్త్రములందును వస్త్రైక్కిన బలి యై యున్నది. భారతదేశమున గొప్పగొప్ప రారాజు లందఱును అశ్వమేధయాగమును చేయుచుండెడివారు.

యూరోపు ఖండపు జాతీయ కథలలో పంది ధాన్య దేవతయొక్క యాకారమని చెప్పబడి యున్నది. డెమెటర్ భూమిలోనికి దిగి మాతురును వెదకుచు నరకమునకు పోయినట్లు డెమెటర్ కథలో కలదుగదా! ఈ దిగుట గ్రీకుదేశములో నొక మాదిరిగ జ్ఞప్తియందుంచుకొనబడుచుండెడిది. డెమెటర్ యొక్క మారురూపము పందిరూపమునగుటచే భూమిలో నొకగుంట త్రవ్వి యొక

పంది నందు త్రోసి పూడ్చివేయుట గ్రీకులలో నాచారము. ఈజిప్టులో ఆసిరిస్ యొక్క మారురూపము నరాహరూపమునగుటచే పందిని ఆసిరిస్ కు బలియిచ్చుట వాడుకయై యుండెను. ఈజిప్టుదేశములకు పంది యన్నచో పరమాసహ్యము. ఉత్తరోజులలో వారు పందిని ముట్టెడువారు కారు. పండులను కాయువారిని దేవాలయములలోనికికూడ రానిచ్చెడువారు కారు. కాని సంవత్సరమున కొక్కతూరిమాత్రము చంద్రునకును, ఆసిరిస్ నకును పందిని బలియిచ్చి దానిని భుజించుట ఈజిప్టు వాసుల ప్రాచీనాచారములలో నొక్కటి యైయున్నది.

ఈపైవిషయములను మనము జాగ్రత్తగ నాలోచించుచో మనకు గోచరించున దేమనగా: ఏజంతువు దేవునకు ప్రియతమమనియు, దేవుని యవతారమనియు నెంచబడుచువచ్చెనో ఆజంతువే కాలక్రమమున ఆదేవుని ప్రీతికిగాను చంపబడుచువచ్చుటయు, దాని పవిత్రతయే కారణముగ నెంతటి నీచజంతువైనను భక్షింపబడుటయు జరుగుచువచ్చినది.

బలియిచ్చిన జంతువులను భక్షించుట

ఈ పవిత్రజంతుభక్షణలో భక్షకులకు గల విశ్వాసమునకు కారణ మేమి? అనుప్రశ్నకుకూడ చరిత్రాత్మకముగనే సమాధాన మిచ్చుట సమంజసము. చంపబడిన ఆయాజంతువులు భగవంతుని యవతారములు కాబట్టి వానిని తినుటవలన భగవంతుని గుణగణములు భక్షకులయందు దంతర్భూతము లగునని వారి యాశయము. ఈయాశయము రానురాను శాఖోపశాఖలుగల మహావృక్షమువలె పెరిగినది. లేడిమాంసమును తిన్నచో లేడివలె పరుగెత్తుకొని కలుగుననియు, తాజేళ్లను తిన్నచో బుద్ధిహీనులై దేహము మొద్దుబారినవా రొందురనియు మొదలగు నభిప్రాయములు అమెరికాదేశపు పెట్టికాతి వారిలో¹³ ప్రబలియున్నవి. కావున దేవతల యవతారములలోనేకాక తక్కిన జంతువులలోగూడ ప్రకృతి సహజముగ కొన్ని గుణము లంతర్భూతములైయున్న

వనియు, ఆజంతువుల మాంసమును దినుటవలన ఆజంతువుల కేగుణములు గలవని వారసుకొందురో ఆగుణములు వారిలోగూడ ప్రవేశించుననియు ప్రాచీనజాతులనదగు మానవులలో నొకయూహ గలదని తేటతెల్ల మగుచున్నది.

ధాన్యదేవునకు ప్రియతమముగ జంతుమేధము గావించి భక్షించుచో, పాలమును బాగుగ దున్నగల మనియు, అట్టిమానవునియందలి భగవచ్చక్తి పాలము ఫలించుట కెట్లులో యనుకూలించుననియు గల యభిప్రాయముగూడ జంతువుల భక్షణమునకు ముఖ్యకారణములలో నొక్కటియైయున్నది.

ఇట్లు కొంతకాలము గడచినపిమ్మట ప్రపంచమున నాగరకత దినదిన ప్రవర్ధమానమై చెలువందినకొలది, దేవతలకు బలిచ్చునాచారము వెనుకంజవేయసాగినది. ముఖ్యముగ భారతదేశపు టార్వ్యులలో సతిప్రాచీనకాలముననే యిది యంతరించియుండవలెను. జంతువులను చంపుట మనుషటియంత విరివిగ సాగింపబడదాయెను. ఏదైన జంతువును బలియిచ్చినప్పుడు ఆజంతువుయొక్క యెముకలనో, మాంసపు ముక్కలనో, బూడిదనో పాలములో నొకమూల నాటుటతో పాలమునకు మంచి కలుగునని కొంతకాలము ప్రజలు విశ్వసించుచువచ్చిరి. జంతునూంస మిట్లు నాగరకత ప్రభావమున వెనుకబడినందున దేవునకు ప్రియతమముగ నేదేనొక యర్పణ గావించి, ఆయర్పితవస్తువును ఆరాధకులు భక్షించుట యాచారములోనికి వచ్చెను. కావున చారిత్రకముగ చూచుచో జంతుబలుల కాలమున కనంతరము ధాన్యభక్షణ మాచారములోనికి వచ్చినదని మనకు తెలియుచున్నది.

ధాన్యభక్షణము

ధాన్యభక్షణ మనునీయాచారము యావత్ప్రపంచమునను వ్యాపించి యనేక దేశములలో నేటికిని కానవచ్చుచున్నది. స్వీడన్ దేశమునందలి వెర్మెలాండ్ నందు ఆఖరుకంకులను ప్రోగుచేసి యింటియావిడ ఒక

కన్యస్వరూపముగా రొట్టెను తయారుచేయును. ఆరొట్టెను అందరును తిందురు.¹⁴ ధాన్యదేవత ఆఖరు కంకిలో తనశక్తి సంతర్భూతముగ నుంచినదని వారి యభిప్రాయము. ఇట్లే సాగ్లండుదేశములోగూడ ధాన్యదేవత కన్యరూపముగల దేవతగానే భావించబడుచున్నది. అచ్చటగూడ స్వీడన్ దేశములోవలె కన్యకరూపమున ఆఖరుకంకులతో రొట్టె తయారుచేయబడుచున్నది.

ఈప్రైప్రకారము ఆఖరుధాన్యములో గాక మొదటి ధాన్యములో ధాన్యదేవత యున్నదను నభిప్రాయమే చాలవిరివిగ ప్రపంచముంతటను వ్యాపించియున్నది. సంకురాత్రిపండుగకు మనము క్రొత్తబియ్యమును వాడవలెను. ఇట్లే సంవత్సరాదిపాడ్యమినాడు క్రొత్తమామిడికాయలను, క్రొత్తవేపపువ్వును, క్రొత్తచెఱకుపానకముతో చేసిన బెల్లమును, క్రొత్తచింతపండును కలిపి యొకపచ్చడివలె చేసి యావేపపూవుపచ్చడిని తొలుదొల్ల భుజించుట మనలో నాచారమైయున్నది.

నీలగిరిప్రాంతములందు నివసించు బడగజాతివారు కురుంబజాతివానిచే ముందొక గుప్పెడుధాన్యమును పాలములో జల్లించుదురు. ఆధాన్యమునుండి మొలచిన మొక్కలయొక్క కంకులను తీసి అట్లు చేయుదురు. నాడు చంపిన జంతువునూంసముతోసహా యీఅట్లును ధాన్యదేవతకు నైవేద్యముపెట్టి బడగజాతికుటుంబమువారు భుజించుదురు. మాధ్యసంస్థానములో కోతకోయువాడొకడు నిరమితు డగును. ఆతడు కొన్నికంకులను కోసి, అచ్చటనే నూర్చి, తన్నునియమించినవాని యింటికి తీసికొనివచ్చును. అంతట ఆతని నియమించిన పాలముగలవాని భార్య కోతకోసినవాని కాళ్లు కడిగి పాలను, తేనెను, పంచదారను తీసికొనివచ్చి యిచ్చును. అందఱును వానిని ఫలహారముగావించెదరు. పిమ్మట కోసిన ధాన్యముతో నొకఅట్టు చేయబడును. ఆఅట్టుతోపాటు పాలు, తేనె, పంచదార, ఏడుకొబ్బరిముక్కలు, ఏడు ధాన్యపుకంకులు, అశ్వత్థపత్రములు పన్నెరాలతో కుటుంబములోనివారును, కోసినవాడును భోజనముచేయుదురు.

ఇందో-చీనాలో దేవునకు ప్రీతికరముగ క్రొత్త ధాన్యముతోను, కోడిపెట్టల మారణముతోను కొన్ని తంతులు నడచినగాని ధాన్యము నెవ్వడను కోయడు.

ఇట్లే ఆఫ్రికాలో వైజరునదీతీరమున ముఖ్యమున పైరు పెండలముదుంప లగుటచే ఆచుంపలలో మొదటి మారింటితోను తద్దేవతాప్రీతికరముగ తంతు సాగించిగాని క్రొత్తపంట నెవ్వరును ముట్టుకొనరు. పశ్చిమాఫ్రికానాను లగు 'యూ' అను జాతివారిలో నిదియే గొప్పచుత్తవిషయకమైన తంతు. దీనికి మించిన యుత్సవముగాని, పండుగగాని లేనేలేదు. పాలములో నుండి తెచ్చిన దుంపల నన్నిటిని ముందు నుడికి తీసి కొనివచ్చి "ఓదేనా, ఇదిగో నీవు మా కిచ్చిన సర్వస్వమును తెచ్చినాము. వానిని నీవు ప్రియమగునట్లార్పింపుము. అందు వండినవికొన్ని గలవు" అని వారి నాయకుడు ప్రార్థించును. అంతట వారిలో నొకడు వండిన దుంపలను భుజించును. వారిదేవుని పేరు 'అగబాసియా' యందురు. ఇట్లే అనేకస్త్రోత్రములు తంతులు గల యాయుత్సవమును ముగించి 'యూ' జాతినారు యెవరి యిండ్లకు వారు వెడలిపోదురు. అంతవఱకును పాలము నుండి తెచ్చిన దుంప లింటికి చేరరాదు. తూర్పుఆఫ్రికాలోని 'సంగి' తెగవారిలోను, నెటాల్, జూలాల్యాండ్ మొదలగు దక్షిణాఫ్రికాంతర్గత దేశములందును కొన్ని 'బంటూ' తెగలలోను, 'బెభువాని' తెగలోను, 'ఓవాంబో' తెగలోను ఇట్టితంతులే కొన్నికొన్నిమార్పులతో జరుగుచున్నవి. కొన్నిచోట్ల ధాన్యము, కొన్నిచోట్ల దుంపలు, కొన్నిచోట్ల మద్యము ముఖ్యస్థానము నాక్రమించుచున్నవి.

ఇట్లే ఐరోపాఖండమునందలి లిథూనియాదేశములో సుమారు రెండుమూడువందల యేండ్లక్రిందట 'ధాన్యదేవతభక్షణము' జరుగుచుండెను. ప్రతికుటుంబీకుడును ఎన్నిరికముల ధాన్యమును పండించినాడో అన్నితొమ్మిదుల నుపైళ్లను ఇరువదయేడు భాగములుగ విభజించి, పిమ్మట అన్నిటిని కలియగలిపి ఆకుప్పతో

దానితో చిన్నచిన్నరొట్టెలను తయారుచేసి, అట్లు చేయగా మిగిలిన ధాన్యమును మజిలీంతధాన్యముతో కలిపి దానితో 'బిర్' అనుమద్యమును తయారుచేసి కుటుంబములోనివారుమాత్రమే యొకనాడు గ్రహించుట వాడుకయైయుండెను. ఇందుల కుపయోగించవలసినది క్రొత్తధాన్యము. అట్టిధాన్యములోనే ధాన్యదేవత నివసించును. కావున 'ధాన్యదేవతను భక్షించుట'కు మఱొకధాన్యము పనికిరాదు.

ఇప్పటికిని లిథూనియా, ఎస్టోనియా, రష్యులలోను, ఇంగ్లాండులోను క్రొత్తధాన్యమునో, క్రొత్త ఉల్లగడ్డలనో భక్షించుటయు, అందు ధాన్యదేవత యున్నదని భావించుటయు జరుగుచున్నది. ఇంగ్లాండులోని సెర్లండ్ అనుజిల్లాలో క్రొత్తబంగాళదుంపలను కుటుంబములోగివా రండఱును తినవలెను. లేకున్నచో అందలి దేవతలకు కోపమువచ్చి బంగాళదుంపలు కుల్లిపోవునట్లు చేయుదురని ఇంగ్లీషువారి పిచ్చినమ్మక మైయున్నది. ఇట్లే ఇంగ్లాండునందలి యార్కుషైర్ జిల్లాలో వారి చిర్చిలోని పురోహితుడే మొదటికంకులను కోయవలెను. ఆధాన్యముతోనే చర్చిలోని ముఖ్యమును, పవిత్రమును నగు రొట్టెను¹⁵ తయారుచేయుదురు. ఇట్లు చేయనిచో ధాన్యమునం దంతర్హితములైన దేవతల కేక్తులు తమకు రాగలవని వారి యూహ.

జపాన్ దేశములోని ఐయాతెగవారు, జొన్న, సజ్జ, కుట్ట వగైరాపైర్లు వేయుదురు. వాని పిండితో (క్రొత్తధాన్యపుపిండితో) రొట్టెలను పెద్దలు ముందు తయారుచేయుదురు. తరువాతవారు "ఓధాన్యదేవతా, మేము నిన్ను పూజించుచున్నాము. ఈవత్సరమున నీవు పుష్కలముగ ఫలించినావు; నీవు మంచియానందదాయకమును వాసనగలిగియున్నావు. నీవు మంచిదేవతవు. అగ్నిదేవియు, మేమును చాలసంతోషించుచున్నాము. ఓదేవా, ఓపవిత్రధాన్యమా, ప్రజలను చక్కగ పోషింపుము. మే మిక నిన్ను భక్షించెదము. నిన్ను పూజించెదము. నీకు నమస్కారము." అని ప్రార్థింతురు. ఆతరువాతగాని ఎవ్వరును క్రొత్తధాన్యమును ముపయోగించరు.

అమెరికాయుండలి ఎట్టిజాతివారిలోగూడ ధాన్య దేవతాప్రీత్యర్థమై జరుగు తంతులు, పండుగలు, ఉత్సవములు మిక్కిలి ముఖ్యములై నవి. ఈఉత్సవము జరుగ నిజే ధాన్యము నెవ్వడును చవిగొనరాదు. అట్లు చవి గొనువాడు తప్పక మరణించు ననునమ్మకము బ్రేజిల్ దేశపు టెట్టిజాతివారిలో ప్రబలియున్నది. క్రొత్త ధాన్యపు టుత్సవసందర్భమున పాతధాన్యమును ఇళ్లలో నుండియు గుళ్లలోనుండియు తెచ్చి యొకకుప్పగ చేసి తగులబెట్టుదురు. పిమ్మట కొన్ని గంటలు (౧౨ మొదలు ౩౬ గంటలవఱకు) వారుపవసించుదురు. దేహములందు పాతధాన్యమునకు సంబంధించిన యెట్టిఅశౌచమును లేకుండుటకై వాంతులగుటకును విరేచనములగుటకును మందులు పుచ్చుకొందురు. అంతట ఇండ్లను బాగుగ శుభ్రపరచికొందురు. పిమ్మట ఉత్సవ మారంభమగును. క్రొత్తఅడవికట్టెల నొకదాని కొకటి రాచి నిప్పు పుట్టించి వంటకము లప్పు డారంభించుదురు. వమనుడు (ఆరోగ్యమునకు, మతమునకు గురువు) క్రొత్తధాన్యమును ఆశీర్వదించును. ఈపండుగతోపాటు ఆటలు పాటలు నృత్యములు జరుగును. అమెరికావా రుపయోగించు ధాన్యము ముఖ్యముగ మొక్కజొన్నయైయున్నది. దేవ తాప్రీతికరముగ నీయుత్సవము జరుగనిదే క్రొత్తధాన్య మును చవిచూచి యెవ్వడును పాపమొడిగిట్టుకొనడు.

‘అబ్జెక్ట్’ అనుపేరుగల లెగవారిలో ‘హుట్టిలో షాన్ట్టి’ అనుదేవతయు, ‘విట్టిలీఫూజ్’ అనుదేవ తయు గలరు. ఈరెండుదేవతల ప్రతిమలను క్రొత్తధాన్య ముతో చేసి యేడాదికి రెండుసార్లు వారు భుజించు చుండుదురు. ఆప్రతిమలు పిండితోను, లేనెతోను చేయ బడుచుండెను. ఈపదార్థములను పైదేవతల ఎముక లనియు, నెత్తురనియు ‘అబ్జెక్ట్’లు అందురు. దేవుడే పైవిగ్రహము లగుననియు, విగ్రహములే దేవుడనియు వారు నమ్ముదురు. ధాన్యమునకు ధాన్యదేవతలకు నెట్టి భేదమును లేదని నూచించుటకు అబ్జెక్టులనమ్మకములును తంతులును అన్నిటిని మించిన గొప్పనిదర్శనము లై యున్నవి.

ధాన్యదేవతారాధనము — ఆరుదశలు

ప్రపంచమునందలి యిన్ని దేశములనుండి ప్రాచీ నాధునికాదివిశ్వాసములను తంతులను ధాన్యదేవతారాధ నమునకు సంబంధించినంతవఱకు మన మిప్పుడు పరిశీలిం చితిమి. చారిత్రకముగ చూచినచో నీవిశ్వాసము లన్ని యు నొకదానితరువాత నొకటిగ ఆరుఅవధిలు (లేక సోపానములు)గ నేర్పడుచున్నవి. ఈక్రింద పొందు పరచెదను.

(౧) ధాన్యమే ధాన్యదేవత యను విశ్వాసము

ఈనమ్మకముగల స్థితిలో చెల్లకు పశువురాసి యారాధించుట, పాలముల నారాధించుట మున్నగు పనులు జరుగుచుండెను.

(౨) ధాన్యదేవతాస్వరూపము

మానవస్వరూపమే యను నమ్మకము

ఈస్థితిలో మానవస్వరూపమున దేవు నారాధిం చుటయు, కొన్ని జాతులలో మనుష్యులను బలియిచ్చు టయు ప్రబలియుండెను. ఖాండూలలోను, ఈజిప్టుదేశ స్థులలోను, రోమనులలోను నిది వాడుకలో నుండెను. చివరి రెండుదేశస్థులలోను ఎట్టిరంగుగాని, యెట్టిజాట్లు గాని కలవారిని బలియిచ్చుచుండిరి. అనాగరకులగు ప్రజలలో చాలచోట్ల నీప్రకారములు ప్రబలియుండెను.

(౩) ధాన్యదేవత జంతురూపముగల

దేవత యనుభావము

ఈస్థితిలో పూర్తిగ జంతువుగనో, లేక సగము జంతువు సగముమనుష్యుడువలెనో దేవతలు చిత్రంప బడుచుండిరి; భావింపబడుచుండిరి; ఆరాధింపబడుచుం డిరి. జంతురూపములలో మేక, ఎద్దు, గుఱ్ఱము, పంది ముఖ్యములు. రోముదేశములో ఎట్టికుక్కపిల్లల జూడ కూడ కానబడుచున్నది కాని ధాన్యదేవత కుక్కపిల్ల రూపమున నారాధింపబడినట్లు నిదర్శనములు లేవు.

(౪) ధాన్యదేవతకు జంతుబలి నొసంగుట

మనుష్యులను బలియిచ్చు నాచారము పైన కనుగొంటిమి. ఈనాలుగవశ్లిలో జంతుబలులు రెండింటి నొకకారణమున ప్రబలుము లైనవి. ఇందు మొదటిది: దేవున కాజంతువు శ్రీయతను పైనవనియు, కావున పవిత్రమున నాజంతువును దేవునకు బలి యాయవలె ననుట. రెండవది: జంతువుదేవునకు శక్తునగుటచే బలి యాయవలెననుట. కారణ మేదయైనను కార్య మొక్కటియే—బలి. ఈశితికి చెందినదే భారతీయుల యజ్ఞము. యజ్ఞము ఇంద్రునకు అగ్నికి, వరుణునకు, విశ్వదేవతలకు శ్రీతికరముగ చేయు బలియైయున్నది. ఇం దేకారణముచేతనో¹⁶ మేకనే బలియిచ్చుచుండరు. వర్షము కొనుగోలును, వరి పంకరించుటను యజ్ఞము చేయబడుచున్నది.

(౫) బలియిచ్చిన జంతువులను భజించుట

అనేకదేశములలో బలియిచ్చిన జంతువు సంతటినిగాక ఆజంతువులలో నొకభాగమునుమాత్రమే

తినుట వామక. అమెరికాయందలి ఎట్టబాగులవారిలో కన్యానవారు కలరు. వీరు బలియిచ్చు జంతువుల కడుపులో తీర్ణకోశమును తీసి ముక్కలుచేసికొని నలుగురును పంచుకొని తినుట వామక. ¹⁷ అట్లే భారతదేశమున మేకకడుపులోని 'వప' యను పొరనే యుపయోగించుదురు.

(౬) ధాన్యదేవతను ధాన్యరూపమున

భజించుట

ఇది ధాన్యదేవతారాధన సోపానములలో చిట్టచివరిది. ఇందు జంతుహింసగాక ధాన్యభక్షణమే ప్రధానము. అన్నిటికంటె ఎది మిక్కిలి నాగరకతగల శిథిలైయున్నది. భారతదేశమున 'సింధిపశువు'తో యజ్ఞము చేయుట ఈశితికి చెందినదే.

ఈ పైశ్చికుల యనంతరదశ వేదాంతదశ. ధాన్యదేవతలు కేరవియు, భగవంతు డున్ననో నొక్కడే యనియు, ఇట్టిదేవతారాధనలు సరియైనవి. కావనియు ననునా రీపైయూరదశలకు నతీతులైనవారు.

16. మేకలు గ్రీకులవలె రాదేశములలో ధాన్యదేవతలకు సుండినట్లు చెప్పియుంటిని. ఈ మేకలయొక్క ధాన్యదేవతాత్వమును గ్రువపగలచు నురకొన్ని విషయములుగూడ గలవు. ఐకోపాఖండమునందలి బోహిమియాలో 'ఓకో-మేక' ('ఓకో' అనున నొక ధాన్యనిశేషము) యను పేర మేకతోలులు మేకకొమ్మలను తగిలించుకొని కొందఱు తినుచుండుదురు. ధాన్యదేవత వీరిలో నున్నదని యొక నమ్మకము. ఇట్లే స్కాండినేవియా (స్వీడన్, నార్వేదేశములు) లో 'యూల్-మేక'ను క్రిస్టియన్ ప్రాంతములలో తిప్పుదురు. ఈమేక కూడ మేకచర్మమును కప్పుకొన్న మనుష్యుడే. ఇట్టిదే ఇంగ్లాండులోనూడ అచ్చటచ్చట కాన్పించుచున్నది. 'నాగలి సోమవారము' అనుపండుగ గ్రేటుబ్రిటనులో విశేషవ్యాప్తిలో నున్నది. ఈపండుగలో కుక్కల అనుకొకడు మేకచర్మమును కప్పుకొని, మఱొకచర్మమును టోపిగ ధరించి ముఖమునకు నల్లనిరంగును పూసి

కొని, నడుమునకు నువ్వులు కట్టికొని చేతిలో గుత్తు పాటి కట్టును పట్టుకొని తయారగును. కుక్కరికావేమధారి రవికలవంటి యుడుపులను, స్త్రీలబట్టలను కట్టుకొని తయారగును. యువకులు స్త్రీలవేషములతో వారికి సాహాయ్యము చేయుదురు. ప్రోవనపోవువారిని కొట్టెవమని బెదిరించుచు పైకమును నారు వమూలు చేయుదురు. సాయాహ్నమున వీరిలో నిరువుర నొక నాగలి కట్టి దున్నుదురు. ఈసంచర్యమున దున్నుట, కోయుట మున్నగు వ్యవసాయపుపనులు చేయుట నభివయించుదురు. ఇది గ్రామమున కంతటికిని సంబంధము. మేకలకును ధాన్యదేవతలకును గల సంబంధము నీ నివర్తనములన్నియు వ్యక్తీకరించుచున్నవి.

17. J. G. Frazer, Golden Bough, Part V, vol ii, p. 146.

ఈయారుదశలు నొకటియైనతరువాత నొకటిగ వచ్చినవైయున్నవి. (౧) కాని ఒకస్థితిలో నున్నయంత ములే మఱొకస్థితిలోను కానవచ్చును. పైన చెప్పబడిన ఆరవస్థితిని తీసికొంటిమేని కొన్ని ఆస్థికాంతర్గతదేశములలో ఐదవస్థితిని ఆరవస్థితిని కలిపినట్లు కాన్పించును. అక్కడ మృగచూంసమును, చేపలను, ధాన్యమును (లేక పెండలమును) ఉత్పవములందు భుజింతురు. (౨) ఇంతే కాక కొందఱు ప్రజలలో పైదశ లన్నియు వారు గడచినట్లు నిదర్శనములు గనుపించవు. నడుమ నొకటిరెండు దశలను వదలిపెట్టి పైకి గంతుచై చినట్లు కనుపించును.

భారతీయులను తీసికొన్నచో పైనచెప్పిన ఒకటి, మూడుదశలు కనపడవు. (3) ఇక చూడవసంగతి యేమనగా పైనచెప్పిన దశల వర్ణనలో కొన్నికొన్ని చోట్ల దశలోకానవచ్చునని పేర్కొనబడిన యన్ని యంతయును కానరాకపోవచ్చును. చిన్నచిన్న మార్పులు కనబడవచ్చును. ఈ విషయములు మినహాగా పైదశల (= స్థితుల, సోపానముల, అవస్థల) వర్ణన చారిత్రకమైనదనియు, సరియైనదనియు నామనవియై యున్నది.

ఏమదీ ?

—యస్. వి. యస్. రామారావు,

‘ధనమూల మిదంజగత్’ అని మన యాలోచన క్రియే యున్నది. అతిమాత్మతత్త్వమార్గముల నన్వేషించిన మన యార్థములు కేవలము పారమార్థికలక్ష్యమునేకాక, ఆర్థికలక్ష్యమునుగూడ గాఢముగ పరిగణించియుండిరి. పైనుక్తి నే మరియొక విధముగ నిర్వచించి పాశ్చాత్యదేశములందు “మానవుని సకలకష్టములకును దుఃఖములకును ధనలోపము, అనగా దీవరికము మూల” మని చెప్పియున్నారు.

ప్రస్తుతప్రపంచపరిస్థితులను పరిశీలించి చూచినను నాగరికతయందును, విజ్ఞానమునందును, జీవన సౌకర్యములందును ఎక్కువ ఆధిక్యమును వహించి అగ్రస్థానమును పొందియున్న మేటిదేశములన్నియును అత్యధిక ధనవంతములైన దేశములుగనే యున్నవి. ఇంగ్లాండు, అమెరికా, జర్మనీ ఇత్యాదిదేశములే ఆధునికప్రపంచపరిస్థితులను మూర్తీకరించు ముఖ్యముగ గమంపబడునవి. కాని నేటికి ఈయున్నతదేశముతో బాటు సమద్రమధ్యమున నతిస్వల్పప్రదేశమునందు జీవనముచేయుచున్న జపానదేశము కూడ ప్రపంచమునందు అగ్రతాంబూలమునకు అర్హత గాంచియున్నది. ఇదే ప్రకారమే రష్యాదేశముకూడ తక్కినపాశ్చాత్యదేశములతోబాటుగ పోటీచేయుచు, ప్రపంచమునంతటిని అధున విధానములచే గలవర పెట్టుచున్నది. కాని యిప్పటికి కనుక ౩౫ కోట్ల ప్రజలను, ౧౦ లక్షల చిరపుష్పైల్ల విస్తీర్ణమును కలిగి, అనాదియును, జగత్ప్రసిద్ధమును నగు చారిత్రకజీవితమును గల మన భారతదేశముగాని, దీని కన్న నెక్కువ, అనగా ౮౫ కోట్ల జనసంఖ్యను, విస్తీర్ణమును కలిగియున్న చీనాదేశముగాని ప్రపంచమునందు హేమప్రతిభలు లేక, వ్యక్తిత్వవిభిన్నత గాంచక మీచుమిక్కిలి విదేశీయుల పరిభవమునకు పాలగుచునే యున్నవి. ఈయర్థమునకు కారణ మేమని యొక క్షణమాత్ర మాలోచించినను, హిందూదేశమును,

చైనాదేశమును అత్యంతదారిద్ర్యముచేత పీడింపబడుచున్నవనియును; ఆదేశనాసులు సామాన్యసౌకర్యములతో జీవయాత్ర చేయుటకుకూడ వలసినధనమును సంపాదించుట కనకాశములు లేక నానాటికి జీవితపరిమాణమును గోల్పోవుచున్నారనియును విచిత్రముకాగలము. కాబట్టి ప్రపంచమునందలి యితరదేశములతోపాటు భారతదేశముకూడ ప్రస్తుతకాలమునందగ్రస్థానము నాక్రమింపవలసియుండుటకు రాజకీయస్వాతంత్ర్యముతోబాటు సత్వరార్థికాభివృద్ధినికూడ చేపట్టుకొనుట ముఖ్యచర్యకము.

ఈవిధముగ హిందూదేశము ఆర్థికసంపత్తిని చెందగలుగుటకు ముఖ్యపాదనము పరిశ్రమాభివృద్ధియేయని పాశ్చాత్యదేశముల పరిస్థితులను చూచిన నిశ్చయమును చేప్పవచ్చును. కాని యిప్పుడు ఆర్థికమాంద్యముచేత అనేక సంకటములకు లోనైయున్న ముఖ్య పాశ్చాత్యపారిశ్రామికదేశముల స్థితిని చూచుచున్న నారికి పారిశ్రామికాభివృద్ధిపై కొంత నిస్పృహయును, భీతియును కలుగవచ్చును. ఇదియునుగాక, పారిశ్రామిక జీవనము పాశ్చాత్యదేశముల ముఖ్యలక్షణముగా నుండుటవలన వారి విజ్ఞానము, నాగరికత, మతము అన్నియునుకూడ సందుచేత పరివర్తనము నొందియున్నవి. పాశ్చాత్యదేశములందు విపరీతముగ ప్రబలియున్న ఆధితౌతికవ్యామోహమును, మతవైముఖ్యమును, భోగపరాయణత్వమును, కామాద్యరిష్టదృగ్దలాలసతయునుకూడ వారి పారిశ్రామికజీవనమువలననే కలిగిన వనియును చెప్పబడుచున్నది. ఇదియేకాక, ఆ దేశములలో పారిశ్రామికాభివృద్ధికిగాను స్థాపింపబడిన యంత్రములు రాను రాను మానవునితో తీరని సంఘర్షణమునకు పాల్పడుచు అంతమున మానవు నట్లులే కబళించునాయనుభవముకూడ ఆమదినమును విస్తరించుచున్న పారిశ్రామికనిరుద్యోగసమస్యవలన స్థిరపడుచున్నది. మరియును, పారిశ్రామికజీవనమునందు జనసామాన్యములో సాహసకాల్గు,

పెట్టుబడిదార్లు, కర్షకరులు అనువిధములు పాడ నూపి, యతిభయంకరమైన సంఘర్షణములకును, నిష్టవ ములకును దారిచేయుచుచున్నదిని పాశ్చాత్యదేశముల దైవసంపత్తి విశేషముచేయుచున్నది. కాబట్టి, యిన్ని లోపములను, నష్టములను, దుష్ఫలితములను కలుగజేయు నట్టి పాశ్చాత్యమిశ్రామికవిధానమును భారతదేశమునందు ప్రవేశ పెట్టవచ్చునా, లేక యిప్పుడున్నటులే మనగ్రామ్య జీవనము, వ్యవసాయము, దారిద్ర్యము, ప్రకృతిసౌం దర్యము, జ్యోతిషములను నిరూపకముగ పాగనిచ్చుట మేలా యనుచరచేయుట సమంజసమేయమ్యును, దేశ కాలపరిస్థితులను సరిగగనునించి, నిజమైనముఖ్యసమస్య యగు నికృష్టదారిద్ర్యసమస్య నెదుర్కొనజూచువా రేగును భారతదేశమునందు పారిశ్రామికాభివృద్ధి యనావ శ్యకమని చెప్పబాలరు. పారిశ్రామికవిధానమునందు సామాన్యముగ చూపింపబడులోపములను చూడ సవరించి, పాశ్చాత్యదేశచరిత్రనుండి యనునైనవార్తముల నవలం బించుట సాధ్యముకానిదికాదు.

భారతదేశమునందు పరిశ్రమల నభివృద్ధిచేయు టకు పెట్టుబడి, మూలధనము, యంత్రకలాపము, కార్మి కులు, ముడివస్తువులు, వానినికొనుజనులు, విక్రయస్థాన ములు, కార్యనిర్వహణశక్తి ముఖ్యముగ కావలసినవిగా నున్నవి. హిందూదేశ మంతటై కాల్యముకలిగి యిన్ని కోట్లజనులకు నిలయమైయుండగా, వస్తువులనుకొనువారికి గాని, విక్రయస్థానములకుగాని యేవిధమైనకొంతయును లేదు. అదేప్రకారమే కార్మికులశక్తికిచూడదు. తదు పరి, కార్యనిర్వాహకులకుచూడ లోపము లేదనియే చెప్ప వచ్చును. అవకాశమున్నపుడు జెమైడ్ తాతాగారి వంటి పారిశ్రామికనాయకులు తప్పక కలుగుదురనియును నిశ్చయముచేయవచ్చును. తరువాత, ముడిసరకుల సర ఫరావిషయమునందుచూడ, మనదేశము ప్రపంచమునం దన్నిదేశములకును ఇప్పుడు ప్రత్తి, గోధుమలు మొద లగు ముడిసరకులను ఎగుమతిచేయుచున్నది కాన మన దేశమునందే యీ వస్తువులను ఉపయోగకరమైన వానినిగ తయారుచేయుట కెట్టిలోపము నుండదు. యంత్రములను నిర్మించుటకు ఉక్కు, ఇనుము మొదలగు

లోహములును, వానిని నడుపుటకు కావలసిన బొగ్గు, విద్యుచ్ఛక్తి సాధనములును ఆవశ్యకము. ఇందులో చూడ బ్రతిమ సామ్రాజ్యమునందు, ఇంగ్లాండు దేశమునకు తరువాత బొగ్గును ఉత్పత్తిచేయుటలో మరీ యేభాగము నకన్న మనదేశమే యెక్కువయని చెప్పబడియున్నది. మనమువరాసు రాజధానిలో బొగ్గునము కలకత్తా మున్న సురాజ్యములలో మున్నంతవిరివిగా లేకపోయినను జలపాతవిద్యుచ్ఛక్తి యెక్కువగ వ్యాపించుచున్నది. కాన, నాశక్తి చేతనే యంత్రములను నడుపవచ్చును. ఈవిధముగ పారిశ్రామికాభివృద్ధికి మనదేశమునం దెట్టి యంతరాయములు లేవని ధృఢముగ నిరూపింపవచ్చును. కాని మనదేశ మిప్పటికిని పరిశ్రమలయందు చాల జెనుక బడియున్నది. మనలో నూటికి 18, లేక 20 మంది మాత్రమే పరిశ్రమలును దానికిసంబంధించినవ్యాపార వాణిజ్యావిద్యుత్తులందును ఆధారపడియుండగా అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములలో నూటికి రవారము 200 మంది యును, ఇంగ్లాండుదేశమునందు 100 మందియును పరి శ్రమలపై నాధారపడియున్నారు. మనదేశములో క్యవ సాయమునే యెక్కువజనులు తమవృత్తిగ గలిగియుం డుటచలనను, ఈ వ్యవసాయమైనను లాభిప్రదముగను, శాస్త్రీయపద్ధతులవీరము జరుపబడకుండుటచేతను, మన జాతీయాదాయము సాలునకు మనిషికి ౧౨౦ రూప్య ములకన్న ఎక్కువలేదని తెలియుట యంతయు శోచనీయును.

మనదేశము పూర్వకాలమునందు పారిశ్రామికా వృత్తియునుకలిగి ధనధాన్యసంపదలతో తులతూగు చుండినదిని చరిత్రపానమువలన తెలియుచున్నది. మన దేశమునందు దుత్పత్తియగుచుండిన వస్త్రములును అతి సున్నితములై విదేశముల కెగుమతియగుచుండినవి. కాని, కాలక్రమమున మనదేశమునందు అభివృద్ధికరములైన మార్గములపై పరిశ్రమలను నడుపుటకుండుటచేతను, పా శ్చాత్యదేశములు పారిశ్రామికాభివృద్ధియొక్క యావశ్య కమును గుర్తించి సత్వరముగ గమ్యస్థానమును చేరు టకుతగిన యనుసారమును చేసికొనుచుచున్నందువల నను, మీదుమిక్కిలి మనదేశము ఆస్థిరాజపరి

పాలితమగుటవలనను మనపరిశ్రమలు అడుగంటి పోయినవి. ముఖ్యముగ పరిశ్రమలను వృద్ధికి తెచ్చుటకు ప్రభుత్వమువారి ఆర్థికవిధానమే చాల ముఖ్యమైనది. అన్యదేశ ప్రభుత్వమువారు తమతమ ప్రత్యేకపరిశ్రమలను వృద్ధిపరచుటకు కావలసిన ఆర్థికసౌకర్యములను కలిగించుచుండగా, మనదేశమునందుల ప్రభుత్వమువారుమాత్రము ఈ విషయమున యెక్కువ శ్రద్ధగై కొనలేదు. అది సహజమే. మన ప్రభుత్వమువారు ఆంగ్లేయవర్తక వ్యాపారములను వృద్ధిచేయుటకే మనదేశము నాక్రమించి యుండినందువలన, వారి ప్రభుత్వము స్వకీయాభ్యవయమే యొయున్నది. లంకమైననుండి ప్రత్తిబట్టలను మనదేశమునకు దిగుమతిచేయుటకును, మనదేశమునుండి ముడిసరకులను తమదేశమునకు ఎగుమతిచేయుటకును అనుకూలమైన పద్ధతులను వారవలంబించుచువచ్చిరి. ఐనను, మనదేశమునందు రాజకీయస్వాతంత్ర్యము నందునాంధ్ర యధికమైనకొని, దీని, మనపరిశ్రమలపై ప్రభుత్వమువారు కనుపరుపవలసిన ఆవగణమును దేశీయులు ప్రభుత్వమువారికి నివేదించుచు, సాధ్యమైనంతయనుకూలములు కలిగించుకొనుచున్నారు. కాని, సంపూర్ణ ఆర్థికస్వాతంత్ర్యము కలుగవలయునను మనదేశముయొక్క పరిశ్రమలు సంపూర్ణముగ వృద్ధి నొందినేరవు. కాబట్టి, భారతీయ పారిశ్రామికాభివృద్ధికి ముఖ్యానసరము ప్రజల యాశయములను పరికింపగల రాజ్యాంగవిధానము.

పారిశ్రామికదేశములు పరిశ్రమలయందు దత్తంతాభివృద్ధిగాంచియున్న యీకాలములో, పానితోడిటుగ మనపరిశ్రమలను సాధ్యమైనంతత్వరలో వృద్ధిచేయుటకు, రష్యాదేశమువారి వివేచన అవలంబించియున్న “నవీనఆర్థికవిధానము” — స్వీత ఆర్థికకార్యక్రమము ఎక్కువగ నుపకరింపగలదు. 1928 సంవత్సరమునందు రష్యాదేశ ప్రభుత్వమువారు తమదేశము 5 సంవత్సరములకాలములోపల ప్రపంచమునందుల పారిశ్రామికరాష్ట్రములలో నగ్రగణ్యముగ నుండవలయునను లక్ష్యమును మనమునం దిటుకొని, దేశమునకంతటికిని వర్తించునట్టి యొకయార్థికకార్యక్రమమును నిర్మించుకొని,

దానికిసరిగా తమయభివృద్ధిని నడుపుటకై యత్నించుచున్నారు. భారతదేశమునందుమాడ యావిధమైన యార్థికకార్యక్రమము ప్రవేశపెట్టబడవలయును. దీనివలన, మన దేశమునందుల వివిధ పరిశ్రమలన్నియును ఒక్కొక్కటిగ వృద్ధిచెందుట కవకాశములు కలుగగలవు. ఇదియేగాక, ఒక్కొక్కపరిశ్రమనుండి యెంతయుత్పత్తికలుగవలెనోమాడ నిర్ధారచేయబడగలదు. ఏఏ ప్రాంతములందేదేపరిశ్రమలు అభివృద్ధికొందుట కవకాశములుకలనో ఆయాప్రదేశములందే అవి వృద్ధిచేయబడును. దేశమునకంతటికిని కావలసిన సామగ్రి యెంతయుండును, పరదేశములకు మనము మనదేశమునుండి యేదేవస్తువులను చౌకగ, లాభముతో యెగుమతిచేయగలము అని పరిశీలించుటకుగూడ తగిన యవకాశములు కలిగింపబడును. పరస్పర సన్నిహిత సంబంధముగల పరిశ్రమలకుమాడ నాసంబంధమున కనుకూలముగ వృద్ధిపరచుటకును ఈ విస్తృత నిర్ణీత ఆర్థికకార్యక్రమముతోడ్పడగలదు. పరిశ్రమలతోబాటు వ్యయపాదయముమాడ శాస్త్రీయపద్ధతులపై ఒకలక్ష్యము ననుసరించి జరుపబడును. పారిశ్రామికజీవనమునకు ముఖ్యమైన “బ్యాంకింగు” సంస్థలను, ప్రకటనాది కార్యములను, రాకపోకలసౌకర్యములను, విద్యావిధానమును. ఇది యన్నియుమాడ నాకార్యక్రమమునందే చేర్చబడి, నానితోమాడ అభివృద్ధికొండగలదు. ఈప్రకారము దేశమునకంతటికిని వర్తించునట్టి యొక సంపూర్ణ ఆర్థికవిధానానుసరణమే, భారతీయ పారిశ్రామికాభివృద్ధిని సత్వరముగ ప్రసాదింపగలదు. ఈ బ్యాంకింగు నిర్వహించుట ప్రభుత్వమువారి ముఖ్యసర్వమునియును, అట్టి విపులమైన కార్యక్రమము నే విధముగ నిర్వహించేయవలయునో యనునిషయములను నివేదించుటకు ఇండియాప్రభుత్వము సో ఆరదుసాల్పరుగానిని రావించిరి. వారి యభిప్రాయములును, నూచనలను ప్రకటింపబడి యిప్పటికి రెండుసంవత్సరములకు సమీపముననుచున్నను, వానిని నిర్మాణకార్యక్రమమునందు ప్రవేశపెట్టుటకుమాత్ర మెట్టిప్రయత్నములు జరుగలేదు. సాల్పరుగారు నూచించిన ఆర్థికప్రవీణులసలహా

సంఘముకూడ నిర్మింపబడలేదు. ప్రపంచమునందం
తయు ఇప్పుడు నిర్మాణకార్యక్రమమువలనను, మానవుని
బుద్ధిశక్తిచే ప్రేరితమైన విధానమువలనను, అన్ని
ఆర్థికానర్థములును తొలగింపబడగలవని తెలియబడు
టయేకాక, సాధ్యమైనంతవరకు ముఖ్యదేశములన్ని
యును వ్యక్తిగతముగనైనను స్వీయాభివృద్ధిని క్రమపద్ధ
తులపై నడుపుచుండగా, మనముమాత్రమింకను అభిప్రాయ
ములను వెల్లడిచేయుటయందే యున్నాము. లేనియెడల
మొన్న సిమ్లాలోపూడిన పరిశ్రమల సమావేశములవలె
ప్రభుత్వమువారిచే నియమింపబడిన సభ్యులుకొండరు
కొన్ని ముఖ్యపరిశ్రమలను చర్చించి యంతటితో నూర
కొనుచున్నారు. ఇట్టి శుష్కవాదోపవాదములతోడ
ను, చర్చలతోడను దేశముయొక్క ఆర్థికాభివృద్ధి చే
కూరజాలదు. జపానుదేశముయొక్క ప్రభుత్వమువారు
తమపరిశ్రమలపై ఎంత యక్కర చూపుచున్నదియును
ఇటీవల హిందూదేశమునందు వారిదిగలతులకు కలిగిన
ప్రతిఘటనముపైన వారు గైకొనినచర్యయే విదితముచే
యుచున్నది. అదేప్రకారమే మనదేశమునందలి ప్రభు
త్వము దేశముయొక్క ఆర్థికాభ్యుదయమునకు సంపూ
ర్ణముగ సహకారము చూపవలెను. ప్రపంచమునందలి
యేదేశమును ప్రభుత్వప్రోత్సాహమును హస్తాంతరమును
లేకుండ పారిశ్రామికాభివృద్ధిని చెందియుండలేదు.

మనదేశమునందలి పారిశ్రామికాభివృద్ధికి ఎక్కు
వసహాయము ప్రత్యేకశాస్త్రీయ పరిశోధనలవలనను,
విద్యావంతులవలనను కలుగగలదు. ఈవిషయమునందు
విశ్వవిద్యాలయముల బాధ్యత యెక్కువ. ఆంధ్రవిశ్వ
విద్యాలయమువారివిషయమున ముందంజవైచి “ఔక్నా
లజీ” విద్యాలయమును స్థాపించియుండుట ముదావహ

ము. ఇదేప్రకారమే, నాగపురవిశ్వవిద్యాలయమునందు
గూడ పారిశ్రామికవిద్య కెక్కువ ప్రాముఖ్య మొసగ
బడుచున్నది.

మనదేశమునందు పరిశ్రమలు, ప్రస్తుతపరిస్థితు
లలో, అనగా ప్రభుత్వమువారి యుదాసీనతయుండుట
వలన, ప్రజాదరణముపైననే తమయభివృద్ధికి ఎక్కువగ
నాధారపడియుండును. దేశీయలలో జాతీయప్రేమ
యెక్కువగ వ్యాపించినకొలదిని దేశీయపరిశ్రమలనుండి
యుత్పత్తియైన వస్తువులకు ఎక్కువ అమ్మకము కలుగ
గలదు. కనుక, స్వదేశీవస్తుప్రోత్సాహము భారతీయుల
చేతనుండునదేగాన వారు దానిని తమమతముగ నవలం
బించినయెడల, తమకుకావలసినవస్తుజాలమున కంతటిని
తమదేశమే యుత్పత్తిచేయగలదు. ఈవిధమైన జాతీయత
ప్రపంచమునం దన్ని దేశములందును వ్యాపించియున్నది.
ఇంగ్లాండుదేశమునందు బ్రిటిషునష్టపులను ప్రోత్సా
హము చేయవలెననెడు నాందోళన బలముగనున్నది.
అదేప్రకారమే యితరదేశములందును స్వదేశీవస్తుప్రో
త్సాహము వ్యాపించుచున్నది. కాబట్టి, మనదేశము
యొక్క పరిశ్రమలు అధికముగ వృద్ధిచెంది, యందు
మూలమున మనసంపాదనాశక్తియును, కొనుగోలు
శక్తియును అతిశయించి, దేశమంతయును భాగ్యవంతు
మగుటకు స్వసహాయమే, స్వదేశీత్వమే ప్రస్తుతపరి
స్థితులలో నత్యధికలాభకారి. ఈవిషయమై మనదేశ
మునం దిప్పుడు జరుగుచున్న “బైయిండియనులీగ”
ప్రచారమును, అనేకప్రదేశములందు జరుగుచున్న
స్వదేశీప్రదర్శనములును స్వదేశీయుద్వేగమునకు ఆత్మంత
సహకారము నొనగూర్చుచుండుట శ్లాఘనీయము.

చెన్న రాజధానియందు ౧౯౩౨-వ సంవత్సరము జూలై ప్రారంభము మొదలు
సెప్టెంబరు తుదివరకు గల మూడునెలల కాలమున ముద్రితములయి ప్రకటితములయిన

ఆంధ్ర గ్రంథముల పట్టిక*

అలంకారశాస్త్రము

ఆంధ్రకావ్యాలంకారమూత్ర వృత్తి—(అను) తిరువెంగళాచార్య.

ఆరోగ్యశాస్త్రము

బాలర ఆరోగ్యదీపిక, భా ౧, ౨—డి. కె. నందికేశ్వరులు.

ఇతిహాసము

శ్రీమదాంధ్ర మహాభారతము—(ప్ర) రామా అండ్ కో, ఏలూరు.

కథలు-ఇతిహాసీకములు, పౌరాణికములు

కథానవకము—బుద్ధిరాజు శేషగిరిరావు.

దశావతారములు—(ప్ర) సి. కుమారస్వామినాయుడు అండ్ సన్స్, మదరాసు.

ద్రువచరిత్రము—గంధం వెంకటరసింహాచార్యులు. రఘువంశము, భా. ౨—(అను) దీపాల పిచ్చయ్యకాశ్రయి.

—కల్పితములు

చిత్రకథలు, భా ౨, ౫, —నిడమర్తి సత్యనారాయణమూర్తి.

పశ్చాత్తాపము—కె. వెంకటరావు.

పిల్లలకథలు, బుక్ ౨, ౩, —మహాకాళి సుబ్రహ్మణ్యం.

పిల్లలకథలు, భా ౧, ౨—(ప్ర) సి. శ్రీనివాసరావు, ఆదోని.

మూడు చిన్నకథలు—(ప్ర.) కె. పి. పిల్లై అండ్ కో, మదరాసు.

మూడు చెప్పు దెబ్బలకథ—డి. సోమలింగాచార్యులు. పేక్చియరు నాటకకథలు భా. ౧—సూచినరసింహం.

—చారిత్రకములు

జీమాలవాహనుడు, చంద్రహాసుడు — ఏ. వి. నరసింహంపంతులు.

విరాటాబాయి—డి. కామయ్యభుక్త.

కల్పములు

ఆద్వికవిధి—(ప్ర.) పి. శంభులింగకాశ్రయి, ఏలూరు.

కేదారేశ్వరవ్రత కల్పము—(ప్ర.) విరాట్ గ్రంథాలయము, ఏలూరు.

భగవదారాధనవిధానము—(ప్ర.) వి. సుబ్బరావు, ఒంటిమిట్ట.

శ్రీవిఘ్నేశ్వరపూజావిధానము—(ప్ర.) భ్రమరాంబా మల్లేశ్వరాంధ్ర గ్రంథాలయ సంఘము, బెజవాడ.

కావ్యములు

కవిజగదంజనము—అడిదము నూరకవి.

కాశీఖండము—కలవపూడి వెంకటాచారి

వేనుభూపాల విజయము—రావాడ వెంకటరామకాశ్రయి.

శ్రీ రామచరిత్రము—పల్లెపూర్ణ ప్రజ్ఞాచార్యులు.

గణితశాస్త్రము

నవీనగణితము—ఏ. వి. సుబ్బరావు, ఆర్. వీరభద్రరావు.

నవీనప్రారంభ గణితము, తరగతి ౫—జె. వి. రామయ్య, జె. గోపాలం.

* ఈ పట్టికయందుగల సంకేతపదముల వివరణ : అ.—అధ్యాయము. అను.—అనువాదము, అనువాదకులు. ప.—సద్యము. ప్ర.—ప్రకాశకులు. భా.—భాగము. వ.—వచనము. సం.—సంపాదకులు. సటి.—సటికము.

సూత్ర బాలగణితము—సి. వి. కృష్ణమూర్తి ఆయ్యర్.
 బాలగణిత బోధిని—(ప్ర.) సి. భీమశంకరుడు, అమలా
 పురము.
 సర్వగణిత చంద్రిక—సి. కోటి నరసింహం.
 సామాన్యగణితము, తరగతి ౫, ఫారము ౨—యస్.
 వి. రామదాసు.

గేయములు

కలియుగకలికాల వినోదచింతు—ఎ. నరసింహదాస్.
 కైఫియత్ భజనకీర్తనలు—యస్. సుబ్రహ్మణ్యం.
 గుడ్డుపాట—జి. సూర్యనారాయణశాస్త్రి.
 సురుపూజపాటలు—(ప్ర) ఏ. రామస్వామిరెడ్డి,
 ఏలూరు.

గోపాలకృష్ణపాటలు—(ప్ర) కె. సుబ్బరాయకృష్ణ
 మూర్తి, ఏలూరు.
 భక్తానందకీర్తనలు—బి. రంగస్వామిరెడ్డి.
 భామపురి భగవత్ కీర్తనలు అను జ్ఞానసుబోధిని—సి.
 కృష్ణయ్యదాస్.
 మాతృపూజ—(ప్ర) రాంజె అండ్ కో, మదరాసు.
 రామనాథశాస్త్రి పాటలు—(ప్ర) జె. సుబ్బరాయ
 లు, కడప.

వీరబ్రహ్మంగారి తత్వములు—(ప్ర) జి. వీరాస్వామి,
 ప్రొద్దుటూరు.

వేదవతీ చరిత్ర—బి. బ్రహ్మకవి.

శివకీర్తనలు—సేమాని వెంకటకవి.

శ్రీ భగవన్నామ సంకీర్తనలు—(ప్ర) వి. నీలాంబాల్
 అంబాల్, మదరాసు.

శ్రీరామనామభజనకీర్తనలు—కె. వెంకటలక్ష్మీనరసమ్మ
 సంగీతకీర్తనలు—(ప్ర) హనుమాన్ బుక్ డిపో, ప్రొద్దు
 టూరు.

చరిత్ర

ఆంగ్ల దేశచరిత్ర, భా. ౨. ౩.—సి. నరసింహరావు.
 తంజాపురాంధ్రనాయకరాజచరిత్రము—కురుగంటి
 నీతారామయ్య.

మనదేశచరిత్ర, భా. ౧, ౨.—సి. కుమారస్వామినా
 యుడు అండ్ సన్స్, మదరాసు.

మనమాతృదేశచరిత్ర, భా. ౧, ౨.—యం. పట్టుభు
 సుందరం.

హిందూ దేశచరిత్రము—యం. వెంకటసుబ్బయ్య.

హిందూదేశచరిత్ర—సి. యస్. శ్రీనివాసాచార్య.

చట్టము

మదరాసు లోకలుబోర్డు ఆర్డర్—(అను) సి. శేషయ్య.

ఛందశాస్త్రము

కవిత్వతత్వము—కే. కోదండరామయ్య.

జీవితములు

అన్యదేశపు మహనీయులు—(ప్ర) దీనదయాలు అండ్
 కో, మదరాసు.

ఆత్మత్యాగ—(అను) కె. ప్రభాకరశాస్త్రి.

కవీరుదాసుచరిత్రము—నీరిసి ఆంజనేయులు.

పరిశీల్తు—పెండ్యాల వెంకటసుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి.

బాలభక్తులు—ఎ. వెంకటరత్నం.

శ్రీమదాంధ్ర మహాభక్తవిజయము, భా. ౧—పంగు
 లూరి వీరరాఘవుడు.

శ్రీనాథకవి చరిత్రము—జే. వెంకటరాధాకృష్ణయ్య.

సిద్ధార్థుడు—(అను) బి. సత్యనారాయణరావు.

జ్యోతిషశాస్త్రము

దశవర్ష ప్రదీపిక—బి. సూర్యనారాయణసిద్ధాంతి.

మారుతీజాతక ముక్తాఫలము—గుళ్లపల్లి ఆవధానులు.

దండకము

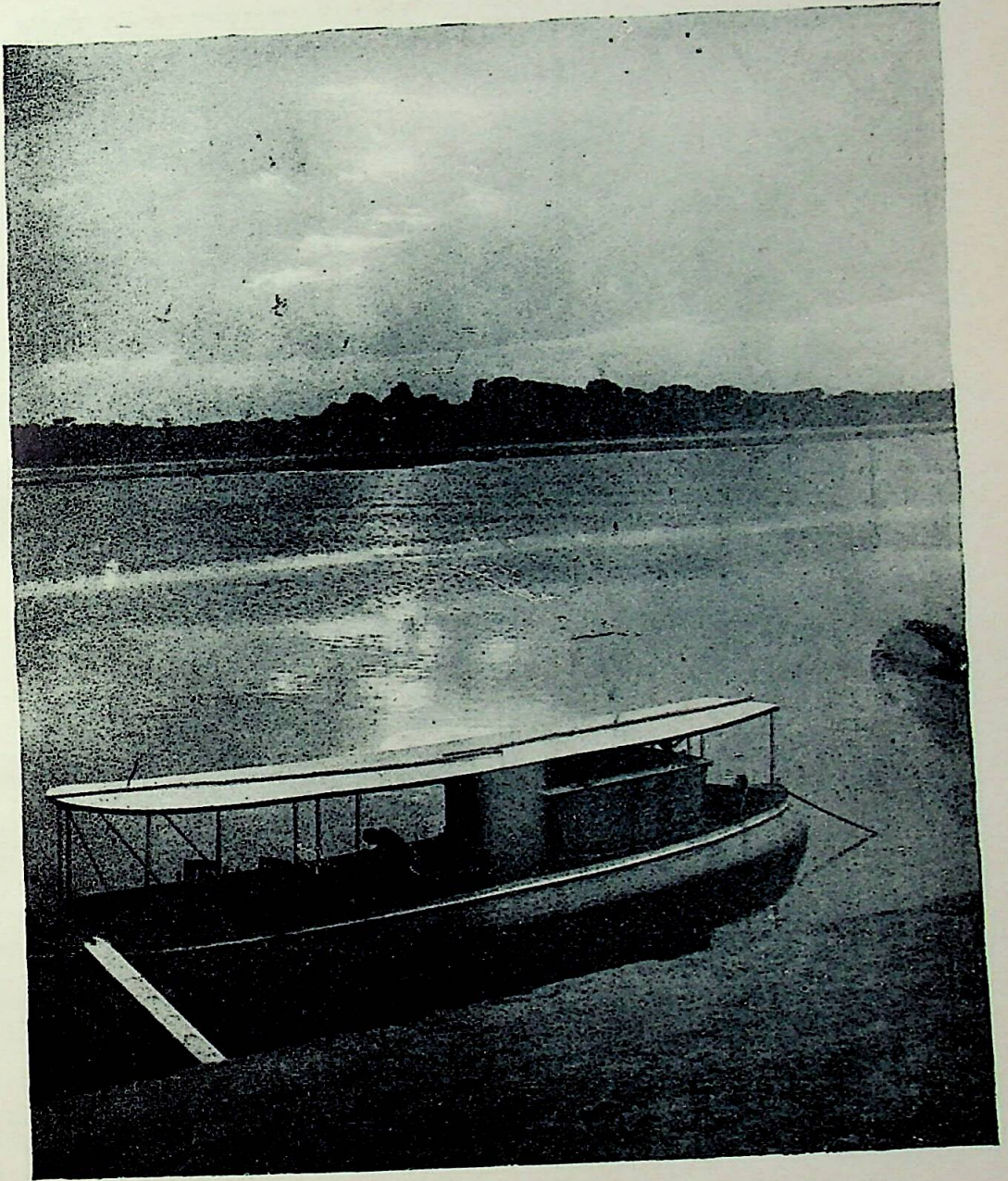
దండకత్రయము—(ప్ర) జి. జగన్నాథం అండ్ సన్స్,
 రాజమహేంద్రవరము.

నవలలు

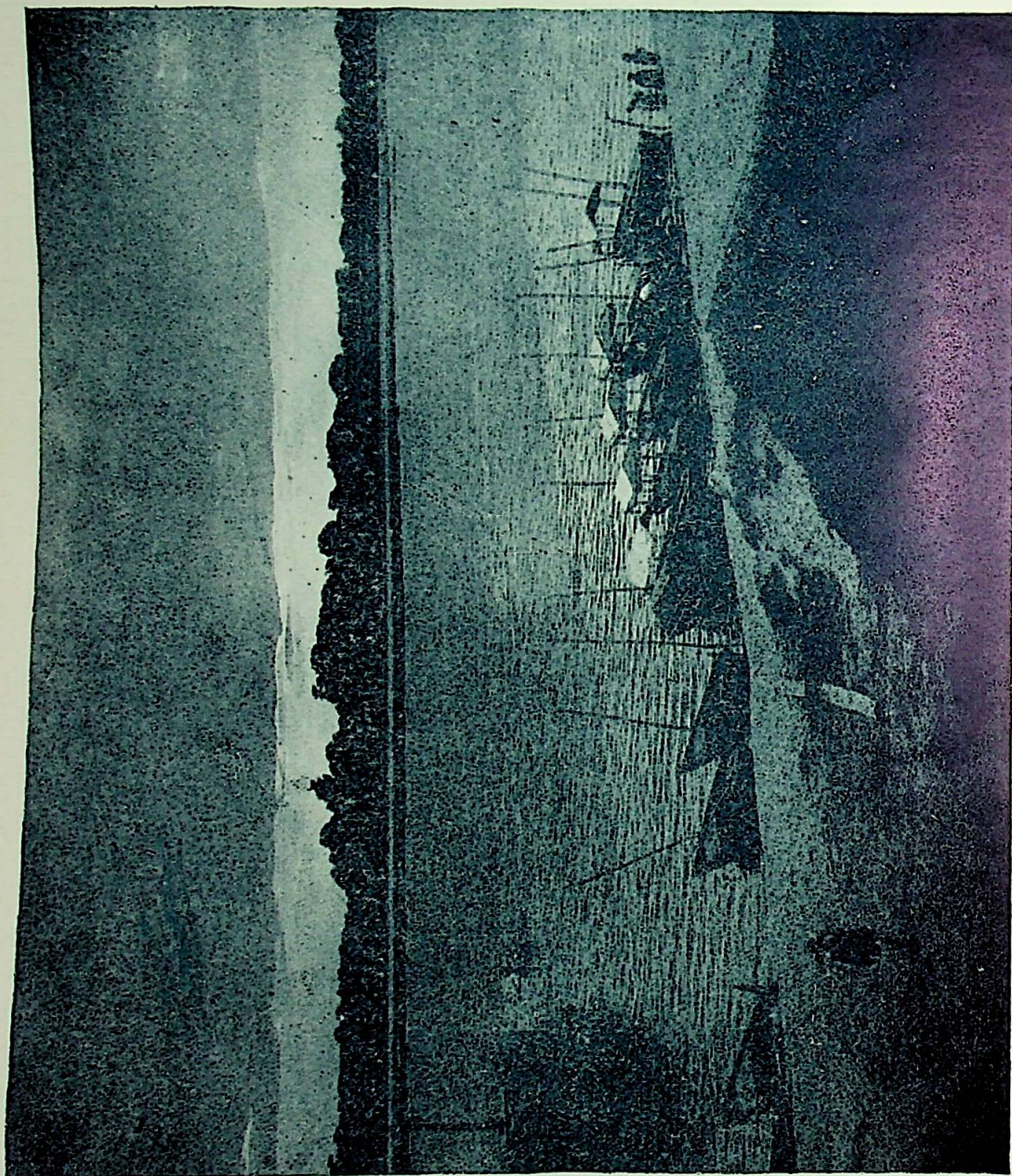
అన్నపూర్ణ—(అను) సి. లక్ష్మీనరసమాంబ

భగ్గుహృదయం—చిలుక.

మైత్రేయి—జ్ఞానాంబ.

౨. సూర్యకిరణములు

3. తుపానుకు మొదలు

—సి. జి. జగన్నాథదాసు,

శారదావిజయము — కేవలశి సత్యనాథక.

నాటకములు

ఆంధ్రకుందమాల—(అను) వడ్డాది సుబ్బరాయుడు.

చిత్రాంగి—నందిరాజు చలపతిరావు.

భోజకాళినాను—యస్. రామానుజరావు.

శ్రీ సుశంకరు ప్రహసనాటకము—బి. అబ్బయ్య దాసు.

సంప్రాప్తితర రామాయణము—రామనారాయణకవులు.

సతీకులసి—ఆర్. వెంకటరత్నం.

సెట్టిబలిదసంఘసేవ—పాల వెంకన్న.

నాట్యశాస్త్రము

భరతరసప్రకరణము—(ప్ర) వి. రామస్వామికౌస్త్రీ

అండ్ సన్స్, మదరాసు.

నీతి

నీతికథా నిధానము—బి. బి. జి. సత్యనారాయణశర్మ.

నీతిపద్యములు—(ప్ర) బీదబాలుర ఫండ్ కమిటీ, తెనాలి.

మహాభాషిత రత్నాకరము—యం. కె. గాంధీ.

సుజ్ఞానబోధిని—పూతలపట్టు శ్రీరాములురెడ్డి.

పరిశిష్టము

ఆంధ్రనవీన ద్వితీయవాచకము— సూర్యప్రకాశ

రావు, హెచ్. పేరయ్యకౌస్త్రీ.

ఆంధ్రహితోపదేశచంపు—(అను)వేదము వెంకటరాయ శాస్త్రీ.

ఆదనాని—(ప్ర) సి. శ్రీనివాసరావు, అదోని.

ఆనందవాచకము, తరగతి ౧—మాచి నరసింహం, పి.

లక్ష్మీనరసింహం రావు.

ఐరావతార్జునము—కె. వి. రామానుజాచార్యులు.

ఐహికాముష్మిక సుఖసమరవిజయము—టి. వీరేశలింగం శర్మ.

కర్ణక నెం ౨, ౩—(ప్ర) యం. కాసింఖాక, యన్.

సత్యనారాయణ, విశాఖపట్టణము.

కవిత్వపద్యములు—సి. వెంకటసుబ్బయ్య.

కామధేనువు—కె. సుందరరామయ్య.

కిశోర వీరులు—పి. వెంకటరమణరావు.

కారవపాండవసంధిమత్సరము — యస్. యల్. నర సింహము.

గోదావరీ పుష్కరప్రభావము—వి. సీతారామకౌస్త్రీ.

గోప్రభావము—యం. నాగలింగకౌస్త్రీ.

గోమహిమ—సి. వెంకటరమణయ్య.

గోమాత—జి. రామకృష్ణకౌస్త్రీ.

గోవు—బి. బాపిరాజు శెట్టి.

తెలగసంఘము—భ. వెంకటకృష్ణ రామదాసు.

దేశపరిపాలన, భా. ౧, ౨.—ఆర్. శవరియ్య.

ధర్మాంగదచరిత్ర—(ప్ర) కె. వీరవెంకయ్య, రాజ మహేంద్రవరము.

మాతన తెనుగువాచకము, తరగతి ౧—ఆర్. హెచ్. డి.

ప్రసాదరావు.

పతిహితచర్య—వావిలికొలను సుబ్బరావు.

పద్మావతి—కె. కె. అప్పకౌ అయ్యంగారు.

ప్రాచీన భారత విద్యానిధానము— ఎద్దనపూడి వెంకట రత్నం.

ప్రేమాంజలి—ముద్దా విశ్వనాథము.

భక్త చింతామణి—వడ్డాది సుబ్బరాయుడు.

భారతదేశ యాత్రావిశేషసంగ్రహము—బి. వెంకట జగ్గారావు.

బోగనాపద్యములు—కె. ఉమామహేశ్వరరావు.

మనస్సుశాస్త్రము—వల్లూరి సూర్యనారాయణరావు.

మాతృబోధ—(ప్ర.) మిచ్. జె. హోవర్త్.

మిత్రనిర్యాణము—యం. ప్రభులింగాచార్యులు.

వదరుబోధు.—(ప్ర) సాధన పబ్లిషింగ్ హౌస్, ఆనంత పురము.

వాయువిమానము—గాడేపల్లి సూర్యనారాయణశర్మ.

విజయనగరసభావిషయ విమర్శము—వారణాశి సుబ్ర హ్మణ్యకౌస్త్రీ.

విద్య-బోగనాతత్త్వము—మలపాక సూర్యనారాయణ.

వివేకవాచకము, బుక్ ౧—సి. లక్ష్మీనరసింహం.

వేణుగోపాల పంచవింశతి—సి. వెంకటేశ్వరశర్మ,

వైశాఖి.—(ప్ర) కవితాసమితి, విశాఖపట్టణము.

న్యాయముక్తావళి—భవిషిపాటి సుబ్బారావు.

శిఖిలవైభవము—దేవసుప్తాపు వెంకటరమణయూర్తి.

శృంగారపల్లిక—జయంతిస్వామినాయన

శైట్టిబలిజనాయకరత్నాకరము—జి. వెంకటరామరాజు

శ్రీకృష్ణలీలాస్మృతి—బి. ఆదినారాయణ.

శ్రీమాధవనామమృతము—కె. వెంకటసుబ్రహ్మణ్యం.

శ్రీ శైలశ్రీత్రము—(ప్ర) శ్రీ శైలం మానేజిమెంట్,

శ్రీ శైలము.

పురాణములు

విష్ణుపురాణము—శుపాదుల అనంతభూపాలుడు.

సూతపురాణము—(ప్ర) టి. రామస్వామి, తెనాలి.

ప్రకృతిశాస్త్రము

పదార్థవిజ్ఞానశాస్త్రము—యం. సాంబశివరావు.

ప్రాథమిక ప్రకృతిశాస్త్రము, బుక్. ౧, ౨, ౩.—

(ప్ర) టి. వి. చెల్లపూశ్రీ అండ్ సన్స్, మదరాసు.

ప్రాథమిక శాస్త్రము భా. ౧, ౨ — బి. కురంగేశ్వరరావు, వి. శ్రీరాములు.

భూగోళశాస్త్రము

ఏలూరు తాలూకా భూగోళము — బి. యస్. రామమూర్తి.

కర్నూలు జిల్లా జాగ్రఫీ — టి. నరసింగరావు.

కైకలూరు తాలూకా భూగోళము—(ప్ర.) వి. వెంకటేశ్వరరావు అండ్ కో, కైకలూరు.

ప్రపంచ భూగోళము—యన్. సుబ్రహ్మణ్యం.

భీమవరం తాలూకా జాగ్రఫీ—యస్. పేరిశాస్త్రి.

భూగోళము—జి. వి. సీతాపతి.

నూతన భూగోళశాస్త్రము—బి. రామచంద్రరావు.

మంత్రశాస్త్రము

రహస్యరత్నాకరము—(ప్ర) వి. సుబ్బారావు, ఒంటిమిట్ట.

మతము-హిందు

అతిరిక్తకాదశీ శ్రవణద్వాదశీ నిర్ణయము—కాశీ కృష్ణాచారి.

బ్రహ్మోపాసనము—జి. సత్యనారాయణమూర్తి.

భక్తకథాశి—రాజరత్నమ్మ.

భజగోవిందశ్లోకములు—(ప్ర) యం. రాఘవాచార్యులు, ఏలూరు.

విఘ్నేశ్వరుడు, శమంతకమణి—కె. కామయ్యభుక్త.

శ్రీ గౌతమీ పుష్కరకృత్యామక్రమణిక—(ప్ర) యం.

సన్యాసయ్య అండ్ సన్స్, రాజమహేంద్రవరము.

శ్రీమంత్రార్థపద్యకావ్యము—బి. శ్రీనివాసాచార్యులు.

శ్రీరామావతారతత్త్వము—జె. శేషాదిశర్మ.

శ్రీచరసిద్ధినినాయక ప్రభావము—బి. నరసయ్య శర్మ.

శ్రీవినాయక చరిత్ర—తాళ్లూరు సుబ్బరాజు.

ఇతరములు

కీర్తనలపుస్తకము—(ప్ర.) మిస్. డి. ఇ. గార్లిక్, తమ్మమెట్టు.

క్రీస్తుచరిత్ర పారాంశావళి—(ప్ర.) క్రిష్టియన్ లిటరేచర్ సొసైటీ, మదరాసు.

క్రీస్తుయొక్క పుట్టుక—(ప్ర.) క్రిష్టియన్ లిటరేచర్ సొసైటీ, మదరాసు.

గ్రామాదులపాఠశాలలకు తగిన కథలు—(ప్ర.) మేసన్ ఆక్లాబ్, మదనపల్లి.

నిర్ధారణ ఉదయ సాయం ప్రార్థన క్రమములవివాద పాఠములు—(ప్ర.) టి. రామకృష్ణయ్య, చిలకలపూడి.

పువ్వులగంప—(ప్ర.) క్రిష్టియన్ లిటరేచర్ సొసైటీ, మదరాసు.

ప్రార్థన పద్యములు—(ప్ర) క్రిష్టియన్ లిటరేచర్ సొసైటీ, మదరాసు.

బైబిలువాచకము, తరగతులు ౧, ౩, ౫—(ప్ర) ఆంధ్ర యవాంజలికర్ లూథరన్ చర్చ్, గుంటూరు.

మాహాత్మ్యములు

శ్రీ గోదావరీపుష్కరమాహాత్మ్యము—సర్వసిద్ధి సూర్యనారాయణ.

శ్రీ గౌతమశ్రీత్రమాహాత్మ్యము—నోమా వెంకటస్వామి
సంప్ర.

శ్రీ పుష్పగిరిమాహాత్మ్యము— జె. వెంకటసుబ్రహ్మణ్య
శర్మ.

శ్రీ పుష్పగిరిశ్రీత్ర మాహాత్మ్యము—అవధానం రామ
చంద్రయ్య.

శ్రీ సోమేశ్వరశ్రీత్రమాహాత్మ్యము—మంజుషాక కామ
కవి.

వేదవాఙ్మయము

మాండుకోపనిషత్తు—(ప్ర) వి. రామస్వామిశాస్త్రి
అండ్ సన్స్, మదరాసు.

వేదాంతము

మత్తత్రయగీతాభాష్య విమర్శ — యతిరాజం వెంకట
కృష్ణదాసు.

శ్రీభగవద్గీతార్థ వివరణము—హుండ్రి రామరావు.

శ్రీభగవద్గీతాదర్శనము—(ప్ర.) యస్. జలదుర్గప్రసాద
రాయసు, రాజమహేంద్రవరము.

శ్రీభగవద్గీతా సాగ్రామృతము — లక్కాకుల వెంకట
రత్నం.

శ్రీభగవద్గీతామృతసారము—యం. తిమ్మయ్య కెటి.

వైద్యశాస్త్రము

గోసాయిచిటికలు—(ప్ర.) ఆర్. వెంకటరత్నం.

గోగనివానవిధానము, భా. ౧. — ఎ. సుబ్బారావు.

వస్తుపరిశ్రామ సిక—గ్రంథి సుబ్బరాయశర్మ.

సద్వైద్యగీతవనము—(ప్ర) కే. వీరవెంకయ్య, రాజ
మహేంద్రవరము.

సహజేపపశువైద్యశాస్త్రము—(ప్ర) కే. వీరవెంకయ్య,
రాజమహేంద్రవరము.

వ్యాకరణశాస్త్రము

ఆంధ్రసంగ్రహవ్యాకరణము, భా. ౨, ౩—వీ. వి.
నరసింహంపంతులు.

త్రిలింగలక్షణము, ఋక్ ౨, ౩—సర్పా యగ్గన్న.

నవీనాంధ్రవ్యాకరణము—అప్పల వెంకటసుబ్రహ్మణ్య
శాస్త్రి, అప్పల కామేశ్వరశర్మ

సంస్కృతక్రియాపదానా శాసనము—వడ్లమాని లక్ష్మీ
నరసింహశాస్త్రి.

శతకములు

అసువినాశశతకము—దాసరి అంజదాసు.

కోదండరామశతకము—స్వామి లక్ష్మీకాంతానంద.

దత్తమూర్తి తత్త్వశతకము—పి. నూరాచెడ్డి.

నీలిశతకము—పి. సుబ్రహ్మణ్య భాగవతరు.

భక్తకల్పద్రుమ శతకము—పి. ఆదిశేషయ్య

భరతశతకము—టి. వరహరాజశర్మ.

మానసీ శతకము—పుల్లె అప్పలనరసింహం.

రాజగోపాలహరి శతకము—కుందనపు శేషచార్యులు.

శ్రీభగీరథి శతకము—కె. వెంకట సూర్యవారాయం.

శ్రీరామశతకము—కె. పుల్లయ్య, రామన్నగూడెం.

శ్రీరామశతకము—పి. కృష్ణమూర్తి.

శ్రీనూర్యశతకము—బి. పెంటయ్య.

పెట్టబలిజేశతకము—పెనుమచ్చ సత్యనారాయణరాజు.

హరిమకుందశతకము—కె. నాగిచెడ్డి.

సంగీతశాస్త్రము

స్వరమంజరి—టి. శింగరాచార్యులు, టి. చినశింగరా
చార్యులు.

స్తోత్రములు

ఆంధ్రశివానందలహరి—(ప్ర) వీ. సోమనాథరావు.

శివకందపద్మములు—బి. నరవయ్య శర్మ.

శ్రీనానకనాథకా నామావళి—చెన్నూరు ఆదెప్ప.

శ్రీనిష్ఠాసహస్రనామనిర్వచనస్తోత్రముక్తావళి — పంస
లూరి వీరరాఘవుడు.

శ్రీవిశ్వేశ్వర దత్తాత్రేయ ప్రవ నత్తత్రమాలలు — టి.
చంద్రమూలీశ్వర కవి.

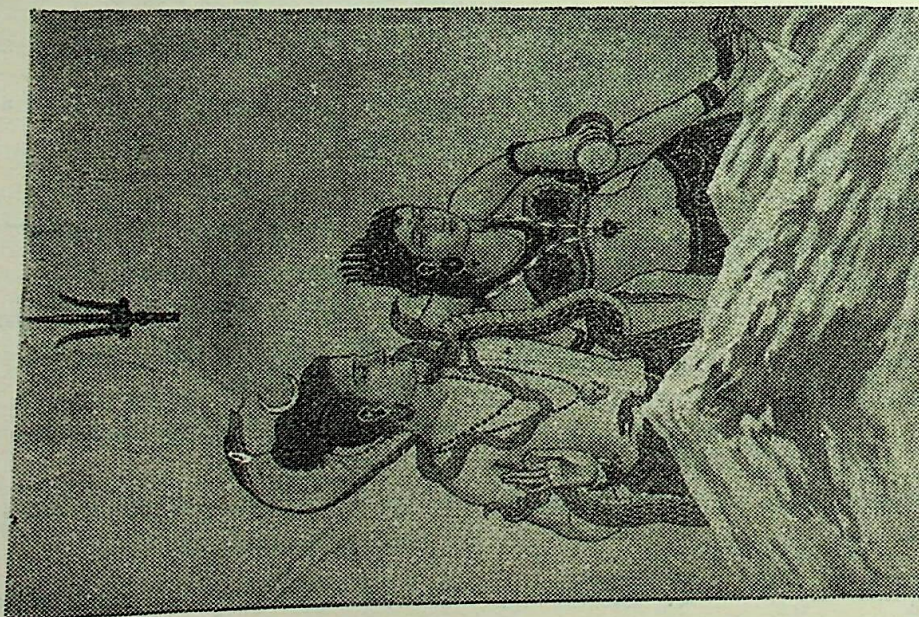
శ్రీ శివకంఠమాలిక — (ప్ర.) వి. రామస్వామిశాస్త్రి
అండ్ సన్స్, మదరాసు.

శ్రీవైలరాజమూలీశ్వర తారావళి—పి. విశ్వనాథ శర్మ.

నటరాజు

చిత్రకావితీ : తిరుమలై బద్వికృష్ణమూర్తిగారు

పార్వతీ పరమేశ్వరులు

చిత్రకారుడు : వరదా వెంకటరత్నంగారు.

౧

పూర్వము మన భారత దేశమునకు పేరు ప్రతిష్ఠలు సంపాదించి విదేశీయులను దిగ్భీమచెందించిన ఉత్తమవిద్యలలో ఇంద్రజాల మొకటి. ఇప్పుడు మ్యాజిక్కు, మెస్మెరిజిష్, హిప్పాటిజము మొదలైన పేర్లతోను, బ్లాకుఆర్ట్స్ అనేపేరుతోను పలువిధములుగా విదేశీయులకు తమ ప్రాంతములలోను, మన దేశములోను ధనాకర్షణమార్గ మవుచున్న విద్యలన్నియు ఇంద్రజాల మహేంద్రజాలము లని విలసిల్లి రాజసభాసంభావన యోగ్యము లైయుండుటయే కాక మహామంత్రులకు రాజ్యతంత్రములో నుపయోగపడుచు నుండెను. వాటి జాడ లీనాడు విప్రవినోదుల లోను, మామిడిచెట్టు అప్పటికప్పుడు చేసి చూపించే గారడీవాళ్లలోను కనబడుచున్నవి. మన దేశీయములగు పూర్వవిద్యలకును, కళలకును నేటివాటిజాడలవల్ల తోచే శాస్త్రులేశములకొరకు వెతకు ప్రయత్న మొక ప్రధాన కార్యముగా నెన్నుకొనిన ఆంధ్ర భారతీతీర్థరీసర్పి యూనివర్సిటీ విద్యాసమాస్థానికముపక్షమున కొంతవరకు వెతికించుచుండగా ఇంద్రజాల శాస్త్రములను గూర్చిన యొక ప్రాత ముద్రణగ్రంథ సంపుటము శ్రీ విజయనగరం మహారాజావారి సంస్కృత

కళాశాల లయిబ్రరీలో కనబడినది. ఇట్టిగ్రంథముల వ్రాతప్రతులు గ.జాంమండలములో కొన్ని కుటుంబములలో నున్నట్లు వాకబులు తెలిసి వాటికొరకు ప్రయత్నించుచున్నాము. ఈలోగా ఈసంపుటము (నాగరలిపిమయము) ననుసరించి ఇంద్రజాలశాస్త్రముదలి ప్రధానాంశములనుగూర్చి కొంతవర కయిదుప్రతికలలో వ్రాయుచున్నాను. ఈ విషయమును గురించి విశేషాంశములును, గ్రంథములును మళయాళములో దొరుకునని వింటిని. ఎరిగినవారు శాస్త్రాంశములను ప్రకటించి శాస్త్రము ఖలమైపోనీయక రక్షింతురుగాక!

విప్రవినోదుల కథ లోకలురికాడులలో ఓరుగంటి ముక్కంటి ప్రతాపరుద్రునిగూర్చిన చరిత్రభాగమున కలదు. జైనబ్రాహ్మణవివాదములలో వేదసంప్రదాయులగు బ్రాహ్మణులకు సాయముచేసిన ఇంద్రజాలికుని సంతతి వారు విప్రవినోదినామముతో యజ్ఞోపవీతాల్నిలైనట్లు కలదు. బౌద్ధజైనసంప్రదాయు లీ శాస్త్రమును విశేషముగా నుపాసించి తమ తమ వివాదములలో శత్రువిజయమున కుపయోగించినట్లు చరిత్రలలో కలదు. జనకుని ఆస్థానములో వేదాంతుల మనోదార్థ్య పరిశీలనకు నింద్రజాల ముపయోగింపబడినట్లును, చాణక్యుడు రాజ్యతంత్రమందు వినియోగిం

చినట్లును గాథలు కలవు. రత్నావళి నాటకములో శ్రీహర్షుడు దీనివలన కథాపరిణానుమును సమర్థించెను.

ఈ ఇంద్రజాలసంపుటము శ్రీమదానందగజపతిమహారాజువారి యాస్థానములో ప్రసిద్ధులైన లింగం లక్ష్మణజీపండితులవారి లైబ్రరీలోనిది. ఆగ్రంథసముదయము సంస్కృత కాలేజీలైబ్రరీకి కొనినప్పుడు అందులో నిది యుండినది. దీనిపేరు “ఇంద్రజాలవిద్యాసంగ్రహః” అని కలదు. ఇది శ్రీజీవానందవిద్యాసాగరపండితులు సంస్కరించి ప్రకటించినది. ఇందులో ‘ఇంద్రజాలశాస్త్రం’, ‘కామరత్నం’, ‘దత్తాత్రేయతంత్రం’, ‘షట్కర్మపపిక’, ‘సిద్ధనాగార్జునకక్షపుటం’ అను అయిదు వివిధ గ్రంథికలు కలవు. ఇది ద్వితీయముద్రణము.

ఇంద్రజాలసాధనకు ప్రయోజనములు మూడు - (1) రక్షణ, (2) శక్తి, (3) కౌతుకము. “శివోక్త” “ఇంద్రజాలము”లో ఇట్లున్నది :—

1. “వ్యాధిదాదిద్రవహరణం
జరామృత్యువినాశనమ్. ”
2. “ఇంద్రజాలం నజానాతి
సక్రుద్ధగ కిం కరిష్యతి. ”
3. “నజీవతి వరారోహే,
సంసారే దుఃఖసాగరే,
ఇంద్రజాలం నజానాతి
కుతః సౌఖ్యం భవే త్తతః,

కౌతుకహలం కుత స్తేషాం

కుతః కామా పరాననే. ”

దుఃఖభాజనమైన సంసారములో సౌఖ్యము, సంతోషము, రక్షణ, శక్తిప్రకటనము అనునవి ఉత్తమపురుషార్థములు గాని త్సుద్రములు కావు.

ఇట్లు శాస్త్రప్రయోజనమును చెప్పి ఇతరశాస్త్రముల జ్ఞాన మిందులో నెట్లు కలియునో సూచించి ఈ శాస్త్రమునకు ప్రధానాంగమైన “ఓషధీవిధి”ని శాస్త్రకారుడు ప్రత్యేకించి వర్ణించెను. ఓషధిశాస్త్రము బోటనీ అనేపేరుతో మననాడు పాశ్చాత్య పండితులు వివిధప్రాంతములలో ప్రపంచమందు క్రొత్తగా పరిశోధించుచున్నారు. ఈ పరిశోధనలవల్ల మానవసంఘముల విన్యాసమును పోలినజాడ లెన్నో బయలుపడుచున్నవి. ఇట్టిపరిశోధనలు మనభారతదేశములో బోసురసశాలలో జరుగుచున్నవి. మన ఈశ్వరశాస్త్రమువంటివాటిలో గల ఓషధితంత్రరహస్యములు వాటిలో చెప్పబడినట్లు ప్రయోగవిధానములలోనికి దించి చూచినయెడల దాఖలాలు కనబడవచ్చును. నిజమో, అబద్ధమో ప్రత్యక్షముగా తేలును.

అంతర్హితు డగుటకు, జలస్తంభనకు, చిన్నపెద్దజంతువులుగా మారుటకు, దూరదర్శిత్వమనకు, పగలు నక్షత్రములు చూచుటకును ఓషధులతోనే గుటికలు, అంజనములు తయారుచేయవచ్చును. ఈయోగము

ల(Experiments) లో అసంబద్ధములు గాని, అసభ్యములుగాని కనబడవు. తరువాత స్త్రీ వశీకరణ, పతివశీకరణయోగములు గలవు. ఇట్టి వేవో ఆంధ్రదేశములో అచ్చటచ్చట మూఢస్త్రీలలో పరంపరాగతముగా నున్నట్లును వాటి ప్రయోగములవల్ల అందందు ప్రాణాపాయమువరకూ వచ్చుచున్నట్లును వినియున్నాను. ఇందు మంత్రతంత్రములు మిళితమైయున్నవి. కేవలము ఓషధిప్రయోగమునకు పట్టులేదు. ఈ ఓషధుల తత్త్వమును మాత్రము బోటసి - కిమిస్ట్రీశాస్త్రములు చదివినవారు పరిశోధించి వాటి వీర్యము (Active principle)ను గురించి పరిశోధించదగును. ఇట్లే “రక్షావిధానము” లని చెప్పబడిన యోగములలోకూడా మంత్రతంత్రములు కలిసియున్నవి. వీటివలన ప్రాకృతావయవములకు బలవర్ధనము కలిగి చిత్రవిచిత్రములు కనపరచుసామర్థ్యముల వడును. దృష్టాంతము కావలసినప్పుడు పండత్వము కలిగించుకొనుట; అక్కరలేనప్పుడు ఆపట్టు విడిపించుకొనుట. ఇది ఇప్పుడు చెప్పచున్న సంతాన నిరోధ (Birth-Control) మార్గము లన్నిటికన్నను మంచిది. లేశమైనను బాధలేనిదిగా తోచుచున్నది. తలపైని అగ్ని ఉన్నట్లు కనబరచుట, నీళ్లు పాలుగా మార్చుట, పట్టపగలు చుక్కలు చూపుట, మనుష్యుని తాకకుండా పడద్రోయుట మొదలైన కౌతుకములున్న ఓషధి యోగములవల్ల సిద్ధించును.

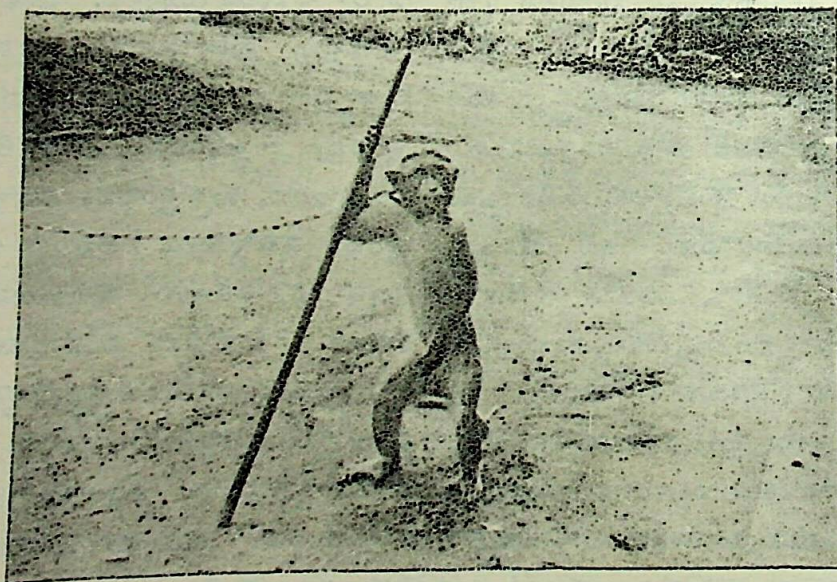
ఇట్టి ప్రయోగములు రసశాలలలో దాఖలాలు చూచుటకై చేయుటకు మానములు, ఋతువులు, తిథులు, వారములు, నక్షత్రాదులు నిర్ణయించబడినవి. ఇట్లే ఓషధులను సంగ్రహించి తయారుచేయుటలో కూడా నియమములున్నవి. మన అభినవ రసశాలలోమాత్రము సర్వేసర్వత్రా అన్ని ప్రయోగములును సిద్ధించుచున్నవా? బోసు గారి యంత్రములు క్రొత్తగా ఇంగ్లాండుతీసుకొనివెళ్లినప్పుడు దేశకాల భేదములను బట్టి కొంత చిక్కుపెట్టినవని వింటిమిగదా! అట్లే ఈ ఓషధులవిషయమున కూడా పూర్వులు చెప్పిన నియమములప్రకారము పరిశోధనలు చేసి సిద్ధికి రానప్పుడు వాటిని అబద్ధములనవచ్చును. ఇందులో స్తంభనయోగములు చాలా చెప్పబడి యున్నవి. ముఖ స్తంభన (వాకట్టు), మేఘస్తంభన, నౌకాస్తంభన, నిద్రాస్తంభన, శస్త్రస్తంభన, గోమహిష్యాదిస్తంభన, బుద్ధిస్తంభన, చౌరగతిస్తంభన, గర్భస్తంభన, శుక్రస్తంభన, మూత్ర పురీషస్తంభన ఇత్యాదులు. వీటినిబట్టి ఇట్టి ఓషధి తంత్ర పరిశోధకులగు మహాముఖులు జీవయాత్ర నడిపించ నేరక సంసారములు వదలి అడవులకు పారిపోయి స్వార్థపరులై స్వమోక్షమునేచూచుకొనినవేదాంతములు కారనియు, లోకయాత్రయందు జీవులకు కలుగు సుఖదుఃఖములలో నుపయోగించగల విశేషవిద్యలను ప్రకృతి నారాధించి సంగ్రహించిన మహామహులనియు తెలియగలము. వీటిలో

చికిత్సావిధానము లెన్నేని కలవు. ఉదాహరణములు : దేహరంజన, ముఖరంజన, కేశకృష్టికరణ, జన్మవంధ్యాచికిత్స, కాకవంధ్యాచికిత్స, మృతవత్సాచికిత్స, గర్భస్రావచికిత్స, గర్భశుష్కచికిత్స, స్తనవర్ధన, స్తనోత్థాపన, యోనిసంస్కార, లోమ శాతన, మృతసంజీవనీ ఇత్యాదులు. వీటిలో దేనిని ఫార్మసేవిధానములోనికి దించి తయారుచేయుటకు ప్రయత్నించినను మన నిరుద్యోగపట్టభద్రులకు జీవయాత్ర, ఒకరివద్దకు పోయి చేయిచాచకుండా గడిచిపోవును. ఋషిసంతతి వార మనుకొను హైందవులకు తమఋషులు

ఏర్పరించి ప్రచారములో నుంచిన శాస్త్రములే నామమాత్రములును, కవిచాతుర్యములును అయిపోయినవి. సుయోధనునికి తల్లి చేసిన అంగరాగముగాని, అహల్య నీతకు చేసిన మానప్రాణరక్షకాంగరాగము గాని కవిచాతుర్యము కావు ; ముమ్మాటికినికావు; ఋషులు పరిశోధనలుచేసి గ్రహించిన ఓషధి విధానములు. వాటిజాడ లీఘద్రజాలగ్రంథములం దున్నవి. తెలిసికొనుటకు దృష్టియు, లోదృష్టియు కూడా అవసరములే.

ముందు పత్రికలో “కామరత్న”

మందలి విశేషాంశములు వ్రాయబడును.

మనుష్యుని పూర్వరూపము

—సి. జి. జగన్నాథాచార్యులు.

కావయనాయకుని గురజ తామ్రశాసనము

డా. నేలటూరి వెంకటరమణయ్య, యమ్. ఏ., పి హెచ్. డి.

శాసనపు ప్రతిబింబమును మిత్రులు శ్రీయు

తులు గూడవల్లి రామబ్రహ్మంశాచారిగారు

నా కొనగిరి. ప్రతిబింబమును ఆధారపడియకొని యథా శక్తి శాసనగ్రంథమును బరిష్కరించి ప్రకటించు చున్నాడను. ఈ శాసనము కృష్ణానుండులాంతర్గతమైన గుడివాడతాలూకాలోని గురజగ్రామమున, గురజ జమిందారుల గృహమున నుండగా గాంచి, కృష్ణానుండులబోర్డుసభ్యురాలును, ఉభయభాషాప్రవీణురాలును, చారిత్రపరిశోధకురాలును నగు అట్లూరి వెంకటసీతమ్మ గారు కొనితెచ్చి శ్రీయుత రామబ్రహ్మంశాచారిగారి కొనగిరి. శాసనమంతయు రెండురేకులయందు—ప్రతి రేకుయొక్క రెండుపెడలయందు—చెక్కబడియున్నది. అక్షరములు పొంకముగ నున్నవి. ప్రతిబింబములను జూడ రేకులు మంచిస్థితియందున్నట్లు తోచుచున్నది. రెండురేకులయందును కడియమును దూర్చుట కనుకూలముగ బెజ్జములు వేయబడియున్నను, కడియము మాత్ర మిప్పుడు కానరాదు. ఈతామ్రశాసనమునకు సంబంధించి రేకు మఱియొకటి యుండినట్లు తోచుచున్నది. శాసనగ్రంథ మసంపూర్ణముగ నుండుటయే పైయూహకు గారణము. శాసనగ్రంథమున దాతృప్రతి గృహీతల పంశములును, దానోద్దిష్టగ్రామ సీమచిహ్నములును వర్ణింపబడియున్నను, సామాన్యముగ తామ్ర శాసనము లన్నిటియందును గానవచ్చు దానభంగళలమును డెల్పు శ్లోకము లిందు గానరావు. ఏకతార్కరణమున, నట్టి శ్లోకములు మఱియొకరేకునందు జెక్కబడియుండెనేమోయన్న సంశయము పొడముచున్నది. ఈ యూహా సరియగునేని ఆమూడవరేకు నష్టమైనట్లు తలచవలసియున్నది. కాని, రెండవరేకు రెండవపెడలయొక్క ౧౦-వ పంక్తి, పంక్తిమధ్యముననే ఆగిపోవుచేత, డెల్పుటకు ప్రశ్నేకమున కొక నుర్దుమ వాడునాచార

శాసనగ్రంథ మంతటితోనే సంపూర్ణమైనట్లు తలచుట కవకాశ మున్నది.

లిపి:—ఇందలి లిపి క్రీ. శ. ౧౪-వ శతాబ్దపు మధ్యభూర్వుసముద్రతీరప్రాంత దేశమున సామాన్యముగ వాడుకయందుండిన లిపియే. ఈ శాసనపు లిపి, సింగయనాయని అక్కలపూండిశాసనము, రెండవసంగముని బిట్టగుంటశాసనములయొక్క లిప్తులను బోలియున్నది. హల్లులతో గూడిన ‘ఇ, ఈ’, ‘ఎ, ఏ’, ‘ఒ, ఓ’, లయందు దీర్ఘప్రాస్యములు భేదములు లేక యొక్కలిధముననే వ్రాయబడియున్నవి. వత్తుతో గూడిన వర్గాక్షరములును, లేనివియు నేకరీతిగ లిఖింపబడియున్నను, వాని భేదమును సూచించు నుర్దులు కొన్ని యెడల గానవచ్చుచున్నవి. ఈ నుర్దు ఇప్పుడు మనము అక్షరమక్రింద వ్రాయు నిలువుగీటుగాను. దానికిబదులు అక్షరమక్రింద బోవనిలవ్రాసిన యర్ధచంద్రరేఖ లిఖింపబడియున్నది. (చూ: రే ౨: పె ౧. పం ౧. ‘అంహ స్సంఘ’ లోని ‘ఘ’, పం ౬ ‘మాఘే’ లోని ‘ఘే’); కాని యిట్టినుర్దు అన్ని వత్తుఅక్షరములకును లేదు ‘ఘ’ క్రింద గూడ సర్వత్ర గాన్పించదు. వత్తును సూచించుటకు ఇట్టినుర్దు, ఈ శాసనమునకంటె ౨౦ సంవత్సరములకు పిమ్మట వ్రాసిన సింగయనాయని యక్కలపూడి శాసనమున తరచుగ గానవచ్చుచున్నది. కాని, ప్రస్తుతపు శాసనమునకు పదిసంవత్సరముల తరువాత వ్రాయబడిన బిట్టగుంటశాసనమునందుమాత్రము వత్తును సూచించుటకు మన మిప్పుడు వ్రాయునట్లు అక్షరమున కథోభాగమున నిలువుగీటే వ్రాయబడియున్నది. కావున, మన శాసనమును వ్రాసినకాలమున వత్తుఅక్షరములకును, వత్తులేని యక్షరములకును ఉచ్చారణయందు గల భేదమును

మారంభమాయెననియును, నట్టి యాచారము బిట్రగుంట అక్కలపూండి శాసనములనాటికి అభివృద్ధియాయె ననియును తేలుచున్నది. ఇంతేకాదు; బోరగిలిన యర్ధచంద్ర రేఖగ మనశాసనమున నగపడు నీసంజ్ఞ యక్కలపూండి శాసనమున నట్లే యగపడుచుండ దానికిపూర్వమువ్రాయ బడిన బిట్రగుంటశాసనమున మన మిప్పుడువ్రాయునట్టి నిలుపుగీతై మారినది. 'ద' 'డ'లకు భేద మత్యల్పము. 'ద' ఇట్లు వ్రాసిన 'ద' యగును. ఈయక్షరపు కుడిభుజమును దావలికి వంచి గుడియిచ్చినట్లు చేసిన నది 'డ' యగును. 'ద, ధ'లకు గల భేదముగూడ నించుకయే. 'ద'యొక్క కుడిభుజమును మధ్యమున నిలుపక నూర్ధ్వముగ బోనిచ్చి తలకట్టుతో కలిపిన ఇప్పటి 'ద'వంటి యక్షర మేర్పడును. ఇదియే మనశాసనకాలమునాటి 'ధ'; కాని ఇట్లని నిస్సందేహముగా చెప్పుటకు వీలు లేదు: ఏలన, శాసనమునందంతటను 'ద'ను వ్రాయుటకు ఈ 'ద' సంజ్ఞయే వాడబడినను, ఒక్కచోటమాత్రము (మొదటి రేకు. ౨-వ ప్రక్క పం ౫. కడపటి యక్షరము) 'సద్వంధు' అనుమాటలోని 'ద' యిప్పటి వలెనే వ్రాయబడియున్నది; కాని 'ద' రెండువిధముల వ్రాయునాచారముండెననితలంచుటకంటె, ఈసందర్భమున చెక్కడపువనివాడు 'ద'ను చెక్కుటకు ప్రతిగ 'ధ'ను పారపాటున చెక్కినాడని తలచుట సమంజసము. 'త' 'థ'లు మన శాసనమునను, అక్కలపూండిశాసనమునను ప్రాతఃఫక్తి ననుసరించియున్నవి. 'త' ఇట్లు వ్రాయబడి ఇప్పటి 'త'యొక్క కుడిభుజమును ఎడమవైపునకును, ఎడమభుజమును కుడివైపునకును త్రిప్పినట్లు గాన్పించుచున్నది. 'థ' ఇంచుమించు ఇప్పటి 'క'వలె వ్రాయబడియున్నది. బిట్రగుంటశాసనమున నీ రెండక్షరములును దాదాపు ఇప్పటియక్షరముల రూపములను బొందియున్నవి. సంయుక్తాక్షరములయందు ఇప్పుడు మనము 'ర' వ్రాయుచోట్లయందెల్లను, వలుపలిగిలకయే వ్రాయబడియున్నది. కాని యీవలుపలిగిలక ఇప్పటి గిలకకంటె రూపమున భిన్నమైనది. అక్షరముమీద వంపైన గీతను యేటవాలుగ గీచిన నదియే వలుపలిగిలక - తలకట్టుస్థానమున కొడవలివంటిరేఖవ్రాసిన యెత్వమును. క్యావడి

తో గూడివచ్చు సంయుక్తాక్షరము దీర్ఘమైనపుడు, దీర్ఘమును ఇప్పటివలె నక్షరమున కీయక క్యావడికి యిచ్చియున్నది. ఇదియే సరియైన పద్ధతి.

భావ :— శాసనము రెండుభాషలయందు విరచింపబడియున్నది నీమాచిహ్నములకు వివరించుభాగముతప్పతక్కినశాసనము యావత్తు సంస్కృతభాషయందున్నది. 'అస్య గ్రామస్య సీమాచిహ్నాని' అనువాక్యము తప్ప తక్కినదంతయు శ్లోకరూపమున నున్నది. ఇందు వచ్చు వృత్తములు: వసంతతిలక, శార్దూలనిక్రీడితము, ఉపశాతి. అచ్చటచ్చట కొన్నితప్పులు గానవచ్చుచున్నవి. కాని యవియన్నియు సులభముగ దిద్దగలిగినవే.

సీమాచిహ్నములు తెలుగుభాషయందు వర్ణింపబడినవి. ఇందు కొన్నిమాటలు అసామాన్యమున అర్థములతో గానవచ్చుచున్నవి.

కోడు : ఈమాట యాండ్రదేశమున నెల్లయెడలను ఇప్పుడు వాడుకలో నున్నట్లు తోచును: "తూపుకనకు|| దక్షిణముఖమై పాతిన పెద్దకోడుసీమ||" 'కోడు' శబ్దమున కిచ్చట అర్థమేమి? 'మంచములొన నగువాని కంబము', 'ఊరివరి నీటిపల్లము' అని యర్థము చెప్పినారు సీతారామాచార్యులగారు. వీరినే యనుసరించినారు కొటవారు. కాని, యీ రెండర్థములయందేదియు ఈసందర్భమున కనుపూలించదు. త్రానుదొరగారు పైమాట కీయర్థములను వ్రాసినారు. 'నెలయేటు, ఏటిపాయ, పంటకాలువ' ఇందు కడపటియర్థమీ సందర్భమున నుచితముగా గాన్పించుచున్నది. గోదావరి మండలములోములుగుకాలువను 'కోడ'ని ఇప్పుడుగూడ అనెదరని చెప్పినారు మిత్రులు రామకృష్ణయ్యగారు.

'పోతు, వ్రప్పి, మోచి, మోచెను' అనుమాట లీక్రిందివాక్యమున గాన్పించుచున్నవి: "ఆ కోడుదగ్గర వచ్చిన పోతుగట్టుపడుముఱముఖమై పోయి కునివడి దక్షిణముఖముగా సాగి మాంకిగుంటలోపలగా వచ్చి కునివడి దక్షిణమైపోయి మలంగి యెడవ్రప్పి మోచి పడుముఱముఖమై సాగిన పోతుగట్టు మలంగి పెద్దవ్రప్పి మోచెను."

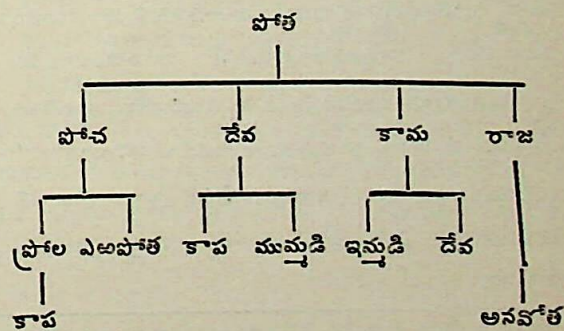
పోతు : ఈమాటకు సీతారామాచార్యులవారు పెక్కు అర్థములను వ్రాసిరి. ఆయర్థము తెలియము నిచ్చట సరిపడవు. కాని 'పోతుకరడు' అనుమాటకు 'పెద్దయల' యని యర్థము చెప్పినారు. అట్లే 'పోతు గట్టు' అనగా 'పెద్దగట్టు' లేక 'దిన్నె' యని యర్థము చేసుకొనవలయును.

వప్పి : ఈమాటకు సరియైన యర్థ మేమో తెలియదు. 'వప్ప' అనుపద మొకటి గలదు. దీని అర్థము 'చీలిక'. ఇది 'వయ్య' ధాతువునుండి వ్యుత్పన్నమైన నామవాచకము. 'వప్పి' 'వప్ప' నకు రూపాంతర మగునా? అరవభాషయందు 'వరపు' అనుపద మొకటి కలదు. 'రెండువరిమళ్ల మధ్య సరిహద్దుగ నుండు సన్నని నిడుపైనకట్టు' దీనినే 'గనిమ' యందురు. 'ఎడ వప్పిమోచి' అనగా యెడమవైపుగనిమను మోచి యనియర్థము చేసుకొనవచ్చునా? 'మోచి', 'మోచెను' అను రెండుపదములను 'మోచు' ధాతువుయొక్క క్తార్థక, భూతార్థకములు. 'మోవక' తుము న్నంతము. 'మోచు' అనుమాటకు 'మొదలుకొని' యని యర్థమును వ్రాసి, మనుచరిత్ర ౫-వ ఆశ్వాసములోని "శంకరాద్రి కాననము మోచి మందరాగంబుదాక" పాజువెట్టిరి" అను పద్యపాదమును నిందుకు తార్కాణగ నుదాహరించినారు సీతారామాచార్యులవారు. కాని ఈశాసన వాక్యములోని పైపదముల కీయర్థము చెల్లదు. ఇచ్చట 'తాకి, తాకెను' అనియర్థము చెప్పుకొనవలయును. పైమాట కిట్టియర్థ మున్నదనుటకు, 'కవికర్ణరసాయనము' లోని యీక్రింది సీసపాదము ప్రమాణము : 'మడమలు మోవంగ మైలచీరలు గట్టి, కర్ణముల్ మోవంగ గాటుక లిడి' మఱియు, రెండవరేకు రెండవపెడ ౫-వ పంక్తిలో 'యెప్పటిన్ని' అనుమాట యొకటి గనుపడుచున్నది. దీనికి 'మరల' అని యర్థము.

శాసనగ్రంథసంగ్రహము :— (శ్లో ౧.) వరాహ మూర్తివర్ణన. (శ్లో ౨) చతుర్థాన్వయసంజాతుడు పోతనృపతి పేర్కొనబడినాడు. (శ్లో ౩) అతనికి పోచ క్షిణీకుడు, దేవరాజు, కామాధిపుడు, గాజభూపుడును

నల్వరు పుత్రులు బుట్టిరి. (శ్లో ౪) అందు పోచనరపతికి ప్రోలక్షితీశ్వరుడు, ఎఱపోతభూపాలుడు నను నిర్వరు తనయులును, దేవరాజునకు కాపనృపతి, ముమ్మడిశ్వరుడను పుత్రు లిరువురును బుట్టిరి. (శ్లో ౫) కామక్షిణీకునకు ఇమ్మడిశ్వరదేవప్రభువులును, రాజనృపు నకు తొడ్యేటినగరాధిపతి యగు ననవోతభూపాలు డును జననమందిరి. (శ్లో ౬) ఈసహోదరులయందు మఘనూరి ప్రోలనృపాలుడు, అవక్రవిక్రమముచేత సం భావించబడిన బాహువులుగలవాడై ధరణీచక్రముపై నేకచ్ఛత్రాధిపత్యము సల్పెను. (శ్లో ౭) అతని యనంతరము కాశియందలి విశ్వపతిప్రసాదముచేత కాపపుష్పే పతి భూపరిపాలన మొనర్చెను. (శ్లో ౮) ప్రతాప రుద్రునితో కుల్యమైన ప్రభావముగల ఈకాపనృపాలుడు, ఏకశిలానగరమందు నివసించుచు, అశేషమైన ఈర్ష్యామిని శాసించెను. (శ్లో ౯) శౌనకమహర్షి దేర్కొనబడినాడు. (శ్లో ౧౦) అతని వంశమున క్రితైలసీమ యందు ప్రఖ్యాతమైన సత్రయాగమును చేసినవాడును, శివసహస్రనామ వ్యాఖ్యాతయు, అయిదుఅగ్రహారముల నిచ్చి బంధువులను రక్షించినవాడును నగు కందయపెద్ది భట్టు జననమందెను. (శ్లో ౧౧) గిరితక్కిభాను (౧౨౬౭) గణితమును శకాబ్దమున పాథిశవసంవత్సర మాఘ మాస మున, సూర్యగ్రహణకాలమునందు కాపపుష్పేపతి, ప్రోలమహీపతికి పుణ్యమునకుగాను (పెద్దిభట్టునకు) మల ఘ్నుతటమున నుండు ప్రోలవరమును గ్రామమును దత్తము చేసెను.

దాతయొక్క వంశవృక్షము :—

కాలము :— శకాబ్దము ౧౨౬౭ పాణిని
సంవత్సరపు మాఘమాసమునందలి సూర్యగ్రహణకాల
మున నీదాసము చేయబడెను. దీనికి క్రీస్తుశకమున
౧౩౪౬ సంవత్సరము ఫిబ్రవరినెల ౨౨ తేదీ బుధవా
రము సరిపోవుచున్నది. అదినమున సూర్యగ్రహణము
గూడ నుండెను.

స్థలనిర్దేశము :— దాసముచేయబడిన యూరిషేరు
ప్రోలవరము. ఈయూరు మలఘ్నియనునదీతీరముననుండి
నట్లిందు వ్రాయబడియున్నది. మలఘ్ని యెచ్చటివో
గుర్తించుటకు వలయు సాధనము లేనియు నిందు గాన
రావు. కృష్ణానదికి మలప్రభయను నొక యుపనది యు
న్నది. అది కర్నాటదేశములోని ధారవాడమండలము
నందు కృష్ణలో గలియుచున్నది. కేవలము తెలుగు
పేరుగల ప్రోలవరము కన్నడదేశమధ్యమున నుండుట
యసంభవము. ఇంతేకాక కాపయనాయని యధి
కారము ధారవాడమండలమున జెల్లుచుండెననుట కాధార
ములు లేవు. ఈప్రోలవరము గోదావరిమండలములోని
దనుటకు గొంతయూధార మున్నది. పెనకోమటి వేమా
రెడ్డి తమ్ముడగు మాచారెడ్డి కుమారుడు తిప్పారెడ్డి
శ ౧౩౩౭-వ సంవత్సరమునందు మలాపహాగిభీమరథుల
యంతర్వేదియందలి ములకలంకలోని ఏకమూరనుగ్రామ
మును అగ్రహారముగ జేసెను. భీమరథి గోదావరిలో
గలియు సుపనదిగ నుండవలయును. ఏలనము, లకలంక
గోదావరికిల్లా రాజమహేంద్రవరముతాలూకా, రాజ
మహేంద్రవరము తపాలాఫీసుకుసంబంధించిన గ్రామ
మని పోస్టల్ డైరెక్టరీ యను గ్రంథమువల్ల దెలియు
చున్నది. 'మలఘ్ని' యనుమాట మలాపహాగికి రూపాంతర
మగుచేత కాపయనాయకునిచే దానమొసగబడిన
గ్రామముగూడ రాజమహేంద్రప్రాంతమున నుండవల
యును. వెనకగా రాజమహేంద్రవరము తాలూకాలో
నీపేరుగల గ్రామము గనుపించలేదు; కాని గోదావరి
మండలమున నాపేరుగల యూళ్లు నాల్గు అగపడు
చున్నవి:

* దీనికి ఇప్పుడు చోడవరంతులూకా అని పేరు.

౧. పోలవరం-రంపతాలూకా*-గోకవరంపోస్టు.

౨. ,, -అమలాపురంతులూకా-అమలాపురంపోస్టు.

౩. ,, -నిర్మలూడెంతులూకా-పోలవరంపోస్టు

౪. ,, -సునితాలూకా-సునిపోస్టు

ఈనాల్గుపోలవరములయందును, మొదటిపోలవర మే మన
శాసనమునందు బేర్కొనబడిన ప్రోలవరమని తోచు
చున్నది. ఏలనగా, ఈశాసనమునందు, కాపయనాయ
కుని పినతాతలలోనొకడగు రాజనాయకుని కుమారుడగు
అనపోతనాయకుడు తొయ్యోటిసగరమునకు ప్రభువై
నట్లు ౫-వ శ్లోకమునందు జెప్పబడియున్నది. ఆ
తొయ్యోరు రాజమహేంద్రవరముతాలూకాలోనిది ఆ
గ్రామము పైజెప్పబడిన గోకవరము తపాలకచ్చేరికి
సంబంధించిన గ్రామము. తాలూకా ఖేవమైనను, ఒక
తపాలకచ్చేరికి సంబంధించిన గ్రామము లనేకములు
గలవు. కావున కాపయనాయకుడు దానమొసగిన
గ్రామము రంపతాలూకా గోకవరంపోస్టాఫీసునకు
సంబంధించిన పోలవరమనుట నిశ్చయము.

ఈశాసనముయొక్క ప్రాధాన్యము :— ఈశాస
నమువల్ల మన కీవిషయములు తెలియవచ్చుచున్నవి :—

(౧) కాపయనాయకుని పంశచరిత్రమును దెలుపు శాసన
మిహొక్కటియే. ఇందువల్ల కాపయయొక్క ఇంటి
పేరును, తిండితాతల పేరును స్పష్టముగ దెలియు
చున్నవి. (౨) కాపయరాజధాని యేకశిలాసగరమని
ఇందు వ్రాసియున్నది. ఇంతకుపూర్వము ప్రకటించిన
శాసనమువల్ల కాపయ తెలింగాణముపై నధికారము
జెల్లించుచున్నట్లు దెలియుచున్నను, అతని రాజధాని
యేదియైనదియు దెలియకుండెను. (౩) ఈశాసనమువల్ల
కాపయరాజ్య మెంతవఱకు న్యాపించియుండినదియు
దెలియుచున్నది. ఓరంగల్లు రాజధానియగుటచేత, ఇతని
ప్రభుత్వము తెలింగాణముపై జెల్లుచుండెననుట నిశ్చ
యము. ఈవిషయము పిల్లలమట్టిశాసనమువల్లగూడ
నూహించవచ్చును. గణపేశ్వరశాసనమువల్ల కృష్ణానుం
డల మితనిచేతికింద నుండెననుట విచిత్రమగుచున్నది.

కాపయనాయకుడు దానమిచ్చినట్లు ఈశాసనమునందు జెప్పబడిన ప్రాంతములను గోదావరిమండలములోని చోడ వరముతాలాకాలోని దగులచేత నతని రాజ్యము గోదా వరీనది యుభయతీరములయందును వ్యాపించి యుండె నని నిశ్చయముగ జెప్పవచ్చును. అనితెల్లి కలవచేరు ఈశాసనమునందు, కొండవీటిరాజ్యస్థాపకుడగు ప్రాంతము వేమారెడ్డి కాపయనాయకుని కొల్లుచుండిన దెబ్బది యొడుగురు నాయకులయం దొక్కడని జెప్పబడియుం దుటచేత, కాపయనాయకుని రాజ్యము చక్షిణమున కందుహగువలయును, పశ్చిమమున అహోబిళశ్రీశైలముల వలయును వ్యాపించియుండె ననుట నిజము. కావున ఈ ఈశాసనమును ఇతరఈశాసనములతోగూడ ఒకపాగా, కాప యనాయకుని దొరతనము గలిగించి కాకతీయరాజ్య ములో ముహూర్తికభాగముపై జెల్లుచుండెననుటస్పష్టమున చున్నది. కొండవీటిరెడ్లు, కోరుకొండరెడ్లు, కొప్పలు నాయకులు, రావకొండవెలమనొరలు ఇతనిచేతికిండి నుండినట్లు దోచుచున్నది. (౪) మహమ్మదీయులను కాపయనాయకు డెప్పుడు తెలింగాణమునుండి తరచు గొట్టినదియు ఈశాసనము నిశ్చయముగ చెల్పుచున్నది. మహమ్మదీయచరిత్రకారులు క్రీ. శ. ౧౩౪౪-౪౫-వ సంవత్సరములో హిందూవులు మహమ్మదీయులను వెడల నడచి తెలింగాణమును స్వాధీనపఱచుకొన్నట్లు వ్రాసి యున్నారు. కాపయనాయకుడు ఈశాసనోక్తమైన దానమును క్రీస్తుశకము ౧౩౪౬ జనవరి ౨౨ రేదినాడు చేసెను. అప్పుడు అతని రాజధాని యొరుగల్లు. కావున నతడు తెలింగాణమును క్రీ. శ. ౧౩౪౬ జనవరికి పూర్వము, అనగా ఇంచుమించుగా మహమ్మదీయచరిత్ర కారులు జెప్పినకాలముననే స్వాధీనపఱచుకొనె నని దృఢముగ చెలియుచున్నది.

ఇందలి చరిత్రాంశములు:— ఈ ఈశాసనమున వర్ణింపబడిన రాజులు కూడ్రులు. వారియింటికిరెరు మఘనూరివారు. కూడ్రవర్ణమున నేకాభుత చెందిన వాలో చెప్పుటకు తగిన యాధారము లేనియు నిందు గానరావు. 1 ఈ వంశశ్రేణులలో ప్రాంతము, నతని పుత్రుడగు కాపయనాయకుని పరిగణించదగిన వారలు. ప్రాంతము యవక్రవిక్రమముచేత ధరణీచక్రము నంతటిని బాలించెను. కాపయనాయకుని ప్రతాపరుద్రు నితో సమమున ప్రభావమును గల్గినవాడై ఏకశిలాపురి నుండి యశేషమున నీజగతిని బాలించెను. వీరితో సమానమున ఖ్యాతిని గడింపకున్నను పోలయపిన తండ్రియగు, రాజయ కుమారుడగు అనపోతఘోషాలుడు ఈసంవత్సరమున బేర్కొనదగినవాడు. వీలన ఆతడు తొయ్యేరుపురమును పాలించెను. వీరెవ్వరో కనుగొన వలసియున్నది. కాపయనాయకుని బేర్కొనుకాపయనాయకు ల్రి. శ. ౧౩-వ శతాబ్దమునాటిని కొన్ని గనపడు చున్నవి:

(౧) శకాబ్దము ౧౨౬౮ నాటి గణపేశ్వరకాప యనము:—ఇది కృష్ణాజిల్లా దివితాలూకా గణపేశ్వర మనుగ్రామమున నున్నది. కాపయనాయకుని సేనకు డగు తుంబికి యుప్పలపుంబ్రోలులెంక తన యజ మానుని ధర్మమునకుగాను గణపేశ్వరుని దేవాలయ మున కొనగిన దానమును చెల్పుచున్నది.

(౨) శకాబ్దము ౧౨౬౮ నాటి పిల్లలమట్టికాప యనము: ఇందువల్ల కాపయనాయకుల భృత్యుడగు ఎం పోతులెంక అల్లవదీనసుల్తాను పాడుచేసిన ఎఱకేశ్వ రుని దేవాలయమును పునరుద్ధారణము గావించునట్లు చెలియుచున్నది.

1. వీరికి కాకతీయుల సామంతులగు కేచలరెడ్లతో సేవో సంబంధమున్నట్లున్నది “అనుమనగంటి పురవరా ధీశ్వర” యను బిరుదు రేచర్ల రెడ్లకును, మఘనూరి నాయకులకును సామాన్యము. ‘బరయూరి పురవరాధీశ్వర’ యను బిరుదు ఆంగ్రహోళుల కందఱకును గలదు. కావున ‘అనుమనగంటి పురవరాధీశ్వర’ యను బిరుదుగలవారు నైతము ఒక కుటుంబమునకు సంబంధించినవారై నను కావచ్చును.

2 S.I.I. IV. No. 950.

3. Telingana Inscriptions: Msc. No 11

(3) శకాబ్దము ౧౨౦౦ నాటి ముమ్మడినాయకుని శాసనము.¹

(౪) శకాబ్దము ౧౨౯౦ నాటి సింగయనాయకుని యక్కలపూండిశాసనము.²

ఈ రెండు శాసనములయందును కాపయనాయకుని చెలిమలి కుమార్తెను ముమ్మడినాయకుడు ద్వాహము జేసికొనినట్లు వ్రాసియున్నది.

ఇవిగాక శక౧౨౦౨ సంవత్సరమునాటిది (రెండవ) కొప్పల కాపయనాయకుని శాసన మొకటి గనపడుచున్నది.³

ఇంకను కొప్పలవంశస్థులవి మఱికొన్ని శాసనములు గలవు. కాని ప్రస్తుతము బరిష్కృతమగుచున్న శాసనమునం దేతద్దాతృవంశనామము ముఖమరివారని వ్రాయబడియుండుటచేత, ఈ కాపయనాయకు కొప్పల కాపయనాయకుడు గాడనియు, సమకాలీనులైనను వారిరువురును భిన్న పురుషులనియు నిశ్చయమగుచున్నది. కావున కొప్పలవారి శాసనముల నిచ్చట దడవబని లేదు కాని యిచ్చట నొక సందేహమును దీర్చుకొనవలసియున్నది. పై జెప్పిన నాల్గశాసనములయందును బేర్కొనబడిన కాపయనాయకుడు కొప్పలకాపయనాయకుడేకారాదు? సింహళశాసనమువల్ల అతడు శక ౧౨౦౨ అనగా క్రీ. శ ౧౩౬౦ లో జీవించియున్నట్లు చెలియుచున్నది. పై జెప్పబడిన నాల్గశాసనములను రమారమి యాకాలమునకు జేరినవే. కావున నీశాసనములు కొప్పల కాపయనాయకునికిగూడ సంబంధించియుండువచ్చును గదా!

అట్లనుటకు గొన్ని యాక్షేపణలు గలవు:—

(౧) కొప్పలకాపయనాయకుని శాసనమునందు అతని కేబిరుడు లున్నట్లును జెప్పలేదు. అతని వంశము లోనివాడను, ఇంచుమించుగ నతని సమకాలీనుడును నగు నామయనాయకునికి 'పగమెచ్చుగండ', 'ప్రత్యర్థి గర్వాపహ'యనుబిరుదు లున్నట్లు చెలియుచున్నది.⁴ ఈ

బిరుదులు కొప్పలకాపయనాయకునికిగూడ నుండెనని యూహించవచ్చును, ఇక పైని జెప్పిన నాల్గశాసనము లలో బేర్కొనబడిన కాపయనాయకునికి గొప్పబిరుదు లున్నవి. పిల్లలమట్టిశాసనమున నితనికి, 'ఆంధ్రదేశాధీశ్వర', 'పరనారీసోదర', 'అనుమనగంటిపురవరాధీశ్వర', 'చోడరాయస్థాపనాచార్య', 'కాంచీరక్షపాలక'యనుబిరుదు లున్నట్లు వ్రాయబడియున్నది. గణపేశ్వరముశాసనమున 'సమస్తరాజాశ్రయ', 'అనుమనగంటిపురవరాధీశ్వర'యన్న బిరుదులు గాన్పించుచున్నవి. పిల్లలమట్టి గణపేశ్వరశాసనములలో బేర్కొనబడిన కాపయనాయకు డొక్కపురుషుడే. ఇట్లనుటకు ఈశాసనములే సాక్ష్యముబల్కుచున్నవి. రెండుశాసనములయందు బేర్కొనబడిన కాపయనాయకును 'అనుమనగంటిపురవరాధీశ్వర'యన్న బిరుదు కలదు. ఇంతే కాదు. వారిరువురు నొక్కకాలమువారే. మఱియు ముమ్మడి, సింగయనాయకుల శాసనముల బేర్కొనబడినదియు నీకాపయనాయకుడే. వానియందు ప్రఖ్యాతాంధ్రసురత్రాణుడను కాపయనాయకుని మేనగోడలిని ముమ్మడినాయకు డుద్వాహముజేసికొన్నట్లు వ్రాసియున్నది. పిల్లలమట్టిశాసనములోని కాపయనాయకును 'ఆంధ్రదేశాధీశ్వరుడు'. ఆంధ్రదేశాధీశ్వరుడన్నను ఆంధ్రసురత్రాణుడన్నను అర్థమొక్కటియే. కావున పిల్లలమట్టి, గణపేశ్వరము, శ్రీరంగము, అక్కలపూండి శాసనములయందు బేర్కొనబడిన కాపయనాయకుడు కొప్పలకాపయనాయకుడు గాదు. అతడు భిన్న పురుషుడు.

(౨) పిల్లలమట్టి గణపేశ్వరశాసనములయందు బేర్కొనబడిన కాపయనాయకునికి గాకతీయరాజులతో గొంతసంబంధ ముండినట్లు దోచుచున్నది. కాపయనాయని 'కాంచీపురరక్షపాల', 'చోడరాయస్థాపనాచార్య'త్వాది బిరుదులే పై యూహకు గారణములు. కొప్పలవారి శాసనముల నన్నిటిని శోధించినను కాకతీయులకును వారికిని నెట్టిసంబంధమన్నట్లు కానుపించదు.

1. E. I. XIV. P. 83.

2. Ibid. XV. P. 259.

3. S. I. I. IV. No. 924.

4. E. I. IV. P 359.

ఇక పిల్లలమట్టి గణపేశ్వరశాసనములయందలి కాపయనాయకుడును, మనశాసనమునందలి కాపయనాయకుడును నొక్కడనేమో కనుకొనవలయును. వీనియందు కాపయనాయకు డనుమనగంటిపురవరాధీశ్వరు డనిగదా చెప్పబడియున్నది. ఈయనుమనగల్లు తెలింగాణమున నోరుగంటి సమీపముననున్నది. ఇది ప్రభుమును కాపయనాయకుని పూర్వుల నివాసస్థానమై యుండవలెను. మనశాసనమునందు కాపయయోగుగంటినుండి రాజ్యము నేయుచున్నట్లు వ్రాయబడియున్నది. కాపయతండ్రి యగు ప్రోలయ పృథ్వీచక్రము నవక్రముగ పాలించినను అతని రాజధాని యోరుగల్లిని శాసనమునందు వ్రాయబడలేదు. కాపయదినమలలోనే యోరుగల్లు మఘూరి వారికి వశమైనట్లు దోమ ౧ నున్నది. క్రీ. శ. ౧౩౪౪-౪౫ లో, ననగా ప్రస్తుతశాసనకాలమునకు కొన్ని నెలలకు పూర్వము మహమ్మదీయులను తొలి హిందువులు ఓరుగంటిని, తెలింగాణమును స్వాధీనపఱచుకొనినట్లు మహమ్మదీయచరిత్రకారులు వ్రాసియున్నారు. ఇందువల్ల క్రీ. శ. ౧౩౪౪-౪౫ కు పూర్వము కాపయనాయకునికి గాని, యతని తండ్రికిగాని యోరుగల్లు రాజధానియై యుంటు సాధ్యము గాదు. కావున తత్పూర్వమువారు అనుమనగంటిపురమునుండియే రాజ్యము నేయుచుండిరనుట యుక్తము. అట్లుగానేని, పిల్లలమట్టి గణపేశ్వరముల కాపయనాయకుడును, ప్రస్తుత శాసనపు కాపయనాయకుడును నొక్కడేయనుట నిశ్చయము.

క్రీ. శ. ౧౩౨౩-వ సంవత్సరమువఱకును ఆంధ్రదేశముపై కాకతీయరాజుల యధికారము కెల్లచుండెననియును, నాసంవత్సరమున ఢిల్లీపాదుషాహుడుగుజు మహమ్మదు తొగ్గాకు ఓరుగంటిపై నెత్తివచ్చి, ప్రతాపరుద్రుని బంధినిజేసి తెలింగాణమును ఢిల్లీ సామ్రాజ్యమున గల్పకొనినట్లు చరిత్రవలన మనకు దెలియుచున్నది. ఇట్టిపరిస్థితియందు ప్రోలయ కాపయనాయకులు తెలింగాణముపై నెట్లు ప్రభుత్వము సల్పగలిగిరి? కాపయనాయకు డోరుగంటి నెట్లు నిజరాజధానిగ జేసుకొనగల్గెను? ఈప్రశ్నలకు తగుసమాధానము మనకు అనితల్లికలువచేరుశాసనమువల్ల లభించుచున్నది. అందు

ప్రతాపరుద్రుని మరణానంతర మాంధ్రదేశమునందలి రాజకీయపరిస్థితు లిట్లు వర్ణింపబడియున్నవి:

“తస్మిన్ ప్రతాపరుద్రే స్వస్థానం స్వేచ్ఛయైవ యాతవతి, అథ సాధూ యావనమయూ జాతై వాహూ మహామహామహిమా|| వరాహవ ద్వారి ధివారిమగ్నాం ధరా మశేషం యవనోదర స్థామ్, సముద్ధరన్ ప్రోలయనాయకేంద్రస్తతః ప్రతిస్థాపయతిస్మ తద్వత్|| స్వర్ణాతిథాప్రోలయ ధూమిపాలే విశ్వేశ్వరాజ్ఞా మధిగమ్య గత్వా, అపాలయ త్కాపయనాయకేంద్ర స్తదియ్య రాజ్యం తరణిప్రతాపః|| అథపంచోత్తరస్తతి నాయకసంసేవ్యహనపవపద్మః, కాపావనీశ్వరః శ్రీవిశ్వేశ్వరకరుణయా క్షితిమరక్షత్|| తురుష్కై యే సమాక్రాంతా స్తేచాన్యే కాపధూ భుజా, అగ్రహారాః పున ర్దత్తా ధూయో భువ మధూషయన్||”

పై శ్లోకములవల్ల ప్రతాపరుద్రుని మరణానంతరము ఆంధ్రధూమి యవనాక్రాంతము కాగా ప్రోలయనాయకుడు దాని సుధరించెననియును, నతడు స్వర్ణస్థానపీఠప, విశ్వేశ్వరుని యాజ్ఞచేత పంచోత్తరస్తతి నాయకసంసేవ్యుడైన కాపయనాయకుడు పుడమిని శాసించి, తురుష్కులచేత నాక్రమింపబడిన యగ్రహారములను మఱల బ్రాహ్మణుల కొసగుటగాక, నూతనాగ్రహారములను బెక్కింటినిపైతము గల్పించెననియు దెలియుచున్నది. మన శాసనదాతయగు కాపయనాయకుని చరిత్రయే కలువచేరుశాసనమున వర్ణింపబడినది. అనగా ఈరెండుశాసనములయందును బేర్కొనబడిన కాపయనాయకులు భిన్నపురుషులు గారు. ఒకని చరిత్రమునే రెండుశాసనములును వక్కాణించుచున్నవి. అట్లునుటకు కారణములు :

౧. రెంటియందును కాపయనాయకుడు ప్రతాపరుద్రుని తరువాత రాజ్యముచేసినట్లున్నది.

౨. రెంటియందును ప్రోలయనాయని యనంతరము కాపనాయకుడు ప్రభుత్వముసల్పినట్లు వ్రాయబడియున్నది.

3. రెంటియందును కాపయ విశ్వేశ్వరునియనుగ్రహమువలన రాజ్యమునుబడసినట్లు జెప్పబడియున్నది. ఈవిశ్వేశ్వరుడు కాశికాపుర్యధిపైవమున విశ్వనాథుడని మనశాసనము చెల్పుచున్నది.

ఈకలువచేరుకాపయవల్ల దెలియని విషయములు కొన్ని మనశాసనముచులమున దెలియుచున్నవి. కలువచేరుకాపయమునందు ప్రోలయనాయకుని యనంతరము కాపయనాయకుడు రాజ్యముచేసెనని మాత్రము జెప్పబడియున్నది. కాని ప్రోలయకాపయలకు గల బంధుత్వ మెట్టిదియో, వీరెచ్చట నుండి రాజ్యమొనర్చికో చెప్పబడలేదు. మనశాసన మియంశములను సృష్టపఱచుచున్నది. కాపయ ప్రోలయయొక్కపుత్రుడనియు, ప్రోలయరాజ్యస్థానమును దెల్పకున్నను, కాపయ యోరుగంటిలో నివసించుచునే రాజ్యము సత్వననియు నిశ్చయముగ చెల్పుచున్నది.

ఇక మహమ్మదీయచరిత్రకారులవల్ల ఈనాయకుల యువంత మేదేనియు దెలియునో కనుగొనవలసియున్నది. వీరియందు మొదట జెప్పదగినవాడు శియా ఉద్దీక్ బార్ని. ఇతడు సుల్తాన్ మహమ్మదు తోఘ్లకునకు సమకాలికుడు; అతని మిత్రుడు; అతనితో బాటు సైన్యముతో గూడ దిరుగుచు దక్షిణదేశమునకు వచ్చియుండెను. బర్ని తన 'తారిఖిఖిజానాహి' యనుచరిత్రయందు తెలింగాణ స్వాతంత్ర్య స్థాపనను నిట్లు వర్ణించియున్నాడు :

“ఇది జరుగుచుండగా, ఆరంగలు (ఓరంగలు) హిందువులలో అల్లరిచేసెను. కన్యానాయకుడు దేశమునందు ప్రబలుడాయెను. నాయబువశీరగు మలిక్ మహమ్మలు శిల్లీకి పారిపోయెను. హిందువులు ఆరంగలు (ఓరంగలు) ను స్వాధీనముచేసుకొనిరి. ఇట్లు (పాదుషా) దానిని సంపూర్ణముగ గోలుపోయెను. ఆసమయముననే సుల్తాను కంబలదేశము నేలుటకు నియమించినట్టి కన్యానాయకుని బంధు వొక్కఁడు, మహమ్మదీయమతమును వర్జించి, అల్లరిని చేపెను. కంబలధూమిసైత మిట్లు నష్టమై, హిందువులకు హస్తగత మాయెను” (Elliot and Dowson iii pp 245-246)

వీనినే ఫెరిష్టా విపులీకరించి వ్రాసియున్నాడు:

“ఈసంవత్సరమున (హిజరీ 744 అనగా క్రీ. శ. 1344) పురంగల్ ప్రాంతమున నివసించుచున్న లద్దర దేవుని కుమారుడగు కృష్ణనాయకుడు, రహస్యముగ కర్ణాటప్రభువగు బిలాలుదేవునియొద్దకు బోయి, దక్కనునం దసంఖ్యాకులగు మహమ్మదీయులు హిందువులను సర్వనాశనము నేయుటకు పన్నుగడలను బన్నుచున్నారనియు, వారిని ప్రతిఘటించుటకు తా మెల్లరును ఏకీభవించుట యుక్తమనియు చెప్పెను. బిలాల్ దేవుడు తన జ్ఞాతులనందఱిని సభహార్మి, మొదట తనదేశము లోని దుర్గములను స్వాధీనపఱచుకొని, తరువాత నిజ రాజధానిని పర్వతములమధ్యను మార్చవలయునని నిశ్చయించెను. వారి యెత్తుగడలన్నియు సంసిద్ధములైనప్పుడు తామను, పురంగల్, తెలింగాణహిందువులను రేపి వారి నాయకత్వమును వహించునని కృష్ణనాయకుడును వాగ్దాన మొనరించెను.”

“అదేప్రకారము బిలాలుదేవుడు తన రాజ్యపుసరి హద్దునం దొక బలిష్ఠము పట్టణమును నిర్మాణముచేసి దానికి తన కుమారుడగు విజయుని పేర విజయనగర మని నామకరణము గావించెను. తరువాత సైన్యమును గూర్చి అం దొకభాగమును కృష్ణనాయకుని యాధిపత్యముక్రింద నిల్పెను. అతడు పురంగలును స్వాధీనపఱచుకొని, దాని పాలకుడగు ఇమాదుల్ ముల్క్ ను దొలఁతాబాదునకు తరిమెను. బిలాల్ దేవుడు, కృష్ణనాయకుడు, పూర్వము కర్ణాటరాజులకు కప్పముగట్టుచున్న మఅదిర్, ద్వారసముద్రరాజుల బలములను తమ సైన్యముతో గూడ మార్చుకొనిరి. ఏకీభవించిన హిందూ సైన్యములు దక్కనునందు మహమ్మదీయుల యధీనమం దుండిన దేశము నంతటిని ఆక్రమించి, కొన్ని నెలలలోపలనే వారి నచ్చటనుండి వెడలఁడచిరి. ఇందువల్ల (దక్కనుదేశమున) తోఘ్లకునకు దొలఁతాబాదుతప్ప వేరురాజ్యము లేక పోయెను” (Brigg's Ferishta II P427)

బర్ని వ్రాతకును ఫెరిష్టా వ్రాతకును కొంత భేదమున్నది. బర్ని తెలింగాణహిందువుల నాయకుని పేరు కన్యానాయకుడని వ్రాసినాడు. ఫెరిష్టా యతని పేరు

కృష్ణనాయకుడని చెప్పి యతడు ప్రతాపరుద్రుని కుమారుడని చెప్పినాడు. 'కన్యా' అనునది 'కన్య' అనుదాని రూపాంతరమని యనేకపరిశోధకులు జెప్పియున్నారు. అట్లుననే బర్మీ కన్యానాయకుడు ఫెరిస్తాయొక్క కృష్ణనాయకుడనుటయందు వింతలేదు; కాని ప్రతాపరుద్రునికి కృష్ణనాయకుడను పుత్రుడుండెననుట కెట్టియాధారమును గానరాదు. ఫెరిస్తాకు పూర్వీకులయిన మహమ్మదీయచరిత్రకారు లాత డొక జమిందారు డని మాత్రము దెల్పిరి. ఫెరిస్తా కీవిషయమెట్లుఎఱుకపడెనో తెలియదు.

మఱియు, బర్మీవ్రాతనుబట్టి చూడగా కన్యానాయకునకు మహమ్మదీయులను తెలింగాణమునుండి వెడలనడచుటయందు సహాయ లెవ్వరున్నట్లుగపడదు. కాని యతని బంధువగు కంబలదేశపాలకుని సాయమును బడసియుండవచ్చునన్న శంకకుమాత్ర మెడమున్నది. ఫెరిస్తాకృష్ణనాయకుడు క్రీ. శ. ౧౩౪౪ సంవత్సరమున కర్ణాటప్రభువగు బల్లాలనికొండకు పోయి, యతని సాయమున, మహమ్మదీయులను దక్కనునుండి వెడలనడచెనని వ్రాయుచున్నాడు. ఫెరిస్తా వ్రాసినట్లు కృష్ణనాయకుడు బల్లాలదేవుని గలుసుకొనియుండుట పొసగదు. వీలన మూడవబల్లాలడు ౧౩౪౧ మొదలు ౧౩౪౩ వఱకు మధురనుల్లానులతో యుద్ధమునేయుచు ౧౩౪౩-వ సంవత్సరమువఱకు నిహతుడయ్యెను. తత్పుత్రుడుగు నాలవ బల్లాలడు క్రీ. శ. ౧౩౪౩-వ సంవత్సరము ఆగష్టు ౧౩-వ తేదినాడు రాజ్యాభిషిక్తుడాయెను; కాని యవిరకాలముననే రాజ్యమును గోల్పోయెను. అత డేమాయెనో తెల్పుసాధనములుగూడ లేవు. సడరుసంవత్సరము ఆక్టోబరు తే. ౨౦ దికిపూర్వమే హోయసలరాజుల రాజధానియగు ద్వారసముద్రప్రాంతదేశము విజయనగరప్రభువారాయలగు మొదటి హరిహరరాయలకు గైవసమాయెను. కావున క్రీస్తుశకము ౧౩౪౪లో కృష్ణనాయకుడు బల్లాలదేవుని గలసికొనుట యసంభవము. మఱియు బల్లాలదేవుడు విజయనగరమును నిర్మించె ననుటకు ఆధారములు లేవు. విషయము బహుశమగుటచేత నది యిచ్చట

చర్చించుటకు వీలులేదు. (చూ. విజయనగరము, పట్టణ సామ్రాజ్యముల యుత్పత్తి; మొదటిభాగము.) కావున కృష్ణనాయకుడు బల్లాలదేవుని సహాయముచే మహమ్మదీయులను వెడలనడచె ననుట యుక్తము కాదు.

ఇతరవిషయములయందు మహమ్మదీయచరిత్రకారులకు ఎట్టిభేదాభిప్రాయములున్నను క్రీ. శ. ౧౩౪౪ లో తెలింగాణా హిందువుల నాయకుడు మహమ్మదీయులను వెడలనడచి నట్లమైన హిందూస్వాతంత్ర్యమును పునరుద్ధారణగావించెనని యేకగ్రీవముగ బుచ్చుచున్నారు. కాబట్టి అనిల్లికలువచేరు శాసనమున వర్ణింపబడిన హిందూస్వాతంత్ర్యపునరుద్ధారణకథనము నిజమని మహమ్మదీయచరిత్రకారులు రుజువునేయుచున్నారు. కాని యొక్కవిషయమునందుమాత్రము కలువచేరు శాసనము మహమ్మదీయచరిత్రకారుల వ్రాతలతో ప్రతిఘటించుచున్నది. మహమ్మదీయచరిత్రకారు లందఱును తెలింగాణాహిందూనాయకునిపేరు కన్యానాయకు డనియో, కృష్ణనాయకుడనియో వ్రాసియున్నారు. కలువచేరు శాసనమున అతనిపేరు కాపయనాయకు డని యున్నది. దీనికిసమన్వయ మెట్లు? మహమ్మదీయచరిత్రకారులచే జేర్చినబడిన కన్యా (లేక, కృష్ణ) నాయకుడే కలువచేరుశాసనమునందును, ఇతరశాసనములయందును వచింపబడిన కాపయనాయకుడు. ఈవిషయమును మిత్రులు మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారు ప్రమోదాత శ్రేష్ఠ భారతీయం దొక విపులమైన వ్యాసమున జర్పించియున్నారు. నేనును నా 'విజయనగరము, పట్టణ సామ్రాజ్యముల యుత్పత్తి' యనుగ్రంథమున జర్పించియున్నాను. ఆచర్యుడు సర్వమును ఈవ్యాసమునందెదుడుచుటకు వలనుపడదు. కాని కన్యానాయకుడే కాపయనాయకుడనుటకు గల ముఖ్యకారణము నిచ్చట బొందుపఱచుచున్నాను. ఈక్రింది జాపితాయందు ఈ నాయకుని చరిత్రకు సంబంధించిన ముఖ్యవిషయములను దెల్పుచున్నాను. దానిని దిలకించిన కన్యానాయక కాపయనాయకు లొక్కరేయనుట విశేషముకాగలదు.

కన్యా, లేక కృష్ణనాయకుడు

౧. అతడు క్రీ. శ. ౧౩౪౪ లోనో, ఇకకాంచెము పిమ్మటనో మహమ్మదీయులను తెలింగాణము నుండి బారదోలెను.

౨. అతడు తెలింగాణమునకు వలీ, లేక ప్రభువు.

౩. అతని రాజధాని ఓరుగల్లు.

౪. అతడు ౧౩౪౪ మొదలు కనీసము ౧౩౬౬ వఱకు రాజ్యముజేసెను.

౫. అతడు గుల్బర్గానుల్తానులగు అలాఉద్దీన్ మహమ్మదుసాలకు ప్రతిస్పర్ధి. వారితో నిరంతరము యుద్ధము సల్పుచుండెను.

కాపయనాయకుడు

అతడు శ. ౧౨౬౭ (=క్రీ. శ. ౧౩౪౫-౪౬) కు పూర్వము మహమ్మదీయులను ఆంగ్రదేశమునుండి వెడల నజ్జచెను.¹

అతడు ఆంగ్రదేశాధీశ్వరుడు; ఆంగ్రసుర త్రాణుడు.²

అతని రాజధాని మొరుగల్లు.³

అతని మొదటి శాసనము క్రీ. శ. ౧౩౪౫-౪౬ నాటిది.⁴ అతని కడపటికి క్రీ. శ. ౧౩౫౭ నాటిది.⁵

అతడు గుల్బర్గానుల్తానులగు అలాఉద్దీన్ వాదుసా యొక్క ప్రతిస్పర్ధి. అతడు అలాఉద్దీన్ తో యుద్ధము చేసెను.⁶

పైని నయనాలోని రెండుప్రక్కల నిచ్చియున్న విషయముల నొంజొంటితో జోల్పిచూచిన నీక్రింది యంశములు కేటకాగలవు.

(౧) కన్యానాయకుడును, కాపయనాయకుడును నేకకాలము దేకస్థలముననే మహమ్మదీయులతో ప్రతిఘటించి వారిని దేశమునుండి వెడలజేటి స్వాతంత్ర్యమును స్థాపించిరి.

(౨) వా రిద్దరును ప్రభుత్వముసల్పిన దేశ మొక్కటియే.

(౩) వారి కిద్దరికిని రాజధాని మొరుగల్లే.

(౪) వా రిద్ద రేకకాలమున నుండినవారే.

(౫) వారి కిద్దఱికి గుల్బర్గానుల్తా నగు నల్లా యుద్దీను శత్రుడే.

ఏకకాలమున, ఒక దేశముపై నిద్దరురాజు లేలుచు నొకపట్టణమును రాజధానిగా గలిసియుండుట యసంభవము. కావున కన్యానాయకుడు, కాపయనాయకుడు అనునవి యొక్క పురుషుని భిన్న నామములేయగుట సమంజసము. మహమ్మదీయచరిత్రకారులచే వర్ణింపబడిన తెలింగాణస్వాతంత్ర్యస్థాపనకథనము నిశ్చయముని మన శాసనము రుజువునేయుచున్నది. అనితల్లికలువచేరుశాసన మింతకంటె విపులముగ వర్ణించుచున్నను, మన శాసనమున కున్న విలువ దానికి లేదు. ఏలన మనశాసనము కాపయనాయకుడు మహమ్మదీయులను తరిమి మొరుగంటిని స్వాధీనముచేసుకొన్నవెంటనే వేయించిన శాసనము. కలువచేరుశాసనము దీనికి పిమ్మట ౭౭ సంవత్సరములనాటిది.

1. ప్రస్తుతశాసనము.

2. SII, IV 950.

3. ప్రస్తుతశాసనము.

4. ప్రస్తుతశాసనము.

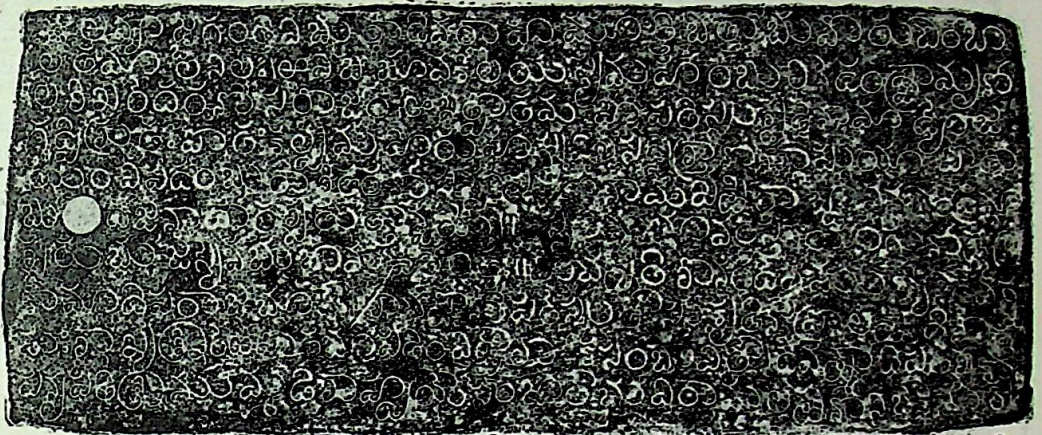
5. తెలింగాణాశాసనములు, (ఇతరశాసనములు

నెం. ౧౧).

6. పైదే.

మూలము

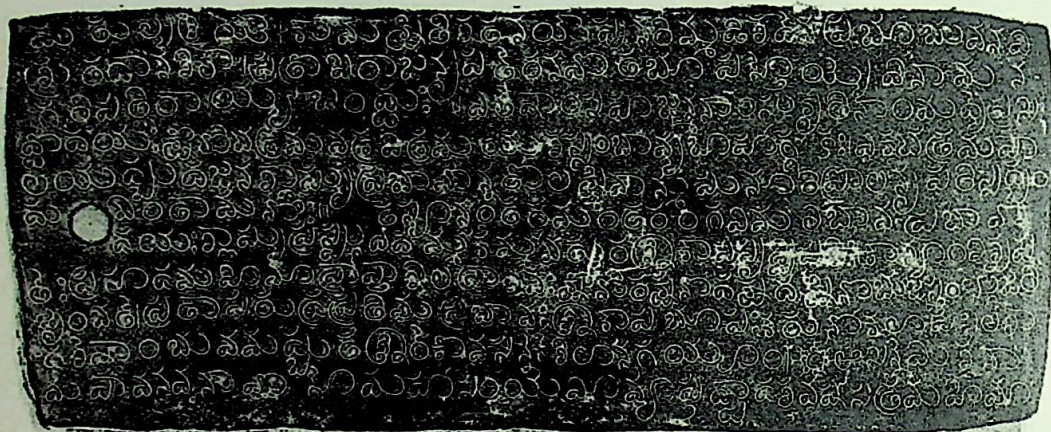
మొదటిరేకు : మొదటిప్రక్క

1. * అవ్యా జ్జగంతి విభు రాదివరాహమూర్తి భాతా భవో రుచిరబా
2. లతమాల్సీలః ఆవిభాభూవ కల యస్య మహంబులీనే దంప్తామృణా
3. లశిఖరే ధరణీసరోజం[*]ఆసీ త్వోతమహీపతి స్సకృతినా మాద్యో జ
4. గద్విశ్రుతః[*]ప్రోతః కల్పమహీరుహస్య విలసద్విశ్వా¹ణనశ్లాఘయా[*]ప్రోతో
5. యం విపదంబురాశితరణే సవా²ప్రజానామపి[*]క్షీరాబ్ధావిన చంద్రమా
6. బుధజనాధార శ్చతుర్తా³న్వయే[*]శస్యా మభూవం⁴ స్తనయా గుణాఢ్యా
7. శ్చతుర్భుజస్యేవ భజా మహం త్తః(1)ప్రోచక్షీతీశో నరదేవముఖ్యో దేవశ్చ
8. కామాధిపరాజభూపా[*]ప్రోచక్షోణిపతే స్సుతౌ సుకృతినా ప్రోలక్షీతీశో త్త
9. మః[*]శ్లాఖ్యోశ్రీరెఱపోతభూపతిరవి⁵ ద్వా లోకసంభావితౌ దేవత్మాధిపతేశ్చ కా
10. పన్యపతి శ్రీముమ్మడిశాహ్వయా[*]సంజాతౌ భవి రామలక్ష్మణనిభౌ సూరేం

1. 'విలసద్విశ్రాణ' అని చదువవలయును.	అనువాక్యమువల్ల తత్పూర్వము, పోతభూపాలుని భార్యను పేర్కొనినట్లు తెలియుచున్నది. కాశ్యపము నందు పోతభూపాలుని భార్యప్రస్తాపము గానరాదు. కావున దీనిని "తస్యోదభూవం" అని దిద్దుకొనవలయును.
2. 'సన్వయే' అని.	
3. 'చతుర్థాన్వయే' అని.	
4. కాశ్యపములొన్నది సరియైనచో ౨, 3 శ్లోకములమధ్యనున్న యొకశ్లోకమును కీర్తి చెక్కక విడిచినాడని తలంచవలయును. ఏలన "తస్యా మభూవం"	5. 'శ్లాఘ్య' అని.
	6. 'భూపతి రపి' అని.

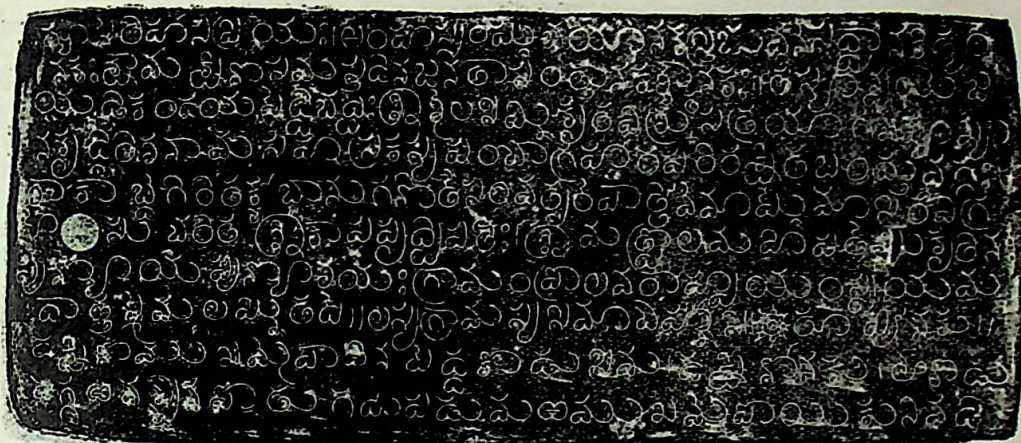
మొదటిరేకు : రెండవప్రక్క

1. దుతుల్యశ్రియా[1౪*] కామక్షీతీశతనయా పున రిమ్మడిశదేవప్రభూ భవనవి
2. శ్రుతదానశీతాప్రత్రోపి¹ రాజన్యపతే రనవోతభూప స్తాయ్యేటినామన
3. గరీపతిరాయ్యబంధుః²[౧౫*] ఏతేషాం సహజస్మనాం సుకృతినాం మధ్యే ప్ర
4. సిద్ధోదయః[1*]క్షోణీచక్ర మవక్రవిక్రమయశస్సంభావ్యబాహుగ్గళః ఏకఛత్ర³మపా
5. లయ ద్బుధజనశ్లాఘ్యుప్రభావోన్నతో[1*] లక్ష్మీవా న్ముఘనూరిప్రోలన్యపతి స్సద్భం
6. ధునింతామణిః[౧౬*]తస్యానంతరమంత్ర⁴రంగవిమలీభావప్రభావో
7. దయః[1*]శ్లాఘ్యుప్రస్ఫుటధమ్మకమ్మకచతుర⁵ శ్రీకాపపృథ్వీపతిః⁶ కాశ్యాం విశ్వప
8. తేః ప్రసాదమహిమా⁷ ప్రాప్తాఖిలప్రాభవః[1*]క్షోణీరక్షణదక్షుదక్షిణభుజస్తంభో జరీ
9. జ్యంభతే[1౭*]ప్రతాపరద్రప్రతిమప్రభావః శ్రీకాపభూషః కరుణాకలాషః అశా
10. దశేషాం భవ మద్భుతశ్రీ రేకో వస సేకశిలానగయ్యాం[1౮*]అసీ న్నేమిశకనా
11. మపావనవనావోసో⁹ మహాసంయమీ [1*] వ్యాప్తద్వాదశవర్షసత్రమహిమా

1. 'పుత్రోపి' అని.	6. 'పృథ్వీపతిః' అని.
2. 'బంధుః' అని.	7. 'మహిమ' అని.
3. 'ఏకఛత్ర' అని.	8. 'అసీన్నైమిశ' అని.
4. 'మంతరంగ' అని.	9. 'వాసో' అని.
5. 'చతురః' అని.	

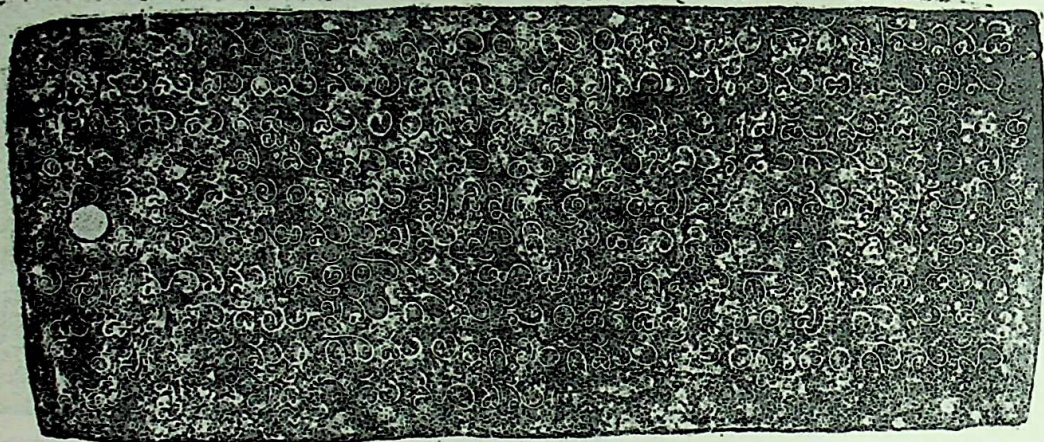
రెండవరేకు : మొదటిప్రక్క

1. వ్యాసేతిహాసప్రియః! అంహస్సంఘభయానక శ్రీభవనే! సద్వా¹నకీత్యా=
2. నకః[*]తూమక్షీణసమస్తదీనజనతాసంతానక శ్యానకః! [*] తస్యాస్వయే జ
3. యడి²కందయపెద్దిభట్టః శ్రీశైలనీమ్ని కృతవిశ్రుత³సత్రయాగః! వ్యాఖ్యా,
4. నక్య ద్దిశనామసహస్రకస్య పంచాగ్రహారపరిక్షితబంధు వగ్గః! [1౧౦||*]
5. శాకాబ్దే గిరితక్కు=భానుగణితే సంవత్సరే పాత్తి=వే [*]మాఘే మాసి రవిగ్ర
6. హే సుచరిత⁶శ్రీకాపపృథ్వీపతిః! శ్రీమత్ప్రౌలమహిపతే సునకృతినః
7. పుణ్యాయ పుణ్యశయః[*]గ్రామం ప్రోలవరాహ్వాయం స్వయం మ
8. దా త్తస్యే మలఘ్నీతతే! [౧౧||*]లస్యో గ్రామస్య సీమాచిహ్నాని! * తూపుణనకు!
9. దక్షిణముఖమై పాతిన పెద్దకోడునీమ దక్షిణానకు ఆకోడు
10. దగ్గఱవచ్చిన పోతుగట్టు⁹ పడుమఱముఖమైపోయి కునివడి

1. 'సద్వాసకీత్యా' అని.	5. 'పాథి=వే' అని.
2. 'జయతి' అని.	6. 'చరితః' అని.
3. 'త'— బంతిక్రింద హంసపాదిపెట్టి బంతి
మీద వ్రాయబడియున్నది.	7. 'పుథ్వీపతిః' అని.
4. 'బంధువగ్గః' అని.	8. 'అస్య' అని.
	9. 'గట్టు' అని.

రెండవ రేకు : రెండవ ప్రక్క

1. [ద][క్షీ*][ణ]ముఖముగా సాగి మాంకిగుంటలో పలగా వచ్చి కునివడి
2. [ద]క్షిణమైపోయి మలంగి యెడవ్రప్పి మోచి పడుమఱముఖమై
3. [సాగిన]పోతుగట్టుమలంగి పెద్దవ్రప్పి మోచెను||పడుమఱికిని ఉత్త
4. రముముఖమై సాగిన పోతుగట్టు జమ్మికడంగాను తూర్పు
5. [మొ]గమై మలంగి యెప్పటిన్ని ఉత్తరపుమొగమై వచ్చి కునివ
6. డి పడుమఱముఖమై సాగి వెడదొడ్డిలోనుగా వచ్చి తుమ్మ
7. లపుట్ట మోచెను||ఉత్తరానకు తూర్పు మొగముగా వచ్చిన పోతు
8. ట్టు ఉప్పిపొదలుసీమగాను కుంటకడపుట్టవంపుగాను ఉత్త
9. రపుమొగముగా మలంగి లింగముంగుట్టకడంగాను సా
10. గి తూర్పున పెద్దకోడు మోచెను||

రేనాటి కొలుపు

మున్నంగి...శర్మ

గే య ము :

పాడరా రేనాటికొలుపు సుతిగలిపి
వాడవాడలుగూడి పరవళ్లుదొక్కి రాఁ.

బా.

తొలినీమ వెలినీమ చెలిమి కలిమిని బాలించి
వలగొన్న 'నల్లమల' పొలిమేర బురు జెక్కి.

పా.

అల తుంగభద్ర చనుబ్రాలఁ గల తఱితిపి
కెలసి పాడిన రామకృష్ణ ఫణితినిఁ గలిపి.

పా.

తొలిఁ గృష్ణరాయలను గెలుపు వలపులఁ గొలిపి
కొలుపుదీరించి యెదురుకోలు నడపిన నుడువు.

పా.

బుక్కజోదులు పగఱ యుక్కుజెక్కిననాఁడు
సెక్కచెదరక చెమ్మచెక్కలాడిన వరుస.

పా.

పొడిచి నడచెడు నెదిరి యుడుకునల్లకు ద్రుల్లి
పడు తెలుఁగువాదరకుఁ బిడియైన మగఁటిమిని.

పా.

మురుపు నింపంగ భట్టుమూర్తి గిరికకుఁ బెండ్లి
జరిపి పాడిన నాపసానిపాటల మట్టు. పా.

కవిసార్వభౌమునకుఁ గనకాభిషేక వై
భవము గూర్చిననాటి ప్రభుల దౌలతు కొసరి. పా.

అనుఁగుజెలి కృష్ణరాయలు మున్న తఱలుటకుఁ
బనవు పెద్దనకంటి కనికరపు టూటలను. పా.

కలనఁ దలపడి మలఁకబలము లలమిననాఁడు
కలఁచి నలిచిన తెలుఁగుగడ్డబీరము మెఱయఁ. బా.

కరినాఁడు రేనాఁడు తిరిగి శ్రీనాథుఁ డా
సిరిగుట్ట మల్లయ్య సరస నెఱపిన సుద్ది. పా.

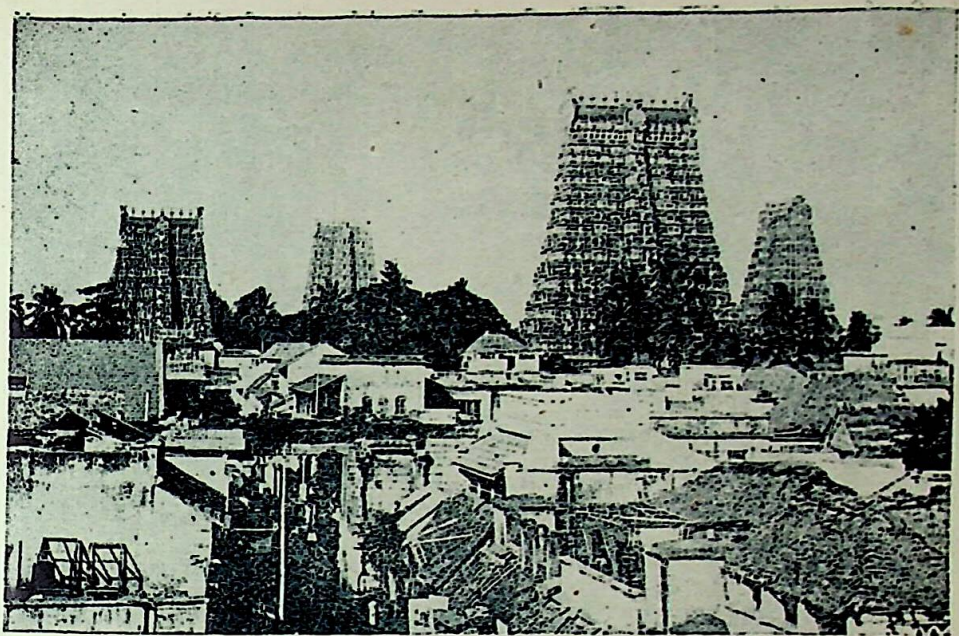
పొలికలనిఁ గాఁపుబిడ్డల బొబ్బరింతలకుఁ
గలఁగు పగతుర గుండెగతివెంట లయవేసి. పా.

చెమరుజల్లుల మెఱకచేలఁ బండినపంట
గమిచి పంచెడు పాలికాఁపుచూపుల తనివి. బా.

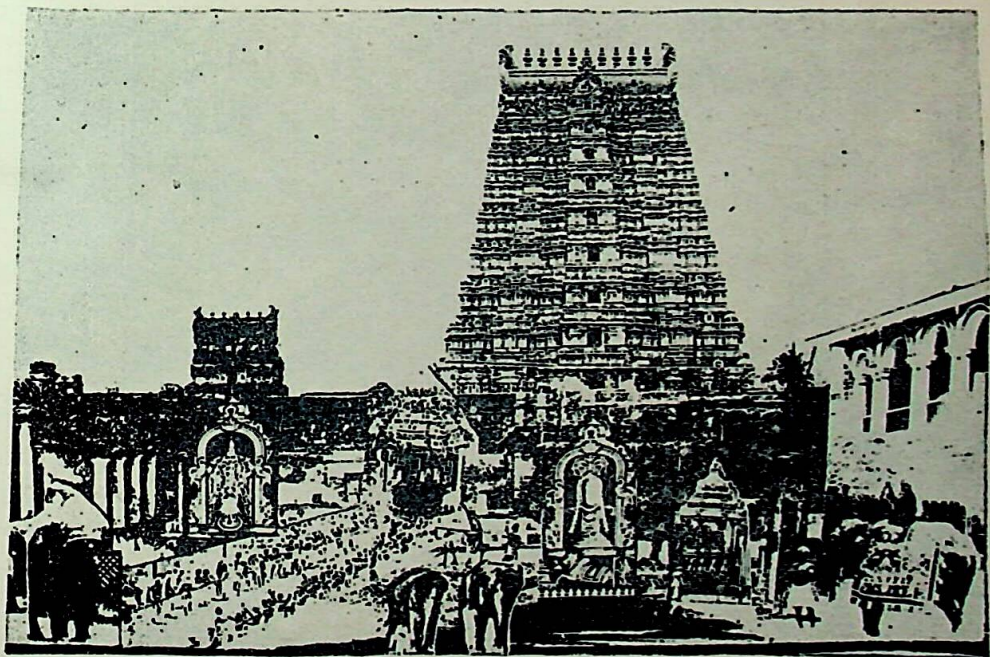
వైరిలోకము నిలువునీరుగా నుగ్రుండై
నారసింహరెడ్డి నాట్యమాడిన దరువు. బా.

గొడ్డుకఱపులకుఁ గేలొడ్డి యడ్డిన దొడ్డ
బుడ్డవెంకళరెడ్డి పురిటింటి ముచ్చట్లు. పా.

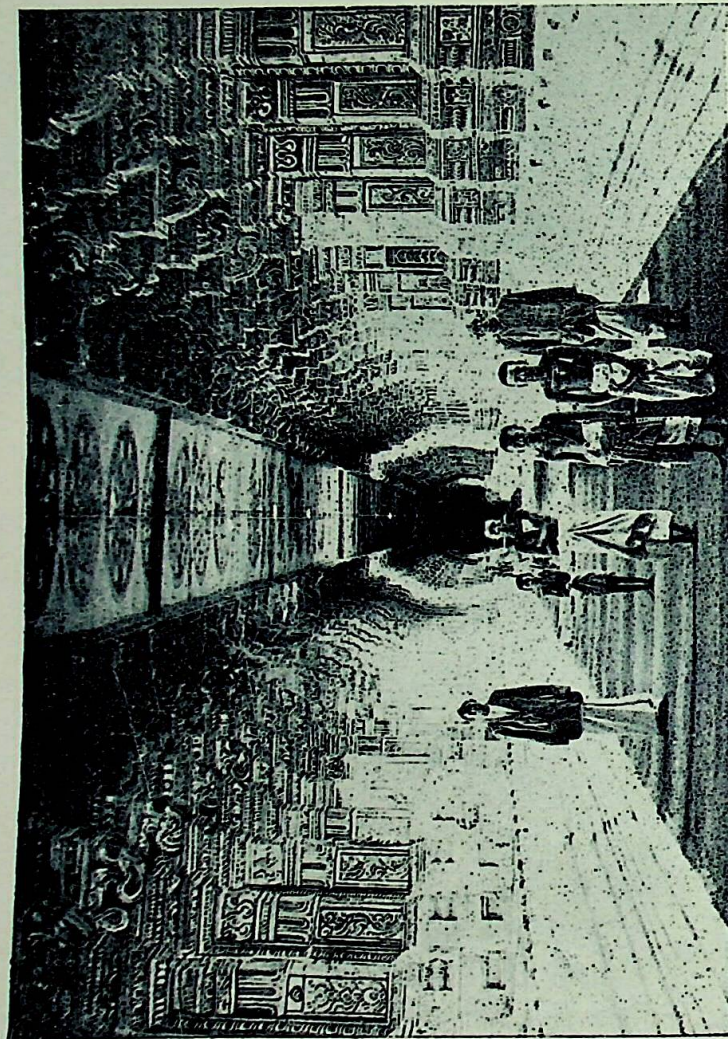
సిరిగొండో నోబుళము నీరవులుగ ఘాటీల
కిరుదెనలఁ బహారాలఁ బఱపు దొరలకు మ్రొక్కి. పా.

౧. రామేశ్వర దేవాలయము

౨. శివరాత్రి ఉత్సవము, రామేశ్వరము

3. వేయికాళ్ళ మంటపము, లోకలిభాగము
(రామేశ్వరము)

G. S. A.

వలసరాజ్యములందు భారతీయశిల్పకళ

౨. చంపాదేశము

చైవ్యుడు “అన్నాము” అని పిలువబడుచున్న ప్రదేశము పూర్వము “చంపా” యను హిందూరాజ్యమైయుండెను. పసిఫిక్కు మహాసముద్రమున కంటిపెట్టుకొని యున్న యీ దేశము పర్వతమయమయ్యు అనేకములగు చిన్ననదులు ప్రవహించుటచే ఫలవంతమై వానయోగ్యమని హిందూనావికుల దృష్టి నాకర్షించినది. భూమిమీద ప్రయాణము చేసి కాంబోడియా ప్రాంతములనుండి యీ దేశమునకు చేరుట పూర్వకాలమున నులభము కాకుండెనుకనుక పడవలమీద రాకపోకలు జరిగియుండవలెను. ఆంధ్ర, కళింగ దేశములనుండి జావా ప్రాంతములకు నావలమీద భారతీయులు పోవుచుండుటచే సయ్యాము, కాంబోజము మొదలగు దగ్గర దేశముల కంటె ఈ దూర దేశమున మొదట మనవారు రాజ్యమును స్థాపించుట కలిగెను. ఈ దేశమున పరిధాన్యము, చెరకు, మిరియము, తమలపాకులు, దూది, మొక్కజొన్న, ఆముదము, వంకాయలు, అరటి, చింత, మామిడి,

పనస, నిమ్మ, దానిమ్మ, కమల మొదలగునవన్నియు పండునుకనుక భారతీయులు కాపురమేర్పరచుకొనుట కనుకూలముగ నుండెను.

చంపాప్రజలు ఇండో - ఆస్ట్రోనేసియను (Indo-Austronesian) జాతివారు. “చాములు”, “అనాగరికులు” అను రెండు తెగలిచ్చట గలరు. అనాగరికులను చాములు “ష్లేచ్చులు”, “కిరాతులు” అని పిలచెదరు.

చంపాదేశములో హిందూ శిల్పకళ యొక్క వ్యాప్తిని బోధపరచుకొనుట కాదేశముయొక్క చరిత్రను కొంత తెలిసికొనుట యవసరము. ఆదూరదేశములందు మనవారెట్టి రాజ్యములను పాలించి, యెటుల హిందూనాగరికత యొక్క గౌరవమును వ్యాప్తముజేసిరో తెలిసికొనుటకు ఈ చరిత్ర సహాయపడగలదు.

అచ్చట నొకకథ ప్రచారమున గలదు. “పూర్వము డ్యూన్ ఫీమ్ (Dien-ghiem) అను రాజ్యమునకు దళానను డనురాజుండెను. ఈరాజ్యమున కుత్తరమున నుండిన

హో టన్ టిన్హ్ (Ho Ton Tinh) రాజ్యమునకు దశరథుడు రాజు. దశరథుని కుమారునకు చంగ్గు అను సుందరమైన భార్య యుండెను. దశానను డీమెను మోపించి హోటన్ టిన్హ్ ను జయించి యామెనెత్తుకు పోయెను. దశరథుని కుమారుడు వానర సైన్యసహాయమున షరత్ములతో సముద్రమునకు వంతెన గట్టి, దశానను నోడించి, చంపి, తనభార్యను మరల తెచ్చుకొనెను. చంపాదేశీయు లీహోటన్ టిన్హ్ ప్రజల సంతతివారు.” రామాయణ మీదేశమున నిలుల మారినది.

క్రీ. పూ. మూడవశతాబ్దమున నీదేశము కాలనమునకు లోబడియుండె నని చైనాదేశపు చరిత్రమువలన తెలియుచున్నది. కాని చంపావా రూరకొనలేదు ; చైనాప్రభుత్వముపై తిరుగబడుచునేయుండిరి. తుదకు సుమారు క్రీ. త. ౧౦౦-వ సంవత్సరమున చైనాయాధిపత్యమునుండి విముక్తు లైరి. అప్పటి కెవ రీదేశమును పాలించుచుండిరో తెలియదుకాని క్రీ. త. రెండవ శతాబ్దమున శ్రీమారునివంశమువారు రాజ్యాధిపత్యమును వహించియుండి రని “వోక్వాన్” వద్ద లభించిన శిలాశాసనము * వలన తెలియుచున్నది. ఈశ్వరభగవాను డురోజుడనురాజు నీదేశమును బాలించుటకు బంపెననియు, విచిత్ర సాగరుడనురాజు ద్వారా ౧౧-వ సంవ

త్సరము (అనగా క్రీ. పూ. ౧, 22౯, 3౫2-వ సంవత్సరము)న నిచ్చట పాలించెననియు కొన్ని శిలాశాసనములవలన తెలియుచున్నది. క్రీ. త. రెండవ శతాబ్దమునకు పూర్వమే హిందూరాజు లీదేశమును పాలించుచుండుట కడుసంభవమని యీశాసనములు సూచించుచున్నవి.

క్రీ. త. 33౨-వ సంవత్సరములో చంపాసైన్యాధిపతి రాజ్యమును చేత జిక్కించుకొనెను. ఈతని సంతతివా డగు ధర్మమహారాజు శ్రీ భద్రవర్ముడు రాజ్యమును సురక్షితముగ నుంచియు, మహా నగరములను, దేవాలయములను నిర్మించియు పేరు గాంచెను. ఈతడు మహావీరితుడు; నాలుగు వేదములను బాగుగ జదివినవాడు. తదనంతరము దేశమరాచకమగుటచే నీతని కుమారుడు రాజ్యమునువిడిచి గంగానదీతీర ప్రాంతములకు వచ్చెనట. తరువాత చైనాతో ననేకములగు యుద్ధములు జరిగెను. తుదకు క్రీ. త. ౫౨౯ లో విజయవర్ము డను రాజు చనిపోగా గంగరా జనునృపుని దూరపు సంతతివాడగు శ్రీరుద్రవర్ముడు రాజ్యమునకు వచ్చి గంగరాజవంశమునకు తొలిరాజయ్యెను. ఈతని కుమారుడగు శంభువర్ముని కాలమున చైనాతో మరల యుద్ధములు జరుగుటచే చంపారాజ్య మతి బలహీనమైనది. ౬౫2-వ సంవత్సరమున ప్రకాశధర్మ విక్రం

* ఈశాసన మేనాటిదో చెప్పుటకు నిశ్చయమైన నిదర్శనములు లేవు. కాని పండితులు పరీక్షించి క్రీ. త. రెండవశతాబ్దమునాటిదో, మూడవశతాబ్దమునాటిదో యని నిర్ణయించిరి.

తనదర్మము సింహాసనము నధిష్ఠించి మరల చంపాయొక్క గౌరవమర్యాదలను పెంపు చేయగలిగెను. ౧౫౭౨ లో పాలించిన రెండవ రుద్రవర్మని కాలములో నీ వంశ మంత మొందినది.

నూతనముగ రాజ్యాధిపత్యమునకు వచ్చిన పాండరంగవంశమునకు మూల పురుషుడు పృథివీద్రవర్మడు. ఈ కాలమున జావాతో యుద్ధములు జరుగుచుండెను. ఇంద్రవర్మ డనురాజు నూతనముగ దేవాలయములను నిర్మించి, ప్రాతవాటికి ధన మొసంగెను. హరివర్మడు భగవతి విగ్రహమునకు పునఃప్రతిష్ఠాపనము గావించి, కొన్ని దేవాలయములను గట్టించెను. మూడవ విక్రాంతవర్మడు సంతానహీనుడై క్రీ. త. ౮౬౦-వ సంవత్సరమున మరణించుటచే నీ వంశము తుదముట్టినది.

ఆపిమ్మట చంపా నేలిన భృగువంశమునకు మొదటిరాజు ఇంద్రవర్మడు. రెండవ ఇంద్రవర్మడు (ఇంద్రవర్మమహారాజాధిరాజు) హిందూ దేవాలయములకు ధన మొసంగియు, బౌద్ధాలయములను, విహారములను నిర్మించియు నీ వంశమునకు కీర్తి దెచ్చెను. మూడవ ఇంద్రవర్మని కాలమున (౯౧౧-౯౭౨) కాంభోజముతో యుద్ధము సంభవించుటయు, భృగువంశ మంత మొందుటయు జరిగినది.

ఉత్తరమున ప్రబలమైయుండిన అన్నామరాజ్యములో యుద్ధములు జరుగుటచే

చంపారాజ్య మతి బలహీన మయినది. సుమారు ౧౦౫౦ లో రాజ్యమునకు వచ్చిన జయవరమేశ్వరుడు దేశమున శాంతి నెలకొల్పుట కనేకవిధముల పాటుపడెను. చంపా యందలి దక్షిణభాగమగు పాండరంగము యొక్క ప్రజల తిరుగుబాటు నణచెను. కాంభోజరాజును జయించి శిశ్చిమమునుండి కలుగ నున్న యపాయమును తొలగించెను. మైనా, అన్నామరాజ్యములకు మిత్రు డయ్యెను. పాడువడిన దేవాలయములను బాగుచేయించెను. తరువాతివా రన్నాముతో యుద్ధములను చేసి రాజ్యమును గోల్పోవుటచే నీతని శ్రమయొక్క ఫలితములు కొంతకాల మైనను నిలువలేద.

కాని పదిసంవత్సరములలోనే శ్రీహరి వర్మదేవ సింహాసనము నధిష్ఠించి, క్రొత్తవంశమును స్థాపించి, అన్నాముకాంభోజముల నెనల నోడించి, చంపాకు మరల స్వరాజ్యమును చేకూర్చగలిగెను. ఈతని రాజనీతి యొక్క మేలును తరువాత రాజ్యము నేలిన వారు గ్రహింపక అన్నాముతో మరల కలహములను బెంచుకొనిరి. ఐదవ హరివర్మడు (౧౧౧౩ - ౧౧౨౩) శాంతిని ప్రతిష్ఠించి చంపాకు రానున్న దుర్గతిని తప్పించెను. నాల్గవ హరివర్మడు కాంభోజముతో గలసి అన్నాముపై దండెత్తి యోడిపోవుటయేకాక కాంభోజనృపునకుకూడ లొంగవలసివచ్చెను. ఆరవ జయహరివర్మడు కాంభోజమున కోడి అన్నాముకు పలాయితుడై యాదేశపు ప్రభు

పుల సహాయమున తన శత్రువుల నోడించి, రాజ్యమునందు శాంతి నెలకొల్పి, చైనాతో మైత్రిజేసుకొనెను. ఈతడును, కాంభోజులను మరల నోడించిన ఏడవ జయభండ్రవర్షమును (౧౧౬౩ - ౧౧౮౦) చాలా క్రొత్తదేవాలయములను నిర్మించిరి.

ఎనిమిదవ జయభండ్రవర్షమున కాలమున కాంభోజనృపుడు శ్రీవిద్యానందు డనువానిని చంపాపైకి బంపి యాదేశమును లోబరచు కొనెను. కాని యీరెండుదేశముల కలహముల కంతులేకపోయినది. కాంభోజమునకు అన్నాముతోను, చైనాతోను యుద్ధములు సంభవించుటచే చంపాదేశమును వీరు విడచి పోవలసివచ్చినది. కనుక జయపరమేశ్వరవర్మ దేవుని (౧౨౨౨-౧౨౪౦) కాలమున మరల శాంతి నెలకొనినది.

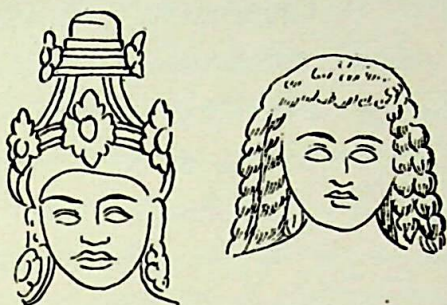
ఆసియా సంతను కంపింపజేసిన జెంఘిస్ ఖానుసంతతివాడగు కుబ్లైఖాను చంపారాజు తనరాజధానికి రాలే దను నెశమున నొకసైన్యమును పంపెనుకాని తుద కారాజ్యమును వశముచేసుకొనజాలకపోయెను. ఆ కొలదికాలమునకే అన్నామురాజులు చంపాను వశముచేసుకొనిరి. అన్నాముప్రభువుచే నియమింపబడిన చంపారాజు అన్నాముపైనే తిరుగుబాటుచేయుటచే మరికొంతకాల మీరెండుదేశములకు యుద్ధములు జరిగినవి. తుదకు ౧౨౪౩-వ సంవత్సరమున చంపారాజ్య మన్నాముకు పూర్తిగ వశమయి పోయినది. భారతీయు లాఝరదేశములందు

ప్రారంభించిన యీచరిత్ర మింతటితో సంత మొందినది.

చంపాప్రజలు హిందూరాజుల పాలనముక్రింద హిందూవిజ్ఞానమువలన మేలును పొంది హిందూత్వమును తమ హృదయములందు ప్రతిష్ఠించుకొనిరి. దేశముయొక్క పరిపాలన మంతయు హిందూ ఆచారముల ననుసరించియే జరుగుచుండినది. మను ధర్మశాస్త్రమును ప్రమాణముగ నొని రాజులు న్యాయము నొనంగుచుండిరి. హిందూదేశమునుండి వెళ్లినవారు బ్రాహ్మణ క్షత్రియు లనియు, ఆదినుండియు నచ్చట నుండినవారు వైశ్య, శూద్రు లనియు వృత్తులనుబట్టి పిలువబడుచుండిరి. బ్రాహ్మణ క్షత్రియ జాతులకు వివాహసంస్కారముండినటులను, ఈ సంకరవివాహములవలన బుట్టినవారు “బ్రహ్మక్షత్రియు”లని పిలువబడినటులను చెప్పటకు నిదర్శనములు కాన వచ్చుచున్నవి. ఈ రెండు జాతులవారును మిగుల గౌరవింపబడుచుండిరి.

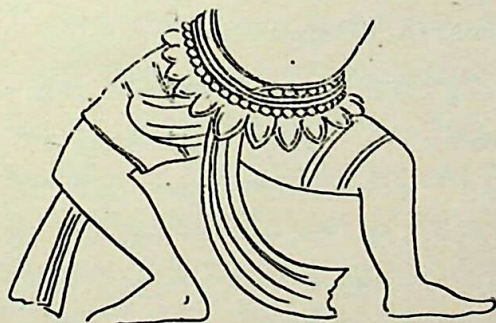
అలంకారములందును, వస్త్రధారణమునందును ఇచ్చటి ప్రజలు హిందూ ఆచారముల ననుసరించినటుల కనబడును. చంపాదేవాలయములమీది ప్రతిమ లిందులకు నిదర్శమని కొందరు చరిత్రకర్తృధకులు చెప్పట కలదు. చంపారాజులు హిందూదేవాలయ శిల్ప నిర్మాణ విధానము ననుకరించుటచే భారతదేశమున గానబడిన చిత్రముల వంటి

విదేయచృటను శిల్పులు మలచుట కడు సంభవము. రానురాను శిల్పవిధానమునం

చిత్రము ౧

దును, నిర్మాణమునందును కొంత మార్పు కలిగినను, పురాతన హిందూశిల్పరచన యొక్క సంప్రదాయములను చంపాశిల్పులు వీడలేదు. హిందూదేశమందు సాంఘికాచారములు మారినను దేవాలయముల శిల్ప విగ్రహములు పూర్వము వలెనే నిర్మితము లగుచున్నవి. ఈకారణములవలన చంపాశిల్ప

చిత్రము ౨

విగ్రహము లాదేశాచారములను సూచింప జేయుచున్న వని చెప్పట సమంజసము కాదు.

వేదములు, వేదాంతము, పురాణములు, సంస్కృతవ్యాకరణము, జ్యోతిషము, ధర్మ

శాస్త్రములు, కావ్యములు మొదలగున వన్నియు నిచ్చటను విశేషముగ జరువబడు చుండెను. హిందూదేశమునందలి దైనిక జీవనమునకును, చంపాయందలి శిష్టుల దైనికజీవనమునకును భేద మేమియు లేకుం డెను; ఉండినను అది చాల యల్పము.

హిందూమతమును స్వీకరించిన యీ దేశపు ప్రజలలోను, భారతదేశమునుండి వెళ్లి, యచ్చట నివాసమేర్పరచుకొనినవారి లోను అధికాంశము శైవులు. అచ్చటి శైవదేవాలయముల సంఖ్యయు, రాజుల పేరులును దీనికి ప్రబలమైన నిదర్శనములు. శివలింగము లనేకములు నిర్మింపబడినవి. శివుడు మనుష్యాకారముగ వేదికమీదను, తామరపువ్వుమీదను నిలువబడినటుల ననేక స్థలముల గలదు. ఆరు, ఇరువదినాలుగు, ఇరువదియెనిమిది చేతులతోనుగూడ శంభుని విగ్రహములను మలచిరి. వాస్తవములందు పద్మము, అక్షమాల, త్రిశూలము, బల్లెము, అమ్మ, కలము, కొమ్మ, అంకుశము మొద లగునవి కానవచ్చును. ఒకవిగ్రహమున తలపై ఆభరణములలో “ఓం” అను దేవ నాగరి అక్షరములును గలవు. అర్ధనారీశ్వర విగ్రహము లచ్చటచ్చట ప్రతిష్ఠింపబడినవి.

శక్తిపూజయు విశేషముగ జరుగు చుండెను. కౌతేశ్వరమునందు భగవతి కౌతేశ్వరిపేర పెద్దదేవాలయము కలదు. ఉమ, గౌరి, భగవతి, మహాభగవతి, దేవి, మహా

దేవి, మాతృలింగేశ్వరి, భూమిశ్వరి అను పేరులతో నీమె పూజింపబడుచుండెను. కుమారస్వామి, వినాయకుడు ఆరాధింపబడుచుండిరి.

విష్ణు, లక్ష్మీ, గరుడులకును దేవాలయము లుండెనుకాని శైవులకుండిన పలుకుబడి వైష్ణవులకు లేకుండెను. ఇంద్రుడవశతాబ్దమునాటినుండియు శివారాధన తగ్గినటులను, విష్ణువుయొక్క యారాధన హెచ్చినటులను ఆకాలమున నిర్మింపబడిన దేవాలయముల సంఖ్యవలన దెలియుచున్నది.

హిందూదేశమునందువలె గాక కాంభోజము, చంపా మొదలగు దేశములందు బ్రహ్మపూజకు పాత్రుడయ్యెను. పదమూడవ శతాబ్దమున “స్వయముత్సన్న” మను పేర బ్రహ్మకు జయఃపరమేశ్వరవర్ముడు పాండురంగమున దేవాలయమును గట్టించి యనేకములగు కానుకల నిచ్చెను.

ఏదేవాలయమును గట్టినను భారతదేశమునందువలెనే తక్కిన వేల్పుల విగ్రహములును గోడలపై నమర్చుట చంపాయందు నాచారమై యుండెను. ఇంద్రుడు, యముడు, చంద్రుడు, సూర్యుడు, కుబేరుడు, అగ్ని, వాసుకి, సరస్వతి మొదలగు వేల్పు లందరిటల మన్ననలను బడసిరి.

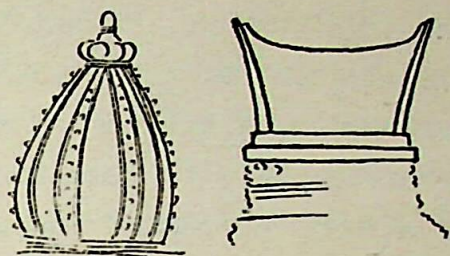
బౌద్ధమత మొక్కటియే ప్రచారము గాంచుచుండె ననియు, హిందూమతప్రచారము సంప్రదాయమునకు విరుద్ధమనియు తల

చుట పొరపాటు. హిందువులును తమ మతము నితరులకు నేర్చి, తమలో గలపుకొనుచుండిరని యీదేశముయొక్క చరిత్రమువలన మనకు విశదమగుచున్నది. ఆంధ్రదేశమునందు హిందూరాజులు బౌద్ధమత వ్యాప్తికి ప్రతిబంధకములను గల్పించకపోవుటయేకాక తోడ్పడుచుండినటుల చరిత్రవలన తెలియుచున్నది. ఈప్రాంతములనుండి వెడలి వెళ్లిన చంపాహిందువులు బౌద్ధమతమున నేకరీతుల నాదరించుచుండిరి. బుద్ధుని యారాధనకొరకు దేవాలయములను, భిక్షుక సంఘములకొరకు విహారములను చంపారాజులును, ప్రజలును నిర్మించుచుండిరి. బుద్ధుని, బోధినత్వుల విగ్రహము లచ్చటచ్చట దొరకినవి. స్తూపములు చంపాయందు నిర్మితములైనవని చైనాగ్రంథములందు గలదు. కాని యిప్పుడు వాటి చిహ్నములుకూడ తెలియుటలేదు.

భారతదేశమునం దాకాలమున నామోదమునుబడసిన శిల్పరచనావిధానమును వారు భక్తితో తమ నూతనదేశమున బ్రవేశపెట్టి యనేకములగు చక్కని నిర్మాణములకు కర్తలైరి. రానురా నీశైలియందు కొన్ని మార్పులు కలుగుటచే భారతీయశిల్పరచనావిధానమునకు నూతనమైన సొంపుకలిగినది. హిందూరాజ్య మచ్చట నంత మొందిన పిమ్మట నీనిర్మాణములలో ననేకములు నాశనమై కాలగర్భమున లీనమైనను ఆదేశపు పూర్వపు ఘనతను జూపుటకు మిగిలినవియే చాలును.

ఇచ్చటి దేవాలయములలో ననేకము లిటుకలతోను, కొన్ని కర్రతోను గట్టబడి నవి. బలముగ నుండుటకు, అలంకారార్థము ద్వారబంధములకును, మారునకును రాతి శలకములను వాడుచుండిరి. మన దేశాచారము ననుసరించి యించుమించుగ నన్ని దేవాలయములు నెత్తయిన ప్రదేశములపై తూర్పుముఖముగ గట్టబడినవి. ఒక గర్భ గుడి, దాని కంటి తూర్పున నొకమందిరము, కొంతదూరమున (నిదియు తూర్పున) గోపురమును, గోపురముచెంత మంటపమును, ఒకటిరెండు గడులును కలసియుండును. గర్భ గుడియందు స్నానద్రోణిపై మధ్యను విగ్రహము ప్రతిష్ఠితమైయుండును. ఆవ్రక్కను జలము పైకి పోవుట కొక సోమసూత్ర ముండును. గర్భగుడియొక్క యాకారము చదరము.

కాంభోజము, జావాలండువలె గాక నిచ్చటి దేవాలయములలో నించుమించుగ నన్నియు నేకశిఖరనిర్మాణములుగ నున్నవి. గర్భగుడిమీద సంతస్తుపై సంతస్తును, మీదికి నెల్లినకొలది యంతస్తులు చిన్నవిగను, చివరకు ఆమలకాకారమును ఉన్నటుల గలవు. ఇట్టి నిర్మాణములు ఆంధ్రద్రవిడదేశములందు గాననగును. రెండంతస్తులుగ నున్న శిఖరములలో మీదియంతస్తు పొడవుగ, వలయాకారముగ నుండును. ఇవికాక భువనేశ్వర దేవాలయశిఖరమువలె గుండ్రముగ నున్న వియు నిచ్చట గలవు.

చిత్రము 3

దేవాలయ నిర్మాణములందు చంపాదేశీయులు హైందవశిల్పరచనను ప్రేమతో బోషించిరనుట స్పష్టమైనను చంపా చరిత్రమున మహాపండితు లని ఖ్యాతి గాంచిన పార్మెంటియరు (H. Parmentier) గారు కూడ నివి చంపాయందుబుట్టిన విధానమునో లేక బౌద్ధనిర్మాణవిధానమునో యనుసరించి యున్నవని చెప్పట వింతగ నున్నది. అంతస్తుల శిఖరములు మహాబలిపురము, కంచి, బాదామిలయందలి శిఖరములనుపోలియున్నవి. భారతీయశిల్పచరిత్రమునందు బ్రసిద్ధిపొందిన అష్టనరథము, ధర్మరాజరథములతో చంపా దేవాలయములను సరిపోల్చి చూచినయెడల నీవిషయమై అనుమాన మెటుల గలుగునో బోధపడకయున్నది. హిందువు లనాగరికులనుభావముతో చదువు ప్రారంభించిన పాశ్చాత్యచరిత్రకారు లందరు నిట్టి తప్పు అభిప్రాయములను వెలిబుచ్చుట యొక పరిపాటియయినది.

చంపాయందలి దేవాలయములలో మైసానువద్ద నున్నవి సుప్రసిద్ధములు. ఒకటవ భద్రవర్షుడు నాల్గవ శతాబ్దమున నీ పట్టణ

మును నిర్మించి, యందు భద్రదేశ్వరలింగమును ప్రతిష్ఠింపజేసెను. మైసా నొక లోయ యందు గలదు. ఇరువైపుల మైలుదూరమున పర్వతములును, మధ్య నొక నదియు నుండుటచే నాప్రదేశ మతిరమ్యముగ నుండును. రానురా నీనగరము ప్రాముఖ్యము వహించుటచే నిచ్చట ననేక దేవాలయములు నిర్మింపబడినవి. పట్టణము కాలిపోవుటచే నిష్పటికిని నిలచియున్న భద్రదేశ్వరాలయమును ఆరేడు శతాబ్దములలో శంభువర్మడు కట్టించెను. ఏడవశతాబ్దములో ప్రకాశధర్మడును, పదునొకండవ శతాబ్దములో హరివర్మడును, పండ్రెండవ శతాబ్దములో జయహరివర్మడును ఈ నగరమున క్రొత్తగ ఆలయములను

గోడలమీది శిల్పాలంకారములలో మకరతోరణములు, హంసలు, అష్టరసలు, జంతువులు కలవు. లోపలిభాగమున నెట్టియలంకారములును లేవు. ఈ యాలయమున నుండిన శివలింగము చంపారాజుల గృహదేవత మైయుండుటచే నాన్మపు లనేకములగు కానుకల నొసగుచుండిరి. పదునొకండవ శతాబ్దమున నిది శ్రీశానభద్రదేశ్వరాలయమనుపేర బిలువబడుచుండినటుల గానవచ్చుచున్నది. శిఖరము వెండితోను, బంగారముతోను అలంకరింపబడినటుల శాసనములవలన దెలియుచున్నది. ఒకానొకప్పుడు విగ్రహముల నలంకరించుటకు రత్నాలంకారములుండినవట. దేవదాసీలు, గాయకులు, ఏనుగులు, పశువులు నీదేవాలయపు సేవ కర్పింపబడినవి.

ఆచెంతనే కల మరియొక దేవాలయ వరణమున కంటి యేడు చిన్న ఆలయములు కలవు. ఇచ్చటి స్తంభము లతిసుందరములైనవి.

ఇవికాక మైసానునం దేడు దేవాలయ కూటములు కలవు. వీటిలో కొన్ని యతిసుందర మైనవైనను శిథిలమై రూపుచెడియున్నవి. వీటి శిఖరనిర్మాణములందలి భేదములనుబట్టి యొకేకాలమునకు జేదినవి కావని చెప్పవచ్చును.

ఇచ్చట దొరకిన శిల్పరాజములలో ననే

శంభుభద్రదేశ్వరాలయము మూడంతస్తుల శిఖరము కలది. దిగువభాగమున చెక్కడపు పని నిడివిగ నుండుటచే ఎత్తుగను, సుందరముగను కనబడును. మీది యంతస్తులు నిట్టివియే కాని పొట్టిగ నమరియున్నవి. చివర పద్మాకారము కలదు. గోపురమునకు రెండు వైపులను మెట్లు కలవు. ఆయావరణములోనే యున్న నాలుగు చిన్నయాలయము లాతరువాత గట్టబడినటుల గానవచ్చుచున్నవి. కృత్రిమద్వారము లతిసుందరముగ నలంకరింపబడియున్నవి. ప్రధానదేవాలయముచుట్టు నంటి యారు దేవాలయాకారము లుండుటచే నన్నియు గలసి చక్కని శిల్పకూటముగ గానవచ్చును.

కములు టూరేనుప్రదర్శనశాలయందు భద్ర

పరుపబడినవి. బ్రహ్మ, సూర్య, ఇంద్ర, స్కంద, గణేశవిగ్రహము లిచ్చట కాననగును.

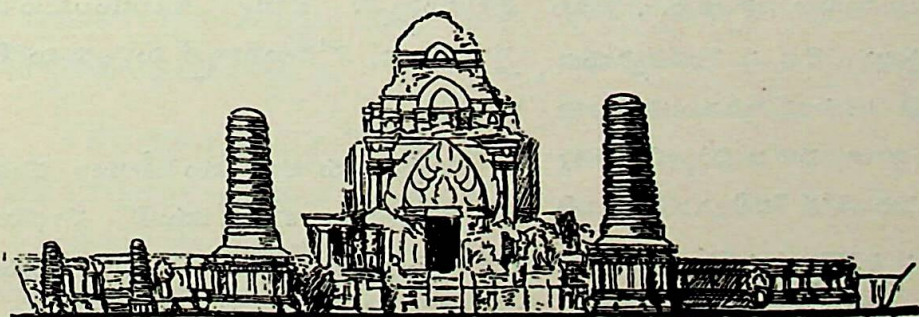
శంభుభద్రేశ్వరలింగమును శివుడు భృగున కిచ్చెననియు, భృగు డురోజున (ఈతడు చంపారాజులకు మూలపురుషుడని చెప్పుకొనుచుండిరి.) కిచ్చెననియు, దేవదారుమాహాత్మ్యమునందు బేర్కొనబడిన హాటకేశ్వరలింగ మిదియే యనియు ౮౭౫-వ సంవత్సరమున జయఇంద్రవర్మనిచే రచింపబడిన శాసనమున గలదు.

ఈనృపుడే సుమారు ౯౦౦-వ సంవత్సరమున చంపాకు ముఖ్యనగరముగ నుడిన ఇంద్రపురము (ఇప్పటి దొంగుడు అంగు) వద్ద లోకేశ్వరుని ప్రతిష్ఠించుట కొక మహాబౌద్ధాలయమును నిర్మింపజేసెను. ఈతడు చనిపోయినతరువాత నీతనిభార్యయైన హరదేవి రాజకులవేల్పుల విగ్రహముల ననేకములను ప్రతిష్ఠింపజేసెను. బహుశః యీ రాజు బౌద్ధుడై యుండవచ్చును.

ఈ మహాదేవాలయము కల యావరణము చతుష్కోణమై మూడుభాగములుగ

విభజింపబడియున్నది. ఒకభాగమున ప్రధానాలయము కలదు. దాని కంటియే మరి నాలుగు చిన్నయాలయము లుండుటచే నన్నియు గలసి సుందరముగ గానవచ్చుచున్నవి. దేవాలయమున కెదుట నొక పెద్ద భవనము కలదు. ఇచ్చట రెండు చిన్న దేవాలయములును, జననివాసమున కనుకూలములగు గృహములును కలవు. ఈభాగమునకు తూర్పున నొకద్వారము కలదు. రెండవభాగమున నొక పొడుగైన గదిమాత్రము కలదు. మూడవభాగమున నొక పెద్ద యంగణము కలదు. ఈచదరమున కంటియే పాడువడి యున్న కొన్ని చిన్న దేవాలయములును, గృహములును కానవచ్చుచున్నవి. పెద్దజలాశయ మొకటి యుండెననుటకు నిదర్శనములు కానవచ్చుచున్నవి. ద్వారములును, కృత్రిమ ద్వారములును, దేవాలయమున కెక్కుటకు మెట్ల కిరువైపుల చక్కగ మలచబడిన విగ్రహములును మనోహరములుగ నున్నవి. ప్రధానాలయమున కెదుట నిరువైపుల రెండు పొడుగైన గుండ్రని స్తంభములు కలవు. ఇవి చాల సుందరముగ

నుండుటయే కాక దేవాలయ దృశ్యమునకు సొంపును గూర్చుచున్నవి.

చిత్రము ౪

మైసానుదేవాలయమువలెగాక నీభవ
నము లన్నియు నొకేయాలోచనపై నొకే
కాలమున గట్టబడినట్లుల నున్నవి.

ఇచ్చట లభించిన కంచుబుద్ధవిగ్రహము
సుందరమై అమరావతి, అనురాధపురము
లందుగల విగ్రహములను బోలియున్నది.
ఇది 3 - వ లేక ౪-వ శతాబ్దములో ఆంధ్ర
దేశమునందో, సింహళమునందో నిర్మితమై
తుదకు చంపా చేరియుండవచ్చును.

ఇచ్చటి ధనమును దోచుకొనుటకు
అన్నాముసైనికులు దేవాలయమును పాడు
చేసియుండురని చరిత్రకారుల యాహా.
ఆనాటికే చంపారాజ్యము బలహీనమగుట
చేతను, అచ్చటి ప్రాంతవశాన్నత్యము తుద
ముట్టుటచేతను నాటినుండియు నేటివరకు
సీమహానిర్మాణము పాడువడియేయున్నది.

చంపాదక్షిణభాగమైన పాండురంగము
నందు పోనగరమువద్ద నొక చక్కని ప్రాచీ
నాలయము కలదు. ఇది ద్వారక గిరిగిరి-వ
సంవత్సరమున విచిత్రసాగరునిచే నిర్మింప
బడినదని శాసనములందు గలదు. ఈ దేవా
లయ మత్రిప్రాచీనమగుట నిశ్చయము. దీనిని
కొందరు మూర్ఖులు ౭౭౪-వ సంవత్సరమున
కాల్చివేయుటచే పదిసంవత్సరములతరువాత
సత్యవర్ము డనురాజు మరల నిర్మించి సత్య
ముఖలింగమనుపేర నొక శివలింగమును ప్రతి
ష్ఠించెను. ౧౨-వ శతాబ్దమువరకు నీలింగము
శాసనములందు పేర్కొనబడినదికాని యిప్పు యొక్క

డందు భగవతివిగ్రహము కానవచ్చుచున్నది.
ఈయాలయము మైసానునందుగల శంభు
భద్రేశ్వరాలయమంతటి ప్రాముఖ్యము నెన్న
డును పొందలేదు.

ఇచ్చటి దేవాలయము లన్నియు
సముద్రతీరమున నొకలోయవద్ద నిర్మింపబడి
నవి. ప్రధానాలయమైన భగవదాలయము
మైసానుదేవాలయములవలె శిఖరనిర్మాణము
నందు మహాబలిపురము, ఆంధ్రదేశముల
దేవాలయములను పోలియున్నది. ఆలయము
వెనుకభాగమునను, ఇరువైపులను కృత్రిమ
ద్వారములపై రావియాకుల యాకారము
లొకదానిపై నొకటి కలవు. వాటి దిగువ
రెండు స్తంభాకారముల మధ్య మానవవిగ్ర
హము కలదు. ప్రాచీననిర్మాణాచారము నను
సరించి యీత్రాకారములు శిఖరముపైగల
ప్రతియంతస్తునను కలవు. ఈ యాలయమును
పోలిన దొకటి చిన్నది దాని నంటియే
తూర్పున గలదు.

ఈచెంతనే కల మరికొన్ని యాలయ
ముల శిఖరములు. భవనేశ్వరాలయమును
పోలియున్నవి. కొన్ని శిథిలములగుటచే
స్తంభములు, గోడలుమాత్ర మిప్పుడు మిగిలి
యున్నవి.

రానురాను అన్నాముదేశీయుల దండ
యాత్రలవలనను, కాంభోజముతో సంభవించిన
యుద్ధములవలనను చంపారాజ్యము
యొక్క సుస్థిరతకు భంగము కలిగినది.

అన్నాముపైనికులును, జాహ్నవావికులును పాడుచేసిన నిర్మాణములను బాగుచేయు చుటకు కాని, క్రొత్తగ పెద్దవాటిని నిర్మించుటకుకాని అవకాశములు, ఉత్సాహము లేకపోయినవి. క్రొత్తగ నిర్మింపబడిన నచ్చటచ్చట నున్నను, అవి పెద్దవిగ లేవు; శిల్పమునందును కుంటువడియున్నవి.

పోహైవద్ద నొకకొండపై మూడాలయములు కలవు. శిఖరముల మూడంతస్తుల యొక్క నాలుగుమూలలందును తక్కిన దేవాలయములందును కానవచ్చుచిన్న సుందరమైన యలంకారము లిచ్చట లేవు. నిర్మాణములు చెడియుండుటచే నింకెట్టిమార్పులు ప్రవేశపెట్టబడినవో చెప్పటకు వీలులేదు. కాంభోజదేవాలయముల ద్వారములను పోలు నవి వీటికి కలవు.

పోడేమువద్ద ఆరు దేవాలయములుకలవు. ఇందు ముఖ్యమైనది సుందరశిల్పాలంకృతము. ఒకయాలయముయొక్క శిఖరము బోరొబుడ రునందు కానవచ్చుదానివలె నున్నది.

పోరోమువద్ద కనబడు దేవాలయములు షడునేడవశతాబ్దమున నిర్మింపబడినవి. ఇందు శిల్పాలంకారములు తక్కువ.

“పొక్ల అనుగరై” వద్ద ఎత్తయిన ప్రదేశమున ఆరుదేవాలయములు కలవు. ఇందు సింహలింగేశ్వరాలయము మూడవసింహ వర్మనిచే గట్టబడినది. కొందరు చాము లిష్ట

టికి నిచ్చట పూజజేయుచుందురు. ఈ యాలయ మతిసుందరముగ నున్నది.

హోలై, హంగ్తాన్తు, డు అంగు లాంగు, బిన్త్వలాము, కులంగుమి, బేంగులను, యాన్ ప్రోను అనుగ్రామములవద్ద కొన్ని పాడువడిన ఆలయములు కలవు.

అన్ని విషయములందును తమ తొలి దేశపు సోదరుల ననుకరించిన చంపా హిందువులు నివాసమునకును, పూజకొరకును పెద్ద శిలలందు గుహలనుగూడ నిర్మించిరి.

పుడులక్కు అనుచోట నొక కందరము కలదు. దీనిలోనుండి పోవుట కొక వలయాకారమైనట్టియు, నొక చతుర్భుజాకారమైనట్టియు గుహలు కలవు. ఈమూటిబైట దక్షిణమున కొక చిన్నగుహ కలదు. ఇచ్చట నొక సన్యాసియుండెనని ప్రతీతి.

హులక్కు అను స్థలమున నొక పెద్ద గదియు, దానికింటి కొన్ని గుహలును కలవు. వీటిమీద కప్పులేదు.

ఫాంగ్ వద్దనున్న కందరము లాశ్చర్యజనకములు. ఇరువదిగజముల సొరంగము గుండపెల్లిన నొక వలయాకారమైన గుహ కానవచ్చును. అచ్చటినుండి మరియొక సొరంగముగుండ నిరువదిగజములు పోయిన యెడల మరియొక గుహ కలదు. దీనినుండి యిరువదిగజముల వెడల్పున త్రోవ యొకటి కలదు. కొంతదూరము (అనగా ప్రవేశము నుండి ౧౩౦౦ గజములు) పోయినచో ౩౨౫

గజముల పొడుగైన నన్నని సారంగ మిం
కొకటి కలదు. వీటియన్నిటి పొడవు సుమా
రొకమైలు కలదు. అంతయు సగమువరకు
జలముతో నిండియుండుటచే చిన్నపడవల
మీద పోవచ్చును. ఇచ్చట కొన్ని శిల్ప
లంకారములును, బుద్ధుని విగ్రహములును కన
బడుటచే దీని యొకానొకప్పుడు బుద్ధునియారా
ధనమునకు నిర్మింపబడిన దని తోచుచున్నది.

చుఅహంగువద్ద నొక చిన్నగుహ
యందు బుద్ధవిగ్రహము కలదు.

లేక్సాన్ అనుగ్రామముచెంత నొక
జాడకందరము కలదు. అచ్చటినుండి ౯౦
గజముల భూగర్భమార్గముగూడ పోయి,
పైట గానవచ్చు చిన్నమార్గముద్వారా
ప్రాకి వెళ్లినయెడల నొక గుహ కానవచ్చు
ను. దీనినుండి రెండుదారులు మరల గలవు.

రాజులుకాని, ధనికులుకాని యెట్టిభవ
నములం దాకాలమున చంపాలో నివసించు
చుండిరో చెప్పటకు మచ్చునకైన సనాతన
భవనములు కానరాలేదు. చక్కని యలం
కారములతోను, శిల్పములతోను నిండియుం
డిన గృహము లచ్చట నిర్మింపబడినవని
మాత్రము చైనా గ్రంథములవలన తెలియు
చున్నది. శిథిలములైన కోటలు కొన్ని కాన
వచ్చుచున్నవి.

(శ్రీ) బానోయి లేబాలచనారు అనుకోట
యొక నదీతీరమున గలదు. దీని ప్రాకార
మతిబలముగ నున్నది.

తాన్సుహూవద్దనున్న కోట కొకవైపున
పర్వతమును, మరియొక వైపున నదియు
నుండుటయే కాక బురుజులు, కందరములు
మొదలగునవి యుండుటచే శత్రువుల కభే
ద్యమై యుండెనని చెప్పవచ్చును. ఇది యం
తయు చాలా పెద్దయిటుకలతో గట్టబడినది.

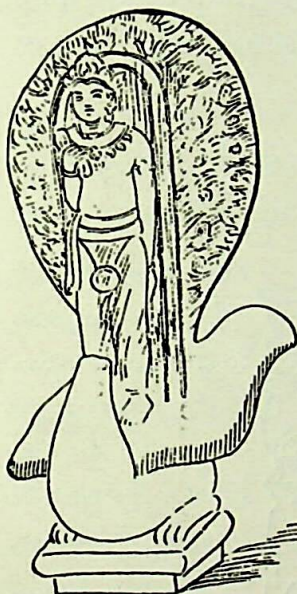
పూర్వము చంపాకు ముఖ్యపట్టణముగ
నుండిన విజయవద్ద నొకకోట కలదు. ఇం దతి
సుందరములైన శిల్పములు దొరకినవి.

చౌసా, కోలుయి అనుచోట్లను మంచి
కోట లుండినవి. అనేకస్థలములం దిట్టి నిర్మా
ణముల చిహ్నములు కానవచ్చినవి కాని
మిగుల పాడువడియుండుటచే వివరములను
దెలిసికొనుట దుస్సాధ్యము.

చంపాయందలి శిల్ప మతిసుందరమైన
దైనను, జావా, కాంభోజములందు గాన
వచ్చు శిల్పరాజములతో సరిపోల్చు దగినది
కాదు. ఇచ్చట లభించిన శిల్పములలో తొలి
శతాబ్దములనాటివి హిందూదేశమున నొక
చోటజెట్టినచోచంపాయంతటి దూర దేశమున
మలచబడినవని చెప్పట సాహసమే యగును.
కాని రానురాను ఆదేశపు రచనావిధానము
మారి చంపాజాతీయతను వ్యక్తపరచుటకో
యనునటుల ప్రత్యేకరూపమును దాల్చినది.
ఈభేదము మానవవిగ్రహములందు స్పష్ట
ముగ గానవచ్చుచున్నది. ముఖములందు
చైనావారి పోలికలు ప్రవేశమైనవి. కొన్ని
విగ్రహములు వికారముగగూడ నున్నవి.

శివుడు నిలువబడియున్నటుల నున్న రెండువిగ్రహములు మైసానువద్ద లభించినవి. శివుని యలంకారములని చెప్పబడునవి యీవిగ్రహములందు విశేషముగ గానరావు.

నెమలిపై న్నందుడు నిలువబడియున్న లటు నొకవిగ్రహము కలదు. చంపాయందు

చిత్రము ౫

నున్నవి.

బుద్ధుడు కూర్చొనియున్నటుల నొక విగ్రహము డొంగు డులంగువద్ద లభించినది. దీనిని కొందరు పొగడియున్నారు కాని వారి యభిప్రాయముతో నే నేకీభవింప జాలను. అంగరచన, వస్త్రమునందలి ముడుతలు, ముఖము సహజముగ గాని, సుందరముగ గాని లేవు. శివుని యాభరణాదులతో బుద్ధుని మండనము చేయుటవలన తాంత్రిక బౌద్ధ

లభించిన విగ్రహములలో నిది సుప్రసిద్ధము. ముఖమున తాండవమాడు ఆనందము, ముచ్చట గూర్చు అంగరచన, వెనుక నున్న నెమలి పురి, ఆభరణములు అన్నియుగలసి యతి సుందరముగ

చిత్రము ౬

యందు పొనరుంపు (నృప?) శుచిరాణివి కొంచెము బాగుగ నున్నవి.

దేవాలయపు గోడలపైగల విగ్రహములందు పౌరాణికదృశ్యములు, గజసింహాసీనులు, అస్పరసలు మొదలగున వనేకములు సుందరమైనవి కలవు.

ఒకడు వీణవాయింతునటుల, మరియొకడు పిల్లనగ్రోవి నూడుచున్నటుల మైసాను దేవాలయకుడ్యమున గలదు. అంగరచన, కళారాధకున కుండవలసిన నిమగ్నత, ఇరువైపుల నున్న స్తంభములు, వాటిపై గల యలంకృతమైన కష్ట చిత్రకారుని వైపుణ్యమును చాటుచున్నవి.

హో అతై అనుచోట గల ద్వారపాలుర విగ్రహములు చాలా బాగుగ నున్నవి.

మైసానువద్ద నందిపై శివుడు తాండవమాడుచున్నటుల విగ్రహముకలదు. ఈచిత్ర

మత మెటుల మారినదో యీ విగ్రహమువలన తెలియగలదు.

లభించిన విగ్రహములలో మచ్చున కివి కొన్ని:

రాజుల, రాణుల విగ్రహములు కొన్ని దొరకినవి; వాటి

ముయొక్క మీదిభాగము విరిగిపోయినను శివున కనేకములైన హస్తము లున్నటుల మిగిలినదానివలన గానవచ్చుచున్నది. ఒక వైపున నొకడు నృత్యముచేయుచుండ నిరువురు మురళి, మద్దెలలను నాయించుచున్నటులను, రెండవవైపున నొకవ్యక్తి నమస్తారము చేయుచున్నటులను, ఒకస్త్రీయు, బాలుడును నిలువబడియున్నటులను గలదు. ఇరువైపుల వృక్షములు కలవు. ఆకాశమున మేఘముల మధ్య దేవతలు, అస్సరసలు గలరు.

ఒకచోట శ్రీకృష్ణుడు గోవర్ధనపర్వతము నెత్తునటుల గలదు. పర్వతముపై చెట్లు, వేళ్లు, ఋతులు గలరు. దిగువను గోవులున్నవి.

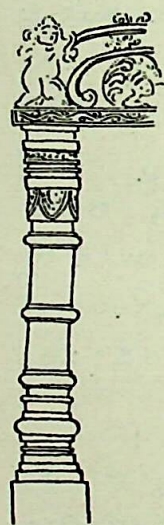
రాజు పరివారముతో నున్నటుల మరియొక శిల్పచిత్రము కలదు.

అర్ధచిత్రము (Bas-reliefs) లతిసుందరమైన వనేకములు కలవు. వీటియందు కొన్ని జావాచిత్రములను పోలియున్నవి.

తొలిశతాబ్దములందు మలచబడిన శిల్పములలో సింహము, ఖడ్గమృగము, ఏనుగు, గజసింహము, మకరము, నాగులు, గరుడుడు, ఎద్దు, గుర్రము, కోతి, లేడి, హంస, నెమలి మొదలగునవి కానవచ్చుచున్నవి. వీటిలో నధికాంశములు వేల్పుల యాననములుగ నున్నవి. ఇచ్చట ఏనుగుతలకల సింహము గజసింహమైనది. రానురాను జంతువుల విగ్రహములు శిల్పమునందు మృగ్యము లైనవి.

లతలను, పుష్పములను అలంకారములుగ శిల్పమున వినియోగించుటయందు భారతీయచిత్రకారులవలె చంపావారును మించిరి. గోడపైయంచులందును, ద్వారముచుట్టును, చూరులవద్దను వీరి ట్టి యలంకారములను బెట్టి నిర్మాణములకు వింతసొంపును గూర్చిరి. లతల నంకలలో పుష్పములు, పత్రములు అమరియుండుటచే వెలితిలేక మనోహరముగ నున్నవి.

భారతీయశిల్పమునందు కానవచ్చు స్తంభముల రకములకు లెక్కలేదు. ఇన్ని విధముల మలచుట మరి

చిత్రము ౭

యేవిధానమునందును గానము. హిందూ దేశపు శిల్పుల భ్యాతి చిరస్థాయిగ నుండుట కీయొక్క శిల్పాంగమే చాలును. చంపాయందు మనవారు నిగ్మించిన స్తంభముల సొంపీచిత్రమున గాననగును. ఇట్టి వాదేశమున నెన్నియో కలవు.

పోనగరమువద్ద ఎనిమిదవ శతాబ్దము నాటి వెండి పూజాపాత్రలు, బంగారునగలు, ముత్యములును, మైసానువద్ద నొక పాత్రయందు పెద్దవిగ్రహముయొక్క బంగారు కిరీటము, హారములు, హస్తాభరణములు, నడవ

ణమునులభించినవి. లోవాంగువద్ద నిట్టి యాభరణము లిప్పటికిని వాడుకయందున్నవి.

చంపాశిల్పరాజములను చెక్కిన చిత్ర కారులను రాజులు భారతదేశమునుండి రప్పించియుండుట నిర్వివాదాంశము. తరువాత నచ్చట బుట్టిన హిందువులు, చంపా యాదిమహానులు సీవిద్య నభ్యసించి తమ గురువులగు భారతీయుల ననుకరించియుండురు. రానురాను వీరు క్రొత్తమార్పులను బ్రవేశపెట్టుటచే చంపాశిల్పశైలి కొంచెము వేరురూపమును ధాల్చుజొచ్చినది.

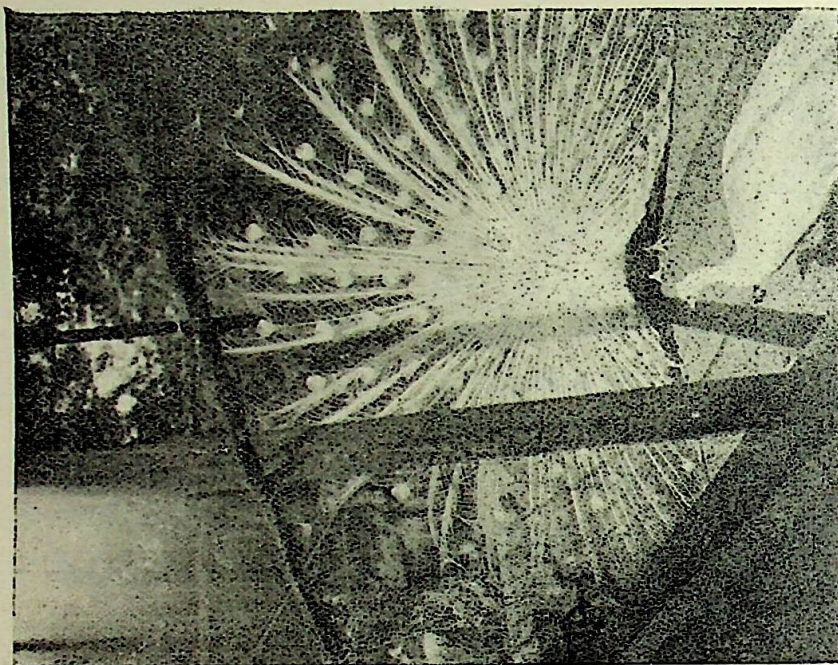
రాజ్యము పరులచేతుల బడుటవలన భారతీయనాగరికతను, కళలను పోషించు వారు లేకపోయిరి. ప్రజ లస్వమతములను స్వీకరించిరి. భారతీయు లితరదేశములందు

స్థాపించిన రాజ్యములలో చంపారాజ్యము మొదటిదైనను, అనేకశతాబ్దము లచ్చట హిందువులు పాలించినను, హిందూసంప్రదాయము లిప్పుడచ్చట విశేషముగ వాడుకయందు కానరాకున్నవి. దేవాలయములు పాడువడి, ముక్కలుగ ప్రదర్శనశాలలను చేరుచున్నవి. ఒకప్పుడు భారతీయనాగరికతను వెదచల్లి, హిందూత్వమును పోషించినవారి చరిత్రమును మన మన్యులు చెప్పగా తలలూపవలసిన కాలము వచ్చినది! కాని చంపాదేశమును పాలించిన యా సనాతనహిందువుల నాదర్శముగ గణించి మనము నేర్చుకొనవలసిన విషయము లనేకములు కలవు.

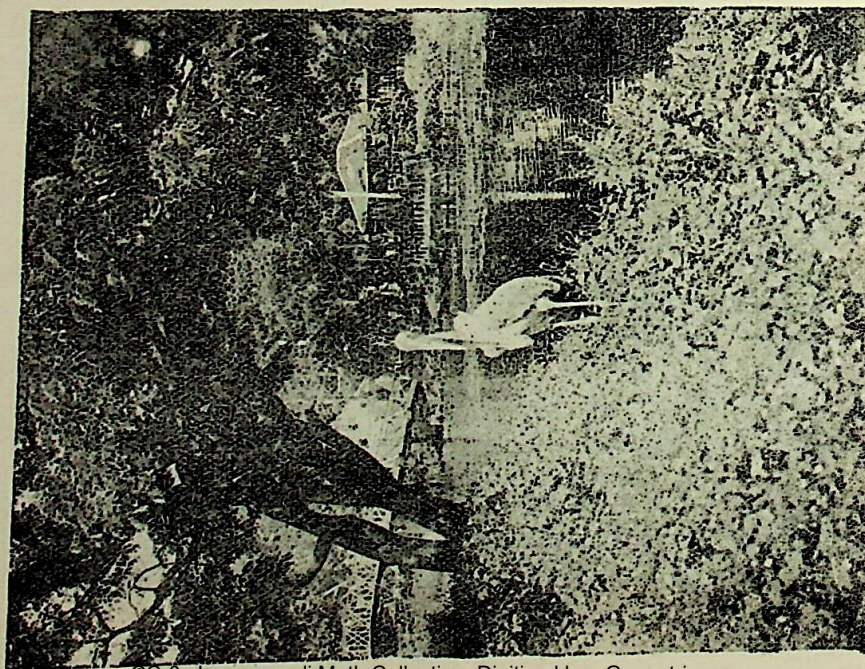
జంట బిచ్చగాండు

—కీ. జి. జగన్నాథదాసు.

౨. సౌత్వము

—యస్. సుహాదేవన్.

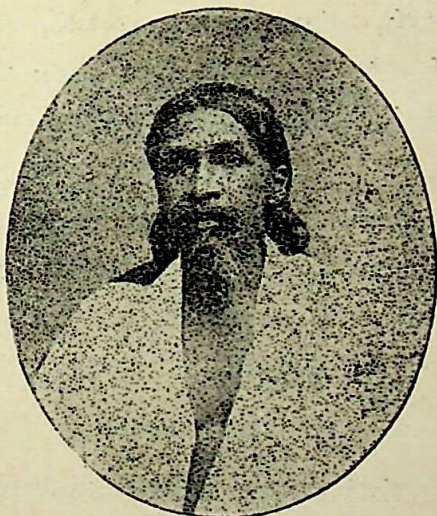

౩. తపశ్శర్య
(కలగూరగంప చూచునది)

శ్రీ అరవిందాశ్రమమువారి యుపదేశము

పుదుచ్చేరిలో తమ ఆశ్రమమునుపట్టింది యనేకగురుహాలు ప్రబలినట్లు కనబడినందున తన్నివారిచార్థము
స్పష్టముగా నీ క్రింది ప్రకటన గావించుట అవసర మని శ్రీ అరవిందులు భావించిరి :

ఆశ్రమమనగానధ్యాత్మతత్వోద్దేశమున,
లేక యాచార్యపురుషుని గృహము,
లేక గృహములు. తత్వోద్దేశమునకు, తద
భ్యాసమునకు త మ్మాశ్రయించి వచ్చువారిని
అనుమతించి తా వొనంగుదురు. ఆశ్రమ
మొక సమాజము గాదు, మతసంస్థ గాదు,
మతమును గాదు, — కేవలము మైన బేర్కొ
నినదే తప్ప తదితర మేమియు గాదు.

అరవిందశాస్త్రి

ఆశ్రమములోని సర్వస్వము గురువు
గారిదే; సాధకుల కేవిషయమునను, ఏవిధ
ముగను హక్కుగాని, స్వాతంత్ర్యముగాని,
పెత్తనముగాని లేదు. వా రచ్చట నుండుట

గాని, వెళ్లిపోవుటగాని గురువుల యభీష్టాను
సారముగానే యుండును. గురువున కర్పించు
ద్రవ్యమంతయు వారి సొంత ఆస్తియే కాని
ప్రజాసంస్థకు సంబంధించదు. ప్రజాసంస్థయే
కానందున నాద్రవ్యము సమష్టిమూలధనము
గాని, నమృతముగా ధర్మకర్తవ్య మొనర్చిన
నిధిగాని కాజాలదు. క్రీస్తున కనేకశతాబ్దము
లకు పూర్వమునుండియే భరతఖండమున
నిట్టి యాశ్రమము లుండియుండెను; విశేష
సంఖ్యాకములుగా నిష్పటికిని గలవు. ఆగురు
వునుబట్టియే అంతయు నాధారపడియుండును.
ఆగురుస్థాన మాత్రమించగల మతాక గురు
వున్న నేతప్ప నది యా గురువు జీవితాంతము
తోనే యంత మొందుచుండును.

పుదుచ్చేరిలోని యాశ్రమ మీవిధ
ముగా నుత్పన్నమైనది. ప్రారంభమున పుదు
చ్చేరిలో శ్రీ అరవిందులు కొద్దిమంది సహ
చరులతో తనయింట నివసించుచుండెను.
తదుపరి మఱికొందఱు వారిని ఆశ్రయించిరి.
కొంతకాలమున కావల ౧౯౨౦-వ సంవత్స
రమున శ్రీతల్లిగారు వారితో జేరినతరువాత
శిష్యులసంఖ్య మిక్కిలి పెరిగినందున వచ్చిన
వారికి నివాససౌకర్యముల కేర్పాటుచేయుట
అవసర మాయెను. తన్నిమిత్తము గృహ

ములు క్రయమునకు, బాడుగకును తీసికొనబడెను. ఆ గృహముల సరిగా నుంచుటకు, మరమ్మత్తులు చేయుటకు, పునర్నిర్మాణ మొనర్చుటకు, భోజనములకు, సలక్షణముగా నారోగ్యకరముగా నివసించుటకు గూడ నేర్పాట్లు చేయవలసివచ్చెను. ఇ వన్నియు సాంతముగా శ్రీ తల్లిగా రొనర్చిన పద్ధతులే. వీటిని సవరించుటకుగాని, మార్పుటకుగాని, పెంచుటకుగాని శ్రీ తల్లిగారే సర్వస్వతంత్రులు. ఇం దితర ప్రజాసంబంధమేమియు లేదు.

ఆశ్రమగృహముల కన్నింటికిని శ్రీ అరవిందులు, లేక శ్రీ తల్లిగారు సాంతదారులు. వ్యయ మొనర్చు ద్రవ్య మంతయు శ్రీ అరవిందులది, లేక శ్రీ తల్లిగారిది. శ్రీ

ల కృషికి సాయపడునట్లు పెక్కుమంది ద్రవ్య మొసంగెదరు. ఇచ్చట నున్న వారిలోను గొందఱు తమ యాదాయము నర్పించుచుండుదురు. కాని యిది కేవలము శ్రీ అరవిందులకు, లేక శ్రీ తల్లిగారికి నియ్యబడుచున్న దేకాని ప్రజాసంస్థగా నాశ్రమమునకు గాదు. అట్టిసంస్థయే లేదు.

ఈ యాశ్రమ మొక సమాజముగాదు; నియమితసంఘ మేదియు లేదు; అధికారోద్యోగులు లేరు, సంఘమునకు జెందిన సమష్టియాస్తి యేదియు లేదు. ఎటువంటి పరిపాలకవర్గము, సంఘమును లేదు. ప్రజాబాహుళ్యమునకు సంబంధించి చేయు కార్యకలాప మేమియు లేదు.

ఈ యాశ్రమ మొక రాజకీయసంస్థకాదు. ఆశ్రమవాసులందఱును రాజకీయోద్యమములతో నెల్లసంబంధమును వినర్జించినవారే. మతవిషయక రాజకీయ సాంఘిక ప్రచారముల నన్నింటిని ఆశ్రమవాసులు సంపూర్ణముగా వదలుకొనవలసియున్నది.

ఈ యాశ్రమ మొక మతసంస్థకాదు. అన్ని మతములవారును నిచ్చట గలరు. ఏ మతమునకు జెందినవారును గొందఱు గలరు. ఇచ్చట నెట్టి మతసిద్ధాంతభావముగాని, నిర్ణీతమత సంప్రదాయ విశ్వాసముగాని, మతపరిపాలనాసంఘముగాని లేదు. ప్రకృతియొక్కయున్నతపరిణామదశను, ప్రజ్ఞను వ్యాప్తిగావించుటకు, సత్యమును గ్రహించుటకు, కోరికలకు లోబడక వాటిపై నాధిపత్యము వహించుటకు, ప్రతిమానవవ్యక్తియందును నిగూఢమైయున్న చైతన్యమును దివ్యాత్మను గనుంగొనుటకు, చితైకాగ్రతా ధ్యానములకు సంబంధించిన కొన్ని అంతఃకరణైకసాధనములు, శ్రీ అరవిందుల యుపదేశములును మాత్రమే యున్నవి.

శ్రీ అరవిందుల యుపదేశము

కంటి కగపడు జగద్రూపముల కావల నాత్మచైతన్యములసత్యము— ఏకము - సనాతనము-సర్వభూతాత్మ-కలదను ఆర్యావర్తపు పూర్వజులుల సిద్ధాంతమునుండియే శ్రీ అరవిందుల యుపదేశము ప్రారంభ మగుచున్నది. ఆ యద్వితీయబ్రహ్మమునందు ఆ

చిత్స్వరూపమునందు సర్వభూతములు కూడి యున్నవి. కాని చైతన్యముయొక్క యొకానొక పృథక్ తత్త్వమువలన, మనఃప్రాణశరీరములందున్న తమ నిజాత్మ నిజతత్త్వముల గుఱించిన యజ్ఞానమువలన నవి విభజింపబడి యున్నవి. ఈపృథక్ భావకల్పితమగు నాచ్ఛాదనమును తొలగించుటకు, తనయందు నిఖిల భూతములయందును గల దైవమును - తన నిజాత్మను - సాక్షాత్కరింపజేసికొనుటకును ఒకానొక యంతఃకరణైకశిక్షణమువలన సాధ్య మగుచున్నది.

ఈ యద్వితీయైకాత్మయే, ఈ చైతన్యమే జడమగు భౌతికదార్థములందు నిక్షిప్తమై యున్నదని (శ్రీ) అరవిందుల బోధ వచించుచున్నది. అది తనయంతట దాను విముక్తి నొందునట్టి విధానమే ఐరిణామము. ఏది జడముగానున్నట్లు గాన్పించునో దానియందు చైతన్యము పొడచూపుచున్నది. ఒకఁరి గోచరమైన ఈ చైతన్య మింకను ఉన్నతతర మగునట్లును, తత్కాలమందే యంతకంతకు మహత్తరమగు ఐరిపూర్ణత్వము, ఐరిణామము నందునట్లును, అది స్వతఃప్రేరితమగును. ఈ చైతన్యవిముక్తియొక్క ప్రథమసోపానమే ప్రాణము; మనస్సు రెండవది; కాని ఐరిణామము మనస్సుతోడనే సంపూర్ణి కానేరదు. అది యొకానొక మహత్తరస్థితిగా, ఆధ్యాత్మికము, విజ్ఞానమయము నగు నొకచైతన్యముగా బహిర్గతమగుటకు నిరీక్షించుచున్నది.

చైతన్యపురుషునియందు ప్రబలశక్తిగా, విజ్ఞానాత్మల వికసనము ఐరిణామమందలి తదనంతరసోపానమై యుండవలెను. అపుడే యీ విశ్వదార్థములందు నిక్షిప్తమైయుండు ఈశ్వరతత్త్వము సంపూర్ణముగా స్వయం విమోచనము నందును. అపుడే ప్రాణశక్తికి తనపూర్ణత్వమును బ్రదర్శింప సాధ్య మగుచున్నది.

వృక్ష జంతు జన్తులయందు స్పృశినహితేచ్ఛ లేకుండగనే ప్రకృతి తనఐరిణామ సోపానముల నధిరోపించుచున్నది. మానవునివిషయములో నుపాధియందలి స్పృశి సహితసంకల్పములముననే ప్రకృతి ఐరిణామ సమర్థ యగుచున్నది. అయినను మానవుని మానసిక సంకల్పశక్తిమాత్రముననే యిది పూర్తి కాజాలదు. ఏలనన, మన స్సాక్షానొక స్థితికే పోగలదు; తదనంతరము ముందు నకు బోజాలక యందే చక్రాకారముగా మాత్రమే ఐరిభ్రమించుచుండును. దేనివలన నున్నతతరతత్త్వముగా మనస్సు మారవలసి యున్నదో యట్టి మార్పును చైతన్యపు ఐరివర్తనమును గావించవలసియున్నది. ఈవిధానమును బురాతన అంతఃకరణైక శిక్షణ యోగసాధనముల మూలమున గనుగొనవలసియున్నది. పూర్వకాలమున నయ్యది వెలిగొన ప్రపంచమునుండి సంక్షేపించుకొనుట వలనను, ఆత్మ, లేక ఐరతత్త్వముయొక్క సముచ్చస్థితిలో నంతర్ధాన మగుటవలనను

బ్రయత్నింపబడినది. ఏ విజ్ఞాన సత్యచైతన్య మంతఃస్థితాత్మకు దగిన యుపకరణమై మానవుని యంతర్ముఖముననే కాక సర్వప్రవృత్తుల యందును దన్ను దా నెఱుగునట్లు చేసి యింకను మృగప్రాయముగానున్న మానవత్వమునుండి దివ్యజాతిగా నభివృద్ధినందించ గలదో యట్టి విజ్ఞానమయ సత్యచైతన్యమును మనస్సుయొక్క యజ్ఞానమునకు మిక్కిలి పరిమితజ్ఞానమునకు బ్రత్యామ్నాయముగా స్థాపించి, పరమాత్మను బ్రపంచమునకు పరముగా గేవలము ముక్తునిగా జేయుటయే కాక ప్రపంచస్థితిలోనే విముక్తిని బొందించుట కున్నతతర తత్త్వావతరణము సాధ్యమని శ్రీ అరవిందులు బోధించుచున్నారు. అత్యున్నతమై, ఇంకను నిగూఢమైయున్న విజ్ఞాన తత్త్వావతరణవ్యాపారములమూలమున పురుషుని సకలకోశములను మార్పు, లేక పరిణామము గావించుటవలన తద్దివ్యత్వసిద్ధికై యోగముయొక్క యంతఃకరణైకశిక్షణము నుపయోగింపవచ్చును.

అయిన నిది తత్క్షణమే కాని, స్వల్ప కాలములోగాని, లేక యేత్వరిత లేక అద్భుత పరివర్తనమువలనగాని చేయ వీలులేదు. విజ్ఞానతత్త్వావతరణము సాధ్యమగుటకు పూర్వము తదన్వేషకు డెన్నో సోపానముల గడచిపోవలసియున్నది. మానవుడు ముఖ్యముగా మనఃప్రాణశరీరముల యుపరితలము నందే నివసించుచుండును. కాని మహత్త

రావకాశనహిత మగు సంతఃస్థితాత్మ ఆతనిలో నున్నది. తదపల్గ్భికై అతడు ప్రబుద్ధుడు కావలెను. ఏలననగా, నా యంతఃస్థితాత్మనుండి ప్రస్తుత మాత్రడు పొందుచున్నది యత్యంత నిరోధిత ప్రభావమును మాత్రమే. అదియే విశేషసాందర్యమునకు సామరస్యమునకు శక్తిజ్ఞానములకు నిరంతరప్రయత్న మొనర్చునట్లతని ముందునకు ద్రోయుచున్నది. కాబట్టి యీయంతరాత్మయందలి విస్తృతుల బాహ్యత మొనర్చుటయు, సంతఃస్థిత తేజఃశక్తులవలన తన బాహ్యజీవితమును నిర్వహించుటయు, నచ్చటనుండియే బాహ్యజీవితమును గడపుటయు యోగముయొక్క స్రగమ విధానము. ఇట్లు చేయుటలో మనోమయ ప్రాణమయ అన్నమయ భూతముల బాహ్యమిశ్రమునుగాక విలక్షణముగా వీటికి పరోక్షమున సత్యసంబంధమైన ఒకానొకదానిని - అద్వితీయ దివ్యపరంజ్యోతియందలి యొకవిస్ఫులింగమును - తన నిజాత్మను కనుగొనుచున్నాడు. సాధకు డాత్మస్థితుడై జీవించుటకును దన ప్రకృతిశేషమును బరిశుద్ధిగావించి సత్వోన్ముఖముగా నద్దాని ప్రబోధనముచేత తన్నిజస్థాన ప్రవేశాభిముఖముగా జేయ సభ్యసించవలెను. తదనంతర మూర్ధోవ్ముఖ వికసనమును, ఆత్మయొక్క యున్నతతర తత్త్వావతరణమును గలుగ గలవు. కాని యప్పటికిని అది వెంటనే సంపూర్ణ విజ్ఞానతేజస్సు, శక్తి కానేరదు. కారణ మేమనగా, సాధారణ మానుషబుద్ధి

కిని విజ్ఞాన సత్య చైతన్యమునకును మధ్య చైతన్యభూమిక లేనియో కలవు. ఈ యాంతరభూమికల నూర్ధ్వాభిముఖముగా బాహుట మొనరించి వాటిశక్తిని క్రిందికి మనః ప్రాణ శరీరములలోనికి తీసికొనిరావలసియున్నది. అటుపిమ్మటనే సత్యచైతన్యము యొక్క పరిపూర్ణశక్తి ప్రకృతిలో బనిచేయ గలదు. కావుననే యీ యాత్మశిక్షణ, లేక సాధనవిధానము దీర్ఘము, కష్టమునై యున్నది. అయిననేమి, కడపటి స్వేచ్ఛావిముక్తిని పరిపూర్ణస్థితిని ఎక్కువ సాధ్యముగా నొనర్చుచున్నది గాన నయ్యది, అనగా నా సాధనాప్రయత్న మల్పమయ్యు నంతవఱకు లాభమై యున్నది.

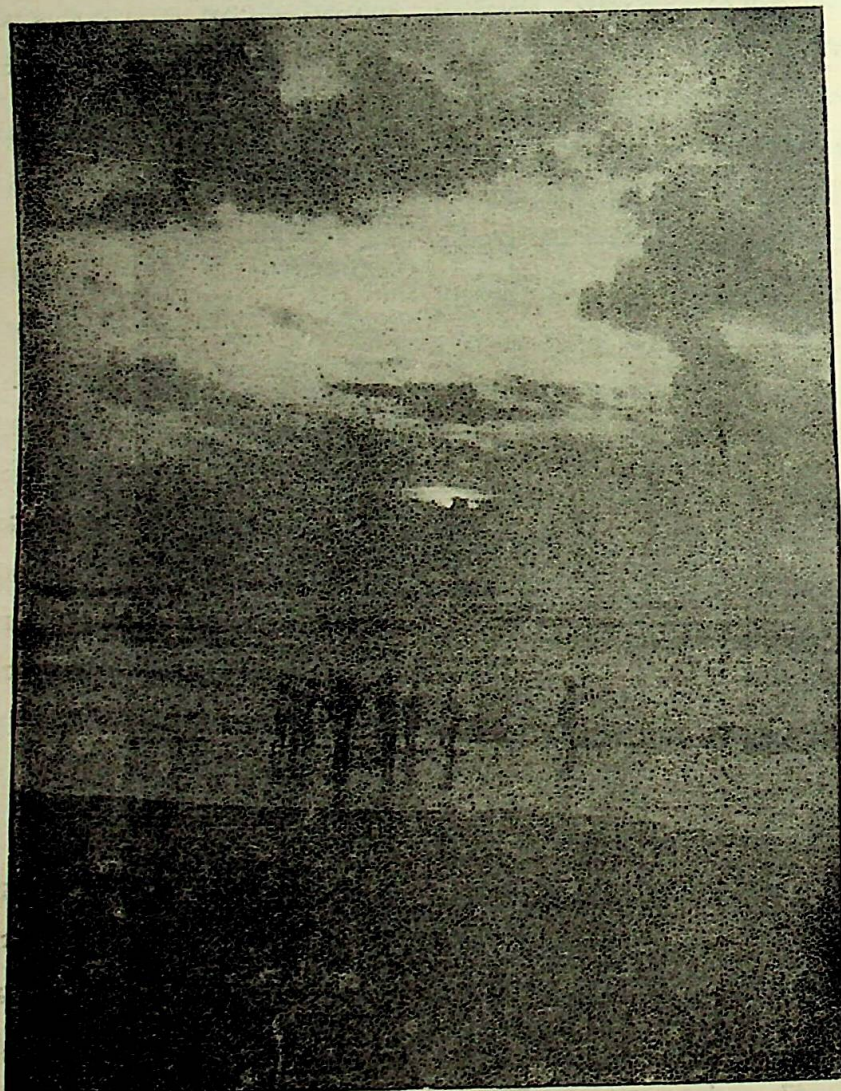
మనస్సు నొక విశేషవ్యాప్తికి అనంత పరమాత్మల భావోపలబ్ధికి బాహుటమొనర్చుట, విశ్వచైతన్య మనబడు దానియందు నిర్గమించుట, కోరికలపై నిందియోద్రేకములపై నాధిపత్యము వహించుట మున్నగునవి వెన్నియో పూర్వపద్ధతులకు సంబంధించి యీమార్గమునం దవసరమైనవి గలవు. బాహ్య సన్న్యాసనిష్ఠ అత్యవసరముగాదు; కాని ఆసక్తి ఇచ్చలను జయించుట, శరీరము, దాని యక్కఱలు, ఆశలు, స్వభావలక్షణములు వీటిని స్వాధీనములో నుంచుకొనుట తప్పనిసరి మైయున్నది. నిత్యానిత్యములను గుఱించిన మనోవివేచనముద్వారా జ్ఞాన మార్గము, హృద్ధర్మమైన ప్రేమప్రసత్తుల భక్తిమార్గము, స్వలాభోద్దేశములనుండి సత్య

మునకు అహంకారమున కతీతమైన ఒక మహత్తర సత్యకైంకర్యమునకు సంకల్పమును మరలించు కర్మమార్గము మున్నగు పూర్వ సంప్రదాయ సిద్ధాంతముల సంకలన మిందు గలదు. ఏలనన ప్రకృతిలో నా మహత్తర తేజశ్శక్తులు పనిచేయుటకు సాధ్యమైనపుడు, పురుషునిసర్వము దాని నందుకొని పరివర్తన మొందునట్లు శిక్షితుడు కావలెను.

ఈ సాధనలో గురుప్రేరణము, క్లిష్ట ఘట్టములయందు వారి పరిశీలనము, వారి సాన్నిధ్యము నత్యావశ్యకములై యున్నవి. ఎందుకనగా నవి లేకున్న జయావకాశము నంతను అభ్యంతరపాతచు నొడుదుడుకులు, ప్రమాదములు లేకుండ నిర్వహించుట అసాధ్యమగుచున్నది. గురు వనగా నొక యున్నతతర ఆత్మస్థితికి చైతన్యమునకు నారోపించినవారు. సాధారణముగా వారిని తత్ ప్రత్యక్షప్రకాశముగా, తత్ ప్రతినిధిగా భావించెదరు. వారు తమయుపదేశమువలన నంత కంటె నెక్కువగా తమ ప్రభావాదర్శముల వలన మాత్రమే కాక స్వానుభవము నితరులకు సంక్రమింపజేయునట్టి యొక శక్తిమూలమునను సాయపడుచుందురు.

ఇదియే (శ్రీ) అరవిందుల యుపదేశము, సాధన విధానము. ఏదో యొకమతము నభివృద్ధిచేయుటగాని, లేక పురాతనమతములను మిశ్రణ మొనర్చుటగాని, లేక యేదో యొక నూతన మతమును స్థాపించుటగాని వారి

యుద్దేశ్యముగాదు. ఏలనన నివియేవియైనను యద్విత్తీయాత్మను గనుగొని మనోమయము
 వారి కేంద్రోద్దేశమును దూరమొనర్చును. కంటె మహత్తరమైన చైతన్యమును, మానవ
 వారియోగముయొక్క యేకైకలక్ష్య మంతః ప్రకృతిని మార్చి భాగవతమయ మొనర్చు
 స్థితాత్మాభివృద్ధియే. దాని ననుసరించు ప్రతి ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానమయచైతన్యమును, విక
 వారును సకాలమున సర్వభూతములందు నా సింహజేయనగును.

గుప్తతేజము

—సి. జి. జగన్నాథదాసు.

వైయంతస్తుగల మిద్దెయిల్లు

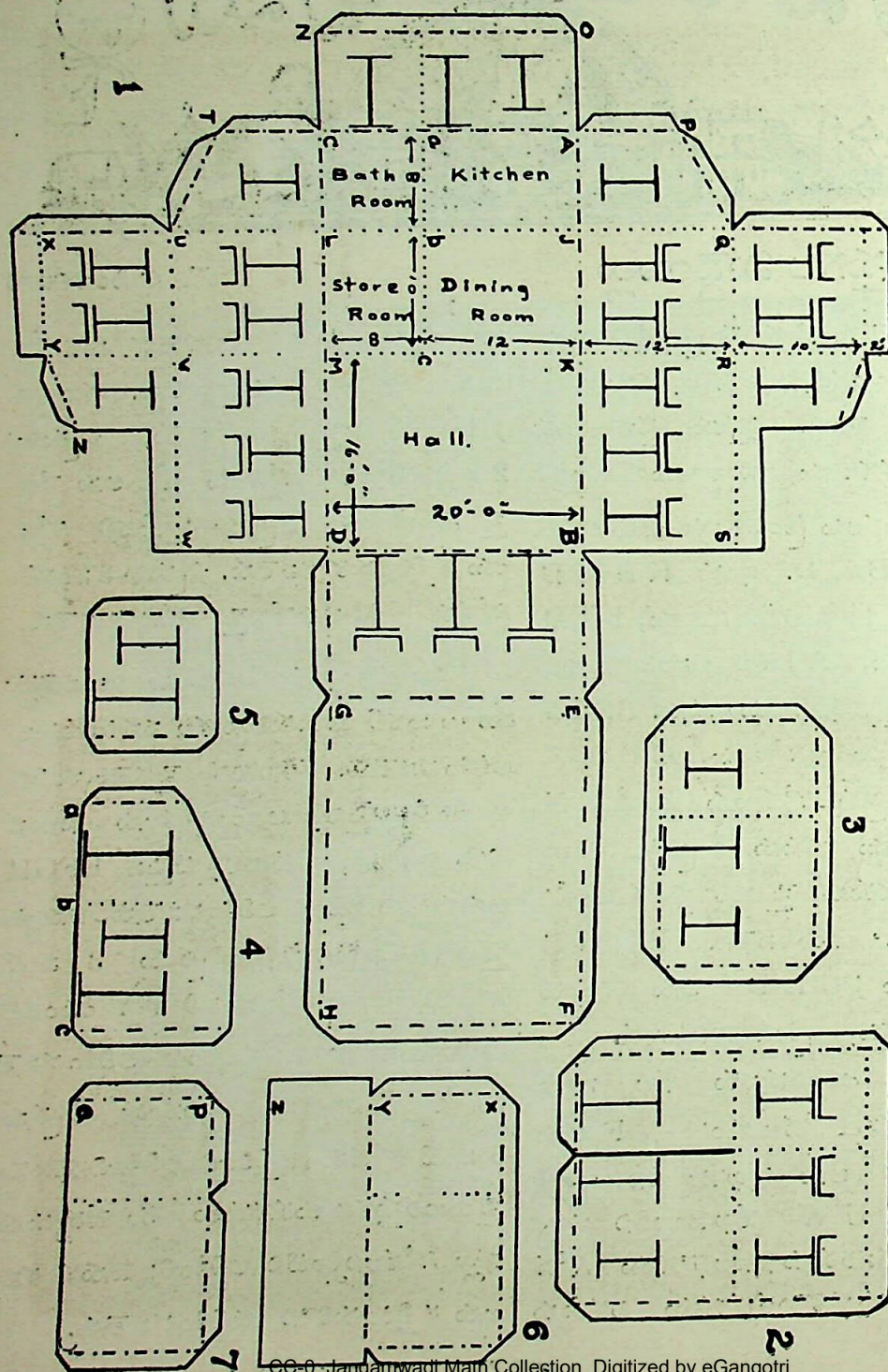
కొ. నరసింహాచారి

ఈ మిద్దెయింటియందు క్రిందిభాగమున ఒకహాలు, వంటగది, భోజనగది, కొట్టడిగది, స్నానపుగది కలవు. వైయంతస్తున ఒక హాలును, ఒకగదియు, వసారాయను గలవు.

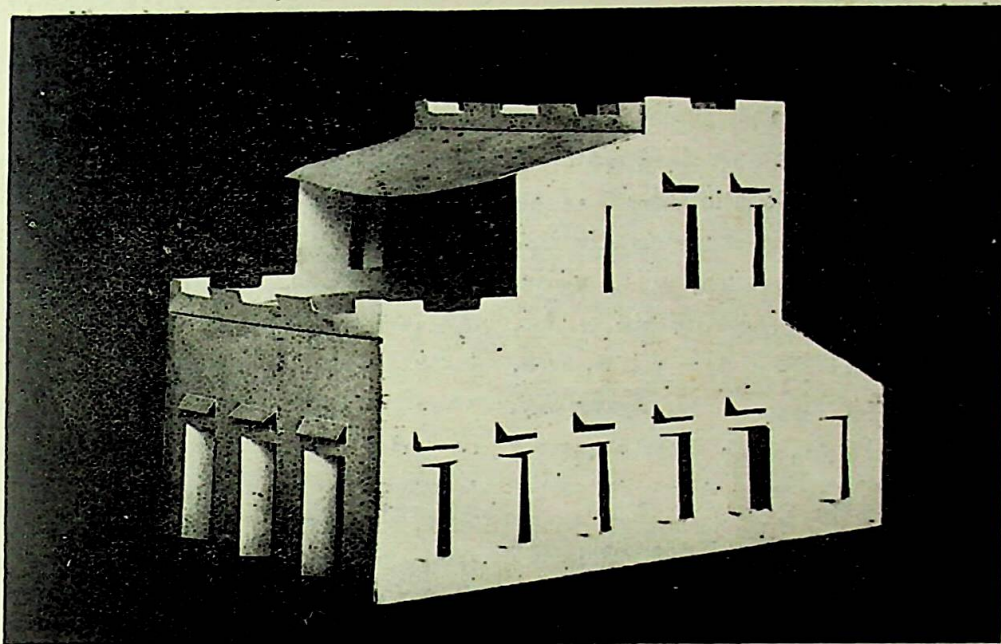
ఇంటికంతయు క్రిందిభాగమునకు నేల భాగము A B C D. ఇందు K B M D హాలును, K J b c భోజనగదియు, bcLM కొట్టడి గదియు, A J a b వంటగదియు, a b C L స్నానపుగదియు నగును. BEDG అనుభాగము ముందుగోడయు, C D N X వంటివి రెండుప్రక్కగోడలును, O A C N వెనుకటిగోడయు నగును. ప్రక్కగోడలు క్రిందిభాగమునకును, వైయంతస్తునకును చేరి యొకేతునుకగా నుండవలెను. E F G H అను భాగము J B L D అను భాగము నకు సమానమై, క్రిందిభాగమునకు కప్పు గాను, వైయంతస్తునకు నేల గాను ఏర్పడును. ప్రక్కగోడలయందు $\frac{1}{2}$ F అను అంచు, S Q అను రేఖవెంబడిని G H అను అంచు U W రేఖవెంబడిని వచ్చి చేరును. ఇంతవరకును నేలభాగము గోడలు, కప్పునందు కొంతభాగము ఒకతును

కగా చిత్రము 1 యందలివిధమున మన కిష్ట మగు కొలతలకు కత్తిరించవలెను. తర్వాత J L అనురేఖపై నిలుచుటకు, చిత్రము 2 నందలివిధమగు గోడయు a c అను రేఖ పై నిలుచుటకు చిత్రము 4 నందలి గోడ యు కత్తిరించుకొనవలెను. చిత్రము 3 నందలి గోడను K M అనురేఖపై నిలువబెట్టవలెను.

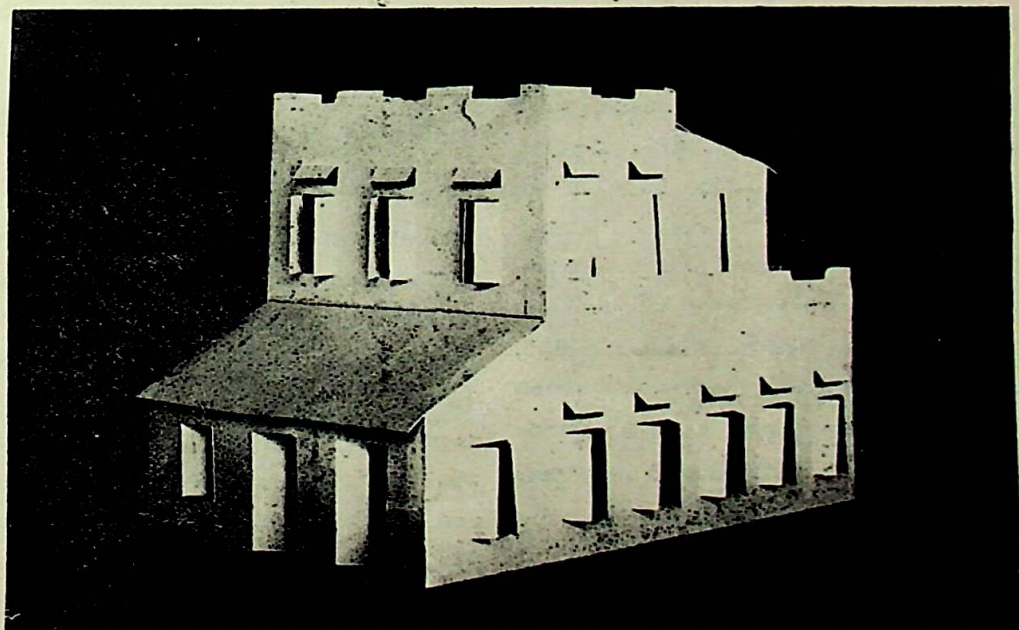
మొదట నాలుగుగోడలను నిలువబెట్టి మూలలందలి అతుకుతునుకల సహాయమున అతికించవలెను. తర్వాత పైన జెప్పినరీతిని ఆయా రేఖలపైని ఆయాగోడలను నిలువ బెట్టి, అతికించి, వాటియన్నిటిపైన E F G H అనుకప్పును మూసి అతికించవలెను. పిమ్మట వైయంతస్తునకుగాను, చిత్రము 3 వంటి గోడను, చిత్రము 2 నందలి V Y యంతటి యెత్తును గలదానిని కత్తిరించి అతికించవలె ను. అట్లు ఏర్పడిన హాలునందు చిత్రము 5 వంటి గోడను కత్తిరించి అతికించినయెడల వైయంతస్తున పడుకగదులు రెండు ఏర్పడును. ఇట్లు గోడలన్నింటిని అతికించినవెనుక కప్పు లను కత్తిరించుకొని యతికించవలెను.

చిత్రము
6 నందలి తు
నుకపైయంత
స్తునకు X Y
Z అను రేఖ
వెంబడి
పెట్టవలసిన
కష్ట. చిత్ర
ము 7 నందలి
తునుక P Q
వెంబడిగా
పెట్టవలసిన
కష్ట. ఇట్లు
అన్ని భాగా
ములను కొ
లతల ప్రకార
ము జాగ్రత్త
గా కత్తిరించి
అతికించినయె
డల ఇందు
వెంటగల
భాయాచిత్ర
ము నందలి
ఇట్లు ఏర్పడు
ను. చిత్రము
నందలి కొల
తలను ఆధా
రముగా స్కే
లుకు తగ్గిం
చుకొని ఇం
టిని కట్టవ
చ్చును.

ముంగునైపు

3. నక్షత్రము వెనుకచెప్పిన నూర్యసంచారమార్గమును క్రాంతివృత్తమును (Ecliptic) సమానముగా ౨౭ భాగములుగా విభజించి, వాటికి అశ్వినాదినామము లివ్వబడినవి. అవేననగా, అశ్వని, భరణి, కృత్తిక, రోహిణి, మృగశిర, ఆర్ద్రా, పునర్వసు, పుష్యమి, ఆశ్లేష, మఘ, పూర్వఫల్గుని, ఉత్తరఫల్గుని, హస్త, చిత్త, స్వాతి, విశాఖ, అనూరాధ, జ్యేష్ఠ, మూల, పూర్వాషాఢ, ఉత్తరాషాఢ, శ్రవణం, ధనిష్ఠ, శతభిషం, పూర్వాభాద్ర, ఉత్తరాభాద్ర, రేవతి - అని.

ఇందు వృత్తపరిధి ౩౬౦ భాగలు ప్రమాణముగల దగుటచే, ౨౭-వ వంతు భాగమున 'నక్షత్రము' అను విభాగము ౧౩.౩° (Degrees) ప్రమాణము గల దయ్యెను. ఈవిభాగక్రమ మెల్లప్పుడు స్థిరము.

పై సుదాహరించిన క్రాంతివృత్తమును సమాన మైన ౧౨ విభాగములుగా నేర్పరచి, వాటికి 'రాసు' అని పేర్లు పెట్టబడినవి. వీటికి వరుసగా 'మేషము, వృషభము, మిథునము, కర్కటము, సింహము, కన్య, తుల, శుక్ర, ధనుస్సు, మకరము, కుంభము, మీనము' అని పేర్లు. వృత్తపరిధి ౩౬౦ భాగలు ప్రమాణముగలదగుటచే దీనిలోని ౧౨ వ భాగమున 'రాశి' యొక్క ప్రమాణము ౩౦ భాగలయ్యెను. ఈరాసులు నియతములుగావు. అనగా నక్షత్రము అను విభాగములు క్రాంతివృత్తములో స్థిరముగ నేర్పడినవి. 'రాశి' అను విభాగములు అస్థిరములు. క్రాంతి వృత్తము విషువద్వృత్తముతో కలిసిన స్థానము (Vernal Equinox) నుండి ప్రతి ౩౦ భాగలకు ఈమేషాదిరాసు లేర్పడినవి. ఈసంపాతము (విషువ తాగ్రాంతివృత్తముల కూడిక) చలనముగలది. గాన రాసులును చలనముగలవి. అందుచే ఈరాశి, నక్షత్ర విభాగములకు నియతానుబంధము లేదు.

వెనుకచెప్పినరీతిగా పశ్చిమాభిముఖముగ తిరగు చుండు భ చక్రముపై గ్రహములు తూర్పునకు నడచుటచే కొంతకాలమునకు అశ్వినీనక్షత్ర ప్రదేశముండున్న గ్రహము భరణి నక్షత్రప్రదేశములో గాన్పించును. ఇట్లే క్రమముగ కృత్తికాది నక్షత్రప్రదేశములలో ప్రవేశించినట్లగుపడును. ఇట్లు చంద్రుడు ప్రవేశించియున్న నక్షత్రమే నిత్యనక్షత్రము. ఒక్కొక్క నక్షత్రప్రమాణము ౧౩.౩ భాగ లగుటచేతను, చంద్రుడు దినమునకు సుమారు ౧౩ భాగలు తూర్పునకు నడచువాడగుటచేతను, చంద్రుడు దినమున కొకనక్షత్రము నతిక్రమించును. అందుచే ప్రతిదిన మొక్కొక్క నక్షత్రము మార్పుచెందును.

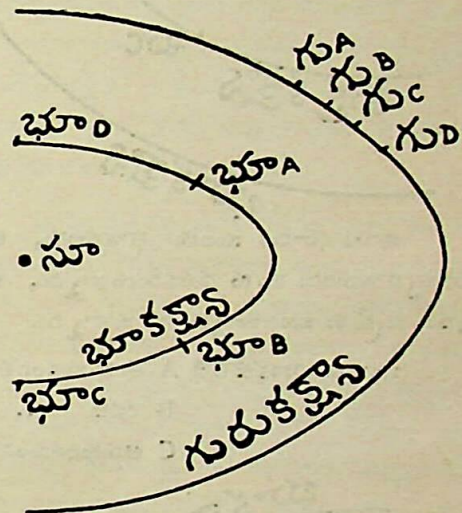
దీనిని వెనుకటితిథినలెనే నూత్నముగా చెప్పవలెను. అట్లైనగా, చంద్రుడు క్రాంతివృత్తపథమున భాగములగు ౨౭ లో మొదటివిభాగమున "అశ్వని" లో నున్నాడని చెప్పుట స్థూలము. అద్దాని నీదినమున ఘ ౧౦-౨౦ లకు, ప్రవేశించె ననియు, రేపటిదినమున ఘ ౧౨-౪౨ లకు అతిక్రమించుననియు చెప్పుట నూత్నము. దీనినే ఈదినమందు రేవతి ఘ ౧౦-౨౦ లవరకు ఉండుననియు, రేపటిదినమున ఘ ౧౨-౪౨ లవరకు అశ్వని యుండుననియు చెప్పవచ్చును. ప్రకృత పంచాంగములం దిట్లే చెప్పబడుచున్నది. ఇట్లే ఇతర గ్రహములకు రవి, కుజ, బుధ, శుక్ర, శని, రాహు కేతువులకును నక్షత్రపాదము తెల్పుట ఈవిభాగములో నిశ్చయము. ఈగ్రహములు చంద్రునివలె స్వల్పకాలములో నొక్కొక్కనక్షత్రము నతిక్రమించి, మరియొక నక్షత్రములోనికి ప్రవేశించునంత వేగముగలవికావు. అందువలన వీటికి నక్షత్రపాదప్రవేశములు తెల్పుట ఇంకను నూత్నము. ఒకనక్షత్రప్రమాణముగు ౧౩-౩ భాగలమారమును ౪ సమానవిభాగములు చేయగా, నొక్కొక్కవిభాగమునకు "పాద"మని పేరు. ఈపాదములలో ప్రవేశించు

కాలములను చెప్పుట నూత్నము. ఇట్లు నక్షత్రప్రహరమును నాల్గుభాగములు చేయుటకు కారణము విమర్శితము. గ్రహచారమార్గమును క్రాంతివృత్తమును ౧౨గా విభజించి, యొక్క భాగమునకు రాశియనియు, ౨౧గా విభజించి యొక్క భాగానికి నక్షత్రమనియు పేర్లు పెట్టి నందున నీరెంటికి (౧౨ & ౨౧) కనిష్ఠసామాన్యగుణిజము (L. C. M) తీసుకొనగా ౧౦౮ వచ్చినది. దీనిని రాశి విభాగము (౨౧:౨౮) - గా వచ్చినది. ఇది రాశిలోని తొమ్మిదవంతుగాన నవాంశముని పేరిడిరి. ఇట్లులే నే నక్షత్ర విభాగము చేయగా (౨౧:౨౮) - క వచ్చినది. దీనికే "నక్షత్రపాదము" అని పేరిడిరి.

ఇట్లే నక్షత్రపాదములలో గ్రహము ప్రవేశించు కాలములు గ్రహము వక్రించిన కాలములో విలోమముగ నుండును. గ్రహము వక్రించుటనుగూర్చి విమర్శితము. గ్రహము క్రమముగా తూర్పునకు జరుగుచున్నట్లు గుపడుట ఋజుగతి గల్గియున్న దనబడును. ఇట్లే క్రమముగా పశ్చిమమునకు జరుగుచున్నట్లు గుపడునప్పుడు వక్రగతి (Reirograde Motion) గల్గియున్న దనబడును. ఇట్లు కొంతకాలము గ్రహము తూర్పునకును, మరికొంతకాలము పడమరకును నడచుట సంభించునా? లేదు. గ్రహమెప్పుడు తూర్పునకే నడచును. కాని భూమియందు నివసించు మన కనుపకు స్థానభేదములచే వక్రించినట్లుగ పడును. ఇందుకు ప్రాచీన మతానుసారముగా కారణ మేమన, గ్రహము తన నాకర్షించు సూర్యునకు మారమం దున్నపుడు శిథిలమైన కిరణప్రసారశక్తిచే అపసవ్యముగా నాకర్షింపబడినట్లు గుపడును. కాని ఇక నవ్యమతానుసారముగా ఉపపత్తి నాలోచించగా గ్రహము వాస్తవముగా విలోమముగా నడవదు. ఇందు సూర్యునకు వాస్తవముగా దైనిందినచలనము లేదు. ఆ చలనము భూమిది. నక్షత్రచక్రమునకు ప్రతిదినము పశ్చిమభ్రమణము లేదు. ఆచలనము భూమియొక్క స్వాతంత్ర్యపరిభ్రమణము (తనచుట్టు తన తిరుగుట). ఈ సూత్రములను

ముఖ్యముగా గమనించి విచారింపబోవు సంగతులను గమనించిన సులభముగా బోధపడును.

క్రాంతివృత్తమందు వెనుక చెప్పిన రీతిగా ఒకదిన ముందుప్రాగ్గతిభూమికి సుమారు ౧౨. బుధునకు ౪ భాగాలు, శుక్రునకు ౧.౬ భాగాలు, కుజునకు ౦.౫౨ భాగాలు, గురునకు ౦.౦౮౫ భాగాలు, శనికి ౦.౩ భాగాలు.

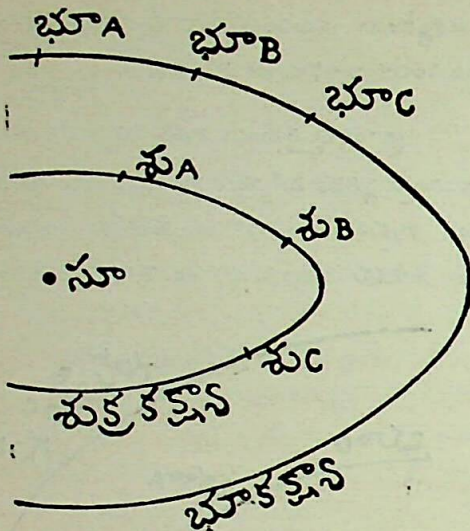

ఇందు (a) అనుస్థితి(position) యందుభూమికి సమసూత్రములో గురుడుండెను. (b) అను స్థితియందు భూమికంటె వెనుక గురుడుండెను. ఇట్లే (c) అను స్థితి యందుగూడ భూమికంటె వెనుక ఎక్కువమారములో గురుడుండెను. ఇదియే గురునకు వక్రగతి. ఏలననగా నిపుడు ప్రతిదినము ఎక్కువమారములో వెనుకకుపోవుచున్నట్లు గురు డగుపడుచున్నాడు. ఇకను (d) అను స్థితియందు భూమికి ముందుభాగముందు గురు డగుపడుచున్నాడు. ఇదియే ఋజుగతి.

ఇందు A అనగా ఈదినమందలిస్థితి (position)

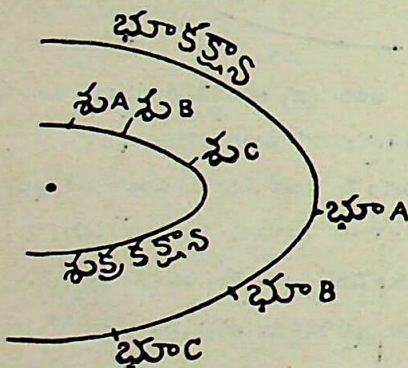
B ,, రేపటిదినమందలి ,,

C ,, ఆమరుదినమందలి ,,

ఇచట భూమికి ముందు భాగమందు, అనగా తూర్పుభాగమందు శుక్ర డగుపడుచున్నాడు, కావున ఇచట శుక్రడు ఋజుమార్గములో నున్నాడు.

ఇందును వెనకటిరేనే A ఈదినమునందలి స్థితి,
B రేపటి ,,
C ఆమరుదినమందలి

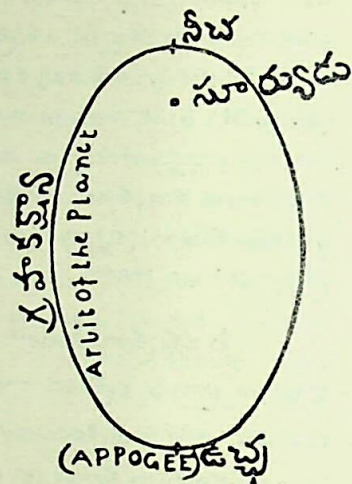

ఇచట భూమికి వెనుక భాగమందు, అనగా పడమరభాగమందు శుక్ర డగుపడుచున్నాడుగావున ఇచట శుక్రడు వక్రమార్గములో నున్నాడు. ఇటు వెనుకవైపున నున్న దూర మెచ్చగుచున్నది. ఇదియే వక్రగతి.

ఇందు గ్రహములకు ప్రాగ్గతి కొంతకాలము హెచ్చుగను, కొంతకాలము తక్కువగను ఉండును.

అందుచేత ఈరాసులనుగాని, నక్షత్రములనుగాని ఆధి కాల్యకాలములలో అతిక్రమించెదరు. ఇట్లేచుట్టకు, తగ్గుటకును కారణము విచారితము.

ఇందు సూర్య స్థానమును (Focus) ఆ చుట్టు గ్రహము తిరుగు కక్ష్యవృత్తమును చూపబడినది. ఇం దాకర్షకు డగు సూర్యుని కు మిక్కిలి దూర ము లో నున్న కక్ష్యవృత్త బిందు వునకు 'ఉచ్చ' (Apogee)యని పేరు. ఈప్రదేశ

మందు గ్రహమున్నప్పుడు ఆకర్షకునకు మిక్కిలి దూర ములో నుండుటచే గతి తగ్గును. ఆకర్షకునకు అతి సమీపములో నుండు కక్ష్యవృత్తబిందువునకు "నీచ" యని పేరు. ఇచట గ్రహమున్నప్పుడు ఆకర్షకునకు దగ్గరగానుండుటచే గతి పెరుగును. ఇందువలన అధిక గతిగల సమయమందు స్వల్పకాలములోను, స్వల్పగతి గల సమయమందు అధికకాలములోను గ్రహము నక్షత్ర రాసుల నతిక్రమించును.

వాస్తవముగా వెనుకచెప్పిన క్రాంతివృత్తమును ౨౭ విభాగములు చేయగా నేర్పడిన అశ్వినాది నక్షత్ర విభాగములందు ఆయా నక్షత్రయోగతారలు ఎల్ల పుషును ఉండనేరవు. అట్లు ప్రతియుగాదిలోను ప్రతి ౩౬౦౦ సంవత్సరముల కొకమారును ఉండునని ప్రాచీనా శాస్త్రము. ప్రకృతకాలమం దీవిభాగములందు సరిగా నాయానక్షత్రయోగతారలు లేవు. ప్రతినక్షత్రమును ౨ గాని, అంతకు పై సంఖ్యగాని గల నక్షత్రసముదాయమునకు సంజ్ఞ అనగా కొన్ని నక్షత్రముల బృందమునకు అశ్వినీయని సంజ్ఞ. ఆసమూహమందు విశేష కాంతిగల చుక్కకు 'యోగతార' యని పేరు.

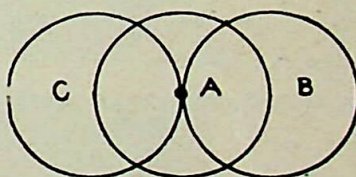
అట్టి వాస్తవయోగతారతో గ్రహము కలియు నయము “నక్షత్రగ్రహయోగ” మనబడును. దానిని గూర్చి ముందు గ్రహములకు ౫ స్థితులు. అనుశ్చిక క్రింద విమర్శింపబడును.

నిజముగా నక్షత్రమనగా ‘క్షర సంచలనే’ అను ధాతువునుబట్టి ‘నక్షరతీతి నక్షత్రం’ అను వ్యుత్పత్తిచే అనగా సంచలించనిదిగావున నక్షత్రము అని చెప్పుట సమంజసము. కాని ఇయ్యవి ప్రకృతము స్వల్పముగా చలించుచున్నట్లు వేగవలన తెలియబడు చున్నది. వీని నాశ్రయించి యున్న క్రాంతివృత్తము చలించుచున్నదిగావున వీటికి చలన మున్నట్లగుపడుట సమంజసము. ఈవిమర్శ చాల గలదు. ప్రస్తుత మప్రస్తుత మగుట విడచితి. ముందు విమర్శింతము. వర్జ్యము—ప్రతి నక్షత్రమునకును ౧౫ - వ వంతు విషభాగము గలదనియు, అయ్యవి భిన్నములుగ నుండు ననియు ఆగమప్రమాణము గలదు. ఇట్టి నక్షత్రముల విషకాలమే వర్జ్యమని మనచే వ్యవహరింపబడుచున్నది. ఇక క్రాంతివృత్తమందలి ౨౭ - వ భాగమున నక్షత్రమవలెనే ౧౨ వ భాగమున ‘రాశి’ గూడ నీ విభాగముక్రిందనే విమర్శింపవలెను. వెనుకచెప్పిన క్రాంతి వృత్తమందు సమానవిభాగములగు మేషాది ౧౨ రాసు లేర్పడినవి. ఈరాశ్యారంభము విషవద్వృత్త క్రాంతి వృత్తసంపాతమునుండి స్వీకరింపబడెను ఈసంపాతము (Vernal Equinox) ను, అశ్వినారంభించువును ప్రతియుగాదియందును యుగాంతమందును ఒకేచోట నుండునని ఆర్షశాసనము. అందుచే వా రాశీతి ననుసరించుచు చెప్పిరి. అందువలన అట్టి అశ్వినారంభ బిందువునుండి ప్రతి 3౦ భాగలకు స్వీకరించిన రాసులు ప్రకృతము కర్మభూమియగు మన భారతదేశమందు వ్యవహరింపబడుచున్నది. ఇందు గ్రహములు ప్రవేశించు కాలమే సంక్రమణపుణ్యకాల మనియు, వాటినిబట్టి అధికమాసములు, పుష్కరాదియోగ విశేషములు నిర్ణయింపబడుచున్నవి. వాస్తవముగా సంపాతస్థానము నుండి ప్రతి 3౦ భాగలకు నిర్ణయింపబడిన మేషాది రాసులు గలవు. ఈసంపాత మొకానొకప్పుడు కృత్తిక

వద్ద నుండెననియు, ఒకానొకప్పుడు ‘మృగశిర’ వద్ద నుండెననియు శాస్త్రప్రమాణములు గలవు. నవీనవిమర్శ కాగ్రేసరులగు తిలక్ మహాశయలుగూడ దీని నంగీకరించి వివరించియుండిరి.

అందుచే సంపాతమునుండి నిర్ణయింపబడిన మేషాదిరాసులలో గ్రహము ప్రవేశించుకాలము మేషాయనము అని మొదలుగా వ్యవహరింపబడుచున్నది. అశ్వినాదినుండి నిర్ణయింపబడిన రాసులలో గ్రహము ప్రవేశించుకాలము “రాశి సంక్రమణము” అని వ్యవహరింపబడుచున్నది. ఈసంక్రమణములవలననే పుణ్యకాలములు, పుష్కరము, అధికమాసము మొదలగునవి వ్యవహరింపబడుచున్నవి.

అందు సంక్రమణకాల మనగా గ్రహ మొకరాశి సంబంధమున చివరబిందువు నతిక్రిమించి పరరాశిప్రథమ బిందువులో ప్రవేశించు కాలము. ఈకాలమునకు పూర్వమందు కొంతకాలమును, పరమందు కొంతకాలమును పుణ్యకాలమని ధర్మశాస్త్రములందు నిర్ణయింపబడినది. ఇందులకు కారణము విచారితము. అందు సూర్యసంక్రమణమునకు ౧౮ ఘడియలు పుణ్యకాలము. దీనిని విమర్శింతము. వెనుకటి సంక్రమణకాల మనగా సూర్యబింబముయొక్క కేంద్రము (Centre) రాశ్యా

రంభ బిందువును ప్రవేశించు కాలము. A ఇంతకు పూర్వమే ఈ రాశ్యారంభమును

సూర్యబింబముయొక్క నేమి (Edge) స్పృశించె. C ఇంతకంటె మరికొంతకాలము వరకు ఈ రాశ్యారంభ బిందువును సూర్యబింబము స్పృశించుచునే యుండును. B కావుననే ఈకాలము పుణ్యకాల మనబడుచున్నది. అనగా ఈ రాశ్యాదిబిందువును సూర్యబింబముయొక్క ఏభాగమైనను ఎంతవరకు స్పృశించియుండునో అది పుణ్యకాలము. ఇందు చంద్రకక్షయందు మన కనుపడు సూర్యబింబప్రమాణము 3౨ లిప్తలు (Minutes) ఇదియే సూర్యబింబవ్యాసము

(Diametre). సూర్యుడు సుమారు దినమునకు (౬౦ ఘడియలకు) ౬౦ లిప్తులు (౧ భాగ) గతిగలవా డగుటచే, ఈ ౩౨ లిప్తుల బింబము ౩౨ ఘడియలు రాశ్యాదిని కలసియుండును. ఇదియే ౧౬ ఘ. పూర్వమందును, ౧౬ ఘ. పరమందును ఉండుననుట సమంజసము.

ఇట్లే అన్ని గ్రహములకును వారివారి బింబ ప్రమాణమునను గతులను ఒట్టి పుణ్యకాలము లేర్పడినవి.

ఇట్టిరాసులందు గురుడు (Jupitor, ప్రవేశించు కాలములకు “పుష్కర పుణ్యకాలము” లని పేరు.

వృశ్చికరాశి ప్రవేశమందు	పుష్కరము
ధను ,,	
మకర ,,	
కుంభ ,,	
మీన ,,	
మేషరాశి ప్రవేశమందు	గంగాపుష్కరము
వృషభ ,,	రేవా (నర్మదా)
మిథున ,,	సరస్వతీ
కర్క ,,	యమునా
సింహ ,,	గోదావరి
కన్యా ,,	కృష్ణా
తులా ,,	కావేరీ

ఇందు పురాణగాథ ననుసరించి గురుడు రాశ్యాదిని ప్రవేశించినదిమొదలు ౧౨ దినములు (పూర్తి దినములు) పుణ్యకాలమని క్యవహరింపబడుచున్నది. ఇదియే పుష్కరము.

ఇక నధికమాసము లనగా, వెనుక చెప్పిన సూర్య సంక్రమణము లేని చాంద్రమాసము. చాంద్రమాస మనగా రెండు అమావాస్యలకు మధ్యనున్న కాలము. సూర్యచంద్రు లిద్దరు, ఒకచో నున్న కాలమున కమావాస్యయని పేరు. అటునుండి శీఘ్రగతిగల చంద్రుడు, అల్పగతిగల సూర్యు నతిక్రమించి, చక్రముచుట్టు తిరిగి, సూర్యునితో కలియును. ఇదియే చాంద్రమాసము. ఇందు సూర్యసంక్రమణము లేనిచో నది అధికమాసమనబడును.

సూర్యు డొక్కరాశి నతిక్రమించుటకు సుమారు ౩౦.౪ దినములు పట్టును. ఇదియే సూర్య (సౌర) మాసప్రమాణము. చంద్రుడు సూర్యుని వద్దనుండి బయలుదేరి, చక్రమును చుట్టివచ్చి తిరిగి సూర్యుని చేరుటకు సుమారు ౨౯ దినములు పట్టును. ఇదియే చాంద్రమాసప్రమాణము. ఈ రెంటి మధ్యనున్న భేద కాలమే క్రమముగా పెరిగి అధికమాస మేర్పడుచున్నది.

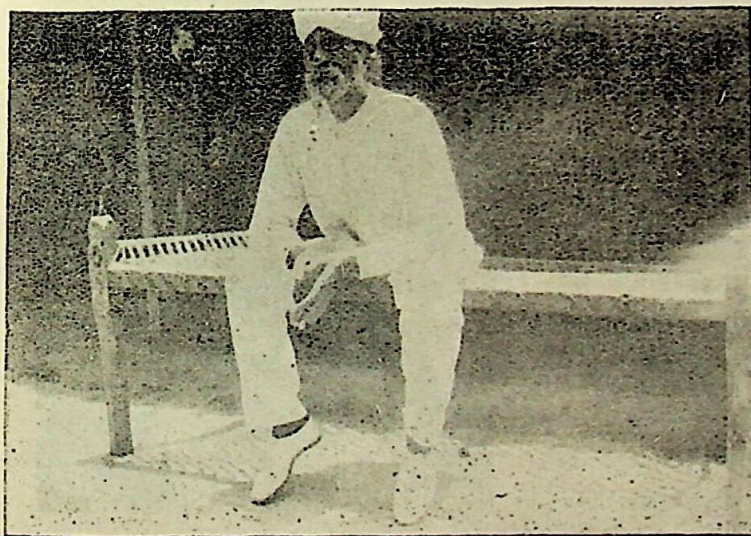
ఇక నీ అధికమాసము అను పేరును విమర్శింతుము. ఒక మహాయుగములో ౩౦.౪ దినప్రమాణము గల సౌరమాసముల సంఖ్యకంటె చాంద్రమాసముల సంఖ్య ౨౯ హెచ్చుగ నుండును. అందుచే వీటికి అధిక మాసములని పేరు సార్థకము.

చాంద్రమాసాదియగు శుద్ధపాడ్యమియు, సౌర మాసాదియగు సూర్యసంక్రమణమును ఒకేదినమునవచ్చిన వనుకొనుడు. అమరుసటిమాసములో సూర్యసంక్రమణము విడియనాడు వచ్చును. ఇట్లే, ప్రతినెలకు ౧.౪ దినముల చొప్పున పెరిగి క్రమముగా సూర్య సంక్రమణము అమావాస్యదినమందును, అచటినుండి ఆపై సంక్రాంతి, ఆపై అమావాస్యవెల్లిన పాడ్యమినా డగును. (కారణము సౌరమాసప్రమాణకాలము ౩౦.౪ దినములు, చాంద్రమాసప్రమాణకాలము ౨౯ దినములు అగుట) కావున ఈమధ్యనున్న చాంద్రమాస మధిక మాస మనబడును.

ఇట్లే ఒకచాంద్రమాసములో రెండు సూర్య సంక్రమణములు సభవించినచో, అది త్రియమాస మనబడును. ఇది ప్రకృతమందలి సూర్యమండోచ్చ (Appogee) స్థితినిబట్టి ఋత్రిక, మార్గశిర, పుష్య మాసములలో మాత్రమే వచ్చును. ఇతరమాసములలో రాదు. కొంతకాలము మార్పుచెందిన తరుపరి అన్ని మాసములలోను రావచ్చును. ఇది సామాన్యముగా ౧౪ సంవత్సరముల కొకమారును, ౧౯ సంవత్సరముల కొకమారును వచ్చును. (స క్షేమము)

భారత పీఠం లనేకులు తమ ధైర్య సాహసముల ప్రదర్శించి బ్రిటిషు సామ్రాజ్య వ్యాపనమునకును, సామ్రాజ్యమందలి మారుమూలల వారి యధికారస్థాపనమునకును అనేక పర్యాయములు సహాయధూతులైరి. ఎక్కడనో కొందరు బ్రిటిషు ఉద్యోగులు తమరచనల యందు కొందరు అట్టి భారత పీఠుల సాహసవిక్రమముల ప్రశంసించిరి. మలయాళమున వైవిశోద్యోగయైయుండిన సర్ హ్యూక్లిఫర్డు గారు రచించిన ("In a corner of Asia") యందు పంజాబీధీరుడు రామసింగు యొక్క చరిత్రను విపులముగ విచిత్రింపబడియున్నది.

ఫెవరేటెను మలయాళమున పజాము అనునది యొక చిన్న గ్రామము. అచ్చట రామసింగు ప్రభుత్వమువా

౧. రామసింగు

రిచ్చి పింఛను పుచ్చుకొని తనజీవిత చరమచశను ఒక మిత్రునియొద్ద గడుపుచున్నాడు.

గజదిన శతాబ్ది చివరిభాగమున బ్రిటిషువారు స్వీయసంరక్షణార్థమున అధికారస్థాపనమునకును మల

యాలో ప్రతిరాజ్యమునను తమరాజ్యమోక్కోని నియమించుట కాచూరాజ్యముల సుల్తానుల యనుమతి గొనిరి. కాని యిందులకు పహంసరాజ్యము సులభముగ లోబడకపోయెను. ఈ బ్రిటిషువారిచర్యను పహంస నాయకులు నిరసించి తిరుగబడినందున కొన్ని యుద్ధములు జరిగినవి.

ఆ సమయమున పంజాబునందు సిక్కులను మల యాపోలీసుపనికై నియోగించుచున్నారనునగతి నెరింగినవాడై పనునేడిండ్లబాలుడగు రామసింగు అత్యుత్సాహమున పోలీసుకాకరియందుజేర నిశ్చయించుకొని తక్షణమే సింగపూరునకు ప్రయాణమయ్యెను. ఆ వెంటనే ప్రభుత్వమువారు ౧౮౯౯ సంవత్సరమున అతనిని పోలీసు నాకరియందు చేర్చుకొనిరి.

రెండువారములు శిక్ష పొందినతర్వాత రామసింగును ఆతని సహచరులతోటి పహంసలో మిక్కిలి కష్టమైనప్రదేశములకు ఆధికారులు పంపిరి. రెండు నదులు కలియుచోట యొక యెత్తయిన ప్రదేశమున వీరి శిబిరముండెను. అందు పను నొకండుసరుశిక్కులు అయిదు మంది మలయాపోలీసులు ఉండిరి. ఇచ్చటి యిసుక బయళ్లలో అనేకపర్యాయములు సంకులసమగములు పొసగినవి.

ఇచ్చటి సుల్తానువర్గము నకు చెందినవారు బహుక్రూరులని వేరు పొందియుండిరి.

బ్రిటిషువారి యాధిపత్యమునకు లొంగక చాలకాలము వీరు స్వతంత్రులై యుండిరి. రామసింగు ఇచ్చటజరిగిన యుద్ధములం దినేకపర్యాయములు పాల్గొని తన ధైర్య సైర్యముల ప్రకటించెను. ప్రాణాపాయకరము లగు

సంధిగ్ధసమయముల నెన్నింటనో తన బలపరాక్రమముల సాయమున తప్పించుకొనెను.

ఇట్లుండ నొకసారి రంజానులో, గూర సంవత్సరమున, ఓడింపబడిన పహంసూరు ఉత్తరాభిముఖులై పారిపోయి తటాలున అసంసిద్ధులైన బ్రిటిషు పక్షీయుల పయిబడ పన్నాగము పన్నిరి.

అది చీకటిరాత్రి. నక్షత్రములవెలుగుతప్ప మరే మియు లేదు. విరోధులు పడవలనెక్కి రహస్యముగ బ్రిటిషువీరుల నాక్రమింప బయలుదేరిరి. నదీవేగమున పడవలు శీఘ్రముగనే గట్టు చేరినవి ఇంకను గాఢాంధకారముగనే యుండినది. పడవలదిగి బ్రిటిషుశిబిరముచేరి కాపలావాని చంపివేసి శిబిరమువైపు పరిక్రమించిరి.

అప్పుడు సిక్కుపోలీసులు నివసించుచుండిన ఒకగుడిసెపైకి మొవల తరలిరి. అందు తొమ్మిదిమంది సిక్కులుండిరి. హతాత్తుగ నిద్రనుండి మేల్కొలుపబడినను అందు ఆర్థరు తప్పించుకొని అడవులబడిరి. అవశేషులు మడిసిరి. అప్పటికి వారే విజయు లనుకొనవలసివచ్చినది.

కాని విధి వేరయినది. వీరు అచ్చటి కగుదెంచుట కొకగంటముందు ఆసక్తిపెనుండి రామసింగు కిసన్ సింగు నదివైపు ప్రాతఃకృత్యములకై పోయియుండిరి. ఇరుస్నానము చేయబోవుచుండగా దూరముననుండి వినవచ్చిన కలకలమువలన తమస్నానముల మానుకొని చూచునప్పటికి ఆచీకటిలోనే తమకుటీరసమీపమున జరుగుచుండినదంతయు దృగ్గోచరమయినది.

పిరికిపందలవలెపారిపోక తమసహచరులకు సాయముచేయ యుద్ధరంగమునకురికిరి. వారు నిరాయుధులు. దారిలో యింకను పడవలనుండిదిగుచున్న విరోధులలోనివాడొకడు బల్లెమును రామసింగునకు గురిపెట్టి విసరగా అది ఆతనిచేతికి గుచ్చుకొనెను. రామసింగు దానిని పెరికి వైరులపై విసరెను కాని గురితప్పినది. రామసింగు విరోధులలో జొరబడి వారియాయుధముల బెరకికొని రణరంగమున నిరంకుశుడై విహరించెను.

కిసన్ సింగు హతుడయ్యెను.

ఈ సందర్భమున క్లిషార్థగారు వ్రాసినయువంతములు గుర్తుకొని కలిగించునవైయున్నవి. రామసింగు ఎడమచేతికి బలమయినగాయము తగిలి రక్తము ప్రవహించుచుండెను. చేతివేళ్లు తెగినవి. అప్పటికి వైరివీరుల నతిక్రమించి వారి యాయుధముల నూడబెరికి కొని సింహనాదముచేయుచు వైరులనాశ మొనర్చుచుండెను.

ఒక్కడు, వైరివ్రూహమును భేదించుకొని తమస్నానమును చేరుకొన యత్నించుచు అనేకగాయములు

౨. రామసింగు గాయములగాటులు

తగిలి దేహమంతయు రక్తమయమైనను పట్టుదల వీడకుండెను. ఎడమచేతికి బలమయిన గాయములు తగిలినవి. ఎట్టకేలకు విరోధులదాటి పడవలలో బడెను. అందుండిన మలయావారు ముగ్గురు వీనిని గన్నంతనే కాళ్ళకు బుదిచెప్పిరి. మరియొకడు రామసింగును తుపాకి

వాతవేయ సమకట్టెను గాని రామసింగు గాతనిపైకి లంఘించి తుపాకిని ఊడచెరికెను.

రక్తసానముచేతను, గాయముల పోటువలనను రామసింగు అలిసిపోయి మూర్ఛితుడు కాజొచ్చెను. కడ

3. రామసింగు ఇంకొకవైపు గాట్లు

పటిప్రయత్నముగా తనయొద్దన్న తుపాకిని తనస్వాధీనములోనున్న యొకచేతితోనే పట్టెను. తక్షణమే

యతడు పడిపోయెను. ఆచెనుక అతని నెవ్వరును నెన్నాడలేదు.

రామసింగు అట్లు తప్పించుకొనిపోవుట విరోధులకు అనర్థకమాయెను గాని వారు దానిని కనుగొనలేకపోయిరి. తాము రహస్యవిధమున చేయదలచిన దిట్లు భగ్నుమయినది. వారిజయాపజయములు మున్నందు పలాతవార్ వద్ద నిశ్చయంపబడవలసియున్నది. ఆప్రదేశ మచ్చటికి 30 మైళ్లదూరమున నదీమార్గముననే యున్నది.

సాయంకాలమునసరికి పడవ నీటివేగమువలన తిన్నగా పలాతవార్ చేరికొనెను. అప్పటికి రామసింగు మూర్ఛదేరి సమాచారమంతయు నాయకుల కెరుకపరచెను. విరోధులు తమమీదికి రాగలరని వారు యాధ్యసన్నధులయిరి. ఆతరువాతనే పాసగినయాధ్యమున విరోధులు సమూలముగ హతులైరి. మలయాళులందరి తిరుగుబాటును అంతరించి శాంతి నెలకొనెను.

రామసింగు ఆసుపత్రిలో నున్నపుడు అచటి గవర్నరుగారు అతనినిచూచి గౌరవించెను.

ఆసుపత్రివది వచ్చినతరువాత రామసింగు నకు తేలికయైనపనుల నిచ్చిరి. దీర్ఘకాలము సేవ చేసి యిపుడతడు విశ్రాంతిగైకొని ప్రశాంతశీలియై యున్నాడు. ఇప్పుడతని దేహమున నిరుపదియేడు గాయముల గాటులున్నవి. అవియే ఆతనికి గర్వకారణములు. తన పూర్వచరిత్రను చెప్పుకొనుటయం దాతనికి అసక్తిమెందు. ధైర్యసాహసప్రదర్శనములందును, స్వార్థత్యాగమున దును ఈధీరు డసమానుడు! ఈతనిచరిత్రము భారతీయులకు స్మరణార్హము.

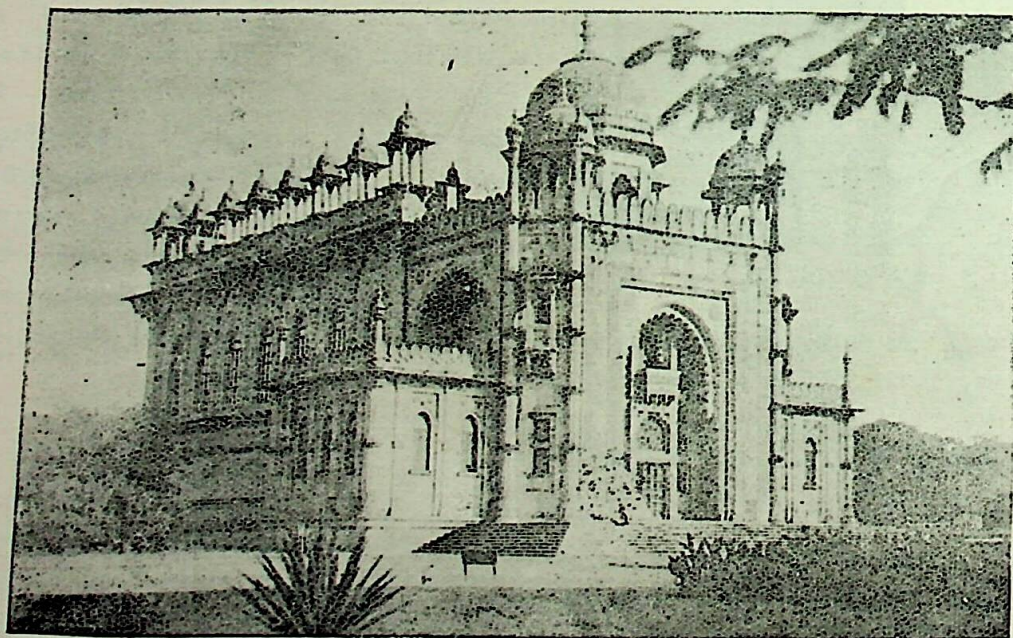
కలగూదగంప

తపశ్చర్య

ఈభారతిసంచికయం దీపేగుననున్న చిత్రమున గల పక్షి కొంగజాతికి చేరినది. దానిని 'బెగ్గరు' అని కూడ అందురు. అది తొలత కలకత్తాజంతుప్రదర్శనశాలయం దుండెను. అక్కడనుండి దాని కయిదేండ్ల వయస్సుపుడు మదరాసుజంతుప్రదర్శనశాల కది కొని రాబడినది. ఇక్కడకువచ్చి ఇప్పటికి ముప్పదియైదేం ఇంతవయసుగలజంతువు మరేదియు నిపుడు

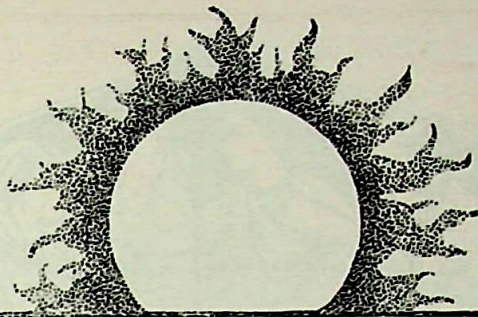
మదరాసు జంతుప్రదర్శనశాలయందు లేదు. ఆజాతి కొంగల పరమాచ్యుతము నీబదియేండ్లు. కుత్తుకక్రింద వ్రేలుచున్న సునియం దది తాను సేకరించునాహారమును నిలువ యుంచుకొనును. తరువాత నావశ్యకమువెంట దానిని తినుచుండును. చేపలబట్టుటకయి యది నీటిలో నీడగలదు.

యస్. మహాదేవ్.

సానరాతి కట్టడము-చెన్నపురి

K. P. S.

ఆంధ్రభ్యుదయము

శ్రీ ఏజెల్ల శ్రీరాములు చౌదరిగారు

పసునొకండువకమ్మచుహాజనసస వీరికి ' అభినవ సహదేవ ' అను బిరుదమునిచ్చి సమ్మానించెను. వీరు పశు వైద్యకాస్త్రమునను, త చ్చికిత్సాకాశలయను మిగుల నైపుణ్యము, అశుభవము గలవారు. ఈవిషయమున వీరు పెక్కు గ్రంథములను వెలువరించినారు. వీరు స్వయము పశుచికిత్సాలయము నొకదానిని స్థాపించి పశురోగనివారణమునకయి అధికముగ పాటుపడుచున్నారు. వీరి కొసంగబడిన బిరుదము పెక్కుర కొసంగబడినబిరుదములవలె, బూటకముగాక సార్థకమగునది.

శ్రీమతి శకుంతలాకన్య, యం. ఏ.

ఈయమ ఆంధ్ర వనిత; కలకత్తా నివాసిని. ఈమెకు కలకత్తా విశ్వవిద్యాలయమువారు “ఘోష-ట్రావె లింగస్కాలరుషిష్టు” నిచ్చిరి. విదేశముల దిరిగి అచ్చటచ్చట శాస్త్రముల నేర్పుపద్ధతులను గుర్తించి సంపూర్ణ ముగా వివరించువారి కిది యొసగబడును. ఈమె దీనిని పొందిన మొదటి యువతి. ఈ స్కాలరుషిష్టు నిదివరకు సి. వి. రామను మహాశయుడు పొందియున్నాడు.

నక్షత్రమండలము

గొబ్బారు వేంకటానంద రాఘవరావు (కవితాసమితి)

(భావ సంవత్సర నిజవైశాఖ, జ్యేష్ఠమాసములు జూన్-జూలై 1934)

"The Heavens are calling you, and wheel around you
Displaying to you their eternal beauties,
And still your eye is looking on the ground." Danti

నరుడా! పామరుడా! కేవలమనోదృష్టిచే నీనేత్రముల నేల మట్టుపెట్టెదవు!
అదుగో తలయెత్తి చూడు! బ్రహ్మాండకోట్లు నినుబిలచుచున్నవి- నీచుట్టు
తిరుగుచున్నవి-అక్షరసౌందర్యమును ప్రకాశింపజేయుచున్నవి-చూడు! చూచి ఆనందించు!

[ఈ పటమును తలమీదుగా ఆయాదిక్కులు సరిపడునట్లు పట్టుకొని ఖగోళమును పరిశీలించవలెను.

ఇందు చూపబడినట్లు నక్షత్రాలు జూన్ నెలలో

8-వ	లేదీని రాత్రి	8 గంటల 55 నిమిషములకును,
15-వ	,, ,, 8 ,, 27 ,,	
22-వ	,, ,, 8 ,, 0 ,,	

29-వ	లేదీని రాత్రి	7 గంటల 32 నిమిషములకును,
జూలై		
7-వ	,, ,, 7 గంటలకు కనబడును.]	

గ్రహములు

ఈ భావసంవత్సర నిజమైన కాళి బహుళద్వాదశి మొదలు జ్యేష్ఠబహుళద్వాదశివర్యంతము. అనగా జూన్ ౮-వ లేదీమొదలు జూలై ౮-వ లేదీవఱకు నగు మాసములో రాత్రి తొలిజామున కానవచ్చునక్షత్రాలు సరయుడము.

పాలవెల్లి (Milk way)

పాలవెల్లి (Milky Way) ఈమాసమునందు పాలవెల్లి ఈశాన్యమునుండి తూర్పు, ఆగ్నేయదిశల మీదుగా దక్షిణమునకు, వక్రించిన మండలఖండము వంటి ఆకారముతో వ్యాపించియున్నది. ఈశాన్యము నుండి వరుసగా ఊర్వాశ, రాజహంస, షిశా, గరుడ, శేష, సంకర్షణ, వృశ్చిక, ధనూ, వేదికా, వృక, యయాతి, అశ్వతర మండలముల గడిచి, విశ్వామిత్ర త్రిశంకులవఱకు వ్యాపించియున్నది.

వేసవిరాసు లనడగు తుల, వృశ్చిక, ధనూరాసులు తూర్పున చెక్కగా కనబడుచున్నవి.

మిక్కిలి తేజోవంతములైననక్షత్రములు

(First Magnitude Stars.)

౧. బ్రహ్మ (Vega)
౨. జ్యేష్ఠ (Antares)
3. అశ్వతర ౧ } అశ్విమల (Alpha Centauri)
౪. అశ్వతర ౨ } తృతీయస్థానము. Beta Centauri)
౫. స్వాతి (Arcturus) (ఆర్క్ట్యూరస్)
౬. శ్రవణము (Altair)
౭. త్రిశంకు (Alpha Crux)
౮. విశ్వామిత్రుడు (Beta Crux)
౯. చిత్ర (Spica)
౧౦. మఘ (Regulus) (రెగ్యులస్)
౧౧. సాంబమూరి (Pollux) (పోలక్సు)

గ్రహములలో గురుడు హస్తచతుర్థపాదములో జూన్ నెల ౧౨-వ లేదీవఱకు వక్రగతిలో ఉండును. అటపిమ్మట ఋజుగతి పొంది హస్తచతుర్థపాదము లోనే ఈనెల గడుపును. ౨౯-వ జూలై నాటికి చిత్ర ప్రభముపాదము చేరుకొనును. కాబట్టి ఈమాసములో హుడగురుడు చిత్రకు మీదుగా నఖండతేజముతో మెలియుచు కానవచ్చును. అంగారకుడు ఈమాసములో రోహిణి మృగశిరసక్షత్రములలోను, శుక్రుడు భరణి, కృత్తిక, రోహిణి నక్షత్రములలోను సంచారము చేయుచుండురుకాన రాత్రితొలిజామున కానరాదు. శని ౫-౬-౩౪ లేదీనుండి ధనిష్ఠచతుర్థపాదమునుండి వక్రగతుడగును. కావున నిండలిపటములో చూపలేదు.

ధ్రువుడు

క్షణమునకు లక్ష యెనుబదియారువేలమైళ్ల వేగముతో గడిచిపోవు వెలుగు, ధ్రువనక్షత్రమునుండి వెడలి మనకు చేరునకి ౬౫ సంవత్సరములు పట్టును. అనగా ౧౮౬౯ సంవత్సరమునందు ధ్రువనక్షత్రమునుండి వెడలి నకిరణములు నేడు మననేత్రములను తాకి ధ్రువుని చూపుచున్నవి. ఖగోళధ్రువస్థానము (Celestial Pole) నకు ఈ ధ్రువతార ౧ డిగ్రీ. ౭ మినిట్లుదూరమున నున్నది. ఆస్థానమున కీతార అత్యంతసామీప్యములో నిక ౧౬౧ సంవత్సరములకు అనగా క్రీ. శ. ౨౦౯౫- సంవత్సరమున నుండగలదు.

ధ్రువరక్షకులు

బీటా B = ఛాత (Kochab)
గామా r = విధాత (Gamma Polaris)

ఇందలి ఇతరనక్షత్రములు :

డెల్టా - కశ్యప.

ఎప్సిలన్ - మహేంద్ర.

జీటా - అగ్ని.

ఈటా - మిశ్ర. (Alasco)

భ్రమనిమిదుగా ఉత్తరమునుండి ఈశాన్యమునకు ఈర్వశి అడ్డుగా వ్యాపించియున్నది. పశ్చిమమున అస్తమింపనైయున్న పునర్వసు మిధునపుచుక్కలకును, లఘుబుక్షమునకును మధ్య చుక్కలు కానరాని ఈశాన్యప్రదేశము కలదు. లఘుబుక్షమునకును బృహదృక్షమునకును మధ్య గగనమధ్యరేఖకు అడ్డుగా నరకాసురుని వక్రవికృతరూపము వ్యాపించియున్నది. వానిశిరస్సు Vega వేగా-అనగా బ్రహ్మనక్షత్రమునకు సహిపమునం దున్నది. అక్కడ పటములోనే - స్త్రీ అనునక్షరపుగుర్తు లున్నచుక్కలు రెండును వానిస్త్రీములు. వానిపూర్తిరూపము చూపుటయు వేరొకటి ముందునుండి చూతము. బృహదృక్షము గగనమధ్యరేఖను గడచి పడమటకు వ్రాలినది. తోకలోనున్న మరీచి, వశిష్ట, అంగీరస, చుక్కలు మాత్రము గగనమధ్యరేఖకు సమీపమున నున్నవి. ఇందు అత్రిచుక్కతప్ప శేషించిన ౬ చుక్కలను, తేజోవిషయమున రెండవతరగతికి చేరిననక్షత్రములు. (Second Magnitude Stars). అత్రినక్షత్రము మూడవతరగతికి (Third Magnitude star) చేసినది.

స్వాతి ఇందుమిందుగా మధ్యాహ్నమున- అనగా గగనమధ్యరేఖయందున్నది. దానికి ముప్పదిడిగ్రీలదిగువను-దక్షిణసమీపమైనబుధిదిశను-చిత్ర ఉన్నది. స్వాతి, చిత్ర వైపు త్తడమునకు ౨ ౦౦ మైళ్లకు తక్కువకాని అఖండత్యరతో పరువుపెట్టి పోవుచున్నది. ఇది మనకు ౭౫ మహాభివ్యముల వైశాల్యమందున్నట్లు తేలుచున్నది.

రాజహంస, గరుడుడు- అనగా శ్రవణమును, ఇపు డే ఉదయమైనవి. రాజహంస మండలములోని

శిలువ (Cross) దిక్పక్రమమీదను అడ్డుగా కనబడుచున్నది. బ్రహ్మనక్షత్రము ఈశాన్యదిక్పక్రమనకు వైని 3౦ డిగ్రీలున్న జ్యోతిషనక్షత్రము అగ్నేయదిక్పక్రమనకు 3౦ డిగ్రీలమీదనున్నా, మఘనక్షత్రము పశ్చిమదిక్పక్రమనకు 3౦° డిగ్రీలమీదనున్నా కనబడుచున్నవి. శేషపాస్తుపై క్రీమహావిష్ణువును, సంకర్షణ, విశాఖనక్షత్రములును, గగనమధ్యరేఖ (Meridian) ను సమీపించుచుండుట గమనింపవలెను. త్రిశంకురివ్యామిత్రులు గగనమధ్యరేఖ దాటి పశ్చిమముగా నున్నారు. ఇక కొలదికాలములో అస్తమింపనైయున్నారు.

అశ్వతరమండలము. (Centaurus) అశ్వతరము అనగా కంచరగాడిద. ఆజంతువు ఆస్వినీదేవతలకు వాహనమని వేదవాద్యయమున పలుతావుల గలదు. ఇందు మిక్కిలి తేజోవంతములైన ఆల్ఫా, బీటా నక్షత్రములే అశ్వముల మూడవస్థానము. ఇందలి ఆల్ఫా నక్షత్రమే మనభూమికత్యంతసమీపమున నున్నట్లు పరిశోధనలవలన తేలినది. అత్యంతసమీపమునందున్న ఈ నక్షత్రముయొక్క వెలుగు మనభూమిని చేరునకి నాలుగు సంవత్సరముల నాలుగుమాసముల ఆర్ద్రతములు పట్టుచున్నది. చంద్రునివెలుగు మనకు రెండు సెకెండ్లలో చేరును. సూర్యునివెలుగు మనలను ౮ నిమిషములలో చేరును. భూమి పొరుగున అత్యంత సమీపమున నున్న యీఆల్ఫానక్షత్రపువెలుగు త్తడమునకు లక్షయెనుబది యారువేలమైళ్లచొప్పున నఖండత్యరతో వచ్చుచున్నను నాల్గుసంవత్సరముల నాలుగుమాసములు వైగా పట్టుచున్నది. ఒకనక్షత్రము భూమికి ఎన్ని వెలుగుగు సంవత్సరముల దూరమందున్నవో నిర్ణయించుటకు మాత్రమున్నది, ఆదూరము = $\frac{3.26 \times 10^{13} \times \text{దూరము}}{94,400,000,000}$ అనక్షత్రపు కేరలాక్సు (parallax) కోణముచేత 3.26×10^{13} ను భాగించు

* [చూరువేలు-ఒకలక్ష; పదిలక్షలు Million ఒకప్రయుతము; పదిప్రయుతములు లేక నూరులక్షలు. ఒకకోటి; పదికోట్లు ఒకఅర్బుదము; నూరుకోట్లు మహార్బుదము; వేయికోట్లు ఒకఖర్వము; పదివేలకోట్లు అనగా పదిఖర్వములు ఒక నిఖర్వము; లక్షకోట్లు ఒకమహాపద్మము (Billion) పదిమహాపద్మములు ఒకమహాఖర్వము. ఇట్టిమహాఖర్వములు ౭౫ సంఖ్యగల మైళ్లదూరమున నేడు మనకు స్వాతీనక్షత్ర మున్నది.]

పగా వచ్చిన సంఖ్యయే వెలుతురు సమీపతనముల దూరము.

ఆశ్రేష

ఇది మఘనక్షత్రసమీపమున పడమరగా నిరస్సును, చిత్త్రాకు దిగువ గగనమధ్యరేఖను గడిచి తోకయును కలిసి పెలికలుతిరిగి క్రాంతిచక్రమార్గమున కదురుగా వ్యాపించి యున్నది. ఇందలి ముఖ్యనక్షత్రమును పాశ్చాత్యులు 'Alfarad' అందురు. అనగా ఒక్కడు ఏకాకి, అని అపదమున కర్థము. ఆచుక్క విభవద్వ్యస్తమునకు ౧౦ డిగ్రీలు దిగువ నున్నది. నాలుగు వేలసంవత్సరములక్రిందట అది యావృత్తముమీదనే ఉండెడిది. కాని భూగమనముచేత అయ్యది పదిడిగ్రీలు దక్షిణమునకు జరిగిన ట్లగపడుచున్నది.

వార్షికము చిత్త్రాకు దిగువగా కుడితట్టున గగనమధ్యరేఖకు పశ్చిమముగా ౨౦ డిగ్రీలు వ్రాలి యగపడుచున్నది. దానిపడమట భూగమన దేవత లయ్యతము బసపాత్రయును, గ్రావమును ఉన్నవి.

అహిమండలమునకు దిగువ కాంతిమంతములైన చుక్కలు లేక శూన్యముగానుండుట గమనింపతగి.

యున్నది. అశ్వతరమండలమునకు దిగువ వృక, వేదికా, యయాతిమండలములు కొంతకొంతమాత్ర మగపడుచున్నవి.

క్షిరోజ్జత్రగ్రువము మధ్యాహ్నరేఖనుండి ౨౦ డిగ్రీలువ్రాలి నాయవ్యదిశను కనబడుచున్నది. క్రాంతివృత్తముయొక్క ఉత్తరగ్రువము (North-Ecliptic Pole) గ్రువునికి ఈశాన్యముగా ౨౦ డిగ్రీలు వ్రాలియున్నది.

రాసులు పడమటినుండి తూర్పునకు వరుసగా మిథున, కర్కటకు, సింహ, కన్య, తుల, వృశ్చిక గమారాసులు వ్యాపించియున్నవి. ఉల్కాపాతములు చిన్న ఉల్కలు జూన్ ౨-౧౩ తేదీలమధ్య ఊర్వశిమండలమునుండి రాలును. ఇవి ౧౨౫౦ సంవత్సరపు తోక చుక్కశకలములు. ౨౦-వ తేదీని మాడా ఆప్రాంతమందే చిన్న ఉల్కాపాత ముండును. ౨౭-౨౮ లను భూతేశ పేద్యపూర్వమండలములనుండి ఉల్కలురాలును. జూలై ౪-వ తేదీని విష్ణుమండలసమీపమునుండి కొలదిగా రాలును.

పక్షులకు ఆహారము ఇచ్చుట-పక్షి తీర్థము

—గోపాల్.

ఆధునికాంధ్రవాఙ్మయము

కీ. శే. గురజాడ అప్పారావు పంతులుగారిని ఆధునికాంధ్రవాఙ్మయవిధాతలని పొగుడుతూ ఉండడం ఈకాలంలో మామూలు అయిపోయినది. అయితే అయినక ముఖ్యమైన హితులలో ఒకరగు కీ. శే. యెనమండ్ర నారాయణయ్య పంతులుగారి పేరేనా ఆంధ్రలోకము నేను స్మరించకుండా ఉన్నది. అప్పారావు పంతులుగారికంటె ఎక్కువ కవిత్వశక్తి కలవాడున్ను, ఆయనకన్న ఎక్కువధారాశ మైన రచనాప్రాధిమ్య కల వాడున్ను అయిన ఈనారాయణయ్య పంతులుగారిని ఆంధ్రలోకము ఇంతశ్రీఘ్రముగా మరిచిపోతుందని నేను కలనైనా అనుకోలేదు. వీరు రచించిన "అదవి మల్లెలు" పాశ్చాత్యరచనావిధానములతో నిండి, కేవల స్వతంత్ర రచనయై, చిక్కనైన యాంధ్రత్వముతో తులనానుతూ ఉంటుంది. ఈలాంటి కావ్యాన్ని ఆధునిక వాఙ్మయములో పేరైనా స్మరించకపోవడము అన్యాయము. ఇప్పటికైనా ఆంధ్రలోకము దీనిని గమనిస్తారని అనుకొంటాను.

సకలమైన ఆధునిక కవులలో ప్రథమస్థానం వహించవలసినవారు శ్రీరంగం శ్రీనివాసరావుగారు. ఈయనవర్ణి మొదటితరగతిలో చేర్చలేదు సరిగదా, ఇంతకన్న సగానికి సగం తక్కువైనవార్ల నందరినీ వీరాధిపతులను చేసివేసినారు. ఇది వీరితలలో వింత. ఈమధ్య ఈకవిగారు సామ్రాజ్యవాద కార్యాలలో ఉన్న సంగతులు చూస్తే ఈకవి చేలా వికారహృదయుడనిపిస్తూ ఆధునిక కవులలో ఉత్కృష్టస్థానం వహించవలసినవాడనిపిస్తూ గోచరించును. అత్యంతరంగా కొంతభాగం ఈ దిగువ వ్రాస్తాను.

"నవీనకవిత్వం ఆధునికాంధ్రవాఙ్మయానికి నిస్సంశయంగా నిరుపమానమైన అలంకారమని నానమ్మకం. భావగతం కాని పద్యానికి కావ్యక్షేత్రంలో స్థానం లేదనిపూడా విన్నవించ సాహసిస్తున్నాను.

హృదయాలను, మానసాలను కలవరపరుస్తూ అల్లకల్లోలంగా ఘూర్చి లే ప్రమాదప్రాంతరాలలో కవికి నిరాఘాటంగా విహరించగల అధికారం కలదు. అట్టి అతని సంచారాలలో ఏసమృద్ధహూరాననో కావ్యగీతం ఒకటి మెరుగులు తీగిన విలక్షణరచనాభోరణిలో వెలుగు చూస్తూంది. ఆగీతం కవి అనుభవించిన రసస్థాయిని సమగ్రంగా పాఠకునిలో అవిష్కరించ గలుగుతుంది. ఉత్కృష్టభావగీతానికి నానిర్వచనం ఇది. ఆ మహాన్నతి సంబంధించుకోవాలని చేస్తున్న ప్రయోగాలు నా ప్రస్తుత రచనలు. ఎప్పుడూ ఉన్న తిమిరగ్రానికి దారి తీస్తాడు మానవుడు. ఆదర్శముల పరమోత్కృష్టత అతని సాధనకు లక్ష్యము.

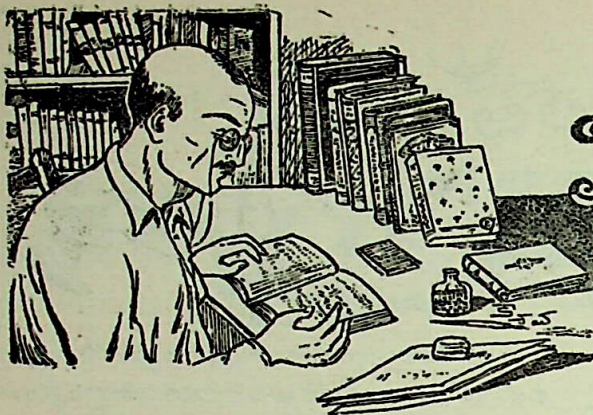
"A Man's reach must exceed his grasp

Or what is there a heaven for?"

ప్రస్తుతం నాప్రవృత్తి వైనిచెప్పిన Browning భావాని కనుగుణ్యంగా ఉంది. మానవుడు భూతలస్వర్గ సామ్రాజ్యాన్ని సాధిస్తాడనే Optimism పూడానాది! చూదాం! చూదాం!"

దీనిబట్టి ఈకవి ఎంతకత్తికలవాడో పోల్చుకోవచ్చును. "గతానుగతికాలాకో" అనే పద్ధతి విడిచి, యధార్థమును గ్రహించడానికి ఆంధ్రలోకానికి ఇంకా భాగ్యము పట్టలేదు కాబోలు!

—మండవక పార్వతీశ్వరశాస్త్రి.

వివరములు

కింకిణీమాలా

ఇదియొక సంస్కృతఖండకావ్యములసంపుటయ. కర్త, వై. మహాలింగశాస్త్రిగారు, ఎం.ఏ., బి.ఎల్., అడ్వకేటు, 3, మాధవపురము, మైసూరు, మదరాసు. నాగరిలిపి. క్రాసు ౧౦3 పుటలు. కాగితము, బైండు ముచ్చటగనున్నవి. వెల రు. ౨ లు. వలయువారు గ్రంథ కర్తగారికి వ్రాసికొనవలెను.

భాషావాఙ్మయంతరముల సంపర్కమువలనఁ గొంతనవ్యతను మనవారికివిత యలవరచుకొన్నది. ఈ విషయమున మనవారికి ఆంగ్లము దారిదూషినదని చెప్పవలెను. భావమునెడ నవ్యత యెటులున్నను, రచనల యందును ఛందోవినిమయ-కల్పనములందును మనవారు నవ్యతను చూపుచుండుట, నిక్కవము. క్రొత్తదనము బాగుగఁ బ్రతిబింబించుకావ్యసంపుటరూపములగు గ్రంథములు ముఖ్యములని చెప్పవచ్చును. ఇంతవఱకును-చేత భాషలలోనే ఇట్టిగ్రంథములు రచింపఁబడుచున్నవి. నే నెఱింగినవఱకు సంస్కృతమున వెలువడిన-ఖండకావ్య సంపుటరూపగ్రంథములలో నీ“కింకిణీమాల”యే మొదటిది.

గీర్వాణవాఙ్మయమున ఖండకావ్యములు లేక పలువిషయములకుఁ జెందినప్రాస్తావిక పద్యములుగల “పండితరాయశతకము”పంటి ప్రాసీనగ్రంథములును వందలకొలది నున్నవి. ఆగ్రంథములందలి భాగములకుఁ నవ్యత లేదు, మొత్తముపైనే గాని. నవీనగ్రంథము లలో వివరింపఁబడు విషయములన్నింటికిని ప్రత్యేక పక్షపత్రిక.

ముగఁ గావ్యత కలదు. మఱియు నిప్పటికావ్యములలో, గేయభాగములును, పద్యభాగములును మాడ నుండును. ఈకింకిణీమాల ఆతరగతికిఁ జెందియున్నది.

శ్రీమహాలింగశాస్త్రిగారు సంస్కృతాంగ్లభాషాపాఠాంగతులు. కావున భాషాద్యయకవితారహాస్యములను బాగుగ నుఱుతెఱిగి చాలయేఁడులనుండి తాము రచించినఖండకావ్యములను, తమభాషాంతరీకరణము లతోఁబాటు, ఏర్పిహార్చి “కింకిణీమాల”రూపముగ నీగ్రంథమును వెలువరించినారు. నూతనరీతుల కనుగుణముగ నిందు గేయరూపములగు ఖండకావ్యములు క్రొత్త ఛందస్సుల వెలసినవి కలవు. ఇందుఁ గవి స్వీకరించినభావములు ప్రాసీనమార్గముల కనతిక్రమణీయములై పండితుల చూడరమునకుఁ బాత్రము లగుచున్నవి. తొలి భాగమునఁగల గణేశగీతాదస్తాత్రభాగములును ఆపదతిసేయనుసందినవి. నవీనరీతుల కనుగుణముగఁ గొన్నిభావములను గూర్చియున్నచో, గ్రంథమునకు ఎక్కువప్రచారమును, నవీనమార్గావలంబకుల యాదరణమును గలిగెడిని. వైశిల్యమృదుమగురమై పండితజనరంజకమై యున్నది. గీర్వాణవాఙ్మయాభిమాను లీయమూల్యగ్రంథమునకు స్వాగతము చెప్పి గౌరవింతురు గాక !

బు. వేం. రమణయ్య.

సుప్రభాతమ్

ఇది కాశీనగరమునుండి వెలువడుచున్న యొక పక్షపత్రిక. అచటిసంస్కృతసాహిత్యసమాజమువారు

దీనిని ప్రకటించుచున్నారు. సంపాదకులు : శ్రీకేదార నాథశర్మగారు. వార్షికమూల్యము రు. ౨, విద్యార్థులకు రు. ౧. వలయువారు “సుప్రభాతకార్యాలయము, కాశీ” అనుచిరునామాకు వ్రాయవలెను.

పైపత్రిక ౧౦-వ సంపుటపు తొలియాడుసంచి కలయందు వివిధములగు వ్యాసములు గలవు. సంపాద కీయములును, “భూకంపము” మొదలగు వ్యాసములును విద్యార్థులకును, పండితులకును చాలఉపకరించును.

సంస్కృతభాషనుగలపత్రికలు మిక్కిలితక్కువ. ఈన్నవయినను సకాలమునఁ బ్రకటింపబడుట అరుదు. పదేండ్లనుండియు వాఙ్మయనేవ చేయుచు, సంస్కృత పండితుల హృదయము చూరగొనినయీపత్రికను దేశ భేదమును బాటింపక గీర్వాణభాషాభిమానులెల్లరు చందాదారులుగఁ జేరి పత్రికను ప్రచారమునకుఁ దెచ్చురు గాక !

వనోపధి

ఇది కాశీనగరమునందలి “చరక-అనుసంధాన-భవనము”నుండి వెలువడుచున్న హిందీమాసపత్రిక. సంపాదకుఁడు; శ్రీకేదారనాథశర్మగారు. వార్షికమూ ల్యము రు. 3 లు. విశిషుచిక ఐదుఅణాలు.

పైపత్రికయొక్క మొదటిస పుటపు తొలిసంచిక యందు వనోపధులు, చికిత్సలు వానికి సంబంధించిన విషయములు కొన్ని సచిత్రముగ నీయఁబడినవి. “కర్ణికార”, “కులసీ”, “ద్రోణపుష్ట”, “వానస్పతిక-చికి త్సా” మొదలగు వ్యాసములు ఆయుర్వేదాభిమానులకే గాక పండితపామరజనసామాన్యమునకంతకును ఉపయో గకరములగు విషయములను వెలువరుగుచున్నవి. ఇందు పాశ్చాత్య - భారతవర్షీ యచికిత్సాసంప్రదాయములను బాగుగ నులు తెఱచిరిననుహనీయులు వ్యాసలేఖకు లగుట పత్రికాభావ్యభివృద్ధినూచకము. హిందీభాషాభిమాను లును, ఆయుర్వేదాభిమానులును దీనికిఁ జందాదారులయి పత్రికను పోషించుట యుచితము.

శ్రీమతి చిల్క-పాటి నీతాంబావిరచిత
“కాదాచిత్క-పద్యరత్నములు”

క్రాసుపైజా ౨౪ పుటలుగల గ్రంథము.

వెల రు. ౦-౪-౦

ఈకవయిత్రికి అనర్గళమగుకవితాధార గలదు. భావస్ఫూర్తియు మెండుగ గలదు. ఈ ‘కాదాచిత్క ములు’ పలువిషయముల నధికరించియున్నవి. ఇవి పం దొమ్మిది వేరువేరువిషయముల నుద్దేశించి దాదాపు నూరుపద్యములపై వ్యాసించియున్నవి. ఏప్రకరణమున కాప్రకరణము బహు మనోజ్ఞమై సులలితము లగు పద వాక్యప్రణాళికలతో విరాజిల్లుచు రత్నము లనదగియు న్నవి. ఈ పద్యములలో నెద్దానిజూచినను దాని కది అసమానప్రభ కలిగియున్నది.

తిరుమామణిమంటపవర్ణనము జదివిన నామంటప కుద్యుభచితముకురగతెంబ ప్రతిబింబవ్యూహములనుమ నులిచి యానందించుచున్నట్లు ప్రత్యక్షపద్యనము తోప గలదు (తిరుమామణిమంటప మనగా తల్పగిరిరంగనాయ కులదేవాలయములోని యద్దాలమంటప మని గ్రహించు నది.)

మరియు రాధాకృష్ణవిలాసము, కురంగీపంచకము నెచ్చిలి యెడబాటు, మొదలగునవి మిగుల హృద్య ములు.

ఈపద్యములు భారతి, గృహలక్ష్మి లోనగుపత్రి కలం దపుతపును బ్రకటింపబడియుండినవి. పీనియం దామోచభరమున, నెల్లూరిలో స్టేషను శ్రీమగన్ బెల్లము కొండ వేంకటపరదాచార్యులవారి యభిమానమున నివి యొకచిన్నిగ్రంథరూపమున, ప్రకటింపబడినవి. ఆంగ్ల కవయిత్రిలోకమున నాయకమణి నా నొప్పు ఈకవి రాశిని ఇతోధికములగు రచనలకు ప్రోత్సహించుటాం గులకు సముచితము.

గ్రంథస్వీకారము

హంసతారావళి, లలితాశతకము

క్రాను ౨౧ పుటలు, వెల రు. ౦-౪-౦

గ్రంథకర్త: విద్యానాథ యస్. విశ్వనాథశాస్త్రి
గారు, ఎం. ఏ., నైజాముకళాశాల, హైదరాబాదు.

గీతాప్రబోధము

డబుల్ క్రాను ౧/౩౨వ రం పుటలు, వెల రు. ౦-౬-౦

గ్రంథకర్త: కే. వి హనుమయ్యగారు, విను
కొండ తాలూకా, పెరుమాళ్లపల్లె.

తేనెపట్టు

క్రాను ౪౮ పుటలు, వెల ౦-౮-౦

గ్రంథకర్త: మండపాక పార్వతీశ్వరశాస్త్రి
గారు, బరంపురం.

వేయి స్తంభాలగుడిశాసనము

పరిష్కర్తలు: విద్యానాథ కం. అప్పన్నశాస్త్రి
గారు, క్రాను ౧౧౮ పుటలు. వెల రు ౨-౦-౦.

హరిజనులు అస్పృశ్యులుగారు

అనుపాదకుడు: కామయ్యుషి మృత్యుంజయశర్మ
గారు, పితాపురము. క్రాను ౪౮ పుటలు. వెల రు. ౦-౬-౦

ఏం చేయమంటారు?

ఒకహరిజనునియూవేదన “నేను నరిగిగాడినే”

క్రాను ౧౪ పుటలు.

గ్రంథకర్త: వెన్నెలకంటి రాఘవయ్యగారు,
నెల్లూరు.

నౌకాభంగము

క్రాను ౮౨ పుటలు, వెల ౦-౧౨-౦

గ్రంథకర్త: వజ్రుల వేంకటేశ్వరకవిగారు, బి.సి.
జయపురము, విశాఖపట్టణము జిల్లా.

ధాన్య ప్రతాపసింహ చరిత్ర

రాయలు ౨౫౧ పుటలు వెల రు. ౧-౮-౦

గ్రంథకర్త: డి. రాజశేఖర శతావధానిగారు,
ప్రొద్దుటూరు.

అంబాదేవి

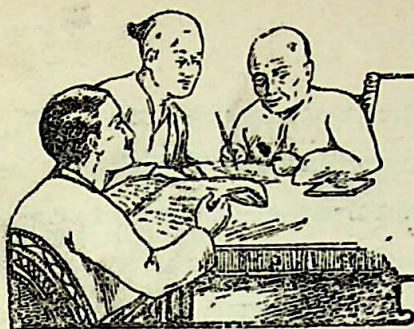
డబ్బీ ౬౧ పుటలు వెల ౧-౦-౦

గ్రంథకర్త: ఆంగ్రవాజ్ఞయనుహోదధి, అను
ముల వేంకటేశ్వరకవిగారు, నంద్యాల.

భావనాముషి

క్రాను ౩౬ పుటలు. వెల రు ౦-౪-౦.

గ్రంథకర్త: సోర్నపూడి, రాజన్నగారు కార్య
దర్శి పద్మశాలీయసంఘం, విశాఖపట్టణం.

సాభిపాలయ

విశేషములు

శ్లో. ఆశ్చర్యోఽభిజననా నస్మి కోఽకోఽస్తి సచ్చకో మహా,

యత్త్యే దాస్యామి మేదిష్యే ఐత్యజ్ఞాన విమోహితాః. —శ్లో. అ. ౧౬. శ్లో. ౧౫.

ఆసురబలసంపదారాధనపరాయణమైన యుగమునందు దైనబలసంపదారాధనము దుర్లభమగుచున్నది. ఆసురబలసంపదారాధనమునందు వ్యక్తులు, సంఘములు, జాతులు చూపుచున్న అహమహమిక భయ సంభ్రమములను గలుగజేయుచున్నను యుగ ప్రభావము ప్రపంచవ్యవహారములందనతిక్రమణీయముగ నున్నది. ఆసురములైన దంభాహంకారములకు గల పదుప్రప్రతిష్ఠలు వైవికములైన సత్యాహింసలకు దుర్లభములైనవి. త్రికరణములందును అర్థకామములకు గల ప్రతిష్ఠ అంతఃకరణమునకు గలుగకున్నది. అంతఃకరణశ్రయములేని హనోవా క్కర్మలు దురహంకారపూరితములై సంక్షోభమునకు మూలము లగుచున్నవి. సకల వ్యవహారములందును పంచతంత్రములకుగల ప్రతిష్ఠ సత్యమునకు గలుగకున్నది. జాతీయ దురహంకారము పరసంహారమునకు విజృంభించినను ఆత్మనాశనమునకు మూలమగుచున్నది. దురభిమానదురహంకార పూరితములైన హిరణ్యకశిపులకు హరిభక్తిభరితము

లైన ప్రహ్లాదవర్చితములు పరిహాసపాత్రములగుచున్నవి. పరపీడన పరాక్రమణ సాధ్యమైన పాశ్చాత్య సంస్కారము ప్రపంచము నావరించిమానవస్వాతంత్ర్యధర్మవికాసమును దుర్లభము చేయుచున్నది. మహారాజ్యములన్నియును సిద్ధాంతములందు శాంతిని, సంకల్ప వ్యవహారములందు సమరమును నభిలషించుచున్నవి. నాయకుల గంభీరోపన్యాసములు, పండితుల విమర్శనలు, శాస్త్రజ్ఞుల సిద్ధాంతములు, తత్వవేత్తల వాదనలు, మతాచార్యుల బోధలు, కుబేరుల సంపదలు, ప్రజల సంస్కారము సంక్షోభమునకు వినియోగపడునటులు శాంతికి వినియోగపడకున్నవి. పాశ్చాత్యరాజ్యనిర్వాహకులును, మతప్రవర్తకులును, పండితోత్తములును, ప్రజలును తాము శ్రేష్ఠులనియు, ప్రపంచోద్ధారకులనియును దురభిమానపరాయణులై ప్రళయబీజములను పోషించుచు సర్వసంహారమును జేయుట ఆసురయుగధర్మమున కనురూపముగనున్నది. పాశ్చాత్యసంస్కారము ప్రాచ్యదేశములకును సంక్రమించి సుందోషసుందోపాఖ్యాన

ములను ననంతముఖములను ప్రపంచమునం దంతటను ప్రత్యక్షము చేయుచున్నది. యూరపురాజ్యములు నేర్చినపాఠములనే జపాను రాజ్యము ప్రపంచమునకు నేర్పట యూరపు రాజ్యముల కసహ్యముగనున్నను పాశ్చాత్య సంస్కారమునకు సహజఫలముగ నున్నది. ఆసియా ప్రబోధము యూరపురాజ్యములకు భయభ్రాంతులను గలుగజేయుచు నాత్మ విశ్వాసమును శిథిలము చేయుచున్నది. రుష్యా జపానురాజ్యము విజృంభణమును, చీనా హిందుస్థానముల ప్రబోధమును యూరపుశకమును సంతమింపజేయుటకును, ఆసియా శకమును పునగుద్ధరింపజేయుటకును వినియోగపడుచున్నవిధము తెల్లజాతులకు విషాదమును గలుగజేయుచున్నను మానవ ధర్మాభ్యుదయమున కవసర మగుచున్నది. ఆత్మసంరక్షణవ్యాజమునను యూరపురాజ్యము లవలంబించుచున్న ఆయుధధారణములును, వ్యాపారపరిశ్రమ సంరక్షణవిధానములును, పరాక్రమణమార్గములును, షరత్పర వినాశమునకు వినియోగపడుచున్న విధమును ఆయుధవిసర్జనసభావ్యవహారములును, ఆర్థికసాంఘికాది వ్యవహారములును విశదము చేయుచున్నవి.

* * * *

ఆయుధవిసర్జనసభ

ఆయుధవిసర్జనసభ ప్రారంభమై కెం. మానముల్ గారిచే ననుగూఢాతిని ప్రయోజనము క్షీణించుచున్న విధము శాంతికాముల

కాశాధంగమును గలుగజేయు చున్నను సామ్రాజ్యాభిమానుల కాష్టాదమును గలుగజేయుట సహజము. చిన్న రాజ్యము లాయుధ విసర్జనమును గోరుట సహజమైనను పెద్ద రాజ్యము లెప్పటివలెనే మిత్రభేదము నపేక్షించుచున్నవి. ప్రాన్సు, ఇటలీ, తుర్కీ, ఆస్ట్రీయా మొదలగు రాజ్యము లన్నియును ఆయుధధారణమును జేయుచు జర్మనురాజ్యమున కాయుధవిసర్జనమును నిర్ణయించుట ఆయుధవిసర్జనమునకు కార్యసాధనముకాదు. ఆయుధవిసర్జన సభాధ్యక్షులు హేంజర్సను గారు నిరాశను తెలిపినను సర్ జాన్ పైమనుగా రాశాసందర్భములను సూచించుట రాజ్యశాంత్రమున కనుకూలముగ నున్నను కార్యసిద్ధికి సాధనము కాదు. ఫ్రెంచి మంత్రి జర్మని ఆయుధధారణము విషయమై తెలిపిన భావము లసందిగ్ధముగ నున్నను పైమనుగారి ఆశల కవకాశములు గలుగజాలవు. ఆయుధవిసర్జనమునకు గ్రేటుబ్రిటను, ప్రాన్సు మొదలగు రాజ్యములు మార్గదర్శకములు గానంతవరకును ఆయుధ విసర్జన యోచనయే నిరుపయోగము. ప్రాన్సును జర్మనుభయమును, గ్రేటుబ్రిటనును సామ్రాజ్యాభిమానమును పీడించుచున్నంతవరకును ఆయుధవిసర్జనము మాటలంగు సాధ్యమైనను కార్యములందు దుర్లభమని రాజ్యాంగవ్యవహారములు వ్యక్తము చేయుచున్నవి. బ్రిటిషుజాతీయప్రభుత్వనిర్వాహకు లపేక్షించునది పరరాజ్యముల కాయుధ

విసర్జనము కాని గ్రేటుబ్రెటను కాయునవిసర్జనము కాదు. బీవరుబ్రూకువర్గమువలెను మోస్లెవర్గమును నీవిషయమును విస్పష్టము చేయుచున్నది. బ్రిటిషురాజ్యనిర్వాహకులు కాసురబలసంపదలమీదనుగల విశ్వాసగౌరవములకు వారు స్వదేశమునందును, సామ్రాజ్యాంతర్భాగములందును, విదేశములందును నవలంబించుచున్న రాజ్యసీతి ప్రమాణముగ నున్నది. చర్చిలు, హోరుగారల ప్రసంగములనలెను శ్వేతశత్రునిర్ణయములును నీవిషయమునకు మహావ్యాఖ్యానములు. కాంగ్రెసుమహాసభ పట్లను బ్రిటిషుప్రభుత్వ మాచి నుండియు అవలంబించిన రాజ్యతంత్రములు నీవిషయమును విశదము చేయుచున్నవి.

* * * *

కాంగ్రెసు - ప్రభుత్వము

కాంగ్రెసుమహాసభ ప్రజావిశ్వాసాదరణములకును ప్రభుత్వకటాక్ష వీక్షణములకును పాత్రమైనసంస్థయని స్వదేశమునందును, విదేశములందును రాజ్యాంగవిశారదు లంగీకరించినవిషయము. కాంగ్రెసు నాయకులు ప్రజాగౌరవమునకువలెను ప్రభుత్వోద్వోగములకును నధికారులుగ నేర్పడిరి. కాంగ్రెసు ప్రముఖులు ప్రభుత్వరిణామమునుపొందుచు ప్రభుత్వాధికారమునందు లీనమగుచుండిరి. మహానుభావులకును పరావలంబనమునందు గల విశ్వాసాదరణము లాత్మావలంబనమునందు గలుగకుండెను. స్వదేశ్యభాషా

స్వధర్మములు పరిహాసాస్పదములై పరదేశ్య భాషా పరధర్మములు గౌరవభాజనములగుచుండెను. దేశాభిమానము, స్వరాజ్యాభిలాష రాజద్రోహదండనమును బడయుచుండెను. ఉత్తమపురుషులకును స్వదేశమునందు పుట్టుగతులు గలుగకుండెను. గోకలె దీనాలాపములు, తిలకుదండనములు, పాలుజెనర్జిలు మొదలగువారల పరివర్తనములు, విద్యావంతుల పరావలంబనము, ప్రజలనిస్సహాయత్వము పరావలంబనమునకు సామాన్య నిదర్శనములు. రక్షకభటునకు సాధ్యములైన ఆత్మనిశ్వాసాభిమానములు పండితోత్తములకును దుర్లభములైనవి. బ్రిటిషురాజ్యాంగవిధానము సకలవ్యవస్థలందును ప్రచురకీటకన్యాయమును సార్థకము చేసినది. ప్రజానాయకుల నీ సమ్మోహము నుండి విముక్తులనుజేయుట దేశయోగక్షేమములకు బీజము. గతించిన పదేండ్లయందును గాంధీమహాత్ముని నాయకత్వముక్రిందను కాంగ్రెసుసంస్థ ప్రజానాయకుల సమ్మోహమును బోగొట్టుటకు జేసిన ప్రయత్నములు ప్రపంచమునం దంతటను సంభ్రమమును గలుగజేసినవి.

* * * *

కాంగ్రెసు-సత్యాగ్రహము

ప్రభుత్వకటాక్షవీక్షణములకు దాసానుదాసులైన ప్రజానాయకుల కాత్మవిశ్వాసమునకును, స్వరాజ్యసంకల్పమునకును సత్యాగ్రహము బాహ్యభగ్యంతరకర్తులను సమకూ

ర్చుటకు సాధనముగ నేర్పడినది. రౌలటు శాసనములతో నారంభమైన సత్యాగ్రహ ప్రస్థానము ప్రజాహృదయమునందు గలుగజేసిన ప్రత్యభిజ్ఞానము ప్రభుత్వమునకు సమ్మోహమును, ప్రపంచమునం దంతటను ధర్మజిజ్ఞాసను, ధర్మసంచలనమును గలుగజేసినది. సత్యాగ్రహము నిర్దేశించిన త్రివిధ బహిష్కారవిధానము పరావలంబనప్రతిష్ఠను శిథిలముచేసినది. ఐర దేశ ప్రభుత్వమునకు మూలస్తంభములైన ఉద్యోగములు, విద్యాలయములు, న్యాయస్థానములుకంపితములైనవి. ఐర దేశ ప్రభుత్వమునకు పోషణమైన వ్యాపారపరిశ్రమలకు భంగము గలిగినది. ఖద్దరుదీక్ష, కోటిరూప్యములు, కోటిమందిలు, శాసనోల్లంఘనము, నిర్బంధములు, ప్రజానాయకుల త్యాగము, ప్రజానాయకుల పరామోత్సాహము సత్యాగ్రహమునకపూర్వమైన ప్రతిష్ఠను గలుగజేసి కాంగ్రెసుప్రతిష్ఠను దిగంతములందును వ్యాపింపజేసినది. గాంధీ మహాత్ముని ధర్మయూత్రలు కాంగ్రెసుప్రతిష్ఠనువలెను గాంధీమహాత్ముని ప్రతిష్ఠను దిగంతములందును వ్యాపింపజేసినవి. త్యాగ పరాయణులైన కాంగ్రెసునాయకులకు దేశమునం దపూర్వమైన గౌరవాదరణములు గలిగినవి. కాంగ్రెసుప్రచారము స్వరాజ్య ప్రచారమును సులభము చేసినది. గాంధీ ఇర్వినుల యొడంబడిక, గాంధీమహాత్ముని రౌండుటేబులుయూతాడులును ప్రపంచమునకు ధర్మప్రతిష్ఠ ప్రభావమును సుగమము

చేసినవి. అపూర్వమైన సత్యాగ్రహప్రస్థానమునందు చొరిచొరాలు, దుర్మాగ్రహములు ప్రకృతిసిద్ధములు. సత్యాగ్రహ ప్రస్థానమునందు కలంకము లున్నను సత్యాగ్రహము ప్రజాహృదయమునం దపూర్వమైన ఆత్మవిశ్వాసగౌరవములను గలుగజేసినది. సత్యాగ్రహము స్వదేశస్వభాషాస్వధర్మముల కపారమైన శక్తిని సమకూర్చినది. పరావలంబనస్థానమును ఆత్మావలంబనమును, స్వయం సహాయమును నాక్రమించినవి. దేశమునం దంతటను నవజీవనోత్సాహ ముదయించినది. నవజీవనోదయమునకు గాంధీమహాత్ముడు గురువయ్యడై బాపూజికిసార్థకనామకు డయ్యెను. ఆసుర బలసంహారాధనపరమైన ప్రపంచమునకు సత్యాగ్రహయోగ ముపరిచితయోగమై ప్రారంభమునందియును ప్రతిఘటనమునకు పాలయినవిధమును దేశస్వహారములు విశదము చేయుచున్నవి.

* * * *

కాంగ్రెసు - శాసనసభలు

అహింసా సత్యాగ్రహమైన సత్యాగ్రహమునందు శాసనసభాబహిష్కారము సహజధర్మము. ఆంగ్లప్రభుత్వవిద్యాసంస్థారములు విద్యావృత్తులందు గలుగజేసిన అధికార వ్యామోహమును నిర్మూలముచేయుట దుర్లభమైనను గాంధీమహాత్ముని నాయకత్వము మహానుభావుల హృదయములను శాసనసభా పరాజ్ఞులును చేసినది. కాంగ్రెసు నాయకులైన దాసు, నెహ్రూ, లాలాబజ్జలి

రాయిగారులు మొదలగువారు చూపిన పాట్నాసమావేశము
 శాసనసభావ్యామోహము విద్యావంతుల పాట్నాయందుగూడిన అ. భా. కాంగ్రె
 వ్యామోహమునకు నిదర్శనము. ఆరంభము సుసంఘము గాంధీమహాత్ముడు నిర్ణయించి
 నుండియును గల శాసనసభావ్యామోహము నటులు సత్యాగ్రహవిరామమును, శాసన
 విద్యావంతులందు తిరిగి విజృంభించుట సభాప్రవేశమును నామోదించి గాంధీమహా
 బ్రిటిషుప్రభుత్వ సంస్కారఫలము. రాంచి త్ముని సత్యాగ్రహనాయకత్వమును సార్థకము
 యందు కాంగ్రెసుస్వరాజ్యపక్షము డాక్టరు చేసినది. నాయకులుచేసిన యుపన్యాసము
 అన్నాదిగారి యూధిపత్యముక్రిందను నిర్ణయించి లన్నియును సత్యాగ్రహవిరామమును సభి
 చిన శాసనసభాప్రవేశ నిర్ణయమును గాంధీ లపించుచు గాంధీమహాత్ముడును సత్యా
 మహాత్ము డాశీర్వదించుట మహాత్ముని ధర్మ గ్రహమునకు స్వస్తిని జెప్పవలయునని నిర్దే
 నిర్వహణ కనుహముగ నున్నది. సత్యా శించినవి. సత్యాగ్రహజనకుడైన గాంధీమహా
 గ్రహమసిధార్థానతము. ఆసురసంహత్పరాయ త్మునిసయితము సత్యాగ్రహమును విరమింప
 ణమైన ప్రపంచమున కసిధార్థావశ్యమైన మనికోరుట యనుచితము. స్వరాజ్యసంపాదన
 సత్యాగ్రహము దురారాధ్యము. సత్యాగ్రహ మునకు త్రికరణశుద్ధిగను సత్యాహింసా
 రాధనము బీజము. సత్యాహింసాధారములేని మనికోరుట యనుచితము. స్వరాజ్యసంపాదన
 సత్యాగ్రహము స్వరాజ్యసిద్ధికి నిరాధార ముగుటయెకాకను సత్యాగ్రహమునకే కళం
 కమును గలుగజేయుచున్నవిధమును దేశపరి స్థితులు వెల్లడిచేసినవి. ప్రభుత్వ మవలం
 బించిన నిర్బంధవిధానము కాంగ్రెసువ్యవహార నిర్వహణమును దుర్లభముచేసినది. ఇట్టి
 విషమపరిస్థితులందు గాంధీమహాత్ముడు సత్యా గ్రహమునకు ప్రస్తుతము స్వస్తినిజెప్పట
 యును, శాసనసభాప్రవేశము నాశీర్వదించుట యును మహాత్ముని సత్యాగ్రహశీలమున కను
 యూహముగ నున్నది.

పాట్నాసమావేశము పాట్నాయందుగూడిన అ. భా. కాంగ్రె
 సుసంఘము గాంధీమహాత్ముడు నిర్ణయించి
 నటులు సత్యాగ్రహవిరామమును, శాసన
 సభాప్రవేశమును నామోదించి గాంధీమహా
 త్ముని సత్యాగ్రహనాయకత్వమును సార్థకము
 చేసినది. నాయకులుచేసిన యుపన్యాసము
 లన్నియును సత్యాగ్రహవిరామమును సభి
 లపించుచు గాంధీమహాత్ముడును సత్యా
 గ్రహమునకు స్వస్తిని జెప్పవలయునని నిర్దే
 శించినవి. సత్యాగ్రహజనకుడైన గాంధీమహా
 త్మునిసయితము సత్యాగ్రహమును విరమింప
 మనికోరుట యనుచితము. స్వరాజ్యసంపాదన
 మునకుగాంధీమహాత్ముడు నిర్ణయించిన సమష్టి
 శాసనోల్లంఘనమును, వ్యష్టిశాసనోల్లంఘన
 మును స్వరాజ్యసిద్ధికి నిరుపయోగములైనను
 సత్యాగ్రహప్రతిష్ఠకును, గాంధీమహాత్ముని
 మహాత్వమునకును సాధనములైనవి. దైవబల
 సంపదాశ్రయములైన ఆహింసాసత్యప్రభావ
 ములు గాంధీమహాత్ముని నాయకత్వమునను
 ప్రపంచమునకు సువ్యక్తము లైనవి. గతించిన
 పదేండ్లయందును కాంగ్రెసునం దేర్పడిన
 భేదాభిప్రాయము లంతరించుట కవకాశము
 లేర్పడినవి. శాసనసభలయందు స్వరాజ్య
 సిద్ధికి విశ్వాసము కలవారును, లేనివారును
 దేశక్షేమమునకు కలిసి పనిజేయుట కవకాశ
 ములు గలిగినవి. శాసనసభలకు ప్రత్యేక
 స్వరాజ్యపక్షము గాకను కాంగ్రెసుపక్షమే

* * * * *

అభ్యర్థులను బంధవలయునని పాట్నాయండు
జేసిన నిర్ణయము కాంగ్రెసుసంయోగమునకు
వినియోగపడుచున్నది. పాట్నా నిర్ణయములు
వివిధశత్రునాయకులకును, ప్రజలకును, కాంగ్రెసు
ప్రచారకులకును, ప్రభుత్వమునకును
కాంగ్రెసుప్రతిష్ఠను రక్షించుట కవకాశము
లను సమకూర్చినది. లభ్యకాశములను
ప్రభుత్వాధికారులును, ప్రజానాయకులును
సార్థకము చేయుట శ్రేయస్కరము.

* * * *

కాంగ్రెసు ప్రతిష్ఠ

కాంగ్రెసుప్రతిష్ఠను కాపాడుటకు గాంధీ

వలెను నితరులును పాటుపడుట

పరమార్థము. గాంధీమహాత్ముడు సత్యా
గ్రహప్రస్థానమును విరమించి మూడువార
ములు గతించినను ప్రభుత్వాధికారులు
మీనమేషములను గుణించుచు నూరకుండుట
యన్యాయము. సర్ సామ్యులు హోరు
గారు హిందూస్తానప్రజలు స్వరాజ్యము నభి
లషించుట న్యాయమని తెలుపుచు సాధనము
లను కల్పింపకుండుటయును, ఆటంకమును
తొలగింపకుండుటయును స సంగతము.
హోరుగాదిమాటలు కొంతవరకైనను క్రియా
రూపమును దాల్చుట ప్రయోజనకరము.

విల్లింగ్డనుప్రభువు తలపెట్టిన నిర్బంధ విధా
నము విజయమును పొందినది. వారు సక

త్పించిన సంస్కరణవిధానము జాతీయప్రభు
త్వావరణములం దెంతవరకు సఫలమగునది
యును కావము నిర్ణయించవలసి యున్నది.
విదేశప్రభుత్వమున కాధారములైన దాన
దంషనోపాయములను ప్రతిఘటింపవలసిన
భారము ప్రజానాయకులమీదను గలదు.
హిందూ మహమ్మదీయ విభేదములను,
శ్రాహ్మణబ్రాహ్మణేతర భేదములను, లిబ
రలు కాంగ్రెసుశత్రు భేదములను శాసనసభా
బహిష్కారప్రవేశశత్రుభేదములను విడిచి, కాంగ్రెసు
ప్రతిష్ఠను కాపాడుట దేశక్షేమపరా
యణములైన పాట్నా నిర్ణయములకు ఫలము.
వివిధశత్రుములవారును సంకుచితములైన
స్వశత్రుప్రయోజనములను విడిచి విశాలమైన
కాంగ్రెసుప్రయోజనముల నారాధించుట
ప్రజానాయకులకు కర్తవ్యము. కాంగ్రెసు
విజయమే స్వశత్రువిజయముగను, ప్రజావిజ
యముగను, స్వరాజ్యవిజయముగను
భావించి ప్రజానాయకులు స్వస్వనిర్వ
హణమునకు ఓక్షును బూనుట విచేకము,
పరమార్థము. అభ్యర్థుల నిర్ణయమునందను
కాంగ్రెసు ఓక్షోపరాయణములైన అభ్యర్థులను
మాత్రమే నిర్ణయించుటయును, రక్షించుట
యును దేశక్షేమపరాయణములకు కర్తవ్యము.

బొంబయియందు గూడనున్న కాంగ్రెసు
కార్యక్షేపదవి నధిష్ఠించుటకు

సత్యాగ్రహవీరుల యొక్క సత్కారమును గాఢముగా నున్నది. బాబురాజేంద్రప్రసాదుగారు సకలవిధములను తగియున్నారు. ఉత్కల కాంగ్రెసు మహాసభకు బాబురాజేంద్రప్రసాదుగారు రధ్యక్షులుగా నెన్నుకొనబడినను కారణాంతరముల వలనను వారధ్యక్షులను నిర్వహించుట కనకాశములు గలుగలేదు. ఇతరనాయకులును, గాంధీమహాత్ముడును ప్రస్తుతము గలిగిన యనకాశములను రాజేంద్రప్రసాదు గారికి

సంక్రమింపజేయుట విధ్యుక్తముగ నున్నది. గాంధీమహాత్ముడు సత్యాగ్రహమును ప్రస్తుతమున సంహారమును జేసినను గతించిన పదేండ్ల యందును గాంధీమహాత్ముని నాయకత్వము క్రిందను సత్యాగ్రహము ప్రజానాయకుల హృదయములందు గలుగజేసిన ఆత్మశౌరవ విశ్వాసములకును, దైవబలసంపదారాధనమునకును ప్రపంచేతిహాసములందు మహాపర్యముగను వెలయగలదు.

అమృతాంజనము

(బొబ్బిరిపాటవలె)

రామరామ రామాభిరామా రామా శ్రీరామా
 లోకనాయకా పాపనామా లోకైకరామా
 జయముజయము మాఅమృతాంజనముకు జయము దిగ్విజయము
 జయముజయము నాగేశ్వరాయనికి జయము దిగ్విజయము
 అమృతాంజనమనుపేరే శ్రవణానందము నిడునండి
 అమృతాంజనమన ఆంధ్రులందరకు ఆడబిడ్డయండి
 అమృతాంజన మన ఆంధ్రులయింటను అవతరించెనండి
 అమృతాంజనమన నఖిలదేశముల నాక్రమించెనండి
 అమృతాంజనమే పరాంజనములను అణచివేయునండి
 అమృతాంజనమే సర్వోత్కృష్టం బంజనములకండి
 అమృతాంజన మేయింటజూచినా అమరియున్నదండి
 అమృతాంజన మని పలికేసరి కది “ఆ!” అంటుందండి
 అమృతాంజనమే లేనిదుకాణము లరుదని నమ్మండి
 అమృతాంజనమును వాడని మనుజులు అసలే లేరండి
 (మిత్రము) తలనొప్పలకును, దంతనొప్పికి, కాళ్లనొప్పలకు,
 చేతనొప్పలకు, వాతపునొప్పికి, కడుపునొప్పలకు, నడుమునొప్పికి,
 పక్షవాతముకు, చచ్చువాతముకు, తేలుబాధలకు, దెబ్బలబాధకు
 అన్ని బాధలకు వాడిరి ప్రజ లీ యమృతాంజనమండి
 అన్ని దేశముల ప్రజలకు హితు డీ యమృతాంజనమండి

(రామ)

ఎన్ని అంజనములో పుట్టిన వని యెగిరిపోయెనండి
 ఎన్ని యేండ్లు జరిగినను దీనికి యేపు తరుగదండి
 అంతకంత కిది ప్రధానమై జగ మాక్రమించెనండి
 వింతకు వింతై విదేశీయులకు వాడు గొలిపెనండి
 బాటసారులకు అమృతాంజన మొక బంధువు నమ్మండి
 వాటమైన పోట్ల కన్నిటికి వెనుపోటిది నమ్మండి
 కొత్తదెబ్బలకు ప్రథమచికిత్సను కోరిచేయునండి
 చిత్తశాంతి నిచ్చి బాధ మాన్చి చింత దీర్చునండి
 ప్రాచీనమౌనము, ప్రాత్రనొప్పలను పోరదొలునండి

ప్రాతబంధువటు రేయుంబగల్లు పనికవచ్చునండి
 గొప్పగొప్పడాక్టరులు దీనినే కొనియాడిరి సుండి
 గొప్పగొప్పతా ప్రదర్శనములకు కోరి పిలిచిరండి
 అన్నపానములవలె నవసర మీయమృతాంజనమండి
 అన్నదమ్ములటు సాయమొనర్చును అమృతాంజనమండి
 ఏదేశములో పోయి చూచినా యది వాడిరిసుండి
 ఏదేశములోనైనా దీనిని ఎరిగిన విడరండి
 ఒక్కసారి వాడిచూచి దీనిలో యోగ్యత కనుగోండి
 ఎక్కడికేగిన అమృతాంజనమే యెంచి కొందురండి
 పైపై యంజనములతో మన కిక పని యే ముందండి
 పైపై నొప్పుల నైనా మాన్పుని పాడుమందులండి
 పంచభాషలచీటిని జూచిన ఫరవా లేదండి
 కొంచెపుగుణముల అంజనములగొని గోల యేలనండి
 (మిత్రము) పైసావృధగాపాడుచేతురా? నీసాపై కాగితము చూడరా
 తలనొప్పిని మరి తలచుకొందురా? వెలకొరకై నివ్వెరగ జూతురా?
 అణా, బేడతేడాలు చూతురా? కొనేమందు మంచిది కొనలేరా?
 ధనాశ విడువక తప్పుమందు కొని తహతహపడనేలా?
 అనవసరముగా బాధను పెంచి హడలిపోవనేలా?

(రామ)

కనుగోండి యమృతాంజనమహిమను కొనండి ఒకనీసా
 మనండి యేబాధలు లేకుండా, కనుగోండి తమాషా
 రాచినంతనే బాధల నెల్లను రాచివేయుచుంటే
 చూచినంతనే నొప్పులన్నిటిని సులువుగ తగ్గిస్తే
 దేశదేశముల ప్రఖ్యాతిని గని తేజరిల్లుచుంటే
 లేశమైన నది తలచుకోక వేరేమందునుకొంటే
 బౌద్ధధర్మా పనిచేయక, డబ్బా అనలు పనికిరాక
 వేషముజూచిక అమృతాంజనమని వెర్రినిపడబోక
 అమృతాంజనమను అక్షరముల నాద్యంతము చదువండి
 అమృతాంజనమే కొని వాడండి, అన్నిటమెరుగండి

(రామ)

అ మృతాంజనము

సముద్రమునకు తయారైనవాడు, ఎట్టి బాధల నైనను తొలగజేయగలడు
కంటి కందముగు డబ్బీలో నుండగలడు, వెలుపలికి వచ్చిన వెంటనే ఉపచరింపగలడు,
అన్ని చోట్లను దొరకగలడు. చక్కని డబ్బీతో సహా నీసా 1-కి అ. 8.

తామరతైలము

త్రివర్ణము గల “సూర్యోదయము” గుర్తు గల తామరతైలము,
పూతినాశకములగు చాల మంచి మందులతో తయారుచేయబడి ప్రఖ్యాతిగాంచినది.
డబ్బీ 1-కి అణాలు 6.

మోహినితైలము

స్త్రీ, పురుషులు వాడుటకు యోగ్యమైనది.
మెదడునకు, కంటికి చలువయిచ్చి సౌందర్యమును పెంపొందించి కురులను
బెంచును. సువాసన గలిగించి మనోహరముగా నుండును. సుఖనిద్ర, విశ్రాంతిల
నిచ్చును. నీసా 1-కి అణాలు 12.

దంతచూర్ణము

పంటిపోటును బాపి, నోటి దుర్గంధమును బోగొట్టి పండ్లు తోముటకు
బాగుండును. చిగుళ్లనుండి రక్తము కారకుండజేయును. డబ్బీ 1-కి అణాలు 2

గజ్జికీతైలము

గజ్జి, చీడ శరీరమంతట వ్యాపించి ముఖ్యముగ చిన్న పిల్లలకు విశేషబాధను
గలిగించుచున్నవి. ఈ తైలమును నాలుగుపూటలు రాచిన గజ్జి, చీడ, చిలుము,
జిల మొదలగునవి నశించును. తప్పక పనిచేయును. డబ్బీ 1-కి వెల. అ. 4.

తేలుమందు

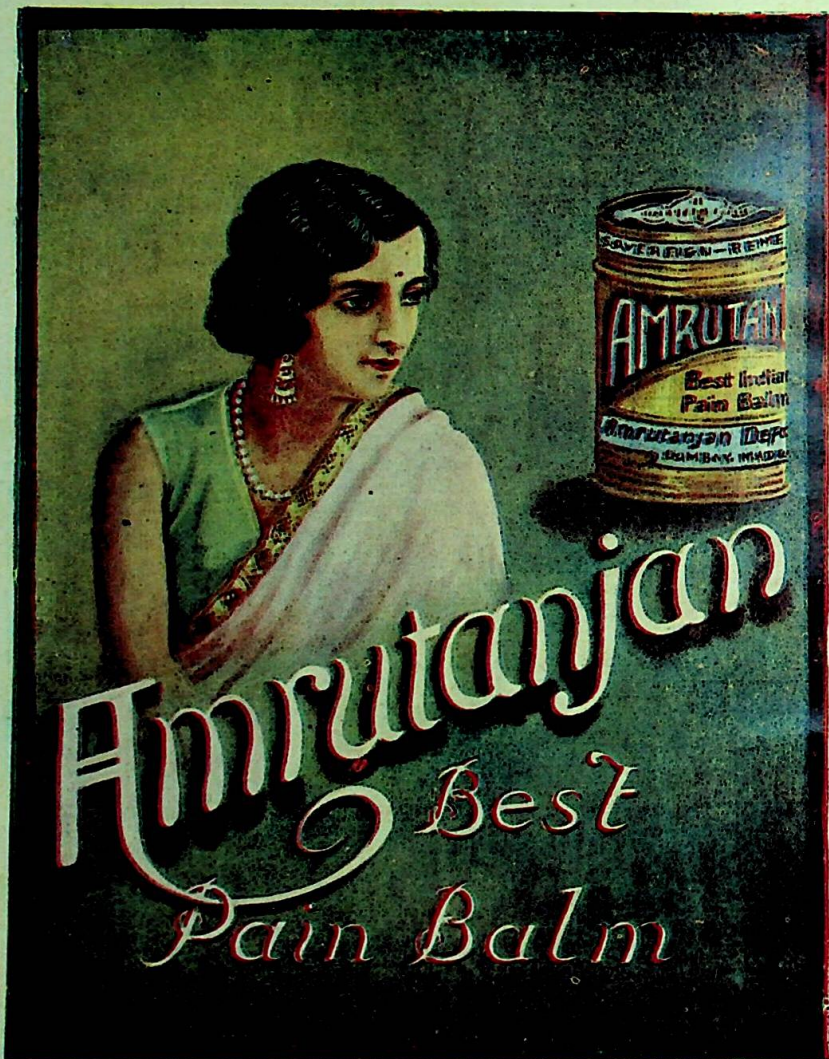
కుట్టినచోట కొంచెము మందు పోసిన, బాధ మాయమగును. మందును
గలిగియున్న, తాము బాధపడక ఇతరులకిచ్చి పుణ్యము గట్టు కొనవచ్చును. ప్రతి
యింట నుండదగినది. నీసా 1-కి వెల అ. 8.

అమతాంజనం డిపో.

బొంబాయి, మదరాసు, కలకత్తా, రంగూను.

అమృతాంజనము

అన్ని నొప్పులకు దివ్యమృతము

మద్రాసు రాజధానికి మైసూరునకు యేజంటు :

ఎ. బి. పా రీ ఖాన్,

268, చైనాబజార్ వీధి, మద్రాసు.

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

महाराष्ट्र शासन

